

مەھمۇد قەشقىرى ۋە «تۈركىي تىللار دىۋانى»
توغرىسىدىكى تەتقىقات ماقالىلىرى
توپلىمى

ئېلكتىپ ئىشلىگۈچى: يۈسۈپجان، گېرمانىيە

2013-يىلى 4-ئاي

مەنبە: ئۇيغۇرلار تورى، شەۋقىي مۇنبىرى، ئۇيغۇر ئاكادېمىيىسى،
مىسرانىم مۇنبىرى،

مۇندەرىجە

- 1- مەھمۇد قەشقىرى كىم..... 5
- 2- مەھمۇد قەشقىرى توغرىسىدا ھېكايەتلەر..... 10
- 3- ئىستانبۇلدا تۈركىي تىللار دىۋانىنى تۇنجى قېتىم تېپىپ چىققان شەخس - ئېلى ئەمىرى ئەپەندى..... 36
- 4- مەھمۇد قەشقىرىگە كۆرە قاراخانىيلاردا تېبابەت ئەنۋەر ياسىن 40
- 5- «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا مۇزىكا سەنئىتى ۋە خەلق ئويۇنلىرى ئابدۇراززاق قادىر 59
- 6- «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە «قۇتادغۇ بىلىك» نىڭ كەچۈرمىشلىرى يولۋاس مۇھەممەتئىمىن 65
- 7- ئېتراپ قىلىشقا بولمايدىغان ئىككى پورتېرىت يارمۇھەممەت تاھىر تۇغلۇق 77
- 8- بۈيۈك ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد قەشقەرى 105
- 9- «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تە كۆرسىتىلگەن سودا توغرىسىدا 114
- 10 - مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى Töpük سۆزىنىڭ ئىزاھاتى توغرىسىدا..... 130
- 11- قۇتلۇق ھاجى شەۋقىي ۋە «تۈركىي تىللار دىۋانى» مۇھەممەتتۇرسۇن سىدىق 141
- 12- «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا ئېيتىلغان ئوتتۇرا چىن توغرىسىدا غالىب بارات ئەرك 149
- 13- مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئۇستازى 155
- 14- تۈركىي تىللار دىۋانى ۋە كاتتا يايلاق ئۈستىدە ئىزدىنىش..... مۇختەرجان توختى 160
- 15- «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ مۇقەددىمىسى ئۈستىدە دەسلەپكى ئىزدىنىش..... مۇھەممەد سالىھ 172
- 16- «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تىكى ئەدەبىي پارچىلاردا ئىپادىلەنگەن قەھرىمانلارغا

- چوقۇنۇش ئىددىيىسى توغرىسىدا دەسلەپكى ئىزدىنىش..... ئابدۇغېنى سەيدىن 183
- 17- مەھمۇد قەشقىرى ۋە «تۈركىي تىللار دىۋانى»..... 202
- 18- «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى قىلىچقا ئائىت بايانلار ھەققىدە
مۇلاھىزە..... ئابدۇقەييۇم مىجىت 214
- 19- تۈركىي تىللار دىۋانى « ۋە «قۇتادغۇ بىلىك» تىكى ئەلچى ۋە ئەلچىلىككە
ئائىت بايانلار ھەققىدە مۇلاھىزە..... ئابدۇقەييۇم مىجىت 222
- 20- «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ جۇغراپىيىلىك قىممىتى ئۆمەر موللا 229
- 21- «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى بىناكارلىققا ئائىت سۆزلەر توغرىسىدا..... 242
- 22- دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تە خاتىرىلەنگەن قانۇنغا دائىر
مەزمۇنلار توغرىسىدا..... 256
- 23- يىراق قەدىمكى تۈرك چالغۇلىرىدىن «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى
چالغۇلارغا دائىر مەلۇماتلارغىچە..... 270
- 24- ئۇلۇغ بوۋىمىز مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئەسىرى پەرھات مۇھەممەد پىلى جىلان 287
- 25- «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى ئىلىم مەرىپەت ۋە مائارىپ
قارىشى..... غايپار روزى 295
- 26- مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتى ۋە «دىۋانۇ لۇغاتت تۈرك» نىڭ يېزىلىشىغا دائىر
ئوخشىمىغان قاراشلار ھەققىدە ئابدۇسالام مۇھەممەد بەگزات 309
- 27- «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا خاتىرىلەنگەن ئەدەبىي پارچىلار ئۈستىدە
تەتقىقات يۈسۈپ ئىگەمبەردى 325
- 28- كاشغەرىي روھىنى ئۈلگە قىلىپ، ئىلىم-پەن ئۆگىنىشى ۋە تەتقىقاتى بىلەن
ئاكتىپ شۇغۇللىنىشى ئابدۇرەئوپ تەكلىماكانى 333
- 29- مېنىڭ كاشغەرىي يىلىم ئابدۇرەئوپ تەكلىماكانى 344
- 30- تۈركىي تىللار دىۋانىدىكى ئەپسانە- رىۋايەتلەرنىڭ
يەشمىسى يار مۇھەممەد تاھىر تۇغلۇق 408
- 31- ئىمىن تۇرسۇن بىلەن مەھمۇد كاشغەرىي ھەققىدە
سۆھبەت..... سەلىكىن مۇنبىرى 454
- 32- «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى مەنبەلەردىن ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمقى دېھقانچىلىق -
مەدەنىيىتىگە نەزەر..... ياسىنجان كەنجى تارخان 474

- 33- مەھمۇد قەشقىرى ئۇيغۇرلار توغرىسىدا سەمەت دۇگايلى 487
- 34- مەھمۇد قەشقىرىنىڭ يۇرتى توغرىسىدا پەرھات جىلان 510
- 35- قاراخانىيلار دەۋرىدىكى تارىخشۇناسلىق ۋە «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» نىڭ ئالاھىدىلىكى ئەخمەت مۇمىن تارىمى 518
- 36- مەھمۇد كاشىغەرىگە كۆرە ئۇيغۇرلاردا ھەربىي ئىشلار يۈسۈپجان ياسىن 525

1- مەھمۇد قەشقەرى كىم؟

ئاپتورى : ئو . پرتساك



مەھمۇد قەشقەرىنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىلىق قولمىزدىكى ۋاستە « تۈركى تىللار دىۋانى » نىڭ بەزى يەرلىرىدىكى ئۆزى تەرىپىدىن بېرىلگەن چەكلىك مەلۇماتلاردىن باشقا بىر نەرسە يوق ① . بۇ مەلۇماتلارغا قارىغاندا مەھمۇدنىڭ « ئۆز قەۋمىنىڭ (يەنە تۈركلەرنىڭ) ئەڭ ئاساسلىق قەبىلىسىگە مەنسۇپ » ② ئىكەنلىكى ، دادىلىرىنىڭ يەنى ئەجدادىنىڭ ③ تۈرك ئەللىرىنى سامانى ئوغۇللىرىدىن ئالغان ④ لىقى ۋە ئاخىرىدا دادىسى ھۆسەين بىن مۇھەممەتنىڭ ئىسسىق كۆلىنىڭ شەرقىي - جەنۇبىي ساھىلىدا تېپىلغان بارسىخان ⑤ شەھىرى بىلەن يېقىن باغلىنىشى بار ئىكەنلىكى چۈشەندۈرۈلگەن ⑥ . بۇلارغا قارىغاندا مەھمۇد قەشقەرىنىڭ قاراخانىلار سۇلالىسىغا مەنسۇپ ئىكەنلىكى ۋە ئەجدادىنىڭ بۇ سۇلالىنىڭ بىر مەشھۇر ئەزاسى ئىكەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. بۇ ئەجداد كىم ؟ بۇ يەردە مەھمۇدنىڭ ئەجدادى دەپ مۇزاكىرە قىلىشقا بولىدىغان ئىككىلا شەخس بار . بۇلار

ماۋەرا ئۇننەھرى دەستلەپ بويىسۇندۇرغان ، ئۇنۋانى بۇغراخان دەپ ئاتالغان ۋە ھېجرىيە 382 - يىلى (992 م) سامانى ئوغۇللىرىنىڭ پايتەختى بۇخارانى ئالغان ھارۇن (ھاسان) بىن سۇلايمان ياكى بولمىسا ئۇنۋانى ئارىلان ئىلىگ دەپ ئاتالغان ۋە ھېجرىيە 389 - يىلى (999 م) غەزىنە ۋىلايەت مەھمۇد بىلەن بىرلىكتە سامانى دۆلىتىنى ئاياقلاشتۇرۇشقا سەۋەبچى بولغان ناسىر بىن ئەلى ⑦ . ھالبۇكى ناسىر بىن ئەلىنىڭ سۇلالىسىنىڭ غەربىي تارمىقىدىن ئىكەنلىكى ۋە مەھمۇد قەشقەرى تەرىپىدىن بايان قىلىنغان قەشقەرنىڭ ھامان سۇلالىسىنىڭ شەرقىي تارمىقىغا باغلىنىشلىق ئىكەنلىكى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرۈلسە ، مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئەجدادى دەپ يالغۇز ھارۇن بىن سۇلايماننى تىلغا ئېلىشقا بولىدۇ. ⑧

بىر تەسادىپىي ئېسىل يالداما ئورنىدا قولمىزدا بارىسخاندا بېسىلغان ھېجرىيە 5 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىغا (تەخمىنەن 1048 - 1058) تەۋە بەزى تەڭگىلەر ساقلانماقتا(9). ئەپسۇسكى بۇ تەڭگىلەردىكى يەزىقلاردا شۇ دەۋردىكى بارىسخان ئەمىرلىرىنىڭ يالغۇز ئىسلامى لەقەملىرى ۋە تۈركىي ئۇنۋانلىرىلا ئەكس ئېتىلگەن : شەمسىد دۆلە ئارىلان ئىلىگ . بۇ يەردە مەشھۇر قادىرخان بىن ھارۇننىڭ ئوغلى ۋە ماۋەرا ئۇننەھرنىڭ دەسلەپكى بويىسۇندۇرغۇچىسى ھارۇن بىن سۇلايماننىڭ نەۋرىسى « بۇغراخان » مۇھەممەت بىن يۈسۈپنىڭ ھۆكۈمدار ئىكەنلىكى كۆرۈلىدۇ (يۇقىرىغا قاراڭ) . قاراخانىلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتىدا ئارىلان ئىلىگ ئۇنۋانى (بۇغراخان ئۇنۋانى بىلەن) قاغانلىق ئورتاقلىغىدا بىر قەدەم تۆۋەندە تۇرىدىغان ئادەملەرگە بېرىلەتتى(10) . ئىبن ئەسىرىدىن بىلىشىمىزچە مۇھەممەت يۈسۈپنىڭ يېنىدا چوڭ ئوغلى ھۈسەيىن بىن مۇھەممەت (ھېجرىيە 444 - يىلىدىن يەنى 1056 - 1057 - يىللىرىدا ھۈسەيىن بىن مۇھەممەتتىن ئارىلان ئىلىگ بولۇپ بارىسخاندا ھۆكۈم سۈرگەنلىكىنى تەخمىنەن قىلىشقا بولىدۇ.

شۇنداق بولغاندا ، ماۋەرا ئۇننەھرنىڭ دەسلەپكى بويىسۇندۇرغۇچىسىنىڭ نەۋرىسى بولغان بارىسخان ئەمرى ھۈسەيىن بىن مۇھەممەتنىڭ مەھمۇد قەشقەرنىڭ دادىسى ھۈسەيىن بىن مۇھەممەتتىن باشقا كىشى ئەمەسلىكى ئېنىق . بۇ شەخس بارىسخان بىلەن ناھايىتى زىچ ئالاقىدار ۋە ماۋەرا ئۇننەھرنى بويىسۇندۇرغۇچىنىڭ سۇلالىسىگە مەنسۇپ ئىدى .

ھاياتى ناھايىتى خۇپپىيانە توختالغان مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ باغدادقا قانداق سەۋەبلەر بىلەن كۆچۈپ كەلگەنلىكىنى ئوچۇق دېمەيدۇ . تۈرك ئەللىرىدە كۆزگە بىرمۇنچە ساياھەتلىرىنىڭ سەۋەبىنىمۇ سۆزلىمەيدۇ . ئەگەر كېلىپ چىقىشى توغرىسىدىكى تەخمىنلىرىمىز توغرا بولغان تەقدىردە مەھمۇد قەشقەرنىڭ ساياھەتلىرىنىڭ سەۋەبلىرىمۇ مەيدانغا چىقىدۇ . ئۇ روشەنكى بىر سىياسىي قاچقۇن (پاناچى) ئىدى .

شەرقىي قاراخانىلار دۆلىتىدە ھېجرىيىنىڭ 448 - 449 يىللىرىدا (1056-1057 - 1058) قورقۇنۇچلۇق ھادىسىلەر پەيدا بولدى . ئالدى بىلەن چوڭ خاقان (ئارسلان خان) سۇلايمان بىن يۈسۈپ ئىنىسى ۋە خاقانلىق ھەمرىيى (بۇغراخان) مۇھەممەت بىن يۈسۈپكە قارشى ھەرىكەت قوزغاپتۇ ۋە “ دۆلىتىنى ئىشغال قىلدۇ . ئېلىپ بېرىلغان جەڭدە ئارسلانخان سۇلايمان بىن يۈسۈپ يېڭىلىپ قالدۇ . بۇغراخان مۇھەممەت بىن يۈسۈپ ئۇنى زىندانغا تاشلاپ دۆلىتىنى ئىشغال قىلدۇ ” .(12)

ئىبىن ئەسىرى يەنە خاب ئائىلىسىنىڭ شۇنىڭدىن كېيىنكى ئېچىنىشلىق تەقدىرى ھەققىدە مۇنداق مەلۇمات بېرىدۇ : « دۆلىتىنى چوڭ ئوغلى ھۈسەيىن چاغرى تېكىن 1گە بېرىدۇ (13) ۋە ئۇنى ۋەلى ئەھد دەپ ئېلان قىلدۇ . بىراق بۇغراخاننىڭ (يەنى ھازىرقى ئارسلانخان مۇھەممەت بىن يۈسۈپنىڭ) ئىككىنچى بىر خوتۇنى بار ئىدى ۋە بۇ خوتۇندىن چوڭ ئوغلىدىن باشقا يەنە بىر كىچىك ئوغلى بولغان . خوتۇن ھۈسەيىننىڭ تەيىنلىشى بىلەن تۇغۇلغان نەپەت بىلەن بۇغراخان (سۇلايمان بىن يۈسۈپ) غا يېقىنلىشىدۇ ۋە ئۇنىڭ ئائىلىسىنىڭ بىر مۇنچە ئازالىرىنى زەھەرلەپ ئۆلتۈرىدۇ ؛ ئۇنىڭ ئىنىسى قادىرخاننىڭ ئوغلى ئارسلانخان (سۇلايمان بىن يۈسۈپ) مۇ ئۆلتۈرىلىدۇ » (14)

تەخمىنلىرىمىز توغرا بولسا مۇھەممەت بىن ھۈسەيىن يەنى مەھمۇد قەشقەرى ، بۇ چوڭ قىرغىندىن قانداقتۇر بىر ئۇسۇلدا قۇتۇلۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان بىر نەچچە كىشىنىڭ بىرى ۋە قېچىشقا مەجبۇر بولغان . ئالدى بىلەن ، ئېھتىمال خوشنا تۈرك ئەللىرىگە بارغان ، ئون يىل قەدەر ئايلىنىغاندىن كېيىن ئاخىرى باغداتقا كەلگەن ۋە بۇ يەردە سىياسىي قاقچۇن (پاناچى) بولۇپ تۇرۇپ قالغان . مەھمۇد قەشقەرى بۇ ئۇزۇن مۇساپە داۋامىدا تۈرك دۇنياسى بىلەن كۆپ يېقىندىن تونۇشۇش پۇرسىتىگە ئىگە بولغان ، بۇ چاغدا (1057-447) سالچۇقلار تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنغان باغداتتا تۈركلەرنىڭ ئەھمىيىتىنى ئىزاھلىغان بىر ئەسەرگە ئېھتىياج ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ، مەشھۇر ئەسىرىنى يېزىشقا كىرىشكەن ۋە ئۇنى شۇ زاماندىكى ئابباسىلار خەلىپىسىگە (مۇقتەدى بىللا 1075-1094 ، 467-487) تەقدىم قىلغان . بۇنداق بىر تەشەببۇسنىڭ ئۇنىڭ ھاياتىنى ساقلاشقا ياردىمى بولۇشى ئېنىق گەپ .

ئېچىنىشلىق ئائىلە پاجىئەلىرىگە باغلىماسلىق ئۈچۈن ئۇ ئەسىرىدە ئەڭ يېقىن تۇغقانلىرىنى تىلغا ئالمايدۇ . شۇ تەرىپىدە بۇ سۇلالىنىڭ بىر ئەزاسى بولغان مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئۆز دەۋرىدە ھۆكۈم سۈرگەن قاراخانىلار ھۆكۈمدارلىرى ۋە شۇ دەۋرىدە يۈز بەرگەن ھادىسىلەر ھەققىدە مەلۇمات بەرمەسلىكى چۈشۈنىشلىك . بىزنىڭ تەخمىنلىرىمىز مۇشۇلاردىن ئىبارەت .

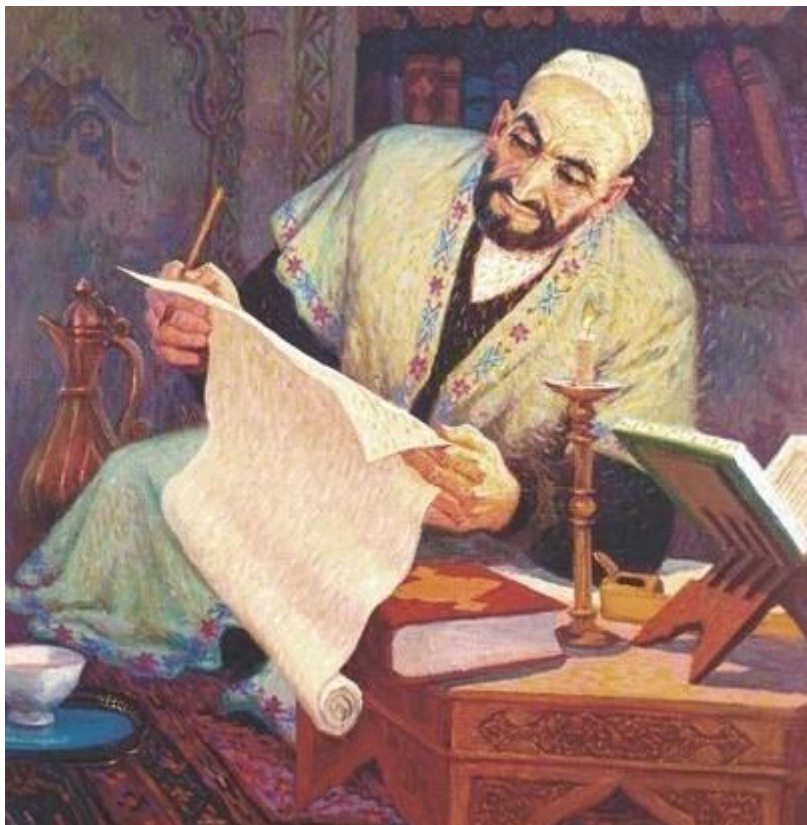
ئاخىرىدا تىلغا ئېلىنغان شەخسلەرنىڭ يېشىنى تەتقىق قىلىش زۆرۈر .

ھارۇن (ھاسان) بىن سۇلايمان ھېجرىيە 382 – يىلى (992) ئۆلگەن؛ ئوغلى يۈسۈپ «قادىرخان» بۇ چاغدا ھېچ بولمىغاندا 20 ياشتا بولۇشى كېرەك؛ يۈسۈپ باشلىق بىر ئادەم بولۇپ ھېجرىيە 423 – يىلى (1032) ئۆلگەن. ئۆزىنى 60 ياشلاردا ئۆلگەن دەپ ھېسابلىساق تۇغۇلغان ۋاقتى 360 – يىللار (971-980) بولۇشى لازىم. بۇنىڭدىن باشقا، ئۇنىڭ ئۇزۇن جەڭلەردىن كېيىن ئەڭ ئاخىرى دىگەندە ھېجرىيە 396 – يىلى (1005 – 1006) خوتەننى ئىشغال قىلغانلىقىنى بىلىمىز(15)؛ ئۇ قەشقەردە ناسىر دولە قادىرخان دېگەن ئاتاق بىلەن تەخمىنەن ھەجرىيە 396 – يىلىدىن (1005 – 1006) ئېتىبارەن ھۆكۈم سۈرگەن (16)

چوڭ ئوغلى سۇلايمان بىن يۈسۈپ تەخمىنەن ھېجرىيە 407 – يىلىدىن (1016 – 1017) ئېتىبارەن يەركەنتتە ھۆكۈم سۈرگەن(17). ئىككىنچى ئوغلى مۇھەممەت بىن يۈسۈپ ئېنىقكى سۇلايمان بىن يۈسۈپتىن كۆپ كىچىك ئەمەس ئىدى. يۇقىرىدا كۆرگىنىمىزدەك، مۇھەممەت بىن يۈسۈپ ھېجرىيە 449 – يىلى (1057 – 1058) چوڭ ئوغلى ئۈچۈن تەختتىن چۈشمەكچى بولغان. بۇ بىر نوقتىدىن مۇھەممەت بىن يۈسۈپنىڭ 380 – يىللاردا (991 – 999) تۇغۇلغانلىقىنى قوبۇل قىلالايمىز. بۇنىڭغا قارىغاندا، ھۈسەيىن ھېجرىيە 400 – يىللاردا (1010 – 1019) دۇنياغا كەلگەن بولۇشى مۇمكىن. مۇشۇنداق بولغاندا ھۈسەيىن بىن مۇھەممەتنىڭ ئوغلى مەھمۇت قەشقەرنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتى دەپ ھېجرىيە 420 – يىللارنى (1029 – 1039) بىر تەخمىن دەپ ئېلىشقا بولىدۇ. شۇنداق بولغاندا مەھمۇد قەشقەرنىڭ ھېجرىيە 470 – 464 يىللاردا (1072 – 1078) (18). مەشھۇر ئەسىرىنى يازغان ۋاقتلاردا قىرىق ياكى ئەللىك ياشلاردىكى ۋاقتى بولۇپ، بۇ ئېھتىمالغا بەك يېقىن كېلىدۇ.

قەشقەر پىداگوگىكا ئىلمىي ژورنىلى (ئىجتىمائىي پەن قىسمى) 1986 – يىللىق 1- ساندىن.

2- مەھمۇد قەشقىرى توغرىسىدا ھىكايەتلەر



1. رىۋايەت قىلىنىشىچە، ئوغۇزخان ۋە ئاپراسىياپ دەۋىرلىرىدىن تارتىپ شاھنشاھلار، ئوردا ئەمەلدارلىرى، سەركەردىلەر ياز ۋە كۈز كۈنلىرى ئويپال (ئوپال) دىيارىنىڭ ئاي باقى، يۇدۇغۇش، بۆرە توقاي يايلاقلىرىدا سەيلە-تاماشا قىلىپ، ئوي ئويلايدىكەن. قاراخانىيلار دەۋرىدىمۇ بۇ جاي مۇھىم ئارامگاھلاردىن بىرى بولغان. “كارۋان بۈيۈك” يولى بىلەن مادايىن، باغداد تەرەپلەرگە ئۆتكۈچى كارۋانلار ئويپالدىكى “غوجا قونار” دىگەن بەندەگاھقا چۈشۈپ، ھاردۇقلىرىنى ئالغاندىن كېيىن، كارۋان قوشۇنلىرىنى باشلاپ كۈن چىقىشتىن كۈن پىتىشقا يۈرۈپ كىتىشىدىكەن.

قاراخانىيلار دەۋرىدە ئۆتكەن شاھى ئەھرام دىگەن پادىشاھ بىر يىلى يازنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە ئويپالنىڭ ئاقدالادىكى “قىزىل مەسچىد ئاتام” ئەتىراپىغا شىكارغا چىقىش ئۈچۈن جابدۇنۇپتۇ. دەل شۇ چاغدا يىراقتىن بىر ئەزىز مەھمان كىلىپ قاپتۇ-دە، شاھ ئۆز ئورنىدا ئوغلى ھۈسەيىننى شىكارغا مەسئۇل قىلىپ تەيىنلەپتۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ ئوغۇللىرى ئىچىدىن ھۈسەيىن پەم-پاراستى، جاسارتى ۋە پالۋانلىقى بىلەن ھەرۋاقت شاھنى سۆيۈندۈرۈدىكەن. ھۈسەيىن شىكارنى ئويپالنىڭ ئۆزىگە تونۇش بولغان كۈن يورۇش تەرىپىدە بىجىرىشنى ئىلتىجا قىلىپ، شاھ ئاتىسىدىن ئىجازەت ئىلىپ، تەزىم-تەۋەزۇلار بىلەن يولغا چىقىپتۇ.

شاھزادە ھۈسەيىن ئۆز كىشىلىرى بىلەن بۈك-باراقسان ئورمان، تاغ-قايراقلارغا بۈركۈت قويۇپ، ئوقيا ئۈزۈپ يۈرۈپ، نۇرغۇنلىغان ئوۋ غەنىيمەتلىرىگە ئىرىشىپتۇ. ئۇلار قايراق باغرىدىكى قۇمباغ توپىلىكىگە كەلگەندە، ئالدىغا بىر كىيىك ئۇچۇرپتۇ. شاھزادە ھۈسەيىن ئوقيا چىلتىپسىدىن ئوق ئىلىپ، كىيىككە قارىتىپ كىرىپتىن ئوق ئۇزۇپتۇ. مەجرۇھ بولغان كىيىك قاپتالدىكى توقايلىققا قاراپ قىچىپتۇ. شاھزادە ئۇنى قوغلاپ “ئازىخ” دىگەن جايغا كەلگەندە، كىيىك كۆزىدىن غايىپ بوپتۇ. كىيىكنى نەزىرىدىن قاچۇرۇپ قويغان شاھزادە ھۈسەيىن ئۆزى تۇرغان توپىلىكتىن تۆۋەنگە قارىغۇدەك بولسا، بۈك-باراقسان باغلار، كۆپكۆك چىمەنزار، ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىدا بۇلاق سۈيى خۇددى يىپەك تارتقاندەك ئېقىۋاتقان، بىر ساھىبى رەنا چىغىر يولدا بۇلاقتىن سۇ ئېلىپ كىرىپ كېتىۋاتقان ئىكەن، شاھزادە تىنىق كۆكتە ياللىراپ تۇرغان چولپاندىكە بۇ ساھىبچامالنى كۆرۈپ ھوشىدىن كەتكىلى تاس قاپتۇ-دە، تىكىلىپ تۇرۇپلا قاپتۇ. شاھزادىنى بۇ ھالدا كۆرگەن ھەمراھلىرى: “نىمىگە مۇنچىۋالا زوق-شوخ بىلەن قاراپ كەتتىلە؟” دەپ سورىغان ئىكەن. شاھزادە ھۈسەيىن “ئويىدا چولپان كوردۇم” دەپ جاۋاب بەرىپتۇ. كېيىنچە، بۇ جاينىڭ نامى “ئوي چولپان” دەپ ئاتىلىپتۇ.

2. ئانار شەرىپى

شاھزادە ھۈسەيىن ھەمراھلىرىغا مۇشۇ يەرنى قونالغۇ قىلىشقا ئەمىر قىپتۇ. ئۇلار ئوۋ قوراللىرىنى، شىكاردا ئېرىشكەن غەنىيمەتلىرىنى ئاتلىرىدىن چۈشۈرۈپ، بىر باغلىق ھويلىنىڭ ئىشىكى ئالدىدىكى ئازادە بوستانلىققا جايلىشىپتۇ، بۇلاق بېشىدىكى چىمەنلىكنى بويلاپ ئورۇن راستلاپتۇ. بۇ ئارىدا شاھزادە ھۈسەيىن تەبىئەتنىڭ ئاجايىپ گۈزەللىكىدىن ھوزۇرلىنىپ، تاماشا قىلىپ، ئۈنچە-مارجاندىكە پاقىراپ، شىر-شىر ئېقىۋاتقان ئېرىق بويىدىكى مەجنۇن تالار ئارىسىدىن كېتىۋېتىپ، ھېلىقى ھويلىنىڭ ئارقىسىدىكى باغقا كۆز چۈشىپتۇ. قارىسا، باغدا بىر مويىسىپىت كىشى بىلەن رەسىدە بولغان سايىپچامال بىر قىز ئانار ئۈزۈپ سېۋەتكە قاچىلىشىۋاتقۇدەك، شاھزادە ھۈسەيىن بۇ ساھىبچامالنىڭ بايا سۇ ئېلىپ ماڭغان قىز ئىكەنلىكىنى تونىپتۇ-دە، قىزنىڭ ھوسۇن-جامالى

شاھزادىنى تېخىمۇ مەپتۇن قىلىپ، پۈتكۈل ۋۇجۇدىنى ئىشقى ئوتى چىرماپ ئاپتۇ. لېكىن، ئۇ ئوردا كىشىلىرىگە خاس ئەخلاق - پەزىلەت بويىچە، دەرھال بوستانلىققا قايتىپ، ئۆز ئورنىدا ئولتۇرۇپتۇ. شىكارچىلارنىڭ ئويۇر - تۇپۇرلىرىنى ئاڭلاپ، ئۈجمە تاختايلاردىن ياسالغان قوش قاناتلىق دەرۋازىدىن چىقىپ كەلگەن باغۋەن ئېھتىرام بىلەن سالام بېرىپ، شىكارچىلاردىن ھاردۇق سوراپ، مېھمانلارنى ئۆيگە تەكلىپ قىپتۇ، ئەمما، شاھزادە ھۈسەيىن:

- بىز شىكار كىشىلىرى، بۇ ھاۋاسى تولىمۇ باب يەر ئىكەن. مۇشۇ بوستانلىقتا ئارام ئېلىپ ئۆتسەك دىدۇق، رەخمەت، - دەپ ئۆزى ئېيتىپتۇ. ئاندىن تۈگە يۇڭدىن توقۇلغان پالاس ئۈستىدىكى يولۋاس تېرىسىدە ئولتۇرغان شاھزادە، باغۋەننى ئۆز يېنىدا ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىپتۇ.

ئۇلار ئەھۋاللىشىپ ئولتۇرغاندا، باغۋەننىڭ نام - شەرىپى موللا سەيپىدىن ئىكەنلىكى مەلۇم بولۇپتۇ. شاھزادە ھۈسەيىن ئۆز كىشىلىرىگە تىنىق بۇلاق سۈيىدىن ئۇسسۇزلۇق كەلتۈرۈشنى ئېيتقاندا، موللا سەيپىدىن ئاكا: "ئۇسسۇزلۇقنى ئۆزۈم كەلتۈرەي" دىگىنىچە دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپلا ئۆيگە كىرىپ، قىزىغا ئەھۋالنى سۆزلەپ بەرىپتۇ. ئۇ قىز چەبدەسلىك بىلەن بىر دانە ئانارنى سىقىپلا گۈللۈك تاۋاقنى توشۇرۇپ، خونچىلاپ ئاتىسىغا بېرىپتۇ. موللا سەيپىدىن ئاكا ئۇنى ئېلىپ چىقىپ شاھزادە ھۈسەيىنگە سۇنۇپتۇ، شاھزادە ئۇنى ئېلىپ ئىچىپتۇ. سۇ ئورنىغا ئانار شەرىپىنى سۇنغان بۇ ئائىلىلىكنىڭ سەمىي، ئاق كۆڭۈل ۋە مېھماندوسلۇقىدىن مەنئەتدار بولغان شاھزادە ھۈسەيىن يەنىمۇ چوڭقۇر سىناپ كۆرۈش ئۈچۈن، يەنە بىر تاۋاق بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ.

موللا سەيپىدىن ئاكا تەزىم بىلەن خونچىنى ئېلىپ ئۆيگە مېڭىپتۇ. بۇ چاغدا شاھزادە ھۈسەيىننىڭ كۆڭلىدىن "بۇ ئەھۋالنى شاھ ئاتامغا ئېيتسام، رەئىيەگە ئانار سېلىقى سىلىنسا، ئوردا ئەمىر - ئەركانلىرى سۇ ئورنىغا ئانار شەرىپىنى ئىچسەك، نېمە دىگەن ياخشى" دىگەن خىيال كېچىپتۇ. موللا سەيپىدىن ئاكا قىزىنىڭ بۇ قېتىم سىقۇتقان ئانىسىدىن شەرىپەتنىڭ كەم چىقۇتقانلىقىنى كۆرۈپ: "قىزىم، مېھمانلار سۇ سورىغان ئىكەن، كۆپىنىڭ مۇزدەك سۈيىنى بەرسەك بولماسمۇ؟" دەپتۇ. قىزى بۇنىڭدىن تەئەبۇر بولۇپ: "سۇ سورىغان مېھمان ئانار شەرىپىگە لايىق بولغانلىقتىن" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. دە، يەنە چوڭ بىر ئانارنى ئېلىپ سىققان ئىكەن، گۈللۈك تاۋاق يېرىمىمۇ بولماپتۇ، ئاندىن يەنە بىر دانە ئانارنى ئېلىپ سىقسا، ئۇنىڭدىن شەرىپەت تېخىمۇ ئاز چىقىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، 3 دانە ئاناردا گۈللۈك تاۋاق ئاران يېرىملىشىپتۇ. موللا سەيپىدىن ئاكا: "ۋاقىت ئۆتمەسۇن قىزىم" دەپتۇ. قىزى ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ: "ئەي! دادا، قىسمەت ئۆزگۈرۈۋاتىدۇ، تاۋاقنىڭ يېرىملىقى سورىلىپ قالسا، شاھزادىمىزنىڭ كۆڭلىگە خەلق سېلىقىنى ئاشۇرۇدىغان بىرەر خىيال كەچتىمىكىن، ئاناردىكى شەرىپەت قېچىۋاتىدۇ دەڭ" دەپتۇ.

موللا سەيپىدىن ئاكا گۈللۈك تاۋاقنىكى شەرىپەتنى خونچىلاپ ئېلىپ چىقىپ، شاھزادە ھۈسەيىنگە سۇنغاندا، راست دىگەندەك شاھزادە ھۈسەيىن بۇنىڭ سەۋەبىنى سوراپتۇ. موللا سەيپىدىن ئاكا بولغان

ۋەقەنى ۋە قىزىنىڭ پەرىزىنى بايان قىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان شاھزادە ھۈسەيىن باياتىن كۆڭۈلگە كەچكەن پىكىرىدىن يېنىپ، دەرھال توۋە - ئىستىغبار ئوقۇپتۇ.

3. ئاشق شاھزادە

شۇ كۈنى كەچ شىكارچىلار كەڭ داستىخان يېيىپ، شىكار غەنىمەتلىرىنى پىشۇرۇپ، تەييارلاپ قويىپتۇ. موللا سەيپىدىن ئاكىمۇ ئۆز بېغىنىڭ كۈزلۈك مەۋە - چىۋىلىرىدىن كەلتۈرۈپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار ھەمدە ستىخان بولۇشۇپتۇ. موللا سەيپىدىن ئاكىمنىڭ ئۆيىگىمۇ نىسۋە سۇنۇلۇپتۇ.

شاھزادە ھۈسەيىن شۇ كېچە موللا سەيپىدىن ئاكىمنىڭ قىزىنىڭ ئەقىللىقلىغى، بىلىملىكلىكى ۋە ھۆسۈن - جامالى ئۈستىدە كۆپ ئويلىنىپتۇ. دە، قايىل بولغان ھالدا تاڭ ئاتقۇزۇپتۇ. ئەتسى ئۇ موللا سەيپىدىن ئاكا بىلەن خەيرلىشىپ، ھەمراھلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ يولغا راۋان بوپتۇ.

شاھزادە ھۈسەيىن بىلەن شىكارغا بىللە چىققان باھادىر تۈنۈگۈندىن بۇيان شاھزادىنىڭ جىمىپ كېتىۋاتقانلىقىنى، يول بويى قەدەمدە بىر ئۇلۇغ - كىچىك تىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭدىن ئەنسىرەپ، سەۋەبىنى سوراپ دەۋاتقاندا، شاھزادە كەينىگە بۇرۇلۇپ، يىراقتا قارا كۆرۈنۈپ تۇرغان باغ تەرەپكە قاراپ يەنە بىر تىن ئاپتۇ. تەجرىبىلىك باھادىر "شاھزادەمگە بىرەر ئىشقى - مۇھەببەت ئوتى سىرايەت ئەيلىگەن بولشى مۇمكىن" دەپ قىياس قىپتۇ.

شىكاردىن يانغاندىن باشلاپ شاھزادىنىڭ ئىشتىھاسى تۇتۇلۇپ، ھىچ نەرسە يىمەپتۇ. كۈندىن - كۈنگە چىرايى سارغىيىپ، رەڭگى روھى ئۆچۈپ، ئۇيىقىسى قېچىپ بىئارام بولغىلى تۇرۇپتۇ. شاھ بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ، دەرھال ھۆكۈمىلارنى يىغىپ، ئوغلىنى كۆرسەتكەن ئىكەن، ھەرقايسىسى ئۈزىگە لايىق كېسەللىك ئېھتىماللىنى دەپ دورىلار بېرىشىپتۇ، لېكىن تەسىر كۆرسەتمەپتۇ. قېرى ئەمچى (تېۋىپ) يۈرەكتىكى سەكتەگە قاراپ ئانار شەرىتى بۇيرىغان ئىكەن، شاھزادە ئارقا - ئارقىدىن بىر نەچچە پىيالە شەرىتىنى ئىچىپ، ئاندىن كۈلۈپتۇ ۋە بېشىنى كۆتۈرۈپتۇ.

بۇ خوش خەۋەرنى ئاڭلىغان شاھ پۇت - پۇتغا تەگمەي ئوغلى قېشىغا كېلىپ مۇبارەكبادلىق قىپتۇ ۋە نىمە پايدا قىلغانلىقىنى سورىغاندا، شاھزادە: "ئانار شەرىتى" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئەمما، شاھزادە ئۇنىڭدىن باشقا تائاممۇ يىمەي، يەنە باش قويۇپ ياتقان ئىكەن، تىت - تىت بولغان شاھ سىر ئېلىش ئۈچۈن قېرى باھادىرنى ئوغلىنىڭ يېنىغا قويىپتۇ. شاھزادىنىڭ كۆڭلىنى تولىمۇ ئايايدىغان تەجرىبىلىك باھادىر ئۆزىنىڭ ياشلىقىدىكى سەرگۈزەشتىلىرىنى سۆزلەپ كېلىپ، پىراقى مۇھەببەتتىن سۆز ئاچقاندا، شاھزادە ئورنىدىن تۇرۇپ، كۆڭۈل قويۇپ، كۆزىنى ئۈزىمەي تىكىلىپ قاراپ ئاڭلاپ: "يەنىچۇ، يەنە قانداق بولغان.... قانداق بولتى؟... دەپ كېلىپ، ئاخىرىدا قاتتىق بىر تىنىپلا دۇم يېتىپ يىغلاپتۇ. قېرى باھادىر شاھزادىنى ئاستا يۆلەپ تۇرغۇزغان ئىكەن، ئۇ تەشلىق سوراپتۇ. بۇ چاغدا ئانار شەرىتى تۈگەپ قالغانلىقى ئۈچۈن، مۇزدەك كاشىكاپلەر بەرسىمۇ شاھزادە ئىچمەپتۇ.

قېرى باھادىر شاھزادىنىڭ ئانار شەرىپتىنى مۇنچە ياخشى كۆرىشتىكى سەۋەبىنى ئالدىرىماي سۈرۈشتە قىلىپ كۆرگەندە، شاھزادە ھۈسەيىن سۆز باشلاپ موللا سەيپىدىن ئاكنىڭ قىزىنىڭ ئەقىل-پاراستى، بىلىم-كامالىتى ۋە ھۆسۈن-جامالى ئۈستىدە گەپ ئېچىپتۇ. ئاشۇ قېتىمقى شىكاردىن بۇيان شاھزادىنىڭ مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىدىن تولۇق خەۋەر تاپقان قېرى باھادىر بۇ ئەھۋاللارنى پادىشاھقا بىرمۇ بىر بايان قىپتۇ.

4. ئەلچى بىلەن دانىشمەن قىز

شاھى ئەھرام ئوغلى ھۈسەيىننىڭ ئەھۋالدىن ۋاقىپ بولغاندىن كېيىن، ئاغلاقچىلار ئارقىلىق موللا سەيپىدىن ئاكنىڭ ئائىلە ئەھۋالىنى بىلىپ يېتىپتۇ. ئاغلاقچىلار كەلتۈرگەن خەۋەرلىرىگە قارىغاندا، دىيانەتكار دەھقاننى ئەشرەپ سەيپىدىننىڭ ئاقل ۋە دانىشمەن قىزىنىڭ ئىسمى بۇيى رابىيە ئىكەن. ئۇ قىز ئانىسىدىن يەتتە ياشتا ئايرىلىپ يىتىم قىلىپ، ھازىر كامالەت يېشىغا يېتىپتۇ. ئاتىسىنىڭ ھەممە ئىشىغا بۇ قىز ئەقىل كورسىتىدىكەن. ئەدەپ-ھايا، نۇمۇسكويلىقتا بۇ يۇرتتا بۇ ئاتا-بالىدەك ئادەمنى يەنە تاپقىلى بولمايدۇ، دەپ ھەقىمىسايلىرىنىڭ ھەممىسى دىگۈدەك شاھىتىلىق بېرىپتۇ.

شاھ بۇيى رابىيەنى يەنىمۇ چوڭقۇر سىناپ كۆرمەكچى بۇلۇپ، ئۆزى شىكارغا چىققان ۋاقىتلىرىدا موللا سەيپىدىن ئاكا بىلەن ئايرىم ئۇچۇرشىپتۇ. ئۇنى قىزى بىلەن ئوردىغا تەكلىپ قىلىپ كۆرىشىپ، ئەدەپ-ئەخلاقىنى بايقاپتۇ.

بىر كۈنى شاھ ئۆز ئەلچىسىدىن موللا سەيپىدىن ئاكاغا “ئۇچ يىلدا تۇغدۇرۇپ، 21 قىلىپ بەرسۇن” دەپ 7 قوشقار ئەۋەتىپتۇ. ئۇنىڭدىن موللا سەيپىدىن ئاكا قاتتىق غەمگە چۆمۈپتۇ. بۇيى رابىيە بولسا، ئاتىسىغا تەسەللى بەرىپ: “ئەلچى شاھنىڭ يارلىقىنى يەتكۈزۈشنىلا بىلىدۇ، جان دىل بىلەن قوبۇل قىلىپ ئالاھىلى” دەپ ئەلچىگە تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، يەتتە قوچقارنى ئېلىپ قاپتۇ. ئەلچىنى ئۇرۇتۇشقا بىرىنى سويىپتۇ، قالغانلىرىنى ئۇدۇلۇق سويۇپ، سېتىپ يەپ ئاخىرى بىرسى قاپتۇ.

بۇيى رابىيە بىر كۈنى ئاڭلىسا، ھېلىقى ئەلچىنىڭ چىشى ئاغرىپ قاپتۇ. ئۇ، دەرھال ھېلىقى بىر قوچقارنى سويۇرۇپ، دەستىخان قىلىپ ئەلچىنى يوقلاپ كەپتۇ. داستىخانلىرىنى يېيىپ بولغاندىن كېيىن: “مۇبارەك بولسۇن ئەلچىم، كوزىيىۋاپلا” دەپتۇ. چىش ئاغرىقىغا چىدىيالماي ياتقان ئەلچى ئورنىدىن سەكرەپ قوپۇپ: “نەمە دەۋاتسىز، ئەر كىشىمۇ كوزىيەمدۇ؟” دەپتۇ. بۇيى رابىيە تەمتىرىمەي تۇرۇپ: “تەخسىر، قوچقارمۇ قوزىلامدۇ؟” دەپتۇ. جاۋاپ تاپالماي ئاچچىغىنى يۇتقان ئەلچى ئەتىسى ئوردىغا بېرىپ، شاھقا دادلانغان ئىكەن، شاھ قاققلاپ كۈلۈپتۇ. دە، دەرھال بۇيى رابىيەنى چاقىرتىپ كېلىپ: “بارىكاللا، قىزىم ئەقلىڭگە” دەپتۇ ۋە كۆپ ئىنئام-ئەھسانلار بېرىپ، ئۇنى لايىغىدا ئۇرۇتۇپتۇ.

5. شاھزادىنىڭ ئىلىم-ھۈنەر ئۆگۈنىشى

شاھ ئەھرام ئوغلى ھۈسەيىننى ئۆيلىك-ئوچاغلىق قىلىش ئارزۇسىنىڭ بارلىغىنى، پەرزەتخلىك قىلىش ئۈچۈن، دېھقاننى ئەشرەپ سەيپىدىننىڭ نۇرە چەشمىسى بۇيى رابىيەنى لايىق كۆرگەنلىكىنى ئېيتىپ، قېرى باھادىر ئارقىلىق ئوغلىدىن رىزالىق سورايتۇ. شاھزادە ھۈسەيىن رازىلىقىنى بايان قىپتۇ. شاھ ئوغلى ھۈسەيىننى ئەمىر سەبلىككە ئۆستۈرۈپ، ئۇنىڭ بۇيى رابىيە بىلەن نىكاھلىنىش تەلپىنى قوبۇل قىپتۇ.

شاھ ئەھرامنىڭ ئوردا ئەلچىلىرى موللا سەيپىدىن ئاكنىڭ كەڭ ئېتىكى، تارقويناغا سېغىنىپ كەلگەن ئىكەن. موللا سەيپىدىن ئاكا قىزى بۇيى رابىيەنىڭ بېشىنى كۆكرىكىگە يېقىپ، سىلاپ تۇرۇپ، كۆز يېشى قىلىپ: "قىزىم، بىز سەھرايى گادا تۇرساق، ئۇلار شاھ-سپاھ تۇرسا، ئۇلار بىلەن قانداق قۇدۇلشارمىز؟" دەپ غەمگە چۈشىپتۇ. بۇيى رابىيە دادىسىنىڭ ئىسسىق كۆز يېشىنى يۇمشاق قوللىرى بىلەن سۈرتۈپ تۇرۇپ: "ئاتا، شاھزادە ھۈسەيىننىڭ ھۇنىرى بارمىكەن، ئىلىم ئۆگىنىپتىكەنمۇ؟ دىگەن سۆزدىن باشقىنى دىمىسەك" دەپتۇ. موللا سەيپىدىن ئاكا ئوردا ئەلچىلىرىگە مۇشۇ سۇئاللارنى قويۇپ، لايىغىدا مېھمان قىلىپ ئۇزۇتۇپتۇ.

ئوردا ئەلچىلىرى يەتكۈزگەن سۆزلەرنى ئاڭلىغان شاھ توي تەييارلىقى پىششىقچە، ئوغلى ھۈسەيىننى ئىلىم-ھۈنەر ئۆگىنىپ كەلسۇن دەپ، 40 قېچىرغا مال يۈكلەپ، 3 ئاي ئىچىدە ئىلىم-ھۈنەرلىك بولۇپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ، شاھزادە ھۈسەيىن شاھ ئاتىسىغا ئېھتىرام بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، كارۋاننى باشلاپ يولغا چىقىپتۇ.

شاھزادە بىر كۈنى يېڭىسارنىڭ توپىلىق يايلىغىدا كېتىۋاتسا، بىر توپ پادىچىلار لايدا شاترانج(شاھمات) ياساپ ئويناۋاتقۇدەك. بۇنى كۆرگەن شاھزادە دەرھال كارۋان يۈكلىرىنى چۈشۈرتكۈزۈپ، ئىككى كۈن ئىچىدە شاھمات ئويناشنى پادىچىلاردىن قېتىرىنىپ ئۆگىنىۋاپتۇ. ئۇ يەردىن يولغا چىقىپ، يەكەنگە بېرىپ كارۋان ساراينغا ئورۇنلىشىپتۇ. ئەتىسى شاھزادە ھۈسەيىن بىر مەدىرىسەنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتسا، بىر قانچە تالىپلار ھەدەپ ئەبجەد ھېسابى ئۈستىدە مۇنازىرلىشىۋاتقۇدەك. شاھزادە ھۈسەيىن ئىككى قېچىر مالنى ئۇلارنىڭ ئۇستازىغا سوغا قىلىپ، ئىككى ھەپتە ئىچىدە ئەبجەد ھېسابىنى ئۆگىنىپ، رەقەملەردىن جۈملە تۈزەلەيدىغان بوپتۇ.

شاھزادە ھۈسەيىن يەكەننىڭ سەھرا-يېزىلىرىنى ئارىلاپ، تاغ ئىچىدە بىر ئائىلە كىشىلىرىنىڭ زىلچا توقىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ ۋە 10 قېچىر مال بېرىپ، 40 كۈندە ئۇستازىغا ئوخشاش زىلچا توقىيالايدىغان بوپتۇ. ئۇستازى: "قولۇڭىز مەندىن تېز بوپتۇ. كونسار قولى ئاستا كاساپتىدىن، ئايىغى ئىتتىك قەلەندەر ياخشە دەپتىكەن، قولۇڭىز بەركەتلىك بولغاي" دەپ دۇئا قىلىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ھۈسەيىن :

“ئۇيالىما مەرىپەتنى ئۆزىگە نۇردىن،

بولۇر ھالىك تونۇر، قالساق تونۇردىن”

دىگەننى دائىم ئېسىدە تۇتۇپ، ئىككى خىل ئىلىم ۋە 3 خىل ھۈنەر ئۆگىنىپ، قالغان قېچىرلاردىكى ماللارنى سېتىپ ئوردىغا قايتىپتۇ.

6. شاھزادىنىڭ ئۆيلىنىشى

شاھ ئەھرام ئوغلى ھۈسەيىننىڭ 3 ئاي جەريانىدا ئۆگەنگەن ئىلىم-ھۈنەرلىرىنى بىر قۇر سىناپ كۆرىپ، “ئەمدى تويىڭنى باشلاي” دەپ، موللا سەيپىدىكىگە سوغا سالاملار بىلەن ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. بۇلار ھېچقانداق سۇئال قويماستىنلا توي باشلاشنى ماقۇل كۆرۈپ، شاھقا جاۋابەن سوغا-سالاملار يوللاپتۇ. ئەھۋالنى ئاڭلىغان شاھ: “موللا سەيپىدىن بىلەن بۇيى رابىيە دانىشمەنلەردىن ئىكەن. بولمىغاندا، ئالدىنقى قېتىم قويغان سۇئاللارنىڭ جاۋابىنى سورىشى لازىم ئىدى.” دەپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، شاھ توي تەييارلىقىنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن، شەھەر-شەھەرلەرگە نامە يوللاپتۇ. پۈتكۈل ئەل-يۇرتقا 40 كېچە-كۈندۈزگىچە ھەرقانداق ئۆيدە قازان ئاسماسلىققا يارلىق چۈشۈرۈپتۇ. ھەممە ئەل توي ئويناپتۇ. يىراق شەھەرلەردىن كەلگەنلەر ئەمىر شەب ھۈسەيىننىڭ توي مەرىكىدە كۆرسەتكەن ئات ئوينىتىش، چېلىش، ئوقيا ئۇزۇش، توپۇق ئويۇنى، چاۋگەن ئۇرۇش (ئۇيغۇر خەلق ئويۇنلىرىنىڭ قەدىمكى شەكىللىرى)، سۇ ئۇزۇش ماھارىتىنى كۆرىپ ئاجايىپ قايىل بولۇپتۇ. شاھ لەشكەرلىرىنىڭ ماھارىتى ۋە خەلق سەنئەتكارلارنىڭ جانبازلىق، دارۋازلىق ماھارەتلىرىنى كۆرۈپ مەدەپە ئوقۇپتۇ، تارتۇقلار سۇنىشىپتۇ، شاھ ئەھرامنىڭ شۆھرىتىگە شۆھرەت قوشۇلۇپتۇ.

40 كېچە-كۈندۈزلۈك توي-تاماشىدىن كېيىن، شاھزادە ھۈسەيىن بىلەن بۇيى رابىيەنىڭ نىكاھى خۇتبىش ئوقۇلۇپتۇ. ھەمدۇسانا بىلەن باشلانغان بۇ نىكاھ مۇراسىمدا، ئەينى چاغدىكى قەشقەرنىڭ كاتتا ئولمىالىرىدىن بولغان خەتەپ جامالىدىن قەشقىرى مۇنداق دەپتۇ:

– نىكاھ تۇرمۇشىمىزدا ئەر-خوتۇننىڭ خوشاللىق، قايغۇ كۈنلىرىدە بىر-بىرىنىڭ خوشاللىقىنى خوشاللىق، قايغۇسىنى قايغۇ دەپ بىلىدىغان، بىر-بىرىگە ياردەم ۋە شەپقەت قىلىدىغان، ئۆزئارا ھۆرمەت قىلىشىدىغان، ئائىلە يۈكىنى بىللە كۆتۈرۈدىغان، ئائىلىنىڭ ئىناق ۋە ھالال مۇھەببىتىنى داۋاملاشتۇرۇدىغان، تۇرمۇش-روزىگارىچىلىق داۋامىدا، بەزى دىشۋارچىلىقلارغا يولۇققاندا، ئەر-خوتۇننىڭ ساداقىتىنى ئايرىيدىغان، بىر-بىرىنى چۈشىنىپ يېتىدىغان، تونىيدىغان، تاۋلايدىغان، پۇتتا ئوچاققا ئوخشاش ئۆلچەمدۇر. نىكاھ بىلەن ئەزگە جۈپتى روزىگار بولغۇچى زاتنى “قاتىن” دەپ ئاتايمىز. بۇ، قېتىلدى، قويۇشتى، قوشۇلدى دىگەنلىك. يەنى ئىككى يات كىشىنىڭ مۇشۇ نىكاھ ۋەدىسى بىلەن كۆڭلى (دىلى) كۆڭلىگە، جېنى-جېنىغا، قېنى-قېنىغا قېتىلدى (ئارلاشتى) دىگەن

سۆزدۇر.(نىكاھدىكى بۇ مېھرىبانلىقنى ئاققۇ قۇشلىرىغا ئوخشىتىپ،مانى دىندىكى ئۇيغۇرلار ھازىرمۇ قوللانماقتا).

خاتىپ جامالىدىن قەشقىرى نىكاھنىڭ خۇتبە نۇتقىنىڭ يېرىمىنى تۈگۈتۈپ،بىر بوردا ناننى تۇزغا تەككۈزگەندىن كېيىن،ئۇنى شاھزادە ھۈسەيىن بىلەن بۇيى رابىيەگە يىگۈزۈشنى بۇيرۇپتۇ. ۋە بۇ ئىشنىڭ مەنىسىنى مۇنداق دەپ چۈشەندۈرۈپتۇ:

– بۇ ، تۇز بىلەن باشلانغان تۇنجى ناننى بىز بىللە يىدۇق. ئەمدى شۇ سائەتتىن باشلاپ،بىر قازاننىڭ تۇزىنى تەڭ يەيمىز. بىز ھەرگىز تۈزكۈرلاردىن بولمايمىز. تۇز بەرگەن ئانا ۋە تەنگە،ئەلگە ۋە ئائىلىمىزگە خىيانەت قىلمايمىز... دېيىش ئۈچۈن شەرتلەشكەن تۇنجى روزىگارىنىڭ غىزاسدۇر،يەنى قەسەمدۇر.(مانى دىندىكىلەرنىڭ “تۇزغا شاش قىلىپ بېرەي” دەپ قەسەم ئىچىشلىرى،تۇزنى ھۆرمەتلىشى، دۈشمەن تەرەپ مەجرۇھلارنى داۋالاشتا تۇز بەرمەسلىكى تاسادىپى ئەمەس.

ئۇنىڭدىن كېيىن،جامالىدىن قەشقىرى نىكاھ خۇتبەسىنى داۋاملاشتۇرۇپ،ئاۋال بۇيى رابىيەدىن خاتۇن بولۇش رىزالىقىنى،ئۇنىڭدىن كېيىن شاھزادە ھۈسەيىننىڭ جۈپتى روزىگار بولۇش ماقۇللىغىنى ئاڭلاپ،مۇبارەكبادلىق بىلدۈرۈپتۇ.

توي ئەھلى ناخشا-ناۋا،رەقس-سامىلار قىلىپ،بۇرغا،كانايىلار چېلىپ،بۇيى رابىيە ئوردىغا كېلىنلىك ئۈچۈن يۆتكەپ كېلىنىپتۇ. يولدا ھولۇ سالغۇچىلارغا تون-تەلپەك،يارماق-دىنارلار چېلىپتۇ.

7. جانغا ئەسقاتقان ھۈنەر

ئەمىر ھۈسەيىن تويىدىن كېيىن بۇيى رابىيە بىلەنلا بولۇپ كېتىپ،خىزمىتىگە ئۆزى قارايتۇ.بۇيى رابىيە ھامىلدار بوپتۇ. بىر كۈنى بۇيى رابىيە گەپ باشلاپ:

– ئەي ئەمىر،شاھىمىز سىزنى بىر ناۋاي قىلىپ يېتىشتۈرگەن ئىكەن بېشىڭىزدا كۆتۈرۈپ يۈرگەن تەۋەڭدە تۈگۈمەس نېنىڭىز بار ئىكەن،ئىشتىھايىڭىز كەلگەندە قولنىڭىزنى سۇنپلا ئېلىپ يەيدىكەنسۇز. ناۋاي بويىنى تىك تۇتۇپ تۈز يولدا ماڭمىسا،بېشىدىن تەۋەڭ چۈشىپ كېتىپ، ناننىڭ بۇلغىنىشى تۇرغان گەپ،بېشىڭىزدىكى تەۋەڭ يانتۇ كۆرىنىدۇ، پەخەس بولمايدىكەنسۇز، تەۋەڭنىڭ چۈشىپ كېتىش خەۋىبى بار كۆرىنىدۇ.. دەپتۇ.

ئايالىنىڭ بۇ مەنىلىك سۆزلىرىدىن تەسەرلەنگەن ھۈسەيىن دەرھال ھوشىنى يىغىپتۇ، ئۇ رەئىيەنىڭ ئەھۋالىنى بىلىش ئۈچۈن، بىر كۈنى ئوتۇنچى قىياپىتىدە ياسىنىپ، بېلىگە ئىككى زاغىرنى تۈگۈپ،ئىككى ئېشەككە ئوتۇن ئارتىپ،”ئوتۇن قانچە؟” دىگەنلەرگە “چاڭلاپ بېرەلا، كەم بولا” دەپ قويۇپ، شەھەر كۆچىلىرىنى ئايلىنىپتۇ.

ئەمىر شەب ھۈسەيىن سېتىقچى،قاسساپ،ناۋاي،كاۋاپچى،قىسقىسى ھەممىلا ساھادىكىلەرنىڭ گەپ سۆزلىرىنى ئاڭلاپتۇ. پاششاپ،چەكادى،جەسەكچىلەرنىڭ توغرىلىرىنى؛ رەئىيەنىڭ ئاھۇزارلىرىغا

قۇلاق سالماي، رەئىيەنى مەنسىتمەي تەكەبۇرلىشىپ كەتكەنلەرنى؛ ئوغرى، مەككار، خىيانەتچىلەرنى ئەتىراپىغا يىغىۋالغانلارنى بايقاپتۇ. خەلىقنىڭ بۇ جەھەتتىكى نارازىلىقلىرىنى ئاڭلاپتۇ. ماڭا-ماڭا، نامازنام ۋاقتىدا بىر كاۋاپچىنىڭ دۇكىنىغا كېلىپ قاپتۇ. كاۋاپچىنىڭ ئوتۇنغا كۆزى چۈشۈپ: "ئوتۇن قانچە؟" دەپ سوراپتۇ. ھۈسەين "چاغلان بېرەلا" دىگەن ھامان. كاۋاپچى "تازا بىر سەھرالىقكەن بۇ" دەپ ئويلاپتۇ. دە، ھۈسەيننىڭ كېلىشكەن گەۋدىسىگە سەپسەلىپ قاراپتۇ.

ئەمىر شەب ھۈسەين كاۋاپچىنىڭ قىياپىتىنىڭ خەۋىپلىك ئىكەنلىكىنى بايقاپ، سالۋا تۇمىقىنى چۆكۈرۈپ كىيىپ، ئېشەكنى: "قىغ" دەپ مېڭىشىغا، كاۋاپچى باشقىلارنىڭ سالا-سۆلھىسى بىلەن ئوتۇننى ئۆزىگە باھادا ئاپتۇ، ھۈسەينگە ئوتۇننى بالخانغا تىزدۈرۈپتۇ. بۇ ئارىدا ۋاقت خۇپتەندىن ئوتۇپ قاپتۇ، كۆچىدا كىشىلەر مۇ ئاز قاپتۇ. كاۋاپچى: "ھوي ئوتۇنچى، مەيەرگە كېلىپ قوساقنى تويدۇرۇۋال" دەپ توت زىخ كاۋاپ بىلەن چاي قويىپتۇ. ئەمىر شەب ھۈسەين كاۋاپنىڭ پۇرۇقىدىن "ھارام مالنىڭ گۆشىمىكىن؟" دەپ شۈبھىلىنىپ، ئۆز نېنىنلا يەپتۇ ۋە: "پۇل خىجىللىقىم بار ئىدى، چىقىم قىلىۋەتسەم، ھۈنەر دەسمايەم كېمىيدۇ" دەپ ئۆزى ئېيتىپ، كېتىشكە ئالدىراپتۇ.

كاۋاپچى ئەتىراپىدا كىشى قالمىغانلىقىنى بايقاپ، گۆش پارچىلىغۇچىغا: "ئاۋال ساندۇقتىكى پۇلدىن ئېلىپ بەرگىن" دەپتۇ. ھۈسەين ساندۇقنىڭ يېنىغا پۇلنى سانىۋېلىش ئۈچۈن بارغان ئىكەن، دەسسەپ تۇرغان ئورنىدىن بىر ئىشىك ئاستى تەرەپكە ئېچىلىپ، ئۇ يەر ئاستى زىندانغا چۈشۈپ كېتىپتۇ. بۇنىڭ ئىچىدە نۇرغۇن كىشىلەر بار ئىكەن. ئۇلار ھۈسەينگە: "ۋاي ئېستەي، كېلىشكەنلا يىگىت ئىكەن سەن...." دېيىشىپ ئىچ ئاغرىتىپتۇ. ھۈسەين ئۇلار بىلەن ئەھۋاللىشىپ، ئىشىنىڭ ئۇچۇر بۇجۇرلىرىنى بىلىۋاپتۇ. ھۈسەين بۇ يەردىكىلەرنىڭ دىققەتچىلىكىنى تۈگۈتۈش ئۈچۈن، لايدا شاھمات ياساپ، ئۇلارغا ئۆگىتىپ، ئوينىشىپ مەلىكە بولىشىپتۇ.

بىر كۈنى كاۋاپچىنىڭ جاللىتى پىچىغىنى چىشلەپ كىرىپ، ئۇنى-بۇنى مىجىقلاپ كۆرىپتۇ. ھۈسەيننى گوداڭ بېشىغا سۆرەپتۇ. جاللات ئۇنى باغلاپ، پىچاق سۈركىگىلى تۇرغاندا، ھۈسەين: "ۋاي ئېست ھۈنەر-بىلىملىرىم، گۆش قىلساڭلار، بىر ئاخشاملىق كاۋاپ بىلەنلا تۈگەيمەن، مۇشۇ ئادەملەر بىلەن ھۈنەر قىلسام، نەچچە يۈز تىلغا يارايتتى، بۇنىڭدىن جىق پايدا ئالاتتىڭىز" دەپتۇ. جاللات: "ھۈنەرنىڭ نىمە؟ تېز ئېيت" دەپتەن ھۈسەين: "زىلچا توقۇيمەن" دەپتۇ. جاللات پىچىقىنى قايتۇرۇپ، ھۈسەيننى جايغا سولاپ قويىپتۇ ۋە كاۋاپچىغا مەلۇم قىلىش ئارقىلىق زىلچا توقۇشقا كېرەكلىك نەرسىلەرنى تەييارلاپ بېرىپتۇ. 3 كېچە كۈندۈز دىگەندە، ھۈسەين ئوتقاششەك چاقناپ تۇرۇدىغان بىر پارچە زىلچا توقۇپتۇ. ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر يولۋاس، يولۋاسنىڭ بېشىدا خەنجەر چىشلەپ تۇرغان بىر مۇشۇكنىڭ يولۋاسقا چاڭگال سېلىۋاتقان سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن، سۈرەتلەرنىڭ قوساق تەرىپىگە ئەبجەد رەقەملىرىنى گۈل شەكىلدە بېرىپ، ئۆزىنىڭ كاۋاپچىنىڭ زىنداندا ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپتۇ.

كاۋاپچى زىلچىنى كۆرۈپ كۆزلىرىدىن ئوت چاقناپ كېتىپتۇ: ”دەرھال پەردازلا، ئىككىنچىسىنى توقۇشقا كىرىش ” دەپتۇ. ئىچىدە ” بازارغا سالماق، دىگىنىمگە ساتمەن، لېكىن مىڭ تىللاغمۇ بەرمەيمەن ” دەپ ئويلاپتۇ.

ئەمدى گەپنى ئوردىدىن ئاڭلايلى. ھۈسەين قايتىپ كەلمىگەندىن كېيىن، بۇيى رابىيە ئەھۋالىنى شاھقا مەلۇم قىلماقچى بوپتۇ. ئۇ ” ھۆرمەتلىك شاھ ئاتا، ھەزرەتلىرىگە مەلۇم، ئەمىر شەبلىرى ھۈسەين خىزمەت يۈزىسىدىن ئىككى ئۇلاغ ئوتۇن بىلەن ئوتۇنچى سۈپىتىدە چىقىپ كېتىپ، بەلگىلەنگەن مۇددەتتە قايتىپ كېلەلمىدى، قايسى ئىلىمنى ئوقىغان، ھۈنرى نىمە ئىدى، ۋاقىپ بولشلىرىنى سورايىمەن، پەرمانلىرىنى كۈتمەن ” دەپ ئىككىلىك خەت يېزىپ، ھامىلدارلىق بويى بىلەن شاھ ھوزىرىغا كىرىپ، تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، خەتنى سۇنىپتۇ. شاھ خەتنى ئېلىپ ئوقۇپ، بۇيى رابىيەنى خاس خانىسىگە باشلاپ كىرىپتۇ. ئوردا ئەمىرلىرى: ” بىر قانچە كۈندىن بېرى ئەمىر شەب ئوردىدا سالامغا ئىشتىراك قىلالىمىدى. بۈگۈن ئەتە كۆزى يورۇشنى كۈتۈپ تۇرغان بۇيى رابىيە خېنىكەمنىڭ خاس كېلىشىدە ئىھتىمال سەۋەب بار ” دېيىشىپ پەرمان كۈتۈپ تۇرۇشپتۇ.

شاھ خاس خانىسىدە ئوغلى ھۈسەيننىڭ نىكاھلىنىش ئالدىدا ئۆگەنگەن ئىلىم-ھۈنەرلىرىدىن بۇيى رابىيەنى خەۋەرلەندۈرۈپ، تېزىدىن ئىزدەش چارىسىنى ئويلىشىپتۇ. ئەتسى شاھ مۇنداق پەرمان چۈشۈرۈپتۇ: ” بۈگۈندىن ئېتىبارەن ئوردىغا ھەر خىل نۇسخىدىكى زىلچىلار سېتىپ ئېلىنىدۇ. بارلىق زىلچا توقۇپ ساتقۇچىلار ياكى ئائىلىسىدە زىلچىسى بارلار ئوردىغا ئەكىلىپ كۆرسەتسۇن، زىلچا سېتىش ئۈچۈن ئوردىغا كىرگۈچىلەرگە زىياپەت بېرىلىدۇ. زىلچا يارىسا دىگەن باھاسىغا ئېلىنىدۇ. يارىماي قالغاندىمۇ، شاھنىڭ ئەمىر-پەرمانىنى ئىجرا قىلغانلىقى يۈزىسىدىن كېلىش كېتىش ھەققى بېرىلىدۇ. يارىغان زىلچىلارنىڭ پۇلى نەق بېرىلىدۇ. ئوردىنىڭ تەستىقسىز بازاردا زىلچا ساتقۇچىلار شاھنىڭ ئەمىر-پەرمانىغا خىلاپلىق قىلغۇچىلار قارىلىپ، جازاغا مۇستەھق قىلىنىدۇ. ”.

بۇ پەرمان ھەممە يەرگە يەتكۈزۈلۈپتۇ. زىلچا كۆرىش ئۈچۈن ئايرىم ئۆي راسلىنىپتۇ. خەزىنىچى، مېھمان كۈتكۈچىلەر تەييار بولۇشپتۇ. شاھنىڭ ئالدىدا بولسا ۋەزىر ئەزەملەر، ئەمىر لەشكەرلەر، ئالاقىدار قاراۋۇللار سەپراس بولۇپ تۇرۇشپتۇ. شاھنىڭ ئەمىر-پەرمانىدىن ۋاقىپ بولغان خالايق ھېيتلىق كىيىملىرىنى كىيىشىپ، زىلچىلىرىنى قولتۇقىغا قىسىشىپ، ئوردىغا قاراپ ئېقىشقا باشلاپتۇ.

پەرماننى ئاڭلىغان كاۋاپچى دۇكاننى شاگىرتىغا تاشلاپ، ئۆيىگە كىرىپ جابدۇنۇپ، ھېلىقى زىلچىنى قولتۇقىغا قىسىپ، ئوردىغا يول ئاپتۇ. زىلچا تاللاش خانىسىگە كىرىپ زىلچىنى يايغان ئىكەن، ئوردا كىشىلىرى زىلچىنىڭ گۈزەللىكىگە ھەيران قېلىشىپتۇ. بۇيى رابىيە زىلچىنى كۆرۈپلا ئەھۋالىنى چۈشىنىپتۇ. ” مانا مۇشۇنداق رەڭدىكى، مۇشۇنداق نۇسخىدىكى گىلەم قانچە پۇل بولسا شۇنچىلىك ئالىمىز ” دەپ كاۋاپچىنى زىياپەتكە باشلاپ قويۇپ، زىلچىنى ئېلىپ شاھنىڭ ھوزىرىغا كىرىپتۇ.

قالغانلار كاۋاپچى بىلەن سۆھبەتلىشىپ تۇرۇپتۇ، كاۋاپچى مەغرۇرلۇق بىلەن: "بۇنداق زىلچىنى مېنىڭ خوتۇنىم توقۇيدۇ، باھاسغا كېلىشەلسە كالا قانچە دىسە توقۇپ بېرىمىز" دەپتۇ. شاھ كاۋاپچىنىڭ ئۆيىگە تېزىدىن مەخپى ھالدا كىشى ئەۋەتىپ قارىغۇدەك بولسا، خوتۇنى بويىدىن ئاجراپ ياتقان، زىلچا تۈگۈل ئىشتانباغ توقۇغۇچىلىك تەلەتى يوق ئىكەن.

شۇنداق قىلىپ، باھالىشا-باھالىشا، كاۋاپچىنىڭ دىگىنىگە يەتكۈدەك بولغان ئارلىقتا شاھنىڭ پەرمانى بىلەن كاۋاپچىنىڭ دۇكىنى قورشاشقا ئېلىنىپ ۋە زىندان ئىشىكى پاچاقلىنىپ، ئەمىر شەب ھۈسەين باشلىق بەند زىندانلار ئازاد قىلىنىپتۇ. كاۋاپچىنى ھەددىدىن ئاشقان جىنايىتى ئۈچۈن شەھەر ئايلىندۇرۇپ سازايى قىلىپ يۈرگەندە، شائىرلارنىڭ پارىش زەباندىكىلىرى: "ھۈنەردار ھۈنەرسەت، بى ھۈنەر خارەست" دېيىشىسە، تۈركى زەباندىكىلىرى: "تەكەنكى باش چىقارسا مەملىكەت گۈلزارىدىن، سىياسەت تىغى بىلەن باشنى ئۈزۈمەك كېرەك" دېيىشكەن ئىكەن.

شاھ دار ياستىپ، كاۋاپچىنىڭ پۇلغا تويماس نەپسىگە ھېلىقى زىلچا باھاسغا كېلىشكەن تىلانى ئېرىتىپ ئاغزىدىن قۇيۇپ، دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈپتۇ.

ئەمىر شەب ھۈسەين پاچىئەدىن قۇتۇلۇپ، ئۆز مەرتىۋىسىگە ئولتۇرغاندىن كېيىن، شاھى ئەھرام: "ھازىردىن باشلاپ ھەر بىر باشقا مىڭ خىل ئىلىم-ھۈنەر ئازلىق قىلىدۇ. ھاياتلىقىدىن-ماماتلىقىچە ھەر قانداق ئەر-ئايال ئىلىم-ھۈنەر ئۆگىنىپ ئۆزىنى قەدىرلىسۇن. كىمكى ئىلىم-ھۈنەر ئەھلى بولۇشقا ئادەتلەنمەيدىكەن، سېلىقنىڭ كۆپ قىسمى شۇلاردىن ئېلىنسۇن، چۈنكى مۇنداق كىشىلەر ئۆز ئۆزىنى خار قىلغۇچىلاردۇر" دىگەن پەرماننى چۈشۈرۈپتۇ.

8. مەھمۇدنىڭ تەۋەللىۋىتى

شاھى ئەھرام ئوغلى ھۈسەين بىلەن دېھقاننى ئەشرەپ موللا سەيپىدىن ئاكنىڭ قىزى بۇبى رابىيەنىڭ سەمىي مۇھەببىتىدىن ۋىسال چەشمىسىدىن سۇ ئىچىپتۇ. شاھ ئوردىسىغا بۇبى رابىيەنىڭ كېلىن بولۇپ كېلىشى، سەلتەنەتنىڭ ئادالەتنىڭ روناق تېپىشىغا، يۇرتنىڭ مەمۇر، ئەلنىڭ بەختىيار بولۇشىغا سەۋەب بولۇپتۇ.

بۇبى رابىيە ھامىلدار بولۇپ، ئارزۇ ئاسمىنىدا پەرزەنت سۇبەسى ئاقىرىشقا باشلاپتۇ. ئەمىر شەب ھۈسەين ئايالىنىڭ يەڭگىش ئىپادىسى بىلىنگەچكە، شاھ ئاتىسىغا ھۆزرە بايان قىلغان ئىكەن، بۇبى رابىيە ئاتىسى موللا سەيپىدىن ئاكا ئالدىغا ئاسراپ ئەۋەتىپتۇ. توققۇز ئاي، توققۇز كۈن، توققۇز سائىتى توشقاندىن كېيىن، بۇبى رابىيە ئاتىسى سەيپىدىن ئاكنىڭ سۆسەر ئاغزى ئازىخ كەنتىدىكى باغۇ ئەرەملىك ھويلىسىدا پەيشەنبە كۈنى قۇببەيلى سەھەردە ئاپتاپ سۈرەتلىك بىر پەرزەنت تۇغۇپ، تىنچ-ئامان، ساق-سالامەت كىزى يورۇپتۇ.

موللا سەيپىدىن ئاكا توغۇت ئانىلىرىدىن: "بۆرىمۇ تۈلكىمۇ؟" دەپ سورىغان ئىكەن. ئۇلار: "بۆرە" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئوغۇلنىڭ ھەمىيىنى ياچاق بىلەن كۆمگەندىن كېيىن، موللا سەيپىدىن ئاكا

سۆيىنىپ “قۇددىسى شاھ ئەھرام بىلەن كۈيۈغلى ئەمىر شەب ھۈسەيىنگە خوش خەۋەر قىلىمەن” دەپ، بېغدىكى يېڭىلا پىشقان ئۆرۈكتىن بىر سېۋەت قاچىلاپ يولغا راۋان بوپتۇ. شاھ ئەھرام شاھزادىلىرى بىلەن ئوپال ئارت “قىرىق بۇلاق” ئەتراپىغا شىكارغا بارغان ئىكەن، تاغدىكى ھاڭ ئۈستىدىن ئىرىغان ئاتنىڭ تۇۋىقى تېپىلىپ كېتىپ، شاھ ئېتى بىلەن ھاڭغا چۈشىپ كەتكەن. لېكىن، ئات قازا تېپىپ، شاھ ئۆزى سالامەت قالغان مەھەلدە موللا سەيپىدىن ئاكا يېتىپ كېلىپ، ھۈسەيىن باشلىق ئەمىرلەر بىلەن قۇچاغلشۇپ كۆرىشىپتۇ. قۇۋانچلىق خەۋەرنى شاھقا ۋە كۈيۈغۈلغا يەتكۈزۈپتۇ.

شاھ ئۆزىنىڭ زور پالاكەت ۋە دىشۋارچىلىقتىن سالامەت قالغانلىقى، يېڭى نەۋرۇسنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكى شەرىپىگە شىكارغا مىنىپ چىققان 40 يىگىتنىڭ ئاتلىرىنى نەزىر قىلىپ، شۇكرانىسىغا دۇئا-تەكبىر ئۆتكۈزۈپتۇ. سەيپىدىن ئاكاغا ئاجىز بېرىپ تارتۇقلاپتۇ ۋە: “بۈگۈندىن ئېتىبارەن شەنڭىز خوجا سەيپىدىن بۇزۇك بولغاي، بۇيى رابىيە قىزىمىزنىڭ ئوغۇل پەرزەنت كۆرگىنىگە مۇبارەك بولغاي” دەپتۇ. ھەممەيلىن خوجا سەيپىدىن بۇزۇك بىلەن ئەمىر شەب ھۈسەيىننى تەبىرىكلىشىپتۇ. شاھ يەنە پەرمان چۈشىرىپ، ئەمىر شەب ھۈسەيىنگە ئەمىر سۇلتان مەرتىۋىسىنى بېرىپتۇ.

9. ئات تويى

شاھ ئەھرام پۈتكۈل ئەلدىكى ئاتاقلىق مۇنەججىم، موللا-ئۆلىما ۋە يۇرت كاتتىلىرىنى يىغىپ، نەۋرۇسنىڭ ئىسىم قويۇش تويى ئۆتكۈزۈمەكچى بولۇپ، ئاكىلارغا خەۋەر بېرىپتۇ. ھەممە يىغىلىپ “ئات تويى” نى كاتتا زىياپەت-تەننەنە بىلەن “قىزىل مەسچىت ئاتام” دىكى ئوردىدا ئۆتكۈزۈپتۇ. زىياپەت ئاخىرىدىكى دۇئايى خەيرىدىن كېيىن، شاھنىڭ يېڭى نەۋرۇسى تۈرۈك خاقانلىرىنىڭ ئەنئەنىۋى ئادىتى بويىچە ئاق كىگىزگە ياتقۇزۇلۇپتۇ. ئۇنى بىر توققۇز سىپاھ كۆتۈرۈپ، ئوردا مېھمانخانىسىنىڭ ئوتتۇرسىغا ئەكىرىپ، يەردە قويماي كۆتۈرۈشۈپ تۇرۇپتۇ. سورۇن ئەھلى ۋە خوجا سەيپىدىن بۇزۇرۇك قاتارلىق مېھمانلارنىڭ ھەممىسى: “قۇتلۇق بولسۇن شاھىمىزغا” دەپ مۇبارەكبادلىق قىلىپتۇ. ئاندىن ۋەزىر ئەزەم بوۋاقتى قولىغا ئېلىپ، پىشانە ۋە تاپانلىرىغا سۆيۈپ: “شاھزادە يەتتە ئىقلىمغا شاھ بولغاي” دەپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ شاھى ئەھرام مىيىقىدا كۈلۈپتۇ. ئىككىنچىسى بوۋاقتى قولىغا ئېلىپ: “كاتتا باھادىر ۋە ئەقىللىق بولشى-قۇلاقنىڭ چوڭلىقى، پىشانىنىڭ كەڭلىكىدىن بىلىنىپ تۇرۇدۇ. ئەلۋەتتە، بۇ خاسىيەت شاھزادىغا خاستۇر” دەپتۇ. شاھقا بۇ سۆزمۇ بىر نەۋى تۇيۇلغاندەك، قىياپەت-بەشىرىدىن كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. ئۈچۈنچى، تۆتىنچى، بەشىنچى، ئالتىنچىلىرىمۇ شاھقا ياخشى كۆرىنىش ۋە خوشامەتتىن يېقىشلىق سۆزلەرنى سېخىلىق بىلەن تۈكۈشكە باشلاپتۇ. يەتتىنچى نۆۋەتتە شاھنىڭ قۇددىسى موللا سەيپىدىن ئاكا نەۋرۇسنى قولىغا ئېلىپ: “تەڭرىم بىزگە بىر يېڭى مېھماننى ئاتا قىپتۇ. - دەپتۇ ئاندىن:

تەڭرىدىن ئەلچى كېلىپتۇر سانى يوق،
ئەلچىنىڭ مىنگەن ئېتىنىڭ جانى يوق.
ئەلچىگە جۇپ قوي بېرىپتۇ تەڭرىمىز،
پوستى بارۇ، گۆشى بار، ئۇستىخانى يوق.”

دىگەن نەزمىنى ئوقىغاندىن كېيىن. ” مەن تەڭرىگە مىڭ مەرتىۋە شۇكۇرلەر بەجا كەلتۈرمەن.
ئاتا-ئانىلارنىڭ بالىلىرىغا بەخشەندە قىلىدىغان ھەرقانداق بايلىقى ئىلىم ۋە ئەدەپ ئۆگۈتۈشتىن
ئەۋزەل ئەمەستۇر. نەۋرىمىز تەڭرىم نىسىپ قىلسا، تەربىيىمىز بىلەن ئالىم بولغىسىدۇر. ” دىگەن
ئىكەن. پۈتكۈل مېھمانخانىدىكىلەر “بارىكاللا” توۋلىشىپ كېتىپتۇ. ئارقىدىنلا “ئاللاھۇ ئەكبەر!... ”
دىگەن تەكبىر ساداسى ئاسمانغا كۆتۈرلۈپتۇ.

شاھنىڭ خوشاللىق يېشى كۆز چانقىدىن ئىختىيارسىز ھالدا ئېقىپ، نورۇز بۇلاق سۈيىدەك ئېتىلىپ
چىقىپتۇ. شاھ يۈگۈرۈپ كېلىپ موللا سەيپىدىننى قۇچاڭلاپ، يېڭى نەۋرىسى بىلەن بىللە
كۆتۈرۈپ، چۆگىلىتىپ، ئاندىن يەرگە دەسسەتتۈپتۇ.

شاھى ئەھرام نەۋرىسىنى قولغا ئېلىپ باش-كۆزلىرىگە سۆيىپتۇ. كېيىن خالايققا قاراپ:

“ئىلىم ئىلەدۇر نىزامى ئالەم،

ئەدەپ ئىلەدۇر كامالى ئادەم.”

دىگەن نەزمىنى ئوقۇغاندىن كېيىن.. مەن يەتتە ئىقلىمغا شاھلىقتىن ئەۋلادىمنىڭ ئالىم بولغىنىنى
چوڭ دەرىجە دەپ بىلىمەن. ئالىملىق ئىككىلا دۇنيا نىجاتلىقى ۋە شاھلىقدۇر. مېنىڭ دىلىمدىكى
ئارزۇيىمنى ۋەلى (ئالدىن بىلگۈچى - كارامەت قىلغۇچى) گە ئوخشاش قۇدۇمىز موللا سەيپىدىن تاپتى.
مەن بەكمۇ رىزا بولدۇم. شۇڭا، بۈگۈندىن باشلاپ، بۇ كىشىنىڭ نامى پۈتكۈل ئەل “سەيپىدىن
ۋەلىيۇللا” دەپ ئاتىغاى.. دەپ پەرمان قىپتۇ. ھەممە بەيەكبەر تەزىم بىلەن: ”خوپ!” دەپ رىزالىق
بىلدۈرۈشىپتۇ.

ئۇنىڭدىن كېيىن، شاھى ئەھرام مۇنەججىملەرگە قاراپ: ”بىزنىڭ شان-شەۋكىتىمىزگە بۇ ئوغۇلنىڭ
دۇنياغا كۆز ئاچقانلىغى يەنە شەرەپ قوشتى. قەنى، مۇنەججىم-ئولىمالىرىمىز ئىسىم بەلگىلەيلى”
دەپتۇ. ھەر كىم ئۆز مۇتائىئەلىرىنى ئوتتۇرغا قويۇشۇپتۇ. ئولىمالاردىن بىرى: ”شاھ جانابلىرى بۈگۈن
ئىلىمۇ ئەرىپانپەرۋەرلىكلىرىنى ئايان قىلىپ، ئارزۇلىرىنى شاھلىقتىن يوقىرى تۇتۇپ، بىزگە ساداقەت
يولىنى كۆرسەتتىلە، ئىلىم ئەھلىلىرى تولىمۇ مەنۇن بولدۇق، شۇڭا سىلدىك شاھىمىزنىڭ دەۋرى بىلەن
ماختىنىمىز. ھەممىمىز مۇشۇ ماختىنىش ۋە مەنۇنىيەتلەرىمىزگە شۇكىرلەر بەجا كەلتۈرۈپ، ۋەدىمىزگە
ۋاپا قىلىمىز. بىزنىڭ مۇشۇ نىيەت-مۇددىئامىزنى ئۆتتۈرۈش ئۈچۈن، قۇتلۇق قەدەملىك پەرزەنتىمىزگە
باش ھەرىپتىن ئىبارەت بولغان “مەھمۇد”(ماختىغۇچى) دىگەن ئىسىم قويۇشنى ئىلتىجا قىلىمىز. بۇ
ئىسىم ئۇلۇغ ئەلچىنىڭ 5-ئىسمى ۋە ھەر بىر ھەرىپىگە خاسىيەتلىك مەنىلەر يوشۇرۇنغاندۇر.

بىرىنچى ھەرىپ “م” مېھرى-شەپقەت، مۇرۇۋۇت، ماھارەت، مەنۇنىيەت دىگەن مەنىلەرنى بىلدۈرۈدۇ. “ھ” ھەمدۇسانا ئېيتقۇچى، ھاياتبەخش، ھايالىق، ھازىر، ھۆر، ھېلىم دىگەن مەنىلەرنى بىلدۈرۈدۇ. “م” مۇددىئا، مۇراد-مەخسەد، مۇنسى، مېھرىبان، مەرد، مەغرۇر، مۇرادىغا ئېرىشكەن دىگەن مەنىنى بىلدۈرۈدۇ. “ئۇ” ۋاپادار، ۋايىغا يەتكۈچى، نەسەبىنىڭ ۋارىسى، ئىلىمنىڭ ۋارىسى دىگەن مەنىلەر بىلدۈرۈدۇ. “د” دادىل، دىيانەتكار، دىلىكۇشاھ، ئىلىم-بىلىم ھۈنەر-ماھارەت بىلەن ماختانغۇچى، شۆھرەت قازانغۇچى، داھى راخ، يول باشلىغۇچى دىگەن مەنىلەرنى بىلدۈرۈدۇ. - دەپ ئىزاھ بېرىپتۇ.

شاھ ئەھرام خالايق موتۇۋەرىلىرى ئالدىدا.

- ئۇنداق بولسا، كۆز نۇرىمىز بولغان نەۋرىمىزنىڭ ئىسىمى مەھمۇد ئىبنى ھۈسەيىن بولسۇن. - دەپ دۇئاغا قول كۆتىرىپتۇ. ھەممەيلەن “قۇتلۇق.. قۇتلۇق...” دەپ مۇبارەكلىشىپتۇ.

ئاخىرىدا، شاھى ئەھرام: “ئوغللىمىز ھۈسەيىن بۇ مۇبارەك پەرزەنت ھۆرمىتىدىن بۇگۈندىن باشلاپ سۇلتان ھۈسەيىن دەپ ئاتالسۇن، خالايق ئىچىدە ئىلىم ۋە ھۈنەر شۇنداق روناق تاپسۇنكى، ئىلىم ھۈنەر بىلىمىگەن بىرەر كىشى سەلتەنەتمىز تەۋەسىدە كۆرۈنمىگەي. ھەر قانداق كىشى ئىلىم-ئەخلاق ئىگىسى بولۇپ، پەرزەتتىنى ئارتتۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ئىنسانى بىباھالىقىنى كۆرسەتكەي، كىمكى ئىلىم-ھۈنەر ئەھلى بولسۇن ئادەتلەنمەيدىكەن، ئۇنداقلار ئۆزىنى ئۆزى خار قىلغۇچىلاردۇر. ئىلىمۇ ئىرىپانغا قىيا باققۇچىلارنى ھاشارغا ھەيدەپ، ئۇلارنىڭ سېلىقىنى ئېغىرلاتقاي” دەپ پەرمانى ئالىي قىپتۇ.

10. مەھمۇدنىڭ بوۋاقلق دەۋرى

شاھزادە مەھمۇد تەلپۈنگەندە، شاھى ئەھرام قۇۋانچ بىر توقسان قوي ئۆلتۈرۈپ، ئەنئەنىۋى ئادەت بويىچە “ھەقىق تويى” قىپتۇ. پىشۇرۇلغان گۆشنىڭ سوڭەكلىرىگە تىغ تەگكۈزمەي بېغىشلىرىدىن ئاجىرتىپ، مېھمانلارغا ئۆز لايىقىدا تارتۇقلاپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن، ئۇستىخاننىڭ ھەممىسىنى يىغىپ “كېپەنلەپ”، بالىنىڭ ئۆمرى ئۇزاق بولسۇن ئۈچۈن “قىزىلچاي ئاتام” دىكى زەرەتكارلىققا “دەپنە” قىلىپ، پاتىمە بېرىپتۇ.

مەھمۇدنىڭ دەسلەپكى قىرىق چېچىنى ئالدۇرغاندا، ئېلىنغان چاچنىڭ ئېغىرلىقى بىلەن باراۋەر ئالتۇننى ساتىش ئۈستامغا بېرىپتۇ، سورۇن ئەھلىگە ئالتۇن ئاياقتا دىنار ھەدىيە قىپتۇ. بوۋاقتى بۆشۈككە بۆلگەندە قارا باسمىسۇن ئۈچۈن، بۆشۈك ئاستىغا (ئوۋۇدا ئاستىغا) كۆمۈش خەنجەر، ئوقيا ۋە تۇز سېلىپ بۆلەپتۇ. تىلى چىقىشقا تەمشەلگەندە، خوراز ئالدىغا ۋە قارلىغاچقا تەلپۈندۈرۈپتۇ. باتۇرلۇق نىشانى بولسۇن ئۈچۈن، ئەنئەنىۋى ئادەت بويىچە نىياز قىلىپ، سىكىلەك قويدۇرۇپتۇ.

بىر كۈنى بۇيى رابىيە ئاپتاپ ئۆتۈش بىلەن خەستىلىگەنلىكتىن، شاھ مەھمۇدنى ئەمدۈرۈش ئۈچۈن ئىنكانا ئىزدەپتۇ. لېكىن، بۇيى رابىيە:

- بالىنىڭ ئانىسى ئۇنى تۇققان مەنلا ئەمەس، بەلكى ئوغلۇمنى ئېمىتكەن خوتۇنمۇ ئانىلىققا مۇناسىپ. كائىناتقا قۇياشنىڭ تەسىرى قانداق بولسا، ئەۋلادىغا ئانىنىڭ تەسىرى ھەم شۇنداق تۇرۇپ قۇش بالىلىرى، تايچاق، بوتىلاق، قوزا-مەچەرەكلەرنىڭ ھەممىسى ئالدى بىلەن ئاتىسىنى ئەمەس، ئانىسىنى تونۇيدۇ. ئانا تەرىپىدىن ساغلام، ئىلىمى، ئەخلاقى تەرىپى كۆرمىگەن بالا دۇنيانىڭ ھەممە ئىلىمىنى ئۇقسا، دىۋانلارنى تولدۇرغاندەك مەلۇماتنى مىڭگە جايلاشتۇرسا، ئۇ ھەتتا پەيلاسۇپ بولسىمۇ، ئەمما ھەقىقىي ھايات ئادىمى، ئىلىم، ئەخلاق، دىن ئادىمى بولالمايدۇ. بىر مېمار (تامچى) ئۈستام تامنىڭ ئۇل خىشىنى مايماق قويسا، ئۇنىڭ تېمى ئاسمانغا تاقاشسىمۇ مايماق چىقىدۇ. ئوغلۇم مەھمۇد خاندا ئىلىقىمىزنىڭ نەشەئىسى، ھاياتىمىزنىڭ مۇئەسسەسى، تاناسىل ۋە تەكسىر مەۋزۇسىدە ئۆمرىمىزنىڭ غۇنچىسىدۇر. شۇڭا، ئۆزۈم قارىشىم ۋە ئەمدۈرۈشىم كېرەك، - دەپ، ئوردىدىن تاپقان ئىنكائانى رەت قىپتۇ.

بۇيى رابىيە ئوغلى مەھمۇد تەلپۈنگەندە ئاۋايلاپ، تەمتەم ماڭغاندا ئارقىسىدا يۈرۈپ، يىقىلسا يۆلىمەي، ئوزى تۇرۇشى، جۇرئەتنى ئۆگىتىپ. مېيىپ، مەجرۇھ، مەلغۇن قىلماي، تەتە ئېتىپ ئايىغىنى تېز چىقىرىپتۇ. بالىنىڭ ئالغاي بولۇپ قالماستىن ئۈچۈن، بىر نەچچە مەرتىۋە چىچىنى ياندۇرۇپتۇ. ھاپ قوۋۇز بولۇپ قالماستىن ئۈچۈن، ئوڭ-سولدىن ئەمدۈرۈپتۇ، ساغلام ئۆستۈرۈپتۇ.

بالىلىق چىغىدىن ئىنساپلىق يېتىلگەن مەھمۇد ئانىسىنىڭ ھەرقاچان ئوڭ بېغىرىنى (بەغىرداق، لىپتىك دىگەنلىك. ئۇنى ئۇيغۇرلار بەك بۇرۇن ئىشلەتكەن) ئېمىپ، سول قىسمىنى سىڭلىسى ئۈچۈن قالدۇرغان دىگەن رىۋايەت بار.

نزاھەتنى ئادەت قىلغان بۇيى رابىيە دائىم بېغىرىنى پاكىز يۇيۇپ تاھارەت ۋە پاكلىق بىلەن ئېمىتكەن. ئوغلى ئالدىدا يالغان سۆزلەش، بو-بو قىلىش، بىر نەرسىنى يوشۇرۇپ قويۇش، شىتلىق قىلىش، ياتاق كىيىملىرى بىلەن كۆرىنىشتىن ساقلانغان، مەھمۇدقا ئېچىغان، بۇزۇلغان سۈتلەرنى ئەمدۈرمىگەن.

ئەمچەكتە بالىلىرى بولغان ئاياللارغا يېقىنلىشىش، خاتۇنلارنىڭ سۈتىنى بۇزۇدۇ. بۇ سۈت بالىلارنىڭ مەجەزىنى بۇزۇدۇ.

بۇيى رابىيە ساماۋى كىتاپ "قۇرئان كەرىم" نىڭ ئەمرى بويىچە، بالىنىڭ ئانىدىكى سۈت ھەقىقىي ئىككى يىل ئىكەنلىكىنى بىلىشىمۇ، ئەمما ئۆزىنىڭ كېيىنكى پەرزەنتىگە ھامىلدارلىقى بىلىنگەچ، ئوغلىنىڭ چوڭ سىپاھلىققا قاتناشقاندا ئات چىپىشقا يارىماس بولۇپ قالماستىن ئۈچۈن، شاھزادە ھۈسەيىننىڭ مەسلىھەتى بويىچە ئوغلىنى سۈتتىن توختاتقان.

مەھمۇدنىڭ تىلى چىققاندىن كېيىن بۇيى رابىيە ھەركۈنى ئۇنى ئەتتىگەندە تۇرغۇزۇپ:

1. يالغان گەپ رىزىقىنى يەيدۇ.

2. شاراپ ئىماننى يەيدۇ.

3. غەم ئۆمۈرنى يەيدۇ.

4. سەدىقە بالانى يەيدۇ.

5. توۋۋا گۇناھنى يەيدۇ. دىگەن سۆزلەرنى تەكرار ئېيتىشنى ئادەتلەندۈرۈپ، مەكتەپكە بېرىشتىن بۇرۇن ئۆگۈتۈپ بولغان...

11. مەھمۇدنىڭ مەكتەپكە كىرىشى

مەھمۇد تۆت ياش، تۆت ئاي، تۆت كۈنلۈك بولغاندا “كونا قورغان” دىگەن جايدىكى ئىككى ھېيت نامىزى ئوقۇلىدىغان كاتتا جامە قېشىدىكى مەكتەپكە تەنتەنە بىلەن ئېلىپ بېرىلىپتۇ.

مەكتەپكە مەھمۇدنى ئېلىپ بېرىشتا، بوۋىلىرى شاھى ئەھرام بىلەن سەيپىدىن ۋە لېيۇلا ئوڭ ۋە سول قوللىرىنى يېتەكلەپتۇ، ئەمىر سۇلتان ھۈسەيىن يولىنىڭ ئىككى تەرىپىدە تۇرغان خالايقىلارغا خۇنچىدە كۆتۈرگەن كۈمۈش دىنارنى ھەر دوقمۇشتا ئوغلىنىڭ بېشىدىن ئۆرۈپ چىچىپ بېرىپ، ساخاۋىتىنى كۆرسىتىپتۇ. ئۇلار دەرىخانىغا كىرىپ، ئۇستازلارغا سالام قىلىپ، ھال-ئەھۋال سورىغاندىن كېيىن، پەرزەنتى مەھمۇدنى خەلىپىتىگە تاپشۇرۇپ: “پەرزەنتىمىز ئۈچۈن ئاتىلاردا بولىدىغان ئىككىنچى ھەققى، يەنى ئىلىم تەلىم بېرىشنى بۈگۈن سىلگە تاپشۇرۇپ ئادا قىلىشقا كەلدۇق. ئۇمۇدىمىز زايە بولمىغاي” دەپتۇ.

ئەمىر سۇلتان ھۈسەيىن مەكتەپتىكى ساۋاقداشلارغا بىر ئېتەكتىن ياغاق، بىر توققۇزدىن تۇخۇم، توققۇز پۇلدىن يارماق تارقىتىپتۇ. ئۇستازنى بىر ئات، دەستى (سەللە)، ئېرىقىدىن تىكىلگەن تون، كىمىسەندىن تىكىلگەن مەسە-كالاچ بىلەن تارتۇقلاپتۇ. ئۇلار بىر ئاز ئولتۇرۇپ دەرس ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇستازغا ساۋاقداشلارنى “سالاۋات” قويۇپ بېرىش تەكلىپىنى بېرىپ قايتىشىپتۇ.

12. ئائىلە تەربىيەسى

مەھمۇد كىچىكىدە ئائىلىسىنىڭ ياخشى تەربىيەسىنى ئالغان ئىكەن. ئۇنىڭ دادىسى ئەمىر سۇلتان ھۈسەيىننىڭ تونىشىچە، بالىنىڭ ئاتىدىكى ھەقىقىي مۇنداق ئىكەن.

1. چىرايلىق ئىسىم قويۇش.

2. سۈت ئەمدۈرۈشنى چىرايلىق تاماملاش “ئانا سۈتى تەركىبىدە ياغ، شىرنە، تۇخۇم ئاقسىلى، تۇز ماددىلىرى ۋە مەدەنىلەر بار”، ھالالدىن رىزىقلىنىدۇرۇش.

3. ئىلىم-تەلىم بېرىش، ئوقۇش-يېزىشنى ئۆگۈتۈش.

4. سۇ ئۇزۇشنى، ئوقيا ئېتىشنى، ئەدەپنى ئۆگۈتۈش.

5. بالاغەتكە يەتكەندە، ئاتا-ئانىنىڭ ئەمرىنى بېجىرىشتىن ئىبارەت.

مەھمۇدنىڭ زېھنى زاكاۋىتى كىرگەندىن باشلاپ، ئىلىم-ھۈنەرنىڭ قەدرىگە يەتكەن ئەمىر سۇلتان ھۈسەيىن ئوغلىنىڭ تۈرلۈك ھەۋەسلىرىگە زەن سېلىپ، ئۇنىڭ ئوقۇش قىزغىنلىقىغا كۆزى يېتىپتۇ. ئۇ يەنە “مەخسۇس تەربىيىلىگۈچى” تەيىنلەپ، مەھمۇدنىڭ ئىلىم ئۆگىنىشىگە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈپتۇ.

مەھمۇد مەكتەپكە كىرىپ، ئۆز ئارزۇسىنىڭ تۇنجى ئىشىكى ئېچىلغانى كۆرگەن مەرىپەتلىك ئايال-بۇيى رابىيە ئوغلىنى ھەر كۈنى سەھەردە تۇرغۇزۇپ، ئۇنىڭ يۈز كۆزلىرىنى يۇيۇپ، ئۇچىسىغا شاھزادىلەرگە لايىق تون، كىمىسەندىن تىكىلگەن ئۆتۈك كەيدۈرۈپ، يېلىگە كۆمۈشتىن ھەل بېرىلگەن بەلۋاغ باغلاپ، يېنىغا شاپىگىرلىق سەنئىتى نامايەن قىلىنغان كۆمۈش خەنجەر ئېسىپ، بېشىغا لايىقىدا دەستار كەيدۈرۈپ، ناشتىلىق بەرگەندىن كېيىن مۇنداق دىگەن: - ئوغلۇم، سىز بىزنىڭ ئۇمۇدىمىز، ئىلىمىنى مەكتەپتە ئۇستازىڭىزدىن ئۆگەنسېڭىزمۇ، ئەمما ئەدەپ-ئەخلاقنى مەندىن ئۆگىنىشىڭىزنى ئۇمۇد قىلىمەن. خالى جايغا بېرىپ يەڭگىلىمەك، يۈز كۆز، ئېغىز-بۇرۇن، قول-پۇت، ئولتۇرغان جايلىرىغا قەدەر پاكىز يۇماق، ۋاختىدا ئاز-ئازدىن تاماق يەپ، مەكتەپكە يۈرۈشكە تەييار بولماق، ئاتا-ئانا، ئۇستاز ۋە چوڭلارنى كۆرگەندە “ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم” دەپ سالام بەرمەك، ئاداشلار ۋە ساۋاقداشلارغا مېھرىبان بولۇپ، ئۇلارغا “مەن شاھزادە تۇرسام” دەپ ئاتىكاچىلىق قىلماسلىق، چوڭلار گەپ قىلىشىۋاتقاندا شەككىلىق قىلماسلىق، كىشىلەرنىڭ نەرسىلىرىنى ئېلىۋالمايلىق، يامان غەرەزلىك كىشىلەر بىرەر نەرسە بەرسە ئالمايلىق، يامان ۋە بەھۇدە تىللارنى ئۆگەنمەسلىك قاتارلىقلار ياخشى ئادەت ۋە ياخشى قىلىقلاردۇر. سىز بۇ دىگەنلىرىمنى قولىقىڭىزدا ئوبدان تۇتۇڭ.

مەھمۇد بويىنىغا دەسلەپتە كالا تاغقىدىن ياسالغان “تاختا”، كېيىن “جىلت”، ئۇنىڭدىن كېيىن بەلۋاققا تاقالغان “قەلەمدان” نى ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئۇنى ئالاھىدە تەيىنلەنگەن ئىككى ئاتلىق سىپاھقا تاپشۇرۇپ، ھەر كۈنى مەكتەپكە ئەۋەتىپتۇ.

مەھمۇد ھەر كۈنى مەكتەپتىن قايتىپ ئۆيىگە كەلگەندە، ئانىسى بۇيى رابىيە ئۇنى ئىلىم-ھېكمەت ئۆگىنىشكە دەۋەت قىلىپ، بەت ئەخلاق (يامان قىلىق) لارنى قىلماسلىققا ۋە ئۇنىڭدىن ساقلىنىشقا ئادەتلەندۈرۈپتۇ. مەھمۇد ئۆزىمۇ تىرىشىپ ئانىسىدىن تاماقلارنىڭ تۈرلىرىدىن تارتىپ كىيىم-كەچ، توي جاھاز ناملىرىغىچە ئۆگىنىپتۇ. ئوردىدىن ئالاھىدە تەيىنلەنگەن سىپاھلاردىن سۇلالىلەرنىڭ ئاتلىرى، ياراغ-ئەسلىھەلەر ناملىرى، يەر-جاي ئىسىملىرى، تاغ-دەريالارنىڭ قاپتال، چۈشۈرگۈچلىرىگە قەدەر بىرىنىمۇ قالدۇرماي ئۆگەنگىلى كىرىشىپتۇ.

مەھمۇد يەتتە ياشقا كىرگەندە، ئاتا-ئانىسى 40 كېچە-كۈندۈز ئەلگە ئاش بېرىپ، پۈتكۈل يۇرتى، ھەممە ئايماق ۋە قەبىلىلەرنى قىچقىرىپ، “خەتنە توي” ئۆتكۈزۈپتۇ. تويدا تارتقاندىن

تاشقىرى، ئەلگە ئوغلاق تارتىشىش، قوچقار سوقۇشتۇرۇش تاماشىسى، دارۋاز، سېھىرگەرلىك، توپۇق تۇتۇش..... قاتارلىق سورۇنلىرىنى ئۆتكۈزۈپتۇ.

13. مەھمۇدنىڭ ئىجدىيات بىلەن ئوقۇشى.

كىچىكىدىن باشلاپ ئۆزىنىڭ بىلىملىك ۋە زېرەكلىكى بىلەن تونىلغان مەھمۇد ئوقۇشقا كىرىپ تۇنجى تاختا بىلەن ساۋاتنى چىقىرىپ، "ئەب، ت، س" دىن ئىبارەت ھەرپلەرنى ئوبدانلا ئۆگىنىپتۇ. ئۇ ئۇستازلىرىنىڭ قومۇش قەلىمى بىلەن قوي تېرىسىدە ئىشلىگەن قەغەزگە يېڭى يىلنىڭ كىرگەنلىكىنى ئايدان قىلىپ، تۆۋەندىكى نەزىملەرنى يېزىپ تارقىتىپتۇ.

تېرەكلەر تەڭگە بولۇپتۇ- نەۋ باھار،
بولدى ئالەمگە پەرھەلىك سەرھازار.
كىمكى ئەۋلادنى مەكتەپكە بېرۇر،
ھور- غىلماندىن تاپار جەننەتتە يار.

بۇ "نورۇزلۇق" نى بوۋىلىرى ئالدىغا كۆتۈرۈپ بارغاندا، شاھى ئەھرام بوغرا توگە، سەيپىدىن ۋە لىيۇلا توت چىشلىق ئەرىك قوي، ئەمىر سۇلتان ھۈسەيىن ئوزى مىنگەن "ئارغىماق بەدەشخان" لارنى خوشاللىقىدىن تەغدىم قىلىشىپتۇ.

مەھمۇد ئىككىنچى يىلى "مەشەق" نى، ئۈچىنچى يىلى سان- ساناق ئىلمى (ھېساپ) گە تەئەللۇق بىلىملەرنى ۋە "ھېسابى ئەبجەد" نى يادقا ئۆگۈنىپتۇ. تېز كۈن ئىچىدە تىرىشىپ، ھېسابى ئەبجەد يولى بىلەن جۈملىلەر تۈزەلەيدىغان بوپتۇ. ئىمام ئەلىنىڭ كەررە غەزەلىياتىنى يادلاپ، ھېساپ ئەمەللىرىنى بىلىشنى تولۇقلاپتۇ. ئىپتىدائى مەكتەپتەلا ئۇ، ئەرەب غەربى ئاساسىدىكى گۈزەل خەتنى يىك ياغىچىدىن ئۇچلانغان قەلەم بىلەن بۇغا مۇڭگىزىدىن قىلىنغان دوۋەتتىكى زىغىر يېغى ئىسىدىن چىقىرىلغان سىياھقا چىلاپ مەشىق يېزىشنى ئادەت قىلىپ، خەتتاتلىق ئاساسىنى يارىتىپتۇ. ئۇنىڭدىن سەل كېيىن "مەھەپ شەرىپ" نى ياد ئېلىشقا باشلاپ "قۇررا" بوپتۇ، چوڭ بولغانچە "مۇھەددىس" بولۇپ يېتىشىپتۇ.

سالامەتلىك پەرزەنتىنىڭ ئىستىداتىغا قايىل بولغان ئاتىلار مەسلىھەتلىشىپ، ئۇنى دەسلەپتە "مەدىرىسە ئىسپاھىيە" نىڭ مۇددەرىسى ھۈسەيىن پەيزۇللادا دەرس تەلىم ئالدىۋېتىپتۇ.

14. شاھى ئەھرامنىڭ نەسەبىتى

مەھمۇد كىچىك تۇرۇپلا خۇش چاقچاق، چەدەس، چانقانلىقى، ئۆگىنىشتە ئەستايىدىل ۋە تىرىشچانلىقى، ئەستە ساقلاش قابىلىتىنىڭ ئۈستۈنلىكى بىلەن ھەممىنى ھەيرەتتە قالدۇرۇپتۇ، شاھزادىلار ئۆگىنىش زورۇر بولغان ھەربى ئىلىملەردىن ئات چېپىش، تىغۋازلىق، نەيزىۋازلىق، ۋە ئۇمۇتۋازلىق، ئوقيا ئېتىش قاتارلىق جەڭ ماھارەتلىرىنى دىنى ئىلىملەردىن ناماز سورۇلىرى، ھەپتىبەك، قۇرئان كەرىم، ھەدىس، ئىلمى شەرىئەتكىچە، دۇنياۋى ئىلىملەردىن ئىلمى ھېساب، ئىلمى ھەدىس، ئىلمى ئەبجەد، ئىلمى تەجۋىت، ئىلمى سەرپ، ئىلمى نەھىۋى، ئىلمى مەنتىق، ئىلمى نۇجۇم، ئىلمى تىبابەت، ئىلمى تەرىقەت، جۇغراپىيە قاتارلىق زامان ئىلىملىرىدىن كامالى ماھارەتنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئىگەللەپتۇ.

مەھمۇدنىڭ يېشى 30 غا يېقىنلاشقاندا “مەدىرسە ئى ھامىدىيە” دىكى ئۇستازى ھۈسەيىن ئىبنى خەلىپىنىڭ دۇئاسىنى ئېلىپ، ئوپال (قىزىل مەسچىتتىكى) ئوردىسىغا قايتىپتۇ. شاھزادە مەھمۇدنىڭ مەدىرسەنى تۈگۈتۈپ كەلگەنلىكى مۇناسىۋىتى بىلەن شاھى ئەھرام نەچچە توققۇز مال سويۇپ توي ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. ئەمىر سۇلتان ھۈسەيىن ئوغلىغا تون-سەرىپاي يېپىپتۇ، بۇ رابىيە بەخت تىلەپ پىشانىسىدىن سويىپتۇ.

زىياپەت ئاخىرىدا، شاھى ئەھرام نەۋرىسى مەھمۇدنىڭ بېشىنى سىلاپ تۇرۇپ: “كۆپ ئۇستازلار ئۆز ئىلىملىرىنىڭ نۇرى بىلەن كۆزۈڭنىمۇ، كۆڭلىڭنىمۇ مۇنەۋەر قىلدى. نۇرغۇن كىتاپ ئوقۇپ، نۇرغۇن سېپەر-ھېكىمەتلەرنى بىلىۋالدىڭ، لېكىن، مەن تېخى ئوقىمىغان، ئوقۇمىساڭ بولمايدىغان شۇنداق بىر بۇيۇك كىتاپ باركى ئۇ بىزنىڭ بىپايان زىمىنىمىز ۋە ئۇنىڭدا ياشاۋاتقان ئۇلۇق خەلقىمىز بوۋىلىرىمىز “ئۆزىنى بىلىمگەن ئۆزىگىنى بىلمەس” دىگەن ئىكەن. سەن ھەممە قەبىلە، ئۇرۇق-ئايماقلىرىمىز، تاغ-دەريا، ئورمان، يايلاق، شەھەر-قىشلاقلرىمىزنى ئارىلاپ چىقىپ، ئۇلاردىن ئۆگەن ھەم چۈشەن” دەپتۇ.

ھەممەيلەن مەھمۇدنىڭ ئىلىمىنىڭ راۋاج تېپىپ كامالەتكە يېتىشىنى تىلەپ دۇئاغا قول كۆتۈرۈپتۇ. “ئامىن-ئاللاھۇ ئەكبەر” دىگەن سادا پۈتكۈل ئوردىنى زىلزىلىگە كەلتۈرۈپتۇ.

15. مەھمۇدنىڭ ئەل كېزىشى

مەھمۇد بوۋىسى شاھى ئەھرامنىڭ تەلىپىنى قانات، دادىسى ئەمىر سۇلتان ھۈسەيىن بىلەن ئانىسى بۇ رابىيەنىڭ تىلەكلىرىنى ئىرادە ۋە كۈچ قىلىپ، مۇڭ يولى (مورغ يولى-قۇش يولى) ئارقىلىق سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇ ئوغۇز، چېگىل-قارلۇق، ياغما، قىپچاق، باسمىل، ياباقۇ، توخسى، ئوغراق، چارۇق، چۇمۇل، قىرغىز قاتارلىق ئۇيغۇر-تۈرۈك قەبىلىلىرىنىڭ تارىخى، سەرگۈزەشتىلىرى، تىلى، تامغا-ئورمانلىرى، ئورۇب-ئادەت، تۇرمۇش ئالاھىدىلىكلىرى، ئىسىملىرى، مۇراسىملىرى، ياشىغان زىمىن، تاغ-دەريا، كۆل-يايلاقلار جۈملىدىن ئۇلارنىڭ ئېتىكى، ئىجتىمائى، ئىقتىسادى، ھەربى

مۇناسىۋەتلىرى، ئىلمى ۋە پەلسەپە ۋى چۈشەنچىلىرى، ناخشا قوشاق، داستان، ماقال - تەمسىللىرىنى ئىزدىنىپتۇ.

تەھسىلى ئىلىم كامالىتىگە ئېرىشكەن مەھمۇد 15 يىل ئىچىدە رۇم ئۆلكىسىدىن تارتىپ ماچىنغىچە ئۇزۇنلىقى 31200 ك م، كەڭلىكى 18750 ك م كېلىدىغان تۈرۈك ئېلىنى كېزىپتۇ، تۈركى خەلقلەر ياشاۋاتقان شەھەر-قىشلاق، ئەل-يۇرتنى تونىپتۇ. ئالدىغا ئۇچۇرىغان ماتىريالىنى توپلاپ، خاتىرلەپتۇ، نەزەر دائىرىسى تېخىمۇ كەڭىيىپتۇ. ئۇ سەپىرىنى داۋاملاشتۇرۇپ، خاقانىيە ئۆلكىسىدىن يەتتەسۇغا، يەتتەسۇدىن ماۋەرا ئۈننەھىرگە ئۆتۈپتۇ. ئۇ ئاخىرى جەمەتنىڭ ئىخلاسەنلىرى ۋە بوۋىسىنىڭ بىر نەۋرە تۇققانلىرىغا سېغىنىپ باغدادقا كەپتۇ. مەھمۇد قەشقىرى باغدادقا كېلىپ، داۋاملىق ئوقۇپتۇ، كېيىن مۇدەررىس بولۇپ ئىستەداتنى جارى قىلدۇرۇپتۇ. ئۇ مۇكەممەل چۈشەنچىلىرى ۋە چوڭقۇر ئىلمىي ئىقتىدارى بىلەن يۈكسەك ھۆرمەت-ئىناۋەتكە ئائىل بويۇپتۇ.

16. مەھمۇد قەشقىرىنىڭ تېسىنىپ قىلغان كىتاپلىرى

مەھمۇد قەشقىرى “تۈركىي تىللار نەھۋىسىنىڭ جەھەزلىرى” ۋە “تۈركىي تىللار دىۋانى” ناملىق كىتاپلارنى يازغان. ئۇ، ئەرەبچە يېزىپ چىققان “تۈركىي تىللار دىۋانى” ناملىق كىتاپنى ئەرەب ئابباسىيلار خەلىپىلىكى (751-1258) نىڭ 27-خەلىپىسى ئوبۇلقاسىم ئابدۇللا مۇقەددەردى مۇئەمىرۇللا (1074-1075-يىللىرى تەختكە ئولتۇرغان) غا ئارمىغان (تەغدەم) قىلغان. بۇ چاغدا تۈرۈك تىلىنى ئۆگۈنىش ئومۇمىي ئىجدىمائى ئېھتىياج ئىكەن. باغداد جەمىئىتىدە تۈرۈك تىلىنى بىلگەنلەرنىڭ مەسىلىسى ھەل، توققۇزى تەل، ئىناۋىتى يۇقىرى، بوغزىغالىق ئوقىرى ئىكەن. ئەرز-دادىنى ئېيتىش ئۈچۈن باغدادقا كەلگەنلەر، ئەمەل تەمەسدىكى ئەرەب زىيالىلىرى، مەنەسەپ دەرىجىلىرىنى ئۆستۈرۈش يولىدا قولتىغىغا شوتقا قىستۇرۇپ يۈرىدىغانلارنىڭ ھەممىسى تۈرۈكلەرگە خوشامەت ۋە تەۋەزۇ قىلىشىدىكەن. مۇشۇ ئەمىلىيەتكە ئاساسەن مەھمۇد قەشقىرى ئەرەبلەرنىڭ تۈرۈك تىلىنى ئۆگۈنىشى ۋە تۈرۈكلەرنى چۈشىنىشىگە ياردەم بېرىش ئۈچۈن، ئۆز ۋەتىنىگە، خەلقىگە بولغان سېغىنىشى ۋە ھۆرمەت-ئېتىخارنى ئىپادىلەپ بۇ كىتاپنى يازغان. ئۇزۇن ۋە مۇشەققەتلىك سەپەر، سەرسانچىلىقتا ئىگەللىگەن مەلۇمات ۋە ماتىرياللار بۇ كىتاپ ئۈچۈن مۇھىم مەنبە بولغان، مەھمۇد قەشقىرى ئۆز كىتابىدا: “ئۆز دەردىنى ئېيتىش ۋە تۈرۈكلەرگە يېقىش ئۈچۈن، ئۇلارغا تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىشتىن باشقا ياخشىراق يول يوق” دىگەندىن باشقا “تۈركىي تىلىنىڭ ئەرەب تىلى بىلەن بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتقا ئوخشاش تەڭ چېپىپ كېتىۋاتقانلىقى” نى يازغان. چۈنكى، ئەرەبلەر ئىچىدىكى قىسمەن ھاكاۋۇر شەخسلەر تۈرۈكلەرنى “ئەجەمى” (كېكەچلەر) دەپ كەمسىتىدىغان ئەھۋاللار بولغان. مەھمۇد قەشقىرى يەنە: “ئەدەبىي يادىكارلىق ۋە

پۈتمەس-تۈگۈمەس بىر بايلىق بولۇپ قالسۇن دەپ، ئۇلۇغ تەڭرىگە سېغىنىپ، بۇ كىتابنى تۈزۈپ چىقىم ۋە ئۇنىڭغا “دېۋانى لۇغەتت تۈرۈك” (تۈركىي تىللا دېۋانى) دەپ ئات قويدۇم” دىگەن. بىر رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە، تابغاچ بۇغرا قاراخان-ئەبۇ ئەلى ھۈسەيىن ئىبنى سۇلايمان ئارسلانخان ئەرەب ئابباسىلار خەلىپىلىكىنىڭ يېڭى خەلىپىسى مۇقتەدى مەمرۇللانىڭ تەختكە ئولتۇرغانلىقىنى تەبرىكلەش ئۈچۈن باغدادقا ئەۋەتكەن ۋەكىللەر ئۆمىكى تەركىبىدە مەھمۇد قەشقىرىمۇ خەلىپە ھوزۇرىغا كىرىپ “تۈركىي تىللار دېۋانى” نى يېڭى خەلىپىگە تەقدىم قىلغان ئىكەن.

17. ئانا ۋە تەن تەشەنالىقى

مەھمۇد قەشقىرى يازغان “تۈركىي تىللا دېۋانى” دىگەن كىتاپ، خەلىپىلىكنىڭ بۇيرىقى بىلەن ئوردا دېۋانخانىسىدا بىر نەچچە نۇسخا كۆپەيتىپ تارقىلىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن مەھمۇد قەشقىرىنىڭ نام-شۆھرىتى دۇنياغا پۇر كېتىپتۇ. لېكىن، نام-شۆھرەت، شاھانە ئىززەت-ئېكراملار باغدادتا مۇساپىرچىلىق بىلەن ياشاۋاتقان ئالىمنىڭ قەلبىنى ئىگەللىگەن ئانىسى بۇيى رابىيە ۋە تۇغۇلغان ۋە تىنىگە بولغان چوڭقۇر سېغىنىشىنى بەزىلىمەپتۇ. بۇ كۈنلەردە مەھمۇدنىڭ پۈتكۈل ئەس-يادى ئانا يادى بىلەن، ۋە تەن يادى بىلەن بەنىت بوپتۇ. يېشى ئۇلغاغانسىرى ئۆزى توپىلغان “دېھقاننىڭ ياخشىسى چامغۇر تەرىپىدۇ، ئادەمنىڭ ياخشىسى ئوز يۇرتىدا قېرىدۇ” دىگەن خەلق ماقالىسى يادىدىن كەتمەي، ئۆز يۇرتىنى كۆرۈش ئارزۇسىنىڭ ئوتى بولۇپ تۇتۇشىپتۇ. يۇرتنىڭ ئاپئاق چامغۇرى، ئاقار دەريالىرى، توتىيا تۇپرىقى كۆز ئالدىدىن نۇر پەردە بولۇپ تىزىلىپ ئوتۇپتۇ.

دەل شۇ چاغلاردا مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئىز-دېرىكىنى ئېلىش ئۈچۈن “كارۋان بۇيۇك” يولى بىلەن سەپەرگە چىققان قورۇل-شائاشۇقلۇق كارۋان بەشى مالىك ۋە ئەسقەر ئىسىملىك ئىككى كىشى باغداد شەھرىگە كەپتۇ، ئۇلار ئۆزىنىڭ ئۇستازى ۋە شاھزادىسى بولغان مەھمۇد ئىبنى ھۈسەيىننى ئىزدەپ تېپىپ، زىيارەت قىلىپ، سوغرى خىزمىتى ئۈچۈن ئارزۇ-مەتلۇپلىرىنى سورىغاندا، ئالىم ئاخىرقى ئۆمرىدە ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كېتىش ئارزۇسىدا ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ.

كارۋان بەشى ئانا ۋە تەندىن بىر پارچە نامە ئېلىپ كەلگەن ئىكەن. بۇ نامە ئوردا ۋەزىرى تەرىپىدىن يېزىلغان بولۇپ، ئۇنىڭدا، ھازىر ۋە تەندە ئەمىنلىك ۋە ئىلىم راۋاج رويىپقا چىققانلىقى، ۋە تەننىڭ ئىلىم ۋە ئالىملارغا مۇھتاجلىقى، ۋە تەن مەھمۇد قەشقىرىنىڭ دۇنياۋى شۆھرىتىدىن مەنۇنلىقى، ئىلىم بىلەن ئەلگە بەخت يارىتىشتا ھەمدەمدە بولۇشىنى خالايدىغانلىقى، ۋە تەنگە قايتىپ كېلىشىنى ئېھتىرام بىلەن كۈتىدىغانلىقى بايان قىلىنغان ئىكەن. كارۋان بېشى بۇيى رابىيە خەنىكەمنىڭ پەرزەنت داغى بىلەن باغرىنى داغلاپ، ۋەسلى دىدارى ئۈچۈن سەكپارە بولۇۋاتقانلىق خەۋىرىنى ئېلىپ كەپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ئانا ۋە ئانا ۋە تەن سېغىنىش تەشەنالىقى ئوت بولۇپ يانغان مەھمۇد قەشقىرى باغداد خەلىپىسىدىن رۇخسەت ئېلىپ ۋە تەنگە قايتماقچى بوپتۇ.

مەھمۇد قەشقىرى ئۆز يۇرتىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن، بوۋىسى شاھى ئەھرامنىڭ كىچىك خانىشى ئۆز ئوغلى ئىبراھىمنى تەختكە ۋارىس قىلىش ئۈچۈن، شاھى ئەھرام ۋە ئۇنىڭ چوڭ خانىشىدىن بولغان بالىلىرىغا زەھەر بېرىپ ئۆلتۈرگەن، شۇ قاتارىدا مەھمۇد قەشقىرىنىڭ دادىسى ھۈسەيىنمۇ زەھەرلىنىپ ئۆلگەن.

ئوردىدا قىرغىنچىلىق يۈز بەرگەندىن كېيىن، تۇل قالغان بۇيى رابىيە ئوغلىنى ئۇزاق يىللارغىچە كۈتۈپتۇ. ئۇنىڭ سېغىنىش ئوت-پىراقىدا كۆيگەن بۇيى رابىيە ئاخىرى: ” قېرىغىنىمدا بولسىمۇ، كۆز نۇرۇم بالامنى ئىزدەپ تاپاي، ئۇنىڭ دىدارىنى كۆرۈپ ئۆلەي، ئاھ بالام نەدىسەن؟ ” دەپ ئوغلىنىڭ كېلەر يولىغا قاراپ پەرزەنت يادى بىلەن كۈن-تۈن يىغلاپ، پەرزەنت دەردى بىلەن كۆڭلىنى تىلغاپ، پەرزەنت ئىستىكىدە بېلىنى باغلاپ كۆك ئارت، ئۇلۇغ ئارت، ئوپال ئارت، مۇق يولى تەرەپنى قىبلە قىلىپ، مەغرىب تامان ئىزدەپ مېڭىپتۇ. ئۇنىڭ پۇت قولى، بەدەنلىرى يېرىلىپتۇ، ئۆرە يۈرەلمەي قەدەمدىن قالغاندا، ئۆمىلەپ، يۇمۇلىنىپ مېڭىپتۇ، تىزلىرى يېغىر بوپتۇ، لېكىن، بىچارە بۇيى رابىيەگە ئوغلىنى كۆرۈش نىسىپ بولماپتۇ. ئۇ مۇق يولىدا ” بالام ” دەپ كېتىۋەتسە، ” يىكچى مەھەللىسى ” گە بارغاندا، يول ئۈستىدە جان ئۈزۈپتۇ ۋە شۇ يەرگە دەپنە قىلىنىپتۇ.

بىر مەزگىلدىن كېيىن باغدادتىكى ئىشلىرىنى تۈگەتكەن مەھمۇد قەشقىرى سودىسىنى پۈتكۈزگەن كارۋانلار بىلەن بىرلىكتە ۋەتەنگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. كارۋان بېشى ئۇنى ئىززەتلەپ، ئەڭ كۈچتۈڭگۈر نار تۆگىنىڭ چومى ئۈستىگە سايىۋەنلىك كۇخۇگە (كارۋات ئوي) ياساپ ئولتۇرغۇزۇپتۇ. يول-يوللاردىكى خەتەرلىك داۋان ئۆتكەل ۋە تار-قىستاڭ يوللاردا ئۇنى يۇدۇپ ئۆتكۈزۈپتۇ. كارۋان ھىرات، كۆك ئارت، ئۇلۇغ ئارت، مۇق يولى، ئوپال ئارت، بىلەن ئۇچ ئاي چامىسى يۈرۈپتۇ. كارۋان دەپتىن ئۆتۈپ، گەز دەرياسىنى بويلاپ، 40 كەچكىتىن ئۆتۈپ، ئۇلۇغ ئارت داۋانغا كەلگەندە، ئۇنى داۋاندىن يۇدۇپ ئۆتكۈزۈپتۇ، نىھايەت مەھمۇد قەشقىرى كىندىك قېنى تۆكۈلگەن ئانا ۋەتەنگە ساق-سالامەت قايتىپ كەپتۇ.

”كارۋان بۇيۇك” يولىدىكى كۆۋرۈك بېشى دىگەن يەرگە كەلگەندە، مەھمۇد قەشقىرى ھايات بۇيى رابىيەنى ئەمەس، پەرزەنت پىراقىدا تولا يىغلاپ كۆز يېشى قۇرۇغان، ھىجران ئوتىدا كۆيۈپ كۈلگە ئايلىنغان مېھرىبان، غەمگۈزار ئانىسى بۇيى رابىيەنىڭ قەبرىسىنى كۆرۈپ، قەبرىگە ئۆزىنى ئېتىپ، ئانا قەبرىسىنى پەرزەنتلىك سېغىنىش يېشى بىلەن يۇيۇپتۇ، نەزىر-چىرىغىنى ئۆتكۈزۈپ، تۇپرىغىنى قاتۇرۇپتۇ.

20. "مەدرىسە ئى مەھمۇدىيە" ۋە "نورۇز بۇلاق"

بۇ رايونى خەنكەمنىڭ ئۆلۈم نەزىرىگە قەدەم تەشۋىپ قىلغان تاجدارلار ۋە ئوردا ئەربابلىرى مەھمۇد قەشقىرىنى ئوردىغا تەكلىپ قىلىپتۇ. ئوردا ۋەزىرى شەخسەن ئۆزى زىياپەت تەييارلاپ مەھمۇد قەشقىرىنى زور داغدۇغا بىلەن كۈتۈۋاپتۇ. زىياپەت ئەھلىنىڭ كۆزلىرىدە شادلىق نۇرى جەۋلان قىپتۇ. ھەتتا نۇرغۇن بىلىم ئەھلىلىرىنىڭ كۆزلىرىدىن خوشاللىق ئۈنچىلىرى تۆكۈلۈپتۇ.

ئوردا ۋەزىرلىرى ئىلىم بىلەن ئەلنى روناق تاپتۇرۇش، ئىلىم بىلەن ئەلگە بەخت يارىتىشتا ھەمىھەت ئىكەنلىكىگە ئىشىنىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، مەھمۇد قەشقىرىنى ئوردا خىزمىتىگە سەئى قىپتۇ، لېكىن مەھمۇد قەشقىرى چوڭقۇر تەشەككۈر بىلەن ئۆزى بايان قىلىپ، قالغان ئۆمرىنى ئىلىم يارىتىش ۋە ئىلىم تارىتىش ئىشىغا بېغىشلايدىغانلىقىنى ئىزاھ قىپتۇ.

مەھمۇد قەشقىرى ئۆز ئەقىدىسىگە مۇۋاپىق ئوپالدا بىر ھەيۋەتلىك مەدرىسە بنا قىلىپ، مەدرىسەنىڭ مەھرابىغا "ئايغۇچى ۋە كۆيىنگۈچى ئاللاننىڭ ئېتى بىلەن باشلايمەن، پەقەت ئاللا ياردەم بېرەلەيدۇ" دىگەن خەتنى پۈتۈپتۇ. ئۇ ئۆزى مۇدەررىس بولغان بۇ مۇدەررىسە "مەدرىسە ئى مەھمۇدىيە" دەپ ئاتىلىپ، شان-شۆھرىتى مەشرىقتىن مەغرەپكىچە پۇر كېتىپتۇ. تەرەپ-تەرەپتىن، ھەتتا ئەرەب، ئەجەم ئەللىرىدىنمۇ نۇرغۇن تالىپلار كېلىپ ئوقۇپتۇ. تالىپلارنىڭ ھەممىسى ئۆز ئۇستازى مەھمۇد قەشقىرىنى ھۆرمەتلەپ "ھەزرىتى موللام" دەپ ئاتايدىغان بوپتۇ.

مەدرىسە ئالدىدا زۇمرەتتەك سۇزۇك سۇ ئوقچۇپ چىقىپ تۇرۇدىغان بىر بۇلاق بولۇپ، ياز كۈنلىرى ھەممە تالىپلار بۇلاق بېشىدا ئارام ئالغاچ پەر بېيىت ئەيتىشىش، نەزم پۈتۈش ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولىدىكەن، ھەر يىلى نورۇز مۇراسىمىدا مەھمۇد قەشقىرى ئېز تالىپلىرى بىلەن "سۆسەر ئاغزى" دىكى بۇلاق بويىغا كېلىپ، سەيلە قىلىدىكەن. نورۇزنامىلەرنى پۈتۈشۈپ، ئەلگە ۋە ئىلىمگە راۋاج، پاراۋانلىق تىلىشىپ بۇلاققا

تاشلىش ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن بۇلاقنىڭ نامىمۇ "نورۇز بۇلاق" دەپ ئاتىلىدىغان بوپتۇ.

21. "ئىمام مالىك ئەجدەر"

مەھمۇد قەشقىرى يىنىپ كەلگەندىن كېيىن "مارجان بۇلاق" بېشىدىكى "مەدرىسە ئى مەھمۇدىيە" دە دەرس ئۆتۈپتۇ. چەت ئەلدىن ئۇنىڭغا ئەگىشىپ كەلگەن ئاكا-ئۇكا ئىككى شاگىرت بولۇپ، بىرى ئىمام مالىك ئەجدەر، بىرى ئىمام مالىك ئەسقەر ئىكەن. ئىمام مالىك ئەجدەرنىڭ ئەسلى ئىسمى - ئىمام مالىك ئەكبەر ئىكەن.

بىر كۈنى كېچىسى بۇ ئاكا-ئۇكا ئىككى يەن سىرتقا چىقىپ كېلىۋاتسا، بىر دېھقان يىگىت يېرىم كېچىدە يىرىگە قوش ھەيدەۋاتقان، يىگىتنىڭ ئانىسى ئارقىسىدىن يىغلاپ، چىراغ تۇتۇپ ئەگىشىپ يۈرگەن ئىكەن. بۇنى كۆرگەن ئىمام مالىك ئەكبەر: "نېمىشقا يىغلايسىز؟" دەپ سورىسا، ئەھۋال مۇنداق ئىكەن: شۇ ئەتراپتىكى تاغ ئۆڭكۈردە بىر ئەجدىرھا بولۇپ، ھەر يىلى دېھقانلارنىڭ بىردىن بالىسىنى

يەيدىكەن، بولمىسا، خەلىققە بالايى ئاپەت ياغدۇرۇدىكەن. شۇ كۈننىڭ ئەتىسى ئۇ يىگىتنى يېشى نۆۋىتى كېلىپ قاپتۇ، شۇڭا يىگىت ئۆلۈش ئالدىدا ئانىسىغا يەرنى تېرىپ بېرىپ كېتىش ئۈچۈن كېچىلەپ قوش ھەيدەۋاتقان، ئانىسى بولسا بالىسىغا چىدىماي، ئارقىسىدىن ئەگشىپ يىغلاۋاتقان ئىكەن.

ئىمام مالىك ئەكبەر ئەجدىھانى ئۆلتۈرۈشكە نىيەت قىپتۇ ۋە ئۇستازىدىن ئىجازەت سورايتۇ. مەھمۇد قەشقىرى ئىمام مالىك ئەكبەرنىڭ بارماسلىغىنى، ئەجدىھانى ئۆلتۈرۈشكە ئۆزى بېرىشنى قارار قىلىپ، ئىككى قېلىچنى ئېلىپ چىقىپتۇ. ئىمام مالىك ئەكبەر ئۇستازىنىڭ پۇتىغا ئېسىلىپ: "مەن باراي" دەپ يالۋۇرۇپ تۇرۇۋاپتۇ. مەھمۇد قەشقىرى نائىلاج ئىمام مالىك ئەكبەرگە ئەجدىھانى ئۆلتۈرۈشكە ئىجازەت بېرىپتۇ. ئىمام مالىك ئەكبەر كۆك ئىنەكنىڭ سۈتىنى ئىچىۋېلىپ، بېلىگە ئىككى قېلىچنى ئىككى يانغا كېرىپ چىڭ تىغىپ، ئەجدىھاننىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. ئەجدىھادا دەم تارتىش بىلەنلا ئىمام مالىك ئەكبەر ئۇنىڭ ئاغزىدىن كىرىپ ئەجدىھانى ئىككىگە بۆلۈپ تاشلاپتۇ لېكىن، ئۇ ئىچكەن سۈتكە سۇ ئارلاشقان بولغاچقا، زەھەر قايتماي، ئۆلۈپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن مەھمۇد قەشقىرى بۇ پىداكار شاگىرتىغا "ئىمام مالىك ئەجدەر" دەپ نام بېرىپتۇ، ۋە ئۇلۇغلاپ ئۇزۇتۇپتۇ.

22. مەھمۇد قەشقىرى بىلەن ئىخلاسەن ئەما

مەھمۇد قەشقىرى "مەدىرىسە ئى مەھمۇدىيە" دە مۇدەرىسلىك قىلىپ يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئۇنىڭ ئىخلاسەنلىرىدىن بىرى: "مەن دەرىگاھى ھەقتىن دائىما ناھايىتى كاتتا نەرسىلەرنى سورايمەن، ۋە دە بېرىمەنكى، سېنىڭ ئۇلۇغ ۋە كەرەملىك دەرىگاھىڭدىن ناپىسەنت نەرسە سورىغۇچىلارنىڭ كۆزى كور بولسۇن" دەپتۇ.

مەھمۇد قەشقىرى ئۇنىڭدىن:

- سېنىڭ سورايدىغان كاتتا نەرسەڭ نېمە؟ - دەپ سورىغان ئىكەن. ئۇ:

- جانابىلىرىنىڭ ئالدىدا تۇرغان مۇشۇ تاغنى قېچىزىل ئالتۇنغا ئايلاندۇرۇپ بەرسە دىگەن ئىلتىجا ئىدى - دەپتۇ.

ئارىدىن 2-3 يىل ئۆتۈپ، ھېلىقى ئىخلاسەن بىر چاكىرغا ئۆزىنى يېتىلەنكىنچە مەدىرىسگە كىرىپ، سالامدىن كېيىنلا كور بولۇپ قالغانلىقىدىن زارلاشقا باشلاپتۇ. مەھمۇد قەشقىرى ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ:

- تەڭرى بىزگە يەتتە ئەزادىن ئىبارەت تۈگۈمەس بايلىقنى ئېھسان قىلدى. ئۇنى چۈشىنىپ يېتىشكە بىزنىڭ ئەقلىمىز كوتاللىق قىلىدۇ، چۈنكى، بىزگە بېرىلگەن بۇ بايلىقنى جايدا ئىشلەتمەسەك، دۇنيادىكى ھەممە تاغلارنىڭ ئالتۇن بولغىنىدىنمۇ ئارتۇق بايلىق بولار ئىدى. سەن دىگەن مۇشۇ تاغنىڭ ئارزۇ قىلغىنىدەك ئالتۇن بولغىنىدىن كۆرە كۆزىڭنىڭ ئەما بولمىغىنى خوپراق ئىدى - دەپتۇ.

- مەن تەڭرىمگە تائادەت-ئىبادەت قىلىپ ئۇنىڭدىن نىمەت سورىسام، ئۇ مېنىڭ كۆزۈمدىن كىچىككىنە نۇرنىمۇ ئېلىۋېلىپ ئەمما قىلىپ قويمايدۇ، بۇ قانداق ئادالەت؟ - دەپتۇ ھېلىقى ئىخلاسەن.
- ئۇنداق دېمە، - دەپتۇ مەھمۇد قەشقىرى - تەڭرىم سېنىڭ دۇئالىرىڭنىڭ ھەممىسىنى ئىجابەت قىلىپ ئادالەتنى زاھىر قىپتۇ. تاغنى ئالتۇن قىلىپ بېرىشنى تىلگەن ئىدىڭ، ئۇنىڭدىن كاتتىراق بايلىق بولغان تەن سەھەتلىكىنى بېرىپ ساخا مەرھەمەت ئېھسان قىلدى. سەن ئۇنى توغرا ئىشلىتىپ بەجا كەلتۈرمەي خەسسى دۇنيا ئارزۇسىدا بولغانسەن. سەن ئۆز تەلپىڭدە " ئاز نەرسە سورىغۇچىلارنىڭ كۆزى كور بولسۇن " دىگەن ئىدىڭ، بۇ دۇئا تەلپىڭمۇ ئىجابەت بوپتۇ. چۈنكى، دەرگاھى ھەقىقەت ئالدىدا تاغلارنى ئالتۇن قىلماقتىنمۇ ئاددى ۋە ئاز نەرسە بولمايدۇ. ئەگەر سەن مەندىن: "تەڭرىگە دۇئا قىلىشىڭدىكى تەلەپ-مەقسىدىڭ نىمە؟ دەپ سورىساڭ ئىدىڭ. مەن ساخا: "تەڭرىگە قىلىدىغان ئەڭ ئالى تىلەك - تەن سەھەتلىك، خاتىرجەملىك، ئەقىل ۋە ئىلىمگە كامالەت بەرگىن " دىگەندىن ئىبارەت دەپ مەسلىھەت بەرگەن بولار ئىدىم. - دەپتۇ.

23. مىڭ بىر تۈپ ئۈجمە

قاراخانىلار سۇلالىسى دەۋرىدە قەشقەرلىك بىر سودىگەر تىجارەت بىلەن كۇچاغا بېرىپ قايتۇ. سارايشۇن "بىرەر ئايلىق بولسىمۇ ئۆيلىنىپ ئالسلا " دەپ بىر ئايالىنى سەئى قىلىپ ئۆيلەپ قويىپتۇ. بىرەر ئايدىن كېيىن سودىگەر ئايالىنىڭ خېتىنى بېرىپ، تىجارەت بىلەن ئىلىغا چىقىپ كېتىپتۇ.
ئارىدىن 15-20 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ھېلىقى سودىگەر يەنە كۇچاغا كېلىپ، ھەمسەپلەر بىلەن دەۋىتى بىلەن بىر چوكانغا ئۆيلىنىپتۇ، نىكاھتىن كېيىن سودىگەر: "خېنىم، ئاتا ئانىلىرى بارمۇ؟" دەپ سوراپتۇ. ئۇ چوكان " دادامنى بىلمەيمەن، ئانامنىڭ دەپ بېرىشىچە، مېنىڭ دادام قەشقەرلىك بىر پالانچى دىگەن سودىگەر ئىكەن. ئۇ ئانامنىڭ خېتىنى بېرىپ ئىلىغا چىقىپ كېتىپتۇ. ئانام پۇستانچى مۇشۇ كۇچاننىڭ شەھەر ئىچىدىن. ئانامنىڭ ئۆلۈپ كەتكەنلىكىگە ئىككى يىل بولدى. ماڭا تاغام ئاتىدارچىلىق قىلىدۇ " دەپتۇ.

ئۆز قىزىغا ئۆيلىنىپ قالغانلىقىنى بىلگەن سودىگەرنى قارا تەر بېسىپتۇ. دە: " تالاغا چىقىپ كىرەي " دىگەن باھانە بىلەن ئۆيىدىن چىققىنىچە قەشقەرگە قايتىپ كەپتۇ. ئۇ ئۆتكۈزگەن بۇ گۇناھنى يۇيۇش ئۈچۈن ھىچقانداق چارە تاپالماپتۇ. شۇ چاغدا ئوپالدىكى "مەدىرسەئى مەھمۇدىيە" دە مۇدەررىسلىك قىلىدىغان، كۆپىنى كۆرگەن، كۆپىنى بىلىدىغان، ھەرقانداق مەسلىگە جاۋاب بېرەلەيدىغان، قوللىدىغان كېلىدىغان ياخشىلىقنى ھىچ كىشىدىن ئايىمايدىغان ئىلىم تەلەپكارلىرىنىڭ پىرى ھەزرىتى موللام ئەللامە مەھمۇد قەشقىرى ئىسىملىك، ئالى مەلۇماتلىق بىر ئۇلۇغ ئولىماننىڭ بارلىغىنى ئاڭلىغان سودىگەر مەسلىھەت سوراش ئۈچۈن ئوپالغا بېرىپتۇ. ئۇ مەھمۇد قەشقىرىگە بېشىدىن كەچۈرگەن سەزگۈرەشتىنى ئېيتىپ، قانداق قىلسا بۇ گۇناھى كەبىرنىڭ يۇيۇلۇشى توغۇرسىدا مەسلىھەت سوراپتۇ.

- بئەدەت گۇناھ بوپتۇ. بۇنىڭ بىردىن بىر بابراق يولى شۇكى، خۇدا يولىدا مىڭ بىر تۈپ ئۈجمە تىكىپ مۇنەڭگە كىرگۈزۈڭ. ئۈجمە تولۇق تۇتۇپ مۇنەڭگە كىرىپ، جان-جانىۋار، ئادەم زات يەپ، يەرگە قانچىلىك كۆپ تۈگۈلسە، سىزنىڭ گۇناھىڭىز شۇنچە تۈگۈلىدۇ. دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. ھېلىقى سودىگەر دەرھال تۇتۇش قىلىپ، كوچىنىڭ ئىككى قاسنىقىغا مىڭ بىر تۈپ ئۈجمە كۆچتى ئەھيا قىپتۇ.

ئوپال يېزىسىنىڭ "موللام بېغى" كەنتىدىكى مەھمۇد قەشقىرى قەبرىگاھى جايلاشقان تۆپىلىككە بارىدىغان كوچىنى ھازىر كىشىلەر "ئۈجمىلىك كوچا" دەپ ئاتىشىدۇ. بۇ كوچىنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى 17 تۈپ قېرى ئۈجمە دەرىخى ئەنە شۇ مىڭ بىر تۈپ ئۈجمىدىن قېپقالغانلىرى بولۇپ، ھازىرغىچە مۇھاپىزەت قىلىنىپ ساقلانماقتا.

24. "ھاي-ھاي تېرەك"

مەھمۇد قەشقىرى ئەينى چاغدا مەدىرىسە ئىنى پۈتكۈزۈپ ئۇستازىدىن دۇئا ئالغاندا: "ئۇستازىم، مېنىڭ تۇپرىقىم قەيەردە بولار؟" دەپ سوراپتىكەن. ئۇستازى: "بىر ئۆمۈر ساڭا ھەمرا بولغان ھاسساڭ كۆكلىگەن جايدا بولۇر" دەپتىكەن.

مەھمۇد قەشقىرىنىڭ يېشى ئۇلغايغانسىرى سالامەتلىكى ياخشى بولماي قاپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى مەھمۇد قەشقىرى ھاسسىغا تايىنىپ تۇرۇپ تاھارەت ئۈچۈن "مارجان بۇلاق" تىن سۇ ئالغان ئىكەن، ھاسسىسى بۇلاق بويىغا سانجىلىپ قاپتۇ. ھاسسىسى سانجىلىپ قالغان يەردە قويۇپ، ئېپۇرئىنى ئېلىپ تاھارەت ئاپتۇ، ئۇ تاھارەتنى ئېلىپ بولۇپ، ئارقىسىغا ئۇرۇلۇپ قارىسا ھاسسا كۆكلەپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن مەھمۇد قەشقىرى: "ھاي-ھاي، ئەجەپ كۆكلەپ كېتىپسەنغۇ؟" دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن كېيىنكىلەر بۇ ھاسسىدىن كۆكلەپ چىققان بۇ تېرەكنى "ھاي-ھاي تېرەك" دەيدىغان بوپتۇ.

مەھمۇد قەشقىرى ئۆزىنىڭ ئىخلاسىمەنلىرى ۋە تالىپلىرى، ئۇرۇق-تۇققان، دوست-يار، ئەقرباللىرىغا ئۆزى ئالەمدىن ئۆتكەندە "ھاي-ھاي تېرەك" نىڭ چوڭ شېخى كۆرسىتىپ تۇرغان دۆڭگە دەپنە قىلىشنى ۋەسىيەت قىپتۇ. بۇ تېرەك ھازىرمۇ "مارجان بۇلاق" بېشىدا كۆكلەپ تۇرماقتا.

25. مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ۋەسىيىتى

مەھمۇد قەشقىرى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا ئۆز قەلىمى بىلەن يازغان تولىيەگە مۇنداق ۋەسىيەت قالدۇرغان ئىكەن: "ھەزرىتى موللام مۇلقەب (لەقەم) ئىسمى مەۋلانا شەمسىدىن ئەللامە مەھمۇدىيە دۇرمەنكى، پاتمانلىق يېرىمى ۋە خېپە قىلدىم. مەندىن كېيىن، مېنىڭ ئەۋلادىمىدىن كىم شەيخ، مۇتئۇۋەللى بولسا، مەزكۇر زىمىننى تېرىپ ساتمىغان، مۇلۇك قىلىپ ئالمىغان، مىراس قىلىپ

ئالمىغان شەرت بىلەن زىمىندىن چىققان مەھسۇلاتنى ئوق قىلىپ، شەيخ ئوق يەيدۇ، مۇتەئەللى ئوق يەيدۇ. ئوقنى شىكەستىكىلەرگە (رېمونتخانىغا) ۋە قەبرەنى زىيارەت قىلغىلى يىراق-يېقىندىن كەلگەنلەرگە سەرىپ ئېتىدۇ”

ئەسكەرتىش: ياقۇببەگ دەۋرى (1865-1877) دە قەشقەر تەۋەسىدىكى بارلىق مازارلارنىڭ تەزكىرە ۋە تۇلىيەلىرى يىغىۋېلىنغان. شۇ قاتارىدا مەھمۇد قەشقىرى مازىرىنىڭ تەزكىرىسى بىلەن يۇقىرقى تولىيە ھۆججەتمۇ ئېلىپ كېتىلگەن. بۇ ھەقتە 1957-يىلى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مۇزىي خىزمەتچىلىرىنىڭ ئوپال رايونى تەكشۈرگەندە قالدۇرغان خاتىرىسى ئاپتونوم رايونلۇق مۇزىي مەدەنىيەت يادىكارلىقلار ئەترىتىنىڭ ئارخىپىدا ساقلىنىۋاتىدۇ.

26. مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ۋاپاتى

مەھمۇد قەشقىرى “مەدىرىسە ئى مەھمۇدىيە” دە 15-20 يىل مۇددەرس بولۇپ، نۇرغۇن تالىپلارنى يېتىشتۈرۈپتۇ. ئۇ دەرس گويۇلۇق قىلىپ، ئۈچ قەرنە ئۆمۈر ئۆتكۈزۈپ، 97 يېشىدا دۇنيادىن ئۆتكەن. ئۆز ۋەسىيىتىگە بىنائەن مەھمۇد قەشقىرى ئوپالنىڭ كۈن يورۇش تەرىپى قۇمباغ تۆپىلىكىدىكى “مارجان بۇلاق” بېشىدىكى تۆپىلىككە دەپنە قىلىنغان.

ئۇلۇغ ئالىمنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلىغان پۈتكۈل ئەل-يۇرت جۇۋا-تەلپەكلىرىنى تەتۈر كىيىپ، كۆك تايماقتىن ھاسسا تۇتۇپ يىغلىغان. سىپاھ-سالالەر دەستار پەتلىسىنى چۈشۈپ، ئوقيا-قىلىچلىرىنى يەرگە ياتقۇزغان. تۆگىلەرنى بوتقىلاقلاردىن ئايرىپ بوقىرتىپ، ئاتلىرىنى لەرزەن يېتىلەپ، يەتتە كېچە-كۈندۈزگىچە گۈرۈھ-گۈرۈھ، ئايماق-ئايماق بولۇپ ماتەم بىلدۈرۈپ، دۇئايى خەيرى قىلىشقان. ئېقىندىكى “قارا جىلغا” سۈيى بىلەن “قىزىل جىلغا” سۈلىرى مەۋج ئۇرۇپ، ئالىمغا ماتەم تۇتقانلىقىنى بىلدۈرگەن.

پۈتكۈل ئەل ئۇ زاتنىڭ ۋاپاتىغا تۆۋەندىكى مەرىسىيەنى ئوقۇپ تەزىيە بىلدۈرگەن:

ئەلۋىدا، ئەي شەيخ مەۋلانايى پىرىم،

ئەلۋىدا، مەھمۇدى ئىسىمىڭ ھەمدە ئۆگرەتتىڭ بىزىم.

ئەلۋىدا، بەخت ئاتا قىلسۇن ساڭا قادىر خۇدا،

ئەلۋىدا، ئەي ئىلىمۇ ئېرىپان نۇرى ئەينى خۇلقى ئەزىم.

يا ئىلاھ جەننەتتە بولغاي پىرىمىز، ئۇستازىمىز،

نامىڭىزنى تاغقا تەھبىز ئەيلىدۇق مەۋلانىمىز. (تەھبىز- ئوخشىتىش، قوشۇش مەنىسىدىكى سۆز)

مەھمۇد قەشقىرى قەبرىگە جايلاشقان تاغ بۇ ئېغىر مۇسبەتتىن ھالسىزلىنىپ، قۇمباغدىن تاكى ئوپىلات “قىرىق بۇلاق” قىچە سوزۇلغان گەۋدىسىنى ئۆرە قىلالماي، مۇكچىيىپلا كەتكەنلىكتىن “ھەزرىتى موللام تېغى” دەپ ئاتالغان. مەھمۇد قەشقىرى “ھەزرىتى موللام” ئىسمىگە ھۆددىگە رىپىم

دەپ ئاتىلىپ، ھەر يىلى ھەرقايسى جايلاردا مەدرىسە ئوقۇشنى پۈتكۈزگەن تالىپلارغا ئۇنۋان بېرىش مۇراسىمى مۇشۇ يەردە ئۆتكۈزۈلۈپ “نورۇز بۇلاق”

سۈيىدە تاھارەت ئېلىپ دۇئا-تەكبىر قىلىپ، ئۇنىڭدىن ئىجازەت ئېلىش ۋە كىتاپ ۋە خىپە قىلىش ئادەتكە ئايلانغان. “نورۇز بۇلاق” بولسا ھەر يىلى نورۇز پەسلىدە قەشقەر تەۋەسىدىكى مۇھىم سەيلىگاھقا ئايلىنىپ، پەربىيىت ئېيتىش ۋە ھوشۇرنىڭ ئايىمىدە تۈنەش پائالىيىتى تاكى بۈگۈنگىچە داۋاملىشىپ كەلگەن..

تامامى ۋە سىسالام.

3- ئىستانبۇلدا تۈركى تىللار دىۋانىنى تۇنجى قېتىم

تېپىپ چىققان شەخس - ئېلى ئەمىرى ئەپەندى



2009- يىلى 5 - ئاينىڭ 2 - كۈنى ئىستانبۇل شەھىرى فاتىخ رايونلۇق ھۆكۈمەت ئىدارىسىنىڭ ئۇيۇشتۇرۇشى بىلەن، ئېلى ئەمىرى مەدەنىيەت مەركىزىنىڭ يىغىن زالىدا، تۈركىي تىللار دىۋانىنى تاپقان ۋە تۇنجى بولۇپ نەشر قىلدۇرغان شەخس ئېلى ئەمىرى ئەپەندىنى خاتىرىلەش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلدى.

مۇراسىمغا تۈركىيە مەدەنىيەت ۋە ساياھەت مىنىستىرلىقىنىڭ كۈتۈپخانىلار ۋە نەشرىياتلار مۇدىرى ئايىپىكىن يىلماز، تۈركىيە دۆلەت مەجلىسى ئاساسىي قانۇن كومىتېتىنىڭ باشلىقى بورھان كۈزۈ، سابىق پارلامېنت ئەزاسى مەرۋە كاۋاكچى، دوغان ھىزلان، ئىستانبۇل شەھىرىگە قاراشلىق فاتىم رايونلۇق شەھەر باشلىقى مۇستافا دېمىر، ئىستانبۇل مىللەت كۈتۈپخانىسىنىڭ مۇدىرى مەلەك گەنجىبوياجى قاتارلىق مۇھىم شەخسلەر قاتناشتى. مۇراسىمغا ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئالىملار، يازغۇچىلار، تەتقىقاتچىلار بولۇپ 500 دىن ئارتۇق كىشى ئىشتىراك قىلدى.

مۇراسىمغا فاتىمە شەھەرلىك مەدەنىيەت مەسلىھەتچىسى ۋاھىدەتتىن ئىشقى ئەپەندى رىياسەتچىلىك قىلدى. مۇراسىم ئىستىقلال مارشى ئوقۇش بىلەن باشلاندى مۇراسىمدا فاتىمە رايونلۇق شەھەر باشلىقى مۇستافا دېمىر ئەپەندى ئېچىلىش نۇتقى سۆزلىدى.

مۇراسىمدا مازمارا ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ ئوقۇتقۇچىسى پروفېسسور دوكتور مۇستافا كاجالان “تۈركىي تىللار دىۋانى” دېگەن تېمىدا، ساكارىيە ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ ئوقۇتقۇچىسى مۇستافا ئارسلان “ئېلى ئەمرى ئەپەندىنىڭ دىۋانى ھەققىدە” دېگەن تېمىدا، فاتىمە ئۇنىۋېرسىتېتى تىل - ئەدەبىيات فاكولتېتىنىڭ تەتقىقاتچىسى سادىق يازار ئەپەندى “ئېلى ئەمرى ئەپەندىنىڭ ماقالى - تەمسىللىرى” دېگەن تېمىدا سۆز قىلدى.

پروفېسسور دوكتور مۇستافا كاجالان ئەپەندى “تۈركىي تىللار دىۋانى” دېگەن تېمىدا سۆز قىلىپ، مۇنداق دېدى: “مەن سىلەرگە تۈركىي تىللار دىۋانىنىڭ قول يازمىسىنى تونۇشتۇرغۇم كەلدى. ئالدى بىلەن بۇ كىتاب بىر نەچچە يۈز يىل يوقاپ كېتىپ كېيىن قانداق بولۇپ ئىستانبۇلدا ئېلى ئەمرى ئەپەندى تەرىپىدىن تېپىلدى، بۇ ھەقتە توختىلىپ ئۆتمەن، ئېلى ئەمرى ئەپەندى ئىستانبۇلدىكى بىر كىتاب دۇكىنىدا تۈركىي تىللار دىۋانى دېگەن كىتابنى كۆرۈپ كۆزلىرىگە ئىشەنمەي قالغان، چۈنكى بۇ كىتاب كۆپ ئىزدەپ تېپىلمىغان كىتابلاردىن بىرى ئىدى. ئېلى ئەمرى ئەپەندى “تۈركىي تىللار دىۋانى” نى بۈگۈننىڭ پۇلغا سۇندۇرغاندا 9000 تۈرك لىراسىغا سېتىۋالغان. بۇ پۇلغا ئىستانبۇلدا نورمال بىر ئاپتوموبىل كېلىدۇ، ئېلى ئەمرى ئەپەندى بىر ئاپتوموبىل كېلىدىغان پۇلنى ھېچ ئىككىلەنمەستىن بىر كىتابنى سېتىۋېلىش ئۈچۈن سەرپ قىلغان. ئۇ كىتابنىڭ باھاسى قىممەت بولغاچقا يېنىدىكى پۇلنى يېتىشمەي قەرز سوراشقا مەجبۇر بولغان، ئەمما پۇل قەرز سوراشقا كەتكەندە كىتابنى باشقا بىرسىنىڭ ئېلىپ كېتىشىدىن ئەندىشە قىلىپ كىتاب دۇكىنىنىڭ ئالدىدا تونۇشلىرىنىڭ ئۆتۈشىنى كۈتۈپ ساقلاپ تۇرغاندا، يېقىن بىر دوستى دۇكاننىڭ ئالدىدىن ئۆتكەن ۋە ئۇنىڭدىن پۇل قەرز ئېلىپ كىتابنى سېتىۋالغان ئېلى ئەمرى ئالتۇن تېپىۋالغاندەك خۇشال بولۇپ ئۆيىگە قايتقان ۋە ئۇ كىتابنىڭ يوقاپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ باشقىلارغا كۆرسەتمەي تۇرۇپ بىر نۇسخانى ئۆز قولى بىلەن يېزىپ كۆچۈرۈپ چىققان.

مۇستافا كاجارىن ئەپەندى يەنە مۇنداق دېدى: “ئۇ كىتاب رەتسىز قالمايىمقان بولۇپ كىتابنى ئەڭ يېقىن ئىشەنچلىك دوستى كىلىسلى رىفات ئەپەندى ئىسىملىك شەخسكە تۈزىتىپ رەتلەپ چىقىش ئۈچۈن بەرگەن. شۇنداق قىلىپ كىلىسلى رىفات ئەپەندى بۇ كىتابنى تۈزىتىپ رەتلەپ 3 قېتىم ئوقۇپ چىققان. ئېلى ئەمرى ئەپەندى تۈركىي تىللار دىۋانىنى رەتلەپ تۈزىتىپ بەرگەن دوستىغا ئىستانبۇل قۇمقاپىدىكى بىر ئۆيىنى سوۋغا قىلغان، ئەمما ئۇ دوستى بۇ سوۋغىنى قوبۇل قىلماي كىتابنى نەشر

قىلدۇرۇشنى تەلەپ قىلغان. كېيىن، رىفات ئەپەندى ئۇ كىتابنى ئۈچ قىسىم شەكىلدە نەشرگە تەييارلىغان. شۇنداق قىلىپ ئېلى ئەمىرى ئەپەندى دوستلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ دۆلەت مائارىپ نازارىتىنىڭ ياردىمى بىلەن 1915 - يىلى تۇنجى قېتىم 1 - قىسىمنى نەشر قىلدۇرغان، 1917 - يىلى 2 - ۋە 3 - قىسىملىرى نەشر قىلىنغان. تۈركىي تىللار دىۋانى مەھمۇت قەشقىرى تەرىپىدىن يېزىلىپ باغدات پادىشاھىغا تەقدىم قىلىنغاندىن كېيىن بىر قانچە يۈز يىل يوقاپ كەتكەن بولۇپ، ئاخىرى ئېلى ئەمىرى ئەپەندى تېپىپ چىقىپ تۇنجى قېتىم 1915 - يىلى نەشر قىلىنغان، شۇنىڭ بىلەن بۇ كىتاب تۈرك تىلى ۋە ئەدەبىياتىغا ئاساس سالغان. تۈركىي تىللار دىۋانى يېزىلىپ بىر قانچە يۈز يىل يوقاپ كەتكەندىن كېيىن تۇنجى بولۇپ 1915 - يىلى ئېلى ئەمىرى ئەپەندى تەرىپىدىن ئىستانبۇلدا نەشر قىلىنغان.”

مۇراسىم ئاخىرىدا فاتمە رايونلۇق شەھەر باشلىقى مۇستافا دېمىر ئەپەندى مۇراسىمدا سۆز قىلغۇچىلارنى تەبرىكلەپ تەقدىرنامە تەقدىم قىلدى. يىغىن زالىنىڭ كۆرگەزمە مەيدانىدا ئېلى ئەمىرى ئەپەندىنىڭ كىتابلىرى ۋە خۇسۇسىي ئەشیاىلىرى كۆرگەزمە قىلىنغان بولۇپ، كۆرگەزمىگە مەھمۇت قەشقىرىنىڭ “تۈركىي تىللار دىۋانى” نىڭ قولىيازما نۇسخىسىمۇ قويۇلغان.

بىز مۇراسىم ئاخىرلاشقاندا فاتمە رايونلۇق شەھەر باشلىقى مۇستافا دېمىر ئەپەندى بىلەن ئېلى ئەمىرى ئەپەندى ۋە تۈركىي تىللار دىۋانى ھەققىدە سۆھبەت ئېلىپ باردۇق.

مۇستافا دېمىر ئەپەندى ئېلى ئەمىرى ئەپەندى ۋە تۈركىي تىللار دىۋانى ھەققىدە سۆز قىلىپ مۇنداق دېدى: تۈركىي تىللار دىۋانى دېگەن بىر كىتابنىڭ بارلىقىنى ھەممە كىشى بىلگەن بولسىمۇ، بۇ كىتاب ئوتتۇرىدا يوق ئىدى. ئېلى ئەمىرى ئەپەندى بەيازىت ساھافلار بازىرىدىكى بىر كىتاب دۇكىنىدا تۈركىي تىللار دىۋانىنى تۇيۇقسىز ئۇچرىتىپ قالغان ۋە ئۇ كىتابنى سېتىۋالغان ۋە يوقاپ كېتىشىدىن ئەندىشە قىلىپ ھېچكىمگە كۆرسەتمەي ساقلىغان. ئېلى ئەمىرى ئەپەندى ئىستانبۇلدىكى مىللەت كۇتۇپخانىسىنى قۇرۇپ ئۇ كۇتۇپخانىغا ئۆزى توپلىغان 16 مىڭ پارچە ئەسەرنى تەقدىم قىلغان. ئارىدىن 85 يىل ئۆتكەندىن كېيىن بىز ئۇنىڭغا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ فاتمە رايونىدا ئېلى ئەمىرى مەدەنىيەت مەركىزى قۇرۇپ چىقتۇق. ئېلى ئەمىرى ئەپەندى ئۆزىنى كىتابقا ۋە كىتابلىرىنى مىللەتكە تەقدىم قىلغان ئىستانبۇل شەھىرىدىكى داڭلىق مىللەت كۇتۇپخانىسىنىڭ قۇرغۇچىسى شۇنداقلا مەھمۇت قەشقىرىنىڭ تۈركىي تىللار دىۋانى دېگەن مۇھىم كىتابنى تېپىپ چىقىپ تۈرك تىلى ۋە ئەدەبىياتىغا ئالاھىدە تۆھپە قوشقان شەخس. ئېلى ئەمىرى ئەپەندى 1857 - يىلى دىياربەكر شەھىرىدە تۇغۇلۇپ 1924 - يىلى ئىستانبۇلدا ۋاپات بولغان. ئۇ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئىستانبۇلدىكى مەشھۇر مىللەت كۇتۇپخانىسىنىڭ مۇدىرلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتەتتى.

مۇستافا دېمىر ئەپەندى تۈركىي تىللار دىۋانىنىڭ يازغۇچىسى مەھمۇت قەشقىرىنىڭ ئەۋلادلىرى بولغان ئۇيغۇرلارنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دېدى: "مەن بىر فاتىمە رايونىنىڭ شەھەر باشلىقى بولۇش سۈپىتىم بىلەن ئۇ يەردىكى ئۇيغۇر قېرىنداشلىرىمىزنىڭ تىنچ ۋە راھەت بىر مۇھىت بولۇشىنى ئارزۇ قىلىمىز، ئۆزلىرىنىڭ ۋە بالىلىرىنىڭ كەلگۈسىدىن، مەدەنىيەت - كۈلتۈرىنىڭ كەلگۈسىدىن ئەندىشە قىلمايدىغان بىر ئورۇن بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمىز، ئۇلارغا دۇئا قىلىمىز".

مۇستافا دېمىر ئەپەندى ئۇيغۇرلارغا سالام يوللاپ مۇنداق دېدى: "بۇ يەردە يەنى ئىستانبۇلدا تەخمىنەن 1100 يىل ئىلگىرى ئۇ يەردىن ئايرىلىپ بۇ يەرنى ۋەتەن تۇتقان ئۇ ئەجدادلارنىڭ ئەۋلادلىرى، نەۋرىلىرى بولۇش سالاھىيىتىمىز بىلەن، بىزدىن ئۇزاققا بولغان، 1100 يىل ئىلگىرى ئايرىلغان ئۇيغۇر قېرىنداشلىرىمىزغا ئىستانبۇلدىن ھۆرمەت ۋە سالام يوللايمىز".

4- مەھمۇد قەشقىرىگە كۆرە قاراخانىيلاردا تېبابەت

ئەنۋەر ياسىن

بۇ ماقالە 2008-يىلى 5-ئاينىڭ 20-24-كۈنلىرى تۈركىيەنىڭ كونييا شەھىرىدە ئۆتكۈزۈلگەن «1- قېتىملىق خەلقارا تۈرك تىب تارىخى قۇرۇلتىيى» نىڭ ماقالىلار توپلىمىدىكى نۇسخىسىغا ئاساسەن يۈسۈپجان ياسىن تەرىپىدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇلدى.



قاراخانىيلاردا تېبابەتنىڭ ئايرىم بىر پەن سۈپىتىدە تەرەققىي قىلغانلىقىنى ئېيتىشقا بولىدۇ. بۇ دەۋردە يېزىلغان ئىككى شاھ ئەسەر «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» بىلەن «قۇتادغۇ بىلىگ» بىر مۇنچە تېپىلاردا تېبابەت بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. 11-ئەسىردە ئۇيغۇرلاردىن يېتىشىپ چىققان ۋە ئاشۇ شاھ ئەسەرلەرنىڭ ئاپتورى بولغان يۈسۈپ بىلەن مەھمۇدتىن ئىبارەت بۇ ئىككى بۈيۈك شەخس تىل ۋە سىياسەت ساھەسىدە تەتقىقات ئېلىپ بارغان بولسىمۇ، ئۇلار ئۆز دەۋرىنىڭ تېبابەت مەدەنىيىتى ھەققىدىمۇ خېلىلا تەپسىلى مەلۇماتلارنى بەرگەن ئىدى. بۇ ئىككى ئالىمنىڭ ئەسىرىگە ئوبدان بىر نەزەر تاشلانسا، ئۇلارنىڭ تېبابەت ساھەسىدىمۇ مول بىلىمگە ئىگە ئىكەنلىكى مەلۇم بولىدۇ. ئەلۋەتتە بۇ خىل ھالەت قاراخانىيلارنىڭ مەدەنىيەت ھاياتىدا تېبابەتنىڭ ناھايىتى مۇھىم ئورۇنغا

قويۇلغانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. ئەمما، قاراخانىيلار دەۋرىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تېبابەت بىلىملىرىنى تولۇق ھالدا يورۇتۇپ بىرلەيدىغان بىرەر مەنبەگە ئىگە ئەمەسمىز. دۇنياغا مەشھۇر باشقىرت ئالىمى ئەھمەد زەككى ۋەلىدى توغان مانسادا شەرقىي قاراخانىيلار ھۆكۈمدارى ئەل - ھەسەننىڭ ئوغلى ئەل - مەمۇنغا يېغىشلاشغان بىر تېببىي كىتابنى تاپقان. (1) بۇ ئەسەرنىڭ قاراخانىيلار دەۋرىدىكى تېبابەت ئىلمىگە دائىر مۇھىم ۋە يىتەرلىك بىر مەلۇمات بېرىدىغانلىقىغا ئىشىنىمىز. ئەپسۇس، بۇ ئەسەر قولىمىزدا بولمىغانلىقى ئۈچۈن بۇ ھەقتە ھازىرچە بىر نەرسە دېيەلمەيمىز.

قاراخانىيلار دەۋرىدىكى تېبابەت ھەققىدە باشقا مەنبەلەردە ۋە تېپىلمىلاردىمۇ بەزى مەلۇماتلار ئۇچرايدۇ. ئەمەلىيەتتە قاراخانىيلاردا بالاساغۇن، قەشقەر، سەمەرقەند، بۇخارا، تىرمىز، ئۈرگەنچ ۋە مەرۋ قاتارلىق چوڭ شەھەرلەرنىڭ مەدەنىيەت ۋە مائارىپ ھاياتىدا تېبابەتچىلىكنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تۈرلۈك پەنلەرنىڭ ئوقۇتىلغانلىقى ۋە ئاشۇ ساھەلەردە سىستېمىلىق تەتقىقاتلارنىڭ ئېلىپ بېرىلغانلىقى بىلىنمەكتە. (2) تۇنجى تۈرك - ئىسلام ھۆكۈمدارى ساتۇق بۇغراخان دەۋرىدە قەشقەردە قۇرۇلغان ئۇنىۋېرسىتېت دەرىجىسىدىكى ساچىيە مەدرىسىنىڭ زامانىسىنىڭ بىلىم ئوچىقىغا ئايلانغانلىقى مەلۇم. (3) بۇ مەدرىستە تىۋىپ قاتارلىق تۈرلۈك پەن ئالىملىرىنىڭ يىتىشكەنلىكى مۇھەققەتتۇر. قاراخانىيلار دەۋرىدىكى بىزگە ئىسمى مەلۇم بولغان ئىمامۇددىن كاشغەرىي، مۇھەممەد ئىبن رەشىد ئىبن ئەلى كاشغەرىي، مۇھەممەد ئەلى مۇھەممەد ئىمىن قاتارلىق مەشھۇر تىۋىپلەرنىڭ ئىلمىي ھاياتى ئاشۇ مەدرىس بىلەن زىچ باغلانغان ئىدى. ئىمامۇددىن كاشغەرىي (تۇغۇلغان ۋە ئۆلگەن ۋاقتى ئېنىق ئەمەس) يالغۇز تېبابەت ساھەسىدە تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىپلا قالماي، يەنە ساچىيە مەدرىسىدە مۇدەررىس بولغان. ئۇ «رىسالە چۆپچىن» دېگەن بىر كىتاپ يازغان. ئۇ يەنە ساچىيە مەدرىسىدە ئوقۇتۇلغان «ئەل قانۇن فىت تېبب» ناملىق ئەسەرنى شەرھىيلەش مەخسسىتىدە «شەرى ئەل - قانۇن» ۋە «شەرى شىپا» ناملىق كىتاپلارنى يازغان. ئالدىنقىسى قاراخانىيلارنىڭ بىر خاقانىغا (كىم ئىكەنلىكى مەلۇم ئەمەس) تەقدىم قىلىنغان. خاقان بۇ كىتابنى ئوقۇغاندىن كېيىن، ئىمامۇددىن كاشغەرىينى ئوردىغا تەكلىپ قىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن تېبابەت ھەققىدە سۆھبەتلەشكەن. ئىمامۇددىن كاشغەرىي تەرىپىدىن يېزىلغان «شەرى ئەل قانۇن» دېگەن داخلىق ئەسەر قاراخانىيلار تەرىپىدىن دۆلەتنىڭ ساقلىقنى ساقلاش دەستۇرى قىلىپ بىكىتىلگەن. (4) بۇ تىۋىپنىڭ ئوپىراتسىيە ساھەسىدىمۇ ناھايىتى تەجىربىلىك بىر جەراھ ئىكەنلىكى مەلۇم. ئۇرۇشتا يارىلانغان ئەسكەرلەرنىڭ ئۇنىڭ قولىدا ئوپىراتسىيە قىلىنىلىقى تارىخىي ئەسەرلەردە تىلغا ئېلىنىدۇ. ئىمامۇددىن كاشغەرىينىڭ ئوقۇغۇچىسى مۇھەممەد ئىبن رەشىد ئىبن مۇھەممەد ئاق كېسەل (بەرەس) نى داۋالاپ ساقايتىشنى ئۆزى بىۋاسىتە ئەمەلىيەتتىن ئۆتكۈزگەن. ئۇ مىلادى 1083 - يىلى قەشقەردە ئالەمدىن ئۆتكەن.

(5) قاراخانىيلار دەۋرىدە يەركەندە ياشىغان مەشھۇر تىۋىپ مۇھەممەد ئېلى مۇھەممەد ئىمىن «زىيائۇل قۇلۇپ» (قەلپ نۇرلىرى) ناملىق تىبابەتچىلىك ئەسىرىنى يېزىپ چىققان. بۇ كىتاپتا ئىمىن سىنانىڭ «ئەل قانۇن فىت تىبب» دېگەن نادىر ئەسىرىنىڭ ئۇيغۇر تىبابەت مائارىپىدا تۇتقان ئورنى بىلدۈرۈلگەن. (6) 12-ئەسىردە خوتەندە ياشىغان ئەللامە ئالا ئىددىن مۇھەممەد خوتەنى ئىسلام ئاساسلىرىغا تايىنىپ، «ئەل فىقھۇ تىببىيە» دېگەن كىتابنى يازغان. بۇ كىتاپتا تىببىي خادىملارنىڭ قەستەن ياكى سەۋەنلىك بىلەن سادىر قىلغان خاتالىقلىرىنى شەرىئەت ھۆكۈمى بويىچە بىر تەرەپ قىلىش توغرىسىدا بىر نەچچە ماددىلىق قانۇن بەلگىلەنگەن. بۇ كىتاپتا يەنە تىۋىپلار ۋە باشقىلارنىڭ ئادەملەرنىڭ سالامەتلىكىگە جىسمانىي ۋە روھىي جەھەتتىن زىيان يەتكۈزگەن جىنايەتلىرى ئۈچۈن بىرىلىدىغان جازا بىكىتىلگەن. (7) شۇنىمۇ ئېيتىش كېرەككى، قاراخانىيلارنىڭ تىبابەت مائارىپىنىڭ شۇ دەۋرنىڭ ئەنئەنىسىگە ئۇيغۇن ھالدا ئۇستاز - شاگىرت مۇناسىۋىتى بويىچە خۇسۇسى بىر مەسلىك شەكىللىنىمۇ ئېلىپ بېرىلغانلىقى ئوتتۇرىغا قويۇلماقتا. ئەپسۇس، يۇقىرىدا ئىسمى تىلغا ئېلىنغان تىۋىپلەرنىڭ ھاياتى ۋە ئۇلارنىڭ تىببىي مەشغۇلاتلىرى ھەققىدە قولىمىزدا بار ماتېرىياللار پەقەت تارقاق مەلۇماتلاردىن ئىبارەت بولغاچقا، بۇ مەنبەلەر قاراخانىيلارنىڭ تىبابەت ساھەسىدىكى ئومۇمىي تەرەققىياتىنى تولۇق كۆرسىتىپ بېرىشكە كۇپايە قىلمايدۇ. شۇ سەۋەپلىك، قاراخانىيلارنىڭ تىبابەت مەدەنىيىتى ھەققىدە ئومۇمىي بىر مەلۇمات بېرىش ئۈچۈن شۇ دەۋرنىڭ شاھ ئەسىرى ھېساپلانغان «قۇتادغۇ بىلىگ» بىلەن «دىۋانۇ لۇغاتىت - تۈرك» كە مۇراجىئەت قىلىشقا مەجبۇرمىز.

مەلۇم بولغىنىدەك، تۈركىيلەردە تىبابەت ئۈچ مىڭ يىلدىن ئارتۇق تارىخقا ئىگە بولۇپ، ئۇنىڭ نەزەرىيە سىستېمىسىمۇ تۆت ئاساسىي ماددىغا تايىنىدۇ. تۈركىيلەردە مىلادىدىن ناھايىتى بۇرۇنلا سۇ، ھاۋا، ئوت ۋە تۇپراقتىن ئىبارەت تۆت ئامىلنىڭ تەبىئەت، پۈتكۈل جانلىقلار ۋە ئادەم ئورگانىزىمىنىڭ ئاساسىي نىگىزىنى تەشكىل قىلغانلىقى ئوتتۇرىغا قويۇلغان. كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئېلىپ بېرىلغان تەتقىقاتلاردا بۇ نەزەرىيەنىڭ يات مىللەتلەردىن تۈركىيلەرگە ئۆتكەن بىر خىل مەدەنىيەت بەلگىسى بولماستىن، بەلكى تۈركىيلەرنىڭ ھاياتلىق ۋە ساغلاملىق ھەققىدىكى چۈشەنچىلىرىنىڭ مەھسۇلى ئىكەنلىكى ئايدىڭلاشتى. (8)

«قۇتادغۇ بىلىگ» تىن مەلۇم بولۇشىچە، تۆت ماددىغا تايانغان نەزەرىيە سىستېمىسى ۋە ئۇنىڭدىن ھاسىل بولغان تۆت خىل ھەققىدىكى قاراشلار قاراخانىيلار دەۋرىدىكى تىبابەتتىمۇ يىتەكچى ئورۇندا تۇرغان. بالاساغۇنلۇق يۈسۈپ خاس ھاجىپ بۇنى تەكىتلەپلا قالماي، يەنە ئىنساننىڭ تۆت خىلنىڭ بۇزۇلۇشى بىلەن كىسەل بولىدىغانلىقىنى، تەكشۈرۈش ئۇسۇلى ۋە دىئاگنوز قويۇش، كېسەللىكلەر، دورىلار، داۋالاش ئۇسۇللىرى، تىۋىپلارنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى ۋە سالامەتلىكىنى قوغداش ھەققىدىكى تەۋسىيەلەرنىمۇ تىلغا ئالغان. (9) يۈسۈپ خاس ھاجىپقا كۆرە، قاراخانىيلاردا كېسەلگە تۇمۇر تۇتۇش

ئارقىلىق دىئاگنوز قۇيىلاتتى. ئەسەردە قان قېتىش، قەۋزىيەت، تاماق سىغىمەسلىك، ئىشتاھسىزلىق، ئىسسىقلىق ۋە سوغىقى ئېشىپ كىتىشى، بەلغەم كۆپ بولۇش، قان كۈچىيىش، مىڭە قىزىپ باش ئاغرىش، ئېلىشىپ قېلىش، پارالىچ ۋە داۋاسى يوق كېسەللىكلەر قاتارلىق ئوندىن ئارتۇق كېسەللىكتىن سۆز ئېچىلغان. يەنە بەش خىل تەبىئىي دورىنىڭ ئىسمى كۆرسىتىلگەن. ئۇلار جۇۋارىش، مەنجۇن، تەرىياك، ماترىدۇس ۋە سۈرگە قاتارلىقلار ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئىپار، قەلەمپۇر، شەلسە، ئۇرۇك مېغىزى، زەپىران گۈلى، بۇغداي، تەرەنجىۋىل، فۇقا(بۇغدايدىن ئىشلەنگەن شاراپ)، مەيزاپ(ئۈزۈم ھارىقى)، جۇلاپ(ئەتىرگۈل سۈيى) قاتارلىق 32 خىل دورىنىڭ نامى بار. شۇنى ئەسكەرتىش كېرەككى، تىلغا ئېلىنغان بەزى دورىلارنىڭ ئىسمى كىتاپتا دورا سۈپىتىدە تىلغا ئېلىنمىسىمۇ، بۇلارنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇرلار تەرىپىدىن «قۇتادغۇ بىلىگ» يېزىلىشتىن 300 يىل ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ بۇرۇن دورا سۈپىتىدە قوللىنىلغانلىقى ئوتتۇرىغا قويۇلماقتا. بۇ 9-ئەسىردىكى ئىدىقۇت ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ تىبابەت ئىلمىگە باغلانماقتا. قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلغان تىبابەتكە ئائىت قول يازمىلار-3 قېتىملىق «گېرمانىيىنىڭ تۇرپاننى تەكشۈرۈش ئېكسپىدىتسىيە ئەترىتى» تەرىپىدىن قەدىمكى ئىدىقۇت شەھىرىدىن ئېلىپ كىتىلگەن. ھازىر بېرىلىدە ساقلىنىۋاتقان «قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ تىبابەتچىلىكىگە ئائىت ھۆججەت» تەجەمىي 108 خىل دورا خاتىرىلەنگەن بولۇپ، يۇقىرىدا ئېيتىلغان دورىلارنىڭ كۆپ قىسمى بۇ ھۆججەتتە ئۇچرايدۇ. (10)

بۇنىڭدىن باشقا يەنە ئالاھىدە تىلغا ئېلىپ ئۆتۈشكە تىگىشلىك بىر نوقتا باركى، يۈسۈپ خاس ھاجىپ مىلادى 1069-يىلى يېزىپ تاماملىغان «قۇتادغۇ بىلىگ» ناملىق بۇ كاتتا ئەسىرىدە ئۇيغۇرلاردىكى ئىجتىمائىي تەبىقىلەردىن سۆز ئاچقاندا تىۋىپلەر ھەققىدىمۇ توختالغان ئىدى. بۇنىڭغا قارىغاندا، ئەسەردە تىلغا ئېلىنغان ئىجتىمائىي تەبىقىلەر قارا بودۇن - خەلق، تابۇقچى - مەمۇر، ساتىقچى - سودىگەر، ئوتاقچى - لايىك تىۋىپ، ئەپسۇنچى، روھىي تىۋىپ، مۇنەججىم، ۋەزىر، سۇباشى - قوماندان، بىتىقچى - كاتىپ قاتارلىق بىر تىزىمدا كۆرسىتىلگەن. بۇ قاتلاملار ئىچىدە تىۋىپلەر يۇقىرى دەرىجىدىكى بىر كەسپكە مەنسۇپ كىشىلەر ھېساپلىناتتى. بۇ كىتاپتا ئەپسۇنچى دەپ ئاتالغان روھ تىۋىپلىرىنىڭ جىن تەگدى دېيىلىدىغان روھىي كېسەللىكلەر بىلەن ھەپىلىشىدىغانلىقى بىلدۈرۈلۈش بىلەن بىر ۋاقىتتا ئوتاقچى دەپ ئاتالغان، پەن ۋە تەجىربىگە تايانغان تىۋىپ بىلەن ئەپسۇنچى دەپ ئاتالغان روھ تىۋىپلىرى ئوتتۇرىسىدىكى پەرق كۆرسىتىلگەن. بولۇپمۇ تۇۋەن ۋە يۇقىرى دەرىجىلىك ھەر كەسپ بىلەن مەشغۇل بولىدىغانلارنىڭ تىرىشچان، دۇرۇست ۋە پىداكار بولۇشى كېرەكلىكى تەكىتلەنگەن، تىۋىپتىنمۇ بۇ ئالاھىدىلىكلەر كۈتۈلگەن (11) يۈسۈپ خاس ھاجىپ بۇ خىل سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق قاراخانىيلارنىڭ تىبابەتتە ماددىي داۋالاشقا ناھايىتى ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى

ۋە بىر مۇنچە مىللەتلەردە ئومۇمىي ھالەتكە ئايلانغان مىستىك ئېتىقادلارغا ۋە بۇنىڭغا باغلىنىدىغان داۋالاش ئۇسۇللىرىغا ئېتىبار قىلىنغانلىقىنى بىلدۈرگەن.

مەھمۇد كاشغەرىي تەرىپىدىن يېزىلغان «دىۋانۇ لۇغاتىت-تۈرك» (تۆۋەندە «دىۋان» دېيىلىدۇ) 11-ئەسىر تۈركچىسىنىڭ بۈيۈك بىر سۆزلۈكىدۇر. بۇ كىتاپقا كىرگۈزۈلگەن سۆزلۈكلەر ئىچىدە ئۆسۈملۈكلەر، دەرەخلەر، مەدەنلەر، ھايۋانلار، يىمەك-ئىچمەكلەر، تۈرلۈك سايمانلار، كېسەللىكلەر ۋە دورىلارنىڭ نامىمۇ ئۇچرايدۇ. بۇلار قاراخانىيلارنىڭ تېببىي ساھەسىگە دائىر خېلىلا ئەتراپلىق مەلۇمات ھېساپلىنىدۇ. بۇ ئەسەرگە كىرگۈزۈلگەن تېبابەت بىلەن مۇناسىۋەتلىك بىلىملەر ۋە ئاتالغۇلارنى مۇنداق تۈرلەرگە ئايرىشقا بولىدۇ.

1-كېسەللىكلەر

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بىلدۈرىشىچە، 11-ئەسىردىكى تۈركىي تىلدا «ئىگ» (1-توم، 67-بەت) «ئاغرىق» (1-توم، 133-بەت)، «كەم» (1-توم، 440-بەت)، «تتىك» (1-توم، 501-بەت)، «سۈگەل» (1-توم، 512-بەت)، «توغا» (3-توم، 310-بەت) قاتارلىق سۆزلۈكلەر «كېسەللىك» دېگەن مەنىدە قوللىنىلغان. «چەرلەنمەك» سۆزىمۇ «كېسەل بولماق» (2-توم، 355-بەت) دېگەن مەنىدە كېلەتتى. مەھمۇد قەشقەرى يەنە شۇ دەۋردە كۆرۈلگەن كېسەللىكلەرنىمۇ تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن. «دىۋان» دا ئۇچرايدىغان كېسەللىك ناملىرى مۇنداق:

ئۇررا - ئەرلەردە بولىدىغان چىقىق كېسىلى. ئوغۇزچە. (1-توم، 55-بەت)

ئۆز - گاس، پاك. ئۆز كىشى - گاس ئادەم. (1-توم، 63-بەت)

ئۇم - ئاشقازان ئىسسىلس، قورساق ئاغرىش. ئەر قۇم بولدى - ئادەمنىڭ قورسىقى ئاغرىدى. گۆشنى جىق

يىگەنلىكتىن ئادەمنىڭ قورسىقى ئاغرىدى. (تۈركچە، 1-توم، 49-بەت)

ئەنۇچ - كۆزگە ئۆسكەن پەردە. (1-توم، 74-بەت)

ئالۇق - تاز، تېقىر باش. ئالۇق ئەر - تېقىر باش ئادەم. (تۈركچە، 1-توم، 67-بەت)

ئۆتۈك - ئۆتۈك، ئۆتۈك. ئىچ ئۆتۈش ۋە قۇسۇش كېسىلى. ئاڭا ئۆتۈك كېسىلى

تەگدى. (1-توم، 93-بەت)

ئالا - ئالا. بەدىنىدە ئېقى بار ئادەم (1-توم، 123-بەت) كىشىنىڭ بەدىنىدە ئاق كېسەل پەيدا

بولدى. (1-توم، 241-بەت)

ئۇچغۇق - ئۇچۇق، زۇكام. (1-توم، 133-بەت)

ئەۋشۈك - چاپلاشقاق كېسەل. (1-توم، 142-بەت)

ئايياڭ - ئاڭپاڭ. ئايياڭ ئەر - ئايپاڭباش ئادەم. چىگىلچە. (1-توم، 158-بەت)

ئاتغاق - قۇلۇنچى. قېرىنداش سۇ يىغىلىش كېسىلى. (1-توم، 160-بەت)

ئاخساق - ئاخساق. (1-توم، 160-بەت)

ئۈرۈڭ - ئاق داغ. ئۆسمۈرلەرنىڭ تىرىقچىغا چۈشىدىغان ئاق. (1-توم، 181-بەت)

ئەرەڭ يۈ - ئېرىڭاي. ئالتە بارماقلىق ئادەم. (1-توم، 183-بەت)

ئىنەگۈ - كىندىك ئۇدۇلىدا پەيدا بولىدىغان يەل سانجىقىغا ئوخشاش بىر خىل كېسەل. (1-توم، 185-بەت)

ئانۇمى - موخۇ كېسىلى. (1-توم، 185-بەت)

تۇتۇغ - تۇتقاقلق. ئۇنىڭ تۇتقاقلقى بار. (1-توم، 483-بەت)

ئىسرىكەندى - ئىسسىقلىق ئۆزلىدى. ئۇنىڭ بېشىغا (ئۇزۇنغىچە چىچىنى ئالدۇرماقچا ئىسسىتما سەۋەبىدىن) ئىسسىقلىق ئۆزلىدى. (1-توم، 382-بەت)

قىسىر - تۇغمايدىغان خوتۇن ياكى ھايۋان. (1-توم، 472-بەت)

سارىغ - سېرىق. ئادەمدە بولىدىغان ئۆت كېسىلى يەنى سەپرامۇ «سارىغ» دېيىلىدۇ. (1-توم، 484-بەت)

سارىغ سۇ - قېرىنداش توپلىنىدىغان سېرىق سۇ. (1-توم، 485-بەت)

چولۇق - چولۇق. (1-توم، 495-بەت)

بەزىك - بەزىك، تىترەك. (1-توم، 500-بەت)

چەچەك - چىچەك كېسىلى. (1-توم، 504-بەت)

كەزىك - كېزىك. بەدەندە تىترەك پەيدا قىلىدىغان بىر خىل ئىسسىتما. (1-توم، 508-بەت)

سارىغ كەزىك - سېرىق كېسەل. (1-توم، 508-بەت)

سىگىل - سۈگەل. (1-توم، 512-بەت)

بۈكىن - ئەزىكى يوق ئادەم، ئەزىكى زەئىپ كىشى. (1-توم، 519-بەت)

كۈلگۈ - كۈلكە. ئادەمنى تۇيۇقسىز ھۇشسىز كەتكۈزىدىغان تىقىلما (سەكتە) كېسىلىمۇ «كۈلگۈ» دېيىلىدۇ. (1-توم، 561-بەت)

تالغان ئىگ - تۇتقاق كېسىلى. (1-توم، 570-بەت)

چالغان - يارىنىڭ ئەردىشى، بىر يەردىن يەنە بىر يەرگە تارقىلىشى. مەسىلەن: ئادەمنىڭ پۇتلىرى ئىشىشىغا، تېقىمىغا بەز چۈشكەندەك. (1-توم، 574-بەت)

تالاغۇ - ئۆتكۈر ئوغا. تىز ئۆلتۈرىدىغان زەھەر. تولغاق كېسىلىمۇ «تالاغۇ» دېيىلىدۇ. (1-توم، 583-بەت)

تۇماغۇ - تۇمۇ، زۇكام. (1-توم، 583-بەت)

چىپقان - چىقان بەدەنگە چىقىدىغان بىر خىل يارا. ئۇنىڭ رەڭگى چىلانغا ئوخشاش قىزىل بولغانلىقتىن شۇنداق ئاتىلىدۇ. (1-توم، 585-بەت).

قىرباس ئەر - تېقىرىش ئادەم. (1-توم، 600-بەت)

توقلۇق - ئادەمنىڭ ئايپاڭلىقى، ھايۋاننىڭ مۇڭگۈزسىزلىكى. (1-توم، 613-بەت)

قىلىق - قوماق، باش كېپىكى. باشتا بولىدىغان كېپەك. (1-توم، 620-بەت).

تۈكلۈك - قارغۇ، كور. (1-توم، 623-بەت)

كۆزى چەرلىگ - كۆزى چارلاشقان ئادەم. كىچىسى كۆرۈپ كۈندۈزى كۆرمەيدىغان، تۇتۇق كۈندە كۆرۈپ ئۇچۇق كۈندە كۆرمەيدىغان ئادەم. (1-توم، 623-بەت)

پىچىغل - قول ۋە پۈتتىكى يېرىقلار. (1-توم، 627-بەت)

سەڭىل - سەپكۈن. يۈزدىكى سەپكۈن، داغ. (1-توم، 629-بەت)

چۈمەرۈك - شەلۋە كۆز، چۈمەرۈك كىشى - كۆزى ياشاڭغىراپ ئاجىزلاشقان كىشى. (1-توم، 635-بەت)

قامچىغۇ - قاپارتقۇ، كالىپۇكقا، بارماقلارغا چىقىدىغان قاپارتقۇ. ئادەتتە ئاغرىتىپ ۋە قىچىشتۇرۇپ چىقىدۇ. (1-توم، 639-بەت)

تەمرەگۈ - تەمرەتكە. (1-توم، 639-بەت)

سۈگنەگۈ - سەينۈگە، سەينەك. تىرناق بىلەن گۆشنىڭ ئارىسىغا چىقىدىغان يارا. (1-توم، 640-بەت)

توبۇلغاق - يەل تولغاق، قۇلۇنجى. ئاشقازان، ئۇچەيدە پەيدا بولىدىغان بىر خىل كېسەل. (1-توم، 653-بەت)

قاپارغان - قاپارتقۇ. بەدەننى قىزىتىپ قىچىشتۇرۇپ چىقىدۇ. (1-توم، 671-بەت)

سوۋۇشقان - مەدە قۇرۇت، شۇ قۇرۇتتىن بولىدىغان سېرىق كېسەل. (1-توم، 673-بەت)

قىزىلمۇق - قىزىل ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش سىرتىغا تىپىپ چىقىدىغان قاپارتقۇ. (1-توم، 683-بەت)

بوقۇق - پوقاق. بوغازنىڭ ئىككى يېنىدا، تېرە بىلەن گۆش ئارىلىقىدا پەيدا بولىدىغان بىر خىل بەزىسمان گۆش. پەرغانە بىلەن شىقىنى شەھەرلىرىدە مۇشۇنداق كېسەل تەگكەن كىشىلەر بار. پوقاق نەسلىدىن نەسلىگە ئۆتىدۇ. بەزىلىرى شۇنداق يوغىناپ كېتىدۇكى، ئۆزىنىڭ كۆكسىنى ۋە پۈتىنى كۆرەلمەيدۇ. (2-توم، 416-بەت)

بەزگەك - بەزگەك. (2-توم، 421-بەت)

كەفگەك - كېكەچ. تىلىنى چايناپ سۆزلەيدىغان كىشى. (2-توم، 422-بەت)

ياملىغ كۆز - خەس چۈشكەن كۆز. (3-توم، 56-بەت)

يۇباقۇلاق - تىترەك، بەزگەك تىترىگى. ياباقۇ ۋە يەمەك تىللىرىدا. (3-توم، 76-بەت)

ياقۇردى - ئېغىر نەپەس ئالدى، دېمى سىقىلدى. كىشى ياقۇردى - كىشى ئېغىر نەپەس ئالدى يەنى

كشنىڭ دېمى سىقىلدى. (3-توم، 91-بەت)

بەز - بەز. گۆش بىلەن تېرىنىڭ ئارىسىدا پەيدا بولىدىغان بەز. (3-توم، 169-بەت)

سش - ئشششق. (3-توم، 174-بەت)

كۆگ - داغ. خوتۇنلارنىڭ يۈزىگە چۈشىدىغان داغ. (3-توم، 182-بەت)

يام - كۆزگە ۋە باشقا نەرسىلەرگە چۈشۈپ قالىدىغان خەس، ئەخلەت. (3-توم، 219-بەت)

مايغۇق - ئىچ مايماق ئادەم، تىز يۈگرىيەلمەيدىغان ھايۋان. (3-توم، 242-بەت)

قومشۇي - قانغا تولغان كانا. بۇ سۆز سۈيىدۈكى تۇتۇلۇپ، سىيەلمەي قالغان كىشىلەرگە تەمسىل

قىلىنىدۇ. (3-توم، 331-بەت)

قىغىر - قىغىر، ئەلەس. قىغىر ئەر - ئەلەس ئادەم. ئىككى كۆزى قىغىر ئادەم «ئىككى كۆزى

قىغىر» دېيىلىدۇ. (3-توم، 496-بەت)

تۇڭۇ - گاس، پاڭ. (3-توم، 502-بەت)

قالغۇق - باش كېپىكى، باشتىكى كېپەك. (3-توم، 523-بەت)

چەۋشەڭ - كۆزى ياشاغىرايدىغان، كۆرۈش قۇۋۋىتى ئاجىز كىشى. (3-توم، 526-بەت)

ئۆلدۈم - ئۆلدۈم، ئۆلەرەن، پالەچ. (3-توم، 564-بەت)

تەرسگەك - يىغناشقۇ. كۆز قاپاقلىرىنىڭ چېتىگە چىقىدىغان قاپارتقۇ. (3-توم، 577-بەت)

بەزى - ئاجىزلاشتى. ئۇنىڭ كۆزى ئاجىزلاشتى، خىرە كۆرىدىغان بولدى. (3-توم، 595-بەت)

«دىۋان» دا جەمئىي 70 كە يېقىن كېسەللىكنىڭ نامى كۆرسىتىلگەن بولۇپ، بۇ قاراخانىيلار دەۋرىدە كىشىلەرنىڭ ئومۇمەن قانداق كېسەللىكلەرگە گىرىپتار بولىدىغانلىقى ھەققىدە بىزنى بەلگىلىك چۈشەنچىگە ئىگە قىلىدۇ. بۇ كېسەللىكلەرنى تېبابەت ساھەسىدە تېرە كېسەللىكلىرى (دېرما تونۇ)، سۈيىدۈك يولى ۋە جىنسىي كېسەللىكلەر، نېرۋا كېسەللىكلىرى، يۈرەك ۋە قان تومۇر كېسەللىكلىرى، سۆڭەك كېسەللىكلىرى، بەش ئەزا كېسەللىكلىرى ۋە ئىچكى ئەزا كېسەللىكلىرى قاتارلىق تىپلارغا ئايرىشقا بولىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بايانلىرىدىن شۇنى ھېس قىلىمىزكى، قاراخانىيلار دەۋرىدە كۆرۈلگەن كېسەللىكلەرنىڭ كۆپ قىسمى ئادەتتىكى ۋە نورمال كېسەللىكلەردىن ئىبارەت بولۇپ، ناھايىتى ئېغىر ۋە داۋاسى يوق كېسەللەر ئاز كۆرۈلگەن ئىدى.

2-دورىلار

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بىلدۈرۈشىچە، قەدىمكى تۈركىي تىلدا دورا «ئوت» دېگەن نام بىلەن ئاتالغان. شۇ سەۋەپلىك تىۋىپ «ئوتاجى» دېيىلگەن. (1-توم، 48، 49-بەت) بۇنىڭدىن باشقا «ئەم» سۆزىمۇ «دورا» مەنىسىدە كەلگەن. بۇنىڭدىن ئېلىنىپ دورىگەرگە

«ئەمچى» دېيىلگەن. (1-توم، 53-بەت) 11-ئەسىردە يەنە تىۋىپ «ئاتاساغۇن» دەپمۇ ئاتىلاتتى. (1-توم، 117-بەت) مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋان» دا تۆۋەندىكىدەك دورىلىق ئۆسۈملۈكلەر (ئوتلار) ۋە دورىلارنىڭ ناملىرىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەن.

ئوت - ئوغا، زەھەر. بەگ ئاغا زەھەر بەردى. (1-توم، 49-بەت) 11-ئەسىردە «ئاغۇ» سۆزىمۇ ئوغا، زەھەر مەنىسىدە قوللىنىلغان. (1-توم، 121-بەت)

ئاڭ - يېغى دورا بولىدىغان بىر خىل قۇش، قۇداي. بۇ قۇشنىڭ يېغى ئالقانغا سۇرۇلسە قولنىڭ كەينىدىن سىزىپ چىقىدۇ. (1-توم 57-بەت)

ئەگىت - داغ چۈشۈشتىن ياكى كۆز تىگىشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن، بالىلارنىڭ يۈزىگە سۈرتىلىدىغان بىر خىل دورا. بۇ دورا زەپە ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەر قوشۇپ ياسىلىدۇ. (1-توم، 71-بەت)

ئەگىر - ئېگىر. قوساق ئاغرىغاندا داۋا بولىدىغان بىر خىل ئۆسۈملۈك يىلتىزى. ئېگىر بولسا، ئەر ئۆلمەس. يېنىدا ئېگىر ساقلىغان ئادەم قوساق ئاغرىقىدىن ئۆلمەيدۇ، چۈنكى قوساق ئاغرىقىغا دۇچار بولغان ئادەم ئۇنى يىسە ساقىيدۇ. (1-توم، 75-بەت)

ئازمۇق - زەمچە، سۇمۇق. (1-توم، 134-بەت)

ئىپرۈك - قېتىق بىلەن سۈت ئارىلاشمىسى. قۇرۇت ئېزىپ ئىچكەنلىكتىن ئىچى قېتىپ قالغان ئادەمگە ئىچىنى سۈردۈرۈش ئۈچۈن ئىچكۈزىلىدۇ. (1-توم، 137-بەت)

ئۆترۈم - سۈرگە دورىسى. (1-توم، 144-بەت)

ئەڭدۈز - يەردىن قېزىۋېلىنىپ قوساق ئاغرىقىغا دورا قىلىنىدىغان بىر خىل يىلتىز. ماقالدا مۇنداق كەلگەن: ئەڭدۈز بولسا ئات ئۆلمەس. چۈنكى بۇ يىلتىزنى يانچىپ كېسەل ئاتنىڭ بۇرۇنغا تېمىتسا، ئات ساقىيدۇ. («دىۋان»، تۈركچە، 1-توم، 115-بەت)

ئىرۋى - كېسەللەرگە بىرىلىدىغان بىر خىل ھىندىستان دورىسى. (1-توم، 173-بەت)

ئۇراغۇن - ھىندىستاندىن كەلتۈرۈلگەن بىر خىل دورا. (1-توم، 186-بەت)

ئارزۇتال - بەدەندىكى مويىنى چۈشۈرۈشكە ئىشلىتىلىدىغان ھاك ئارىلاشمىسى. (1-توم، 196-بەت)

ئۇرۇمداي - زەھەرنى قايتۇرىدىغان تاش، پادىزەھەر. (1-توم، 215-بەت)

كىن يىپار - كىندىك ئىپار. (1-توم، 442-بەت)

مۇرچ - قارىمۇچ. (1-توم، 447-بەت)

بۇزىن - بىر خىل زەھەرلىك ئوتنىڭ ئىسمى. (1-توم، 518-بەت)

چاتىر - نۇشۇدۇر. كۇچا شۇبىسىدە. (1-توم، 528-بەت)

كەكۈش - ئىششىققا سۈرىلىدىغان دورا. دېۋىرقاي. (1-توم، 530-بەت)

سوغۇن - بۇغا يىلتىزى ئادەمگە ئوخشايدىغان، جىنسى ئاجىزلىققا دورا بولىدىغان گىيا «سوغۇن

ئوتى - ئادەمگىيا» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ ئوتنىڭ ئەركىكى ۋە چىشى بولۇپ، ئەركىكى ئەرلەرگە،
چىشى ئاياللارغا ئىشلىتىلىدۇ. (1-توم، 532، -533-بەت)
چاخشۇ - كۆز ئاغرىقىغا داۋا بولىدىغان بىر خىل ئوت. (1-توم، 552-بەت)
بىلى - پىلىپ. (1-توم، 561-بەت)
تاغنا ياۋا - كاسىن دەرىخىنىڭ پوستى. بەزى كېسەللەرگە داۋا بولىدۇ؛ قېتىققا ئارىلاشتۇرۇپ، سۇيۇققا
سالسا، ئاشنىڭ رەڭگى تۈزۈلىدۇ. (1-توم، 565-بەت)
چۇرنى - تۈرك تىۋىپلىرى ياسىغان بىر خىل سۈرگە دورىسى. (1-توم، 566-بەت)
خاسنى - بالىلارنى سەمىرتىش ئۈچۈن يالىتىلىدىغان بىر خىل دورا. بۇ دورا ھىندىستاندىن
كەلتۈرىلىدۇ. (1-توم، 566-بەت)
تالاغۇ - ئۆتكۈر ئوغا. تىز ئۆلتۈرىدىغان زەھەر. تولغاق كېسىلمۇ «تالاغۇ» دېيىلىدۇ. (1-توم،
583-بەت)
تاۋغاچ يۇداسى - يوپۇرماقلىرى سەۋسەن گۈلىنىڭ يوپۇرماقلىرىغا ئوخشايدىغان ۋە دورا بولىدىغان
بىر خىل دەرىخ. (1-توم، 593-بەت)
سارچاق - كاسىنى، كۆكچىچەك. (1-توم، 593-بەت)
كۆزلۈك - كۆزلۈك. بۇ ئات قۇيرىقىدىن تۇقۇلغان بىر خىل تور بولۇپ، كۆز ئاغرىغان ياكى قاماشقاندا،
كۆزگە تارتىلىدۇ. (1-توم، 625-بەت)
باتمۇل - پىلىپ. (1-توم، 628-بەت)
ئاۋىلىقۇ - قىزىل مەۋە بېرىدىغان بىر خىل دەرىخ. مېۋىسىنىڭ سۈيى ئاشقا قۇيۇلىدۇ. پوستى بىلەن كۆز
ئاغرىقى داۋالىنىدۇ ۋە كېسىملەر بويىلىدۇ. (1-توم، 637-بەت)
توبۇلغاق - بىر خىل دورا ئوت. (1-توم، 653-بەت)
ياقىغ - مەلەم، زىمات. ئىششىق ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش جاراھەتلەرگە يېقىش ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان
ماي دورا. (3-توم، 15-بەت)
يىپار - ئىپار. (3-توم، 35-بەت)
ياقراقان - پىندىك چوڭلۇقىدا مېۋىسى بولغان بىر خىل ئۆسۈملۈك. كالىپۇك شامالدىن يېرىلغاندا
ئۇنىڭ پوستىنى چاپلاپ قويسا، ساقىيىپ كىتىدۇ. (3-توم، 75-بەت)
توي ئوتى - دورا قىلىنىدىغان بىر خىل ئوت. (3-توم، 193-بەت)
بۇغا - ھىندىستاندىن كەلتۈرىلىدىغان بىر خىل دورا. بۇنىڭ سېرىقى «سارىغ بۇغا»، كۈلرېڭى
«بوزبۇغا» دېيىلىدۇ. (3-توم، 310-بەت)
سۇنۇ - سىيادان. (3-توم، 327-بەت)
بەزىنچ - غولى ۋە يوپۇرماقلىرى قىزىل بىر خىل ئۆسۈملۈك بولۇپ، باغلاردا ئۆسىدۇ، دورا قاتارىدا

يېيىلدۇ. (3-توم، 510-بەت)

قارا ئوت - قارا ئوت، ئاق پارپا. (3-توم، 307-بەت) بۇ ھىندىستاندىن كەلتۈرۈلگەن بىر خىل زەھەرلىك ئوت. «دېۋان» تۈركچە، 3-توم، 222-بەت)

مەھمۇد كاشغەرى يەنە «ئۆزبېك»، «بوشۇتغان» ۋە «قاناقان» دېگەن سۆزلەرنىڭ مەنىسىنى چۈشەندۈرگەندە، ئۇخلىتىدىغان، ئىچ سۈردۈرىدىغان ۋە بۇرۇن قانتىدىغان دورىلارنى تىلغا ئېلىپ مۇنداق يازغان: «ئۇ ئادەمنى ئۇخلىتىدىغان ئوت(دورا) ئۇ. « (1-توم، 209-بەت)، «بۇ ئىچنى بوشتىدىغان دورا» (1-توم، 668-بەت)، «بۇ بۇرۇننى قانتىدىغان دورا» (1-توم، 669-بەت)

مەھمۇد كاشغەرى يەنى كېسەلگە دورا بېرىش ۋە داۋالاش جەريانى بىلەن مۇناسىۋەتلىك قىلىپ مۇنداق دېگەن:

ئەمەلىيەتلەر - ئەملىنىشتى، داۋالىنىشتى. يارىدارلار ئەملىنىشتى. (1-توم، 321-بەت)
تېۋىپ كۆز پەردىسىنى داۋالىدى، يەنى كۆز پەردىسىگە دورا سۈردى. (1-توم 394-بەت).
ئۇ ئۇنىڭ قوتۇرىنى داۋالىدى. (1-توم 396-بەت)
ئۇ يارىسىنى (ئوت بىلەن) داغلىدى. (3-توم، 412-بەت)
ئادەم سۆڭەك داۋالىدى. (3-توم، 412-بەت)

«دېۋان» دا تىلغا ئېلىپ ئۆتۈلگەن بۇ دورىلارنىڭ كۆپىنچە ئۆسۈملۈك، مەدەن ۋە ھايۋان ئەزالىرىدىن مەلەم، تابلېت(كومالاچ)، تالقان ۋە سۇيۇق شەكىلدە ياسالغانلىقىنى قىياس قىلغىلى بولىدۇ. بۇلار ناھايىتى قەدىمكى دەۋرلەردىن بېرى تۈركىيلەر ئارىسىدا داۋاملىشىپ كەلگەن دوراگەرلىك ئىلمىگە ئۇيغۇن ئىدى. دورىگەرلىك ھەققىدىكى بۇ مەلۇماتلاردىن بىز تېخىمۇ ئەھمىيەتلىك بىر بىلىمگە ئىرىشىمىزكى، مەھمۇد كاشغەرى دورىلىق ئوتلار ۋە دورىلاردىن سۆز ئاچقاندا، قاراخانىيلار دەۋرىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ قوشنا دۆلەتلەر بىلەن بولغان تېببىي ۋە دورىگەرلىك ئالاقىسى ھەققىدىمۇ ئۇچۇر بەرگەن. مەھمۇد كاشغەرىنىڭ بايانلىرىدىن بىلىشىمىزچە، قاراخانىيلار دەۋرىدە ئۇيغۇرلار ھىندىستان بىلەن قويۇق دورىگەرلىك ئالاقىسىدا بولغان ئىدى.

3-تېببىي سايمانلار

مەھمۇد كاشغەرى «دېۋان» دا قاراخانىيلار دەۋرىدىكى تۈرلۈك كېسەللەرنى، دورىلىق ئوتلارنى ۋە دورىلارنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش بىلەن بىرلىكتە شۇ دەۋردىكى تىۋىپلارنىڭ ئىشلەتكەن بىر قىسىم تېببىي سايمانلىرىنىمۇ تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن. قاراخانىيلار تېبابىتىنىڭ تېخنىكىلىق ۋاسىتىلىرىنى ۋە داۋالاش جەريانىنى چۈشىنىشىمىزدە بەلگىلىك ئەھمىيەتكە ئىگە بۇ مەلۇماتلار تۆۋەندىكىچە ئىدى:

ئارقاچاق - ئېغىزغا دورا قويۇشقا ئىشلىتىلىدىغان ئىچى كاۋاك ئەسۋاپ. (1-توم، 196-بەت))
بارت - شاراپ ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش سۇيۇق نەرسىلەرنى ئۆلچەيدىغان كەمچەن. (1-توم،
444-بەت)

بەلىك - پىلىك. يارا تەكشۈرۈشكە ئىشلىتىدىغان پەلكۈچ. (1-توم، 501-بەت))
سارىم - سۈزگۈچ. ئىۋرىق ۋە كوزىغا ئوخشاش قاچىلاردىكى ئىچىملىكنى سۈزۈپ قويۇش ئۈچۈن، شۇ
قاچىلارنىڭ ئاغزىغا باغلانغان يىپەك سۈزگۈچ. (1-توم، 516-بەت))
سورغۇ - شورغۇچ، ھەجامەت. قان ئېلىش (شوراش) ئەسۋابى. (1-توم، 554-بەت))
قاناغۇ - قانالغۇ، نەشتە. قان ئالىدىغان سايمان. (1-توم، 583-بەت))
سوقۇ - سوقا، ھاۋانچا. (3-توم، 313-بەت))

بۇ يەردە شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، خۇددى بۈگۈنكى كۈندىكىگە ئوخشاش قاراخانىيلار
دەۋرىدىمۇ ئائىلىدىكى بىر قىسىم تۇمۇش بۇيۇملىرى ۋە ئاشخانا سايمانلىرىدىن قوشۇق، بىچاق،
چۆمۈچ، چۇكا، قاچا، لىگەن، ئاپقۇر، قازان، ھور قازنى، غەلۋىر، ئەلگەك، سۈزگۈچ، تارازا، يىپەك
رەخت ۋە قەغەز قاتارلىق نەرسىلەرمۇ تېببىي سايمانلار ياكى دورىگەرلىك ماتېرىياللىرى سۈپىتىدە
قوللىنىلغان. ئەلبەتتە بۇ نەرسىلەرنىڭ تەبىئىي ھالدا تېببىي ئېھتىياجغا ئۇيغۇن ھالەتتە ياسالغانلىقىنى
تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇ.

4- ئوپىراتسىيە

ئۇيغۇر تېبابەت تارىخىدا ئوپىراتسىيە ئىلمىنىڭ مىلادىدىن خېلىلا بۇرۇنلا تەدبىقلىنىشقا باشلىغانلىقى
يازما مەنبەلەر ۋە ئارخېئولوگىيەلىك تېپىلمىلاردىن مەلۇم. قاراخانىيلار دەۋرىدىكى تېبابەتتىمۇ
ئوپىراتسىيە مۇھىم بىر تارماق بىر ئىدى. ئىمامۇددىن كاشغەرىينىڭ مەشھۇر بىر ئوپىراتسىيە دوختۇرى
ئىكەنلىكى تارىخىي كىتاپلاردا بىردەك قەيت قىلىندۇ. ئىمامۇددىن كاشغەرىي ساجىيە مەدرىسىسى
يېنىدا تەسىس قىلىنغان دۆلەت شىپاخانىسىدا تېبابەت ساھەسىدە بولۇپمۇ جەرراھلىق - ئوپىراتسىيە
ساھەسىدە ئەمەلىي تەتقىقاتلارنى ئېلىپ بېرىپ ۋە تېۋىپلارنى يىتۈشتۈرۈپ، ئۇيغۇر تېبابەت ئىلمى ۋە
تېببىي مائارىپىنىڭ تەرەققىياتىغا ئاساس سالغان. «دىۋان» دا پەقەت شۇ دەۋردە كۆرۈلگەن بىر قىسىم
يەڭگىل ئوپىراتسىيەگە دائىر مۇنداق بىر ئۇچۇر خاتىرىلەنگەن. مەسىلەن:

پەچەل - پىچىلغان. سۈننەت قىلىنغان خوتۇن، ئاختا قىلىنغان ئەركەك. پىچىپ تاشلانغان ئات ۋە
باشقا ھايۋانلار. (1-توم، 510-بەت))

تۇتۇقلادى - تۇتقۇزدى، پىچتى، ئاхта قىلدى، ئاхта دەپ ھېساپلىدى. ئۇ ئوغلنى ئاхта قىلدى ياكى ئۇنى ئاхта دېدى. (3-توم، 460-بەت)

5-دورلىق يېمەكلىك

تەبئەت چۈشەنچىسى تۈركىيەرنىڭ تېبابەت سىستېمىسىغا خاس بولغان ۋە تۈركىيەردىن باشقا مىللەتلەرگە ئۆتكەن بىر كەشپىياتتۇر. شۇ سەۋەپلىك تۈركىيەرنىڭ گۆش، كۆكتات، ئۇن، سۈت ۋە گۈرۈچ قاتارلىق خۇرۇچلاردىن ئىتىلگەن يېمەكلىرىمۇ ئۇلارنىڭ تەبئىتىگە ماسلاشتۇرۇلغان. بۇ ئارقىلىق سالامەتلىكى مۇھاپىزەت قىلىنغان. ئەلبەتتە بۇ تاماقلار ئادەمنىڭ ۋۇجۇدىغا كۈچ، روھىغا شاتلىق بېغىشلايدىغان ۋە دەردىگە داۋا بولىدىغان ماھىيەتكە ئىگە ئىدى. مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋان» دا 40 خىلغا يېقىن تاماقنى سۆز ئاچقان. بۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە مەخسۇس دورا ئورنىدا ئىستېمال قىلىنىدىغان بىر مۇنچە تاماقنىمۇ تىلغا ئالغان. بۇلار تۆۋەندىكىلەر ئىدى:

ئۇۋا - بىر خىل غىزانىڭ ئېتى. گۈرۈچ قاينىتىلىپ سۇغا سېلىنىدۇ، كېيىن سۈزۈۋېلىنىپ شىكەر ۋە مۇز سېلىنىدۇ. بۇ غىزا سوغۇقلۇق ئۈچۈن يېيىلىدۇ. (1-توم، 121-بەت)

قاغۇت - تېرىقتىن قىلىنىدىغان بىر خىل تاماق. ئۇنى قىلىش ئۇسۇلى مۇنداق: تېرىق ئاۋۋال قاينىتىلىپ، كېيىن قۇرۇتۇلىدۇ؛ ئاندىن تۈگمەندە تارتىپ ئۇن قىلىنىدۇ. ئاندىن ياغ ۋە شىكەر ئارىلاشتۇرۇپ، تۇغۇتلۇق ئاياللارغا بېرىلىدۇ. (1-توم، 528-بەت)

سارماچۇق - قۇچقاچ تىلى ئاش. سۇيقاشنىڭ بىر تۈرى. بۇنىڭ خېمىرى نوقۇت چوڭلىقىدا كېسىلىدۇ. بۇ ئاش كېسەل ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش كىشىلەرگە بېرىلىدۇ. (1-توم، 683-بەت)

يازۇق ئەت - كۈزدە ھەر خىل دورا - دەرمەكلەر بىلەن قۇرۇتۇپ قۇيۇلۇپ، ئەتىيازدا يېيىلىدىغان قاق گۆش. (3-توم، 19-بەت)

قۇۋۇت « - قاغۇت» دەپمۇ ئېيتىلىدۇ. تۇغۇتتا خۇنسىرىغان خوتۇنلارغا بېرىلىدىغان تاماق. قورۇلغان تېرىق ئۇنى ياغ بىلەن شېكەرگە ئارىلاشتۇرۇلۇپ يېيىلىدۇ. (3-توم، 223-بەت)

لەتۇ - بىر خىل سۇيۇق تاماق. بۇ تاماق سۇ، قار، مۇزغا ئوخشاش نەرسىلەر بىلەن سۇۋۇتىلىدۇ. ئىچىگە دورا - دەرمەك سېلىنىپ سوغۇقلۇق ئۈچۈن بېرىلىدۇ. (3-توم، 326، 327-بەتلەر).

سامدۇي - ئادەمنىڭ مەجەزىگە ئىسسىق كەلمەيدىغان، سوغۇق كەلمەيدىغان مۆتىدىل تاماق. (3-توم، 331-بەت)

بىز «دىۋان»دىن يەنە ئادەم ئورگانىزىمىغا ئائىت نۇرغۇن سۆزلۈكلەرنى ئۇچرىتىمىز. بۇلار ئىنسان بەدەنىنى تەشكىل قىلغان ئەتگۆش(ش)، سۆڭەك، تومۇر ۋە ھەر قايسى ئەزالارغا مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، بۇلارغا ئوبدان بىر نەزەر تاشلايدىغان بولساق، كۆز ئالدىمىزدا بەلگىلىك كۆلەمدىكى بىر ئاناتومىيىلىك بىلىملەر ۋە شۇ ساھەگە دائىر ئاتالغۇلار مەيدانغا كىلىدۇ. بۇ مەلۇماتلار ئەلبەتتە قاراخانىيلار دەۋرى تىبابىتىنىڭ ئاناتومىيە ساھەسىنى چۈشىنىشىمىزدە قىممەتلىك ئۇچۇر ھېساپلىنىدۇ. «دىۋان»دا مىسال كەلتۈرۈلگەن ئاناتومىيىگە دائىر سۆزلۈكلەر تۆۋەندىكىدىن ئىبارەت:

- ئىچ ئەت – جىگەرگە يېپىشىپ تۇرىدىغان نىپىز گۆش-1. توم، 50-بەت)
- ئۆز – يۈرەك ۋە قوساققا ئوخشاش ئىچكى ئەزالار. (1-توم، 64-بەت)
- ئۆت – ئۆت، ئۆت خالىتىسى. (1-توم، 61-بەت)
- ئاشۇق – ئادەم ۋە ھايۋاننىڭ ئوشۇغى. (1-توم، 91-بەت)
- ئۆزەك – ئۆزەك، گۈرەن تومۇر. (1-توم، 97-بەت)
- ئەمىك – ئېمىك – ئەمچەك. ئەرلەرنىڭ ئەمچىگىمۇ شۇنداق دېيىلىدۇ. (1-توم، 99-بەت)
- ئاللىن – پىشانە، ماڭلاي. (1-توم، 107-بەت)
- ئايا – ئالقان. (1-توم، 116-بەت)
- ئۇچا – ئۇچا، دۈمبە. (1-توم، 118-بەت)
- ئاغزۇغ – ئوقرەك. ئاغزۇغ سۆنۈكى - ئوقرەك سۆڭىكى. (1-توم، 133-بەت)
- ئوزلۇق - ئويلۇق سۆڭەك. بىلەك سۆڭىكىنىڭ يوغان يېرى. (1-توم، 134-بەت)
- ئۆمگۈك - ئۆمگەك، لۇڭقا، جۈلە. بالىنىڭ بېشىدىكى قاتمىغان مىڭە قېپى. (1-توم، 150-بەت)
- ئوۋرۇغ – سۆڭەك ئۆگىسى. (1-توم، 159-بەت)
- ئوۋرۇغ - ئومۇرتقا سۆڭىكىنىڭ بويۇنغا تاقاشقان يېرى. (1-توم، 160-بەت)
- ئۆمگەن – ئۆمگەن، گۈرەن تومۇرى. (1-توم، 162-بەت)
- ئۆپكە – ئۆپكە. (1-توم، 173-بەت)
- ئەڭگەك – ئېڭەك. ئېڭىزنىڭ ئىككى يېنىدىكى زاڭاق. (1-توم، 182-بەت)
- ئىچەگۈ – ئىچ قېرىن. قوساق بوشلۇقىغا جايلاشقان نەرسىلەر. (1-توم، 185-بەت)
- ئوغۇلچۇق - ئايالنىڭ بالاياتقۇسى. (1-توم، 202-بەت)
- باغىر - بېغىر، جىگەر. (1-توم، 467-بەت)
- بۆگۈر – بۆرەك. (1-توم، 468-بەت)
- تامۇر - تومۇر. (1-توم، 469-بەت)
- كۆكۈز – كۆكس، كۆكرەك. (1-توم، 474-بەت)

- باغش - بېغش. بارماقلارنىڭ ۋە باشقا ئەزالارنىڭ بوغۇمى. (1-توم، 475-بەت)
- قاسغ - قوۋۇز. ئېغىزنىڭ ئوڭ ۋە سول تەرىپىدىكى بوشلۇق. (1-توم، 486-بەت)
- توپىق - توپۇق. (1-توم، 492-بەت)
- تاشاق - تاشاق. بىر بىرىگە يېقىن جايلاشقانلىقى سەۋەبىدىن زەكەرمۇ «تاشاق» دېيىلىدۇ. (1-توم، 494-بەت)
- قاپاق - قاپاق. كۆز قاپىقى. (1-توم، 496-بەت)
- كاۋۇك - قوۋۇق، دوۋسۇن. (1-توم، 497-بەت)
- قۇلاق - قۇلاق. (1-توم، 498-بەت)
- بىلەك - بىلەك. (1-توم، 500-بەت)
- چۈبەك - چوچاق. (1-توم، 504-بەت)
- كەۋەگ - بۇرۇن كۆمۈرچىكى. (1-توم، 508-بەت)
- بوغۇن - بوغۇم. كۆمۈش بوغۇمى، بارماق بوغۇمى. (1-توم، 518-بەت)
- بۇرۇن - بۇرۇن، تۇمشۇق. (1-توم، 518-بەت)
- بىكىن - بىقىن. (1-توم، 519-بەت)
- بۈگەن - سوقۇر ئۈچەي. (1-توم، 519-بەت)
- تۇلۇن - چىكە. ئادەمنىڭ چېكىسى. (1-توم، 522-بەت)
- تالاق - تال، ئادەمنىڭ تېلى. (1-توم، 536-بەت)
- تىلاق - ئاياللارنىڭ جىنسىي ئەزاسى. چىگىلچە. (1-توم، 536-بەت)
- سۇلاق - تال. قىپچاقچە. (1-توم، 536-بەت)
- كۈسىرى - قوۋۇرغا. (1-توم، 550-بەت)
- تامغاق - تاماق. (1-توم، 613-بەت)
- باشغاق - قازان سۆڭەك. (1-توم، 614-بەت)
- قۇدرۇق - قۇيرۇق، قوڭ، پۇرۇك سۆزلىرىنىڭ سىلىق ئېيتىلىشى. (1-توم، 618-بەت)
- قولتىق - قولتۇق. (1-توم، 620-بەت)
- بۈكسەك - ئاياللارنىڭ مەيدىسى. (تۈركچە، 1-توم، 476-بەت)
- سۈگرۈگ - خوتۇنلارنىڭ جان يېرى. (1-توم، 624-بەت)
- چىچىلاق - چىچىناق - چىچىلاق. (1-توم، 634-بەت)
- چىچامۇق - چىچامۇق، ئاتسىز بارماق، ئۇزۇك سالىدىغان بارماق. بۇنى بىلىدىغان ئادەملەر ئاز. (1-توم، 634-بەت)
- باغىرسۇق - ئۈچەي. (1-توم، 653-بەت)

- قۇرۇغساق - قوساق. (1-توم، 653-بەت)
- ساقاق - ساقاق، ئىگەك. (2-توم، 417-بەت)
- چەكك - سۆكە، سۆكەك. كىچىك بالىنىڭ چوچقى. (2-توم، 418-بەت)
- يامز - يېرىق. دوۋسۇننىڭ ئىككى يېنى، ئىككى ساغرىنىڭ قوساققا تۇتاشقان يېرى. (3-توم، 11-بەت)
- يارىق - يېرىق. يوتىنىڭ گەۋدىگە، ئىككى يانپاش سۆڭىكىنىڭ توققۇز كۆزگە تۇتاشقان يېرى. (3-توم، 18-بەت)
- يارىن - تاغاق سۆڭىكى. (3-توم، 25-بەت)
- يۇلۇن - يۇلۇن. (3-توم، 28-بەت)
- يايا - ساغرا. بۇ سۆز پەقەت ئادەمنىڭ ساغرىسىغا ئىشلىتىلىدۇ. (3-توم، 32-بەت)
- يامدۇ - دوۋسۇن. (3-توم، 39-بەت)
- بۇت - پۇت، يۇتا. (3-توم، 165-بەت)
- تۆش - تۆش. كۆكرەكنىڭ ئوتتۇرىسى. (3-توم، 173-بەت)
- بەل - بەل. (3-توم، 182-بەت)
- قول - قول. (3-توم، 185-بەت)
- قاپ - ئانىنىڭ قورسىقىدا بالىنى ئوراپ تۇرغان قاپ. (3-توم، 200-بەت)
- يان - يانپاش سۆڭىكىنىڭ بېشى. (3-توم، 219-بەت)
- كاۋۇك - قوۋۇق - دوۋساق. (3-توم، 225-بەت)
- يايا - يوتا. پەقەت ئادەمگىلا ئىشلىتىلىدۇ. (3-توم، 234-بەت)
- تۆپۈ - تۆپە. ئادەمنىڭ تۆپىسى، چوققىسى. (3-توم، 298-بەت)
- كۆڭ ئەت - بۇلجۇڭ گۆش؛ لوق گۆش. (3-توم، 489-بەت)
- سىغىر - سىغىر، پەي. (3-توم، 496-بەت)
- سۆڭۈك - سۆڭەك. (3-توم، 502-بەت)
- تۇلۇڭ - چىكە. (3-توم، 508-بەت)
- ياغاق - ياغاق. ئېغىزنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى چىشلار جايلاشقان سۆڭەك. (3-توم، 514-بەت)
- تېرىسگەك - تېرىسەك، بېغىش، قولنىڭ بېغىشى. (3-توم، 577-بەت)
- يۇمۇرتقا - تۇخۇم. ئىنسان ۋە ھايۋانلارنىڭ تاشغىمۇ «يۇمۇرتقا» دېيىلىدۇ. (3-توم، 589-بەت)
- ئەمىرچەك - كۆمۈرچەك. (3-توم، 600-بەت)

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىنسان تېنىدىكى ھەرقايسى ئەزالارنى ۋە ئىنساننىڭ تېنىنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسلىق سۆڭەكلەرنىڭ نامىنى بۇنچە تەپسىلى تونۇتۇپ بېرىشى ئۇنىڭ ئاناتومىيە بىلىملىرىدىنمۇ خەۋەردار ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىش بىلەن بىرلىكتە بۇ بىلىم تارمىقىنىڭ قاراخانىيلار دەۋرىدىكى تىبابەت تەتقىقاتىدىمۇ مۇھىم بىر ئورۇندا تۇرغانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ.

7-مال دوختۇرلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك مەلۇماتلار

تۈركىيلەر ئات يىتۈشتۈرۈشتە كۆرسەتكەن ماھارىتى بىلەن مەشھۇر ئىدى. بۇ ھەقتە ھەرقايسى ئەل مەنبەلىرىدە ئىنتايىن مۇھىم مەلۇماتلار بىرىلگەن. بۇ ھەقتە ئەرەبمۇتەپەككۇرى جاھىز مۇنداق يازغان: «تۈركلەر ھەم چوپان، ھەم ئات باقار، ھەم جانباز، ھەم ئات دوختۇرى ھەم ئاتلىق ئەسكەردۇر.» (12) مال دوختۇرلۇقى بولۇپمۇ ئات دوختۇرلۇقى تۈركىيلەردە ئومۇمىي بىر مەسلەككە ئايلانغان. شۇ سەۋەپلىك، مەھمۇد كاشغەرىي ھايۋانلار دۇچار بولغان كېسەللىكلەر، ئىچكى ئەزالار ۋە ئات دوختۇرلۇقىغا دائىر بىلىملەرنىمۇ تىلغا ئېلىشقا سەل قارىمىغان. بۇ ھەقتە مۇنداق مەلۇماتلارنى ئۇچرىتىمىز:

- ئەتىلىگەم - ئاتلاردا بولىدىغان بىر خىل كېسەللىك-1. توم، 214-بەت)
چىلدەك - ئاتنىڭ كۆكسىگە چىقىدىغان بىر خىل چىقان. (1-توم، 623-بەت)
جىلدەي - ئاتنىڭ كۆكسىدە پەيدا بولىدىغان بىر خىل يارا. (3-توم، 330-بەت)
ياغىر - ھايۋانلارنىڭ دۈمبىسىدە بولىدىغان يېغىر. (3-توم، 10-بەت)
سەغرىگۈ ئات - ماڭقا ئات، بۇرنىدىن ماڭقا ئېقىپ تۇرىدىغان ئات. (3-توم، 528-بەت)
بۇ ئات ئول كۆلەرگەن - بۇ قوسقى ئېسىلىدىغان ۋە يېتىۋالدىغان ئات. (1-توم، 678-بەت) ئات كۆلەردى - ئات يېتىۋالدى، يەنى ئات قوسقى ئېسىلىشتىن ۋە شۇنىڭدەك سەۋەپلەردىن يېتىۋالدى. (2-توم، 112-بەت)
ئەڭدۈز - يەردىن قېزىۋېلىنىپ قوساق ئاغرىقىغا دورا قىلىنىدىغان بىر خىل يىلتىز. ماقالدا مۇنداق كەلگەن. ئەڭدۈز بولسا، ئات ئۆلمەس. چۈنكى بۇ يىلتىزنى يانچىپ، كېسەل ئاتنىڭ بۇرنىغا تېمىتسا، ئات ساقىيدۇ. «دىۋان» (تۈركچە، 1-توم، 115-بەت)
ئول ئاتىن چەكدى - ئۇ ئېتىنى چەكتى، يەنى ئېتىدىن قان ئالدى. (2-توم، 27-بەت)
ئول ئاتىن چەكتۈردى - ئۇ(تۇياق كېسىلى ۋە باشقا كېسەللىكلەر سەۋەبىدىن) ئېتىنى چەكتۈردى، ئېتىدىن قان ئالدى. (2-توم، 258-بەت)

يۇقىرىقىلار مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تېبابەت بىلەن مۇناسىۋەتلىك ھالدا كۆرسىتىپ ئۆتكەن مەلۇماتلىرىدۇر. «دىۋان» بىر تارىخ كىتابى سۈپىتىدە يېزىلمىغان بولسىمۇ، ئۇنىڭغا جۇغلانغان تىببىي بىلىملەر قاراخانىيلار دەۋرىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تېبابەت مەدەنىيىتىنى يورۇتۇش ئۈچۈن مۇھىم بىر مەنبە تەشكىل قىلىشتەك ئالاھىدىلىكى بىلەن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىدىكى ئىلمىي قىممىتىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرمەكتە. ئەمەلىيەتتە قاراخانىيلارنىڭ خەلققە خىزمەت قىلىدىغان دوختۇرخانا ۋە ئەدلىيە قاتارلىق ئىجتىمائىي خىزمەت مۇئەسسەسەلىرى خېلىلا تەرەققىي قىلغان ئىدى. (13) قاراخانىيلار ھۆكۈمدارلىرىنىڭ تېبابەتتىكى تەرەققىياتى ئۈچۈن زور دەرىجىدە تىرىشچانلىق كۆرسەتكەنلىكى بىر ھەقىقەت. ئىبراھىم تابغاچ بۇغراخان تەرىپىدىن چىقىرىلغان ھىجرىيە 458-يىلى (1065-1066)غا ئائىت دوختۇرخانا ۋەھىيە نامىسى بۇنى ئىسپاتلاپ بىرىدۇ. (14)

مەنبەلەر:

- (1) ئىسلام ئېنسىكلوپېدىيىسى «قاراخانىيلار» ماددىسى، تۈركچە، 5-توم، 251-بەت، 1977-يىلى، ئىستانبۇل، مىللىي مائارىپ نەشرىياتى.
- (2) ئەنۋەر باتۇر: «شىنجاڭدىكى مىللەتلەرنىڭ تارىخى»، ئۇيغۇرچە، 703-بەت، 1991-يىلى، بېيجىڭ، مىللەتلەر نەشرىياتى.
- (3) ھاجى نۇرھاجى: «قەدىمكى ئۇيغۇرلار ۋە قاراخانىيلار»، ئۇيغۇرچە، 394-، 395-بەتلەر، 2002-يىلى، ئۈرۈمچى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.
- (4) ئىبراھىم مۇنئى ئىلمىي ماقالىلىرى، «ئۇيغۇرچە»، 531-بەت، 2007-يىلى، بېيجىڭ، مىللەتلەر نەشرىياتى.
- (5) ھاجى ئەھمەت: «دېڭىز ئۈنچىلىرى»، ئۇيغۇرچە، 41-، 50-بەتلەر، 1990-يىلى، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى.
- (6) «ئۇيغۇر تېبابەت قامۇسى»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 14-بەت، 1985-يىلى، بېيجىڭ، مىللەتلەر نەشرىياتى.
- (7) سىدىق رەھمەت، مۇختەر مامۇد مۇھەممىدى: «مەشھۇر ئۇيغۇر تىۋىپلىرى»، ئۇيغۇرچە، 42-، 43-بەتلەر، 1997-يىلى، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى.
- (8) ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەد ئىمىن: «ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى»، ئۇيغۇرچە، 31-بەت، 1997-يىلى، ئۈرۈمچى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.
- (9) يۈسۈپ خاس ھاجىپ: «قۇتادغۇ بىلىگ»، ئۇيغۇرچە، 261-، 262-بەتلەر، 1984-يىلى، بېيجىڭ،

مىللەتلەر نەشرىياتى.

(10) شيا لېيىن < « قۇتاغۇ بىلىگ > ۋە قەدىمكى ئۇيغۇر تېبابىتى «،» شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى»، ئۇيغۇرچە، 1993-يىلى، 1-سان، 85-، 86-بەتلەر.

(11) بەدىئىن شەھسۇۋار، ئايشەگۈل ئەردەمىر دەمىرخان، گۈنۈل جانتاي گۈرەشسەۋەر: «تۈرك تېبابەت تارىخى»، تۈركچە، 6-، 7-بەتلەر، 1984-يىلى، بۇرسا، تاش نەشرىياتى.

(12) ئەل-جاھىز: «خىلافت ئارمىيىسىنىڭ مەنقىبەلىرى ۋە تۈركلەرنىڭ پەزىلەتلىرى»، تۈركچە، 68-بەت، 1988-يىلى، ئەنقەرە، تۈرك كۈلتۈرىنى تەتقىق قىلىش ئىنستىتۇتى نەشرىياتى.

(13) مەھمەد ساراي: «ئۇيغۇرتۈركلىرى تارىخى» (باشلانغۇچتىن-1878 يىلىغا قەدەر)، تۈركچە، 1-توم، 62-بەت، 1998-يىلى، ئىستانبۇل.

(14) رىشات گەنج: «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى»، ئۇيغۇرچە، 351-بەت، 1990-يىلى، ئۈرۈمچى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.

ئاپتونىم خىزمەت ئورنى قىزىلسۇ ئوبلاستلىق ئۇيغۇر سۆڭەك دوختۇرخانىسى.

«5-تۈركىي تىللار دىۋانى» دا مۇزىكا سەنئىتى ۋە

خەلق ئويۇنلىرى

ئابدۇرازاق قادىر

ئۇيغۇرلارنىڭ ناخشا - ئۇسسۇل سەنئىتى ۋە ئويۇن مەدەنىيىتى ناھايىتى ئۇزاق تارىخقا ئىگە. تارىخىي مەنبەلەرگە قارىغاندا، تۈركىي خەلقلەر ئوۋچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان ئەڭ قەدىمكى دەۋرلەردەلا بىرەر ئىشتىن نەتىجە - مۇۋەپپەقىيەت قازانغاندا، خەيرلىك كۈنلەردە قېرى - ياش، ئەر - ئاياللار بىر يەرگە جەم بولۇپ، مۇراسىم ئۆتكۈزۈپ تەنتەنە قىلىدىغان ئادەتنىڭ بولغانلىقى مەلۇم. ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى قەھرىمانلىق داستانلىرىدىن بىرى بولغان «ئوغۇزنامە» ئېپوسىدىكى ئوغۇزخاقان ئەل - جامائەتنى تەكلىپ قىلىپ، كاتتا توي مۇراسىمى ئۆتكۈزگەنلىكىنى ۋە مۇراسىمىدىكى بەزى ئادەتلەرنى قەدىمكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ بىر قىسىم مۇراسىم - ئادەتلىرىنىڭ ئىپادىلىنىشى دېيىشكەمۇ بولىدۇ. تۈركىي خەلقلەر ئارىسىدا بولىدىغان بۇنداق مۇراسىملار خەنزۇ تارىخچىلىرى تەرىپىدىنمۇ خاتىرىلەنگەن. مەلادىيە 5 — 6 - ئەسىرگە ئائىت «ۋېي يىلنامىسى» نىڭ «گاۋچې» (ئېگىز ھارۋىلىقلار يەنى قاغىقلار) تەزكىرىسىدە، ئېگىز ھارۋىلىقلارنىڭ ئۆرپ - ئادىتى ئۈستىدە توختالغاندا: «ئۇلارنىڭ قەبىلىلىرى بىر يەرگە يىغىلىپ مۇراسىم ئۆتكۈزگەندە، يىغىلغۇچىلار نەچچە تۈمەن بولاتتى، مال سويۇپ، ئات بەيگىسى قىلاتتى، سەيلە قىلاتتى، ناخشا ئېيتىپ ئۇسسۇل ئوينىتتى» دەپ خاتىرىلەنگەن. مەلادىيە 5 — 6 - ئەسىرلەرگە تەئەللۇق بولغان قىزىل مىڭئۆي، قۇمتۇرا مىڭئۆيلىرىگە سىزىلغان بەزى تام رەسىملىرىدىمۇ ئەر - ئاياللارنىڭ بىرلىكتە ساز چېلىپ، نەغمە - ناۋا قىلىپ، مۇراسىم ئۆتكۈزۈۋاتقان كۆرۈنۈشى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. مانا بۇلار بۇنداق نەغمە - ناۋا بىلەن ئۆتكۈزۈلىدىغان مۇراسىملارنىڭ ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەدەنىي ھاياتىدا خېلى كەڭ دائىرىدە ئومۇملاشقانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

كىشىلەرگە مەلۇمكى، ئۇيغۇرلار ئەزەلدىن ناخشا - ئۇسسۇل ۋە مۇزىكىغا ھېرىسمەن مىللەت. شۇڭىمۇ قەدىمدەلا «ناخشا - ئۇسسۇلغا ماھىر»، «سەنئەتخۇمار» دېگەن ناملار بىلەن جاھانغا مەشھۇر بولۇپ كەلگەن. ئادەتتىمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ھەرقانداق بىر پائالىيىتى ناخشا - مۇزىكىسىز بولمايدۇ. ئۇ ئەمدىلا مېڭىشقا باشلىغان بالىلاردىن تارتىپ، قېرىلارغا قەدەر چوڭقۇر سېغىپ كەتكەن.

نازۇك، نەپىس ۋە كۆپ خىل ئىپادىلەش كۈچىگە ئىگە ئۇيغۇر ئۇسسۇلىغا ماس ھالدا تەرەققىي قىلغان مۇزىكا سەنئىتى بەدىئىيلىكىنىڭ يۇقىرىلىقى، ئاھاڭىنىڭ كۆپ خىللىقى، رىتمىنىڭ مۇرەككەپلىكى، ۋەزىنىنىڭ ئېنىق، ئۆلچەملىكلىكىدەك ئالاھىدىلىكلىرىنى قەدىمكى دەۋرلەردىلا جاھانغا نامايان قىلغان. ئۇيغۇر مۇزىكىسىنىڭ بۇ خىل ئالاھىدىلىكىنى تولۇق ئىپادىلەش ئېھتىياجىغا ئاساسەن، ئۇيغۇر چالغۇلىرىنىڭ تۈرمۇ ئىنتايىن كۆپ بولغان. ئۇيغۇر چالغۇلىرىنىڭ مەلادىدىن ناھايىتى كۆپ ئەسىر ئىلگىرىلا پەيدا بولغانلىقى توغرىسىدا يازما مەنبەلەر بار. «تۈركىي تىللار دىۋانى»دىن ئۇيغۇر چالغۇلىرىنىڭ بىرقانچە تۈرىنى كۆرۈشكە بولىدۇ. مەسىلەن، «ئىگەمە — بىر تۈرلۈك چالغۇ ئەسۋابى، قوبۇزغا ئوخشاش چېلىنىدۇ»، «قوبۇز — ئۇد (باربىت) قا ئوخشايدىغان تارىلىق چالغۇ ئەسۋابى» (1 - توم، 473 - بەت). «سېزغۇ — سېزغا نەي» (1 - توم، 636 - بەت) ۋە ئۇنىڭدىن باشقا چاڭ، بۇرغا قاتارلىقلار.

مەشرەپ، بەزمە ۋە تۈرلۈك زىياپەت ئولتۇرۇشلىرى ئۇيغۇرلارنىڭ قويۇق مىللىي مەدەنىيەت ئالاھىدىلىكىگە ئىگە تۇرمۇشنىڭ مۇھىم نامايەندىسى بولۇپ، «تۈركىي تىللار دىۋانى»دا قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ مەشرەپ - بەزمىلىرى مۇنداق ئىزاھلانغان: «سۇغدىچ — قاتار بەزمە، قىش كۈنلىرى دوستلار ئارا نۆۋەت بىلەن بولىدىغان مەشرەپ»، «شۇرچۇك — مەشرەپ، كېچىلىك ئولتۇرۇش»، «كەتسەم — كېچىسى ئۆزى كېلىپ قالىدىغانلارغا بېرىلىدىغان زىياپەت»، «كۈدىن — بالغا ئات قويۇش زىياپىتى»، «بۇچى — ئاۋازلىق، مۇڭلۇق بىر خىل ئۇد» (3 - توم، 302 - بەت). (يىراغۇ — چالغۇچى، سازەندە، ناخشىچى» (3 - توم، 46 - بەت). يۇقىرىقى مەلۇماتلار مەخسۇس خاراكتېردىكى زىياپەت - مۇراسىم ئادىتىنىڭ ئۇيغۇرلار تۇرمۇشىدا قەدىمدىلا ئومۇمىي خاراكتېر ئالغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، مەھمۇد قەشقەرى «تۈركىي تىللار دىۋانى»دا نەقىل قىلغان قوشاقلار ئىچىدىمۇ نەغمە - ساز بىرلەشكەن، مەشرەپ شەكلىنى ئەسلىتىدىغان قوشاقلارمۇ ئۇچرايدۇ. مەسىلەن:

كۆكلەر قامۇغ تۇرۇلدى،

ئىدىش تىزىلدى،

سەنسىز ئۆزۈم ئۆزەلدى،

كەلگىل ئامۇل ئاۋنالسىم.

مەنسى:

ھەممە سازلار تۈزۈلدى ،

ئىشۇرق ، ئىدىش تىزىلدى ،

سەنسىز كۆڭلۈم بۇزۇلدى ،

كەلگىن ئاستا ئويناپلى .

ئىشۇرق باشى قازلايۇ ،

ساغراق تولۇ كۆزلە يۇ ،

ساقىنچ قۇدى كىزلە يۇ ،

تۈن – كۈن بىلە سەۋنەلىم .

مەنسى :

ئىشۇرق بوينى غاز كەبى ،

قەدەھ تولۇق كۆز كەبى ،

ھەسرەتنى تۈۋىگە يوشۇرۇپ ،

تۈن – كۈن بىلەن سۆيۈنە يلى .

ئوتۇز ئىچىپ قىقىرىلىم ،

يۇقار قوپۇپ سەكرەلىم ،

ئارسىلانلايۇ كۆكرەلىم ،

ساقىنچ قاچتى سەۋنەلىم .

مەنسى :

ئوچ رەت ئىچىپ ۋارقىرايلى ،

يۇقىرى قوپۇپ سەكرەيلى،

ئارسىلاندەك ھۆركىرە يىلى،

قايغۇ قاچتى سۆيۈنە يىلى.

نەقىل قىلىنغان بۇ قوشاقلارنىڭ مەزمۇنىدىن ئەر - ئايال بىرلىكتە ناخشا - ساز بىلەن ئۇسسۇلغا چۈشىدىغان، شاد - خۇرام كۆڭۈل ئاچىدىغان بىر خىل مۇراسىم شەكلىنىڭ ئەنە شۇ چاغلاردا بىرقەدەر رەسمىي تۈس ئالغانلىقىنى چۈشىنىش مۇمكىن. يۇقىرىقىلار بىزنى ھازىرقى ئۇيغۇر مەشرەپلىرىنىڭ خېلى قەدىمكى زامانلاردا بىر خىل ئەنئەنىۋى ئادەتكە ئايلانغانلىقىنى، شۇنداقلا ئۇيغۇر مۇزىكا سەنئىتىنىڭ بەلگىلىك سەۋىيىگە يەتكەنلىكىنى چۈشىنىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلدۇ.

ئۇيغۇرلارنىڭ مەنىۋى ھاياتىدا خەلق ئويۇنلىرىمۇ بەلگىلىك سالماقنى ئىگىلىگەن بولۇپ، بۇ ھەقتە مەھمۇد قەشقەرى ئېنىق مەلۇمات قالدۇرغان. «تۈركىي تىللار دىۋانى»دىكى مەلۇماتلارغا ئاساسلانغاندا، ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋى تەنتەربىيە پائالىيەتلىرى خەلق ئويۇنى خاراكتېرىنى ئالغان بولۇپ، ئەينى دەۋرلەردە ئۇيغۇرلارنىڭ ئىرادە چېنىقتۇرۇشى ۋە ماھارەت يېتىلدۈرۈشنىڭ ئاساسى بولغان. ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋى خەلق ئويۇنلىرى: ئات چاپتۇرۇپ كېتىۋېتىپ، ئوقيانى ئارقىغا قارىتىپ ئېتىپ نىشانغا تەگكۈزۈش، ئات ئويۇنى، چۆۋگەن توپ ئويۇنى، ئوغلاق تارتىشىش، سارغايىدى ئويۇنى، دارۋازلىق، سېپىرگەرلىك، موللاچىلىق، ساقا ئويناش، تەپكۈچ ئويناش، لەگلەك ئۇچۇرۇش ۋە شۇنىڭدەك نۇرغۇن بالىلار ئويۇنلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئۆز ھاياتىنى ئىلىم ئىشلىرىغا بېغىشلاپ، جاھان مەدەنىيەت خەزىنىسىگە قوشۇلغان بۇ ئىلمىي ئەسەرنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەنلىكى بىزنىڭ مەڭگۈ قەدىرلىشىمىزگە ۋە ھۆرمەت قىلىشىمىزغا ئەرزىيدۇ.

ئۇ تۈركىي خەلقلەر ياشىغان كەڭ زېمىنلاردا 15 يىلدىن ئارتۇق ئىلمىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق، بۇ زور ئىلمىي ئەسەرنى، ئۇلۇغ قامۇسنى ۋۇجۇدقا چىقارغان.

«تۈركىي تىللار دىۋانى»نىڭ تەشەببۇسچىسى ئۇنىڭ سېلىشتۇرما لۇغەت بولۇپلا قالماستىن، بەلكى يەنە تۈركىي خەلقلەرنىڭ ماقال - تەمسىللىرى، ئۆرپ - ئادەتلىرى، جۇغراپىيىلىك ئەھۋاللىرى، ئاسترونومىيە، كالىپندارچىلىق قاتارلىق نۇرغۇن بىلىملەر بىلەن باغلىنىشلىق بولغان بىر چوڭ قامۇس بولغانلىقىدا، شۇنداقلا تۈركىي خەلقلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى، ئېتنىك مەنبەسى، ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇللىرى، ھۈنەر - سەنئەت مەدەنىيىتى ۋە مەنىۋى ھاياتىدىن بىزگە مەلۇمات بېرىدىغان

قىممەتلىك ئەسەر بولغانلىقىدا! شۇڭا، بىز ئالدى بىلەن ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئىلىمگە ئۆزىنى بېغىشلاش روھىنى، ئىلىم ئۆگىنىش جەريانىدا جاپا - مۇشەققەتلەردىن قورقمايدىغان ئىزدىنىش روھىنى، شۇنداقلا ئەجدادلارنىڭ مەدەنىيەت مىراسلىرىنى ئەۋلادلارغا ئۇلاپ بېرىشتەك ئالىجاناب روھىنى، ئىلىم ئۆگىنىشتىكى ئاجايىپ قەيسەرلىكى ۋە شجائىتىنى ئۆگىنىشىمىز لازىم.

شۇنىڭدەك، ئىلىمنىڭ يۈكسەك پەللىسىگە چىقىش ئۈچۈن ھارماي ئىلگىرىلەشتەك روھىنى ئۆزىمىزگە قىبىلەنەما قىلىشىمىز، ئىلىم ۋە ئىجادىيەت يولىدا توختىماي ئىلگىرىلىشىمىز، ئۇنىڭ ئىشلىرىغا ئەبەدىلەپ بەد ۋارىسلىق قىلىشىمىز لازىم. مەن بۇ شېئىرىم ئارقىلىق ئالىمغا بولغان چوڭقۇر سېغىنىشىم ۋە ھۆرمىتىمنى بىلدۈرىمەن:

ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد بوۋامغا

يىرتىلدى مىڭ قېتىم كالىپىندار پۇتۇن،

ئۆتكەزدى بىر - بىرلەپ جاھان مىڭ يىلنى.

پۇرىدى مەرىپەت خەزىنىسىدىن،

ئىپتىخار ئىچىدە مىڭ باھار گۈلىنى.

بار شۇنداق رىۋايەت لوقمان ھەكىمىنى

ئۈچ مىڭ يىل ياشىدى، دېگەن ھېكايە.

مىڭ يىلاپ ياشىدى شۇنداق بىر ئىنسان،

ئەۋلادلار قەلبىدە يورۇق، نۇرانە.

ئۇ قايسى ئەۋلىيا، قانداق بىر ئىنسان؟

دەپ سوراپ قالسىڭىز تە ئەجىۋاپ بىلەن.

دەيمىز بىز: ئۇ ئالىم مەھمۇد قەشقەرى،

پەزىلەت ئىگىسى ئالىي مۆھتەرەم!

«مىڭ يىل» دەپ سانماق ئېغىزدا ئاسان،

ئايلىنار مىڭ قېتىم بۇ چەرخى دەۋران.

ئۇ شۇنداق ياشدى ئەلنىڭ قەلبىدە،

ئۆلمىگەن، ئۆلمەيدۇ ئۇ ئۇلۇغ ئىنسان.

مىڭ يىلغا ئابىدە تىكلەپ ھە بۈگۈن،

قىلماقتا بۇ جاھان ئەھلى تەنتەنە.

«دىۋانى لۇغەت» نى قولىتۇقلاپ بوۋام،

ئالى بىر نەزەردە قارايدۇ ئەنە.

ئۆتتى بۇ مىڭ يىللىق ھايات مۇساپە،

كىم سىزنى كۆز يۇمدى دەيدۇ تۇپراققا؟

سىز گويىا بىر ئېقىن ئۈزۈلمەيدىغان،

ئوخشايسىز ئۇخچىغان سىرلىق بۇلاققا.

(ئاپتور: كۇچا ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن، ھازىر پېنسىيىدە)

6- تۈركى تىللار دىۋانى» ۋە «قۇتادغۇ بىلىك» نىڭ

كە چۈرمىشلىرى

يولۋاس مۇھەممەت تىمىن



تارىخى، ئىجتىمائىي سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئەجداتلىرىمىز تەرىپىدىن ھەر قايسى تارىخىي زامانلاردا يارىتىلغان قىممەتلىك مەدەنىيەت مىراسلىرىنىڭ نۇرغۇنلىرى يوقىلىپ كەتتى، تالان-تاراجقا ئۇچرىدى. ئېچىنىشلىق ھالدا ۋەيران قىلىۋېتىلدى. نەتىجىدە تارىخ ۋە مەدەنىيىتىمىزنى تەتقىق قىلىشتا زور دەرىجىدە ئۈزۈكچىلىك پەيدا بولۇپ، تارىخ كەچمىشلىرىنىڭ يارقىن سېپمىلىرى خۇنىكىلىشىپ كەتتى. باشقىلار ئۆز ئاتا-بوۋىلىرىنىڭ ياراتقان مەدەنىيەت مىراسلىرى بىلەن پەخىرلىنىپ، ئۆزلىرىنى ئىنسانىيەت مەدەنىيەتلىرىنىڭ سەرخىللىرى ھېسابلىشىپ، مەيدىسىنى كۆتۈرۈپ يۈرگىنى خېلى ئۇزاق زامانلاردا ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت تارىخى باشقىلار نىمە دېسە شۇ بولۇپ، دۇنيانىڭ نەزىرىدىن يىراقتا قېلىۋەردى. پەقەت تارىخ چاقى چۆرگىلەپ VIII ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىگە كەلگەندە ئۇيغۇرلارنىڭ يىراق ئۆتمۈشلىرىگە تەۋە قىممەتلىك مەدەنىي مىراسلار ئارقا-ئارقىدىن ئاشكارلىنىشقا باشلىدى. بولۇپمۇ بۇ مەزگىللەردە ئەڭ مۇكەممەل يازما يادىكارلىقلىرىمىزدىن بولغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە «قۇتادغۇبىلىك» تىن ئىبارەت ئىككى شاھانە ئەسەرنىڭ تېپىلىشى ئۇيغۇر مەدەنىيەت تەتقىقاتىدىكى قارا تۇمانلارنى سۈپۈرۈپ تاشلىدى. قىسقىسى، بۇ ئىككى قامۇسنىڭ ئۇيغۇر مەدەنىيەت، تارىخ تەتقىقاتىنى تېخىمۇ يۈكسەلدۈرۈپ، ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيىتىنى خەلقئاراغا تونۇتۇشقا، ئۇيغۇرلار مەدەنىيەت، تارىخ تەتقىقاتىنىڭ يېڭى سەھىپىسىنى ئېچىشقا ئاچقۇچلۇق رول ئوينىدى دېيىشكە تامامەن ھەقىقەت.

تۆۋەندە قاراخانىيلار سۇلالىسى دەۋرىدە مەيدانغا كەلگەن ئىككى پارچە نامايەندە خاراكتېرلىك شاھنامە مىراس «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە «قۇتادغۇبىلىك» تىن ئىبارەت ئۇلۇغ يازما يادىكارلىقلىرىمىزنىڭ يوقىلىپ كەتكەن ۋاقتىدىن تاكى قولىمىزغا قايتىپ كەلگەندە قەدەر بولغان توققۇز ئەسىردىن كۆپرەك جەرياندىكى ساقلىنىش، كۆچۈرۈلۈش، تەتقىق قىلىنىش قاتارلىق ئەگرى-توقاي سەرگۈزەشتىلىرى توغرىسىدا كىتابخانلار بىلەن ئورتاقلىشىپ ئۆتىمىز.

ئىنىسكولوپىدىيىلىك ئەسەر «تۈركىي تىللار دىۋانى»

ئۇلۇغ ئالىم، تىلشۇناس مەھمۇد بىننى ھۈسەيىن قەشقەرى - XI ئەسىرنىڭ 20-يىللىرى قەدىمكى يىپەك يولىدىكى مۇھىم شەھەرلەرنىڭ بىرى بولغان قارا خانىلار سۇلالىسىنىڭ يازلىق پايتەختى قەشقەردە دۇنياغا كۆز ئاچقان. ئۇنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى قارا خانىلار سۇلالىسىنىڭ خاقانلىرىدىن ئىدى. ئۇ سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ 11-ئەۋلادى ھېسابلىنىدۇ. مەھمۇد قەشقەرنىڭ بالىلىق چاغلىرى قارا خانىلار سۇلالىسىنىڭ دۆلەت تۈزۈمى زەئىپلىشىپ، ئوردىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ھوقۇق تاللىشىش زىددىيەتلىرى ۋە ئەتراپتىكى ئەللەر بىلەن بولغان نىزالار ئەۋجىگە چىققان مۇرەككەپ ئىجتىمائىي مۇھىتتا توغرا كەلگەندى. بۇ خىل مۇھىت مەھمۇد قەشقەرنىڭ گۆدەك قەلبىدە چوڭقۇر جاراھەتلەرنى

قالدۇرغان بولسا، ئۇنىڭ خاراكتېرى جەھەتتىن قەيسەر، تىرىشچان، ئىرادىلىك بولۇپ چىقىشى ئۈچۈنمۇ مۇئەييەن دەرىجىدە تەسىر كۆرسەتمەي قالدى. ئۇ قارا خانلار سۇلالىسىنىڭ ھاكىمىيەت ھوقۇقىغا ۋارىسلىق قىلىش ئالدىدىكى قرانلىق مەزگىلدە، يەنى مىلادىيە 1058-يىلى ھۈسەيىننىڭ ئوردىسىدا قانلىق سىياسىي ئۆزگىرىش يۈز بېرىپ، ھۈسەيىننىڭ جەمەتلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك قىرىپ تاشلاندى. شۇ قېتىملىق ئوردا سىياسىي ئۆزگىرىشىدە ئامان قالغان مەھمۇد قەشقەرى ئوردىدىن مەخپىي ئايرىلىپ ياقا-يۇرتلاردا بىر مەزگىل پاناھلىنىشقا مەجبۇر بولىدۇ. مەھمۇد قەشقەرى بۇ جەرياندا ئىلى دەريا ۋادىسى، سىر دەريا ۋادىسى ۋە ئوغۇز (دەريايى جەيھۇن) دەريا ۋادىلىرىدا ياشايدىغان تۈرك، تۈركمەن، ئوغۇز، چىگىل، ياغما، قىرغىز قاتارلىق تۈركلەر زىمىنىنى ئايلىنىپ، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئەڭ چوڭ مەدەنىيەت مەركەزلىرىنىڭ بىرى بولغان بۇخاراغا بارىدۇ.

مۇھەممەت بىننى ھۈسەيىن ئوغلى مەھمۇد قەشقەرى كىچىكىدىن تارتىپلا قارا خانلار سۇلالىسىدىكى ئالىي بىلىم يۇرتلىرىدىن بولغان «مەدرىسە ئى ھامىدىيە» ۋە «مەدرىسە ئى ساچىيە» لەردە داخلىق ئۇستازلارنىڭ تەربىيىلىشى بىلەن ھەممىدىن خەۋەردار ياراملىق تالىپلاردىن بولۇپ يېتىشىپ چىققانلىقى سەۋەبلىك، ئۇنىڭ كەڭ تۈرك زىمىنلىرىدىكى يىگانە پائالىيەتلىرى ئىنتايىن ئەھمىيەتلىك ئۆتتى. ئۇ بارغانلىقى يېرىدە بىر مەزگىل تۇرۇپ، شۇ جايدا ياشاۋاتقان ئۇلۇسلارغا مۇناسىۋەتلىك كۆپ تەرەپلىملىك ماتېرىياللارنى توپلايدۇ. 40 ياشقا قەدەم بېسىش ھارپىسىدا سودىگەرلەرگە ئەگىشىپ بۇخارادىن سالىجۇق تۈركلىرى ھامىيلىقىدىكى باغدادقا بارىدۇ ھەمدە ئۆزىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادا توپلىغان ماتېرىياللىرى ئاساسىدا مەشھۇر قامۇس «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى يېزىشقا كىرىشىدۇ.

مەھمۇد قەشقەرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى مىلادىيە-1074 يىلى باغدادتا يېزىپ تاماملايدۇ ھەمدە ئەسەرگە ئۆزىنىڭ قايسى يۇرتقا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن تەخەللۇسقا «قەشقەرى» دېگەن نامنى قوللىنىشنى زۆرۈر كۆرىدۇ (ئەسەرنىڭ ئەرەب تىلى بىلەن يېزىلىشى ئالىمنىڭ ئۆز ئانا يۇرتىنىڭ نامىنى تەخەللۇس قىلىپ تاللىشىغا سەۋەپ بولغان بولۇشى مۇمكىن). ئەسەر مىلادىيە-1074 يىلى 2-ئايدا يېزىلىپ تاماملانغاندىن كېيىن، دەمەشقىلىق مۇھەممەت ئىبنى ئەبۇ بەكرى ئىبنى ئەبلىپتەم بۇ كىتابنى ئەسلى نۇسخىسىدىن ھىجرىيە 464-يىلى شەۋۋال ئېيىنىڭ 27-كۈنى قايتا كۆچۈرۈپ چىقىدۇ. مەھمۇد قەشقەرى ھىجرىيە 464-يىلىدىن 466-يىلىغىچە (مىلادى 1073-1074) تەھرىرلەپ قايتا تولۇقلاپ، ھىجرىيە 467-يىلى (مىلادىيە 1075-يىلى) بۇ قىممەتلىك ئەسەرنى ئابباسىيلار سۇلالىسىنىڭ 27-خەلىپىسى، ھاشىمىيلار ئۇرۇقىدىن بولغان خەلىپە مۇھەممەت ئوغلى ئوبۇلقاسىم ئابدۇللا مۇقتەدى بى ئەمرۇللاھە زىرەتكە تەقدىم قىلىدۇ.

ئالىمنىڭ ئۆز قەلبىگە پۈككەن ئۇلۇغ ئارزۇ-ئارمانلىرى رېئاللىققا ئايلىنىدۇ. بىراق، ئۇنىڭ قەلبىدىكى ئانا يۇرتقا بولغان سېغىنىش ئوتى بارغانسېرى يالقۇنچاپ، ھىجرىيە 472-يىلى (مىلادىيە 1080-يىلى) (ئايىرىلغىنىغا 30 يىلدىن كۆپرەك ۋاقىت بولغان ئانا يۇرتى قەشقەرگە قايتىپ كېلىدۇ. ئۇ قەشقەرگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، كىندىك قېنى تۆكۈلگەن تۇپراق ئوپالنىڭ ئازىخ دېگەن يېرىدە «مەدرىسە ئى مەھمۇدىيە» نامىدىكى مەدرىسەنى قۇرۇپ، «ھەزرىتى موللام» بىلىمگە ھۆددىگەر پىرىم) دېگەن نامدا ئۆزى مۇدەرىسلىك قىلىدۇ. سەككىز يىل مۇدەرىسلىك قىلغاندىن كېيىن، مىلادىيە 1105-يىللىرى ئەتراپىدا ۋاپات بولىدۇ.

مەھمۇد قەشقەرى باغدادتىن قايتىپ كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەستىن ئەرەب زىمىنلىرىنى ئۇرۇش تۇمانلىرى قاپلاشقا باشلىغانىدى. شۇ يىللاردىكى ئۇرۇشتا خەلىپە مۇقتەدىنىڭ ئوردىسى كۆيۈپ كۈلگە ئايلىنىدۇ. ئوردا كۈتۈپخانىسىدىكى نۇرغۇنلىغان قىممەتلىك كىتابلارمۇ كۆيۈپ كەتكەن بولۇپ، شۇ قېتىم كۈتۈپخانىدا ساقلنىۋاتقان «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ كۆيۈپ كەتكەنلىكىنى ياكى باشقىلار تەرىپىدىن ئېلىپ كېتىلگەنلىكىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ. ئارىدىن 100 يىل ئۆتۈپ كېتىدۇ. بۇ جەرياندا يوقالغان كىتابلارنىڭ بىر قىسمى كىشىلەرنىڭ قوللىرىدا پەيدا بولۇشقا باشلايدۇ. ئەمما «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ نەدىلىكىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ. ئەجەبا بۇ قىممەتلىك قامۇس ئەنە شۇنداقلا ئىز-دېرەكسىز يوقاپ كەتكەنمىدۇ؟ مەھمۇد قەشقەرنىڭ قان-تەرى سىڭگەن بۇ ئەسەر شۇنداقلا يوققا چىقارمۇ؟ ئەرەب زىمىنىدا ھېچكىممۇ بۇ قىممەتلىك ئەسەرنىڭ دېرىكىنى قىلىپ باقمايدۇ. ئەمما، ئۇرۇش ئوتلىرى خەلىپىنىڭ ئوردىسىنى كۆيدۈرۈپ تاشلىيالىغىنى بىلەن، بۇ ئېسىل ئەسەرنى كۆيدۈرۈپ تاشلىيالىمىغانىدى. ئۇرۇش مالىمانچىلىقىدا ئوردىدىكىلەر ئۆز جانلىرىنى ساقلاپ قېلىشنىڭ ئامالىنى قىلىشىۋاتقاندا، مۇقتەدىنىڭ ئوردىسىدا تەلىم ئېلىۋاتقان نامەلۇم بىر تالىپ ۋەيران بولۇپ كېتىۋاتقان ئوردا كۈتۈپخانىسى ئىچىدىن بىر نەچچە پارچە قىممەتلىك كىتابنى ئېلىپ چىقىپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ قولىدىكى كىتابلارنىڭ ئارىسىدا مەشھۇر قامۇس «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭمۇ بارلىقىنى ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ كىشى بىلمەيدۇ.

تارىخ چاقى مىلادىيە 1200-يىلىنىڭ سۈبەسىگە قەدەم قويغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە باغداد كوچىسىدا چاچلىرى چۇۋۇلغان، جۇلدۇر كېپەن بىر قېرى تىلەمچى ئايال پەيدا بولۇپ قالىدۇ. ئۇ بىر كۈنى ھېچكىمگە پەرۋا قىلماستىن شەھەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى شاھ ئوردىسىغا قاراپ ماڭىدۇ. ئازراقمۇ ئەيمەنمەستىن پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا قاراپ كېلىۋاتقان بۇ جۇلدۇر كېپەن تىلەمچىنى كۆرگەن ئىشىك باقارلار ئۇنى قىلىچ-نەيزىلىرى بىلەن توسۇۋېلىپ، نەدىن كەلگەنلىكىنى، پادىشاھقا ئېيتىدىغان قانداق ئەرز-دادىنىڭ بارلىقىنى سورايدۇ. ئۇلار بۇ تىلەمچى ئايالنىڭ شاھ ئايالىلىرىغا ئاتاپ بىر قىممەتلىك سوۋغا ئەلگەلگەنلىكىنى، ئۇنى پادىشاھقا ئۆز قولى بىلەن تاپشۇرۇپ بەرمەكتىن

باشقا ھېچقانداق ئەرز-دادىنىڭ يوقلىقىنى بىلگەندىن كېيىن، ئەھۋالنى پادىشاھقا دەھال مەلۇم قىلدۇ. پادىشاھ تىلەمچىنىڭ ئوردىغا كىرىشىگە ئىجازەت قىلدۇ. بۇ جۇلدۇر كېپەن بىچارىنىڭ ئەجەب ماڭا بەرگۈدەك قىممەتلىك قانداق نەرسىسى باردۇ؟ ياكى ئۇ ماڭا قەست قىلىشقا كىرگەن پىرخونمىدۇ؟ تىلەمچىنىڭ تەقى-تۇرقىنى كۆرگەن پادىشاھ دەمال گاڭگىراپ قالدۇ. بۇ قېرى تىلەمچى پادىشاھنىڭ ئالدىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، قولىدىكى بوخچىنى ئاۋايلاپ يېشىپ، بوخچىغا ئوراپ نەچچە ئون يىل ساقلاپ يۈرگەن بىر پارچە كىتابنى ئېلىپ پادىشاھقا ئىككى قوللاپ سۇندۇ. بۇ چوڭ ھەم نەپىس ئىشلەنگەن كىتابنىڭ ئەرەب تىلى بىلەن يېزىلغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئىكەنلىكىنى كۆرگەن ئابباسىيلار سۇلالىسىنىڭ 34-ۋارىسى خەلىپە ئەل ناسىر ئىنتايىن رازىمەنلىك بىلەن تىلەمچى ئايالغا كۆپ تارتۇقلارنى بېرىپ يولغا سالدى. بۇ مىلادىيە 1225-يىللىرىغا توغرا كېلەتتى.

خەلىپە ئەل ناسىر (مىلادىيە 1180-1225) بۇ كىتابنىڭ بىباھا، تېپىلغۇسىز كىتاب ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ، دەھال ئوردا پۈتۈكچىلىرىنى تەشكىللەپ قىسقا ۋاقىت ئىچىدىلا 10 نەچچە پارچە كۆچۈرۈشكۈزۈپ ھەمدە ئۇنى ئوردا كۈتۈپخانىسىدا قەدىرلەپ ساقلاشقا بۇيرۇشتىن سىرت، باغدادتىكى مۇھىم مەكتەپلەردە دەرسلىك سۈپىتىدە پايدىلىنىشقا ئىجازەت بېرىدۇ. خەلىپە ئەل ناسىر ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىنمۇ بۇ كىتاب بىر نەچچە زامان باغداد شەھىرىدىكى مۇھىم مەدرىسەلەرنىڭ قىممەتلىك ئوقۇشلۇقى سۈپىتىدە ئەتىۋارلىنىپ كېلىدۇ. ئەپسۇس، خىرىستىئان قىساسچىلىرىدىن تەشكىللەنگەن ئەھلى سەلىپ (كرىست قوشۇن) ئىككىنچى قېتىم شەرققە يۈرۈش قىلىپ، ئەرەب زېمىنلىرىنى يەنە بىر قېتىم خانىۋەيرانچىلىققا دۇچار قىلدۇ. ئاشۇ مالىمانچىلىقتا «تۈركىي تىللار دىۋانى» يەنە بىر قېتىم دېڭىزغا تاش چۆككەندەك يەرىلۈپ كېتىدۇ. ئالتە ئەسىر ئۆتۈپ كەتكۈچە بۇ كىتابنىڭ ئىز-دېرىكىمۇ بولمايدۇ. كىشىلەر قەدىمكى كىتاب خاتىرىلىرىدىن مەھمۇد قەشقەرى ئىسىملىك بىر تۈرك ئالىمىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» ناملىق بىر مەشھۇر ئەسەر يازغانلىقىنى بىلىشىدۇ. ئەمما، ھېچكىممۇ بۇنداق كىتابنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈش ئارزۇسىغا يېتەلمەيدۇ.

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە تۈركىيىنىڭ ئىستانبول شەھىرى ئېغىر بومباردىمانغا ئۇچرايدۇ. بىر پاي زەمبىرەك ئوقى ئاقسۆڭەك دىيار بەكرى جەمەتىدىن بولغان بىر كىتابپۇرۇچىنىڭ ئۆگزىسىدە پارتلاپ، ئۇلارنىڭ ئەل ئىمىر نامىدىكى مەشھۇر كۈتۈپخانىسىنى ۋەيران قىلىۋېتىدۇ. كىشىلەر كىتاب دۆۋىلىرى ئارىسىدىن ئۆزلىرى كۆرۈپ چۈشىنەلمەيدىغان، ئەمما ئىنتايىن نەپىس ئىشلەنگەن بىر دىۋاننى بايقاپ قالىدۇ. بۇ ئەسلىدە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ شۇ كەمگىچە ساقلىنىپ قالغان بىردىنبىر نۇسخىسى بولۇپ، ئوسمان تۈرك ئىمپېرىيىسىنىڭ ۋەزىرلىرىدىن بىرى بولغان

نازىپ بىيىنىڭ ئائىلە-تاۋاباتىدىن بولغان بىر ئايال ئائىلىسىدە ئۇزاق يىل تەۋەرۈك سۈپىتىدە ساقلانغان، كېيىنچە تۇرمۇش ئېھتىياجى تۈپەيلىدىن دىيار بەكرى جەمەتىنىڭ ئەل ئىمىر كۈتۈبخانىسىغا رەنەنگە قويغان قوليازما نۇسخىسى ئىدى. ئەل ئىمىر كۈتۈبخانىسىنىڭ ۋەيران بولغانلىقىنى ئاڭلىغان مەشھۇر تىلشۇناس كىل سىلى رىفئەت ئەپەندى دەرهال كۈتۈبخانىغا كېلىپ (ھىجرىيە 1335-يىلى، مىلادىيە 1914-يىلى) بۇ كىتابنى باشقىلاردىن سېتىۋالدى. ئۇ ئۈچ يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ بۇ تەڭداشسىز مىراسنى ئۈچ تومغا ئايرىپ، 1917-يىلى ئەسلى نامى بويىچە ئىستانبۇلدا مىخ مەتبەئەدە نەشر قىلدۇرىدۇ. شۇنىڭدىن ئىتبارەن بۇ كىتاب دۇنيادىكى ھەر مىللەت تۈركولوگىلارنىڭ دىققىتىنى جەلىپ قىلىشقا باشلايدۇ. دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىكى ئالىملار بۇ كىتاب توغرىسىدا تۈركچە، نېمىسچە، ئىنگىلىزچە، رۇسچە، ۋېنگر تىللىرىدا كىتاب ۋە ماقالىلەرنى ئېلان قىلىدۇ. گېرمانىيىلىك «تۈركىي تىللار دىۋانى» تەتقىقاتى بىلەن ئەڭ كۆپ شۇغۇللانغان ئالىم، سام تىللىرى مۇتەخەسسسى كارىل بىرىككىلىمان 1928-يىلى «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ نېمىسچە ئېلىپبە تەرتىپى بويىچە ئىشلەپ چىققان ئىندېكسىنى ئېلان قىلىدۇ.

ئەمەلىيەتتە دۇنيانى زىلزىلىگە سالغان بۇ مەشھۇر قامۇسىنى چۈشىنىشكە بولغان ئىنتىلىش XX-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغا كەلگەندە ئاندىن ھەل قىلىندۇ. تۈركىيلىك داڭلىق تىلشۇناس بېسىم ئاتالاي 21 يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ، كىل سىلى رىفئەتنىڭ ئىستانبۇل مىخ مەتبەئە نەشرىگە ئاساسەن 1941-يىلى «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئۈچ توملۇق تۈركچە تەرجىمىسىنى نەشر قىلدۇرغاندىن باشقا، يەنە بۇ كىتابنىڭ فاكسىمىل (فوتو سۈرەت نۇسخىسى) نۇسخىسىنىمۇ نەشر قىلدۇرىدۇ.

1960-يىلى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئۆزبېك ئالىمى، تىلشۇناس سالىم مۇتەللىپوپ «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تۈركچىدىن ئۆزبېكچىگە تەرجىمە قىلىپ نەشر قىلدۇرىدۇ. 1955-يىلى قەشقەردە ئاكا-ئۇكا مۇھەممەت پەيزى بىلەن مەرھۇم ئەھمەد زىيائى ئەپەندى بىرلىشىپ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا تەرجىمە قىلغان بىرىنچى ئورنىگىنالى قولدىن چىققان، ئەمما نەشر قىلىنمىسىلىقى توغرىسىدىكى سەۋەبلەر تېخى ئېنىق ئەمەس.

1963-1966-يىللىرى ئۇيغۇر سايرانى تەرىپىدىن بۇ كىتابنىڭ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى ئىككىنچى تەرجىمىسى ئىشلەنگەن، ئەمما سولچىل خاتا ئىدىيىنىڭ تەسىرىدىن نەشر قىلىنماي نابۇت بولۇپ كەتكەن.

1980-يىلىنىڭ بېشىدا دۆلىتىمىز ھەر مىللەت تىلشۇناس، مۇتەخەسس، ئالىملاردىن كۈچ تەشكىللەپ، ئىنىسكولوپىدىيىلىك ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغان بۇ قىممەتلىك يازما يادىكارلىقنىڭ ۋە تىنىمىزنىڭ مەدەنىيەت، تارىخ تەتقىقاتىدىكى يۈكسەك ئورنىنى تولۇق ئېتىبارغا ئېلىپ، ئۇيغۇر ئالىملىرىدىن موللا ئابدۇلھىمىت ھاجى يۇسۇفى، ئابدۇرېھىم تىلەشېۋ ئۆتكۈر ئەپەندى، تىلشۇناس ئىبراھىم مۇتئى ئەپەندى، مەدەنىيەت-تارىخ تەتقىقاتچىسى ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى، ئابدۇسالام ئابباس ئەپەندى، تىلشۇناس مېرسۇلتان ئوسمانوف ئەپەندى، سابىت روزى ئەپەندى قاتارلىق كىشىلەرنىڭ جاپالىق ئەجىر سىڭدۈرۈشى بىلەن «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ 1941-يىلى بېسىم ئاتالاي تەرىپىدىن ئەنقەرەدە نەشر قىلدۇرۇلغان فوتو سۈرەت نۇسخىسى ئاساسىدا نەشرىگە تەييارلىنىپ، 1981-يىلىدىن 1984-يىلىغىچە ھەممە قىسمى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئۇيغۇر دىيارى خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن ئارقا-ئارقىدىن نەشر قىلدۇرۇلۇپ، كەڭ كىتابخانلار بىلەن يۈز كۆرۈشكەن. مانا بۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆز ئەجدادلىرى ياراتقان قىممەتلىك ئەسەر «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى ئاشكارا كۆرۈشكە مۇشەرەپ بولغان ۋاقتىدۇر. بۇ كىتاب 2002-يىلى خەنزۇتىلىغا تەرجىمە قىلىنىپ نەشر قىلىندى.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» مەزمۇن جەھەتتىن تىلشۇناسلىق، ئەدەبىيات-سەنئەت ۋە فولكلور، مەدەنىيەت، تارىخ، ئارخېئولوگىيە، دىن، توپونومىيە-يەر ناملىرى، سوتسىئولوگىيە، ئېتنوگرافىيە، پەلسەپە، جۇغراپىيە، تىبابەتچىلىك ۋە ئېكولوگىيە جەھەتلەرگە چېتىلدىغان قامۇسى ئەسەر بولۇپ، دۇنيا لۇغەتچىلىك تارىخىدا ھازىرغىچە كۆرۈلۈپ باقمىغان يۇقىرى سەنئەت ماھارىتى بىلەن، سۆزلۈكلەرگە ئورگانىك بىرلەشتۈرۈش ئاساسىدا «تۈركىي تىللار دىۋانى» غا 242 كۆپلىت شېئىر-قوشاق، 300 پارچىدىن ئارتۇق ماقال-تەمسىلى ۋە ھېكمەتلىك سۆزلەرنى كىرگۈزۈپ، تۈرك قەبىلىلىرىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان 7500 دىن ئارتۇق سۆزلەرنى ئىخچام، ئوبرازلىق جۈملىلەر ئارقىلىق فونىتىكىلىق، گرامماتىكىلىق قانۇنىيەتلەر ئاساسىدا چۈشەندۈرۈپ ئۆتكەن.

مانا بۇ ئۇيغۇرلارغا مەنسۇپ بولغان شاھانە قامۇسىنىڭ كەچۈرمىشلىرىدۇر.

دىداكتىك داستان «قۇتادغۇبىلىك»

ئۇلۇغ بوۋىمىز يۈسۈپ خاس ھاجىپ قالدۇرۇپ كەتكەن دۇنياۋى شۆھرەتكە ئىگە شەرقتىكى ئەبەدىيلىك ئەسەر «قۇتادغۇبىلىك» (بەخت ئاتا قىلغۇچى بىلىم) ئۇيغۇرلارنىڭ قاراخانىيلار سۇلالىسى دەۋرىگە مەنسۇپ بولغان يەنە بىر قىممەتلىك يازما يادىكارلىقلارنىڭ بىرىدۇر. مۇكەممەل يېزىلغان بۇ شېئىرىي داستاندا قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ ماددى، مەنىۋىي قىياپىتى ئوبرازلىق سۈرەتلەپ

بېرىلگەن بولۇپ، مىللەتنىڭ مەدەنىيەت، تارىخ تەتقىقاتىدا تۇتقان ئورنى ئىنتايىن مۇھىم بولۇپلا قالماستىن، دۇنيا شەرق كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقاتىدىمۇ ناھايىتى يوقىرى ئورۇننى تۇتۇپ كەلمەكتە.

«قۇتادغۇبىلىك» نىڭ مۇئەللىپى يۈسۈپ خاس ھاجىپ مىلادىيە 1018 - قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ قىشلىق پايتەختى بالاساغۇن (قوزئوردا) دا، ئوردىنىڭ تەجرىبىلىك، بىلىملىك پۈتۈكچىلىرىدىن بولغان رەيھاندىن ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەنلىكىنى مەلۇم (يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ دادىسى توغرىسىدىكى قاراشى ئابدۇرېھىم سابىت ئەپەندى 1998 - يىلى قەشەردە ئۆتكۈزۈلگەن 3 - نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك «قۇتادغۇبىلىك» ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا ئوقۇغان ماقالىسىدە بىرىنچى قېتىم ئوتتۇرىغا قويغان. ئا). ئوردا سىياسىي ئۆزگىرىشىدە رەيھاندىن ئائىلىسى تۆھمەتكە ئۇچراپ ۋەيران بولغان. يۈسۈپ خاس ھاجىپ كىچىكىدىن باشلاپلا بالاساغۇندىكى مۇھىم مەدرىسەلەردە ئەرەب تىلى، پارس تىلى، سوغدى تىلى قاتارلىقلارنى پىششىق ئۆگىنىپلا قالماي، يەنە نۇرغۇنلىغان تەبىئەت ۋە ئىجتىمائىيەتكە مۇناسىۋەتلىك ئىلىملىرىنى ئۆگەنگەن. ئۇ مىلادىيە 1075 - يىللىرى بالاساغۇندىكى ئوردىدا يۈز بەرگەن قانلىق سىياسىي ئۆزگىرىشتە ئۇنىڭ ئاتا - ئانىلىرى تۆھمەتكە ئۇچراپ ئۆلۈپ، ئائىلىسى ۋەيران بولغاندىن كېيىن قەشقەرگە كېلىشكە مەجبۇر بولغان. مىلادىيە 1070 - يىلى (ھىجرىيە 462 - يىلى) 18 ئاي ۋاقىت سەرپ قىلىپ 13 مىڭ 290 مىسرىلىق دىداكتىك داستان «قۇتادغۇبىلىك» نى يېزىپ تاماملاپ، بۇ كىتابنى قاراخانىيلارنىڭ ھۆكۈمدارى ئەبۇ ئەلى ھەسەن بىننى سۇلايمان بۇغراخانغا مىلادىيە 1074 - يىلى سوۋغا قىلغان. ھەسەن بۇغراخان ئەسەرنىڭ شەرىپىگە مۇئەللىپكە «خاس ھاجىپ» لىق ئونۋانىنى بەرگەن. ئالىم مىلادىيە 1085 - يىلى 68 يېشىدا قەشقەردە ئالەمدىن ئۆتكەن.

مەزكۇر داستان مەزمۇنىنىڭ موللىقى، تىلىنىڭ گۈزەللىكى، پەلسەپىۋى پىكىرلەرنىڭ ئۆتكۈرلۈكى، غايىۋىلىك جەھەتتىكى ئىلغارلىقى، بەدىئىي ئالاھىدىلىك جەھەتتىكى ئۆزگىچىلىكى بىلەن ئۆز زامانىسىدىن باشلاپلا ھەرقايسى ئەللەرگە تارقىلىپ «ئەدەبۇل مۈلىك» (شاھلارنىڭ ئەدەپ - قائىدىلىرى)، «ئايىنۇل مەملىكە» (مەملىكەتنىڭ دەستۇرى)، «زىننەتۇل ئومرا» (ئەمىرلەر زىننىتى)، «شاھنامە ئى تۈرك» (تۈرك شاھلىرى دەستۇرى)، «پەندى نامە ئى مۈلىك» پادىشاھلارغا نەسەت)، «قۇتادغۇبىلىك» (بەخت كەلتۈرگۈچى بىلىم) (بۇلارنىڭ ھەممىسى تۈركىي تىللىق خەلقلەر زېمىنلىرىدا بېرىلگەن ھەر خىل ناملار. ئا). دېگەنگە ئوخشاش ھەر خىل ناملار بىلەن ئاتىلىپ، بىباھا گۆھەر سۈپىتىدە قەدىرلىنىپ كەلگەن. ئالىم ئۆز كىتابى ئۈستىدە توختالغاندا ئىنتايىن زور ئىشەنچ بىلەن يازغان تۆۋەندىكى بېيىتلارمۇ بۇ ئەسەرنىڭ قىممىتىنى نامايەن قىلىپ بېرەلەيدۇ.

پۈتۈن تۈرك، چىن، شەرق ئېلىدە دېمەك،
بۇنىڭدەك كىتاب يوق جاھاندا بۆلەك.
بۇنىڭدەك كىتابنى كىم ئېيتقان ئاۋۋال،
كىيىن كىمۇ ئېيتار بۇنىڭدەكى دەل؟
كىم ئولسا بۇنىڭدەكى يازارمۇ قېنى؟
يازىچى بار بولسا، مەن ماختاي ئۇنى.

دېمىسىمۇ، تا بۈگۈنگە قەدەر شۇ دەۋرلەردە مەيلى ئەرەب، مەيلى پارس ياكى ھىندىستان،
جۇڭگولاردا بولسۇن، ھېچكىمنىڭ «قۇتادغۇبىلىك» كە ئوخشاش بۇنداق مەشھۇر ئەسەرنى يېزىپ
باققانلىقىدىن خەۋەرسىز تۇرۇپتىمىز ھەم بۇ كىتاب ئالىم ئۆزى ئېيتقاندا ئۇلۇغ كىتابلاردىن بولمىغان
بولسا ئىدى، ئۇنىڭدىن ئاز كەم 1000 يىلغىچە يوقالماي ساقلىنىپ كېلىشىمۇ ھەم مۇمكىن بولمىغان
بولاتتى.

تا ھازىرغا قەدەر بۇ ئەسەرنىڭ قايسى يىلى، نېمە سەۋەبلەر بىلەن قەشقەر تەۋەلىكىدىن چىقىپ
كەتكەنلىكى توغرىسىدا ئېنىق ئۇچۇر يوق. بۇ ئەسەرنىڭ ھازىرغىچە بىزگە ئۇچ خىل نۇسخىسى يېتىپ
كەلدى. بىرىنچى خىل نۇسخا، يەنى ۋېنا نۇسخىسى، بۇ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا كۆچۈرۈلگەن نۇسخا
بولۇپ، ئاۋستىرىيەنىڭ پايتەختى ۋېنادىن تېپىلغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق ئاتالغان. بۇ ئا نۇسخىدۇر.

ئىككىنچى خىلى قاھىرە نۇسخىسى بولۇپ، 5400-يىلى پۈتۈلگەن مىسىر پايتەختى قاھىرەدىكى
«ھىدىۋ» (ھازىرقى قىرال) كۈتۈپخانىسىدىن بايقالغانلىقىدىن شۇنداق ئاتالغان. بۇ نۇسخىدۇر.
ئۈچىنچى خىلى پەرغانە نۇسخىسى بولۇپ، ھازىرقى ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ پەرغانە ۋىلايىتى
تەۋەسىدىكى نەمەنگاندىن (نەمەنگان نۇسخىسى دەپمۇ ئاتىلىدۇ) تېپىلغانلىقتىن پەرغانە نۇسخىسى
دەپ ئاتالغان، 6095-يىلى پۈتۈلگەن. بۇ ئەسەرنىڭ چى نۇسخىسىدۇر. ئەسەرنىڭ، چ نۇسخىلىرى
تۆمۈرىيلەر دەۋرىدىكى چاغاتاي تىلىدا يېزىلغان. ئەسەرنىڭ تىل تەۋەلىكى ۋە دەسلەپكى قېتىمى
ئاشكارىلىنىشىدىن قارىغاندا، بۇ ئەسەر تۆمۈرىيلەر دەۋرىدە چەتئەللىكلەر تەرىپىدىن ئېلىپ
كېتىلگەن بولۇشى مۇمكىن، دەپ پەرەز قىلىشقا بولىدۇ.

«قۇتادغۇبىلىك» نىڭ ۋېنا نۇسخىسى مىلادىيە 1439-يىلى ئافغانىستاننىڭ ھېرات شەھىرىدە ھەسەن
قارا سايىل شەمسى دېگەن كىشى تەرىپىدىن قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا كۆچۈرۈلگەن. شۇڭا، بۇ نۇسخا
يەنە ھېرات نۇسخىسى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. مىلادىيە 1474-يىلى تۈركىيەنىڭ ئىستانبۇل شەھىرىگە
كەلتۈرۈلگەن، كېيىن ئاۋستىرىيەلىك شەرقشۇناس ھامىر پورگىشتال تەرىپىدىن سېتىۋېلىنىپ،

ئاۋستىرېيىنىڭ ۋېنا شەھىرىدىكى ئوردا كۈتۈبخانىسىغا قۇيۇلغان. مىلادىيە 1796-يىلى ھاممىر پورگىشتال تەرىپىدىن تۇنجى قېتىم دۇنياغا ئاشكارىلانغان.

پەرغانە نۇسخىسى تۇنجى قېتىم تاتار ئالىمى زەكى ۋەلىد مىلادىيە 1914-يىلى پەرغانىنىڭ نەمەنگان شەھىرىدىكى مۇھەممەت ھاجى ئىشان لالەرىش دېگەن كىشىنىڭ شەخشى كۈتۈبخانىسىدىن بايقاپ، بۇ توغرىدا ئۇچۇر بەرگەن. مىلادىيە 1224-يىلى ئۆزبېك ئالىمى پىترەت بۇ نۇسخىنى قولغا چۈشۈرۈپ، ئەسەر توغرىسىدا ماقالە يازغان.

قاھىرە نۇسخىسى تۇنجى بولۇپ مەشھۇر رۇس ئالىمى رادىلوف مىلادىيە 1910-يىلى بايقىغان. ئۇ ئەسەرنىڭ ۋېنا نۇسخىسى بىلەن قاھىرە نۇسخىسىنى سېلىشتۇرۇپ، ئەسەرنىڭ ترانسكرىپسىيىسى بىلەن نېمىسچە تەرجىمىسىنى نەشر قىلدۇرغان.

«قۇتادغۇبىلىك» توغرىسىدىكى تەتقىقاتلار ياۋروپادا XX ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن باشلاپ قىزىق تېمىغا ئايلانغان. مىلادىيە 1827-يىلى فىرانسىيىلىك زىھانبىرت ئامبىدى تۇنجى قېتىم مەتبۇئاتتا «قۇتادغۇبىلىك» توغرىسىدىكى ماقالىسىنى ئېلان قىلغان ۋە بۇ كىتابنىڭ مەزمۇنىدىن قىسمەن بۆلەكلەرنى نەشر قىلدۇرغان. 1870-يىلى ۋېنگىرىيە ئالىمى ھېرمان ۋامبىرى «قۇتادغۇبىلىك»نى تەتقىق قىلىپ، ئۇنىڭ 1000 بېيتىنى ترانسكرىپسىيەلەشتۈرۈپ، «ئۇيغۇر ئابدلىرى» دېگەن نامدا نېمىسچە نەشر ئىشلىگەن ۋە مەخسۇس لۇغەت تۈزگەن. 1890-يىلى رۇس شەرقشۇناسى رادىلوف ۋامبىرى تەتقىقاتىنى راۋاجلاندۇرۇپ، 20 يىل ۋاقىت سەرپ قىلىش نەتىجىسىدە ئەسەرنىڭ ئەرەب تىلىدىكى نۇسخىلىرى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ، ئۇيغۇر يېزىقىدا ترانسكرىپسىيە قىلىپ، ئىككى توملۇق كىتابچە قىلىپ نەشر قىلدۇرغان. بۇنىڭغا ئۇلاپلا ئۇ يەنە 1943-يىلى «قۇتادغۇبىلىك»نىڭ مانجۇچە تەرجىمىسىنى ئىستانبۇلدا نەشر قىلدۇرغان. 1928-يىلى ئۆزبېك ئالىمى پىترەت پەرغانە نۇسخىسىنىڭ ئايرىم بۆلەكلىرىنى زۆرۈر ئىزاھاتلىرى بىلەن تاشكەنتتە ئۆزبېك تىلىدا نەشر قىلدۇرغان.

«قۇتادغۇبىلىك»نىڭ ھازىرقى ئەڭ مۇكەممەل نۇسخىسى 1947-يىلى مەشھۇر تۈرك ئالىمى، تىلشۇناس رەشىت رەھمىتى ئارات (1900-1964) داستاننىڭ ئۈچ خىل نۇسخىسىنى ئۈچ يىل سېلىشتۇرۇپ تەتقىق قىلىش ئارقىلىق، بىر-بىرىگە كىرىشتۈرۈپ تولۇقلاپ، 13 مىڭ 290 مىسراق تولۇق تېكىستىنى نەشر قىلدۇرۇش بىلەن ئەمەلگە ئاشقان. 1957-يىلى كىتابنىڭ تۈركچە نۇسخىلىرى ئەنقەرەدە ئىككى قېتىم نەشر قىلدۇرۇلغان. 1972-يىلى ئۆزبېك ئالىمى قەيۇم كەرىموف داستاننىڭ پەرغانە نۇسخىسى بويىچە ئۆزبېكچە نەسرى تەۋسىپىنى تاشكەنتتە نەشر قىلدۇرغان. 1979-يىلى ئېلىمىزنىڭ مەشھۇر تۈركولوگ، ئالىملىرىدىن گېڭ شىمىن ئەپەندى بىلەن ۋېي سۈيى خانىملار

بىرلىشىپ داستاننىڭ قىسمىن بۆلەكلىرىنى خەنزۇتىلىغا تەرجىمە قىلىپ، ئۇيغۇر دىيارى خەلق نەشرىياتىدا نەشر قىلدۇرغان. 1983-يىلى ئامېرىكا چىكاگو دارىلفۇنۇنىنىڭ شەرقشۇناس پروفېسسورى روبرت.دانكوپ داستاننى سۆز بېشى ۋە ئىزاھاتلىرى بىلەن ئىنگىلىز تىلىغا تەرجىمە قىلىپ ئېلان قىلغان. كىتابنىڭ باھاسى ئامېرىكىدا 100 دوللاردىن ئېشىپ كەتكەن. 1980-يىلى 8-ئايدا ئۇيغۇر دىيارى ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ئىمىنوپ ھامۇت مەسئۇللىقىدا «قۇتادغۇبىلىك» تەرجىمە تەھرىر ھەيئىتى قۇرۇلۇپ، «قۇتادغۇبىلىك» نىڭ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى نەزمىي يەشمىسى مەرھۇم ئابدۇرېھىم تىلەشېۋ ئۆتكۈر ئەپەندى، مەرھۇم ئەھمەد زىيائى ئەپەندى، مەرھۇم مەتتىم يۈسۈپ ئەپەندىلەرنىڭ ئەجىر قىلىشى بىلەن 1985-يىلى 5-ئايدا مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن تۇنجى قېتىم نەشر قىلىندى. 1986-يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن يەنە خاۋگۇئەنجوڭ، جاڭ خوڭچاۋ ۋە لېۋېنلارنىڭ خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلغان نۇسخىسى نەشر قىلىندى. 1991-يىلى ئالىملىرىمىزدىن ئابدۇشۈكۈر تۇردى، قادىر ئەكبەرلەر تەييارلىغان نەسرىي يەشمىسى مىللەتلەر نەشرىياتىدا نەشر قىلىندى. 1992-يىلى تۇرغۇنباي قىلىچىك، نۇرۇز ھۈسەن ئالىيلارنىڭ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى نەزمىي يەشمىسىدىن قىرغىزچە نەسرىي شەكىلىگە ئۆرۈگەن تەرجىمە نۇسخىلىرى ئۇيغۇر دىيارى خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى.

شاھانە ئەسەر «قۇتادغۇبىلىك» نىڭ ھازىرغا قەدەر ئىلگىرى-ئاخىر بولۇپ ھەر قايسى دۆلەت ئالىملىرى تەرىپىدىن تەتقىق قىلىنىپ، تەرجىمە قىلىنىپ، تۈركچە، ئۆزبېكچە، قازاقچە، مانجۇچە، قىرغىزچە، رۇسچە، نېمىسچە، ئىنگىلىزچە تىللاردىكى تولۇق تەرجىمىلىرى، ئوكرائىنچە، ياپونچە تولۇق بولمىغان تەرجىمىلىرى ئىشلىنىپ دۇنياغا كەڭ تارقالدى، شۇنىڭدەك بۇ داستان ئۆز نۆۋىتىدە ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت تارىخىنى خەلقئارا ئورۇنغا كۆتۈرۈشتە غايەت زور رول ئوينىدى. ھازىرغا قەدەر «قۇتادغۇبىلىك» توغرىسىدا بىر قېتىم خەلقئارالىق، ئۈچ قېتىم مەملىكەتلىك مەخسۇس ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى ئېچىلدى.

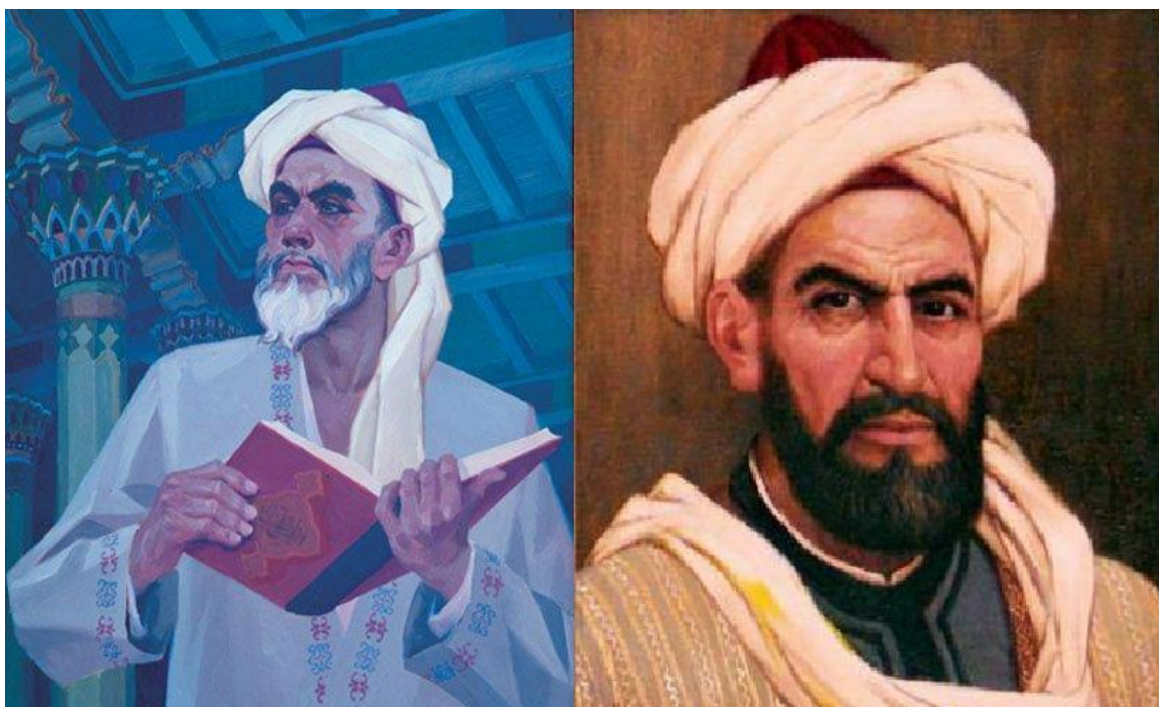
مەشھۇر يازما يادىكارلىق «قۇتادغۇبىلىك» مەزمۇن جەھەتتىن ئىلىمنىڭ ھەممە ساھەسىگىچە چېتىلغان شېئىرىي تىلدىكى داستان بولۇپ، ئەسەرنىڭ مەزمۇنى ئاسترونومىيە، تەبىئەت پەلسەپەسى، ئالگېبرا، گېئومېترىيە، قانۇن-سىياسەت، ئىقتىسادشۇناسلىق، ئەلنى ئىدارە قىلىش، ئەدەبىيات-سەنئەت، پىسخولوگىيە، پىداگوگىكا، ئىستىلىستىكا، ئائىلە-نىكاھ، ئاممىۋى مۇناسىۋەت، ئەدەب-ئەخلاق، كەسپىي ئەخلاق، ھەربىي-سپاھىگەرلىك، تىلشۇناسلىق، سېلىشتۇرما ئەدەبىيات، ئېتىكا، تىبابەت، ئوزۇقلۇق ئىلمى، مەدەنىيەت، تارىخ، مېتودولوگىيە قاتارلىق ساھەلەردە مەخسۇس توختىلىپ ئۆتكەن، ئىدىيە جەھەتتىن دەۋردىن ھالقىغان مەنىۋى مۇراسىم.

XX-ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن خى-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە ئۇيغۇر دىيارىنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ھەر خىل ناملار بىلەن تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان ئەجنەبىيلەر ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى ۋە ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى دەۋرلىرىگە تەئەللۇق بولغان نۇرغۇنلىغان بىباھا مىراسلارنى ئۆز دۆلەتلىرىگە ئېلىپ كەتكەن. گېرمانىيە ھانبۇرۇگ ئونۋېرسىتېتىنىڭ پروفېسسورى، تۈركشۇناس گابائىن خانىمنىڭ (ۋون. گابائىن. ئا) مەلۇماتىغا ئاساسلانغاندا، گېرمانىيە پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ يەتتە چوڭ ئىشكەپى گېرمانىيىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە ئۇيغۇر دىيارىدا ئېلىپ بارغان تۆت قېتىملىق ئېكىسپېدىتسىيە ۋە ئارخېئولوگىيە ئەترەتلىرى تەرىپىدىن تېپىلغان ئۇيغۇرلارغا مۇناسىۋەتلىك ھەر خىل مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بىلەن تولغان. بۇ ئاددىي بىر مىسال. يەنە لوندون، توكيو، ستوكھولم، پارىژ، موسكۋا، قاتارلىق شەھەرلەردىكى مەشھۇر كۈتۈپخانا ۋە مۇزىيلاردا قانچىلىك بارلىقنى ھېچكىم بىلمەيدۇ. مۇشۇنداق ئەھۋالدا، دۇنيا خەلقىنىڭ مەڭگۈلۈك تەتقىق قىلىشىغا ئەرزىيدىغان قەدىمكى يازما يادىكارلىقلىرىمىزدىن «تۈركىي تىللار دىۋانى» بىلەن «قۇتادغۇبىلىك» نىڭ ئانا تۈپرىقىغا قايتىپ كېلىشىمگە ئىمكانىيەت بىر چوڭ غەنىمەت.

مەنبە: قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى (ئۈستى ئۇچۇق مۇزېي قەشقەر)

7- ئېتراپ قىلىشقا بولمايدىغان ئىككى پورتېرت

يارمۇھەممەت تاھىر تۇغلۇق



يۈسۈپ خاس ھاجىپ ۋە مەھمۇت قەشقىرى

ھەيرانلىق ۋە ئەپسۇسلۇق

«شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىنىڭ 2010 - يىللىق 1 - سانىغا مەشھۇر رەسسامىمىز غازى ئەمەتنىڭ «ئۇلۇغ ئالىملىرىمىز يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن مەھمۇد كاشغەرى پورتېرتلىرىنىڭ يارىتىلىشى ھەققىدە» نامىدىكى ماقالىسى بېرىلدى. ماقالە مېنىڭ 2006 - يىلى «جۇڭگو مىللەتلىرى» ژۇرنىلىنىڭ 5 - سانىدا ئېلان قىلىنغان، 2007 - يىلى، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى تەرىپىدىن

نەشر قىلىنغان، «11 - ئەسردىكى ئۇيغۇر ئىدىئولوگىيەسى» دېگەن كىتابىغا كىرگۈزۈلگەن «ئىككى ئالىمنىڭ پورتېرتى ۋە مىللى خاراكتېرى» دېگەن ماقالەمگە جاۋابەن يېزىلغان ئوبزور ئىدى. مەن ماقىلىنى ئوقۇپ بىر تەرەپتىن ھەيران قالدۇم، يەنە بىر تەرەپتىن ئەپسۇسلاندىم. ھەيران قېلىشىمدىكى سەۋەب، ماقالىدا مەن ئوتتۇرىغا قويغان قانۇنىيەتلىك ئىلمىي ۋە تارىخى مەسىلىلەرگە قارىتا كۆزنى يۇمۇۋېلىش پوزىتسىيەسىدە بولغان، ھېچ بولمىغاندا «قۇتادغۇبىلىك» بىلەن «دىۋان لۇغەت تۈرك» دېگەن شاھىت ئەسەرلەرنى ئەستايىدىل بىرەر قېتىم ۋارقىلاپ كۆرۈپ بېقىپ ئاندىن پىكىر قىلماي، ئەكسىچە مېنى «يېتەرلىك بىلىم ئاسسى بولمىغان ئوبزورچىلارنىڭ ئاساسسىز ۋە ئورۇنسىز باھا ۋە تەقىرىز يېزىشى كىشىنى ئەپسۇسلاندۇرىدۇ» دەپ ئەيىبلەيدۇ.

ئاپتور «يېتەرلىك بىلىم ئاسسى بولۇش» دېگەن تەلەپنىڭ سالىمىنى مۆلچىيەتلىيەلمىگەن بولسا كېرەك، بۇ پىكىردىن «مەندەك بىر مەشھۇر رەسسام ئۈچۈن، ھېچكىمنىڭ ئوبزور يېزىشىغا ھەققى يوق» دېگەن مەنا چىقىدۇ. مەن رەسسام ئەمەس، رەسساملق سەنئىتىنىڭ ئىچكى قانۇنىيەتلىرىنى تازا چۈشەنمەيمەن، شۇڭا ئىككى ئالىمنىڭ رەسىملىرىدە ئەكسى ئەتتۈرۈلگەن سەنئەت ئۆلچىمى ھەققىدە پىكىر قىلىمىدىم، بەلكى مەن 30 يىلدىن بېرى تەتقىق قىلىش جەريانىدا ھاسىل قىلغان بىلىش نەتىجىلىرىمگە، تارىخى پاكىتلارغا ئاساسەن ئىلمىي نۇقتىيى نەزەردە تۇرۇپ سەمىمىي تەكلىپلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويغان ئىدىم. مەن ئۆمرۈمنى ئىككى ئالىمنى ۋە ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىنى چۈشۈنۈشكە سەرپ قىلدىم، ئۇلار بىلەن بىرگە ماڭدىم، بىرگە ياتتىم ھەم پىكىرلەشتىم. «قۇتادغۇبىلىك» ھەققىدە بىر قانچە كىتاب يازدىم، ھەمدە بىر قانچە يىل سەرپ قىلىپ «دىۋان لۇغەت تۈرك» كە شەرھى يازدىم. بۇ جەرياندا مەھمۇد كاشغەرى بىلەن يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ مەنئى ۋە جىسمانىي سىماسى دىلىمغا چوڭقۇر ئورناشتى. شۇڭا، ئۇلار توغرىلۇق پىكىر قىلىشقا ئۆزۈمنى تامامەن ھەقىق دەپ قارايمەن.

ئەپسۇسلىنىشىمدىكى سەۋەب شۇكى، غازى ئەھمەت ئاكنىڭ ئىلمىي مەسىلىلەرگە قارىتا ئىلمىي پوزىتسىيەدە بولمىغانلىقى ۋە سەمىمىي بولمىغانلىقى بولدى. بىز ھېچ بولمىغاندا تارىخقا ئوبدانراق نەزەر سېلىشىمىز، تارىخقا ھۆرمەت قىلىشنى ئۆگۈنۈشۈپلىشىمىز لازىم. بىر - بىرىمىزگە سەمىمىيەتسىزلىك، ھۆرمەتسىزلىك قىلساق كارايتى چاغلىق، تارىخقا ھۆرمەتسىزلىك قىلساق تارىخقا يۈز كېلەلمەيمىز. تارىخ ھەرگىزمۇ كۆز بويامچىلىقنى كۆتۈرمەيدۇ. بىزنىڭ قىلغان ھەر - بىر ئىشىمىز تارىخنىڭ سىنىقىغا بەرداشلىق بېرەلەيدىغان، تارىخ ئېتىراپ قىلىدىغان بولۇشى كېرەك. يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن مەھمۇد كاشغەرى 11 - ئەسردىكى قاراخانىلارنىڭ يۇقىرى تەبىقىسىگە مەنسۇپ بولغان ئۇيغۇر ئالىملىرى، ھەرگىزمۇ ئەرەب ياكى پارس شائىرلىرى ئەمەس، يەنە بىر تەرەپتىن ھازىرقى دەۋردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تىپىدىن ئەمەس. شۇڭا مىڭ يىل بۇرۇنقى مىللىي مەدەنىيەتنى، ئىتتىپاق ئالاھىدىلىكىنى،

مىللىي خاسلىق ۋە تارىخى ئالاھىدىلىكىنى بىلمەي تۇرۇپ، تارىخى شەخسلەرنىڭ پورتېرتى ھەققىدە تەسەۋۋۇر قىلىش ئەلۋەتتە شۇ تارىخى شەخسلەرگە نىسبەتەنمۇ ھۆرمەتسىزلىك بولۇپ قالدۇ. شۇڭا كىتابخانلارنىڭ ئېڭىدا شەكىللىنىپ قالغان بەزى مۇجۇمەل چىگىشلەرنى يېشىۋېلىشىغا ياردىمى بولار دېگەن نىيەتتە بىر قىسىم مەسىلىلەرگە قارىتا كۈنكىرتىراق پىكىر قىلىشقا توغرا كەلدى.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ ۋە مەھمۇد كاشغەرىنىڭ پورتېرتى نامدا ئوتتۇرىغا چىققان يۇقارقى ئىككى رەسىم ئەڭ ئاز دېگەندىمۇ مۇنداق ماھىيەتلىك نۇقتىلاردا ئۇيغۇنلۇق بولمىغانلىقى ئۈچۈن ئېتىراپ قىلىنمايدۇ.

بىرىنچى، تارىخىيلىق ۋە دەۋر ئالاھىدىلىكى ئەكسى ئەتمىگەن.
ئىككىنچى، مىللىي ئالاھىدىلىك ۋە خاسلىقتىن يىراقلىشىپ كەتكەن.
ئۈچىنچى، ئۇيغۇرلارنىڭ خاقانىيە دەۋرىدىكى ئېرقىي ئالاھىدىلىك نەزەردىن ساقىت قىلىنغان، نەتىجىدە ھازىرقى زامان ئۇيغۇرلىرى بىلەن بىر تىپ قىلىپ قويغان.
تۆتىنچى، شەخسنىڭ ئىندىئودال ئالاھىدىلىكى ۋە ئۆز دەۋرىدىكى سالاھىتى، ئىجتىمائىي ئورنى ۋە سالاھىتىنى ئىپادە قىلىدىغان پاكىتلارغا زادىلا نەزەر ئاغدۇرۇلمىغان.
بەشىنچى، تارىخى پاكىتلار ۋە «قۇتادغۇبىلىك» بىلەن «دىۋان لۇغەت تۈرك» تىكى ئۇچۇرلارغا ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلىنمىغان. ھېچ بولمىغاندا رەسىم ئىككى ئالىمنىڭ ئەسەرلىرىنى باشتىن-ئاياغ بىر قېتىممۇ كۆرۈپ باقمىغان. پەقەت باشقىلار يازغان ماقالە ئەسەرلەردىكى ئۇزۇندىلەردىنلا پايدىلانغان. شۇڭا بۇ ھەرگىزمۇ سالا-سۈلھى قىلىدىغان ئىش ئەمەس، بىر مىللەتنىڭ تارىخى، مەدەنىيىتى ۋە ئىپتىخارىغا تاقىشىدىغان مۇھىم تارىخى مەسىلە. بىز مۇنداق ئېغىر سەۋەنلىكلەرنى ئۆزىمىز ھېس قىلىپ تۈزەتمەسەك بەزىبىر تارىخ ئۇنى ئىنكار قىلىۋېتىدۇ. تارىخنىڭ سىنىقىغا بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ.

«قۇتادغۇبىلىك» كە بەدىئىي ئەدەبىيات نۇقتىيەنەزەردىمۇ سەپ سېلىشقا توغرا كېلىدۇ

ئالدى بىلەن دېققىتىمىزنى تارتىدىغان تەرەپ، ئىككى ئالىمنىڭ رەسىمىنى سىزىشتا ياش قۇرامى ئېتىبارغا ئېلىنمىغان، ئەسلىدە بۇ ھەرگىزمۇ سەل قاراشقا بولمايدىغان مۇھىم ئامىل ئىدى، بىراق رەسىم غازى ئەھمەد بۇ ھەقتىكى پاكىتنى ئېتىراپ قىلمايلا قالماي، بەلكى مېنىڭ رەسىمىنى چۈشىنىش ئىقتىدارىمنىڭ تولىمۇ چولتا ئىكەنلىكىنى ئەيىبلەگەن، ھەم ئىككى ئەسەرنى رەسىملىق نەزەردىن بەلەن كۆزەتمىگەن دەپ: «ئىككى ئالىمنى ئەڭ ياخشى چۈشىنىدىغان ئاپتور بۇ ئىككى ئالىمنىڭ كىتابلىرىنى رەسىملىق نەزىرى بىلەن ئەستايىدىل ئوقۇپ باقمىغان بولسا كېرەك» دەپ بولۇپ،

ئۆزىنىڭ رەسسامغا خاس نەزەرى بىلەن قايتا - قايتا ئوقۇپ چىققانلىقىنى تىلغا ئالدى ۋە يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ پوترىتىنى سىزىپ چىقىشقا:

365 تەككۈزدى ماڭا قولىن ئەللىك ياشىم،

قوغۇ قىلدى قۇزغۇن تۈسىدەك باشىم.

دېگەن بېيىتقا ئاساسەن يۈسۈپ خاس ھاجىپنى ساقاللىرى ۋاقتىسىز شۇنچە ئاقىرىپ كەتكەن قىلىپ سىزغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. {ئەمەلىيەتتە يۇقارقى بېيىتتا گەپ ساقال توغرىسىدا ئەمەس، باش (چاچ) ھەققىدە بولۇنغان بولسىمۇ} ئەسلىدە يۈسۈپ خاس ھاجىپ يۇقىرىقى بېيىتلارنى ھاياتنىڭ قانۇنىيىتى، ياشلىقنىڭ پۇرسەتلىرى ۋە قىممىتى، قېرىلىقنىڭ مەھرۇملۇقلىرى ۋە مۇشەققەتلىرىنى بەدىئىي يۈكسەكلىكتە ئەكس ئەتتۈرۈپ، ئەۋلاتلارغا، ياشلارغا نەسەت قىلىپ، ئىبرەت كۆزىنى ئېچىشقا، ھاياتنى قەدىرلەشكە دالالەت قىلماق بولىدۇ. بايانلىرىدا ئەلۋەتتە مۇبالىغە (كۆپتۈرۈش) تەك بەدىئىي ئامىللار بار. ئەگەر ئۇنداق ئەدەبىي ۋە بەدىئىي ئامىللارنى نەزەرگە ئالماي، «رەسساملق نەزىرى بىلەنلا» ئۇدۇلمۇ - ئۇدۇل چۈشەنگەندە، يۈسۈپ خاس ھاجىپنى ئەمما، پالەچ، دوڭ قىلىپ سىزىشقا توغرا كېلىدۇ.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ «قۇتادغۇ بىلىگ» ئەسىرىنىڭ 371 - بېيىتىدا «ئوقتەك تۈز قەددىم يادەك ئىگىلىدى» دېسە، 374 - بېيىتىدا «كشەنسز تۇرۇپ قەدەم ئالالماس بولۇپ قالدىم، نۇرلۇق كۆزلىرىم قاراڭغۇ كىچىدەك يورۇماس (كۆرمەس) (بولۇپ قالدى)» دەيدۇ. 6529، 6530، 6532 بېيىتلىرىدا: « ئىپاردەك قارا باشقا كاپۇر پۈركۈدۈم، قىيىندەك تۈز قەددىم ئەگرى يادەك ئىگىلىدى (مۇكچىيىپ قالدىم). (ئەرغۇۋاندەك قىزىل مەڭزىم زەپىراندەك سارغايىدى.» دەيدۇ، بۇ ئارقىلىق، ھاياتتا ئىنساننىڭ بېسىپ ئۆتۈشى مۇمكىن بولغان تەبىئىي قانۇنىيىتىنى «مەن» ئوبرازدا ئەكس ئەتتۈرۈۋاتىدۇ. ئەلۋەتتە بۇنىڭغا رەسساملق نەزەرى بىلەنلا سەپ سالماي، يەنە بەدىئىي ئەدەبىيات نۇقتىيەنەزەرى بىلەنمۇ نەزەر ئاغدۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ. مەن راستتلا «رەسساملق نۇقتىيەنەزەر» دېگەننىڭ نېمىنى نەزەردە تۇتۇۋاتقانلىقىنى چۈشەنمىدىم. رەسساملق نۇقتىيەنەزەر دېگەن بىر تەرەپنى كۆرۈپ، يەنە بىر تەرەپكە كۆزىنى يۇمىۋېلىشىمىدۇ؟ ئىنساننىڭ تەبىئىي يېتىلىش قانۇنىيىتىنى ھېسابقا ئالماي، شەيئىنى ماھىيەت جەھەتتىن كۈزەتمەي، ھادىسىلىك تەرەپكە ئېسىلىۋالدىغان «نەزەر» مىدۇ دەپ قالدىم. ئەمەلىيەتتە، رەسساملق سەنئىتى بىلەن بەدىئىي ئەدەبىيات قارىمۇ- قارشى قۇتۇپتىكى ئىلىم ئەمەس، بىرى بويىچە بىلەن ئوبراز ياراتسا، يەنە بىرى تىل سەنئىتى ئارقىلىق ئوبراز يارىتىدۇ. ھەر ئىككىلىسىنىڭ ئورتاق بىر پىرىنسىپى بار، ئۇ بولسىمۇ تۇرمۇش ۋە شەيئىلەرنى چىنلىق بىلەن ئەكس ئەتتۈرۈش. رەسىمدە ھەقىقەتەنمۇ چىنلىق ئەكس ئەتمىگەن. ئاپتور ماقالىدا يۈسۈپ

خاس ھاجپىنىڭ ئەسلى ياش قۇرامىنى سۈپەتلەپ مۇنداق دەيدۇ. «ساقال - بۇرۇنى چۈشۈرۈۋېتىلسە، ياش يىگىتتە كۆزلىرىدىن نۇر يېغىپ، چىرايى پارقىراپ، قەددى - قامىتىنى تىك تۇتۇپ تۇرغان ھەم جۇشقۇن ھەم روھلۇق ھالىتىنى كۆرگەن بولاتتۇق» ، مەن تەكىتلىبەكچى بولغان قانۇنىيەتكە مۇخالىپ ئىشنىڭ بىرى دەل شۇ ئىدى. شۇنچە ئۇمۇدۋار، شۇنچە جۇشقۇن، كۆزلىرىدىن نۇر يېغىپ، چىرايى پارقىراپ تۇرىدىغان، ھاياتى كۈچى ئۇرغۇپ تۇرغان، ئېسىل تەبىئەتلىك بىر ئادەمنىڭ ساقاللىرىنى چۈشكۈنلەشكەن، ئۇمۇدسىزلەنگەن، ئېرسىي كېسەلگە كىرىپتار بولغان ئادەمنىڭكىدەك، قران ئادەمنىڭ ئېڭىكىگە يەتمىش ياشلىق بوۋاينىڭ ساقىلىنى چاپلاپ قويۇش قايسى مەزھەپتىكى رەسساملقنىڭ مەنتىقىسىدۇ. بىزگە ياش قۇرامى ئەللىك ياشتىن ھالقىغان، روھىيىتى بىلەن جىسمانىيىتى بىر گەۋدىگە ئايلانغان يۈسۈپ خاس ھاجپىنىڭ ئوبرازى لازىم. ھەرگىزمۇ ساقىلى يەتمىش ياشلىق بوۋاي، ئۆزى تېخى ياش يىگىت بولغان سەھنىدە رول ئېلىۋاتقان ئارتىستنىڭ ئوبرازى ئەمەس. رەسسام غازىكام يېتەكلىگەن مەنزىل بىلەن ماڭغاندا نىشان خاتا تاللانغان بولىدۇ، 50 ياشلاردىكى جۇشقۇن، ئۇمۇدۋار، روھلۇق بىر ئادەمنىڭ چاچ - ساقاللىرىنىڭ شۇنچە ئاقىرىپ كەتكەنلىكىنى يۇقارقى بېيىتتىن باشقا چۈشۈندۈرىدىغان ئاساس بارمۇ؟ يۇقارقى بېيىتلاردا قويۇلغان چاچ ھەققىدىكى ئوبرازلىق بايانلارنى بەدئىي ئەدەبىيات نۇقتىسىدىن «قارا چاچلىرىمغا ئاق سانجىلدى» دەپ چۈشىنىلىدۇ، يەنە بىر تەرەپكە نەزەر ئاغدۇرغاندا قەلەم ھەم ئەلەمدە يېتىلگەن بۇ غورۇرلۇق ئالىمنىڭ بويۇن - كۆكرەكلىرىدىن بۇغدىيەكنىلا ئېلىۋەتسە، بۇرۇتلىرى خەت تارتىمىغان ياش يىگىتلەرنىڭ كۆكرەكىدەك سىدام، مويىسىز سىزىلىپ قالغانلىقىنى كۆرىمىز. ساقاللىق شۇنچە ۋىزىدانلىق، غورۇرلۇق يۈسۈپ خاس ھاجپىنىڭ مەيدىسىدە ئازراقمۇ تۈك يوق بولغىمىتى. يۈز - چىرايىدىكى ئالامەتلەر بىلەن، بويۇن ۋە كۆكرەكىدە ماسلىق ئەكس ئەتكەنمۇ؟ باش تەرىپىنى توسۇپ تۇرۇپ، بويۇن ۋە كۆكرەكىنى تەجىربىلىك رەسساملاردىن بىرىگە كۆرسەتسە قانداق باھا بېرەر؟ ئۆز ۋاقتىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ بەدىنى يۈسۈپ خاس ھاجپىنىڭ سۈرىتىدەك ئۇنداق مويىسىز ئەمەس ئىدى. 1082 - يىلىدىكى قانۇن ھۆججىتىدە گۇۋاھلىققا چىققان ئەرنىڭ بەدەنلىرىنى «تۈكلۈك» دەپ سۈپەتلىگەن، ئوغۇزخانمۇ شۇنداق تۈكلۈك خاقان ئىدى. مەنبۇئىيەت بىلەن جىسمانىيەتنىڭ بىرلىكىنى ئەكس ئەتتۈرۈشتە ئەلۋەتتە بۇ تەرەپلەرگىمۇ نەزەر ئاغدۇرۇش لازىم ئىدى. ئۇيغۇرلاردا «مەيدىسىدە تۈكى بار» دېگەن ئېدىئوم ئېسىل تەبىئەتلىك، غورۇرلۇق، كۈچ قۇۋۋىتى ئۇرغۇپ تۇرغان كىشىلەرنىڭ سۈپىتىدۇر، دېگەن. رەسىم دېگەن رەسسام ئۆز نەزىرى بىلەنلا قاراپ ھوزۇرلىنىش ئۈچۈن سىزىلمايدۇ، بەلكى ئاۋامنىڭ بەھرىمەن بولۇشى ئۈچۈن سىزىلىدۇ، ئاۋامنىڭ نەزىرى بىلەن قارىغاندا، يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن مەھمۇد كاشغەرنى يۇقارقى پورتېرىتىدىن ئۇلارنىڭ ياش پەرقى نۇقتىسىدىن نېمىنى ھېس قىلالايدۇ. يۈسۈپ خاس ھاجپىنى مەھمۇد كاشغەرىدىن 10 ياش ئەتراپىدا كىچىك دەپ ھېس قىلالامدۇ؟ قانۇنىيەتكە ھۆرمەت قىلىنمىغاچقا، يۈسۈپ خاس ھاجىپ مەھمۇد كاشغەرىدىن 20

ياش ئەتراپىدا چوڭدەك تەسىرات بېرىدىغان ھالەت شەكىللەنگەن. ئەمەلىيەتتە ئىككى ئالىم ياش قورامى جەھەتتىن تەڭتۇش ھېسابلىنىدۇ.

يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ سىماسىنى ئىزدەش يولى

«قۇتادغۇبىلىك» ئۇيغۇرلارنىڭ ئىدىيە تارىخىدىكى مۆجىزىلىك بەدىئىي پىرامىدا، ھاكىمىيەتچىلىك ئېڭىنىڭ زامان ۋە ماكاندىن ھالقىغان ئىلغار تىپى، 11 - ئەسىردىكى بىلىش نەتىجىلىرىنىڭ بەدىئىي يۈكسەكلىكتە ئەكس ئەتتىشى. يۈسۈپ خاس ھاجىپ ئىلغار ھاكىمىيەتچىلىك ئېڭىدا تۇرۇپ، پادىشاھتىن تارتىپ دۆلەتنىڭ بارلىق تەبىقىلىرىنىڭ ئۆزىدە ھازىرلاشقا تېگىشلىك ئىنسانىي ساپا ۋە كەسپىي ساپاسى ھەققىدە ئۆلچەم قويۇپ چىقىدۇ. ئەسەردىكى ئىدىيىۋىي سىستېما دۆلەت ۋە قانۇن سىمۋولى كۈنتۇغدى ئىلىگ، بەخت ئىقبال سىمۋولى ئايتولدى، ئەقىل پاراسەت سىمۋولى ئۆگدۈلمىش، ئاقىۋەت ۋە قانائەت سىمۋولى بولغان ئودغورمىشلار ئوتتۇرىسىدا بولۇپ ئۆتكەن سۆھبەت ۋە مۇنازىرە ئارقىلىق تۇرغۇزىلىدۇ. ئەسەردە يارىتىلغان ھەربىر ئوبراز ئىدىئال تىپ بولۇپ، ئۇلار يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ غايىسىدىكى ئىدىئال دۆلەتنىڭ قۇرغۇچىلىرى ۋە ئىجراچىلىرى. ئەلۋەتتە، بەدىئىي ئەدەبىياتنىڭ پىرىنسىپى ئەسەرگە ئاپتورنىڭ مەنىۋىي ئوبرازى مەلۇم دەرىجىدە سىڭدىغانلىقىنى ئىنكار قىلمايدۇ. ئۇنداق بولسا يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ ئوبرازىنى «قۇتادغۇبىلىك» تىكى قايسى قاتلامدىن ئىزدەسە مۇۋاپىق. بۇ مەسىلىدە يەنىلا «قۇتادغۇبىلىك» نى ئۇزۇن تەتقىق قىلغان مەشھۇر ئالىملارنىڭ پىكىرىگە مۇراجەت قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

مەشھۇر ئالىم رەشىد رەھەتى ئارات يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ «قۇتادغۇبىلىك» تىكى ئوبرازىنى ئىزدەشكە توغرا كەلسە «ئاي تولدى بىلەن» ئوقۇش-ئەقىلگە سىمۋول بولغان ئۆگدۈلمىشنىڭ كىشىلىكىدە شائىرنىڭ ئۆزىنى تەسۋىرلىگەنلىكىنى ئېيتالايمىز. ئەسەردىن بۇ ئىككىسى ھەققىدە ئۆگەنگەنلىرىمىز، يۈسۈپنىڭ شەخسىيەتى ھەققىدە بىلىدىغانلىرىمىزغا ماس كېلىدۇ. تەبىئىيىكى، بۇ سېلىشتۇرمىدا ئەسەردىكى ھەرىكەتلەرنىڭ تەرەققىياتى ۋە ھەرىكەتكە ئىشتىراك قىلغان شەخسلەرنىڭ ئوينىغان رولى سەۋەبىدىن زۆرۈر بولغان پەرقلەرنى نەزەرگە ئېلىش كېرەك^① دەيدۇ. رەسىد رەھىمىتى ئارات يۇقىرىقى كۆز قارىشىنى يۇقىرى ئىقتىدارغا ئىگە بولغان ئايتولدى كۈنتۇغدى ئىلىگنىڭ ئەتراپىغا ئىستىداتلىق كىشىلەرنى توپلاۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۆزىنىڭ ئىقتىدارىنى جارى قىلدۇرۇش ئىستىكىدە ئۇزۇن مۇساپىلەرنى بېسىپ پايتەختكە كېلىپ، كېيىن ئوردىغا قوبۇل قىلىنغانلىقى ھەمدە كۈنتۇغدى ئىلىگنىڭ ئەڭ ئەتىۋارلىق ۋەزىرلىرىدىن بولۇپ قالغانلىقى بىلەن يۈسۈپ خاس ھاجىپ شۇنچە يۇقىرى ئىقتىدارغا ئىگە بولسىمۇ، 50 ياشلارغىچە زامانىنىڭ كۆلپەتلىرىدىن دىلى جاراھەتلەنگەن، نۇرغۇن قىسىمەتلەرنى باشتىن كەچۈرگەن ئالىم بالاساغۇندىن

ئورداكەنت «قەشقەر» گە كېلىپ، ئېدىئال دۆلەت غايىسى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن «قۇتادغۇبىلىگ» ئەسىرىنى بۇغراخانغا تەقدىم قىلغاندىن كېيىن، ئوردىغا قوبۇل قىلىنىپ، بۇغراخاننىڭ يۈكسەك قەدىرلىشىگە ئېرىشكەنلىكى ۋە تارتۇقلىنىپ خاس ھاجىپلىق مەرتىۋىسى بېرىلگەنلىكىدەك بىر قاتار ئىقتىدار ۋە سەرگۈزەش ئورتاقلىقى قاتارلىقلار نەزەردە تۇتىلىدۇ.

غازىكام ماقالىدا يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ پورتىرتىنى «قۇتادغۇبىلىگ» تىكى خاس ھاجىپ قانداق ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە بولۇشى كېرەكلىكى ھەققىدە بايان قىلغان 31 - بابتىكى تەلەپلەرگە ئاساسەن تۇرغۇزۇپ چىققانلىقىنى ئېيتىدۇ. بۇ خىل ئىزدىنىش مەنتىقىغا چۈشمەيدۇ. رەسىمدە ياراتماقچى بولغان ئوبراز «قۇتادغۇبىلىگ» نىڭ ئاپتورى يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ ئوبرازى، ھەرگىزمۇ يۈسۈپ خاس ھاجىپ «قۇتادغۇبىلىگ» تە ئېدىئال دۆلەتنىڭ ئۇلۇغ خاس ھاجىپى سۈپىتىدە بايان قىلىنغان ئادەمنىڭ تەسۋىر كۆچۈرۈلمىسى ئەمەس، ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئەسەردىكى خاس ھاجىپ بەدىئىي ئوبراز دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلۈپ تەسۋىرلەنگەن پېرسۇناژ ئوبرازى ئەمەس، يانداشما ئوبرازمۇ ئەمەس، ئۇ بىر ئەدەبىي دېتال، يەنى «قۇتادغۇبىلىگ» تىكى ئۆگدۈلمىشنىڭ ئوبرازىنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدىغان ۋاستە. ئۇنىڭمۇ مەنىسى كېرەككى، يۈسۈپ خاس ھاجىپ «قۇتادغۇبىلىگ» نى يېزىشتىن بۇرۇن خاس ھاجىپ ئەمەس ئىدى. ئەگەر بۇغراخان يۈسۈپكە ۋەزىرلىك، ئىشك ئاغلىق، غەزىنىدارلىق، يالۋاچلىق، سۇباشلىق، پۈتۈكچىلىك قاتارلىق مەرتىۋىلەرنىڭ بىرەرنى بەرگەن بولسا، يەنىلا بۇ ئوبرازلاردا ئەكس ئەتكەن قىياپەت ۋە مەنىۋىي كامالەت يۈسۈپ خاس ھاجىپتا» تولۇق ھازىرلانغانلىقىغا جەزىم «قىلارمىتى. شۇڭا، رەشىد رەھىمىتى ئارات ئۆگدۈلمىشنىڭ ئوبرازىدا يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ سىمىسى ئەكس ئەتكەنلىكىنى بايان قىلغاندا مۇنداق دېگەن: « ئايتولدىنىڭ ئوغلى چوڭ بولۇپ، ھۆكۈمدارنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشىپ دادىسىنىڭ ئورنىغا ۋەزىر بولىدۇ. شائىر ھەر تۈرلۈك پەزىلەت ۋە خىسەتلەرگە ئىگە بولغان بۇ ئالىم ۋەزىرنى دۆلەت ئىشلىرىدا ئەمەس، بەلكى يەنە شەخسىي چۈشەنچە ۋە ھەرىكەتلەردىمۇ ھۆكۈمدارنىڭ ياردەمچىسى سۈپىتىدە سەھنىگە چىقىرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا دۆلەتنىڭ ئەڭ ئالىي مۇئەسسەسىلىرى ھەققىدە سۆز قىلىش پۇرسىتى بېرىدۇ. بەزىدە ھۆكۈمدارنىڭ ۋە بەزىدە ئۇدغۇرمىشنىڭ سوئاللىرىغا جاۋاب بېرىش شەكلىدە سۆزلەنگەن بۇ پىكىرلەر دۆلەت تەشكىلاتىنىڭ پەلسەپەسىنى ۋە ئەخلاقىي ئاساسلىرىنى تەشكىل قىلغان بولۇپ، قەدىمكى ۋە يېڭى دەۋرلەرنى بىر بىرىگە باغلاش جەھەتتىن تەڭداشسىز بىر قىممەتكە ئىگە. شۇڭا، نۆۋەتتىكى بىلەن ھۆكۈمدار، ۋەزىر، قوماندان، ھاجىب، ئىشك ئاغىسى، ئەلچى، پۈتۈكچى، غەزىندار، باش ئاشپەز، شارابدار مەنەسەپلىرى ۋە بۇ ئورۇنلارنى ئىگىلىگەن كىشىلەرنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى ۋە ۋەزىپىلىرى ئايرىم بابلاردا چۈشەندۈرۈلگەن. » يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ ئەسەردىكى سىمىسىنى «قۇتادغۇبىلىگ» تە يارىتىلغان مۇكەممەل ئوبرازلاردىن ئەمەس،

بەلكى مۇكەممەل ئوبرازلار بايان قىلىۋاتقان بەدئىي دېتالدىن ئىزدەش ئەلۋەتتە ئازغۇنلۇق بولىدۇ. ئەگەر، بۇ ئىلمىي كۆز قاراشلار ئېتىبارغا ئېلىنمىسا يېڭىلىش كېلىپ چىقىدۇ.

يۈسۈپ خاس ھاجىپقا ئاپتورنىڭ خائىشىدەك تون پىچىلغاندا ئۇ ئوردىغا كىرىشتىن بۇرۇنلا ئۆزىنىڭ خاس ھاجىپلىققا تەيىنلىنىدىغانلىقىنى بىلگەندەك، بۇغراخانغا بۇ ھەقتە بىشارەت بېرىپ، غازى ئەمەت ئەپەندىنىڭ تەبىرىچە مېنىڭ ئاۋازىم «ئەرەنچە» دېگىنىگە ئوخشاش بىر قاتار سۈپەتلىرىنى سۈپەتلەپ بەرگەندەك ئىش بولۇپ قالىدۇ. ئەڭ مۇھىمى، يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ مەنىۋى، جىسمانىي ئوبرازىنى، ئەڭ مۇكەممەل يارىتىلغان تۆت ئوبرازنىڭ بىرىدىن ئەمەس، بەلكى ئەسەردە ھېچقانداق ئەمەلىي رول ئوينىمايدىغان، ئۆلۈك بەدئىي ۋاسىتىدىن ئىزدەشنى ئىلىم ھەرگىزمۇ ئېتىراپ قىلمايدۇ.

يۇقارقىدەك ئازغۇن يولغا كىرىپ قالغاچقا، رەسسام ئوبىكىتنى ئارلاشتۇرۇلىۋېتىپ، «قۇتادغۇبىلىگ» تىكى خاس ھاجىپنىڭ «ئاۋازى ئەرەنچە» بولسۇن دېگەندەك شەرتلەرنى ئورۇنلاش ئۈچۈن، بەزى خەنزۇ ناخشا مۇتەخەسسسلەرنى زىيارەت قىلغانلىقىنى، ئۇلاردىن ئەۋازى بوم (ئەرەنچە) كىشىلەرنىڭ بويىنى ئۇزۇن، كۆكرىكى كەڭ، ئۆپكەسى تەرەققىي قىلغان، بۇغدىيىكى بىر قەدەر روشەن كۆرۈنىدىغان ئەرلەر ئوتتۇرا ئاۋاز ياكى تۆۋەن ئاۋازلىق ناخشىچى بولىدۇ، دېگەن مەلۇماتىغا ئېرىشىپ، «ئاۋازى ئەرەنچە» دېگەن مەسىلىنى «مۇۋەپپەقىيەتلىك» ھەل قىلغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ. بۇ ئىشتا رەسسام، يۈسۈپ خاس ھاجىپ نەزەردە تۇتقان «ئاۋازى ئەرەنچە بولسۇن» دېگەن شەرتتىكى ئوبىكىت بىلەن ناخشا مۇتەخەسسسلەرنى تەمىنلىگەن ناخشىچىلارغا قويۇلىدىغان تەلەپنى ئارلاشتۇرۇپ قويغان، ياكى، بۇ ئىككىسىنى بىر ئىش دەپ چۈشىنىپ قالغان بولسا كېرەك. ئەمەلىيەتتە بۇ ئىككىسى تامامەن ئوخشىمايدىغان ئىككى ئىش ئىدى.

ئەگەر، مەسىلە يۇقىرىقىدەك تەقسىلانسا تازىمۇ كۈلكىلىك مەنتىقە بولۇپ قالىدۇ. ئاپتور ئەر ناخشىچى تاللاۋاتامدۇ، خاس ھاجىپ تاللاۋاتامدۇ؟ يۈسۈپ خاس ھاجىپ نەزەردە تۇتۇۋاتقان «ئاۋازى ئەرەنچە» بولسۇن دېگەندەك كۆزدە تۇتقان مۇددىئى بىلەن ئەر ناخشىچىلارغا قويۇلىدىغان يۇقىرى - تۆۋەن ئاۋازلىق بولۇشنىڭ قانداق باغلىنىشى بار؟ ئادەتتە تەبىئىي قانۇنىيەت بويىچە ئەرلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ئاۋازى دېگۈدەك ئەرەنچە چىقىدۇ (ناخشىچىلارغا قويۇلىدىغان تەلەپ ئايرىم ئەھۋال)، بۇ يارالمىش تەبىئىي قانۇنىيەت. ئەگەر مەسىلىگە ئۇنداق مۇئامىلە قىلىنىدىغان بولسا، ئاپتور ياراتقان مەھمۇد كاشغەرىنىڭ بويىنى يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ بويىدىن خېلىلا كالتە سىزىلغان. ئاپتورنىڭ ئۆزىنىڭ بويىنىمۇ ئانچە ئۇزۇن ئەمەس، يەنىلا ئاۋازى ئەرەنچىغۇ. بۇ يەردىكى پەرقنى قانداق چۈشەندۈرۈمىز؟ شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ رەشىد رەھىمى ئارات يۈكسەك مەسئۇلىيەتچانلىق پوزىتسىيە

بىلەن: « ئەسەردە ئۇچرايدىغان تېمىلار ئۈستىدە مۇمكىن بولغان بارلىق تەھلىل يۈرگۈزۈلمەي تۇرۇپ، ئايرىم - ئايرىم پارچىلاردىن ھەرقانداق بىر نەتىجىنى چىقىرىشقا ئۇرۇنۇش كىشىنى خاتا يولغا باشلايدۇ» دېگەن. ③ شۇ سەۋەبلىك غازى ئەمەت سىزىپ چىققان يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ پورتېتى ئەمەلىيەتتە، قۇتادغۇبىلىكتىكى ئۆگدۈلمىش كۈن تۇغدىغا بايان قىلغان خاس ھاجىپنىڭ قىياپەت تەلەپلىرىگە ئاساسەن تۇرغۇزۇلغان سىما بولىدۇكى، ھەرگىزمۇ يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ پورتېتى بولالمايدۇ.

مەن بىر قاتار ئىلمىي، قانۇنىيەتلىك تەلەپلەرنى نەزەردە تۇتۇپ: «تارىخىي شەخسلەرنىڭ سۈرىتىنى ھەر بىر رەسسام ئۆزى خالىغانچە سىزىۋەرسە، مەتبۇئات ئورۇنلىرى ئۇنى ئېلان قىلىۋەرسە نەچچە خىل سىمادىكى يۈسۈپ، مەھمۇدلار ئوتتۇرىغا چىقىپ كەتسە، ئۇلار تارىخىي ئوبرازدىن ئەپسانىۋىي ئوبرازغا ئايلىنىپ قالىدۇ. بۇ نۇقتىنى ئىتىبارغا ئالغاندا، تارىخىي شەخسلەرنىڭ رەسىمىنى قالايمىقان سىزىۋېرىشكە چەك قويۇش كېرەك ئىدى. ئەگەر تارىخىي شەخسلەرنىڭ رەسىمىنى تۇرغۇزۇش توغرا كەلگەندە شۇ ساھەدىكى مۇتەخەسسسلەر گۇرۇپپىسىنى تەشكىللەپ، بىرقانچە رەسسامنى تارىخىي ئۇچۇرلار بىلەن تەمىنلەپ، ئۇلارنىڭ قىياپىتى ۋە خاراكتېرىدىن نىشان بېرىدىغان پاكىتلار بىلەن تەمىنلەپ، ئاندىن ئۇلارنىڭ سىزىشىغا تاپشۇرۇش» كېرەكلىكى ھەققىدىكى تەكلىپىمنى بەرگەندىم. ئاپتور ماقالىسىدە پىكىرىمنى بۇرمىلاپ، كېسىپ، قىرغىپ ئۆزىگە مۇنداق پاس چىقىرىدۇ: «رەسساملار قولغا قەلەم ئېلىپ ئۆزى خالىغانچە سىزىۋەرمەسلىكى لازىم. ئالىملارنىڭ رەسىمىنى قالايمىقان سىزىۋېرىشكە چەك قويۇش كېرەك. ئەڭ ياخشى ئالىم مۇتەخەسسسلەردىن بىر گۇرۇپپا تەشكىللەپ، ئۇلار رەسساملارغا رەسىمىنى قانداق سىزىشى ھەققىدە يول كۆرسىتىپ بەرگەندىن كېيىن، ئاندىن ئۇلارنىڭ سىزىپ چىقىشىغا تاپشۇرۇش» دەپ ئىجادىيەت ئەركىنلىكىگە مۇخالىپ كېلىدىغان قاراشنىمۇ ئىپادىلىگەن» دەپ قارايدۇ، ئارقىدىن يەنە «ئېنىقكى بۇ رەسساملارنىڭ مۇستەققىل ئىجاد قىلىش ئەركىنلىكىگە چاڭ سالغانلىق» دەپ قالىپ كەيگۈزىدۇ. ئىجادىيەت ئەركىنلىكىگە چاڭ سېلىش دېگەن، يۇقارقىدەك ئاپتورنىڭ پىكىرىنى قايچىلاپ كۆتمەك قىلىپ، ئۆز مۇددىئاسى بويىچە كىتابخانلارنى ئۆزىگە بويسۇندۇرۇش ئۈچۈن گەپ ئويدۇرۇش ۋە قەستەن پىكىرلەرنى ئۆزگەرتىشنى ئېيتىسا بولىدۇ. مېنىڭ ماقالىمىدىكى يۇقارقى مەنتىقىي پىكىرلەرنى كۆرگەن ھەرقانداق بىر ئوقۇمۇشلۇق كىتاپخان، ئۇنىڭ يوللۇق تەكلىپ ئىكەنلىكىنى، ئاپتورنىڭ ئۇنى ئوقۇرمەنلەرنى ئۆزىنىڭ خاھىشىغا بېقىندۇرۇش مەقسىتىدە قايچىلاپ كۆتمەك قىلغانلىقىنى، «تارىخىي شەخسلەرنىڭ» دېگەن سۆزنى «ئالىملارنىڭ» دەپ، «تارىخىي ئۇچۇرلار بىلەن تەمىنلەپ بەرگەندىن كېيىن» دېگەن مەزمۇنى «قانداق سىزىشنى كۆرسىتىپ بەرگەندىن كېيىن» دەپ ئۆزگەرتكەنلىكىنى ئاڭقىرالايدۇ. چۈنكى، تارىخىي ئۇچۇرلار بىلەن تارىخىي شەخسلەرنىڭ قىياپىتى ۋە خاراكتېرىدىن نىشان

بېرىدىغان پاكىتلار بىلەن تەمىنلەپ، رەسساملارنىڭ ئۇتۇقلۇق سىزىپ چىقىشىغا ئاساس يارىتىپ بېرىش دېگەن پىكىر قانداقمۇ «ئالىملار رەسسامغا رەسىمنى قانداق سىزىش ھەققىدە يول كۆرسىتىپ بەرگەندىن كېيىن» دېگەن مەنىنى بەرسۇن. بۇ قەستەن تۇخۇمدىن تۈك ئۇندۇرگەنلىكىمۇ قانداق. شۇنى ئەسكەرتىپ قويۇش ھاجەتكى، ئادەتتىكى رېئال شەخسلەرنى ۋە باشقا خىيالى ئوبرازلارنى نەچچە خىل سىزىپ تورۇسقا ئېسىۋالساق بولىدۇ، بىراق نامى بىر پۈتۈن مىللەتنىڭ تارىخى ۋە غۇرۇرى بىلەن باغلانغان شەخسلەرنى سىزىشتا ئۆزى بىلگەنچە يول تۇتۇشقا بولمايدۇ. تارىخقا ئوبدان نەزەر ئاغدۇرماي، تارىخىي پاكىتلارغا ئېتىبار قىلماي، ئىككى بۈيۈك ئائەسەرنى بىرەر قېتىم بولسىمۇ تولۇق ئوقۇپ باقماي، مۇتەخەسسسلەردىن پىكىر ئېلىشقا سەل قاراپ، ئۆز خائىشى بويىچە قەلەم تەۋرەتكەچكە، رەسىم نۇرغۇن نۇقسانلاردىن خالىي بولالمىغان ۋە ئەسلى تەلەپتىن تولمۇ يىراقلاپ كەتكەن. رەسسام تۇنجى قېتىم سىزغان مەھمۇد كاشغەرنىڭ سۈرىتىدە قولغا ياۋروپاچە پەي قەلەم تۇتقۇزۇپ، كۈلكىلىك ئىشتىن بىرنى قىلغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالغان بولسا كېرەك، مانا شۇ سەۋەنلىكىمۇ ئالىملارنىڭ تارىخى ئۇچۇرلار بىلەن تەمىنلىگەندىن كېيىن ئوڭشالغان ئەمەسىدى. بىر ئادەم ھەممىنى بىلەلمەيدۇ، تارىخى شەخسلەرنىڭ رەسىمىنى سىزغاندا تارىخچىلار، تەتقىقاتچىلارنىڭ پىكىرنى ئالغانلىقىنىڭ نېمىسى يامان، بۇ قانداقمۇ «ئىجادىيەت ئەركىنلىكىگە مۇخالىپ» پىكىر بولسۇن.

مۇكەممەللىك تەلپىنى قويۇشقا ھەرقاچان ھەقىقەتمۇ

مېنىڭ ئىككى ئالىمنىڭ پورتېرتىنى مۇكەممەلرەك تۇرغۇزۇپ چىقىش توغرىسىدىكى تەلەپ ۋە ئارزۇيۇمنى ماقالىدا: «ئاپتور ماقالىسىدە ئىلگىرى سۈرمەكچى بولغان پىكىر پەقەت بىرلا، ئۇ بولسىمۇ ئىككى ئالىمنىڭ پورتېرتىنى مۇكەممەل ئەمەس، مۇكەممەل ئوبراز يارىتىش كېرەك، دېگەندىنلا ئىبارەت» دەپ «مۇكەممەل» دېگەن سۆزنىڭ ئەرەبچە مەنىسىنى بىزگە يېشىپ بېرىدۇ ۋە مېنىڭ ماقالىمدە «مۇكەممەل» ئىبارىنىڭ سەككىز يەردە تەكرارلانغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.

مەن ئالدى بىلەن شۇنى ئېيتالايمەنكى، بىز ئەرەپ ئەمەس، بەلكى ئۇيغۇر. ئەرەپ تىلىدىن كىرگەن خېلى كۆپ سۆزلەر ئۇيغۇر تىلى ئىستېمالدا ئەسلىدىكى ئەرەپ تىلىدىكى مەنىسىدە ئەينەن قوللىنىلمايدۇ. ئۇيغۇر خەلقى ئۇنى ئۆزىنىڭ تىلى ئادىتى بويىچە قوللىنىدۇ. «مۇكەممەل» سۆزىمۇ شۇنداق. مېنى «مۇكەممەل» سۆزىنى ئىشلەتكەن دەپ تەنقىد قىلغان ئاپتور ماقالىسىدە: «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ يېڭى نەشرىنى تىلغا ئېلىپ «(مۇكەممەل نۇسخا)» دېگەن سۆزنى ئىختىيارسىز تىلغا ئالىدۇ. ئەمەلىيەتتە «دىۋان» نىڭ يېڭى نەشرىمۇ مۇكەممەل سۆزىنىڭ ئەرەبچە مەنىسىدىكىدەك «كەم كۈتسىز، ئىۋەنسىز» ئەمەس. ئەرەپ تىلىدىكى مەنىسى بويىچە ئىستېمال

قىلغاندا دۇنيادا مۇكەممەللىك دەرىجىسىگە توشىدىغان ھېچقانداق شەيئى يوق» كەم كۈتسىزلىك، ئىۋەنسىزلىك» پەقەت تەڭرىگىلا خاس.

مەن ماقالەمدە مۇكەممەللىك تەلپىنى ئاپتور ئېيتقاندا ئۇنداق يالغىچ - قوڭالتاق مەندە قويغان ئەمەسمەن. بەلكى «مۇكەممەلەرەك، خېلى مۇكەممەل» دېگەندەك سېلىشتۇرما دەرىجە قوشۇمچىلىرى بىلەن ئىپادىلىگەن ئىدىم. «تارىخىي شەخسلەرنىڭ مۇكەممەلەرەك پورتېرتىنى تۇرغۇزۇپ چىقىش ناھايىتى مۇشەققەتلىك ئەمگەك» «يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ مۇكەممەلەرەك سۈرىتىنى تۇرغۇزۇپ چىقىش ھەققىدە» «تارىخىي شەخسلەرنىڭ ئوبرازىنى كىشىلەرنىڭ قەلبىگە ئەسلىي چىن مەنىسى، شۇ تارىخىي شەخسلەرنىڭ خاراكتېرىنى مۇكەممەلەرەك ئىپادىلەپ بېرىدىغان قىياپەت بىلەن ئەكسى ئېتىشى كېرەك» دېگەندەك.

تەرەققىيات نۇقتىيىنەزەرىدىن قارىغاندا تارىختىن بۇيان ھەر بىر يېڭى شەيئىگە مۇكەممەللىك تەلپى قويۇلۇپ كەلدى.

چۈنكى ھەرقانداق شەيئى بالداقمۇ - بالداق تەدرىجىي مۇكەممەللىشىپ بارىدۇ. بۇ خۇسۇستا يۈسۈپ خاس ھاجىپ «نە ئىشكىم قىلىنسا تولۇقلۇق كۆتەر، تولۇقلۇققا يەتسە چۈشۈشكە يانار» دەپ مۇكەممەللىك سۆزىنى ساپ تۈركىي تىلىدىكى «تولۇقلۇق» سۆزى بىلەن ئىپادىلىگەن. دېمەك، مۇكەممەللىك تەلپىنى قويۇش تەرەققىياتنىڭ، يۈكسەكلىكىگە قاراپ ئىلگىرلەشنىڭ ئېھتىياجى بولۇپ، شەيئىلەرنىڭ ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىشى ۋە مۇكەممەللىشىشى مەڭگۈلۈك دىئالېكتىك جەريان. ئىجادىيەتتە قانچىلىك ئۇيغۇنلۇق ۋە چىنلىق ئەكسى ئەتتۈرۈلسە، شۇنچىلىك مۇكەممەللىشىپ بارىدۇ. يۇقارقى ئىككى ئەسەردە تارىخىي چىنلىق ھەرگىزمۇ ئەكسى ئەتمىگەن.

كېيىم - كېچەك مەدەنىيەتىدىكى ياتلاشتۇرۇش

دەۋر ئالاھىدىلىكى ۋە مىللىي خاسلىق ھەققىدە پىكىر قىلغاندا، كېيىم - كېچەك مىللىي مەدەنىيەتنىڭ مۇھىم بىر تۈرى قاتارىدا مۇئامىلە قىلىنىدۇ. بۇ ئەلۋەتتە تارىخىي شەخسلەرنىڭ ئوبرازىنى يورۇتۇشتىمۇ قەتئىي ئەمەل قىلىشقا تېگىشلىك پىرىنسىپلارنىڭ بىرى.

ئىككى ئالىمنىڭ پورتېرتى نامدا سىزىلغان ئىككى سۆرەتتە دەل دەۋر ئالاھىدىلىكى ۋە مىللىي خاسلىقنىڭ يارقىن جۇلاسى بولمىش كېيىم - كېچەكلەردىن پۈتۈنلەي يىراقلاشتۇرۇلغان. مەن ئىلگىرىكى ماقالەمدە «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» تەكسپى ۋە ئەمەل كېيىمى سۈپىتىدە تەپسىلىي تونۇشتۇرۇلغان ساۋۇت، دۇبۇلغىلارنى ھەمدە «يۇغۇرۇش» نىڭ ئەمەلدارلىق باش كېيىم ئالاھىدىلىكىنى تونۇشتۇرۇپ، بۇ ئارقىلىق قاراخانىيلارنىڭ ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسىدە ئەمەلدارلارنىڭ ئەمەلدارلىق

سالاهييتىنى ئىپادىلەيدىغان مەخسۇس ئەمەل - مەنەسەپ كىيىملىرى بولغانلىقىغا ۋە ئۇنى ھاكىمىيەت قۇرۇلمىسىنىڭ مۇنتىزىملىقىغا پاكىت قىلىپ كۆرسەتكەن ئىدىم. ماقالىدا بۇ دەلىللەرنى يولسىزلىق بىلەن ئۆزگەرتىپ: «ئالىملار... بېشىغا قار يامغۇر ۋە ئىسسىقتىن ساقلىنىش ئۈچۈن قارا يىپەك كۈنلۈك تۇتۇشى كېرەك ئىدى، دېگەن. بۇ يەردە ئاپتور ئوردا ئەمەلدارلىرىنىڭ تالا - تۈزگە چىققاندا، ئاممىۋىي سورۇنلارغا بارغاندا ياكى شىكارغا چىققاندا بېشىغا كۈنلۈك (سايىۋەن) تۇتىدىغانلىقىنى، ئوردا ئىچىدە بولسا مۇنداق قىلىشنىڭ زۆرۈرىيىتى يوقلىقىنى ئويلىمىغان» دەيدۇ. مەن ماقالىدە ھېچقاچان، ئالىملار ئوردىدا كۈنلۈك تۇتۇپ يۇراتتى دېگەن گەپنى قىلغان ئەمەسمەن. پەقەت «يۇغۇرۇش» نامىدىكى ۋەزىرنىڭ باش كىيىمىگە قارا رەختتىن كۈنلۈكسىمان ئەمەل بەلگىسى تۇتۇلاتتى دەپ مىسال ئالغان. شۇڭا، ياندا مۇلازىملار تۇتۇپ ماڭىدىغان كۈنلۈك بىلەن مەھمۇد كاشغەرىي تىلغا ئالغان باش كىيىمىگە تۇتۇلغان كۈنلۈكسىمان دەرىجە كىيىمى پەرقلىنىدۇرۇش كېرەك ئىدى. ئۇنداق بولمىغاندا، ئۇلۇغ ئالىمىمىز مەھمۇد كاشغەرىنىڭ بىزگە قالدۇرغان مەلۇماتىنى ئىنكار قىلغانلىق بولىدۇ. مەھمۇد كاشغەرى مۇنداق دەيدۇ: «يوغۇرۇش، تۈركلەردە ئاددى خەلق ئىچىدىن چىقىپ ۋەزىرلىك دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن ئادەم. پارس ۋە باشقىلارغا ھەرقانچە چوڭ سالاهىيەتكە ئىگە بولۇپ كەتسىمۇ بۇ ئۇنۋان بېرىلمەيدۇ، ئۇ خاقاندىن بىر دەرىجە تۆۋەن تۇرىدۇ. ئۇنىڭ بېشىغا قارا - يامغۇر ۋە ئىسسىقتىن ساقلىنىش ئۈچۈن قارا يىپەك كۈنلۈك تۇتىلىدۇ».⁴ بۇ پاكىت بىزگە خاقانىيەدە مۇنتىزىم ئەمەل - دەرىجىنى ئىپادىلەيدىغان مەرتىۋە كىيىملىرىنىڭ بولغانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ. ئىلمىي مەسىلىدە پاكىتقا كۆز يۇمۇۋېلىش سەمىمىيەتسىزلىك بولىدۇ. ئالىم فوئاد كۆپرەك بۇ مەلۇمات ھەققىدە پىكىر قىلىپ: «بىز بۇ ئىپادىدىن ئۇلارغا بېرىلگەن بايراقنىڭ ھەتتا كىيىدۈرۈلگەن خىلاتىنىمۇ قارا رەڭلىك يىپەكتىن تىكىلگەن، دېگەن نەتىجىگە كېلەلەيمىز»⁵ دەيدۇ. مەھمۇد كاشغەرى بىلەن يۈسۈپ خاس ھاجىپ ئوردىنىڭ «يۇغۇرۇش» نامىدىكى ۋەزىرى بولمىسا، نېمىشقا ئۇلارنىڭ بېشىغا قارا يىپەكتىن كۈنلۈك تۇتۇلىشى كېرەك ئىدى دېيىلىدىكەن.

مەھمۇد كاشغەرى خاقانىيە دەۋرىدىكى كىيىم - كېچەك ۋە شاھزادىلارنىڭ ياسىنىش ئالاھىدىلىكى ھەققىدە قىممەتلىك مەلۇماتلارنى بەرگەن. بۇلار مەھمۇد كاشغەرىنىڭ پورتېرىنى تۇرغۇزۇشتا تولىمۇ ئەھمىيەتلىك مەنبە ئىدى. «But» بۇت، بىر خىل قىممەتلىك چوڭ يېشىل چەش (پېروزە) بولۇپ، ئۇلۇغلارنىڭ ئوغۇل ۋە قىزلىرى ماڭلىيىغا تاقايدۇ. «3 - توم 166 - بەت) ئۇلۇغلارنىڭ ئوغۇل ۋە قىزلىرى دېگەن شاھزادە، بەگزادە، مەلىكىلەرنى كۆرسىتىدۇ. «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» نى قايتا-قايتا كۆرۈپ دەلىل ئىزدىدىم دېگەن رەسىم، بۇ قىممەتلىك مەلۇماتنى نېمە ئۈچۈن ئېتىبارغا ئالمىغاندۇ. ئەگەر بۇ يېشىل ياقۇت مەھمۇد كاشغەرىنىڭ ماڭلىيىغا تاقالغان بولسا، مىللىي ئالاھىدىلىك بىلەن

دەۋىر ئالاھىدىلىكى، شۇنداقلا مەھمۇد كاشغەرىنىڭ سالاھىيىتى بىر قەدەر يۇقىرى دەرىجىدە جۇلالانغان بولاتتى.

بىز بۇ يەردە يەنە مەھمۇد كاشغەرىي مەلۇمات بەرگەن خاقانىيە ئۇيغۇرلىرىنىڭ كېيىم-كېچەك ئۆرنەكلىرىدىن مىساللارنى كۆرۈپ باقايلى.

«يېشىل رەڭلىك تون، يېشىل تون» (1- توم 57- بەت)، «ئۆز» نى ئىزاھلاپ «كەمزۇلنىڭ قولتۇقى» دەيدۇ. (1- توم 65- بەت) ئىچۈك- ئىچىك، بۇلغۇن، سۆسەر ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلارنىڭ تېرىسىدىن تىكىلگەن جۇۋا، (1- توم 93- بەت)، «زەرباب - چىندا ئىشلەنگەن قىزىل رەڭلىك، زەر يېسىلغان يىپەك رەخت» (1- توم 416- بەت)، «ياقا - كېيىمنىڭ ياقىسى» (3- توم 30 بەت)، «قۇلاق تون - قىسقا يەڭلىك تون 1-» (توم 498- بەت)، «بارتۇ - كەمزۇل، قىسقا پەلتۇ» (1- توم 543- بەت)، «قوتۇرما بۆرك - قايرىما بۆك، ئالدى ۋە ئارقا تەرىپىدە قايرىمىسى بولغان قالپاق. (1- توم 638 بەت)، «سوقارلاپ بۆرك - ئۇزۇن قالپاق» (1- توم 642- بەت)، «قىزغىلىغ بۆرك - قېيىقلىق بۆك، جىيەكلىك بۆك» (1- توم 646- بەت)، «تىزىلدۇرۇق - ئۆتۈكنىڭ تۇمۇشقىغا زىننەت ئۈچۈن تاقىلىدىغان تەڭگىلەر» (1- توم 686- بەت)، «ساقالدۇرۇق - ئىگەكباغ، بۇ يىپەكتىن توقۇلغان بولۇپ، قالپاقنىڭ چۈشۈپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن ئىگەكتىن قوشۇپ باغلاپ قويۇلىدۇ. « مەھمۇد كاشغەرىيەدە يۇقىرى نەسەبلىك شاھزادىلەر يۇقارقى كېيىم- كېچەك ئۆرنەكلىرىنىڭ قىممەت باھالىقلىرىنى ئېلىپ كېيىپ يۈرىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇ. بىز «بارتۇ» دەپ ئاتالغان قىسقا كەمزۇلنىڭ نامىنى كۆرگەندە، كۆز ئالدىمىزغا كۇچا مىڭ ئۆيلىرىدىكى تام رەسىملىرىدە ئېسىلۋادىلەر كەيگەن مۇنۇ كەمزۇللار كۆز ئالدىمىزغا كېلىدۇ. يۇقارقى «بارتۇ» - كەمزۇل، روسلارغا ئۆتۈپ «پەلتو» بولغان، بىز روسلاردىن قوبۇل قىلىپ «پەلتۇ» دەپ ئاتاۋاتىمىز. بۇ ئۆز نۆۋىتىدە، ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى كېيىم- كېچەك مەدەنىيىتىنىڭ باشقا ئەللەرگە كۆرسەتكەن تەسىرىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم يىپ ئۇچى تەمىنلەيدۇ. (رەسىم كىرىشتۈرۈلدى)

بۇ تېخى مەھمۇد كاشغەرىيەدىن 2، 3 ئەسىر بۇرۇنقى مەدەنىيەتنىڭ ئىپادىسى ئىدى. مەھمۇد كاشغەرىي مانا شۇ كەمزۇللارنى، قىسقا يەڭلىك « قۇلاق تون» ئالدى - ئارقىسىدا قايرىمىسى بولغان بۆرك ۋە كەمچەت ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەردىن جىيەك تۇتۇلغان «قىزغىلىغ بۆرك - تۇماق» لارنى كەيگەنلىكىنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرىمىز. مانا بۇلار دەۋر ئالاھىلىكى ۋە مىللىي ئالاھىدىلىكىنى يورۇتۇپ بېرىدىغان مەنبە ئىدى. مەن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۇچىسىغا يۇقارقى كېيىملەرنىڭ بىرەرسىنىڭمۇ چىقىمىغانلىقىنى كۆرۈپ، ئاپتونىڭ ئىككى ئالىمنىڭ رەسىمىنى سىزىپ چىقىشتىن بۇرۇن «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» نى قايتا- قايتا ئوقۇغانلىقىدىن شۇبھىلەندىم.

مەھمۇد كاشغەرى «ئاياغ» دېگەن سۆزگە لەقەم – ئۇنۋان دېگەن ئىزاھاتنى بەرگەن. (3- توم 236 بەت) «ئايادى» دېگەن سۆزنى ئىزاھلاپ: خان ئاغا ئاياغ بەردى – خان ئاغا لەقەم – ئۇنۋان بەردى، (1 – توم 358 – بەت) دەيدۇ. قاراخانىيلار دەۋرىدە ئۇنۋان بېرىلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭغا مەرتىۋىسىگە ئاساسەن تون، ئات، تامغا بېرىلەتتى. يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ مۇنۇ مەلۇماتى بۇ پىكرىمىزنىڭ دەلىلى بولدى: «ئاياغ بەردى تامغا ئات ئۈستەم، كەدۇت»^⑥. بۇ مىسىرنىڭ كېڭەيتىمە مەنىسى: كۈن تۇغدى ئىلىگ ئۆگدۈلمىشكە ئۇنۋان بېرىپ، قوشۇننى تاپشۇردى، ئەمەلىگە مۇناسىپ تامغا، ئات ۋە تون ئىنتام قىلدى، دېگەنلىك ئىدى. يۇقارقى مەلۇماتلارغا ئاساسەن قاراخانىيلاردا مەخسۇس ئەمەل – دەرىجە كېيىملىرى بولىدىغانلىقىدىن گۇمان قىلمايمىز. ۋاھالەنكى، ھېچقانداق بىر جايدا «خان سەللە بەردى» دېگەندەك بىرەر ئۇچۇرمۇ بەرمىگەنلىكى، شۇنىڭ ئۈچۈن مەھمۇد كاشغەرى ماددا سۆزلۈكىدە بۇ ھەقتە مەلۇمات بەرمىگەنلىكىدىن، سەللىنى ئۆز دەۋرىدىكى دىنىي ئىماملار قوبۇل قىلغان بولسىمۇ، ئوردىدا سەللە ھېچقاچان بىرەر ئەمەل دەرىجىنى ئىپادىلەيدىغان بەلگە بولمىغانلىقىنى كۆرەلەيمىز. شۇڭا يۈسۈپ خاس ھاجىپقا، مەھمۇد كاشغەرىگە سەللە ئوراپ قويۇپ، ئۇنى شاھزادىلار قاراخانىيلار ئوردىسىدىكى ئۇلۇغ خاس ھاجىپلار كىيىدىغان خاس مەرتىۋە كىيىمى ئورنىدا قوبۇل قىلىنىشى رەسسامنىڭ ئۆز خائىشى بويىچىلا ئىش قىلغانلىقى بولىدۇ.

قەتئىي سەل قاراشقا بولمايدىغان يەنە بىر نۇقتا بار ئىدىكى، بۇ مەھمۇد كاشغەرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپلارنىڭ ۋە تەنپەرۋەرلىك، مىللەتپەرۋەرلىك خاراكتىرىنى، مىللىي مەدەنىيەتنى جان تىكىپ قوغدايدىغان روھىنى ئەكس ئەتتۈرۈشتە تولىمۇ ئەھمىيەتلىك ئىدى. مەن ئۆتكەنكى ماقالەمدە «يەلمە» دېگەن يەڭسىز تون ھەققىدىكى ئۇچۇرنى تىلغا ئېلىپ، بۇنى مەھمۇد كاشغەرىنىڭ ئەرەپ، پارسلار بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ كېيىم-كېچەك مەدەنىيىتى سېلىشتۇرمىسىدا كوزۇر قىلىپ كۆرسەتكەن ئۆرنەكلەرنىڭ بىرى ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتكەنىدىم. تېخىمۇ ئىلگىرلىگەن ھالدا پىكىر قىلغاندا مەھمۇد كاشغەرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپلار شۇنچىلىك مەغرۇر ئالىملاردىن ئىدىكى، مىللىي مەدەنىيەتنى ھەرگىزمۇ ئەرەپ، پارسلارنىڭ مەدەنىيىتىگە تېگىشىنى خالىمايتتى. تۈرك-ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى ئەرەپ-پارس مەدەنىيىتىدىن ئالاقاچان يۇقۇرى قويايتتى. شۇنداقلا تۈرك-ئۇيغۇرلارنى ئەرەپ، پارسلاردىن ئۇلۇغ بىلەتتى. ئەرەپ-پارسلارنىڭ گۇپپاچىلىرى ئەمەس ئىدى، مەيدانى مۇستەھكەم، گىگانىت ئالىملاردىن ئىدى. تۆۋەندىكى شېئىر بۇنىڭغا پولاتتەك پاكىت بولىدۇ.

قاچان ئۇنى تۈرك دەپ تونسا،

خەلق ئۇنىڭغا شۇنى ئېيتىدۇ

بۇنىڭغا ئۇلۇغلۇق تېگىدۇ،

بۇنىڭدىن باشقىسىگە ئاشمايدۇ.

(1-توم، -456 بەت)

ئۇنۇتماسلىق كېرەككى، يۇقارقى شېئىر ئەرەپ خەلىپىسىگە تەقدىم قىلىنغان كىتابقا كىرگۈزۈلگەن، ئۇنىڭدىن باشقا ھەدىلەردىن مىساللار كەلتۈرۈلۈپ، تەڭرى بىزنى ئۇلۇغلىغان، ئەزىزلىگەن دەپ ئىپتىخارلىنىدۇ، بۇ ئۇلۇغلىق مەدەنىيەت جەھەتتىكى، مىللىي روھتىكى ئۇلۇغلىق ئىدى. يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن مەھمۇد كاشغەرى مانا شۇ مىللىي مەدەنىيەتنىڭ كىگانىت قوغدىغۇچىلىرى، مىللىي روھنىڭ ئاۋانگارت ئىجراچىلىرىدىن ئىدى. ئۇلار ئەرەب ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ تۈرك - ئۇيغۇر مىللىي مەدەنىيىتىنى يۈتۈپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن، مۇستەھكەم مەنىۋى سېپىل سوققان. دەھشەت بىلەن ھۇجۇم قىلىۋاتقان ئەرەبلەشتۈرۈش دولقۇنىغا توغان ئورناتقان ئۇلۇغ سەركەردىلەردىن ئىدى.

بىزنىڭ بۇ پىكىرنى قويۇشىمىزدىكى مۇددىئا شۇكى، ئۆزىنىڭ مىللىتىنى، مىللىي مەدەنىيىتىنى شۇنچە ئۇلۇغ بىلىدىغان بىر ئالىم ئۆزىگە، مىللىي مەدەنىيىتىگە مەنسۇپ بولمىغان كېيىملەرنى كېيىپ، ئۆزىنىڭ قىممەت قاشى، ئەقىدىسىگە مۇخالىپ يول تۇتارمۇ؟ بىز ئۇ لۇلۇغ ئالىملىرىمىزنىڭ مىللىي مەدەنىيىتىگە بولغان ئۆزلۈك ئەقىدىسى ۋە نازۇك تاللاشلىرىنى نەزەردىن ساقىت قىلىپ، ئۇلارنىڭ قىممەت قارىشىغا، ئەقىدىسىگە مۇخالىپ ھالدا مىللىي مەدەنىيەتتىن ياتلاشتۇرۇۋەتسەك ئۇ ئالىملارغا قانداق يۈز كېلەلەيمىز.

سەللە ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي باش كىيىمى ئەمەس

مەن ماقالەمدە سەللە مەسىلىسىنى ئالاھىدە تىلغا ئالغان ئىدىم. چۈنكى كېسىپ ئىپتىشقا بولىدىغان تارىخىي پاكىت شۇكى، سەللە ھەرگىزمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋىي مىللىي باش كىيىمى ئەمەس، ئۇ سېپى ئۆزىدىن ئەرەپلەرنىڭ «يالداسى» شۇنداقلا ئىسلام دىنىنىڭ بەلگىلىرىدىن بىرى. «سەللە» پارس تىلىدىن كىرگەن سۆز، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتىدە «ئەرەپچە سۆز» دېگەن بولسىمۇ، ئەرەپچە مەنبەلەردە «ئەلئىمامە» دېيىلىدۇ. سەللە يەنە (دەستار) دەپمۇ ئاتىلىدۇ. دەستار ھىندى تىلىدىكى سۆز بولۇپ، ئىسلام دىنى بىلەن ھىندى دىنىنى بىرلەشتۈرمەكچى بولغان تاناك (1469 - 1539) قۇراشتۇرۇپ چىققان ئاتالمىش «سىخ» دىنىدىكىلەر كىيىدىغان باش كىيىم) ⑦ دېيىلگەن. ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتىدە: «سەللە ناماز ئوقۇغاندا ئەر كىشىلەر بېشىغا يۆگەيدىغان ئۇزۇن ئاق رەخت» (1999 - يىلى 1 - بېسىلىشى 622 - بەت) دېيىلگەن. ھاجى ئەبدۇلئەزىز ئەلى ئارقان «مۇقامچىلىقتا سەللە مەسىلىسى» دېگەن ماقالىسىدا ئىبنى قەييۇم ئەلجەۋزىنىڭ «ئاخىرەتلىك ئۇزۇق تۈلۈك» دېگەن كىتابىدىن نەقىل ئېلىپ: «ئۇ (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) سەللە كىيەتتى، ئۇ

ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ سەللىسىنى كۈيۈۋىتىش ئىلى كىيگەن@دېگەن مەلۇماتنى بېرىدۇ. يەنە ھەدىسىلەردە «پەيغەمبەرىمىزنىڭ مۇنبەردە خۇتبە ئوقۇۋاتقاندا قارا رەڭلىك سەللە كىيگەنلىكىنى ۋە پەتلىسىنى ساڭگىلىتىپ قويىدىغانلىقىنى، باشقىلارنىمۇ سەللە يۆگەشكە رىغبەتلەندۈرگەنلىكىنى بايان قىلغان». گامى دەۋىرلەردە سەللە يۆگەش، ئۇنىڭ رەڭگى، يۆگەم سانى مەزھەپكە مۇناسىۋەتلىك بولغان. سۈننى مەزھىپىدىكىلەر تۆت خەلىپىگە سىمۋول قىلىپ تۆت يۆگەم ئورنىغان، قارا ياكى يېشىل رەڭلىك سەللە شىيە مەزھىپىدىكىلەرنىڭ بەلگىسى بولۇپ، ئۇلار 12 ئىمامغا سىمۋول قىلىپ 12 ئۆرۈم قىلىپ سەللە يۆگىگەن. بۇنىڭدىن مەلۇم بولىدىكى، سەللە روشەن ھالدا دىنىي ئىسلامنىڭ بەلگىلىرىدىن بىرى. ئاپتور دىنىي ئۆلىما ئائىلىدىن كېلىپ چىققان ۋە ئۆزى خەتىمە تۇرغان تۇرۇقلۇق سەللىنى: «سەللە باي - كەمبەغەللىكنىڭ ياكى ئەمەلدار بىلەن پۇقرانىڭ ئايرىمىسى ئەمەس» دەيدۇ، ئۇنداق بولسا سەللە زادى نېمىنىڭ بەلگىسى؟ يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن مەھمۇد كاشغەرىگە كىيىدۈرۈلگەن سەللە ئاپتور ئېغىدا ئەمەلدارلىقنىڭمۇ بەلگىسى ئەمەس، دىنىي كامىللىقنىڭ بەلگىسىمۇ ئەمەس ئىكەن. ئۇنداقتا ئۇ ئالىملارغا كىيىدۈرۈلگەن سەللە ئاپتورنىڭ كۆرسىتىشىچە بولغاندا پەقەت «سالاپەتلىك كۆرسىتىش» ئۈچۈنلا قويۇلغانمۇ؟ سەللىنىڭ ھازىرقى تۇرمۇشىمىزدا، دىنىي سالاھىيەتنى ئىپادىلەيدىغان بەلگە سۈپىتىدە ئومۇملاشقانلىقىنى ھەممە ئادەم بىلىدۇ. يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن مەھمۇد كاشغەرى بېشىغا يۆگەلگەن سەللىنىڭ پەتلىسىنىڭ ئىككى خىل ھالەتتە بولۇشى كىتابخانلارنىڭ ئېغىدا يەنە بەزى سوئاللارنى تۇغدۇردى. بىراق ماقالىسا بۇ سوئالغا جاۋاب بېرىشتىن ئۆزىنى قاقچۇرغان، شۇنداق بولسىمۇ بىز يەنە بىر قېتىم سوراپ باقايلىكى، مەھمۇد كاشغەرىنىڭ سەللىسىنىڭ پەتلىسىنى سولدىن چۈشۈرۈپ، ئوڭ مۇرىسىگە ئارتۇلدۇرۇلۇشى بىلەن يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ سەللىسىنىڭ پەتلىسىنى قۇتبىگە چىققان ئىماملارنىڭكىدەك مۇرىسىدىن ساڭگىلىتىشنىڭ ھېچقانداق مەناسى يوقمۇ، ياكى يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ قۇتبىگە چىققان ھالىتىنى ئىپادە قىلامدۇ؟ مەھمۇد كاشغەرىچە پەتلىنى بىز پارس رەسساملىرىنىڭ قولدىن چىققان رەسىملەردىنلا كۆرەلەيمىز، ئۇنداقتا بۇ بىر تەقلىدۇمۇ؟ بىر دەۋر تۇغقان قوشكېزەك ئالىملارنىڭ سەللە ئورنىشى ۋە بۇ سەللەرنىڭ ئالاھىدە پەرقلىق بولۇشى ھەرگىزمۇ نورمال ئىش ئەمەس.

100 يىلنى 1000 يىلغا بىرلىك قىلىش ئىلمىيلىك ئەمەس

ماقالدا ئاپتور يەنە شۇ سەللە توغرىسىدا پىكىر قىلىپ، ئىلمىي قانۇنىيەتكە خىلاپ ھالدا سەللىنى ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي كىيىم - كېچىكى كاتاكورىيىسىدە چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن مۇنداق بىمەنە ئاساسلاردىن كۆرسىتىدۇ: «سەللە باش كىيىم كاتاكورىيىسىگە كىرىدۇ، بۇنىڭدىن خېلى بۇرۇنلا ئۇيغۇرلار بېشىغا سەللە ئوراپ

ئادەتلەنگەن....

بۇنىڭدىن تەخمىنەن 100 يىللار ئىلگىرى تارتىلغان فوتو سۈرەتلەردىن مەن ئۇيغۇرلارنىڭ پۇتلىرى يالاڭ ئاياغ، كىيىملىرى جۇل - جۇل بولسىمۇ، بېشىدا سەللە بارلىقىنى كۆرگەن» دەپ ئارقىدىن كىچىكىدە كىشىلەرنىڭ بېشىغا سەللە ئورنىغانلىقىنى كۆرگەنلىكى توغرىسىدا بىر قاتار گەپلەرنى قىلدۇ. دېمەك، ماقالىدا تىلغا ئالغان «بۇرۇن» ئەمەلىيەتتە 60 - 100 يىل بۇرۇنقى ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرمۇش ئادىتى ئىكەن. ئاپتور كۆزدە تۇتقان بۇ دەۋردىكى ئۇيغۇرلار ماددىي ۋە مەنىۋىي مەدەنىيەت جەھەتتە ئىنتايىن زەئىپلەشكەن، مىللىي مەدەنىيەت، مىللىي روھتىن زور دەرىجىدە چېكىنگەن، «قۇرۇپ قاقشال بولۇپ قالدۇق ئوتۇنچى ئاپىرىپ ساتسۇن» دېگەندەك بىر ھالغا چۈشۈپ قالغان دەۋر ئىدى. قارىخانىيلار دەۋرى دېگەن ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىدىكى بۈيۈك چوقا، مەدەنىيەت تەرەققىيات تارىخىي زەنجىرنىڭ ئالتۇن ھالقىسى، مىللىي ئاڭ، مىللىي مەدەنىيەت بۇلغانمىغان، شالغۇتلاشمىغان دەۋر. بۇ دەۋردىكى ئۇيغۇرلار قوينىدا بۇرۇن ئېيتىدىغان يىپەك قولياغلىق ساقلايدىغان، قولغا پەلەي سالىدىغان، ئۆتۈكنىڭ پاشىلىرىغا ھەرخىل تەڭگىلەردىن زىننەت قويىدىغان، ياستۇق قېپى، تام چارشاپلىرى، زەدىۋاللىرى، دەستۇرخانىلىرىغا ھەر خىل گۈل نۇسخىلىرىنى چۈشۈرۈپ كەشتە ئىشلەيدىغان، كەمەللىرىگە ئالتۇن، كۈمۈشتىن توقا بېكىتىدىغان، ئۆتۈككە پىتەك سالىدىغان، خۇرچۇنلارنىمۇ كەشتە بىلەن زىننەتلەيدىغان، ئىپار ۋە باشقا خۇشپۇراقلارنى ئىستېمال قىلىدىغان، دەزمال بىلەن كىيىملەرنى قاتۇرۇپ كىيىدىغان مەدەنىيەتلىك ئۇيغۇرلاردىن بولغان. بۇنى قانداقمۇ پۇتى يالاڭ ئاياغ قالغان، جۇل - جۇل كىيىمگە ئورالغان، ئۇيغۇرلارنىڭ ئېسىل باش كىيىملىرىنى ئېلىپ كىيىشكە قۇربىتى يەتمەي بىر مېتىر، يېرىم مېتىر ماتا ۋە داكىنى بېشىغا يۆگىۋېلىشتىن باشقا ئامالى قالمىغان دەۋردىكى كىشىلەرنى سېلىشتۇرغىنى بولسۇن. ئەگەر بىز 100 يىل بۇرۇنقى ئۇيغۇر پۇقرالىرىنىڭمۇ سەللە ئورنىۋېلىشىنى مىللىي ئاڭنىڭ ئەمەس، پەقەت دىنى ئاڭنىڭ ئىپادىسى ئىدى، دەپمۇ چۈشەندۈرۈش مۇمكىن. تارىخنىڭ ھېچقانداق بىر باسقۇچىدا سەللە ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي كىيىم - كېچەك مەدەنىيىتى قاتارىدا ئومۇملاشقان ئەمەس. كىيىم - كېچەك مەسىلىسىدە ھەتتا قارا خانىيلاردىن كېيىن ئەڭ گۈللەنگەن تۆمۈرلەر دەۋرى ۋە سەئىدىيە خانلىقى دەۋرىدىكى تۇرمۇش، كىيىم - كېچەك ئادىتىنى قارا خانىيلارغا كۆچۈرۈپ ئاپىرىپ تارىخنى دەلىلەشكە ئۇرۇنۇش يەنىلا ئىلمىي پىرىنسىپقا مۇخالىپ كېلىدۇ.

ئاپتور ماقالىسىدە خۇددى بىرەر پادىشاھنىڭ ئوردىسىدا غىزادا بىللە ئولتۇرغاندەك «تارىختا ئۆتكەن شاھلارنىڭ رەسىملىرىگە قارىسام ھەممىسىنىڭ بېشىدا سەللە بار ئىكەن، شاھلار، شاھزادىلەر، ئېسىلزادىلەر، ۋەزىر - ۋۇزىرالار ئائىلىسىدە تاماققا ئولتۇرغاندا، ئارام ئالغاندا، ئۇخلىغاندا بېشىدىكى سەللىنى قوزۇققا ئاسدۇ» دەيدۇ. لېكىن بۇ يەردە قايسى ئەلنىڭ، قايسى دەۋرنىڭ پادىشاھلىرىنى كۆزدە تۇتىۋاتقانلىقىنى تىلغا ئالمايدۇ.

دۇنيا تۈركلوگ ئالىملىرى ئورتاق ئېتراپ قىلغان تارىخىي پاكىتلاردا قارا خانىيلارغىچە بولغان نەچچە ئەسىرلىك تارىخىي مۇساپىدە ھېچقانداق تۈرك-ئۇيغۇر شاھلىرىنىڭ سەللە ئورنىغانلىقىغا دائىر مەلۇمات يوق. ھون تەڭرىقۇتلىرىمۇ، كۆك تۈرك خانلىرىمۇ قارا خانىيلار خاقانلىرىمۇ، كۇچا پادىشاھلىرىنىڭمۇ ئىزچىل ئالتۇن تاج كىيگەنلىكى ئارخىئولوگىيەلىك پاكىتلار ئارقىلىق ئىسپاتلاندى، ھەم ئۇ تاجلار مەتبۇئاتلاردا ئېلان قىلىندى. بىز خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ نادىر ئۆلگىلىرىدىن دەۋرىمىزگىچە يېتىپ كەلگەن داستان، چۆچەكلەردە خەلقىمىزنىڭ پادىشاھلىرىنى ئالتۇن تاجلىق ھالەتتە كۆرگەنلىكىنى بىلىمىز. قارا خانىيلار دەۋرىدىن ئۇچۇر بېرىدىغان «قۇتادغۇبىلىگ» ئەسىرىدەمۇ ئالتۇن تاج ھەققىدە روشەن مەلۇماتلار بار.

213

قوڭۇر يەرتېگىدە ئالتۇن ئىدى تاش،
گەر چىقسا بەگلەرگە بولۇر باشقا تاج.

تەڭرىقۇت تاجى

دېمەك ، ئەلۋەتتە يۇقىرىقىدەك پاكىتلارغا ھۆرمەت قىلماسلىق ۋە ئۇنى ئىنكار قىلىش توغرا ئىلمىي پوزىتسىيە ئەمەس.

دۈم كۆمتۈرۈلگەن ئېرقىي ئالاھىدىلىك مەسلىسى

بۇ يەردە يەنە ئاپتونىڭ ئەڭ پىرىنسىپال يەنە بىر ئىلمىي سەۋەنلىكىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتۈش ھاجەت. ئاپتونور ماقالىسىدە: «مەندەك بىر كەسپىي رەسسام ئۈچۈن ئېيتقاندا ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىدىن يۇقىرىدا قەيت قىلىنغان شەرتلەرگە ئۇيغۇن كېلىدىغان ئوبرازلارنى بايقاش بۇلارنى مۇۋاپىق ھالدا بىرىكتۈرۈش ئارقىلىق قىلغان يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ ئوبرازىنى يارىتىش ئۈنچە تەسكە توختىمىدى» دەيدۇ. بۇ يەردە دېمەكچى بولغىنى، 1000 يىل بۇرۇن ياشاپ ئۆتكەن يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ پورتىرتىنى تۇرغۇزۇشتا، ھازىرقى زاماندىكى ئادەملەرنىڭ ئارىسىدىن پىروتوتىپ بولىدىغان ئادەملەرنى ئاساس قىلىپ سىزىپ چىققانلىقىنى ئۇققىلى بولىدۇ. ئاپتونور بۇنداق ئىلمىي بولمىغان ئۇسۇلنى مەھمۇد كاشغەرنىڭ پورتېرتىنى سىزىشتىمۇ قوللىنىپ، زامانىمىزدىكى يەنى ئوپالىنى مەركەز قىلىپ قەشقەردىن «ئوبراز» ئىزىدىگەنلىكىنى تىلغا ئالىدۇ، «مەھمۇد قەشقەرنىڭ پورتېرتىنىڭ بارلىققا كېلىشى ھەققىدە» دېگەن ماقالىسىدە: «بۇ ئالىمنىڭ ئوبرازىنى شۇ ئالىم ياشىغان ماكان ۋە شۇ ماكاندا ھازىرغا قەدەر ياشاپ كېلىۋاتقان خەلقلەرنىڭ، ئىككىنچى تۈرلۈك قىلىپ ئېيتقاندا، بۇ ئالىمنىڭ ئۇرۇق ئەۋلادلىرى ئارىسىدىن ئىزدەش لازىم دەپ قارىدىم، ھەمدە مەقسەتلىك ھالدا

يالغۇز ئوپال يېزىسىنىلا ئەمەس، بەلكى قەشقەر رايونىنى ئارىلىدىم. پىشقەدەم ئۆلىمالار، ياشانغان كىشىلەر ئارىسىدىن تىپىك ئوبرازلارنى بايقاش يولىدا ئىزدەندىم① - دەيدۇ. كۆرۈنۈپ تۇرۇپتىكى، تارىخقا مۇشۇنداق مەسئۇلىيەتسىز مۇئامىلە قىلىپ، ئوبراز يارىتىشتا زامان ۋە ماكان بىلەن ھېسابلاشماي، ئۆز يۇرتىدىكى 21 - ئەسىردە ياشاۋاتقان قوپقارا ساقاللىق، قار كۆزلۈك، قاغشارلىق، تەمبەل ئادەمدىن بىرنى تېپىۋېلىپ، ئۇنى پروتوتىپ قىلىپ، ئۇنىڭغا قايسى دەۋرنىڭ كىيىم پوسۇنى ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولمايدىغان غەيرىي فورمىدىن بىر كىيىدۈرۈپلا مەھمۇد كاشغەرىنىڭ پورتېرتى، دەپ، ئۇنى: «غەيۇر شاھزادە، ئىلىم - ئېرىپاندا كامالەتكە يەتكەن زات ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇرغاندىن باشقا ساغلام بەدەن، پۈتكۈل جىسمى كۈچ - قۇدرەتكە تولغان باھادىر» ئوبرازى دەپ تەرىپلەپ كۆرسەتكەن. بۇ ئۇسۇلنى ئىلمىي قانۇنىيەتتىن ئازراقلا خەۋىرى بار ھەرقانداق بىر ئادەم ھەرگىزمۇ قوبۇل قىلمايدۇ.

ئىلىم ساھەسىگە كۈندۈزدەك روشەنكى، مەھمۇد كاشغەرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپلار ياشانغان 11 - ئەسىردىن ھازىرغا قەدەر مىڭ يىل مۇساپە ئۆتتى. بۇ جەرياندا تەبىئىي قانۇنىيەت بويىچە 30 ئەۋلاد يېڭىلاندى. بۇ مەسىلنىڭ ئاددى تەرىپى، نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدىغان ناھايىتى مۇھىم خاراكتېرلىق بىر مەسىلە بار. ئۇ بولسىمۇ، قارا خانىيلار دەۋرىدىن 20 - ئەسىرنىڭ بېشىغا قەدەر تەبىئىي مۇھىتنىڭ ئۆزگىرىشى، يېمەك - ئىچمەك ئادىتىدىكى ئۆزگىرىشلەر، تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە ياشاش شارائىتىدىكى ئۆزگىرىشلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندىمۇ، ئەڭ ماھىيەتلىك بولغىنى، ئۇيغۇرلار 1000 يىل مابەينىدە كۆپ قېتىملىق ئېتنىك يۇغۇرلۇشنى باشتىن كەچۈردى. نەتىجىدە ئىرقى تىپىدا بەلگۈلىك ئۆزگىرىشنى بارلىققا كەلتۈردى. ئۇيغۇرلارنىڭ بۇنىڭدىن مىڭ، ئىككى مىڭ يىل بۇرۇنقى ئەجدادلىرى بۈگۈنكىدەك قارا چاچ، قارا كۆز، قارا ساقال بولماي، بەلكى قىزغۇچ ۋە قوڭۇر چاچ، كۆك كۆز بولغانلىقى مەلۇم. مەركىزى ئاسىيانىڭ ئەڭ قەدىمقى ئاھالىسىنىڭ تىپىك ۋەكىلى بولغان كىرورەن ئانا تىپىك ئاق جىنسلىق ئەجدادلاردىن ھېسابلىنىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ بىۋاسىتە ئەجدادى دەپ قارالغان ئوغۇزخانغا باغلانغان ئىرقىي تىپ ساپ ياۋرو ئاق جىنسلىق تىپىدىن ئىدى. «ئوغۇزنامە» دە ئوغۇزخان ۋە ئوغۇزخاننىڭ ئايالىنىڭ تەسۋىرىدە «كۆزلىرى كۆك» ئىدى دەپ بايان قىلىنىدۇ. بۇ ھەقتە يەنە تارىخىي ھۆججەتلەرگە مۇراجەت قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئۆتكەن مەشھۇر شائىر لى بەي ئۆزىنىڭ «شاڭيۈن غەزلى (上云乐)» دېگەن شېئىرىدا ئۇيغۇرلارنىڭ چىرايىنى «قاغشىرىدۇر خۇددى ئۇيۇلتاش، كۆكۈش كۆزلىرى مىسالى قۇياش، سېرىق چاچلىرى ئالتۇنغا رەڭداش، كالىپۇكى قېلىن، قېشى قەلەمقاش» 11 دەپ سۈرەتلەپ، ئۇيغۇرلارنىڭ تۈرك ئىرقىغا كىرىدىغانلىقىدىن بىشارەت بەرگەن.

- 1082 يىلى يەركەندە پۈتۈلگەن بىر قانۇنىي ھۆججەتتە تىلغا ئېلىنغان سوتقا گۇۋالىققا

چاقىرتىلغان بىر كىشىنىڭ قىياپەت تەسۋىرىمۇ بېرىلگەن بولۇپ، ئۇنىڭدا: « بۇ كىشىنىڭ تېرىسى ئاق ، بەدىنى تۈكلۈك ، ساقلىنى چۈشۈرۈۋەتكەن ، بۇرۇتلۇق ، يايما چاچ ، گۈرەنلىك ، كۆك كۆز» (12) ئىكەنلىكى ئېنىق خاتىرىلەنگەن . مۇشۇ دەۋردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىرقىي تىپى توغرىسىدا مەشھۇر تۈرك تارىخچىسى ئانىل چەچەن «ئۇيغۇر تۈركلىرى ئوتتۇرا بوي ، ئۇزۇن ۋە سېرىق چاچلىق ، قاغشارلىق ۋە كۆك كۆزلۈك بىرقەۋم سۈپىتىدە تونۇتۇلغان . كىيىملىرى ئومۇمەن بوزقىر تىپىنىڭ ئورتاق ئالاھىدىلىكلىرىنى ئىپادە قىلاتتى . » دەيدۇ . (13) 957 - يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن ئىسلام جۇغراپىيىچىلىرىدىن ئەبۇ ئىسھاق ئىبراھىم ئىبنى مەھمۇد ئەل ئىستەھرى ئەل پارىسنىڭ «مەسالىك ئەل مەمالىك» دېگەن جۇغراپىيە كىتابىدا غەربىي تۈركلەر بولۇپمۇ ھازىرلار ھەققىدە تەپسىلىي مەلۇمات بېرىلگەن ۋە «ھازىرلار تۈركلەرگە ئوخشىمايدۇ قارا چاچلىقتۇر» (14) دەيدۇ . بۇ بايانلاردا ھازىرلارنى قوڭۇر ياكى ساغۇچ چاچلىق ئۇيغۇرلار بىلەن ئوخشىمايدىغانلىقىغا سېلىشتۇرما قىلغانلىقى مەلۇم بولىدۇ . بىز يەنە گ . گارژىمايىلونىڭ «موڭغۇلىيىنىڭ غەربى ۋە ئۇرۇتقاي چېگرا رايونى» دېگەن ئەسىرىدە ئۇيغۇرلارنى يۈزى سوزۇنچاق، رەڭگى ئاق، كۆزلىرى كۆكۈش دەپ يازغانلىقىنى، جۇڭگو تارىخچىلىرىدىن ئاۋياڭشىيۇ «يېڭى تاڭ يىلنامىسى قىرغىزلار ھەققىدە قىسسە» دېگەن ئەسىرىدە، ئۇيغۇرلارنىڭ چىرايىنى ئاق سۈزۈك، بۇرنىنى قاغشارلىق، چېچىنىڭ قىزغۇچ رەڭلىك ئىكەنلىكىنى ئېيتقانلىقىنى بىلىمىز . شۇنداق ئەھۋالدا بىز دۇنياغا غازىكام سىزىپ چىققان يۇقارقى ئىككى ئەرەب قىيەپەتلىك ياكى ھازىرقى زاماندىكى بىرەر مەھەللە مەسچىتىنىڭ ئىمامى سالاھىيەتلىك بۇ سۈرەتلەرنى نېمە دەپ چۈشەندۈرىمىز؟

بۇ يەردە رەسسام ئۇيغۇرلارنىڭ خاقانىيە دەۋرىدىكى مۇھىم مىللىي ئالاھىدىلىكىنى ياتلاشتۇرغان يەنە بىر مەسىلىنى ئەسكەرتىپ قويۇش زۆرۈر . مىڭ يىل بۇرۇنقى ئۇيغۇرلار، ئومۇمەن ئۇزۇن چاچ قوياتتى، بېشىنى يالاندەك چۈشۈرۈۋەتمەيتتى . بۇ خۇسۇستا تارىخى پاكىتلارمۇ بار، مەھمۇد كاشغەرىمۇ قىممەتلىك ئۇچۇرلارنى بەرگەن . مەھمۇد كاشغەرى «سولۇندى» دېگەن سۆزگە «ئەر كىشىلەرنىڭ ئارقىسىغا ساڭگىلىتىۋالدىغان چېچى» دەپ ئىزاھات بەرگەن، بۇ سۆزنىڭ ئېتىمولوگىيىسى ھەققىدە چۈشەنچە بېرىپ : «بۇ سۆزنىڭ ئەسلى «سالندى نەڭ» (ساڭگىلىغان نەرسە) بولۇپ، «بۇ چىرايلىق ئىبارە ئەمەس» دېگەن . (1- توم، 587- بەت) مەھمۇد كاشغەرى «تۈركمەن «رېۋايىتىنى سۆزلىگەندە : «زۇلقەرنەين كەلگەندىن كېيىن، بۇ ئادەملەرنىڭ ئۇزۇن چاچلىرىنى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش تۈركلەرگە خاس بەلگىلەرنى كۆرۈپ، بۇلار تۈرككە ئوخشايدۇ دەيدۇ» دەيدۇ . (3- توم 566- بەت) (بۇ رېۋايەتتە تۈركلەرگە خاس بەلگىلەرنىڭ مۇھىم نىشانى سۈپىتىدە «ئۇزۇن چاچ قويۇش» نى كۆرسىتىدۇ . ئارخىئولوگىيەلىك بايقاشلاردىمۇ بۇ خىل ئالاھىدىلىك روشەن بولماقتا). يىراق قەدىمكى دەۋردە ئۇزۇن ئۆرم چاچ قويۇش ئادىتى ئاياللاردىلا بولۇپ

قالماستىن، بەلكى تۈركىي خەلقلارنىڭ ئەللىرىدىمۇ ئۇزۇن تارىخقا ئىگە بىر ئەنئەنە بولغانلىقى مەلۇم. ھونلاردا دىڭلىڭلاردا، سۈي، تاڭ دەۋرىدە تېلپلار ۋە خۇيخېلاردا، تۈركلەردە، تارىم ئويمانلىقىدا، تەڭرىتاغ، ئالتاي تاغ ئېتەكلىرىدە ياشىغان قەدىمكى تۈركىي تىللىق قوۋملاردا، ئۇلارنىڭ ئەجدادى بولغان ساكلاردا زور دەرىجىدە ئومۇملاشقان ئەنئەنە ئىكەنلىكى ئىسپاتلاندى. ئۇيغۇرلار ھەققىدىكى تارىخىي خاتىرىلەردىمۇ ئۆرمە چاچ مەدەنىيىتى تىلغا ئېلىنغان، «يېڭى تاغنامە. تەيزۇڭنىڭ خانزادىلىرى تەزكىرىسى» دە تۈركلەر «قوي تېرىسىدىن كىيىم كىيگەن، ئۆرۈم چاچ قويغان. بەش ئادەمنى بىرلەشتۈرۈپ بىر گۈرۈپپا دەپ ئاتايتتى» دېيىلگەن.

«كونا تاغنامە» 199- جىلد «تېلپلار تەزكىرىسى» دىكى بايانلاردا «ئۇيغۇرلار ئۆرۈم چاچ قوياتتى» دېگەن مەلۇماتلار بار. بۇ خىل ئادەت تاكى قاراخانىيلار دەۋرىگىچە داۋاملاشقان بولۇپ، مەھمۇد كاشغەرى ۋە يۈسۈپ خاس ھاجىپلار بۇ ئەنئەنگە ۋارىسلىق قىلغان. بىراق رەسىمدە بۇ خىل ئالاھىدىلىك زادىلا ئېتىبارغا ئېلىنمىغان. بۇ تارىخىي پاكىتلار بىزگە، تارىخىي مەسىلىلەرگە مۇئامىلە قىلغاندا رەسىملىق نۇقتىئىنەزىرى بىلەنلا ئەمەس، تارىخىي نۇقتىئىنەزەر بىلەن قاراشنىڭ تەخىرىسىز ئىلمىي زۆرۈرىيەت ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ.

پەن - تېخنىكىنىڭ قۇدرىتىگە سەل قارىماسلىق كېرەك

مەن ئىلگىرىكى ماقالەمدە: «ئەگەر مۇمكىن بولسا ئىدى» دېگەن ئۈمىد تىۋىشىدىن چىقارغان ئىككى ئالىمنىڭ ئۇستىخان - سۆڭەكلىرىگە ئاساسەن پورتېرىتنى تۇرغۇزۇپ چىقساق بۇنىڭ دۇنيا ئىلىم ساھەسىنىڭ ئېتراپ قىلىشىغا ئېرىشىش نىسبىتى يۇقىرى بولاتتى، دېگەن ئارزۇيۇم بۇرمىلىنىپ، پىكىرىمنى ھۆكۈم خاراكتېرىدە ئۆزگەرتىپ: «ئالىملارنىڭ باش سۆڭىكىنى قېزىپ چىقىپ، ئاندىن ئۇلارنىڭ قىياپىتىنى تۇرغۇزۇش كېرەك» دېدى، دەپ ئارقىدىن بۇ خىل تىرىشچانلىق سەنئەت ئاناتومىيىسى ئىلمىنى ئاساس قىلغاندا ھېچ نەرسىنى ھەل قىلىپ بېرەلمەيدۇ، دېگەن خۇلاسىنى چىقىرىدۇ ۋە «تارىختا ئۆتكەن مۇتلەق كۆپ ساندىكى زاتلارنىڭ رەسىمىنى سىزغاندا قەبرىنى كولىغان ئەمەس، ئالىملارنىڭ تەۋرەنۈك ئۇستىخانلىرىنى ئورنىدىن قوزغاشنى لايىق كۆرمىدىم» دېگەن باھانىنى كۆرسىتىدۇ. ئەمەلىيەتتە بۇنداق ئىنكارچىلىق ھازىرقى زامان پەن-تېخنىكىنىڭ غايەت زور ئىقتىدارىنى چۈشەنمىگەنلىكتىن كېلىپ چىققان تەنۈرلۈك.

ئەگەر بىز يۇقىرىدا كۆرسەتكەندەك تارىخىي پاكىتلار بولمىغاندا ئىدى، بىزگە بۇ ئىككى ئالىمنىڭ چاچ - ساقال، قاش - قاپاق، ئېغىز - بۇرىنىدىن كۆرە، ئاپتور ئېتىبارغا ئېلىشنى خالىمىغان، باش سۆڭىكى ئارقىلىق يورۇتۇلدىغان: «باشنىڭ چوڭ - كىچىكلىكى، يۈزىنىڭ سوزۇنچاق ياكى يۇمىلاق ئىكەنلىكى، مەڭزىنىڭ ئىگىز ياكى پەسلىكى، قاغىشىرىنىڭ ئىگىز ياكى پەسلىكى» قاتارلىقلارنى

ئېنىقلاشقا ياردەم بېرىدىغان ئېرقىي ئالامەتلەر بىزدىن يىراق ئەسىرلەردە قالغان تارىخىي شەخسلەرنىڭ پورتېرتىنى تۇرغۇزۇشتا قىممەتلىك ئالامەتلەردىن سانىلىدۇ. «قېلىپ» توغرا ھەل قىلىنسا، شۇنچىلىك تارىخىي ئاساسلار تۇرغان يەردە باشقا ئاناتومىيىلىك ئەزالارنى ئورۇنلاشتۇرۇش ھەرقانداق بىر رەسسامنىڭ قولىدىن كېلىدۇ. بۇ ئىشتا ئۇلارنىڭ ئالىملىقى، زالىملىقىنى قانداق بىلگىلى بولىدۇ دەپ، بىز ئۈچۈن ھېچقانداق بىر قىممىتى يوق، بىزگە ناتونۇش بولغان بىر ئادەمنىڭ گېپىنى قىلىۋاتقاندا قۇرۇق باھانە كۆرسەتمەي، ئىمكانىيەت يار بەرمەيدىغانلىقىنى ئېتراپ قىلىش سەمىمىيلىك بولىدۇ. چۈنكى بىزگە يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ خاراكتىرى كۈندۈزدەك روشەن ئەمەسمۇ. كىروران گۈزىلىنىڭ ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەن سۈرىتى پۈتۈن دۇنيانىڭ ئېتراپ قىلىشىغا ئېرىشتى، گەرچە ئۇ مومىيا بولسىمۇ، پەن - تېخنىكىنىڭ ئىقتىدارى بولمىسا، قۇرۇپ قاقشال بولۇپ قالغان 4000 يىللىق جەسەتتىن يۇقارقىدەك گۈزەل ساھىبجامالنىڭ چىقىشىنى كىممۇ تەسەۋۋۇر قىلالايتى. سەنئەت ئاناتومىيەسىنى پەش قىلىپ ئىلىم - پەننى ئىنكار قىلساق بولمايدۇ، رەسسامىمىز تىلغا ئېلىۋاتقان سەنئەت ئاناتومىيەسى ئارخىئولوگىيە ئىلمى دۇنياغا كېلىشتىن بۇرۇنقى كونا نەزەرىيە، ئۇنى ھازىرقى زامان ئارخىئولوگىيە ئىلمىگە تەدبىلغىلى بولمايدۇ.

ئىلىم مۇئەييەنلەشتۈرگەن پورتېرت نېمە؟

ئاپتور 1981 - يىلى ئۆزى سىزغان مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «ئىش ئۈستىدىكى» سۈرىتىنى «پورتېرت ئەمەس ئىدى» دەپ دەۋا قىلىدۇ. ۋە «دەسلەپتە سىزغىنىم پورتېرت ئەمەس، كېيىن سىزغىنىم پورتېرت ئىدى» دەيدۇ. ئۇنداق بولسا ئالدىنقىسى نېمە؟ پورتېرت دېگەن پەقەت يېرىم گەۋدىلىك، ئۇدۇل قاراپ تۇرغان رەسىمىلا كۆرسىتەمدۇ؟

پورتېرت ئەسلى فرانسۇزچە «پورتراىت» دېگەن سۆزدىن كىلىپ چىققان بولۇپ، مۇنداق ئىككى خىل مەنىسى

بار: «بىرى بىر كىشىنىڭ ماي بويلاق، سۇ بويلاق ياكى باشقا نەرسىلەر بىلەن سىزىلغان رەسىمى. مەسىلەن: بىرى يەنە باشقا بىرىنىڭ رەسىمىنى سىزىۋاتىدۇ، دېگەندەك. يەنە بىرى، بىر نەرسە ھەققىدىكى ئېغىزىكى ۋە يازما تەسۋىر».⁽¹⁵⁾ قادىر قاۋۇز تۈزگەن، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2004 - يىلى نەشر قىلغان «ئېنگىلىزچە - ئۇيغۇرچە لۇغەت» تە «پورتېرت» سۆزى ئېنگىلىزچە «portait» دەپ يېزىلىپ «بۇ-چۈيت» دەپ تەلەپپۇز قىلىدىغانلىقى، مەنىسى «رەسىم» دېگەنلىك بولىدىغانلىقى چۈشەندۈرۈلگەن.

ئېنگىلىزچە - خەنزۇچە قوش ئىزاھلىق ئەمەلىي قوللىنىش لۇغىتى» نىڭ 59 - بېتىدە بۇ سۆز «肖像» (سۈرەت، رەسىم) 画像 (رەسىم) 相片 (سۈرەت، فوتوسۈرەت) دەپ چۈشەندۈرۈلگەن. ئۇزۇن يىللىق رەسساملق كەسپى بىلەن شۇغۇللانغان مەشھۇر رەسسام پورتىرېت ھەققىدىكى چۈشەنچىنى شۇنچە تار ئۇقۇمدا ئىزاھلاش ئارقىلىق، 24 يىل بۇرۇن سىزغان رەسىمنى ئىنكار قىلىش بەدىلىگە، يېڭى سىزغان رەسىمگە خاتىرە مۇنارى تىكلەمەكچى بولىدۇ. «كېسىپ ئېيتالايمىزكى، ئىككىنچى قېتىم سىزغىنىم مېنىڭ تەسەۋۋۇرۇمدىكى مەھمۇد كاشغەرى بولدى» دەيدۇ، ئۇنداقتا ئالدىنقىسى كىمنىڭ تەسەۋۋۇرىدىكى مەھمۇد كاشغەرى ئىدى؟ بىراق بىزنىڭ تەلەپ قىلىۋاتقىنىمىز، ئاپتورنىڭ شەخسىي تەسەۋۋۇرىدىكى «غايىۋى، روھىي» مەھمۇد كاشغەرى ئەمەس، بەلكى دۇنيا ئىلىم ئەھلىلىرىنىڭ ئېتراپ قىلىشىغا ئېرىشكەن، بىز يۇقىرىدا تىلغان ئالغان تۆت خىل ئالاھىدىلىك مۇجەسسەم قىلىنغان، ئەلنىڭ قەلبىگە بەدئىي سەنئەت چىنىلىقى بىلەن سىڭالايدىغان، قارا خانىيلارنىڭ شاھزادىسى، ئۆز دەۋرىنىڭ قوش بىسلىق «خەنجىرى» بولغان بىر ئۇلۇغ ئالىمنىڭ سىماسى. ئۇ ھەرگىزمۇ ئەرەپ ياكى پارسلارنىڭ دىنى ئۆلىماسى ئەمەس، كېيىنكى ئوتتۇرا ئەسىر ۋە يېقىنقى زاماندىكى مەھەللە مەسچىتىنىڭ ئىمام - خاتىپى ئەمەس.

ئاپتور ماقالىسىدە يەنە: «كۆز ئالدىمىزدا ئايان بولغان پورتىرېتلار ئالىملارنىڭ رېئال ئوبرازى ئەمەس، بەلكى، رەسساملارنىڭ تەسەۋۋۇرىدىكى غايىۋى، روھىي ئوبرازىدىن ئىبارەت» دەيدۇ. يۇقارقى پىكىردىكى مەنتىقىسىزلىكلەرنى تىلغا ئالغاندىمۇ «غايىۋى، روھىي ئوبراز» دېگەن سۆز ئالدى بىلەن ئىككى ئالىمنىڭ تارىخىي رىئال شەخس ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلىشقا ئېلىپ بارىدۇ. «غايىۋى، روھىي ئوبراز» دېگەن ئۇقۇم بىلەن تەسەۋۋۇر ئارقىلىق تۇرغۇزۇلغان تارىخىي رىئال ئوبراز ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنى ئارلاشتۇرۇۋەتمەسلىك كېرەك. ئادەتتە «غايىۋى، روھىي ئوبراز» دېگەن ئۇقۇم ئەپسانىۋىي ئوبرازلاردا قوللىنىلىدۇ، تارىخىي رىئال ئوبرازلارغا ئۇنداق يالغىچ قوللىنىلمايدۇ. ئەگەر ئۇقۇملار ئارلاشتۇرۇۋېتىلسا «رېئال ئوبراز ئەمەس» دېيىلسە، خىيالىي، ئەپسانىۋىي ئوبراز بولۇپ قالىدۇ.

شەكىل بىلەن مەزمۇننىڭ مۇناسىۋىتى مەسىلىسى

مەن ماقالەمدە باشلانما سۆز سۈپىتىدە تىلغا ئالغان: رەسىم دېگەن بىر ئادەمنىڭ قىياپىتىنىلا ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ئوبرازىنى، خاراكتېرىنى مۇجەسسەم ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان سەنئەت» دېگەن پىكىرىمنى «قىياپەتنىڭ كېرىكى يوق» دېگەن گەپ دەپ چۈشەنگەن ياكى بۇرمىلىغان ئاپتور «قىياپەتنى سىزماي تۇرۇپ، ئوبراز ۋە خاراكتېردىن ئېغىز ئاچقىلى بولامدۇ؟ بۇ بىر ئەقەللىي ساۋاتقۇ؟ ئاپتورنىڭ رەسساملق سەنئىتى ھەققىدىكى چۈشەنچىسى شۇقەدەر چولتا تۇرۇپ بۇ ھەقتە ماقالە

يېزىشى كىشىنى ئەپسۇسلاندۇردۇ» دەيدۇ. قارىغاندا، مەزمۇن بىلەن شەكىلنىڭ بىردەكلىكىدىن ئىبارەت نەزەرىيە مەسىلىسىنى ھەمدە تەبىئىي قانۇنىيەتلىك ئىلمىي پىرىنسىپنى تىلغا ئېلىش رەسسامنىڭ نەزەرىدە « ئەپسۇسلانارلىق ئىش، چولتلىق» ئىكەن. نېمىنى سىزىش، قانداق ماھىيەتنى ئەكسى ئەتتۈرۈش ھەققىدە ئاۋۋال ئويلاشماي تۇرۇپ، ئاۋۋال شەكىلنى - قىياپەتنى سىزىۋېلىپ، ئاندىن ئوبراز ۋە خاراكتىر ھەققىدە ئويلىنىش قايسى رەسساملىق ئېقىمىنىڭ مەنتىقىسى؟ ئاپتور ماقالىسىدە گۈزەل - سەنئەت ھەققىدە توختىلىپ، « سەنئەتنىڭ يەنە بىر ئاتىلىشى «گۈزەل شەكىل يارىتىش سەنئىتى» ئۇشەيئىلەرنىڭ شەكىلى ھالىتىنى سۈرەتلەش ئارقىلىق ماھىيەتنى كۆرسىتىپ بېرىشنى مەقسەت قىلىدۇ» دەيدۇ. ئۇنداقتا ئاپتور تىلغا ئېلىۋاتقان ماھىيەت نېمە؟ تارىخىلىق بىلەن دەۋر ئالاھىدىلىكى، مىللىي خاسلىق بىلەن شەخسىي خاراكتېرنىڭ مۇجەسسەم ھالدا گەۋدىلىنىشىنى ئېتىبارغا ئالمايدىغان، شەكىل بىلەن مەزمۇننىڭ مۇناسىۋىتى دۇم كۆمتۈرۈلگەن ماھىيەتمۇ؟ تېخىمۇ كۈنكېرتلاشتۇرغاندا ئاۋۋال ئاپتورنىڭ «رەسساملىق ئۇسلۇبى» بويىچە بولغاندا، مەزمۇن ۋە ماھىيەت ھەققىدە ئويلاشماي تۇرۇپ، زامانىمىزدىكى بىرەر ئادەمنىڭ سۈرئىتىنى سىزىۋېلىپ، ئاندىن ئۇنىڭغا «مەھمۇد كاشغەرى» دەپ ئىسىم قويغاندەك ياكى تارىخى ئاساسلارنى نەزەرگە ئالماي «غايىۋىي، روھى ئوبراز» دىن بىرنى سىزىۋېلىپ، ئۇنى مەھمۇد كاشغەرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپ دەپ دەۋا قىلغاندەك ماھىيەتمۇ؟

مەن ماقالەمدە يۇقىرىقى تەلەپنى خېلى كۈنكەرت بايان قىلىپ: «مىللىي خاراكتېرنىڭ ئىپادىلىنىشى ئۈچۈن قاش، قاپاق، قاغشا، ساقال، بۇرۇتلا كۇپايە قىلمايدۇ. بۇ خىل ئالاھىدىلىك (شەكىل) شۇ مىللەتكە مەنسۇپ بولغان كۆپلىگەن كىشىلەر ئۈچۈن ئورتاق، تارىخىي شەخسلەرنىڭ ئوبرازىنى گەۋدىلەندۈرۈشتە مىللىي ئالاھىدىلىك بىلەن خاسلىقنى، تارىخىلىق بىلەن دەۋر ئالاھىدىلىكىنى، قىياپەت تەسەۋۋۇرى بىلەن پىسخىك تەسەۋۋۇرنىڭ مۇناسىۋىتى ئۇيغۇن بولۇشى تەلەپ قىلىنىدۇ.» دېگەن ئىدىم. ئەلۋەتتە مەن ماقالەمدە ئوتتۇرىغا قويماقچى بولغان تۈپ مەسىلە مەھمۇد كاشغەرى بىلەن يۈسۈپ خاس ھاجىپ نامىدىكى رەسىمدە مەزمۇن بىلەن شەكىلنىڭ بىردەكلىكى ئىشقا ئاشۇرۇلمىدى، دېگەندىن ئىبارەت ئىدى. شەكىلسىز مەزمۇن، مەزمۇنسىز شەكىل بولمايدۇ، مەزمۇن تەلپى شەكىلنىڭ قانداق قۇرۇلىشىنى بەلگىلەيدىغان ھەل قىلغۇچ ئامىل، شەكىلنىڭ قانداق بولۇشى مەزمۇنغا ئەكس تەسىر كۆرسىتىدۇ، بىر تەرەپكە ئېتىبار بېرىپ يەنە بىر تەرەپكە سەل قاراشقا بولمايدۇ. بۇ دېگەنلىك كۈنكىتراق مەنىدە ھازىرقى دەۋر كىشىلىرىنىڭ قىياپىتىنى سىزىپ قارا خانىيلار دەۋرىدىكى كىيىملەرنى كىيىدۈرۈپ قويۇشمۇ، كېيىنكى دەۋردىكى كىيىم - كېچەكلەرنى 11 - ئەسىردىكى ئالىملارغا كىيىدۈرۈپ «ماھىيەتنى ئەكسى ئەتتۈردۈم» يەنە يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن

مەھمۇد كاشغەرىدىن ئىبارەت مەزمۇنى ئەكس ئەتتۈردۈم دەپ قارىسىمۇ كۆز بويامچىلىق بولۇپ قالدۇ دېگەن گەپ.

مۇھەببەت بىلەن مۇۋەپپەقىيەت بىر نەرسە ئەمەس

ئاپتور ماقالىسىنىڭ خېلى كۆپ سەھىپىسىنى ئىككى ئالىمىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىنى تەرىپلەشكە، ئۆزىنى ماختاشقا ئاجراتقان. بولۇپمۇ مەھمۇد كاشغەرى ئۆزىنىڭ يۇرتلىقى بولغانلىقى ئۈچۈنلا مۇھەببەت قويغان ئاپتور: «بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرى قەشقەر ۋىلايىتى كونا شەھەر ناھىيىسى ئوپال يېزىسىدىن بولسا، مەن كونا شەھەر ناھىيىسىنىڭ قورغان يېزىسى ھوجرادار (خوجدار) كەنتىدىن بولغاچقا، يۇرتدېشىم مەھمۇد كاشغەرى بىلەن تېخىمۇ پەخىرلىنىمەن ۋە ئىپتىخارلىنىمەن، بۇ مېنىڭ مەھمۇد كاشغەرىنىڭ پورتېرىتىنى سىزىشقا چوڭقۇر ئىشتىياق بىلەن كىرىشكەنلىكىمنىڭ مۇھىم بىر سەۋەبىدۇر» دەيدۇ. بۇ بىر مۆتىۋەرنىڭ ئېغىزىدىن چىقىدىغان گەپ ئەمەس ئىدى. بۇ پىكىرى بىلەن ئاپتور ئۆزىنىڭ ئىجادىيەت مۇددىئاسىنىڭ ئەسلىدە تار يۇرتپەرەسلىك ئاساسىغا قۇرۇلغانلىقىنى ئاشكارىلاپ قويدۇ. شۇنداق تۇرۇقلۇق ئۆزىنىڭ مەھمۇد كاشغەرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپلارنىڭ سۈرىتىنى تۇرغۇزۇپ چىقىش جەريانىنى دۇنياۋى مەشھۇر ئالىم ۋە رەسسام لىئوناردو داۋىنچى ۋە ئۇنىڭ «ئاخىرقى كەچلىك غىزا» دېگەن دۇنياۋى شۆھرەتكە ئىگە ئەسىرى بىلەن سېلىشتۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ھەقىلىق ئىكەنلىكىگە پاكىت قىلغانلىقى ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدۇ. مەن رەسساملق سەنئىتىدىكى مۇنداق بىر ئىدىيىنى بىلمەن: «شەيتاننى سىزماق ئوڭاي ئادەمنى سىزماق تەس». داۋىنچى ئۈچ يىل سەرپ قىلىپ ئەيسا ئەلايەھسسالامنى مەركەز قىلغان «ئەڭ ئاخىرقى كەچلىك غىزا» دېگەن مەشھۇر ماي بويلاق رەسىمىنى چوڭقۇر ئەقىدە بىلەن سىزىپ چىقىپ، دۇنيا رەسساملق سەنئىتىدە بۈيۈك ئابىدە تىكلەپ بەردى. ئاپتور ماقالىدا ئادەمنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمىگۈدەك مۇنداق بىر مىسالنى دەلىل سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان: «ئەگەر بىز رەسساملق تارىخىنى ئاز-تولا ۋاراقلىساق، زامانى ئەۋۋەلدە ئۆتكەن ياكى رىۋايەت قىلىنغان، لېكىن سېمىسى توغرىسىدا ھېچقانداق ئوبرازلىق ئۇچۇر بولمىغان شەخسلەرنىڭ ئوبرازىنى، كېيىنكى دەۋردىكى رەسساملار سىزىپ چىققان مىساللارنىڭ كۆپلۈكىنى كۆرۈۋالالايمىز» دەپ «ئاخىرقى كەچلىك غىزا» دېگەن رەسىمنى مىسال ئالغان ۋە «داۋىنچى ئۆزىدىن تەخمىنەن 1500 يىل بۇرۇن ئۆتكەنلەرنىڭ ئوبرازىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك ياراتقاندى» دەيدۇ. رەسساملق تارىخىنى تەتۈر ۋاراقلىماي، ئوڭ ۋاراقلىساق، تارىخى پاكىتلار كۆمۈلۈپ كەتمىگەن بولاتتى. داۋىنچىغىچە دۇنيادىكى ئەڭ مەشھۇر رەسساملار ئەيسا ۋە ئۇنىڭ مۇرتلىرىنى تالاي قېتىملاپ سىزىپ ئەيسانىڭ ئوبرازى ھەققىدە مۇكەممەل ئوبراز تۇرغۇزۇپ بەرگەن. ھازىرغىچە بىرەر رەسساممۇ ئەيسا ئوبرازىنىڭ ماھىيەتلىك ئۆلچىمىنى بۇزۇۋەتكىنى يوق. 2000 يىلدىن بېرى، بىنا قىلىنغان قايسى بىر چېركاۋدا ئەيسانىڭ ئوبرازى گەۋدىلەندۈرۈلمىگەن. شۇنداق

ئەھۋالدا، ئەيسا ۋە ئۇنىڭ مۇرتلىرى ھەققىدە «ھېچقانداق ئوبرازلىق ئۇچۇر بولمىغان» دېيىشكە پېتىنغانلىقى ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدۇ. غازى ئەمەت ئەپەندىم سىزىڭ ئىككى ئالىمنىڭ نامىدىكى پورتېرىتىدا يۇقىرىدا بىز كۆرسەتكەندەك كۆپ نۇقتىلار بولغانلىقى سەۋەبلىك، تېخى دۇنيا ئىلىم ئەھلىنىڭ بىردەك ئېتراپ قىلىشىغا ئېرىشكىنى يوق. 2008 - يىلى بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى تەرىپىدىن مەھمۇد كاشغەرى يىلى قىلىپ بېكىتىلگەنلىك شەرىپىگە ئورۇنلاشتۇرۇلغان تۈركىيەدىكى يىغىن سەھنىسىگە ئۆزى سىزىڭ مەھمۇد كاشغەرىنىڭ پورتېرىتىنى ئاسقانلىقىنى ئېيتقان بولسىمۇ، بىز دەل شۇ يىغىن نەق مەيدانى تارتىلغان كۆرىنىشلەردىن بۇگەپنىڭ يالغان ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ. 2008 - يىلى بېيجىڭدا ئېچىلغان «دېۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» خەلقئارا ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا تۈركىيە تىل قۇرمانىڭ باشلىقى شۇكۇر خالىق ئاكالىن مەزكۇر رەسىمگە بولغان تەنقىدىي پىكىرلىرىنى ئوتتۇرىغا قويغانلىقىدىن ۋاقىپىمىز. شۇڭا يۇرتداشلىق مۇھەببىتىنى باھانە قىلىپلا، ئۇنى ئەسەرنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان دەستەك قىلىۋېلىشقا بولمايدۇ. «مېنىڭ تەسەۋۋۇرۇمدىكى ئوبراز» دەپلا يوللۇق تەكلىپ پىكىرلەرنى، «يولسىز»، «ئورۇنسىز پىكىر» دەپ ئىنكار قىلىش سەمىيەتسىزلىك ۋە جاھىللىق بولىدۇ. بىزگە تارىخىي دىئالار ۋە روشەن مەلۇماتلار ئېتىبارغا ئېلىنمىغان، زامانىمىزدىكى مەلۇم بىر شەخسنى پروتوتىپ قىلىپ سىزىڭ چىققان، «رەسسامنىڭ تەسەۋۋۇرىدىكى خىيالىي، غايىۋى ئوبراز» لازىم ئەمەس.

بىرەر ئەسەر ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بېرىش ياكى تەقىزى يېزىش ئۈچۈن شۇ ئادەمنىڭ چوقۇم رەسسام ياكى يازغۇچى بولۇشى، ئۇ يۇرتلۇق ياكى بۇ يۇرتلۇق بولۇشى شەرت ئەمەس. قەدىمقى ئۇيغۇرلاردا: «پىچاق ئۆز سېپىنى يۇنۇيالماس» دېگەن تەمسىل بار. ئادەم باشقىلارنىڭ كۆزىدىكى خەسنى كۆرۈۋالالايدۇ، ئۆزىنىڭ كۆزىدىكى خادىنى كۆرەلمەيدۇ، دۇنيادا مىڭلىغان ئالىملار ھاياتىنى بۇ ئىككى ئەسەرنى تەتقىق قىلىشقا بېغىشلانغان، ئۇلار ھېچقاچان يۇرتداش، ۋە تەنداش دەپ ئايرىمىغان. بىزدە ھەر - بىر يۇرتتىن چىققان ئۇلۇغ بوۋىلىرىمىزنىڭ تەسۋىرىسىنى بۆلۈۋېلىشتەك ئىنتايىن بىر يامان خائىش بار.

بىلىش لازىمكى، ئالىمنىڭ ۋە ئىلىمنىڭ دۆلەت ۋە يۇرت چىگىرىسى يوق. 11 - ئەسىردىكى بۇ قوشكېزەك ئالىملار تۈرك - ئۇيغۇر دەۋرىنى ئاچقان، ئۇيغۇرلارنى ۋە ئۇلارنىڭ مەدەنىيىتىنى دۇنياغا تونۇتقان، دۇنيا ئىلىم مۇنبىرىدە يۇلتۇزدەك چاقنىغان ئىدى. بۇ ئىككى ئەسەرگە مۇجەسسەملەنگىنى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق ماددىي ۋە مەنەۋىي مەدەنىيىتىنىڭ 11 - ئەسىردىكى مۇجەسسەمىسى ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ روھىدىن ئىبارەت. ئۇ ئالىملار ئوپالغا ۋە ياكى قەشقەرگە ۋەكىللىك قىلمايدۇ. بەلكى، ئۇيغۇرلارنى مەركەز قىلغان 11 - ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ دۇنيا ئىلىم سەھنىسىدىكى ئورنىغا، ئۇلارنىڭ غورورى ۋە ئىپتىخارىغا، بىلىش نەتىجىلىرىگە، شۇنداقلا مىللىي

روھىغا ۋەكىللىك قىلىدۇ. ئىلمىي مەسىلىگە قارىتا شۇ ساھەدە ئىزدىنىۋاتقان ھەرقانداق بىر ئادەمنىڭ يوللۇق پىكىر بولسا قويۇش ئەركىنلىكى بار. يۇرۇتلۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن قانداق بىر نىزام بولۇپ بېرىدۇ، ئۇ مېنىڭ مۇھەببىتىمنىڭ ئىپادىسى دەپ تۇرۇپ بېلىشىمۇ ئىشەنچسىز؟

تارىخ ۋە دەۋر ئىككى ئالىمنىڭ بىۋاسىتە ئەۋلادلىرى بولغان بىزدىن «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» بىلەن «قۇتادغۇبىلىگ» تەتقىقاتىدا بۆسۈش خاراكتىرلىق بۈيۈك نەتىجىلەرنى كۈتمەكتە. بۇ ھەم قوشكېزەك ئالىملىرىمىزنىڭ مەڭگۈلۈك ئارزۇسى، ئىشەنچىمىز كامىلىكى، تەتقىقاتنىڭ چوڭقۇر قانات يېيىشىغا ئەگىشىپ، دۇنياۋىي شۆھرەتكە ئىگە زور مۇۋەپپىقىيەتلەر بارلىققا كېلىدۇ. سەنئەتكارلىرىمىز ئىككى ئالىمنىڭ نامىغا سىزىلغان يۇقارقى رەسىملەرنىڭ ئەسلى ماھىيەتتىن زور دەرىجىدە يىراقلاپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، قايتىدىن سەنئەتنىڭ چەكسىز ئىمكانىيەتلىرىدىن پايدىلىنىپ، مەزمۇن بىلەن شەكىل يۈكسەك دەرىجىدە بىرگە ۋەدىلەشكەن، تارىخىيلىق بىلەن دەۋر ئالاھىدىلىكى ۋە مىللىي خاسلىق روشەن ئەكس ئەتكەن. 11- ئەسىردىكى ئۇيغۇرلارغا خاس تىپىك قىياپەت بىلەن يۈسۈپ خاس ھاجىپ، مەھمۇد كاشغەرىگە خاس ئىندىۋىئىئال ئالاھىدىلىك ماھىرىلىق بىلەن مۇجەسسەم قىلىنغان. مۇكەممەل نۇرانە سىمانى جاھان ئەھلىگە تەقدىم قىلغۇسى.

ئىستاتىستىكىلىرى

① رەسىد رەھىمىتى ئارات «قۇتادغۇبىلىگ» مە تىن 23) - ئەگرى شەكىلىك يەر) 1979 - يىلى ئەنقەرە، تۈرك تىل قورمى نەشرىياتى)

② رەشىد رەھىمىتى ئارات : « قۇتادغۇبىلىگ » ، « ئىسلام ئېنسىكلوپېدىيىسى » ، 6 - توم ، 1041 - بەت ، 1977 - يىلى ، ئىستانبۇل ، مىللىي مائارىپ نەشرىياتى .

③ رەسىد رەھىمىتى ئارات «قۇتادغۇبىلىگ» مە تىن 24) - ئەگرى سىزىقلىق يەر) بەتلەر 1979 - يىلى ئەسقىرى ، تۈرك تىل قورمى نەشرىياتى)

④ مەھمۇد كاشغەرى «دىۋانە لۇغات تۈرك» ئۇيغۇرچە نەشرى - III 54 - بەت

⑤ فوناد كۆپرۇلۇ «بايراق» «ئىسلام ئېنسىكلوپېدىيىسى» تۈركچە 2 - توم ، 407 - بەت ، 1979 - يىلى ئىستانبۇل مىللىي مائارىپ مىنىستىرلىكى نەشرىياتى)

⑥ «قۇتادغۇبىلىگ» نىڭ 1766 - بېيتىنىڭ بىرىنچى مىسراسى

⑦ ⑧ ھاجى ئابدۇلئەزىز ئەلى ئارقان «مۇقامچىلىقتا سەللە مەسىلىسى» شىنجاڭ مەدەنىيىتى 2008 - يىللىق 3 - سان

⑩ ئەخمەت سۇلايمان : «ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قىسقىچە تارىخى» ، ئۇيغۇرچە ، 256 - بەت ، 2005 - يىلى ، ئۈرۈمچى ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى .

(11) نىيۇ رۇجى : «يەركەندىن تېپىلغان قارا خانىيلار خانلىقىغا ئائىت ئەرەبچە قانۇنىي ھۆججەت

ۋە قۇتادغۇ بىلىگ تەتقىقاتى»، «غەربىي يۇرت تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، خەنزۇچە، 1999 - يىلى، 3 - سان، 101 - بەت.

(12) ئانىل چەچەن: «تۈرك دۆلەتلىرى»، 173 - بەت، - 2007 يىلى ئەنقەرە، فارىك نەشرىياتى.

(13) رامازان شەشەن «ئىسلام جۇغراپىيىچىلىرى كۆرە تۈركلەر ۋە تۈرك مەملىكەتلىرى»، 160 - بەت، تۈركچە، 2001 - يىلى، ئەنقەرە، تارىخ قۇرۇمى نەشرىياتى.

(14) غازى ئەمەت «مەھمۇد كاشغەرى پورتىپتىنىڭ بارلىققا كېلىشى»، «مەھمۇد كاشغەرى ۋە تۈركىي تىللار دىۋانى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2008 - يىلى نەشرى 85 - بەت.

(16) «تۈركچە سۆزلۈك»، تۈركچە، 1621 - بەت. 2005 - يىلى ئەنقەرە تۈرك تىلى قورمى نەشرىياتى

8-بۈيۈك ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد قەشقەرى

مەشھۇر ئېنسىكلوپېدىك ئالىم مەھمۇد قەشقەرى مىلادىيە 1011-يىلى ئوپالدا تۇغۇلغان . دادىسى ھۈسەيىن بىننى مۇھەممەد قاراخانىيلارنىڭ خان جەمەتتىن بولۇپ،بارسقان شەھىرىنىڭ ھاكىمى بولغان . ئەمما مىلادىيە 1058-يىلى ئوردىدا يۈز بەرگەن بىر قېتىملىق سىياسى مالىمانچىلىقتا دادىسى ئۆلتۈرۈلگەن.

ئالىم 11- ئەسىرنىڭ 80- يىللىرى ئەتراپىدا باغداتتىن قەشقەرگە قايتىپ كېلىپ ئاخىرقى ئۆمرىنى ئوپالدا ئۆتكۈزگەن . ئوپالدا مەدرىسە مەھمۇدىيە ناملىق بىر مەدرىسنى بىنا قىلىپ ئۆزى مۇددەرسلىك قىلغان . 96-97 يېشىدا ئوپالدا ۋاپات بولغان . ئالىمنىڭ << تۈركىي تىللار دىۋانى >> ناملىق ئەسىرى باغداتتا مىلادىيە 1072-يىلىدىن 1074-يىلىغىچە يېزىپ تاماملانغان . 1076-يىلى ئالىم ئۇنى قايتا تۈزىتىپ ئابباسىيلار خەلىپىلىكىنىڭ 27 - خەلىپىسى ئوبۇلقاسم ئابدۇللا بىننى مۇھەممەدىل مۇقتەدى بىئەمرۇللاغا تەقدىم قىلغان.

مەھمۇد قەشقەرىنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىلىق قولمىزدىكى دىۋانۇ لۇغاتتىن تۈركىنىڭ بەزى يەرلىرىدىكى ئۆزى تەرىپىدىن بېرىلگەن چەكلىك مەلۇماتلاردىن باشقا بىر نەرسە يوق ① . بۇ مەلۇماتلارغا قارىغاندا مەھمۇدنىڭ « ئۆز قەۋمىنىڭ (يەنە تۈركلەرنىڭ) ئەڭ ئاساسلىق قەبىلىسىگە مەنسۇب » ② ئىكەنلىكى ، دادىلىرىنىڭ يەنى ئەجدادىنىڭ ③ تۈرك ئەللىرىنى سامانى ئوغۇللىرىدىن ئالغان ” ④ لىقى ۋە ئاخىرىدا دادىسى ھۈسەيىن بىن مۇھەممەتنىڭ ئىسسىق كۆلنىڭ شەرقىي - جەنۇبىي ساھىلىدا تېپىلغان بارسىخان ⑤ شەھەرى بىلەن يېقىن باغلىنىشى بار ئىكەنلىكى چۈشەندۈرۈلگەن . ⑥

بۇلارغا قارىغاندا مەھمۇد قەشقەرىنىڭ قاراخانىيلار سۇلالىسىغا مەنسۇب ئىكەنلىكى ۋە ئەجدادىنىڭ بۇ سۇلالىنىڭ بىر مەشھۇر ئەزاسى ئىكەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ.

بۇ ئەجداد كىم ؟

بۇ يەردە مەھمۇدنىڭ ئەجدادى دەپ مۇزاكىرە قىلىشقا بولىدىغان ئىككىلا شەخس بار . بۇلار ماۋەرا ئۇننەھرى دەستلەپ بويىسۇندۇرغان ، ئۇنۋانى بۇغراخان دەپ ئاتالغان ۋە ھېجرىيە 382 - يىلى (992 م) سامانى ئوغۇللىرىنىڭ پايتەختى بۇخارانى ئالغان ھارۇن (ھاسان) بىن سۇلايمان ياكى بولمىسا ئۇنۋانى ئارىسلان ئىلىگ دەپ ئاتالغان ۋە ھېجرىيە 389 - يىلى (999 م) غەزىنە ۋىلىك

مەھمۇد بىلەن بىرلىكتە سامانى دۆلىتىنى ئاياقلاشتۇرۇشقا سەۋەبچى بولغان ناسىر بىن ئەلى ⑦ .
ھالبۇكى ناسىر بىن ئەلىنىڭ سۇلالىسىنىڭ غەربىي تارمىقىدىن ئىكەنلىكى ۋە مەھمۇد قەشقەرى تەرىپىدىن
بايان قىلىنغان قەشقەرنىڭ ھامان سۇلالىسىنىڭ شەرقىي تارمىقىغا باغلىنىشلىق ئىكەنلىكى كۆز ئالدىمىزغا
كەلتۈرۈلسە ، مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئەجدادى دەپ يالغۇز ھارۇن بىن سۇلايماننى تىلغا ئېلىشقا
بولدۇ. ⑧

بىر تەسادىپىي ئېسىل يالداما ئورنىدا قولمىزدا بارسىخاندا بېسىلغان ھېجرىيە - 5 ئەسىرنىڭ
ئوتتۇرىلىقىغا (تەخمىنەن 1048 - 1058) تەۋە بەزى تەڭگىلەر ساقلانماقتا(9). ئەپسۇسكى بۇ
تەڭگىلەردىكى يەزىقلاردا شۇ دەۋردىكى بارسىخان ئەمىرلىرىنىڭ يالغۇز ئىسلامى لەقەملىرى ۋە
تۈركىي ئۇنۋانلىرىلا ئەكس ئېتىلگەن : شەمسىد دۆلە ئارسلان ئىلىگ . بۇ يەردە مەشھۇر قادىرخان بىن
ھارۇننىڭ ئوغلى ۋە ماۋەرا ئۇننەھرنىڭ دەسلەپكى بويسۇندۇرغۇچىسى ھارۇن بىن سۇلايماننىڭ
نەۋرىسى « بۇغراخان » مۇھەممەت بىن يۈسۈپنىڭ ھۆكۈمدار ئىكەنلىكى كۆرۈلدى (يۇقىرىغا
قاراڭ .) قاراخانلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتىدا ئارسلان ئىلىگ ئۇنۋانى (بۇغراخان ئۇنۋانى بىلەن)
قاغانلىق ئورتاقلىغىدا بىر قەدەم تۆۋەندە تۇرىدىغان ئادەملەرگە بېرىلەتتى(10) . ئىبن ئەسىرىدىن
بىلىشىمىزچە مۇھەممەت يۈسۈپنىڭ يېنىدا چوڭ ئوغلى ھۈسەيىن بىن مۇھەممەت (ھېجرىيە 444 -
يىلىدىن يەنى 1056 - 1057 - يىللىرىدا ھۈسەيىن بىن مۇھەممەت تىنىب ئارسلان ئىلىگ بولۇپ
بارسىخاندا ھۆكۈم سۈرگەنلىكىنى تەخمىنەن قىلىشقا بولىدۇ.

شۇنداق بولغاندا ، ماۋەرا ئۇننەھرنىڭ دەسلەپكى بويسۇندۇرغۇچىسىنىڭ نەۋرىسى بولغان بارسىخان
ئەمرى ھۈسەيىن بىن مۇھەممەتنىڭ مەھمۇد قەشقەرنىڭ دادىسى ھۈسەيىن بىن مۇھەممەتتىن باشقا
كىشى ئەمەسلىكى ئېنىق . بۇ شەخس بارسىخان بىلەن ناھايىتى زىچ ئالاقىدار ۋە ماۋەرا ئۇننەھرنى
بويسۇندۇرغۇچىنىڭ سۇلالىسىگە مەنسۇپ ئىدى .

ھاياتى ناھايىتى خۇپپانە توختالغان مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ باغدادقا قانداق سەۋەبلەر بىلەن
كۆچۈپ كەلگەنلىكىنى ئوچۇق دېمەيدۇ . تۈرك ئەللىرىدە كۆزگە بىرمۇنچە ساياھەتلىرىنىڭ
سەۋەبىنىمۇ سۆزلىمەيدۇ . ئەگەر كېلىپ چىقىشى توغرىسىدىكى تەخمىنلىرىمىز توغرا بولغان تەقدىردە
مەھمۇد قەشقەرنىڭ ساياھەتلىرىنىڭ سەۋەبلىرىمۇ مەيدانغا چىقىدۇ . ئۇ روشەنكى بىر سىياسىي
قاچقۇن (پاناچى) ئىدى .

شەرقىي قاراخانلار دۆلىتىدە ھېجرىيەنىڭ 448 - 449 يىللىرىدا (1056-1057)
(1057-1058) قورقۇنچۇق ھادىسىلەر پەيدا بولدى . ئالدى بىلەن چوڭ خاقان (ئارسلان خان)
سۇلايمان بىن يۈسۈپ ئىنىسى ۋە خاقانلىق ھەمىيى (بۇغراخان) مۇھەممەت بىن يۈسۈپكە قارشى
ھەرىكەت قوزغىدى ۋە “ دۆلىتىنى ئىشغال قىلىدۇ . ئېلىپ بېرىلغان جەڭدە ئارسلانخان سۇلايمان بىن
يۈسۈپ يېڭىلىپ قالدۇ . بۇغراخان مۇھەممەت بىن يۈسۈپ ئۇنى زىندانغا تاشلاپ دۆلىتىنى ئىشغال

قىلىدۇ» (12).)

ئىبن ئەسىرى يەنە خاب ئائىلىسىنىڭ شۇنىڭدىن كېيىنكى ئېچىنىشلىق تەقدىرى ھەققىدە مۇنداق مەلۇمات بېرىدۇ: « دۆلىتىنى چوڭ ئوغلى ھۈسەيىن چاغرى تېكىن 1گە بېرىدۇ(13) ۋە ئۇنى ۋەلى ئەھد دەپ ئېلان قىلىدۇ. بىراق بۇغراخاننىڭ (يەنى ھازىرقى ئارسلانخان مۇھاممەت بىن يۈسۈپنىڭ) ئىككىنچى بىر خوتۇنى بار ئىدى ۋە بۇ خوتۇنىدىن چوڭ ئوغلىدىن باشقا يەنە بىر كىچىك ئوغلى بولغان. خوتۇن ھۈسەيىننىڭ تەيىنلىشى بىلەن تۇغۇلغان نەپرەت بىلەن بۇغراخان (سۇلايمان بىن يۈسۈپ) غا يېقىنلىشىدۇ ۋە ئۇنىڭ ئائىلىسىنىڭ بىرمۇنچە ئازالىرىنى زەھەرلەپ ئۆلتۈرىدۇ ؛ ئۇنىڭ ئىنىسى قادىرخاننىڭ ئوغلى ئارسلانخان (سۇلايمان بىن يۈسۈپ) مۇ ئۆلتۈرىلىدۇ » (14).

تەخمىنلىرىمىز توغرا بولسا مۇھەممەت بىن ھۈسەيىن يەنى مەھمۇد قەشقەرى ، بۇ چوڭ قىرغىندىن قانداقتۇر بىر ئۇسۇلدا قۇتۇلۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان بىر نەچچە كىشىنىڭ بىرى ۋە قېچىشقا مەجبۇر بولغان. ئالدى بىلەن ، ئېھتىمال خوشنا تۈرك ئەللىرىگە بارغان ، ئون يىل قەدەر ئايلانغاندىن كېيىن ئاخىرى باغداتقا كەلگەن ۋە بۇ يەردە سىياسىي قاقچۇن (پاناچى) بولۇپ تۇرۇپ قالغان. مەھمۇد قەشقەرى بۇ ئۇزۇن مۇساپە داۋامىدا تۈرك دۇنياسى بىلەن كۆپ يېقىندىن تونۇشۇش پۇرسىتىگە ئىگە بولغان ، بۇ چاغدا (1057-447) سالچۇقلار تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنغان باغداتتا تۈركلەرنىڭ ئەھمىيىتىنى ئىزاھلىغان بىر ئەسەرگە ئېھتىياج ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ، مەشھۇر ئەسىرىنى يېزىشقا كىرىشكەن ۋە ئۇنى شۇ زاماندىكى ئابباسلار خەلىپىسىگە (مۇقتەدى بىللا 1075-1094 ، 467-487) تەقدىم قىلغان. بۇنداق بىر تەشەببۇسنىڭ ئۇنىڭ ھاياتىنى ساقلاشقا ياردىمى بولۇشى ئېنىق گەپ.

ئېچىنىشلىق ئائىلە پاجىئەلىرىگە باغلىماسلىق ئۈچۈن ئۇ ئەسىرىدە ئەڭ يېقىن تۇغقانلىرىنى تىلغا ئالمايدۇ. شۇ تەرىپىدە بۇ سۇلالىنىڭ بىر ئەزاسى بولغان مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئۆز دەۋرىدە ھۆكۈم سۈرگەن قاراخانلار ھۆكۈمدارلىرى ۋە شۇ دەۋرىدە يۈز بەرگەن ھادىسىلەر ھەققىدە مەلۇمات بەرمەسلىكى چۈشۈنۈشلىك. بىزنىڭ تەخمىنلىرىمىز مۇشۇلاردىن ئىبارەت.

ئاخىرىدا تىلغا ئېلىنغان شەخسلەرنىڭ يېشىنى تەتقىق قىلىش زۆرۈر.

ھارۇن (ھاسان) بىن سۇلايمان ھېجرىيە 382 – يىلى (992) ئۆلگەن ؛ ئوغلى يۈسۈپ «قادىرخان» بۇ چاغدا ھېچ بولمىغاندا 20 ياشتا بولۇشى كېرەك ؛ يۈسۈپ باشلىق بىر ئادەم بولۇپ ھېجرىيە 423 – يىلى (1032) ئۆلگەن. ئۆزىنى 60 ياشلاردا ئۆلگەن دەپ ھېسابلىساق تۇغۇلغان ۋاقتى 360 – يىللار (971-980) بولۇشى لازىم. بۇنىڭدىن باشقا ، ئۇنىڭ ئۇزۇن جەڭلەردىن كېيىن ئەڭ ئاخىرى دىگەندە ھېجرىيە 396 – يىلى (1006 – 1005) خوتەننى ئىشغال قىلغانلىقىنى بىلىمىز(15) ؛ ئۇ قەشقەردە ناسىر دولە قادىرخان دېگەن ئاتاق بىلەن تەخمىنەن ھەجرىيە 396 – يىلىدىن (1005 – 1006) ئېتىبارەن ھۆكۈم سۈرگەن(16).

چوڭ ئوغلى سۇلايمان بىن يۈسۈپ تەخمىنەن ھېجرىيە - 407 يىلىدىن (1016 - 1017) ئېتىبارەن يەرگە ئىتتە ھۆكۈم سۈرگەن(17) . ئىككىنچى ئوغلى مۇھەممەت بىن يۈسۈپ ئېنىقكى سۇلايمان بىن يۈسۈپتىن كۆپ كىچىك ئەمەس ئىدى . يۇقىرىدا كۆرگىنىمىزدەك ، مۇھەممەت بىن يۈسۈپ ھېجرىيە ، 449 - يىلى (1057 - 1058) چوڭ ئوغلى ئۈچۈن تەختتىن چۈشمەكچى بولغان . بۇ بىر نوقتىدىن مۇھەممەت بىن يۈسۈپنىڭ 380 - يىللاردا (991 - 999) تۇغۇلغانلىقىنى قوبۇل قىلالايمىز . بۇنىڭغا قارىغاندا ، ھۈسەيىن ھېجرىيە 400 - يىللاردا (1010 - 1019) دۇنياغا كەلگەن بولۇشى مۇمكىن . مۇشۇنداق بولغاندا ھۈسەيىن بىن مۇھەممەتنىڭ ئوغلى مەھمۇت قەشقەرنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتى دەپ ھېجرىيە 420 - يىللارنى (1029 - 1038) بىر تەخمىن دەپ ئېلىشقا بولىدۇ . شۇنداق بولغاندا مەھمۇد قەشقەرنىڭ ھېجرىيە 470 - 464 يىللاردا (1072 - 1078) (18) . مەشھۇر ئەسىرىنى يازغان ۋاقتلاردا قىرىق ياكى ئەللىك ياشلاردىكى ۋاقتى بولۇپ ، بۇ ئېھتىمالغا بەك يېقىن كېلىدۇ.

ئىزاھاتلار:

① مەھمۇت قەشقەرى ھەققىدە ئەڭ مۇھىم بولغان تەتقىقاتلار:

ۋ. ۋ. بار تولد: «ئوتتۇرا ئاسىيا تۈرك تارىخى ھەققىدە دەسلەر»، (تۈركچە)، 1927 - يىلى ، 85 - 83 - بەتلەر؛ (گېرمانچە)، 1935 - يىلى ، 95 - 92 - بەتلەر .
فۇئات كۆپرۇلۇ: « دىۋان لۇغاتىت تۈرك » (تۈرك تىلى ۋە ئەدەبىياتى ھەققىدە تەتقىقاتلار)، ئىستانبۇل ، 1934 - يىلى ، 34 - 33 - بەتلەر ، (تۈركچە) .
ئەخمەت زەكى ۋەلىدى تۇغان: « دىۋان لۇغاتىت تۈركنىڭ يېزىلغان يىلى ھەققىدە » (ئاتسىز مەجمۇئە) ، 16 - سان ، 1932 - يىلى ، 78 - 77 - بەتلەر ؛ « مەھمۇت قەشقەرىگە ئائىت نوتلار » ، (ئاتسىز مەجمۇئە) ، 17 - سان ، 1932 - يىلى ، 136 - 133 - بەتلەر ، (تۈركچە) .
رىفات بىلگە كىلىسى: « دىۋان لۇغاتىت تۈركنىڭ يېزىلىش تارىخى » ، (تۈركىيات مەجمۇئەسى) ، 6 - سان ، 1938 - 39 - يىللىق ، ئىستانبۇل ، 1939 - يىلى ، 360 - 358 - بەتلەر ، (تۈركچە) .
بېسىم ئاتالاي: « دىۋان لۇغاتىت تۈرك ۋە تەرجىمىسى ئۈستىدە نوتلار - كىتابى يازغان شەخس ؛ كىتابنىڭ يېزىلغان تارىخى ؛ كىتاب نەدە يېزىلغان » (دىۋان لۇغاتىت تۈرك تەرجىمىسى) ، 1 - توم ، ئەنقەرە 1939 - يىلى ، 16 - 11 - بەتلەر ، (تۈركچە) . ئەخمەت جاپەر ئوغلى : « تۈرك تىلى تارىخى نوتلىرى » ، 1 - بۆلۈم . ئىستانبۇل ، 1943 - يىلى ، 43 - 42 - بەتلەر ، (تۈركچە) .
م . شاكىر ئۆلكۈتاشىر: « بۈيۈك تۈرك تىلچىسى مەھمۇت قەشقەرى » ، ئىستانبۇل ، 1946 - يىلى ، (تۈركچە) .

« ② كىتاب دىۋان لۇغاتىت تۈرك » كىلىسى مۇئەللىم رىفات بىلگە باسمىسى ، 1 ، ئىستانبۇل ، 1334 (1917) . 3 = فاكسىمىلى : بېسىم ئاتالاي: « دىۋان لۇغاتىت تۈرك فاكسىمىلى » ئەنقەرە ، 1941 -

يىلى.

- ③ قارالسۇن ①: بارتولد: 94- بەت، توغان: (ئاتسىز مەجمۇئە)، 17- سان. 136- 133 بەتلەر.
- ④ دىۋان، تۈركچە تەرجىمە 1- توم، 101- بەت = فاكسىمىلى 69- بەت.
- ⑤ بارسخاننىڭ ئورنى ھەققىدىكى شەخسى تەتقىقاتى: ئان. بېرنشتام: «شمالىي قىرغىزىستان ئارخىلوگىيەسىگە كىرىش»، فرۇنۇزى، 1941- يىلى، 82- 80- بەتلەر، (روسچە).
- ⑥ دىۋان III توم، ئىستانبۇل، 1335 (1919)، 312- بەت = فاكسىمىلى، 62- بەت.
- ⑦ سۇلايمان ئوغلى ھارۇن ۋە ئەلىي ئوغلى ناسىر ھەققىدە: ۋ. بار تولد: «مۇڭغۇل ئىستىلاسىدىكى تۈركىستان» 1928- يىلى، لوندۇن، 266- 257، 274- 271، (ئېنگىلىزچە).
- ۋ. ئى. بىلايىۋ: «13- 11 ئەسىردىكى تۈركمەن ۋە تۈركمەن تارىخىغا دائىر ئەرەپچە مەنبەلەر»، (تۈركمەن ۋە تۈركمەن تارىخىغا دائىر ماتېرىياللار، 1- توم، موسكۇۋا لېنىنگراد، 1939- يىلى، 81- بەت، روسچە)، ئاپتۇر ماقالىسىدا قەشقەرنى ئۆز ئىپادىسىگە ئاساسەن (4- نوتقا قاراڭ) (ناسىر بىن ئەلىنىڭ نەۋرىسى دەپ ھېسابلايدۇ).
- ⑧ ھىجرىيە 5- ئەسىرنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدىن ئېتىبارەن ئىككى تارماق ئارىسىدا شەكىللەنگەن ھاڭنىڭ نەتىجىسىدە «غەربىي قاراخانىلار دۆلىتىنىڭ شەرق قىسمىدا خاتىرجەم ياشاش ئانچىۋالا مۇمكىن ئەمەس بۇلۇپ قالغان ئىدى. بۇ خۇسۇسىدا مىنىڭ ئېسلا ئېنىسكلوپېدىيىسىگە ئاتاپ يازغان ماقالەمگە قاراڭ.
- ⑨ رىچارد ۋاسمىر: «قاراخانىلار تەڭگىللىرى»، بېرلىن، 1930- يىلى) گېرمانچە) بۇ تەنگىلەردىكى ۋاقىتلارنىڭ ئاخىرقى رەقەملىرى كۆپ ئۇپرىغان. پەرق ئېتىشكە بولىدىغان يەرلەردە سەككىز رەقىمى كۆزگە چېلىقىدۇ. بۇنىڭغا قارىغاندا بۇ تەڭگىلەرنىڭ 448- يىلى (1056/7) يۈسەين بىن مۇھەممەدنىڭ ۋەل ئەھدىلىكىگە چىقىرىلغان يىلدا بېسىلغانلىقىنى قۇبۇل قىلىشقا بولىدۇ.
- ⑩ بۇ ھەقتە تېخىمۇ كۆپرەك مەلۇمات ئېلىش ئۈچۈن مىنىڭ «قاراخانىلار تەتقىقاتى» (ئارگىنال) ئاتلىق ئەسىرىمنىڭ «قاراخانىلاردىكى دەرىجە پەرقلىرى ھەققىدە» دىگەن قىسمىغا قاراڭ.
- (11) س. ج. تورنىبېرگ نەشىرى، 11-، لېيدىن، 1963- يىلى، 211- بەت.
- (12) ئىبىن ئەسىر، 9-، 211- بەت.
- (13) قاغانلارنىڭ چوڭ كىچىكلىرى يىرتقۇچ ھايۋان ئاتلىرىنى ئۇنۋان قىلىشتىن ئاۋۋال يىرتقۇچ قۇشلارنىڭ ئاتلىرىنى قوللىناتتى، مەسلەن، چاغرى تىگىن. بۇ ھەقتە قاراڭ: 1- يۈسۈپ قادىرخانىنىڭ چوڭ ئوغلى سۇلايماننىڭ 412- 407 يىللاردا (1021) 1016- يەركەنتتە باستۇرغان تەڭگىلىرى؛ ئا. ك. ماركوۋ: «ئېرىمتاز موزىيىدىكى مۇسۇلمان تەڭگىلىرىنىڭ كاتالوگى»، پىتر بورگ، 1904- 1893 يىل، 195- 193 بەتلەر، 7- نۇمۇر. (40- 30)؛ 2- ھاسان بىن سۇلايماننىڭ چوڭ ئوغلى ھارۇن (ئەھمەت). بۇ توغرىلۇق بار تولد نەشىر قىلدۇرغان (?)=474 (?)=1082- يىلىغا ئائىت يەركەنت

ۋە سىقىسىگە قاراڭ: ۋ. ۋ. بارتولد: «قۇتادغۇ بىلىگنە تىلغا ئېلىنغان بۇغراخان»، (BsOs III، 25-1923)، 156-بەت، (ئېنگىلىزچە). بۇنىڭ تۈركچە تەرجىمىسى؛ راغىپ خولوسى: (تۈركىيات مەجمۇئەسى)، 1- توم، ئىسانبۇل، 224-223 بەتلەر. بۇنىڭدىن باشقا قۇلىمىزدا چاغرىتىلگەن ئۇنۋاندا ئاتالغان يۈسەين بىن مۇھەممەتنىڭ 44× يىللىرىغا ئائىت بىر تەڭگىسىمۇ بار. (يۈزى ئۇپرىغان، قاراڭ: ماركوۋ، كاتالوگ، 429- نۇمۇر، 261-260 بەتلەر).

(14) ئىبىن ئەسىر، 9-، 211- بەت.

(15) مىنىڭ «قارلۇقلاردىن قاراخانلارغىچە (ZDMG)»، 101، ۋىسبادىن، 2951- يىلى 295- بەت ۋە 3- نۇمۇر) دېگەن ئەسىرىمگە قاراڭ.

(16) رىچارد ۋاسىر، 93- بەت.

(13) (17) نوتقا قاراڭ.

(18) دىۋاننىڭ يېزىلغان تارىخى ھەققىدە ① نوتقا قاراڭ.

ھاسان ئەرنىڭ تۈركچە تەرجىمە: نۇسقىسىدىن ئۇيغۇرچىغا قاھار بارات.

مەھمۇت قەشقىرى مازىرى ۋە ئۇنىڭ بىناكارلىق سەنئىتى

ھەسەن ئابدۇرېھىم

مەھمۇت قەشقىرى مازىرى ئۇزۇن يىللىق تارىخ ۋە ئۆزىگە خاس بىناكارچىلىق سەنئەت ئالاھىدىلىكىگە ئىگە تارىخىي مەدەنىي يادىكارلىق.

«مەھمۇت قەشقىرى مازىرى» قەشقەر شەھىرىنىڭ غەربىي 45 كىلومېتىر يىراقلىقتىكى ئوپال يېزىسىغا جايلاشقان. ئوپال - پامىر ئېتىكىگە جايلاشقان ئۇزۇن يىللىق تارىخ ۋە باي مەدەنىيەت - سەنئەت ئەنئەنىسىگە ئىگە جاي بولۇپ، مەدەنىي يادىكارلىق ۋە ئارخىئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشلەرگە ئاساسلانغاندا، بۇ يەردە تاش قۇراللار دەۋرىدىنلا ئىنسانلار ئولتۇراقلىشىپ، ئىشلەپچىقىرىش ۋە تۇرمۇش پائالىيەتلىرى بىلەن شۇغۇللانغان ① [ئوپال تەۋەسىدىكى ئوپالىست، سۇلتان باغ، غۇجى قونار، ئاق دالا قاتارلىق قەدىمكى مەدەنىيەت ئىزلىرىدىن باشلانغۇچ جەمئىيەت دەۋرىگە ئائىت تاش قۇراللار تېپىلدى]

بۇ يەردە قەدىمكى ۋە ئوتتۇر ئەسىر بۇددا دىنىي مەدەنىيىتى] ② ھەزرىتى موللام تېغى باغرىدا «توققۇز قازناق» دەپ ئاتالغان بۇددا دىنىي ئىبادەتخانىسىنىڭ خارابىسى بار، ئىسلام مەدەنىيىتىنى ئاساس قىلغان ئىلىم - مەرىپەت، ھۆنەر - سەنئەت راۋاج تاپقان. بولۇپمۇ، قاراخانلار دەۋرىدە ئوپال يېزىسى خان ئۆلكىسىگە قاراشلىق ئاساسلىق يېزىلاردىن بىرى بولۇپ، قاراخانلارنىڭ خان جەمەتىدىكى ئاتاقلىق كىشىلەر بۇ يەردە تۇغۇلۇپ ئۆسكەن، ھەتتا پادىشاھلارنىڭ دەم ئالىدىغان

«خان بېغى» («سۇلتان باغ»)، «تەگىگەگاھ» ③ [خانلارنىڭ چەتئەل ئەلچىلىرىنى كۈتىدىغان مەخسۇس مېھمانخانىسى]، «خان يايلىغى»، «موغ يولى» ④ [شەرق بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدىكى «ئۇلۇغ كارۋان يولى» نىڭ بۇ تارىخى پامىردىكى موغ قەلئەسى بىلەن ئۆتىدىغان يول]، «سۇلتان قورغان» لىرى بولغان.

مەھمۇت قەشقىرى مازىرىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى، ياسىلىش شەكلى، قۇرۇلۇش ماتېرىياللىرى ۋە نەقىش - بىزەكلىرى جەھەتتە ئۆزىگە خاس بىناكارلىق سەنئەت ئالاھىدىلىكىگە ئىگە ئۇيغۇر ئىسلام ئىمارىتى بولۇپ، ئۈرۈمچى مەرىكىسى، تىلاۋەتخانا، ئېتىكاپخانا، مەسچىت ۋە قوش مۇنارلىق دەرۋازا قاتارلىق بىر يۈرۈش تۇتاشتۇرۇپ ياسالغان ئۆي ئىمارەتلەردىن ئىبارەت. روزى مەرىكىسى، تىلاۋەتخانا، ئېتىكاپخانىلار كىسەك - ياغاچ قۇرۇلما، ۋاساجۇپ، تۈز تۇرۇسلۇق بولۇپ، ئۇنى لىم (خاجەگە، مارات، پەرمانلىرىغا خىلمۇ - خىل نەقىشلەر ئويۇلغان. روزى مەرىكىسىنىڭ ئالدى ۋە شىمالىي تەرەپتىكى تاملىرىغا پەنجىرىلىك دەرۋازە قويۇلغان. ئارقىسىدىكى 5 ئېغىز كۆنەكخانىسى ۋە دەرۋازىلىرى، زالى گۈمبەز تۇرۇسلۇق قىلىپ ياسالغان. پەرمانلاردىكى قارا سىيا بىلەن «خەتتى پارسى» دا يېزىلغان بېغىشلىمىلارنىڭ مەزمۇنىدىن قارىغاندا، بۇ مازارنى ھىجرىيىنىڭ 1245 - يىلى (مىلادى 1829 - يىلى) ۋە 1315 - يىلى (مىلادى 1897 - يىلى) يەرلىك كىشىلەر ئىقتىساد توپلاپ، ئىككى قېتىم رېمونت قىلدۇرغان. روزى مەرىكىسىنىڭ شەرق تەرەپتىكى ئىككى پارچە پەرمانغا رېمونت قىلىنغان ۋاقتى ۋە رېمونتقا مەدەت قىلغۇچىلار نەزم ئۇسۇلىدا خاتىرىلەنگەن. ئوڭ تەرەپتىكى پەرمانغا:

«سالى شىرەست ھازارۇ دوسەت چىھلى پەنجەست،

بۇد تەئىمىرى مازارۇ مەدىدى سىددىقەست»

تەرجىمىسى: «يولۋاس يىلى 1245) ھىجرى)

مازارنى رېمونت قىلىشقا كۈچ چىقارغۇچى كىشى سىددۇقتۇر»

سول تەرەپتىكى پەرماننىڭ ئوڭ قويۇلغىدا:

«شاھى سىددىق بەگ، ئەلىم بەگ بىر بىرىگە يار بولۇپ،

قىلدى بۇزۇكۋارى ئالىنى بىنا.»

ئېتىكاپخانىسىغا كىرىدىغان ئىشىكىنىڭ سىرتقى تەرەپ ئۈستىدىكى پەرمانغا:

«كى بىر مىڭ ئۈچيۈز ئونبەشتە قىلدى بۇ ئىمارەتنى،

نامازۇ - روزە ئەيلەپ قىلسا ھەركىمكى تىلاۋەتنى»

دەپ يېزىلغان.

بىرىنچى قېتىم روزى مەرىكىسى، تىلاۋەتخانا، ئېتىكاپخانسى، ئىككىنچى قېتىم پىشاۋانلىق مەسچىت قايتا رېمونت قىلىنغان. بۇ ئىككى قېتىملىق رېمونت قىلىش جەريانىدا، قەدىمدىن بار بولغان روزى مەرىكىسى، تىلاۋەتخانا، ئېتىكاپخانلارنىڭ ياسىلىش شەكلى ئۆزگەرتىلمىگەن. شۇنداقلا، ئەسلىدىن نەقىش ئويۇلغان لىم، جەگە، ھاراق، پەرمانلىرىنىڭ بۇزۇلمىغان قىسىملىرى يەڭگۈشلەنمەي، ئۆز پېتى ساقلاپ قېلىنغان. ئەپسۇسكى، يېقىنقى يۈز يىل ئىچىدە ئاسراشنىڭ ياخشى بولمىغانلىقىدىن ئارقىسىدىكى 4 ئېغىز ھوجرىسى، دەرۋازىلىرى ئۆرۈلۈپ چۈشكەن. بىر قىسىم جەگىلىرى ئىگىلىپ، ياغاچ پەنجىرىلىرى بۇزۇلغان.

مەھمۇت قەشقىرى مازىرىنىڭ دەسلەپكى ئورۇنلاشتۇرۇشى، ياسىلىش شەكلى ۋە نەقىش - بىزەكلەرى جەھەتتە ئېنىق يازما ماتېرىيالغا ئىگە ئەمەسمۇ. لېكىن مازارنىڭ ھازىرقى شەكلىدىن قاراپ، ئىمارەتچىلىك تارىخىنىڭ تەرەققىيات قانۇنى بۇيىچە ئىلمىي تەھلىل يۈرگۈزۈش ئارقىلىق مازارنىڭ بۇرۇنقى شەكلى، سەنئەت ئالاھىدىلىكى ۋە كېيىنكى بىر نەچچە يۈز يىل جەريانىدىكى ئۆزگىرىش ئەھۋالى توغرىسىدا نىسبەتەن توغرىراق ئىلمىي يەكۈنگە ئىگە بولالايمىز.

بۇ خىل بىناكارچىلىقنىڭ شىنجاڭ رايونىدا، ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنلا مەلۇم تارىخىي ئاساسى بولۇپ، ئىسلام دىنى تارقالغاندىن كېيىن، ئۇيغۇر بىناكارچىلىقىغا بىر مۇنچە ئۆزگىرىشلەر كىرگەن بولسىمۇ، يەنىلا بۇرۇنقى ئەنئەنىۋى ئىمارەتچىلىك سەنئىتىگە ۋارىسلىق قىلىش ۋە ئۇنىڭغا ئىسلام دىنىي ئادەتلىرىنى سىڭدۈرۈش تەرەققى قىلغان. قاراخانىلار دەۋرىدە ئىسلام ئەنئەنىسى بۇيىچە، مەسچىت، مەدرىسەلەرگە پەشتاق، قۇببى - گۈمبەز ياساش، ئىشىك - دەرىزە، مېھرابلىرىغا ئەگمە شەكىل ئىشلىتىشتىن، ئاساسى قۇرۇلمىسى بولغان تۈۋرۈك، لىم، جەگىلىرىگە گۈل - نەقىش چېكىش، ھوجرا تورۇسلىرىنى ۋاسا جۈپ قىلىپ ياساش ئۇسۇللىرى ئومۇملاشقان. شۇنىڭدەك، پادىشاھ، ئەمەلدارلار ۋە مەشھۇر زاتلارنىڭ قەۋرىسى ئۈستىگە تۈۋرۈك، لىم بىلەن ۋاسا جۈپ تۈز تۇرۇشلۇق پىشاۋانلارنى ياساپ، پەنجىرە ئورنىتىش ياكى قەۋرنىڭ تۆت ئەتراپىغا رىشاتكا قويۇش، كىسەك ياكى خىش بىلەن قەۋرە قاتۇرۇپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە تۇغ ياكى ئەلەم قاداش قاتارلىق شەكىللەر قوللىنىلغان. شىنجاڭنىڭ جەنۇبىدىكى ھەر قايسى جايلاردا، تۈۋرۈك - لىملارنى چېتىشتۈرۈش، كىسەك ياكى تال چىۋىقلارنى توقۇپ ئارىلىقنى توساپ، كاكىل لاي بىلەن سۇۋاش ئارقىلىق، قۇشام ئۆيلەرنى ياساش ئاساسلىق ئورۇندا تۇرغان. بۇ ئۆي - ئىمارەتلەردىكى نەقىش - بىزەكلەر ئاساسىي جەھەتتىن، ياغاچ ئويما نەقىش، گەز قاتۇرما نەقىش، تاش رەڭ سىزما نەقىش، قاشتېشى ئويما نەقىش، گۈللۈك نەقىش قاتارلىقلاردىن ئىبارەت بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدە ياغاچ ئويما نەقىش ئالاھىدە تەرەققى قىلغان.

قاراخانىلار دەۋرى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن بىناكارچىلىق تېخنىكىسىنىڭ تەرەققى قىلىشىغا ئەگىشىپ، تام ئۈستىگە لىم، جەگىلىرىنى بىۋاسىتە قويۇش ياكى لىم، جەگە ئىشلەتمەستىن، خىش ياكى كىسەك بىلەن

ئەگمە چىقىرىپ يېپىش ئۇسۇلى كەڭ قوللىنىشقا باشلىغان. مەھمۇت قەشقەرى مازىرىدىكى تۈز تۇرۇشلۇق ۋە ئەگمە گۈمبەز تورۇسلۇق ئىككى خىل ياسالغان ئىمارەتلەر ئەمىلىيەتتە ئوخشاش بولمىغان دەۋرلەردىكى ئىمارەتچىلىك سەنئىتىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ.

مازارنىڭ نەقىش - بىزەكلىرى كۈچلۈك دەۋرى خاراكتىرىگە ئىگە بولۇپ، بىناكارچىلىقتا دەسلەپكى ئۇسۇل ياغاچ ئويما نەقىش ئىشلىتىلگەن. ياغاچ ئويما، سىزىقچە ئويما، تەكشى يۈز ئويما، كۆپتۈرمە ئويما قاتارلىق تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ.

مەھمۇت قەشقەرى مازىرىدىكى نەقىشلەر ئىچىدە سۇخەر، غۇنچە، چىچەك، ياپراق، ئۈزۈم، بادام، يازا، كۆرگۈل شەددە ۋە ھەرخىل گۈل - ئۈسۈملۈكلەرنىڭ ئۆزگەرگەن شەكلىدىن ھاسىل بولغان ئون نەچچە خىل نۇسخە بار. بۇلار كېيىنكى دەۋرلەردە ياسالغان ئىسلام ئىمارەتلىرىدە كۆپرەك قوللىنىلغان. مەھمۇت قەشقەرى مازىرى 900 يىللىق تارىخقا ئىگە ئىمارەت بولۇپ، شىنجاڭنىڭ ئىسلام دىنىي ئىمارەتچىلىك سەنئىتىنىڭ شەكىللىنىش ۋە تەرەققى قىلىش تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم قىممەتكە ئىگە تارىخىي مەدەنىي مىراستۇر.

بۇ تارىخىي يادىكارلىق ئاپتونۇم رايونىمىزدىكى نوقتىلىق ئاسرىلىدىغان جايلارنىڭ بىرى قىلىپ بىكىتىلگەندىن كېيىن، پارتىيە - ھۆكۈمەت ئورۇنلىرىنىڭ جىددى كۆڭۈل بۆلۈشى ئارقىسىدا قايتىدىن رېمونت قىلىندى.

شىنجاڭ داشۆ ئىلمىي ژورنىلى 1984 - يىل 2 - سان

9- «دېۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تە كۆرسىتىلگەن

سودا توغرىسىدا

قىسقىچە مەزمۇنى: بۇ ماقالىدە «دېۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تىكى ئۇيغۇرلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تۈركىي تىللىق ھەر قايسى مىللەت، قەبىلىلەرنىڭ سودا ۋە ئىشلەتكەن پۇل، سودا ئېلىپ بارغان رايون، سودىدا قوللانغان سودا ئاتالغۇلىرى ۋە ئۇنىڭغا ئائىت بولغان نۇرغۇن بايانلار بار بولۇپ، بولۇپمۇ، ھەر قايسى قەبىلىلەرنىڭ ئىشلەتكەن پۇلى ۋە سودىدا قوللانغان سودا ئاتالغۇلىرى، بىر قاتار ماتىرىياللارنىڭ پۇل قىلىپ ئىشلىنىشى، قەيەرلەر بىلەن ئېلىپ بارغان سودا ئالاقىسى قاتارلىق مەزمۇنلار كۆرسىتىلگەن.

بۇلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ گەۋدىلىك بولۇپ كۆزگە چېلىقىدىغىنى بولسا، شۇ دەۋر خەلقنىڭ ئىشلەتكەن پۇللىرى بولۇپ، شۇ پۇللارنى زادى قانداق ماتىرىياللارنى خام ماتىرىيال قىلىش ئارقىلىق شۇ پۇللارنى بارلىققا كەلتۈرگەن ۋە شۇ پۇللارنىڭ قىممىتىنى قانداق ھېسابلىغان قاتارلىقلار.

包括维吾尔族等各突厥语民族的，部落，摘要：本文章讲解了“突厥语大辞典”中的商业与那时候使用的货币，从事商业的地方，有关在商业中运用的商业术语与有关它的更多信息。尤其是，展示给我们各个部落使用的货币与商业中运用的术语，代替货币的一系列料子，还有跟哪些地方有商业来往。其中，最突出的是，当代人民使用的货币，哪些料子代替此货币与如何衡量它的价值等

ئاچقۇچلۇق سۆز: «دېۋانۇ لۇغەتت تۈرك»، سودا، پۇل، سودا-سېتىق ئاتالغۇلىرى

ھەر قايسى ساھەدىكى بىلىم ئىشتىراكچىلىرىغا مەلۇمكى، «دېۋانۇ لۇغەتت تۈرك» ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇلۇغ ئالىمى، تىلشۇناس مەدمۇد كاشغەرىي يازغان، ئۇيغۇرلارنىڭ ئوتتۇرا ئەسىر تارىخىغا مەنسۇپ

مەشھۇر يازما يادىكارلىق. قاراخانىيلار سۇلالىسى دەۋرىدە ياشىغان تۈركىي تىللىق قەبىلە - مىللەتلەر تىللىرى سېلىشتۇرما تەتقىقاتىنىڭ ئۆچمەس نامايەندىسى. ئۇ مەزمون جەھەتتىكى چېتىلىش دائىرىسىنىڭ كەڭلىكى بىلەن قامۇس ئەسەر بولۇپ، خاتىرە، ئىزاھاتلىرىنىڭ چىنلىقى، ئىلمىيلىكى بىلەن ئۇيغۇر قاتارلىق تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ ئوتتۇرا ئەسىر ھەمدە ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكى دەۋرلىرىدىكى ماددىي، مەنىۋىي ئەھۋالى ئەينەن خاتىرىلەنگەن ئەبەدىيلىك ھۆججەتتۇر. مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋان» دا تۈركىي تىللارنىڭ ھەر قايسى دېئالىكت، شىۋە پەرقلىرىنى سېلىشتۇرۇش، ئىزاھلاشتا تولىمۇ ئىلمىي، ئەستايىدىل ۋە سەمىمىي پوزىتسىيىدە بولغان. ھەر قانداق بىر نەرسىنى چۈشەندۈرگەندە، ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكى، سۈپىتى، خۇسۇسىيەتلىرىنى، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ تەۋەلىكىنى ئىنچىكە كۆرسىتىپ بەرگەن. ئەگەر سىز «دىۋان» نى بىر قېتىم ئوقۇپ باقسىڭىز، ئۇنىڭ ئىچىدىكى يېزىلغان نەرسىلەرنىڭ نۇرغۇن ساھەگە چېتىلىدىغانلىقىنى ھېس قىلىسىز ئەلۋەتتە! بۇنىڭدىكى ھەر قايسى ساھەلەر دەپ ئۆتكىنىم بولسا، ئائىلە سەرامجانلىرى، ئىشلەپچىقىرىش سايمانلىرى، تىبابەتچىلىك دورىلىرى، يېمەك-ئىچمەك ناملىرى، زىبۇ-زىننەت، كىيىم-كېچەك ۋە كىيىم-كېچەك سايمانلىرى، يىپەك، سودا، ئۆي-ئىمارەت، قۇرۇلۇش، بوتانىكا، پەلسەپە قاتارلىق نۇرغۇن ساھەلەردىن چۈشەندۈرۈش بەرگەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ ھەمدە شۇلارنىڭ تەۋەلىكىنى، قايسى قەبىلىگە تەۋە ئىكەنلىكىنى، نېمىلەرگە ئىشلىتىدىغانلىقىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنى توغرا ۋە ئىلمىي چۈشەندۈرۈشكە بەك دىققەت قىلغان.

مەن بۇ مەۋزۇدە بۇ دەرسنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ۋە «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» نى ئۆگەنگەندىن كېيىن ، ماڭا ئەڭ تەسىر قىلغىنى شۇ دەۋر كىشىلىرىنىڭ سودا توغرىسىدىكى پائالىيەتلىرى، قەيەرلەر بىلەن نىمە توغرىسىدا سودا ئالاقىسى قىلغان يەنى (مەھمۇد كاشغەرى ئۆزى سىزغا شۇ دۇنيا خەرىتىسىدە كۆرسىتىلگەن ھەممە رايونلار بىلەن سودا ئالاقىسى قىلغانمۇ ياكى قانداق سودا ئالاقىسى قىلغان، قانداق تاۋارلار ئۈستىدە ۋە ياكى باشقا نەرسىلەردىن ئالماشتۇرۇش ئېلىپ بارغانمۇ؟ دېگەندەك...) ئىشلەتكەن پۇل ۋە سودا-سېتىق ئاتالغۇلىرى قاتارلىق مەزمۇنلار جەھەتتىن ئىزدەنگەنلىرىمنى ۋە قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويماقچىمەن.

قاراخانىيلا سۇلالىسى دەۋرىدە، ئۇيغۇرلارنىڭ سودىسى ئىنتايىن تەرەققىي قىلغان. نۇرغۇن جايلاردا بىر مۇنچە يېڭى گۈللەنگەن مۇقىم بازارلار شەكىللىنىپ، كۆپلەپ مېتال پۇل قۇيۇرۇپ تارقىتىلغان. بۇ ئەھۋال مەزكۇر سۇلالىنىڭ سودا ئىشلىرىغا ناھايىتى ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى، سودا پائالىيىتىنىڭ ئەۋج ئالغانلىقىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. سانائەت ۋە سودا ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتى، ئىقتىسادنىڭ گۈللىنىشى، شەھەرلەرنىڭ كېڭىيىشى ۋە يېڭىدىن بارلىققا كېلىشىگە تۈرتكە بولدى. بۇ دەۋردە مىلادىنىڭ ئالدى كەينىدە بارلىققا كەلگەن مارالۋېشى يەنى (بارچۇق) ، ئاقسۇ يەنى (ئەردەبىل)، كۇچار، قەشقەر، ياركەند، خوتەن (ئۇدۇن)، بالاساغۇن، ياقالىغ، ئاشپارا، تىرمىز، بۇخارا، تالاس

قاتارلىق قەدىمىي شەھەرلەر يەنىمۇ كېڭەيدى. ئارخىئولوگىك تەكشۈرەشلەرنىڭ نەتىجىسى 10-ئەسىردىن 12-ئەسىرگىچە ئىلى دەريا ۋادىسىدا 56 جايغا يېڭى بازار سېلىنىپ، ئۇنىڭ بەزىلىرىنىڭ شەھەرگە ئايلانغانلىقىنى تەستىقلايدۇ.

تۆۋەندە مەن ئالدى بىلەن شۇ دەۋر كىشىلىرىنىڭ ئىشلەتكەن پۇلى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا كۆرسىتىپ ئۆتۈلگەن پۇللارنىڭ نامى ۋە سودىدا قوللانغان سودا ئاتالغۇلىرىنى چۈشەندۈرۈپ ئۆتەي. (بۇنىڭدا مەن ھەرقايسى ماتىرىياللاردا چۈشەندۈرۈلگەن مەزمۇنلارنى كىرگۈزدۈم).

ئىشلەتكەن پۇللار:

Agin

مەنىسى - ئېنى بىر يېرىم غېرىچ، بويى تۆت گەزلىك بىر بۆز (سۇۋار قەبىلىسى شۇنىڭ بىلەن سودا-سېتىق قىلىدۇ، 1-توم، 106-بەت).

böz

مەنىسى - بۆز (3-توم، 169-بەت).

قامدۇ - بويى تۆت گەز، ئىنى بىر غېرىچ كېلىدىغان بىر پارچە بوز، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇيغۇر خانىنىڭ تامغىسى بېسىلغان بولۇپ، سودا-سېتىقتا پۇل ئورنىدا ئىشلىتىلىدۇ. بۇ پۇل كونسارسا ھەر يەتتە يىلدا بىر قېتىم يۇيۇپ ئۈستىگە باشقىدىن تامغا بېسىلىدۇ. («بۇ قەشقەر پىداگوگىكا ئىنىستۇتى پەن-تەتقىقات باشقارمىسى» تەرىپىدىن چىقىرىلغان «ئىلمىي ماقالىلەر توپلىمى» 1985-1980).
بۇ «قامدۇ» دېگەن پۇل توغۇرلۇق رېشات گەنچىنىڭ (تۈركىيە) «11- ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيىتىگە نەزەر» دېگەن كىتابىدىمۇ يۇقىرىقىغا ئوخشاش چۈشەندۈرۈلگەن.

بەنەك - يارماق، مىس پۇل («بۇ قەشقەر پىداگوگىكا ئىنىستۇتى پەن-تەتقىقات باشقارمىسى» تەرىپىدىن چىقىرىلغان «ئىلمىي ماقالىلەر توپلىمى» 1985-1980).

بەنەك - «دىۋان» دا «باقىر» دېيىلىدىغان بىر خىل مىس ئاقچىنىڭ جۇڭگودا ئاقىدىغانلىقى سۆزلەنگەن ۋە ئۇ ئېلىم - سېتىمدا ئىشلىتىلىدۇ، دېيىلىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىي يەنە «بەنەك» دېگەن سۆزنىمۇ مىس پۇل دەپ تەرىپلىگەن بولسىمۇ، بۇنى كىملىرىنىڭ ئىشلەتكەنلىكى توغرىسىدا ھېچقانداق مەلۇمات بەرمىگەن.

كۈمۈش - كۈمۈش تەڭگە. چۈنكى تەڭگىنىڭ تەركىبىدە كۈمۈش بار. («بۇ قەشقەر پىداگوگىكا ئىنىستۇتى پەن-تەتقىقات باشقارمىسى» تەرىپىدىن چىقىرىلغان «ئىلمىي ماقالىلەر توپلىمى»

(1985-1980).

ئۇرۇغلۇغ - ئۇرۇغلۇغ ئالتۇن: ئاچقا قىلىپ قويۇلغان ئالتۇن، باشقىلاردىمۇ شۇنداق. (تۈركىي خەلقلەر «ئەرەبچە مېتال پۇل» دېگەن سۆزنىڭ ئورنىدا «ئۇرۇغلۇغ» دېگەن سۆزنى قوللانغان).

Ügün

مەنسى - پۇل ياكى گۈل ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەرنىڭ توپى (1 - توم، 106 - بەت).

Yarmaq

مەنسى - يارماق، پۇل (3 - توم، 57 - بەت).

Yartmaq

مەنسى - يارماق، تەڭگە (3 - توم، 588 - بەت).

مەن تۆۋەندە يەنە يۇقىرىدا سۆزلەنگەن پۇللار توغۇرلۇق قىسقىچە مەزمۇن قىستۇرۇپ ئۆتەي.
مەھمۇد كاشغەرىينىڭ يازغانلىرىدىن قارىغاندا XI ئەسىردە تۈركىي خەلقلەر پۇلنى «يارماق» دېيىشەتتى(1). بىراق «دىۋان»دىن يارماقنىڭ قانداق پۇل ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولمايدۇ. مەھمۇد كاشغەرىي كىتابىنىڭ كۆپ يەرلىرىدە پۇلنى تىلغا ئالغان بولسىمۇ، ئۇ پۇللارنىڭ زادى قانداق پۇل ئىكەنلىكىنى بىلىش تەس. بىز «دىۋان»دىكى «يارماق» دېگەن سۆزنى ئەرەبچىدىكى «دەرھەم» دەپ تەرجىمە قىلغانلىقىغا قاراپ، «يارماق» نىڭ بىر خىل كۆمۈش پۇل ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىي يەنە «كۆمۈش» دېگەن سۆزنى «تەڭگە» دەپ ئىزاھلايدۇ. بۇنىڭ سەۋەبىنى: «چۈنكى ئۇنىڭ تەركىبىدە كۆمۈش بار» (2) دەپ چۈشۈندۈرىدۇ. ئۇيغۇرلار «يارماق» نى باشقا تۈركىي خەلقلەردىن سەل-پەل پەرقلەنگەن ھالدا «يارتماق» دەپ ئاتىغان بولۇپ، «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا ئىككى خىل ئاتالغان، ئەمما بىر خىل مەنىنى بىلدۈرگەن.

«بۆز» گە كەلسەك: تۈرك قوۋملىرى ئىچىدە سودىگەرچىلىكىنى خېلى بۇرۇن باشلىغان ئۇيغۇرلارنىڭ مېتال پۇللىرىنىڭ يوقلىقىغا ۋە بارلىق پۇللىرى ئاشۇ خىل بۆزلەردىن ئىبارەت ئىكەنلىكىگە ئېشىنىش تولمۇ قىيىن. ئەمەلىيەتتە مەھمۇد كاشغەرىي «يارتماق» دېگەن سۆزنى ئۇيغۇرچە «دەرھەم» دەپ چۈشەندۈرگەنلىكىنى يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەندۇق. ئاجافەر ئوغلۇ ھەم ئۇيغۇرلارنىڭ ئىنتايىن دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغان مېتال پۇللىرى ۋە ئۆلچەم بىرلىكلىرى بارلىقىنى ئېيتىدۇ. قارىغاندا بۇ «بۆز» پۇل سودىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ كېلىپ چىققان كۆپ مىقداردىكى پۇلنى ئوڭاي يۆتكەش ئېھتىياجىغا ئاساسەن ئۇيغۇرلار ئىجاد قىلغان ۋە ھازىرقى قەغەز پۇل ياكى چەك ئورنىدا ئىشلىتىدىغان

نەرسە بولسا كېرەك.

يەنە بىر تەرەپتىن ئالغاندا، «بۆز پۇل» XI ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەر دۇنياسىدا يالغۇز ئۇيغۇرلارغا خاس نەرسە ئەمەسلىكىمۇ مەلۇم بولۇۋاتىدۇ. جۈملىدىن سۇۋار قەبىلىسىمۇ «ئەگىن» دېيىلگەن ۋە ئۇنى بىر يېرىم غېرىچ، بويى تۆت گەز كېلىدىغان بىر خىل بۆرنى سودا-سېتىقتا پۇل ئورنىدا ئىشلىتەتتى. مەلۇم بولۇشىچە سۇۋار شەھىرى ئىدىل بۇلغارلىرى دۆلىتىنىڭ ئاساسلىق شەھەرلىرىدىن بىرى ئىدى. بۇلغارلارمۇ ئىدىل دەريا قاتنىشى ئارقىلىق خېلى بۇرۇنلا ھەر قايسى خەلقلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى تەرەققىي قىلدۇرغانىدى. ئۇلارمۇ بۆرنى سودا-سېتىق ئىشلىرىدا ئىشلەتكەن. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، بۇ «بۆز پۇل» نى پەقەت ئۇيغۇرلارلا ئەمەس، بەلكى بۇلغارلارنىڭمۇ ئىشلەتكەنلىكىنى بىلەلەيمىز.

يەنە پۇلنىڭ قىممىتى توغرىسىدا چۈشەندۈرۈش بەرسەم:

«دىۋان» دا پۇلنىڭ قىممىتى توغرىسىدىمۇ كۆرسەتمە بەرگەن بولۇپ، مېنىڭ بۇنداق دېيىشىمدىكى سەۋەب بولسا، تۈركىي خەلقلەر دۈگىلەك دېگەن سۆزنىڭ ئورنىدا «ياپ» دېگەن سۆزنى ئىشلەتكەنلىكىنى، مۇشۇ ئاساستا ئۇلار يۇمىلاق، دۈگىلەك پۇلنى «ياپ يارماق» دېيىشكەنلىكىنى، بۇ مۇناسىۋەت بىلەن «يېنىمدا ياپ يارماق يوق» دېگەن سۆز ئارقىلىق «پۈتۈن پۇل يوق» دېگەن مەنىنى ئىزاھلىغانلىقىنى، بۇنىڭ بىلەن پۈتۈن پۇل بىلەن چەت-چۆرىسى بۇزۇلغان پۇللارنىڭ قىممىتىدە پەرق بارلىقىنى، پۇل بۇزۇلسا، قىممىتىنىڭ تۆۋەنلەيدىغانلىقىنى، بۇزۇلغان پۇللارغا قارىتا «پۇچۇق پۇل» دەپ پۇل ئاتالغۇسى ئىشلەتكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. تۈركىي خەلقلەر بەزى ئىقتىسادىي قىيىنچىلىق تۈپەيلى، پۇچۇلانغان ياكى پارچىلانغان بەزى پۇللارنى مېتاللار بىلەن ئارىلاشتۇرۇپ، قىممىتى تۆۋەنرەك پۇل ياسىغانلىقىنىمۇ كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

سودىدا قوللانغان سودا ئاتالغۇلىرى:

Asiğ

مەنىسى – پايدا، نەپ (بىرىنچى توم 87- بەت)

مەھمۇد كاشغەرىي بۇ سۆزنىڭ قايسى شېۋىدە ئىشلىتىلگەنلىكىنى ئېيتىمىغان، ئەمما بۇ سۆزنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭمۇ ئىشلەتكەنلىكىگە قاراپ، XI ئەسىردە خاقانىيە شېۋىسىدە شۇنداق دېيىلدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلىش كېرەك. ئەمما «ئاسىغ» دېگەن سۆز ئورتاق قوللىنىلىدىغان سودا-سېتىق ئاتالغۇسى ئىدى.

Ališ

مەنىسى – قەرز ئېلىش (1- توم، 84- بەت).

بۇ سۆز رېشات گەنچىنىڭ (تۈركىيە) «11- ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيىتىگە نەزەر» دېگەن كىتابىدا كۆرسىتىلگەن. ئەمما «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا بۇ سۆز بار.

üküşladi

مەنىسى - كۆپىنچە، كۆپ دەپ ھېساپلىدى (مىسال - ئادەم مېلىنى كۆپ دەپ ھېساپلىدى. 1- توم، 390- بەت).

Qiz

مەنىسى - قىممەت (1- توم، 426- بەت).

bärt

مەنىسى - بېرىم (مىسال - قۇلنىڭ ھەر يىلى قۇل ئىگىسىگە بېرىدىغان بېرىمى. 1- توم، 145- بەت)

Sart

مەنىسى - سودىگەر (1- توم، 146- بەت)

ئۇيغۇرلارغا «سارت» دېگەن سودا ئاتالغۇسى پارسلاردىن كىرگەن. ئۇيغۇرلاردا «سودىگەر» دېگەن مەنىدىكى «سارت» دېگەن سۆز خېلىلا كەڭ مەنىدە قوللىنىلغان بولۇپ، مۇنداق بىر ماقالىنى مىسالغا ئالدىمۇ: « سارتنىڭ ئازۇقى ئارىغ بولسا يولسا يەر». بۇ ماقالىدا ئۆزىنى بەك پاك ۋە توغرا ھېسابلاپ مەيدىسىگە ئۇرىدىغان، بىراق سۆزىنىڭ ئەھدىسىدىن چىقالمايدىغان ئادەملەرگە قارىتىپ ئېيتىلىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ ئۆتكەن. ھەمدە يەنە «ئىش پەيتىدە، سودىگەر پايدىدا» دېگەن ماقالىنى مىسالغا كەلتۈرۈپ، شۇ دەۋر كىشىلىرىنىڭ سودىگەرلەرگە قارىتا قانداق كۆز قاراشتا ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ ئۆتتۇم. بۇ سۆزلەر سودىگەرلەرنىڭ تەبىئىتى ۋە خاراكتېرىنى كۆرسىتىپ بەرگەندەك، «سارت» دېگەن ئىسىمنىڭ ماقال-تەمسىلەردىن ئورۇن ئالغۇدەك دەرىجىدە ئۇزۇن تارىخقا ئىگە ئىكەنلىكىنىمۇ چۈشەندۈرۈپ ئۆتكەن.

käbit

مەنىسى - مەيخانا، قاۋاقخانا (1- توم، 463- بەت)

مەن بۇنى مىسالغا ئېلىشىمدىكى سەۋەب بولسا، «دىۋان» دا بۇ ئاتالغۇ ئۇچرىغانلىقى ۋە شۇ دەۋر كىشىلىرىنىڭ «مەيخانا، قاۋاقخانا» ئېچىش ئارقىلىقىمۇ سودا قىلغانلىقى، بۇمۇ بىر خىل سودىنىڭ شەكلى ئىكەنلىكىنى كۆرىۋالغىلى بولىدۇ. ئەمما مەن كۆرگەن كىتابلاردا، بۇ ئىسىمنى ئالاھىدە تىلغا ئېلىپ ياكى مۇشۇنداق سودا قىلغان دەپمۇ كۆرسەتمەپتۇ، شۇڭا مەن بۇ ئىسىمنىمۇ مىسالغا ئېلىپ

چۈشەندۈرۈشنى توغرا تاپتىم.

Satiğ

مەنسى - سودا-سېتىق (1- توم، 484- بەت)

bärim

مەنسى - بېرىم، قەرز (1- توم، 532- بەت)

ئا.جەفەر ئوغلۇ «بەرىم» دېگەن سۆزنىڭ ئاساسىي مەنسى قەرز دېگەنلىك بولىدىغانلىقىنى يېزىش بىلەن بىللە، «ئالم» دېگەن سۆزنىمۇ قەرز دېگەن مەنىدە دەپ ئىزاھلىغان.

Burta

مەنسى - ئالتۇن ۋاراق سېتىلىدىغان نەرسە (1- توم، 543- بەت)

Satiğliğ

مەنسى - سېتىلىدىغان نەرسە (1- توم، 655 - بەت)

Satturdi

مەنسى - ساتتۇردى (2- توم، 261- بەت)

Satindi

مەنسى - ساتىدىغاندەك كۆرۈندى (2- توم، 212- بەت)

Qizlandi

مەنسى - قىممەت كۆردى، قىممەت سانىدى (2-توم، 366- بەت).

Satti

مەنسى - ساتتى (2- توم، 430- بەت)

Yap

مەنسى - ① دۈگىلەك ② جاۋىغا (ھەرقانداق يۇمىلاق شەكىلدىكى نەرسىنى كۆرسىتىدۇ، 3- توم، 1- بەت).

Yük

مەنسى - يۈك، ئارتىق، مال (بۇ سۆز ئېغىرلىق ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش مەنىلەردىمۇ قوللىنىدۇ، 3- توم، 3- بەت).

Yanut

مەنسى - بەدەل (بىر نەرسىنىڭ باراۋىرىگە بېرىلىدىغان ھەق، 3- توم، 9 - بەت).

Yariš

مەنسى - ① بەيگە ② بۆلۈش ③ بۆلۈشۈش (① ئات بەيگىسى ② ئىككى كىشى ئوتتۇرىسىدا مال

ئۆلۈشۈش ، 3- توم، 11 - بەت) .

Yarmaqlandi

مەنسى - يارماقلىق بولدى (3- توم، 160 - بەت).

tär

مەنسى - ئىش ھەققى، ئىش ھەققى ئۈچۈن بېرىلگەن پۇل (3- توم، 203 - بەت).

Yas

مەنسى - زىيان، زەرەر (مسال - ئۇنىڭغا كۆپ زىيان تەگدى، aning tälüm yaši tägdi ، 3- توم، 218 - بەت). رېشات گەنچىنىڭ (تۈركىيە) «11- ئەسردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيىتىگە نەزەر» دېگەن كىتابىدا مۇنداق دەپمۇ كۆرسىتىلگەن: سودىدىكى زەرەر ۋە زىيان «قور» دېگەن سۆز بىلەن ئىپادە قىلىناتتى. ئېلىم-سېتىمدا زىيان تارتقان چاغدا «ئەر قور قىلدى» دېيىشەتتى. بۇ سۆز زەرەر-زىيان دېگەن مەنىدە بولۇپ، ئۇيغۇرچە خاتىرىلەردىمۇ ئوخشاش تەلەپپۇزدا «قور» دەپ ئۇچرايدۇ.

Qizudī

مەنسى - قىممەتلىدى، باھاسى كۆتۈرۈلدى (مسال - مال قىممەتلىدى، tawar qizudī ، 3- توم، 361- بەت). مېنىڭچە مانا بۇ مىسال ئارقىلىق تۈركىي خەلقلەرنىڭ نېمىشقا پۇلنى پۇچىلاپ ياكى پارچىلاپ ئىشلەتكەنلىكىنى ۋە پارچىلاپ مېتاللار بىلەن ئارىلاشتۇرۇپ ئىشلەتكەنلىكىگە سەۋەب تاپالايمىز.

Satsadi

مەنسى - ساتقۇسى كەلدى (3- توم، 387- بەت).

Satiğsadi

مەنسى - ساتقۇسى كەلدى

Satiğladi

مەنسى - سودا قىلىشتى، سېتىشتى (3- توم، 458 - بەت).

ötünc

مەنسى - ئۆتتە، قەرز (3- توم، 607 - بەت).

«دىۋان» دىكى «مەن ئاڭار يارماق ئۆتۈنچ بەردىم»، يەنى «مەن ئۇنىڭغا پۇل ئۆتتە بەردىم» دېگەن جۈملىدىن كۆرۈنۈپ تۇرۇپتىكى «ئۆتۈنچ» دېگەن سۆز ھازىرمۇ تۈركچەدە ئەينى مەنىدە ئىشلىتىلىۋاتىدۇ. بۇنىڭدىن شۇنى بىلگىلى بولىدۇكى، تۈركىي خەلقلەر شۇ چاغدىمۇ ھازىرقىدە كالا ئېھتىياجلىق بولغان چاغلاردا بىر-بىرىدىن پۇل ئۆتتە ئېلىشاتتى. بۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا بولۇپ تۇرىدىغان تەبىئىي ئەھۋال. بەزىلەر يەنە ئۆتتە دېگەن مەنىدە «ئۆتتۈ» دېگەن سۆزنىمۇ ئىشلەتكەن.

بۇلاردىن باشقا رېشات گەنچىنىڭ (تۈركىيە) «11- ئەسردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيىتىگە نەزەر» دېگەن كىتابىدا مۇنداق بىر قانچە سودا ئاتالغۇسى بېرىلگەن، ئۇلار بولسا تۆۋەندىكىچە:

كاپالەت: «دىۋان» دىكى «ئوقا» دېگەن سۆز ئەنە شۇنداق كېيىللىك، كاپالەت دېگەن مەنىنى بىلدۈرگەن. مىسالى بولسا: «مەن ئانى ئوقا ئالدىم» دېگەن جۈملىنىڭ «مەن ئۇنى كېيىللىككە ئالدىم» دەپ ئىزاھلىشى، كېيىل بولغۇچى ئورگانلارنىڭمۇ بارلىقىنى ئوچۇق كۆرسىتىپ بېرىدۇ. تۈركىي خەلقلەر كېيىل بولۇش دېگەن مەنىدە يەنە «ئەل تۇتماق» (قول تۇتماق) دېگەن سۆزنىمۇ ئىشلەتكەنلىكى مەلۇم. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بۇ مۇناسىۋەت بىلەن «ئەلىك تۇتقۇنچە ئوت تۇت» يەنى «كەپىل بولغۇچە ئوت تۇت» دېگەن ماقالىنى مىسالغا كەلتۈرۈشى دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدۇ.

شېرىك:

بۇ مەنىدە XI ئەسىردە «ئورتاق» دېگەن سۆز ئىشلىتىلگەن. مەھمۇد كاشغەرىي «ئورتاق» دېگەن سۆزنى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ماقالىنى مىسالغا ئالدى: «ئورتاق، ئۆز ئورتىقىدىن ئارتۇق ئالماس». ئۇ بۇ ماقالىنىڭ ئادەمنى ئىنساپلىق بولۇشقا ئۈندەپ دېيىلدىغانلىقىنىمۇ ئەسكەرتىپ ئۆتكەن. بۇ ماقالىدىن قارىغاندا بەزى ھاللاردا شېرىكلەر بىر-بىرىنى ئالدايدىغان ئىشلارمۇ بولغانلىقى ئۈچۈن، مۇشۇنىڭدەك ماقالىلارنىمۇ كۆرسىتىپ، مىسالغا ئالغان.

يۇقىرىدا مەن تۈركىي خەلقلەرنىڭ پۇلى ۋە سودا ئاتالغۇلىرى توغرىسىدا ئۆزەمنىڭ ئىزدەنگەنلىرى ۋە بىر قىسىم كىتابلاردىن پايدىلىنىش ئارقىلىق چۈشەندۈرۈش بېرىپ ئۆتتۈم. ئەمدى تۆۋەندە مەن شۇ دەۋر تۈركىي خەلقلەرنىڭ قەيەرلەر بىلەن قانداق، نىمە توغرىسىدا سودا ئېلىپ بارغانلىقى توغرىسىدا چۈشەندۈرۈش بېرىپ ئۆتەي.

تۈركلەرنىڭ باشقا دۆلەتلەر بىلەن بولغان سودا مۇناسىۋىتى توغرىسىدا

1) چىن دۆلىتى بىلەن بولغان سودا مۇناسىۋىتى:

«دىۋان» دا 20 خىلدىن ئارتۇق يىپەك كۆرسىتىلگەن بولۇپ، بۇلارنىڭ كۆپ قىسمىنى «بىر خىل چىن

يېپىكى»، «چندا ئىشلەنگەن يىپەك رەخت»، «چىننىڭ يىپەك رەختى» دېيىش ئارقىلىق، شۇ خىل يىپەك توقۇلما بۇيۇمنىڭ ئىشلەنگەن ئورنى بولغان «چىن» سۆزىنى قوشۇپ ئىزاھلىغان. بۇلاردىن شۇنى كۆرىۋېلىشقا بولىدىكى، شۇ دەۋر تۈركلىرىنىڭ «چىن» بىلەن بولغان سودا مۇناسىۋىتىنىڭ شۇنچە قويۇق بولغانلىقىنى كۆرىۋالغىلى بولىدۇ.

ئەمدى بۇنداق دېگەنلىك، تۈركىي خەلقلەرنىڭ يىپەكچىلىك ئىشلىرى پەقەت تەرەققىي قىلمىغان دەيدىغان كۆز قاراشقا كېلىپ قالساق بولمايدۇ، چۈنكى ئۇيغۇرلار ياشىغان ۋە ھازىرمۇ ياشاپ كېلىۋاتقان كەڭ زېمىنلاردا ئېلىپ بېرىلغان ئارخېئولوگىيىلىك تەكشۈرۈش ۋە قېزىشلاردا بايقالغان زور مىقداردىكى يىپەك بۇيۇملار ۋە ئۇيغۇرلاردا ھازىرمۇ ئەنئەنىۋى ئىگىلىك سۈپىتىدە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان پىلە بېقىپ پىلە چىقىرىش، ئەتلەس توقۇش قاتارلىق مەدەنىيەت رېئاللىقى، ئۇيغۇرلارنىڭ يىپەكچىلىك مەدەنىيىتىنىڭ ناھايىتى ئۇزاق تارىخقا ئىگە ئىكەنلىكىنى چۈشىنىشكە بولىدۇ. ئۇيغۇرلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەر قايسى تۈركىي تىللىق مىللەتلەر ۋە باشقا مىللەتلەر ئارىلىشىپ ياشىغان زېمىنلاردىكى قەدىمىي كارۋان يوللىرى 19- ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغا كەلگەندە «يىپەك يولى» دەپ ئاتالدى. ياۋروپا، ئاسىيا ۋە ئافرىقا قۇرۇقلۇقلىرىنى ئۆز ئارا تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان بۇ يولنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى مۇھىم تۈگۈنلىرىدە تارىختىن بۇيان ئۇيغۇر قاتارلىق تۈركىي مىللەتلەرنىڭ ياشىغانلىقى ھەممىگە ئايان. يىپەكچىلىك تېخنىكىسىنىڭ راۋاجلىنىشى بىر دۆلەت ۋە بىر رايون خەلقلەرنىڭ ماددىي جەھەتتىكى قىممەت قارىشى ۋە مەنىۋى گۈزەللىك قارىشىنىلا ئەمەس، ئاشۇ دۆلەت، رايونلارنىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىيات ئۇلىنىڭ ناھايىتى پۇختا ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. دېمەك، بىز بۇنىڭلىق بىلەن تۈركىي خەلقلەرنىڭ پەقەت «چىن» بىلەنلا ئەمەس، بەلكى ياۋروپا، ئاسىيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىكى «چىن» دىن باشقا باشقا دۆلەت، ئافرىقا قاتارلىق قىتئەلەردىكى دۆلەتلەر بىلەن ئۆز ئارا ھەرخىل تاۋار ئالماشتۇرۇش، بولۇپمۇ يىپەك ئالماشتۇرۇش ۋە يىپەك سودىسى قاتارلىق سودا مۇناسىۋەتلىرىنى ئورناتقانلىقىنى كۆرىۋالغىلى بولىدۇ ئەلۋەتتە! مەن تۆۋەندە شۇ دەۋر تۈركىي خەلقلەرنىڭ چىنلار بىلەن بولغان چىن يىپەكلىرى توغرىسىدىكى سودا مۇناسىۋىتىدە ئاساسلىق بولغان چىن يىپەكلىرىنى جەدۋەل تۈزۈش شەكلى ئارقىلىق كۆرسىتىپ ئۆتەي:

نومۇر	يىپەك نامى	رەڭگى، ئالاھىدىلىكى	ئىشلەنگەن جايى	ئىزاھات

3-توم، 595-بە ت	؟	زەپەرەڭ يىپەك رەخت	qaffar	1
1-توم، 622-بە ت	بىر خىل چىن يىپىكى	؟	täxčäk	2
1-توم، 631-بەت	چىندا ئىشلەنگەن بىر خىل يىپەك	؟	zunkum	3
1-توم، 639-بەت	؟	يىپەك رەختنىڭ نامى	mindätu	4
1-توم، 557-بەت	چىن	قىزىل، سېرىق، يېشىل ۋە شۇنىڭدەك رەڭلەردىكى يىپەك دۇردۇن	känzi	5
1-توم، 541-بەت	؟	گۈل چىكىلمىگەن يىپەك رەخت	čäkin	6
1-توم، 543-بە ت	؟	ئىگىزلىگەن مەشۇت	taxtu	7

1-توم، 463-بەت	چىندا ئىشلەنگەن بىر خىل يىپەك رەخت	؟	kāz	8
1-توم،181- بەت	؟	يىپەك رەخت	aǰi	9
1-توم، 426-بەت	چىن	زەرباب، زەر بېسىلغان قىزىل رەڭلىك يىپەك رەخت	zčü	1 0
1-توم، 197-بەت	چىن	گۈللۈك يىپەك رەخت	kürdišä	1 1
1-توم، 56-بەت	؟	توق سېرىق رەڭلىك يىپەك رەخت	ay	1 2
3-توم، 507-بەت	چىن	چىندىن كەلتۈرۈلدىغان بىر خىل رەڭدار يىپەك رەخت	ulingx	1 3
	؟	يىپەك رەخت ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش قول-ھۈنەر بۇيۇملىرى	az	1 4

3-توم، 330-بەت	چىن	چىننىڭ سېرىق تەڭگە گۈللۈك قىزىل يىپەك رەختى	loxtay	1 5
1-توم، 556-بەت	چىن	تورقا، تاۋار	torqu	1 6
3-توم، 462-بەت	؟	يىپەك رەخت	barčín	1 7
3-توم، 21-بەت	؟	يوللۇق يىپەك رەخت	Yollaqba rčín	1 8
1-توم، 111-بەت	؟	ھال، خانلار بايراق قىلىشقا، ئەمەلدارلار ئىگە قاپلاشقا ئىشلىتىدىغان ھال رەڭ يىپەك رەخت	al	1 9
2-توم، 414-بەت	چىن	بىر خىل چىن دۇردۇنى	qačač	2 0

يەنە ئۇنىڭدىن باشقا، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋان» دا كۆرسەتكەن يىپەك رەختلەرنىڭ كۆپ قىسمىنى «چىندا ئىشلەنگەن»، «چىننىڭ بىر خىل يىپىكى» دەپ چۈشەندۈرۈشنىڭ ئۆزى، «چىن»

زېمىنلىرىدا يەنى ئىدىقۇت ئۇيغۇر ئېلى ۋە گەنجۇ ئۇيغۇر خانلىقىدا ياشايدىغان ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزلىرى بىلەن يىلتىزداش بولغان، قەشقەردىن ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئامۇ دەريا ۋادىسىغىچە تارقىلىپ ياشايدىغان خاقانىيە ئۇيغۇرلىرى بىلەن مەدەنىيەت ۋە ئىقتىسادىي ئالاقىلەردە ئەزەلدىن قويۇق باردى-كەلدىسى بارلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. چىن تېرىتورىيىسىدىكى «تات» (مۇسۇلمان بولمىغان ئۇيغۇرلار) سودىگەرلەر ئۆزلىرىنىڭ ئالاھىدە مەھسۇلاتلىرىدىن يىپەك، دۇرۇن، كىمخاپلارنى قوشنا ئەللەردىن كەلگەن سودىگەرلەرگە ئۆز يۇرتلىرىدا توپ سېتىپلا قالماستىن، يەنە ئات، تۆگىلەرگە ئارتىپ تارىم ئويمانلىقى ئەتراپىدىكى بوستانلىقلارنى ۋە ئىلى ۋادىسىدىكى يايلاق زېمىنلارنى بويلاپ تاكى رىمغىچە سوزۇلغان «يىپەك يولى» ئارقىلىق خاقانىيە زېمىنلىرىدا، ھەتتا تېخىمۇ يىراق ئەللەرنىڭ بازارلىرىدا ساتقان. ئوتتۇرا ئەسىردە قاراخانىيلار خانلىقى، ئىدىقۇت ئۇيغۇر ئېلى، گەنجۇ ئۇيغۇر ئېلى، غەربتىكى غەزىنىيە خانلىقى، سالجۇقىيلار خانلىقى قاتارلىق خانلىقلاردىكى تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ ئاسىيادىن ئافرىقىغىچە بولغان كەڭ زېمىنلارغا تارقىلىشىدەك ئەۋزەللىك، تىل ئورتاقلىقىغا ئىگە بولغان ئۇيغۇر قاتارلىق ھەرقايسى قەبىلىلەرنىڭ سودا-تىجارەت ئىشلىرىنىڭ روناق تېپىپ، دۆلەت ۋە رايونلار ئىقتىسادىنىڭ گۈللىنىشىگە زور دەرىجىدە قولايلىقلانى ئېلىپ كەلگەن. شۇنىڭدەك «قامدۇ» يەنى «بۆز» دېگەندەك بىر نەچچە خىل پۇلنىڭ نامى ۋە ئۇنىڭ ئىشلىتىلىش ئورنى كۆرسىتىلگەن بولۇپ، بۇلارنىڭ ھەممىسى باشقا مىللەت ياكى قەبىلە، دۆلەتلەر بىلەن بولغان سودىدا ئىشلىتىلىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە «چىن» بىلەن بولغان چىن قاچىلىرى، يەنى چىن چىنلىرى بولۇپ، «دىۋان» دا چىن چىنسى «چەلىك ئاياق» دېيىلىدىغانلىقى سۆزلىنىدۇ. لېكىن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بەرگەن مەلۇماتىغا قارىغاندا XI ئەسىردە جۇلالىق ۋە چىرايلىق چىن-قاچىلارنى تۈركىي خەلقلەرمۇ ياسايتتى. ئۇ «سىر» دېگەن سۆزنى «چىن قاچىلىرىنى سىرلاپ نەقىشلەيدىغان يىلىملىق بويلاق» دەپ ئىزاھلىغاندىن كېيىن، سىرلىق ۋە نەقىشلىق تۈرك قاچىلىرى ھەققىدەمۇ سۆزلەيدۇ. «دىۋان» دىكى «ئۇ تۈرك قاچىسىغا سىر سۇردى» دېگەن جۈملىدىمۇ، ئۇلار سىرلىق قاچا-قۇچىلارنى ياسايدىغانلىقىنى ۋە ئۇنى «تۈرك چاناغى» دەيدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. ئومۇمەن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ چىن چىنلىرىنىڭ سىرلىنىشى ھەققىدە سۆز قىلىشتىكى مەقسىتى، فافۇرچىلىقنىڭ مەنبەسى جۇڭگو بولغانلىقىدىن بولسا كېرەك.

2) ھىندىستان بىلەن بولغان سودا مۇناسىۋىتى:

تۈركلەرنىڭ ھىندىستان بىلەن بولغان سودا مۇناسىۋىتىدە، «دىۋان» دا ھىندىستاندىن كەلگەن ماللار، دەپ بەزى دورىلار تىلغا ئېلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ھېچقانداق بىر نەرسە ھەققىدە سۆزلەنمەيدۇ. شۇنىڭدىن شۇنى كۆرىۋېلىشقا بولىدۇكى، تۈركلەر ھىندىستان بىلەن پەقەت دورا ئالماشتۇرۇش ياكى ئۆزلىرىنىڭ دورىلىرىدىن قانائەتلىنمەي، ئۇ يەردىن دورا ئەكەلدۇراتتى.

3) باشقا قوۋملار بىلەن بولغان سودا مۇناسىۋىتى:

تۈركىي خەلقلەر باشقا بەزى قوۋملار (مەسىلەن: ئەرەبلەر، ئەجەمەلەر ۋە باشقىلار) بىلەنمۇ خېلى زامانلاردىن بېرى سودا ئالاقىلىرىدا بولغانلىقى مەلۇم. لېكىن مەھمۇد كاشغەرىي بۇ توغرىدا مەلۇمات بەرمەيدۇ. يەنە شۇنى تەكىتلەپ ئۆتىمىزكى، ماۋەرائۇننەھر بىلەن خارەزىم تۈركىي خەلقلەر ئەڭ كۆپ سودا قىلىدىغان ئۆلكىلەر ئىدى.

خۇلاسە:

مانا مۇشۇلاردىن كۆرىۋېلىشقا بولىدۇكى، قاراخانىيلار خاندانلىقى بولسۇن ياكى قۇجۇ ئۇيغۇرلىرى بولسۇن، ئۇيغۇرلارنىڭ يەنى XI ئەسىر تۈرك خەلقلرىنىڭ سودا ئىشلىرى ناھايىتى راۋاج تاپقان. نۇرغۇن جايلاردا بىر مۇنچە يېڭى گۈللەنگەن مۇقىم بازارلار شەكىللىنىپ، كۆپلەپ مېتال پۇل قۇيىدۇرۇپ تارقىتىلغان. بۇ ئەھۋال مەزكۇر سۇلالىنىڭ سودا ئىشلىرىغا ناھايىتى ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى، سودا پائالىيىتىنىڭ ئەۋج ئالغانلىقىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. بۇلاردىن باشقا، ئۇيغۇر سودىگەرلەرنىڭ سودىغا قاتناشتۇرىدىغان مال تۈرلىرىمۇ كۆپەيگەن. مانى مالغا ئالماشتۇرۇش ياكى پۇلغا سۇندۇرۇش ئۇسۇللىرى ئارقىلىق نۇرغۇن سودا شەكىللىرى ئارقىلىق، نۇرغۇن ئالتۇن، كۈمۈش قاتارلىق قىممەتلىك بۇيۇملار ئارقىلىق سودا قىلغان، مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى بىزنىڭ تۈركىي خەلقىمىزنىڭ شۇ دەۋر سودىسىنىڭ نەقەدەر گۈللەنگەنلىكىنى ۋە تەرەققىي قىلغانلىقىنى كۆرىۋالغىلى بولىدۇ. دېھقانچىلىق ئىشلىرىدا «يەرنى ئىجارىگە بېرىش» ھەم «يەرنى ئىجارىگە ئېلىش» پائالىيەتلىرى بولغان. يەرنى ئىجارىگە ئالغۇچى بولسا «ئىجارىكەش» دەپ ئاتالغان. بۇ ھەقتە نىزاممۇلمۇلۇك دېگەن كىشىنىڭ «سىياسەتنامە» دېگەن ئەسىرىدە قىممەتلىك باھا بەرگەن. مانا بۇلاردىن يەنە شۇنى كۆرىۋېلىشقا بولىدۇكى، شۇ دەۋردە تۈركىي مىللەتلەر پەقەت ماللارنى ئۆز ئارا ئالماشتۇرۇشلا ئەمەس، بەلكى باشقا جەھەتلەردىمۇ ناھايىتى تەرەققىي قىلغانلىقىنى يەنى دېھقانچىلىق، قول ھۈنەرۋەنچىلىكنىڭ تەرەققىي قىلىشى ۋە سودىنىڭ تەرەققىي قىلىش تۈرتكىسىدە تۈركىي خەلقلەر ۋە باشقا دۆلەت ياكى قەۋملەر بىلەن بولغان مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلغان. شۇنىڭدىن كېيىنكى مەدەنىيەت، سودا، ئىقتىساد، تېخنىكا قاتارلىق نۇرغۇن تەرەپلەردە زور يۈكسىلىش ۋە تەرەققىياتلارنى بارلىققا كەلتۈرۈشتە مۇھىم رول ئوينىغان.

پايدىلىنىلغان ماتېرىياللار:

1. «تۈركىي تىللار دىۋانى» (1-قىسىم، 2-قىسىم، 3-قىسىم)
2. رېشانى گەنچىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن 11-ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيىتىگە نەزەر
3. شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر 2009-يىللىق 1-ساندا ئېلان قىلىنغان يولۋاس مۇھەممەتسىمنىڭ «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» تە كۆرسىتىلگەن چىن يىپەكلىرى توغرىسىدا ناملىق ماقالىسى

4. « ئۇيغۇرلارنىڭ ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى »
5. قەشقەر پىداگوگىكا ئىنستوتىنىڭ (1980~1985)، « ئىلمىي ماقالىلەر توپلىمى »
6. ھاجى نۇر ھاجىنىڭ « قاراخانىيلارنىڭ قىسقىچە تارىخى » ناملىق كىتابى

10- مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «تۈركىي تىللار

دىۋانى» دىكى Töpük

سۆزىنىڭ ئىزاھاتى توغرىسىدا

مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئۇيغۇر تىل - ئەدەبىيات فاكولتېتى 2008-يىللىق ئوقۇغۇچىسى

قىسقىچە مەزمۇنى: بۇ ماقالىدە مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى **töpük** سۆزىگە قارىتا ئىلىم ساھەسىدە بېرىلگەن ئىزاھاتلار بايان قىلىندۇ ۋە پۈتۈپ بىلەن تەپكۈچنىڭ تارىخى، تۈزۈلۈشى، ئوينىلىش ئۇسۇلى قاتارلىقلارنى بايان قىلىش ئارقىلىق بۇ ھەقتىكى بىر قىسىم كۆز قاراشلىرىمىز ئوتتۇرىغا قويۇلدى.

ئاچقۇچلۇق سۆز: **töpük**، پۈتۈپ، تەپكۈچ

摘要: 文章论述对麻赫穆德·喀什噶里写的《突厥语大词典》中所记载的一词在科学界里有什么样的说明。通过论述足球与毽子的历史、构成、” **töpük** “。玩法等，并发表我们的一些观点

töpük 、足球、毽子：关键词

1. **töpük** سۆزىگە قارىتا ئىلىم ساھەسىدە بېرىلگەن ئىزاھاتلار:

(1) مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى **töpük** سۆزىنىڭ ئىزاھاتىدا بەرگەن بىلگىسى كىشىنىڭ دىققىتىنى قوزغايدۇ. شۇنداقلا خالۇك ئاكالىن تەرىپىدىن تۈزۈلگەن «مىڭ يىل بۇرۇن، مىڭ يىل كېيىن مەھمۇد كاشغەرىي ۋە (1) «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» دېگەن كىتابىدا بۇ نۇقتا ئۈستىدە

توختالغان. يەنى ئۇيغۇرچە نۇسخىسىدا مۇنداق دەپ ئېلىنغان: «مەھمۇت كاشغەرىينىڭ ئىزاھاتى بويىچە **täpük** قوغۇشۇن ئېرىتىلىپ (2) (ئۇرچۇق ياكى يىككە ئوخشاش) يۇمىلاق توپ شەكلىدە قۇيۇلغاندىن كېيىن، ئۆچكە (3) چۇپۇرى ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش يۇمشاق نەرسىلەر بىلەن ئورنىلىپ ياسالغان بىر ئويۇنچۇق بولۇپ، ئادەتتە ئوغۇل بالىلار تەرىپىدىن تېپىپ ئوينىلىدۇ. **täpük** نىڭ **täpmäk** «تەپمەك» پېئىلىدىن كەلگەنلىكى، يەنى **täpük < -ük + -täp** شەكلىدە ياسالغانلىقى ناھايىتى ئېنىق. ئەپسۇسكى، مەھمۇت كاشغەرىي **täpük** سۆزى ئارقىلىق ئىپادىلىگەن بۇ ئويۇنچۇق ھەققىدە كۆپ توختالمىغان. لېكىن شۇنداق بولسىمۇ، مەھمۇت كاشغەرىينىڭ بۇ قىسقا ئىزاھاتىدىن **täpük** ناملىق بۇ ئويۇنچۇقنى پۈتۈنلەش ئىپتىدائىي شەكلى بولۇشى مۇمكىن، دەپ پەرەز قىلىشقا بولىدۇ. يەنە بۇ كىتابنىڭ 97-بېتىدىكى ئىزاھاتىدا **täpük** سۆزىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئىنگىلىزچە، تۈركچە ۋە ئۇيغۇرچە تەرجىمىلىرىدە تەرجىمە قىلىنىشىنىڭ ئوخشاش ئەمەسلىكى ئىزاھلاپ ئۆتۈلدى. يەنى ئىنگىلىزچە ۋە تۈركچە تەرجىمىلىرىدە **täpük** سۆزى «پۇتبول» دەپ تەرجىمە قىلىنغان بولسا، ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىدە «تەپكۈچ» دەپ تەرجىمە قىلىنغانلىقى ئىزاھلىنىپ ئۆتۈلدى.

ئىنگىلىزچە تەرجىمىسىدە :

of a Täpük [Football] - Something fashioned from lead in the shape spindle-whorl, and then wound with goat's-hair or the like. Boys play it by kicking with

[Täpük Football] [- يىك ياكى ئۇرچۇققا ئوخشاش يۇمۇلاق ئورالغان يىپتىن پەيدا بولغان، ئەتراپىدا ئۆچكىنىڭ يۇڭىغا ئوخشاش نەرسىلەر بار. ئوغۇل بالىلار تېپىپ ئوينىيدىغان نەرسە. («تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئىنگىلىزچە تەرجىمىسى 1- توم 295- بەت. ئاپتور تەرىپىدىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىنىپ ئېلىندى.)

تۈركچە تەرجىمىسىدە :

dökülür, üzerinde Täpük [futbol] - Kurşun eritilerek iğ ağırşığı şeklinde oynanlar keçi kili veya başka bir şey sarılır, çocuklar bunu teperek

[Täpük [futbol] - قوغۇشۇن ئېرتىلىپ يىك ياكى ئۇرچۇق شەكلىدە قويۇلۇپ، ئۈستى ئۆچكە چۆپۈرى ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش يۇمشاق نەرسىلەر ئارقىلىق ئورالغان نەرسە. بالىلار بۇ نەرسىنى تېپىپ ئوينىيدۇ. («تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ تۈركچە تەرجىمىسى 1-توم 388-بەت. ئاپتور تەرىپىدىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىنىپ ئېلىندى.)

ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىدە : täpük [تەپكۈچ] - دۈگىلەك قوغۇشۇننىڭ تۆشۈكىگە ئۆچكە چۆپۈرىنى ئۆتكۈزۈپ، بالىلار تېپىپ ئوينىيدىغان ئويۇنچۇق. («تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ 1-توم 501-بەت) «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ بۇ ئۆچ خىل تەرجىمىسى، گەرچە ئوخشاش بولمىغان يىللاردا تەرجىمە قىلىنغان بولسىمۇ، لېكىن (4) ئۇنىڭ بىر قانچە خىل تەرجىمىسى ئوخشاش مەنىنىڭ ئوخشاشمىغان تەرزىدە تەرجىمە قىلىنغان، بۇنى تەرجىمە قىلغۇچىلارنىڭ تونۇشى كەلتۈرۈپ چىقارغان، دوپ تۇنۇش كېرەك. täpük سۆزىنىڭ تەرجىمىسىدە بۇنداق ئوخشاشسىزلىقلار كېلىپ چىقىش مەسىلىسى گەرچە بىر قىسىم ئىلىم كىشىلىرىنىڭ دىققىتىنى تارتقان بولسىمۇ، لېكىن تا مۇشۇ كەمگىچە تېخى بىرلىككە كەلگەن جاۋاب بېرىلگىنى يوق.

(2) 2010-يىلى مىللەتلەر نەشرىياتىدا نەشر قىلىنغان، رىجات گەنج (تۈركىيە) تەرىپىدىن يېزىلغان، تۇرسۇنئاي ساقم تەرىپىدىن تەرجىمە قىلىنغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن 11-ئەسىردىكى خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيەتىگە نەزەر» دېگەن كىتابتا täpük نى مۇنداق دەپ ئىزاھلىغان: «تەپكۈچ (تەپكۈچ) : مەھمۇت كاشغەرىينىڭ «تەپكۈچ» دېگەن سۆزىگە بەرگەن مەلۇماتىدىن قارىغاندا، بالىلار بىر خىل پۇت توپمۇ ئوينىيىتى. «دىۋان» دا مۇنداق دېيىلگەن: «دۈگىلەك قوغۇشۇننىڭ تۆشۈكىگە ئۆچكە چۆپۈرىنى ئۆتكۈزۈپ، بالىلار تېپىپ ئوينىيدىغان ئويۇنچۇق». بۇ دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغان ئىزاھاتتىن بىلىنىپ تۇرۇپتۇكى، 11-ئەسىردىلا تۈركىي خەلقلەر ئىچىدە پۇت بىلەن ئوينىلىدىغان ۋە بۈگۈنكى پۇتبولنىڭ ئىپتىدائىي شەكىللىرىدىن بىرى ھېسابلاشقا بولىدىغان بىر خىل ئويۇن ئوينىلاتتى. تەھرىر بۇ يەردىكى مەزمۇنغا مۇنداق ئىزاھات بېرىپ ئۆتكەن: ئاپتور بۇ يەردە «تەپكۈچ» نى خاتا ھالدا پۇتبول بىلەن باغلاپ چۈشەندۈرىدۇ. ئەمەلىيەتتە بۇ خىل ئويۇن ھېلىمۇ ئۇيغۇر بالىلىرى ياقىتۇرۇپ ئوينىيدىغان ئويۇنلارنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇيغۇر تىلىدا «تەپكۈچ» دېيىلىدۇ. تەپكۈچنىڭ تۈزۈلۈشىمۇ يېقىنقى يىللارغىچە 11-ئەسىردىكىگە ئاساسەن ئوخشاش ئىدى، يەنى دۈگىلەك مېتالنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى تۆشۈككە قوي ياكى ئۆچكە يۇشى (بەزى جايلاردا ئاتنىڭ يۇشى) ئۆتكۈزۈلۈپ ياسالاتتى.»

يەنە، ئوخشاش بىر كىتابتا täpük سۆزىگە ئوخشاش بولمىغان ئىزاھات بېرىلگەن. بۇ يەردىمۇ «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ تۈركچە ۋە ئۇيغۇرچە نۇسخىلىرىدىكى täpük سۆزىگە قارىتا ئوخشاش بولمىغان تەرجىمىنىڭ سەۋەبىدىن ئىلىم كىشىلىرىدە ئوخشاش بولمىغان ئىككى خىل چۈشەنچە پەيدا

بولۇپ قالغان.

3) «شىنجاڭ مىللىي تەنتەربىيەسى» نى تۈزۈش گۇرۇپپىسى تەرىپىدىن 1985-يىلى تۈزۈلگەن «شىنجاڭ مىللىي تەنتەربىيەسى» دېگەن كىتابتا پۈتۈپ بىلەن تەپكۈچنىڭ ئىزاھاتىدا مۇنداق چۈشەندۈرۈش بېرىلدى:

پۈتۈپ - پۈتۈپ ھەرىكىتى دۇنيا تەنتەربىيە قامۇسىدا 1851-يىلى ئەنگىلىيىدە ئىجاد قىلىنغان دېيىلگەن، لېكىن تارىخىي ھۆججەتلەردىن قارىغاندا، يەنى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئاتاقلىق تىلشۇناس مەھمۇت كاشغەرىينىڭ (5) بۇندىن 900 يىل بۇرۇن يازغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا، «ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي قەۋىملەرنىڭ قوزنى تولۇمچىلاپ سويۇپ، ئۇنىڭ ئىچىگە ھاۋا (يەل) تولدۇرۇپ ئىشلەنگەن توپنى تېپىش ئۇسۇلى بىلەن قارىمۇ-قارشى قەلئەلەرنىڭ ئىچىگە كىرگۈزۈلدىغان (تەپۈك)» (تېپىش) ناملىق بىر ئويۇنى بار ئىدى» دېيىلگەن. (تۈرك قامۇسى 29-توم 384-بەت). بۇنىڭدىن قارىغاندا، پۈتۈپ ياكى توپ تۈركىي قەۋىملەر تەرىپىدىن ئىجات قىلىنغان. دەرۋەقە، ئۇ چاغلاردىكى توپ ھازىرقى زاماندىكى توپلارغا ئوخشىمايتتى. ئۇ، يىپتىن تولاپ، ھەرخىل تېرىلەرنىڭ ئىچىگە يۇمشاق نەرسىلەرنى تولدۇرۇپ ۋە قوزا تېرىلىرىگە يەل تولدۇرۇپ ياسالغان. كېيىن تارىخىي ئۆزگىرىشلەر ۋە سەۋەبلىرى تۈپەيلىدىن ياۋرۇپا ئەللىرىگە يۆتكەلگەن. (مەزكۇر كىتابنىڭ 99-بېتىدىن ئېلىندى).

تەپكۈچ - ئۇيغۇر خەلقىنىڭ 11-ئەسىردە ياشىغان بۈيۈك مۇتەپپەككۈرى، دانىشمەن تىلشۇناس مەھمۇت كاشغەرىي ئۆزىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دېگەن ئەسىرىدە، «تەپكۈچ بالىلار تېپىپ ئوينىدىغان ئويۇنچۇق، تەپكۈچ دۆڭلەك قوغۇشۇننىڭ تۆشۈكىگە ئۆچكە چۈپۈرى ئۆتكۈزۈپ ياسىلىدۇ» دەپ يازغان ئىدى. (ئۇيغۇرچە نۇسخىسى 1-توم 501-بەت). بۇنىڭدىن تەپكۈچ ئويۇنىنىڭ ئۇيغۇر خەلقى ئىچىدە 11-ئەسىردىنمۇ بۇرۇن بارلىقىنى، تارىخىنىمۇ بىر قەدەر ئۇزۇن ئىكەنلىكىنى قىياس قىلىشقا بولىدۇ. شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن، تەپكۈچ ھەممە دەۋرلەردە ئوينىلىپ، تا ھازىرغىچە داۋام قىلىپ كەلمەكتە. (مەزكۇر كىتابنىڭ 172-بەتتىن ئېلىندى).

ئېنىقكى، بىر كىتابنىڭ ئىچىدە ئوخشاش بولمىغان ئىككى ئويۇنغا ئىزاھات بېرىش ئۈچۈن «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئوخشاش بولمىغان ئىككى نۇسخىسىدىكى ئوخشاش بولغان بىر ئوقۇمنى بىلدۈرىدىغان، لېكىن ئوخشاش مەنىدە تەرجىمە قىلىنمىغان **täpük** سۆزىنىڭ ئىزاھاتىدىن پايدىلانغان. ئىلمىيلىكى، پاكىتى تەلەپ قىلىدىغان بۇ خىل ئىلمىيلىك خاراكتېردىكى كىتاب ئاخىرىدا ئۆزىنىڭ بۇ خىل خاتالىقى تەرىپىدىن كىشىلەرگە ئىلمىي بولمىغان مەلۇمات بەرگەن.

يۇقىرىقىدەك **täpük** سۆزىگە بولغان چۈشەنچىنىڭ بىردەك بولماسلىقى تۈپەيلىدىن، ئىلىم كىشىلىرىدە كۆز قاراش بىردەك بولماسلىق، ئاساسسىز پىكىرنى قالايمىقان ئوتتۇرغا قويۇشتەك ئىلمىي بولمىغان نۇقتىيەزەرلەر ئىلىم ساھەسىدە لەيلەپ يۈرمەكتە. بىز بۇلارغا دىققەت قىلىشىمىز ۋە بايقىغان ھامان

ئىلمىي پۇرۇتسىيە تۇتۇشىمىز كېرەك.

2. پۇتبول بىلەن تەپكۈچىنىڭ تارىخى، تۈزۈلۈشى، ئوينىلىشى قاتارلىقلار ھەققىدە:

ماتېرىياللارغا ئاساسلانغاندا، پۇتبول بىلەن تەپكۈچىنىڭ تارىخى، تۈزۈلۈشى، ئوينىلىشى ھەققىدەمۇ ئوخشاش بولمىغان چۈشەندۈرۈشلەر مەۋجۇت. يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكەنلەردىن باشقا يەنە تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە ئوخشىمايدىغان قاراشلارمۇ بار.

پۇتبول ھەققىدە:

تارىخى: پۇتبول ھەرىكىتىنىڭ تارىخىغا نەزىرىمىزنى ئاغدۇرساق ئوخشاش بولمىغان قاراشلار مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. بەزىلەر پۇتبول ھەرىكىتىنى ئەڭ دەسلەپتە جۇڭگودا بارلىققا كەلگەن دەپ قارىسا، بەزىلەر ئەنگىلىيەدە بارلىققا كەلگەن دەپ قارايدۇ. «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تەتقىق قىلغۇچى بىر قىسىم تەتقىقاتچىلار بولسا ئەڭ دەسلەپتە پۇتبولنىڭ ئىپتىدائىي شەكلى تۈركىي مىللەتلەر ئارىسىدا مەيدانغا كەلگەن دەپ قارايدۇ.

جۇڭگودا بارلىققا كەلدى دېگۈچىلەر، (6) «يەنشۇدە قېزىپ چىققان پاققا چاناققا يېزىلغان خەتلەر ئىچىدە مۇنداق سۆز بار: «توپ تېپىش ئۇسۇلى ئويناپ يامغۇر تىلەش». شۇ زامانلاردا «پۇتبول ئۇسۇلى» نى بىر كىشىمۇ ئوينىغان، كۆپ كىشىمۇ بىرلىكتە ئوينىغان ياكى بىر رەت بولۇپ تىزىلىپ ياكى دۈگىلەك چەمبەر بولۇپ تىزىلىپ، بىر تەرەپتىن ئۇسۇل ئويناپ، بىر تەرەپتىن توپ تېپىپ ئوينىغان. ئەينى زامانلاردا ئىشلەتكەن توپ تاش توپتىن تېرە ياكى يۇڭ توپقا تەرقىي قىلغان» دەپ قارالغان. (7) يەنە، «مىلادىدىن ئىلگىرىكى 3-ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا ئېلىمىزدە نەشر قىلىنغان «پۇت توپى ھەققىدە» دېگەن قەدىمىي كىتابتا مۇنداق دېيىلگەن: «ئىپتىتىشلارغا قارىغاندا، توپ تېپىش خۇاڭ دى دەۋرىدە باشلانغان ياكى جەنگو دەۋرىدە مەيدانغا كەلگەن» دېيىلگەن قاراش. (8) بۇنىڭدىن باشقا، «1980-يىلى 4-ئايدا، خەلقئارا پۇتبولچىلار بىرلەشمىسى تېخنىكا ھەيئەتلىكىنىڭ رەئىسى بلادېت مۇنداق دېگەن: «پۇتبول ئويناش جۇڭگودا باشلانغان، كېيىن ئۇرۇش تۈپەيلىدىن غەربتىكى ئەللەرگە سىڭىپ كىرگەن» يەنە، (9) «蹴鞠» دېگەن سۆزدىن كەلگەن، كېيىن ئۇرۇش مالىمانچىلىقى تۈپەيلىدىن ئەرەب دۆلەتلىرىدىن ياۋرۇپا ئەللىرىگە يۆتكىلىپ كەتكەن» دېگەندەك پاكىتلارغا ئاساسلىنىپ بۇ قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان.

ئەنگىلىيەدە بارلىققا كەلدى دېگۈچىلەر، (10) «ئەنگىلىيە (ئېنگىلاد) ھازىرقى زامان پۇتبول ھەرىكىتىنىڭ بارلىققا كەلگەن جايى. تارىخى ماتېرىياللارغا قارىغاندا، ئوتتۇرا ئەسىر دەۋرىدىلا ئەنگىلىيەدە مۇشۇنىڭغا ئوخشايدىغان تەنھەرىكەت تۈرى بارلىقى ئىسپاتلانغان. 19-ئەسىرگە كەلگەندە، بۇ ھەرىكەت ئەنگىلىيەدە ئومۇملىشىشقا باشلىغان. بۇ ھەرىكەتنىڭ قېلىپلىشىشىغا مۇھتاجلىق تۈپەيلى 1863-يىلى 10-ئاينىڭ 26-كۈنى مۇناسىۋەتلىك كىشىلەر لوندوندىكى «فۇرېمىياسىن» دېگەن مېھمانسارايىدا يىغىلىش قىلغان. ئەنە شۇ ۋاقىتتا مۇنازىرىلىشىش ئارقىلىق ئاخىرى

پۇتبول جەمئىيىتى قۇرۇلغان، يىغىندا پۇتبول جەمئىيىتىنىڭ قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىغاندىن باشقا يەنە، بىر قەدەر قېلىپلاشقان مۇسابىقە قائىدىلىرىمۇ بېكىتىلگەن. ئۇ قائىدىلەر دەل ھازىرقى زامان پۇتبول ھەرىكىتىدە قوللىنىلىۋاتقان پۇتبول قائىدە-تۈزۈملىرىنىڭ ئىپتىدائىي شەكلى ئىدى. 2@08 |V « دېگەننى ئاساس قىلغان.

تۈركىي مىللەتلەردە بارلىققا كەلدى دېگۈچىلەر، « مەھمۇت كاشغەرىينىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى»دىكى *täpük* سۆزىنى تۇتقا قىلىپ تۇرۇپ چۈشەندۈرىدۇ. (11) بۇنىڭدىن باشقا يەنە، < تۈركىي مىللىي مەدەنىيىتى > دېگەن كىتابتا : < پۇتبول، چەڭگەن ئويۇنلىرى ھونلاردىن بۇرۇن تۈركلەر ئارىسىدا ئوينالغان بولۇپ، كۆك تۈركلەر دەۋرىدە (مىلادىيە 540 - 740-يىللار) جۇڭگوغا تارقالغان > دېيىلگەن» يەنە، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ < تۈركىي تىللار دىۋانى >دا : < ئۇرۇشتا پالۋانلار نەيزىلەشتى، باتۇرلارنىڭ بېشىنى توپقا ئوخشاش دومالاتتى > دەپ يېزىلغان. دېمەك، يۇقىرىقى تارىخىي مەنبەلەردىن پۇتبول ھەرىكىتىنىڭ شىنجاڭدا خېلى بۇرۇنلا مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز» دېگەنلەرنى ئىسپات قىلىپ قارايدۇ.

يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكىنىمىزدىكىدەك ئۈچ خىل قاراشتىكىلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ئاساس قىلغۇدەك دەلىل-ئىسپاتلىرى بار. لېكىن بۇلارنىڭ ئىچىدە زادى قايسىسى توغرا كۆز قاراش، بۇنىڭغا تېخىچە ئېنىق بىر بىرلىككە كەلگەن جاۋاب يوق.

تۈزۈلۈشى: تۈزۈلۈش شەكلى ئۈستىدە گەرچە ئازدۇر-كۆپتۇر ئوخشىمايدىغان قاراشلار بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار پۇتبولنى ئورتاق ھالدا: «يۇمىلاق شەكىلدە، سىرتى ھاياۋانات تېرىلىرى ئارقىلىق ياسىلىپ، ئىچىگە ھاۋا (يەل) ياكى ئۆچكە چۆپۈرى، ئات يۇڭى، قوي يۇڭى قاتارلىقلارغا ئوخشاش يۇمشاق نەرسىلەرنى قاچىلاپ، تېپىش ئۇسۇلى بىلەن ئوينىلىدىغان ئۇيۇن دەپ قارىغان.»

ئوينىلىشى: (12) ئىككى كوماندىنىڭ ئۆزئارا قارىمۇقارشى تەرەپتىكى ۋوروتتا ئاياق بىلەن تېپىش ياكى باش بىلەن ئۇسۇش ئارقىلىق كۆپرەك توپ كىرگۈزۈش مەقسىتىدە ئۆتكۈزۈلىدىغان ئىسپورت ئويۇنى. ئىپتىدائىي ئويناش شەكلى ھازىرقى ئويناش شەكلىدەك ئۇنداق مۇنتىزىم قائىدە، ئادەم سانى ۋە ۋوروتتا بولۇشلارنى تەلەپ قىلمىغان بولسىمۇ، لېكىن توپنى قارىمۇقارشى بولغان ئىككى رايونغا تېپىش ئۇسۇلى بىلەن توپنى كىرگۈزۈپ ئوينىلىدىغانلىقى مەلۇم. (13) چۈ، چى بەگلىكىدىكى توپ ئويۇنىنى تەسۋىرلەپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ زامانلاردىكى توپلارنىڭ تېشى تېرىدىن ياسالغان بولۇپ، ئىچىگە يۇڭ سېلىنغان. پۇتبول مەيدانى «توپ قەلئەسى» دەپ ئاتىلىپ، ئۇنىڭ ئىككى بېشىغا «توپ ئۆيى» ياسالغان (ئۇ يەنە «توپ رايونى» دەپمۇ ئاتالغان)، مۇسابىقە ئېلىپ بارغان ۋاقىتتا، قارشى تەرەپنىڭ «توپ ئۆيى»گە تېپىپ كىرگۈزۈلگەن توپ سانى ئارقىلىق كىمنىڭ ئۇتقان-ئۇتتۇرغانلىقىنى بەلگىلىگەن» (14) «تۈركىي تىللار دىۋانى»دا: «ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي قەۋىملەرنىڭ قوزنى تولۇمچىلاپ سويۇپ، ئۇنىڭ ئىچىگە ھاۋا (يەل) تولدۇرۇپ ئىشلەنگەن توپنى

تېپىش ئۇسۇلى بىلەن قارىمۇ قارشى قەلئەلەرنىڭ ئىچىگە كىرگۈزىدىغان بىر خىل ئويۇن شەكلى بار» دېيىلگەن. بۇلاردىن پۈتۈنلۈك قانداق شەكىلدە ئوينىلىدىغانلىقىنى بىلىۋالالايمىز.

تەپكۈچ ھەققىدە:

تارىخى: تەپكۈچنىڭ تارىخى توغرىسىدا پەقەت مۇنداق بىرلا قاراش بار. يەنى، ئەڭ قەدىمىي ئويۇن تۈرلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى»دا بېرىلگەن **täpük** سۆزىدىن كەلگەن دەپ قارىلىدۇ. لېكىن بىز بۇ يەردە شۇنىڭغا دىققەت قىلىشىمىز كېرەككى، **täpük** سۆزى يۇقىرىدا يەنە پۈتۈنلۈك تارىخىنى سۆزلىگەندىمۇ ئىشلىتىلگەن. شۇڭا بۇ خىل قاراشنىڭ توغرىلىقى توغرىسىدا تېخى يىتەرلىك پاكىت يوق. لېكىن، تەپكۈچنىڭ ئەڭ قەدىمىي ئويۇن تۈرلىرىنىڭ بىرى ئىكەنلىكىدە شەك يوق. بۇنىڭغا ئىسپاتەن، 2008-يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان، «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى»نى يېزىش گۇرۇپپىسى تەرىپىدىن يېزىلغان «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دېگەن كىتابتا مۇنداق دېيىلگەن: «قاراخانىيلار دەۋرىدە، كۆڭۈل ئېچىش پائالىيەتلىرىدە تەنتەربىيە ھەرىكىتىگە كىرىدىغان چەۋگەن (ئات توپى) ئويناش، تەپكۈچ تېپىش، دالاسەيلىسى قاتارلىقلار بار ئىدى».

تۈزۈلۈشى: (15) مىس داچەن ياكى شۇ چوڭلۇقتىكى ياپىلاق مېتالنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى تۆشۈككە توخۇ پېيى ياكى يۇڭ قىستۇرۇش ئارقىلىق ياسىلىدۇ. (16) بۇنىڭ تۈرلىرىدىن «چاپلىما تەپكۈچ» ۋە «داچەن تەپكۈچ»..... قاتارلىقلار بار بولۇپ، «چاپلىما تەپكۈچ» قوي ۋە ئۆچكىنىڭ پارچە-پۇرات قالدۇق تېرىلىرىدىن توپاقنىڭ كۆزى چوڭلۇقىدا دۈڭلەك كېسىلىپ، ئۇنىڭ تېرە قىسمىغا باب كېلىدىغان نېپىز دۈڭلەك تاش تەييارلىنىپ، جىگدە يىلىمى تەپكۈچنىڭ تېرە قىسمىغا قېنىق سۈرتۈلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئۈستىگە تاش چاپلىنىپ ياسىلىدۇ. «داچەن تەپكۈچ»نى ياساشتا، توخۇ ۋە باشقا ئۇچار قۇشلارنىڭ پەيلىرىنى رەتلىك تۈپلەپ، يىپتا مەھكەم تېخىپ، ئاندىن دىئامېتىرى 8-7 سانتېمىتىرغىچە كېلىدىغان مىس داچەنگە ئۆتكۈزۈپ ياسىلىدۇ. (17) تەپكۈچنىڭ ياسىلىشىدا يەنە مۇنداق قاراشمۇ بار: «تۈركىي تىللار دىۋانى»دا: تەپكۈچ دۈڭلەك قوغۇشۇننىڭ تۆشۈكىگە ئۆچكە چۇپۇرنى ئۆتكۈزۈپ ياسىلىدۇ» دەپ قارالغان. ئەلۋەتتە، بۇ نۇقتا بىزنىڭ **täpük** سۆزىنىڭ قانداق مەنە بېرىدىغانلىقىنى تېخىمۇ يىقىن دەرىجىدىكى پەرەزگە باشلايدۇ.

ئوينىلىشى: (18) تەپكۈچ ئويۇنى قىزلارغا خاس ۋە قىز-ئوغۇللارغا ئورتاق بولۇشتەك ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇپ، ئۇنىڭ قىز-ئوغۇللارغا ئورتاق تۈرلىرىنى قىز-ئوغۇل ئۈسمۈرلەر ئارىلىشىپ تۈز تېپىپ ئوينىسا بولىدۇ، قىزلارغا خاس بولغانلىرىنى قىزلار تۈز ۋە چا پۇتلاپ تېپىپ ئوينىسا بولىدۇ. يالغۇز ئوينىسىمۇ بولىدۇ ياكى كۆپ كىشلەر بىرلىكتە ئوينىسىمۇ بولىدۇ. ھەرقانداق جايدا ئويناشقا ماس كېلىدۇ.

3. **täpük** سۆزىنىڭ تەرجىمىسىگە بولغان كۆز قارىشىمىز:

يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكۈنۈمىزدەك «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئوخشاش بولمىغان ئۈچ خىل تەرجىمىدە، *täpük* سۆزىنىڭ تەرجىمىسىدە ئوخشاشمىلىقلار بار. بىز بۇ يەردە ئۈچلىسىگە ئورتاق بولغان قىسمىنى ئېلىپ تەھلىل يۈرگۈزۈمىز. يەنى، (19) «قوغۇشۇنى ئېرتىپ يىك ياكى ئۇرچۇق شەكلىدە قويۇلۇپ، ئۈستىنى ئۆچكە چۈپۈرى ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش يۇمشاق نەرسىلەر ئارقىلىق ئورالغان نەرسە. بالىلار بۇ نەرسىنى تېپىپ ئوينىيدۇ». ئايرىم-ئايرىم چۈشەندۈرۈپ ئۆتسەك: يىك: (ئىسىم) يىپ ئىگىرىش ئۈچۈن چىداملىق، قاتتىق ياغاچتىن قىرىپ ياسالغان ئىككى ئۇچى ئۇچلۇق سايمان. (ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى ئىزاھلىق لۇغىتى 6-توم 767-بەت) يىكنىڭ ھازىرقى زاماندىكى شەكلى:

ئۇرچۇق: (ئىسىم) ① يىك ② ئېگىرىش فابرىكىسىنىڭ مۇھىم دېتالى. (ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى 5-توم 722-بەت)

چۈپۈر: (ئىسىم) ئۆچكە، ئىشەك قاتارلىق ھايۋانلارنىڭ يىرىك يۇقى؛ قىلچىق؛ موي. (سۈپەت) يىرىك، چىڭگىلەك؛ غۇزمەك (ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى ئىزاھلىق لۇغىتى 2-توم 702-بەت) دېمەك، *täpük* دېگەن بۇ ئىسىم *täp* دېگەن پېئىل ئۆزىگە *ük* دىن ئىبارەت ئىسىم ياسىغۇچى قوشۇمچىنىڭ قوشۇلۇشى ئارقىلىق ياسالغان بولۇپ، «تېپىش» دېگەن ھەرىكەت بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك. ئەلۋەتتە، پۈتۈل بىلەن تەپكۈچىنىڭ ئوينىلىشىغا قارايدىغان بولساق، بۇ ئىككى ھەرىكەتنىڭ ھەر ئىككىسى توپنى تېپىش ئارقىلىق ئوينىلىدۇ. دېمەك، «تېپىش» ھەرىكىتى بۇ ئىككىلا خىل تەنتەربىيە ئويۇنىدا ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. بۇ ئىككى خىل توپنىڭ تۈزۈلۈش شەكلىدىن ئېلىپ ئېيتساق پەرقلەر بار. قوغۇشۇننىڭ ئېرتىپ يىك ياكى ئۇرچۇق شەكلىگە كېلىشىگە قارىساق، تەپكۈچىگە مەنە بەرگەن بىلەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆچكە چۈپۈرى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش يۇمشاق نەرسىلەرنىڭ ئورنىشى ئارقىلىق ياسىلىدۇ، دېگەن قىسمى بىزگە پۈتۈلنىڭ ئىپتىدائىي شەكلىدەك تەسىر بېرىدۇ.

گەرچە ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا يىك بىلەن ئۇرچۇق ئىككى ئۇچى ئۇچلۇق سايمان بولغىنى بىلەن، ئۇ دەۋردە يۇمىلاق شەكلىدە ئىشلىتىلىدۇ بۇ بىزگە نامەلۇم، تەپكۈچىنىڭ ياسىلىشىدىمۇ قوغۇشۇنغا ئوخشاش نەرسىلەرنى ئېرتىپ يۇمىلاق شەكلىگە كەلتۈرۈپ ئىشلەتكەنلىكى مەلۇم. شۇنىڭ ئۈچۈن قوغۇشۇننىڭ يىك ياكى ئۇرچۇق شەكلىگە كېلىشى بىزنى بۇ خىل پەرەزگە باشلايدۇ. ئۆچكە چۈپۈرى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش يۇمىلاق نەرسىلەرنىڭ ئورنىلىشىدىن قارىغاندا، پۈتۈلدەك تەسىر بېرىدۇ. چۈنكى، پۈتۈلنىڭ ھەجىمى تەپكۈچىنىڭكىدىن چوڭ بولۇپ، بۇ يەردىكى «ئوراش» نى داۋاملاشتۇرسا پۈتۈل ھەجىمىدىكى چوڭلۇققا كېلىشى مۇمكىن.

لېكىن بىز بۇ پەرەزلەرگە ئاساسلىنىپ تۇرۇپ، *täpük* سۆزىنى زادى قايسى ئۇيۇننىڭ نامى

ئىكەنلىكىگە بىر نەرسە دېيەلمەيمىز. (20) مەھمۇت كاشغەرىي «تۈركىي تىللار دىۋانى»دا: توپ بىلەن ئوينىلىدىغان ئويۇنچۇقلار ئۈستىدە توختىلىپ مۇنداق دېگەن: «يۇۋماق» (يۇمىلاتماق) دېگەن سۆزنىڭ ھەر خىل شەكىللىرىگە كۆرسەتكەن «ئادەم توپ يۇمىلاتتى»، «ئۇلار بىر-بىرىگە توپ يۇمىلىشتى»، «ئۇ، توپ يۇمىلاتقۇزدى، دۈڭلەتتۈردى»، «ئۇنىڭ توپ يۇمىلاتقۇسى كەلدى» دېگەندەك مىساللىرى ئومۇمەن يۇمىلىتىپ ئوينىدىغان بىر خىل توپنىڭ بارلىقىنى ئىسپاتلاپ بەرمىگەن، لېكىن توپ بىلەن ئوينىلىدىغان ئويۇنلارنىڭ شەكلى ۋە ئۇسۇللىرى ھەققىدە بىرەر مەلۇماتقا ئىگە بولۇش مۇمكىن ئەمەس.»

شۇڭا، ئىلمىيلىكنى تەلەپ قىلىدىغان زىل نۇقتىلارغا تولۇق بولغان ئىلمىي پاكىتلار ئارقىلىق جاۋاب بېرىشىمىز كېرەك.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ بۇ قۇچ خىل تەرجىمىسىگە كەلسەك، ھەر بىر نۇسخا تەرجىمىنىڭ تەرجىمە قىلىنىشى، ئۆزىنىڭ بىلىش ئەھۋالى بويىچە ئەڭ زور تىرىشچانلىقىنى كۆرسۈتۈپ ئىلمىي ئەمگىكىنى سىڭدۈرگەن. شۇڭا *täpük* سۆزىنىڭ بىرلىكىگە كەلگەن، ھەممىنى قايىل قىلالغۇدەك، تولۇق ئىسپاتنى كۆرسىتىپ بەرمەي تۇرۇپ، ئىلمىي پائالىيىتىمىز جەريانىدا قالايمىقان ئىزاھات بەرسەك بولمايدۇ. ئىزاھات بېرىشتە، بۇ ئۈچ تەرجىمىنىڭ ئوخشاش بولمىغان تەرجىمىسىنى ئىزاھلەۋېتىپ، ئىلمىي ئىشلەتسەك بولىدۇ. ئۇنداق بىرلا ۋاقىتتا ئوخشاش بولغان بىر كىتابنىڭ ئىچىدە، ئوخشاش بولمىغان سۆزلەرنىڭ ئىزاھاتىنى بېرىش ئۈچۈن ئوخشاش بولغان بىر سۆزنى ئىشلىتىپ، بىردەم ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىدىن، بىردەم باشقا تىلدىكى يەنە بىر تەرجىمىسىدىن پايدىلانماق توغرا بولمايدۇ.

ئىزاھات: دەسلەپتە ماقالىنى يېزىشنى ئويلىغاندا، *täpük* سۆزىنىڭ تەرجىمىسىنى ئېنىق ئايرىپ چىقىش ئارزۇيۇم بار ئىدى، لېكىن ماتېرىياللارنى ۋە قارىخانىيلار خاندانلىقىغا مۇناسىۋەتلىك بەزى تارىخىي ماتېرىياللارنى كۆرۈش جەريانىدا، بۇ سۆزنىڭ تەرجىمىسىدە كېسىپ بىر نەرسە دېيىش ئۈچۈن تېخىمۇ كۆپ ماتېرىياللارنى كۆرۈشكە ۋە تېخىمۇ كۆپ دەلىل-ئىسپاتلارنى توپلاشقا توغرا كېلىدىغانلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلدىم. مېنىڭچە مەن توپلىغان ماتېرىياللاردىن تېخى بۇ سۆزنىڭ تەرجىمىسىگە كېسىپ بىر نەرسە دېمەك تەس. شۇڭا مەن باشقا بىر جەھەتتىكى كۆز قارىشىمنى گەۋدىلەندۈردۈم.

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

1. «مىڭ يىل بۇرۇن، مىڭ يىل كېيىن مەھمۇد كاشغەرىي ۋە «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» - شۈكۈرۇ خالۇك ئاكالىن، تۈركىيە، (2008-يىلى، ئۇيغۇرچە ۋە تۈركچە نۇسخىسى)
2. «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى نەشرگە كۆرۈۋېتىشى (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشرى، 1980-يىلى، 8-ئاي، بېيجىڭ)

3. «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئىنگىلىزچە تەرجىمىسى (1-توم، 295-بەت)

4. «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ تۈركچە تەرجىمىسى (1-توم، 388-بەت)

5. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىنىڭ 6 توملۇق ئىزاھلىق لۇغىتى

ئىزاھاتلار:

(1) بۇ يەردە «تۈركىي تىللار دىۋانى» دېگەن سۆز كىتابنىڭ ئىسمى شەكلىدە ئېلىنغانلىقى ئۈچۈن «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» دەپ ئېلىندى. باشقا ئورۇنلاردا بىردەك «تۈركىي تىللار دىۋانى» دەپ ئېلىندى.

(2) «ئۇرچۇق» بىلەن «يىك» نىڭ ئىزاھاتى 3-بۆلەكتە تەپسىلىي چۈشەندۈرۈلگەن.

(3) «چۈپۈر» سۆزىنىڭ ئىزاھاتىمۇ 3-بۆلەكتە تەپسىلىي چۈشەندۈرۈلگەن.

(4) «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە ئۇنىڭغا تۈزۈلگەن ئىندېكسلار - سابىت رۇزى («بۇلاق» ژۇرنىلىنىڭ 2011-يىللىق 5-سان)

(5) 1985-يىلى يېزىلغان كىتاب بولغانلىقى ئۈچۈن «بۇندىن 900 يىل بۇرۇن» دەپ يېزىلغان.

(6) دۇنيا تەنتەربىيە تۈرلىرىنىڭ تاجىسى «پۈتۈبول» - ۋېي شېسىن تۈزگەن، زەيدۇللا ھۇشۇر تەرجىمىسى (1986-يىلى 12-ئاي. خەلق تەنتەربىيە نەشرىياتى)

(7) دۇنيا تەنتەربىيە تۈرلىرىنىڭ تاجىسى «پۈتۈبول» - ۋېي شېسىن تۈزگەن، زەيدۇللا ھۇشۇر تەرجىمىسى (1986-يىلى 12-ئاي. خەلق تەنتەربىيە نەشرىياتى)

(8) دۇنيا تەنتەربىيە تۈرلىرىنىڭ تاجىسى «پۈتۈبول» - ۋېي شېسىن تۈزگەن، زەيدۇللا ھۇشۇر تەرجىمىسى (1986-يىلى 12-ئاي. خەلق تەنتەربىيە نەشرىياتى)

(9) «百度知道» تورى

(10) «شىنجاڭ تەنتەربىيە تارىخى ماتېرىياللار» ژۇرنىلىنىڭ مۇناسىۋەتلىك سانى

(11) شىنجاڭنىڭ مىللىي تەنتەربىيەسى - «شىنجاڭ مىللىي تەنتەربىيەسى» نى تۈزۈش گۇرۇپپىسى (خەلق تەنتەربىيە نەشرىياتى، 1985-يىلى 9-ئاي)

(12) ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى (1-توم، 741-بەت)

(13) دۇنيا تەنتەربىيە تۈرلىرىنىڭ تاجىسى «پۈتۈبول» - ۋېي شېسىن تۈزگەن، زەيدۇللا ھۇشۇر تەرجىمىسى (1986-يىلى 12-ئاي، خەلق تەنتەربىيە نەشرىياتى)

(14) شىنجاڭنىڭ مىللىي تەنتەربىيەسى - «شىنجاڭ مىللىي تەنتەربىيەسى» نى تۈزۈش گۇرۇپپىسى (خەلق تەنتەربىيە نەشرىياتى، 1985-يىلى 9-ئاي)

(15) ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى (2-توم، 113-بەت)

(16) «ئۇيغۇر ئۆسمۈرلىرىنىڭ ئەنئەنىۋىي ئويۇنلىرى» - مۇھەممەت ئابلىز بۆرەيار، يۈنۈس يولداش (قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1990-يىلى 11-ئاي) ۋە «ئۇيغۇر ئويۇنلىرى» - سابىرجان سىيىت

(شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2003-يىلى 3-ئاي)

(17) «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئۇيغۇرچە نۇسخىسى (1-توم، 501-بەت)

(18) «ئۇيغۇر ئويۇنلىرى» - سابىرجان سىيىت (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2003-يىلى 3-ئاي)

(19) بۇ يەردە گەرچە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ تۈركچە نۇسخىسىدىكى ئىزاھاتى بويىچە ئېلىنىشىمۇ، لېكىن قالغان ئىككى نۇسخىسىمۇ ئوخشاشلىقى بار. شۇڭا بۇ يەردە تۈركچە نۇسخىسى ئېلىندى.

(20) «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن 11-ئەسىردىكى خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيەتىگە نەزەر - رېشات گەنج (تۈركىيە)، تۇرسۇنئاي ساقىم تەرجىمىسى (مىللەتلەر نەشرىياتى 2010-يىلى 12-ئاي نەشرى، 310-بەت)

11- قۇتلۇق ھاجى شەۋقى ۋە «تۈركىي تىللار

دىۋانى»



قۇتلۇق ھاجى شەۋقى

مۇھەممەتتۇرسۇن سىدىق

«تۈركىي تىللار دىۋانى»-11-ئەسىردە ياشىغان بۈيۈك ئۇيغۇر تىلشۇناس ئالىمى مەھمۇد قەشقىرى تەرىپىدىن يېزىلغان ئىنسىكلوپىدىيە خاراكتېرىلىك تۈرك تىلى لۇغىتى بولۇپ، 11-ئەسىر ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئومۇمىي قامۇسى ھېساپلىنىدۇ.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» دۇنياغا كەلگەن مىڭ يىلنىڭ مابەينىدە، تارىخنىڭ بوران-چاپقۇنلىرى ئىچىدە ئىلىم دۇنياسىغا بىردە ئاشكارا بولۇپ، بىردە يوشۇرۇلۇپ، ئالىملار تەرىپىدىن يۈكسەك دەرىجىدە ئىلمىي مەدھىيە، ئېتراپقا ئېرىشكەن، ئەتىۋارلاپ ساقلىنىشقا، قەدىرلەپ ئوقۇلۇشقا مۇيەسسەر بولۇپ كەلگەن. «دىۋان» ئەسلى ئەرەبچە يېزىلغانلىقتىن دەسلەپتە باغداد، مىسىر قاتارلىق ئەرەب ئەللىرى ئالىملىرى تەرىپىدىن ئوقۇلۇپ، مۇتالىئە قىلىنىپ كەلگەن بولۇپ^①، ئىلىم

دۇنياسىغا تولۇق مەلۇم بولۇشى تېخى مۇشۇ ئەسىرنىڭ بېشىدىكى ئىش.

ھىجرىيىنىڭ 466 (مىلادىيە 1073-1074) - يىلى باغدادتا يېزىلىپ قولدىن چىققان بۇ ئەسەر كېيىنكى دەۋرلەردە كۆپ قېتىم كۆچۈرۈلۈپ تارقالغان بولسىمۇ، بىزگىچە بۇ ئەسەرنىڭ پەقەت بىرلا نۇسخىسى يېتىپ كەلگەن.

مىلادىيە 1266 - يىلى («دېۋان» يېزىلغان ۋاقىتتىن 192 يىل كېيىن) ئىرانلىق مۇھەممەت بىننى ئەبۇبەكرى ئىبنى ئوبۇلفەتھى تەرىپىدىن سۈرىيىنىڭ دەمەشق شەھىرىدە مەھمۇت قەشقىرىنىڭ ئۆز قولىدا مۇسەسسە قىلىنغان بۇ نۇسخا 1910 - يىللىرى تۈركىيىنىڭ ئىستانبۇل شەھىرىدىن تېپىلغان بولۇپ، بۇنى ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ ۋەزىرلىرىدىن نازىپەينىڭ ئائىلە تەۋەلىرىدىن بولغان بىر ئايال ساقلانغان ۋە تۇرمۇش ئېھتىياجى بىلەن كىتابپۇرۇش ئارقىلىق 1914 - يىلى دىيارى بەكرىلىك ئەلى ئەمىرگە ساتقان. تۈركىيىنىڭ كىلىس ۋىلايىتىدىن مۇئەللىم رىفئەت بىلگە بۇنى ئاڭلاپ، ئەلى ئەمىرنىڭ ماقۇللىقىدىن ئۆتكۈزۈپ، بۇ ئەسەرنى 1915 -، 1917 - يىللىرى ئۈچ توم ھالدا مىخ مەتبەئەدە باستۇرغان. ئەنە شۇنىڭ بىلەن بۇ ئەسەر پۈتۈن دۇنياغا مەلۇم بولۇپ، تېزلىكتە ئالىملارنىڭ دىققىتىنى قوزغىدى.

1930 -، 1940 - يىللاردا، مارتىن ھارتمان، بىروكېلمان قاتارلىق نېمىس ئالىملىرى، بېسىم ئاتالاي، دەھرى دىلچىن قاتارلىقلار ۋە كىلىسكىدىكى تۈرك ئالىملىرى بۇ ئەسەرنى بەس - بەستە تەتقىق قىلىپ، ئىلمىي ماقالىلەر يېزىشتى، ئېنىدىكىس ئىشلىدى ھەم نېمىس، تۈرك تىللىرىغا تەرجىمە قىلىشتى. بىر ئەسىرگە يېقىن ۋاقىتتىن بۇيان، كۆپلىگەن ئەللەر ئالىملىرى ئوخشىمىغان ھالەتتە تەتقىق قىلىشىپ، ھېلىمەم تەتقىقاتىدىن قانائەتلىنمەي باش قاتۇرۇۋاتقان بولسىمۇ «تۈركىي تىللار دىۋانى» يەنىلا ئۇلارنىڭ نەزەرىدە ئوتتۇرا ئەسىر تۈركىي خەلقلەر مەدەنىيىتىنىڭ يېگانە نامايەندىسى ھالىتىدە چاقناپ تۇرماقتا.

ئەپسۇس، ئالىملارنىڭ نەزەرىدە ئەنە شۇنداق يۇقىرى ئورۇندا تۇرىدىغان بۇ ئەسەر بۇنىڭدىن مىڭ يىللار ئىلگىرى بىر ئۇيغۇر ئالىمى تەرىپىدىن يېزىلغان بولۇشىغا قارىماي، خەلقىمىز بۇ ئەسەرنى تولمۇ كېچىكىپ بىلدى.

مۇشۇ ئەسىرنىڭ بېشىدا خەلقىمىزنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە مەھمۇد قەشقىرىنىڭ خەلقىمىزگە تونۇشتۇرۇلىشىغا دائىر بەزى ئىنچىكە مەسىلىلەرنى ئايدىڭلاشتۇرۇشتا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

«بىر زامانلاردا، ئاسىيا قۇرۇقلۇقىنىڭ بىپايان باغرىدا ئارغماقلىرىنىڭ تۇياقلىرىدىن ئوت چاچرىتىپ، سەييارىلەردەك ئەركىن ۋە بىمالال ياشاپ ئۆتكەن، شۇنداقلا كۆزنى قاماشتۇرىدىغان مەدەنىيەت مۆجىزىلىرىنى يارىتىپ، تۈركۈم - تۈركۈم مەرىپەت يۇلتۇزلىرىنى چاقىتىپ، مەدەنىيەت ئاسمىنى بېزىگەن» خەلقىمىز «يىپەك يولىنىڭ چۆلدەرىشى بىلەن تەڭ كۆتۈرۈلگەن ئەسەبىي ئىشانچىلىق، دىنىي خۇراپاتلىق، مۇتەئەسسەپ نادانلىق، دەم كوتا - قۇلچىلىق، تۈگمەس ھەم ئەرزىمەس

تەپرىقچىلىك، شۇنداقلا زۇلۇم - زالالەت قۇيۇنلىرى ئىچىدە قارا تەقدىرنىڭ قۇچىقىغا يىقىلغان»^② بولۇپ، مەنىۋى تۇرمۇش دېگەنلەردىن سۆز ئاچقىلى بولمايتتى.

خەيرىيەت، «19-ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە 20-ئەسىرنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە، ئەيتاۋۇر باشقا ئەللەردە ياغرىغان مەرىپەت قوغغۇرىقىنىڭ ساداسىدىنمۇ ياكى ئۆز قېرىنداشلىرىنىڭ دەھشەتلىك خورەك ئاۋازىدىنمۇ بەزى ئەقىل - ھۇشى ۋە ئىمان - ئېتىقادى سەزگۈر كىشىلەر بالدۇر ئويغىنىپ»^③ خەلقىمىزنىڭ دەردىگە داۋا ئىزدىدى. ئىلىم ئىزدەش ياكى سودا - تىجارەت قىلىش يولى بىلەن جاھان كۆرگەن بىر تۈركۈم ئۇيغۇر ئەزىمەتلىرى بۇ ئىزدىنىشنىڭ يول ئاچقۇچىلىرى بولۇپ قالدى.

يېقىنقى زامان تارىخىمىزدىكى مەشھۇر دېمۇكراتىك شائىرلىرىمىزدىن بىرى، تارىخچى ۋە نەشرىياتچى قۇتلۇق ھاجى شەۋقى مانا مۇشۇ ئىزدىنىشكە يېقىندىن ھەمكار - مەدەتكار بولغان بىر ئەزىمەت ئىدى.

ھاياتىنى پۈتۈن ئۆمرى غەپلەتتە قالغان مىللەتنى ئويغىتىش يولىدا مەرىپەت تارقىتىش، مىللىي مەدەنىيەت ئويغىنىشىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن مىللىي نەشرىياتچىلىق، مەدەنىي ئاقارتىشتەك مەنىۋى كۈرەشلەرگە ئاتاپ، شۇ كۈرەشلەر ئىچىدە ئۆزىنىڭ ساپ مىللىي غۇرۇرى، پاك ئىمان - ئېتىقادى بىلەن ياشىغانلىق «گۇناھى» ئۈچۈن ھۆكۈمران جاھالەت كۈچلىرى تەرىپىدىن شېھىت قىلىنغان بۇ مەرىپەت - مەدەنىيەت جەڭچىسى 1876 - يىلى قەشقەر شەھىرىنىڭ قازانچى مەھەللىسىدە ئابدۇرېھىم بەگ ئىسىملىك مەرىپەتپەرۋەر يەرلىك ئەمەلدار ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئوقۇش يېشىغا توشقاندىن كېيىن قەشقەردىكى مەدرىسىلەردە ئوقۇپ، ئىلىم تەھسىل قىلىپ، ئەرەب - پارس تىللىرىنى پۇختا ئىگىلىگەن. 1908 - يىلى ئاتىسى بىلەن بىللە سەئۇدى ئەرەبىستانغا ھەج قىلغىلى بېرىپ، قايتىشىدا مىسىردىكى «جامئۇل ئەزھەر دارىئۇلۇم» غا ئوقۇشقا كىرىپ مەخسۇس ئەرەب تىلى ۋە ئىسلام قانۇنلىرىنى ئۆگەنگەن. ئوقۇشنى تۈگەتكەندىن كېيىن تۈركىيىگە كەلگەن. شۇ چاغلاردا تۈركىيىدە ئېلىپ بېرىلىۋاتقان ئىسلاھاتچىلىق (جەدىتچىلىك) ھەرىكىتى تۈركىيىنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ئۆزگىچە يېڭى مۇھىتنى - جۇش ئۇرۇپ راۋاجلانغان ئىجتىمائىي تەرەققىيات مەنزىرىسىنى بارلىققا كەلتۈرگەنىدى. جاھان كۆرۈپ مەلۇم جەھەتلەردە يېڭىچە ئىدىيە تونۇشقا كېلىۋاتقان قۇتلۇق ھاجى بۇ يېڭىچە مەنزىرىنىڭ تەسىرىدە ئىستانبۇلدا قېلىپ، ئۇ يەردىكى بىر ئالىي بىلىم يۇرتىغا كىرىپ ئوقۇغان. مۇشۇ جەرياندا تۈركىيىدە مۇستاپا كامال باشچىلىقىدا ئېلىپ بېرىلىۋاتقان جاھالەتكە، قالاقلىققا، مۇتەئەسسەپلىككە قارشى يېڭىلاش (ئىسلاھات - جەدىتچىلىك) كۈرىشى قۇتلۇق ھاجىغا زور دەرىجىدە تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئۇ ئۆز يۇرتىدىكى قېرىنداشلىرىنىڭ نامرات، قالاق ھالىتىنى - قۇللۇق تۇرمۇشىنى پەقەت ئىلىم - مەرىپەت ئارقىلىق خەلقنىڭ روھى - مادارىنى قوزغاپ، يېڭىلىققا يېتەكلىگەندىلا ئۆزگەرتكىلى بولىدىغانلىقىنى كۆرۈپ

يېتىدۇ.

ئىستانبولدا ھەر قايسى ئىلىملەرنى ئۆگىنىش جەريانىدا، تۈرك ئەللىرىنىڭ تارىخى، مەدەنىيىتىگە دائىر بىلىملەرنىمۇ چوڭقۇر ئۆگىنىپ، ھەر جەھەتتىن بىلىمنى مۇستەھكەملەيدۇ. 1917- يىللىرى ۋە تەنگە قايتىپ كەلگەن قۇتلۇق ھاجى ۋە تەن، مىللەتنى جاھالەت ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلدۇرۇش ھەققىدە باش قاتۇرۇپ، مەلۇم نىيەت - مەقسەتلەرنى كۆڭلىگە پۈكۈش بىلەن بىللە، شۇ يىللىرى تۈركىيىدە بېسىلغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى مىللەتنىڭ قىممەتلىك بايلىقى دەپ قاراپ بىرگە ئالغاچ كېلىدۇ. قەشقەرگە كەلگەندىن كېيىن مىللەتپەرۋەر، مەرىپەتپەرۋەر بايلار ۋە زىيالىيلار بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، ھەر جەھەتتىن پۇختا تەييارلىق قىلىپ، بىر يىلدىن كېيىن يەنى 1918- يىلى مىخ مەتبەئەدە «ئاڭ گېزىتى» نى نەشر قىلىپ، ۋە تەنپەرۋەرلىك، دېمۇكراتىك ئىدىيىنى تەشۋىق قىلىدۇ. مىللىي ئويغىنىش، جاھالەتكە قارشى تۇرۇش، ئىلىم - مەرىپەت ئۆگىنىش بۇ گېزىت ياغراتقان جاراڭلىق سادا بولغانلىقتىن بىر مەزگىل چىقىپلا، ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەت تەرىپىدىن پېچەتلىنىپ، توختىتىپ قويۇلدى.

قۇتلۇق ھاجى شەۋقى «ئاڭ» گېزىتىنىڭ پېچەتلىنىشى بىلەن تەڭلا، ئۇسۇلنى ئۆزگەرتىپ، قەشقەردىكى مەرىپەتپەرۋەر بايلارنىڭ ياردىمىدە موللا نازىم، نورۇز يۈسۈپى قاتارلىق شائىرلار بىلەن بىرلىشىپ، مىللىي ئويغىنىش، ئىلىم - مەرىپەت ئۆگىنىش مەزمۇنى قىلىنغان جەڭگىۋار شېئىرلىرىنى توپلام قىلىپ، «ئويغان ۋە ئىنقىلاب ئەشئارلىرى»، «ئاسارەت ۋە زالالەتكە ئوت ياق» دېگەن ناملار بىلەن 1920 - ۋە 1924 - يىللىرى مىخ مەتبەئەدە باستۇرۇپ تارقىتىدۇ.④

خەلققە مىللىي مەدەنىيەتنى تونۇتۇش، ئەجدادلار روھىنى تەشۋىق قىلىش ئارقىلىق مىللىي روھنى ئويغىتىش، ئەزىز ۋە تەننىڭ، ئانا ماكاننىڭ قەدىر - قىممىتىنى تونۇتۇش - قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ مۇشۇ يىللاردىكى مىللىي ئويغىنىش ھەرىكىتىدىكى ئۆزگىچە پائالىيىتىدۇر.

قۇتلۇق ھاجى شەۋقى ۋە تەن - مىللەتنىڭ قەدىنى كۆتىرىش يولىدىكى بۇ پائالىيەتلىرىنىڭ ئېھتىياجى بىلەن «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە مەھمۇد قەشقىرى توغرىلۇق خەلقىمىزگە تۇنجى مەلۇمات بەرگەن ئىلىم ئىگىسى بولۇپ قالدۇ.

ھازىرغىچە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىلىرى توغرىسىدا ئىزدىنىشتە بولغان تەتقىقاتچىلار بۇ ئەسەرنىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىنىڭ 1940 - يىللاردىن كېيىن قولغا ئېلىنغانلىقىنى تىلغا ئېلىپ، 30 - يىللاردىلا قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ بۇ ئەسەرنى تەرجىمە قىلىپ، تونۇشتۇرۇش يولىدىكى تىرىشچانلىقلىرىنى نەزەردىن ساقىت قىلىشىپ كەلدى.⑤

دەرۋەقە، بۇ ھەقتىكى مەلۇماتلار يېتەكچى بولمىسىمۇ، لېكىن قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ بىزگىچە يېتىپ كەلگەن بەزى ئەسەرلىرىدىن ۋە مەھمۇد قەشقىرى مازىرى توغرىسىدىكى مۇناسىۋەتلىك خاتىرىلەردىن بۇ ھەقتە خېلى ئىشەنچلىك تونۇشقا ئاساس تاپالايمىز.

مەلۇمكى، قۇتلۇق ھاجى شەۋقى باشقا ئىلىملەرنى ياخشى ئۆگىنىپلا قالماستىن، ئۆز مىللىتىنىڭ تارىخىنى پۇختا بىلىشىنىمۇ مۇھىم ئورۇنغا قويۇپ، بۇ ھەقتە كۆپ ئۆگىنىش، ئىزدىنىشلەردە بولغان. ئۇنىڭ تۈركىيىدىن قايتىشىدا «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى بىرگە ئېلىپ كېلىشىمۇ مەقسەتسىز ئەمەس ئىدى. ئۇ يەنە 1936- يىلى قەشقەر شەرىئى مەھكىمىسىنىڭ قازىسى، داخلىق ئالىم موللا سادىق ئەلەم ئاخۇنۇم تەرىپىدىن يېزىپ قالدۇرۇلغان مەھمۇد قەشقىرى مازىرىغا كىتاب ۋە خېپە قىلغانلىق ھەققىدىكى تارىخىي ھۆججەتنى تېپىپ ساقلىغان. ⑥ قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ «قەشقەر» ناملىق غەزىلى خەلقىمىزگە مەھمۇد قەشقىرى ۋە

«تۈركىي تىللار دىۋانى» ھەققىدە مەلۇمات بەرگەن، ئەينى ۋاقىتتا ئاشكارا ئېلان قىلىنغان تۇنجى ئەسەردۇر:

كۆرمىگىل قەشقەرنى كەم بۇ جايدا مەردانلار ياتۇر،
ھەزرىتى سۇلتان ساتۇق بۇغرايى خاقانلار ياتۇر.
خەلق ئۈچۈن قۇربان بولۇپ، دۈشمەن بىلەن قىلغان كۈرەش،
ئول شەھىدۇ قەھرىمان ئالىپ ئارسىلانلار ياتۇر.
نۇر چېچىپ «قۇتادغۇبىلىك» خەلقىنى قىلغان بەختىيار،
خاس يۈسۈپ ھاجىپقا ئوخشاش ئەھلى ئىرپانلار ياتۇر.
يادىكار ئەيلەپ جەھانغا يازدى «دىۋانى لۇغەت»،
مەھمۇدىل قەشقىرى كەبى ئەھلى شەرەپشانلار ياتۇر.
ئەيلىگەن شەۋقىنى مەپتۇن ئەل ئۈچۈن نۇرلار چېچىپ،
بۇ شەھەردە كۆپلىگەن خەلق ئوغلى ئىنسانلار ياتۇر.

مانا بۇ يالقۇنلۇق مىسرالار قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ يۈكسەك ۋە تەنپەرۋەرلىك ھېسسىياتىنىڭ مەھسۇلى بولۇپ قالماستىن، مىللىتىمىز تارىخى ھەققىدىكى نىسبەتەن كەڭ ھەم چوڭقۇر ئىزدىنىشنىڭ مەھسۇلى ئىدى. مۇشۇنداق شەكىللەر ئارقىلىق مىللىتىمىزگە ئۆز تارىخىنى تونۇتۇپ، مىللەتنىڭ شانلىق تارىخى، مەدەنىيىتى، باتۇر، پاراسەتلىك، كۆرەشچان ئوغلانلىرىنىڭ، ئالىملىرىنىڭ پائالىيەتلىرىنى كەڭ تەشۋىق قىلىپ، مىللەتنى ئەجدادلار ئىزىدىن مېڭىپ، ئىلىم- مەرىپەت بىلەن قۇرالىنىپ، قۇللۇق- مەھكۇملۇق قالىپىنى چۆرۈپ تاشلاپ، قەد كۆتۈرۈش يولىغا مېڭىشقا رىغبەتلەندۈرۈش، يېتەكلەش مەقسىتىدە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى ئەرەبچىدىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىشقا

كېرىشكەن. ⑦ ئەسەرنى تەرجىمە قىلىش جەريانىدا مەھمۇد قەشقىرىنىڭ مىڭ يىللار ئىلگىرى تۈرك (ئۇيغۇر) تىلىنى دۇنياغا تونۇتۇش ئۈچۈن قانچىلىك ئىجتىھات قىلغانلىقىنى، توسالغۇلار ئالدىدا قانچىلىك جاسارەت كۆرسەتكەنلىكىنى چۈشىنىپ يەتكەن قۇتلۇق ھاجى شەۋقى مۇشۇنداق بىر ئەسەرنى تەرجىمە قىلىشنىڭ ئۆزىگە نېسىپ بولۇۋاتقانلىقىدىن چەكسىز ئىپتىخارلىق ھېس قىلىپ، ئەسەرنى ھەرتەرەپلىمە چوڭقۇر ئۆگىنىپ، تەرجىمىنى ئىمكانقەدەر پىششىق قولىدىن چىقىرىشقا تىرىشقان. ئۆگىنىش جەريانىدا ئوتتۇرا ئەسىرلەردە ئەرەب-پارس تىللىرى بىلەن تەڭ بەيگىگە چۈشكەن تۈرك (ئۇيغۇر) تىلىنىڭ ھەقىقەتەنمۇ ئىپادىلەش كۈچىنىڭ يۇقىرى، مەزمۇنغا باي تىل ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، ئىچ-ئىچىدىن سۆيۈنگەن. يەنە بىر تەرەپتىن، شۇ چاغلاردا ئابدۇقادىر داموللام قاتارلىق زىيالىيلار يېتەكلىكىدە ئېلىپ بېرىلىۋاتقان تىل جەھەتتىنمۇ يېڭىلىققا يۈزلىنىپ، مىللىي تىلنى ساپلاشتۇرۇش (تىلىمىزدىكى ئەرەب-پارس تىلى ئارىلاشمىلىرىنى چىقىرىپ تاشلاپ، ئورنىغا مىللىي تىلىمىزدىكى خاس سۆزلۈكلەرنى سەپلەش)، ئورتاق ئەدەبىي تىل بەرپا قىلىش ھەرىكىتىنىڭ تۈرتكىسىدە «ئانا تىل نەزمىسى» ناملىق شېئىرنى يېزىپ، خەلقىمىزگە ئانا تىلنىڭ قەدىر-قىممىتىنى يەنە بىر قېتىم تونۇتقان:

ئانا تىل بىلگەن كىشىنىڭ ئىززەتتىن قىلغۇم كېلۇر،
ئانا تىلنى ئاغزىدىن ئالتۇن بېرىپ ئالغۇم كېلۇر.
بۇ ئانا تىل گەر ئىسە ئامېرىكا يۇ ئافرىقىدا،
سەرپ ئېتىپ مىڭلارچە تىللا ئاندا مەن بارغۇم كېلۇر.
ئى ئانا تىل، بىزگە سەن ئۆتكەن ئۇلۇغلەردىن نىشان،
سەن بىلەن رۇيى زەمىندە ئىپتىخار ئەتكۈم كېلۇر!

تولۇق ۋە ساپ ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان بۇ شېئىر ھەقىقەتەنمۇ ئىسمى-جىسمىغا لايىق «ئانا تىل نەزمىسى» دۇر.

1933-، 1934- يىللىرى يەنە ئارقا-ئارقىدىن «ئەرگىن ھايات»، «يېڭى ھايات» گېزىتلىرىنى چىقىرىپ تارقىتىپ، ئۆزىنىڭ مىللەت، ۋەتەننى زۇلۇم ئىلكىدىن ئازاد قىلىش يولىدىكى ئۇلۇغۋار ئىستەكلىرىنى تەشۋىق قىلغان قۇتلۇق ھاجى شەۋقى بۇ گېزىتلەردە يەنە ئۇيغۇر تارىخى، مەدەنىيىتىگە دائىر ئەسەر، ماقالىلەرنى يېزىپ ئېلان قىلىدۇ. مەشھۇر تارىخىي ئەسىرى «تارىخى شەھەر، ۋاقىئەتى قەشقەر» نى يازىدۇ.

خەلقى قۇللۇق ئىسكەنجىسىدە تۇتۇپ، يىلىكىنى شۇراپ، ئۆزىنى سەمرىتىپ كەلگەن ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەتنىڭ زوراۋان ھۆكۈمرانلىرى، خەلقى ئويغىتىش يولىدا پائالىيەت ئېلىپ بارغان ئوغلانلارنى ئۆزلىرىنىڭ كۆزىگە قالدالغان مىخ دەپ قاراپ، ئۇلارنى دەھشەتلىك تۈردە تۇتقۇن قىلدۇ. شۇ قاتاردا قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىمۇ قامايدۇ. ئاخىر 1937-يىلى 5-ئايدا پاجىئەلىك ھالدا ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ. تارىخ، مەدەنىيەتكە دائىر مىللىي مىراسلىرىمىزنىمۇ يىلتىزىمىزنى قىرقىشنىڭ بىر يولى سۈپىتىدە يوقىتىشقا يۈزلەنگەن جاللات ھۆكۈمەت سانسىزلىغان قەدىمكى كىتاب جاۋاھىرلىرىمىزنى يىغىپ كۆيدۈرىدۇ. قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ توپلىغان كىتاب-ماتېرىياللىرى ۋە يازغان ئەسەرلىرىمۇ شۇ چاغدا كۆيدۈرۈۋېتىلگەن بولۇپ، بىزگىچە يېتىپ كەلگەن ئازغىنە ئەسەرلىرى ئەينى يىللاردا چەتئەل گېزىت-ژۇرناللاردا ئېلان قىلىنغان ۋە بەزى پېشقەدەملىرىمىزنىڭ خاتىرىسىدە ساقلىنىپ قالغانلىرىدىن ئىبارەت.

يېقىنقى زامان مەدەنىيەت تارىخىمىزدا مىللەت، ۋەتەن ئۈچۈن كۈرەش قىلىش، ئېزىلگەن مىللەتنىڭ شانۇ شەۋكەتلىك تارىخىي مىراسلىرىنى ھەقىقىي قەدىرلەش، توپلاش، تونۇتۇشنىڭ ئۆچمەس نامايەندىسى سۈپىتىدە پائالىيەت قىلغان مەرھۇم قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تەرجىمە قىلىشتىن ئىبارەت بۇ ئەھمىيەتلىك ئەمگىكى زۇلمەتلىك زاماننىڭ ۋاپاسىزلىقى تۈپەيلى ئاخىرلىشىپ قالغانلىقىنىڭ ئۈستىگە ئىز-دېرەكسىز يوقىتىۋېتىلگەن بولسىمۇ، بىز يۇقىرىدا تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن پاكىتلىق قاراشلار قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن ئىبارەت مىللەتنىڭ بىباھا ئەڭگۈشتىرىگە خېلى بۇرۇندىنلا چوڭقۇر ئىپتىخار ۋە ئىخلاستا بولۇپ، بۇ ھەقتىكى مەلۇماتلارنى توپلاش ۋە ئىزدىنىش يولىدا كۆپ ئەجىر قىلغانلىقىنى مۇقىملاشتۇرىشىمىزغا ئىمكان بېرىدۇ.

ھازىر قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ «تارىخى شەھەر، ۋاقىئە قەشقەر» ناملىق تارىخ كىتابى ئاپتونوم رايونلۇق مۇزېيدا ساقلانماقتا. ئۇيغۇرلارنىڭ، جۈملىدىن قەشقەر رايونىنىڭ قەدىمدىن ھازىرغىچە بولغان تارىخى بىرقەدەر مۇپەسسەل يۇرۇتۇلغان بۇ كىتابنى ھازىرچە كۆرۈپ پايدىلىنىش شارائىتىغا ئېرىشەلمىسەكمۇ، بۇ ئەسەردە «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە مەھمۇد قەشقىرى ھەققىدە خېلى تەپسىلىي بايانلار يوق دەپ ئېيتالمايمىز.

شۇڭا، بىز 20-ئەسىرنىڭ 30-يىللىرىدا قۇتلۇق ھاجى شەۋقىدىن ئىبارەت بۇ مىللەت سۆيەر ئوغلانىمىزنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تۇنجى بولۇپ خەلقىمىزگە تونۇشتۇرغان ۋە تەرجىمە قىلغانلىقىنى مۇقىملاشتۇرۇپ، مەدەنىيەت تارىخىمىز سەھىپىسىدىن تېگىشلىك ئورۇن بېرىش بىلەن بىرگە، ئەجدادلار تارىخىنى بىلىش، ئەجدادلىرىمىزدىن قالغان بىباھا مىراسلىرىمىزنى قەدىرلەش، ئۆگىنىش ۋە تەتقىق قىلىشتا قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ بۇ جەھەتتىكى ئەمەلىي پائالىيەتلىرىنى ئۈلگە قىلىشىمىز لازىم.

ئىزاھاتلار:

① «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1 - توم، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1981 - يىلى نەشرى، كىرىش سۆز 42، - 43 - بەت.

② م. سىيىت، ي. رۇزى: «مەتبىلى ئەپەندى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1997 - يىلى نەشرى، سۆز بېشى 2، - 3 - بەت.

④ ن. زامان: «ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئەدەبىياتىدىكى ۋە تەنپەرۋەرلىك روھ»، «تارىم» ژۇرنىلى 1986 - يىلى 11 - سان 112 - بەت.

⑤ غ. سەدىۋاقاسوپ: «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى ھەققىدە، «بۇلاق» 1997 - يىلى 1 - سان 118 - بەت.

⑥ مەزكۇر ھۆججەتنى يېقىنقى يىللارغىچە ساقلاپ، مەھمۇد قەشقىرى مازىرنىڭ ئېنىقلىنىشىغا زور تۆھپە قوشقان پېشقەدەم تارىخچى ئۆلىما، قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ ئوغلى مەرھۇم ئىمىر ھۈسەيىن قازى ئاخۇنۇم بۇ ھۆججەتنىڭ ئاتىسى قۇتلۇق ھاجى شەۋقىدىن قالغانلىقىنى ئېيتقان. «مەھمۇد قەشقىرى»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 1965 - يىلى نەشرى، 97 - بەت.

⑦ ئەدەبىياتشۇناس ھاجى ئەھمەد كۆل تېكىن ئۆزىنىڭ «دېڭىز ئۇنچىلىرى» دېگەن كىتابىدا قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى مەتبىلى ئەپەندى بىلەن بىرلىكتە تەرجىمە قىلىشقا كىرىشكەنلىكى ھەققىدە مەلۇمات بەرگەن. «دېڭىز ئۇنچىلىرى»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 1983 - يىلى نەشرى، 195 - بەت.

(ئەسكەرتىش: بۇ ھەقتە پاكىتلار يىتەرلىك ئەمەس شۇڭا تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ تەتقىق قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ «تارىخى شەھەر، ۋاقىئە قەشقەر» ناملىق تارىخ كىتابىنى نەشرگە تەييارلاپ كەڭ خەلق ئاممىسى بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرۈش تېخىمۇ مۇھىم بىر ئىشتۇر.)

مەنبە: «بۇلاق» 2001 - يىللىق 1 - ساندىن

12- «تۈركى تىللار دىۋانى» دا ئېيتىلغان ئوتتۇرا

چىن توغرىسىدا

ئاپتور: غالب بارات ئەرك

11- ئەسىردە ياشىغان بۈيۈك ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد قەشقىرى «تۈركى تىللار دىۋانى» ناملىق ئۆلمەس ئەسىرىدە چىن ھەققىدە توختۇلۇپ مۇنداق دەپ يازىدۇ:

«tavgaq تاۋغاچ، (ماچىن) ئېلىنىڭ نامى. بۇ مەملىكەت چىندىن تۆت ئايلىق يېراقلىقتا ، چىن ئەسلىدە ئۈچكە بۆلۈنىدۇ: بىرىنچى يۇقۇرى چىن. بۇ يەر شەرىقتە بولۇپ tavgaq دىيىلىدۇ. ئىككىنچى ، ئوتتۇرا چىن بولۇپ ، خىتاي hitay دەپ ئاتىلىدۇ. ئۈچىنچى ، تۆۋەن چىن بولۇپ بارخان دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ قەشقەردە ، لېكىن ھازىر تاۋغاچ ماچىن دەپ ، خىتاي چىن دەپ تۇنۇلۇۋاتىدۇ.»(1)

«تۈركى تىللار دىۋانى ،» «قۇتادغۇبىلىك» ھەم خاقانىيە تارىخىنىڭ تەتقىق قىلىنىشىغا ئەگىشىپ «چىن» ۋە «ماچىن» نامى ھەققىدىكى قاراشلارمۇ ئوتتۇرىغا چىقتى. جۈملىدىن روس شەرقشۇناسى بارتولېد چىن شىمالى جۇڭگۇنى، ماچىن جەنۇبى جۇڭگۇنى كۆرسىتىدۇ دەپ قارىسا پېرۇففىسور جاڭ گۇاڭدا چىن لىياۋ سۇلالىسىنى، ماچىن شىمالى سۇڭ سۇلالىسىنى كۆرسىتىدۇ دەپ قارايدۇ.(2) ئۇنداقتا مەھمۇد قەشقىرى بايانىنىڭ مەركىزى نەدە؟

مەھمۇد قەشقىرىنىڭ يۇقارقى بايانىدىن بىر نوقتتا ناھايىتى ئېنىق بۇلۇپ مەھمۇد قەشقىرى دەۋرىدىن بۇرۇن ۋە شۇ دەۋىر بۇلۇپ ئىككى خىل چۈشەنچىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. مەھمۇد قەشقىرى دەۋرىدىن بۇرۇن چىن ئۈچكە بۆلۈنگەن، ئۇلار يۇقىرى چىن، ئوتتۇرا چىن ۋە تۆۋەن چىن بۇلۇپ يۇقىرى چىن بۇرۇن «تاۋغاچ» ، تۆۋەن چىن «بارخان» دەپ ئاتالغان، ئوتتۇرا چىن «خىتاي» دەپ ئاتالغان. مەھمۇد قەشقىرى دەۋرىگە كەلگەندە «تاۋغاچ» يەنى يۇقىرى چىن «ماچىن» دەپ ئاتالغان بولسا «خىتاي» يەنى ئوتتۇرا چىن «چىن» دەپ ئاتالغان.

مەھمۇد قەشقىرى ئېيتقان «بۇرۇن» ۋە «ھازىر» قايسى دەۋرنى يىل پاسىلى قىلغان؟ بۇ ئېھتىمال ئويغۇرلارنىڭ ئىسلام دىنىنى قۇبۇل قىلىپ ئېدىلوگىيە ۋە مەدەنىيەت جەھەتتىن ئۆزگىرىش ياسىغان

10- ئەسرنىڭ ئاخىرلىرى 11- ئەسىرلەرنىڭ باشلىرىنى پاسىل قىلغان بۇلىشى مۇمكىن. بۇرۇنقى يۇقۇرى چىن شەرقى چىن تاۋغاچ كېيىنكى دەۋرىدىكى ماچىن بولسا، تۆۋەن چىن يەنى غەربى چىن ئاتالغان قەشقەردىن تارتىپ ئامۇر دەرياسىغىچە بولغان. «بارخان» بولسا ئۇنداقتا «ئوتتۇرا چىن» دەپ ئاتالغان بۇرۇنقى خىتاي يەنى مەھمۇد قەشقىرى دەۋرىدىكى «چىن» قەيەرنى كۆرسىتىدۇ؟

قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئادىتى بۇيىچە ئېيتقاندا «يۇقۇرى چىن» نى شەرقى چىن دەپ، تۆۋەن چىننى غەربى چىن دەپ چۈشەننىش تامامەن مۇمكىن. ئۇنداقتا ئوتتۇرا چىن بولسا يۇقىرى ۋە تۆۋەن چىنلارنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان بۇلىدۇ. مەھمۇد قەشقىرىنىڭ قارىشىنى ئۆزىنىڭ بايانلىرى بىلەن شەرھىلەش ئەڭ مۇۋاپىق بولسا كېرەك. مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئۆز ئەسىرىدە سىزىپ قالدۇرغان خەرىتىسى ئۇنىڭ ئىكەنلىكىگە جۇغراپىيەلىك مەلۇماتلىرىغا ۋەكىللىك قىلالايدۇ.

مەھمۇد قەشقىرىنىڭ خەرىتىسىدە «ماچىن ئېلى» ناھايىتى ئېنىق كۆرسىتىلگەن بۇلۇپ جابىرقا (ياپۇنىيە) نىڭ غەربى جەنۇبىغا توغرا كېلىدۇ. ئۇ ماچىنغا دائىرە بەلگىلىگەن بۇلۇپ ئۇ دائىرىدىن چىقسا خاتۇن سىنى، بىلاد ئۇيغۇر سولمى، قۇجۇ، بارمان، كۇچا، كۇچا بىلەن بارماننىڭ ئارىسىدىكى قۇملۇقنىڭ جەنۇبىدا شاجۇ (خەرىتىدىن قارىغاندا شاجۇ چەرچەن، خۇتەن، ياركەنت، كاشغەرلەر شەرقى تەرىپىگە توغرا كېلىدۇ) لار بار. خەرىتىدە كاشغەر بىلەن بالاساغۇندىن ئىبارەت ئىككى مۇھىم شەھەر جەنۇپ- شىمال بۇلۇپ بىر تۈز سىزىق ھالىتىدە (سەل قىيپاش) جايلاشتۇرۇلغان. شۇنىڭ ئۈچۈن تۆۋەن چىن- غەربى چىننى خاقانىيەنى مەركەز قىلغان بىر بۆلۈك ئوتتۇرا ئاسىيا زىمىنلىرىنى كۆرسەتكەن دەپ قارىساق خاتا بولمايدۇ، چۈنكى «بۈگۈر، كۇچار شەھرى بىلەن ئۇيغۇر ئېلى ئارىلىقىدىكى تاغ ئۈستىگە قۇرۇلغان قەلئە، بۇ يەر چېگرا» (3) «چەرچەن، چىن يۇلىدىكى مۇسۇلمانلار چېگرىسىنىڭ بىرى» (4) دېيىش ئارقىلىق خاقانىيەنىڭ چېگرىسىنى كۆرسىتىپ بەرگەن. شۇنداق بولغاندا تۆۋەن چىن بىلەن ماچىن ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان شاجۇ، سولمى، قۇجۇ، بىلاد ئۇيغۇر، خاتۇن سېنى.... قاتارلىق بىر تۈركۈم زىمىنلارنى كۆرسىتىدۇ. بۇ زىمىنلار (ئوتتۇرا چىن) 10- ئەسرنىڭ ئاخىرى، 11- ئەسرنىڭ باشلىرىدا ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئىلى (860- 1350) ھەم ئۇيغۇر گەنجۇ ئېلى (850- 1028) نىڭ تېرىتورىيەسى ئىدى. بىز ئەنە شۇ خەرىتىنى ھەمدە مەھمۇد قەشقىرىنىڭ باشقا بايانلىرىنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ يۇقارقىدەك يەكۈننى چىقىرىشقا ھەقىقىمىز. مەھمۇد قەشقىرى يەنە باشقا بايانلىرى بىلەن يەكۈنمىزنىڭ توغرىلىقىنى تەستىقلايدۇ.

قەدىمدىن بېرى قەشقەردىن يۇقىرى چىنغىچە بولغان ھەممە تۈرك يۇرتلىرىدا بارچە خاقانلار بىلەن سولتانلارنىڭ يارلىق ۋە خەت ئالاقىلىرى ئەنە شۇ يېزىقتا يېزىلىپ كەلگەن» (5) بۇ باياندا قەشقەردىن يۇقىرى چىنغىچە (ماچىنغىچە) بولغان زىمىنلارنى «تۈرك يۇرتلىرى» دەپ ئاتاش ئارقىلىق ئوتتۇرا چىننىمۇ تۈركى خەلىقلەرنىڭ جۈملىدىن ئۇيغۇرلارنىڭ زىمىنى دەپ قارىغان. «سۇلتان» ۋە «خاقان» ناملىرى ئارقىلىق مۇسۇلمان ۋە مۇسۇلمان ئەمەس ھۆكۈمرانلارنى كۆزدە تۇتقان. «يېزىق

« قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىنى كۆرسەتكەن بۇلۇپ خاقانىيە ، ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى ، ئۇيغۇر گەنجۇ ئېلى بۇ يېزىقىنى ئوخشاشلا ئىشلەتكەن ، خاقانىيەلىكلەر ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىنمۇ ئەرەپ ئېلىپبەسى ئاساسىدىكى يېزىق بىلەن قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىنى پاراللېل قوللىنىلغانلىقىدىن بۇ يېزىقنىڭ يىلتىزىنىڭ نەقەدەر چوڭقۇر ئىكەنلىكىنى كۆرىۋالالايمىز .

مەھمۇد قەشقىرى كىتابىدا «مۇسۇلمان تۈرك ئەللىرىدىكى تاغلار، چۆللەر، ۋادىلار، دەريا ۋە كۆللەرنىڭ ناملىرىنىلا يازدىم....بۇلارنىڭمۇ ئاتاقلىقلىرىنىلا يازدىم...مۇسۇلمان بولمىغان تۈرك ئەللىرىدىكىلەردىن بەزىلىرىنىڭ ناملىرىنى يازدىم، بەزىلىرىنى تاشلىدىم. چۈنكى ئۇلارنى يېزىشتىن پايدا يوق»(6) دەپ يازغىنىدەك دىنى ئېتىقاد تۈپەيلى بەزى بايانلارغا سەل قاراپ تۇلۇق بايان قىلمىغان. ئۇ تۈرك قەبىلىلىرىنى يازغىنىدا قەبىلىلەرنى ساناپ «... ئۇيغۇر ، تاغغۇت ، خىتاي قەبىلىلىرىدۇر . خىتاي چىن دىمەكتۇر . ئاندىن تاۋغاچ ، بۇ ماچىن دىمەكتۇر»(7) دەپ تاغغۇت ، خىتاي (چىن) ، تاۋغاچ (ماچىن)لارنىمۇ تۈركى قەبىلىلەر سۈپىتىدە بايان قىلىدۇ. بىز تاۋغاچ يەنى ماچىنلار «تاۋغاچ ، تۈركلەرنىڭ بىر بۆلۈكى. ئۇلار تاۋغاچ يۇرتىدا ياشىغىنى ئۈچۈن شۇ سۆزدىن ئېلىنىپ tavgaq دەپ ئاتىلىدۇ . تات ئۇيغۇر دىمەكتۇر . تاۋغاچ چىنلىق دىمەكتۇر»(8) دىگەن بايانغا ئاساسەن «تاۋغاچ» نى تۈرك قەبىلىسى سۈپىتىدە ساناش مەقسىدى ئايدىنغىلىشىپ تاۋغاچ يەنى ماچىن دائىرىسىدە ياشىغان قايسى تۈركى قەبىلىلەرنى كۆزدە تۇتقانلىغىنى بىلمەيمىز . ناۋادا «تاۋغاچ چىنلىق دىمەكتۇر» دىگەن باياندىكى «چىنلىق» «ماچىنلىق» بولغان بولسا باشقا بايانلىرىغا ماس كېلىپ ئىنتايىن توغرا بولغان بولاتتى . بۇ جايدا بىز يەنە ئۇرخۇن - يەنسەي ئۇيغۇر ئېلى مىلادى 840 - يىلى ئاغدۇرۇلغاندا ئۆگە تېگىن باشچىلىقىدا 200 مىڭدىن ئارتۇق ئاھالىسىنىڭ تاڭ سۇلالىسى دائىرىسىگە كۆچكەنلىكىنى ، ئارمۇزد تېگىن قاتارلىق بەشەيلەننىڭ باشچىلىقىدا كۆچكەن ئۇيغۇرلارنى ھەمدە تارىخى دەۋرلەردە سودا - مەدەنىيەت ئالاقىلىرى داۋامىدا ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە كۆچۈپ ئولتۇراقلىشىپ قالغانلىكى ئۇيغۇرلارنى ئەسلىمەي تۇرالمىمىز .

تاغغۇتلارنى تۈرك دەپ مۇنداق ئېزاھلايدۇ: « tagut تاغغۇت . تۈركلەردىن بىر قەبىلە بۇلۇپ ، ئۇلار چىنغا يېقىن جايلاشقان . ئۇلار نەسلىمىز ئەرەپ دىيىشىدۇ»(9) ئالىمنىڭ بۇ بايانى چوڭقۇرلاپ تەتقىق قىلىشىمىزنى كۈتىدۇ .

مەھمۇد قەشقىرى گەرچە ئوتتۇرا چىن ھەققىدە بېۋاسىتە ئىزاھلاپ بەرمىسىمۇ ئېنىق بېشارەتلەر قالدۇرغان . تۆۋەندە ئۇلاردىن مېسال كۆرۈپ باقايلى :

«رۇم ئۆلكىسىدىن ماچىنغىچە بولغان تۈرك ئەللىرىنىڭ بويى بەش مىڭ پەرسەخ ، ئېنى ئۈچ مىڭ پەرسەخ بۇلۇپ ھەممىسى سەككىز مىڭ پەرسەخ كېلىدۇ»(10)

«يوقۇرى چىنغىچە بولغان قەبىلىلەر - چېگىل ، ياغا ، توخسى تىللىرىدا سۆزلەر كۆپۈنچە زەمىلىك قىلىپ ئېيتىلىدۇ»(11)

« (باقىر) چىندا قۇيۇلغان بىر خىل مىس ئاقچىنىڭ ئىسمى ، ئېلىم - سېستىمىدا ئىشلىتىلىدۇ» (12)

(باقىر ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىنىڭ مىستىن ياسالغان پۇلى بۇلۇپ كەڭ - كۆلەمدە ئوبۇرۇت قىلىنغان)

يۇقارقى مىساللاردا كۆرگىنىمىزدەك مەھمۇد قەشقىرى ئوتتۇرا چىن دەپ ماچىنىڭ غەربىدىكى زىمىنلارنى كۆزدە تۇتۇش بىلەن بېرگە بۇ زىمىنلارنى تۈرك - ئۇيغۇرلارنىڭ زىمىنى دەپ قارىغان . ئالىمنىڭ «چىن ۋە ماچىن خەلىقلىرىنىڭ ئايرىم تىللىرى بولسىمۇ ، شەھەرلىكلىرى تۈركچىنى ياخشى بىلىدۇ . بىزگە يازغان خەتلىرىنى تۈركى يېزىق بىلەن يازىدۇ» (13) دىگەن بايانىنى قانداق چۈشىنىش مۇمكىن؟ بۇ بايانلارغا بىز ئالىمنىڭ «ئۇيغۇرلارنىڭ تىلى ساپ تۈركچە ، لېكىن ئۆز - ئارا سۆزلىشىدىغان يەنە بىر خىل شۇئىسىمۇ بار . ئۇيغۇرلار كىتابنىڭ باش قىسمىدا كۆرسىتىلگەن 24 ھەرپتىن ئىبارەت تۈركى يېزىقىنى قوللىنىدۇ . كىتاپ ۋە خەت چەكلەرنى شۇ يېزىق بىلەن يازىدۇ . ئۇيغۇرلارنىڭ چىنىقلارنىڭكىگە ئوخشايدىغان يەنە بىر خىل يېزىقىمۇ بار . بۇ يېزىقنى مۇسۇلمان بولمىغان ئۇيغۇرلار بىلەن چىنىقلاردىن باشقىلار ئوقۇيالمىدا» (14) دىگەن بايانلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ قارايدىغان بولساق «چىن ماچىن خەلىقلىرىنىڭ ئايرىم تىللىرى » چۇقۇمكى يەرلىك شۇئىگە ياكى دېئالىكتىكىلىق پەرقلەرگە قارىتىلغان . چۈنكى ئەينى تارىخى دەۋردە ھازىرقىدەك ئەدەبى تىلنى ئومۇملاشتۇرىدىغان رادىئو ، تېلېۋىزىيە ، مەتبۇئات بولمىغانلىقتىن يىراقتىكى جۇڭگو (ماچىن ، ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك) دائىرىسىدىكى تۈرك - ئۇيغۇرلار بىلەن خاقانىيە ، ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى ھەم ئۇيغۇر گەنجۇ ئېلى دائىرىسىدىكى خەلىقلەر ئارىسىدا چۇقۇمكى جۇغراپىيە ، ئىجتىمائى ئالاقىلەرنىڭ پەرقى پەيدا قىلماسلىقى مۇمكىن ئەمەس . شۇڭا بۇ ئايرىم تىل ئاتالمىسىنى دېئالىكت كۆزدە تۇتۇلغان دەپ چۈشۈنۈش كېرەك . ناۋادا بىز بۇ ئايرىم تىلنى خەنزۇتىلى ، ئاھالىلەرنى خەنزۇ دەپ پەرەز قىلىدىغان بولساق ئۇ چاغدا «چىن ۋە ماچىن » ئاھالىلىرىنىڭ ئۇيغۇر تىلىنى بىلىپ كېتىشى ئېھتىمالدىن يىراق ، چۈنكى بىز ھازىرقى كۈنگە قارايدىغان بولساق مۇتلەق كۆپ سانلىق خەنزۇ قېرىنداشلارنىڭ بىر ئۆمۈر ئۇيغۇرلار بىلەن ئارىلىشىپ ياشىسىمۇ ئۇيغۇر تىلىنى بىلىدىغانلىرى ساناقلىقلا . شۇنىڭغا ئوخشاش قەدىمقى دەۋرىمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئەمەس . مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ساپ تىل ئۆلچىمى ئىنتايىن قاتتىق بۇلۇپ «خوتەن تىلىدا ھىندى تىلىنىڭ تەسىرى بار» (15) ، «خوتەنلىكلەر بىلەن كەنچەكلەر سۆزىنىڭ بېشىدىكى <ا- ئېلىق>نى <ھ>غا ئالماشتۇرىدۇ . تۈركى تىللاردا يوق بىر تاۋۇشنى كىرگۈزگەنلىكى ئۈچۈن ، بىز ئۇلارنى تۈركلەردىن ھېساپلىمايمىز» (16) دىگەن بايانلىرى ئالىمنىڭ قاتتىق ئىلمى ئۆلچىمى بارلىغىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ . بۇ جايدا ئېيتىلغان «تۈرك ھېساپلىمايمىز» ئىبارىسى «ساپ تۈرك ھېساپلىمايمىز» دىگەنلىك بۇلۇپ بەزىلەر بۇنى چۈشەنمەستىن خوتەنلىكلەرنى ئۇيغۇر ئەمەس دەپ قارايدۇ . ناۋادا ئوتتۇرا چىن ئاھالىسى تىلى بىر ساقىندى ئەبجەش تىل بولغان بولسا ئىدى ئالىم ئەلۋەتتە ئۇلارغىمۇ خوتەنلىكلەرگە تۇتقان پوزىتسىيەنى تۇتقان بولاتتى .

ئەمدى چىنلىقلارنىڭ يېزىقىغا ئوخشايدىغان مۇسۇلمان بولمىغان ئۇيغۇرلار چۈشۈنىدىغان يېزىق مەسىلىسىگە كەلسەك بۇ ھەرگىزمۇ ئېلىگىرىكىلەر ئېيتقانداك خەنزۇ يېزىقىنى كۆرسەتمەستىن ئورخۇن-يېنسەي يېزىقى، تۈرك-رونىك يېزىقى، دۇلبارچىن يېزىقى دەپ ناملانغان يېزىقنى كۆرسىتىدۇ. گەرچە تۇرپان رايۇنىدا بىر مەزگىل خەنزۇ يېزىقى ئارقىلىق ئۇيغۇر تىلى خاتىرىلەنگەن بولسىمۇ ئىككى تىلنىڭ كەسكىن پەرقلىرى تۈپەيلى تەدرىجى ئەمەلدىن قالغان ، ئەمما ئوتتۇرا ئەسىر ئۇيغۇر يازمىلىرىدا ئاز ساندا خەت ئارىسىغا (نوملاردا) قېستۇرۇپ قوللىنىلغان ، ھەرگىزمۇ ئىجتىمائى ئالاقىلەردە قوللىنىلمىغان ، ئەكسىچە پان تېگىن باشچىلىقىدا ئۇرخۇن - يەنسەي ۋادىسىدىن كۆچكەن 200 مىڭ ئەتراپىدىكى ئاھالە ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى ۋە ئۇيغۇر گەنجۇ ئېلى ئاھالىسىنىڭ مەلۇم نىسبىتىنى ئىگەللىگەن ، تۈرك رونىك يېزىقى ئۇرخۇن - يەنسەي ۋادىسىدا قۇرۇلغان تۈرك خانلىقى ۋە ئۇيغۇر خانلىقلىرىدا كەڭ-كۆلەمدە قوللىنىلغان بولغاچقا غەرىپكە كۆچكەن ئۇيغۇرلار يېزىقىنى بىر مەزگىل داۋاملىق قوللانغان. ئەسلىدىنلا تارىم ۋادىسىدا ئولتۇراقلاشقان غەربىي ئۇيغۇرلارنى ئاساس قىلغان خاقانىيەلىكلەر بولسا بۇرۇندىنلا قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىنى قوللانغان بۇلۇپ تۈرك رونىك يېزىقى بىلەن بەك تۇنۇشلۇق ئەمەس . دۇخان ۋە تۇرپان ۋادىسىدىن بىر بۆلۈك تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەرنىڭ تېپىلىشىمۇ «چىنلىقلارنىڭ ئوخشايدىغان» بۇ يېزىقنىڭ تۈرك-رونىك يېزىقى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ. روس تۈركلۈكى ئا . ن . كونونوۋ «7-9-ئەسىرلەردىكى تۈرك - رونىك يادىكارلىقلىرىنىڭ گېرامماتىكىسى» ناملىق ئەسىرىدە بۇ ھەقتە «كېلىياشتۇرنىڭ نوپۇزلۇق ھۆكۈمىچە مەھمۇد قەشقىرى بۇ يەردە رونىك يېزىقىنى كۆزدە تۇتۇدۇ ، چۈنكى بۇ يېزىقنىڭ ئاخىرقى يادىكارلىقلىرى تۇرپان بىلەن مۇناسىۋەتلىك ، بەلكى ... تۇرپان ۋە دۇنخۇاڭدىن بايقالغان دەسلەپكى ئۇيغۇرچە قانۇنى ۋەسىقىلەر بىلەن كۆپلىگەن مۇشۇ خىلدىكى توختاملار ئوخشىمايدۇ ، ئۇلار رونىك يېزىقىدا يېزىلغان كېلىياشتۇرنى يەنە « مەھمۇد قەشقىرىدىن يۈز يىل كېيىنكى مۇئەللىپ فەخرىدىن مۇبارەكشاھ مارۋالدى تىلغا ئالغىنىمۇ رونىك يېزىقى بۇلۇپ ئۇ كۆرسەتكەن توققۇز ئۇيغۇر يېزىقى بولسا قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدۇر» (17) دەپ يازغىنىدەك ھەقىقەتەنمۇ مەھمۇد قەشقىرى يازغان ئۇيغۇرلارنىڭ «چىنلىقلارنىڭ يېزىقىغا ئوخشايدىغان» يەنە بىر يېزىقى خەنزۇ يېزىقى بولماستىن تۈركى خەلقلەر قەدىمكى دەۋرلەردە ئىجاد قىلغان ، شەكىللەر ئاساسىدا يارىتىلغان مۇڭغۇل داللىرىدىن شەرقى ياۋرۇپاغاچە قوللىنىلغان تۈرك-رونىك يېزىقىدۇر.

ئومۇمەن ئېيتقاندا بۈيۈك مۇتەپپەككۈر مەھمۇد قەشقىرى «تۈركى تىللار دىۋانى»دا ئۆز دەۋرى ۋە ئۇندىن بۇرۇنقى ئىككى خىل ئۇقۇمغا مەنسۇپ چىن ۋە ماچىن ھەققىدىكى چۈشەنچىلەرنى خاتىرىلىگەن. «بۇرۇنقى» ئۇقۇمدا چىن ئۇچكە بۆلۈنگەن بۇلۇپ «تاۋغاچ» تاڭ سۇلالىسىنى شۇنداقلا ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكنى كۆرسەتكەن. ئوتتۇرا چىن يەنى خىتاي ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى ۋە ئۇيغۇر گەنجۇ ئېلىنى كۆرسەتكەن. تۆۋەن چىن يەنى بارخان خاقانىيەنى مەركەز قىلغان ھالدا بىر قىسىم ئوتتۇرا

ئاسيا زىمىنلىرىنى كۆرسەتكەن.

مەھمۇد قەشقىرى زامانىسىغا كەلگەندە يۇقۇرى چىن ۋە تاۋغاچ ئاتالغان ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تېرروتورىيە «ماچىن» دەپ ئاتالغان. ئوتتۇرا چىن ۋە خىتاي دەپ ئاتالغان ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى ۋە ئۇيغۇر گەنجۇ ئېلى قاتارلىق تۈركى خەلىقلەر جۈملىدىن ئۇيغۇرلار ھۆكۈمرانلىغىدىكى زىمىنلار «چىن» دەپ ئاتالغان. تۆۋەن چىن ۋە بارخان دەپ ئاتالغان خاقانىيە بولسا بۇ خىل ئاتىلىشلاردىن قالغان.

چىن ۋە ماچىن ناملىرى ھەرگىزمۇ تارىختىكى ئون نەچچە يىل ھۆكۈم سۈرگەن چىن (秦) سۇلالىسى نامىدىن كەلگەن بولماستىن ئۇيغۇرلارغا ئىسلام ۋە نېستورىيان دىنىلىرىدىن كەلگەن ، چۈنكى يوقارقى دىنلارنىڭ مۇقەددەس كالامى بولغان «قۇرئان كەرىم» ، «ئىنجىل» ۋە «تەۋرات»لاردا دۇنيانىڭ يارىلىش ھەققىدە نۇھ ئەلھەيكىسىغا باغلانغان رىۋايەت كەڭ تارقالغان ، ئىسلام دۇنياسىدا تارالغان ئىككىنچى ئادەم- نۇھ ئەلھەيكىسىغا ۋە ئۇنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرى بولغان چىن ھەم ماچىن شەھەر بىنا قىلىپ ئاھالىسىنىڭ كۆپەيگەنلىكى ھەققىدىكى رىۋايەتلەر كېلاسسىك تارىخ تەزكىرىلەردە كەڭ كۆلەمدە خاتىرىلىنىپ شۇ دەۋر ئاھالىسىنىڭ قارشىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەن. ئەلۋەتتە ئىسلام دىنىنىڭ تارقىلىشى ھەم ئۇمۇملىشىغا ئەگىشىپ بۇ ھەقتىكى قاراشلار ئۆزگىرىپ بارغان ، جۈملىدىن ئۇيغۇر چاغاتاي ئەدەبىياتى كلاسسىكىلىرىنىڭ قەلىمىدە كەسكىن ئۆزگىرىشلەر بىلەن نامايەن بولىدۇ.

ئېزاھلار: (1) مەھمۇد قەشقىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1980- يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى 1- توم 592- بەت

(2) «قۇتادغۇبىلىك» كە ئائىت ئىلمى ماقالىلەردىن تاللانمىلار» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1993- يىلى خەنزۇچە نەشرى 2- توپلام 3- بەت

(3) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 469- بەت (4) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 567- بەت (5) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 11- بەت

(6) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 37- بەت

(7) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 38- بەت

(8) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 592- بەت

(9) «تۈركىي تىللار دىۋانى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1984- يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى 3- توم 495- بەت

(10) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 41- بەت (11) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 3- توم 190- بەت

(12) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 468- بەت

(13) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 39- بەت

(14) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 40-بەت

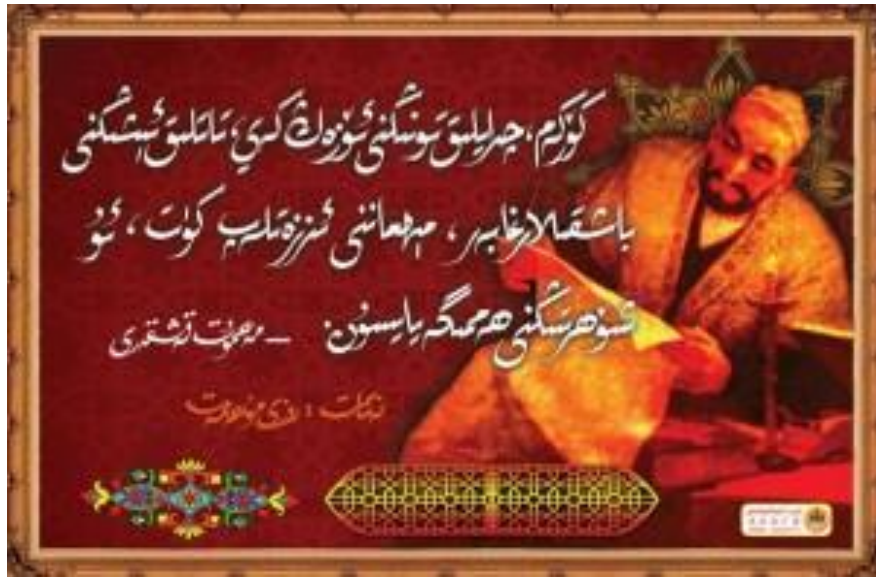
(15) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 10-بەت

(16) «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 44- بەت

(17) «تۈركىي تىللار تەتقىقات خەۋىرى» 1985- يىل خەنزۇچە 3-4- قوشما سان 9- بەت .

13- مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئۇستازى قەشقەرلىك

ھۈسەيىن ئىبن خەلەپ توغرىسىدا



قەشقەر پاختا توقۇمۇچىلىق فابرىكىسىغا بارىدىغان يولنى بويلاپ مېڭىپ، تۈمەن دەريا كۆۋرۈكىدىن ئۆتكەندىن كېيىن جەنۇب تەرەپكە كۆز تىككەندە، قەشقەر گېئولوگىيە ئىدارىسى دائىرىسىدە بىر قەدىمكى جامە بولۇپ، ئۇنىڭ غەربىي تەرىپىدە تەخمىنەن بىر مو ئەتراپىدا كېلىدىغان قەدىمكى قەبرىستانلىق كۆزگە چېلىقدۇ. بۇ جاي قەدىمكى دەۋردە «بارگاھ» دەپ ئاتالغان «ئەسكى ھېسار قەلئەسى» ئىچىدە بولۇپ، ئۇ يەرگە قاراخانىيلار شاھلىرى ۋە شاھ جەمەتلىرى شۇنىڭدەك مەشھۇر ئالىملار دەپنە قىلىنغان. 11- ئەسىردىكى «ھامىدىيە» مەدىرىسىمۇ ۋە شۇ ۋاقتلاردىكى «سائادەت» كۈتۈپخانىسىمۇ مۇشۇ ئورۇندا ئىكەنلىكى ھەققىدە مەلۇماتلار بار. ئىمام زاھىد ھۈسەيىن ئىبن خەلەپ مۇشۇ جايدا 900 يىلدىن بۇيان مەڭگۈلۈك ئۇيقۇدا ياتماقتا.

بۈگۈنگىچە قاراخانىيلار تارىخى ھەرتەرەپلىمە تەتقىق قىلىنىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن مەھمۇد قەشقەرى «دىۋان» دا تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن «قەشقەرلىك خەلپ ئوغلى تەقۋادار ئىمام ئۇستاز ھۈسەيىن» توغرىسىدا يېزىلغان بىر پارچە ماقالىنىڭ ئېلان قىلىنغانلىقى بايقالدى. شۇڭا مەن بۇ ھەقتىكى ئىزلىنىشلىرىم ئاساسىدا، دەسلەپكى مۇلاھىزىلىرىمنى كىتابخانلار سەمگە سېلىپ بېقىشنى مۇۋاپىق كۆردۈم.

مەھمۇد قەشقەرىنىڭ ئۇستازى قەشقەرلىك ھۈسەيىن ئىبن خەلپ ھىجرىيىنىڭ تەخمىنەن 398- يىلى (مىلادىيە 1008-1007- يىللىرى) قەشقەر شەھەرلىك خەلپ ئىسىملىك ئوقۇمۇشلۇق بىر زاد ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن ۋە تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 485- يىلى (مىلادىيە 1093- يىلى) ماھى رەجەپ (7- ئاي) نىڭ بىر پەيشەنبە كۈنى نامازدىگەر ۋاقتىدا باقى ئالەمگە سەپەر قىلغان. كىشىلەر بۇ ئۇلۇغ مۇدەررىسنى «ھۈسەيىن پەيزۇللا خوجام» نامى بىلەن بۈگۈنگىچە ياد ئېتىپ، سېغىنىش ھېسسىياتى بىلەن بۇ زاتنىڭ مەقبەرىسى ئورۇنلاشقان جايغا بېرىپ، ئىختىيارسىز دۇئا-تەكبىر ئوقۇپ، قۇرئان تىلاۋەت قىلىپ كەلمەكتە.

ھۈسەيىن ئىبن خەلپ توغرىسىدا ئەڭ بۇرۇن يازما مەلۇمات قالدۇرغان كىشى ئۇنىڭ شاگىرتى مەھمۇد قەشقەرى بولۇپ، ئۇ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا: «... قەشقەرلىك خەلپ ئوغلى، تەقۋادار ئىمام ئۇستاز ھۈسەيىننىڭ ئىبنۇل غەرقىي دېگەن ئادەمدىن ئاڭلاپ، ماڭا ئېيتىپ بېرىشىچە» (1- توم 456- بەت) دەپ يازغان. بۇنىڭدىن شۇنى چۈشەنگىلى بولىدۇكى، ھۈسەيىن قەشقەرلىك ئالىم، شۇنداقلا خەلپ ئىسىملىك كىشىنىڭ ئوغلى ۋە ئۆز دەۋرىدىكى «ھامىدىيە» مەدرىسى يېنىدىكى جامەنىڭ تەقۋادار ئىمامى. ئۇ مەھمۇد قەشقەرىنىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ ئۇستازى بولۇپ، مەھمۇد قەشقەرى زور ئىلمىي مەسىلىلەردە ئۇنىڭغا مۇراجىئەت قىلغان. ئۇنىڭدىن باشقا، بۇ كىشى ھەققىدە ئەيسا خوجا ئىسىملىك ئاپتور چاغاتاي تىلىدا يېزىلغان «ئۇۋەيسلەر تەزكىرىسى» (ئۇلۇغلار تەزكىرىسى) دېگەن كىتابتا قىسقىچە خەۋەر بەرگەن. ئەھۋالدىن قارىغاندا مەزكۇر ئاپتور ھۈسەيىن ئىبن خەلپ توغرىسىدا يېزىلغان بىر تارىخىي ئەسەردىن پايدىلانغان بولۇشى مۇمكىن. قەيت قىلىنىشىچە، ھۈسەيىننىڭ دادىسى خەلپ قەشقەردىكى يۇقىرى قاتلام كىشىلىرىدىن بىرىنىڭ قىزى بولغان سەلىمگە ئۆيلىنىپ، ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي، مەلۇم سەۋەب بىلەن سۈرىيەگە كەتكەن (ئېھتىمال بۇ كىشى ئەسلى سۈرىيىنىڭ «ھەلەب» شەھەرلىك بولۇشى مۇمكىن - ت)، ھۈسەيىن دادىسى كېتىپ ئۈچ ئايدىن كېيىن تۇغۇلغان. ئانىسى سەلىمە ئۇنى ياخشى تەربىيەلەپ ئۆستۈرۈپ، ئوقۇش يېشىغا يەتكەندىن كېيىن قەشقەردىكى دىنىي مەكتەپلەرنىڭ بىرىگە بېرىپ، قۇرئان ساۋاتىنى

چىقارغان. كېيىن ئۆز دەۋرىدىكى مەشھۇر بىلىم يۇرتى «مەدرىسە ساچىيە» گە بېرىپ، بۇ يەردە بەش يىل ئوقۇتقان. 14- ئەسىردە ياشاپ ئۆتكەن ئۇيغۇر تارىخچىسى جامال قارشىنىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا، «مەدرىسە ساچىيە» (ساچىيە مەدرىسى) - شۇ ۋاقىتتىكى ئەڭ كاتتا ئىلىم خەزىنىسى بولۇپ، ھۈسەيىن ئىبن خەلەپ ئۆز ئۇستازلىرىدىن دەرس ئېلىشتىن سىرت، يەنە «ئىلىم خەزىنىسى» دىكى دىنىي، ئەدەبىي، تارىخىي ئەسەرلەرنى زور ئىشتىياق بىلەن ئوقۇپ ئۆزلەشتۈرگەن ھەمدە ئۆلىمالارنىڭ تەكلىپى بىلەن ئۆزى ئوقۇغان شۇ مەدرىستە مۇدەررىسلىك قىلغان. ئۇنىڭ ئىلىم سەھنىسىدىكى كامالىتى ۋە قابىلىيىتى ئۇنى يۈكسەك ئابروي ۋە شوھرەتكە ئىگە قىلغان. ھالبۇكى ئۇزۇن مۇددەت مۇدەررىسلىك بىلەن مەشغۇل بولغان ھۈسەيىن، ئۆيلىنىش يېشىدىن ئاللىقاچان ئۆتۈپ كېتىپ، ئوتتۇرا ياشلىق كىشىگە ئايلانغان ئىدى. بۇ ھال قەشقەردىكى ئەربابلار ۋە ئۆلىمالارنىڭ دىققىتىنى قوزغاپ، ئۇلار ئۆز-ئارا مەسلىھەت قىلىشىپ، ھۈسەيىن ئىبن خەلەپكە ئۆيلىنىش تەكلىپى بەرگەن. ئۇلار، ئۆيلىنىپ پەرزەنت كۆرۈپ، ئىلىمنى ئۆز پەرزەنتلىرىگە مىراس قىلىپ قالدۇرۇشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ئارقا-ئارقىدىن بايان قىلىشقان. شۇنىڭ بىلەن ھۈسەيىن ئىبن خەلەپ تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 439- يىلى (مىلادى 1047- 1048- يىللىرى) تەخمىنەن 40 يېشىدا ئۆيلىنىپ، بەش يىلدىن كېيىن پەرزەنت يۈزى كۆرگەن. «قەشقەر تارىخى» ۋە «ئۇستازلارنىڭ توپلانغان يېرى» ناملىق تارىخىي ئەسەرلەرنىڭ ئاپتورى بولغان ئەبۇل پۈتۈھ ئابدۇجاپپار ئىبن ھۈسەيىن قەشقەرى مانا شۇ ئۇلۇغ مۇدەررىس - ھۈسەيىن ئىبن خەلەپنىڭ ئوغلندۇر.

تارىخىي مەنبەلەردە كۆرسىتىلىشىچە، ھۈسەيىن ئىبن خەلەپ «ساچىيە» دە ئۇزۇن يىل مۇدەررىسلىك قىلىپ، ياشانغان ۋاقتىدا ھەج سەپىرىگە تەرەددۈت قىلغان. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان ئەبۇل ھەسەن تاۋغاچ بۇغراخان (مىلادى 1075- 1102- يىللىرى قاراخانىيلار تەختىدە ئولتۇرغان)، ئوردا ئالىملىرى بىلەن مەسلىھەت قىلىپ، ئىززەت ۋە ھۆرمەت يۈزىسىدىن ھۈسەيىن ئىبن خەلەپنى 80 نەپەر شاگىرتى بىلەن ئۇزۇتۇپ قويغان. ھۈسەيىن ئىبن خەلەپ ھەجنىڭ ئالدى-كەينىدە ئىككى قېتىم مىسىرنى زىيارەت قىلىپ، مىسىر ئۆلىمالىرى بىلەن ھەمسۆھبەت بولغان ۋە ئۇلارنىڭ ئالاھىدە ئۇزۇتۇپ قويۇشىغا ئېرىشكەن. ئۇ ھەجنى تاماملاپ، قەشقەرگە قايتىپ كەلگەندە يېشى 80 لەردىن ھالقىغان ۋە كۈچ-قۇدرەت، ئەقىل-ئىقتىدار جەھەتتە ئاجىزلاپ قالغان ئىدى. شۇڭا مۇدەررىسلىكىنى توختىتىپ، تۆت يىل ئىبادەت بىلەن شۇغۇللانغان. لېكىن قەشقەردىكى ئۆلىمالار ئۇنىڭغا تەكلىپ بېرىپ: «سىزگە ئاللاھ ئاتا قىلغان بىلىمنى باشقىلارغا ئۈگۈتۈڭ، سىزنىڭ شاگىرتلىرىڭىز ئىلىم ۋارىسلىرىدىن بولۇپ باشقىلارغا ئۈگەتسۇن. بۇنىڭ ساۋابى تاكى قىيامەتكىچە بولىدۇ ئەمەسمۇ؟» دېگەن. ھۈسەيىن ئىبن خەلەپ بۇنىڭغا قارىتا: «مەن قېرىپ قالدىم، ھالىم - كۈچۈم بۇرۇنقىدەك ئەمەس، شۇڭا ھەپتىدە بىر

كۈنلا دەرس بېرەي. دەرس ئالغۇچىلار ھەر ھەپتىنىڭ پەيشەنبە كۈنى ھۇزۇرۇمغا كىرسۇن» دەپ جاۋاب بەرگەن. سۆھبەت سورۇنىدا ئولتۇرغانلاردىن بىرى ئۇنىڭدىن دەرس بېرىشكە نېمە ئۈچۈن پەيشەنبە كۈنىنى تاللىغانلىقىنى سورىغاندا، ئۇ: «مىنىڭ ۋاپاتىمدىن كېيىن كىمە - كىم 48 پەيشەنبە قەبرىمگە كېلىپ، «سۈرە ياسىن» نى ئوقۇپ مىنىڭ روھىمغا دۇئا قىلسا، ئاللاھ تائالا ئۇ كىشىگە ئىلىم ئاتا قىلغاي. شۇڭا بۇ كۈننى دەرس ئۆتىدىغان كۈن قىلدىم دېگەن. شۇنىڭ بىلەن سۆھبەت ئەھلى ئۇنىڭغا ئۈزۈن ئۆمۈرلەر تىلەپ دۇئا قىلىپ قايتىشقان.

ھۈسەيىن ئىبن خەلەپ قاراخانلار ھۆكۈم سۈرگەن يىللاردىن 85 يىلنى ئۆتكۈزگەچكە (مىلادى 1008 - 1093 كېچە)، قاراخانىيلارنىڭ ئىجتىمائىي مۇھىتىدىكى تۈرلۈك ۋەقەلەرنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ۋە بىۋاسىتە ئاڭلىغان. مەھمۇد قەشقەرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپقا ئوخشاش يۈزلىگەن، مىڭلىغان ئالىملار، شائىرلار ۋە تارىخچىلار بىلەن زامانداش بولغان. ئۇ يالغۇز مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئۇستازى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى نۇرغۇنلىغان دۆلەت ئەربابلىرى ۋە ئىلىم پىشىۋالىرىنىڭ پىر ئۇستازى بولغان. ئۇ يەنە ئۆز ئوغلى ئەبۇل پۈتۈھ ئابدۇجەپپار ئىبن ھۈسەيىن قەشقەردە داخدار تارىخچىلارنى يېتىشتۈرگەن. قەشقەر خەلقى بۇ ئۇلۇغ مۇدەررىسنى ئەسىرلەر بۇيى ئەسلەپ كەلگەندە ئوخشاش پۈتكۈل خەلقىمىز بۇنىڭدىن كېيىنمۇ ئۇنى مەڭگۈ ئۇنتۇمايدۇ.

14- تۈركىي تىللار دېۋانى ۋە كاتتا يايلاق

ھەققىدە ئىزدىنىش

ئاپتور: مۇختەر جان توختى بۇغراخان

قىسقىچە مەزمۇنى: تۈركىي تىللار دېۋانىدا تۈرك ۋە تۈركىي مىللەتلەرنىڭ جۇغراپىيىلىك جايلىشىش ئەھۋالى توغرىسىدا ئۇلۇغ بوۋىمىز مەھمۇد قەشقىرى ئۆزى ھەرقايسى جايلارنى كېزىپ چىقىپ، شۇ جايلاردا ياشاۋاتقان ھەر بىر قوۋمنىڭ ياشاش سەنئىتى، ۋە مەدەنىيىتىنى تۈركىي تىللار دېۋانىدا خاتىرىلەپ قالدۇرغان. شۇ سەۋەبتىن بۇ رايوندىكى ھەر بىر يەرنىڭ جۇغراپىيىلىك ئەھۋالى ئېنىق خاتىرىلەنگەن. نۆۋەتتە ئاتۇش شەھىرىنىڭ كاتتا يايلاق دېگەن يېزىسى توغرىسىدا مۇلاھىزە يۈرگۈزۈلدى.

ئاچقۇچلۇق سۆزلەر: كاتتا يايلاق ، ئىزدىنىش ، دېۋان

«كاتتا يايلاق» نىڭ ئەسلى ئىسمى كاتتا يايلاق بولۇپ ئۇيغۇر تىلىدا كەڭرى يايلاق دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. بۇرۇن بۇ جاي يۇلغۇنلۇق بولۇپ ئوت-چۆپلەر مول بولغاچقا مۇشۇ ئىسىم قويۇلغان بولسىمۇ ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «كاتتا يايلاق» قا ئۆزگىرىپ كەتكەن. (1)

«كاتتا يايلاق» ئەسلى «كاتتا يايلاق» بولۇپ، چوڭ يايلاق دېگەن مەنىدە (2). ئىككى مەنبەدىكى كاتتا يايلاق نامىغا بولغان ئىزاھنىڭ بۇنداق ئوخشاشلىقى سەۋەبىسىز ئەمەس. «دىيارىمىزدىكى بىر قىسىم يەر ناملىرى ھەققىدە» دېگەن كىتاپ ھەرقايسى ۋىلايەت، ئوبلاست، ناھىيە ۋە شەھەرلەرنىڭ يەر ناملىرى تەزكىرىسىگە ئاساسەن تۈزۈلگەن بولۇپ، ئىككى كىتابنىڭ نەشر قىلىنىش ۋاقتىدىن بۇنى ئىلغا قىلىش ئانچە تەس ئەمەس. بۇ ئىككى كىتابتىكى «كاتتا يايلاق» نامى ھەققىدىكى ئىزاھات، شۇ يۇرتتىكى كىشىلەرنىڭ ئەۋلاتتىن-ئەۋلادقا داۋاملاشتۇرۇپ ۋە ساقلاپ كېلىۋاتقان يۇرت نامى ھەققىدىكى چۈشەنچىسىنى ئەينەن خاتىرىگە ئېلىش بولۇپ، ئۇنىڭ تىل يىلتىزى قېزىلىغاننىڭ ئۈستىگە، بۇ يۇرتتىكى تارىخى ئىزنالار ئارقىلىق مەزكۇر يەر-جاي نامىنىڭ تارىخى سالاھىيىتى روشەنلەشتۈرۈلمىگەن. نەتىجىدە، ئوقۇرمەنلەردە ئاتالمىش كاتتا يايلاق، ئىسىل يايلاق، كەڭرى يايلاق دېگەن ئوخشاش مەنىلەردىكى سۆز نېپە ئۈچۈن بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە «كاتتا يايلاق» نىڭ ئەكسىچە شورلۇق زىمىن ۋە ئۈنۈمسىز يەرگە ئايلىنىپ قالدۇ؟ كاتتا يايلاقنىڭ

يىراق ئۆتمۈشى بىلەن بۈگۈنكى رىياللىقىدىكى زور پەرقنىڭ پەيدا بولۇشىدا نېمە سەۋەپ بولغان ؟
دېگەن جاۋاب بېرىش قىيىن بولغان ئۆتكۈر سوئالغا دۇچ كېلىمىز.

ئاتۇش تارىختىن بۇيان شاھلار ماكانى دەپ تەرىپلەنگىنىگە ئوخشاش، ئاتۇش قوينىدىكى
«كاتتاييلاقمۇ تارىختا «بارخان» (بايخان «富贵» فۇگۈي)، «ھاسا ئاتام»، «ئايلاقاش»، «گەز
تۇمشۇق»، «خان سۇپا» (خان يايلىقى)، «كەدىيالاغ» قاتارلىق ناملار بىلەن شۆھرەتلەنگەن. بۇ
تۇتتيا زېمىنىدا تۇغۇلۇپ، ئۆسكەن قىز-ئوغلانلار ھېلىمەم تولىمۇ سۆيۈنگەن ھالدا مەزكۇر يۇرتنىڭ
مۇبارەك نامىنى كاتتاييلاق دەپ تەكرار تىلغا ئېلىپ، چەكسىز ئىپتىخارغا چۆمۈلىدۇ.

«كاتتاييلاق» نامىنىڭ يىلتىزنى قېزىپ چىقىش، تىلشۇناسلىق مەسىلىسى بولۇش بىلەن بىرگە،
ئالدى بىلەن ئۇ مىللەت مەدەنىيىتى ئىچىدىكى تىل مەدەنىيىتىگە تەۋە بولۇپ، بۇ ئاتالغۇنىڭ تىل
جەھەتتە قايسى مىللەت تىلىغا تەۋە بولۇشى، شۇ خىل ئاتالغۇ ئاستىدىكى زىمىن پائالىيەت ھەقدارلىق
ھوقۇقى مەسىلىسىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ.

يۇرت نامى شۇ يۇرتقا تەۋە خەلقنىڭ ئىپتىخار نامى! ئۇ، قەلبىلەردە مەڭگۈ ئۆچمەيدىغان، ئۇزاق
تارىختىن بېرى داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ۋە مەڭگۈ شۇنداق داۋاملىشىدىغان، ئەجداتلاردىن
ئەۋلادلارغا قالدۇرغان تىلتۇمار، ئابىدە . «بىراۋسەن قايسى يۇرتتىن ؟» دەپ سوراپ قالسا، جاۋاب
بەرگۈچى پۇشتى-زاتى نامىدىن غۇرۇر ئىلكىدە قەددىنى رۇسلاپ، مەيدىسىنى كېرىپ، مەغرۇر ھالدا:
«مەن پوكۇنى يۇرتتىن دەپ جاراڭلىق جاۋاب بېرىدۇ... شۇ ۋەجدىنىمىكىن مەھمۇدكاشغەرى بوۋىمىز
تۈركى تىللار دىۋانىدا» كىن يىپار- كىندىك ئىپار» كەن- كۈن چىقىش تەرەپتىكى ھەربىر شەھەر
نامىغا «كىن، كەن» سۆزى قوشۇلىدۇ. بۇ سۆز «كەند» سۆزىنىڭ قىسقارغان شەكلىدۇر (3) دېيىش بىلەن،
جانلىقلار ۋە ئىنسانلار بەدىنىنىڭ دەل مەركىزى بولغان «كىندىك»نى «كىن» سۆزى بىلەن
ئىپادىلەپ، تۈركىي مىللەت كىشىلىرىنىڭ ئۆزى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتىنى يەرشارىنىڭ مەركىزى
دەرىجىسىدە سىمۋوللاشتۇرۇلغانلىقىنى ئەسكە سالدۇ.

دەرھەققەت! فېزىئولوگىيەلىك قانۇنىيەت نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، ھاياتلىق ئاپىرىدىگاھىنىڭ
تۇنجى ئۆچكىسى- بالىياتقۇدا پەيدا بولىۋاتقان ھامىلە پەقەت كىندىك نەيچىسى ئارقىلىقلا
ئەجدادىنىڭ ئۇدۇم ۋە ئىرسىيەت نۇسخىسىنى شۇمۇرىدۇ. «كىندىك» تىكى «كىن» «كەند»كە
تەققاسلىنىشى، ئۆز يۇرتىغا تەلپۈنگۈچى، ئۆز دىيارىنىڭ بىر چىمدىم توپىسىنىمۇ تۇتتيا بىلىپ
ئەزىزلىگۈچى ھەرقانداق كىشىگە ئالەمچە زوق بېغىشلايدۇ.

ئانا ماكانى «كاتتاييلاق» تىن جاھان كەزدى بولۇپ چىقىپ كەتكەن شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى
جايلىرىدىكى، بولۇپمۇ شىمالى شىنجاڭدىكى ئۇرۇمچى، چۆچەك، بۆرتالا، سۇيدۇلۇڭ، كورلا،
قاراشەھەر... قاتارلىق جايلاردىكى قېرىنداشلىرىمىز؛ «تاشمۇ چۈشكەن جايدا ئېزىكەن... كىندىك
قېنى تۈكۈلگەن تۇتتيا زېمىنىنى كىمۇ ئۇنتۇپ قالالسىۇن ؟...» دېيىشىپ، ئۆتكەن ئەجدادلىرىنى

ئېسىگە ئېلىپ، ئىسسىق كۆز ياشلىرى بىلەن ئەسلىشىپ، بۇ قەدىمىي ماكانغا يۈزلىنىپ ئاياللار
بىر-بىرى بىلەن قۇچاقلىشىپ، ئەرلەر ئۆلۈم-يېتىم باناسى بىلەن، ياكى ھېچكىم كۆرمەيدىغان،
ئاغلىمايدىغان پىنھان جايىنى تېپىپ يۇرت سېغىنچىسى، ئۆكسۈپ-ئۆكسۈپ بۇقۇلداپ يىغلىۋالىدۇ...
ئىشەنمىسىڭىز ئۇلارنىڭ «كاتتايىلاق» قا بولغان تەلپۈنۈش ۋە ئوتلۇق مۇھەببىتىنىڭ يۈرەكلەرنى
لەرزىگە سالدىغان مۇڭلۇق مەلۇدىيىسىگە قۇلاق سېلىپ بېقىڭ:

كاتتايىلاق

كاتتايىلاق ئەجەپ يىلاق،

ئەجەبمۇ يايلىالمادىم .

يايلىساممۇ يايلادىم ،

ئوتۇڭغا چىدىيالمادىم .

كاتتايىلاق دېگەن جايغا ،

ئۆزۈمنى ئاتاي دەيمەن .

تۇپۇرقىدىن جاي ئېلىپ ،

خاتىرجەم ياتاي دەيمەن .

جەرەن - كىيىك يايىرايدۇ،

تاغ باغرىدىكى سايدا .

ناخشا - كۈيى ياغرايدۇ،

كاتتايىلاق دېگەن جايدا .

كاتتايىلاق دېگەن جايدا ،

ئاتام كارۋان ئىزى بار .

رۈزلەمنىڭ قۇنغاندەك ئانىسى،

خالىدەمدەك قىزى بار .

ئانام قۇنىخان

توققۇز بالىنى بېقىپ چوڭ قىلىپ ،

بىرنى ئۇياققا - بىرنى بۇياققا ،

ئەۋەتتۇۋەتكەن

قاتارغا قوشقان

ئاللاھ ئانام قۇنىخان

ئاللاھ ئاكام كارۋان .

كەتتىڭىز ئانام كەلمەس مەلىسىگە،

كەتتىڭىز ئاكام قايسى مەلىگە؟

مېھرىبان ئانام، مېھرىبان دادام،

ئاللاھ ئانام قۇنىخان

ئاللاھ ئاكام كارۋان.

تۈركىي تىلىنىڭ مىڭ يىل بۇرۇنقى قامۇسى تۈركىي تىللار دىۋانىغا ئاساسلىنىپ كاتتاييلاق نامىنىڭ تىل يىلتىزىنى قازغىنىمىزدا، ئۇ بىر پۈتۈن ئاتالغۇ سۈپىتىدە ئەمەس بەلكى، ئىككى تۈپ سۆز شەكلىدە ئىككى ئورۇندا ئۇچرايدۇ. تۈپ سۆز ۋە تۈپ سۆزلەرنىڭ ياسالما ئىسىم پەيدا قىلىشى ھەققىدە مەھمۇدكاشغەرى مۇنداق دەيدۇ: «مەن ئىشنى يېنىكلىتىش ئۈچۈن ۋە كىتابنى ئىخچام قىلىش ئۈچۈن... ھەربىر قەبىلىنىڭ تىلىدىن سۆز ياساشقا ئاساس بولىدىغان تۈپ سۆزلەرنىلا ئالدىم. چۈنكى سۆزنىڭ قىسقىسى ياخشى... قىلىچ ئوق دېگەنگە ئوخشاشلار تۈپ ئىسىم بولۇپ، بۇ خىل ئىسىملار باشقا سۆزلەردىن ياسالغان ئەمەس. ياسالما ئىسىملار باشقا سۆزلەردىن ياسىلىدۇ. مۇنداق ئىسىملارنىڭ بەزىلىرى جانلىق تىلدا ئىشلىتىلىدۇ؛ بەزىلىرى تىل قائىدىلىرىگە ئۇيغۇن بولسىمۇ ئىشلىتىلمەيدۇ. مەن مۇشۇ ئىسىملارنىڭ ئىشلىتىدىغانلىقىنى يازدىم ئىشلىتىلمەيدىغانلىرىنى تاشلىدىم. لېكىن مەن شۇنداق بىر يول تۇتتۇمكى، قائىدە بويىچە، قىياس قىلغىلى بولىدىغان ۋە مەن تاشلىۋەتكەن سۆزلەرنىمۇ مۇشۇ يول بىلەن تېپىۋالغىلى بولىدۇ(4-6)..»

«تۈركىي تىللار دىۋانى»دىكى يۇقارقى قائىدىگە ئاساسلانغاندا، «كاتتاييلاق»نى «كاتتا» ۋە «يايلاق»تىن ئىبارەت ئىككى تۈپ سۆزدىن تۈزۈلگەن ياسالما ئىسىم (يەر-جاي نامى) دېيىشكە بولىدۇ. بىز تىل يىلتىزىنى ئىزدىمەكچى بولغان «كاتتاييلاق»قا ئىككى تۈپ سۆزنىڭ بىرىكىش شەكلى نەزىرى بىلەن «تۈركىي تىللارنى يازدىم، ئىشلىتىلمەيدىغانلىرىنى تاشلىدىم. لېكىن مەن شۇنداق بىر يول تۇتتۇمكى، قائىدە بويىچە، قىياس قىلغىلى بولىدىغان ۋە مەن تاشلىۋەتكەن سۆزلەرنىمۇ مۇشۇ يول بىلەن تېپىۋالغىلى بولىدۇ(4-6).

«تۈركىي تىللار دىۋانى»دىكى يۇقارقى قائىدىگە ئاساسلانغاندا، «كاتتاييلاق»نى «كاتتا» ۋە «يايلاق»تىن ئىبارەت ئىككى تۈپ سۆزدىن تۈزۈلگەن ياسالما ئىسىم (يەر-جاي نامى) دېيىشكە بولىدۇ. بىز تىل يىلتىزىنى ئىزدىمەكچى بولغان «كاتتاييلاق»قا ئىككى تۈپ سۆزنىڭ بىرىكىش شەكلى نەزىرى بىلەن «تۈركىي تىللار دىۋانى»غا قارايدىغان بولساق «كەد» ۋە «يايلاغ»دىن ئىبارەت ئىككى تۈپ سۆز ئۇچرايدۇ؛ «كەد-بۇ سۆز»دە «بىلەنمۇ، ز» بىلەنمۇ تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. بىرەر نەرسىنى تەكىتلەش ۋە ئاشۇرۇپ كۆرسىتىش ئۈچۈن «قالتىس» مەنىسىدە قوللىنىلىدۇ. كەد (كەز) ئات - قالتىس ئات. كەد (كەز) نەڭ - قالتىس نەرسە. (7). «يايلاغ- يايلاق» (8). «كاتتاييلاق»تىكى «يايلاق» بىلەن «تۈركىي تىللار دىۋانى»دىكى «يايلاغ» تامامەن ئوخشاش بولۇپ، بۇ يەردىكى پەرق «يايلاق»تىكى «ق» تاۋۇشى بىلەن «يايلاغ»دىكى «غ» تاۋۇشىنىڭ

ئوخشىماسلىقى. ئۇيغۇر تىل تاۋۇشلىرىدىكى «ق»، «غ»، «خ»، «گ» ۋە «ك» لارنىڭ بىر-بىرىگە ئالمىشىشچانلىقى دائىملىق ئەھۋال بولۇپ، «غ» تاۋۇش بىلەن «ق» تاۋۇشنىڭ ئۆز-ئارا ئالمىشىشى تېخىمۇ ئەركىن ۋە تېخىمۇ تىز بولىدۇ. «تۈركى تىللار دىۋانى» دا ئوغۇزلار بىلەن قەدىمكى «ئارغۇ شەھەرلىرى» دىكى ئارغۇلىقلارنىڭ «ق» تاۋۇشىنى «غ» تاۋۇشىغا ئۆزگەرتىپ تەلەپپۇز قىلىش مىساللىرى كۆپ ئۇچرايدۇ.

تىلشۇناسلىرىمىز تا ھازىرغىچە سۈپەت خاراكتېرىدىكى «كاتتا» سۆزلەرنى بىردەك ھالدا ئەرەب تىلىدىن قوبۇل قىلغان دېگەن ئىدىيىنى ئالغا سۈرۈپ كەلدى. بۇ «تۈركى تىللار دىۋانى» ھەققىدىكى تەتقىقاتىمىزنىڭ چوڭقۇرلاشمىغانلىقى ۋە دەسلەپكى قەدەمدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى؛ ئۇيغۇر تىلىدىكى ئاتالغۇ، سۆزلەملەرنى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى ۋە قەدىمكى تۈركى تىلى ئاساسدا قېزىپ چىقىشىمىزنى يېتەرسىزلىكنى كۆرسىتىپلا قالماي، ئاتالمىش پارس تىلى ۋە ئەرەب تىلىدىن قوبۇل قىلىنغان دېگەن سۆزنىڭ كۆپ تەكرارلىنىشى، بەزى ئاتالغۇلارنىڭ تىل تەۋەلىك مەسىلىسىدە ساختا ھەققەت مەنزىرىسى كۆرۈلدى. بىزدىكى قانائەتسىزلىك، دەل «كاتتايالاق» تىكى «كاتتا» سۆزلەرنى ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىشتىن ئىلگىرى كۆپ ئىشلىتىلگەن سۆزلەم دەپ قارىغانلىقىمىزدىن، ھەمدە «تۈركى تىللار دىۋانى» ئارقىلىق ھەل قىلىشقا ئۇرۇنۇش قىزغىنلىقىمىزنىڭ زىيادە كۈچلۈكلۈكىدىن پەيدا بولدى. «تۈركى تىللار دىۋانى» دىكى «كەد(كەز)» بىلەن بىزنىڭ دائىملىق تىل ئىستىمالىمىزدىكى «كاتتا» پۈتۈنلەي ماس ۋە ئوخشاش ئۇقۇم بولۇپ، «كەد(كەز) - قالىتىس»، «كاتتا-چوڭ، ئىسىل، قالىتىس» قاتارلىق سۈپەت مەنىلىرىنى ئىپادىلىگەندىن باشقا يەنە، ھوقۇقدار، پۇلدار كىشىلەرگە سۈپەت ئاتالغۇسى بولۇپ كېلىدۇ

قەتئىي ئۆزۈپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، «كاتتا» نىڭ تىل يىلتىزى «كەد(كەز)» بولۇپ، ھازىرقى سۈپەت ئاتالغۇسى «كاتتا» قەدىمدە «كەد (كەز-گەز)»، «كەدە (كەزە-گەزە)» ۋە «كەدە (كەزە-گەزە)» تەلەپپۇزىدا بىپادىلەنگەنلىكى ئېنىق. «كاتتايالاق» نامىنىڭ تىل يىلتىزى بولغان، «تۈركى تىللار دىۋانى» دىكى «كەد(كەز)» بىلەن «يايلاغ» دىن ئىبارەت ئىككى تۈپ سۆزدىن بىر ئاتالغۇ (يەر-جاي نامى) ياسىغانىمىزدا، «كەدىيالاغ (كەزىيالاغ گەزىيالاغ)»، «كەدەيالاغ (كەزەيالاغ گەزەيالاغ)» ۋە «كەدەيالاغ (كەزەيالاغ گەزەيالاغ)» قاتارلىق قىسمەن پەرىقكە ئىگە ئوخشاش ئاتالغۇ پەيدا بولىدۇ. بۇ ئوخشاش ئاتالغۇلار ئىچىدىكى «كەدىيالاغ» نامىنى تەشكىل قىلغان ئۈچ بوغۇم («كەد»، «ياي»، «لاغ») نىڭ ھەربىر ھەرپ تاۋۇشلىرى تىل ئىستىمالىمىزغا تولمۇ ماسلاشقان بولۇپ، «كەدىيالاغ» نىڭ ئوخشاش مەنىدىكى «كەزىيالاغ(گەزىيالاغ)» يانداش ئىپادىلىرى تارىخى تەرەققىياتىنىڭ مۇئەييەن قىسقا باسقۇچلىرىدا دەمكۈتە قوللىنىپ ۋە تاشلىنىپ، ئاخىرىدا بۈگۈنكى «كاتتايالاق» نىڭ تىل يىلتىزى «كەدىيالاغ» نامىنى تارىخى ئاتالغۇ دەرىجىسىگە كۆتۈرىدۇ. گەرچە، تارىخى ئاتالغۇ «كەدىيالاغ» نىڭ يانداش ئىپادىسى بولغان

«كەزىيايلاغ (گەزىيايلاغ) نىڭ ئىشلىتىلىشى ھەققىدە ھېچقانداق تارىخى ئۇچۇرغا ئىگە بولمىساقمۇ، ئەمما، تارىخ تەتقىقاتچىلىرىنىڭ بۇ ھەقتىكى قىسمىدىن بايانلىرى، شۇنداقلا، «كاتتاييلاق» خەلقىنىڭ ئەۋلاتتىن- ئەۋلادقا داۋاملاشتۇرۇپ كېلىۋاتقان ۋە ھازىرغىچە ساقلاپ كەلگەن «گەز تۇمشۇق رىۋايىتى» بەزى ئېنىقلىمىلارغا ئىرىشىشىمىزگە ئالاھىدە ياردىمى بولۇشى مۇمكىن.

ئالىم ئابدۇشۈكۈرمۇھەممەتتىمىن «بالاساغۇننىڭ ئورنى مەسىلىسى ھەققىدە» ناملىق تەتقىقاتىدا: ««خان سۇپا»، «كاتتاييلاق»، «ھاسائاتام» ۋە «باش قاش» بويىدىكى خارابىلىقلار بالاساغۇنغا ئالاقىدار سىرتقى ئارخېئولوگىيىلىك يەنە بىر چەمبەر ھېسابلىنىدۇ. بىر قاراشتا ئۇزۇن سوزۇلغان سېپىل خارابىسىدەك، ھەتتا ئارىلاپ- ئارىلاپ كېسەك تاملار كۆرۈنۈپ تۇرغان «باش قاش»، «ئوتتۇرا قاش»، «ئايغاق قاش» بىناكارلىقى ئەسلىدە ئۈستۈن ئاتۇشتىن كەلگەن چاقماق دەريا ئېقىنىنى كاتتاييلاق تەرەپكە «كۆتۈردى». ئېلىپ بارىدىغان كۆتۈرمە قانال- ئۆستەڭ ئورنى بولغان. «ئوتتۇرا قاش» تا كۆپلىگەن ئاھالە ياشىغان توچكىلار ئۇچرايدۇ. «(9). دېگەن ئىلمى ھۆكۈمى ئوتتۇرىغا قويۇش ئارقىلىق، «قۇمىسغىز» كەنتىدىن تاكى «كاتتاييلاق» قىچە سوزۇلغان يىگىرمە نەچچە كىلومېتىر ئۇزۇنلۇقتا قەدىمقى ئۆستەڭ (قاش) نىڭ مەۋجۇتلۇقىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەن. بەزى جايلىرى يەر تەكشىلىكىدىن بىر مېتىر، بەزى جايلىرى ئۈچ مېتىر ئېگىزلىكتىكى بۇ يىلاندىك سوزۇلغان ئۆستەڭ (قاش) خارابىلىكىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ قارايدىغان بولساق ناھايىتى ئۇزاق يىللار ئىلگىرىلا سۇ ئاققان غۇۋا ئىزنالارنى كۆرۈش ئانچە تەس ئەمەس. مەن (ئاپتور) ئىشەنمەسلىك نەزىرى بىلەن ئاشۇ سۇ ئاققان غۇۋا ئىزنالاردىن بىرنەچچە نۇقتىنى قېزىپ، سۇ ئاققاندىكى قالدۇرغان قۇملارنىڭ قالدۇقى ۋە قۇملار ئىچىدىكى ساپال پارچىلىرىنى كۆرۈپ، بۇ كۆتۈرمە «ئۆستەڭ» («قاش») نىڭ قەدىمدە خېلىلا چوڭ غول ئۆستەڭ ئىكەنلىكىگە شەكسىز ئىشەندىم. ئابدۇشۈكۈرمۇھەممەتتىمىن «... چاقماق دەريا ئېقىنىنى كاتتاييلاق تەرەپكە ئېلىپ بارىدىغان كۆتۈرمە قانال- ئۆستەڭ ئورنى بولغان.» دېگەن باياندا، تارىخى رىيالىققا ۋە ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن بولغان، ھەتتا ھازىرمۇ روشەن ئىزنالىرى ساقلىنىپ قالغان پاكىتنى كۆرسىتىش ئارقىلىق، «قاش» ئوقۇمىنى دەلىللىگەن. ئۇنىڭ «قاش» ھەققىدىكى ئوقۇمىنىڭ بارلىققا كېلىشى «ئاققاش» توپونومىيىسىنى ۋە بىر قىسىم تارىخى ئۇچۇرلارنى ئاساس قىلغان بولۇشى مۇمكىن. بۇنداق بولغاندا «قاش» ئوقۇمى نوقۇل «قۇمىسغىز» دىن «كاتتاييلاق» قىچە سوزۇلغان بىرلا قاشنى كۆرسىتىپلا قالماي، ئۇ يەنە بەشكېرەم يېزىسىنىڭ شەرقىدىن باشلىنىپ تاكى «ئاققاش» نىڭ شىمالى ئېتىكىنى بويلاپ «كاتتاييلاق» يېزىسىغا قاراشلىق «كۆپەك» كەنتىنىڭ «كۆتەمە» مەھەللىسىگىچە سوزۇلغان يەنە بىر «قاش» نىمۇ كۆرسىتىدۇ. قەدىمقى ئەجدادلىرىمىز بۇ ئىككى «قاش» نىڭ ئۈستىنى ئۆستەڭ ئورنىدا ئىشلىتىپ، ئۇزۇن لىنىيىلىك سۇغۇرۇش سىستېمىسىنى بەرپا قىلغان. غەربتىن شەرققە قاراپ پاراللېل ھالەتتە ئاققان بۇ قەدىمقى ئىككى ئۆستەڭنىڭ «باش قاش» تىكى ئارىلىقى 4000 مېتىر ئەتراپىدا، «ئوتتۇرا قاش» ئارىلىقى 500 مېتىر

ئەتراپىدا، “ئايغ قاش” ئارىلىقى نامەلۇم. ئىككى ئۆستەڭ (“قاش”) ئارىلىقىنىڭ بۇنچىلىك كەڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى ئۈستۈن ئاتۇش چاقماق دەرياسىنىڭ ئاندا- ساندا ئېلىپ كەلگەن زور كەلكۈنلىرىنى قۇمالتاغنىڭ جەنۇبى ۋە بەشكېرەم يېزىسىنىڭ شىمالى ئېتىكى ئارقىلىق ئىككى “قاش” ئارىلىقىدىكى مەزكۇر “قانال” غا سېلىپ راۋان ئاققۇزۇش بولسا كېرەك.

تېخىمۇ ئېنىقراق ئېيتقاندا، بۇ ئىككى «ئۆستەڭ»، بىر «قانال» نىڭ غەربى دېڭىز يۈزىدىن 1246 مېتىر ئېگىز، شەرقى دېڭىز يۈزىدىن 1212 مېتىر ئېگىز بولۇپ، ئېگىز تەرەپتىن تۆۋەن تەرەپكە يەنى شەرقكە يۈزلەنگەنمىزدە بەشكېرەم ۋە ئاققاشنىڭ شىمالىنى يۆنىلىشى بويلاپ ئاققان ئۆستەڭ، ئوڭ تەرەپتە بولغاچقا «ئاققاش» (ئاققاش ئۆستەڭ)؛ «قۇمىسىغىز»، «قەدىمى سۈلى دۆلىتى خارابىسى» ۋە «خان سۇيا» نىڭ جەنۇبى يۆنىلىشى بويلاپ ئاققان ئۆستەڭ سول تەرەپتە بولغاچقا «سولى (سولمۇر)» (قارا قاش ئۆستەڭ) دەپ ئاتالغان. تۈركىي مىللەتلىرىنىڭ ئەجدادلىرى، جۈملىدىن ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادلىرى مەلۇم ئىككى ئورۇن ۋە مەلۇم ئىككى يۇرتنىڭ قانچىلىك يېقىن جايلىشىشىدىن قەتئىي نەزەر، شىمال، جەنۇب تۈز سىزىق لىنىيىسىدىكى ۋە غەرب، شەرق تۈز سىزىق لىنىيىسىدىكى ئورۇن مۇناسىۋىتى بويىچە كۆپىنچە ۋاقىتلاردا شىمال ۋە غەربتىكىسىنى «قارا»، شەرق ۋە جەنۇبتىكىسىنى «ئاق» نامى بىلەن پەرقلىنىدۇرۇپ ئاتايدۇ. مەسىلەن، قاراقۇرۇم تاغلىرىنىڭ شەرقى ئېتىكىدىكى قەشقەر بىلەن غەربى ئېتىكىدىكى كەشمىر تەرەپ مۇناسىۋىتىدىكى يۇقارقى ئورتاق قائىدىمىز بويىچە ئاق-قارا مەنىسىنى؛ تارىم ئويمانلىقىنىڭ غەربى جەنۇبىدىكى تاغلارنى قاراقۇرۇم تاغلىرى دەپ، شەرقىدىكى تاغلارنى ئالتۇن تاغ دەپ، كۈنچىقىش تەرەپنى «ئالتۇن» (قىزىل رەڭ) بىلەن، كۈن پېتىش تەرەپنى «قارا» رەڭ بىلەن ئىپادە قىلىنغانلىقى ئېنىق. بۇنداق مىساللار شىنجاڭنىڭ يەر- جاي ناملىرىدا ناھايىتى كۆپ ئۇچرايدۇ. دېمەك، چاقماق دەرياسىنىڭ غول كەلكۈن سۈيىنى بىر تەرەپ قىلىدىغان بۇ چوڭ قانالنىڭ ئىككى يېقىدىكى ئىككى ئۆستەڭنى شىمال ۋە جۈنۇب (ئوڭ، سول) تەرەپ مۇناسىۋىتى بويىچە ئېيتقاندا «ئاققاش» ۋە «قاراقاش» (“سولمۇر ~ سۈلى”) پەرقىدە ئاتالغان بولۇشى مۇمكىن. ئىككى ئۆستەڭنىڭ سۈيى ۋە ئىككى ئۆستەڭ ئارىلىقىدىكى كەلكۈن ئوخشاشلا غەربتىن شەرق تەرەپكە قاراپ ئاققاچقا، تارىختا ئۇلارنىڭ ئورتاق نامىمۇ بولغان بولۇشى مۇمكىن.

ئۇ بولسىمۇ «كاتتاييالىق» نىڭ تىل يىلتىزىدىكى “كەد” نىڭ يانداش ئىپادىسى بولغان “كەز” نىڭ تاۋۇش ئۆزگىرىشى ئارقىلىق بارلىققا كەلگەن “كەز” بىلەن قوشۇلغان “كەز قاش” نامىدۇر. ئابدۇشۈكۈرمۇھەممەتتىمىننىڭ «باش قاش»، «ئوتتۇرا قاش» ۋە «ئاياققاش» ئۇقۇمى مۇئەييەن چەكلىمىلىككە ئىگە بولۇپ، ئۇ پەقەت «قاش» نىڭ ئىككى چەت ۋە بىر ئوتتۇرا نۇقتىسىنى نەزەرگە ئېلىپ، «قاش» ئۇقۇمىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەنلىكىلا خالاس. «قاش. قىرغاق. ھەرقانداق نەرسىنىڭ قېشى، قىرغىقى. باشقىلاردىمۇ شۇنداق.» (10)

«قاش» يەر تەكشىلىكىدىن قىر ۋە دامبا شەكىللىك قىسمەن كۆتۈرۈلگەن، بىر نوقتىدىن يەنە بىر نوقتىغىچە داۋاملاشقان ئېگىزلىك بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈستى ۋە ئىككى يان تەرىپىمۇ ئوخشاشلا «قاش» دەپ ئېيتىلىدۇ. «تۈركى تىللار دىۋانى» دىكى بۇ تەبىر ۋە بىزنىڭ بەرگەن ئىزاھاتىمىزغا ئاساسلانغاندا «قاش» ئۇقۇمى ھەممە جايدا مەۋجۇت ئابستىراكتى ۋە تۈر ئۇقۇم بولۇپ، ئۇنىڭغا ئارقا ۋە ئالدى قوشۇلغۇچى قوشۇلغاندا ياكى يەنە بىر تۈپ سۆز قوشۇلغاندا ئاندىن خاس ئاتالغۇغا ئايلىنالايدۇ. «گەزقاش» بۇ شەرتكە تامامەن ئۇيغۇن خاس ئاتالغۇ. ئۇيغۇر تىلىدا «گەز(كەز)» تۆت خىل مەنا ئىپادىلىشى مۇمكىن؛ بىرىنچى، ھەرقانداق نەرسىنىڭ ئۇزۇن - قىسقىلىقىنى ئۆلچەيدىغان نەرسىنى «گەز» دەپ ئاتاش؛ ئىككىنچى، ئۇيغۇر بىناكارلىقىدا سۇۋاق تەكشىلىكىدىن ئېگىزىرەك چىقىرىلىدىغان تۇز سىزىق شەكىلدىكى قاپارتمىنى «گەز تارتىش» دېيىش؛ ئۈچىنچى، «كەز لەدى - گەز لەدى، گەز چىقاردى، كىرتىك چىقاردى؛ بەتلىدى. ئول ئوقىن كەز لەدى - ئۇ ئوقىغا گەز چىقاردى، گېزنى تۈزەتتى...» (11) تۆتىنچى (كەد - بۇ سۆز «د» بىلەنمۇ، «ز» بىلەنمۇ تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. بىرەر نەرسىنى تەكىتلەش ۋە ئاشۇرۇپ كۆرسىتىش ئۈچۈن «قالتىس» مەنىسىدە قوللىنىلىدۇ. كەد (كەز) ئات - قالتىس ئات. كەد (كەز) نەڭ - قالتىس نەرسە. (7). تىكى «كەد» نىڭ تاۋۇش ئۆزگىرىشى ۋە يانداش ئىپادىسى بولغان «كەز» (گەز) قاتارلىقلار.

بەشكېرەم ۋە قۇمىغىردىن تارتىپ تاكى «كاتتايىلاق» يېزىسى «كۆپەك» كەنتىنىڭ «كۆتەمە» (كۆتۈرمە) مەھەللىسىگىچە سوزۇلغان ئىككى قاشنىڭ تارىختا «گەزقاش» دەپ ئاتىلىشىدا ئىنكار قىلغىلى بولمايدىغان بەش ئاساسى دەلىلنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ: بىرىنچى دەلىل، «ئوتتۇراقاش» تىكى «سۈلى دۆلىتى خارابىسى» نىڭ توققۇز كىلومېتىر شەرقى شىمالىدىكى «ھاسا ئاتام خارابىسى». ئىككىنچى دەلىل، كاتتايىلاق خەلقى ئارىسىدا كەڭ تارقالغان «تۇرخېنىم» رىۋايىتى. ئۈچىنچى دەلىل، «گەز تۇمشۇق» رىۋايىتى. تۆتىنچى دەلىل، ئەجدادلىرىمىزنىڭ كەلكۈن سۈيىنى راۋانلاشتۇرۇش ئۈچۈن ياسىغان بىر قانال ھەم بۇ قانالنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى ئېگىز قاشنى ئىككى تەرەپتىكى زېمىننى سۇغۇرۇش مەقسىتىدە ئىككى ئۆستەڭ قىلىپ لايىھىلەشتە، ئۇزۇن - قىسقىلىقىنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچىگۈچ «گەز» نى ئىشلەتكەنلىكى. بەشىنچى دەلىل، «كەد» نىڭ تاۋۇش ئۆزگىرىشىدىكى يانداش ئىپادە بولغان «گەز» نىڭ ئاتالغۇ سۈپىتىدە قوللىنىش ئېھتىماللىقى.

يۇقىرىقى بەش دەلىل ئىچىدە «ھاسا ئاتام خارابىسى» بىلەن «تۇرخېنىم» رىۋايىتىنىڭ ھەر ئىككىسىدە «ھاسا» تىلغا ئېلىنغان. «ھاسا» ئاتالغۇسىنىڭ بىر تارىخى خارابىلىقتا ۋە بىر رىۋايەتتە ئۇچرىشى، شۇنداقلا بۇ ئىككى ئورۇن ئارىلىقىنىڭ تەخمىنەن ئون ئىككى كىلومېتىر ئارىلىقىدا تۇرۇشى، يەنە كېلىپ شىمالى «قاش» نىڭ لېۋىدە بولۇشى ھەرگىزمۇ تاسادىپىيلىق ئەمەس. ئۇ شۇنداق بىر ھەقىقەتنى ئاشكارىلايدۇكى، «تۇرخېنىم» بىلەن «ھاسا ئاتام» تارىخى رىيالىقتىكى بىر كىشى بولۇپ، ئۇنىڭ قولىدىكى «ھاسا» ماھىيەتتە ئۇزۇن - قىسقىلىقىنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچىگۈچ «گەز» دۇر.

ئەجدات سۈپىتىدىكى بۇ «ھاسا ئاتام» قولىدىكى تايىقنى گاھىدا «قاش» نى لايىھىلەشتە «گەز» (ئۆلچىگۈچ) ئورنىدا ئىشلەتكەن بولسا، گاھىدا تايىنىدىغان ھاسا ئورنىدا ئىشلەتكەن. «گەز» نىڭ ئۆلچىگۈچ ئورنىدا ئىشلىتىلگەنلىكى تۇرخىنىم « رىۋايىتىدە مۇنداق تەسۋىرلەنگەن: « خان غوجام دېگەن بىر كىشى ئۆز ھاسسى بىلەن ئېرىق چېپىپتەنمىش. يۇرت ئاخىرىدا “تۇر!” دەپ ھاسسىنى يەرگە سانجىپ قويغان. جىجاپ (سىزىپ) كەلگەن يېرىدىن سۇ كەلگەن. بىر كىشىدىن “ قانچىلىك سۇ كېلىۋاتىدۇ؟” دېسە “3-4 تاشلىق سۇ كېلىۋاتىدۇ” دېگەن. ئەگەر ئاشۇ ئادەم “جىقراق كېلىۋاتىدۇ” دېگەن بولسا جىق كېلەر كەنمىش. تايىقنى “تۇر!” دەپ سانجىغان يېرىدە تايىق كۆكلەپ كەتكەن ئىكەن...». دېمەك «خان خوجام» قولىدىكى ھاسا بىلەن «ھاسا ئاتام» قولىدىكى ھاسا ئارقىلىق ئۆستەڭ چېپىش ھەرگىزمۇ مۇمكىن ئەمەس. ئۇ پەقەت ئاشۇ «قاش» ۋە ئاشۇ ئۆستەڭنى لايىھىلەش ئۈچۈن ئۆلچەپ - سىزىشتا ئىشلىتىلگەن «گەز» دىن باشقا نەرسە ئەمەس.

يۇقۇرىدىكى ئىككى «ھاسا» نىڭ «گەز» دەپ ئاتىلىشىنى تۆۋەندىكى «گەز تۇمشۇق» رىۋايىتى تېخىمۇ تولۇقلاش كۈچىگە ئىگە بۇرۇنقى زاماندا كاتتايىلاق بۈككىدە ئورمانلىق بىلەن قاپلانغان، سۈيى مول مۇنبەت تۇپراق ئىكەن... بۇ يۇرتتا ئادەملەر كۆپۈيۈپ ئاۋاتلاشقان بىر پەيتتە، كىشىلەرنىڭ ھاياتىغا قەست قىلىدىغان بىر ئاپەت پەيدا بولۇپتۇ... ئۇ «گەز تۇمشۇق» ئىسىملىك يالماۋۇز ئىكەن... ئۇنىڭ پەيدا بولۇشى بىلەن نۇرغۇن ئادەم ھاياتىدىن ئايرىلىپ... خوتۇن، بالىلار يۈرەكلىك ھالدا تالاغا چىقالمايدىغان بولۇپ قاپتۇ... كاتتايىلاقتىكى كىشىلەر يۇرتنىڭ ئۈستىگە كەلگەن بۇ ئاپەتنى قانداق قىلىپ يوقۇتۇش توغرىسىدا مەسلىھەتلىشىپ ئىش كۆرگەن بولسىمۇ، يەنىلا گەز تۇمشۇق يالماۋۇزنى يوقىتالماپتۇ... گەز تۇمشۇق يالماۋۇز ناھايىتى كۈچلۈك بىر مەخلۇق ئىكەن. ئۇ كىشىلەرنىڭ قېنىنى شورماقچى بولسا، ئادەم قىياپىتىگە كىرىۋالدىكىنە - دە ئۇزۇن تۇمشۇقنى يېگىنىڭ ئىچىگە سېلىۋېلىپ ئۆيلەرگە كىرىدىكەن. ئادەملەرنى بىر-بىرلەپ ئېزىقتۇرۇپ ياكى تۇتۇپ قېنىنى شوراپ، ئاخىرى گۆشىنى يەيدىكەن... ئەنە شۇ چاغلاردا كاتتايىلاقتا قرانىبەگ ئىسىملىك باتۇر بىر يىگىت بار ئىكەن. ئۇ شۇنداق ئەقىللىق، ماھارەتلىك، كۈچلۈك، باتۇر بولۇپلا قالماي، بىلىم - پاراسەتتە كامىل ئىكەن. ئۇنىڭ بىر دانىشمەن ئۇستازى بولۇپ، بۇ ئۇستاز ئۇنىڭغا، بىر نەچچە خىل سېھرىي ھېكمەتنى ئۆگىتىپ، سېھرىي - جادۇنىڭ سىرىنى بىلىۋالالايدىغان قابىلىيەتكە ئىگە قىلغانىكەن.

قرانىبەگ ئوقيا ئېتىش، قىلىچ ئوينىتىش، چەۋەندازلىق، چېلىش قاتارلىق ھۈنەر - ھېكمەتتە زامانىسىدا تەڭداشسىز ئىكەن... ئۇ گەز تۇمشۇق يالماۋۇزنىڭ نۇرغۇن ئادەملەرنىڭ جېنىغا زامىن بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، گەز تۇمشۇق يالماۋۇزنى ئۆلتۈرۈپ، خەلقنى ئۇنىڭ زۇلىمىدىن، ئەندىشىدىن قۇتۇلدۇرماقچى بولۇپتۇ... گەز تۇمشۇق: ئەي نادان ئىنسان، ئۆزۈڭنى ئۆلۈمگە تۇتۇپ بەرمەي ئالدىمىدىن يوقال! - دەپ ۋارقىراپتۇ. - ئۆلۈمۈڭنى تۇيۇۋاتامسەن؟ - دەپتۇ قرانىبەگ باتۇر... ئۇلار

نەچچە كېچە - كۈندۈز ئېلىشىپ... ئاخىرى قرانبەگ باتۇر يالماۋۇزنىڭ بېشىنى قىلىچ بىلەن ئۇزۇپ تاشلاپتۇ... ئاندىن گەز تۇمشۇقنىڭ بىر گەز قان شورغۇچ تۇمشۇقنى قىلىچ بىلەن ئوتۇن كەسكەندەك كەسلەپ تاشلاپتۇ... گەز تۇمشۇق يالماۋۇزنىڭ ئۆلگەنلىكىنى ئاڭلىغان يۇرتتىكى خەلق ناغرا - دۇمباق، سۇنايلارنى چېلىشىپ كوچىغا چىقىپ ئۇسۇل ئويناپ، قرانبەگ باتۇرنى تەبرىكلىشىپتۇ...» (12). گەرچە بۇ رىۋايەت روشەن توقۇلما خاراكتېرىنى ئېلىپ، «گەز تۇمشۇق» رىيال تۇرمۇشتا كۆرۈلۈشى مۇمكىن بولمايدىغان تەرىزدە تەسۋىرلەنگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇنى تارىختىكى فېئودال ئاقسۆڭەكلەرنىڭ يۇقىرى باج - سېلىق سىياسىتى ئارقىلىق خەلقنىڭ قان - تەرىنى شورايىدىغان يالماۋۇز تەقەسلىشىمىز تەبئىي. «گەز تۇمشۇق» يالماۋۇز مەخلۇق سىياقتا تەسۋىرلەنگىنى بىلەن ئۇ بەربىر ئادەم. ئۇنىڭ گەز تۇمشۇقى ئىنسانغا خاس ئالاھىدىلىك بولماستىن بەلكى، مەلۇم جاي نامىنىڭ ئەزگۈچى سىنىپ ئىچىدىكى مەلۇم مۇشتۇمۇزنىڭ نامى بىلەن بىرلەشتۈرۈلۈشى خالاس. «گەز تۇمشۇق» تىن ئىبارەت بۇ مەۋھۇم جاي نامى ھېلەم «كاتتايايلاق» توپىنومىيىسىدە «خان سۇپا» ۋە «تىم قورغان» نامىدا ساقلىنىپ كەلمەكتە. بۇنداق دېيىشىمىزنىڭ ئىلمى ئاساسى شۇكى، قۇمبىغىردىن «كاتتايايلاق» قىچە سوزۇلغان شىمالى «قاش» قەدىمىي «سۇلى دۆلىتى خارابىسى» («ئوتتۇرا قاش») قا بارغاندىن كېيىن بىراقلا شەرقى شىمالغا بۇرۇلۇپ تەخمىنەن سەككىز كىلومېتىر داۋاملاشقاندىن كېيىن «خان سۇپا» ۋە «تىم قورغان» دوقى (جەينەك) نى ھاسىل قىلىپ، شەرقى جەنۇبقا بۇرۇلۇپ تاكى باچاڭ ئېغىزى كەلكۈنى بىلەن چاقماق دەريا كەلكۈنى ئۇچراشقان جايغىچە داۋاملىشىدۇ. «گەز تۇمشۇق» تىكى «تۇمشۇق» - كۆپۈنچە ھاللاردا يەر تەكشىلىكىدىن ئېگىزىرەك بولغان تاغ، ئۆستەڭ، قاش ۋە قىر قاتارلىقلارنىڭ مەلۇم جايدا ئۇزۇلگەن قىسمى ياكى بۇلۇڭ ھاسىل قىلىپ بۇرالىغان قىياپىتىنى كۆرسىتىدۇ. ئەنە شۇ دوق (جەينەك) نىڭ «خان سۇپا» ۋە «تىم قورغان» دەپ ئاتىلىشتىن ئىلگىرى «گەز تۇمشۇق» دەپ ئاتالغانلىقى شۇ جايدىكى مەزكۇر «قاش» نىڭ شەرقى شىمالدىن شەرقى جەنۇبقا بۇرۇلۇپ تەخمىنەن 180 گرادۇسلۇق بۇلۇڭ ھاسىل قىلىش ئالاھىدىلىكىگە تامامەن ئۇيغۇن. يۇقىرىقى بەش دەلىلنى بىرلەشتۈرۈپ قارىغىنىمىزدا، بەشكەرمەدىن «كاتتايايلاق» نىڭ «كۆتۈرمە» مەھەللىسىگە سوزۇلغان، قۇمبىغىردىن «كاتتايايلاق» «چۈشۈر» گە كەنتى «بەش تام» مەھەللىسىنىڭ شەرقى جەنۇبىغىچە سوزۇلغان ئىككى «قاش» نىڭ تارىختىكى ئورتاق نامىنىڭ «گەز قاش» ئىكەنلىكىنى يۇقۇرىدىكى «ئىككى ھاسا» («گەز»)، «گەز تۇمشۇق» رىۋايىتى، «گەز» نىڭ ھازىرقى تىل ئىستېمالىمىزدىكى ئىككى خىل مەنىسى ۋە «تۈركى تىللار دىۋانى» دىكى «گەز» ھەققىدىكى ئىزاھات تولۇق ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ...

تارىختىكى بۇ ئىككى چوڭ «قاش» ئەتراپىدىكى تارىخى توپىنومىيىلىك ناملار ۋە ئىزنالارنى ئاساس قىلغان ھالدىكى ئابدۇشۈكۈرمۇھەممەت ئىمىنىڭ «باش قاش»، «ئوتتۇرا قاش» ۋە «ئايلاق قاش» ئابستىراكتىنى ئۇقۇمىنى ئەمدىلىكتە «گەز قاش» كونكرېت ئۇقۇمغا تۈگەللەش بىلەن بىر

ۋاقتتا، غەربتىن شەرققە سوزۇلغان بۇ ئىككى “قاش” نىڭ تارىختىكى ئورتاق نامىنىڭ «گەزقاش» ئىكەنلىكىنى خۇشاللىق بىلەن يۇقىرى ئاۋازدا جاكالايمىز. دېمەك، ئىككى “قاش” تارىختا ھەم خاس نامغا ھەم ئورتاق نامغا ئىگە بولۇپ؛ جەنۇبى “قاش” «ئاققاش» نامى بىلەن، شىمالى “قاش” «سۇلى» (سول تەرەپ “قاش”) ۋە “سولمۇر” (سول تەرەپ قارا “قاش”) نامى بىلەن، ئورتاق نامى «گەزقاش» بىلەن ئاتالغانلىقىنى تولمۇ كېچىكىپ بولسىمۇ مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە «مۇۋەپپەق بولدۇق. ئىككى “قاش” نىڭ ئورتاق نامى تارىختا «گەزقاش» دەپ ئاتالغانىكەن، «گەزقاش» نىڭ قايسى قىرغىقىدا يايلاق بولسۇن، بۇ يايلاقنىڭ “گەز يايلاق” دەپ ئاتالمىقى بەرھەق. «كاتتايايلاق» تىكى «كاتتا» نامىنىڭ «تۈركى تىللار دىۋانى» دىكى تىل يىلتىزىنى بىز يۇقىرىدا «كەد» ۋە ئۇنىڭ يانداش ئىپادىسى بولغان “كەز” گەز “ئارقىلىق مۇقىملاشتۇرغان ئىدۇق. يانداش ئىپادە “كەز” گەز “نىڭ ئاساسى «كەد» بولغان ئىكەن، «تۈركى تىللار دىۋانى» بويىچە گەز يايلاق “نىڭ «كەد يايلاق» قا ئۆزگىرىشى تىل تاۋۇشلىرى ئۆزگىرىشىنىڭ ۋە تىل تاۋۇشلىرىنىڭ ئۆزئارا ئالمىشىش قانۇنىيىتىگە ئۇيغۇن. بولۇپمۇ “كەز بىلەن “كەز نىڭ، “دە بىلەن “زەز نىڭ ئۆزئارا ئالمىشىشى تېخىمۇ شۇنداق.

ئومۇمەن، كاتتايايلاق نامىنىڭ تىل يىلتىزىگە دىيالاغ كەز يايلاق ~ گەز يايلاق بولۇپ، ئۇ ئىككى خىل مەنانى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ: بىرى، “كەد يايلاق” بولۇش سۈپىتى بىلەن - ئىسىل يايلاق، قالتىس يايلاق، گۈزەل يايلاق، كاتتا يايلاق دېگەنلىك؛ يەنە بىرى، “كەد يايلاق” نىڭ يانداش ئىپادىسى (“كەز يايلاق ~ گەز يايلاق”) بولۇش سۈپىتى بىلەن - ئەجدادلىرىمىز ئۇزۇن - قىسقىلىقىنى ئۆلچەيدىغان نەرسە (“كەز”) ئارقىلىق ئۆلچەپ، لايىھىلەنگەن گۈزەل يايلاق دېگەنلىك. كاتتايايلاق نىڭ مۇبارەك نامىنى ئەڭ دەسلەپ «سۇلى خارابىسى» بىلەن «خان سۇپا» خارابىسى ئارىلىقىدىكى «ھاسا ئاتام» خارابىسى توپونومىيىسىگە ۋەكىللىك قىلغۇچى «ھاسا ئاتام» قويغان بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى، «ھاسا ئاتام» بىلەن «تۇر خېنىم» (خان خوجام) بىر ئادەم بولۇپ، ئۇ ئۆز قولىدىكى “ھاسا” (گەز) ئارقىلىق “گەزقاش” نى لايىھىلەنگەن بىردىن - بىر كىشى.

ئۇنىڭ «ھاسا ئاتام» دەپ شۇنچە ھۆرمەت نام بىلەن ئاتىلىشى “گەزقاش” نى لايىھىلەپ، «كاتتايايلاق» نامىنى قويغانلىقىدىن بولسا كېرەك.

ئىسىل، گۈزەل ۋە قالتىس نامى بىلەن ئاتالغان «كاتتايايلاق»، تەبىئەت قانۇنىيىتىنىڭ ئۈچ قېتىملىق بالايى - ئاپەتلىك، قورقۇنۇچلۇق ئېغىر تىرادېگىيىسىنى كۈتۈۋالغان؛ تارىخشۇناس، ئېكولوگىيە ۋە ئارخېئولوگىيە ئالىملىرىنىڭ بىردەك مۇئەييەنلەشتۈرۈشى ئاستىدىكى تارىم ئويمانلىقىنىڭ مىلادىدىن بۇرۇن تۆت - بەش مىڭ يىللار ئىلگىرىكى مەسىلىسىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ.

پايدىلانما ماتېرىياللار ۋە ئىزاھات :

(1) ئاتۇش ناھىيىسىنىڭ يەر ناملىرى تەزكىرىسى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1985 - يىلى

نەشرى، 99 - بەت.

- (2). «دييارىمىزدىكى بىر قىسىم يەر ناملىرى ھەققىدە» نىيازكېرىم 340-بەت.
- (3) . . «تۈركى تىللار دىۋانى» مەھمۇد قەشقىرى:1- قىسىم، 442-بەت، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1986-يىللىق نەشرى
- (4). «تۈركى تىللار دىۋانى» مەھمۇد قەشقىرى:1- قىسىم 7-بەت، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1986-يىللىق نەشرى.
- (5). «تۈركى تىللار دىۋانى» مەھمۇد قەشقىرى:1- قىسىم 12-بەت، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1986-يىللىق نەشرى.
- (6). «تۈركى تىللار دىۋانى» مەھمۇد قەشقىرى:1- قىسىم 13-بەت، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1986-يىللىق نەشرى.
- (7). «تۈركى تىللار دىۋانى» مەھمۇد قەشقىرى:1- قىسىم 422-بەت، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1986-يىللىق نەشرى.
- (8). «تۈركى تىللار دىۋانى»، 3-قىسىم، 63-بەت، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1986-يىللىق نەشرى.
- (9) «يىپەك يولىدىكى توققۇز ھېكمەت»، 213-بەت ئالىم ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەت ئىسىم شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.
- (10). «تۈركى تىللار دىۋانى»، 3-قىسىم، 208-بەت، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1986-يىللىق نەشرى.
- (11). «تۈركى تىللار دىۋانى»، 3-قىسىم، 410-بەت، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1986-يىللىق نەشرى.
- (12) «ئاتۇش ھەققىدە رىۋايەت ۋە چۆچەكلەر»، 68-58 بەتلەر. بۇ رىۋايەتنى ئېيتىپ بەرگۈچى كاتتايپالقتىن قۇربان ئاخۇن. رىۋايەت قىسقارتىپ ئېلىندى.

15- «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ مۇقەددىمىسى

ئۈستىدە دەسلەپكى ئىزدىنىش

مۇھەممەد سالىھ

مېنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» (تۆۋەندە قىسقارتىلىپ «دىۋان» دېيىلىدۇ) بىلەن بولغان تونۇشلۇغۇم 60 - يىللاردىن باشلىنىدۇ. 1962 - يىلى جۇڭگو پەنلەر ئاكادېمىيىسى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ مىللەتلەر تەتقىقات ئىنستىتۇتىدا ئىشلەۋاتقان چاغلىرىمىزدا بىز ئاتاقلىق تارىخشۇناس ئۇيغۇر سايرانى ئەپەندى بىلەن بىرلىكتە «دىۋان» نى تەرجىمە قىلىشقا تۇتۇش قىلغانىدۇق. «دىۋان» نىڭ بۇ قېتىمقى تەرجىمىسىدە ئەرەبچە نۇسخىسىنى ئاساس قىلغانلىقىمىز ئۈچۈن، ئەرەبچىنى كۆرۈپ، ئۇچرىغان مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشقا مەن مەسئۇل ئىدىم. «دىۋان» نىڭ ئەسلى تېكىستىنىڭ «مۇقەددىمە» سىنى تۇنجى قېتىم قولغا ئېلىپ ئوقۇش بىلەنلا، ئۇنىڭغا ئىختىيارسىز بېرىلىپ كەتتىم. مۇقەددىمىدە ئىستىئارە، كىنايە، مەجاز (ئوخشىتىش) قاتارلىق ئىستىلىستىكىلىق ۋاستىلەرنىڭ يۇقىرى ماھارەت بىلەن قوللىنىلىشى، قاپىيداش سۆزلەردىن تۈزۈلگەن نەپىس ئىبارىلەرنىڭ رەڭدار، جەزىبىكارلىقى مېنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلىۋالدى. مۇئەللىپنىڭ ئىبارە سۈرۈشلىرى ئۆزگىچە بولۇپ، ئۇ يۇقىرى بەدىئىي ئالاھىدىلىكى، ئۇسلۇبىنىڭ ئۆزىگە خاسلىقى، بەدىئىي تەسەۋۋۇر ۋاستىلىرىنىڭ يۈكسەكلىكى بىلەن خاراكتېرلەنگەن ئىدى.

يېتۈك ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد قەشقەرى «دىۋان» نىڭ «مۇقەددىمە» سىنى ئىسلام مۇئەللىپلىرىنىڭ ئەنئەنىسى بويىچە ھەمدۇ - سانا سۆزى بىلەن باشلاپ كىتاپنىڭ يېزىلىشىغا تۈرتكىلىك رول ئوينىغان مۇھىم ئامىل سۈپىتىدە ئەينى دەۋرنىڭ تارىخى ئارقا كۆرىنىشى ئۈستىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن تەڭرىنىڭ دۆلەت قۇياشنى تۈركلەر بۇرچىدا تۇغدۇرغانلىقىنى ۋە پەلەكنىمۇ شۇلارنىڭ زېمىنى ئۈستىدە چۆگىلەتكەنلىكىنى كۆردۈم» («دىۋان» توم، 1 - بەت).

دەرۋەقە، 11 - ئەسردە پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا زېمىنىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان قاراخانىيلار، غەزەنەۋىيلەر، سەلجۇقلار تۈركىي خەلق تەرىپىدىن بەرپا قىلىنغان خاندانلىقلار ئىدى. ئۇلارنىڭ ئۆز ئارا مۇناسىۋىتى بىر ئۇرۇشۇپ، بىر ئەپلىشىپ، كۆپ چاغلاردا تىرىكشىش ھالىتىدە تۇراتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا سەلجۇقلارنىڭ ھەرىكىتى جانلانغان بولۇپ، ئۆزىنىڭ تەسىر دائىرىسىنى كۈچەپ كېڭەيتىپ بېرىۋاتاتتى. سەلجۇقلار خاندانلىقى ئەسلىدە تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ تارمىقى بولغان ئوغۇزلار تەرىپىدىن قۇرۇلغانىدى. سەلجۇق بولسا ئوغۇزلارنىڭ چىنىك قەبىلىسىنىڭ سەردارى دوقاقتىڭ ئوغلى ئىدى. ئۇ كېيىنكى مەزگىللەردە سەلجۇق قىسىملىرىنى باشلاپ چەندىگە كۆچۈپ كېلىپ ئۆز قەبىلىسى بىلەن ئىسلام دىنىنىڭ سۈننى مەزھىپىنى قوبۇل قىلغانىدى. ھىجرىيە 389 - يىلى (مىلادىيە 998 - 999 - يىلى) سەلجۇقلار بۇخاراغا كېلىپ يەرلەشتى. بۇ چاغدا ئەزەربەيجاندا سەلجۇقلار بىلەن كوردلار ئارىسىدا جەڭ بولدى. سەلجۇقلار رەي بىلەن ھەمدان تەرەپلەرگە سۈرۈلۈپ، بۇ يەرلەرنى ئىگىلىدى. ئۇلار يۈرۈشنى داۋاملاشتۇرۇپ، ئىراقتىكى مەۋسىل، دىيار بەكرى شەھەرلىرىنى ئىشغال قىلدى. 1307 - يىلى مەرۋى، 1308 - يىلى ھىرات ۋە نىشاپورلارمۇ سەلجۇقلار تەرىپىدىن ئىگىلەندى. كېيىن سەلجۇقلار يەنە بەلخ، جورجانلارنى ئىگىلىدى. خارەزمى بويىسۇندۇردى. سەلجۇقلار يەنىمۇ ئىلگىرلىگەن ھالدا كىرمان خانلىقىنى يوقىتىپ، پۈتكۈل پارس زېمىنىنى بويىسۇندۇردى. خۇداسانى ئىشغال قىلغاندا، جامەلەردە ئوقۇلۇدىغان خۇتبىلەردە سەلجۇق سۇلتانلىرى «ئۇلۇغ سۇلتان» دەپ تىلغا ئېلىنىدىغان بولدى. سەلجۇقلار قەزۋىن بىلەن ھەمداننى ئېلىپ بولغاندىن كېيىن، ئىسپاھانغا قاراپ ئىلگىرلىدى. ئۇزۇنغا قالماي ئەزەربەيجان، ئەرمىنىيەلەرنى ئىشغال قىلىپ، رۇم ئىمپېرىيىسى زېمىنىغا ئىچكىرىلەپ كىرگەن. بىر مەزگىل قىزىل دېڭىز ۋە ئوتتۇرا دېڭىزدىن تارتىپ، چىن چىگرىلىرىغىچە بارغان ئىدى. (ۋ. ۋ. بارتولدىنىڭ «ئىسلام مەدەنىيەت تارىخى» غا قاراڭ.)

كېيىنكى چاغلاردا سەلجۇقلار بىلەن رۇم ئىمپېرىيىسى ئارىسىدا دۇنيا تارىخىدا مەشھۇر «مالازگىرد» ئۇرۇشى يۈز بەردى. رۇم ئىمپېراتورى رومان دېكىكىس 200 مىڭ كىشىلىك قوشۇننى باشلاپ، (ئىستانبۇل كونستانتىنوپول) دىن شەرقتە قاراپ يولغا چىقىپ، ھازىرقى ئەرمەنىستاندىكى ۋان كۆلىنىڭ شىمالىدىكى مالازگېرد قورغانىنىڭ يېنىدىكى دالغا يېتىپ كەلگەن. سەلجۇق سۇلتانى ئالىپ ئارىسلان ئۇنىڭغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن، 50 مىڭ كىشىلىك قوشۇپ باشلاپ چىققان. ئەسلىدە ئالىپ ئارىسلان مەسلىنى تىنچ ئۇسۇل بىلەن ھەل قىلماقچى بولغان. مەرخۇندنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، ئالىپ ئارىسلان رومانۇسقا يازغان خېتىدە: «گەرچە سېنىڭ قوشۇنىڭ كۆپ بولسىمۇ، لېكىن سەن شانلىق غەلبىلەر قۇچۇۋاتقان سۇلتانغا دۇچ كېلىۋاتسىەن، ئالدىراغۇلۇق قىلغانلىقىڭغا پۇشايىمان قىلغان

بولساڭ، تاجاۋۇزچىلىقىنى توختىتىپ، ماڭا باج تۆلىگەن. شۇنداق قىلساڭ، پادىشاھلىقنىڭ ۋە مەملىكىتىنى قولۇڭغا قالدۇرغىمەن، ساڭا چىقىلمايمەن. ئۇنداق قىلمىساڭ، ئۆز بېشىڭغا بالا تېپىۋالغان بولسەن» دەپ يازغان.

ئەمما، رومانۇس ئۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب قايتۇرغان: «سەن ياۋايى تىنچلىقنى خالايدىغان بولساڭ، ئىشغال قىلغان زېمىنلىرىڭنىڭ ھەممىسىنى ماڭا قالدۇرغىن. رەي شەھىرىنى ۋە ئۇنىڭدىكى سارىيىنى ساداقەتمەنلىك بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن ماڭا تۇتقىن». ئىككى تەرەپنىڭ كەسكىن ئېلىشى بىلەن ئالىپ ئارىسلان غەلبە قىلىپ، رومان دېككىنىس ئەسر ئېلىنغان. جەڭ مەيدانىدا سۇلتاننىڭ مۇھاپىزەتچىلىرىدىن بىرى ئىمپىراتورغا ھۇجۇم قىلغان. ئىمپىراتور: «مېنى ئۆلتۈرمىگەن، مەن ئىمپىراتور رومان دېككىنىس بولمەن» دېگەن. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئامان قالغان. ئالىپ ئارىسلان ئەسرگە چۈشكەن «رومانوسنى تەخت ئۈستىدە يېنىدا ئولتۇرغۇزۇپ ھۆرمەتلىگەن. مەلىكشاھنىڭ ئوغلىغا رومانوسنىڭ قىزىنى ئېلىپ بەرگەن.»

بۇ ۋەقەلەر يۈز بەرگەن چاغ دەل ھىجرىيە 463 - يىلى مىلادى 1071 - يىللىرى بولۇپ، مەھمۇد قەشقەرنىڭ «دىۋانى» نى يېزىۋاتقان مەزگىللەر ئىدى. بۇ چاغلاردا ئىسلام ئىمپىرىيىسى ھېسابلانغان ئابباسى خەلىپىلىكى ئاجىزلىشىپ، خەلىپە پەقەت مەنئى داھى سۈپىتىدىلا مەۋجۇت ئىدى. نۇرغۇن ۋاقىتلاردا خەلىپىلىكنىڭ ئەمىلى ھوقۇقى ئۇلاردا بولماستىن، باش ئەمىر دەپ ئاتىلىدىغان مەنسەپداردا ئىدى. خەلىپە ئوردا ئەمەلدارلىرىنىڭ قولىدا ئويۇنچۇق ئىدى. قىلدىن قېيىق كەتسە، خەلىپىنى ئېلىپ تاشلاپ، ئورنىغا باشقىنى قويىتتى. ئەسكەرلەرنىڭ تەلىۋى ئورۇندالماسا، خەلىپە قىيىن - قىستاققا ئېلىنىپ جازالىنىتتى. خەلىپىلىكتىن ئېلىپ تاشلانغان مۇتتەقى، قاھىرى، مۇستەكىفى قاتارلىق 3 خەلىپىنىڭ كۆزلىرى ئويۇپ تاشلانغانىدى.

ئارىسلان ئەبۇلھارس بەساسىرى نىشاپور تۈركلىرىدىن بولۇپ، بەساس شەھىرىدىكى بىر ئادەمنىڭ غۇلامى (بالا قۇلى) ئىدى. ئۇ، خەلىپە قائىم بەمىرلانىڭ خىزمىتىدە بولۇپ، بارا - بارا يۈز تېپىپ خەلىپىنىڭ ئەڭ يېقىن ئادىمىگە ئايلانغانىدى. خەلىپە ھەرقانداق ئىش قىلسا ئۇنىڭ مەسلىھەتى بويىچە قىلاتتى. ئۇ، ئابباسى خەلىپىسىگە قارشى چىقىپ، مىسىردىكى پاتىمىلار سۇلالىسى خەلىپىسىنىڭ تەرىپىنى ئالدى. ئۇ باغداتقا بېسىپ كىرىپ، خەلىپە قائىم بەمىرلانىڭ سارىيىنى تالان - تاراج قىلدى. ئۇ باغداتنى ئىشغال قىلىپ بىر يىلدىن كېيىن، توغرىل بەك تەرىپىدىن تارمار قىلىنىپ ئۆلتۈرۈلدى.

سەلجۇقى خاندانلىقىنىڭ قۇرغۇچىسى توغرىلىق مەككە - مۇكەررەمنىڭ يوللىرىنى ياساش باھانىسى بىلەن ئاۋۋال ئىراققا، كېيىن باغداتقا قاراپ يول ئالدى. توغرىلىق باغداتقا يېتىپ كېلىشتىن بۇرۇنلا ئابباسىلارنىڭ خەلىپىسى قائىم بىنە مەرللاھ بۇيرۇقى بويىچە باغدات جامەلىرىنىڭ ئىمام - خەتبىلىرى مۇنبەرلەردە توغرىلىقنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتتى ھەم ئۇنىڭ ھەققىدە دۇئالار قىلدى. بۇ، توغرىلىقنىڭ باغداتقا غالىپ ھۆكۈمران سۈپىتىدە كىرىشىگە ھازىرلانغان جامائەت پىكىرى ئىدى. توغرىلىق باغداتقا كىرگەندە، ئۇنىڭ ئالدىغا قائىم بىنە مەرللاھنىڭ ۋەزىرى چىقىپ قارشى ئالدى. توغرىلىق باغداتنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، بۇ يەردە مىلادى 1057 - يىلىغىچە تۇردى. بۇ جەرياندا ئۇ، باغداتتا يۈرگۈزۈلۈپ كېلىۋاتقان دەپلەمىلەر زامانىدا تۈزۈلگەن قانۇننى بىكار قىلىپ، ئۆز ئالدىغا يېڭى قانۇن ئورناتتى. شۇنداقتىمۇ توغرىلىق يەنىلا مادارا يولىنى تۇتۇپ، ئىككى خانداننىڭ دوست ئۆتۈشى تەشەببۇس قىلدى. توغرىلىق ئۆزىنىڭ قېرىندىشى داۋۇدنىڭ قىزى ئارىسلان خاتون خەدىچىنى قائىم بىنە مەرللاھقا نىكاھلاپ بەردى، نۆۋىتىدە توغرىلىق ئۆزىمۇ خەلىپىنىڭ قىزىنى ئېلىشقا ئەلچى كىرگۈزدى. قائىم بىنە مەرللاھقا بۇ ئېغىر كەلگەن بولسىمۇ، رەت قىلىشقا پېتىنالمىدى. ھىجرىيە 453 - يىلى (مىلادى 1061 - يىلى) تەبرىزنىڭ سىرتىدا خەلىپەنىڭ قىزىنى توغرىلىق ئەقرى - نىكاھقا ئالدى. تويلىق ئۈچۈن يۈز مىڭ تىللا ۋە نۇرغۇن سوۋغا - سالام يوللىدى. توي بولۇپ 6 ئايدىن كېيىن ھىجرىيە 496 - يىلى (مىلادى 1103 - يىلى)دا خەلىپە قىزى ۋاپات بولدى. توغرىلىق بىلەن خەلىپە ئارىسىدا قۇدا - باجلىق مۇناسىۋەت ئورنىتىلغاچقا، خەلىپە توغرىلىقغا «مەلىكۈلمەشرىقى ۋەلمەغرىبى» يەنى «شەرق ۋە غەربنىڭ پادىشاھى» دېگەن ئۇنۋاننى بەردى. شۇنىڭ بىلەن توغرىلىق سەلجۇقلاردىن تۇنجى بولۇپ ئابباس خەلىپىلىكىنىڭ زېمىنىنى ئىگىلىگەن ھۆكۈمران بولۇپ قالدى. باغداتنىڭ بىخەتەرلىكى ۋە ئامانلىقىنى ساقلاش ئۈچۈن، باغداتتا سەلجۇقى قوشۇنى تۇرغۇزۇلدى. شۇ يىلى رامزان ئېيىدا خەلىپە قائىم بىنە مەرللاھنىڭ ۋەلىھەدىلىكىگە تەيىنلەنگەن ئوغلى، مەھمۇد قەشقەرى «دىۋان»نى ئارمىغان قىلغان خەلىپە، مۇقتەدى بىنە مەرللاھنىڭ دادىسى - زەخرۇددىن ئەبۇلئابباس مۇھەممەد 41 يېشىدا ۋاپات بولدى، قائىم بىنە مەرللاھ بۇنىڭدىن قاتتىق قايغۇردى، ئوغلى ئەبۇلئابباس مۇھەممەدنىڭ كېنىزىكىنىڭ مۇقتەدى بىللاھقا ھامىلدار ئىكەنلىكىنى ئۇقۇپ، كۆڭلى تەسكىن تاپتى، توغرىلىقنىڭ ئورنىغا ئولتۇرغان مەلىكشاھمۇ ئابباس خەلىپىلىكىنى تېزگىنلەشنى بوشاشتۇرۇپ قويمىدى. ئۇ، خەلىپىنى زىيارەت قىلىش نامى بىلەن باغداتقا ئۈچ قېتىم كەلدى. 1093 - يىلى 3 - قېتىم كەلگەندە باغداتتا ۋاپات بولدى. قائىم بىنە مەرللاھنىڭ نەۋرىسى بولغان مۇقتەدى بىنە مەرللاھ ئۆزىنىڭ ئەرەبىستان (سەئۇدى ئەرەبىستانى) زېمىنىدىكى نوپۇزىنى پەقەت مەلىكشاھنىڭ كۈچى ئارقىلىق تىكلەنگەنىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ مەككە، مەدىنەلەردە پاتىمىلار خەلىپەلىرى نامىغا ئوقۇلىدىغان خۇتبە مۇقتەدى بىللاھنىڭ نامىدا ئوقۇلىدىغان بولدى. مۇقتەدى بىنە مەرللاھ پۈتۈنلەي سەلجۇقلارنىڭ تەسىر دائىرىسى ئاستىدا ئىدى. بوۋىسى قائىم بىنە مەرللاھ

سۇلتان توغرۇلغا قىزىنى بېرىشكە تەستىرەك ماقۇل بولغان بولسىمۇ، مۇقتەدى بىللا ئۆز قىزىنى سۇلتان مەلىكشاھنىڭ ئالغانلىقى بىلەن پەخىرلەنگەنىدى. خەلىفەنىڭ ئېتىراپ قىلىشى بىلەن سەلىجۇقى سۇلتانلىرىنىڭ نامىغا جۈمە كۈنلىرى مەسچىتلەردە خۇتبەلەر ئوقۇلاتتى. مەلىكشاھ ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن ئوغلى مۇھەممەد ئۇنىڭ ئورنىغا ئولتۇرغان. باغدات خەلىفىسى مۇنتەزھىرى سۇلتانلىق ئورنىنى مۇھەممەدگە ئاتا قىلىش يۈزىسىدىن ئۆز سارىيىدا كاتتا مۇراسىم ئۆتكۈزگەن. بۇ ھەقتە تارىخچى ئىبن خوللىكان مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ: «مەلىكشاھنىڭ ئوغلى سۇلتان مۇھەممەدنىڭ تەلىۋى بويىچە خەلىفە مۇنتەزھىرىنىڭ سارىيىدا سورۇن تۈزۈلدى، خەلىفە تەختىدە ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ ئەتراپىدا دۆلەت ئەربابلىرى، يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارلار بار ئىدى. خەلىفەنىڭ ئۇچىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ رىئاسى (يەكتەك)، بېشىدا سەللە، قولىدا ھاسا تۇراتتى. خەلىفە ئادەت بويىچە سۇلتان مۇھەممەدگە يەتتە قات خىلئەت (تون) كىيىدۇردى، بېشىغا تاج كىيىدۇردى، بويىغا بويۇنچاق ئاستى، قولىغا گۆھەر بىلە يۈزۈك تاقىدى. خەلىفە سۇلتانغا ئۆز قولى بىلەن تۇغ باغلىدى، ئۇنىڭغا ئىككى قىلىچنى تاقاپ قويدى. شۇنداقلا ئۇنىڭغا پۈتۈن جابدۇقلىرى بىلەن بەش ئارغىماق سوۋغا قىلدى. سۇلتان مۇھەممەدنىڭ قېرىندىشى سەنجەرگىمۇ يۇقىرىقىدەك خىلئەت كىيىدۇردى. سوۋغىلارنى تەقدىم قىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن، خەلىپە باغداتنىڭ پۈتۈن جامەلىرىدە سۇلتان مۇھەممەدنىڭ نامىغا خۇتبە ئوقۇلىدىغان بولدى.»

خەلىفەلەر سۇلتان ئۇنۋانى بېرىلگەنلەرگە «ناسرۇددەۋلە» (دۆلەت مەدەتكارى)، «سەيفۇددەۋلە» (دۆلەتنىڭ قىلىچى)، «ئەزەدۇددەۋلە» (دۆلەتنىڭ ياردەمچىسى) قاتارلىق لەقەپلەرنى بېرىتتى. غەزنىۋى، سەلىجۇقى سۇلتانلىرىغا ھەم مۇشۇنداق لەقەپلەر بېرىلگەن. ھىجرىيە 453 - يىلى (مىلادى 1061 - يىلى) غەربىي قاراخانىيلاردىن ئەبۇئىسھاق ئىبراھىم ئىبن ناسىرغا ئابباسلارنىڭ خەلىفىسى قائىم بىنەمرىلاھ تەرىپىدىن لەقەپ بېرىلگەن ۋە تون ئەۋەتىلگەنىدى. تاۋغاچ بوغرا قاراخان ئەبۇ ئىسھاق ئىبراھىم ئىبن ناسىر نامىغا لەقەپ ئۇنۋانلىرى ئەينى زاماننىڭ قائىدىسى بويىچە خەلىفەنىڭ نامىمۇ يېزىلىپ، تەڭگە پۇللار قۇيىدۇرۇلغانىدى.

ئابباسلار خەلىپىلىكىدە تۈركىي خەلقلەردىن بولغان ھەربىي ۋە مەمۇرى ئەمەلدارلارنىڭ تەسىر كۈچى زور ئىدى. مىلادى 863 - يىلى تەختكە ئولتۇرغان مۇستەئىن بىللاھنى ھاجىپلىق مەنسىپىدىكى چوڭ بۇغا، كىچىك بۇغا قاتارلىق تۈركىي ئەربابلار يۈلەپ چىقارغانىدى. سۇيۇتنىڭ «تارىخۇلخۇلەفا» (خەلىفىلەر تارىخى) كىتابىدا كۆرسىتىلىشىچە: «بۇ ئىككى ھاجىپنىڭ بىرىنىڭ ئىسمى ۋەسقى، يەنە بىرىنىڭ ئىسمى بۇغا ئىدى». خەلىفە ئۇلاردىن بىسوراق ھېچ ئىش قىلالمايتتى. تۈرك ئەمەلدارلىرىنىڭ مەنسىپى بالىرىغا قالاتتى، چوڭ بۇغا ئۆگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ھاجىپلىق ئورنىغا ئوغلى مۇسا ۋارىسلىق قىلدى. دېمەك، بۇ چاغلاردا ئابباسى خەلىپىلىكىنىڭ باغدات، سامەررادىن ئىبارەت ئىككى

مەركىزىدە خەلىپىلىكنىڭ ھاجىپلىق، باش ھەربى سەركەردىلىك قاتارلىق چوڭ مەنەسەپلىرىنى تۈركىي خەلقلەر ئىگىلىگەندى. خەلىپىلىك ۋىلايەتلىرىنىڭ ۋالىيلىقىمۇ تۈركىي خەلقلەرنىڭ قولىدا بولۇپ، ئۇ جايلارنىمۇ تۈركىي خەلقلەر ئىدارە قىلاتتى. ئالاھىدى، نىشاپور تۈركلىرىدىن بولغان ئەبۇ سالھ يەھيا مىلادى 777 - يىلى مىسىر ۋالىيلىقىغا تەيىن قىلىندى. خەلىفە مۇئەتەسسىمىنىڭ ھەربىي باش سەركەردىلىك مەنەسسىدە تۇرغان سابىت تۈركىي 834 - يىلى، پەتھى ئىبنى خاقان مىلادى 853 - يىلى، ئىناج 844 - يىلى مىسىرنىڭ ۋالىيلىقىغا تەيىنلەنگەن تۈركىي ئەمەلدارلار ئىدى. تۈرك سەردارلىرىدىن بولغان ئەھمەد ئىبنى تولۇن مىسىر ۋالىيىسى بولغان تۈرك قېيىنئەتسى ماجورنىڭ ياردىمى بىلەن مىسىرنىڭ ۋالىيلىقىنى قولغا كەلتۈرۈپلا قالماي، يەنە سۈرىيە، ھەلەپ (سۈرىيەدىكى بىر شەھەر) قاتارلىق جايلارنى مىسىر دائىرىسىگە قوشۇۋېلىپ، ھۆكۈمرانلىق زېمىن دائىرىسىنى تېخىمۇ كېڭەيتتى، شۇ ئارقىلىق تولۇنىيە دۆلىتىنىڭ قۇرۇلۇشىغا ئاساس سېلىپ، 20 يىلچە ھۆكۈم سۈردى. مىسىردا ھازىرغىچە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان «ئىبنى تولۇن جامەسى» ئەنە شۇ ئەھمەد ئىبنى تولۇندىن قالغان يادىكارلىقتۇر. ئۇنىڭدىن كېيىن مىسىردا سەلتەنەت قۇرغان ئەخشەدىلەر، ئاتابەگلەر، ئەبۇبىلەرمۇ تۈركىي خەلقلەردىن ئىدى. ئابباسلارنىڭ ھەرەم سارايلىرىغا كىرگەن تۈرك كېنەزەكلىرىمۇ نوپۇز قازىنىشقا باشلىدى. خەلىفە مەئموننىڭ ئانىسى ھاراجىلە، خەلىفە مۇكتەفى بىللاھنىڭ ئانىسى چىچەن، خەلىفە مۇستەكىفى بىللاھنىڭ ئانىسى ئالتۇن، خەلىفە ناسىرىدىنلاھنىڭ ئانىسى، ۋە خەلىفە مۇستەنسىرىبىللاھنىڭ ئانىسى ئەنە شۇ تۈركىي خەلقلەرگە مەنسۇپ كېنەزەكلەردىن ئىدى. ئابباسلارنىڭ تۈركىي خەلقلەردىن قوشۇن تەشكىل قىلىشىمۇ ئومۇمىي يۈزلىنىش بولۇپ قالغانىدى. مىلادى 864 - 865 - يىللىرى خەلىفە مۇئەتەز، مۇستەئىنغا قارشى تۇرۇش ئۈچۈن تۈركلەردىن 50 مىڭ كىشىلىك قوشۇن سەپەرۋەر قىلغان.

ئەرەپلەرنىڭ ئەدەبىي ئەسەرلىرىدە تۈركلەرنى ماختاپ مەدھىيەلەيدىغان خاھىشلار كۆتۈرۈلۈشكە باشلىدى. تۈركلەرنىڭ باتۇرلۇقىنى تۇنجى بولۇپ مەدھىيلىگەن، باغداتتا يېتىشكەن ئاتاقلىق ئەرەپ شائىرى ئابباس ئىبنى رۇمى مۇنداق يازىدۇ:

«تۈرك ئەسكەرلىرى جەڭ مەيدانىدا تۆمۈر سېپىلەك سابىتلىق تۇرىدۇ. كىشىنىڭ كۆزىگە دېڭىز دولقۇنلاۋاتقان دەك كۆرۈنىدۇ. جەڭ باشلانغاندا دۈشمەنگە قارشى خۇددى يېنىپ تۇرغان ئوت بولۇپ تېگىدۇ.» قىپچاقلار ھەققىدە يېزىلغان شېئىردا مۇنداق تەسۋىرلىنىدۇ: «باتۇر تۈرك يىگىتلىرىنىڭ دۈشمەنلەرنى كېلىشتۈرۈپ سېلىشى ئالدىدا چاقماقۇ يىپ ئېشىلمەيدۇ. ئۇلار شۇنداق بىر قەۋمدۇرىكى، دوستلارغا مەرھەمەت قىلىشتا پەرىشتىلەرگە ئوخشايدۇ، جەڭ مەيدانىدا دۈشمەنگە خۇددى دىۋىدەك تېگىدۇ» («تەلىپقۇلئە خبا»، 1 - جىلد 63 -، 83 - بەتلەر).

كېيىنكى دەۋر، تۈركىي خەلقلەر كۆپلەپ جەنۇبقا كۆچكەن دەۋر بولدى. بولۇپمۇ ئوغۇز تۈركمەنلىرى خۇراسان، شەرقى ئىران، ئىراق، شام ۋە كىچىك ئاسىياغا تۈركۈم - تۈركۈملەپ كۆچتى. بۇ كۆچمەنلەر بارا - بارا شۇ جايلار ئاھالىسىنىڭ ئېتنىك تەركىبىگە تەسىر كۆرسىتىشكە باشلىدى. ئەمەلىيلەر زامانىدا، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ نۇرغۇن جايلارى ئەرەب قوشۇنلىرى تەرىپىدىن ئىشغال قىلىندى. ئۇ يەرلەرنىڭ ئاھالىلىرى ئەرەبلەرگە خىراج (باج) تۆلەيتتى، گاھى باج ئورنىدا ئۇلارغا بالىلىرىنىمۇ ئەۋەتىپ بېرىتتى، ئۇلار قۇلغا ئوخشاش سېتىلغانلىقتىن، ئۇلارغا مەملۈك، ياكى مەمالىك (چاكارلار) دېيىلەيتتى. بۇنداق مەملۈكلەر خەلىفە سارايلىرىدا ئەمىرلەرگە تەقسىم قىلىنىپ بېرىلەتتى. خەلىفە قوشۇنىغا قاتناشتۇرۇلاتتى. تۈركلەرنىڭ ئەرەپ قوشۇنىغا قاتنىشىشى ئابباسلار سۇلالىسىدىن خەلىفە مەنسۇر (754 - 775 - يىللىرى) زامانىدا باشلانغانىدى.

خەلىفە مۇئەتتەسم زامانىدا (838 - 842 - يىللىرى) تۈركلەرنىڭ نوپۇزى ناھايىتى زورايدى. مۇئەتتەسم تۈركلەردىن مۇسۇلمان ۋە غەيرى مۇسۇلمان دەپ ئايرىماستىن ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئەسكەرلىككە ئېلىۋىرەتتى. غەيرى مۇسۇلمان تۈركلەردىن قوشۇنغا قاتناشقانلار ئاستا - ئاستا ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلاتتى. شۇنىڭ بىلەن ئىرانلىقلارنىڭ قولىدىكى نوپۇز بارا - بارا تۈركلەرگە ئۆتتى. خەلىفەلىكتىكى ئىشلارنىڭ ھەممىسى تۈركلەرنىڭ رايى بويىچە بولىدىغان بولدى. مۇئەتتەسم (847 - 861 - يىللىرى) زامانىدا ئۇلارنىڭ كۈچى تېخىمۇ زورايدى، مۇئەتتەز خەلىفە تەختكە چىققان چاغدا، ئۇنىڭ يېقىنلىرىدىن بىرى مۇنەججىمدىن: «مۇئەتتەزنىڭ خەلىفەلىكى قانچىلىك داۋاملىشما؟» دەپ سورىغاندا مۇنەججىم: «تۈركلەر ئۇنىڭ قاچانغىچە داۋاملىشىشىنى خالىسا، ئۇ شۇ چاقىغىچە داۋاملىشىدۇ» دەپ جاۋاب بەرگەن. مۇئەتتەسمنىڭ زامانىدا ئىسلام ئەللىرىدە تۈركلەرنىڭ نوپۇزى ئالاھىدە كۈچەيگەنىدى، خەلىفە مۇئەتتەسمنىڭ ئانىسى تۈركىي خەلقلەردىن ئىدى. مۇئەتتەسم ئاكىسى ئەمىننى ئىرانلىقلار ئۆلتۈرۈۋەتتى، دەپ ئۇلارغا دۈشمەنلىك بىلەن قاراپ، تۈركلەرنى ئۆزىنىڭ يېقىن ياردەمچىسى قىلىۋالغانىدى. تۈرلۈك يول بىلەن باغداتقا كېلىپ قالغان، خەلىفە مۇئەتتەسمگە تەۋە تۈركىي غولاملارنىڭ ئۆزىلا 18 مىڭدىن ئاشاتتى. خەلىفە مۇئەتتەسمنىڭ قوشۇنىنىڭ كۆپ قىسمىنى تۈركىي ئەسكەرلەر تەشكىل قىلاتتى.

خەلىفە مۇئەتتەسم زامانىدا غەيرى ئەرەبلەرنىڭ نوپۇزى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشكە باشلىغان. مۇئەتتەسم ئۆزىنىڭ خەۋىپسىزلىكىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن مىسىرلىقلاردىن مەخسۇس قوشۇن تەشكىللەپ، ئۇلارغا «مەغارىبە» دەپ نام بەرگەن. تۈركىي خەلقلەردىن بىر قوشۇن تەشكىللەپ ئۇلارغا «پەراغىنە» ياكى «ئەتراك» دەپ نام بەرگەن.

مەھمۇد قەشقەرى «دىۋان» مۇقەددىمىسىدە «دىۋان» نى خەلىپە مۇقتەدى بىئەمرىلاھقا ئارمىغان قىلغانلىقىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتدۇ. ئۇنىڭ ئىسمى ئەبۇلقاسم ئۇدرە تۇددىن ئابدۇللا بولۇپ، ئاتىسى زەخرۇددىن ئەبۇلقاسم مۇھەممەد ۋاپات قىلغاندا تېخى ئانىسىنىڭ قوسقىدا ئىدى. ئۇنى چوڭ دادىسى خەلىپە قائم بىئەمرىلاھ قېتىرقىنىپ تەربىيەلەپ، ئەخلاقى ۋە ئىلمىي جەھەتتىن ياراملىق قىلىپ يېتىشتۈردى. مۇقتەدى 20 يېشىدا ھىجرىيە 476 - يىلى (مىلادى 1075 - يىلى) شەئبان ئېيىنىڭ (ھىجرىيە 7 - ئاي) 13 - كۈنى جۈمە كۈنىدە ۋەزىرلەر، ئەمىرلەر ۋە يۇرت چوڭلىرى قاتناشقان كاتتا مۇراسىمدا خەلىپىلىك تەختىدە ئولتۇردى. چوڭ ئەربابلاردىن ئەڭ ئاۋۋال خوجىزادە شەرىف ئەبۇجەئفەر خەلىپىگە قول بېرىپ بەيئەت قىلدۇ. بەيئەت قىلىش جەريانىدا ئەبۇجەئفەر: «ئارىمىزدىن بىرەر باشلىق تۈگىسە، ئورنىغا يەنە بىر باشلىق چىقىدۇ.» - دەپ شېئىر باشلايدۇ.

بۇ چاغدا خەلىپە: «بۇ باشلىق ئەمەلىيەتچى بولسا، كىشىلەر ياقىتۇردۇ» دەپ شېئىرنىڭ ئايىغىنى چۈشۈردى. ئارقىدىنلا خەلىپىگە ئەبۇ ئىسھاق شىرازى (نزامىيە مەدرىسىنىڭ باش مۇدەررىسى)، ئەبۇ نەسر ئىبنى سەبىاغ، ئەبۇ مۇھەممەد تەمىمى قاتارلىق ئالىملار بەيئەت قىلدۇ.

«مۇقەددىمە» دە مەھمۇد قەشقەرى خەلىپە مۇقتەدىنى ياخشى سۆپەتلەر بىلەن تەرىپلەپ ئۇنىڭ ھەققىدە دۇئا قىلدۇ. مەھمۇد قەشقەرىنىڭ مۇنداق قىلىشىمۇ ئاساسسىز ئەمەس ئىدى. خەلىپە مۇقتەدى دۆلىتىنىڭ ئاۋاتلىقى ئۈچۈن كۆپ ئىشلارنى قىلغان. جەمئىيەت ئامانلىقىنى كۈچەيتكەن، قىمارخانا، پاهىشخانلارنى يوقاتقان. كەپتەرۋازلىق، بىكار تەلەپلەرگە چەك قويغان. مۇنچا - سەرراپلاردىن چىققان پاسكىنا سۇلارنى دەجلە دەرياسىغا ئېقىتىۋېتىشنى توسقان. ئايرىم قۇدۇقلارنى كولىتىپ پاسكىنا سۇلارنى چىقىرىشنى يولغا قويغان، ئىلىم ئىشلىرىنىڭ راۋاجىغا ئىمكان بېرىپ، ئالىملارنى ھۆرمەتلىگەن، ئۇلارنىڭ ئورنىنى ئۆستۈرگەن. مەھمۇد قەشقەرى مۇقەددىمىدە: «تۈرك تىلىنى ئۆگىنىڭلار، چۈنكى ئۇلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئۇزاق داۋام قىدۇ» («دىۋان»، توم، 2 - بەت) دېگەن ھەدىسىنى نەقىل كەلتۈرۈپ، بۇنى ئىشەنچلىك بۇخارالىق بىر ئالىم بىلەن نىشاپورلۇق بىر ئالىمدىن ئاڭلىغانلىقىنى يەنى تەلىم ئالغانلىقىنى ئېيتىدۇ. بۇ يەردە «ئاڭلىدىم» دەپ تەرجىمە قىلىنغان سۆز ئەسلى تېكىستىدە «سەمئۇ» بولۇپ، ھەدىسى شۇناسلارنىڭ ئىستىلاھى (تەبىرى) بويىچە ئېيتقاندا، بۇ سۆزنىڭ مەنىسى «ھەدىس ئۆگەندىم» دېگەن بولىدۇ. دېمەك، بۇ سۆز ھەدىس ئۆگەنگۈچى شاگىرت بىلەن ئۆگەتكۈچى ئۇستازنىڭ ئارىسىدا قوللىنىلىدۇ. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇكى، مەھمۇد قەشقەرى ھەدىس ئىلمى بىلەنمۇ شۇغۇللانغان، بۇخارا، نىشاپورلارغا بېرىپ ئىلىم تەھسىل قىلغان. ئەينى زامانلاردا بۇخارا ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ ۋە ئىسلام ئىلىملىرىنىڭ

مەركىزى بولغان، بۇخارا ئۆزىنىڭ مەدرىسلىرى، يېتىشتۈرۈپ چىققان ئالىملىرى بىلەن جاھانغا داخىق چىقارغان. تالىبۇلىئىلىمەرنىڭ ۋە ئۆلىمالارنىڭ قىبلىگاھى بولغان. ئوتتۇرا ئاسىيا بويىچە داڭدار ئالىملارنىڭ نۇرغۇنى بۇخارا مەدرىسلىرىنىڭ ئۆزۈپ چىققان پىشقەدەم تالىبۇلىئىلىملىرى ئىدى. ھەدىسشۇناسلىق بۇرۇندىن تارتىپ بۇخارادا ئالاھىدە راۋاجلانغانىدى. ھەدىسشۇناسلارنىڭ پىرى، ئەڭ مۆتىۋەر كىتاب «سەھەبىلۇخارى» نىڭ مۇئەللىپى ئىمام بۇخارى ئەنە شۇ بۇخارادا يېتىشكەندى. نىشاپورمۇ بۇخاراغا ئوخشاش ئىلىم مەركەزلىرىدىن بىرى ئىدى. ئەينى چاغلاردا ئابباسىيە دۆلىتىدە ئىككى ئىلىم مەركىزى بولۇپ، بىرى باغدات، يەنە بىرى نىشاپور ئىدى. ئىسلامىيەت تارىخىدا تۇنجى بولۇپ مەيدانغا كەلگەن نىزامىيە مەدرىسىنىڭ بىرى باغداتدا، يەنە بىرى نىشاپوردا تەسىس قىلىنغانىدى. ئىلىم سورۇنلىرى، بىلىم ئېلىش جايلىرى مەسچىتلەردىن مەدرىسلەرگە كۆچكەن دەۋرلەردە نىشاپور شەرقىنىڭ كۆزىكى، فەزىلەلارنىڭ كانى، ئۆلىمالارنىڭ ماكانىغا ئايلانغان ئىدى.

مەھمۇد قەشقەرى ئۇيغۇرتىلى بىلەن ئەرەب تىلىغا توشقان تىلشۇناس بولۇشى بىلەن تەفسىر، ھەدىس، فىقھى (قانۇنشۇناسلىق) قاتارلىق ئىسلام شۇناسلىق بىلىملىرىنىمۇ پۇختا ئىگىلىگەندى. مەزكۇر ھەدىسنى بۇخارالىق ۋە نىشاپورلۇق ھەدىس ئالىملىرىدىن ئۆگەنگەنلىكىدىن قارىغاندا، ئۇنىڭ بۇخارا ۋە نىشاپور قاتارلىق ئىلىم مەركەزلىرىگە بېرىپ ئىلىم تەھسىل قىلغان. ئىمام بۇخارادىن قالسىلا 2 - ئورۇندا تۇرىدىغان، مەشھۇر ھەدىس كىتابى «سەھەبى مۇسلىم» نىڭ مۇئەللىپى مۇسلىم ئىبنى ھوججاج نىشاپورلۇق ئالىم ئىدى. ئىمام بۇخارى نىشاپورغا كەلگەندە، مۇسلىم ئۇنىڭدىن ھەدىس ئىلمى ئۆگەنگەن ۋە ئىمام بۇخارىدىن ئۆرنەك ئالغانىدى. نىشاپور - ئەبۇئالبەسۇئەسەم، ئەبۇ مەنسۇر، ئابدۇلمەلىك، ئەبۇ ئابدۇللاھ كىم قاتارلىق ھادىس ئالىملىرى ئۆتكەن يۇرت ئىدى. يۇقىرىقى ھەدىستىكى ئىككى ئالىم ئەسلى تېكىستتە «ئىمام» دېگەن سۆز بىلەن ئىپادىلەنگەن، بۇ يەردىكى «ئىمام» نىڭ مەنىسى «ھەدىسشۇناس، ھەدىس ئالىمى، ھەدىس پېشقەسى» دېگەن بولىدۇ؛ لېكىن مۇئەللىپ بۇ يەردە ئۇلارنى «ئىمام» دەپ ئاتاش بىلەنلا كۇپايىلىنىپ، ئۇلارنىڭ ئىسمىنى ئېنىق تىلغا ئالمىغان. بۇنىڭ سەۋەبىنى مۇنداق چۈشىنىشكە بولىدۇ، مەھمۇد قەشقەرى يۇقىرىقى ھەدىسنى ئىشەنچلىك كىشىلەردىن ئاڭلىغانلىقىنى ئېيتقاندا رىۋايەت قىلغۇچىلارنىڭ «ئۆزى جاۋابكار»، «توغرا بولمىغان تەقدىردىمۇ» دېگەن ئىزاھنى بېرىپ مەزكۇر ھەدىسكە تازا ئىشەنچ قىلالمايدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن. روشەنكى، مۇئەللىپ ئۆزىگە ئۇستاز يوللۇق ھەدىس پېشقەسىنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ تۇرۇپ ئۇلارنى يالغانغا چىقىرىشنى ئەپ كۆرمىگەن، ئۇلارنى ئايدىغان.

ئىككىنچى ھەدىسكە كېلىدىغان بولساق، مەھمۇد قەشقەرى بۇ ھەدىسنى توغرا، دەپ قارىغان، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى ھۈسەيىن خەلەپتىن تەلىم ئالدىم، دەپ ئۇستازنىڭ ئىسمىنى ئاشكارا تىلغا

ئالغان. «ھەدىس قۇرىسى» رىۋايەت قىلغۇچى ھۈسەيىنى مەھمۇد قەشقەرى شەيخ، ئىمام، زاھىد قاتارلىق ئۈچ سۆز بىلەن سۈپەتلەيدۇ. بۇ يەردىكى «شەيخ» نىڭ مەنىسى ھەدىس ئالىملىرىنىڭ ئىستىلاھى بويىچە ئېيتقاندا، ھەدىس ئىلمىدا تونۇلغان ئۇستاز، دېگەن بولىدۇ، «ئىمام» نىڭ مەنىسى ئىلىم - پەننىڭ بىرەر تۈرىدە ئۈزۈپ چىقىپ، شۇ پەننىڭ مۇتەخەسسى، پېشۋاسى بولغان ئادەمگە قارىتا ئېيتىلىدۇ. بۇ يەردە ھەدىس ئىلمىنىڭ ھەممە ئېتراپ قىلغان مۇتەخەسسى دېگەن مەنانى بىلدۈرىدۇ. «زاھىد» تەقۋادار مەنىسىدە، بۇنىڭدىن تەقۋادار ئادەم ھەدىس رىۋايەت قىلىشتا يالغاننى ئارىلاشتۇرمايدۇ، دېگەن مەنا چىقىدۇ. «دىۋان» دا «ھۈسەيىن بىن الكاشغرى» يەنى قەشقەرلىق خەلىفە ئوغلى ھۈسەيىن، دەپ تىلغا ئېلىنغان. تارىخى مەنبەلەردە بولسا، ھۈسەيىن ئىبىن ئەلى ئىبنى خەلىف دەپ تىلغا ئېلىنغان. ھەدىسشۇناس ئالىملارنىڭ تەرجىمىھالى يېزىلغان ۋە ئىشەنچلىك، دەپ قارالغان «مىزانۇلئىتتىدال» (ھەدىسشۇناسلارنىڭ تەرجىمىھالى) دا ئۇ ئەڭ زېرەك ھۈسەيىن ئىبىن ئەلى كاشغەرى دەپ ئېلىنغان. شۇنىڭدەك ئەبۇلفەزلى ھۈسەيىن ئىبىن ئەلى بولسا، ئىبىن غىلان دىن ھەدىس رىۋايەت قىلىدۇ. ئىبىن غىلان ھەدىس رىۋايەت قىلىشتا ئىشەنچلىك ئەمەس، دەپ باھا بېرىدۇ. «مىزانۇلئىتتىدال» كىتابىدا «ئەلمەئى» (زېرەك) دېگەن سۆز ھۈسەيىننىڭ سۈپىتى قىلىپ ئېلىنغان. «مۈلھەقاتۇسسۇراھ» (سۇرراھە لۇغىتىنىڭ قوشۇمچىسى) دا ھۈسەيىننىڭ ئوغلى ئابدۇغەففارنىڭ سۈپىتى قىلىپ ئېلىنغان. «مۈلھەقاتۇسسۇراھ» نىڭ مۇئەللىپى «مىزانۇلئىتتىدال» نىڭ مۇئەللىپىدىن يېرىم ئەسىرچە بۇرۇن ئۆتكەنلىكى ۋە ھۈسەيىن ئىبىن ئەلى خەلىفنىڭ يۇرتىدىكى بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ يەردە ئۇنىڭ سۆزى باشقىلارنىڭكىدىن ئىشەنچلىك دەپ قاراشقا توغرا كېلىدۇ. جامال قارشى «سۇراھ» لۇغىتىنىڭ مۈلھەقاتىدا (قوشۇمچىسى) ھۈسەيىن ئىبىن ئەلى ئىبنى خەلىف كاشغەرى، دېيىلگەن. دېمەك، «دىۋان» دا ھۈسەيىننىڭ دادىسى بولغان ئەلى سۆزى چۈشۈپ قىلىپ، ھۈسەيىننىڭ بوۋىسى ئۇنىڭ دادىسى قىلىپ قويۇلغان. ھۈسەيىن ئۆز دەۋرىدە تونۇلغان زور ئالىم بولۇپ، باغدات ۋە قەشقەرلەرنىڭ مەدرىسىلىرىدە نۇرغۇن تالىپۇلئىلملەرگە دەرس ئۆگەتكەن. تەفسىر ۋە ھەدىسكە ئائىت كۆپلىگەن ئەسەرلەرنى يازغان. مىلادى 1093 - يىلى (ھىجرىيە 486 - يىلى) قەشقەردە ۋاپات بولغان، ھۈسەيىن ئىبنى ئەلى ئىبنى خەلىفنىڭ زېرەك ئابدۇغەففار دەپ ئاتىلىدىغان بىر ئوغلى بولۇپ، ئۇمۇ دادىسىغا ئوخشاشلا توشقان ئالىم بولغان، تەفسىر ۋە ھەدىسكە ئائىت ئەسەرلەرنى تەسنىپ قىلغان.

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئۇ قەشقەردە دادىسىنىڭ ھوزۇرىدا دەرس ئوقۇۋاتقاندا، ئۇنى شۇ زاماننىڭ سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇرغان خان چاقىرىپ، ئۇلار ئەۋەتىدۇ. ئابدۇغەففار يولدا كېتىۋېتىپ ئۇلاردىن يىقىلىپ چۈشۈپ، شۇ جايدىلا جان ئۈزىدۇ. ئۇنىڭ جەسىدى قەشقەرنىڭ سىرتىدىكى يەتتە قىبلە دېگەن جايغا دەپنە قىلىنىدۇ. ئابدۇغەففارنىڭ ئاتىسى ھۈسەيىن ئىبنى ئەلى ئىبنى خەلىفمۇ

«يەتتە قىبلە» دېگەن جايغا دەپنە قىلىنغان بولۇشى مۇمكىن. ئەنە شۇ ئابدۇغەففار «تارىخ كاشغىر» («قەشقەر تارىخى») كىتابىنى يازغانىدى. ئەپسۇسكى، بۇ كىتاب ھازىرغا قەدەر بايقالغىنى يوق. ئابدۇغەففارنىڭ ۋە ئۇنىڭ ئاتىسى ھۈسەيىن ئىبنى ئەلى ئىبنى خەلەفنىڭ ئەسەرلىرىدىن ھېچقايسىسى زامانىمىزغىچە يېتىپ كېلەلمىگەن.

مەھمۇد قەشقەرى «مۇقەددىمە» دە يەنە: تۈركىي تىلنىڭ ئەرەب تىلى بىلەن بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتقا ئوخشاش تەڭ چېپىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ئېنىق كۆرسىتىش ئۈچۈن ئابدۇراھمان خەلىل ئىبنى ئەھمەد تەسىنى قىلغان «كىتابۇلئەين» ناملىق لۇغەتتىكىدەك «دىۋان» غىمۇ ئارخائىك سۆزلەرنى كىرگۈزۈشنى ئويلىغانلىقىنى، مۇنداق قىلغاندا دىۋاننىڭ تېخىمۇ مۇكەممەل بولىدىغانلىقىنى، لېكىن سۆزلەرنى ئوڭاي تېپىش، كىشىلەرنىڭ قىزىقىشى ۋە ئىخچاملىق قاتارلىق جەھەتلەرنى كۆزدە تۇتۇپ، ئېستىمالدىن قالغان سۆزلەرنى ئالمىغانلىقىنى بايان قىلدۇ («دىۋان» توم، 6 - بەت). بۇ يەردە دىققەتكە سازاۋەر ئىنچىكە بىر نۇقتا شۇكى: مۇئەللىپ تۈركىي تىلنىڭ ئەرەب تىلى بىلەن بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتقا ئوخشاش تەڭ چېپىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ئېنىق كۆرسىتىش ئۈچۈن، ئەرەب ئالىمى ئابدۇراھمان خەلىل ئىبنى ئەھمەدنىڭ چوڭ ھەجىملىك قامۇسى «كىتابۇلئەين» گە ئوخشاش ئېستىمالدىن قىلىپ قالغان سۆزلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالدا «دىۋان» نى يازغان بولسام تېخىمۇ ئەتراپلىق بولاتتى، دەيدۇ. ئەسلى تېكىستتىكى «اوب» سۆزى «تېخىمۇ تولۇق، تېخىمۇ مۇكەممەل، تېخىمۇ ئەتراپلىق» دېگەن مەنالاردا كېلىدۇ. («دىۋان» نىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىدە بۇ سۆز قانداقتۇ «تېخىمۇ تەرتىپلىك» دە تەرجىمە قىلىنىپ قالغان). بۇنىڭ بىلەن مەھمۇد قەشقەرى زامانىدىلا تۈركىي تىللاردىكى ئارخائىزم بولۇپ كەتكەن سۆزلەرنىڭ ناھايىتى كۆپ ئىكەنلىكىدىن بىشارەت بېرىلدى. خەلىل ئىبنى ئەھمەدنىڭ «كىتابۇلئەين» كىتابى 84 جىلد قىلىپ يېزىلغان. مۇنداق زور ھەجىملىك قامۇستا، ئىككى تىل بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتقا تەمسىل قىلىنغان. «دىۋان» نىڭ ھەجىمىمۇ «كىتابۇلئەين» غا ئوخشاش زور بولۇشى پىلانلانغان. بۇنىڭ ئۈچۈن مەھمۇد قەشقەرى نۇرغۇن ماتېرىيال توپلىغان. بۇ ماتېرىياللار رەتلىنىشىپ، تاللىنىشىپ باسقۇچلىرىدىن ئۆتكۈزۈلۈپ، نۇرغۇن قىسمى شاللىۋېتىلگەن. بۇ نۇقتىنى مۇنۇ ئىككى سۆزدىنمۇ بايقىۋالالايمىز.

«دىۋان» نىڭ مۇقەددىمىسىدىكى «ئىشلىتىلىۋاتقان سۆزلەرنى ئالدىم، ئىشلىتىلمەيدىغانلىرىنى تاشلىدىم» («دىۋان» توم، 6 - بەت). «دىۋان» نىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىدە، «ئالدىم» دەپ ئېلىنغان سۆز، ئەسلى تېكىستتە «ئەسبەھتتۇ» بولۇپ، ئۇنىڭ «مۇقىملاشتۇرۇش» دېگەن مەنىسى بار، «تاشلىۋەتتىم» دېگەن سۆز ئەسلى تېكىستتە «ئەھمەلتۇ» بولۇپ، ئۇنىڭ «قالدۇرۇش» مەنىسى بار. مۇنداق مۇئەللىپ: «قولۇمدا نەقلەشكەن مول سۆزلۈكلەر ياكى مول ماتېرىياللاردىن بىر قىسمىنى

مۇقىملاشتۇرۇپ، كىتابتىن ئورۇن بەردىم. بىر قىسمىنى بولسا، كىتابقا بېرىشتىن قالدۇرۇۋەتتىم» دېگەن بولدى. ئارخائىزم سۆزلەر قالدۇرۇۋېتىلمىگەن بولسا، «دىۋان» مۇ «ئەين» كىتابىغا ئوخشاش نەچچە ئون جىلد يېزىلغان بولاتتى.

بۇ يەردە شۇنىمۇ قەيت قىلىپ ئۆتۈش كېرەككى، ئەھمەد ئىبىن خەلىلنىڭ «ئەين» كىتابى مەيدانغا كەلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭدا بايان قىلىنغان ئىشلىتىلمەيدىغان سۆزلەر ئۈستىدە، ئەينى زامان ئالىملىرىنىڭ قارشى ئوخشاش بولمىغان. بەزىلىرى «ئەين» كىتابىدا ئايرىلغان ئىشلىتىلمەيدىغان سۆزلەرنى ماقۇللىغان، بەزىلىرى بولسا ئۇنى خاتاغا چىقارغان. مەھمۇد قەشقەرى «ئەين» كىتابىدىكى ئىشلىتىلمەيدىغان سۆزلەر توغرىسىدىكى ئۆلىمالارنىڭ ئىختىلاپلىرىدىن خەۋەرسىز ئەمەس ئىدى، ئەلۋەتتە. مەھمۇد قەشقەرى «دىۋان» نى كىشىلەرنىڭ تۈركىي تىللارنى ئۆگىنىشى ئۈچۈن ۋە تۈركىي خەلقلەر مەدەنىيىتىنى باشقىلارغا تونۇشتۇرۇش ئۈچۈن يېزىپ چىققانلىقىنى مۇقەددىمىدىكى بايانلاردىن بىلىپ ئالالايمىز.

دېمەك، مەھمۇد قەشقەرىنىڭ «دىۋان» نى يېزىشتىكى مەقسىدى، خەلىل ئىبنى ئەھمەدنىڭ «ئەين» كىتابىنى يېزىشتىكى مەقسىدى بىلەن تۈپتىن ئوخشامايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇ «دىۋان» نى يېزىشتا خەلىل ئىبنى ئەھمەدنى ئۆرنەك قىلماي، باشقىچە يول تۇتقان. «دىۋان» نىڭ يوقىلىپ كېتىپ قايتا تۈپلىنىش تەقدىرى، ئابدۇراخمان خېلىل ئىبنى ئەھمەد تەسىنى قىلغان «كىتابۇلئەين» نىڭ تەقدىرىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. ئىبنى نەدىمنىڭ «فەرست» تە كۆرسىتىشىچە، ھىجرىيە 170 - يىلى (مىلادى 787 - يىللىرى) يېزىلغان «كىتابۇل ئەين» كىتابى ئۆز ۋاقتىدا مەيدانغا چىقالماي ھىجرىيە 248 - يىلى (مىلادى 863 - يىللىرى) غا كەلگەندە ئاندىن جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشەلمىگەن. ئەبۇ بەكرى ئىبنى ئورەيد مۇنداق دەيدۇ: «خېلىل ئىبنى ئەھمەدنىڭ «ئەين» كىتابى 248 - يىلىغا كەلگەندە، بەسرە شەھرىدە پەيدا بولۇپ قالدى. 50 جىلدلىك بۇ كىتابنى بىر كىتابچى خۇراساندىن 50 تىلغا سېتىۋېلىپ ئېلىپ كەپتۇ. بۇرۇن بىز بۇ كىتابنىڭ خۇراساندا تاھىرىلار خاندانلىقىنىڭ كۈتۈپخانىسىدا ساقلانغانلىقىنى ئاڭلىغان ئىدۇق. ئەمما نۇرغۇن ئادەملەر مۇنداق كىتابنىڭ ئىشلەتكەنلىكىنى ۋە قەيەردىكىلىكىنى زادى بىلمەيتتى» دېگەن. مەتبەئەچىلىك مەيدانغا كەلمىگەن، ئەسەرلەر قولىدىن - قولغا كۆچۈرۈلۈپ تارىلىدىغان ئەينى زاماندا مۇنداق ئەھۋاللارنىڭ بولۇپ تۇرۇشى ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس ئىدى ئەلۋەتتە.

مەنبە: «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 2003 - يىلى 3 - سان

16- «دېۋانۇ لۇغەتتە تۈرك» تىكى ئەدەبىي پارچىلاردا ئىپادىلەنگەن قەھرىمانلارغا چوقۇنۇش ئىددىيىسى توغرىسىدا دەسلەپكى ئىزدىنىش

ئابدۇغېنى سەيدىن

(قەشقەر يېغىشەھەر ناھىيىلىك 1-ئوتتۇرا مەكتەپ تىل-ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى)

[align=justify]قەھرىمانغا چوقۇنۇش كىشىلەرنىڭ مىللەت ياكى ئۆز توپىنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن ئۆز ھاياتىنى ئايىمايدىغان، شۇ مىللەت ۋە توپىنىڭ ھاياتىدىكى زور ئۆزگۈرۈشلەردە باشلامچىلىق رول ئويناپ، ئۆزىنىڭ ئەقىل-پاراسىتى، كۈچ قۇدرىتى، قىسقىسى بارلىقىنى ئايىمىغان باتۇر كىشىلەرنىڭ ئالىيجاناپ روھىغا بولغان چوقۇنۇش بولۇپ، بۇ خىل چوقۇنۇش ھەر قايسى تارىخى دەۋرلەردە ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە ئىپادىلىنىپ قالماستىن، بەلكى ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ تارىختىكى ئىجتىمائىي بۇرلۇشلىرى، ياشاش مۇھىتىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى تۈپەيلىدىن ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە ئىپادىلەنگەن. ھەمدە بۇ خىل روھ شۇ مىللەتتە ئىپسوسچىلىقنىڭ شەكىللىنىشى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولغان. شۇڭا گىگىل ئىپسوسلارنى ئىنسانىيەتنىڭ قەھرىمانلىق دەۋرىنىڭ مەسئۇلى، شۇنداقلا «قەھرىمان شەخسىنىڭ ئىش ئىزلىرى ئارقىلىق ئوبىيىكتىپ دۇنيانى ۋە پۈتكۈل مىللەتنىڭ ئىپتىدائىي روھى ماھىيىتىنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدىغان» چوڭ تىپتىكى ئاغزاكى سەنئەت شەكلى دەپلا قارىماستىن، يەنىمۇ ئىلگىرلىگەن ھالدا بىر مۇنەۋۋەر ئىپسوس «بىر مىللەت روھى ماھىيىتىنىڭ كۆرگەزمىخانىسى» دەپ كۆرسىتىدۇ. ① دەرىجىدە ئىپسوسلار دەل ئاشۇنداق ئالىيجاناپ روھ يوشۇرۇنغان مىللەتنىڭ روھىتىدىكى بارلىق تەرەپلەرنى جانلىق ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. قەھرىمانلىققا چوقۇنۇش بىر مىللەت ياكى قەۋمنىڭ ئۇيۇشۇش كۈچىنىڭ، روھى يۈكسەكلىكىنىڭ يۈكسەك دەرىجىدە ئىخچاملىنىپ ئىپادىلىنىشى ئىكەنلىكىنى بىز قەھرىمانلىققا چوقۇنۇش ئىددىيىسى ئىپادىلەنگەن ئەسەرلەردە رۇشەن كۆرۈپ ئاللايالايمىز. مەسلەن قىرغىزلار بىلەن موڭغۇللارنىڭ بىر قەدەر تولۇق ساقلانغان «ماناس»، «جاڭغىر» ئىپسوسلىرىدىن بۇ نۇقتىنى رۇشەن كۆرۈپ قالماستىن ئۇيغۇرلارنىڭ «شېرق»، «تۇمارىس» قاتارلىق ئەپسانە رىۋايەتلىرىدىن تارتىپ، «ئۈچ ئاكا-ئۇكا باتۇرلار»، «كەنجى باتۇر»، «ئىيىق باتۇر»، «خىمىر باتۇر»، «تاش باتۇر»... قاتارلىق چۆچەكلىرىدە «چىن

تۆمۈر باتۇر»، «نوزۇگۇم»، «سىيەت نوچى»... قاتارلىق داستانلىرىدا «ئوغۇزنامە»، «ئالىپ ئەرتوڭا»، «ئەرگىنە قون» قاتارلىق ئىپوسلىرىدىنمۇ بۇ نۇقتىنى كۆرۈپ ئالالايمىز. خەلق ئاغزاكى ئەدەبىياتىدىكى ئەپسانە-رېئاللىقلاردا تارتىپ، چۆچەك، قوشاقلار ماھىيەت جەھەتتىن بىر پۈتۈن مىللەت روھىنىڭ ئوخشاش بولمىغان شەكىللەردە كارتىنلار بويىچە ئىپادىلىنىشى بولسا، ئىپوسلار شۇ كارتىنلارنىڭ يۈكسەك دەرىجىدە ئومۇملاشتۇرۇلۇشى ۋە تىپىكلەشتۈرۈلۈشى بولۇپ ھېساپلىنىدۇ. يەنى قەھرىمانلارنىڭ ئىش ئىزلىرىنىڭ پەخىرلىك ھىسسىياتلار ئىچىدە ئىغىزىدىن - ئىغىزغا تارقىلىپ، ئەل ئارىسىدا چوڭقۇر ئورۇن ئېلىشى جەريانىدا خەلقنىڭ بارلىق ئەقىل پاراسىتىنى ئۆزىگە مۇجەسسەملەشتۈرۈپ، ئىپوسنى روياپقا چىقىرىشقا ئاساس بولىدۇ. بىراق، تەتقىقاتچىلارنىڭ كۆرسىتىپ ئۆتكىنىدەك ئىپوس بارلىق مىللەتلەردە شەكىللىنىۋەرمەستىن، يۈكسەك دەرىجىدە قەھرىمانلىق روھىغا ئىگە بولغان، قەھرىمانلىق يۈكسەك پەزىلەت دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلۈپ، مىللەتنىڭ روھىغا چوڭقۇر سىڭىپ كەتكەن مىللەتلەردە شەكىللىنىدۇ. دۇنيادىكى ئىپوس ئىجاد قىلغان خەلقلەرنىڭ ئەمەلىيىتى بۇ نۇقتىنى رۇشەن ئىسپاتلاپ بىرىدۇ. جۈملىدىن ئۇيغۇرلاردىكى قەھرىمانلارغا بولغان چوقۇنۇش ئىددىيىسىنىڭ تارىختىن بىرى ئۆز ئىپادىسىنى ئوخشىمىغان شەكىللەردە گەۋدىلەندۈرۈپ كەلگەنلىكى بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلاپلا قالماستىن بەلكى تارىخى پاكىتلارمۇ رۇشەن ئىپادىلەپ بىرىدۇ. «تاڭ سۇلالىسى كونا تارىخ»دا «ئۇلار (خۇيخې)لارنىڭ ئۆپ-ئادىتىدە باتۇرلۇق ۋە كۈچلۈكلۈك ئىززەتلىنىدۇ.»^② دەپ خاتىرىلەنگەن بولسا، تەتقىقاتچىلار ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئەجدادلىرىنى ۋە دۈشمەن بىلەن بولغان ئۇرۇشتا ۋاپات بولغان باتۇر قەھرىمانلارنى ئالاھىدە ھۆرمەت قىلىدىغانلىقىنى، قىزىق ياكى كىسەللىك سەۋەبى بىلەن ئۆلۈشىنى بىر خىل نۇمۇسلۇق ئىش دەپ قارايدىغانلىقىنى دەلىللەيدۇ. بىز بۇ تەرەپلەردىكى مەسىلىلەرنى بىرمۇ-بىر تىلغا ئېلىپ قايتا تەكرارلىمىساقمۇ، بىر مىللەتنىڭ ئەقىل-پاراسىتىنىڭ ۋە روھىيىتىنىڭ ئەڭ ئىخچاملاشتۇرۇلغان قامۇسلىرى بولغان ماقال تەمسىللەرگە دىققىتىمىزنى ئاغدۇرۇپ باقساق، بۇ خىل قاراشلارنىڭ روشەن ئىزىنى كۆرۈپ ئالالايمىز. مەسىلەن: «باتۇر تۇغۇلسا ئەلنىڭ بەختى، يامغۇر قۇيۇلسا يەرنىڭ»، «باتۇر جەڭدە بىلىنىدۇ، دانا مەجلىستە»، «باتۇرلۇق بىلەن ئۆلگەننىڭ ئانىسى يىغلىماس»، «باتۇر ياۋسىز بولماس»، «باتۇر ئۆيدە توغۇلۇپ، جەڭدە ئۆلەر» قاتارلىقلار.

[align=justify]

يەنە بۇ يەردە ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆز پەرزەنتلىرىگە «باتۇر، قەھرىمان» قاتارلىق ئىسىملارنى قويىدىغانلىقىنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈپ كىتىش ئارتۇقچە بولمىسا كېرەك. مانا مۇشۇ قەھرىمانلارغا چوقۇنۇش، قەھرىمانلارنى ئۇلۇغلاش ئىددىيىسى «دىۋان»دىكى ئەدەبىي پارچىلاردا ئىتىقاد شەكىلدە ئۇلۇغلىنىپ جانلىق ئىپادىلەنگەن. «دىۋان»دىكى قەھرىمانلارغا چوقۇنۇش ئىددىيىسىنى باتۇرلارغا

چوقۇنۇش، ئارىسالغا چوقۇنۇش، ئاتقا چوقۇنۇش نۇقتىسى بويىچە ئۈچ نۇقتىدىن شەرھىلەشكە بولىدۇ. بىز ئالدى بىلەن باتۇرلارغا چوقۇنۇش نۇقتىسىنى شەرھىلەپ ئۆتىمىز.

[align=justify] شامانزىم تەتقىقاتچىلىرى باتۇرلار روھىغا چوقۇنۇشنى شامانزىمنىڭ مۇھىم مەزمۇنى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىش بىلەن بىرگە شامانزىمنى باتۇرلۇق روھىنى تەرغىپ قىلغۇچى دەپ مۇئەييەنلەشتۈرىدۇ. بىز مۇشۇ نۇقتىدىنمۇ خەلقىمىزنىڭ مەنئىتىدە ئۈزۈلمەي ئىپادىلىنىپ كىلىنىۋاتقان شامانزىملىق قاراشلارنىڭ ئەينى دەۋرىدىكى ئىپادىلىرىدىنمۇ بۇ نۇقتىنى مۇئەييەنلەشتۈرەلەيمىز. شامانزىم تەتقىقاتچىلىرى ئۆز تەتقىقات نۇقتىلىرى بويىچە شامانزىمنىڭ ئانىمىزلىق قاراشنى يادرو قىلغان ئاساستا تەرەققىي قىلغانلىقىنى قەيىت قىلىدۇ. ھەممىمىزگە مەلۇم بولغىنىدەك ئانىمىزلىق قاراش بارلىق شەيئىلەردە روھ، جان ماھىيەتتە ئىلاھىي كۈچ قۇۋەت بولىدۇ، دېگەن ساددا غايىۋانە چۈشەنچىلەرنىڭ ئىددىيىدىكى ئىپادىسى. ئەينى دەۋردىكى ئىنسانلار ئۆزىنى ئىدارە قىلىپ، تۇرغان، ئۆزىگە نىسپەتەن ئالاھىدە كۈچ-قۇدرەتكە ئىگە دەپ قارىغانلىقى ھەرقانداق نەرسىلەردە ئىلاھىي كۈچ، روھ بار دەپ قارىغان. مانا شۇ روھقا چوقۇنغان ۋە ئالاھىدە ھۆرمەت، ئەيىمىش ھىسسىياتى بويىچە مۇئامىلە قىلغان. بۇ خىل قاراشلار دەۋرىلەرنىڭ ئۆتۈشى، ئىجتىمائىي بۇرۇلۇشلار ئاساسىدا شەكىللەنگەن يېڭى چۈشەنچىلەرگە يۆگىشىپ، بېيىپ شۇ خەلقلەرنىڭ بولۇپمۇ تەتقىقاتچىلارنىڭ ئۆزگىچە تەتقىقاتلىرى ئاساسىدا يەكۈنلەنگەن ئىپوس بەلۋىغىدا ياشىغان مىللەتلەردە قەھرىمانلارغا چوقۇنۇش شەكىلدە گەۋدىلەنگەن. يەنى «ئوتتۇرا ئاسىيا دۇنيا قەدىمكى مەدەنىيىتىدىكى ئىپوسچىلىق بەلبېغىدۇر. ئوخشىمىغان ئىرق، ئوخشىمىغان مىللەت، ئوخشىمىغان مەدەنىيەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزئارا ئۇچرىشىش ئىپوسلارنىڭ مەيدانغا كېلىشىدىكى مەدەنىيەت ئارقا كۆرۈنۈشىنى شەكىللەندۈرىدۇ. مىللەتلەرنىڭ كۆچۈشى ۋە كېڭەيمىچىلىك يۈرۈشلىرى نەتىجىسىدە دەۋرەپ تۇرغان رايونلار ئىپوسچىلىق ئىجادىيىتىدىكى ئەڭ سەزگۈر ۋە قىزىق نۇقتىلار بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. دۇنيا ئەدەبىيات تارىخىدىكى مۇتلەق كۆپ قىسىم ئىپوسلار ئالتاي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەر ئولتۇراقلاشقان رايونلار، جۈملىدىن ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيەت بەلبېغى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. »^③ دەپ قارىغان مۇشۇ رايۇندا ياشاپ كەلگەن خەلقىمىزنىڭ يۇقۇردا تىلغا ئالغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىكى ئۆرنەكلەردە ئۆز ئىپادىسىنى تېپىپ قالماستىن بۇندىن 1000 يىل ئىلگىرى يېزىلغان، ئۆز دەۋرىدىن نەچچە ئەسىردىن بىرى خەلق قەلبىدە يالقۇنچاپ تۇرغان قەھرىمانغا چوقۇنۇش، قەھرىماندىن سۆيۈنۈش پىسخىكىسى «دېۋان»دا ئەڭ ئالدى بىلەن ئالىپ ئەرتوڭغا بولغان ھۆرمەت، ئۇنىڭ ئۆلىمىگە بولغان ئېچىنىش ھىسسىياتىدا روشەن ئىپادىلەنگەن.

[align=justify]ئالپ ئەرتوڭا ئۆلدىمۇ؟

[align=justify]

يامان دۇنيا قالدىمۇ؟

[align=justify]پەلەك ئۆچنى ئالدىمۇ؟

[align=justify]ئەمدى يۈرەك يىرتىلۇر.

[align=justify]خاقان ئافراسىياپ ئۆلدىمۇ؟ بىۋا دۇنيا ئۇنىڭدىن قۇتۇلدىمۇ؟ پەلەك ئۇنىڭدىن

ئۆچنى ئالدىمۇ؟ ئەمدى ئۇنىڭ ئۈچۈن زامانغا نەپرەتلىنىپ، يۈرەكلەر پارە-پارە بولماقتا.

[align=justify]زامان پۈتۈنلەي ئاينىدى،

[align=justify]پەزىلەت تامامەن سىيرەكلەشتى،

[align=justify]

بولۇمسىز-ياۋۇز(كىشىلەر) تەرىپىدى،

[align=justify]

پەزىلەت بېگى يوقىلىپ. زامان زەئىپلەندى، پەزىلەت ئازايدى، بۇزۇق، يامان ئادەملەر باش

كۆتەردى، پەزىلەت بېگى يەنى خاقان ئافراسىياپ ئۆلگەنلىكى ئۈچۈن شۇنداق بولدى.

[align=justify]ئەرلەر بۆرىدەك ھۇلىشىپ،

[align=justify]ياقا يىرتىپ ۋاقرىشىپ،

[align=justify]

ئۇنىڭ بېرىچە چېقىراپ، پەريات چېكىپ،

[align=justify]

ئۆكسۈپ كۆزى ئۆرتىلەر. ئادەملەر ئافراسىياپنىڭ ئۆلىمىگە ئېچىنىپ، بۆرىلەردەك ھۇلاشتى، ئاھ ئۇرۇپ ياقىلىرىنى يىرتىشتى، بەزىدە مۇڭلۇق نەغمە ئاۋازىدەك ئۇنسەپ پەرىيات چېكىشتى، كۆپ يىغلاپ، كۆزلىرى كۆرمەس بولۇپ كەتتى.

[align=justify]

بەگلەر ئېتىنى ھارغۇزدى،

[align=justify]

قايغۇ ئۇلارنى تۇرغۇزدى،

[align=justify]

مەڭزى، يۈزى سارغايىدى،

[align=justify]

خۇددى زەپىرەڭ سۈرتۈلگەندەك بولدى. ئافراسىياپنىڭ ئۆلۈمىگە ئېچىنىپ شۇنداق دېيىلدى: بەگلەر ئاتلىرىنى ھارغۇزۇپ كېلىشتى، ئۇلارنى قايغۇ باسقى، يۈزلىرى زەپىرەڭدەك سارغايىدى. ④

[align=justify]

زامان پۈتۈنلەي ئاينىدى، ئوسال (كشىلەر) تەۋرىدى، پەزىلەت تامامەن سىيرەكلەشتى، دۇنيا بېگى يوقىلىپ. زامان ئاجىزلىدى، ئوسال، ئەسكى ئادەملەر كۈچىيىپ قالدى، زامان ئەھلى دۇنيانىڭ بېگى ئافراسىياپنىڭ ئۆلىشى بىلەن پەزىلەتلىك كشىلەردىن مەھرۇم بولدى. ⑤

[align=justify]

قەھرىمان دەۋرىنى ياراتقۇچى، دەۋرنىڭ بۇرۇلۇش نۇقتىسىدىكى بايراقدار. قايسى بىر ئىجتىمائىي بۇرۇلۇش ئىچىدىكى دەۋرگە نەزەر سالمايلى ھەممىسىدە بەلگىلىك قەھرىمانلارنىڭ رول ئوينىغانلىقىنى، ئۇلارنى بۇ ئۆزگۈرۈشنىڭ روياپقا چىقمايدىغانلىقىنى نامايەن قىلىپ بىرىدۇ. يۇقۇرقى مىساللاردىن كۆرۈنۈپ تۇرغىنىدەك ۋە مەخسۇس ئالىپ ئەرتوڭا ئۈستىدە تەتقىقات ئىلىپ بارغان

تەتقىقاتچىلارنىڭ دەلىللىشىدە نامايەن بولغىنىدەك پارسىلار ئافراسىياپ دېگەن كىشىنىڭ تۈركلەر يەنى ئۇيغۇر ئالىپ ئەرتوڭا دېگەن كىشىنىڭ ئۆزى بولۇپ، ئۇ تۈركىي مىللەتلەرنىڭ بىر پۈتۈن مىللەت گەۋدىسى شەكىلدىكى زور كۈچۈشلىرى، ھەمدە مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشلىرىدا ئۆزىنىڭ باتۇرلىقى بىلەن شۆھرەت قازانغان، خەلق قەلبىدىكى يۈكسەك ئورۇنغا ئىگە بولغان قەھرىمان. شۇنداقلا ئەينى دەۋر خەلقىنىڭ قەلبىدىكى دەۋرنىڭ ئىلگىرلەش رولىنى ئۆز قولىدا تۇتقان ئەڭ پەزىلەتلىك، ئەڭ ئەقىللىق، ئەڭ باتۇر شەخس. ئۇنىڭ ئۆلىمى زامانىدىكى شۇ خىل روھنىڭ يوقۇلىشى، شۇ خىل روھدىكى كىشىلەرنىڭ ئازىيىشى، زامانىنىڭ بۇزۇلىشى، مىللەت ياكى قەۋمنىڭ بىشىدىكى بەخت قۇشۇنىنىڭ تىزىپ كىتىشى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. مانا مۇشۇنداق ئىغىر پاجىئە بارلىق ئادەملەرنى قايغۇرۇتقان، يىغلاتقان. بۇ پارچىلاردا باتۇر قەھرىمانلاردىن ئايرىلىپ قىلىش قايغۇسى ئىپادىلىنىش بىلەن بىرگە شۇ خىل باتۇر قەھرىمانلىقنى سىغىنىش، ئىنتىلىش ھىسسىياتىمى ئۆز ئارا سىغىشىپ كەتكەن. ئۇيغۇرلار ئەينى دەۋردە باتۇر قەھرىمانلارغا چوقۇنۇش، ئۇلارنى ئۇلۇغلاش جەھەتتە ئۈمىدلىك ئەمەلىيەتنى چىقىش قىلغان. ئۇلار ئۆزىنىڭ باتۇرلىرىنى مەدھىيەلەپلا قالماستىن قارشى تەرەپنىڭ باتۇرلىرىغىمۇ ئالاھىدە ھۆرمەت ھىسسىياتىدا بولغان. ھەمدە قارشى تەرەپنىڭ باتۇرلىرى ئۈستىدىن غالىپ كىلىشىنى زور باتۇرلۇق، قەھرىمانلىق ھىسابلىغان. بۇ نۇقتىلارمۇ «دىۋان» دىكى ئەدەبىي پارچىلاردا ئۆز ئىپادىسىنى جانلىق ئىپادىلىگەن.

[align=justify]

بۇزراچ يەنە قۇتۇردى،

[align=justify]

باتۇرلىرىنى تاللىدى،

[align=justify]قوشۇنىنى يەنە قايرىدى،

[align=justify]كەلمەك بولۇپ توپلىنىۋاتىدۇ.

[align=justify]ياباقۇ قەبىلىسىنىڭ بېگى بۇزراچ يەنە ئەسكەرلىرى بىلەن قايتتى، باتۇرلىرىنى

تاللىدى، كېلىش ئۈچۈن توپلاندى.

[align=justify]باتۇر ئەرلەر (بىر-بىرىنى جەڭگە) قىچقىرىشتى،

[align=justify]

قىغىر كۆز بىلەن قاراشتى،

[align=justify]ھەممە قورال بىلەن توقۇنۇشتى،

[align=justify]قىلىچ قىنغا تەستە سغدى.

[align=justify]((ئەرلەر ئېرىغ ھۈرپىشە،

[align=justify]

ئۆچ-كەكلىرىنى ئېلىش،

[align=justify]ساقال تۇتۇپ تارتش،

[align=justify](ئۇلارنىڭ)كۆكسىدە ئوت يانماقتا]

[align=justify]باتۇرلار بىر- بىرىگە غەزەپ بىلەن قارىشىپ، ئۆچ ئېلىشقا كىرىشتى، ئۇرۇش قىزىپ

كېتىپ، ھەممە يىلەننىڭ كۆكسى غەزەپ ئوتىغا تولغاچقا، بىر-بىرىنىڭ ساقاللىرىغا چاڭ سېلىشتى.

[align=justify]باتۇرلار (بىر-بىرىنى) شىددەت بىلەن يوقىتىش،

[align=justify]

كۈچ(نى) بىر قىلىپ (بىر-بىرىگ) يار-يۆلەك بولۇشۇر،

[align=justify]بىر-بىرىنى ئالقىشلىش،

[align=justify]پەرۋا قىلماي ئوق ئاتار. جەڭنى تەسۋىرلەپ شۇنداق دىيىلىدۇ: باتۇرلار

بىر-بىرىنى ئۆلتۈرۈشتى، كۈچنى توپلاپ ئۆز كىشىلىرىنى قوللاشتى، مەدەت بېرىپ بىر-بىرىنى

ئالقسلاشتى، ئۆلۈمدىن قورقماي ئوق ئېتىشتى.

[align=justify] ئالپلار ئۆتلەشدى باتۇرلار ئۇرۇشتى، بىر-بىرىنى ئۆلتۈرۈشتى.

[align=justify] (باتۇر ئەزلەر (بىر-بىرىنى جەڭگە) چاقىرىشتى،

[align=justify]

قىغىر كۆز بىلەن قاراشتى،

[align=justify]

ھەممە قورال بىلەن توقۇنۇشتى،

[align=justify]

قىلىچ قىنىغا تەستە سىغدى. [بىر جەڭنى تەسۋىرلەپ شۇنداق دىيىلدۇ: باتۇرلار بىر-بىرىنى چاقىرىشتى، غەزەپلىك كۆزلەر بىلەن قاراشتى، ھەممە قوراللارنى ئىشقا سېلىپ جەڭ قىلدى، نۇرغۇن قان ئۇيۇپ قالغانلىقتىن، قىلىچلار قىنىغا ئاران سىغدى.

[align=justify] (باتۇر ئەزىزلىرىنى ئايرىدىم،

[align=justify]

ئۇنىڭ بويىنى قايىردىم،

[align=justify]

ئالتۇن-كۈمۈشلىرىنى ئالدىم،

[align=justify]

قوشۇنى كۆپ كىم ئۆتەلەيدۇ؟ [بىر جەڭنى تەسۋىرلەپ شۇنداق دىيىلدۇ: دۈشمەن قوشۇنلىرىنى پارچىلىۋەتتىم، بويۇنلىرىنى قايىردىم، غەزىنىسىدىكى ئالتۇن-كۈمۈشلىرىنى ئالدىم، دۈشمەن ئەسكىرى كىشى ئۆتەلمەستەك دەرىجىدە كۆپ ئىدى.

[align=justify]

تالاي باشلار دومۇلدى ،

[align=justify]

يېغا ئاندىن يۇۋاشلاندى ،

[align=justify]

كۈچى ئۇنىڭ ئاجىزلاشتى ،

[align=justify]

قىلىچ قىنىغا تەستە سغدى .] بىر جەڭنى تەسۋىرلەپ شۇنداق دىيىلىدۇ: باتۇرلارنىڭ باشلىرى تېنىدىن جۇدا قىلىندى ، شۇڭا دۈشمەننىڭ ھەيۋىسى سۈنۈپ ، كۈچى ئاجىزلاشتى . قىلىچلار يۈزىگە قاتقان قاننىڭ كۆپلۈكىدىن قىنىغا تەستە سغدى .

[align=justify][ئوغراق ئەرلىرى باتۇر ،

[align=justify]ئۇلارنىڭ يەيدىغىنى ئوغلاق ،

[align=justify]

سۈتى ئۈستىدە قاچىلىرى تەييار

[align=justify] ، يېرى بولسا قاقاسلىق .] ئوغراق قەبىلىسىنىڭ ئادەملىرى مەرت ۋە باتۇر كېلىدۇ ، ئوغلاق گۆشى يەيدۇ ، قىمىز تۇلۇمنىڭ يېنىدا چىنە - ئايىقلىرى دائىم تەييار تۇرىدۇ . ۋاھالەنكى ، ئۇلارنىڭ يېرى ئۈنۈمسىزدۇر . بۇ يەردە ئۇلارنىڭ مەرتلىكى ۋە باتۇرلۇقى ماختالغان . ⑥

[align=justify][يەر يۈزىنى قاپلاپ ئەسكەر كەلدى ،

[align=justify]

قارلىق تاغلارنى توزان قاپلىدى ،

[align=justify]

ئالپ ئايا شۇخا قاچتى،

[align=justify]

يېڭىلىنىدىغان يوشۇرۇندى. [يەر يۈزىنى قاپلاپ ئەسكەر كەلدى، ئاتلارنىڭ تۇپاقلىرىدىن چىققان چاڭ-توزان ئۇپۇقنى ۋە قارلىق تاغلارنى قاپلىدى، شۇخا ئالپ ئايا دېگەن كىشى قاچتى، ئۇ يېڭىلىنىدىغان چىكە ئۇيۇلۇپ يوشۇرۇندى.

[align=justify]مېنىڭ بىلەن كېڭەشتى،

[align=justify]

ئەقلى ماڭا تەڭلەشتى؛

[align=justify]ئەرلەر بىلەن نەيزىلەشتى،

[align=justify]باتۇرلار بېشىنى دومۇلتار. [ئۇ مەن بىلەن مەسلىھەتلەشتى، مېنىڭ ئەقلىم ئۇنىڭ ئەقلى بىلەن تەڭ كەلدى؛ ئۇرۇشتا پالۋانلار بىلەن نەيزىلەشتى، باتۇرلارنىڭ بېشىنى توپقا ئوخشاش دومۇلتىتى. ⑦

[align=justify]يۇقارقى پارچىلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىدا قارشى تەرەپلەرنى ئاجىز دەپ قاراش بولماستىن، ئۇلارنىڭ كۈچتۈڭگۈر، باشلامچى ئەزمەتلىرى باتۇر دەپ مەدەيىلەنگەن. ئۆز باتۇرلىرىنىڭ قارشى تەرەپنىڭ باتۇرلىرى ئۈستىدىن غالىپ كەلگەنلىكىگە تەنتەنە قىلىنغان. شۇنداقلا، ئېلىشىشتا مەغلۇپ بولغان ئالپ ئاياغا ئوخشاش باتۇرلارنىڭ خىجالەتلىكى ئىپادىلەنگەن.

[align=justify]«دىۋان»دا يەنە «ئۇيغۇر» نامىنىڭ شەكىللىنىشى قەھرىمانلىق، باتۇرلۇقلۇق بىلەن تەڭداش ئىزاھلىغان: «ئۇيغۇر. بىر ئەلنىڭ ئىسمى. ئۇنىڭ بەش شەھىرى بار. بۇ شەھەرلەرنى زۇلقەرنەين تۈرك خاقانى بىلەن پۈتۈم تۈزگەندىن كېيىن سالدۇرغان ئىكەن.

[align=justify]ماڭا مۇھەممەت چاقىر تونقا خان ئوغلى نىزامىدىن ئىسرافىل توغان تېگىن ئۆز

ئاتىسىدىن ئاڭلىغانلىرىنى سۆزلەپ بېرىپ، مۇنداق دېگەن ئىدى: زۇلقەرنەين ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىنلاشقاندا، تۈرك خاقانى ئۇنىڭغا قارشى تۆت مىڭ ئادەم ئەۋەتكەن. ئۇلارنىڭ قالىپلىرىنىڭ قاناتلىرى لاچىن قاناتلىرىغا ئوخشايدىكەن. ئوقنى ئالدىغا قانداق ئاتسا، كەينىگىمۇ شۇنداق ئۈستىلىق بىلەن ئاتىدىكەن. زۇلقەرنەين بۇلارغا ھەيران قاپتۇ ۋە **huzhurand**

inan

- بۇلار باشقىلارغا مۇھتاج بولماي، ئۆز ئوزۇغىنى ئۆزى تېپىپ يەيدىغانلار ئىكەن؛ بۇلارنىڭ قولىدىن ئوۋ قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، قاچان خالىسا، شۇ چاغدا ئېتىپ يىيەلەيدۇ، دەپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ بۇ ئەل **huzhur**

« دەپ ئاتىلىپتۇ. كېيىن **h-خ**»

« ھەرىپى **ا** - ئېلىق، قا ئالمىشقان. مۇنداق بۇغۇز ھەرىپلىرىنىڭ بىر-بىرىگە ئالمىشىشى، بولۇپمۇ **ا** - ئېلىق، نىڭ **h-خ**»

«غا ۋە **h-خ**»

« نىڭ **ا** - ئېلىق، قا ئالمىشىشى كۆپ ئۇچرايدىغان ھادىسە.

[align=justify] مۇشۇ كىتابنى يازغان مەھمۇت ئېيتىدۇكى، بىزنىڭ بوۋىلىرىمىز بولغان ئەمىرلەرنىڭ **hamir**

«دېيىلىشى ئەنە شۇنىڭدىن كەلگەن. چۈنكى ئوغۇزلار **amir**

« دىيەلمەي، **hamir**

« نى **h-خ**»

«غا ئالمىشتۇرۇپ **hamir**

« دەيدۇ. شۇڭا تۈرك ئەللىرىنى سامانى ئوغۇللىرىدىن ئالغان بوۋىمىز hamir tagin »

« دەپ ئاتايدۇ. خۇددى (ئۇيغۇر uygur »

« سۆزىدە كۆرسەتكىنىدەك، بۇ يەردە (ا- ئېلىق) ھەرىپى (خ-h

«غا ئالماشقان.

[align=justify] بۇ ئەلدە بەش شەھەر بار. ئۇنىڭ خەلقى ئەڭ ئەشەددى كاپىرلار، ئەڭ ئۇستا مەرگەنلەردۇر. بۇ شەھەرلەر: سۈلمى، بۇنى زۇلقەرنەين سالدۇرغان. قوچۇ، چانبالىق، بېشبالىق، ياڭى بالىق ۋە باتۇر قەھرىمانلار ھەرگىز باشقىلارغا يىلىنمايدۇ، باشقىلارغا مۇھتاج بولمايدۇ، ئۆزىنىڭ ھاجىتىدىن ئۆزى تولۇق چىققاندىن سىرت ئۆزى تەۋە بولغان قەۋمنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ قىيىنچىلىقىنى يوق قىلىدۇ. مانا مۇشۇنداق كىشىلەر باشقىلارنىڭ ھۆرمىتىگە، چوقۇنۇش ئوبىكتىغا ئايلىنالايدۇ. زۇلقەرنەين ھەيرەتتە قالدۇرۇپ، باتۇرلۇقتا قايىل قىلغان قەۋمنىڭ «ئۇيغۇر» دەپ ئاتىلىشى، مۇنازىرىسىز ھالدا «ئۇيغۇر» دېگەن ئاتالغۇنىڭ يەنە بىر مەنىسىنىڭ «باتۇر، قەھرىمان ياكى ئالىپ» دېگەنلىكتىن ئىبارەت ئىكەنلىكى ئىسپاتلىنىپ تۇرىدۇ. «دەۋان» دا « ئالپاغۇت يېڭىلمەس قەھرىمان، تاغ يۈرەك باتۇر» دېگەن ئىزھاتلارمۇ ئۇچرايدۇ. دېمەك، باتۇرلار ئۇلار يېڭىلمەس، ھەم تاغ يۈرەك. بۇنىڭدىكى سىمانتىكىلىك مەنىسىدە ئىپادىلەنگەن يوشۇرۇن مەنە تاغ ئىتتىقادچىلىقى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ قارىغاندىمۇ، قەھرىمانلارغا ئالاھىدە ئىتتىقاد شەكىلدە قارايدىغانلىقىنى كۆرۈپ ئالالايمىز. «دەۋان» دا خاتىرىلەنگەن مۇنۇ ماقال-تەمسىل باتۇر قەھرىمانلارنى ئۇلۇغلاش قارىشىنى يەنىمۇ ئىخچام ئىپادىلەپ بىرلەيدىغان پاكىت بولالايدۇ. « باتۇرلارنى خور قىلما، يۈگرەك ئاتنى يېغىر. »

[align=justify] «قەدىمكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ نەزەرىدە يىرتقۇچ ھايۋانلار باتۇرلۇق ۋە تەڭداشسىز كۈچ-قۇدرەتنىڭ سىمۋولى ئىدى. »

⑩ دەرۋەقە، قەدىمكى تۈركىي مىللەتلەرنىڭ ئىپتىدائىي تەپەككۈرىدە ئۆزىدىن كۈچلۈك بولغان، ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدا يېڭىش تەس بولغان كۈچلەرمۇ باتۇرلۇقنىڭ تىمسالى بولغان. ھەمدە ئۇلارنىڭ ئىتتىقاد ئوبىكتى بولغان. ھەممىمىزگە مەلۇم بولغىنىدەك بارلىق ئىلاھلارمۇ ھەممىگە قادىر

باتۇرلار، قەھرىمانلار. دىننىڭ تۇنجى پىلتىسى ئىپتىدائىي ئىنسانلارنىڭ قەھرىمانلارغا بولغان ئىتىقادىدىن باشلانغانلىقىنى چەتكە قاقمايدىغانلىقى ئۆز ئۆزىدىن مەلۇم. بىزگە مەلەم بولغان ئۇيغۇرلاردىكى بۆرە ئىتىقادچىلىقى، بۇنىڭ جانلىق دەلىلى بولۇپما قالماستىن يولۋاس، شىر، بۈركۈت قاتارلىق ھايۋانلارنىڭمۇ ئۇلۇغلىنىشى دەل ئۇلارنىڭ ئۆز توپى ئىچىدىكى باتۇرلۇقى، كۈچتۇڭگۈرلىكىدىن مۇستەسنا ھالدا شەكىللەنگەن ئەمەس. بۇ نۇقتىلارمۇ «دىۋان» دىكى تۆۋەندىكى پارچىلاردا ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان:

[align=justify]

كۆرۈپ نېچكە قاچمىدىڭ،

[align=justify]

يامار سۈيىن كەچمىدىڭ،

[align=justify] تاۋىرىڭنى چاچمىدىڭ،

[align=justify] يىسۇن سېنى يال بۆرە

[align=justify] يېڭىلىپ تۇتقۇن قىلىنغان كىشىگە قارىتا ئېيتىلىدۇ: مېنى كۆرۈپلا نېمىشقا قاچمىدىڭ؟ نېمىشقا يامار سۈيىن كەچمىدىڭ؟ نېمىشقا ماللىرىڭنى چېچىۋېتىپ، جېنىڭنى قۇتۇلدۇرمىدىڭ؟ ئەمدى سېنى سىرتلان يىسۇن.

[align=justify]

ئاخماق ھۇشنى تاپسۇن،

[align=justify] ئەلدە تۈزۈم يېتىلسۇن،

[align=justify] بۆرە قېتىلسۇن،

[align=justify] قايغۇ يەنە تۈگىسۇن. [قىلىچىمىز بىلەن شۇنداق يول ئاچايلىكى، ئۆندەرگەكلەر ھۇشنى تاپسۇن، ئەلنىڭ ئىشى تۈزەلسۇن، توقىلار بىلەن بۆرىلەر خاتىرجەم بىللە ياشايدىغان

بولسۇن، بىزدىن غەم-قايغۇ كەتسۇن.

[align=justify] «لاچىن. بۇ بىرخىل يىرتقۇچ قۇش. باتۇر يىگىتلەر مۇ (لاچىن) دىيىلىدۇ.»

[align=justify] «بۇلان. قىپچاق ئەللىرىدە ياشايدىغان بىر خىل يوغان ۋەھشى ھايۋان. كىشىلەر ئۇنى ئوۋلايدۇ. ئۇنىڭ بېشىدا ئىچى كاۋاك، ئاغزى ئاسمانغا قاراپ تۇرىدىغان بىر مۇڭگۈزى بولىدۇ. ئۇنىڭغا قار ۋە يامغۇر سۈيى يىغىلىپ قالىدۇ، چىشى چۆكسە ئەركىگى، ئەركىگى چۆكسە چىشى ئۇنىڭدىن سۇ ئىچىدۇ. تەڭن بۇ سۆزنىڭ ئەسلى مەنىسى (قۇل) دېمەكتۇر. شۇنىڭدىن ئېلىنىپ، قەھرىمان قۇل (ئالىپ تەڭن)، ئايغى ياراشقان قۇل (قۇتلۇق تەڭن) دىيىلىدۇ. كېيىن بۇ سۆز پەقەت خاقان ئائىلىسىنىڭ بالىلىرىغا خاس بولۇپ قالغان. بۇ سۆزنىڭ ئافراسىياپ ئوغۇللىرىغا قانداق كۆچكەنلىكىگە كەلسەك، ئۇلار ئۆز ئاتىلىرىنى كۆپ ھۆرمەتلەپ، ناھايىتى چوڭ كۆرەتتى ۋە شۇنىڭ ئۈچۈن بىرەر ئىشتا ئاتىسىغا مۇراجىئەت قىلسا ياكى خەت يازسا، ئۆزلىرىنى تۆۋەن تۇتۇپ (قۇلغىز پالانى مۇنداق قىلدى، قۇلغىز پوكۇنى ئۇنداق قىلدى) دەيتتى. كېيىنچە بۇ سۆز ئۇلارغا ئات بولۇپ قالدى.» (11)

[align=justify] «بۆكە، ئەجدەرها، يالماۋۇز. يەتتە باشلىق يالماۋۇز. ياباقۇلارنىڭ ئەڭ چوڭلىرىنى (بۆكە بۇدراچ) دەپ ئاتىغاندەك، بەزى باتۇرلارنىمۇ بۇ نام بىلەن ئاتايدۇ.»

[align=justify] «توغا قاپلان جىنىسىدىن بىر ھايۋان، ئۇ پىلىنىڭ كۈشەندىسى. بۇ سۆزنىڭ ئاساسىي مەنىسى مۇشۇ. لېكىن بۇ سۆز تۈركلەردە ئەسلى مەنىسىنى يوقاتقان بولسىمۇ ئىسىم ھالىتىدە ساقلانماقتا. بۇ سۆز كۆپىنچە ئادەملەرگە لەقەم بولۇپ كېلىدۇ. مەسلەن: (توغا خان)، (توغا تېگىن) قاتارلىقلار. تۈركلەرنىڭ ئۇلۇغ خاقانى ئافراسىياپ (توغا ئالىپ ئەر) دەپ ئاتىلاتتى. بۇ (قاپلانغا ئوخشاش كۈچلۈك، باتۇر ئادەم) دېمەكتۇر.» (12)

[align=justify] تەتقىقاتچىلار «تارىخىي خاتىرىلەر»، «خەننامە» لەردىكى بايانلارغا ئاساسلىنىپ تۇرۇپ، ئۇيغۇرلارنىڭ خىلى بۇرۇنلا ئارىسلانغا ئىتىقاد قىلىپ كەلگەنلىكىنى دەلىللەش ئاساسدا «مىلادىيە X

ئەسرلەردە ئۇيغۇرلار ئارىسىدا «ئارىسلان» ئېتىقادچىلىقى بەكلا كۈچىيىپ كەتكەن» (13) دەپ كۆرسىتىپ ئۆتكىنىدەك، ئۇيغۇرلاردا ئارىسلان ئىتىقادچىلىقىمۇ خىلى زور سالماقنى ئىگەنلىگەن. بۇ خىل ئىتىقادمۇ دەل يۇقۇرقى بايانلاردا تەكىتلەپ ئۆتكۈنىمىزدىكىدەك باتۇرلارغا، قەھرىمانلار چوقۇنۇش ھىسياتىنىڭ سىمۋوللۇق ئىپادىلىنىشىدىن باشقا نەرسە ئەمەس.

[align=justify][قەھرىم كېلىپ ئېتىلدىم،

[align=justify]

ئارىسلاندىكى ھۆكۈرىدىم،

[align=justify]

باتۇرلار بېشىنى توغرىدىم،

[align=justify]ئەمدى مېنى كىم تۇتار.

[align=justify]غەزىۋىم كېلىپ دۈشمەن ئۈستىگە ئېتىلدىم، ئارىسلاندىكى ھۆكۈرىدىم، باتۇرلارنىڭ كالىسىنى ئالدىم، ئاندىن كۆپچىلىك ئوتتۇرىسىغا چىقىپ، «قېنى، ئەمدى مېنى كىم تۇتالايدۇ» دەپ ۋاقتىدىم. (14)

[align=justify]

[چۆرىدەپ ئېلىپ قورشايلى،

[align=justify]

ئاتتىن چۈشۈپ يۈگرەيلى،

[align=justify]

ئارىسلاندىكى ھۆكۈرىيلى،

[align=justify]شۇنىڭ بىلەن كۈچى ئاجىزلاشسۇن. [دۈشمەننى چۆرىدەپ قورشايلى، ئاتتىن چۈشۈپ ئارىسلاندىكى ھۆكۈرىگە نىچە يۈگرەيلى، شۇنداق قىلىپ، دۈشمەن زەئىپلەشسۇن.

[align=justify]

«ئارسلان ھۆكۈرسە ئات ئايىغى كالۋالىشىدۇ».(15)

[align=justify] ئات ئوتتۇرا ئاسىيا رايۇنىدا پائالىيەت ئىلىپ بارغان خەلقلەرنىڭ تۇرمۇشىدا

ئالاھىدە مۇھىم رول ئوينىغان. ياپونىيە ئالىمى جياڭشاڭ بوفۇ: «شۇنى تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇكى، ئەگەردە ئاتقا مىنىپ جەڭ قىلىش تېخنىكىسى مەيدانغا كەلمىگەن بولسا، ئىنسانىيەت تارىخى پۈتۈنلەي باشقىچە بولغان بولاتتى. ئاتنىڭ ھەربىي يۈرۈشلەردىكى ئۈستۈنلۈك ئورنى تەخمىنەن ئۈچ مىڭ يىلغا يىقىن داۋام قىلدى. پەقەت بىرىنچى جاھان ئۇرۇشى پارتلاپ، ئايروپىلان ۋە تانكىلار بارلىققا كەلگەندىن كېيىنلا ئاتنىڭ ئۇرۇشتىكى ھەل قىلغۇچ ئورنىدا ئۆزگىرىش يۈز بەردى».(16)

دەپ كۆرسىتىپ ئۆتكىنىدەك ئات تەتقىقاتچىلارنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈشىچە مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتى ئىلگىرى سۈرۈشتە دەۋر بۆلۈرگۈچ رول ئوينىغان. بۇ نۇقتىنى ئىپتىدائىي ئىنسانلار توپى تولۇق مۇئەييەنلەشتۈرۈپ بولالمىغان بولسىمۇ، لىكىن، ئاتنىڭ ئۆزىنىڭ ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشتىكى زور مەدەتكارى ئىكەنلىكىگە شەكسىز ئىشەنگەن. بۇ خىل مەدەتكار كۈچ ئۇلارنىڭ تەسەۋۋۇرىدا قەھرىمانلىقنىڭ باتۇرلۇقنىڭ سىمۋولى بولۇپ كەۋدىلەنگەن. بۇ سىمۋوللارنىڭ بىر دەل ئات. ئات شامانىست ئۇيغۇرلاردا تەڭرىگە تىلەكنى ئەڭ تىز يەتكۈزگۈچى ئىلاھى ئەلچى. ئۇنىڭسىز بۇ ئارزۇنى قاندۇرغۇلى بولمايدۇ. شۇنداقلا، ئەينى دەۋر ئىجتىمائىي رىئالىتىدا ئاتسىز جەڭلەردە غەلبە قىلغىلى، ئوۋ غەنىمەتلىرىگە ئىرىشكىلى بولمايدۇ. قىسقىسى ئاتسىز، ھىچنىمىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ. «دىۋان»دا بۇ نۇقتىنى تۆۋەندىكى ئىزاھاتلاردىن رۇشۇن كۆرۈپ ئالالايمىز: «ئەل، ئاتنىڭ يەنە بىر خىل ئىسمى. ئات تۈركلەرنىڭ قاننى بولغانلىقتىن، ئاتنى (ئەل) دەپمۇ ئاتايدۇ. ئۆگ ئەقىل، پەم، زېپىن. ئەقىللىق، زېپىنلىك ۋە ياشتا چوڭ كىشىلەر «ئۆگە» دېيىلىدۇ؛ قۇش قاننى بىلەن، ئەر ئېتى بىلەن؛ ئارپىسىز ئات قىر ئاشالماس، ياردەمچىسىز باتۇر سەپنى يىمىرەلمەس».(17) شۇنداق بولغاچقا «ئات يايلاق مىللەتلەرنىڭ قەھرىمانلىق دەۋرىنى ئاچتى. ئات قەدىمكى زامان مەدەنىيىتى ۋە تەپەككۈرنىڭ بەدىئىي كارتىنىسى بولغان ئېپوسچىلىق ئىراسىنى مەيدانغا كەلتۈردى».(18) ئۇيغۇرلاردىكى ئات ئىتىقادچىلىقى ھەققىدىكى يىزىلغان ماقالىلەردە كۆرسىتىلگەندەك ئۇيغۇر ئەينى دەۋردە ئاتقا باشقىچە قاراشتىن بەكرەك يۈگرەكلىكى، چەپدەسلىكى، كۈچتۇڭگۈرلىكى، باتۇرلارنىڭ مەدەتكارلىقى بىلەن سۈپەتلىنىپ ئالاھىدە چوقۇنغان. ھەمدە ئاتقا دائىر ئالاھىدە تىللارنى ئىختىرا قىلغان. ھەممىمىزگە مەلۇم بولغىنىدەك تىل بىر خىل مەدەنىيەت ھادىسى، شۇنداقلا شۇ خىل مەدەنىيەتنىڭ جانلىق ئىپادىلىنىش شەكلى. تىلدىكى مەدەنىيەت ھادىسىگە نەزەر سالماي تۇرۇپ، بىر مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىنى مۇپەسسەل گەۋدىلەندۈرۈش مۇمكىن ئەمەس. بىز «دىۋان»دىكى ئاتقا

دائر تىللاردا ئىپادىلەنگەن مەدەنىيەت ھادىسىگە ئالاھىدە دىققەت قىلىدىغان بولساقلا،
ئۇيغۇرلارنىڭ ئاتنى قەھرىمانلىق تىمسالى بويىچە چۈشەنگەنلىكىنى يەنىمۇ ئىچكىرىلگەن ئاساستا
مۇئەييەنلەشتۈرەلەيمىز:

[align=justify]

[توقۇنۇش ئىچىدە ئۇرۇشتۇم،

[align=justify]

ئۇلۇغ بىلەن قېرىشتىم،

[align=justify]

قاشقا ئات بىلەن چېپىشتىم،

[align=justify]

ئۇتار! ئەمدى ئال، دىدىم. [جەڭدە ئەلنىڭ چوڭى بىلەن ئۇرۇشتۇم، قاشقا ئاتقا مىنىپ جەڭگە
كىردىم؛ «ئەي ئۇتار! بۇنى ئال» دەپ ئوق ئاتتىم. ئۇتار- بىر ئادەمنىڭ ئىسمى.

[align=justify]

[قىقراپ ئاتنى سالايلى،

[align=justify]

قالقان- نەيزە ئۇرايلى،

[align=justify]قايناپ يەنە يۇمشايلى،

[align=justify]

قاتتىق يېغا بوشسۇن. [دۈشمەننىڭ ئۈستىگە سۈرەن-شاۋقۇن بىلەن ئات سېلىپ، باستۇرۇپ بارىمىز،
قالقان تۇتۇپ، نەيزە بىلەن زەربە بېرىپ، قاتتىق ئېلىشىمىز، كېيىن دۈشمەن يارىشىشنى سورىسا،
ئاندىن توختايمىز. شۇنداق قىلساق قاتتىق دۈشمەن بوشايدۇ.

[align=justify]«تاي ئات بولسا، ئات تىنۇر، ئوغۇل ئەر بولسا، ئاتا تىنۇر؛ مۇنچاق. زىننەت ئۈچۈن بويۇنغا ئېسىلىدىغان قىممەتلىك تاشلار. مونچۇق ئاتنىڭ بويىغا ئېسىلىدىغان قىممەتلىك تاش، ئارىلان تىرىغى ياكى تۇمارغا ئوخشاش نەرسىلەر.» (19)

[align=justify]

قەيسەرىلىنىپ ئېتىلدى،

[align=justify]

يىگىت، ئاتلىرىنى چاپتۇردى،

[align=justify]

بىزنى تامام ھاڭ-تاڭ قالدۇردى،

[align=justify]

ئۇنداق قوشۇنغا كىم تەڭ كېلەلەيدۇ. [جەڭدە ھۇجۇم قىلغان بىر ئادەم شۇنداق تەسۋىرلىنىدۇ: ئۇ باتۇرلۇغىنى كۆرسەتتى، ئاتلىق ۋە پىيادە ئادەملىرىنى بىزگە قارىتىپ چاپتۇردى، ماھارىتى بىلەن بىزنى ھەيران قالدۇردى، بۇنداق قوشۇنغا كىم تەڭ كېلەلەيدۇ؟ (20)

[align=justify]يۇقارقى پارچىلاردا ئىپادىلەنگەندەك ئات ئەر يەنى باتۇرنىڭ قانستى، ئاتسىز، ئاتنىڭ ياردىمىسىز باتۇر ئۆز باتۇرلۇقىنى تولۇق نامايەن قىلالمايدۇ. شۇڭا، ئاتنى ئۇلۇغلاپ ئاتقا مۇنچاق ئاسقان، يامان روھلاردىن قوغدىغان.

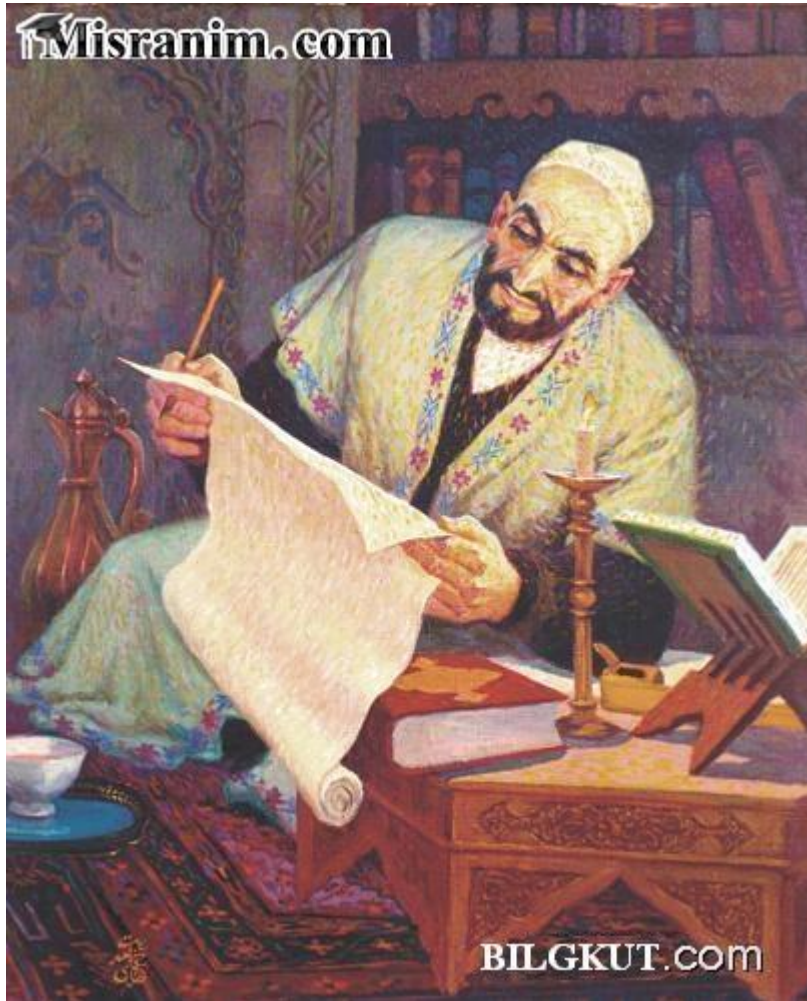
[align=justify]«دىۋان»دىكى ئەدەبىي پارچىلاردا ئىپادىلەنگەن قەھرىمانغا چوقۇنۇش ئىددىيىلىرىدىن شۇنى خۇلاسىلاشقا بولىدىكى،

قەھرىمان چوقۇم ئۇ ئالدى بىلەن باتۇر، پالۋان، پەم-پاراسەتلىك، دانىشمەن، پەزىلەتلىك، يۈرەكلىك، قەيسەر، ئۆز قەۋمى ئۈچۈن ئۆزىنى قۇربان قىلىشتىن باش تارتمايدىغان «جەڭدە سەپلەرنى يارغۇچى قىران كىشى». «دىۋان»دا «قەيسەر، كەسكىن. خاقانىيە خانلىرىنى»(قادىرخان، دىيىش شۇنىڭدىن كەلگەن. (21) دەپ كۆتۈرۈلۈپ ئۆتكۈزۈلگەن، بۇنداق شەخسنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى بىر مىللەت ياكى قەۋمنىڭ روناق تېپىشى ياكى زاۋاللاققا يۈزلىنىشى بىلەن زىچ

مۇناسىۋەتلىك. قەھرىمان يوق خەلق باش پاناھى يۇق ئازابلىق خەلق. ئۇيغۇش كۇچى، ئىنسانى پەزىلىدىن مەھرۇم قالغان خەلق. بۇنداق خەلقنىڭ كەلگۈسى مۇقەررەر يۇسۇندا ئىستىقبال بولستاندىن چەتنىگەن بولىدۇ. بۇ خەلق ئىتقاد قەدىرلەشكە تىگىشلىك ئىسىل روھ. بىز مەنئىيىتىمىزنى ساپلاشتۇرمىز دەيدىكەنمىز، ئۆزىمىزنىڭ تارىختىكى مەدەنىيەت تىندۇرمىلىرى ئارىسىغا كۆمۈلۈپ قالغان ئىسىل روھلىرىمىزنى قىدىرىپ چىقىپ، قەدىمكىنى بۇگۈن ئۇچۇن خىزمەت قىلدۇرۇش پىرىنسىپى بويىچە، بۇگۈنكى چۈشكۈن، بىچارە، يىغلاشغۇ ھالىتىمىزگە خاتىمە بىرىشتە ئۆلگە سۈپىتىدە قوللىنىشقا ئەرزىيدۇ. ليۇيىتاك: «ئۇيغۇرلار (شمالىي قۇملۇق ئۇيغۇرلىرى) خاراكتېر جەھەتتىن ئات ئۈستىدىكى قەھرىمان مىللەتلەرنىڭ جاسارىتىگە ئىگە ئىدى.» (22) دېگەندەك جاسارەتنى قايتىدىن تىكلەپ، ئىجتىمائىي بۇرۇشقا دادىل يۈزلىنىپ، دەۋر بىلەن تەڭ ئىلگىرلەشتە، «دىۋان» نىڭ مەنە قاتلىمى ئىچىگە يوشۇرۇپ قىزىشىمىزنى كۈتۈپ تۇرغان ئىسىل مەنئىي روھلارنىڭ ئەھمىتى ناھايىتى زور، خالاس.

17- مەھمۇد كاشغەرىي ۋە « تۈركىي تىللار

دىۋانى»



«تۈركىي تىللار دىۋانى» ئۈستىدە ئېلىپ بېرىلغان تەتقىقات نەتىجىلىرىگە ئاساسلانغاندا، مەھمۇد كاشغەرىي تەخمىنەن 1005 - يىلى قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ كونسشەھەر ناھىيە ئوپال يېزىسىنىڭ ئازىخ كەنتىدە تۇغۇلغان. ئۇ، قاراخانىيلار خانىدانلىقىنىڭ خان جەمەتدىكى مەھمۇد يۈسۈپ قادىرخانىنىڭ ئىككىنچى ئوغلىنىڭ ئوغلى بولۇپ، يۈسۈپ قادىرخان تەختكە چىققاندىن كېيىن

دادىسى ئوردىدا مۇھىم ۋەزىپە ئۆتىگەن.

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئانىسى بۇۋى رابىيە قاراخانىيلار خانىدانلىقىدىكى يۇقىرى قاتلامدىن كېلىپ چىققان خوجا سەيپىدىننىڭ قىزى ئىكەن. ئەقىللىق ، چېچەن ، چەبدەس ، مۇزىكىنى سۆيىدىغان ، ئەخلاق – پەزىلەتلىك بۇۋى رابىيە ئېرىنىڭ قەبىلى ياردەمچىسى بولۇپ، بۇۋى رابىيە توغرىسىدىكى رىۋايەتلەر شۇ چاغدا ئىنتايىن كەڭ تارقالغان. مەھمۇد كاشغەرىي ئوپالدا ساۋاتىنى چىقارغان؛ ئوتتۇرا ۋە يۇقىرى دەرىجىلىك بىلىمنى قەشقەردىكى ئالىي بىلىم يۇرتىدا ئالغان؛ ئەرەبچە ، پارىسچىنى پىششىق ئىگىلىگەندىن سىرت، ئىسلام تارىخى ، ئىسلام پەلسەپىسى ، تىلشۇناسلىق ، لوگىكا ، جۇغراپىيە ، ئاسترونومىيە قاتارلىق بىلىملەرنى ئۆگەنگەن ؛ شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە خان جەمەتى پەرزەنتلىرىدە بولۇشقا تېگىشلىك ئات مىنىش، ئوقيا ئېتىش ، جانبازلىق قاتارلىق جەڭ ماھارەتلىرىنىمۇ پىششىق ئىگىلىگەن.

خاندىنلىقنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ھوقۇق تالىشىش كۈرىشى مالىمانچىلىق پەيدا قىلىپ، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ دادىسى ھۈسەيىنگە نۇرغۇن بالايى – ئاپەتلەر كەلتۈرگەن. بۇنىڭ بىلەن مەھمۇد كاشغەرىي يۇرتىدىن ئايرىلىپ باشقا جايلارغا بېرىپ داۋاملىق بىلىم ئېلىشقا مەجبۇر بولغان. بىلىم ئىگىلەش جەريانىدا تىل تەتقىقاتى ئۇنىڭ ئۆمۈرۋايەتلىك كەسپى ۋە ئىزدىنىشىگە ئايلانغان. كېيىن ياش مەھمۇد كاشغەردە تۈركىي تىللارنىڭ گرامماتىكىسىنى ئىزاھلايدىغان مەخسۇس ئەسەر يېزىش ئارزۇسى پەيدا بولغان ھەمدە دوستلىرى ۋە ئۇستازلىرىنىڭ قىزغىن ئىلھام بېرىشى – مەدەنىيەتتە ئېرىشكەن. ئۇ ، كېچىنى – كۈندۈزگە ئۇلاپ ، جاپالىق ئۆگىنىپ، ھارماي تالماي تىرىشچانلىق كۆرسىتىش ئارقىلىق دۇنيادىكى تۇنجى « تۈركىي تىللار دىۋانى » نى يېزىپ چىققان.

ئۆز ئىرادىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن مەھمۇد كاشغەرىي شۇ چاغدىكى شەھەر – بازار، يېزا – قىشلاقلارنى ئارىلاپ چىقىپ، تىل تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، « تۈركىي تىللار دىۋانى » نىڭ يېزىلىشى ئۈچۈن يېتەرلىك ماتېرىيال توپلىغان. 15 يىللىق تەكشۈرۈشتىن كېيىن ، ئۇ باغدات سەپىرىنى باشلىغان ، باغداتتا داخلىق تىلشۇناس ، ئالىملار بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈپ ، ئۇلاردىن تەلىم ئالغان؛ تەپەككۈر قىلىش ۋە سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ بىلىمىنى مۇستەھكەم يۇقىرى دەرىجىگە ۋە يۈكسەكلىكىگە كۆتۈرگەن.

– 1072 يىلى 2 – ئاينىڭ 25 – كۈنى مەھمۇد كاشغەرىي ئۆزىنىڭ ھاياتىدىكى ئەڭ شانلىق ئىشلىرىنى باشلىغان. تۆت قېتىم تەكرار تۈزىتىش ، تولۇقلاش، مۇكەممەللەشتۈرۈش ئارقىلىق 1077 – يىلى 1 – ئاينىڭ 9 – كۈنى « تۈركىي تىللار دىۋانى » دىن ئىبارەت بۇ بۈيۈك ئەسەرنى دۇنياغا كەلتۈرگەن.



«تۈركىي تىللار دىۋانى ئەسلى نۇسخىسى»



تىلشۇناسلىقتىكى بۇ بۈيۈك ئەسەر ئابباسىيلار خەلىپىلىكىنىڭ خەلىپىسى ئوبۇلقاسىم ئابدۇللاننىڭ مۇكاپاتىغا ئېرىشىپلا قالماستىن ، يەنە شۇ چاغنىڭ ئۆزىدىلا بىرقەدەر كەڭ تەسىر پەيدا قىلغان .

مەھمۇد كاشغەرىي ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە يەنە يۇرتى قەشقەرگە قايتىپ كېلىپ ، ئوپالدا تاكى ۋاپات بولغانغا قەدەر مۇدەررىسلىك قىلغان. شۇڭا مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مەقبەرىسى قەشقەردە « ھەزرىتى موللام قەبرىسى » دەپ ئاتالغان. بۈگۈنكى كۈندە مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قەبرىگەھى دۆلەت ئىچى - سىرتىدىكى مۇتەخەسسسلەر ، ئالىملارنىڭ تەتقىقات بازىسىغا ، شۇنداقلا قەشقەر ۋىلايىتىدىكى داڭلىق سەيلەگاھقا ئايلاندى.

كۆرسىتىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىكى شۇكى، مەھمۇد كاشغەرىي ئوغۇز ، قىپچاق ، ئارغۇ ۋە باشقا مىللەتلەرنىڭ يەرلىك شىۋىلىرىنى ئاددىي ھالدا تىل ماتېرىيالى قىلىپ، ئۇنى خاتىرىلەپ، رەتلەپلا قالماستىن ، بەلكى فونېتىكىلىق ئالاھىدىلىكى ۋە فونېما ئەھۋالىغا ئاساسەن تۇرمۇشنى مەنبە قىلىپ، تۇرمۇشتىن يۇقىرى تۇرىدىغان يېڭىلىق يارىتىش سۈپىتىدە ئەرەب تىلى ، پارس تىلى قاتارلىق سىرتتىن كىرگەن تىللارنىمۇ ئىجابىي يوسۇندا رەتلەپ چىقىپ، ئۇنىڭغا كىرگۈزگەن. بۇنىڭ بىلەن گرامماتىكىنىڭ قېلىپلىشىشى ، تەرەققىياتى ۋە يېڭىلىق يارىتىلىشى ئىشقا ئاشۇرۇلغان. بۇ خىل ئىلمىي تەتقىقات ئۇسۇلى بىزنىڭ ئۆگىنىشىمىزگە ۋە ئۆرنەك قىلىشىمىزغا ئەرزىيدۇ. ئۇ ، مۇنداق دېگەن: « مەن بۇرۇنقىلار قوللىنىپ باقمىغان يېپيىڭى تەرتىپ بويىچە بۇ ئەسەرنى تۈزۈپ چىقتىم. مەن تىل ، نەزمە ، ماقال - تەمسىل ، شېئىر - قوشاق ، بېيىت ، بالادا ۋە نەسردىن ئارىيە ئېلىش ئارقىلىق ، بۇ كىتابنى سۈپەتلىدىم ھەمدە مەخسۇس ئېلىپبە تەرتىپى بويىچە رەتلەپ چىقتىم. ئوقۇرمەنلەر ۋە ئۇنىڭغا قىزىقىدىغان ئادەملەرنىڭ ئۆزىگە ئېھتىياجلىق بولغان سۆزلەرنى تېپىشىغا قۇلايلىق يارىتىش ئۈچۈن ، بىرقانچە يىللىق جاپالىق ئىشلەشنى باشتىن كەچۈرۈپ ، سۆزلەرنى ئۆز جايىدا قويۇپ ، مۇجىمەل بولغانلىرىنى ئېنىقلاپ، تۈگۈنلەرنى يېشىپ چىقتىم.»

«تۈركىي تىللار دىۋانى» ئىدىيە ئالماشتۇرۇشنىڭ قورال كىتابى بولۇپ، شۇ چاغدىكى ئەرەبلەرنىڭ تۈركىي تىللارنى ئۆگىنىشىدىكى قۇلايلىق ئۇسۇل ، يولنى تېپىپ چىقىپلا قالماستىن ، بەلكى ئاممىباب تىللار ئارقىلىق قاراخانىيلار خاندانلىقى دەۋرىدىكى كىشىلەرنىڭ ئىقتىسادىي ، مەنىۋى تۇرمۇشى ، بولۇپمۇ ئىلىم - پەن ، سەنئەت ساھەسىدىكى مۇۋەپپەقىيەتلىرى ، ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈش تەدبىرلىرى ، پەلسەپىۋى - ئەخلاق قاراشلىرى ، ئۆرپ - ئادەتلىرىنى تەپسىلىي تونۇشتۇرغان. شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، ئۇ ، ھەم بىر مورفولوگىيە ئىلمى كىتابى ، ھەم شۇ چاغدىكى جەمئىيەت ۋە تۇرمۇش ھەققىدىكى قامۇس بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.



«تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئاساسلىق مەزمۇنى:



«1. تۈركىي تىللار دىۋانى» ئالدى بىلەن بىر مۇكەممەل قامۇسى لۇغەت بولۇش سۈپىتى بىلەن 7500 دىن ئارتۇق سۆزلەم (سۆز ۋە ئىبارە) نى ئۆز ئىچىگە ئالغان. مەھمۇد كاشغەرىي بۇ سۆزلەرنىڭ ئېتىمولوگىيىسى ، ئىشلىتىلىشىنى جانلىق مىساللار بىلەن چۈشەندۈرگەن ، شۇنداقلا 11 - ئەسىردىكى ئۇيغۇر ۋە باشقا قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ تىلىنى ، ھەرقايسى شېۋىلەرنىڭ پەرقلەرنى كۆرسىتىپ ، گرامماتىكىلىق ، فونېتىكىلىق قائىدىلەرنى ئىزاھلىغان.

«2. تۈركىي تىللار دىۋانى» دا تۈركىي (تىللىق) قەبىلىلەر تەپسىلىي تونۇشتۇرۇلغان ۋە قەبىلىلەرنىڭ تارىخىغا دائىر مەلۇماتلار بېرىلگەن. تۈركىي (تىللىق) خەلقلەرگە دائىر بىرمۇنچە تارىخىي ۋەقە مۇمكىنقەدەر ئەينەن يېزىپ قالدۇرۇلغان. مەھمۇد كاشغەرىي بايان قىلغان ئەھۋاللار ئەرەب ، پارس سەيباھلىرىنىڭ خاتىرىلىرىگە ۋە خەنزۇ يېزىقىدىكى تارىخ كىتابلاردا قەيت قىلىنغان بەزى ۋەقەلەرگە توغرا كېلىدۇ. بەلكى بۇلارنىڭ مۇجىمەل جايلەرنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىشقا ياردەم بېرىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىي ئەرەب تىلىدا ئەسەر يازغانلار ئىچىدە ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلەرى

توغرىسىدىكى مەلۇماتنى پەقەت كىتابلاردىنلا ئالماي ، خەلق ئارىسىدىكى جانلىق پاكىتلار ۋە رىۋايەتلەر ئاساسدا يارىتىپ بەرگەن بىردىنبىر قەلەم ساھىبىدۇر.

« 3. تۈركىي تىللار دىۋانى » دا تۈركىي (تىللىق) قەبىلىلەر ياشىغان جايلار ، بولۇپمۇ قاراخانىيلارنىڭ شۇ زاماندىكى تېررىتورىيىسى ، شۇنىڭدەك تۈركىي (تىللىق) قەبىلىلەر بىلەن قوشنا ئەللەرگە دائىر جۇغراپىيىۋى ناملارنىڭ مەشھۇرلىرى بېرىلگەن ، ھەتتا بۇ ناملار پەقەت ئادەتتىكى ناملار سۈپىتىدلا ئەمەس ، بەزىلىرى بىرەر مۇھىم ۋەقەگە بىرلەشتۈرۈپ تونۇشتۇرۇلغان. مەھمۇد كاشغەرىي شۇ زامانلاردا تېخى ئىسلام دىنىغا كىرمىگەن شەرقىي ئۇيغۇرلارنىڭ چوڭ شەھەرلىرىنى بىر - بىرلەپ ئاتاپ كۆرسەتكەن. بولۇپمۇ خاقانىيە ئۆلكىسى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى چوڭ شەھەرلەرنىلا ئەمەس ، مۇھىم يېزىلارنى ، قاتناش تۈگۈنلىرىنى ، تاغ - دەريالىرىنى تولۇق يازغان. تۈركىي (تىللىق) خەلقلەر جايلاشقان كەڭ دىيارنى يەر يۈزىنىڭ يۇمىلاقلىقى ئۇقۇمى بويىچە ، قىياسەن خەزىنە قىلىپ سىزىپ بەرگەن.

« 4. تۈركىي تىللار دىۋانى » دا نۇرغۇن سۆزلەرنىڭ ئىستېمال مەنىسىنى جانلىق ئىپادىلەش ئۈچۈن ، ئەدەبىي پارچىلار بېرىلگەن. مەلۇم نۇقتىدىن قارىغاندا ، ئالىمنىڭ بۇ ئەدەبىي پارچىلارنىڭ يوقىلىپ ، ئۈنۈملۈك كەتمەي كېيىنكى ئەۋلادلارغا قەدەر يېتىپ بېرىشىنىمۇ ئۈمىد قىلغانلىقى ئېنىق. بۇ قىممەتلىك ئەدەبىي مىراسلار تەخمىنەن 20 پارچىغا يېقىن رىۋايەت ، تەكرارلانغان 6 پارچىسىنى چىقىرىۋەتكەندە 237 پارچە شېئىر ، قوشاق ، تەكرارلانغان قىسمىنى چىقىرىۋەتكەندە 279 پارچە ماقال - تەمسىل ، 2 پارچە ھېكمەتلىك سۆزنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ ، بۇ ، ئۆز زامانىسىدىكى ئەدەبىيات - سەنئەتنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم قىممەتكە ئىگە.

« 5. تۈركىي تىللار دىۋانى » دا ئەينى ۋاقىتتىكى ئۇيغۇرلار ۋە باشقا قېرىنداش خەلقلەرنىڭ ماددىي تۇرمۇشىغا ئائىت بايانلار بېرىلگەن. بۇ بايانلاردىن ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي (تىللىق) خەلقلەرنىڭ قاراخانىيلار دەۋرىدىكى ماددىي مەدەنىيىتىنى بىلىپ يېتىمىز. مەسىلەن ، « تۈركىي تىللار دىۋانى » دا يېزا ئىگىلىكىگە ، چارۋىچىلىق ۋە مال دوختۇرلۇقىغا ئائىت ئاتالغۇلار ، ھەر خىل ھايۋان ۋە قۇشلارنىڭ ناملىرى ، خۇسۇسىيەتلىرى تونۇشتۇرۇلغان. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە قول ھۈنەرۋەنچىلىكىگە ئائىت سۆزلەملەر ، ئۇيغۇر ۋە باشقا قېرىنداش خەلقلەرنىڭ تۇرمۇش ۋە كىيىنىش ئادىتىگە دائىر قىممەتلىك مەلۇماتلار ، تېبابەتچىلىك ئاتالمىلىرى بېرىلگەن بولۇپ ، ئەينى زاماندىكى جەمئىيەت ، سىياسەت ۋە ماددىي تۇرمۇش شەكلىنى تەتقىق قىلىشقا چوڭ ياردەم بېرەلەيدۇ.

« 6. تۈركىي تىللار دىۋانى » غا يەنە ئۇيغۇر ۋە باشقا قېرىنداش خەلقلەرنىڭ ھاكىمىيەت چۈشەنچىلىرىگە دائىر سۆز – ئاتالغۇلار ، يەنە ھاكىمىيەت دەرىجىلىرى ، ھۆكۈمرانلار تەبىقىلىرى ، ئۇنۋانلىرى ، ھەربىي تۈزۈم ، جەڭ تكتىكىلىرى توغرىسىدىكى سۆز – ئاتالغۇلارمۇ كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، زور تارىخىي ماتېرىياللىق قىممىتىگە ئىگە.

« 7. تۈركىي تىللار دىۋانى » دىكى يەنە بىر مۇھىم مەزمۇن كالېندارچىلىق ۋە ئاسترونومىيىگە دائىر مەلۇماتلاردۇر. بۈيۈك قامۇس « تۈركىي تىللار دىۋانى » مەزمۇن جەھەتتىن ئومۇمەن تولىمۇ كۆپ قىرلىق ، ئۇنىۋېرسال ، قاراخانىيلار دەۋرىدىكى ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇشنىڭ ھەممە تەرەپلىرى يورۇتۇپ بېرىلگەن بولۇپ، ئۇنىڭدىكى بىلىم ، مەزمۇنلارنىڭ تىرىن ۋە كەڭلىكىدىن ئېيتقاندا ئاللىقاچان « لۇغەت » سۆزىنىڭ ھازىرقى مەنىسىدىن زور دەرىجىدە ھالقىپ كەتكەن بولۇپ، ھەقىقەتەنمۇ تۈركىي (تىللىق) خەلقلەر مەدەنىيىتىنىڭ بۈيۈك قامۇسى ، دۇنيا تىلشۇناسلىقىدىكى مەڭگۈ ئۆلمەس ئۇلۇغ ئەسەر ، بۈيۈك ئابىدە ھېسابلىنىدۇ.

« قەشقەر » ژۇرنىلى ، 2005 . 5 – سان)



«تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ يوقىلىپ كېتىشى ۋە قايتا تېپىلىشى



مىلادىيە 1074-يىلى 2-ئايدا، مەھمۇد كاشغەرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى ئەرەب ئابباس خانىدانلىقىدىكى خەلىپە ئوبۇلقاسىم ئابدۇللاغا تەقدىم قىلغان، شۇنىڭ بىلەن بۇ لۇغەت خان ئوردىسىدا ساقلانغان. ئۇرۇش سەۋەبىدىن، خان ئوردىسى كۆيدۈرۈلۈپ خارابىلىققا

ئايلىنىدۇرۇۋېتىلگەن، بۇنىڭ بىلەن لۇغەت ئىز-دېرەكسىز يوقىلىپ كەتكەن .

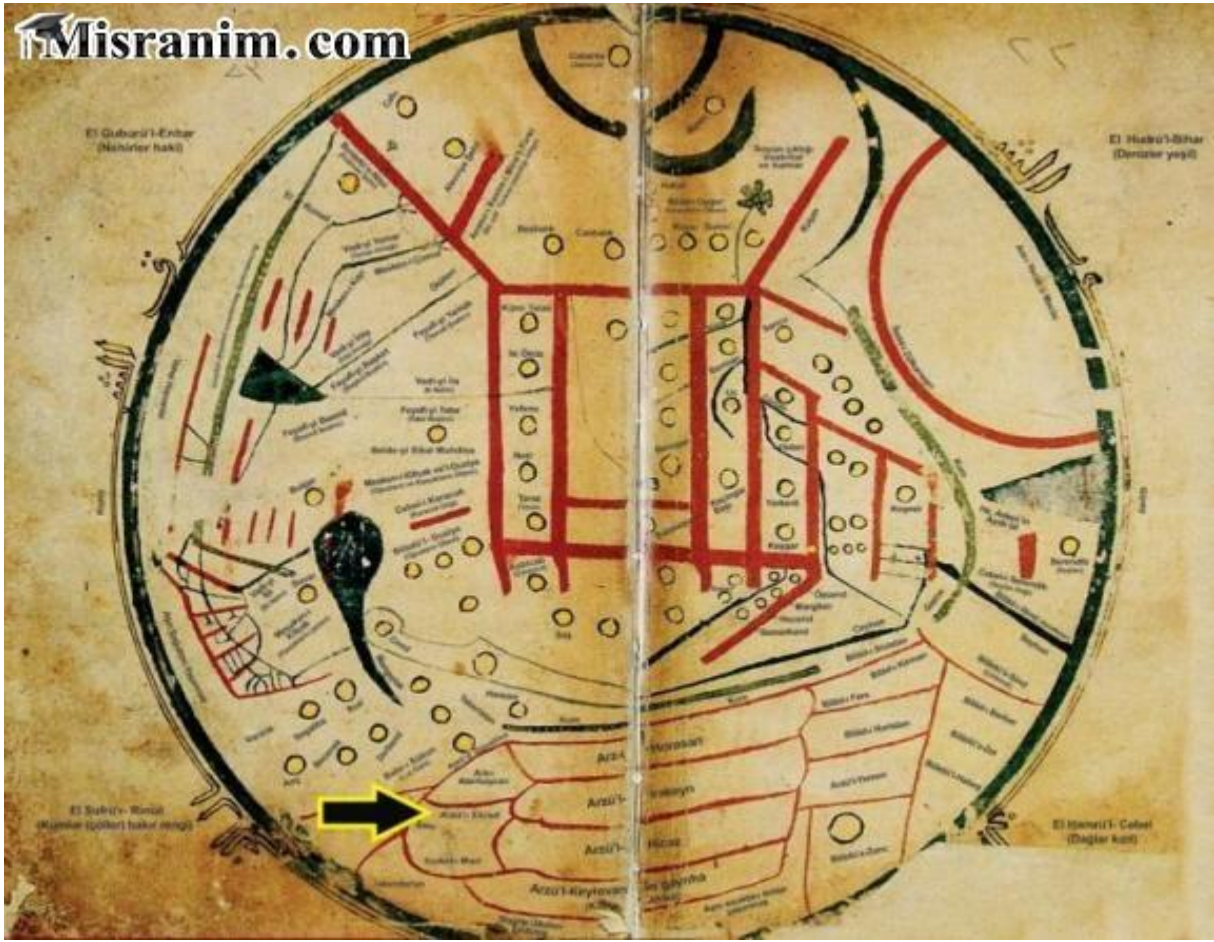
12- ئەسىرنىڭ 90-يىللىرى، باغدات كوچىسىدا چاچلىرى پاخىيىپ كەتكەن بىر ئايال پەيدا بولغان، ئۇ ئايال دۈمبىسىگە بىر بوغچۇما ئارتىۋالغان بولۇپ، ئۇدۇل خان ئوردىسىغا قاراپ ماڭغان. خەلىپە ئوبۇلقاسم ئابدۇللاننىڭ ئەۋلادى بولغان بۇ ئايال بوغچۇمنى ئېچىپ، پادىشاھقا «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تەقدىم قىلغان. پادىشاھ قاتتىق ھايجانلىنىپ، ئادەم تەشكىللەپ، لۇغەتنى نەچچە ئون نۇسخا كۆچۈرتكۈزگەن. ئۇزۇن ئۆتمەي، ئەھل سەلىپنىڭ 2-قېتىملىق شەرققە يۈرۈش قىلىشىدا، ئۇرۇش ئوتى ئەرەب زېمىنىنى ۋەيران قىلىۋەتكەن، شۇنىڭ بىلەن، «تۈركىي تىللار دىۋانى» يەنە بىر قېتىم يوقىلىپ كەتكەن. كىشىلەر پەقەت بەزى ئەسەرلەردىنلا مۇشۇنداق بىر لۇغەتنىڭ بارلىقىنى بىلگەن .

1- دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە. تۈركىيىلىك كىتاب ساقلىغۇچى ئاقسۆڭەك ئەلى ئەمىرنىڭ كىتاب ئامبىرىنى زەمبىرەك ئوقى پارتلىتىپ، ئېچىپ قويغان، كىشىلەر بۇ يەردە چۈشىنىكسىز بىر كىتابنى بايقىغان، مۇئەللىم رىفئەت ئىسىملىك بىر ئوقۇتقۇچى بۇ كىتابنى ئۆيىگە ئاپىرىپ تەتقىق قىلىپ، ئۇنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئىكەنلىكىنى بايقىغان. ئىككى يىلدىن كېيىن، ئۇ ئىستانبۇل شەھىرىدە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئەسلى نۇسخىسىنى نەشر قىلدۇرغان. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى نۇرغۇن دۆلەتلەرنىڭ تارىخى ۋە مىللەتلەر تىلى خاتىرىلەنگەن بۇ بۈيۈك ئەسەر، دۇنيانىڭ ھەرقايسى ئەللىرىدىكى ئالىملارنىڭ دىققىتىنى قوزغىغان، لېكىن بۇ لۇغەتنى ئوقۇپ چۈشىنەلەيدىغانلار ئانچە كۆپ بولمىغان .

بېسىم ئاتالاي ئىسىملىك تۈركىيىلىك بىر تىلشۇناس 21 يىل ۋاقىت سەرپ قىلىش ئارقىلىق «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى ئەرەبچىدىن تۈركچىگە تەرجىمە قىلىپ، 1957-يىلى ئەنقەرە شەھىرىدە نەشر قىلدۇرغان. كەينىدىنلا سوۋېت ئىتتىپاقى تىلشۇناسى سالەم مۇتەللىپوۋ تۈرك يېزىقىدىكى «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى ئۆزىگە تەرجىمە قىلىپ، 1960-يىلى تاشكەنتتە نەشر قىلدۇرغان.

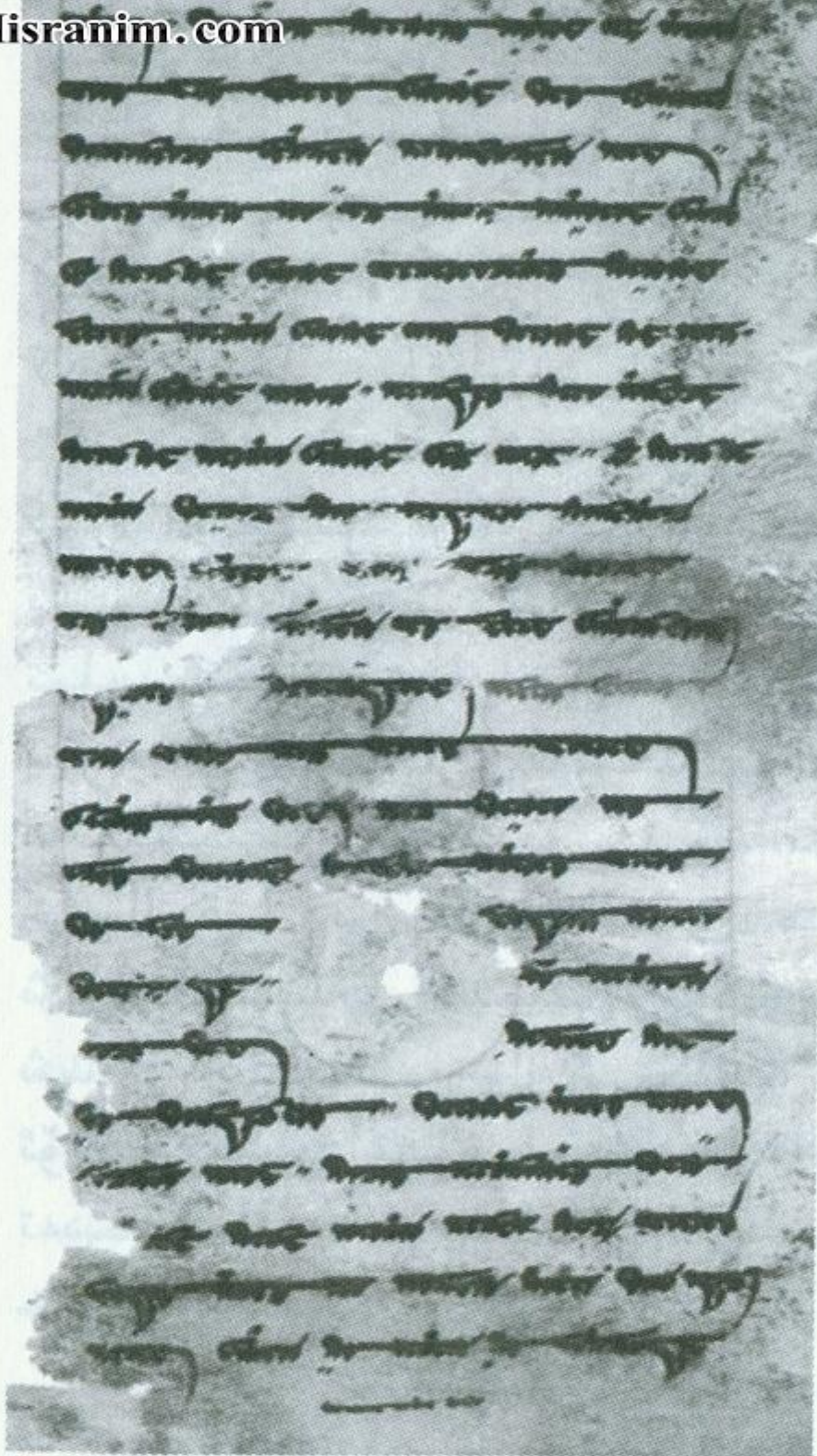
دۆلىتىمىز تىلشۇناسلىرى ئەرەب يېزىقىدىكى «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلدى، 1981-يىلىدىن باشلاپ ئۇنىڭ ئۈچ تومى ئۈرۈمچىدە كەينى-كەينىدىن نەشر قىلىندى.





ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد كاشغەرىي تەرىپىدىن سىزىلغان دۇنيا خەرىتىسى





قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى



Misranim.com

تۈركىي تىللار دىۋانى

(مۇھەممەدىيە)

تورغۇن يىلتىز

زەر دىۋان، گۈنۈر دىۋان، شەيخ دىۋان، سەرۋەر دىۋان، تۈركىي تىللارغا خەلق، ئەل ئىختىدارە رەھبەر دىۋان، كىتەپخانىم جانجان، پەن سەئىدگە ئەخلىقەر دىۋان، ئىشۋانغا مەنەپىيان، دامتەن ئىسرا جەۋھەر دىۋان، كۆلەپچەككە ئەرجىسان، لوگىيەنى ئەل، مۇستەبەر دىۋان، داغۇزغا ئۇچقان بۇ يىشى ئىككى بەك سەككىز، دەيدۇق، بەلكى مەھەبۇد كاتتەرىپىشە پەندۈرە شەكىز، دەيدۇق، خەلىقكەم ئەتى بەخش تاجدار باغا، تەزىز، دەيدۇق، خۇرىتى ئىلىغا كىشان كەھنىشك جەگىز، دەيدۇق، بارچە دەلتى ئۇلچە مەنتەخۇش كەلگەن ئىلىر دىۋان.

قوزغىغان دۇنيا ئىسرا زور زەئىزە گەبىدۇر ئۇزى؟ كىم كىزى يۇلتۇل ئەلەن ئىشان ئالدىغا كىرىتەپ بۇزى؟ كىم كىزى ئەسلى مەرىپەتتە بەگىگە ھەم ئۆتكۈز كۆزى؟ كىم كىزى سەيون ئولنا زەرگە لوختەن ھەر بىر سۆزى؟ ئىسى مەھەبۇد كاتتەرىپىدۇر، قىلىغا ئەسەر - دىۋان!

ۋادەرىخ سەنە بەل بىزۈن دۇنياغا كىشەن بىر بۇۋاق، بۇزى كاتتەرىپ كۆلۈزۈر، كۆپەل ئەننا ئاچىتى ئۇچاق، جىسەدە ئۆزگەنلىكى ئەكەت سۆيى ئورۇز مۇلاق، زىنىتى ئىشۋانغا پىك ئاۋىسەت بولدى ئوچىق، سەككىپ ئارىستە پالئەتەپ قەلەم، دەپتەر، دىۋان.

ئىلىسى ئەسەر جۈسەيىن بەختىپار ئەشەك بىشى، چەك - ئەلەم، خىزەت، قەدەمدە ئەق پىشەكەن ئالشى، ئىسەندۇر سۆزۈ رابىنىيە خىمىر، كۆپەپ پەرۋىشى، پەن - ئىلم پەرۋانىسى، ئەخلىق - پەزىلەت خەشەن، كىزىۋۇلۇق مەھەبۇد ئۆزۈشكە پىلىرىغا ئۆزۈر، دىۋان.

ئۇ زاسان... ئالى بىلىم ئوگىيە كاتتەرىپ جاتتەگەر، كۆنچىكتەن كۆنچىكتە ئالقى، پەلگە ھۇدەگەر، مەندەرىنى ئىچىدە، ئەمانەتدە... ئەسەل بەرەزىر، خۇددى ئۇ ئوگىيەدە ئۇزۇس ئىزى مەھەبۇد مۇتەزەر، پەن - ئىلىمگە جان پىدالىق كۆلگەندە مۇلچەر، دىۋان.

رەھىس قۇنىسەلغا چىلىغا مەنىستە، ئىلىس ئۇچىمۇ، سەنەھەزى ئارىخ، بەلشە چۇغرىپەپە بولدى ئۇدۇم، ئەشەقەت كەلەپ، ئاچانئۇق، ئىپەتتە چۇچۇم - ئەرەپى، پارس تىلىرىغا ئىلىمى مۇجەسەل ئۇلۇم... بارچە پىشەن كۇبەكى ئالغۇن، ھەزرىتم زەرگەر، دىۋان.

ئىبەدىسى قاراخانىيلاردا ئىپەتتەلەپ مەشەقەت، ئىگەلەپ ئىسارە قىلىپتەن ھەققىدە سەۋل ئىسەلەت، سەھەرىمان مەزكۇرەلەر كىزىمەنە ئىلىم، ئىشەپتە،

©2008 - بىل ئىكەن - تورغۇن



تۈركىي تىللار دىۋانى كومپىيوتەر لوغىتىنى بۇيەردىن چۈشۈرۈڭ:

<http://www.birhon.com/?p=266>



مەنبە : رەسىملەر بۇرۇن ساقلىۋالغانلىرىم قالغىنى ئىزدەپ توپلاندى .

18- «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى قىلىچقا

ئائىت بايانلار ھەققىدە مۇلاھىزە

ئاپتور: ئابدۇقەييۇم مىجىت

قىسقىچە مەزمۇنى: بۇ ماقالىدە « تۈركىي تىللار دىۋانى » دىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋىي جەڭ قۇرالى بولغان قىلىچقا ئائىت بايانلار ھەققىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزۈلدى ۋە ئۇنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ھەربىي ئىشلىرىدىكى رولى مۇئەييەنلەشتۈرۈلدى.

ئاچقۇچلۇق سۆزلەر : ئۇيغۇر قىلىچ جەڭ

ئىنسانلارنىڭ تۆمۈردىن پايدىلىنىشى بىلىشى — ئۇلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش قۇراللىرىنىڭ ئۆزۈمنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ ئىگىلىك شەكلىنىڭ ئۆزگىرىشىگە غايەت زور دەرىجىدە تەسىر كۆرسىتىپلا قالماستىن، بەلكى يەنە ئۇلارنىڭ تۆمۈردىن جەڭ قۇراللىرىنى ياساپ تەبىئەتتىكى يىرتقۇچ ياۋايى ھايۋانلار ۋە باشقا قەبىلە - قەۋىملەرنىڭ ھۇجۇمغا تاقابىل تۇرۇپ ئۆزىنى قوغداش ياكى ھۇجۇم قىلىپ ئۆزىدە يوق بولغان نەرسىلەرگە ئېرىشىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئىقتىياجلىرىنى قاندۇرۇشنى ماددىي كاپالەتكە ئىگە قىلدى. بۇ ئىپتىدائىي ئىنسانلارنىڭ مەلۇم قۇراللارنىڭ ياردىمى بىلەن ئۆزىگە پايدىسىز مۇھىتنى ئۆزگەرتىش، مەلۇم قۇرالنىڭ كۈچى بىلەن ئۆزىنىڭ قوغدىنىش ئىقتىدارىنى تېخىمۇ كۈچەيتىش ئۈچۈن ئەقلى ئىزدەنگەنلىكىنىڭ بىر روشەن ئىپادىسى. ھەربىي ئىلىمىدە قۇرال - ياراغلارنى سوغۇق قۇراللار، ئوت قۇراللار ۋە زامانىۋىي قۇراللار دەپ ئۈچكە بۆلىدۇ. قىلىچ بولسا ئىنسانلار جەمئىيىتىدە ئەمگەك قۇراللىرى بىلەن جەڭ قۇراللىرى ئايرىلغاندىن كېيىن پەيدا بولغان سوغۇق قۇراللار تۈرىگە مەنسۇپ بولۇپ، ئوت قۇراللار پەيدا بولۇشتىن بۇرۇن قىلىچنىڭ قانچىلىك مۇھىم رول ئوينىغانلىقى بىزگە نامەلۇم ئەمەس. قىلىچ — يېقىن ئارىلىقتا جەڭ قىلغاندا ھۇجۇم قىلىش ياكى قوغدىنىش ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان چاپقۇچى ۋە سانچىغۇچى قۇراللارنىڭ بىرى بولۇپ، قوشۇن ئىشلەتكەن قىلىچنىڭ ئاز - كۆپلىكى يېقىن ئارىلىقتىكى جەڭلەردە ئىنتايىن ھەل قىلغۇچ رول

ئوينايتتى. قىلىچ قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ھەربىي يۈرۈشلىرىدە ۋە ئۇرۇش - جەڭلىرىدە ناھايىتى كەڭ ئىشلىتىلگەن، شۇنداقلا ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينىغان جەڭ قۇراللىرىدۇر. «ئۇيغۇرلار ئۆتۈكەن تاغلىرى ئەتراپلىرىدا ياشىغان مەزگىللەردىن باشلاپلا رودا تاشلاردىن تۆمۈر ئېرىتىپ ئۇنى تاۋلاپ قىلىچلارنى ياساپ جەڭدە ئىشلەتكەن. بۇ ئەنئەنە ئىدىقۇت ۋە قاراخانىيلار دەۋرىدىمۇ ئىزچىل داۋاملاشقان»^①. «ئارخىئولوگىيەلىك تېپىلمىلارغا ئاساسلانغاندا، ئەجدادلىرىمىز ياشىغان جايلاردىكى شەھەر خارابىلىرىدىن چىققان قۇرال تۈرلىرى ئاساسەن يېقىن ئارىلىقتا جەڭ قىلىش قۇراللىرى بولۇپ، «قەلئەلەرنىڭ مۇھاپىزەتچىلىرى يېقىن ئارىلىقتىن ھۇجۇم قىلىش قۇراللىرى، يەنى قىلىچ، نەيزە ۋە خەنجەرلەر بىلەن قۇراللانغان.»^② چۆچەك ۋە جەڭنامىلەردە بىر يالماۋۇزنى ياكى دىۋىنى يىڭىپ ئۆزى دۇچ كەلگەن مۇشكۈلاتنى ئاسانلاشتۇرۇش شۇ قەھرىماننىڭ جاسارىتى ۋە قورقۇمسىزلىقىغا باغلىق بولغاندىن سىرت، ئۇنىڭ مىسران قىلىچىنىڭ خاسىيەتلىك ئىكەنلىكىگىمۇ باغلىق ئىدى. باتۇرلار قولغا مىسران قىلىچىنى ئېلىپ نەرە تارتقان پەيتلەر تالاي جەڭنامىلەرنىڭ كولىمىناتسىيىسى بولاتتى. ئۇيغۇر خەلق داستانلىرىدا تەسۋىرلەنگەن ھېچبىر قەھرىمان قىلىچىسىز تەسۋىرلەنگىنى يوق. مەسىلەن، ئوغۇز خاقاننىڭ قىتاتىنى ئۆلتۈرۈشىدە، چىن تۆمۈر باتۇرنىڭ مەختۇمسۇلانى قىيىنغان يەتتە باشلىق يالماۋۇزنىڭ باشلىرىنى چىپپى تاشلىشىدا ئۇلارنىڭ قىلىچى ئەڭ مۇھىم ۋە ئاساسلىق جەڭ قۇرالى بولغان. بىز «چىن تۆمۈر باتۇر» داستانىدا:

چىن تۆمۈر باتۇر ئۆيىدە بارمۇ؟

ئارغىماق ئىتى ئېغىلدا بارمۇ؟

مىسران قىلىچى قۇرۇقتا بارمۇ؟

ئالغۇر بۈركۈتى ئورنىدا بارمۇ؟^③

دېگەن بېيتلارنى ئۇچرىتىمىز. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، قىلىچ ئاساسىي جەڭ قۇرالى بولغانلىقتىن قەدىمكى ئەجدادلىرىمىز ئۆزىنىڭ قىلىچىنى ياتسا بىشىدا، ئولتۇرسا يىنىدا قويۇپ ناھايىتى ئەتىۋارلاپ ئىشلەتكەن. يازما يادىكارلىقلىرىمىزدىكى ئىككى بۈيۈك نامايەندە بولغان «قۇتادغۇ بىلىك» بىلەن «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىمۇ قىلىچ ناھايىتى كۆپ جايدا تىلغا ئېلىنغان بولۇپ، قىلىچ ھەققىدىكى بايانلارنىڭ كۆپلىكىدىن قىلىچنىڭ ئەينى ۋاقىتلاردا ناھايىتى كەڭ ئىشلىتىلگەنلىكى ۋە قىلىچنىڭ ئەڭ ئىلغار جەڭ قۇرالى ھىسابلانغانلىقىنى بىلەلەيمىز. مەسىلەن، «قۇتادغۇ بىلىك» تە:

« { 2418 } ۋەزىر بىر ئىككىنچى سۇ باشلار ئالەم،

بىرى قىلىچ تۇتتى، بىرى قەلەم.

{ 2425 } قىلىچ بىلەن ئالدى كۆر، ئەل ئالغۇچى ،

قەلەم بىلەن باستى ئول ئەل باسقۇچى ④.»

دېيىلگەن بولۇپ، بۇ باياندا « دۆلەتنى ئىدارە قىلىش ئۈچۈن، ئوڭ قولدا قىلىچ ، سول قولدا قەلەم » بولۇشى كېرەكلىكىدەك ئىدىيە ئالغا سۈرۈلگەن. يۈسۈپ خاس ھاجىپ « قۇرال » بىلەن تەڭداش مەنىدە ئىشلەتكەن « قىلىچ » ھاكىمىيەتنى تۇتۇپ تۇرۇشنىڭ ئۇل ئاساسى ۋە قانۇنىي ئىجرا قىلىشنىڭ ئۈنۈملۈك ۋاستىسىدۇر. ئۇنىڭدىن باشقا، « تۈركىي تىللار دىۋانى » دىمۇ قىلىچ ھەققىدە نۇرغۇن بايانلار بېرىلگەن بولۇپ، « دىۋان » دىكى بۇ بايانلار پەقەت بىر قىسىم سۆزلەرنى چۈشەندۈرۈش، ئىزاھلاش ئېھتىياجى بىلەن مىسال سۈپىتىدە تىلغا ئېلىنغان بولسىمۇ، بىزنى ئەينى ۋاقىتتىكى ئۇيغۇرلارنىڭ قىلىچنى ئىنتايىن مۇھىم بىر جەڭ قۇرالى سۈپىتىدە ئىشلەتكەنلىكى ھەققىدىكى قىممەتلىك ئۇچۇرلار بىلەن تەمىنلەيدۇ. « دىۋان » دىكى قىلىچ ھەققىدىكى بايانلار شۇ دەۋردىكى ئەجدادلىرىمىزنىڭ قۇرال - ياراغ مەدنىيىتىنى ۋە ئۇرۇش سەنئىتىنى چۈشىنىشىمىزگە ياردەم بېرىدۇ.

«تۈركىي تىللار دىۋانى » دا قىلىچ سۆزى چۈشەندۈرۈلۈپ مۇنداق دېيىلگەن: « قىلىچ — ماقالدا مۇنداق كەلگەن: قوش قىلىچ بىر قىنغا سىغماس. بۇ ماقال ئىككى ئادەم بىر ئىشقا ئىنتىلگەندە ياكى ئىككى ئادەم بىر قىزنى ئالماقچى بولغاندا ئېيتىلىدۇ. خاقانىيە بەگلىرىگىمۇ مۇشۇ سۆز بىلەن ئات قويۇلىدۇ. مەسىلەن، «قىلىچ خان » دېگەندەك. بۇ « ئىش - ھەركەتتە قىلىچتەك ئۆتكۈر خاقان » دېگەن بولىدۇ. شېئىردا مۇنداق كەلگەن:

باتۇر ئەرلەر (بىر-بىرىنى جەڭگە) چاقىرىشتى ،

قىغىر كۆز بىلەن قاراشتى،

ھەممە قۇرال بىلەن توقۇنۇشتى،

قىلىچ قىنغا تەستە سىغدى .

بىر جەڭنى تەسۋىرلەپ شۇنداق دېيىلدۇ: باتۇرلار بىر - بىرىنى جەڭگە چاقىرىشتى، غەزەپلىك كۆزلەر بىلەن قاراشتى، ھەممە قۇراللارنى ئىشقا سېلىپ جەڭ قىلدى، نۇرغۇن قان ئويۇپ قالغانلىقتىن قىلچىلار قىنىغا ئاران سوغدى. «^⑤ مەھمۇد قەشقىرى تىلغا ئالغان يۇقارقى ماقالدا قىلچ ئەرلەرنىڭ « ئەرلىكى » گە، قىلچىنىڭ قىنىنى (يەنى غىلىپى) ئاياللارنىڭ « ئانىلىقى » غا سىموۋۇل قىلىنغان بولۇپ، ئىككى ئەر كىشىنىڭ بىر قىزنى ئىلىشقا تەڭ ھەرىكەتلىنىشى خۇددى ئىككى قىلچىنى بىر غىلابقا سىلىشقا ئۇرۇنغاندەك ئىش بولىدىغانلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. قىلچ پەقەت بىر جەڭ قۇرالى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى يەنە ئىش - ھەرىكەتتىكى بىر خىل « ئىتتىكىلىك، ئۆتكۈرلۈك ۋە كەسكىنلىك » كە سىموۋۇل قىلىنغانلىقتىن، « قىلچ » سۆزى خاقانىيە بەگلىرىگە ئىسىم قىلىپ قوللىنىلغان. ئۇنىڭدىن باشقا، نۇرغۇن قان ئويۇپ قالغانلىقتىن قىلچىلار قىنىغا تەستە سىغىۋەتكەن قاتتىق جەڭلەرنىڭ بولغانلىقىغا قاراپ، بىز جەڭدە قىلچىنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە كۆپ ئىشلىتىلىدىغان جەڭ قۇرالى ئىكەنلىكىنى قىياس قىلىمىز.

« دىۋان » دا يەنە: « تۆمۈر » دىگەن سۆزنى چۈشەندۈرۈپ: بۇ سۆز < كۆك تەمۈر كىرۈ تۇرماس > دېگەن ماقالىدىمۇ كەلگەن. بۇ < كۆك تۆمۈر بىكار تۇرمايدۇ. تەگكەن بىرىنى يارلايدۇ > . دېگەن بولىدۇ. بۇنىڭ باشقا بىر مەنىسىمۇ بار. قىرغىز، ياباقۇ، قىپچاق ۋە باشقا خەلقلەر قەسەم ئىچكەندە ياكى ۋەدە قىلغاندا، قىلچىنى يالىڭاچلاپ، ئالدىغا كۈندىلىك قويىدۇ - دە < كۆك كىرسۇن ، قىزىل چىقسۇن > دەيدۇ. بۇ < ۋەدە بۇزۇلسا، قىلچ قانغا بۇيالىسۇن، تۆمۈر ئۆچ ئالسۇن > دېگەن بولىدۇ. چۈنكى، ئۇلار تۆمۈرگە ھۆرمەت قىلىدۇ. «^⑥ دەيدۇ. ئۇلار قەسەمدىن ئىبارەت بۈيۈك ئەھدىنى تۈزۈشكەندە، قىلچىنى يالىڭاچلاپ يەرگە سانجىپ قويۇپ، < ئىچكەن قەسەم، بەرگەن ئەھدىگە كىم ئەمەل قىلمىسا قىلچ قانغا بويلىدۇ > غانلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. قىلچ قەدىمكى ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەر ئۈچۈن پەقەت بىر جەڭ قۇرالى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى قەسەم قىلىشىپ ئىتتىپاق تۈزگەندە، ۋەدىلەشكەندە شاھت سۈپىتىدە تىكلەپ قويىدىغان مۇقەددەس نەرسە ھىسابلانغان. بۈگۈنكى كۈندىمۇ ئۇيغۇرلاردا، بىرەر كىچىك بالا ياكى توغۇتلۇق ئايال كىشى ئۆيدە يالغۇز قالسا پىچاققا ئايەت ئوقۇپ ھۇرۇپ، ئاندىن ياستۇقنىڭ ئاستىغا قويۇپ ياتىدىغان ئادەت بار بولۇپ، بۇ تۆمۈرنى ۋە تىغلىق ئەسۋابلارنى ئولۇغلاشنىڭ تۇرمۇشىمىزدىكى بىر ئىپادىسىدۇر.

قەدىمكى ئۇيغۇرلار ئۆزىنىڭ قۇراللىرىنى بولۇپمۇ قىلچىلارنى ناھايىتى سېتىپ، مۇستەھكەم ۋە چىڭ ياسىغان. « تۈركىي تىللار دىۋانى » دا خاتىرىلەنگەن قىلچ ھەققىدىكى پارچە - پۇرات بايانلارنى جىپسىلاشتۇرساق ناھايىتى پۇختا ياسالغان قىلچىلار كۆز ئالدىمىزدا نامايەن بولىدۇ. « دىۋان » دا: « قىلچ توقۇلدى - قىلچ سوقۇلدى. پىچاق سوقۇلسۇمۇ شۇنداق دېيىلدۇ^⑦ ». دېيىلگەن بولۇپ، قىلچ سوقۇشنى « قىلچ توقۇلدى » دەيدىغانلىقىنى ئىپادىدۇ. « دىۋان » دا يەنە: « قول -

قىلىچ ۋە پىچاقنىڭ يۈزىگە ئويۇلغان نوپەش. بۇنىڭغا كۆپىنچە ئالتۇن بىلەن ھەل بېرىلىدۇ. بۇنى < قىلىچ قولى > دەيدۇ.® دەيدۇ، بۇنىڭدىن ئەينى دەۋرلەردە قىلىچنىڭ سېپىغا ئالتۇندىن ھەل بېرىلىدىغانلىقىنى بىلگىلى بولىدۇ، لېكىن جەڭچىلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ قىلىچلىرىنىڭ ساپلىرىغا ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن بولۇشى ناتايىن. مەسىلەن، « دىۋان » دا « ساپلىق » دېگەن سۆز چۈشەندۈرۈلۈپ مۇنداق دېيىلگەن: « ساپلىق — ساپلىق، دەستىلىك. قىلىچ، پىچاققا ئوخشايدىغان نەرسىلەرگە ساپ بولۇشقا يارايدىغان نەرسە. ھەر قانداق نەرسىنىڭ سېپى < ساپلىق > دېيىلىدۇ.® دېيىلگەن. « دىۋان » دا يەنە « تۇغۇ — قىلىچ، پىچاق ۋە خەنجەرگە ئوخشاش نەرسىلەرنىڭ سېپىنى چىڭىتىش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا تىقىپ قويۇلىدىغان ئىنچىكە تۆمۈر زىخچە. ® دېيىلگەن. بۇنىڭدىن بىز ئەينى ۋاقىتتا قىلىچ دەستىسىنىڭ (يەنى تۇتقۇچىنىڭ) « قول ، ساپلىق » دېيىلىدىغانلىقىنى ۋە قىلىچنىڭ سېپىنى چىڭىتىش ئۈچۈن، « توغۇ » دەپ ئاتىلىدىغان تۆمۈر زىخچىلارنىڭ ئىشلىتىلىدىغانلىقىنى بىلىمىز. قىلىچ دەستىسىنىڭ ماتىرىيالى ھەققىدە: « سۇرقۇچ — سىر دەرىخىنىڭ يىلىمى. بۇيىلىم قىلىچ ۋە خەنجەر دەستىلىرىنى چاپلاشقا ئىشلىتىلىدۇ (11) ». دېيىلگەن بولۇپ، قىلىچنىڭ تۆمۈر دەستىسى ئىككى تال ياپىلاق ياغاچنىڭ ئوتتۇرىسىغا قىستۇرۇلۇپ، ئاندىن « سۇرقۇچ » دېيىلىدىغان سىر دەرىخىنىڭ يىلىمى بىلەن چاپلىنىدىغانلىقى ھەققىدىكى باياندىن بىز شۇ دەۋرلەردە مەخسۇس قىلىچ ياسايدىغان ئۇستىلارنىڭ بولغانلىقىنى قىياس قىلالايمىز.

« دىۋان » دا قىلىچنىڭ غىلىپى « قىن » دېيىلگەن بولۇپ، بۇ سۆز چۈشەندۈرۈلۈپ: « قىن — پىچاق ۋە قىلىچقا ئوخشاش نەرسىلەرنىڭ قىنى. قىلىچ قىنى. » (12) دېيىلگەن. بۇ سۆز ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىمۇ شۇ مەنە ۋە شۇ شەكىلدە ئىشلىتىلمەكتە. مەسىلەن، « قىلىچ ئۆز قىنىنى كەسمەس. » دېگەن تەمسىل كەڭ ئىشلىتىلىدۇ. « دىۋان » دا « قىن: قامچى — قامچا. قىلىچ قامچى — قىلىچلىق قامچا، ئىچىدە قىلىچى بار قامچا (13) ». دېيىلگەن بولۇپ، بىز قاراخانىيلار دەۋرىدە ئىچىدە قىلىچى بار قامچىلارنىڭمۇ جەڭدە ئىشلىتىلگەنلىكىنى قىياس قىلالايمىز. « دىۋان » دا يەنە: « سۇۋرى — قىلىچ، نەيزە، مۇنار ۋە زىققا ئوخشاش ئۇچلۇق نەرسىلەر (14) ». « قاراقلغ — كۆز قارىغى بار. كۆزى يوقتەك جەڭگە كىرىدۇ. بۇ سۆز باتۇرلارنىڭ جەڭدە قارشىسىدىكى قىلىچ، نەيزىلەرگە پەرۋا قىلماي، بىر — بىرىگە ھۇجۇم قىلىشىغا تەمسىل قىلىنىدۇ. » (15) دېيىلگەن. دېمەك، دۈشمەن قىلىچ بىلەن ھۇجۇم قىلغان ئىكەن، ئەسكەرلەرنىڭمۇ قىلىچ ئىشلىتىپ تاقابىل تۇرۇش زۆرۈرىيىتى بولىدۇ. بۇ باياندىن دۈشمەنلەرنىڭ قۇراللىرى ئىچىدە قىلىچلارنىڭ بارلىقىنى بىلىمىز. « دىۋان » دا يەنە: « توتۇقتى — تاتلاشتى، داتلاشتى. قىلىچ توتۇقتى — قىلىچ داتلاشتى، قىلىچنى دات باستى (16) ». دېيىلگەن. « قىلىچ قىنىدا ياتسا دات باسدۇ، بىرلىك بۇزۇلسا يات. » دېگەن ماقال بار بولۇپ، بۇنىڭدىن ئەجدادلىرىمىزنىڭ تۆمۈر قۇراللىرىنى ئىشلىتىپ تۇرمىسا ئۇنىڭ داتلىشىپ قالىدىغانلىقىدەك

خۇسۇسىيىتىنى بىلگەنلىكىنى بىلەلەيمىز ھەمدە بۇ ماقالىنىڭ ئىچكى ئۇيۇشۇش كۈچى ئاجىزلىشىپ، ئۆز ئىچىدىن ئىناقسىزلىق كۆرۈلسە يات دۈشمەنلەرنىڭ ھۇجۇم قىلىدىغانلىقىنى ئىپادىلەپ ئېيتىلغانلىقىنى تونۇپ يىتەلەيمىز. قىلىچىنىڭ ئىتتىكىلىكىنى بىلدۈرۈش ھەققىدە « دىۋان » دا : « يىتىگ — ئىتتىك . ئىتتىك پىچاق . قىلىچ ۋە قىلىچقا ئوخشاش ئىتتىك نەرسىلەرگىمۇ مۇشۇ سۆز ئىشلىتىلىدۇ. » (17) دېيىلگەن بولۇپ، « يىتىگ » دېگەن سۆز ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا « يىتىگ، ئىتتىگ، ئىتتىك، ئىتتىك » دېگەندەك شەكىللەردە ساقلىنىپ قالغان. « دىۋان » دىكى قىلىچ ھەققىدىكى بايانلارنىڭ مۇشۇنداق كۆپلىكى ۋە ئىنچىكىلىكىگە قاراپ، بىز شۇ دەۋرلەردە قىلىچنىڭ ناھايىتى كەڭ ئىشلىتىلگەنلىكىنى قىياس قىلالايمىز. « دىۋان » دا تىلغا ئېلىپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدىغان يەنە مۇنداق بىر بايانمۇ بار: « ئۆگە — تەجرىبىلىك، ئەقىللىق، كاداڭ. ئاددىي خەلق ئىچىدىن چىققان قىرى — سال كىشىلەرگە بېرىلگەن، تىگىندىن بىر دەرىجە تۆۋەن ئاتاق. بۇ سۆز مۇنداق كېلىپ چىققان: زۇلقەرنەين چىنغا قاراپ ئىلگىرىلىگەندە، ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشۇش ئۈچۈن، تۈرك خاقانى ياشلاردىن تەركىب تاپقان بىر بۆلۈك ئەسكەرنى ئەۋەتىدۇ. خاقاننىڭ ۋەزىرى : « سىز زۇلقەرنەينگە ياشلارنىلا ئەۋەتتىڭىز، ئۇلارنىڭ ئىچىدە تەجرىبىلىك، ياشانغان ئۇرۇش ماھىرلىرىدىن بىرەر ئادەمنىڭ بولۇشى كېرەك ئىدى. » دېگەندە، خاقان ياشانغان ۋە تەجرىبىلىك مەنىسىدىكى « ئۆگە » سۆزىنى قوللىنىپ، « ئۆگەنمۇ ؟ » دېگەن. ۋەزىر « ھەئە » دەپ جاۋاب بەرگەن. شۇنىڭ بىلەن خاقان ياشانغان، سىناغان بىر ئادەمنى ئەۋەتكەن. ئۇلار بۇ كىچىسى زۇلقەرنەيننىڭ ئالدىنقى ئەسكەرلىرىگە ھۇجۇم قىلىپ، ئۇلارنى يەڭگەن. بىر تۈرك ئەسكىرى زۇلقەرنەين ئەسكەرلىرىدىن بىرنى قىلىچ بىلەنلا كىندىكىگىچە ئىككىگە بۆلۈۋەتكەن. ئۆلتۈرۈلگەن ئەسكەر تىللا سىلىنغان ھەميانى بېلىگە ئېسىۋالغان ئىكەن، ئۇمۇ كىسىلىپ، تىللار قانغا مىلىنىپ يەرگە تۈكۈلگەن. ئەتسى ئەتسەن تۈرك ئەسكەرلىرى قانغا مىلەنگەن تىللارنى كۆرۈپ، بىر — بىرىدىن : « بۇ نېمە ؟ » دەپ سوراشقاندا، ئۇلار : « ئالتۇن قان » دېيىشكەن. شۇ جايدىكى چوڭ بىر تاغ مۇشۇ نام بىلەن ئاتالغان. ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىن بولغان بۇ تاغنىڭ ئەتراپىدا كۆچمەن تۈرك خەلقلەرى ياشايتتى. زۇلقەرنەين شۇ كىچىلىك ھۇجۇمدىن كېيىن تۈرك خاقانى بىلەن سۈلھ تۈزگەن (18) « . جەڭچىلەرنىڭ قىلىچ بىلەن بىر ئادەمنىڭ كىندىكىگىچە ئىككى پارچە قىلىۋەتكۈدەك (بەلكىم بۇ بىر مۇبالىغىدۇر) . دەرىجىدە قىلىچۋازلىققا ماھىر بولۇشىدىن ئۇلارنىڭ جەڭ مەشىقىنىڭ ئاساسەن قىلىچۋازلىق بىلەن بولىدىغانلىقىنى بىلگىلى بولىدۇ. بەزى ئالىملار « تۈز ۋە يىنىك قىلىچلارنىڭ ئالتايدا ياسىلىپ، ئىرتىش دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنىدا، ئالتاي دالىلىرىدا ۋە ئوب ۋادىسىنىڭ جەنۇبىي رايونلىرىدا ناھايىتى كەڭ ئىشلىتىلگەن(20) » لىكىنى ئوتتۇرغا قويغان. بىز يۇقۇردا نەقىل كەلتۈرۈگەن « دىۋان » دىكى باياندا مەھمۇد قەشقىرى « ئالتۇن قان » دېگەن نام بىلەن ئاتالغان ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىن بولغان بىر تاغنىڭ (يەنى : ئالتاي تېغىنىڭ) ئەتراپىدا كۆچمەن تۈرك خەلقلەرنىڭ ياشايدىغانلىقىنى تىلغا ئالىدۇ. دېمەك، بىز بۇ

بايانلاردىن قۇرال - ياراغ تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغان ئالىملارنىڭ ئېيتقىنىدەك، قىلىچلارنىڭ ئالتاي دالىلىرىدا ياسالغانلىقى ۋە شۇ يەردە ياشايدىغان كۆچمەن تۈركىي خەلقلەر ھەمدە تۈركلەر بىلەن بىۋاسىتە قانداشلىقى بولغان ئۇيغۇرلارنىڭمۇ ئۆزىنىڭ ھەربىي ئىشلىرىدا قىلىچلارنى ئىشلەتكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرەلەيمىز. قىلىچ ئۇيغۇرلارنىڭ ئەمەلىي جەڭگىۋار ھاياتىدا مۇھىم رول ئويناپلا قالماي، يەنە ئۇلارنىڭ مەنئىي تۇرمۇشىدىمۇ نۇرغۇن چۈشەنچە ۋە جورۇقلارنىڭ ئىزنالىرىنىمۇ قالدۇرغان. مەسىلەن، ئۇيغۇرلاردا، « بىشىغا قىلىچ تىگىپ چۈش كۆرسە پادىشاھقا خەتەرى يىتەر. »⁽¹⁹⁾ دەيدىغان چۈشەنچە بار. قىسقىسى، ئەينى دەۋرلەردە قىلىچ ناھايىتى كەڭ ئىشلىتىلگەن بىر ئوۋ ۋە جەڭ قۇرالى بولۇپ، ئۇرۇش ۋە جەڭ ھەققىدە گەپ بولۇنسا كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىغا قىلىچ كىلەتتى.

بۈگۈنكى كۈندە ھەربىي ئىشلارنىڭ تەرققىياتىغا ئەگىشىپ ئوت قۇراللار ۋە زامانىۋىي قۇراللارنىڭ كەڭ ئىشلىتىلىشى بىلەن قىلىچ ئۆزىنىڭ ئۇرۇش ۋە جەڭلەردىكى مۇھىم رولىنى يوقاتقان بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىدە قالدۇرغان ئىزنالىرى ھېلىمۇ كۆزىمىزگە چېلىقىدۇ. مەيلى قانداق بولمىشىدىن قەتئىينەزەر، ئۆز ئەجدادىمىز بولغان قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ جەڭ مۇۋەپپىقىيەتلىرىنى، قۇرال - ياراغ مەدەنىيىتى ۋە ھەربىي ئىشلىرىنى چۈشىنىشىمىزدە قىلىچقا ئوخشاش جەڭ قۇراللىرىنى ئىلمىي نوقتىدىن تەتقىق قىلىش ئىنتايىن مۇھىم ئەھمىيەتكە ۋە ئىلمىي قىممەتكە ئىگە.

ئىزاھاتلار:

① ئىسمايىل تۆمۈرى « ئىدىقۇت ئۇيغۇر مەدەنىيىتى » ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1998-يىلى 12-ئاي 1-نەشرى ، -231 بەت.

② (يۈ. س . خۇدداكوۋ) روسچىدىن پەرھات جىلان تەرجىمە قىلغان « (مەركىزى ئاسىيا كۆچمەنلىرىنىڭ قۇرال - ياراغلىرى ۋە ئۇرۇش سەنئىتى » ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2003-يىلى 11-ئاي 1-نەشرى ، 2- 52 ، -281 ، -282 بەتلەر.

③ ئابدۇكېرىم . راخمان توپىلىغان: « ئۇيغۇر خەلق داستانلىرى -1 » « توم () ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1988-يىلى ، 1-ئاي 1-نەشرى، 28 - بەت.

④ يۈسۈپ خاس ھاجىپ « قۇتادغۇ بىلىك » ، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1984 - يىلى 5-ئاي 1-نەشرى ، -519 بەت.

⑤، ⑥، ⑦، ⑧، ⑨، ⑩، ⑪، ⑫، ⑬، ⑭، ⑮، ⑯، ⑰، ⑱) مەھمۇد قەشقەرى « تۈركىي تىللار دىۋانى » ،
شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1981-يىل 9- ئاي نەشرى، 1- توم ، 465- ، 466- ، 468، 469
، - ، 2-توم 180 ، - ، 3-توم ، 185- ، 1- توم ، 614- ، 548- ، 549- ، 593- ، 442- ، 550-
، 647- ، 2-توم 1 ، 61-، 3-توم ، 21- ، 1- توم 122- ، 123- بەتلەر.

«⁽¹⁹⁾چۈش تەبرى « 23- بەت.

بۇ ماقالە « شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى » نىڭ 2007 - يىللىق 1 - ساندا ئېلان
قىلىنغان .

19- «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە «قۇتادغۇ بىلىك» تىكى ئەلچى ۋە ئەلچىلىككە ئائىت بايانلار ھەققىدە مۇلاھىزە

ئابدۇقەييۇم مىجىت

ئەلچى — بىر تەرەپ يەنە بىر تەرەپكە مەلۇم ھاجەت، تاپشۇرۇق بىلەن ئەۋەتكەن كىشى، ئىككى ئوتتۇرىدا ۋاستىلىك رول ئوينايدىغان ئادەم»^① بولۇپ، ھەر قايسى ئەللەر ئوتتۇرىسىدا ئەلچى ئەۋەتىش ۋە چەت ئەللەرنىڭ ئەلچىلىرىنى مەلۇم بىر بىرلىككە كەلگەن پائالىيەت شەكىللىرى بىلەن كۈتۈۋېلىش ئىشلىرى ئىنسانىيەت تارىخىدا سىياسىي ھاكىمىيەتلەر شەكىللەنگەندىن تارتىپلا باشلانغانلىقى مەلۇم. چەت ئەللەرگە ئەلچىلەرنى ئەۋەتىش ۋە كەلگەن ئەلچىلەرنى كۈتۈۋېلىشتىن ئىبارەت بۇ سىياسىي مېھماندارچىلىق پائالىيىتى قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدىمۇ بەك كۆپ بولغان بىر پائالىيەت. ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قوشنا ۋە يات ئەللەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئىزچىل قۇيۇق بولغان بولۇپ، باشقا ئەللەرگە ئەلچىلەرنى ئەۋەتىش ۋە باشقا ئەللەرنىڭ ئەلچىلىرىنى قوبۇل قىلىش ئۇلارنىڭ دىپلوماتىيە پائالىيىتىدىكى دائىملىق ئىشلاردىن ئىدى. ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدىكى ئەلچىلەرنى كۈتۈۋېلىش پائالىيىتى ھەققىدە « تاخنامە » دە مۇنداق مەلۇماتلار بار: « ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقىغا كەلگەن باشقا ئەل ئەلچىلىرى ئۇيغۇر قاغانلىرى بىلەن كۆرۈشۈشتىن ئىلگىرى چوقۇم قاغان ئوردىسىنىڭ ئالدىغا قانداق بۆرە بېشى چۈشۈرۈلگەن تۇغقا باش ئۇرۇشى، ئۇيغۇرچە ئۇسۇل ئوينىشى، ئىسرىقداندىن ئاتلاپ ئۆتۈشى زۆرۈر بولغان. مەسىلەن، 762- يىلى تاڭ سۇلالىسىنىڭ شاھزادىسى يۇڭ بېگى لى شى تەڭرى قاغان بىلەن كۆرۈشكىلى كەلگەندە، < ئۇسۇل ئوينىماي تەكەببۇرلۇق قىلىپ، ئەدەب - قائىدىگە ھۆرمەت قىلمىغانلىقتىن > تەڭرى قاغاننىڭ قاتتىق غەزىپىنى كەلتۈرگەن. نەتىجىدە ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا ئارازچىلىق كېلىپ چىققان. »^② بۇنىڭدىن بىز ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ چەت ئەل ئەلچىلىرىنى كۈتۈۋېلىش پائالىيىتىدە مۇئەييەن قائىدە يوسۇن ۋە پىرىنسىپلارنىڭ بولغانلىقىنى بىلەلەيمىز.

قاراخانىيلار خانلىقى قۇرۇلغاندىن كېيىن قاراخانىيلار خاقانلىرى ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ئەنئەنىلىرىنى ئىزچىل داۋاملاشتۇرۇپ ئۆز ئېلىنىڭ تاشقى ئىشلىرىنى ئەلچىلەرنىڭ ۋاستىسى بىلەن ھەل قىلىپ كەلگەن. ئەلچىلەرنى كۈتۈۋېلىش - دىپلوماتىيە پائالىيىتىدىكى مۇھىم بىر جەريان بولۇپ، ھەر بىر دۆلەت (خانلىق) باشقا ئەل خەلقىنىڭ نەزىرىدە ئۆز ئوبرازىنىڭ ياخشى بولۇشى ئۈچۈن

ئەلچىلەرگە بېرىدىغان تەسىرىگە ئەھمىيەت بېرىپلا قالماي ، بەلكى ئۆزىنىڭ باشقا ئەللەرگە ئەۋەتىدىغان ئەلچىلىرىنىڭ قانداق بولۇشى ھەققىدە ناھايىتى باش قاتۇرغان . باشقا ئەللەرنىڭ ئەلچىلىرىگە قانداق مۇئامىلىدە بولۇش — شۇ ئەلنىڭ ئەلچى ئەۋەتكۈچى دۆلەت ۋە ئۇنىڭ خەلقىگە بولغان ھۆرمىتى ۋە پوزىتسىيىسىنىڭ قانداقلىقىنى ئىپادىلەيدۇ . ۋەھالەنكى ، قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ ئەلچىلەرنى كۈتۈۋېلىشتىكى ئادەت ، قائىدە — يوسۇن ۋە پىرىنسىپلىرى ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدىكى قائىدە — يوسۇنلارنىڭ داۋامى ۋە راۋاجى ئىدى . قاراخانىيلار خانلىقى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلغاندىن كېيىن ، ئۇلارنىڭ دىپلوماتىك مۇناسىۋەتلىرى ئۆز ئەتراپىدىكى ئىسلام ئەللىرى بىلەن كۆپرەك بولدى ھەمدە ئەلچىلەرنى ئەۋەتىش ۋە كۈتۈۋېلىشتىكى پىرىنسىپ ۋە قائىدە — يوسۇن شەكىللىرىدە شۇنىڭغا مۇناسىپ ئۆزگىرىشلەر بولدى .

ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقىرى « تۈركىي تىللار دىۋانى » دا « yalavaq > » : يالاۋاچ — ئەلچى ، پەيغەمبەر . بۇ سۆزنىڭ « yalawaq > » شەكلىمۇ بار . يالافار « yalafar > » — خاقاننىڭ ئەلچىلىرىگە بېرىلىدىغان نام . ئۇيغۇرچە . ماقالدا مۇنداق كەلگەن : « ياش ئوت كۆيمەس ، ئەلچى ئۆلمەس . » ياش (كۆك) ئوت كۆيىمگەندەك ھەر قانچە ئېغىر ، دەھشەتلىك خەۋەر ئېلىپ كەلگۈچى ئەلچىمۇ ئۆلتۈرۈلمەيدۇ . چۈنكى ، بۇ خەۋەر ئەۋەتكۈچىدىن كېلىدۇ . » ③ دەيدۇ . يۇقارقى باياندىن بىز قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرىدە خاقاننىڭ ئەلچىلىرىگە (يەنى دۆلەت ئەلچىلىرىگە) « يالافار » دېگەن نامنىڭ بېرىلىدىغانلىقى ۋە ئەلچىنىڭ قانداق خەۋەر ئېلىپ كېلىشىدىن قەتئىينەزەر ئۇنىڭغا چوقۇم ياخشى مۇئامىلىدە بولۇش چۈشەنچىسىنىڭ ئاللىقاچان بىر ماقال سۈپىتىدە ئومۇملاشقانلىقىنى بىلەلەيمىز . ئۇنىڭ ئۈستىگە « ئەلچىگە ئۆلۈم يوق » دېگەن بۇ ماقال ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىمۇ مەۋجۇت . مەھمۇد قەشقىرى « دىۋان » دا يەنە : « ساۋ — خەۋەرلەر ، رىۋايەتلەر . پەيغەمبەرنى « ساۋچى » دېيىش مۇشۇنىڭدىن ئېلىنغان . چۈنكى ئۇ ئەلچىلىك قىلىپ خەۋەرلەرنى يەتكۈزىدۇ . قىسسىلەرنى سۆزلەپ بېرىدۇ . ساۋچى — ئەلچى . قۇدىلار ئوتتۇرىسىدا بېرىپ — كېلىپ ئەلچىلىك قىلىدىغان كىشى . ساۋچى مەن يۇقىرىدا ئېيتقاندا ، بۇنىڭ سۆزىنى ئۇنىڭغا يەتكۈزىدۇ . » ④ دەيدۇ . ئۇيغۇرلاردا قەدىمدىن تارتىپ توي — نىكاھ ئىشلىرىدا لايىق مۇقىملىغاندىن كېيىن ، ئوغۇل تەرەپنىڭ ئاتا — ئانىسى قىز تەرەپكە ئىككى — ئۈچ كىشىدىن تەركىب تاپقان ئەلچىلەرنى كىرگۈزۈش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ مەقسەت — مۇددىئاسىنى ئىپادىلەيدىغان ئادەت بار بولۇپ ، بۇ ئادەت ناھايىتى قەدىمىي زامانلاردىن تارتىپ ئىزچىل داۋاملىشىپ كەلگەن . مەھمۇد قەشقىرى « دىۋان » دا يەنە : « ئارقۇچى — ۋاستىچى . تويدا قىز تەرەپ بىلەن ئوغۇل تەرەپ ئارىسىدا يۈرىدىغان ئەلچى . » ⑤ دەپ يازىدۇ . بۇ بايانلاردىن قىز ئۈچۈن ئەلچى كىرگۈزۈش ئادىتىنىڭ قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرىدىن بۇرۇنمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرمۇشىدا ئومۇمىيۈزلۈك مەۋجۇد ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز .

ئۇنىڭدىن باشقا بىر ئادەم ئۈچۈن ئەۋەتىلدىغان ئەلچى بىلەن كۆپ كىشىلەر ئۈچۈن ئەۋەتىلدىغان ئەلچىنىڭ نامىمۇ ئوخشاش ئەمەس ئىدى . مەسىلەن ، « دىۋان » دا يەنە : « يۇمۇش — ئىككى ياكى ئۇنىڭدىن كۆپ كىشى ئوتتۇرىسىدىكى ئەلچىلىك . پەرىشتىنى (يۇمۇشچى) دېيىشمۇ مۇشۇ سۆزدىن كەلگەن . چۈنكى ، پەرىشتە مەنسىدىكى « مەلەك » سۆزى ئەرەبچە ئەلچىلىك مەنسىدىكى (ئەلۈكەت) سۆزىدىن ئېلىنغان . تۈركلەر « مەلەك » دېگەن ئىسمىنى پۈتۈنلەي بىلمەيدۇ . »^⑥ دەيدۇ . دېمەك ، بىز بۇ بايانلاردىن قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرىدە دۆلەت ئەلچىلىرىنىڭ « يالافار » ، پەيغەمبەرلەرنىڭ « ساۋچى » ، قۇدىلار ئوتتۇرىسىدىكى ئەلچىلەرنىڭ « ساۋچى ، ئارقۇچى » دېگەن ناملار بىلەن ، كۆپ كىشىلەر ئۈچۈن ئەۋەتىلدىغان ئەلچىلەرنىڭ ۋە پەرىشتىلەرنىڭ « يۇمۇش » دېگەن نام بىلەن ئاتىلىدىغانلىقىنى بىلىمىز . بۇنىڭدىن باشقا « دىۋان » دا يەنە : « ... ئۇيغۇرچىدا تەڭرىنىڭ ئەلچىسى (يالافاچ) ، خاننىڭ ئەلچىسى (يالافار) دەپ پەرقلىنىدۇرۇلغاندەك ، تەڭرىنىڭ بەندىنى قارغىشى بىلەن بەندىنىڭ قول ئاستىدىكىلەرنى قارغىشى ، ئۇلارغا غەزەپلىنىشىنى پەرقلىنىدۇرۇش ئۈچۈن ، < ق > ھەرپى ئالدىنقى مەنىدە فەتھلىك ، كېيىنكى مەنىدە كەسىرلىك قىلىنىدۇ^⑦ . » . دېيىلگەن . ئىسلام دىنىدا « پەيغەمبەر ئاللاھنىڭ ئەلچىسى » دەپ سۆيۈپ تىلىنىدىغان بولغاچقا ئادەتتىكى ئەلچىلەرنىڭ نامى بىلەن پەيغەمبەرلەر (ئەلچى) دەپ سۆيۈپ تىلىگەندە ئىشلىتىلىدىغان (ئەلچى) سۆزىمۇ پەرقلىنىدۇرۇلگەن .

ئۇيغۇرلار ۋاقتىنى ياخشى پەيت ۋە يامان پەيت دەپ قارايدىغان بولغاچقا چوڭ - كىچىك ئىشلارنى ياخشى ۋاقت ۋە ياخشى سائەتلەرنى تاللاپ قىلىشقا ئادەتلەنگەن . شۇڭا باشقا ئەللەرگە ئەلچىلەرنى ئەۋەتكەندە ، سەپەرگە چىقىشقا مۇۋاپىق بولغان ئۇبدان پەيتلەرنى تاللاپ ئاندىن ئەلچىلەرنى يولغا سالاتتى ھەمدە خاقانلار بىرەر ئەلچىنى قوبۇل قىلىشتا خاسىيەتلىك بىر كۈننى بەلگىلەپ ئاندىن كۆرۈشەتتى . باھائىدىن ئۆگەل « تۈرك مەدەنىيىتىنىڭ گۈللەنگەن چاغلىرى » دېگەن كىتابىدا : « ئۇيغۇر خاقانلىرى باشقا دۆلەت ئەلچىلىرىنى قوبۇل قىلغاندا ئات منىپ ئەلچىنىڭ ئالدىغا چىقاتتى ۋە ئۆزىنىڭ خوتۇنلىرىنى ، ئوغۇل - قىز ، ئاچا - سېغىل ، ئاكا - ئۇكا ، ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنى بىرگە ئېلىپ باراتتى . ئەلچىلەر سوۋغاتلىرىنى ھەدىيە قىلغاندا ، ئۇيغۇرلارمۇ سوۋغا - سالام بېرىشەتتى^⑧ دەيدۇ . لېكىن قاراخانىيلار خاقانلىرى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلغاندىن كېيىن ، ئەلچىلەرنى كۈتۈۋالغاندا ئۆزىنىڭ خوتۇن - قىزلىرى ، ئاچا - سېغىللىرىنى (نامەھرەم بولىدۇ) دەپ قاراپ ئەلچىلەر بار سورۇنغا ئېلىپ چىقىشنى مەنئىي قىلغانلىقى ئېنىق . ئۇنىڭدىن باشقا ئۇلارنىڭ ئەلچىلەر بىلەن كۆرۈشۈش شەكىللىرىدىمۇ مۇئەييەن ئۆزگۈرۈشلەر بولغان بولۇشى مۇمكىن . شۇنداقتىمۇ ئۇلارنىڭ ئەلچىلەرگە سوۋغا - سالاملارنى بېرىش ئادىتى ئىزچىل داۋاملاشقان . » دىۋان « دا : « بوشۇغ — رۇخسەت . خان تەرىپىدىن ئەلچىنىڭ قايتىپ كېتىشىگە بېرىلگەن رۇخسەت

(قەغزى) . ئەلچىگە بېرىلگەن سوۋغىمۇ مۇشۇ سۆز ئىشلىتىلدى. ② دېيىلگەن بولۇپ، بۇ باياندىن بىز قاراخانىيلار خانلىقى تىرىتورىيىسىدە ئەلچىلەرنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرى ۋە كېلىپ - كېتىشلىرى ئۆزى خالىغانچە بولماستىن، بەلكى خاقاننىڭ رۇخسىتى بىلەن بولىدىغانلىقى ھەمدە خاقاننىڭ باشقا دۆلەت پادىشاھىغا ئەۋەتىدىغان نەرسىلىرىنى ئەلچىلەر ئارقىلىقىمۇ ئەۋەتىدىغانلىقىنى، ئەلچىلىككە كەلگەنلەرگىمۇ مەلۇم نىسبەتتە سوۋغا - سالاملارنىڭ بېرىلىدىغانلىقىنى بىلەلەيمىز. ئەينى دەۋرلەردە ئۇيغۇر خاقانلىرى ياكى خوشنا ئەل پادىشاھلىرى ۋە ياكى ئۇلارنىڭ بىرەر تۇغىنى ھەم دۆلەت ئەمەلدارلىرى ئۆلۈپ كەتكەن بولسا ئۆز-ئارا ئەلچىلەرنى ئەۋەتىپ تەزىيە بىلدۈرۈش ئارقىلىق كۆڭۈل يېقىنلىقىنى ئىپادىلەيدىغان ئادەتلەرمۇ بولغانلىقى « مەڭگۈ تاش » لار ۋە تارىخىي كىتابلاردا تىلغا ئېلىنغان بولسىمۇ، لېكىن « قۇتادغۇ بىلىك » ۋە « تۈركىي تىللار دىۋانى » دا بۇ ھەقتىكى بايانلار ئۇچرىمايدۇ.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ « قۇتادغۇ بىلىك » تە : « ئەلچىلىككە ئەۋەتىشكە قانداق كىشى يارايدىغانلىقى توغرىسىدا ئۆگدۈلمىشنىڭ ئېلىكىگە ئېيتقانلىرى -33) « باب) ناملىق مەخسۇس بىر باب ئاجراتقان بولۇپ ، بۇ بىر بابتىكى مەزمۇنلارنى تەھلىل قىلىش ئارقىلىق قاراخانىيلارنىڭ خانلىقىنىڭ دىپلوماتىيە ئىشلىرىغا قانچىلىك دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى يەنىمۇ بىر قەدەم ئىلگىرلىگەن ھالدا چۈشەنگىلى بولىدۇ . يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ « قۇتادغۇ بىلىك » تىكى ئەلچىنىڭ قانداق بولۇشى ھەققىدىكى بايانلىرىنى تۆۋەندىكى بىر نەچچە نوقتىغا يېغىنچاقلاش مۇمكىن :

بىرىنچىدىن ، ئەلچى ئەخلاق - پەزىلەتلىك بولۇشى كېرەك.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ ئەلچىنىڭ كۆيۈمچان، سېلىق - سىپايە ، كۆز قارىنى توق ، دۇرۇس ، باتۇر ، ھىمەتلىك ، ئۇياتچان ، ئىشەنچلىك ، سەزگۈر ۋە خۇلقى ئۆز بولۇشى لازىملىقى ھەمدە ئاچكۆز ، تاماخور كىشىنىڭ ئەلچى بولۇشقا مۇناسىپ ئەمەسلىكىنى ئېيتىدۇ. ئەلچىلەر باشقا دۆلەتتە ئۆز دۆلىتىدە يوق بىرەر نەرسىنى كۆرگەندە ئۇ نەرسىنى ئاچكۆزلۈك بىلەن تالاشسا ، باشقا دۆلەت خاقاننىڭ ئۆزىگە بىرەر نەرسە بېرىشىنى تاما قىلىپ ئۆز دۆلىتى ۋە خەلقىنىڭ ئىشىنى ياخشى بېجىرمىسە ئۇنداق كىشىنى ئەلچىلىككە ئەۋەتىشنىڭ بەگىلا ئەمەس پۈتۈن ئەلگە زىيىنى كۆپ . ئەگەر ئەلچى بوشاڭ ، مەجەز - خۇلقى يامان ، گەپ سۆزى تۈتۈنۈقسىز ۋە تۇراقسىز بولسا ، ئېنىقكى ئۆز بېگىنىڭ ۋە ئىلىنىڭ يۈز - ئابرويىنى تۈگىدۇ . ئەلچى ئەخلاق بولۇپلا قالماي ، يەنە بوي - تۇرقى كېلىشكەن ، يۈزى ۋە ساقال - بۇرۇتلىرى چىرايلىق ، پاكىزە بولمىقى ھەم لازىمدۇر. يۈسۈپ خاس ھاجىپ يەنە :

{2645} «كىشى بولسا پازىل ، نام - ئاتى چىقۇر ،

ئەگەر بولمىسا پەزىلى نامسىز قېرۇر.

{2646} كىشى پەزىلى بىرلە كىشىدىن ئۇزار ،

ئەقىل ، پەزىلى بولسا ئەر ئۆرلەپ ئۇچار .

{2647} پەزىلەت بىلەن ئەر قولىن گەر سۇنار ،

بۈيۈك تاغ ئىگىپ باشن يەرگە قويار .»

دەيدۇ . ئالىم بۇ بېيتتا < ئەخلاق - پەزىلەتلىك ئادەم تاغقا قول سۇنسا تاغمۇ باش ئىگىدىغانلىقى > نى دېيىش ئارقىلىق ئەخلاقنىڭ نەقەدەر مۇھىملىقىنى، ھەر قانچە بىلىملىك بولغان بىلەنمۇ ئەخلاق - پەزىلەتلىك بولمىسا ئۇنداق كىشىنىڭ يەنىلا بىلىمسىز ھېسابلىنىدىغانلىقىنى ئىپادىلەپ بەرگەن .

ئىككىنچىدىن ، ئەلچى بىلىملىك بولۇشى كېرەك . ھەر بىر ئەلنىڭ دىپلوماتىك ئىشلىرىنىڭ ياخشى ھەل قىلىنىشى - قىلىنماسلىقى ئەلچىلەرنىڭ تىرىشچانلىقىغا باغلىق بولغاچقا ، ئەلچىلەر بىلىملىك ، ئەقىللىق ، جەسۇر ، ھەر ئىشتا ئېغىر بېسىق بولۇشى لازىم . يۈسۈپ خاس ھاجىپ ئەلچىنىڭ شېئىر يازالايدىغان ، ئىلمى نۇجۇم (ئاسترونومىيە) ، تىبابەت ، ھېساب ئىلمى ، گېئومېترىيە ، يەر ئۆلچەش ، چۈش ئۆرۈش قاتارلىق ئىلىملەردىن پۇختا خەۋەردار بولغاندىن سىرت ، يەنە دامكا - شاھمات ئويناش ، ئوق ئېتىش ، چەۋگەن ئويناش ، ئوۋچىلىق قاتارلىق ئىشلارنىمۇ بىلىشى زۆرۈرلىكىنى تىلغا ئالدى . قىسقىسى ، ئالىم ئەلچىلىككە ئەۋەتىلىدىغان كىشىنىڭ ئىجتىمائىي ۋە تەبىئىي پەن بىلىملىرىدىن مۇكەممەل خەۋەردار بولۇشى كېرەكلىكىنى كۈچەپ تەكىتلىگەن .

ئۈچىنچىدىن ، ئەلچى ناتىق بولۇشى كېرەك .

باشقا ئەلگە ئەۋەتىلىدىغان ئەلچى پەقەت ئۆزىنىڭ ئانا تىلىنى پىششىق بىلىپلا قالماستىن ، بەلكى ئۆزى ئەلچى بولۇپ بارغان دۆلەتنىڭ تىلىنىمۇ پىششىق بىلىشى زۆرۈر . بىر كىشىنىڭ گەپ - سۆزىنىڭ مەنتىقىگە ئۇيغۇن ، ئىلمىي ئاساسقا تويۇنغان بولۇشى ئۇنىڭ سۆزىنىڭ ئۇرغۇلۇق ياكى پاساھەتلىك بولۇشىدىنمۇ مۇھىم . يۈسۈپ خاس ھاجىپ « قۇتادغۇ بىلىك » تە يەنە :

{2648} « ئۇ بولسۇن چىچەن ، سۆزگە ھازىر جاۋاب ،

سۇئالغا جاۋاب بەرسۇن ھەم توغراپ .»

{ 2636 } « پۈتۈن تىلدا سۆزلەشنى بىلسۇن تىلى ،

پۈتۈن خەتنى ئۇقۇسۇن، پۈتسۇن قولى . » دەپ يازىدۇ.

باشقا ئەلگە بارغاندا ئىككى دۆلەت ئوتتۇرىسىدىكى بەزى ئىشلار ئۈچۈن پۈتۈم ۋە كېلىشىمنامىلەرنى تۈزۈشكە توغرا كېلىدۇ . شۇڭلاشقا ئەلچى ئۆز تىل - يېزىقىدىن باشقا يەنە شۇ ئەل خەلقىنىڭ تىل - يېزىقىنىمۇ ئۇقىيالىشى ۋە يازالىشى كېرەك.

تۆتىنچىدىن ، ئەلچى باشقا ئەلگە بارغاندا يىمەك - ئىچمەككە دىققەت قىلىشى كېرەك . ئەلچىلەر باشقا ئەلگە بارغاندا مەي - شاراب ئىچمەسلىكى ، ئالدىغا كەلگەن نەرسىنى تاللىماي يەۋەرمەسلىكى لازىم . < تىلى ياتنىڭ دىلى يات > دېگەندەك يات ئەلدىكى دۈشمەنلەر ئۇنىڭ تامىقىغا زەھەر سېلىپ قەستلەيدىغان ، مەي - شاراب بىلەن مەست قىلىۋېتىپ ئۇنىڭ سىرىنى بىلىۋالدىغان ئىشلارنىڭ سادىر بولۇشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ، ئەلچى يىمەك - ئىچمەككە ئىنتايىن دىققەت قىلىشى كېرەك.

ئەلچىلەرگە قويۇلدىغان تەلەپلەرنىڭ بۇنداق كۆپ ۋە ئەتراپلىق بولۇشى ئەلچىلىك خىزمىتىنىڭ تولىمۇ جاپالىق ھەم مۇھىم ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ . قىسقىسى ، قەدىمكى يازما يادىكارلىقلىرىمىزدىكى ئەلچى ۋە ئەلچىلىككە ئائىت بايانلارنى تېخىمۇ چوڭقۇر ۋە ئەتراپلىق تەتقىق قىلىش قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت قارىشى ، ئالاقە شەكىللىرى ۋە ئادەت - ئۇدۇملىرىنى چۈشىنىشىمىزدە تولىمۇ مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگىدۇر.

ئىزاھاتلار:

① ش ئۇ ئا ر مىللەتلەر تىل - يېزىق كومىتېتى لوغەت بۆلۈمى تۈزگەن : « ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لوغىتى » 1- توم ، مىللەتلەر نەشرىياتى ، 1990 يىل 5- ئاي 1- نەشرى ، 295- بەت .

② ئەھمەد سۇلايمان قۇتلۇق : « ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قىسقىچە تارىخى » ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى ، 2005- يىل 11- ئاي 1- نەشرى ، 374- بەت .

③،④،⑤،⑥،⑦،⑧ مەھمۇد قەشقىرى : « تۈركىي تىللار دىۋانى » ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى ، 1981- يىلى 8- ئاي 1- نەشرى ، 3- توم 63- ، 1- توم 211- ، 1- توم 191- بەت ، 3- توم 13- بەت ، 2- توم 421- بەت ، 1- توم 482- بەت .

⑧ باھا ئېدىن ئۆگەل : « تۈرك مەدەنىيىتىنىڭ گۈللەنگەن چاغلىرى » تۈركچە ، 1971- يىلى ئىستانبۇل 1- نەشرى ، 108- بەت .

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

① يۈسۈپ خاس ھاجىپ : « قۇتادغۇ بىلىك » ، مىللەتلەر نەشرىياتى ، 1984- يىلى 5- ئاي 1- نەشرى ، 555- بەتتىن 568- بەتكىچە ، « ئەلچىلىككە ئەۋەتىشكە قانداق كىشى يارايدىغانلىقى توغرىسىدا ئۆگدۈلمىشنىڭ ئېلىكىگە ئېيتقانلىرى - 33) « باب) ، 2596- بېتىن 2668- بېتىگىچە .

بۇ ماقالە « شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژورنىلى » نىڭ 2007 - يىللىق 1 - ساندا چىققان .

20- « تۈركىي تىللار دىۋانى » نىڭ جۇغراپىيلىك

قىممىتى

ئۆمەر موللا

تاشقىن جاپپار

1. «türkiy tillar diwani»diki yumulaq «da'ire» xeritisi asiyaning eng qedimki xeritidur

شەرق خەلقىنىڭ ئوتتۇرا ئەسىر مەدەنىيەت تارىخىدا شۆھرەتلىك ئورۇن تۇتقان ئۇيغۇر ئالىمى، سېلىشتۇرما تىلشۇناسلىقنىڭ ئاساسچىسى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» ناملىق ئېنىسكلوپىدىيىلىك ئەسىرى تىلشۇناسلىق ۋە فولكلور ئىلمى ساھەسىدە زور ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى يەنە جۇغراپىيە ساھەسى جەھەتتىمۇ زور قەدىرلىنىشكە تېگىشلىك ئەسەر بولۇپ، مۇھىم جۇغراپىيىلىك قىممەتكە ئىگە بولغان ئۇنىۋېرسال جۇغراپىيە بىلىملىرى خەزىنىسىدۇر.

ھەممىگە مەلۇمكى، «جۇغراپىيە» ناملىق كىتابنى بۇندىن 2000 يىللار بۇرۇن ئالىكساندىيىلىك ئالىم ئېراتوستېن يازغان. بۇ كىتابتا يەرنىڭ شەكلى ۋە چوڭلىقى، شۇ ۋاقىتتا ئاپتورغا مەلۇم بولغان دېڭىز-قۇرۇقلۇقلارنىڭ تارقىلىشى تەسۋىرلەنگەن. شۇندىن باشلاپ پۈتۈن يەر يۈزىنى ياكى يەر يۈزىنىڭ بىر قىسمىنى (ياكى بىر مەملىكەتنى) تەسۋىرلەشنى جۇغراپىيە، دەپ ئاتايدىغان بولغان. ئېراتوستېندىن كېيىن يەنى مىلادىيە 2- ئەسىردە ياشىغان ئاتاقلىق ئاسترونوم، ماتېماتىك ۋە جۇغراپىيىچى كلاۋدى پتولومى (باتلىموس) ئۆزىنىڭ «جۇغراپىيىلىك يوللانما» ناملىق كىتابىنى ماتېماتىكىلىق بىلىملەرگە ئاساسلىنىپ يازغان بولۇپ، ھەر بىر تەسۋىرلىگەن جاينىڭ كەڭلىك ۋە ئۇزاقلىقىنى كۆرسەتكەن. مىلادىدىن بۇرۇنقى 1- ئەسىردە ئۆتكەن سترابون جۇغراپىيىلىك كىتابتىن 17 نى يازغان، بۇنىڭ سەككىزى ياۋروپانى، ئالتىسى ئاسىيانى، بىرى ئافرىقنى (بۇيەردىكى ئافرىقا پەقەت ئافرىقنىڭ شىمالىي قىسمىنىلا كۆرسىتىدۇ) تەسۋىرلىگەن. شۇندىن ئېتىبارەن جۇغراپىيە ساھەسىدە ئىككى نېقىم پەيدا بولۇپ، بىر نېقىم

پەقەت يەر يۈزىنى تەسۋىرلەشكە، يەنە بىر ئېقىم ئايرىم-ئايرىم مەملىكەتلەرنى تەسۋىرلەشكە يۈزلەنگەن، كېيىنچە بۇ ئېقىملار تەرەققى قىلىپ، بىرىنچى ئېقىم تەبىئى جۇغراپىيىسى، ئىككىنچى ئېقىم ئەل-يۇرتلارنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالىنى تەسۋىرلەيدىغان رايونلار جۇغراپىيىسىنى ۋەجۇتقا كەلتۈرگەن.

ھازىرقى زامان جۇغراپىيىسى يەر شارىدىكى تەبىئىي ئامىللار بىلەن گومانىتارلىق (ئىنسانىي) ئامىللارنىڭ ئۆز ئارا مۇناسىۋىتىنى، بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ بىرى بىرىگە كۆرسىتىدىغان رولىنى تەتقىق قىلىدىغان پەن بولۇپ، تەبىئى جۇغراپىيە (ئومۇمىي تەبىئى جۇغراپىيە، كلىماتولوگىيە، گىئومورفولوگىيە، ھىدرولوگىيە، ئۆسۈملۈك جۇغراپىيىسى، ھايۋانات جۇغراپىيىسى، تۇپراقچىلىق جۇغراپىيىسى، مۇھىت جۇغراپىيىسى...) گومانىتارلىق جۇغراپىيە، ئىقتىسادىي جۇغراپىيە، مەدەنىيەت جۇغراپىيىسى، نوپۇس جۇغراپىيىسى، مەھەللە جۇغراپىيىسى، ساياھەت جۇغراپىيىسى، مۇھىتتۇناسلىق، يەر ناملىرى ئىلمى قاتارلىق ساھەلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا مۇشۇ ساھەلەرنىڭ ھەممىسىگە بېرىپ چىتىلىدىغان مەلۇماتلار تىلغا ئېلىنغان ۋە تەسۋىرلەنگەن. شۇڭا، مەھمۇت كاشىغە رىي بۈيۈك جۇغراپىيە شۇناس بولۇشقا مۇناسىپتۇر.

جۇغراپىيىلىك مۇھىت جەمئىيەت تەرەققىياتىغا زور تەسىر كۆرسىتىدۇ. «جۇغراپىيىلىك مۇھىتنىڭ ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىغا كۆرسىتىدىغان تەسىرى ھەقىقەتەنمۇ سەل قاراشقا بولمايدىغان مۇھىم ئامىل. شۇڭا، گېلىل دۇنيا تارىخىنىڭ تەرەققىيات يۆنىلىشىنى جۇغراپىيىلىك سەھنىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ» دەپ كۆرسەتكەن.

مەھمۇد كاشىغە رىيىمۇ تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش ئالدىنقى شەرتى ئاستىدا، ئۆز زامانىسىدىكى تۈركىي مىللەتلەر ياشايدىغان كەڭ زىمىننى 15 يىلچە ئايلىنىپ چىقىپ، تەكشۈرۈش نەتىجىسىنى ئۆز ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» غا مۇجەسسەملىگەن. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا تۈركىي مىللەتلەرنىڭ تىللىرىنى تەكشۈرۈپ سېلىشتۇرغاندىن باشقا، ئۇلار ياشىغان ئەل-يۇرتلارنىڭ جايلاشقان ئورنى، تاغ-دەريالىرى، كۆللىرى، سەھرا-شەھەرلىرى، چۆل-جەزىرىلىرى، ھاۋارايى ۋە باشقا ئەھۋاللاردىن مەلۇمات بەرگەن. قەبىلىلەرنىڭ جايلاشقان ئورۇنلىرى، ئۆرپ-ئادەتلىرى، يېمەك-ئىچمەكلىرى توغرىسىدا مۇكەممەل مەلۇمات بەرگەن. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا يەنە دېھقانچىلىققا دائىر سۆزلەر (زىرائەتلەر، ھەرجايدا ئۆسىدىغان گىياھ-دەرەخلەر)، چارۋىچىلىق ۋە مال-دوختۇرلۇققا دائىر سۆزلەر، ھەرخىل ھايۋانلار، ئۇچار قاناتلاردىن كۆپ ئۇچرايدىغانلىرىنىڭ ناملىرى ۋە ئۇلارنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى تونۇشتۇرۇلغان. مەھمۇد كاشىغە رىي تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان مىللەتلەرنىڭ جايلاشقان كەڭ دىيارىنى يەر يۈزىنىڭ يۇمۇلاقلىقى ئۆلچىمى بويىچە قىياسەن خەرىتە قىلىپ سىزىپ بەرگەن. بۇ خەرىتە ئاپتونوم ئۆز تىلى بويىچە «دائىرە» دەپ ئاتالغان (1-خەرىتىگە قاراڭ).

مەھمۇت كاشىغە رىي ئۆز ئەسىرىدە «رۇم ئۆلكىسىدىن ماچىنغىچە بولغان تۈرك ئەللىرىنىڭ بويى بەش مىڭ پەرسەخ (پەرسەخ-پارسىچىدا يول ئۆلچىمى بولۇپ، بىر پەرسەخ 6.24 km غا تەڭ كېلىدۇ)، ئېنى ئۈچ

مىڭ پەرسەخ كېلىدۇ، بۇلارنىڭ ئورنىنى ئېنىق بىلدۈرۈش ئۈچۈن، ھەممىسىنى يەر يۈزى شەكلىدىكى دائىرە ئىچىدە كۆرسىتىپ ئۆتتۈم» دەپ يازغان. تۈركىي خەلقلەرنىڭ زىمىنلىرىدىكى جۇغراپىيىلىك ئۇچۇر مەزكۇر خەرىتە يۈزىدە ئىپادىلەنگەن. «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ جۇغراپىيىلىك قىممىتى بۇ خەرىتە ئارقىلىق تېخىمۇ يورۇتۇپ بېرىلگەن.

ئېلىمىز ئالىمى جاڭ گۇاڭدا ئەپەندى ئۆز ماقالىسىدە بۇ خەرىتە ھەققىدە توختىلىپ: «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ كارتوگرافىيىلىك قىممىتىنى مۆجىزە خاراكتېرلىك يۇقۇرى بالداققا كۆتۈرۈپ، يېڭىلىق سۈپىتىدە تونۇتقان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى دەل ئەسەرگە كىرگۈزۈلگەن «دائىرە» (يۇمۇلاق) شەكلىدىكى خەرىتىدۇر» دەپ يازغان. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دائىرە» (يۇمۇلاق خەرىتە) سى يەر يۇمۇلاق قىياسى بويىچە سىزىلغان بولۇپ، «ئاسىيانىڭ شۇ كەمگىچە يېتىپ كەلگەن ئەڭ مۇكەممەل، ئەڭ قەدىمكى خەرىتىسىدۇر». خەرىتىدە بېرىلگەن زىمىننىڭ دائىرىسى بۇرۇنقىلارنىڭ چىققان ھەرقانداق خەرىتىدىن كەڭ. خەرىتىنىڭ شەرق تەرىپىدە ياپونىيە، شىمالدا شىمالىي مۇز ئوكيان، جەنۇبىدا سىرلانكا، غەربىدە ئىبىرىيە يېرىم ئارىلى، ئافرىقىنىڭ شىمالىدىكى ئېپىئوپىيە، لىۋىيە قاتارلىق جايلارنىڭ ئورنى كۆرسىتىلگەن. مىلادىدىن بۇرۇنقى 4-ئەسىردە ئۆتكەن ھېرودوتنىڭ نەزىرىدىكى دۇنيانىڭ غەربىي تەرىپى ئىبىرىيە گىچە، شەرقىي تەرىپى ھىندىستاننىڭ غەربىي شىمالىدىكى تار چۆللۈكىگىچە، شىمالىي تەرىپى ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ شىمالىغىچە، جەنۇبىي تەرىپى سەھرايى كەبىرنىڭ جەنۇبىغىچە بولغان زىمىن ئىدى (2-خەرىتىگە قاراڭ).

مىلادىدىن بۇرۇنقى 1-ئەسىردە ئۆتكەن پومپونى مېلا «يەرنىڭ تۈزۈلۈشى (De citu orbis)» ناملىق كىتابىدا ئىككى ئوكيان يەنى غەربىي ئوكيان ۋە شەرقىي ئوكيانلار، شىمالىدىكى بېرتانىيە ۋە سىكىفىيە ئوكيانلىرى بىلەن جەنۇبتا ئېپىئوپىيە دېڭىزى، قىزىل دېڭىز ۋە ھىندى دېڭىزلىرى بىلەن تۇتىشىدۇ» دەپ يازغان (3-خەرىتىگە قاراڭ).

پومپونى مېلادىدىن 100 يىللار كېيىن ئۆتكەن پىتولمىنىڭ «جۇغراپىيە» ناملىق ئەسىرىدەمۇ بۇنىڭدىن ئارتۇق يەرلەرنىڭ بارلىقى توغرىلىق مەلۇمات بېرىلمىگەن (4-خەرىتىگە قاراڭ).

كىشىلەر يۇقىرقى خەرىتىلەرنىڭ ھەممىسى قەدىمقى دەۋرگە خاس، بۇنى ۋاقىت جەھەتتىن 1000 يىللار كېيىنكى ئوتتۇرا ئەسىر خەرىتىسى بىلەن ئەلۋەتتە سېلىشتۇرغىلى بولمايدۇ، دىيىشى مۇمكىن. پاكىت سۈپىتىدە مەھمۇد كاشغەرىيىدىن كېيىنرەك ئۆتكەن مەشھۇر سەيياھلار تەرىپىدىن سىزىلغان خەرىتىلەرگە سېلىشتۇرۇپ باقساقمۇ بۇنىڭ ئالدىغا ئۆتتىدەن خەرىتىنىڭ تېخى مەيدانغا كەلمىگەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز. مەسىلەن: 12-ئەسىردىكى مەشھۇر جۇغراپىيىچى، سەيياھ، شىمالىي ئافرىقىلىق ئىدىرس (1100~1160) نىڭ نەزىرىدىكى دۇنيانىڭ كۆرۈنۈشى بېرىلگەن خەرىتىدە ئىپادىلەنگەن جايلارنىڭ دائىرىسىمۇ «دائىرە» دەپ بېرىلگەن جاينىڭ چوڭلىقىغا يەتمىگەن (5-خەرىتىگە قاراڭ). ھەتتا 1490-يىلى سىزىلغان پورتۇگالىيىنىڭ دۇنيا خەرىسىدىكى جايلارنىڭ دائىرىسىمۇ شەرقىي

ھىندىستان ۋە جۇڭگونىڭ بىر قىسىم جايلىرىنىلا ئۆز ئىچىگە ئالغان (6-خەرىتەگە قاراڭ).

«تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى «دائىرە» دەپ ئاتالغان يۇمۇلاق خەرىتىدە كونا قۇرۇقلۇق ئىپادىلەنگەن بولۇپ، خەرىتىنىڭ شىمالىدىكى جايلاردا قەھرىتان سوغۇق بولىدۇ، ئادەم ياشىمايدۇ، دەپ يېزىلغان. ھازىرقى بىزگە مەلۇم بولغان ئامېرىكا قۇرۇقلۇقى، ئانتاركتىكا، ئاۋسترالىيە، تېخى ئىنسانلارغا مەلۇم بولمىغان زىمىنلار ئىدى. شۇڭا، «دائىرە» دە ئۇ جايلار ئۆزىنىڭ ئىپادىسىنى تاپمىغانلىقى تەبىئىي ئەھۋال دۇر. بۇ جايلار 1492-يىلى كولومبونىڭ ئامېرىكىغا، 1498-يىلى ۋاسكادا-گامانىڭ شەرقىي ھىندىستانغا كېلىشى بىلەن كىشىلەرگە مەلۇم بولغان. دۇنيانىڭ يۇمۇلاقلىقى توغرىسىدا قاراشلار مىلادىدىن بۇرۇنلا مەيدانغا كەلگەن. شۇ قاراشلار بويىچە، «دائىرە» سىزىلغان بولسىمۇ، 1522-يىلى ماگېللانىڭ دۇنيانى ئايلىنىپ قىلغان سەپىرىدىن كېيىنلا ئاندىن دۇنيا ھەقىقەتەن شار شەكىلدە ئىكەن، دېگەن قاراش مۇقۇملاشتى. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ دۇنيانى يۇمۇلاق، دەپ قىياس قىلىشى تەسادىپىي ئىش ئەمەس. يەرنىڭ شار شەكىلدە ئىكەنلىكى توغرىسىدىكى تەلىماتنى بىرىنچى بولۇپ ئارستوتېل (مىلادىدىن بۇرۇنقى 322~388-يىلى) ئوتتۇرىغا قويغان ئىدى. ئۇنىڭ شاگىرتى دىكىپتارخ ۋە ئېراتوستېنەرمۇ مۇشۇنداق قاراشتا بولغان. بۇ ئالىملارنىڭ قاراشلىرى ئەرەپ دۇنياسىغا ۋە ئوتتۇرا، مەركىزىي ئاسىيالىرىغىمۇ تەسىر قىلغان. شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇكى، مىلادىيىنىڭ 2-ئەسىرىدىن ئوتتۇرا ئەسەرگىچە بولغان ئارىلىقتا جۇغراپىيىنىڭ تەرەققىياتىدا بىر مەھەل توختاپ قېلىش ھالىتى شەكىللەنگەن. ئوتتۇرا ئەسەرگە كەلگەندە يىپەك يولىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مەركىزىي ۋە ئوتتۇرا ئاسىيالىرىدا ئىلىم-پەن جۈملىدىن جۇغراپىيە ۋە ئالەم قاراشلىرى يېڭى تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. بۇ زىمىن ھەر خىل مۆجىزىلەرگە تولغان ھېكمەتلىك ماكانغا ئايلاندى. «مۆجىزىلەرنىڭ بىرى تەبىئەتنى بىلىش ھېكمەتىدىن ئىبارەت ئىدى. قەدىمكى مەركىزىي ئاسىيالىقلارنىڭ ئاسترونومىيە، ھاۋارايى، جۇغراپىيە ۋە ھېساپلاش قاراشلىرى ئەڭ قەدىمكى ئادەم يارىلىش ئەپسانىلىرى بىلەن بىللە يىراق ئۆتمۈشتە مەيدانغا كېلىشكە باشلىغان ئىدى. ئىپتىدائىي ئالەم قاراشلىرى ئىپتىدائىي كوسمولوگىيىلىك-ئاسترونومىيىلىك قاراشلارنىڭ بىخى ھەم ئۇرۇقى بولدى. يىپەك يولىنىڭ مەركىزىي بەلۋاغىدىكى قەدىمكى ئاھالىلەر توپلىغان ئاسترو-ماتېماتىكىلىق بىلىملەر شەرق بىلەن غەربنىڭ ئۆلچەش-ھېساپلاش بىلىملىرى بىلەن قوشۇلۇپ يېڭى سېنكىرتىك قاتلام ھاسىل قىلدى. ئەل خارزومى (783~850-يىلى)، فەرغانى (؟~861-يىلى)، فارابى (870~950-يىلى)، ئىبنى سىنا (980~1037-يىلى)، بېرونى (973~1048-يىلى)، ئۆمەر ھەبىيام (1040~1123-يىلى) قاتارلىق ئۇلۇغۋار ئىلىم ئەھلىلىرى ئۆز پائالىيىتى ۋە ئەسەرلىرى ئارقىلىق ھازىرقى زامان ئاسترو-فىزىكىسىنىڭ ئىلمىي ئۇلىنى قۇردى. بۇلار يىپەك يولىنىڭ مەركىزىي ئوچىقىدا روياپقا چىققان كاتتا ھېكمەت دۇردانىسى. مۇشۇ ھېكمەتلىك دۇنيادا ياشىغان مەھمۇد كاشغەرىيمۇ ئۆز نۆۋىتىدە يېڭى مۆجىزىلەرنى يارىتالىغان.

دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىدا سىزىلغان خەرىتىلەرنى «دائىرە» خەرىتىسى بىلەن سېلىشتۇرغاندا كىشىلەر دە

تەبىئىي ھالدا 5000 يىللىق تارىخقا ئىگە جۇڭگودا بەلكىم ياخشى سىزىلغان خەرىتىلەر بولغان بولغىنى، دىگەن پىكىر توغۇلىدۇ. ۋە تىنىمىزنىڭ ئىچكى رايونلىرىدا مىلادىدىن بۇرۇن ۋە كېيىن خېلى كۆپ خەرىتىلەر سىزىلغان ئەلۋەتتە، ئەپسۇسكى بۇلار بۈگۈنگىچە يېتىپ كېلەلمىگەن، كەلگەنلىرىمۇ «دائىرە» خەرىتىسىدەك مۇكەممەل، ئۇنىۋېرسال ئەمەس.

بۇ خەرىتىلەر ھەققىدە «جۇڭگو ئېنسىكلوپېدىيىسى» (جۇغراپىيە قىسمى) دا مۇنداق دېيىلگەن: 1700 يىللاردىن بۇيان، جۇڭگونىڭ تارقىلىپ يۈرگەن تارىخىي خەرىتىلىرىنىڭ سانى باشقا دۆلەتلەرنىڭكىدىن كۆپ، سەۋىيىسىمۇ ئوخشاش دەۋردىكى باشقا دۆلەتلەرنىڭ ئوخشاش تۈردىكى خەرىتىلىرىنىڭ سەۋىيىسىدىن يۇقىرى،

بىراق ئۇلارنىڭ تۆۋەندىكىدەك كەمچىلىك تەرەپلىرى بار:

- (1) جۇغراپىيىلىك خەرىتىلەرنى تەڭلىك قىلغان بىر قەدەر ئېنىق خەرىتىلەر كەمچىل؛
- (2) ئۇ خەرىتىلەر پەقەت ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك سۇلالىلىرىنىڭ مەمۇرىي رايون دائىرىسىنىلا ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، چەت-چېگرا رايونلار ناھايىتىمۇ تەخمىنىي قىلىنغان ياكى ئاق قالدۇرۇلغان؛
- (3) ئايرىم خەرىتىلەردىن باشقىلىرىنىڭ ماسشىتابلىرى ناھايىتى كىچىك، سىغىمىمۇ چەكلىك؛
- (4) مەزمۇنى جەھەتتىن دۆلەت زىمىنىنىڭ مەمۇرىي رايونلار بويىچە تەدرىجىي ئۆزگىرىش تەرەققىياتىنى ئاساس قىلغان بولۇپ، تەبىئىي جۇغراپىيە ۋە باشقا ئىجتىمائىي (گومانىتارىلىق) جۇغراپىيىگە دائىر مەزمۇنلار ناھايىتى ئاز؛
- (5) ھۆججەت - ماتېرىياللارغا ئاساسەن سىزىلغان بولۇپ، ئەمەلىي تەكشۈرۈپ ئۆلچەپ سىزىش ناھايىتى ئاز بولغان.

خەرىتە شۇناسلىق تارىخىغا ئائىت يۇقىرىدىكى ئەمەلىي پاكىتلىق ماتېرىياللار مەنبئىگە ئاساسلانغاندا، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دائىرە» دەپ ئاتالغان خەرىتىسى يالغۇز جۇڭگو خەرىتە شۇناسلىق تارىخىدىكى بىر مۆجىزە ھېسابلىنىپلا قالماستىن، بەلكى يەنە دۇنيا خەرىتە شۇناسلىق ساھەسىدەمۇ زور شۆھرەتكە ئىگىدۇر.

ئۇ تۆۋەندىكىدەك ئالاھىدىلىككە ئىگە:

- (1) تەرەپ ئۇقۇمى ناھايىتى ئېنىق. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى خەرىتىدە تۆت تەرەپ ئۇقۇمى ناھايىتى ئېنىق ئىپادىلەنگەن بولۇپ، شەرق، شىمال، غەرب ۋە جەنۇبتىن ئىبارەت تۆت تەرەپ سۆزلىرى يۇمۇلاق خەرىتىنىڭ ئەتراپىغا يېزىلغان. قاراخانىلار دەۋرىدىكى خەلىقلەرنىڭ كۈن چىقىشىنى ئالدى تەرەپ، كۈن پېتىشىنى ئارقا تەرەپ، دەيدىغان ئەنئەنىۋى قارىشىنى ئاساس قىلىپ سىزىلغان. خەرىتىنى

قولغا ئالغاندا، ئوڭ قول تەرەپ شەرق، سول قول تەرەپ غەرب، ئۈستى شىمال، ئاستى جەنۇبىي ئىپادىلىگەن. خەرىتىدىكى جۇغراپىيىلىك ئورۇنلارمۇ مۇشۇ تەرتىپتە تىزىلغان. كۆرگۈچىلەرنىڭ مۇشۇ تەرتىپ بويىچە كۆرىشى تەۋسىيە قىلىنغان؛

(2) دۆلەت ۋە جايلارنىڭ ئارىلىق ئۇزۇنلۇقلىرى ھازىرقى ۋاقىتتىكى ئارىلىقى بىلەن تەڭ كېلىدۇ. مەسىلەن، تەتقىقاتچىلارنىڭ تەتقىقات نەتىجىسىگە ئاساسلانغاندا، خەرىتىدىكى ئىسسىقكۆلدىن ياپونىيىگىچە، ئىسسىقكۆلدىن ئىپېئوپىيىگىچە بولغان ئارىلىقى ئۆلچىگەندە، ھازىرقىغا ئوخشاش چىققان؛

(3) شەرتلىك بەلگە ئۇقۇمىغا ئىگە. «تۈركىي تىللار دىۋانى»دىكى خەرىتىدە تاغۇ-دەريالار، شەھەر-قەلئەلەر بىر يۈرۈش شەرتلىك بەلگىلەر ئارقىلىق ئېنىقلىققا ئىگە قىلىنغان. مەسىلەن، تاغ تىزمىلىرى قىزىل رەڭ بىلەن، دېڭىزلار ھاۋا رەڭ بىلەن، دەريا-كۆللەر يېشىل رەڭ بىلەن، قۇملۇقلار سېرىق رەڭ بىلەن ئىپادىلەنگەن. بۇ خىل ئۇسۇل ھازىرمۇ كارتوگرافىيە (خەرىتىشۇناسلىق) ئىلمىدىمۇ ئۆز قىممىتىگە ئىگە؛

(4) خەرىتىدىكى شەھەر ۋە ئەل-يۇرتلارنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلىشى، چۆل رايونلاردىكى بوستانلىقلارنىڭ تارقىلىش قانۇنىيىتى بىلەن بىردەك ئىپادىلىنىپ، رەڭمۇ شۇنىڭغا ماسلاشتۇرۇلۇپ بېرىلگەن؛

(5) خەرىتىدىكى ئىجادىيلىق كۆپ تەرەپلەردىن ئەينى ۋاقىتتىكى ئىسلام خەرىتىشۇناسلىقىنىڭ كونا قاراشلىرىدىن ھالقىپ چۈشكەن.

مەسىلەن، بۇ ھەقتە جاڭ گۇاڭدا ئەپەندى ئۆز ماقالىسىدە مۇنداق دېگەن: «ئاپتورگەرچە ئىسلام مۇرىتى بولسىمۇ، «دائىرە» خەرىتىسىدە مەككە بىلەن مەدىنەنى خەرىتىنىڭ مەركىزىي رايونى ئورنىدا چۈشۈرمىگەن. شۇنداقلا قۇرئاندا تىلغا ئېلىنغان ئىككى دېڭىزدىن باشقا ئۆزى ئىگىلىگەن ئەمىلىي ماتېرىيال ئاساسىدا ھىندى ئوكيان، كاسپىي دېڭىز ۋە يەنە بىر ئۈچ بۇلۇڭ شەكلىدىكى دېڭىزنى خەرىتىگە چۈشۈرگەن.

دىمەك، «تۈركىي تىللار دىۋانى»دا سىزىلغان «دائىرە» خەرىتىسىدىكى جۇغراپىيىلىك ئاتالغۇلاردا، ھەم خەرىتىنىڭ ئۆزىدە مۇسۇلمان جۇغراپىيىچىلەرنىڭ ئەسەرلىرىدىكى ئاسمان جىسىم ھادىسىلىرى، ئىقلىم بەلۋاغى نەزەرىيىسى ھەققىدىكى كونا قاراشلارنى تامامەن دىگۈدەك ئىشلىتىلمىگەن.

«2. تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ جۇغراپىيە تەتقىقاتىدىكى رېئال ئەھمىيىتى

«تۈركىي تىللار دىۋانى» تۈركىيە ۋە ئۆزبېكىستاندا نەشر قىلىنغاندىن كېيىن، 1981-يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن ئۇيغۇر تىلىغا نەشر قىلىنغان ئىدى. بۇ يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2 توملۇق «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ تولۇقلانغان نۇسخىسىنى نەشر قىلىپ جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشتۈردى. بۇ مەھمۇد كاشغەرىي تۇغۇلغانلىقنىڭ 1000 يىللىقىغا قىلىنغان قىممەتلىك سوۋغا ۋە بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى پەن-مائارىپ-مەدەنىيەت-سەھىيە مەھكىمىسىنىڭ 2008-يىلىنى «2008 مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» دەپ ئاتىغانلىقىنى تەبرىكلەش بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىي يىلىنى تەبرىكلەش ۋە مەھمۇد كاشغەرىي تۇغۇلغانلىقىنىڭ 1000 يىللىقىنى (2008-1008) خاتىرىلەش يۈزىدىن پايتەختىمىز بېيجىڭدا مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدا كۆلىمى زور بولغان خەلقئارالىق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى ئېچىلدى. ئارقىدىن قەشقەر، ئۈرۈمچىدەمۇ بۇ خىلدىكى ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى ئېچىلدى.

2008-يىلى 12-ئاينىڭ 15-كۈنى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدا يەنە 300 دىن ئارتۇق ئالىم-مۇتەخەسسسلەر قاتنىشىشى بىلەن ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى ئېچىلدى. شۇنىڭدەك بۇ يىلى يەنە تۈركىيەنىڭ ئەنقەرە، ئىستامبول، رىزە شەھەرلىرىدە، قازاقىستاننىڭ ئالمۇتا شەھىرىدە، تۈركمەنىستاننىڭ ئاشخاباد شەھىرىدە، قىرغىزىستاننىڭ بىشكەك شەھىرىدە ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنلىرى ئېچىلدى. بۇنىڭ بىلەن دۆلىتىمىز ۋە دۇنيادا «تۈركىي تىللار دىۋانى» قىزغىنلىقى پەيدا بولدى. 2008-يىلىنىڭ بىر تەرىپىدىن «2008 مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» دەپ ئاتىلىشى دۇنيا مەدەنىيەت غەزىنىسىنى بېيىتىشتا بىزنىڭمۇ ھەسسىمىزنىڭ بارلىقىنى بىلدۈرىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىي تۈركشۇناسلىق ئىلمىنىڭ پىششۋاسى بولۇشتىن سىرت، بىز جۇغراپىيىچىلەر ئىچىمىز، شۇنداق ئىكەن بىز مۇشۇ «تۈركىي تىللار دىۋانى» قىزغىنلىقى سېپىدە كېتىۋاتقان قوشۇننىڭ قاتارىدىن ئورۇن ئېلىشقا ھەقىقىي، ئەلۋەتتە. «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ تەتقىقات ئەھۋالىدىن قارىغاندا، تىلشۇناسلىق دائىرىسىدىكى تەتقىقاتچىلارنىڭ خېلى بۇرۇنلا تەتقىقات ئىشلىرىنى قانات يايدۇرغىنىنى ھېساپقا ئالمىغاندا، جۇغراپىيە ساھەسىدىكى تەتقىقاتچىلار تېخى ئەسەر بىلەن تونۇشۇش باسقۇچىدا تۇرماقتا. شۇ تونۇشۇش باسقۇچىنى داۋاملاشتۇرۇش ۋە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ جۇغراپىيىگە قوشقان تۆھپىلىرىنى تونۇشتۇرۇش يۈزىدىن يېزىلغان ماقالىلارنىڭ قوشۇمچىسى سۈپىتىدە بۇ ماقالىنى يازدۇق. بىز بۇنىڭدىن كېيىن، «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن ئىبارەت بۇ ئەسەرنى تونۇشتۇرۇش بىلەنلا چەكلەنمەي، ئۇنى جۇغراپىيە نۇقتىسىدىن چىقىپ جۇغراپىيە ساھەسى بويىچە تەتقىق قىلىشىمىز ھەم ئۇنى بۈگۈن ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇشىمىز لازىم. چۈنكى «تۈركىي تىللار دىۋانى» جۇغراپىيىنىڭ ھەر قايسى ساھەلىرىنى قىممەتلىك مەنبەلەر بىلەن تەمىن ئىتىدۇ. شىنجاڭ جۇغراپىيىسىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشتىمۇ ناھايىتى مۇھىم رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە.

«(1) - 2-تۈركىي تىللار دىۋانى» شىنجاڭ جۇغراپىيىسىنىڭ تەرەققىياتىغا مۇھىم تەسىر كۆرسىتىدۇ

جۇغراپىيە تەتقىقاتى يولىدا مەھمۇد كاشغەرىي روھى بىزنىڭ ئۆگۈنۈش ئۈلگىمىز بولۇپ قالدۇ.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن ئىبارەت جۇغراپىيەلىك مەلۇماتلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئېنسىكلوپېدىيەلىك ئەسەرنى ئوقۇغاندىن كېيىن، شىنجاڭ جۇغراپىيەسىنىڭ تەرەققىياتىنى بىر قۇر ئەسلىمەي تۇرالمايمىز. رايونىمىزدا جۇغراپىيە تەتقىقات ئورۇنلىرى، ئالىي مەكتەپلەردىكى جۇغراپىيە فاكولتېتلىرى دۆلەتنىڭ پىلانغا ماسلىشىپ نۇرغۇن ئىشلارنى قىلدى. بىزنىڭ بۇ يەردە دېمەكچى بولغىنىمىز، ئۇيغۇر جۇغراپىيەچىلىقى بۇ ساھەدە بەزى ئىشلارنى قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇيغۇر مەتبەئەچىلىكى تەرەققىي قىلىپ بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەچە بولغان ئارىلىقتا ئىنسانىيەتنىڭ ئاپىرىدىگاھلىرىدىن بولغان «شىنجاڭ» توغرىسىدا (شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ خەرىتىلەر توپلىمىنىڭ ئىككى قېتىملىق نەشر قىلىنىشى بۇنىڭ سىرتىدا) ئۇيغۇر ئاپتورلار ئۆزى يازغان بىرەر پارچە چوڭ ھەجىملىك جۇغراپىيەلىك ئىلمىي ئەسەرنى ۋۇجۇتقا چىقارغىنىمىز يوق. يەنە كېلىپ بۇ ھەقتىكى بەزى مەلۇماتلارنى پەقەت چەت ئەل ئالىملىرى ۋە ئېلىمىزدىكى ھەرقايسى مىللەت ئالىملىرىنىڭ ماقالە - ئەسەرلىرىدىن كەلتۈرۈلگەن ئازغىنا ستاتىستىكىلىق ماتېرىياللار ئارقىلىق تەھلىل قىلىپ پىششىقلىغىنىمىزنى ئويلىغىنىمىزدا، بۇنى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تۈرك ئەللىرىنى 15 يىل كېزىپ چىقىپ، بەش يىل ياقا يۇرتتا يەنى باغدادتا ئولتۇرۇپ يېزىپ چىققانلىغىنى ئويلىساق، ھىچ يەرگە بارماي تۇرۇپ، ئۆيدە ئولتۇرۇپلا ھەممە جاينىڭ ئەھۋالىنى بىلگىلى بولىدىغان مۇشۇنداق ئەۋزەل شارائىت ۋە ئۇچۇر دەۋرىدە تۇرۇپمۇ، شىنجاڭ جۇغراپىيەسىگە ئائىت پەخىرلەنگىدەك، كىشىلەرگە سوۋغا قىلغۇدەك جۇغراپىيەلىك ئەسەرلەرنى ئۇيغۇر تىلىدا ھۇجۇتقا چىقىرىۋالغانلىقىمىز ئۈچۈن خىجىللىق ھىس قىلمايمىز. بىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ جاپالىق تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش، تەتقىق قىلىش، تەتقىقات نەتىجىسىنى ئىلمىي نەتىجىگە ئايلاندۇرۇشتەك ئېسىل روھىدىن ئۆگىنىپ، يېڭى نەتىجىلەرنى يارىتىش ئارقىلىق ئانا يۇرت جۇغراپىيەسىگە دائىر تەتقىقاتنى يېڭى باسقۇچقا كۆتىرىشىمىز، خىجىللىق تۇيغۇسىنى شەرەپ تۇيغۇسىغا ئايلاندۇرۇشىمىز لازىم.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» يەنە شىنجاڭ يەر ناملىرى تەتقىقاتىنى ئىلمىي ئاساس بىلەن تەمىنلەيدۇ ھەم ئىلگىرى سۈرىدۇ. يەر ناملىرى - جۇغراپىيەلىك ناملار كۆپۈنچە ئەھۋاللاردا تارىخىي جەريان بىلەن بەكرەك مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. شىنجاڭنىڭ يەر ناملىرىغا دائىر تەتقىقاتلار ئەگەر «تۈركىي تىللار دىۋانى» تەتقىقاتى بىلەن بىرلەشتۈرۈلسە، ئۇنىڭ ئىشەنچلىك دەرىجىسى تېخىمۇ يۇقىرى بولىدۇ. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى 106 جۇغراپىيەلىك نامنىڭ 76سى شەھەر نامى بولۇپ، بىزنىڭ تەتقىق قىلىشىمىزنى كۈتۈپ تۇرماقتا. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى تاشكەنت (شاش) كوساك، قەشقەر، يەركەند، كېرىيە، چەرچەن، كاسپىي دېڭىزى (بەھرى ئوبىسكۇن)، خارەزىم (خاۋەرەزىم)، ئامۇ دەريا (جەيھۇن)، تاراز (جامبۇل)، خوتەن قاتارلىق مەركىزىي ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا يەر ناملىرىدىن باشقا، ئەتراپتىكى خوراسان، كەشمىر، ھىندىستان،

ماچىن(جۇڭگو)، ياپونىيە(جەپارقا) ۋە باشقا ناملار ھازىرغىچە ئۆز نامى بىلەن ئاتىلىپ كېلىۋاتقان جايلاردۇر. بىز يەر ناملىرى تەتقىقاتى جەريانىدا، دىيارىمىزدىكى يەر ناملىرىنىڭ نىمە دەپ ئاتىلىدىغانلىقى، مەنىسى قاتارلىقلارنىلا ئەمەس، مۇھىمى ئەسلى نامى، يەنى ئەزەلدىن ساقلىنىپ كېلىۋاتقان نامنى قوغدىشىمىز لازىم ئىدى. ئەپسۇس، ئەمەلىيەتتە بۇنداق قىلالىمىدۇق. مەسىلەن، «دائىرە» دەپ ئاتالغان خەرىتە ۋە ھازىرمۇ يەركەند دەپ ئاتىلىۋاتقان جۇغراپىيىلىك نام يەنى يەركەند دەرياسى بەزى نوپۇزلۇق قەلەمكەشلەر، ئالايلۇق قۇربانجان ئابلىمىت، نىيازكېرىمى، فېڭ جىۋېن قاتارلىقلار تەرىپىدىن تۇرۇپلا «زەرەپشان» غا ئايلاندۇرۇۋېتىلدى. بۇنىڭغا ئەگىشىپ بەزىلەر «زەرەپشان» نى چاي ماركىسى قىلسا، ۋە بەزىلەر رېستوران، مېھمانخانا نامى قىلىۋاتىدۇ. بۇلار «زەرەپشان» دىگەن نامنى ماركى ئورنىدا ياكى بىرەر جاينىڭ نامى قىلسا، ئۇ ئۆزىنىڭ ئىشى، لېكىن بولمىغان يېرى ئۇلار «زەرەپشان» دىگەن نامنىڭ خەنزۇچە نامىنى («叶尔羌河» يەركەند دەرياسى) دەپ ئېلىۋاتىدۇ، بۇنداق بولغاندا «زەرەپشان» دىگەن شۆزدىن «يەركەند» دىگەن مەنا چىقىدۇ. ئەپسۇسلىنارلىقى شۇكى، دۆلەتلىك ياكى ئاپتونوم رايونلۇق ئۆلچەپ-سىزىش ئىدارىسى تەرىپىدىن تۈزۈپ نەشر قىلىنغان ئەڭ نوپۇزلۇق خەرىتىلەر توپلىمىنىڭ ئۇيغۇرچىسىدىمۇ يەركەند دەرياسى يەنى «叶尔羌河» زەرەپشان» قىلىۋېتىلگەن. مەسىلەن، جۇڭگو خەرىتە نەشرىياتى بىلەن شىنجاڭ پەن-تېخنىكا نەشرىياتى بىرلىشىپ 2005-يىلى نەشر قىلغان «شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى خەرىتىلەر پويىلى» دا (بۇ يېڭى نەشر قىلىنغان خەنزۇچە ئاتلاستىن تەرجىمە قىلىنغان)، تارىختىن بېرى يەركەند دىگەن نام قوللىنىلىپ كېلىۋاتقان ئەزەم دەريا - يەركەند دەرياسى «叶尔羌河» نى ئۇيغۇرچە ئىپادىلىگەندە خاتا ھالدا «زەرەپشان» دەپ ئالغان. يېقىندىن بېرى، بەزى ئاخبارات ئورۇنلىرىنىڭ كۆرسىتىشى ۋە ئاڭلىتىشى پروگراممىلىرىدىمۇ «يەركەند دەرياسى» نى «زەرەپشان دەرياسى» دەپ ئاتايدىغان؛ بەزى ناخشا تېكىستلىرىدە «زەرەپشان» نى «يەركەند» دەرياسىنىڭ ئورنىغا قويىدىغان ئەھۋاللار پات-پات كۆرۈلمەكتە. بۇ خاتالىقلار بولۇپمۇ، ئاتلاستىكى خاتالىق چوقۇم تۈزىتىلىشى لازىم. ھەيران قالارلىقى شۇكى، ئاتلاستى نەشر قىلىشنىڭ ئالدىدىكى تەكشۈرۈپ بېكىتىشكە قاتناشقان جەمئىيەتتە مەلۇم تەسىرى بار، نوپۇزلۇق ئەربابلارنىڭ «يەركەند» بىلەن «زەرەپشان» نىڭ پەرقىنى بىلمەي تۇرۇپ خاتالىققا يول قويغانلىقىدۇر.

كېسىپ ئېيتىش كېرەككى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى تەۋەسىدە «زەرەپشان» دىگەن دەريا يوق. «زەرەپشان» دىگەن نامغا ئامراق كىشىلەرنىڭ «زەرەپشان» نىڭ نەدە ئىكەنلىكىنى بىلىۋېلىشى ئۈچۈن، تۆۋەندىكى «زەرەپشان» لارنى قوشۇمچە قىلىدۇق.

(1) زەرەپشان - ئۆزبېكىستاننىڭ بۇخارا ۋىلايىتىگە جايلاشقان شەھەر بولۇپ، ئۆزبېكىستان ئالتۇن

ئىشلەپچىقىرىش سانائىتىنىڭ مەركىزى

(2) زەرەپشان - تاجىكىستان بىلەن ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيىتى تەۋەسىدىكى شەرقتە تۈركىستان تاغ

تەزىمىسى، ئالاتاۋ تەزىمىسى ۋە زەرەپشان تاغ تەزىملىرىنىڭ تۇتاشقان ئېگىز جايىدىن باشلىنىپ غەربكە قاراپ ئېقىپ، سەمەرقەنت، بۇخارا ۋىلايەتلىرىدىن ئېقىپ ئۆتەدىغان دەريانىڭ نامى، ئۇزۇنلۇقى 781 km دىن ئاشىدۇ. سەمەرقەنت، بۇخارا، كاتتا قورغان، ناۋايى، كاگان قاتارلىق شەھەرلەرنى سۇ بىلەن تەمىنلەيدۇ.

(3) زەرەپشان - تاجىكىستان بىلەن ئۆزبېكىستان تېررىتورىيىسىدىكى تاغ تەزىمىسى.

(4) زەرەپشان - ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيىتىدىكى سەمەرقەند شەھىرىنىڭ شەرقىي تەرىپىگە ئۇدۇل كېلىدىغان تەبىئىي قوغدىلىدىغان ھايۋانات باغچىسى.

(5) زەرەپشان - تاجىكىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ غەربىي شىمالىدىكى ياغناپ دەرياسىنىڭ بويىغا جايلاشقان بىر كىچىك يېزا.

(زەرەپشان دەرياسىنىڭ تەپسىلاتىنى مۇشۇ سان ژورنالنىڭ 204 - بېتىدە ئايرىم مەلۇمات قىلىپ بەردۇق تەھرىردىن) (ئاخىرىغا قوشۇمچە قىلىپ يوللاپ قويغۇم).

يەركەن دەرياسى تارىم دەرياسىنىڭ ئۈچ چوڭ مەنبە ئېقىنلىرىنىڭ بىرى سانلىدۇ، ئۇ قۇرۇم تاغلىرىنىڭ شىمالىي يانباغرىدىكى رەسكەم دائىرىسىدىن باشلىنىدۇ. دەريا باش ئېقىنىدا كۈلچىن دەرياسى بىلەن تاشقورغان دەرياسىدىن ئىبارەت ئىككى تارماق ئېقىننىڭ قوشىلىشىدىن شەكىللىنىدۇ. يەكەن، پوسكام، مەكت، مارالبېشى ناھىيىلىرىنى سۇ بىلەن تەمىنلەيدۇ. مەنبەدىن تاكى شورچاقتا تارىم دەرياسىغا قۇيۇلغىچە بولغان دەريا ئۇزۇنلۇقى 1165 كىلومېتىر، دەريا ساھىلىنىڭ كۆلىمى 96500 كۋادرات كىلومېتىر كېلىدۇ.

« (2) - 2 تۈركىي تىللار دىۋانى » تەتقىقاتى يەنە جۇغراپىيىلىك ئاتالغۇلار تەتقىقاتىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ

ئۇيغۇرچە جۇغراپىيە قوللانمىلىرىدا قوللىنىپ كېلىۋاتقان ئاتالغۇلارنىڭ ئىچىدە چەتتىن كىرگەن ئاتالغۇلار كۆپ ساندا ئىگىلەيدۇ. شۇڭا، بەزى چەتتىن كىرگەن ئاسان چۈشەنگىلى بولمايدىغان، ئۆز تىلىمىزنىڭ ئىچىدىن ئىزدەپ ئات قويساق تامامەن بولىدىغانلىرىنى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى سۆزلەردىن ئىزدەسەك بولامدۇ-يوق؟ بۇ ھەقتە ئىزدىنىپ كۆرۈشمىزگە توغرا كېلىدۇ. بۇرۇن بىزنىڭ تىلىمىزدىكى «يار»، «ياردال»، «توقاي»، «تاقىر» (تۈركىي تىللار دىۋانىدىكى ئىستىمال مەنبەلىرى تېتىر، تېقىر)، «قۇرۇم»، «قىر» (خاقاسلار خىر دەيدۇ)، «مىئاندىر»، «تايغا»، «تەڭگە»، «بازار»، «كارىز» قاتارلىق گىئومورفولوگىيىلىك ۋە ئىقتىسادىي جۇغراپىيىلىك ئاتالغۇلار روس تىلىغا، بۇ ئارقىلىق ئېنگىلىز تىلىغا، بەزىلىرى ھەتتا خەنزۇ تىلىغا سىڭىپ كىرگەن. مەسىلەن، جوڭگو شىنجاڭ ئالتاي رايونىغا يېقىن بىر چىگرا رايونى بولۇپ، كىراسنويار، دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ جايدا «يار» سۆزى بىر دەريا جىلغىسى ئورنىدا قوللىنىلغان. تايدا ئەسلى تۈركىي خەلقلەردىن تۇۋالار ياشايدىغان جايدا يىڭنە يوپۇرماقلىق ئورمان ئۆسىدىغان

جايلارنى كۆرسىتى. (ئالتاي تۈرك تىل سىستېمىسىغا كىرىدىغان موڭغۇللاردا مۇ تايدا دەيدۇ)، روسلار بۇ زېمىنغا كەلگەندىن كېيىن، يىڭنە يوپۇرماقلىق ئورمان بار رايوننى ۋە شۇ خىل ئۆسۈملۈك بەلۋاغىنى يىڭنە يوپۇرماقلىق ئورمان رايونى ياكى بەلۋاغى دىگەن مەنادا «تايگا» دەپ ئاتىغان. چۈنكى روسلاردا «غ» ھەرپى بولمىغاچقا، ئۇنى «گ» ھەرپى بىلەن ئىپادىلىگەن، كېيىن بۇنى ئېنگىلىزلارمۇ «تايگا» پېتى قوبۇل قىلغان. خەنزۇلارمۇ ئاھاڭ تەرجىمىسى بويىچە تەيجا ئورمىنى (泰加林) دەپ قوبۇل قىلغان. يەنە روس ۋە خەنزۇلار «توقاي» دېگەن سۆزنى ئاھاڭ تەرجىمىسى بويىچە «توگاي» دەپ قوبۇل قىلغان. چۈنكى چۆللەردىن ئېقىپ ئۆتىدىغان دەريانىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى ئورمان مەنزىرىسى روس ۋە خەنزۇ رايونلىرىدا ئۇچرىمايتتى. شۇڭا، ئۆز پېتى قوللانغان. «تاقىر» سۆزى روسچە ماتېرىياللاردا ئاھاڭ تەرجىمىسى بويىچە «تاكىر» دەپ قوللىنىلدى. چۈنكى بۇ خىل مەنزىرە ياۋروپادىكى روس رايونلىرىدا بولمىغاچقا، روسلار ئۆزلىرىنىڭ گېئومورفولوگىيە ئىلمىگە دائىر ماتېرىياللىرىدا شۇ پېتى قوللانغان. گېئومورفولوگىيە ئىلمىدە يىلاننىڭ مېڭىشىغا ئوخشايدىغان، غەرىپكە، جەنۇپقا، شىمالغا بۇرۇلۇپ ئاقىدىغان دەريا ئېقىنىنى مېئاندىر شەكلىدىكى دەريا دەيدۇ. بۇمۇ بۇرۇنقى مېئاندىر تاللىرىنىڭ يۇرتىدىكى مېئاندىر (مېئاندىرس) دەرياسىنىڭ نامى، بۇ دەريا دەل شۇنداق ئاقىدۇ. «تەڭگە» بۇرۇنقى پۇل نامى بولۇپ، روسلاردا ئەينى زاماندا تېخى پۇل نامى بولمىغانلىقتىن، دەسلەپ بۇ ئاتالغۇنى پۇلنىڭ نامى قىلىپ، ئاھاڭ تەرجىمىسى بويىچە «دېنگى» دەپ قوبۇل قىلغان (ھازىرقى قازاقىستاندا پۇلنى تەڭگە دەپ ئاتايدۇ).

دېمەكچى بولغىنىمىز، بىزنىڭ تىلىمىزدا بەزى جۇغراپىيىلىك ناملار بۇرۇنلا قويۇلغان. باشقا تىللاردىن ئاتالغۇ قوبۇل قىلىش نورمال ئىش، لېكىن، تېپىلسا ئىلاجى بار ئۆزىنىڭ ئانا تىل بايلىقىدىن قېزىپ چىقىپ، شۇ ئاتالغۇغا ۋارىسلىق قىلغان ياخشى. «تۈركىي تىللار دىۋانى» تەتقىقاتى دەل بۇ جەھەتتە بىزگە يېقىندىن ياردەم بېرەلەيدۇ. «تۈركىي تىللار دىۋانى» بىزنىڭ قىممەتلىك مەدەنىيەت مىراسلىرىمىزدىن بىرىدۇر. ئۇنىڭغا ۋارىسلىق قىلىش بىزنىڭ مۇناسىپ بۇرچىمىزدۇر. شۇڭا بىز، تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان مىللەتلەر ئارىسىدىكى سېلىشتۇرما تىلشۇناسلىق ئىلمىنىڭ ئاساسچىسى سانىلىدىغان، شۇنداقلا تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان مىللەتلەرنىڭ تىلى، ئۆرپ-ئادىتى ۋە جۇغراپىيىلىك جايلىشىش ئەھۋالى ھەققىدە بىۋاسىتە ماتېرىيال سۈپىتىدە مەلۇمات بېرىدىغان ئېنسىكلوپېدىيىلىك قامۇس - «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى چوڭقۇر تەتقىق قىلىپ، ئۇنىڭدىن تولۇق پايدىلانسا، ئۇنىڭ جۇغراپىيىلىك قىممىتىنى بۈگۈن ئۈچۈن تېخىمۇ ياخشى خىزمەت قىلدۇرالايمىز.



1- خەرىتىدە مەشھۇر ھەلىقىلىرى سىرتىدا بۆلگۈن جەمئىيەتلىشىش خەرىتىسى



2- خەرىتىدە مەشھۇر ھەلىقىلىرى سىرتىدا بۆلگۈن جەمئىيەتلىشىش خەرىتىسى



3- خەرىتىدە مەشھۇر ھەلىقىلىرى سىرتىدا بۆلگۈن جەمئىيەتلىشىش خەرىتىسى



4- خەرىتىدە مەشھۇر ھەلىقىلىرى سىرتىدا بۆلگۈن جەمئىيەتلىشىش خەرىتىسى



5- خەرىتىدە مەشھۇر ھەلىقىلىرى سىرتىدا بۆلگۈن جەمئىيەتلىشىش خەرىتىسى



6- خەرىتىدە مەشھۇر ھەلىقىلىرى سىرتىدا بۆلگۈن جەمئىيەتلىشىش خەرىتىسى

مەنبە: قۇرغاق رايونلار جۇغراپىيىسى 2008-يىللىق 4-سان.

قوشۇمچە:

«زەرەپشان» ھەققىدە قىسقىچە مەلۇمات

زەرەپشان (پارس-تاجىكچە زەر- ئالتۇن، ئافشان-چاقچۇچى-چاپار) تاجىكىستان ۋە ئۆزبېكىستاندىكى دەريا. تارىخى مەنبە ئەلەردە پولىستىمېت، نومىق، رۇدى مۇساق، ھاراكوم، رۇدى شارى ياكى رۇدى زارفى (چورفى)، سومزان، ۋادىي ئۇسۇف، ناھىر ئۇل-بۇخارا، دەريائى كۆھەك قاتارلىق ناملار بىلەن تىلغا ئېلىندۇ. 18-ئەسىردىن باشلاپ ئاندىن زەرەپشان دەپ ئاتالغان. دەريانىڭ ئۇزۇنلۇقى 781 كىلومېتىر، دەريا باسسېنىسىنىڭ (ھەۋزىنىڭ) مەيدانى 41 مىڭ 860 كۋادرات كىلومېتىر. ھەۋزىنىڭ تاغلىق قىسمىنىڭ مەيدانى 17 مىڭ 710 كۋادرات كىلومېتىر. زەرەپشان دەرياسى تۈركىستان، زەرەپشان ۋە ئالاي تاغلىرى تۇتاشقان جاي-ماستىچوھ(كۆكسۇ) تاغ تۈگىنىدىكى مۇزلۇقتىن ماستىچوھ دەرياسى نامى بىلەن باشلىنىدۇ. 200 كىلومېتىرچە ئاققاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا فاند دەرياسى قوشۇلۇپ زەرەپشان دەپ ئاتىلىدۇ. يەنە 100 كىلومېتىرچە ئاققاندىن كېيىن، تاجىكىستان تەۋەسىدىن چىقىپ ئۆزبېكىستاننىڭ سەمەرقەند ۋە بۇخارا ۋىلايەتلىرىدىن ئېقىپ ئۆتىدۇ. سەمەرقەند، كاتتا قورغان، ناۋايى ۋە بۇخارا، كاگان قاتارلىق شەھەرلەرنى سۇ بىلەن تەمىنلەيدۇ. قەدىمكى زاماندا زەرەپشان سۈيى ئامۇ دەرياغا قۇيۇلغان دېگەن پىكىرلەرمۇ بولغان، لېكىن، كونا تارىخى مەنبەلەردە بۇ ھەقتە ئېنىق مەلۇماتلار يوق ئىدى. مەسلەن ئالىكساندىر ماكىدونىسكىنىڭ تارىخچىسى كىئونت كۇرتسى رۇف ۋە يۇنان جۇغراپىيىچىسى سترابون (مىلادىدىن ئىلگىرىكى 1-ئەسىر) پولىتېمېت (زەرەپشان) قۇمغا سىڭىپ كېتىدۇ دەپ يېزىشقان، بىراق ھافىز ئابدۇئابى كۆھەك(زەرەپشان) سۈيى ئامۇ دەرياغا يېتىپ بارىدۇ، دەيدۇ. ياقى. غۇلاموۋ زەرەپشان دەرياسىنىڭ ئامۇ دەرياسىغا قۇيۇلغانلىقى توغرىسىدىكى ئىزىلارنىڭ بارلىقىنى ئېنىقلىغان.

زەرەپشان-ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ بۇخارا ۋىلايىتىدىكى شەھەر بولۇپ، بۇخارا شەھىرىدىن 200 كىلومېتىرچە شىمالغا جايلاشقان. قىزىلقۇم چۆلىكىنىڭ مەركىزىي قىسمىدا، تامدى تېغىنىڭ غەربىي يانباغرىدا، مۇرۇنتاۋ ئالتۇن كېنىنىڭ ئېچىلىشىغا ئەگىشىپ، 1967-يىلى شەھەر بولۇپ قۇرۇلغان. ھازىر ئۆزبېكىستاننىڭ ئالتۇن قېزىپ چىقىرىش سانائىتىنىڭ مەركىزىي شەھىرى ھېسابلىنىدۇ.

«ئۆزبېك سوۋېت ئېنسىكلوپېدىيىسى» دىن ئېلىپ جۇغلاندى)

21- «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى بىناكارلىققا ئائىت

سۆزلەر توغرىسىدا

قىسقىچە مەزمۇنى: مەن بۇ ماقالەمدە ئاساسلىقى ئۇيغۇرلارنىڭ مۇھىم مەدەنىيەت بايلىقلىرىدىن بىرى بولغان بىناكارلىق (تۇرالغۇ ئۆي) ۋە ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بولغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا ئۇچرايدىغان سۆزلەر توغرىسىدا ھەمدە بۇلارنىڭ ئىچىدىكى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر بىناكارلىقىدا ساقلىنىپ قالغان سۆزلىرى توغرىسىدا نۇقتىلىق توختىلىپ ئۆتمەكچىمەن.

摘要：建筑是每个民族的传统文的重要精髓之一。在此文章，我主要解释维吾尔族传统文化中的建筑文化和“突厥语大词典”出现的有关建筑的词及这些词在现代维吾尔语中的使用，词义和语音的演变。

ئاچقۇچلۇق سۆز: «تۈركىي تىللار دىۋانى»، ئۇيغۇر، بىناكارلىق، مەھمۇد كاشغەرىي

بىناكارلىق بىر خىل پەن-تېخنىكا سەرمەرسى بولۇپلا قالماي، يەنە ئالاھىدە بىر سەنئەتتۇر. ئۇ ئىقتىسادىي تۇرمۇش ئېھتىياجىغا ئاساسەن يارىتىلغان ماددىي مەدەنىيەت بولۇپ، ئىستېمال قىممىتىگە ئىگە بولۇش ئۇنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ئاساسىي ھېساپلىنىدۇ. سەنئەت نۇقتىسىدىن، بىناكارلىق سەنئىتى ئېستېتىكىلىق قىممەتكە ئىگە بىر خىل سەنئەت تۈرىدۇر. مىللىي خاسلىق ئىنسانلارنىڭ مۇئەييەن تارىخىي دەۋرىدىكى روھىي ھالىتى ۋە ئىقتىسادىي ئەھۋالى ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. ئۇ ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش ھەمدە تۇرمۇش ئۇسۇلى، دەۋرنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ تەرەققىي قىلىدۇ ۋە بۇ جەرياندا ئۇنىڭ تەرەققىياتى پەن-تېخنىكا، سىياسىي، ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەت ئەنئەنىسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ.

11-ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ بىر قىسمى ئەينى ۋاقىتتا تېخىچە كۆچمەن ھالەتتە ياشاۋاتقان بولسىمۇ، ئاساسىي قىسمى شەھەر، ناھىيە ۋە يېزىلاردا ماكانلىشىپ، ئۆيلەردە ئوتۇراتتى. كۆچمەنلەر بولسا خېلى زاماندىن بېرى مەلۇم بولغىنىدەك ئۆي ئورنىدا چېدىر ئىشلىتەتتى. ئەلۋەتتە، ئۇيغۇرلارمۇ ئۇزۇن مەزگىللىك تۇرمۇش ئەمەلىيىتى ۋە ئىشلەپچىقىرىش داۋامىدا باشقا مىللەتلەردىن روشەن پەرىقلىنىپ تۇرىدىغان خىلى كۆپ مەدەنىيەت مۇۋاپىقىيەتلىرىنى ياراتقان بولۇپ، بىناكارلىق، ئۆي-ئىمارەت ۋە

ھويلا-ئارام مەدەنىيىتى دەل شۇلارنىڭ نامەيەندىلىرىدۇر.

ئۇيغۇر خەلقىمىزنىڭ ئولتۇراقلىشىش ئەھۋالىغا نەزەر سالىدىغان بولساق، ئۇلار ئىپتىدائىي جەمئىيەت باسقۇچىدىكى چەللىدىن كەپىگە، ئوت-سۇ قوغلىشىپ ياشايدىغان كۆچمەن چارۋىچىلىق تۇرمۇشى جەريانىدىكى چىدىرتكىپ ئولتۇرىدىغان ھالەتتىن كېيىنچە مەلۇم گېئومىتىرىيەلىك شەكىلگە ئىگە كىمىر ئۆيلەردە، ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن قويۇق ئۇيغۇر-ئىسلام مەدەنىيىتى تۈسىنى ئالغان ئۆزىگە خاس نەقىشلەنگەن، ئارام-بەخش ۋە كۆركەم ئۆيلەردە ئولتۇرۇشقا تەرەققىي قىلغان. قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىياغا بولغان ھۆكۈمرانلىقى چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن تۈركىي مىللەتلەرنىڭ دېھقانچىلىق رايونىدا دۆلەت قۇرۇشتەك بىر يېتىلگەن گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدۇ. ئۇزاق تارىخىي جەرياندا، ئۇيغۇرلارنىڭ دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق، باغۋەنچىلىك ۋە باشقا قوشۇمچە كەسىپلەر بىلەن شۇغۇللىنىش جەريانىدا، مول ئىشلەپچىقىرىش-تۇرمۇش تەجىربىلىرىنى توپلاپ، چەكسىز كەتكەن يايلاق ۋە بوستانلىقلاردا ئۆزىنىڭ ھاياتى كۈچىنى نامايەن قىلدى. 11-ئەسىردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ پەن-تېخنىكىسى ھۈنەر-سەنئەت جەھەتتىلا راۋاجلىنىپ قالماستىن، بەلكى ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىدە زور تەرەققىياتلارغا ئېرىشكەن. تەرەققىياتقا ئەگىشىپ ئۇيغۇر ئولتۇراق ئۆي ئىشلىرىدا ئاتا-بوۋىلىرىمىزنىڭ بىزگە قالدۇرغان ئىسىل مەدەنىيەت مىراسىغا ۋارىسلىق قىلىپ، ئۆزىگە خاس مىللىي ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغان ئۇيغۇر بىناكارلىق مەدەنىيىتىنى شەكىللەندۈردى. ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ مەۋجۇتلىقىمۇ خۇددى باشقا مىللەتلەرگە ئوخشاش ئۆزىنىڭ ئۆزگىچە ماددىي ۋە مەنىۋىي مەدەنىيىتى بىلەن نامايەن بولۇپ تۇرىدۇ. مەھمۇد كاشىغەرىي ۋە ئۇنىڭ بۈيۈك قامۇسى «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە ئۇنىڭدىكى بىر قىسىم سۆز-جۈملىلەرنى 11-ئەسىردىكى پۈتۈن تۈركىي مىللەتلىرى مەدەنىيىتىنىڭ كاتتا سىموۋولى بولۇپلا قالماي، ھەقىقىي تۈردە ئەينى زاماندا تەرەققىي قىلغان ئۇيغۇر جەمئىيىتى مەركەزلىك ھالدا گەۋدىلەندۈرۈپ بەرگەن. چۈنكى (1) ئۇ ئۆز ئەسىرىدە بايان قىلغاندەك، ئۆزى تۇغۇلۇلغان زېمىندىن ئۆسۈپ يېتىلىپ، 11-ئەسىردە ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە ماۋرەننۇنەھرگىچە ھۆكۈمران بولغان قاراخانىيلار خانلىقى جەمئىيەت مەنەسۇپ مەدەنىيەت تەتقىقاتچىسى ۋە جامائەت ئەربابى بولغانلىقى. (2) ھەرقايسى تەرەپلەردىكى تەربىيىلىنىشى ئەتراپلىق بولغاچقا بىلىمىنىڭ موللۇقى، پۈتكۈل ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە ھەرقايسى تۈركىي قەبىلىلەر توپلاشقان رايونلاردا 15 يىل كېزىپ، ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى ۋە مەدەنىيىتى، تىلى قاتارلىقلار جەھەتتە ئونۋېرسال تەكشۈرۈپ تەتقىقات ئېلىپ بارغانلىقى بۇنىڭ يېتەكچىلىكى ئىسپاتى بولالايدۇ.

مەھمۇد كاشىغەرىي «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا قاراخانىيلار خاندانلىقى تەۋەسىدىكى كەڭ زېمىنلارنى، چوڭ شەھەرلەرنى خاتىرىلەپلا قالماستىن، ئىسلام دىنىغا كىرمىگەن ئىدىقۇت تەۋەلىكىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ مەشھۇر شەھەر-يېزىلىرىنى كۆرسەتكەن. شۇ دەۋىردىن باشلاپلا شەھەرلىشىشكە ئادەتلەنگەن ئۇيغۇرلارنى بىر پۈتۈن ھالىتىدە چۈشىنىپ خاتىرىلەپ قالدۇرغان. ئۇيغۇرلارنىڭ ماددىي

ۋە مەنۋىي تۇرمۇشىدا زور يۈكسىلىشلەر يۈز بېرىپ، يېزا ئىگىلىكى ۋە قول ھۈنەر سانائىتى ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچىنىڭ ئاساسىي بولۇپ قىلىشى نەتىجىسىدە مۇقىم ئولتۇراقلىشىش ۋە شەھەرلىشىش ئومۇملاشتى. مانا مۇشۇنداق ئوبيېكتىپ شارائىتتا، ئۇيغۇرلارنىڭ بىناكارلىق مەدەنىيىتى جۈملىدىن تۇرالغۇ ئۆي، جامائەت قۇرۇلۇشلىرى، ئوردا-قەسىر ۋە شەھەر قۇرۇلۇشلىرى زامان ۋە ماكانغا خاس ھالدا يېڭىچە ئۇسلۇبتا تەرەققىي قىلدى. مەن تۆۋەندە قاراخانىيلار خانلىقى ۋە ئەتراپتىكى ئۇيغۇرلار ياشىغان رايۇنلارنىڭ بىناكارلىق جەھەتتىكى تەرەققىياتلىرىنى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى بىناكارلىققا مۇناسىۋەتلىك بولغان سۆزلەر ئارقىلىق دەلىللەپ، ئۆز كۆزقاراشلىرىمنى بىر قانچە نۇقتىدىن ئوتتۇرىغا قويماقچىمەن.

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئولتۇراق جاي ھەققىدە بەرگەن مەلۇماتلىرى خېلىلا كۆپ، ئەمما شۇنى قوشۇمچە قىلىپ قويۇش كېرەككى، ئۇ باشقا مەسىلىلەرگە ئوخشاشلا ئولتۇراق ئۆي مەسىلىسىدەمۇ ئۆي ئىچىنىڭ قانداقلىقى ۋە ئۆينىڭ سېلىنىشى، ئىشلىتىلىدىغان ماتېرىياللار، ئۆي جابدۇقلىرى توغرىسىدا بىزگە يېتەرلىك ماتېرىياللارنى كۆرسىتىپ بەرگەن. بۇلارنىڭ دەلىلى سۈپىتىدە دىۋاندا تىلغا ئېلىنغان بىناكارلىققا ئائىت سۆزلەر بىلەن بىر قانچە نۇقتىدىن تەپسىلىي تونۇشۇپ چىقايلى.

1. ئۆينىڭ سېلىنىشى ۋە ئىشلىتىلىدىغان ماتېرىياللار

قاراخانىيلار خاندانلىقى دەۋرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدا دېھقانچىلىق، قول-ھۈنەرۋەنچىلىك ۋە باشقا تۇرمۇش پائالىيەتلىرىنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلىشىش ئۈچۈن مۇقىم ئولتۇراقلىشىش تېزلىشىپ كەتتى. نەتىجىدە ئولتۇراق ئۆي قۇرۇلىشىمۇ بىناكارلىقتىكى بىر تۈر بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۆزلۈكسىز تەرەققىي قىلغان. كۆپمەن چارۋىچىلىق تۇرمۇشىنى ئادەت قىلىپ كەلگەن ئۇيغۇرلار ئەزەلدىنلا ئولتۇراق ئۆي مەدەنىيىتىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىپ مەنۋىي تۇرمۇشنى قىسمەن كاپالەتلەندۈرگەن ھەمدە كىگىزدىن تىكىلگەن چېدىر ئۆيلەردىن ياغاچ-تاش، ياغاچ-توپا قۇرۇلمىلىق ئۆيلەرگە كۆچۈشى ئۇلارنىڭ ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇشىنى تېخىمۇ جانلاندۇرۇشقا پۇختا ئاساس سالغان. ئۇلارنىڭ ئەينى دەۋردە تۇرمۇشقا بولغان قىزغىنلىقى ئالدى بىلەن تۇرالغۇ ئۆيلەرنىڭ ياسىلىش شەكلى، ئورۇنلاشتۇرۇلىشى ۋە بېزىلىشىدە نۇقتىلىق ئىپادىلەنگەن. يەنى دىۋاندا 11-ئەسىردە ئۆينىڭ (3) «vä» - (2) «vü» - (1) «öv» دېگەندەك ۋارىيانتلىرى بېرىلگەن ھەمدە بۇ سۆز كۆپ جايلاردا «vä» دەپ ئېلىنغانلىقى مەلۇم «vä» . بۇ سۆز قەدىمكى ئۇيغۇرتىلىدا بار سۆز بولۇپ، بىز ھازىر قوللىنىۋاتقان «ئۆي» سۆزى بىلەن تەڭداش كېلىدۇ. گەرچە بۇ سۆزدە تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ھاسىل بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئىپادىلەيدىغان ئۇقۇم ۋە مەنە دائىرىسى يەنى لېكسىكىلىق مەنىسى ئۆزگەرمىگەن. بۇ سۆز ھازىرقى زامان تۈركىيە تۈركچىسىدە «vä» شەكلىدە ھازىرمۇ

قوللىنىۋاتىدۇ .

ئۆيلەرنىڭ سېلىنىشى ۋە ئىشلىتىلىدىغان ماتېرىياللارغا كەلسەك، ئۆي سېلىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئۇل قېزىلىشى كېرەك. دىۋاندا ئۆينىڭ ئۇلىنىڭ « ul - ئۇل ~ ھۇل Tam uli . تامنىڭ ئۇلى» (1-توم 67.بەت) بۇنىڭدىن ئەينى دەۋردىن باشلاپلا ئەمگەكچان ئىجاتچان ئەجداتلىرىمىزنىڭ ئۆينىڭ مۇستەھكەم، چىداشلىق بولۇشىنى ئاساسىي ئورۇنغا قويغانلىقىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. بۇ سۆز ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ھېچقانداق لېكسىكىلىق ۋە ياكى فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ھاسىل قىلماي شۇ پىتى ساقلىنىپ قوللىنىۋاتىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا يەنە دىۋاندا ئۆينىڭ ئۇلى ئوقۇمىنى بىلدۈرىدىغان « tüp » تۈپ. تامنىڭ تۈپى « (3-توم 104.بەت) سۆزىمۇ بىرىلگەن. بۇ سۆزنى قۇرۇلما جەھەتتىن تەھلىل قىلساق ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا لېكسىكىلىق ئۆزگىرىش ھاسىل قىلغان دەپ قاراشقا بولىدۇ. چۈنكى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا « تۈپ » كەلىمىسى ئۆينىڭ ئۇلىنى ئەمەس بەلكى بىر مىقدار سۆز سۈپىتىدە يەنى «بىر تۈپ دەرەخ» دىگەندەك شەكىللەردە ئۇچرايدۇ. يەنە « بۇ دەرەخنىڭ تۈپ چوڭ ئىكەن » دىگەندەك جۈملىلەر ئارقىلىق دەرەخنىڭ ئاساسىي غولىنىڭ چوڭلىقىنى ئىپادىلەيدۇ، لېكىن بۇنىڭدىن يەنە شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، بۇ سۆزنىڭ قوللىنىلىش دائىرىسى ئۆزگەرگەن بىلەن يەنىلا شۇ نەرسىنىڭ ئاساسىي قىسمىنى كۆرسىتىدىغانلىقىنى يەكۈنلەشكە بولىدۇ. ئۇل قېزىلىپ بولغاندىن كېيىن ئۇل ئۈستىگە قۇرۇلغان تام ھازىرقىدەكلا- « tam » تام « (1-توم 83.بەت) دەپ يېزىلغان بولۇپ، ھېچقانداق فونېتىكىلىق ھەم لېكسىكىلىق ئۆزگىرىش ھاسىل قىلىنماي ساقلىنىپ قالغان. دىۋاندىن يەنە شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، 11-ئەسىردە تام قوپۇرۇش ۋە ئۆي سېلىشنى بولسا ئوخشاش بىر پېئىل « turýurmaq » تۇرغۇرماق « (3-توم 40.بەت) ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا بۇ سۆزنىڭ قۇرۇلمىسىدا فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش بولغان، يەنى مېنىڭچە «غ-ز» غا ئۆزگەرگەن، بۇنى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى « تۇرغۇرماق » سۆزى بىلەن تەڭ كېلىدۇ دەپ قاراشقىمۇ بولىدۇ. ئەمما لېكسىكىلىق قوللىنىش جەھەتتە گەرچە بىر قىسىم جايلاردا «تام قوپۇرۇش ۋە ئۆي سېلىش» دەپ ئايرىم-ئايرىم ئىپادىلەنسەمۇ لېكىن كۆپ ۋاقىتلاردا «سېلىش» تىن ئىبارەت بىر پېئىل ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. «دىۋان» دا يەنە - Suni «زەگۈندە» (3-توم 325 .بەت) تامنىڭ ياكى تاختاينىڭ ئاستىغا قويۇلىدىغان توغرا ياغاچ دەپ ئىزاھلانغان، بۇنىڭدىن ئۆينىڭ تېمىنىڭ مۇستەھكەملىكىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىلگەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ. ئۆينىڭ تاملىرىنى قوپۇرۇشتا ئىشلەتكەن ماتېرىيال توغرىسىدا «kärpič» كېسەك « (1-توم 535.بەت)، « pišiy kärpič » پىشىق كېسەك. « (1-توم 73.بەت) دىگەن سۆزلەردىن تاشقىن باشقا كېسەك بىلەن خىش ئىشلىتىدىغانلىقى، تۈركىي خەلقلەرنىڭ كېسەكتىن ئۆي ياساشنى قەدىمدىن تارتىپ بىلىدىغانلىقى مەلۇم. يەنە دىۋاندا « ئۇلار كېسەكلەرنى ئوتتا پىشۇرۇش بىلەن خىش قىلىپ چىقىراتتى ۋە بۇنى، پىشىق كەرىپچ دەپ ئاتايتتى » دەپ يېزىلغان « kärpič » . -kipi«كېسەك كېپى» (1-توم 499.بەت) دىگەن سۆزدىن شۇ دەۋرلەردىنلا كېسەك بىلەن خىش قويۇشتا

ھازىرقىدە كالا ئالاھىدە قېلىپلارنى ئىشلىتىدىغانلىقىنى كۆرىۋېلىشقا بولىدۇ. بۇ يەردىكى «kärpič» كېسەك» سۆزى ھازىرقىسى بىلەن پەرىقلىنىدۇ، يەنى ئىستىمالدىن قىلىپ قالغان « pišiy » . «kärpič» پېشىق كېسەك. «كەلىمىسى ھازىرقى زامان ئۇيغۇرتىلىدىكى «خىش (پېشىق خىش)» سۆزى بىلەن تەڭداش كېلىدۇ-«kärpič kipi» . كېسەك كېپى» كەلىمىسىدىكى «kipi» كېپى» سۆزىنى ھازىرقى ئىستىمالىمىزدىكى «قېلىپ» سۆزى بىلەن تەڭداش كېلىدۇ، يەنى «ل» تاۋۇشى چۈشۈپ قالغان. يەنە بىر تەرەپتىن تەھلىل قىلساق بۇ ئىستىمالىمىزدىكى «قېپى» سۆزى بىلەن تەڭداش بولۇشىمۇ مۇمكىن، ئەگەر مۇشۇنداق بولسا بۇ سۆزدە يەنە لېكسىكىلىق ئۆزگىرىشىمۇ ھاسىل بولغان دەپ قاراشقا بولىدۇ. ئۆيىنىڭ تېمىنى تۇرغۇزۇشتا يۇقىرىقىلاردىن باشقا يەنە «rñäkü» ئۆرگەك. بىر خىل ھاك ئارلاشمىسى» (3-توم 368.بەت) دەپ ئاتىلىدىغان ھاك كۆپرەك مەسچىت، قەلئە-ساراي ۋە باشقا قۇرۇلۇشلاردىمۇ ئىشلىتىلگەن بولۇشىمۇ مۇمكىن. يەنە «Liyü» لاي، سىغىز لاي، قۇرغاندا تاراڭ-تۇرۇڭ قىلىپ تۇرىدىغان لاي» (3-توم 327.بەت) سۆزى ھازىر ئىستىمالىمىزدا فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ھاسىل قىلىنغان، بۇ ئارقىلىق ئۆي سۇۋاشتا لاي ئىشلىتىدىغانلىقىنىمۇ پەرەز قىلىشقا بولىدۇ. «دىۋان» دا يەنە «-سازىنچى تاشى. گەج تېشى، گەج» (3-توم 346.بەت) دېگەن سۆز بېرىلگەن، بۇنىڭدىن ئەينى ۋاقىتتا سۇۋاقچىلىقتا لاي ۋە ھاك ئىشلەتكەندىن سىرت يەنە گەجىمۇ ئىشلەتكەنلىكىنى بىلىشكە بولىدۇ» . «Suvaldī» سۇۋالدى» (2-توم 174.بەت) بۇ سۆزمۇ شۇ دەۋردىلا تامنىڭ سىلىق، كۆركەم بولۇشى ئۈچۈن تامنىڭ سۇۋىلىدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرەلەيدۇ، بۇ سۆز ھېچقانداق لېكسىكىلىق ۋە فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ھاسىل قىلمىغان، ھازىرمۇ ئۆيىنى سۇۋاشتىن باشقا يەنە بىر قىسىم جايلاردا ئۆيىنى ئاقلاش مەنىسىدىمۇ قوللىنىلىۋاتىلىدۇ. «دىۋان» دا يەنە «sali» سالى. تامنى سۇۋىغاندا ئىشلىتىدىغان ئەسۋاب، ئەندۇۋا» (1-توم 627.بەت) تىلغا ئېلىنغان. تام قوپۇرۇلۇپ بولغاندىن كېيىن ئۆيىنىڭ ئۈستى يېپىلىشى كېرەك. دىۋاندا بېرىلگەن «Yiṣaç» ياغاچ، دەرەخ.» (3-توم 9.بەت) كەلىمىسىدىن ئۆيلەرنى يېپىشتا كۆپىنچە ياغاچ ماتېرىياللىرىنىڭ ئىشلىتىلىدىغانلىقىنى مۇقەررە بېلىشكە بولىدۇ ھەم بۇ «i» تاۋۇشى «a» غا ئۆزگىرىپ ھازىرقى ئىستىمالىمىزدىكى «ياغاچ» سۆزىنىڭ مەنبەسى بولغان، ئەمما كۆرسىتىدىغان مەنىسى ئىپادىلەيدىغان ئۇقۇمى ئۆزگەرمىگەن. مەھمۇد كاشىغەرىي بەرگەن ئىزاھاتتىن مەلۇم بولۇشىچە ئۆيلەنىڭ ئۈستى توپا لاي بىلەن ياكى ياغاچلار بىلەن يېپىلغان. توپا ئۆگزىنى بەزى ئەللەر «rtmānō» ئۆرتمەن. توپا بىلەن يېپىلغان ئۆگزە» (1-توم 495.بەت)، بەزى ئەللەر «kötü» كۆتۈ. ئۆگزە» (1-توم 573.بەت) دەپ ئاتايدىغانلىقىنى بېلىشكە بولىدۇ، لېكىن ھازىر بۇ سۆزلەر ئىستىمالدىن قىلىپ قالغان. بۇنىڭدىن باشقا ئۆيىنىڭ ئۈستىنى «tarus» تارۇس. تامنىڭ تورۇسى «2-توم 517.بەت) دەپ ئاتىغان، بۇ سۆزدە فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش پەيدا بولغان، لېكىن لېكسىكىلىق مەنىسى جەھەتتە شۇ ۋاقىتتىكىگە ئوخشاش قوللىنىلىۋاتىدۇ. دىۋاندا يەنە «Tüñlük» تۇڭلۇك» (3-توم 532.بەت) سۆزمۇ تىلغا ئېلىنغان، بۇ سۆز ھازىرقى زامان ئۇيغۇرتىلىدا ھېچقانداق ئۆزگىرىش ھاسىل

قىلمايلا ساقلنىپ قالغان - irpädi «. تىلىنى، ھەرلەندى - yiyäç irpädi. ياغاچ تىلىنى. »

(1-توم 324.بەت)، Irpätti «تىلدۇردى - ol yiyäç irpätti. ئۇ ياغاچ تىلدۇردى. » (1-توم 344.بەت)، Irpädi «ھەرلىدى - ol yiyäç irpädi. ئۇ ياغاچ ھەرلىدى. » (1-توم 344.بەت) قاتارلىق يېڭىلار بېرىلگەن، بۇ يېڭىلار گەرچە ھازىر ئىستىمالدىن قىلىپ، ئورنىغا باشقا سۆزلەر قوللىنىلغان بولسىمۇ، ئەمما بۇلاردىن ئەينى ۋاقىتتىكى ئۆيىنى يېپىش ئۈچۈن قوللىنىلغان تېخنىكىلارنىڭ ھازىرقىدىن قىلىشمايدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ - Suruqluq yiyäç «. تۆۋرۈكلۈك ياغاچ » (1-توم 657.بەت) دەپ بېرىلگەن، بۇ سۆزدە تاۋۇش ئۆزگىرىش يۈز بېرىپ، ھازىرمۇ ساقلنىۋاتىدۇ. بۇنىڭدىن شۇ چاغلاردىمۇ ئۆيلەر كەڭ سېلىنسا، ئۆگزىنىڭ مۇستەھكەملىكى ئۈچۈن تۆۋرۈك قويۇلدىغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. دىۋاندا يەنە لىمىنى - arquuq « ئارقۇق » (1-توم 137.بەت) دەپ ئالغان، ئۈستىگە لىم قويۇش ئۈچۈن تىك تۇرغۇزۇلغان تىرەكنى - (1-توم 502.بەت)، لىملارنىڭ ئۈستىگە قويۇلدىغان ئىنچىكە ياغاچلارنى - (3-توم 326.بەت) دەپ ئاتىغانلىقى مەلۇم، بۇ سۆزلەر ھازىر ئىستىمالدىن قىلىپ، ئورنىغا باشقا يېڭى ئاتالغۇلار ۋە ياكى باشقا سۆزلەر ياسىلىپ قوللىنىۋاتىدۇ. مەھمۇد كاشىغەرىي - äv oqi « ئەۋ ئوقى » (3-توم 201.بەت) دىگەن سۆزنى ئۆگزىلەرنى ياپقاندا توغرىسىغا ياغاچلار قويۇلاتتى ۋە بۇلار « äv oqi » ياكى ئاددىيلا قىلىپ « oq » دەپ ئاتىلاتتى دەپ ئىزاھلىغان. بۇنىڭدىن مەلۇم بولۇپ تۇرۇپتۇكى، تۈركىي خەلقلەرنىڭ بەزىلىرى ئۆگزىسىگە ئۇزۇن ياغاچلار قويۇپ يېپىلغان چوڭ ئۆيلەردە ئولتۇرغان. شۇبەھسىزكى؛ كۆپ سانلىقلارنىڭ ئۆگزىسى توپا-لاي بىلەن يېپىلاتتى. بۇنداق ئۆيلەرنىڭ ئۆگزىسىدىن تامچە ئۆتۈپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن قىشتا ئۆگزىدىكى قارلار تازىلىناتتى. بۇ ئىش شۇ زاماندىمۇ - qar kürümäk « قار كۈرۈمەك » (1-توم 529.بەت) دەپ ئاتالغان، دىۋاندىمۇ بىرىنىڭ قار كۈرۈگەنلىكى (1-توم 615.بەت) تىلغا ئېلىنىدۇ. قار كۈرەشنى يەنە - qar sidiirmaq « قار سىدىرماق. قار سىيرىماق » (1-توم 432.بەت) دەپمۇ ئاتايدىغانلىقى مەلۇم. ھەر ئىككى خىل ئاتالغۇ ھازىرقى تۈرك تىلىدا ئەينەن ئىشلىتىلمەكتە. ئۇنىڭدىن باشقا قار سىيرىش ۋە قار كۈرەشتە ياردەملەشكەنلىك ھەققىدە سۆزلەنگەنلىكىگە قاراپ، بۇ ئىش خېلى كەڭ تۈردە ئېلىپ بېرىدىغانلىقىنى، شۇنداقلا قار كۈرەش ۋە قار تازىلاشتا ياردەملىشىش 11-ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىشلىق تۇرمۇشىدىكى كۆڭۈللۈك ئەمگەك ئىكەنلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ.

11-ئەسىردە ئۆيىنىڭ دەرۋازىسىنىڭ ھازىرقى تۈرك تىلىدىكى « » سۆزىدىن سەل پەرقلىق ھالدا - qapuy « قاپۇغ. قاپقاق، دەرۋازا » (3-توم 313.بەت)، ئۆيىنىڭ ئىشىكى بولسا - kišä « ئەشك. ئەشك ». ئەشك ۋە بوسۇغا قىلىنىدىغان ياغاچنى - čäšiklik yiyä « ئەشكىلىك يىغاچ. ئەشكىلىك ياغاچ » (1-توم 615.بەت) دىگەنلىكى مەلۇم. دەرۋازا قاناتلىرى بىلەن تامنىڭ ئوتتۇرىسىدا كۆپىنچە - tiräk « تىرەك » (1-توم 612.بەت) ئىشلىتىلگەنلىكى مەلۇم، دەرۋازىنىڭ يان ياغاچلىرى - qapuy yañaqi « قاپۇغ ياڭاقى » (3-توم 587.بەت) دېيىلگەنلىكى مەلۇم. يەنە «

Tünlük-تۇڭلۇك « (3-توم 532.بەت) دېگەن سۆزنى «دېۋان» نىڭ تۈركچە تەرجىمىسىدە بەسىم ئاتالاي «مورا، پەنجىرە» (ت: 2-توم 246.بەت. ئۇ: 2-توم 359.بەت) دەپ تەرجىمە قىلغان. ئەمما بۇ سۆزنىڭ ئەرەبچىسى «الكوق» (1-توم 424.بەت) دەپ يېزىلغان بولۇپ، بۇ كۆپرەك تامدىكى تۆشۈك دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. بۇنىڭغا قاراپ «Tünlük» دېگەن سۆزنىڭ ھازىرقى زامان ئۇيغۇرتىلىدا لېكسىكىلىق مەنىسى ئۆزگەرگەن دەپ قاراپ، بۇنى «پەنجىرە» دەپلا چۈشىنىشكە بولغىدەك. بىراق شۇنداقتىمۇ «Tünlük» دېگەن سۆز «مورا» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىشىمۇ مۇمكىن. چۈنكى ئۇلار ئۆيىنى ئىسسىتىش ۋە تاماق ئېتىش ئۈچۈن - oçaq «ئوچاق» (3-توم 214.بەت) سالغان. بۇ ئوچاقلارنىڭ ئەلۋەتتە مورىسى بولۇشى كېرەك. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھازىر شەرقىي ئاناتولىيىدە پەنجىرنى «مورا» دېگەن مەنىدە قوللىنىۋاتىپتۇ. كىچىك يېزا، مەھەللىلەردە ئۆيىنىڭ پەنجىرلىرىنى مورىغا ئوخشاش ئۆگزىدىن چىقىرىدىغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق دېگەن بولسا كېرەك دەپ قاراشقىمۇ بولىدۇ. ئەمما يەنە بىر تەرەپتىن ئۆگزىدىن ئېچىلىدۇ دەپ قارالسا، بۇ ھازىرقى زامان ئۇيغۇرتىلىدىكى بىلەن ئوخشاش «تۇڭلۇك» دېگەن ئۇقۇمنى بىلدۈرىشىمۇ نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ. «دېۋان» دىكى - oçaq «ئوچاق» (3-توم 214.بەت) سۆزى ھازىرقى زامان ئۇيغۇرتىلىدىمۇ ئەينى پېتى ساقلىنىپ قالغان. يەنە oçaqliq yir- «ئوچاقلىق يەر. ئوچاق سالىدىغان يەر» (3-توم 506.بەت)، - oçaqliq äv «ئوچاقلىق ئەۋ. ئوچىقى بار ئۆي» (3-توم 193.بەت) دەپ ئاتىلىدىغانلىقى بېرىلگەن، بۇ سۆزلەر مەيلى لېكسىكىلىق ۋە ياكى فونېتىكىلىق جەھەتتە ئۆزگىرىش ھاسىل قىلماي ئىستىمالىمىزدىمۇ قوللىنىۋاتىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ - iäv oçaqland «ئەۋ ئوچاقلاندى. ئۆيگە ئوچاق سېلىندى، ئۆي - ئوچاقلىق بولدى» (1-توم 658.بەت) دېگەن سۆزلىرىگە قاراپ، بەزى ئۆيلەر سېلىنغاندا ئوچاق سېلىنماي كېيىن ئېھتىياجلىق بولغاندا سېلىنسا كېرەك دەپ قاراشقىمۇ بولىدۇ. يەنە «دېۋان» دىكى «oçaqliq tiktik-ئوچاقلىق تىتىك. ئوچاق سېلىش ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان سېغىز لاي» (2-توم 506.بەت) دەپ ئىزاھلىنىشىدىن مەلۇمكى، بەزى ئوچاقلارنىڭ تامنىڭ ئىچىگە ياكى تامغا چاپلاپ سېلىنماستىن، ئۆيىنىڭ ھەرقانداق بىر چېتىگە لايىدىن ياكى تونۇر شەكىلدە سېلىنىدىغانلىقىنى (1-توم 535.بەت) پەرەز قىلىشقا بولىدۇ. «دېۋان» دا يەنە - köçürmä oçaq «كۆچۈرمە ئوچاق. بىر يەردىن يەنە بىر يەرگە يۆتكىگىلى بولىدىغان ئوچاق» (1-توم 488.بەت) دېگەن سۆز تىلغا ئېلىنغان، بۇنىڭدىن بۇ خىل ئوچاقلارنى كۆپىنچە يۆتكىگىلى بولىدىغان بولغاچقا كۆپرەك كۆچمەنلەر ئىشلەتسە كېرەك دېيەلەيمىز. «دېۋان» دا - Turpladi «ئەندىزىلىدى. بىر نەرسىنىڭ ئەندىزىسىنى ياكى ئۆلگىسىنى يارىتىش» (3-توم 601.بەت) دېگەن بىر پېئىل تىلغا ئېلىنغان، بۇ سۆزدىن ئۆي سالغاندىمۇ ئىشىك، پەنجىرە، ئوچاق ۋە تۇڭلۇكلەرنى قەيەرگە ئورۇنلاشتۇرۇشنى ئالدىن ئەندىزىسىنى سېزىپ، ئېھتىياجغا قاراپ پىلان بويىچە ياسالغان بولۇشى مۇمكىن دەپ قاراشقىمۇ بولىدۇ. «دېۋان» دا - gmää «ئەگمە» (1-توم 629.بەت) دېگەن سۆز بېرىلگەن، بۇنىڭدىن بەزى تۈرك ئەللىرىدە

ئۆيلەرنىڭ ئەگمە شەكىلدە سېلىنغانلىقىنى توغرىسىدا مولۇماتقا ئىگە بولالايمىز. يەنە بەزىلىرى «
- uyuyuluq ئۇيۇغۇق ئەۋ» (1-توم 505.بەت) دەيدىغانلىقى مەلۇم. بۇ سۆزلەردىن كېمىر ئۆي
سېلىش مەيلى تام قوپۇرۇش، مەيلى ئۆي ئىچىنى پىلانلاش جەھەتتە بولسۇن بىر خىل بىناكارلىق سەنئىتى
ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز. لېكىن « دىۋان » دا قەۋەتلىك ئۆيلەرنىڭ بار-يوقلۇقى توغرىسىدا ئېنىق
مەلۇمات بېرىلمىگەن .

2. ئۆي ئىچىنىڭ بۆلۈنىشى

«تۈركىي تىللار دىۋانى» دا خاتىرىلىنىشىچە، ئەينى دەۋردە ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرالغۇ ئۆيلىرى بىر يۈرۈش
ئىچكىرى - تاشقىرى قىلىپ ياسالغان ۋە ھويلا، باغ، گۈللۈك، چايخانا، قوتان، دەرۋازا، بالىخانا، يازلىق
دەم ئېلىش ئورنى قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپقان بولۇپ، تىپىك ھويلىلىق قۇرۇلۇش شەكلىنى ئالغان.
مەھمۇد كاشىغەرىي تۇرالغۇ ئۆيىنىڭ ئىچكى تۈزۈلۈشى جەھەتتىمۇ بىزگە نۇرغۇن يېتەكلىك مەلۇماتلارنى
بەرگەن.

مەھمۇد كاشىغەرىيىنىڭ « Törtkül äv - تۆرتگۈل ئەۋ. تۆت بۇرجەكلىك، تۆت چاسا ئۆي» (1-توم
176.بەت) دېگەن سۆزىنىڭ ئىزاھاتىغا ئاساسەن ئۆيلەرنىڭ 11-ئەسىردىمۇ ھازىرقىغا ئوخشاش تۆت
بۇرجەكلىك شەكىلدە سېلىندىغانلىقىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. ئۆي ئىچىنىڭ بۆلۈنىشىگە كەلسەك، « دىۋان »
دا « - bäcküm» بەچكۈم. سۇپا» (3-توم 193.بەت) دېگەن سۆز بېرىلگەن، بۇنىڭدىن شۇ ۋاقىتلاردىمۇ
ئۆيلەرگە سۇپا سېلىندىغانلىقى مەلۇم ھەمدە مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ئۇقۇمنى بىلدۈرىدىغان «
- Säkü سۆكە. كىشىلەر ئولتۇرىدىغان ئۈستى يېپىق سۇپىچاق.» (3-توم 305.بەت) يەنە بىر سۆزمۇ تىلغا
ئېلىنغان، بۇ سۆز ھازىرقى زامان ئۇيغۇرتىلىنىڭ خوتەن دىئالېكتىدا ساقلىنىپ قالغان. سۇپىنىڭ ئەتراپىدا
باشقا خانىلار بولغان، بۇنداق ئۆيلەرنى بەزى تۈركىي خەلقلەر « - قالىما. بالىخانا» دېگەنلىكى مەلۇم.
يەنە « - مۇندۈرە. توي بولغاندا كېلىن ئولتۇرۇش ئۈچۈن ئالاھىدە بېزەلگەن ئۆي» (1-توم 160.بەت)
دېگەن سۆزدىن كېلىن ئولتۇرىدىغان ئۆيىنىڭ ياسىلىشىمۇ ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدىغانلىقىنى
جەزىملەشتۈرۈشكە بولىدۇ. « دىۋان » دا « - qonuqluy äv» قونۇقلۇغ ئەۋ. قوناقلىق ئۆي»
(1-توم 544.بەت) ۋە « - kälišliy balişliq äv» كەلىشلىغ-بالىشلىغ ئەۋ. كېلىشلىك-بېرىشلىق
ئۆي» (1-توم 642.بەت) دېگەن سۆزلەرنى مېھمانخانا دەپ چۈشەندۈرۈلىشىگە قاراپ، مېھمانلارغا ئاتاپ
ئايىرىم بىر خاس خانىسىنى ئايىرىدىغانلىقىنى پەرەز قىلىشقا بولىدۇ. ناۋادا مېھمانلار ئۈچۈن ئايىرىم بىر
ئۆيىنى ئايىرىشى مۇمكىن ئەمەس دەپ قارىغاندىمۇ، ھازىرقى تۇرمۇشىمىزدىكى مەخسۇس بىر ئۆيىنى
مېھمانلارغا ئايىرىدىغانلىقى كۆز يۇمغىلى بولمايدىغان ھەقىقەت. بۇ قاراشنى « دىۋان » دىكى قوناقلىق

ئۆي ۋە كېلىشلىك - بېرىشلىق ئۆي ھەققىدىكى بايانلارمۇ مۇئەييەنلەشتۈرۈپ بېرەلەيدۇ. 11 - ئەسردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئۆيلىرىدە دالان، كېلىن ئۆيى، مېھمانخانىدىن باشقا يەنە ئولتۇرىدىغان، ھېچبولمىغاندا ئۇخلايدىغان ئۆيلەرنىڭ بارلىقىنى «دىۋان» دا تىلغا ئېلىنغان «Yatıq» ياتاق. ياتىدىغان ۋە ئۇخلايدىغان جاي « (3-توم 17.بەت) دېگەن سۆز ئارقىلىق ئىسپاتلاپ چىققىلى بولىدۇ. يۇقىرىقىلاردىن باشقا «Aşlıq» - «ئاشخانا. تاماق ئۆيى. « (1-توم 642.بەت) دىن ئاشخانا ئۈچۈنمۇ مەخسۇس بىر ئۆينىڭ ئاجرىتىلىدىغانلىقى مەلۇم. يەنە «tariyliy» تارىغلىغ. ئامبار « (1-توم 544.بەت) دېگەن سۆزنىڭ ئىزاھاتىدىن مەخسۇس بىر ئېغىز ئۆينىڭ قىشلىق ئاشلىقلىرىنى ساقلايدىغان ئامبار قىلىپ قوللىنىلىدىغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئۆيلىرىدە «umuşluyc» چۇمۇشلۇق « (1-توم 466.بەت) دەپ ئاتىلىدىغان ھاجەتخانىلارنىڭ بارلىقى، تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيىسى ھەققىدە پىكىر قىلىشىمىزغا يېتەرلىك ئاساس بولالايدۇ. قوشۇمچە ئۆيلەردىن «Oyil» ئېغىل « (1-توم 656.بەت)، «otunluyc» ئوتۇنخانا « (1-توم 620.بەت) ۋە «kömürlüg» كۆمۈرخانا « (1-توم 560.بەت) قاتارلىقلار ئايرىم-ئايرىم كۆرسىتىپ بېرىلگەن. بۇ ئەھۋال تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئۆي سالغاندا ئۆزلىرى بىلەن بىللە ھايۋانلىرىنى، نەرسە كېرەكلىرىنى قويدىغان جايىنىمۇ ئەتراپلىق ئورۇنلاشتۇرىدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا «دىۋان» دىكى «qapuyluq äli» قاپۇغ ئەلى. ئۆينىڭ ئالدىدىكى بوش يەر « (1-توم 534.بەت) دېگەن سۆز «ھويلا» دېگەننى ئىپادىلىگەن.

3. ئۆينىڭ بېزىلىشى

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مەلۇماتلىرىغا قارىغاندا تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئۆيلىرىنىڭ بولۇپمۇ تاملارنىڭ زىننەتلىنىشىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. «دىۋان» دا ئۆي تاملىرىنى نەقىشلەشتە 11 - ئەسردىمۇ «bäzäk» بەزەك. بەزەك « (1-توم 129.بەت) دەپ ئاتىلىدىغان، تامنى نەقىشلەشتە ئىشلىتىلىدىغان ۋە «ašu» ئاشۇ. رۇشا، قىزىل رەڭلىك توپا « (3-توم 7.بەت) دىن پايدىلىنىپ نەقىشلەنگەنلىكىنى پەرەز قىلىشقا بولىدۇ. بۇ خىل بەزەك ۋە قىزىل توپا ئارقىلىق ئۆي بېزەش ھازىرقى تۇرمۇشىمىزدىمۇ قوللىنىلىپ كېلىنىۋاتىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا يەنە «Bäzädi» بېزىدى ol . «ävin bäsädi» ئۆيىنى بېزىدى « (3-توم 360.بەت) ۋە «Bäsäšdi» بېزەشتى ol maña . «bäsük bäsäšdi» ئۇ ماڭا بېزەك بېزىشىپ بەردى « (2-توم 133.بەت) قاتارلىق پېسىللارنىڭ «دىۋان» دا ئۇچرىشىمۇ بېزەكچىلىك ئىشلىرىنىڭ شۇ دەۋردىكى تەرەققىياتىنى شەرھىلەپ بېرىدۇ. ئۆي جاھازىلىرىغا كەلسەك، ئۆيلەردىكى ئولتۇرىدىغان جايى «bäcküm» بەچكۈم. «سۇپا» (3-توم 193.بەت)، «Säkü» سۈكە. كىشىلەر ئولتۇرىدىغان ئۈستى يېپىق سۇپىچاق. ئوغۇزچە «

(3-توم 305.بەت) «kötrüm» كۆتۈم. سۇپا «(1-توم 500.بەت) دىن باشقا يەنە «šīn» شىن. چىگىلچە «(1-توم 262.بەت) سۆزىمۇ تىلغا ئېلىنغان. «دېۋان» دا «törä» تۆر، ئۆيىنىڭ تۆرى «törä. itörä. yoqlad» تۆرگە چىقتى. «(3-توم 305. بەت) بۇ ئۆيىنىڭ ئەڭ مۇھىم يېرى ۋە باش ئورۇن دەپ تەرىپلىنىدۇ، بۇنىڭدىن مېھمانلار ۋە باشقا ئەتىۋارلىق كىشىلەرنىڭ خۇددى ھازىرقىغا ئوخشاشلا ئۆيىنىڭ تۆرىگە ئولتۇرغۇزىدىغانلىقى مەلۇم. ئۆيلەردە يەنە سايىمان ۋە كىيىم-كېچەكلەرنى قويىدىغان يەرنى «yüdrük» يۈدرۈك «(1-توم 682.بەت) دەپ ئاتىغان. بەزى ئۆيلەردە، بولۇپمۇ ئاشخانىلاردا ئۈستىگە ئۆي جابدۇقلىرىنى قويىدىغان «särü» سەرۈ. تەكچە، تاختىبېشى «(1-توم 516.بەت) دېگەن سۆزلەر بېرىلگەن، بۇ خىل تەكچە چىقىرىش ئۇسۇلى ھازىرقى بىناكارلىق بېزەكچىلىك ئىشلىرىدىمۇ كەڭ قوللىنىلىۋاتىدۇ. يەنە «tam kārīmi» تام كەرىمى. تام ياپقۇچى «(1-توم 578.بەت) دېگەن سۆزنىڭ ئىزاھاتىدىن تاملارنى تۇپراقتا بېزەشتىن باشقا، تاملارغا نەقىشلىك پەردىلەر، چارشاپ ۋە گىلەملەرنىڭ ئېسىلىدىغانلىقىنىمۇ كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا يەنە «دېۋان» دا «Čäknädi» كەشتىلىدى «qiz cäkin cäknädi». قىز كەشتە كەشتىلىدى. «(3-توم 412.بەت) دېگەن پېئىل بېرىلگەن، بۇنى بىر تەرەپتىن ئەينى ۋاقىتتىكى قول-ھۈنەرۋەنچىلىكنىڭ نامايەندىسى دېسەكمۇ، يەنە بۇ تەرەپتىن بەلكىم شۇ ۋاقىتلاردىكى خوتۇن-قىزلارنىڭمۇ ھازىرقىدەك ئۆيىنى بېزەش ئۈچۈن كەشتىلەرنى تىكىپ تاملارغا ئاسقان بولۇشىمۇ مۇمكىن. ئورۇن-كۆرپە ۋە ئۆيگە سېلىنىدىغان نەرسىلەرگە كەلسەك، «Käcä» كىگىز (ئوغۇزچە) «(3-توم 302.بەت) ۋە «كۈۋۈز. يۇڭدىن توقۇلغان سېلىنچا، تۆشەك، گىلەم» «(3-توم 383.بەت) سۆزلىرىدىن ماددىي شارائىتقا ئاساسەن، ئەينى ۋاقىتتىكى كىشىلەرنىڭ شارائىتى ياخشىلىرى گىلەم سالغان، ئانچە ياخشى ئەمەسلىرى كىگىز ياكى پالاس سالغان دەپ پەرەز قىلىشقا بولىدۇ.

4. ئۆيلەرنىڭ يورۇتۇلۇشى

مەھمۇد كاشىغەرىي «دېۋان» دا، «(3-توم 31.بەت) دېگەن سۆزنى ئاسما چىراغ دەپ ئىزاھلىغان، بۇنىڭدىن 11-ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەر ئۆيلەرنى يورۇتۇش ئۈچۈن كەڭ كۆلەمدە «ئاسما چىراغ» ئىشلەتكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. يەنە «(2-توم 249.بەت) دېگەن پېئىل تىلغا ئېلىنغان ۋە بۇ سۆزنى چىراغ يېقىش دېگەن مەنىدە ئىزاھلىسا، «ozunmaq» (1-توم 269.بەت) دېگەن پېئىلنى چىراغنى ئۆچۈرۈش دەپ ئىزاھلىغان، بۇنىڭدىن ئەينى ۋاقىتتىمۇ ئۇ ئىككى خىل ھەرىكەت ئۈچۈن ئايرىم-ئايرىم ئىككى پېئىلنىڭ قوللىنىلغانلىقى ئېنىق. «دېۋان» دا يەنە «(3-توم 79.بەت) زىغىر ئۇرۇقىدىن ئېلىنغان، چىراققا ئىشلىتىلىدىغان ماي دەپ ئىزاھلىغان. يەنە ئۇچاغدىكى چىراغلارنىڭ پىلىكىنى «(1-توم 501.بەت) دەپ ئاتىغان. بۇ سۆز ھازىرقى

زامان ئۇيغۇر تىلىدا فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ھاسىل قىلىپ يەنى تاۋۇش ئاجىزلىشىش ھادىسىسىدىن كېيىن «پەلەك» كە ئۆزگىرىپ ھازىرمۇ قوللىنىلىۋاتىدۇ. پىلىك قىلىش ئۈچۈن ئالاھىدە ھازىرلانغان پاختا 1- «bälilik kápaz» توم 663. بەت) دېيىلگەن، بۇنى ئارغۇلارنىڭ 1- «pistik» توم 621. بەت) دەيدىغانلىقى يېزىلغان. مەھمۇد كاشغەرىي يەنە 3- «tünšü» توم 516. بەت) نى شامدان دېگەن مەنىدە ئىزاھلىغان، بۇنىڭدىن 11- ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ جىنچىراغدىن باشقا شام ئىشلەتكەنلىكىنى ۋە شاملارنى ئالاھىدە شامدانلارغا قويۇپ ياقىدىغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. «دىۋان» دا يەنە بۇلغارلارنىڭ شامىنى 1- «avus» توم 81. بەت) دەيدىغانلىقى تىلغا ئېلىنغان.

4. چېدىر

يۇقىرىدا بىز تونۇشتۇرغانلىرىمىز مۇقىم ئولتۇراقلاشقان ئولتۇرىدىغان ئۆيلەردۇر. ھالبۇكى 11- ئەسىردە تۈركىي خەلقلەرنىڭ يەنە كۆپ قىسمى تېخىچە كۆچمەن تۇرمۇشىنى داۋاملاشتۇرۇپ كېلىۋاتقاچقا، ئۇلارنىڭ ئۆيلىرىنى تىلغا ئالساق تەبىئىي ھالدا چېدىر كۆز ئالدىمىزغا كەلمەي قالمايدۇ. لېكىن «دىۋان» دىمۇ مەھمۇد كاشغەرىي ئۇنداق جىق مەلۇمات بەرمىگەن. «دىۋان» دا «kärägü» كەرەگۈ. چېدىر» (3- توم 591. بەت) ۋە «alaču» ئالچۇ. چېدىر، كەپە» (3- توم 168. بەت) دېگەن سۆزلەر چېدىر ئۇقۇمىنى ئىپادىلىگەن. مەھمۇد كاشغەرىي يەنە چېدىرنىڭ ئىچكى تەرىپىدىكى بۇرجىكىنى «Uy» ئوق، ئۇۋۇق، كىگىز ئۆيىنىڭ ئۇۋۇنى، تىرەك ياغىچى. « (1- توم 66. بەت) . چېدىرنىڭ تىرىكىنى «siruq» «سېرۇق» (1- توم 278. بەت) ، ئېتىكىنى «- ساپىغ» (1- توم 484. بەت)، يان تەرەپلىرىنى «äyägü» ئەيەگۈ» (1- توم 185. بەت) دەيدىغانلىقى بېرىلگەن «دىۋان» دا چېدىرنىڭ يان تەرەپلىرىدىن تارتىپ سۆزلىنىشى، بۇرجەكلىك چېدىر قۇببە شەكلىدىكى چېدىردىن كۆپ بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

بارىسخان خەلقلرى چېدىر پەردىلىرىنى «ariv» ئارىغ» دەپ ئاتىلىدىغانلىقىنى بەرگەن، لېكىن بۇ پەردىنىڭ نېمىدىن ياسىلىدىغانلىقى توغرىسىدا ئېنىق مەلۇمات بەرمىگەن. مەھمۇد كاشغەرىي يەنە باشقا كۆچمەن تۈركلەرنىڭ « يىز» دېيىلىدىغان بىر خىل چىغ قۇمۇشتىن چېدىر پەردىلەرنى ياسايدىغانلىقىنى سۆزلەيدۇ. يىزدىن قىلىنغان چېدىر ياپقۇچلىرى « Čiŷ-چىغدان» (3- توم 171. بەت) چېدىردا ياشايدىغانلارنىڭ چىغدىن توقۇيدىغان پەردىسى، چىغ بۇ قۇمۇشتىن ئىنچىكە ۋە يۇمران نەرسە ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ. بۇنىڭدىن ئەينى ۋاقىتتا كىشىلەر كىگىز قاتارلىقلاردىن باشقا ئاسان ئۆرگىلى بولىدىغان ئۆت-چۆپلەرنىمۇ چېدىر توقۇشقا ئىشلەتكەن دەپ قاراشقا بولىدۇ.

مەھمۇد كاشغەرىي « تۈركىي تىللار دىۋانى» دا يازغان بىناكارلىققا ئائىت سۆزلەر ۋە ئۇلارنىڭ

ئىزاھاتىدىن بىز ئەينى دەۋردىكى تۈركىي مىللەتلەرنىڭ جۈملىدىن ئۇيغۇرلارنىڭمۇ بىناكارلىق ئىشلىرىنىڭ ئىنتايىن تەرەققىي قىلغانلىقىنى تونۇپ يېتەلەيمىز ھەمدە بۇنىڭ تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەدەنىيىتى ۋە ئۇيغۇر بىناكارلىق مەدەنىيىتىگە قوشقان تۆھپىلىرىنى تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە نۇقتىغا خۇلاسەلەشكە بولىدۇ.

1. شەھەرلىشىش

«تۈركىي تىللار دىۋانى» دا، 11-ئەسىردە ئۆيىنىڭ (3) «vä» - (2) «vü» - (1) «öv» دېگەندەك ۋارىيانتلىرى بېرىلگەن ھەمدە بۇ سۆز كۆپ جايلاردا «vä» دەپ ئېلىنغانلىقى مەلۇم. بۇ سۆز قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىمۇ بار سۆز بولۇپ، بۈگۈنكى كۈندە تاۋۇشلارنىڭ ئۆزگىرىش ھادىسىسى يۈز بېرىپ «ئۆي» گە ئۆزگەرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئەينى زاماندىكى بىلەن ئوخشاش ئۇقۇمنى ئىپادىلەيدۇ ۋە بۇ سۆز ھازىرقى تۈركىيە تۈركچىسىدىمۇ ساقلىنىپ قالغان. بىز ئۆي ئۇقۇمىدىكى «vä» سۆزىنىڭ دىۋاندا ئۇچرىشىدىن قاراخانىيلار خانلىقى جۈملىدىن ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكى مەزگىللەردىمۇ تۈركىي مىللەتلەر بولۇپمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئولتۇراق-تۇرالغۇغا ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى ۋە كۆچمەن چارۋىچىلىقتىن مۇقىم ئولتۇراقلىشىشقا يۈزلەنگەنلىكىنى بىلىۋېلىشقا بولىدۇ. كىشىلەر ئولتۇراقلاشقاندىن كېيىن، بىر قانچە ئائىلىلىكلەر توپىدىن مەھەللىلەر، مەھەللىلەردىن ئايماق-شەھەرلەرنىڭ شەكىللىنىشى بىر تەبىئىي ئەھۋال. بۇنى دىۋاندا شۇنى سۈپەتلەپ بېرەلەيدىغان بىر قانچە سۆزلەر بىلەن دەلىللەشكە بولىدۇ، يەنى دىۋاندا «Ast» ار كوپچا «1-توم 59-بەت»، «Ordu» ئوردا، خان شەھىرى (1-توم 160-بەت)، «odu känd» خاقانلار تۇرىدىغان قەشقەر شەھىرى (1-توم 151-بەت) ۋە مەھمۇد كاشغەرىي دىۋاندا «ئۇيغۇر دەيدۇ، ئۇ بىر ئەلنىڭ ئىسمى، بەش شەھىرى بار. بۇ شەھەرلەرنى تۈرك خاقانى بىلەن زۇلقەرنەين پۈتۈم تۈزگەندىن كېيىن سالدۇرغان» دەپ يازغان ھەمدە بۇ شەھەرلەرنىڭ مىلادىدىن 4 ئەسىر ئىلگىرىلا بىنا قىلىنغانلىقىنى كۆرسەتمەكچى بولغان، ئۇ تىلغا ئالغان بۇ بەش شەھەر سۈلى (قەشقەر)، قوچۇ (تۇرپان)، خانبالىق (ئۈرۈمچى)، بەشبالىق (گۇچۇڭ ئەتراپى)، ياڭبالىق (سانجى) قاتارلىق شەھەرلەرنىڭ تىلغا ئېلىنىشى نەچچە مىڭ يىل بۇرۇنلا ھازىرقى ئۇيغۇرلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان رايۇنلارنىڭ شەھەرلىشىپ بولغانلىقىنى ئىسپاتلىيالايدۇ.

2. جامائەت قۇرۇلۇشلىرى

قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرىدە ئىلىم-مەرىپەت، سودا-سېتىق ۋە قول-ھۈنەرۋەنچىلىك ئىشلىرىنىڭ ئىنتايىن تەرەققىي قىلغانلىقىنى «دىۋان» دا بېرىلگەن شۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك سۆزلەردىن كۆرۈنۈپلىشىپ بولىدۇ. بۇ دەۋرلەردە شەھەرنىڭ چوڭ كۆچىلىرىدا ئالىي بىلىم يۇرتلىرى، مەسچىت، ساراي رەستىلەر قەد

كۆتۈرگەن. « دىۋان » دا - Suyran مۇنار ۋە شۇنىڭغا ئوخشايدىغان ئېگىز نەرسە «1-توم 568.بەت) دېگەن سۆز تىلغا ئېلىنغان، بۇنى ھازىرقى چۈشەنچىمىز بويىچە ئېيتقاندا كۆپ قىسىم يېڭىلىقلار شەھەرلەردە مەيدانغا كېلىدۇ ھەم بەلكىم شۇ چاغلاردا بۇنداق ئالاھىدە ئىگىز قۇرۇلۇش دۆلەتنىڭ ئەربابلىرىنىڭ ئىش بىجىرىدىغان ئورنى بولۇشىمۇ ۋە ياكى مەسچىت ئۈچۈن ياسالغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. بۇنىڭدىن باشقا يەنە - Tärnäk « دەرئەك، خەلق مەسلىھەت ئۈچۈن يىغىلىدىغان ئورۇن» (1-توم 622.بەت) دېگەن سۆزدىن ئەينى ۋاقىتتىكى جامائەت قۇرۇلۇشلىرىنىڭمۇ ئايرىم-ئايرىم ياسىلىشىدىن، جامائەت قۇرۇلۇشى ئىشلىرىنىڭمۇ ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىلگەنلىكى توغرىسىدىكى مەلۇماتلارغا ئېرىشكىلى بولىدۇ.

3. مەسچىت ۋە مازار قۇرۇلۇشلىرى

مەسچىت - ئەرەبچە سۆز بولۇپ، « مۇسۇلمانلار سەجدە قىلىدىغان جاي » دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. ئىسلام دىنىنىڭ تارقىلىشى بىلەن قاراخانىيلار خانلىقى تەۋەسىدىمۇ مەسچىتلەر بىنا قىلىنىشقا باشلىغان ۋە تۇرالغۇ ئۆي قۇرۇلۇشىغا قارىغاندا مەسچىت قۇرۇلۇشلىرىغا تېخىمۇ ئەھمىيەت بېرىلگەن، بۇنىڭدىن باشقا يەنە مەھمۇد كاشغەرىي بىر قىسىم سۆزلەرنى ئىزاھلىغاندا « مۇسۇلمان بولمىغان ئۇيغۇرلار، كاپىرلار » دېگەن سۆزلەرنى تىلغا ئالغان. بۇنىڭدىن ئەينى ۋاقىتتا بىر قانچە خىل دىننىڭ تەسىرىنىڭ مەۋجۇتلىقىنى ئېنىق بىلىۋالايلىمىز. بولۇپمۇ قاراخانىيلارنىڭ سۇتۇق بۇغراخاندىن باشلانغان ھۆكۈمرانلىرى بىر تەرەپتىن يېڭىدىن بويىسۇندۇرۇلغان يەرلەردە باشقا دىنلارغا مەنسۇپ دىننىي قۇرۇلۇشلارنى بۇزۇپ تاشلاپ يەنە بىر تەرەپتىن كەڭ كۆلەمدە مەسچىتلەرنى سالدۇرغان، مەدرىسىلەرنى ئاچقان. بۇ جەھەتتىكى توقۇنۇشلارنى مەھمۇد كاشغەرىي « تۈركىي تىللار دىۋانى » دا مۇنداق تىلغا ئالغان:

كەلكۈن بولۇپ ئاقتۇق،

كەنتلەرنىڭ ئۈستىگە چۈشتۇق.

بۇتخانلارنى يىقىتتۇق،

بۇتلارنىڭ ئۈستىگە چىچتۇق.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا يەنە « دىۋان » دا - Subuzyan « گۆرستان، گۆرلۈك، مۇسۇلمان بولمىغانلارنىڭ گۆرلۈكى » (1-توم. بەت) دېگەن سۆزمۇ تىلغا ئېلىنغان، بۇنىڭدىن باشقا يەنە - Yärqü « قەۋرە » (3-توم 38.بەت) دېگەن سۆزمۇ بېرىلگەن ھەمدە تەپسىلىي ئىزاھات بېرىلمىگەن، بەلكىم بۇ مۇسۇلمانلار قويۇلىدىغان قەبرىگاھ بولۇشى مۇمكىن. شۇڭا بۇلاردىن ئەينى ۋاقىتلاردا مۇكەششەلەرنى

مازارغا قويغاندا مۇسۇلمان بولغان ۋە بولمىغان كىشىلەرنىڭ مازارلىقى دەپ ئايرىدىغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. « دىۋان » دا يەنە « Qabircaq » ساندۇق «1-توم 652.بەت) دېگەن سۆزنى كۆپىنچە ئۆلۈك سالىدىغان ساندۇقنى كۆرسىتىدۇ دەپ ئىزاھلايدۇ، بۇنىڭدىن ئەينى ۋاقتلاردا مېيىتنىڭ ساندۇققا سېلىنىپ دەپنە قىلىنىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.

خۇلاسلىغاندا، مەھمۇد كاشىغەرىي «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا تىلغا ئالغان بىناكارلىق توغرىسىدىكى سۆزلەردىن گەرچە بىر قىسمى فونېتىكىلىق ۋە لېكسىكىلىق ئۆزگىرىش ھاسىل قىلغان بولسىمۇ ھەمدە بىر قىسمى ئىستىمالدىن قالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار تەتقىق قىلىش قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرىدىكى تىلىمىزنى تەتقىق قىلىش ئۈچۈن مۇھىم تەتقىقات ماتېرىيالى بولۇپلا قالماي، يەنە شۇ دەۋردىكى ئەجدادلىرىمىزنىڭ بىناكارلىق جەھەتتىكى قولغا كەلتۈرگەن نەتىجىلىرى ۋە بىناكارلىق ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتىنىڭ يۈكسەك پەللىگە يەتكەنلىكىنى ئىسپاتلاشتا مۇھىم ئىسپات بولالايدۇ.

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

1. مەھمۇد كاشىغەرىي - « تۈركىي تىللار دىۋانى » ئۇيغۇرچە نەشرى 1، 2، 3 - توم.
2. رېشات گەنج - « تۈركىي تىللار دىۋانى » دىن 11 - ئەسردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيىتىگە نەزەر، مىللەتلەر نەشرىياتى
3. مەھمۇد كاشىغەرىي ۋە ئۇيغۇر مەدەنىيىتى»، شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر مۇنبىرى « (2008 - يىللىق 2. سان).
4. قۇربانجان ئوبۇل - « ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئۆي - ئىمارەت ۋە ھويلا - ئارام بەرپا قىلىش ئادەتلىرىگە سىڭگەن ساقلىقنى ساقلاش قاراشلىرى»، مىراس ژورنىلى (2010 - يىللىق 5. سان).
5. خالىدە نەمتۇل - « ئۇيغۇر بىناكارلىقىدىكى ئۆچمەس نامايەندە - كېمىر ئۆي»، مىراس ژورنىلى (2010 - يىللىق 6. سان).

22- «دېۋانۇ لۇغەتتە تۈرك» تە خاتىرىلەنگەن قانۇنغا دائىر مەزمۇنلار توغرىسىدا

قىسقىچە مەزمۇنى: بۇ ماقالىدە «دېۋانۇ لۇغەتتە تۈرك» تە خاتىرىلەنگەن شۇ دەۋردە يولغا قويۇلغان قانۇنغا دائىر تەپسىلاتلار ئەمەلىي مىساللار بىلەن مۇھاكىمە قىلىندۇ ۋە ئەينى دەۋردىكى قانۇن ئاپپاراتلىرى تونۇشتۇرۇلۇپ، قانۇننىڭ يولغا قويۇلۇشى، ئىجرا قىلىنىشى ئەھۋاللىرى ئەكس ئەتتۈرۈلدى.

ئاچقۇچلۇق سۆز: «دېۋانۇ لۇغەتتە تۈرك»، قانۇن، مۇكاپات، جازا.

摘要：这篇论文中用实际例子议论在“突厥大辞典”中记载的当代实行的有关法律的细节和介绍当代法律机关，展现当代法律的实行情况
关键词：“突厥大辞典”，法律，奖励，判刑

«تۈركىي تىللار دېۋانى» — قاراخانىيلار خاندانلىقى زامانىسىدا (مىلادىيە 840-1212-يىللار) ئەرەب تىلىدا يېزىلغان بىباھا ئېنسىكلوپېدىيە. ئۇنىڭ مۇئەللىپى مەھمۇد كاشغەرىي بولسا بۈيۈك تىلشۇناس، ھەربىي ئالىم، قانۇنشۇناس ھەم دۆلەت ئەربابىدۇر.

قاراخانىيلار خاندانلىقى ئۇيغۇر تارىخىدا ئەڭ گۈللەنگەن ۋە قۇدرەت تاپقان فېئودال خانلىق ئىدى. بۇ خانلىق 10-ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا ئۆز زېمىنىنى بىرلىككە كەلتۈردى. قاراخانىيلارنىڭ مۇنتىزىم ھاكىمىيەت شەكلى، سىياسىي تۈزۈمى، قانۇن-ياسا قىلىرى بولغانىدى. ئۇلار ئۇيغۇرلار ۋە كۆك تۈركلەرنىڭ تارىختىكى ھاكىمىيەت باشقۇرۇش ئۇسۇللىرىغا ئىسلامىيەت قائىدە-قانۇنلىرى بويىچە ئىجادىي ۋارىسلىق قىلدى. قاراخانىيلاردا ئىلىك خانلار خانلىق تامغىسى تۇتاتتى، تەۋەلىكىدىكى زور مەسلىھەتچى ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل ھەل قىلاتتى؛ مەخسۇس ئەسكەر تۇرغۇزۇش، ئۆز ئالدىغا ئالتۇن، مىس پۇللارنى چىقىرىش،

قانۇن-تۈزۈملەرنى ئورنىتىش ھوقۇقىغا ئىگە ئىدى.

« تۈركىي تىللار دىۋانى » كىتابىغا كىرگۈزۈلگەن سۆزلەملەر، ئىزاھلار ۋە شۇلارغا تەققاسلانغان بېيىت-قوشاقلار نوقۇل ھالدا شۇ لۇغەت تۈزۈش ئېھتىياجى ئۈچۈنلا نىشانلانغان بولماستىن، بەلكى كېيىنكى زامانلاردا زۆرۈر دەلىل - ئىسپات ئورنىدا ئىشلىتىش مەقسەت قىلىنغان. ئەنە شۇلارنىڭ جۈملىسىدىن قەدىمكى تۈرك ۋە ئۇيغۇر دۆلەتلىرىنىڭ قانۇنى بولغان «تۆرۈ» كەلىمىسىنى بىز تۈركىي تىللار دىۋانى «دا تۆۋەندىكى شەكىللەردە ئۇچرىتىمىز:

törü تۆرۈ: رەسىم - يوسۇن، قائىدە. ماقالدا مۇنداق كەلگەن: يۇرت قالار، تۆرۈ قالماس، يەنى يۇرت تاشلىنىپ قالدۇ، رەسىم - يوسۇن تاشلانمايدۇ. بۇ ماقال ئۆرپ - ئادەت، رەسىم - يوسۇندا پېشقەدەملەرگە ئەگىشىشكە ئۈندەپ ئېيتىلىدۇ. (III.305)

چىقتى: ئادەم ئۆيدىن چىقتى. باشقىلاردىمۇ شۇنداق. ماقالدا مۇنداق كەلگەن: زورلۇق - زومبۇلۇق ئىشكىتىن كىرسە، ئىنساب ۋە قائىدە - يوسۇن تۇڭلۇكتىن چىقار. (II.23)

قالدى: ئادەم كېيىن قالدى. ئۇ ئويۇندا (يەنى ئۇتۇشۇشتا) قېلىپ قالدى (ئۇتۇرۇپ قويدى). قالغان ۋە تاشلانغان نەرسىلەر ئۈچۈنمۇ مۇشۇ سۆز ئىشلىتىلىدۇ. ماقالدا مۇنداق كەلگەن: ئەل قالار، ئادەت قالماس. يەنى ئەل - يۇرت قالدۇ، قائىدە - يوسۇن قالمايدۇ. بۇ ماقال كىشىلەرنى قائىدە - يوسۇن بويىچە ئىش قىلىشقا ئۈندەپ ئېيتىلىدۇ. (II.32)

كۈچ: زۇلۇم، زورلۇق. ماقالدا مۇنداق كەلگەن: زورلۇق - زۇمبۇلۇق ئىشكىتىن كىرسە، ئىنساب ۋە قائىدە - يوسۇن تۇڭلۇكتىن چىقار. زالىمنى، كۈچلۈك ئادەمنى دېيىش شۇنىڭدىن ئېلىنغان. (III.166)

ئەندىك، ئەندىك ئەر: ئەندىك ئادەم، ئۆندەرىگەك ئادەم. ماقالدا مۇنداق كەلگەن: ئەندىك مېھمان ئۆي ئىگىسىنى ھۆرمەتلەر. بۇ ماقال بىلەن ئەسلىي مېھمان ھۆرمەتلىنىشى كېرەكلىكى تەكىتلىنىدۇ. شېئىردا مۇنداق كەلگەن:

[ئەخمەق ھوشنى تاپسۇن،

ئەلدە تۈزۈم يېتىلسۇن،

توقلا، بۆرە قېتىلسۇن،

قىلىچىمىز بىلەن شۇنداق يول ئاچايلىكى، ئۆندەرگە نەزەر ھوشنى تاپسۇن، ئەلنىڭ ئىشى تۈزۈلسۇن، توقىلار بىلەن بۆرىلەر خاتىرجەم بىللە ياشايدىغان بولسۇن، بىزدىن غەم-قايغۇ كەتسۇن. (I.143)

يۇقىرىقى بايانلاردىن مەلۇمكى، قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ قانۇنى قەدىمكى ھونلار، تۈركلەر ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ قانۇنىغا ئوخشاشلا «تۆرۈ» دېيىلىدىغان بولۇپ، رەسىم-يوسۇن، قائىدە دېگەن مەزمۇنلارغا ئىگە ئىدى. مەھمۇد كاشغەرىي يۇقىرىدىكى «تۆرۈ» ۋە «قالدى» سۆزلەملىرىدە قەدىمكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ يايلاق ھاياتىدىن يەكۈنلەنگەن «يۇرت قالۇر، تۆرۈ قالماق» (يۇرت تاشلىنىپ قالدۇ، رەسىم-يوسۇن تاشلانمايدۇ) دېگەن ئۇزاق تارىخقا ئىگە خەلق ماقالىسىنى مىسال كەلتۈرۈش ئارقىلىق قاراخانىيلار دۆلىتىنى قۇرغان تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىلگىرىكى يۇرتلىرىنى تاشلاپ باشقا يۇرتلارغا كەلگەنلىكى، ئەمما رەسىم-يوسۇن، قائىدىلەرنى يېڭىدىن بارغان يەرلەر ھەم يېڭىدىن قۇرغان ئەللەرگە بىللە ئېلىپ بارغانلىقىنى ئەسلىتىدۇ. «چىقتى» ۋە «كۈچ» سۆزلەملىرىدە «كۈچ ئەلدىن كىرسە، تۆرۈ تۇڭلۇكتىن چىقار» (زورلۇق-زۇمبۇلۇق ئىشكىتىن كىرسە، ئىنساپ ۋە قائىدە-يوسۇن تۇڭلۇكتىن چىقار) دېگەن خەلق ماقالىسىنى مىسال كەلتۈرۈش ئارقىلىق «تۆرۈ» نى ئادالەتكە تەققاسلايدۇ ھەم ئەلدە ئەدىل-ئادالەت بەرپا قىلىش غايىسىنى ئىپادىلەيدۇ. ئاندىن كېيىن «ئەندىك» سۆزىگە مىسال كەلتۈرگەن قوشاق ئارقىلىق دۆلەتتە «تۆرۈ» تۈزۈش كېرەكلىكى، يامان ئادەملەرنىڭ ھوشنى تېپىش لازىملىقى، ئەلدە قوزا بىلەن بۆرە بىر يەردە بىر-بىرىگە قېتىلىپ يۈرەلەيدىغان تىنچلىق، ئاسايىشلىق دەۋرنىڭ بارلىققا كېلىشىنى خىتاب قىلىدۇ.

كۆرۈۋالالايمىزكى، مەيلى مەھمۇت كاشغەرىي، مەيلى كېيىنكى تارىخچىلار يازغاندەك 24 ئوغۇز قەبىلىسىنىڭ ئايرىم تامغىلىرى بولۇشتىكى سەۋەب، بىر-بىرىنى پەرقلەندۈرۈش ئىدى. بۇ قەبىلىلەرنى بەگلەر باشقۇراتتى. بەگلەرنىڭ رەھبەرلىكىدىكى ۋىلايەتلەر «بەگ ئېلى» دەپ ئاتالاتتى. قەبىلە بەگلىرى ئېلىدىكى خەلقلەرگە رەھبەرلىك قىلىشتا ھەر خىل جاۋابكارلىقنى ئۈستىگە ئالغان بولاتتى. ئۇلارنىڭ باشقۇرۇشى قانۇن بىلەن بېكىتىلگەن رامكا دائىرىسىدىلا بولىدىغانلىقى تەبىئىي. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «ئەل تۆرۈ يەتلىسۇن-ۋىلايەت،

ئەل-تىنچلىققا ئېرىشىش (I.142)» دېگەن سۆزدىنمۇ بەگنىڭ ۋەزىپىسىنىڭ نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكى چۈشىنىشلىك بولۇپ تۇرىدۇ. پروفېسسور كۆيمەن كۆرستىپ ئۆتكىنىدەك، بۇھال بەگ دۆلەت قۇرۇش ياكى دۆلەتنىڭ ئابرويىنى تىكلەش ئۈچۈن ھەرقانداق بىرقەبىلىنى جازالىشى مۇمكىن ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

«دىۋان» دىكى مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، قاراخانىيلارنىڭ بۈيۈك خان ۋە ئىلىك خانلىرى فېئودال خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنى قوغداش ئۈچۈن لازىم تېپىلغاندا دۆلەت ئۈچۈن خىزمەت كۆرسەتكەن خادىملارنى تارتۇقلايتتى. ئىنئام بېرىشكە تېگىشلىك ئادەملەرگە ھەر خىل سوۋغات، مۇكاپاتلارنى بېرىتتى. خاقانلار ۋە سۇلتانلار بەرگەن بۇنداق خان مۇكاپاتى «ئاچىغ» دېيىلەتتى. (I.86) ئۇتۇق قازانغانلارنى خاقان ئۇنۋان بېرىش ئارقىلىقمۇ مۇكاپاتلايتتى. (I.358) دىۋان «دا» *arquuq* ئارقۇق» دېگەن سۆز خاتىرىلەنگەن بولۇپ، بەگ ۋە شۇنداق كىشىلەرگە تارتۇق قىلىنىدىغان ئات ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەرنى بىلدۈرىدۇ. (I.148) كېيىن بۇ سۆز ئادەتتىكى تارتۇقلارغىمۇ ئىشلىتىلىدىغان بولۇپ قالغان.

خەلقنىڭ مۇئامىلىلىرىگە قاراپ بەگلىرىمۇ خەلقلەرنى ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن مۇكاپاتلايتتى. «دىۋان» دا يەنە بەگنىڭ بىرىگە نام ۋە ئۇنۋان بەرگەنلىكى (I.107)، باشقا بىرىنى ئۇلۇغلىغانلىقى، يەنى چوڭ كۆرگەنلىكى (I.400)، ھەتتا بىر كىشى بەگ بىلەن بىر رەتتە، بىر ئورۇندا ئولتۇرغانلىقى (III.314) ھەققىدىمۇ سۆزلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، بەگلەر بەزى چاغلاردا ئۆزلىرىنىڭ مال-دۇنيالىرىدىن پۇقرالارنىڭ مەلۇم ئۇلۇش ئېلىۋېلىشىغا رۇخسەت قىلاتتى. «بايراملاردا ياكى خانلارنىڭ زىياپەتلىرىدە بۇلاڭ-تالان قىلىش ئۈچۈن، ئوتتۇز گەز ئېگىزلىكتە مۇنار شەكلىدە راسلانغان داستىخان «كەنجىلىيۇ» دەپ ئاتىلاتتى (III.594).

«دىۋان» دا بەگلەرنىڭ خەلقلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ھەققىدە يېزىلغان ئىشلارنىڭ مۇھىم بىر قىسمى بەگنىڭ ھەر خىل شەكىللەر بىلەن بىر قىسىم ئادەملەرنى جازالايدىغانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. بۇنداق جازاغا ئۇچرىغۇچىلارنىڭ قانداق گۇناھ ئۆتكۈزگەنلىكى كۆپ ھاللاردا، ئوچۇق كۆرسىتىلمىگەن بولسىمۇ، لېكىن ئاساسەن ئوغرىلىق قىلغان، جەمئىيەت تەرتىپىنى بۇزغان ۋە بىر قىسىم گۇناھ ھېسابلىنىدىغان ئىشلارنى سادىر قىلغۇچىلار جازاغا ئۇچرايتتى، دېسەك خاتا بولماس. ئۇلار ئوغرىلىق قىلغۇچىنى «ئوغرى» (ئوغرۇ) دېيىشەتتى. (I.171) دىۋان «دا ئوغرىلىق توغرىسىدا توختالغاندا ئادەم بۇلاش (III.256)،

ئوغرىنىڭ بىر ئادەمنى بۇلاپ-تالاپ، قىپپالغىچ قىلىپ قويۇشى (III.583) ھەققىدە سۆزلىنىشى بىلەن بىللە مال-مۈلۈكى بۇلانغانلار (I.388)، باشقىلارنىڭ مېلىنى بۇلاپ كەتكەنلەر (I.375)، ۋە بۇلاڭ-تالاڭ قىلدۇرغۇچىلار (I.349) ھەققىدەمۇ، بىر-بىرىنىڭ ئوغرىلىق ئىشلىرىنى پاش قىلىدىغانلار ھەققىدەمۇ سۆزلىنىدۇ. (II.297) ئوغرىلانغانلىقى مەلۇم ۋاقىتتىن كېيىن پاش بولۇپ قالغان ماللار «بىلىنچەك» دېيىلەتتى. ھەرقانداق ئادەمنىڭ «بىلىنچەك بىلىشى» ئوغرىلانغان مالنى تونۇۋالغانلىقىنى كۆرسىتەتتى. (I.663) بەگنىڭ ئوغرىنى تۇتقۇزۇشى (II.245) ھەققىدىكى سۆزلەر جەمئىيەت تەرتىپىنى بۇزغۇچىلارغا قارشى تۇرۇش بەگنىڭ ۋەزىپىلىرىدىن بىرى ئىكەنلىكىنى كۆرسەتسە كېرەك «qarvatti قارۋاتتى» سۆزى «دىۋان» دا «ئىزدەتتى، ئاقتۇردى» دېيىلگەن بولۇپ، بۇنىڭدىن بىز بەگ يوقالغان مالنى ئىزدەتكەن ۋە ئاقتۇرغانلىقىنى بىلەلەيمىز. (II.495)

«تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن مەلۇم بولۇشىچە، مەھمۇد كاشغەرىي ياشىغان زامانلاردا ھەر خىل جىنايەتچىلەر ھەر يەردە قاتراپ قاتىللىق، ئوغرىلىق، بۇلاڭچىلىق، قاراچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ، پۇقرالارنىڭ نورمال تىرىكچىلىك قىلىشىغا كۈچلۈك تەھدىت سېلىپ تۇرغان، يول توسۇپ بۇلاڭچىلىق قىلىدىغان قاراچىلار «سەرگەر» (III.584)»، مال بۇلغۇچىلار «تاۋار قاپغۇچى» دېيىلەتتى. ئادەتتىكى ئوغرىلىق «قوندى» دېيىلسە، مەخسۇس سودىگەرنىڭ مال-دۇنيالىرىنى بۇلاش خاراكتېرىدىكى ئوغرىلىق «چوبارتتى» دېيىلەتتى. تارىخىي خاتىرىلەرگە ئاساسلانغاندا، قاراخانىيلارنىڭ ماۋەرائۇننەھردىكى تۇنجى پادىشاھى ئىبراھىم بىنى ناسىر (تەختتىكى ۋاقتى مىلادىيە 1041-1068-يىللار) ھەممىدىن ئاۋۋال خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىككە بۇزغۇنچىلىق قىلىدىغان ھەرقانداق قىلمىشنى قاتتىق جازالىغانىدى. تارىخىي كىتابلاردا شۇنىڭدىن ئېتىبارەن «ھەتتا بىر دېرھەم پۇلمۇ يىتىپ باقمىغان» دەپ يېزىلغان. ئىبراھىم خان يەنە مال باھاسىنى خالىغانچە ئۆرلىتىپ سودا تەرتىپىنى قالايمىقانلاشتۇرۇۋاتقان جازانخورلارغا قاتتىق زەربە بەرگەندى.

جەمئىيەتتە خاتىرجەمسىزلىك پەيدا قىلغۇچى ۋەقەلەر ئىچىدە ھاراقنى كۆپ ئىچىش نەتىجىسىدە كېلىپ چىقىدىغان جاڭجاللار بىلەن قىمار ئويناشمۇ بار ئىدى. (I.157)

مەلۇم بولۇشىچە، جەمئىيەتتە پارخورلۇقمۇ خېلى دەرىجىدە مەۋجۇت ئىدى. تۈركىي خەلقلەر پارىنى «ئورۇنچ» دەيتتى. (I.179) مەھمۇد كاشغەرىي مىسال كەلتۈرگەن «قارا بۇلۇتنى بوران سۈرەر، قاراڭغۇ ئىشنى پارا ئاچار» (I.459)»، «يەنى ئاسماننى قاراڭغۇلاشتۇرغان بۇلۇتنى

بوران سۈرۈپ ئاچدۇ، پادشاھلارنىڭ ئىشىكىدىكى قاراغۇلۇقنى پارا ئاچدۇ(III.297)»، «پارا دوزاخنىڭ ئىشىكىنىمۇ ئاچدۇ(III.323)» دېگەن ماقالىلار پارىخورلۇقنىڭ جەمئىيەتتە كەڭ تارقالغانلىقىنى ۋە ئۇنىڭ كېلىپ چىقىشى ئۇزۇن تارىخقا ئىگە ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. ھەتتا ئۇنىڭ بۇ ماقالىلارنى ئىزاھلاپ «بۇ ماقال، ئىشنى پۈتكۈزمەكچى بولغان كىشى پارا بېرىشى كېرەكلىكى ئۈندەپ ئېيتىلىدۇ» دېيىشى، پارا بېرىشنىڭ مۇتلەق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ ۋە ئۇ، پارا بېرىشنى تەۋسىيە قىلغاندەك تۇرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ئۇنىڭ بىر ئادەمنىڭ بەگكە پارا ئورنىدا بىرنەرسىلەر بەرگەنلىكىدىن سۆز ئېچىشىمۇ(III.444)، XI ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەر جەمئىيىتىدىكى پارىخورلۇقنىڭ ماھىيىتىنى ئېچىپ بېرىدۇ.

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئەخلاقسىز ئاياللار ھەققىدىكى سۆزلىرى (I. 207) ئۇلارنىڭمۇ جەمئىيەت تەرتىپى جەھەتتە سەلبىي رول ئوينايدىغانلىقىدىن بېشارەت بەرسە كېرەك. بۇنداق ئاياللار «ئويناش(I.163)»، «ئويناق(I.163)»، «سۈرتۈگ ئىشلەر (سۈركىشىدىغان خوتۇن(I.623))»، «ئەكەك ئىشلەر» (بۇزۇق خوتۇن(I.107))، «ئەرسەك كىشىلەر(I.141)» دەپ ئاتىلىشىرىمۇ بۇ قاراشنى تەستىقلايدۇ. بىراۋنىڭ خوتۇننىڭ ھەۋەسكە بېرىلىشى(II.220)، بىر ئادەمنىڭ خوتۇننى پاھىشلىكتە ئەيىبلەپ ئۇرۇشى(I.402)، بىرىنىڭ چۆرىسىنى بۇزۇۋېتىشى (II.266) ھەققىدە ئايرىم توختالغانلىقىمۇ، بۇ ئىشنىڭ ماھىيىتىنى تېخىمۇ ئوچۇق چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

تۈركىي خەلقلەر جەمئىيىتىدە بىر-بىرىگە پىچاق سېلىش ۋە قەلىرىمۇ كۆرۈلەتتى. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ، بىرىنىڭ ئادەمگە پىچاق سېلىپ قويغانلىقى(III.465)، خەنجەر تىققانلىقى (III.481) ۋە ئىككى كىشىنىڭ بىر-بىرىگە خەنجەر ئۇرۇشلىرى (II.312) ھەققىدە يازغانلىرىدىن بۇنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. يەنە بىرى، تاماققا زەھەر سېلىش يولى بىلەن ئادەمنى زەھەرلەپ ئۆلتۈرۈش ئىشلىرىمۇ بولۇپ تۇراتتى(I.407)، «دېۋان» دىكى ötläşdi «ئۆلتەشدى» سۆزى «ئۇرۇشتى، ئۆلتۈرۈشتى دېگەن مەنىدە، يەنى بىر-بىرىنى ئۆلتۈرۈشتى(I.318)»، «ölüt ئۆلۈت» سۆزى «بىر-بىرىنى ئۆلتۈرۈش دېگەن مەنىدە، ئادەم ئۆلتۈرگەن كىشى ئۆلۈتچى-قاتىل دېيىلىدۇ.» دەپ ئىزاھلانغان. (I.72) ئۇ چاغلاردا خاتا يول كۆرسىتىپ بىر-بىرىنى يولدىن ئازدۇرۇش «ئازىتتى»، «ئازدۇرماق» ۋە «ئازىتماق» دېيىلەتتى. (I.280) كىشىلەرنىڭ پېيىگە چۈشۈپ قەستلەش «ئوغراش(I.312)»، ئالدامچىلىق قىلىش «تەۋلۈگ» دېيىلەتتى(I.623)، (II.404) مەھمۇد كاشغەرىينىڭ

«تەۋلۈگەندى» سۆزىگە بەرگەن «ئادەم ھېلىگەر بولدى، ئالدامچىلارنىڭ يولىنى تۇتتى» ئىزاھاتى بىزگە قەبىلىلەر ئارا بولىدىغان ئۆچ ئېلىش، قىساس ئېلىش قاتارلىق قەدىمىي ئالامەتلەرنىڭ قاراخانىيلار دەۋرىدىمۇ مەۋجۇتلۇقىنى ئەسلىتىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ خاتىرىلىشىچە، ئۇ چاغدا ھەرقايسى قەبىلە بەگلىرى ئۆز قەبىلىرىنىڭ مەنپەئەتلىرىنى دەپ دائىم توقۇنۇشۇپ قالاتتى (II.139-140)، بىر-بىرىگە قارىمۇقارشى پىستىرما قوياتتى (II.136)، خەنجەر تىقىشاتتى (II.312)، مانا مۇشۇنداق چاغلاردا بىر قەبىلىنىڭ ئادەملىرى يەنە بىر قەبىلىنىڭ ئادەملىرىگە ئوخشاش نىقابلىنىۋالاتتى. «ئادەم قارلۇقلاشتى (II.402)»، «قىچاقلاشتى (II.402)»، «ئادەم تۈبۈتلەندى (II.385)»، «تۈرك تاتلاشتى، تۈرك پارسلاشتى (II.161)»، «كەنچەكلەشتى-كەنچەك قىياپىتىگە كىردى (II.405)»، «ئوغراقلاشتى-ئوغراق قىياپىتىگە كىردى (I.412)»، «ئادەم ئوغۇزلاشتى — ئادەم ئوغۇز قىياپىتىگە كىردى (I.385)» دېگەن قەيتلەر ئەنە شۇ مەسىلىنى چۈشەندۈرىدۇ. يەنە مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مەلۇماتىچە، چىقىمچىلار «چامغۇت (I.614)» دېيىلسە، قۇرۇق تۆھمەت چاپلاش «يالالدى»، «يالادى (III.120, 111)» دېيىلەتتى. بويۇنتاۋلىق قىلىش «ئارقوقلىنىش (I.414)» دېيىلسە، بۇلاڭ-تالان قىلىش «ئۆپلەش (I.374)» دېيىلەتتى. باسقۇنچىلىقنىڭ ئىككى خىل شەكلى بولۇپ، دېدەكلەرگە باسقۇنچىلىق قىلىش «كۈچەندى (I.179)» دېيىلسە، ئوغۇل بالىلارغا باسقۇنچىلىق قىلىش «كۆتلەش»، «كۆتلەتتى (I.583)» دېيىلەتتى.

بۇلاردىن ئەينى دەۋردە كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا ئۇرۇشۇپ ئادەم ئۆلتۈرىدىغان ئەھۋاللارنىڭ بارلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا جەمئىيەتتە بىر-بىرىنى ئەيىبلەش (III.258)، تىللىشىش (II.146) نەتىجىسىدە يۈزىگە تۈكۈرۈش (III.442)، چاچلىرىنى يۇلۇش (II.310) ۋە ئۇرۇش (I.286) ئەھۋاللىرىمۇ سادىر بولۇپ تۇراتتى.

بىر قىسىم جىنايىتى ۋە قەلەردىن كېيىن گۇناھكارلارنى بەگلەر تۇتاتتى ياكى تۇتقۇزۇپ كېلەتتى. «(III.468) دىۋان» دا خاتىرىلەنگەن «tutturdi تۇتتۇردى» سۆزى «تۇتقۇزدى» دېگەن مەنىدە بولۇپ (II.246)، تۇتۇپ كېلىنگەن گۇناھكارلار بەگنىڭ ئالدىدا سوت قىلىناتتى. (II.143) سوت قىلىنغان ئىككى كىشى دەۋادا تۇتۇپ چىقىش ئۈچۈن گۇۋاھچى چاقىرىپ كېلىدىغان ئىشلارمۇ بولاتتى. (II.290) مەلۇم بولۇشىچە، تۈركلەر گۇۋاھچىنى «تانۇق (I.494)» دېيىشەتتى. سوتتا ئۇلارنى سۆزلىرىنىڭ راستلىقى ئۈچۈن قەسەم قىلدۇرۇشلىرى مۇمكىن ئىدى. «(III.576) دىۋان» دا دېيىلىشىچە «and ئاندى» سۆزى

ئانت قەسەم دېگەن مەنىدە بولۇپ، قەسەم ئىچىش ئورنىغا ئاندىق دېيىلىدۇ. (I.60) يەنە بەزىدە گۇناھكارنى، مەسىلەن، ئوغرىلارنى گۇناھىغا ئىقرار قىلدۇراتتى. (III. 576) «دىۋان»دىكى «pütrüšti پۈتۈرۈشتى» سۆزى «1. چىن پۈتۈرۈشتى؛ 2. ئىقرار قىلدۇرۇشتى (II.290)». دەپ چۈشەندۈرۈلگەن، بۇ گۇناھكارنىڭ ئىقرار قىلدۇرۇلغانلىقىنى، «tüplätti تۈپلەتتى» سۆزى «تەكشۈرتتى، تېگى - تەكتىنى سۈرۈشتۈردى (II.500)»، «pütünläi پۈتۈنلەي» سۆزى «ھەقىقىتىنى تەكشۈردى، يەنى ئۇ سۆزنىڭ ھەقىقىتىنى تەكشۈردى (III.467)»، «skirtülädi كىرتۈلەدى» سۆزى «تەستىقلىدى، راستقا چىقاردى. ئۇ ئۇنى تەستىقلىدى، ئۇنىڭ سۆزىنى راستقا چىقاردى (III.481)». دېيىلگەن بولۇپ، گۇناھكارلار سوت قىلىنغاندا بەگنىڭ ئىشىنى تېگى - تەكتىنى سۈرۈشتۈرۈپ، سۆزنىڭ راستلىقىنى تەكشۈرۈپ، ئاندىن تەستىقلاپ يەكۈن چىقىرىدىغانلىقىنى، «oqa ئوقا < يەنى > كېيىللىك، كاپالەت < دېگەن مەنىدە بولۇپ، يەنى مەن ئانى ئوقا ئالدىم - مەن ئۇنى كېيىللىككە ئالدىم.» دېگەن مەزمۇنلار ئەينى دەۋردە جىنايەت ئۆتكۈزگەن گۇناھكارلارنى كېيىللىككە ئېلىپ چىققىلى بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. (I.56).

گۇناھى ئېنىق بولغانلارغا ھەر خىل جازا بېرىلىدىغانلىقى تەبىئىي. «دىۋان»دا «yazuqladi يازۇقلادى» سۆزى «ئەيىپلىدى، جازاغا تارتتى»، يەنى «بەگ ئۇنى جازاغا تارتتى. جىنايىتى ئۈچۈن قولغا ئالدى.» دېيىلگەن بولۇپ، بۇ بەگنىڭ گۇناھكارلارنى گۇناھى ئۈچۈن قولغا ئېلىپ جازاغا بۇيرۇيدىغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. (III.468) «دىۋان»دا يەنە بەگنىڭ ئوغرىنىڭ پۇت - قولىنى باغالاتقانلىقى (II.242)، قاماققا ئالغانلىقى (II.499) ھەمدە بەگنىڭ گۇناھى ئېنىقلانمىغان بىرىگە جازا بەرگەنلىكى (II.458) ۋە باشقا بىرىنى قىيناتقانلىقى (II.272) سۆزلىنىدۇ. بۇنىڭ مىسالى بولغان «دىۋان»دىكى qīsturdī «قىستۇردى» سۆزى «قىسقۇزدى، قىسقارتقۇزدى» دېگەن مەنىدە بولۇپ، بىرەر نەرسە بىلەن قىسىپ جازالاشنى كۆرسىتىدۇ. ئىسكەنجە بىلەن قىيناتسىمۇ شۇنداق دېيىلىدۇ (272، 273).

«دىۋان»دا مەلۇم بولۇشىچە، قاراخانىيلار دۆلىتىدە بەگلەرنىڭ ئۆز ئالدىغا باشقۇرىدىغان قاماقخانىلىرى بولۇپ، ئۇلار «قىسىغ (I.486)» دەپ ئاتىلاتتى. بارسخان شەھىرىدە قاماقخانا ياكى زىندانلار «تۈنەك (I.531)» دېيىلەتتى. خان ۋە بەگلەر (بۈيۈك خان ۋە ئىلىك خانلار) ئېغىر گۇناھ ئۆتكۈزگەن گۇناھكارلارغا ئالىي جازا ھۆكۈم قىلىپ ئۆلۈمگە بۇيرۇيتتى. جازانىڭ تۈرلىرى ئون نەچچە خىلدىن ئارتۇق بولۇپ، ئۇلار ئۆلۈم جازاسى، قاماق جازاسى، تەن جازاسى، سۈرگۈن ۋە قىزغۇت جازاسى قاتارلىقلار ئىدى. ئۆلۈم جازاسى قىلىچ بىلەن كاللىسىنى

چېپش(II.435)، دارغا ئېشىش(I.234،295)، بوغۇش(II.242)قاتارلىق ئۇسۇللار بىلەن ئىجرا قىلىناتتى. كالا كېسىدىغان جالات «چاپىدىغان ئەر (I.667)» دېيىلەتتى. «دىۋان» دا قەيت قىلىنغان «بەگ ئوغرىنى قاماتتى(II.499)»، «بەگ ئوغرىنى تۇتۇردى (II.246)» دېگەن مەلۇماتلار ۋە دېگەن سۆزلەر بىزدە ۋاتقان قاماق جازاسىنىڭ دەل ئۆزى بولۇپ، قاماق جازاسى ئەينى زامان تىلى بويىچە «bäklätti بەكلەتتى» يەنى «قاماتتى، كۆزەتتۈردى(كۆزەتتىم)» دېيىلەتتى(II.499)؛ بۇ «تۇتقۇن (I.261)» قىلىش بولۇپ، تۇتقۇنلار تۆلەم بىلەن بوشتىلاتتى. (III.115) تەن جازاسىنىڭ شەكىللىرى ھەر خىل بولۇپ، قۇللارغا قوللىنىدىغان تەن جازاسى ۋە جىنايەت ئۆتكۈزگەن گۇناھكارلارغا قوللىنىدىغان تەن جازاسىنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. «بوشتالغانسا بوخسۇقلانۇر» (بويۇنتاۋلىق قىلسا، بويىنى زەنجىرلىنىدۇ (II.396) دېگەن قەيتلەردىن قارىغاندا، ئىشتا ئۆز بېشىمچىلىق قىلغان، نەسەپتەكە قۇلاق سالمىغان، ئۆزى بىلگەنچە ئىش قىلىدىغان قۇللار ۋە ئەركىن خەلقلەرگە زەنجىرلەش جازاسى بېرىلەتتى. ئەسىر ۋە قۇللارنىڭ بويىغا سېلىنىدىغان زەنجىر «بوخسۇق (I.608)» دېيىلەتتى. «ئادەم قۇلنى كىشەنلىدى (III.365)» دېگەن مەلۇمات قۇللارنىڭ كىشەنلىنىدىغانلىقىنى كۆرسەتسە، «قۇل بويىنى كەرتىلدى (II.342)» دېگەن سۆز قۇللارغا ئەن سېلىش جازاسىنىڭ بېرىلىدىغانلىقىنى نامايەن قىلىدۇ. «دىۋان» دىكى «ئۇ ئوغلنىڭ قۇلقىنى تىلدۈردى» دېگەن مەلۇماتتىن قارىغاندا، قۇلاقنى تىلىپ ئەن سېلىشنىڭ يالغۇز قۇللار بىلەنلا چەكلەنمەيدىغانلىقى، گۇناھكار بالىلارغىمۇ شۇنداق قىلىنىدىغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. مەلۇم بولۇشىچە، ئۇ زامانلاردا «ئاتنىڭ ئۆتكۈزگەن جىنايىتى ئاتىدىن كېيىن بالغا ئارتىلىدىغان» ئىشلارمۇ بولاتتى. (II.456) ئوغرى جىنايەتچىلەر قولغا چۈشكەندىن كېيىن، قىلمىشى يەڭگىللىرى قامچا ياكى چىۋىق بىلەن ئۇرۇلاتتى. بۇنداق قامچا ياكى چىۋىق «بەرگە (I.557)» دېيىلەتتى. جىنايىتى ئېغىرلىرى باستۇرۇققا بېسىلاتتى(I.609)، پۇتغا قوۋۇق سېلىناتتى. قوۋۇق «بوقاغۇ» ياكى «بوقوغۇ (I.582)» دېيىلەتتى. پۇتنى قىستۇرۇپ ئىسكەنجىگە ئالاتتى. (II.273) بۇنداق چاغلاردا بەزى گۇناھكارلار تاياق ۋە قىيناش زەربىسىدىن ھوشىدىن كېتەتتى(II.274)، ھوشىدىن كەتكەنلەرنىڭ ئۈستىگە ھوشغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن سوغۇق سۇ سېپىلەتتى (I.259). tağlatti «تاغلالتى» سۆزى «داغلالتى، داغمالالتى» دېگەن مەنىدە بولۇپ، گۇناھكارلارغا ئوت بىلەن داغلاش جازاسىنىڭمۇ بېرىلگەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. (II.503) شۇ دەۋردە گۇناھكارلارنىڭ جىنايىتىنى ئىقرار قىلىشى «كۆندى (II.39)» دېيىلسە، ئىقرار قىلدۇرۇش (كۆندىگەردى (III.575) ۋە «كۆنگەردى (II.282)» دېيىلەتتى. گۇناھ «يازۇق (III.19)»، «گۇناھكار «يازۇقلۇغ (III.67)»، قولغا ئېلىپ جازالماق «يازۇقلىماق (III.469)» دېيىلەتتى.

«دېۋان» دىكى بەگ ئوغرىنى قىينايتتى (II.459)»، «بەگ ئوغرىنى باستۇردى، بەگ ئوغرىنى تۇتۇپ بېسىشقا بۇيرۇدى» دېگەن مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، بەگلەر ئۆزى بىۋاسىتە جازا مەيدانىغا چىقاتتى. بەگلەر گۇناھكارلارنى يىراق جايلارغا سۈرگۈن قىلاتتى، بۇ «سۇردى (II.8)» ۋە «سۈرۈلدى (II.171)» دېيىلەتتى. ئۇ زامانلاردا باشقىلارغا ئىبەرەت بولسۇن ئۈچۈن گۇناھكارلارنى جامائەتنىڭ ئالدىدا سزاىي قىلاتتى، بۇ «قىزغۇت (I.590)» دەپ ئاتىلاتتى. بىرەر ئادەمنىڭ ئۆز قىلمىشىنىڭ جازاسىنى تارتقانلىقى، دەككە يېگەنلىكى ياكى شۇ سەۋەبتىن بۇنىڭدىن كېيىن ئۇنداق ئىشلارنى قىلماسلىققا ۋەدە بېرىپ پەندىيات چەككەنلىكى «قىزىلدى (II.190)»، «قىزغۇردى (II.277)» ياكى «قىزغادى (II.421)»، «II.396 دېيىلەتتى. گۇناھكارلارنىڭ ئۆز گۇناھىغا تۆۋە قىلىشى «ئۆكۈنچ (I.273)» دېيىلەتتى. خان، بەگلەر گۇمانلىق دەپ قارىغان كىشىلەرنىڭ ئۆيلىرىنى خالىغان چاغدا ئاخشۇراتتى. ئۆي ئاخشۇرۇش «يىندى»، «يىندى (III.88)»، «بىندۇردى (III.134)»، «تۇرۇن (I.566)»، «ئۆشەل (I.265)»، «ئۆشەتتى (I.283)»، «ئارقادى (I.373)» دېيىلەتتى .

« qapturdi قاپتۇردى » سۆزى «دېۋان» دا «بۇلاتتى، بۇلغۇزدى» دەپ ئىزاھلانغان . (II.270) بەگنىڭ قەبىلىنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلدۇرۇشى يېزىلغانلىقىغا قاراپ، ئىتائەت قىلمىغان قەبىلىنى باش ئەگدۈرۈش ئۈچۈن بۇلاڭ-تالاڭ قىلدۇرغان، يەنى قەبىلە ئەزالىرىنى كۆلپىكتىپ ھالدا جازالىغانلىقىنى (III.462)، « Basturdi باستۇردى » سۆزى «باستۇردى» دېگەن مەنىدە، ھەرقانداق نەرسىنى قىمىرلاش ۋە قوپۇشقا يول قويمىي باستۇرسىمۇ شۇنداق دېيىلدۇ (II.242)» دەپ ئىزاھلانغانلىقىدىن بەگلەرنىڭ ئۆز مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن قەبىلىلەرنى يۇقىرىقىدەك باستۇرغانلىقىنى بىلەلەيمىز .

ئۇ دەۋردە ھۆكۈمدار ۋە بەگلەرنىڭ مەيلى ئۆز ئادەملىرىگە، مەيلى قول ئاستىدىكى خەلقتىن چىققان ئادەملەرگە بولسۇن ئاچچىقلاپ غەزەپلىنىشلىرى «قىرغاغ» دېيىلەتتى . (II.419) بۇنداق چاغدا بەگلەر ھەرقانداق بىرنى ئاچچىقلاپ قوغلىۋېتىش ئۇسۇلى بىلەنمۇ جازالايتتى . (III.396) ھەتتا بەزىلەر بەگ تەرىپىدىن «قىممەتسىزلىنەتتى» يەنى خورلىناتتى . مەھمۇد كاشغەرىي خورلانغان، پەس كۆرۈلگەن ئادەمنىڭ «ئۇچۇز» (قىممەتسىز، ئەرزان) دېيىلىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ . (I.76) بەگلەر رەھبەرلىك قىلىشتىكى ئۆز مەسئۇلىيەتلىرىگە ئاساسەن بەزىدە قەرزدارلارنى قەرزلىرى تۈپەيلىدىن سوراققا ئالاتتى، ھەقىقى بارلارنىڭ ھەقىقىنى ئېلىپ بېرەتتى . (I.84)

مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋان» دا كەلتۈرگەن «ئۇلار بەگنىڭ ئالدىغا دەۋالاشىپ باردى (II.143)»، بەگلەر «دەۋالارغا تۇنۇق كەلتۈرۈپ، بىر-بىرىنى قايىل قىلدۇرۇشتى (II.290)»، دەۋالار «دەۋاسدا بىر-بىرىگە پۈتۈشتى (II.171)» دېگەن مەلۇماتلار ئەينى زاماندا ھۆكۈمرانلارنىڭ قەرز، ئېلىم-بېرىم (I.84)، 103، (386 دەۋالىرى، نىكاھتىن ئاجرىشىش دەۋالىرى (I.319)، مەراسقا ۋارىسلىق قىلىش دەۋالىرى (I.66)، (85) قاتارلىق ھەر خىل دەۋالارنى بىر تەرەپ قىلىشقا ئۆزلىرىنىڭ بىۋاسىتە قاتنىشىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا، قاراخانىيلار دۆلىتىدە يۇقىرى دەرىجىلىك دىنىي زاتلارنىڭ ئۆز ھوقۇقى ۋە مال-دۇنياسىنى قوغداش يولىدا دائىم دۆلەتكە ۋە خەلققە ئاسىيلىق قىلىپ، يا شەھەر دەۋرۋازىسىنى ئېچىپ بېرىپ دۈشمەنگە تەسلىم بولىدىغان، يا چېگرا سىرتىدىكى ياۋلارنى باشلاپ كېلىدىغان ئەھۋاللار كۆرۈلۈپ تۇراتتى. بۇنداق ئەھۋالدا ھۆكۈمرانلار دۆلەت مەنپەئەتىنى ھەممىدىن ئۈستۈن بىلىپ رەقەبلىرىنى رەھىم قىلماي يوق قىلاتتى.

شۇنىمۇ كۆرسىتىپ ئۆتۈشمىز كېرەككى، بەگلەرنىڭ جازالاش ھوقۇقى بولغىنىدەك، كەچۈرۈم قىلىش ھوقۇقىمۇ بولۇپ، بەزى گۇناھكارلارنى كەچۈرۈم قىلىۋېتەتتى. (II.98) دىۋان «دا بۇ مۇناسىۋەت بىلەن گۇناھكارلارنىڭ گۇناھلىرىنى كەچۈرۈۋېتىدىغان بەگلەرمۇ تىلغا ئېلىندۇ». (I.676) دىۋان «دىكى» qaçturdi «قاچۇردى» سۆزى بەگلەرنىڭ بەزى گۇناھكارلارنى قويۇۋېتىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. (II.270)

تارىخىي مەنبەلەردە قاراخانىيلارنىڭ شەرقىي بۈيۈك خاقانى ئىبراھىم بىننى مۇھەممەد تەختتىكى ۋاقتىدا (1057-1058 \ 1059-1060) ئۇنىڭ ئۈچىنچى تاغىسى يۈسۈپ قادىرخانىنىڭ ئوغلى مەھمۇد بىننى يۈسۈپ (توغرۇلخان، 1059-1060 \ 1074-1075) كە «دۆلەتنىڭ قانۇن-نىزامى» دېگەن نام بېرىلگەنلىكى قەيت قىلىندۇ. يۇقىرىقى مىساللاردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، قاراخانىيلار ھۆكۈمدارلىرى ھۆكۈمرانلىق ۋاسىپلىرىنى قانۇنغا مەركەزلەشتۈرگەن بولۇپ، ھۆكۈمدارلار ھۆكۈم قىلىدىغان چاغدا ئۆزلىرى جازا مەيدانىغا بىۋاسىتە چىقاتتى ۋە شۇ ئارقىلىق ئەدلىيە ئىشلىرىنىڭ يۈرگۈزۈلۈشىگە تۈرتكە بولاتتى، بولۇپمۇ دۆلەت خادىملىرىنىڭ خەلققە زۇلۇم قىلىشىنىڭ ئالدىنى ئالاتتى. رېشات گەنجىنىڭ قەيتلىرىدىن بىلىشىمىزچە، بىز يۇقىرىدا ئىسمىنى زىكىر قىلىپ ئۆتكەن ئىبراھىم بىننى

ناسرخان زامانىسىدا ئەبۇ نەسر مەنسۇر بىننى ئەھمەد بىننى ئىسمائىل دېگەن كىشى سەمەرقەند ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى يەرلەرنىڭ ئەدلىيە باشلىقلىقى ۋە ھاكىملىقىغا تەيىنلىنىپ، ھىجرىيە 458- يىلى ئىبراھىم خاننىڭ شىپاخانا ۋە قىپنامىسىنى تەستىقلىغانىدى. شۇ زاماندا بۇخاراغا قازى بولغان ئىمام فەخرۇددىن ھەسەن ئەلمەرغانى «قازى - خان» دەپ داغىق چىقارغانىدى. شەرقىي قاراخانىيلار ھۆكۈمدارلىرىدىن بۇخارا خان ئەبۇ ئەلى ھەسەن زامانىسىدا شەيخ ئىمام ئەبۇبەكرى مۇھەممەد بىننى ئابدۇسەمەد بىننى ئىسمائىل بۇخارىي قازى بولغان ۋە ئەسلىي نۇسخىسى زامانىمىزغىچە يېتىپ كەلگەن بىر شەرىئەت دەۋاسىغا ھۆكۈم چىقارغان. بۇ دەۋاغا مۇناسىۋەتلىك ھالدا تۈزۈلگەن بىر ھۆججەتتە ئىمام ئەبۇ بەكرى مۇھەممەد يەركەن ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى يەرلەرنىڭ قازىسى ۋە ھاكىمى دەپ تىلغا ئېلىنىدۇ. بۇ مەلۇماتقا ئاساسەن بىز شۇنداق دېيەلەيمىزكى، ئۇ زامانلاردا مەيلى جازا قازىلىرى بولسۇن، مەيلى ئومۇمىي مەھكىمە قازىلىرى بولسۇن، مەلۇم شەھەر ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى يەرلەرنىڭ دەۋالرىنى سورايش ئۈچۈن بۈيۈك خان ياكى ئىلىك خانلار تەرىپىدىن مەخسۇس تەيىنلىنەتتى. رېشات گەنج تارىخچى سەمئانىنىڭ «كىتابۇل - ئەنساب» دېگەن ئەسىرىدىن نەقىل كەلتۈرۈپ، غەربىي قاراخانىيلار دۆلىتىنىڭ ئىلىك خانى شەمسىلۇك خاننىڭ ئىنىسى ئەبۇشۇجاخىزىر بىننى ئىبراھىم زامانىسىدا ئەبۇ ناسىر ئەھمەد بىننى سۇلايمان بىننى ناسىر بىننى ھاتەم بىننى ئەلى بىننى ھەسەن كاسانىي دېگەن كىشىنىڭ (بۇ كىشىنىڭ ۋەقەلىرى يۇقىرىدا سۆزلەندى) سەمەرقەندنىڭ باش سوتچىسى (قازىل - قۇززات) بولغانلىقى، يەنە شۇ زامانلاردا ھەربىي دەۋالارنى بىرتەرەپ قىلىدىغان «ئەسكىرىي قازى» (قازىل - ئەسكەر) لارنىڭمۇ مەۋجۇتلىقى ھەققىدە مەلۇمات بېرىدۇ.

ئەرەب سەيبىھى گەردىزىي «زەينۇل - ئەخبار» دېگەن ئەسىرىدە مۇنداق بايان قىلىدۇ: «توققۇز ئوغۇزلارنىڭ پادىشاھى توققۇز ئوغۇز قاغان دېيىلىدۇ... ئۇلار خەلققە رەھىمدىل ۋە ئادىل سىياسەت يۈرگۈزىدۇ... توققۇز ئوغۇز قاغاننىڭ توققۇز ۋەزىرى بار. مۇبادا بىر ئادەم ئوغرىلىق قىلىپ تۇتۇلۇپ قالسا، پۇتىنى باغلاپ، قولىنى بوينىغا باغلاپ، ھەربىر پاچىقىغا ئىككى يۈز كالتەك، دۈمبىسىگە يۈز كالتەك ئۇرۇپ، بازارغا ئېلىپ چىقىپ سازايى قىلىدۇ. كېيىن ئۇنىڭ ئىككى قولىنى، بىلىكىنى ۋە بۇرنىنى كېسىپ تاشلايدۇ. جاكارچى: <كۆپچىلىك ھەممىڭلار كۆردۈڭلار، بۇنداق ئىشنى ھەرگىز قىلماڭلار> دەپ جاكارلايدۇ.»

ئەرەب جۇغراپىيىشۇناسى مەسئۇدىي (ۋاپاتى 956- يىللار) «مۇرۇجى زەھەب» («ئالتۇن يايلاق») دېگەن كىتابىدا مۇنداق يازىدۇ: «تۈركلەر، قارلۇقلار، توققۇز ئوغۇزلار قوچۇغا

يەرلەشكەن، ئۇ يەر خۇراسان بىلەن چىن ئىلى ئارىلىقىغا جايلاشقان بىر پادىشاھلىقنىڭ پايتەختى. بۇ قوۋملار كۈنىمىزدە (ھىجرىيە 332 \ مىلادىيە 943-يىلى) ئوخشاشلا تۈركلەرنىڭ ھەرقايسى ئۇرۇق ۋە قەبىلىلىرىگە تەۋە. بۇلار ئەڭ جاسارەتلىك، ئەڭ كۈچلۈك، ئەڭ ياخشى باشقۇرۇلغان بىر خەلق. ئۇلارنىڭ پادىشاھى «ئۇيغۇرخان» دېيىلىدۇ.»

رۇس تۈركولوگى، ئاكادېمىك بارتولد «موڭغۇل ئىستېلاسى دەۋرىدىكى تۈركىستان» دېگەن ئەسىرىدە قاراخانىيلار دۆلىتىنىڭ قانۇن-تۈزۈملىرى ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «قاراخانىيلار دۆلىتىدە ھەممە كۆچمەن چارۋىچى ئىمپېرىيىلىرىدىكىگە ئوخشاش ئۇرۇقداشلىق نۇقتىئىنەزىرى خۇسۇسىي قانۇن ساھەسىدىن دۆلەت قانۇن ساھەسىگە يۆتكەلگەندى.»

ئوتتۇرا ئەسىردە ياشىغان داڭلىق ئەرەب تارىخى ئالىمى ئىبنۇل - ئەسىر (1160-1234) ئۆزىنىڭ «ئەل-كامىل فىت - تارىخ» دېگەن دۇنياغا مەشھۇر ئون ئىككى توملۇق ئەسىرىدە قاراخانىيلارنىڭ ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى ئۈستىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ تەرتىپ ۋە قانۇن-تۈزۈم جەھەتتىن ئەڭ ياخشى ئەللەرنىڭ بىرىدۇر.»

قىسقىسى، قاراخانىيلار دۆلىتى تۈركىي خەلقلەر ئىچىدىكى ئەرەبلەر توققۇز ئوغۇز دەپ ئاتىغان ئۇيغۇرلار تەرىپىدىن قۇرۇلغان بىر فېئوداللىق خاندانلىق ئىدى. قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ دۆلەت تەشكىلى ئاپپاراتلىرى قەدىمكى تۈرك ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ قانۇن-تۈزۈملىرىگە ۋارىسلىق قىلغان ھالدا بارلىققا كەلگەن. قاراخانىيلار ھۆكۈمرانلىرى ئۆزلىرىنىڭ قەدىمكى ئەجدادلىرىغا ئوخشاشلا قانۇن قۇرۇلۇشىغا ھەممىدىن بەك ئەھمىيەت بەرگەن. شۇڭا، بۇ خانلىق ئۆز زامانىسىدا باشقا ھاكىمىيەتلەرگە سېلىشتۇرغاندا، قانۇن-تۈزۈم جەھەتتە ياخشى دۆلەتلەرنىڭ بىرى بولۇپ تونۇلغان. يۇقىرىقى بىرقانچە تارىخشۇناس ۋە ئالىمنىڭ بۇ ھەقتىكى بايانلىرى بۇ پىكىرىمىزنىڭ دەلىلى. شۇڭا مەھمۇد كاشغەرىي «تۈركىي تىللار دىۋانى» ناملىق بۇ مەشھۇر ئەسىرىدە قانۇنچىلىق ئىشلىرى ياخشى بولغان بۇ خانلىقنىڭ ھاكىمىيەت قۇرۇلمىسى، ئىجتىمائىي ئەھۋالى، قانۇن-تۈزۈملىرى ھەققىدە مۇكەممەل مەلۇمات بېرىدۇ.

پايدىلانغان مەنبەلەر:

مەھمۇد كاشغەرىي «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1-2-3- توم شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2008- يىلى نەشرى

يۈسۈپجان ئەلى ئىسلامىي «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا قەيت قىلىنغان «تۆرۈ» كەلىمىسى ۋە قاراخانىيلارنىڭ قانۇن-تۈزۈملىرى توغرىسىدا» بۇلاق ژۇرنىلى 2008- يىلى 6- سان ئومۇمىي 123- سان

رېشات گەنچ (تۈركىيە) «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن 11- ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيىتىگە نەزەر» ئۇيغۇرچە نەشرى مىللەتلەر نەشرىياتى بېيجىڭ 2010- يىلى 12- ئاي 1- نەشرى

23- يىراق قەدىمكى تۈرك چالغۇلىرىدىن «تۈركى تىللار دىۋانى» دىكى چالغۇلارغا دائىر مەلۇماتلارغىچە

قىسقىچە مەزمۇنى: تۈركىي مىللەتلەر تەتقىقاتىدىكى ئەڭ قىممەتلىك ماتېرىيال «تۈركى تىللار دىۋانى» دا، تۈركلەرنىڭ قارىخانىيلار دەۋرىدە ۋە ئۇنىڭدىن بۇرۇن ئىشلەتكەن بىر قىسىم چالغۇلىرى ۋە مۇزىكا ئەنئەنىسى توغرىسىدىكى چۈشەنچىلەر مۇناسىپ ئورۇن ئالغان. مەزكۇر ماقالىدە يىراق قەدىمكى تۈرك چالغۇلىرى توغرىسىدىكى مەلۇماتلار بىلەن مەھمۇد قەشقىرىنىڭ «تۈركى تىللار دىۋانى» دا چالغۇ-ئەسۋابلار ۋە ئۇلارغا ئائىت سۆزلەر ئۈستىدە بەرگەن ئىزاھاتىغا ئاساسلىنىپ تۇرۇپ، چالغۇلارنىڭ كېلىپ چىقىشى، تارىخى ئەھۋالى ۋە ھازىرقى تەرەققىيات ئەھۋالىنى سېلىشتۇرما قىلىپ تەھلىلى تەتقىقات ئېلىپ بېرىلدى.

ئاچقۇچلۇق سۆزلەر: تۈركى تىللار دىۋانى، چالغۇ

摘要：研究突厥语民族的最可贵的资料“突厥语大词典”中也有关于突厥语民族在喀喇汗王朝时还有比它还以前的时代用的乐器和乐器文化的相应的内容。在此文章，根据远古时代的突厥民族乐器的部分记载和麻赫穆德·喀什葛里在“突厥语大词典”中对乐器和跟乐器相关的词所给的解释来分析研究突厥民族乐器尤其是维吾尔族乐器的根源，对比研究突厥民族乐器历来的情况和现在的发展情况

关键词：突厥语大词典，乐器

ئاتاقلىق تىلشۇناس، ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇت قەشقەرى ئۆزىنىڭ بۈيۈك ئەسىرى «تۈركى تىللار دىۋانى» نى ھىجرىيە 464 - 466 - يىللىرى (مىلادىيە 1072 - 1074 - يىللىرى) يېزىپ، ھىجرىيە 467 - يىلى قايتا تولۇقلاپ چىققان ۋە ئۇنى ئابباسىيە خەلىپىلىكىنىڭ 27 - خەلىپىسى بولغان ئوبۇلقاسىم ئابدۇللابىنى مۇھەممەد بىل مۇقتەدى بىئەمرۇللاھقا تەقدىم قىلغان (1 - ت، 17، 18 - بەتلەر). «تۈركى تىللار دىۋانى» دا

ئەينى ۋاقىتتىكى تۈركى قەبىلىلەرنىڭ تىلى ۋە تىل پەرقى توغرىلىق ئەينى ئۇچۇرلار بېرىلگەن ۋە تۈركى ئاتالغۇلار، تۈركى قەبىلىلەر تەپسىلى تونۇشتۇرۇلۇپ بۇ قەبىلىلەرنىڭ تارىخىغا دائىر مەلۇماتلار بېرىلگەن. دىۋاندا يەنە ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركى خەلقلەرنىڭ ماددى ھەم مەدەنىي تۇرمۇشقا دائىر ئالاھىدە ئەھمىيەتلىك مەلۇماتلار بېرىلگەن بولۇپ، مەھمۇد قەشقىرىنىڭ دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق، تېبابەت، تۇرمۇش ئادىتى، ھۈنەر سەنئەت... قاتارلىق كۆپ خىل ساھالەرگە چېتىشلىق سۆزلەرگە بەرگەن تەبىرى ۋە مىساللىق ئىسپاتلىرى ئارقىلىق بۈگۈنكى كۈندە بىزگە 11-ئەسىر ۋە ئۇنىڭ ئالدىدىكى تۈركلەرنىڭ ئەنئەنىسى، ئۆرۈپ-ئادىتى، سەنئىتى قىسقىسى ياشام ھاياتى توغرىسىدا نۇرغۇن مۇھىم چۈشەنچىلەرنى بىلدۈرگەن بىلىم خەزىنىسى سۈپىتىدە خىزمەت قىلىۋاتىدۇ. ئۆز نۆۋىتىدە دىۋاندا يەنە تۈركلەرنىڭ شۇ دەۋردە ۋە ئۇنىڭدىن بۇرۇن ئىشلەتكەن بىر قىسىم چالغۇلىرى ۋە مۇزىكا ئەنئەنىسى توغرىسىدىكى چۈشەنچىلەرمۇ مۇناسىپ ئورۇن ئالغاندۇر.

تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىنسانىيەت مەدەنىيەت ساھەسىگە قوشقان تۆھپىسى ئىچىدە ئۇزاق تارىخقا ئىگە بولغان ناخشا-ئۇسۇل، مۇزىكا سەنئەت مەدەنىيىتىمۇ بەلگىلىك مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ. تۈركىي خەلقلەر ئوۋچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان ئەڭ قەدىمكى دەۋىرىلەردىلا بىرەر ئىشتىن نەتىجە قازانغاندا ياكى خەيرلىك كۈنلەردە خەلق بىر يەرگە جەم بولۇپ، مۇراسىم ئۆتكۈزۈپ، تەنتەنە قىلىدىغان ئادەتنىڭ بارلىقى مەلۇم. قەدىمكى قەرىمانلىق داستانىنىڭ ئەڭ نەمۇنىلىك بىرى ھېساپلىنىدىغان «ئوغۇزنامە» داستانىدا ئوغۇزخاننىڭ ئەل-جامائەتنى بىر يەرگە يىغىپ، كاتتا توي مۇراسىمى ئۆتكۈزگەنلىكى بايان قىلىنىدۇ. بۇنى قەدىمكى تۈرك خەلقىنىڭ مۇراسىم-ئادەتلىرىنىڭ قەدىمىيلىكىگە ئىسپات قىلىش مۇمكىن. ھازىرغا قەدەر داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان مەشرەپمۇ بىزنىڭ قەدىمدىن بۇيان داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان سەنئەت ئادىتىمىزنىڭ بىر ئىسپاتى بولۇپ، مەشرەپ سورۇنلىرى قوشاق، ئېيتىش، مۇقام نەغمىلەرسىز قىزىمايدۇ، شۇ نەغمىلەرنى ئورۇنلاشتا ھەر خىل چالغۇ ئەسۋابلىرىنىڭ قوللىنىلىدىغانلىقى ھەممىمىزگە ئايان چۈنكى چالغۇ قۇراللىرى مۇزىكىنىڭ ئەڭ مۇھىم ماددىي ۋاسىتىچىسى، شۇڭا مەشرەپ، مۇراسىملار قەدىمدىن داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان چالغۇچىلىق مەدەنىيىتىمىزنىڭ بىر ئىسپاتىدۇر. بۇ ھەقتە مەھمۇد قەشقىرى تۈركى تىللار دىۋانىدا نەغمە-ساز بىرلەشكەن، مەشرەپ، مۇراسىم شەكلىنى ئالغان قوشاقلارنىمۇ نەقىل قىلىپ مۇنداق ئالغان. مەسىلەن:

كۆكلەر قامۇغ تۇرۇلدى،

ئوۋرىق ئىدىش تىزىلدى.

سەنسىز ئۆزۈم ئۆزەلدى،

كەلگىل ئامۇل ئاۋنالسىم.

مەنسى:

ھەممە سازلار (كۈيلەر) تۈزىلدى،

ئۇشۇرق، ئېدىش تىزىلدى.

سەنسىز كۆڭلۈم بۇزۇلدى،

كەلگىل ئاستا ئوپىيالى.

(3-ت، 180-ب)

دېۋاندىكى چالغۇلار ئۈستىدە توختىلىشتىن ئاۋال، چالغۇلار تارىخىنى چۈشىنىش ئۈچۈن، يىراق قەدىمكى چالغۇ مەدەنىيىتىگە نەزەر ئاغدۇرۇپ ئۆتىمىز. قەدىمكى دەۋرىدىكى چالغۇلارنىڭ پەيدا بولۇش ئەھتىياجىنى بىر قانچە تەرەپتىن چۈشىنىش مۇمكىن :

1. چالغۇلار ئەڭ دەسلەپ، ئۇرۇشتا، قەبىلىلەر ئىتتىپاقىدا قوشۇن توپلاش، جەڭ ئىلان قىلىش، قوشۇننىڭ روھى كۈچىنى ئۇرغۇتۇش، قەبىلە ياكى توپلىشىپ ئوتراقلاشقان رايونلاردا مەلۇم خەۋەرنى يەتكۈزۈش، جەڭ غەلبىسىنى يەتكۈزۈش. ئوۋ ئوۋلاشتا توپلىشىش ياكى ئوۋغا ئاتلىنىش خەۋىرىنى بېرىش ئەھتىياج بىلەن مەيدانغا كەلگەن ۋە قوللىنىلغان. بۇ توغرىسىدا تۈركىي تىللار دېۋانىدىمۇ مۇناسىۋەتلىك بايانلار بار بولۇپ دۇمباق ئۇرۇپ قوشۇن توپلاش ۋە سەپ تۈزۈشكە ئائىت ھەم شۇنداقلا ئوۋغا چىققاندا ناغرا-دۇمباق چېلىپ ياۋايى ھايۋانلارنى ئۈرۈكۈتۈپ چىقارغانلىقىدەك مىساللار ئۇچرايدۇ.

2. چالغۇ قەدىمىي دىنى ئىتىقادتا دۇئا-تىلاۋەت، تەڭرىلەردىن مەدەت تېلەش ئەھتىياجى بىلەن مەيدانغا كەلگەن بولۇپ، مىلادىدىن خېلىلا بۇرۇنقى دەۋىرلەردىن باشلاپ ئىتىقاد قىلغان شامانىزم ئىتىقادىدا باخشىلارنىڭ دۇئا-تىلاۋەت قىلىشى، پىرخونلۇق قىلىپ جىن شەيتانلارنى قوغلىشى، كېسەل داۋالاشدا كەڭ ئىشلىتىلگەن. بۇنىڭ ئاسارىتى ھازىرغىچە ساقلىنغان بولۇپ، داپ چېلىپ، پىر ئويناپ، جىن قوغلايدىغان، كېسەل داۋالايدىغان خۇراپىي ئادەتلەر مىللى ئادەت شەكلىدە ساقلىنىپ قالغان .

شاماندا پىرخونلۇق قىلغاندا مەخسۇس ئىشلىتىدىغان «ئىلاھى قۇرال» لار بولىدۇ. شامان ئىشلىتىدىغان دىنى ئەسۋاپلاردا ئىلاھىي داپ بىرىنچى بولۇپ يېرە ئويۇندىكى ئەڭ ئاساسلىق قۇراللارنىڭ بىرى سۈپىتىدە تىلغا ئېلىنىشى بۇنىڭغا ئىسپاتتۇر. [1-219.بەت]

3. چالغۇ تەنتەنە قىلىش، كۆڭۈل ئېچىش ئۈچۈن بارلىققا كەلگەن ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇلغان. جەڭ غەلبىسىنى تەنتەنە قىلىش، تەرەققىي قىلىپ مەلۇم دەۋىرگە يەتكەندە كۆڭۈل ئېچىش، ھوزۇرلىنىش ئەھتىياجى بىلەن ئىشلىتىلگەن. ئۇيغۇر مەشرەپلىرى ۋە «ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى» دا چالغۇنىڭ كۆڭۈل ئېچىپ مۇزىكا ئورۇنلاشتا ئەڭ زۆرۈر ماددىي ۋاستە قىلىپ قوللىنىلىشى بۇنىڭغا ئىسپاتتۇر.

يىراق قەدىمكى دەۋىرلەردە چالغۇلارغا مۇناسىۋەتلىك ئەڭ قەدىمكى ماتىرىيالى ھونلار تارىخىدىن بايقايمىز. مىلادى 89-يىلى خەن سۇلالىسىنىڭ سانغۇنلىرىدىن بىرى دۇشەن غەربى ھونلار (شىمالى ھونلار) بىلەن ئۇرۇشقان چاغدا، ھونلارنىڭ ئوردىسىدىن چىقىۋاتقان نەي ئاۋازىنى ئاڭلىغان. [2-238.بەت] مىلادىنىڭ 200-يىلى مەشھۇر ئەدىب خەتتات، سەييۇڭنىڭ قىزى سەي ۋىنجى شەرقى

ھونلار (جەنۇبى ھونلار) تەرىپىدىن بۇلاپ كېتىلگەن. ئۇ شەرقى ھونلارنىڭ سول قول بىلگە خانغا ياتلىق قىلىنغان بولۇپ، ھونلاردا 20 يىل تۇرغان. مىلادى 220-يىلى ساۋساۋ تەرىپىدىن قايتۇرۇپ كېلىنگەن. ئۇ «ھونلار نىيىگە 18 غەزەل» دېگەن شېئىرى ئەسىرىدە مۇنداق يازغان:

كەچ كىرگەندىن تارتىپ تاڭ ئاتقانغا قەدەر داقا-دۇمباقنىڭ ئاۋازى ياڭراپ تۇرىدۇ. [2-239. بەت] بۇ مىسالدا تىلغا ئېلىنغان، نەي، دۇمباق مەيلى جەڭدە ئۇرۇشقا چاقىرىش ئۈچۈن ئىشلىتىلگەن دۇمباقنى ياكى قوشۇننى يېغىش، قوشۇننىڭ روھىنى كۆتۈرۈش مەقسىتىدە ئىشلىتىلگەن دۇمباقنى ياكى ئىستىتىكا تۇيغۇسىنىڭ ئۈستۈنلىكىدىن مۇزىكا ئورۇنلاش ۋە ھوزۇرلىنىش ئۈچۈن چالغۇ ئەسۋاپ سۈپىتىدە قوللىنىلغان نەي، دۇمباقنى كۆرسەتسۇن، بىزگە كېرەك بولغان مۇھىم خۇلاسە 1-ئەسىردىكى بۇ مەلۇماتقا ئاساسەن ھونلارنىڭ مىلادىدىن بىر نەچچە ئەسىر بۇرۇنلا چالغۇلىرى بولغانلىقىدۇر.

تۈرك تارىخىنىڭ ئەڭ قەدىمكى يازما ئىسپاتلىرى ھېسابلىنىدىغان ئورخۇن مەڭگۈ تاش يادىكارلىقىدىمۇ بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك نۇقتىلارنى ئۇچىرتالايمىز. بىلگە قاغاننىڭ ئۆلىمى ئۈچۈن ئۇنىڭ جىيەنى يوللىغ تېكىن تەرىپىدىن بىلگە قاغان مەڭگۈ تىشىنىڭ (735) غەرىپ تەرەپ يۈزىگە يېزىلغان يازمىدا مۇنداق مەزمۇن بار:

بىلگە قاغان ۋاپات (بولدى؟). ئەتىياز كېلىۋىدى، يۇقىرىدا (كۆك) دۇمباقى (قانداق) گۈلدۈرىلسە، شۇنداق، تاغلاردا بۇغىلار (قانداق) مۆرسە، (شۇنداق)، ھازا تۇتۇۋاتىمەن... [3-111. بەت] بۇ مەڭگۈ تاشقا خاتىرلەنگەن «كۆك دۇمباقى» دېگەنگە قاراپ ئىپتىلايمىزكى، بۇ يەردە كۆرسۈتۈلگەن دۇمباق سۆزىنىڭ تىلغا ئېلىنىشى ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە دۇمباقتىن ئىبارەت بىر چالغۇ بار ئىدى دېگەننىڭ ئىسپاتىدۇر.

كۇچا قىزىل مىڭئۆيى، قۇمتۇرا قىزىل مىڭئۆيدىكى «ئەرىشتىكى نەغمە-ناۋا تەشۋىرى» تام رەسىملىرىدە چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ، ھەر خىل سازلارنى چېلىپ نەغمە قىلىۋاتقان كۈسەنلىكلەرنىڭ مەدەنىي ھاياتى، پىپا، بالىمان، قوڭقا، سۇناي، نەي (يالغۇزەك)، ناغرا، دۇمباق، قالۇن، چاڭ، راۋاپ، جەللە (ئوتتېرىسىغا تېرە كېرىلگەن مىس تەخسىلىك بىر خىل داپ) قاتارلىق 15 خىل چالغۇ ئەسۋاپنىڭ ئەرىشتە ئۆزلىكىدىن چېلىنىۋاتقانلىقى تىپىكلەشتۈرۈلگەن. قىزىل قاغا مىڭئۆيدىكى تام رەسىملىرىدە بالىمان، غوڭقا قاتارلىق سازلارنى چېلىپ ئەرىشتە پەرۋاز قىلىۋاتقان ھۆر-پەرىلەرنىڭ ئوبرازى يارىتىلغان. بۇ ماددى پاكىتلار قەدىمكى مۇزىكا سەنئىتىمىزنىڭ يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي تاپقانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ تۇرۇپتۇ. [4-128.129. بەتلەر]

قۇمتۇرا قىزىل مىڭئۆيدىكى «ئەرىشتىكى نەغمە-ناۋا تەشۋىرى» دە جەللە (ئوتتېرىسىغا تېرە كېرىلگەن مىس تەخسىلىك بىر خىل داپ) دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل سازنىڭمۇ سىزىلغانلىقىنى سۆزلەپ ئۆتكەن ئىدۇق. ئۇنىڭدىن باشقا ئىدىقۇت ئوردا ياكى مانى ئىبادەتخانا تاملىرىغىمۇ، مانى دەستۇرلىرى سەھىپىلىرىگىمۇ چالغۇچىلار بەرباپ چېلىپ، ناخشا ياكى ھېكايە سۆزلەۋاتقان كۆرۈنۈشلەر سىزىلغان.

ئىدىقۇت ۋە يارغوللاردىن بالارنىڭ نەي چالغان، ئەگرى ساپاقلىق قوبۇز چالغان كۆرنۈشلىرىمۇ تېپىلغان. يىراق نىيە ناھىيىسىدىكى قەدىمكى قەبرىلىكتىن تېپىلغان گۈللۈك توقۇلمىدىمۇ يەرلىك قىياپەتتىكى ساز چېلىۋاتقان ئايال ئوبرازى روشەن گەۋدىلەنگەن. ئومۇمەن تاشكېمىر ۋە ئوردا ناملىرىدا، كىتاپ سەھىپىلىرى بىلەن توقۇلما رەختلەرنىڭ قالدۇقلىرىدا، پىپا، قوڭقا، داپ(羯鼓)، جەللە(铜钹)، نەي، بالىمان، يېتىق نەي(横笛)، تېزىق نەي، ياندۇمباق (腰鼓) سۇناي، دالا دۇمبىقى، ناغرا(大鼓)، قاتارلىق چالغۇ قۇراللار ئوبرازى ئۇچرايدۇ. [5-325.بەت]

ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى چالغۇلار توغرىسىدا بۇددا مىڭئۆي، قىياتاش سىزمىلىرىدىن باشقا ئارخېلوگىيىلىك ماددىي پاكىتلار ناھايىتى ئاز بايقالغان بولۇپ، بۈيۈك تىلشۇناس مەھمۇد قەشقىرىنىڭ گىگانىت ئەسەرى «تۈركى تىللار دىۋانى» دا بىر قىسىم چالغۇلار توغرىسىدىكى ئۇچۇرلارنىڭ قالدۇرۇلۇشى ئۇيغۇرلارنىڭ قارىخانىيىلار دەۋرىدىكى ۋە ئۇنىڭدىن بۇرۇنقى مۇزىكا ۋە چالغۇ قۇراللىرىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم ئۇچۇرلۇق رول ئوينايدۇ.

تۆۋەندە مەن ئاساسىي يۆنىلىشتە، يۇقارقى ئىسپات ۋە نۇختىلارغا ئاساسەن «تۈركى تىللار دىۋانى» دىكى چالغۇ-ئەسۋابلار ۋە ئۇلارغا ئائىت سۆزلەر ئۈستىدە مەھمۇد قەشقىرىنىڭ بەرگەن ئىزاھاتىغا ئاساسلىنىپ تۇرۇپ، چالغۇلارنىڭ تارىخى ئەھۋالى ۋە ھازىرقى تەرەققىيات ئەھۋالىنى سېلىشتۇرما قىلىپ تەھلىل تەتقىقات ئېلىپ بارمەن.

تۈركى تىللار دىۋانىدا چالغۇ ۋە ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك سۆزلەر 18 ئورۇندا ئۇچرايدۇ، ئۇلار تۆۋەندىكى جەدۋەلدە كۆرسىتىلگەندەك:

«تۈركى تىللار دىۋانى» دا كۆرسۈتىلگەن چالغۇلارغا ئائىت ماددا بىشى سۆزلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئىزاھات

جەدۋىلى

سۆز	مەنىسى	سۆز تەركىبى	ترانسكرىپسىيىلىك مىسال	ئىزاھاتى	بەت	توم
1	Igämä	بىر تۈرلۈك چالغۇ ئەسۋابى	ئىسىم	قوبۇزغا ئوخشاش چېلىندۇ	185	I
2	Öttüdi	چالدۇردى	پېئىل	sibizgu öttürdi (öttürür-öttürmək) نەي چالدۇردى. ھەر قانداق نەرسىدىن ئادەمنىڭ ھەرىكىتى بىلەن ئاۋاز چىقىرىشقىمۇ شۇنداق	292	I

		دېيىلىدۇ.					
I	328	سېزغۇ (نەي) چېلىندى، باشقىلاردىمۇ شۇنداق	sībizǵu ötrüldi (ötrülür-ötrülmäk)	پېئىل	ئۆشكۈرتىلدى، چېلىندى	Ötrüldi	3
I	473	ئۇد (بارىدقا) ئوخشايدىغان تارىلىق چىلغۇ ئەسۋابى.		ئىسىم	قوبۇز	Qubuz	4
I	624	ئوغۇزچە		ئىسىم	داپ	Tümrük	5
I	625			ئىسىم	ناغرا، دۇمباق	Küvrük	6
I	636			ئىسىم	سېزغا، نەي	Sībizǵu	7
II	317	قىزلار (بەسلىشىپ) قوبۇز چېلىشتى.	qizlar qopzašdī (qobzašur, qobzašmaq)	پېئىل	قوبۇز چېلىشتى	qobzašdī	8
II	340	بەزى شىۋىلەردە بۇ سۆز «س» ھەرپى بىلەن «قوپسىلدى» مۇ دېيىلىدۇ، مۇنداق ئەھۋال ئەرەپچىدىمۇ كۆپ.	qobuz qobzaldī (qobzalur-qobzalma q) qopsaldī	پېئىل	قوبۇز چېلىندى	qobzaldī	9
II	491	ئۇ ئۇنى قوبۇز چالدۇردى.	ol anī qobzattī (qobzatur-qobzatm aq)	پېئىل	قوبۇز چالدۇردى	qobzattī	10
III	46				چالغۇچى، سازەندە؛ ناخشىچى	Yiraǵu	11
III	175	ھوزۇردا خاننىڭ	Han tuǵ urdī		دۇمباق	Tuǵ	12

		چېلىندىغان دۇمباق «خان نۆۋەت دۇمبىغى چالدى.» دېگەن ئىبارە شۇنىڭدىن ئېلىنغان.				
III	226	مەن بۇ سۆزنى ئىسلام ئېلىنىڭ ئەڭ چەت قىسمىدىكى ساپ تۈركلەردىن ئاڭلىدىم.			تېبىلجاڭ، كىچىك دۇمباق. ئوۋدا لاچىن ئۈچۈن چېلىندىغان دۇمباق	13 tovil
III	238	بۇ قوۋۇزنىڭ بىر خىلى	Buvqii qobuz	سۈپەت	بوم ئاۋازلىق ئۇد	14 buvči
III	240	ئۇد تىپىغا كىرىدىغان بىر خىل چالغۇ ئەسۋابى		ئىسىم	ئىكەمە	15 ikämä
III	302	ئاۋازى مۇڭلۇق بىر خىل ئۇد		ئىسىم	بۇچى	16 buči
III	331	پۇۋلەپ چېلىندىغان بۇرغا		ئىسىم	بۇرغا	17 burğuy
III	487	چالغۇ ئەسۋابى		ئىسىم	چاڭ	18 Čaŋ

ئىزاھات: مەزكۇر جەدىۋەل تۈزۈشتە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان ئۇيغۇرچە نەشرىنىڭ 1980-يىلى 8-ئايدا نەشرىدىن چىققان نۇسخىسىنىڭ

ئۈچ تومىدىن پايدىلىنىلدى.

يارمۇھەممەت تاھىر تۇغلۇق ئەپەندى مۇناسىۋەتلىك ماقالىسىدە [8-41.بەت] تۈركى تىللار دىۋانىدىكى چالغۇلار ھەققىدە چىلىنىش ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن ئۇرغۇلۇق چالغۇلار، تارىلىق چالغۇلار، پۈۋلىمە (يەللىك) چالغۇلار ئۈچ تۈرگە بۆلۈپ چۈشەندۈرۈش ئېلىپ بارغان بولۇپ، تۈركىيەلىك مۇزىكىشۇناس دوكتور ياۋۇز تالىۋغلىنىك، موتىق، خەلق ئويۇنلىرى، مائارىپ، ئۆگىتىش فوندى جەمئىيىتى بىلەن كوجا ئەلى ئۈنىۋېرسىتېتى بىرلىشىپ ئورۇنلاشتۇرغان «خەلق مۇزىكىسىدا چالغۇلار» تېمىسىدىكى دۆلەتلەر ئارا ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىغا سۇنۇلغان «دىۋانى لۇغەتتە تۈركتىكى چالغۇلار» تېمىسىدا يېزىلغان ماقالىسىدە ئۇرما چالغۇلار، تارىلىق چالغۇلار، پۈۋلىمە (يەللىك) چالغۇلار دەپ ئۈچ خىل تۈرگە ئايرىپ چۈشەندۈرۈش تونۇشتۇرۇش ئېلىپ بېرىلغان. ئىككى ماقالىنى سېلىشتۇرۇپ شۇنى ھىس قىلالايمىزكى ھازىرقى زاماندىكى ئۇيغۇر ۋە تۈرك تەتقىقاتچىلىرىنىڭ دىۋاندىكى چالغۇلارنى تۈرگە ئايرىشى ئاساسەن بىردەكلىككە ئىگە. بۇ خىل بىرلىككە كەلگەن ئورتاق بۆلۈش ئۇسۇلى ئىلمىي بولۇپ، مەن بۇ ماقالىدىمۇ مۇشۇ ئۈچ تۈر بويىچە «تۈركى تىللار دىۋانى» دا كۆرۈلگەن ھەر بىر چالغۇ ئەسۋابى ۋە چالغۇلارغا مۇناسىۋەتلىك پېئىللار ئۈستىدە ئايرىم-ئايرىم توختىلىپ ئۆتمەن.

1. ئۇرما چالغۇلار

ئالدى بىلەن ئەسكەرتىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىك بىر نۇقتا شۇكى، ئۇيغۇر تەتقىقاتچىلار، جۈملىدىن يارمۇھەممەت ئەپەندى «ئۇرغۇلۇق چالغۇلار» دەپ ئالغان ئاتالغۇنى تۈرك تەتقىقاتچىلار «ئۇرما چالغۇلار» دەپ ئالغان بولۇپ، مەنچىمۇ ئۇرۇپ چىلىنىدىغان بۇ تىپتىكى چالغۇلارغا ئۇرما چالغۇ ئاتالغۇسىنى ئىشلىتىش مۇۋاپىق. چۈنكى ئۇرغۇلۇق چالغۇ سۆزىنى تەھلىل قىلغاندا «ئۇرغۇلۇق» سۆزىنىڭ يىلتىزى «ئۇرغۇ» بولىدۇ. ئۇيغۇر تىلى ئىزاھلىق لۇغەتتە «ئۇرغۇ» سۆزى «سۆزلەردىكى بەزى سۆز ياكى بوغۇملارنىڭ ئەڭ كۈچلۈك ئېيتىلىشى» [12] دەپ تىلشۇناسلىق ئاتالغۇسى سۈپىتىدە ئىزاھلانغان. دېمەك بۇ ئىسىم بىز ئىپادىلىمەكچى بولغان، ئۇرۇپ چىلىنىدىغان چالغۇ بىلەن مۇناسىۋەتسىز. ئەگەر سۆز يىلتىزىنى «ئۇر» دەپ چۈشەنگەندە «غۇ» ئىسىم ياسىغۇچى قوشۇمچە قوشۇلۇپ، ئۇرىدىغان نەرسە ئۆقۇمىنى بىلدۈرىدۇ، ئۇنىڭغا يەنە بارلىق ۋە ئىگىلىك ئۆقۇمىنى سىغدۇرىدىغان «لۇق» سۈپەت ياسىغۇچى قوشۇمچىسى قېتىلغاندا «ئۇرغۇلۇق» سۆزى «ئۇرىدىغان نەرسىسى بار» ئۆقۇمىنى بىلدۈرىدۇ-دە، ئۇرغۇلۇق چالغۇ دېمەك «ئۇرىدىغان نەرسىسى بار چالغۇ» ئۆقۇمىغا يېغىنچاقلىنىدۇ. بۇ ئۆقۇم دىۋاندا تۈمۈك (1-ت، 624-ب) نامى بىلەن تىلغا ئېلىنغان، ھازىرقى داينى بىلدۈرىدىغان چالغۇغا توغرا كەلمەيدۇ، چۈنكى ئۇنىڭ ئۇرىدىغان ئايرىم نەرسىسى يوق، قولدا ئۇرۇپ چىلىنىدۇ. «ئۇرما چالغۇ» ئاتالغۇسىغا كەلسەك، «ما» قوشۇمچىسى پېئىللارغا قوشۇلۇپ، ئۆزى قوشۇلۇپ كەلگەن پېئىلنىڭ خۇسۇسىيىتىنى ئىپادىلىگەن سۈپەت ياسايدۇ ۋە بۇنداق سۈپەتلەر ماس ھالدىكى ئىسىملار بىلەن بېرىكىپ تۇراقلىق بېرىكمە بولۇپ كېلىدۇ، مەسىلەن: سوقما تام، ياپما ئاش دېگەندەك. «ئۇرما چالغۇ» مۇ دەل مۇشۇ قائىدە

بويىچە تۈزۈلگەن بولۇپ، «ئۇرۇپ چېلىنىدىغان چالغۇ» مەنىسىدە كېلىدۇ، ئۇنىڭ مەنا ئاڭلىتىش دائىرىسى «ئۇرغۇلۇق چالغۇ» دىن كەڭ، مەخسۇس ئۇرىدىغان نەرسىسى بىلەن ئۇرۇپ چېلىنىدىغان چالغۇنىمۇ، بايا دېگەندەك قولدا ئۇرۇپ چېلىنىدىغان تۈمۈرۈك (داپ) نىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شۇڭا تۈركى تىللار دىۋانىدىكى بۇ تۈردىكى چالغۇلارنى «ئۇرما چالغۇلار» دەپ ئېلىش تېخىمۇ مۇۋاپىق.

ئۇرما چالغۇلار چالغۇلارنىڭ ئەڭ قەدىمكى شەكلىدۇر. چۈنكى شۇنداق دەپ ئېيتالايمىزكى، چالغۇلارنىڭ ئەڭ دەسلەپ نوقۇل سەنئەت قۇرالى سۈپىتىدە قوللىنىلغان بولۇشى ناتايىن. ئىپتىدائىي دەۋردىلا قەبىلىلەر ئارا ئالاقە، خەۋەرلىشىش، ئۇرۇش ئىشلىرىدا كۈچلۈك ئاۋاز ئارقىلىپ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن ئۇرما چالغۇلارنىڭ ئەڭ ئىپتىدائىي شەكلى شەكىللەنگەن دەپ قىياس قىلىش تامامەن مۇمكىن. دىۋاندىكى مەلۇماتلارغا ئاساسەن كۆرۈنۈۋالالايمىزكى، داپ، ناغرا، دۇمباق تىپىدىكى بۇ ئۇرما چالغۇلارمۇ تۈركلەرنىڭ قەدىمىي چالغۇلىرىدىن ئىدى.

دىۋاندا ئۇچرايدىغان ئۇرما چالغۇلار: تۈمۈرۈك (1-ت، 624-ب)، كۇۋرۈك (1-ت، 625-ب)، تۇغ (3-ت، 175-ب)، توۋپىل (3-ت، 226-ب).

تۈمۈرۈك : (Tümrük) دىۋاننىڭ ئۇيغۇرچە ھەم تۈركچە تەرجىمىسىدە بۇ سۆز «داپ» دەپ تەرجىمە قىلىنغان ۋە «ئوغۇزچە» دەپ ئىزاھلانغان. ئېنگىلىزچە ماتىرىياللاردا جۈملىدىن كىلاۋسوننىڭ لۇغىتىدە تۈمۈرۈك (Tümrüg) دەپ تىرانسكرىپسىيە قىلىنغان.

ھازىرقى دەۋردە داپ نامى بىلەنلا ئاتىلىدىغان بولۇپ، «ئىپتىتىشلارغا قارىغاندا ئۇنى مىلادىدىن ئىلگىرى ياشىغان سۇمېرلار كەشىپ قىلغان ئىكەن. (ئېپتىتىمال بۇ سۇمېرلارنىڭ قەدىمكى زامانىدىكى «كېش» لارنىڭ ناغرىسىدىن تەرەققى قىلدۇرغان يېڭى سوقما چالغۇ ئەسۋابى بولۇشى مۇمكىن). شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئاۋال ئاسسۇرىيەگە، ئاندىن مىسىر، ئىراققىچە تارقالغان. ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە ئۇيغۇر دېپى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك رايونلىرىغا تارقالغان». [6-174.بەت] يۇقارىدا دەپ ئۆتكەن تاشكىمىر رەسىملىرىدىمۇ داپنىڭ رەسىمى ئۇچرايدۇ. بۇ داپ ئىشلىتىش تارىخىمىزنىڭ قەدىمىيلىكىگە ماددىي ئىسپاتتۇر. ئۇنىڭدىن باشقا داپ پەقەت سەنئەتتىلا ئىشلىتىلىپ قالماي، ئەڭ ئاۋال شامان دىنىدا پىرخونلۇق قىلىش، دۇئا-تىلاۋەت قىلىشتا ئىشلىتىلگەن، ھەتتا بۇ خۇراپىي ئادەت ھازىرغىچە قىسمەن ساقلىنىپ قالغان. «ئۇيۇملىق قاسقانغا ئىشەك تىرىسىنى كېرىش ئارقىلىق ياسىلىدۇ، پىر ئويۇنىدا بىر دانە ياكى ئۈچ دانە ياكى بەش دانە ياكى يەتتە دانە داپ بىراقلا ئىشلىتىلىدۇ.» [1-230.بەت]

قارىخانىيلار دەۋرىدىن بۇرۇن داپنىڭ نىمە دەپ ئاتالغىنى توغرىسىدا ئېنىق مەلۇمات يوق ئەمما دىۋاندىكى مەلۇماتقا ئاساسەن، قارىخانىيلار خانلىقى ۋە ئۇنىڭ ئالدىنقى دەۋرلىرىدە داپنىڭ مەھمۇد قەشقىرى دىۋاندا ئىزاھلىغاندەك «تۈمۈرۈك» دەپ ئاتالغانلىقىنى بىلىپ يېتىش مۇمكىن.

كۇۋرۈك-1 (Küvrük): (ت، 625-ب) ناغرا، دۇمباقنى كۆرسىتىدىغان بولۇپ، كىلاۋسوننىڭ لۇغىتىدە Küvrüg) تىرانسكرىپسىيە قىلىنغان، ۋە ئوخشاشلا دۇمباق (durum) دەپ ئىزاھلانغان. ئۇ زامانلاردا

«كۇۋرۇك» مۇ نوقۇل ناخشا-مۇزىكا، ھوزۇرلىنىشقا ئىشلىتىلمىگەن بولسا كېرەك، چۈنكى ئىنسانىيەتنىڭ سەنئەت قۇراللىرى ئاساسەن ئەڭ دەسلەپ ئىشلەپچىقىرىش ئىھتىياجىدىن مەيدانغا كەلگەن. «كۇۋرۇك» ھازىرقى تىلىمىزدىكى ناغرىنى كۆرسىتىدىغان بولۇپ، «ناغرا (تەۋارىخىي مۇسقىيۇن)» دا كۆرسىتىلىشىچە: مىلادىدىن ئۈچ ئەسىر بۇرۇنقى ئىسكەندەر زۇلقەرنەين زامانىسىدا كەشىپ قىلىنغان ئىكەن، ناغرا قەدىمكى زاماندىكى ھەشەمەتلىك مۇراسىملار ۋە سورۇنلاردا ئالاھىدە داغدۇغا قىلىش ئۈچۈن ئىشلىتىلگەن». [6-171.بەت] «ناغرا قەدىمكى زاماندىكى دۆلىتىمىزنىڭ شىمالىدا ياشىغان، بەش خۇ ئۇيغۇرلىرى، تەركىبىدىكى كېش قەبىلىسىنىڭ، «كېش تەبىلى» نىڭ ئەۋلادىدۇر، كىشلار كېيىنكى توخرىلار(ياۋچىلار) بولۇپ، كېش ناغرىسى غەربكە كۆچكەن توخرىلار ئارقىلىق كۆسەنگە ئېلىپ بېرىلغان. توخرىلار غەربى دىياردا كەڭ تارقىلىپ ئولتۇراقلاشقانلىقتىن، سۇلى مۇزىكىلىرى، ئىدىقۇت مۇزىكىلىرىدىمۇ بۇ خىل چالغۇ ئەسۋاب قوللىنىلغان. كېش ناغرىلىرىنىڭ ھىندىستان تەرىپىدىن قوللىنىلىشىغا كەلسەك، بۇمۇ توخرىلاردىن قوبۇل قىلغانلىقىدۇر». [6-171.بەت، ئەسلى مەنبە: جۇجىڭباۋ، «يىپەك يولى مۇزىكا مەدەنىيىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1987-يىل، 426-بەت] «يېغىپ ئېيتقاندا، چوڭ بولسۇن كىچىك بولسۇن، ئاساسلىق بولسۇن ياكى قوشۇمچە بولسۇن، ناغرا تىپىدىكى ئۇرما چالغۇلارنىڭ ھەممىنى توخرىلار كەشىپ قىلغان. ھىندىستان ۋە ئەرەبلەردە ئىشلىتىلگەن تەبىلىلەر قولدا ئۇرۇپ چېلىنىدۇ، ئىككى تال چوكا بىلەن ئۇرۇپ چېلىش ئۇسۇلى پەقەت كېشلارغىلا خاس ئۇسلۇبتۇر». [6-172.بەت]

دىۋاندا تىلغا ئىلىنغان تۇغ (Tuğ) بىلەن توۋېل (tovil) نىمۇ يۇقارقى ناغرا، دۇمباق توغرىسىدىكى بايانلارغا بىرلەشتۈرۈپ چۈشىنىشكە بولىدۇ. تۇغ (Tuğ) دىۋاندا «دۇمباق، خاننىڭ ھوزۇرىدا چېلىنىدىغان دۇمباق، خان نۆۋەت دۇمبىقى چالدى دېگەن ئىبارە شۇنىڭدىن كەلگەن» (3-ت، 175-ب) دەپ ئىزاھلانغان. توۋېل «(tovil) كىچىك دۇمباق، ئوۋدا لاچىن ئۈچۈن چېلىنىدىغان دۇمباق» (3-ت، 226-ب). بۇلارغا ئاساسەن، مەھمۇد قەشقىرى دەۋرىدە چالغۇلار تۇرمۇشنىڭ ھەر قايسى تەرەپلىرى ئۈچۈن كەڭ ئومۇملاشقانلىقىنى كۆرگىلى بولىدۇ. دۇمباق ئىنسانلار ھاياتىدا ئەڭ بۇرۇن كەشىپ قىلىنغان، خىلمۇ-خىل چالغۇلارنىڭ مەيدانغا كېلىشىگە ئاساس ياراتقان چالغۇدۇر. «ئەجداتلىرىمىز ئەڭ دەسلەپ سېلىندىرىسىمان ئويما كۆتەكلەرگە تېرە كېرىپ، قولى بىلەن ئۇرۇپ، ئۇنىڭدىن گۈلدۈرمامالىق ئاۋازلارنى چىقىرىشنى بىلگەن. يەنى، سويۇلىنىغان ماللارنىڭ تېرىلىرىنى ئاڭسىز ھالدا ئىچى كاۋاك دەرەخ كۆتەكلىرىنىڭ ئۈستىگە يېپىپ تاشلاپ قويۇشقان. بىرمەزگىلىدىن كىيىن يۇڭلىرى چۈشۈپ تارتىشىپ كەتكەن تېرىلەر قول بىلەن ئۇرسا گۈمبۈرلىگەن ئاۋازلارنى چىقىرىپ، ئەتراپتىكى ياۋايى ھايۋانلارنى ئۈركىتىۋەتكەنلىكىنى بايقاشقان ھەمدە ئۇنى قومۇرۇپ ئېلىپ كېتىپ، غار ۋە ئۆڭكۈرلەردە يىرىتىۋېتىلگەن مۇداپىئەلىنىش ۋە داغدۇغا قىلىپ كۆڭۈل ئىچىش ئىشلىرىدا ئىشلەتكەن، شۇنداقلا تەقلىد قىلىپ ياساشقا باشلىغان». [6-165.166.بەتلەر.] دىۋاندا:

خان چىدىرى قۇرۇلدى،
تۇغ تىكىپ، دۇمباق ئۇرۇلدى،
قوشۇنى ئوتتەك تۇرۇلدى،
نەگە قاچسا ئۇ تۇتۇلۇر.

دېگەن قوشاق بىرىلگەن، بۇنىڭغا ئاساسەن كۆرۈپ يېتەلەيمىزكى دۇمباق ناغرىلار جەڭ قۇراللىرى سۈپىتىدە خىزمەت قىلدۇرۇلغان. ئۇ تۈرلۈك ئۇرۇشلاردا قەبىلە ئەزالىرىنى يېغىش، سەپ تۈزۈش، ئۇرۇش سىگنالى بېرىش قاتارلىق ئەھتىياجى بىلەن مەيدانغا كەلگەن. كىيىنكى تەرەققىياتتا ئۇ ھايۋانلارنى ئوۋلاش، كۆڭۈل ئىچىش، ئۇرۇش ۋە باشقا كولىكتىپ پائالىيەتلەردە كەڭرى قوللىنىلىشقا باشلىغان. مۇزىكا ئەسۋابى نۇختىسىدىن چۈشەنگەندە، «مۇزىكىدا بۇ خىل چالغۇ ئەسۋابىنى ئىشلىتىش مەخسۇس مۇزىكىنىڭ ئۇدار ۋە رىتىملىرىنى كۈچەيتىش رولىنى ئوينايدۇ، ئۇرما چالغۇلارنى كۆپلەپ ئىشلىتىش، قەدىمكى كۈسەن ئۇسلۇبىغا خاس بولغان ئالاھىدە ئۇسلۇب بولۇپ،» [6-164.بەت] بۇنى ماقالە بېشىدا سۆزلەپ ئۆتكەن مىڭئۆي تام رەسىملىرىدىكى ئىسپاتلاردىن ھىس قىلىش مۇمكىن.

2. دىۋاندا ئۇچرايدىغان تارىلىق چالغۇلار: ئىكەمە (1-ت، 185-ب)، قۇبۇز (1-ت، 473-ب) — بۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا يەنە قۇبۇز چېلىشتى (2-ت، 317-ب)، قۇبۇز چېلىندى (2-ت، 340-ب)، قۇبۇز چالدۇردى (2-ت، 491-ب) قاتارلىق مەنىلەردىكى «قۇبۇز» سۆزىگە قوشۇمچە قوشۇپ تۈرلەپ ياسالغان ئۈچ پېئىل سۆزمۇ دىۋاندا ماددا بېشى سۆزى قىلىپ بېرىلگەن. بۇۋچى (3-ت، 238-ب)، ئىكەمە (3-ت، 240-ب)، بۇچى (3-ت، 302-ب)، چاڭ (3-ت، 487-ب).

ئىكەمە (Igämä) دىۋاندا «بىر تۈرلۈك چالغۇ ئەسۋابى، قۇبۇزغا ئوخشاش چېلىنىدۇ» دەپ ئىزاھلانغان. بۇنىڭغا يېقىن ھالدا دىۋاندا يەنە ئىكەمە (ikämä) دېگەن چالغۇ نامى ماددا بېشى سۆزى قىلىنىپ «ئۇد تىپىغا كىرىدىغان بىر خىل چالغۇ ئەسۋابى» دەپ ئىزاھلانغان. تەتقىقاتچىلارنىڭ «بۇ چالغۇنىڭ «ئىكەمە» دەپ ئاتالغىنىغا قارىغاندا، ئۇنى سۆز يېلتىزى «ئىكە» دىن ياسالغان ئىسىم دەپ ئىزاھلاشقا بولىدۇ، «ئىكەمە» كامالچە بىلەن چېلىنىدىغان چالغۇ بولسا كېرەك» [8-43.بەت] دەپ قارايدۇ. تەتقىقاتچىلارنىڭ بۇ پىكىرى ئورۇنلۇق. چۈنكى، «ئىكە» دېگەن پېئىل ئۆز نۆۋىتىدە سۈرۈش، سۈركەش ئۆقۇمىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان سۆزلەرنىڭ يىلتىزى بولىدۇ مەسىلەن: ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى ئېكەك، ئېكەمەك، ئېكەكلىمەك دېگەندەك. «ما، مە» قوشۇمچىسى پېئىلدىن ئىسىم ياسىغۇچى قوشۇمچە، بۇلار قوشۇلۇپ ئىكەمە سۆزى ياسىلىدۇ، بۇ نام چالغۇغا قويۇلغاندا سۈركەش ئارقىلىق چېلىنىدىغان بىر چالغۇ ئۇقۇمىنى تامامەن بىلدۈرۈلەيدۇ. تارىلىق چالغۇلار كامالچەنى تارىسىغا سۈركەش بىلەن ئاۋاز چىقىرىدىغان بولغاچقا «ئىكەمە» نى كامالچىنى تارىسىغا سۈركەپ ئاۋاز چىقىرىپ چېلىنىدىغان چالغۇ ئىكەن دەپ بىكىتەلەيمىز.

يەنە بىر دىققىتىمىزنى تارتىدىغان نۇقتا، مەھمۇت قەشقىرىنىڭ «ئىكەمە» نى ئۇد تىپىغا كىرىدىغان

چالغۇ دەپ ئىزاھلىشى بولۇپ، بۇ ئىزاھات بىزگە قارىخانىيلار دەۋرىدىكى چالغۇلارنىڭ تىپى بويىچە تۈرگە ئايرىلىشىدىن بىشارەت بېرىدۇ. بۇنىڭدىن بىز قارىخانىيلار دەۋرىدىكى چالغۇلارنىڭ ئۇد تىپىدىن ئىپارەت بىر تىپتىكى ئورتاق نامنىڭ بارلىقىغا ھۆكۈم قىلالايمىز.

تارىلىق چالغۇلارغا بېرىلگەن ئەڭ مۇھىم يەنە بىر چالغۇ قۇبۇز (Qubuz) بولۇپ، مەھمۇت قەشقىرى ئۇنى «ئۇد (بارىت) قا ئوخشايدىغان چالغۇ ئەسۋابى» دەپ ئىزاھلىغان. دىۋاندا يەنە «قۇبۇز» دېگەن ئىسمىغا يېتىل ياسىغۇچىلارنى قوشۇپ قوبۇز چېلىشنى ئىپادىلىگەن قۇبۇزغا مۇناسىۋەتلىك پىئىلدىن ئۇچى ماددا بېشى سۆزى قىلىپ بىرىلگەن. ئۇلار: قوبۇز چېلىشتى (qobzašdi) ، قوبۇز چېلىندى (qobzaldī) ، قوبۇز چالدۇردى (qobzatti) قۇبۇز دېگەن ئىسمىغا ئىسمىدىن يېتىل ياسىغۇچى قوشۇمچە، ئۆملۈك دەرىجە قوشۇمچىسى (كىيىنكىلىرىگە ئايرىم-ئايرىم ھالدا مەجھۇل دەرىجە قوشۇمچىسى، مەجبۇرى دەرىجە قوشۇمچىسى) ۋە ۋاستىسىز بايان مەيلىنىڭ ئاددىي ئۆتكەن زامان قوشۇمچىسى قوشۇلۇپ قوبۇز چېلىشقا مۇناسىۋەتلىك ئۇچ خىل دەرىجىدىكى پىئىلنى ياسىغان. بۇ ئۇيغۇر تىلىنىڭ جۈملىدىن قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىنىڭ قوشۇمچە ئارقىلىق مەنا ئىپادىلەش ئىقتىدارىنىڭ يۇقۇرلىقىغا ئىسپاتتۇر.

دىۋاندا يەنە قۇبۇز تىپىغا كىرىدىغان بۇۋىچى (Buvqī qobuz) دېگەن چالغۇ ماددا بېشى سۆزى قىلىپ بېرىلگەن ۋە «بوم ئاۋازلىق ئۇد، بۇ قۇبۇز(قوۋۇز) نىڭ بىر تۈرى» دەپ ئىزاھلانغان. يەنە بىر چالغۇ بۇۋىچى (bučī) مۇبېرىلگەن ۋە «ئاۋازى مۇڭلۇق بىر خىل ئۇد» دەپ شەرھىلەنگەن. يۇقارقى مەلۇماتلاردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى «قارىخانىيلار دەۋرىدە تارىلىق چالغۇلارنىڭ تۈرلىرى خېلى كۆپ بولۇپلا قالماستىن، بەلكى سۈپەت ۋە ئاۋاز ئەھتىياجى نۇقتىسىدىن تېخىمۇ ئىنچىكىلىشىپ، بىر خىل تۈردىكى چالغۇلارمۇ بوم (تۆۋەن ئاۋازلىق)، مۇڭلۇق (ئوتتۇرا تۆۋەن ئاۋازلىق) چالغۇلارنى بارلىققا كەلتۈرگەن».[8-43.بەت] دېمەك، بۇ دەۋىردە كىشىلەرنىڭ كۈنسىرى ئۆسۈپ بېرىۋاتقان گۈزەل مۇزىكىلىق تۇيغۇسى ۋە مۇزىكىغا بولغان ئىستىتىكىسىغا باغلىنىپ نازۇك پەرىقتىكى چالغۇلار مەيدانغا كەلگەن. ھەم شۇنداقلا مۇزىكا مەدەنىيىتىدىكى مۇزىكا ئاھاڭلىرىنىڭ تۈرلۈك شەكىلدە يۈرۈشلەشىشى، موللىشىشى ۋە خېلىلىشىشىغا ماددىي ئاساس تىكلەنگەن. بۇ مەدەنىيەتتىكى ئۈستۈنلۈك ھەم تۇرمۇش ئىستىتىك ساپاسىدىكى ئىلغارلىقنىڭ ئىسپاتىدۇر.

چاڭ (Čan) ياكى (Can) — دىۋاندا «جىك» قىلىپ يېزىلغان. پەقەت «چالغۇ ئەسۋابى» (3-ت، 487-ب) دەپلا ئىزاھلانغان. چاڭغا كەلگەندە ئەستايىدىل توختىلىپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدۇ. چۈنكى چاڭنىڭ زادى ھازىرقى قانداق چالغۇ ئىكەنلىكى توغرىسىدا تەتقىقاتچىلارنىڭ پىكىرى بىردەك ئەمەس. بىر قىسىم تەتقىقاتچىلار ئۇنى «قوڭغىراق» دەپ تونۇپ ئۇرما چالغۇ كاتېگورىيەسىگە تەۋە قىلغان بولسا، ئۇيغۇر ئالدىنقى قاتار تەتقىقاتچىلىرى دىۋاندىكى «جىك» نى ھازىرقى «چەڭ» شۇدەپ قاراپ تارىلىق چالغۇلار كاتېگورىيەسىگە ئايرىماقتا. تۈرك تەتقىقاتچىلىرى «بارماقلارغا ئۆتكۈزۈپ چېلىنىدىغان

قوغغۇراقنى تۈركلەر چەك دەيدىغانلىقى مەلۇم، ھازىرقى تىلىمىزدا خىللا كەڭ قوللىنىۋاتقان، چەك سۆزى مۇشۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بولسا كېرەك، بۇ سۆز پارسچىدىن ئېلىنغان» [7-332. بەت] دەپ قارايدۇ. تۈركى تىللار دىۋانىنىڭ تۈركچە تەرجىمىسىدەمۇ چەك «زىل قوغغۇراق ۋە چالپارە، ئۇسۇلدا قولغا تاقىلىدىغان قوغغۇراق ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش باشقا چالغۇ ئەسۋابى» دەپ ئىزاھلانغان. [9] خەنزۇچىسىدا بولسا «جاڭ» دەپ ئىزاھلانغان. بۇنىڭغا قارىتا ئاتاقلىق ئۇيغۇر تەتقىقاتچىسى ئىسراپىل يۈسۈپ ئەپەندىم ھەرقايسى تەرەپلەردىكى ئىسپاتلارنى كۆرسۈتۈپ تۇرۇپ، دىۋاندىكى «چەك» نىڭ قەدىمكى چالغۇ «چەك» نى كۆرسىتىدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ كۆرسەتكەن. ئۇنىڭ كۆرسەتكەن ئىسپاتىنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى مۇنداق: «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «ئىككى تېكىننىڭ ھېكايىسى» دە، «قۇققاۋ» ۋە «قوپۇز» (قوبۇز) دېگەن ئاتالغۇ بار. تۇرپان بېزەكلىك مىڭئۆيىدىكى 48-غار، كۇچا قۇمتۇرا مىڭئۆيىدىكى 68-غار قاتارلىق ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقىغا تەۋە غارلاردا چەكنىڭ رەسىمى بار. گىرمانىيىلىك مەشھۇر ئالىم ئا. فون گابائىن ئىدىقۇت ئۇيغۇرلىرىنىڭ مۇزىكا مەدەنىيىتى ھەققىدە توختالغاندا: «خەن دەۋرىدە جۇڭگوغا تارقالغان خارفى-چەكنى دىمەكچى. قەدىمكى ئۇيغۇرچىدە قۇققاۋ دېيىلىدۇ» دەپ يازغان. چەك-ئۇيغۇرلار تارىخىدا ياخشى كۆرۈپ ئىشلەتكەن، بەرباتتەك ئومۇملاشقان چالغۇلارنىڭ بىرى. ئىدىقۇت ئۇيغۇرلىرى بۇ چالغۇنى خەنزۇچە ئاتىلىشىنىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى بويىچە «قۇققاۋ» يەنە تۈركى خەلقلەرنىڭ قەدىمكى تارىخلىق چالغۇسى «قوبۇز» نامى بىلەنمۇ ئاتىغان. كۆكتارت ئۇيغۇرلىرى بولسا، بۇ چاڭنىڭ ئۇيغۇر تىلىغا كىرگەن پارسچە سۆز نامى «چەك» نى قوللانغان. دېمەك دىۋاندىكى چەك تارىخلىق چالغۇ «چەك» نى كۆرسىتىدۇ». [9] دەپ ئىسپاتلىغان. ئىسراپىل يۈسۈپ ئەپەندى بۇ توغرىسىدىكى ماقالىسىدە [9] مۇشۇ نۇقتا ئۈستىدە ناھايىتى تەپسىلى ۋە ئەتراپلىق توختالغان. ئۇيغۇر تەتقىقاتچىلار يەنە «چاڭ قالدۇقنىڭ ئاساسىدا تەرەققىي قىلىپ شەكىللەنگەن چالغۇ» [6-124. بەت] دەپ قارايدۇ.

3. پۈۋلىمە چالغۇلار: سىبىزغۇ (1-ت، 636-ب)، بۇرغۇي ياكى بۇرغا (3-ت، 331-ب)

سىبىزغۇ (Sibizgu) بۇ چالغۇ نامى دىۋاندا، ماددا بېشى سۆزى بولۇپ بىر قېتىم، پۈۋلىمە چالغۇلارنى چېلىشنى ئىپادىلەيدىغان يېنىلغا مىسال بولۇپ بىر قېتىم جەمئىي ئىككى قېتىم ئۇچرايدۇ. دىۋاننىڭ ئۇيغۇرچە نۇسخىسىدا سىبىزغۇ «سىبىزغا، نەي» دەپ ئىزاھلاپ تەرجىمە قىلىنغان.

«خوتەنلىك ئاتاقلىق تارىخشۇناس، مۇزىكا شۇناس، موللا ئىسمەتۇللا بىننى موللا نېمەتۇللا مۆجىزىنىڭ 1854-يىللىرى يازغان تارىخنامىسى «تەۋارىخى مۇسقىيۇن» (مۇزىكانتلار تارىخى) دېگەن كىتابىدا نەينى مىلادىدىن بۇرۇنقى 10-ئەسىردە ياشىغان جەمىش پادىشاھنىڭ خانىشى مەلىكە دىلسۇز ئىجات قىلغان دەپ رىۋايەت قىلىدۇ. كۇچا قىزىل مىڭئۆي تام رەسىملىرى ۋە تۇرپان بېزەكلىك تام رەسىملىرىدە نەينىڭ رەسىمى سىزىلغانلىق ئىسپاتلىرىغا قاراپ، نەينىڭ كەم دېگەندە ئۈچ مىڭ يىلدىن ئارتۇق تارىخقا ئىگە ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ». [6-37. بەت]

دىۋاندا سىبىزغۇنى يەنە بىر ئورۇندا، چالدۇردى (Öttüdi) پىشلىنى (1-ت، 292-ب) ئىپادىلەش

ئۈچۈن، نەي چالدۇردى (sibizǵu öttürdi) دېگەن مەسالىغا كەلتۈرۈلگەن بولۇپ، «ھەر قانداق نەرسىدىن ئادەمنىڭ ھەركىتى بىلەن ئاۋاز چىقىرىشقىمۇ شۇنداق دېيىلىدۇ» دەپ شەرھىلەنگەن. مۇشۇ پېئىلنىڭ يەنە بىر خىل شەكلى، چېلىندى، ئۆشكۈرتىلدى (Ötrüldi) پېئىلىمۇ (1-ت، 328-ب) دىۋاندا ماددا بىشى سۆز شەكلىدە بېرىلگەن. «سېبىزغۇ (نەي) چېلىندى (sibizǵu ötrüldi) ، باشقىلاردىمۇ شۇنداق» دەپ ئىزاھلانغان. بۇ پېئىللارنىڭ يىلتىزى «ئۆتمەك» بولۇپ، خاقانىيە تىلىدا «چالماق، ساز چالماق» دېگەن ئۇقۇمنى مۇشۇ سۆز بىلەن ئىپادىلىگەنلىكىنى ئايدىڭلاشتۇرالايمىز.

دىۋاندا ماددا بىشى سۆزى قىلىپ بېرىلگەن يەنە بىر پۈۋلىمە چالغۇ بۇرغا (burǵuy) بولۇپ، «پۈۋلەپ چېلىنىدىغان بۇرغا» دەپ ئىزاھلانغان. بۇرغىمۇ نەيگە ئوخشاشلا تۈركلەرنىڭ قەدىمىي پۈۋلىمە چالغۇلىرىدىن بىرى. ئۇ دەسلەپ كالا ياكى ئۆچكىنىڭ مۇڭگۈزىدىن ياسالغان، پۈۋلەپ چېلىنىدىغان چالغۇلار ئىچىدە ئاۋاز كۈچى ئەڭ زور، ياغراق بولغاچقا، قەدىمكى ئۇرۇشلاردا كەڭ قوللىنىلغان. ئۇنىڭ تارىخى ناھايىتى قەدىمىي دەۋىرلەرگە باغلاش مۇمكىن. «بۇرغا ئىسقىرىتتىن (بىر خىل قەدىمىي چالغۇ) كېلىپ چىققان بولۇپ، تارىخى خاتىرىلەردە يېزىلىشىچە، يېڭى تاش قۇراللار دەۋرىدىلا ئىنسانلار تەرىپىدىن ئىشلىتىلىشكە باشلىغان. تارىختا «بەش خۇ» ئۇيغۇرلىرى تەرىپىدىن كەڭ قوللىنىلغان، 6-ئەسىردە ئوتتۇرا تۈزلەڭلىككە تارالغان بولۇپ، ھازىرمۇ جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ئەڭ چەت ناھىيىلىرىدە ئۇنىڭ ئىپتىدائىي ئۆلگىلىرىنى ئۇچراتقىلى بولىدۇ. قەدىمكى زاماندا بۇرغا ھەربىي يۈرۈشلەردە ۋە خەۋپ-خەتەردىن ساقلىنىشتا ئۆز ئارا سېگىنال بېرىش ئۈچۈن ئىشلىتىلگەن. ھازىر ئاساسەن پوستەكچىلەرنىڭ (تۈگمەن تارتقۇچىلارنىڭ كەسپى نامى) ۋە جۇۋازچىلارنىڭ خېرىدار چاقىرىشتىكى قۇرالى قىلىپ ئىشلىتىلمەكتە». [6-48.49-بەتلەر]

دىۋاندا يەنە چالغۇچى، سازەندە، ناخشىچى مەنىسىدىكى يىراغۇ-3 (Yiraǵu) ت، 46-ب) ماددا بىشى سۆزى قىلىپ بېرىلگەن. بۇ سۆز «ناخشا» مەنىسىدىكى (Yir) سۆزىدىن كەلگەن بولۇپ، دىۋاندا (yirladi ناخشا ئىپىتى، ئىرىلدى، جىرىلدى) (3-ت، 421-بەت) دېگەن ماددا بىشى سۆزمۇ بار. يارمۇھەمەت تاھىر تۇغلۇق ئەپەندى مۇناسىۋەتلىك ماقالىسىدا «دىۋاندا مەھمۇت قەشقىرى (يىراغۇ) دېگەن بىر ئاتالغۇنى تىلغا ئېلىپ، ئۇنى چالغۇقۇراللىرىنىڭ ئومومىي نامى سۈپىتىدە چالغۇ دەپ ئاتىغانلىقىنى، ھەم سازەندە ۋە ناخشىچىمۇ يىراغۇ نامىدا ئاتىغانلىقىنى بىلدۈرگەن» [8-41-بەت] دەپ يازغان. ماھىيەتتە دىۋاندا «يىراغۇ» غا پەقەت چالغۇچى، سازەندە، ناخشىچى دەپ ئىزاھلار بېرىلگەن بولۇپ، بۇ سۆز كىلاۋسوننىڭ لۇغىتىدە «ناخشىچى (singer)» مەنىسىدە دەپ ئىزاھلانغان. سۆزنىڭ يىلتىزىدىن قارىغاندىمۇ بۇ سۆز بىۋاسىتە ناخشىغا باغلىنىدۇ، يۇقارقى دەلىللەرگە ئاساسەن بۇ سۆزنى «چالغۇلارنىڭ ئومومىي نامىنى كۆرسىتىدۇ» دەپ تونۇشقا ئاساسىمىز يوق.

خۇلاسە: مەھمۇت قەشقىرى يېزىپ قالدۇرغان گىگانىت ئەسەر «تۈركى تىللار دىۋانى» بۈگۈنگە قەدەر، تۈركىي مىللەتلەرگە ئالاقىدار ھەر قايسى تەرەپلەردىكى ئىنچىكە تەتقىقاتلاردا ھېچ قانداق ماتېرىيال

ئورنىنى باسالمايدىغان ئىلمىي رولى ئويىناپ كېلىۋاتىدۇ. تۈركىي خەلقلىرىنىڭ ئىنسانىيەت مەدەنىيەت ساھەسىگە قوشقان تۆھپىسى ئىچىدە ئۇزاق تارىخقا ئىگە بولغان ناخشا-ئۇسۇل، مۇزىكا سەنئەت مەدەنىيىتىمۇ بەلگىلىك مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ. دەل شۇ مۇزىكىلارنىڭ زۆرۈر ماددىي ۋاسىتىسى بولغان چالغۇلار تەتقىقاتى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن ئىبارەت بۈيۈك قامۇستىن بايقاپ چىقىشىمىزغا تېگىشلىك مۇھىم بىلىم نۇقتىسىدىن بېرىدۇ. دىۋان تۈرك مۇزىكا تارىخىنى ئېچىش ۋە تەتقىق قىلىشتا ئەڭ مۇھىم ئورۇندا بولۇپ، تۈركلەرنىڭ چالغۇ ناملىرى ۋە چالغۇغا ئالاقىدار سۆزلەر «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا تۇنجى رەۋىشتە ئىلمىي، پەننىي نۇقتىدىن ئايرىم-ئايرىم تىلغا ئېلىنغان ۋە ئىلمىي ئىزاھلانغان، شۇڭا تۈركىي مىللەتلەرنىڭ ئىنسانىيەت مەدەنىيەت ساھەسىگە قوشقان ناخشا-مۇزىكا جەھەتتىكى ھەسسىسىنى چۈشىنىشتە، تۈركلەرنىڭ چالغۇ مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىشتا «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى ئالاقىدار مەزمۇنلار ئەڭ قىممەتلىك ۋە ئىشەنچلىك ماتېرىيال دۇر.

ئىزاھات:

1. مەزكۇر ماقالىدە دىۋاندىن ئېلىنغان سۆزلەرنىڭ ترانسكرىپسىيەسى ئۈچۈن تۈركولوگىيىلىك ترانسكرىپسىيە بەلگىلىرى ئىشلىتىلدى .
2. مەزكۇر ماقالىدە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان ئۇيغۇرچە نەشرىنىڭ 1980-يىلى 8-ئايدا نەشرىدىن چىققان نۇسخىسىدىن پايدىلىنىلدى. كىتاپتىن ئېلىنغان ئۈزۈندىلەرگە بولغان ئىزاھات قىسقارتما شەكىلدە بېرىلدى .
مەسىلەن: (3-ت، 175-ب) = (3-توم، 175-بەتتىن ئېلىندى)
3. مەزكۇر ماقالىدە پايدىلىنغان ماتېرىياللار مەنبەسى قىسقارتىلما شەكىلدە ئىزاھلاندى .
مەسىلەن: [1-219.بەت] = [1] — راخمان ئابدۇرېھىم، «ئۇيغۇرلاردا شامانزىم»، مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى، 2006-يىلى 6-ئاي. 219-بەتتىن ئېلىندى.

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

- [1] — راخمان ئابدۇرېھىم، «ئۇيغۇرلاردا شامانزىم»، مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى، 2006-يىلى 6-ئاي.
- [2] — تۇرغۇن ئالماس، «ھونلارنىڭ قىسقىچە تارىخى»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 1986-يىلى 5-ئاي. ئەسلى مەنبە — پەنخۇا: «كېيىنكى خەننامە يىلنامىسى، دۇشەن ھەققىدە قىسسە»
- [3] — تالات تەكىن [تۈركىيە]، ئەركىن ئارىز، ئابدۇبەسر شۈكۈر تەرجىمىسى، «ئورخۇن ئابدىلىرى»

- (كۈل تىگىن، بىلگە قاغان، تۇنيۇقۇق ئابدۇلىرى)، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2009-يىلى 3-ئاي.
- [4] — ئابلەت نۇردۇن، «غەربى يۇرتنىڭ تارىخى ۋە مەدەنىيىتى ئۈستىدە ئىزدىنىش»، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2001-يىلى 6-ئاي.
- [5] — ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتتىمىن، «غەربى يۇرت تاشكېمىر سەنئىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشرى، 1998-يىلى 8-ئاي.
- [6] — تۇرسۇنجان لىتىپ، «ئۇيغۇر چالغۇ ئەسۋاپلىرى»، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى نەشرى، 1997-يىلى 1-ئاي.
- [7] — رېشات گەنج [تۈركىيە]، تۇرسۇنئاي ساقىم تەرجىمىسى، «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن 11-ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجدىمائىي مەدەنىيىتىگە نەزەر»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2010-يىلى 12-ئاي.
- [8] — يارمۇھەممەت تاھىر تۇغلۇق، «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى ناخشا-ئۇسۇلغا دائىر مەلۇماتلار» دېگەن ماقالىسى، شىنجاڭ سەنئىتى ژورنىلىنىڭ 2009-يىللىق 3-سانى.
- [9] — ئىسراپىل يۈسۈپ، «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى «جىنك» ئاتالغۇسى قەدىمكى چالغۇ «چەڭ» نى كۆرسىتىدۇ» ناملىق ماقالىسى .
- [10] — مەزكۇر ماقالىدە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان ئۇيغۇرچە نەشرىنىڭ 1980-يىلى 8-ئايدا نەشرىدىن چىققان نۇسخىسىدىن پايدىلىنىلدى.
- [11] — كىلاۋسونىڭ 13-ئەسىردىن بۇرۇنقى تۈركىي تىللارنىڭ ئىتىمولوگىيە لۇغىتى، ئوكسىفورد نەشرىياتى (word) شەكلىدىكى لۇغەت نۇسخىسىدىن پايدىلىنىلدى.)
- [12] — «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»، مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى، 1999-يىلى 1-ئاي

24- ئۇلۇغ بوۋىمىز مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئەسىرى

پەرھات مۇھەممەدېلى جىلان

(شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى تىل تەتقىقات ئورنى)

تۈركىي تىللارنىڭ تەرەققىيات دەۋرلىرىنى تەكشۈرۈش ۋە ئېنىقلاشتا ھەرقايسى تىللار تەرەققىياتىنىڭ باسقۇچلۇق راۋاجلىنىش جەريانىلىرىنى ئۆز ئارا سېلىشتۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن، تىلشۇناسلىقتىكى تارىخىي سېلىشتۇرما تەتقىقات ئۇسۇلىنى قوللىنىش ئەڭ مۇۋاپىق دەپ ھېسابلايمەن. تۈركىي تىللارنى شۇ تىللاردا سۆزلەشكۈچى خەلقلەرنىڭ تارىخى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ تەكشۈرگەندە، قەدىمكى تىللارنىڭ تەرەققىيات جەريانىلىرىنى ھەم شۇنداقلا ھازىرقى تىللارنىڭ تەرەققىياتى بىلەن ئورنىنى بىر قەدەر ئىشەنچلىك ئاساسلار بىلەن دەلىللەپ كۆزەتكىلى بولىدۇ. تارىخىي سېلىشتۇرما تەتقىقات ئۇسۇلىنى قوللانغاندا، ھەرقايسى تۈركىي خەلقلەرنىڭ، يەنى ھەرقايسى قەبىلە ۋە قەبىلىلەر ئىتتىپاقلىرىنىڭ مۇئەييەن تارىخىدە ۋەردىكى جۇغراپىيەلىك ئورۇنلىشىش ئەھۋالىنىمۇ نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ.

مەلۇمكى، تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئەجدادلىرى يىراق ئۆتمۈشتىن باشلاپ كۆچمەن چارۋىچىلىق ئىگىلىكى بىلەن شۇغۇللىنىپ ياشىغانلىقى ئۈچۈن، ئەسەرلەردا ۋاۋامدا يايلاق، سۇ قوغلىشىپ، ئۆزلۈكسىز كۆچۈپ يۈرگەن. ئۇنىڭدىن باشقا، تۈرلۈك قەبىلىلەر ۋە ئۇرۇقلار ئوتتۇرىسىدىكى توختاۋسىز ئۇرۇشلار، ھۆكۈمرانلىق تالىشىش كۈرەشلىرى، يايلاقتىكى خەلقلەرنىڭ ئالمىشىشى ۋە كۆچمەن خەلقلەرنىڭ ھاياتىدىكى شۇنىڭغا ئوخشايدىغان زور سىياسىي-ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشلەر نەتىجىسىدە، ھەرقايسى تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ بىرلىشىشى ۋە بۆلۈنۈش ھەرىكەتلىرى داۋاملىق يۈز بېرىپ، يېڭى-يېڭى خانلىقلار ۋە قەبىلە ئىتتىپاقلىرى بارلىققا كېلىپ ياكى پارچىلىنىپ، ئۆزگىرىپ تۇرغان. شۇنىڭ نەتىجىسىدە، يېڭى-يېڭى ئېتنىك تەركىبلەر ئۆز دەۋرىدە تەدرىجىي زورىيىپ، كۈچىيىپ ۋە گۈللىنىپ، كېيىنكى دەۋرلەرگە كەلگەندە يەنە تەدرىجىي ۋاۋاللىققا يۈزلىنىپ، ئاخىرى تارىخ سەھىپىلىرىدىن ئىز-دېرەكسىز يوقىلىپ كەتكەن. بۇنىڭ ئەكسىچە، كېيىن يەنە يېڭى ئېتنىك تۈركۈملەر باش كۆتۈرۈپ چىقىپ، ئۆزلىرىنىڭ تارىخىي تەرەققىيات يوللىرىنى باشلىغان.

قەدىمكى قەبىلىلەرنىڭ ئەنە شۇنداق قوشۇلۇش ۋە بۆلۈنۈش ھەرىكەتلىرى مۇقەررە ھالدا ھەرقايسى تىللار ۋە شېۋىلەرنىڭ قوشۇلۇش، بۆلۈنۈش ۋە ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىش جەريانلىرىنى ئىلگىرى سۈردى. نەتىجىدە، ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردە تىللار ۋە شېۋىلەرنىڭ خاسلىقى تەدرىجىي شەكىللەندى. بۇنداق خاسلىقلارنىڭ پەرقلىنىدۇرگۈچى ئامىللىرى دەسلەپتە پارچە-پۇرات ھادىسە خاراكتىرلىق ئالامەتلەردە كۆرۈلگەن بولسا، كېيىنچە جەمىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، ئاستا-ئاستا ماھىيەتلىك پەرقلەر ئاساسىدىكى قانۇنىيەتلىك ئالاھىدىلىكلەرنى شەكىللەندۈردى. شۇنىڭ بىلەن، مۇئەييەن تارىخىي دەۋردە بىر قاتار تىللار ۋە شېۋىلەرنى بىرلىككە كەلتۈرگەن بىرقەدەر كەڭ دائىرىدىكى ئورتاق تىل قائىدىلىرى بارلىققا كەلدى. بۇنداق ئورتاق تىل قائىدىلىرى تەدرىجىي تۇراقلىشىپ ۋە مۇكەممەللىشىپ، گرامماتىكىلىق قۇرۇلمىسى بىرقەدەر پىششىقلاشقان ۋە باي لېكسىكا فوندىغا ئىگە بولغان ئەدەبىي تىللارنى شەكىللەندۈردى. بۇنداق ئەدەبىي تىللار ئۆز نۆۋىتىدە ئېتنىك تەرەققىياتنىڭ مىللىيلىك ئالامەتلىرىنى گەۋدىلەندۈرۈشكە باشلىدى ۋە ئاخىرى ئورتاق ئەدەبىي تىلدا سۆزلىشىدىغان مىللەتلەرنىڭ شەكىللىنىشىگە زۆرۈر بولغان بۇ مۇھىم شەرتنى ھازىرلىدى.

دېمەك، مىللەتنىڭ تەرەققىيات تارىخى تىلنىڭ تەرەققىيات تارىخى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. بۈگۈنكى كۈندە، ئومومىي تۈركىي تىللار سېستىمىسى ئىچىدىكى بىر قاتار مىللىي ئەدەبىي تىللار مۇئەييەن مىللەتنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىدا ئۆز فۇنكسىيەلىرىنى ئۈنۈملۈك ئادا قىلىپ كەلمەكتە. بۇ ئەدەبىي تىللار يۇقۇرىدا قەيت قىلىنغاندەك، تىللار ۋە شېۋىلەرنىڭ كۆپ قېتىم تەكرار قوشۇلۇش ۋە بۆلۈنۈش جەريانلىرىدا پىششىقلىنىپ يېتىلىپ، يىراق ئۆتمۈش زامانلاردىكى يېگانە بوۋا تۈركىي تىلدىن شاخلىنىپ چىققان.

تۈركىي تىللارنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىغا ئات ئەڭ بۇرۇنقى يازما يادىكارلىقلار دەۋرى 7-ئەسىردىكى كۆكتۈرك خانلىقى دەۋرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىگە توغرا كېلىدۇ. ئىلىم ساھەسىدە «ئورخۇن - يېنسەي تۈرك (رۇنىك) يېزىقى» دېگەن شەرتلىك نام بىلەن ئاتالغان يېزىق بىلەن پۈتۈلگەن مەڭگۈ تاشلارنىڭ ئەڭ بۇرۇنقىلىرى ئەنە شۇ كۆكتۈرك تىلىغا مەنسۇپ، ئالىملارنىڭ مۇلاھىزە قىلىشىچە، بۇ تىلنىڭ تەركىبلىرىدە، گەرچە شېۋە ئالامەتلىرى بايقالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇيەنلا سەددىچىن سېپىلىنىڭ شىمالىدىكى كەڭ يايلاقلاردا كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن ياشىغان بارلىق تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ ئورتاق تىلى ئىدى.

8-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن كېيىن ئۇيغۇر تىلى ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەپ، ئىلگىرىكى كۆكتۈرك تىلىنىڭ ئورنىنى ئىگىلىدى ۋە بارلىق تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئورتاق تىلى بولۇپ قالدى. بۇ تىل ئىچىدىمۇ گەرچە

قىسمەن شېۋە ئالامەتلىرى ساقلانغان بولسىمۇ ، بۇنداق ئالامەتلەر يەنىلا سېستىمىلاشمىغان ھادىسە خاراكتىرلىق پەرقلەردىن ئىبارەت بولۇپ، بىر پۈتۈن ئورتاق تىل دائىرىسىدىن چىقىپ كېتەلمەيتتى . ئەينى دەۋردىكى مەزكۇر ئورتاق تىل ياۋروپا ۋە روسىيە ئالىملىرىنىڭ ئىلمىي ئەسەرلىرىدە « ئۇيغۇر-ئوغۇز ئەدەبىي تىلى» دېگەن شەرتلىك نام بىلەن ئاتالدى . بۇنداق ئاتاش مەزكۇر تىلنىڭ شۇ دەۋردىكى ئەمەلىيەتكە تامامەن ئۇيغۇن . چۈنكى ئۇ چاغلاردا ئۇيغۇر ۋە ئوغۇزلارنىڭ ئۇرۇق-قەبىلىلىرى بىر پۈتۈن ئىجتىمائىي گەۋدىنى ھاسىل قىلغانىدى . ئۇيغۇرلارنىڭ يادرو قىسمىنى تەشكىل قىلغۇچى خەلق «توققۇز ئوغۇز» دەپ ئاتىلاتتى . دېمەك، شۇ دەۋردە « ئوغۇز» دېگەنلىك « ئۇيغۇر » دېگەنگە باراۋەر ئىدى . قەدىمكى ئەپسانىۋى ئۇيغۇر قاغانىنىڭ « ئوغۇزخان» دېگەن ئىسمى بىلەن ئاتالغىنىمۇ بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلايدۇ .

8-، 9- ئەسىرلەردىكى ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىغا ئات مەڭگۈ تاشلار — ئۇيغۇر-ئوغۇز ئەدەبىي تىلىنىڭ دەسلەپكى يازما يادىكارلىقلىرى ھېسابلىنىدۇ . كېيىنكى يادىكارلىقلاردىن « مايتىرى سىمىت»، «ئوغۇزخان» داستانى، « ئالتۇن يارۇق»، « تۇرپان تېكىستلىرى»، « مانىخە يىلەرنىڭ تۆۋەن دۇئالىرى» قاتارلىقلار بۇ تىلنىڭ بىرقەدەر راۋاجلانغان دەۋرىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ. 10- ئەسىردە ئوغۇز قەبىلىلىرى ئۇيغۇر-ئوغۇز تۈركۈمى ئىچىدىن بۆلۈنۈپ چىقىپ، غەربكە كۆچۈپ كەتكەندىن كېيىنمۇ بۇ تىل ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى دائىرىسىدە ئۆزىنىڭ ئەنەنسىنى ساقلاپ، داۋاملىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرىۋەردى . 14-، 15- ئەسىرلەردە شەرقىي شىنجاڭدا ئىسلام دىنىنىڭ ئوموملىشىشى بىلەن جەنۇبتىكى خاقانىيە تىلىنىڭ تەسىر كۆرسىتىشى ۋە رەببىيە-پارسچە سۆزلەرنىڭ كەڭ كۆلەمدە سىڭىپ كىرىشى نەتىجىسىدە ئۇيغۇر - ئوغۇز تىلى گىرامماتىكا، فونېتىكا، لېكسىكا جەھەتلەردە بىر قاتار ئۆزگىرىشلەرنى باشتىن كەچۈرۈپ، ئاخىر ئەينى دەۋردە پۈتۈن شىنجاڭغا ئورتاق بولغان «چاغاتاي ئەدەبىي تىلى» غا قوشۇلدى .

قاراخانىلار دەۋرىدىكى جەنۇبىي شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا ئەمەلىي قوللىنىلغان ئەدەبىي تىلنى تەتقىقاتچىلار شەرتلىك ھالدا «قارلۇق-ئۇيغۇر» ياكى « ئۇيغۇر-قارلۇق» تىلى دەپ ئاتىغان . باشقىچە ئېيتقاندا، ئۇيغۇر-قارلۇق تىلى تەخمىنەن 10- ئەسىردىن باشلاپ قاراخانىلار خانلىقى دائىرىسىدە بارلىققا كېلىپ راۋاجلانغان ۋە بۇ خانلىق تەۋەسىدىكى بارلىق تۈركىي خەلقلەرگە ئورتاق بولغان ئەدەبىي تىل ئىدى .

شۇنى قايتا تەكىتلەپ ئۆتۈش زۆرۈركى، بۇ دەۋردە قارا قوچۇ (تۇرپان) ۋە بەشبالىق (جىمىسار) نى قوش ئاستانە قىلغان ئىدىقۇت خانلىقىدا قەدىمكى تۈرك-رۇنىك يېزىقىدىكى مەڭگۈ تاشلار دەۋرلىرىدىن باشلانغان ئۇيغۇر-ئوغۇز ئەدەبىي تىلىنىڭ ئەنەنسى ئىزچىل تۈردە ساقلانماقتا ئىدى . مىلادىيە

744-يىلىدىن 840-يىلىغىچە مەۋجۇت بولغان ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە، يۇقۇرىدا بايان قىلىنغاندەك، ئوغۇزقەبىلىلىرى ئۇيغۇرلارنىڭ ئاساسلىق تەركىبىي قىسمىنى تەشكىل قىلاتتى ۋە « توققۇزئوغۇز » دەپ ئاتىلاتتى. شۇڭا، ئۇ دەۋرلەردىكى مەڭگۈ تاشلاردا ئىپادىلەنگەن تىلنىڭ ئالىملار تەرىپىدىن « ئۇيغۇر-ئوغۇز تىلى » دەپ ئاتىلىشى ئورۇنلۇق بولغان .

مىلادىيە 840-يىلى ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى يىمىرىلگەندىن كېيىن سەددىچىن سېپىلىنىڭ شىمال تەرىپىدىكى بارلىق تۈركىي تىللىق خەلقلەر، جۈملىدىن ئۇيغۇر قەبىلىلىرى ئىچىدە بىر قېتىم كەڭ كۆلەملىك قايتىدىن تەقسىملىنىش ھادىسىسى يۈز بەردى. بىر قىسىم قەبىلىلەر ئۇيغۇر خانلىقى تەركىبىدىن بۆلۈنۈپ چىقىپ، ھەر تەرەپلەرگە كۆچۈپ كەتتى. يەنە بىر قىسىم ئۇرۇق-قەبىلىلەر باشقا ئېتنىك تۈركۈملەرگە، جۈملىدىن قىرغىزلارغا قوشۇلۇپ كەتتى. شۇنداقسىمۇ، ئۇيغۇرلارنىڭ ئاساسلىق قىسمى، جۈملىدىن توققۇز ئوغۇز خەلقى ئۆزلىرىنىڭ بىرلىكىنى بۇزماي، تەڭرىتاغ ئەتراپلىرىدىكى قانداش قەبىلىلەر ياشايدىغان جايلارغا كېلىپ ماكانلاشتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇيغۇر-ئوغۇز ئەدەبىي تىلى ئۆزىنىڭ شېۋە ئاساسىنى بۇزىمىغان ھالدا تارىخىي تەرەققىياتىنى داۋاملاشتۇردى .

10-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن ئېتىبارەن تۈركىي تىللىق خەلقلەر ئىچىدە يەنە بىر قېتىم قايتىدىن تەقسىملىنىش جەريانى كېلىپ چىقتى. بۇ قېتىمقى ھەرقايسى قەبىلىلەرنىڭ كۆچۈش-يۆتكىلىش ھادىسىلىرى ئىچىدە ئوغۇزلارنىڭ يېرىمىدىن گەۋدىلىك بولدى. ئوغۇز قەبىلىلىرى غەربكە كۆچۈپ ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ غەربىي قىسمى ۋە خۇراسان قاتارلىق جايلاردا بۈيۈك سالجۇقلار سۇلالىسىنى تىكلدى ۋە ئەسلىدىكى ئۇيغۇر-ئوغۇز ۋە كېيىنكى ئۇيغۇر-قارلۇق ئەدەبىي تىللىرىدىن پەيدا قىلىندىغان ئوغۇز-قىپچاق تىلىنى شەكىللەندۈردى. شۇنىڭدىن كېيىن مۇشۇ تىل ئاساسىدا يېڭى بىر ئەدەبىي تىل ۋۇجۇدقا كەلدى. بۇ تىل غەرب ئالىملىرىنىڭ ئىلمىي ئەسەرلىرىدە « ئوغۇز-سالجۇق » ياكى « ئوغۇز-تۈركمەن » ئەدەبىي تىلى دېگەن نام بىلەن ئاتالدى .

شۇنداق قىلىپ، 10-ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە 11-ئەسىرنىڭ بېشىغا كەلگەندە بارلىق تۈركىي تىللار ئۇيغۇر-ئوغۇز، ئۇيغۇر-قارلۇق ۋە ئوغۇز-تۈركمەن دېگەنلەردىن ئىبارەت بولغان ئۈچ ئەدەبىي تىلغا مەركەزلەشتى. مەھمۇد كاشغەرىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» سەرلەۋھىلىك نادىر ئەسىرى ئەنە شۇنداق بىر ئالاھىدە تارىخىي شارائىتتا كاشغەر (قەشقەر) ۋە بالاساغۇننى قوش ئاستانە قىلغان قاراخانىلار سۇلالىسىدىكى ئۇيغۇر-قارلۇق ئورتاق تىلى مۇھىتىدا بارلىققا كەلگەن. بۇ يەردە شەرتلىك ھالدا « ئۇيغۇر-قارلۇق » دەپ ئاتىلىۋاتقىنى ئەينى دەۋردىكى قاراخانىلار زىمىنلىرىنى ماكان قىلغان بارلىق تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ تىللىرى ۋە شېۋىلىرىگە ۋەكىللىك قىلاتتى .

مەزكۇر قەبىلىلەر تىزىملىكىدە خاتىرىلەنگەن بىرىنچى تۈركۈمدىكىلىرى ، يەنى شىمال تەرەپتىكىلىرى ئاساسەن ئوغۇز-قىپچاق تىلى دائىرىسىگە كىرىدۇ. شۇنداق بولغاچقا، خاقانىيە تىلىنىڭ ئىگىلىرىنى جەنۇبتىكى ئىككىنچى تۈركۈمدىن ئىزلەشكە توغرا كېلىدۇ. بۇ تۈركۈمدىكى غەربتىن سانغاندا چىگىللەردىن قالسا ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدىغىنى توخسى قەبىلىسى بولۇپ، ئۇلار ئىلى ۋادىسىغا جايلاشقاندى. ياغمىلار بولسا، ئىلىدىن قەشقەرگىچە بولغان يەرلەرگە تارقالغان. بۇ تىزىملىكتىكى ئۇيغۇرلار ئىدىقۇت ئۇيغۇرلىرىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇلار كۇچانىڭ شەرقىدىن ئۇيغۇرلارغا بولغان يەرلەرگە جايلاشقان. ياغما ۋە ئۇيغۇر ئاتالغۇلىرىنىڭ ئارىلىقىدا خاتىرىلەنگەن ئوغراق، چارۇق، چۇمۇل قەبىلىلىرى ، ئېھتىمال، قەشقەردىن قاراشەھەرگىچە بولغان ئارىلىقتىكى يەرلەردە ياشىغان بولسا كېرەك. بۇ قەبىلىلەر باشقا مەنبەلەردە تىلغا ئېلىنمايدۇ، شۇنداقلا ئۇلاردىن قالغان يادىكارلىقلارمۇ يوق. شۇڭا، ئۇلارنىڭ خاقانىيە تىلىنىڭ ئىگىسى بولۇش ئېھتىماللىقىنى مەنسۇخ قىلىشقا بولىدۇ. مۇشۇ بويىچە تەھلىل قىلغاندا، قەشقەرنى مەركەز قىلغان خاقانىيە ئۆلكىسىنىڭ ئاساسلىق ئاھالىسى ياغما قەبىلىسىدىن ئىبارەت بولۇپ چىقىدۇ. دېمەك، « تۈركىيىتىلەر دىۋانى » دا « خاقانىيە تۈركچىسى » دەپ تونۇشتۇرۇلغىنى ۋە دەۋرىمىز ئالىملىرى « ئۇيغۇر-قارلۇق تىلى » دېگەن شەرتلىك نام بىلەن ئاتىغىنى دەل ئاشۇ ياغما قەبىلىسىنىڭ شېۋىسىنى ئاساس قىلغان ئەدەبىي تىل دېگەن كۆزقاراشنى توغرا دېيىش لازىم .

بۇنداق يەكۈن تارىخىي پاكىتلارغا تامامەن ئۇيغۇن. قاراخانلار خانلىقى قۇرۇلۇشىنىڭ ھارپىسىدا توققۇز ئوغۇز خەلقى تارىم ۋادىسىدا قارلۇقلارنى مەغلۇپ قىلغان. شۇ مەزگىلدە ئەنە شۇ توققۇز ئوغۇزلارنىڭ بىر قىسمى بولغان ياغمىلار قەشقەرنى ئىشغال قىلغان ۋە شۇ يەردە ئولتۇراقلاشقان. تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ تارىخىنى تەتقىق قىلىش بىلەن تونۇلغان روسىيىلىك ئاكادېمىك ۋ. ۋ. بارتولد: « ئەينى دەۋردە ياغمىلار قارلۇقلارنى قەشقەردىن سىقىپ چىقىرىپ، ئۆزلىرى شۇ يەردە ماكانلاشقان » دەپ كۆرسىتىدۇ. [7]

تۈركىيە ئالىمى رىشات گەنج ئۆزىنىڭ « مەھمۇد كاشغەرىگە كۆرە تۈرك دۇنياسى » ناملىق كاتتا ئەسىرىدە يۇقۇرىقىدەك كۆزقاراشنى راۋاجلاندۇرۇپ مۇنداق دەيدۇ: «... تارىخىي ئەسەرلەردە ياغما ھۆكۈمدارلىرىنىڭ توققۇز غۇز (توققۇز ئوغۇز = ئۇيغۇر) ھۆكۈمدارلىرى ئۇرۇقىدىن بولغانلىقى، ئۇلارنىڭ ھۆكۈمدارلىرى بۇغراخان ئۇنۋانى بىلەن ئاتالغانلىقى كۆرسىتىلگەن. ئۇيغۇرلارنىڭ بىر قوۋمى بولغان ياغمىلار ئۇيغۇر خانلىقى يىمىرىلگەندىن كېيىن غەربكە كۆچۈپ، قەشقەر دىيارىغا كەلگەن ۋە بۇ يەردە قارلۇقلاردىن تارتىۋېلىپ ئۆزلىرى ماكانلاشقان بولۇشى ئېھتىمال. ئۇلارنىڭ ھۆكۈمدارلىرىنىڭ خان ئۇنۋانىنى قوبۇل قىلغانلىقىمۇ شۇبەھسىز. » رىشات گەنج يۇقۇرىدىكى بايانلىرىغا ئۇلاپ يەنە مۇنداق دەيدۇ: « مەھمۇد كاشغەرىنىڭ تۈركچە ياكى خاقانىيە تۈركچىسى دېگىنى شۇ ياغمىلارنىڭ شېۋىسى بولسا كېرەك. » [8]

10- ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا نامەلۇم ئاپتورتەرىپىدىن يېزىلغان « ھۇدۇدۇلالەم » (ئالەمنىڭ چېگرىلىرى)

ناملىق ئەرەبچە ئەسەرنىڭمۇ خىسۇس ياغمىلار توغرىسىدىكى 13-بەددا ، ياغمىلارنىڭ يەرلىرى توققۇز ئوغۇزلار ۋە قارلۇقلارنىڭ چېگرىلىرىغا تۇتىشىدىغانلىقى سۆزلىنىدۇ. شۇنىڭغا ئۇلاپ يەنە: «ئۇلارنىڭ (ياغمىلارنىڭ) خانلىرى توققۇز ئوغۇز خانلىرى بىلەن ئۇرۇقداش» دەپ قەيتقىلىدۇ. شۇ بايانلارنىڭ ئاخىرىدا قەشقەر، ئاتۇش ۋە يەنە قايسىدۇر بىر نامى ئېنىقلىماي قالغان شەھەر ياغمىلارنىڭ يۇرتلىرى دەپ كۆرسىتىلىدۇ. [9]

«جوڭگو تارىخ خەرىتىلىرى» توپلىمىنىڭ 36-، 37-بەتلەردىكى «بەش دەۋر، ئون دۆلەت» (مىلادىيە 907—960-يىللىرى) خەرىتىسىدە قارلۇقلارنىڭ ماكانى ئىسسىقكۆلنىڭ جەنۇبىي بويلىرىدا، ياغمىلار ياشىغان يەرلەر بولسا، پامىر تاغلىرىدىن تارتىپ ئاتۇش، قەشقەر ئەتراپلىرىدىكى جايلاردا كۆرسىتىلگەن. دېمەك، «ھۇدۇدۇللام» دىكى مەلۇمات بىلەن مەزكۇر خەرىتىدە كۆرسىتىلگەن تامامەن ئوخشاش. «ھۇدۇدۇللام» نىڭ خەنزۇچە تەرجىمىسىنى ئىشلىگەن ۋاڭجىلىي ئەپەندى كەلتۈرگەن نەقىلە يەنە: «مەجمۇئە تۇل تەۋارىخ» تا ياغمىلارنىڭ خانىبۇغراخان دەپ ئاتىلىدۇ، دەپ كۆرسىتىلگەن. دېمەك، بۇنىڭدىنمۇ خاقانىيە خەلقىنىڭ ياغمىلارغا ئىكەنلىكىنى كۆرگىلى بولىدۇ. چۈنكى قاراخانلارنىڭ «بۇغراخان» دەپ ئاتىلىدىغان چوڭ خانلىرى قەشقەردە ئىدى. باشقا جايلاردىكى خانلار «ئىلىخان»، «تابغاچخان» دېيىلگەن بولسىمۇ، «بۇغراخان» دەپ ئاتالمىغان. يۇقۇرىدىكى پاكىتلار ئەينى دەۋردە ياغمىلارنىڭ قەشقەر ۋە ئاتۇشتا ياشىغانلىقىنى تولۇق ئىسپاتلاپ بېرەلەيدۇ.

بىر قىسىم ئالىملار «ياغمىلار قەشقەردە ياشىغان» دېگەن نەپەسكە قوشۇلالمايدۇ. لېكىن ئۆزلىرىنىڭ كۆز قارىشىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن كىشىنى قايىلىقلىغۇدەك دەلىل-ئىسپات كەلتۈرەلمەيدۇ. ئۇلار پەقەت «مەھمۇد كاشغەرى ئىلىۋادىسىدا ياغمىلار ياشايدۇ دەپ كۆرسەتكەن» دېگەن نىسالىغا ئالالايدۇ. دەۋر ۋە قە، «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئۇيغۇرچە تەرجىمە نۇسخىسىنىڭ 124- ۋە 531-بەتلەردە ياغمى، توخسى، چىگىل قەبىلىلىرىنىڭ ئىلى ۋادىسىدا ياشايدىغانلىقى كۆرسىتىلگەن. بۇ مەلۇماتتىن 10-، 11-ئەسىرلەردە ئىلى دەريا بويلىرىدىمۇ ياغمىلارنىڭ بىر بۆلۈكى ياشىغانلىقى مەلۇم. لېكىن بۇ ھەرگىزمۇ «قەشقەر ۋە ئاتۇشتا ياغمىلار يوق» دېگەن نىسبەلەرمە يەيدۇ.

ئەمدى بىز دېققەتتىمىزنى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكىمۇ خىسۇس تۈركىي تىللار توغرىسىدا ئېيتىلغان مەلۇماتلارغا ئاغدۇرۇپ باقايلى. مەھمۇد كاشغەرى تۈركىي تىللارنى تونۇشتۇرۇپ، ئەينى دەۋردىكى قەبىلىلەردىن تۆۋەندىكىلەرنى «ساپ تۈركچە تىلدا سۆزلىشىدۇ» دەپ زىكىر قىلىدۇ. بۇلار: ئۇيغۇر، قىرغىز، قىپچاق، ئوغۇز، توخسى، ياغمى، چىگىل، ئوغراق، چارۇق. دېمەك، بۇنىڭدىن خاقانىيە تىلى، يەنى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا ئىپادىلەنگەن تىل مانا مۇشۇ قەبىلىلەرنىڭ بىرىگە ياكى بىر قىسىمغا تەئەللۇق دېگەن

مەنە چىقىدۇ .

يۇقۇرىدا كەلتۈرۈلگەن دەلىللەردىن كۆرۈشكە بولىدۇكى، «دىۋان» دا ئىپادىلەنگەن تىل ياغما شېۋىسى ئاساسدا شەكىللەنگەن ، دېگەن پىكىرىمىزگە دەرسالماقلىق ئىلمىي ئاساسقا ئىگە. مەزكۇر ماقالىنىڭ ئاپتورى خاقانىيە تىلىنىڭ تەۋەلىك مەسىلىسىدىكى ياغما كۆزقارىشىنى توغرا، لېكىن تولۇق ئەمەس دەپ پېسابلایدۇ .

مۇنداق بىر پاكىتقا دېققەت قىلايلى، مەھمۇد كاشغەرى مۇنداقچۈشەندۈرىدۇ: « تىللارنىڭ يېنىكى ئوغۇز تىلى، توغرىسى توخسى ۋە ياغما تىللىرى...» بۇنىڭدا « يېنىكى » ۋە « توغرىسى » دېگەن ئېنىقلىغۇچىلارغا دېققەت قىلىش كېرەك. « يېنىك » دېگىنى، ئېھتىمال، تەلەپپۇز قىلىشقا ئاسان دېگەنلىكىنى بىلدۈرسە كېرەك. « توغرا » دېگىنى، شۇبھىسىزكى، ئەدەبىي تىل قائىدىلىرىگە ئۇيغۇن دېگەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. شۇڭا، توخسى ۋە ياغما قەبىلىلىرىنىڭ تىللىرىنى « تۈركىي تىللار دىۋانى » دا ئىپادىلەنگەن ئەدەبىي تىلغا ۋەكىللىك قىلىدۇ دەپ مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇ .

بىز خاقانىيە تىلىنى ئۇيغۇر-قارلۇق تىلى دەپ ئاتىدۇق. لېكىن مەھمۇد كاشغەرى تۈركىي قەبىلىلىرىنى تونۇشتۇرغاندا بولسۇن ۋە ياكى تۈركىي تىللارنى چۈشەندۈرگەندە بولسۇن، قارلۇقلارنى تىلغا ئالمايدۇ. بۇنىڭدىكى سەۋەبى شۇنداق دەپپەرەز قىلىشقا بولىدۇكى، يۇقۇرىدا قەيت قىلىنغاندەك، 11- ئەسىردە قارلۇقلارنىڭ ئۇرۇق-قەبىلىلىرى جىددىيلىك بىلەن خاقانىيە ئاھالىسىگە قوشۇلۇپ، ئۆزلىشىپ كېتىۋاتقان بولغاچقا، مەھمۇد كاشغەرى ئۇلارنى « خاقانىيە تۈركلىرى » گە ئوخشىمايدىغان باشقا خەلق دەپ ھېسابلىمىغان بولسا كېرەك. شۇنداقلا، قارلۇقلار ئۆز قەبىلىلىرىنىڭ تىلى بىلەن قەشقەر ئاھالىسىنىڭ تىلى ئوتتۇرىسىدا تىلغا ئالغۇدەك پەرقكۆرۈلمىگەن بولسا كېرەك. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، قارلۇقلارنىڭ ئىسسىقكۆل ۋە ماۋارا ئۈنەھىردە ئولتۇراقلاشقان بىر قىسمى — چىگىللەر قەشقەردىن چەتتە رەكبولۇپ، ئۆزلىرىنىڭ خاسلىقىنى ساقلاپ قالغان. شۇڭا ئۇلار مەھمۇد كاشغەرىنىڭ قەبىلىلىرى تىزىملىكىدە ئايرىم كۆرسىتىلگەن. باشقىچە ئېيتقاندا، قارلۇقلارنىڭ خاقانىيە ئاھالىسىگە قوشۇلۇپ كەتمەي ئايرىلىپ قالغىنى ئاشۇ چىگىللەردىن ئىبارەت بولسا كېرەك. 8-، 9- ئەسىرلەرگە ئائىت مەڭگۈ تاشلاردا قارلۇقلار « ئۈچ قارلۇق » دېگەن نام بىلەن خاتىرىلەنگەن. بۇ نام قارلۇقلارنىڭ ئۈچ قەبىلىدىن تەركىب تاپقانلىقىنى ئۆتتۈرىدۇ. چىگىللەر ئەنە شۇ ئۈچ قەبىلىنىڭ بىرى ئىدى. ھالبۇكى، مەھمۇد كاشغەرىنىڭ دەۋرىگە كەلگەندە بۇ ئۈچ قارلۇق قەبىلىسىدىن پەقەت چىگىللەرلا ساقلىنىپ قالغان بولۇپ، باشقا ئىككى قەبىلە يوقالغان. ئېھتىمال ، ئۇلار تارىم ۋە ئىلى ۋادىلىرىدىكى تاشپىلەرگە قوشۇلۇپ كەتكەن بولسا كېرەك .

ئاخىرىدا خۇلاسە تەرىقىسىدە يەنە شۇنى تەكىتلەپ ئۆتۈشۈرۈركى، « تۈركىي تىللار دىۋانى » دىكى

مەلۇماتلار بىلەن 11-ئەسىردىكى تۈركىيەلىقلەرنىڭ ئومومىي ئېتنىك ۋە تىل تەرەققىيات ئەھۋالىنى بىرلەشتۈرۈپ تەھلىل قىلغاندا، خاقانىيە تىلىنىڭ تەۋەلىك مەسىلىسىنى بىرقەدەر ئوڭۇشلۇق ئايدىڭلاشتۇرغىلى بولىدۇ. مەھمۇد كاشغەرى ئۇيغۇر، قىرغىز، قىپچاق، ئوغۇز قاتارلىق تىللارنىڭ بىرلىكىنى «ساپ تۈركچە» دەپ ئاتايدۇ، ئەمما، پەقەت ياغما ۋە توختىلىرىنىلا «توغرا» دەپ مۇئەييەنلەشتۈرىدۇ. بۇنداق دېگەن، ئەلۋەتتە، يېزىق تىلىنىڭ قائىدىلىرىگە ئۇيغۇن، دېگەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. مۇشۇ تەبىرىگە ئاساسەن بىز 11-ئەسىردىكى قاراخانىلارنىڭ ئەدەبىي تىلىدىن ئىبارەت بولغان ۋە «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا ئوغۇز ۋە قىپچاق تىللىرىغا سېلىشتۇرۇلغان خاقانىيە تىلىنى توختى ۋە ياغما قەبىلىلىرىنىڭ شېۋىلىرى ئاساسدا شەكىللەنگەن دەپ ئېيتالايمىز.

25. "تۈركىي تىللار دىۋانى" دا ئىپادىلەنگەن

ئىلىم-مەرىپەت ۋە مائارىپ قارشى

غايپار روزى

جاھان ئىلىم ئەھلىگە تونۇش بولغان مەشھۇر ئىلمىي ئەسەر <تۈركىي تىللار دىۋانى> (تۆۋەندە قىسقارتىلىپ <دىۋان> دەپ ئېلىندى) بىزگە قەدىمكى ئۇزاق تارىخقا ئىگە باي تۈركىي تىلىنىڭ مول، بىباھا جەۋھەرلىرىنى قالدۇرۇش بىلەن بىرگە، قاراخانىيلار دەۋرىنى مەركەز قىلغان پۈتۈن تۈرك - ئۇيغۇر خەلقلەرنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادى، مەدەنىيەت، ھاكىمىيەت، ئىلىم - پەن، يېزا ئىگىلىك، سەنئەت، دىن، ھۈنەر - سەنئەت، تېبابەتچىلىك، تارىخ، پەلسەپە، ئاسترونومىيە - كالىندارچىلىق، جۇغراپىيە، بالىلار ئىلمى، ئەخلاق ۋە ئۆرپ - ئادەتلىرىنى ئۆز دەۋرىنىڭ يۇقىرى سەۋىيىسىدە باي تىل ماتېرىياللىرى ئارقىلىق روشەن ئىپادىلەپ بەرگەن مۇكەممەل قامۇستۇر. □ ئالىم مەھمۇد قەشقەرى ئىسلام دىنى بىلەن ئەرەب تىلى ئۈستۈنلۈك ئىگىلەپ تۇرۇۋاتقان تارىخىي شارائىتتا، باتۇرلارچە ئوتتۇرىغا چىقىپ، تۈرك مەدەنىيىتىنىڭ ئەرەب مەدەنىيىتىدىن قېلىشمايدىغانلىقى ھەم <تۈركىي تىل بىلەن ئەرەب تىلى بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتتەك تەڭ چېپىپ كېتىۋاتقانلىقى> نى نامايەن قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئابروپىنى تىكلەش ئۈچۈن، پۈتكۈل تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىلىم - مەرىپەت ۋە مائارىپ ئىدىيىسىگە ۋەكىللىك قىلىپ، ئۇزاق ئۆتمۈشتىكى تۈرك - ئۇيغۇر خەلقلەرنىڭ ماددىي مەدەنىيىتى ۋە مەنىۋى مەدەنىيىتى جەھەتتىكى ئىلمىي ئىقتىدارىنىڭ قانچىلىك سەۋىيىدە ئىكەنلىكىگە <دىۋان> سەھىپىسى ئارقىلىق گۇۋاھلىق بېرىپ، ئەينى دەۋردىكى تۈرك - ئۇيغۇر خەلقلەرنىڭ ئىلىم - مەرىپەت ۋە مائارىپ قارىشىنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئىكەنلىكىگە جاۋاب بېرىدۇ. □ تىلشۇناسلىق جەھەتتىكى بۇ ئۇلۇغ ئىلمىي ئابىدىنىڭ مەيدانغا كېلىشى پۈتكۈل قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ ئىلىم - پەن ساھەسىگە يەنە بىر ئۇلۇغ ئىلمىي ئابىدە <قۇتادغۇبىلىك> بىلەن بىرلىكتە ئەبەدىي يىقىلمايدىغان كاتتا مۇنار تىكلەپ بەردى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن <دىۋان> نىڭ ئىلمىي شۆھرىتى يالغۇز ئۇيغۇر - تۈرك خەلقلەرنىڭ مەدەنىيەت خەزىنىسىدىلا ئەمەس، بەلكى جاھان مەدەنىيەت خەزىنىسىدىمۇ ئالاھىدە يۈكسەك ئورۇندا تۇرۇپ كەلمەكتە □ م. روزېنتال، پ. يۇدېنلار <شەرق مەدەنىيىتى كاۋكاز، مەركىزىي ئاسىيادىكى ھەرقايسى مىللەت خەلقلەرنىڭ مەدەنىيىتى، ئەرەب ۋە باشقا ھەرقايسى مىللەت خەلقلەرنىڭ مەدەنىيىتى ئوتتۇرا ئەسىردە (13 - ئەسىرگىچە) غەربىي ياۋروپانىڭ مەدەنىيىتىدىن ئېشىپ كەتتى (> <ئۇلۇغ ئىلمىي ئابىدە <قۇتادغۇبىلىك>>، 568 - بەتتە كەلتۈرۈلگەن نەقىل). دېگىندەك، مەركىزىي ئاسىياغا جايلاشقان قەدىمكى شىنجاڭ ئۆزىنىڭ شانلىق مەدەنىيەت تارىخىدا ھەرقايسى تىل، دىن، مەدەنىيەت، ئىقتىساد ئامىللىرىنىڭ <يىپەك يولى> تۈگۈنىدە تەڭلا ئۇچرىشىش نەتىجىسىدە سىنكىرتىك مەدەنىيەت ئامىللىرىنى شەكىللەندۈرۈپ، ئەينى دەۋردە شىنجاڭدا قۇرۇلغان خانلىقلارنىڭ مائارىپ، ئىلىم - پەن مەدەنىيىتىگە زور تەسىر كۆرسەتكەندى □ . تارىخىي ھەم يازما مەنبەلەر X ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە XI ئەسىردىن باشلاپ، قاراخانىيلار سۇلالىسىنى مەركەز قىلغان جايلار ئىلىم - مەرىپەت ۋە ئىسلام مائارىپىنىڭ ئاساسلىق مەركەزلىرىگە ئايلاندىغا باشلىغانلىقى توغرىسىدا بىزگە مەلۇمات بېرىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇيغۇر كلاسسىك مائارىپى ئورخۇن، شامان ۋە مانى دەۋرى (552 - 844 - يىللار)، ئىدىقۇت مائارىپى دەۋرى (850 - 1250 - يىللار) ھەم

بۇددىزم مائارىپى دەۋرى (75 - 992 - يىللار) جەريانلىرىدىن ئۆتۈپ، كېيىن قەشقەرنى مەركەز قىلغان قاراخانىيلارنىڭ ئىسلامىيەت مائارىپى دەۋرى (870 - 1211 - يىللار) گە قەدەم قويدى (ئابدۇللا تالىپ >: ئۇيغۇر مائارىپ تارىخىدىن ئوچىرىكلار<، 36-بەت. (بۇ دەۋردىكى مەدەنىيەت - مائارىپ ئۇيغۇر كلاسسىك مەدەنىيەت - مائارىپىنىڭ يۇقىرى پەللىسى بولۇپ، پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيادا زور شۆھرەت قازانغانىدى □. قاراخانىيلار دەۋرىدىكى مەدەنىيەت - مائارىپ تەرەققىياتىنىڭ يۇقىرىقىدەك مۇۋاپپەقىيەتكە ئېرىشىش تارىخىنى قىسقىچە بايان قىلىپ ئۆتسەك، ئەھۋال مۇنداق ئىدى: قاراخانىيلارنى مەركەز قىلغان رايونلاردا بۇددا دىنىنىڭ ئورنىنى ئىسلام دىنى ئىگىلىدى. ئىسلام دىنىنىڭ ھۆكۈمران ئىدىپولوگىيىگە ئۆتۈشى، پۈتكۈل قاراخانىيلار مىقياسىدا ئىسلام دىنىنىڭ ئومۇملىشىش ۋە چوڭقۇرلىشىش ۋە زىيىتىنى ئىلگىرى سۈردى، بۇنىڭغا ئەگىشىپ شۇ دەۋردە دۇنيادا خېلىلا ئىلغار سانالغان ئەرەب - ئىسلام مەدەنىيىتى ئوتتۇرا ئاسىيا، جۈملىدىن مەركىزىي ئاسىيا خەلقلەر مەدەنىيىتىگە زور تەسىر كۆرسىتىپ قالماي، بەلكى ئوتتۇرا ئاسىيادا تۈركىي خەلقلەر ئىچىدە ئىسلام دىنىنى تۇنجى بولۇپ قوبۇل قىلىپ قۇرۇلغان قاراخانىيلارنىڭ ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىي تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈردى. بۇ ھال قاراخانىيلارنىڭ ئىلىم - پەن، مەدەنىيىتىنى پەيدىنپەي دۇنيادىكى ئىلغار پەن - مەدەنىيەت قاتارىدىن ئورۇن ئېلىشقا، ئۇيغۇرلارنى بولسا، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى مەدەنىيەتلىك مىللەتلەر قاتارىدىن ئورۇن ئېلىشقا شەرت ھازىرلاش ئىمكانىيىتى بەرگەندى. بۇ خىل مەدەنىيەت ھادىسىسى قاراخانىيلار دەۋرىدىكى مەدەنىيەت - مائارىپ تەرەققىياتىنىڭ مۇقەررەر نەتىجىسى ئىدى □. يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتقاندا، قاراخانىيلار سۇلالىسى تەۋەسىدە سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ئىسلام دىنىغا بەيئەت قىلغاندىن كېيىن، ئىسلام دىنى تەدرىجىي ئومۇملاشتۇرۇلۇپ، بۇددىزم ئاساسىدىكى ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت - مائارىپ زور چەكلىمىگە ئۇچراپ، ئىسلام ئەقىدىلىرى بويىچە ئىسلاھ قىلىندى. بولۇپمۇ سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن مەزگىللەردە شۇ دەۋر ئىسلام مەدەنىيەت - مائارىپىغا لايىق ئىسلام دىنى مەكتەپ ۋە مەدرىسلىرى قاراخانىيلار سۇلالىسى تېررىتورىيىسىدە كەينى - كەينىدىن بارلىققا كېلىشكە باشلىدى. بۇ - قاراخانىيلار سۇلالىسى ئىسلام مائارىپىنىڭ باشلىنىشى ئىدى >. مەدرىسە ئىساجىيە <سۇتۇق بۇغراخان دەۋرىدىكى قاراخانىيلارنىڭ تۇنجى ئالىي بىلىم يۇرتى ھېسابلىناتتى. تارىخ مىلادىيە 960 - يىلىغا كەلگەندە، مۇسا ئارسلانخان ئىسلام دىنىنى دۆلەت دىنى دەپ جاكارلىغاندىن كېيىن، خانلىق مەدرىسە ۋە كۈتۈپخانىلار تەسىس قىلىندى. بۇ مەدرىس - ئالىي بىلىم يۇرتلىرىدا بىر قىسىم يۇقىرى مەلۇماتلىق خادىملار يېتىشىپ چىقىپ، قاراخانىيلار ھاكىمىيىتىنىڭ ھەرقايسى تەرەپتىن مۇستەھكەملىنىشىگە ھەم سۇلالە ھۆكۈمرانلىق قىلغان كەڭ رايونلارنىڭ ئومۇميۈزلۈك ئىسلاھلىشىشىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە زور رول ئوينىدى. شۇنداقلا قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ ئىلىم - پەن مائارىپىنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشىدىمۇ رولى چوڭ بولدى □. زۆرۈرىيەت تۈپەيلى، خانلىق دائىرىسىدىكى دىنىي مەكتەپ ۋە مەدرىسلەر ئىسلام دىنى ئاساسىدىكى ئىلىم - مەرىپەت ۋە بىلىم يۇرتلىرىغا

ئۆزگەرتىلدى، بولۇپمۇ، مەشھۇر خانلىق ئالىي ئوقۇتۇش يۇرتى > — مەدرىسە ئى ساچىيە <دە تەرەققىياتنىڭ تۈرتكىسىدە خەلقئارادىكى پەننىي دەرىسلەرنىڭ ئىشكى ئېچىلىپ، مەرىپەتپەرۋەر ئالىم — ئۆلىمالارنىڭ قىزغىن ھىمايىسىگە ئېرىشىپ، ئوقۇتۇش مەزمۇنى ۋە دەرىسلەر ئاساسىي جەھەتتىن مۇقىملاشقاندى. دىنىي مەكتەپ (باشلانغۇچ مەكتەپ)، قارىخانا (دىنىي كەسپىي ئوتتۇرا مەكتەپ) (لاردا ئاساسلىقى ئەرەب ئەدەبىياتى، <قۇرئان كەرىم >دىن پارچىلار، دىنىي مۇراسىم قائىدىلىرى ۋە بىر قىسىم شەرق ئالىملىرىنىڭ شېئىرلىرى ئۆتۈلسە، ئالىي بىلىم يۇرتى — مەدرىسلەردە دىنىي ئەقىدىلەر بىلەن <قۇرئان كەرىم > ۋە <ھەدىس >لەرنىڭ مەنىسىنى تەپسىرلەش، ئەرەب ئەدەبىياتى، ئەرەب، پارىس گرامماتىكىسى، ئىسلام پەلسەپىسى ۋە ئىسلام قانۇنشۇناسلىقى قاتارلىقلار بىلەن چەت ئەل تىلى، يۇنان پەلسەپىسى، ماتېماتىكا، لوگىكا، تارىخ، جۇغراپىيە، ئاسترونومىيە، تېبابەتچىلىك، سپاگەرچىلىك) جەڭ تاكتىكىسى (قاتارلىق ئىلىملەرنى ئۆگىنىشنى ئاساس قىلىپ ئۆتەلتى. بۇ مەشھۇر <مەدرىسە ئى ساچىيە > گە ئۆز دەۋرىنىڭ داخلىق ئالىم — ئۇستازلاردىن ھۈسەيىن ئىبىن خەلەب، سەئىد جالالىدىن باغدادى، خوجا ياقۇپ سۇزۇكى، ھۈسەيىن پەيزۇللا، جامالىدىن قەشقەرى، رەشىد ئىبىن ئەلى قەشقەرى، ئىمامدىن قەشقەرى قاتارلىق نۇرغۇن نوپۇزلۇق ئالىملار مۇئەللىملىك قىلغانىدى. بۇ بىر قىسىم مەشھۇر ئالىم ۋە ئۇستازلار دىنىي مۇتەئەسسىپلەرنىڭ قارشىلىقى ۋە كەمسىتىشىگە قارىماي، بۇ ئالىي بىلىم يۇرتىدا پەننىي دەرىسلەرنى ئۆگىتىش بىلەن شۇغۇللاندى ھەم ئىلىم — پەننىڭ قەدىرىگە يېتىدىغان قابىلىيەتلىك ئوقۇتقۇچى ۋە خادىملارنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈپ بەردى. ئەنە شۇلار قاتارىدا مەھمۇد قەشقەرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپقا ئوخشاش ئالىم — ئۆلىمالار ئىلىم تەھسىل قىلغان ھەم ئۆزلىرىنىڭ ئەقىل بۇلىقىنى ئىسلام مائارىپ تەلىم — تەربىيىسى ئارقىلىق ئېچىپ، سۈبىيىكتقا ئايلاندۇرغان، ئاندىن سۈبىيىكت ئاساسدىكى ئىچكىلىكنى ئوبىيىكتلاشتۇرۇشقا يۈزلەندۈرۈپ، بىلىم قۇرۇلمىسىنى بىر تەرەپتىن كېڭەيتىپ تەسرىچانلىققا ۋە راۋاجلىنىشچانلىققا ئىگە قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن، تەبىئىي ماھىيەتنى ئىجتىمائىي ماھىيەتكە ئايلاندۇرۇپ، يېڭىلىق يارىتىش تەرەققىياتىغا بېغىشلاپ پەلسەپە، تارىخ، تىلشۇناسلىق، فولكلور شۇناسلىق، ئەدەبىياتشۇناسلىق، ئەدەب — ئەخلاق، قانۇنشۇناسلىق، مەدەنىيەت — مائارىپ، ئېتنوگرافىيە، تېبابەتچىلىك، ئاسترونومىيە، جۇغراپىيە قاتارلىق جەھەتلەردە مول نەزەرىيىۋى ۋە ئەمەلىي بىلىملەرنى توپلاپ، دۇنيا مەدەنىيەت خەزىنىسىدە كەمدىن — كەم ئۇچرايدىغان مەدەنىيەت مىراسلىرىنى قالدۇرۇپ كەتكەندى. بۇ قاراخانىيلار مەدەنىيەت — مائارىپىنىڭ تەرەققىيات ئەھۋالىنى قىسقىچە چۈشەندۈرۈپ بېرىدىغان كۆرۈنۈشتۈر. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۆز ئەسىرىنىڭ كەلگۈسى ئەۋلادلار ئۈچۈن قانچىلىك مۇھىملىقىنى چۈشەنگەن م. قەشقەرى <دىۋان > نىڭ كىرىش سۆز قىسمىدا، ئۆز كىتابىنىڭ مەڭگۈلۈك يادىكارلىق ھەم يوقالماس روھىي بايلىق بولۇپ قېلىشىنى تىلەپ ئۆزىنىڭ سەمەرىلىك ئىلمىي ئىشى ھېسابلانغان مەشھۇر قامۇسى <دىۋان > نى باغدادتا ۋۇجۇدقا چىقىرىپ بولۇپ، مىلادىيە 1082 — يىلى باغدادتىن قەشقەرگە قايتىپ كېلىدۇ. ئىلىم — پەننى قىزغىن سۆيىدىغان، مەرىپەتپەرۋەر ئالىم ئۆز

يۇرتى ئوپالدا <مەھمۇدىيە مەدرىسى> نى تەسىس قىلىپ ئۆزى مۇئەللىملىك قىلىدۇ. بۇ مەدرىستىمۇ تەسىس قىلىنغان دەرسلەر ئاساسەن، <ساجىيە مەدرىسى> نىڭ دەرسلىرىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. ئۇنىڭدا دىنىي بىلىم ئوقۇتۇشى بىلەن ئىلمىي بىلىم ئوقۇتۇشى بىرلەشتۈرگەن. ئوقۇتۇش مەزمۇنى ۋە مەكتەپ باشقۇرۇش سىستېمىسى جەھەتتە، ئەرەب ئىسلام مائارىپىنىڭ سىستېمىسى، مەزمۇنى ۋە مەكتەپ باشقۇرۇش ئەنئەنىسى ھەم شەكلىنى قوبۇل قىلىپ، تېخىمۇ سىستېمىلاشتۇرغان ۋە ئۆزگىچە ئۇسلۇبقا ئىگە قىلغانىدى. بۇ بايان <ئىلىم - مەرىپەت - جەمئىيەت تەرەققىي قىلىشىنىڭ، خەلقنى بەخت - سائادەتكە ئېرىشتۈرۈشنىڭ بىردىنبىر كاپالىتى ئىكەنلىكىنى بالدۇر چۈشەنگەن ھەم ئۆزىنىڭ غايىسىگە ئايلاندۇرغان بىر پېشقەدەم مائارىپچىنىڭ ئېگىلىمەس - سۇنماس روھىنى گەۋدىلەندۈرىدۇ. ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقەرى <دىۋان> دىن ئىبارەت مەشھۇر قامۇسىدا، يۇقىرىدا ئەسكەرتىپ ئۆتكەندەك، كەڭ دائىرىلىك مەزمۇنلارنى جانلىق مىساللار بىلەن ئىزاھلاپ چۈشەندۈرۈپ بەرگەن. قىسقىسى، ئالىمنىڭ سەمەرىلىك ئەمگىكىدە بىلىم، ئەقىل، ئوي، تىل، شېئىر، سەنئەت، دانىشمەن، ئالىم، زۆرۈرىيەت، لۇغەت، ئېلىپبە، ئەسەر ۋە باشقىلار ئانالىز قىلىنغان. بۇ مەنىدىن تەھلىل قىلغاندا، ئالىمنىڭ شۇ دەۋردىكى مەۋجۇد ئىلىملەرنى پۇختا ئۆگەنگەن، قىزىقىش دائىرىسى كەڭ، مەكتەپ تەربىيىسى بىلەن ئۇستاز تەلىماتى ھەقىقىي ئۆزىگە سىغدۇرۇلگەن پېشقەدەم پېداگوگ ئىكەنلىكى بىلىنىدۇ > . دىۋان IX < - I I I I X > ئەسرگىچە بولغان قاراخانىيلار دەۋرىدىكى ئەدەبىيات توغرىسىدا ئەڭ دەسلەپكى ھەم تولۇق مەلۇمات بېرىدىغان بىردىنبىر مەنبە. ئۇنىڭدا ئەدەبىي مىراسلار <دىۋان> سەھىپىسىدە خۇددى نۇرلۇق يۇلتۇزدەك ئالاھىدە جۇلالىنىپ تۇرىدۇ. بۇ ئەدەبىي مىراسلار <ئوغۇزنامە> ۋە <كۆلتېكىن ئابىدىسى> نى ھېسابقا ئالمىغاندا، ھازىرغا قەدەر تېپىلغان ئەدەبىي مىراسلىرىمىزنىڭ ئەڭ قەدىمكىسى شۇنداقلا ئەڭ مول، ئەڭ رەڭدار نەمۇنىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئالىم مۇشۇ ئەدەبىي مىراسلار ئارقىلىق <ئىلىم - مەرىپەت ۋە مائارىپ> قارىشىنى تېخىمۇ كونكرېتلاشتۇرۇپ ئىپادىلىگەن > . دىۋان <دا شۇ دەۋر ئادەملىرىنىڭ بىلىم سەۋىيىسىنى سۆزلەر ۋە چۈشەنچىلەر ئارقىلىق ئەكىس ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان 5007 دىن ئوشۇق تېرمىن بېرىلگەن. سۆز - ئىبارىلەرنى سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق سۆزلۈكلەرنى جانلىق ئىپادىلەش ئۈچۈن ھەم لۇغەتچىلىكىمىزدە ھازىرغا قەدەر كۆرۈلۈپ باقمىغان يۇقىرى سەنئەت ماھارىتى بىلەن سۆزلۈكلەرگە ئورگانىك باغلاشتۇرۇش ئاساسىدا، بىر قەدەر چوڭراق ھەم مۇھىم قىممەتكە ئىگە بولغان 20 گە يېقىن ئەپسانە، رىۋايەت، قەدىمكى زاماندىن تارتىپ تۈركىي خەلقلەرنىڭ تۇرمۇشى، ئۆرپ - ئادىتى، مەدەنىي ھاياتى ۋە كۈرەش پائالىيىتى ھەم ئۇلارنىڭ ئىلىم - مەرىپەت، ئەقىل - پاراسەت، پېداگوگىكىلىق قاراشلىرىنى ئەتراپلىق بايان قىلىپ چۈشەندۈرىدىغان 224 كۈبلىت شېئىر - قوشاق؛ تۈركىي خەلقلەرنىڭ رېئال ھاياتتا كۆرگەن - بىلگەنلىرىنى قىسقىسى، دۇنياغا ۋە مەنىئەتكە قانداق قاراشنى بىلدۈرىدىغان، پەلسەپىۋىلىكى بىر قەدەر كۈچلۈك ئىپادىلەردىن تۈزۈلگەن 290 دىن ئارتۇق ماقال - تەمسىل، يىراق ئۆتمۈشتىكى ئىجتىمائىي ئەخلاق نورمىلىرىنى ئىپادىلەيدىغان، ئۆرپ

- ئادەت تۈسۈدىكى ئىككى ھېكمەتلىك سۆز تاللىنىپ كىرگۈزۈلگەن □. بۇ ئەدەبىي مىراسلار يالغۇز ئۇيغۇر - تۈرك خەلقلەرنىڭ XI ئەسىرنىڭ ئالدى - كەينىدىكى فولكلور ۋە يازما ئەدەبىياتىنىڭ ياخشى نەمۇنىسى بولۇپلا قالماي، بەلكى يېڭى تاش قوراللار دەۋرىدىن تارتىپ تاكى مۇئەللىپ ياشىغان دەۋرگىچە بولغان ئۇزاق تارىخىي باسقۇچتىكى تىل، ئەدەبىيات، تارىخ، دىن، مىللەت، فولكلور، مائارىپ، مەدەنىيەت، جەمئىيەت، تەبىئەت قاتارلىق پەن - ئىلىملەرنىڭ ياخشى نەمۇنىسىدۇر □. دىۋان < دىكى ھەر - بىر سۆزلۈكنى جانلىق ئىپادىلەش ئۈچۈن بېرىلگەن ئەدەبىي پارچىلارنى نەسرىي ۋە شېئىرىي ئەسەرلەر دېگەن ئىككى چوڭ تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ. نەسرىي ئەسەرلەر > : دىۋان < دا بېرىلگەن قۇلباق، ئوماي، ئىلاھى دەرەخ قاتارلىق تەڭرى - مەبۇدلار توغرىسىدىكى ئەپسانىلار، شۇ قاغان، ئارىلان تېكىن، ئىسكەندەر، تۈرك، ئۇيغۇر، ئوغۇز، تۈركمەن، تۈبۈت، چىگىل، 12 مۇچەل قاتارلىقلار توغرىسىدا شۇنىڭدەك ئوردۇكەنت، بارچۇق، قازۇن، ئەرتىش، تاشكەنت، بارمان، تابغاچ، تۇڭا، بارسقان قاتارلىق يەر - جاي، دەريا ناملىرىنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە ئۇلارنىڭ ئىسىم بولۇپ قېلىشى، سۆزلەرنىڭ مەنىسى توغرىسىدىكى ھەم يېمەك - ئىچمەك، زىبۇ زىننەت، بالىلار ئويۇنى، تەنتەربىيە پائالىيەتلىرىگە مۇناسىۋەتلىك رىۋايەتلەرنى كۆرسىتىدۇ □. شېئىرىي ئەسەرلەر ئاساسەن < دىۋان > دىكى ئىپىك، لېرىك شېئىرلارنى كۆرسىتىدۇ. ئىپىك شېئىرلار: ئالىپ ئەرتۇڭا توغرىسىدىكى ئىپوس پارچىلىرى بىلەن بىكەچ ئارىلان تېكىن داستانىدىن پارچە، ئۇيغۇرلارنىڭ تاڭغۇتلار بىلەن بولغان ئۇرۇشلىرى تەسۋىرلەنگەن شېئىرىي پارچىلار ۋە باشقا داستانلاردىن پارچىلاردا ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ. لېرىك شېئىرلار: ئەمگەك، جەڭ، مۇھەببەت، تەبىئەت تەسۋىرىگە ئائىت ناخشا - قوشاقلار، ئافراسىياب ۋە باشقا ئىسمى نامەلۇم قەھرىمانغا ئوقۇلغان مەرسىيە پارچىلىرى، بايرام ۋە مۇراسىم، پەندىنامە قاتارلىقلارغا دائىر قوشاق - نەزمىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ساقىنامىلەر، ماقال - تەمسىل، ھېكمەتلىك سۆزلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، تەبىئەت تەسۋىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك < قىش بىلەن ياز > نىڭ مۇنازىرىسىگە دائىر پارچىلارمۇ بېرىلگەن □. شۇ نەرسە دىققەتكە سازاۋەركى، < دىۋان > دا سۆزلۈكلەرنىڭ ئىستېمال مەنىسىنى جانلىق ئىپادىلەش ئۈچۈن بېرىلگەن فولكلور ۋە يازما ئەدەبىيات نەمۇنىلىرىنىڭ مۇتلەق زور كۆپچىلىكى < خاقانىيەنىڭ مەركىزى ئۆلكىسىدىكى خەلقلەر > (ئۇيغۇرلار) ئارىسىدا بارلىققا كەلگەن بولغاچقا، ئۇنىڭ ئىچىدىكى كۆپلىگەن قوشاقلار بىلەن لېرىك شېئىرلار مەلۇم تارىخىي شارائىت ئاستىدا يارالغان. شۇڭا، ئۇ بىر تەرەپتىن، قەدىمكى خاقانىيە خەلقىنىڭ ئۆرپ - ئادەتلىرىنى، ئۇلارنىڭ تەبىئەت ھادىسىلىرىگە ۋە شۇ دەۋر جەمئىيەت تۈزۈمىگە بولغان كۆز قاراشلىرىنى ھەم گۈزەل ئارزۇ - ئىنتىلىشلىرىنى ئېنىقلاپ ئۆگىنىشىمىزگە ياردەم قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن، مىللىي تىل ۋە ئەدەبىيات تارىخىنى ئۆگىنىشىمىزگە مۇناسىپ مەنپەئەت يەتكۈزىدۇ. ئۈچىنچى تەرەپتىن، ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئۆز دەۋرىنىڭ مەشھۇر تىلشۇناسلا ئەمەس، بەلكى مەشھۇر مىللەتشۇناس، فولكلورشۇناس ۋە ئەدەبىيات تەتقىقاتچىسى ئىكەنلىكىنى

ئىسپاتلايدۇ □. مەنئى مەدەنىيلىك ئۆز نۆۋىتىدە ئىنسانىيەت مۇناسىۋىتىگە ھەم روھىيىتىگە، غايىسىگە بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىپ قالماي، بەلكى سىياسىي، مەدەنىيەت، مائارىپ، ئىلىم - پەن تەرەققىياتىغا ئوخشىمىغان دەرىجىدە تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئۇنىڭ بۇ خىل ئىجابىي رولىغا قاراپ، ئۇنى ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي ئەخلاق ۋە ئىلىم - مەرىپەت ئۆلچىمى بىلەن كونكرېتلاشتۇرۇپ ئىپادىلەشكە بولىدۇ > □. دىۋان <دا بۇ خىل مەدەنىيەت ھادىسىسى خەلق ئىچىدە بىر قەدەر كۈچلۈك مىللىي خۇسۇسىيەت ۋە تەسىرچانلىققا ئىگە بولغان ئەدەبىي پارچىلار، شېئىر - قوشاق، ماقال - تەمسىل ۋە يازما ئەدەبىيات شەكىللىرى ئارقىلىق ناھايىتى ئىخچام، ئوبرازلىق، جانلىق ھالدا ئىپادىلەنگەن > □. دىۋان <دىكى ئەدەبىي مىراسلار سانىنىڭ كۆپلۈكى، تارىخىي چىنلىقنىڭ كۈچلۈكلىكى، مەزمۇنىنىڭ ساپ ھەم موللىقى، شەكىلنىڭ رەڭدار، كۆپ خىللىقى بىلەن ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدۇ. بولۇپمۇ بۇ ئېسىل ئەدەبىي مىراسلار ئىچىدىكى ئىلىم - مەرىپەت ۋە مائارىپ ئىدىيىسى سىغدۇرۇلگەن ئەدەبىي پارچىلار ئىلمىي جەھەتتىن يۈكسەك قىممەتكە ئىگە بولۇپ، ئالىم مەھمۇد قەشقەرنىڭ يىراقنى كۆرەنلىك بىلەن كۆڭلىگە پۈككەن جەمئىيەت تەرەققىياتى، ئىجتىمائىي ئەخلاق، ئىنسانىيەت بەخت - سائادىتى پەقەت ئىلىم - بىلىم ئۆگىنىش، ئىلىم - مەرىپەت بىلەن شۇغۇللىنىش ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ، دېگەن ئۇلۇغ تەسەۋۋۇرغا ۋەكىللىك قىلىدۇ. بۇ ئۆز نۆۋىتىدە ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقان ھەم تەھسىل ۋە تەتقىقات ئۈچۈن ئىزدىنىۋاتقان ئىلىم ئەھلىلىرى ئۈچۈن تولمۇ ئەھمىيەتلىك بولۇپلا قالماي، بەلكى كۈچلۈك ئىلھام بېرىدۇ. مەسىلەن > ▲ □: قۇت بەلگۈسى بىلىك (بەخت بەلگىسى بىلىم > (I) دىۋان <توم، 557 - بەت >). دېگەن ماقالدا بىلىم بەخت - سائادەتكە ئېرىشىشنىڭ بەلگىسى، دۇنيادا ئۇنىڭغا ئېرىشىشتىن ئارتۇق بەخت ۋە دۆلەت بولمايدۇ دېگەن ئىلىم - مەرىپەت ئىدىيىسى ئالغا سۈرۈلگەن بولۇپ، ئىنسانىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتى ۋە ئەخلاق مۇناسىۋەتلىرىدە ئىلىم - بىلىم ۋە مەرىپەتنىڭ رولىنى ئالاھىدە گەۋدىلەندۈرۈپ كۆرسىتىپ بېرىدۇ، ھاياتنى جاھالەت قاراڭغۇلۇقىدىن ئاجرىتىپ تۇرغۇچى ۋە يورۇقلۇق ھەم ئەقىل گۈلىستانىغا باشلاپ، نىشان كۆرسەتكۈچى مۇھىم ئالامەتلەرنىڭ بىرى بىلىم ئىكەنلىكىنى چوڭقۇر ھېس قىلدۇرىدۇ، شۇنداقلا ياشلارنىڭ جاپاغا چىداپ بىلىم ئىگىلەش ۋە ئۇنى ئىشلىتىشى ئىنتايىن زۆرۈر ئىكەنلىكى تەۋسىيە قىلىنىدۇ > ▲ □. ئۇلا بولسا يول ئازماس، بىلىك بولسا سۆز يازماس (بەلگە بولسا يولدىن ئازماس، بىلىم بولسا سۆزدىن قايماس > (I) دىۋان <توم، 113 - بەت >). دېگەن ماقالدا، چۆل جەزىرىدە يول كۆرسىتىدىغان بەلگە بولسا، يولدىن ئېزىپ قالمايدۇ، كىشىدە بىلىم بولسا سۆز - نۇتۇقتا يېڭىلىشىمايدۇ، دېگەن مەزمۇن يورۇتۇلۇپ، كىشىلەردە ئىلىم - بىلىم، ئەقىل - پاراسەت بولغاندا، ھەرقانداق ئىشنى توغرا نىشان بىلەن ۋۇجۇدقا چىقىرىشقا بولىدىغانلىقىنى مەنتىقىلىق كۈچلۈك، مەزمۇنى چوڭقۇر، ئىخچام تىل ئارقىلىق گەۋدىلەندۈرۈپ بەرگەن > ▲ □. كىچىكىدە قاتمىغانسا ئۇل غازۇ سەۋنۇر <كىچىكىدە قېتىقنىسا، چوڭ بولغاندا سۆيۈنەر > (I) دىۋان <توم، 390 - بەت >). دېگەن ماقالدا، ئادەم كىچىكىدىن باشلاپ ئائىلىسى

ياكى مەكتەپلەردە ئەتراپلىق ياخشى تەربىيەلەنسە، مەۋجۇد ئىلىملەرنى، جۈملىدىن ئۆز ئەقىل - پاراسەت ۋە بىلىمگە تايىنىپ، ئۆزى قىزىقىدىغان پەن - تېخنىكىغا ئائىت ھۈنەر - سەنئەتلەرنى جاپاغا چىداپ، تىرىشىپ ئۆگەنسە، چوڭ بولغاندا ياكى بىرەر ئەمەلىي خىزمەت ۋە كەسپ بىلەن شۇغۇللانغاندا، ھېچقانداق قىيىنچىلىقلار، شۇ تەرىقىدىكى پەن - تېخنىكىلىق ۋە ئىجتىمائىي خىزمەتلەرنىڭ ھۆددىسىدىن بىمالال چىقالايدۇ، ياخشى ئۈنۈمگە ئېرىشەلەيدۇ دېگەنگە بىشارەت قىلىنغان > ▲ □. كۆزەگۈ ئۇزۇن بولسا ئەلىك كۆيمەس (<كۆسەي ئۇزۇن بولسا، قول كۆيمەس> (.) دىۋان I <توم، 584 - بەت. (بۇ ماقال گەرچە >ئىشقا يارايدىغان بالا - چاقىلىرى كۆپ ئادەم راھەتتە ياشايدۇ (<تۈركىي تىللار دىۋانى >دىكى ئەدەبىي مىراسلار، 149 - بەت) دېگەن مەنىدە كەلگەن بولسىمۇ، ئەمما ئەقىل - پاراسەتنىڭ، بىلىم - ئىدىيەنىڭ كۆپ بولسا، ھەرقانداق قىيىن ئىشنىمۇ پەم - پاراسەت بىلەن دەل جايدا، توغرا قىلالايسەن، ياكى بالا - چاقىلىرىنى بىلىم - ئىدارىلىق قىلىپ تەربىيەلىگەن ئاتا - ئانىلار ئىززەت - ھۆرمەت ھەم كۆڭۈللۈك، راھەتتە ئۆتەلەيسەن دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ. بۇنىڭدا يەنە تەلىم - تەربىيە ۋاسىتىسى ئارقىلىق بىلىم ئىگىلىگەندە ئەقىل پاراسەتتە بەلگىلىك سەۋىيىگە يەتكىلى بولىدىغانلىقى ۋاسىتىلىك ئىپادىلەنگەن > ▲ □. ئەردەمسىزدىن قۇت چەرتىلۇر (<پەزىلەتسىز ئادەمدىن بەخت كېتىدۇ> (.) دىۋان II <توم، 332 - بەت. (بۇ ماقال، ياخشى ئەخلاقىي تەربىيە كۆرمىگەن پەزىلەتسىز نادان ئادەملەر بېشىغا بەخت قۇشى قونسىمۇ، بىلىمسىز، پەزىلەتسىزلىكى بىلەن ئۇنىڭدىن بەخت - سائادەت ھامان كېتىدىغانلىقىنى ئىپادىلەپ بېرىپ، كىشىلەرنى ئىنسانىي ئەخلاق - پەزىلەتلىك ۋە بىلىملىك ئادەم بولۇشقا ئۇندىگەن > . پەزىلەتلىك <جۈملىسى ئىلىم - بىلىمدە كامالەتكە يەتكەنلىكىنىڭ، ساپالىق بولۇپ يېتىلگەنلىكىنىڭ مېغىزىدۇر. شۇڭا، بۇ ماقالدا پەلسەپىۋى پىكىرگە باي دىداكتىكا ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان > ▲ □. ئەردەم باشى تىل (<ئەدەب - ئەردەمنىڭ بېشى تىل > (.) دىۋان I <توم، 145 - بەت. (دېگەن ماقالدا، ئەدەب - ئەخلاقلىق كىشى چىرايلىق سۆزلەرنى قىلىدۇ، ئەدەبلىك، ئىلمىي سۆزلەيدىغان كىشى خەلق ئىچىدە ئابروي تاپىدۇ دېيىش ئارقىلىق كىشىلەرنى تىلنى تىزگىنلەش، ئىخچام، مەنىلىك سۆزلەشكە ئۇندىگەن > ▲ □. مەلۇمكى، تىل - ئىجتىمائىي ھادىسە. شۇنداقلا كەڭ مەنىدىكى مەدەنىيەت ئامىلىنىڭ مۇھىم بەلگىسى. ئۇ بىر مىللەتنىڭ مىللىي ئالاھىدىلىكى ۋە مىللىي پىسخىكىسىغا تەسىر كۆرسىتىدىغان مۇھىم ئامىلدۇر. م. قەشقەرنىڭ <ئەدەب - ئەخلاقنىڭ بېشى تىل > دەپ كۆرسەتكىنىدە، ئىنساننى ھاياتىدىن پەرقلىنىدۇرۇپ تۇرغۇچى مۇھىم بەلگىلەرنىڭ بىرى تىل ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتىش بىلەن بىللە، پەزىلەتلىك جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ بىردىنبىر ئۆلچىمى ياخشى سۆز - ھەرىكىتى بىلەن ئۆلچىنىدۇ، دېگەن پىكىرنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. بۇ ماھىيەتلىك مەزمۇن قاراخانىيلار مەدەنىيەت مائارىپىنى گۈللەندۈرۈش، ئىجتىمائىي ئەدەب - ئەخلاق نورمىلىرىنىڭ قېلىپلىشىشىدا بەلگىلىك ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپلا قالماي، بەلكى بۈگۈنكى مەنىۋى مەدەنىيلىك ئۈزلۈكسىز تەكىتلىنىۋاتقان كۈندىمۇ يەنىلا رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە > ▲ □. يۇقىرىدا مىسال كەلتۈرۈلگەن <دىۋان >

دىكى ماقال - تەمسىللەر ئەينى دەۋر فولكلورنىڭ ئېسىل نەمۇنىسى بولۇش بىلەن شۇ دەۋر يازما ئەدەبىيات تەرەققىياتىغا كۈچلۈك تەسىر كۆرسەتكەن ھەم ئۇلاردا قاراخانىيلار دەۋرىنىڭ ئىلىم - پەن، مائارىپ، مەدەنىيەت، پىسخىكىلىق ئېڭى سىڭدۈرۈلگەن، ئىلىم - ئىرىپان، پەم - پاراسەت، ئەخلاق - پەزىلەت گەۋدىلەنگەن. □ م. قەشقەرى <دېۋان> غا ئەينى دەۋردىكى يازما ئەدەبىيات نەمۇنىلىرىگە ئائىت دىداكتىكىلىق مەزمۇندىكى ئەدەبىي پارچىلارنىمۇ كىرگۈزگەن بولۇپ، بۇلار ئەينى دەۋردە ئىلغار دەپ تونۇلغان ئىجتىمائىي ئەخلاق نورمىلىرىنى تەشەببۇس ۋە تەرتىپكە سېلىش، ئىلىم - پەن ئۆگىنىش، تەربىيە ئۇسۇللىرىنى تەشەببۇس قىلىشنى ئاساسىي مەقسەت قىلدۇ. □ ئالغىل ئۆگۈت مەندىن ئوغۇل ئەردەم تىلە، □ بويدا ئۇلۇغ بىلگە بولۇپ بىلىكىڭ ئۈلە > (<دېۋان I > توم، 72 - بەت □). بۇ پەندىنامىدە، ئەي ئوغۇلۇم، مەندىن ئۆگۈت - نەسبەت ئال، پەزىلەت تىلە، ئەدەبلىك ۋە تەرتىپلىك بولۇشقا تىرىش تاكى ئەل ئىچىدە ئۇلۇغ ئالىم بولۇپ، ئەدەب ۋە ئىلىم - ھىكمەت تارات دېگەن مەزمۇن ئىپادىلەنگەن. بۇ بېيىتتا ئالىمنىڭ يۈكسەك دەرىجىدىكى مەرىپەت ئىدىيىسى ئىخچام شېئىرىي تىل بىلەن گەۋدىلەندۈرۈلگەن ھەم ئىلىم بابىدا مۇقامغا يەتكەن ئۇلۇغ ئالىم بولۇپ، كۆپلىگەن شاگىرتلارنى تەربىيەلەپ بىلىمىنى، ئابرويىنى تارقاتقان، دېگەن مائارىپ قارىشى ئىپادىلىنىش بىلەن بىلىملىك كىشىلەر ھەممىنى پەرق قىلالايدۇ، ئىلىم - بىلىم، پەزىلەت بىلەن ئىنسان ھۆرمەت، ئېتىبارغا ۋە يۇقىرى نوپۇزغا ئىگە بولالايدۇ، دېگەن تەرەققىيپەرۋەرلىك قاراش ئالغا سۈرۈلگەن. □ > ئەردەم تىلە ئۆگرەنپەن بولما كۈۋەز، □ ئەردەمسىز ئۆگۈنسى ئەخمە گۈزە ئەخەر > (<دېۋان I > توم، 335 - بەت □). بۇ بېيىتتا، پەزىلەت تىلە، ئىلىم - ھىكمەت ئىستە، ئۆگىنىش بىلەن مەغرۇرلانىما، ئۆگىنىشتىن چېكىنمە، غادايمما، بىرەر نەرسىنى ئۆگەنمەي تۇرۇپلا ئۆزىنى بىلىمدان كۆرسىتىپ ماختىنىدىغان پەزىلەتسىز كىشى مەغرۇرلانىسا، سىناقتا ھۇدۇقۇپ قالىدۇ، دېگەن مەزمۇن ئىپادىلەنگەن. بۇ پەندىنامىدىكى ھىكمەتلىك تەرەپ شۇكى، ئىلىملىك بولۇش - پەزىلەتلىك بولۇش دېمەكتۇر، پەزىلەتلىك ئادەم بىلىملىك ئادەملەرنى ھۆرمەتلەيدۇ ۋە ئۇلاردىن كەمتەرلىك بىلەن ئۆگىنىدۇ، بىلىملىك، پەزىلەتلىك بولۇش ئىنسانغا خاس خىسلىەتتۇر، مەغرۇرلىنىش - پەزىلەتسىز ئادەملەرگە خاس بەت پېشىلدۇر، ئۇنداق ئادەملەر رېئال ھايات سىناقلىرىغا جاۋاب بېرەلمەي ھامان مات بولىدۇ دېگەن ھۆكۈم چىقىرىلىش بىلەن بىللە، جاپالىق ئۆگىنىش، بىلىم ئىگىلەش شەرەپلىك دېگەن ئىلغار ئىدىيە ئالغا سۈرۈلگەن. □ > بىلگە ئەرىگ ئەزگۇ تۇتۇپ سۆزىن ئەشت، □ ئەردەمنى ئۆگرەنپەن ئىشقا سورا > (<دېۋان I > توم، 558 - بەت □). بۇ مىسرالاردا ئالىمنى ھۆرمەتلەپ سۆزىنى ئاڭلا، پەزىلەتنى ئۆگىنىپ ئىشقا ئاشۇر دېيىلگەن بولسىمۇ، مەنىسىنى سەل كېڭەيتسەك، ئالىم، دانىشمەن، ئاقىل كىشىلەرگە ياخشىلىق قىل، ئۇلارنىڭ ئەدەب - ئەخلاق، بىلىمىنى ئۆگەن، ئۆگەنگەنلىرىڭنى ئىش يۈزىدە كۆرسەت دېگەنلىك بولىدۇ. بۇ يەردە ئېچىپ بەرمەكچى بولغان ئىدىيىۋى مەزمۇن مەيلى ھۆكۈمدار، مەيلى پۇلدار بولسۇن، بىلىملىك كىشىلەرنى قەدىرلەش، ئۇلارنىڭ بىلىم بايلىقىدىن پايدىلىنىش، ئىلىم - ھېكمەتلىرىنى ئۆگىنىش، ئەمەلىيەتتە

ئىشلىتىپ، خەلققە بەخت - سائادەت ئاتا قىلىش دېگەن مەرىپەت ئىدىيىسى تەشەببۇس قىلىنغان □.

> ▲ ئوغلۇم ئۆگۈت ئالغىل بىلىمسىزلىك كەتەر، □ تالقان كىمىك بولسا ئاڭغار بەكمەس قاتار > <دېۋان <توم، 574 - بەت □> . بۇ شېئىرىي مىسرادا، ئىلىم - مەرىپەت ئىدىيىسى بار كىشى ئىلىم ئەھلىلىرىنىڭ ئىلىم - ھېكمەت، پەزىلەتلىرىنى قوبۇل قىلىپ، بىلىمسىزلىك نادانلىقىنى چۆرۈپ تاشالايدۇ، ناۋادا ئىلىم بابىدا قېتىرقىنىپ ئۆگەنگەن كىشى ئاخىرى ئىلىمدىن شىرنە يىغدىغانلىقى ئوبرازلىق تىل بىلەن ئىپادىلەنگەن بولۇپ، بىلىم ئۆگەنگۈچىلەرگە ئىلھام بېرىلگەن > ▲ □ . ئوغلۇم ساڭا قوزۇرمەن ئەردەم ئۆگۈت خۇمارۇ، □ بىلگە ئەرىگ بولۇپ سەن باققىل ئانىڭ تابارۇ > <دېۋان III <توم، 597 - بەت □> .

بۇ پەندىنامىدە، ئوغلۇم، ساڭا ئەدەب - ئەخلاقنى مىراس قىلىپ قالدۇرمىەن؛ ئىلىملىك، ئەقىللىق ئادەملەرنى تېپىپ، ئۇلارغا يېقىنلاش، ئۇلاردىن پايدىلان دېيىلگەن. بۇ ئۆز - ئۆزىدىن مەلۇمكى، بىلىملىكلەر بايلىق مەنبەسىنى ئېچىشنىڭ مۇھىم ئامىلى ئىكەنلىكى شېئىرىي تىل بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇلۇپ، ئۇلارنىڭ بىلىمى ۋە ئەخلاق - پەزىلىتىگە باھا بېرىلگەن. ئۇلارنى قەدىرلەپ ئىشلىتىش لازىملىقى چىن مەنىدىن ئىپادىلەنگەن □ . بىلىم ئارقىلىق ئەقىل - ئىدرەككە ئىگە بولۇپ، نادانلىقنى تەرك ئېتىش، بىلىملىكلەرنى ئۇلۇغلاش، مەرىپەت ئارقىلىق مەۋجۇد ئىجتىمائىي قۇرۇلمىنى ئۆزگەرتىپ، پاراۋان ۋە بەختىيار غايىۋى جەمئىيەت بەرپا قىلىش ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەنئەنىۋى قاراشلىرىدا ئىزچىللىققا ئىگە مەزمۇن بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي پەلسەپىۋى، مەدەنىيەت، مائارىپ قاراشلىرىنىڭ ئاساسىي گەۋدىسىدۇر. يۇقىرىدا مىسال قىلىنغان يازما ئەدەبىيات نەمۇنىلىرى بۇ قاراشنىڭ تىپىك نەمۇنىسىدۇر □ . دېۋان <سەھىپىسىدە يەنە بىر قىسىم قەدىمكى شېئىر - قوشاقلار ئورۇن ئالغان بولۇپ، ئۇلاردا ئەخلاق - پەزىلەت تىلغا ئېلىنىپ، > ئادىل شاھ، بىلىملىك، پەزىلەتلىك <بولۇشقا ئوخشاش غايىۋى مەزمۇنلار ئىپادىلەنگەن. مەسىلەن > [JZ] □ : ئۆزلەك ئارىغ كەۋرەدى [JZ] □ يۈنچىغ ياۋۇز تەۋرادى [JZ] □ ئەردەم يەمە ساۋرادى [JZ] □ ئارزۇن بەگى چەرتىلۇر > <دېۋان III <توم، 55 - بەت □> . بۇ قوشاقتا، زامان پۈتۈنلەي زەئىپلەشتى، بۇلۇڭ - پۇچقاقتا قالغان يامانلار كۈچەيدى، ياخشى خىسلەتلەر ئازىيىپ كەتتى. چۈنكى، دۇنيا ئەمىرى > خاقانى <، يەنى ئافراسىياپ ئۆلگەنلىكى ئۈچۈن شۇنداق بولدى، دەپ كۆرسىتىلگەن □ . مەلۇم نۇقتىدىن ئېيتقاندا، يۇقىرىدا مىسال قىلىنغان قوشاق ئادالەت ۋە پەزىلەتنىڭ سىمۋولى بولغان ئافراسىياپ > ئالىپ ئەرتۇڭا <قا بېغىشلانغان مەرسىيە نامە بولسىمۇ، ئۇنىڭدا پەزىلەت بىلەن پەزىلەتسىزلىك روشەن سېلىشتۇرما قىلىنىپ، پەزىلەتسىز يامان ئادەملەر باش كۆتۈرۈپ، ھاكىمىيەت بېشىغا چىقسا، مۇقەررە ھالدا زامان زەئىپلىشىپ، ئەدەب - ئەخلاق، مەرىپەت، ھەققانىيەت ئاياق ئاستى بولىدىغانلىقى ئەسكەرتىلگەن. يەنە بىر نۇقتىدىن ئېيتقاندا، بۇنداق پارچىلار ئەينى زاماندىكى رېئال ئىجتىمائىي قاراڭغۇ تەرەپنى بەلگىلىك دەرىجىدە ئېچىپ كۆرسىتىپ، خەلقنىڭ ئەنە شۇنداق پەزىلەتسىز، نادان، بۇزۇق بەگلەرگە قارىتا ئۆزلىرىنىڭ كۈچلۈك غەزەپ - نەپرەتنى ئىپادىلىگەن. بۇلار بىزگە زاماننىڭ گۈللىنىشى - ھاكىمىيەت بېشىدىكىلەرنىڭ ئىدىيە،

ئەخلاق - پەزىلەت، ئىلىم - بىلىم، ھەق - ئادالەت جەھەتتە كامالەتكە يەتكەن غايىلىك، ئىنسانىي خىسەتلەرگە باي قەھرىمانلارغا، جۈملىدىن مەنئىي زەئىپلىكتىن خالىي بولغان، ئىلىم - مەرىپەت، ئەخلاقىي - پەزىلەت ئىدىيىسىگە ئىگە پەزىلەتلىك جەمئىيەت كىشىلىرىگە باغلىق ئىكەنلىكىدەك ھەقىقەتنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. □ ئوتتۇرا ئەسەر ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى ھۆكۈمران دىنىي ئىدىئولوگىيە بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان، ئىسلام ئەقىدىلىرىگە ئاساسلانغان پەلسەپە تەبىئەتنى تونۇشتا <ھېچ نەرسىنىڭ ماھىيىتىنى ئېچىش مۇمكىن ئەمەس، ئالەمنىڭ ماھىيىتىنى بىلىشكە ئىنتىلىش ئىنسانلىشىش ۋۇجۇدىغا يات > دەپ، جەمئىيەت ھادىسىلىرىنى <تەڭرى مەركەزچىلىك > نۇقتىئىيە زەرى بىلەن ئۇنىڭ ماھىيىتىنى ئېچىش مۇمكىن ئەمەس دەپ قاراۋاتقان شارائىتتا، مەھمۇد قەشقەرى باتۇرلۇق بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئۇ خىل نۇقتىئىيە زەرگە قارشى ئۆزىنىڭ ئىلىم - مەرىپەت ۋە مائارىپ قارشى سىڭدۈرۈلگەن، فولكلور ۋە يازما ئەدەبىيات نەمۇنىلىرى بىلەن جاۋاب بېرىپ، ئالەمنىڭ ماھىيىتى ۋە جەمئىيەت ھادىسىلىرىنى بىلىم ئارقىلىق بىلىش مۇمكىنلىكىنى ئىپادىلىگەن. بۇ ئالىمنىڭ ئىلغار مەرىپەت قارىشىدۇر. □ مەدەنىيەت - مائارىپ زاۋاللىق بىلەن نىجادلىق، چېكىنىش بىلەن ئالغا ئىلگىرىلەش، قاراڭغۇلۇق بىلەن يورۇقلۇق، نادانلىق بىلەن مەرىپەت ئوتتۇرىسىدىكى كەسكىن كۈرەشلەر نەتىجىسىدە گۈللىنىدۇ ياكى ھالاكەت بولىدۇ. بۇ مۇقەررەر ھادىسە. ئارىستوتىل پېداگوگىكا توغرىسىدا: ئەقىلنىڭ تەرەققىياتى مەرىپەتنىڭ ئاخىرقى مەقسىتى دەپ قارايدۇ (<چەت ئەل پەيلاسوپلىرى قىسقىچە لۇغىتى >، 1989 - يىل ئۇيغۇرچە نەشرى، 10 - بەت). (ئۇنىڭ بۇ خىل مەرىپەت ئىدىيىسى مەدەنىيەتنىڭ گۈللىنىش دەۋرىدىكى مائارىپ ئىشلىرى ئۈچۈن ئىنتايىن زور تەسىر كۆرسىتىدىغانلىقىغا ئالدىن بېرىلگەن بىشارەت ئىدى. مەھمۇد قەشقەرى ئىلىم - بىلىم ئىگىلەش، پەزىلەتلىك بولۇش - ئىنسانلارنىڭ ئەڭ زور مەنئىي بايلىقى، ئۇ، ئىنسانلارنى يورۇقلۇققا، بەخت - سائادەتكە باشلايدۇ دېگەن مەرىپەت ئىدىيىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، قاراخانىيلار جەمئىيىتىنىڭ ئىلىم - پەن، مائارىپ، مەدەنىيەتنىڭ گۈللىنىشىگە زور ھەسسە قوشۇپ قالماي، ئوتتۇرا ئەسەر ئىلىم - پەن، ئەدەبىيات گۈللىنىشىگە مۇزىر ھەسسە قوشقان. □ مەلۇمكى، ئىلىم - پەن - ئىنسانلارنىڭ ئەڭ زور مەنئىي بايلىقى. ئۇ يول تاپالماي گاڭگىراپ قالغان ھەرقانداق مىللەت ۋە كىشىلەرگە توغرا نىشان بەلگىلەپ بەرگۈچى كومپاس، زۇلمەت ۋە جاھالەتنىڭ قاراڭغۇ پەردىسىنى كېسىپ تاشلايدىغان ئۆتكۈر بىسلىق شەمشەر ۋە كەلگۈسى كېلەچەككە يېتەكلىگۈچى نۇرلۇق مەشەلدۇر. □ بۇ خىل <ئىلىم - مەرىپەت > ئىدىيىسى يۇقىرىدا كۆرسەتكەندەك <دىۋان > دا نۇقتىلىق ئىپادىلەنگەن بولۇپ، قەدىمكى ئەمگەكسۆيەر، ئەقىل پاراسەتلىك ئەجدادلىرىمىز ئىنسانلارنىڭ گۈزەللىك قارىشى ۋە گۈزەللىك ۋەزىنىنى پەقەت ئۇلارنىڭ بىلىملىك، پەزىلەتلىك بولغانلىقى بىلەن ئۆلچەپ، بىلىملىك كىشىلەرنىڭ جىسمى يوقالسىمۇ، نامى ئۆلمەيدىغانلىقىنى <ئەزگۈ ئەرسۆڭۈكى ئەرىر ئاتى قالىر > (ياخشى ئادەمنىڭ سۆڭىكى چىرەر، نامى قالار) <() دىۋان III > توم، 502 - بەت. (دېگەندەك تەمسىللەر بىلەن چوڭقۇر ئېچىپ بەرگەن ھەم پەزىلەتلىك بولۇشنى، كەمتەرلىك بىلەن بىلىم ئۆگىنىشنى،

بىلىملىك كىشىلەرنى ھۆرمەتلەپ، ئۇلارنىڭ ئىلىم - ھېكمەت بابىدىكى پەزىلىتىنى ئۆلگە قىلىشنى نەسەت قىلغان □. مائارىپ، ئىلىم - پەن، مەدەنىيەت قانچىكى بالدۇر تەرەققىي قىلىدىكەن، شۇ ئەل، شۇ مىللەت شۇنچە بالدۇر تەرەققىي قىلىدۇ. كەلگۈسى ئىستىقبال ئۈچۈن پارلاق يول ئاچقىلى بولىدۇ. ئىلىم - پەننىڭ سىرى ۋە ئۇنىڭ مىسلىسىز قۇدرىتى تېخى ئىنسانلارغا تولۇق ئايدان بولمىغان ئوتتۇرا ئەسىر فېئودال ھاكىمىيەتلىك شارائىتىدا مۇنداق مەرىپەتپەرۋەرلىك ئىدىيىلىرىنىڭ ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقەرنىڭ <دېۋان>ى ئارقىلىق ئىپادىلىنىشىمۇ، ئوتتۇرا ئەسىر ئىلىم - مەرىپىتىنىڭ گۈللىنىشى ئۈچۈن زور تەسىر كۆرسەتكەن > □. مەدەنىيەت - ئىنسانلار ئىجتىمائىي تارىخىي ئەمەلىيەت جەريانىدا ياراتقان ماددىي ۋە مەنىۋى بايلىقلارنىڭ يىغىندىسى. مەدەنىيەت بىر خىل ئىجتىمائىي ھادىسە، ئۇ جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ مۇئەييەن تارىخىي باسقۇچىدا، تېخنىكا تەرەققىياتى، ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىسى ۋە كىشىلەرنىڭ ئەمگەك ماھارىتى جەھەتلەردە، مائارىپ، ئىلىم - پەن، مەدەنىيەت، سەنئەت ۋە بۇلارغا مۇناسىپ مۇئەسسەسەلەر جەھەتتە يەتكەن سەۋىيىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ (<م. روزېنتال، پ. يۇدىن >: قىسقىچە پەلسەپە لۇغىتى، <1984-يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى، 1421-بەت > □).

قاراخانىيلار دەۋرى ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدا سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت جەھەتلەردە تېز تەرەققىي قىلغان. شۇ دەۋر تەلپىگە لايىق مائارىپ، ئىلىم - پەن جەھەتلەردىمۇ تېز تەرەققىي قىلىپ راۋاجلانغان. ئاھالە ساپاسى تېز كۆتۈرۈلۈپ، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى مەدەنىيەتلىك ھېسابلانغان مىللەتلەر قاتارىدىن ئورۇن ئالغاندى > دېۋان <يېزىلغان دەۋر قاراخانىيلارنىڭ گۈللەنگەن > ئالتۇن دەۋرى <ئىدى. ئالىم مەھمۇد قەشقەرى ئەنە شۇنداق > ئىسلام مائارىپى <تەرەققىي قىلغان مەرىپەتلىك مۇھىت ئىچىدە ياشىدى ۋە ئىلمىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللاندى. ئالىمنىڭ ياراتقان ئالەمشۇمۇل تۆھپىسى - بىزگە قالدۇرغان > ئەبەدىي يادىكارلىقى > - <دېۋان X - XI > ئەسىردىكى ئۇيغۇرلار ۋە باشقا تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ شۇ دەۋر ئىلىم - پەن، مائارىپ، پەن - تېخنىكا، سەنئىتى ۋە تەبىئەت، جەمئىيەت ئىلىملىرىنى تەتقىق قىلىشتا بىرىنچى قول ماتېرىيال ھېسابلىنىدۇ. بىز بەلكى بۈگۈنكى پەن - تېخنىكا ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىپ، بىلىم ئىگىلىكى، يېڭىلىق يارىتىش ماھىيەتلىك ئورۇنغا ئۆتكەن، مائارىپ يەنىلا پەن - تېخنىكا، ئىلىم - بىلىم، ئىنسانىيەت مەدەنىيىتى ۋە كىشىلەرنىڭ ھەر تەرەپتىكى ساپاسىنىڭ ھەم ئىختىساس ئىگىلىرىنىڭ تېز يېتىشىپ چىقىشىدا ئۇلۇق ئورۇندا تۇرۇۋاتقان، بىلىم ئىگىلىكى رىقابىتى كۈنسېرى كەسكىنلىشىۋاتقان دەۋردە <دېۋان > سەھىپىسىدە ئىپادىلەنگەن <ئىلىم - مەرىپەت، پەزىلەت > قاراشلىرىغا يەنىمۇ ۋارىسلىق قىلىپ ۋە ئۇلۇغ ئالىمىمىز مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئىلىم - پەن، مائارىپ جەھەتتىكى تەۋرەنمەس روھىنى قەتئىي ئۆگىنىپ، بىلىم ئىگىلىكى، يېڭىلىق يارىتىش تەرەققىياتى ئۈچۈن ئۆزىمىزنى بېغىشلىشىمىز، مىللەتنىڭ مەدەنىيەت مائارىپىنى گۈللەندۈرۈش، كەلگۈسى ئەۋلادلار ئۈچۈن تۈگمەس - پۈتمەس بايلىق يارىتىش ئۈچۈن تىرىشىشىمىز كېرەك □ □.

پايدىلانغان مەنبەلەر > 1. □ تۈركىي تىللار دېۋانى I <، II، III توملىرى 2. □ ئا. مۇھەممەد

ئىمىن > :ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى>، 1997- يىل، ئۇيغۇرچە نەشرى 3. □ ئابدۇللا تالىپ > :ئۇيغۇر مائارىپىدىن ئوچىرىكلار)I (<، 1987- يىل، ئۇيغۇرچە نەشرى 4. □ ئا. راخمان > :ئەدەبىياتقا دائىر مۇلاھىزىلەر<، 1984- يىل، ئۇيغۇرچە نەشرى > 5. □ ئۇلۇغ ئىلمىي ئابىدە <قۇتادغۇ بىلىك>، 1999 - يىل، ئۇيغۇرچە نەشرى > 6. □ مەھمۇد قەشقەرى<، 1985- يىل، ئۇيغۇرچە نەشرى >> 7. □ تۈركىي تىللار دىۋانى<دىكى ئەدەبىي مىسرالار>، 1998- يىل، ئۇيغۇرچە 8. □ م. روزېنتال، پ. يۇدىن > :قىسقىچە پەلسەپە لۇغىتى (1984) II (<- يىل، ئۇيغۇرچە نەشرى 9. □ شېرىپىدىن ئۆمەر > :ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخىدىن ئوچىرىكلار<، 1981- يىل، ئۇيغۇرچە نەشرى □ . > 10. ئوتتۇرا ئاسىيا تەتقىقاتى 1992 <- يىل 2- سان، ئۇيغۇرچە > 11. □ شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى<، 1983- يىل 3- سان، 1985- يىل 3- سان □ .

26- مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتى ۋە «دىۋانو لۇغاتىت تۈرك» نىڭ يېزىلىشىغا دائىر ئوخشىمىغان قاراشلار ھەققىدە

ئابدۇسالام مۇھەممەد بەگزات

مىللىتىمىزنىڭ ئۇلۇغ ئىنسىپلۇپىدىك ئالىمى، تىلشۇناس، ئۆزىدە سەيياھلىق سۈپەتلىرىنى مۇجەسسەملىگەن، جاھان تۈركىلوگىيە ئىلىمىنىڭ ئاساسچىسى، مەشھۇر مىللەتشۇناس مەھمۇد كاشغەرىي مىڭ يىللاردىن بىرى ئۆلمەس ئەجىر مېۋىسى بولغان «دىۋانو لۇغاتىت تۈرك» («تۈركىي تىللار دىۋانى»، تۆۋەندە قىسقارتىلىپ «دىۋان» دېيىلىدۇ) ناملىق ئەسىرى بىلەن پۈتكۈل تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ پەخرىدۇر.

ئالىمىمىز تەۋەللۇتنىڭ 1000 يىللىق خاتىرىسى شەرىپىگە دۇنيا بويىچە 2008 - يىلى «مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» قىلىپ بىكىتىلىپ، تۈركىيە، ئۆزبېكىستان، قازاقىستان، تۈركمەنىستان ۋە مەملىكىتىمىز پايىتەختى بېيجىڭدا دەبدەبىلىك خاتىرىلەش يىغىنلىرى ئۆتكۈزۈلدى.

«دىۋان» ھەققىدىكى تۇنجى مەلۇمات مەشھۇر ئىسلام تارىخچىسى بەدرىددىن مەھمۇد (ۋاپاتى مىلادىيە 1360 - يىلى) نىڭ «زامان ئەھلىنىڭ تارىخىدىن ئۇنچىلەر» ناملىق تارىخ كىتابىدا ئۇچرايدۇ. بەدرىددىن مەھمۇد بۇ كىتابنىڭ بىرىنچى جىلىدىنى يېزىشتا مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋان» دىن پايدىلانغان ۋە بىر قېسىم رىۋايەتلەرنى ئىزاھلاشتا «بۇنى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ دىۋانىدا كۆردۈم»^① دەپ ئەسكەرتىش بەرگەن. بەدرىددىن مەھمۇد يەنە بىر قورساق قېرىندىشى شاھابىددىن ئەھمەد بىلەن بىرلىكتە يازغان «تارىخۇش شىھابى - زامانداشلارنىڭ سۈپەتلىرىدىن ھېسسىي تارىخ» ناملىق ئەسىرىنىمۇ «دىۋان» دىن پايدىلىنىپ يازغان. مىسىردا ياشىغان كاشغەرىيلىك شەيخ ئىبنى مۇھەممەد كاشغەرىيىمۇ مىلادىيە 1363 - يىلى يازغان «سائادەت تاجلىرى ۋە ھاكىمەت ئۇنۋانلىرى» ناملىق كىتابىدا «دىۋان» دىن بەزى نەقىللەرنى كەلتۈرگەن. ئۇنىڭدىن كېيىن مۇستافا ئىبنى ئابدۇللا ئۆزىنىڭ «گۇمانلارنىڭ ئېچىلىشى» ناملىق كىتابىدىمۇ «دىۋان» نى تىلغا ئالغان. بۇ مەلۇماتلاردىن «دىۋانو لۇغاتىت تۈرك» ناملىق بىر مەشھۇر كىتابنىڭ بارلىقى مەلۇم

بولغان بولسىمۇ لېكىن تا 1914 - يىلىغا كەلگۈچە «دىۋان» نىڭ ھېچقانداق بىر قولىيازما نۇسخىسى تېپىلمىغان. 1914 - يىلى ئوسمانلى ئىمپېراتورلىقىنىڭ سابىق مالىيە ۋەزىرلىرىدىن بولغان نازىق پاشانىڭ شەخسى كۈتۈبخانىسىدا «دىۋان» نىڭ بىر قولىيازما نۇسخىسى ساقلىنىپ قالغان بولۇپ، «دىۋان» نىڭ دۇنيا جامائەتچىلىكىگە ئاشكارا قىلىنغان بۇ بىردىن بىر قولىيازما نۇسخىسىنى ئىراننىڭ ساۋە دېگەن يېرىدە تۇغۇلۇپ دەمەشقتە ياشىغان مۇھەممەد ئىبنى ئەبۇ بەكر ئىبنى ئەبۇلفەتىھى دېگەن كىشى ھىجرىيە 664 - يىلى شەۋۋال ئېيى «ھىجرىيە ھېسابىدا ئونىنچى ئاي» نىڭ 27 - كۈنى (مىلادىيە 1266 - يىلى 8 - ئاينىڭ 1 - كۈنى) دۈشەنبە كۈچۈرۈپ تاماملىغان. ھازىر بۇ كۆچۈرۈلگەن قولىيازما ئىستانبۇلنىڭ فاتمە دېگەن يېرىدىكى خەلق كۈتۈبخانىسىدا 4189Ne نومۇر بىلەن ساقلىنىۋاتقان.

ئەپسۇسكى بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىي ھەققىدىكى تەتقىقاتلاردا ئۇيغۇر تەتقىقاتچىلار ئارىسىدا ۋاستىلىك تەتقىقاتلار ئاساسىي سالماقنى ئىگىلىگەنلىكى سەۋەبىدىن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتى پائالىيىتى بىر نەچچە خىل قىلىپلىشىپ قالغان كۆز - قاراشلار دائىرىسىدىن ھالقىپ چىقالمىدى. بىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ نامىنى يۈكسەك ئىپتىخار بىلەن تىلغا ئېلىپ بېشىمىزغا ئېلىپ كۆتۈرۈپ يۈرگىنىمىز بىلەن، ھەقدار ئەۋلادلىرى تۇرۇقلۇق بوۋىمىزنىڭ ھاياتى ۋە پائالىيىتى ھەققىدە ئىلمىي ئاساسى ئاجىز ياكى پۈتۈنلەي ئاساسسىز بولغان قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، بۇ بۈيۈك زاتنىڭ ھاياتىغا مۇناسىۋەتلىك بولغان ئۇچۇرلارنىڭ ئىلمىي ئاساسىنى ئاجىزلاشتۇرۇۋەتتۇق. ھەتتا چەتئەل تەتقىقاتچىلىرىنىڭ (مەسىلەن ئىبنۇل ئەسىر، پىرىستاك، بارتولىدلارنىڭ) مەھمۇد كاشغەرىي ھەققىدە ئوتتۇرىغا قويغان يۈزەكى قاراشلىرىنى ئىشەنچلىك مەلۇمات سۈپىتىدە تەكرارلاپ يۈردۈق.

مەھمۇد كاشغەرىي ئۆزى ھاياتى ۋە پائالىيىتى ھەققىدە «دىۋان» دا بىر نەچچە جايدا ئۆزىنىڭ، ئاتىسىنىڭ ئىسمىنى ۋە يۇرتىنى تىلغا ئالدى ھەم ئۆزىنىڭ ئەڭ ئاساسلىق قەبىلىگە مەنسۇپ ئىكەنلىكىنىلا ئالاھىدە ئەسكەرتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە «دىۋان» نى قاچان يېزىشقا كىرىشىپ قاچان ئاخىرلاشتۇرغىنىنى، نېمە ئۈچۈن يازغىنىنى ۋە كىمگە ئارمىغان (تەقدىم) قىلغانلىقىنى يازىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ئۆزى ۋە ھاياتى ھەققىدە ھېچقانداق مەلۇمات قالدۇرمايدۇ. شۇنداقلا ئالىمىدىن كېيىن «دىۋان» نى كۆچۈرگەن كاتىبلار تەرىپىدىنمۇ ئالىم ھەققىدە بىرەر يېڭى ئۇچۇر بېرىلمىگەن. ھەتتا بىز يۇقىرىدا تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ نامى زىكرى قىلىنغان تارىخ كىتابلىرىدىمۇ مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتى ۋە «دىۋان» نىڭ يېزىلىشىغا دائىر ئېنىق مەلۇماتلار ئۇچرىمايدۇ. بىز ئىستانبۇل فاتمە خەلق كۈتۈبخانىسىدا ساقلىنىۋاتقان «دىۋان» نىڭ قولىيازما نۇسخىسىغا ئاساسەن تۈركىيەدە 1941 - يىلى نەشر قىلىنغان فاكسىمىلغا (بۇ فاكسىمىل نۇسخا 2008 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن ئۆز ئەينى بويىچە نەشر قىلىندى) قارايدىغان بولساق، بۇ قولىيازمنىڭ بەزى جايلىرىغا تۈزىتىش بېرىلگەن ۋە چۈشۈپ قالغان جايلىرىنىڭ تولۇقلانغان،

شۇنداقلا ھاشىيەلىرىگە زۆرۈر ئەسكەرتىش ھەم ئىزاھلار قىستۇرۇلغانلىقىنى كۆرىمىز. بۇنىڭدىن قارىغاندا بۇ قوليازما كېيىنچىلىك مەلۇم بىر كىشى تەرىپىدىن قايتا تەھرىرلەنگەنلىكى مەلۇم. «دىۋان» قوليازىمىنىڭ بىرىنچى بېتىدىكى تېكىست قىسمىنىڭ ئۈستىگە «مۇھەممەد بىن ئەھمەد خەتب» دېگەن كىشىنىڭ ئىسمى، ئۇنىڭ ئاستىغا «كىتاب دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» دەپ كىتاب نامى، ئۇنىڭ ئاستىغا «تالىق مەھمۇد بىن ھۈسەيىن بىن مۇھەممەد ئەلكاشغەرىي رەھمەتۇللاھ» دەپ يېزىلىپ، ئاستىغا بىر بەت ئاخىرلاشقۇچە ئىزاھات بېرىلگەن.^② ئېنىقكى بۇ ئىزاھات مۇشۇ بەتنىڭ ئۈستىگە ئىسمى يېزىلغان مۇھەممەد بىن خەتب دېگەن كىشى تەرىپىدىن يېزىلغان بولۇپ، نېمە ئۈچۈندۇر «دىۋان» نىڭ 1980 - يىلدىكى تۇنجى نەشرى ھەم 2008 - يىلدىكى ئىككىنچى قېتىملىق نەشرىدە بۇ ئىزاھات قالدۇرۇۋېتىلگەن. دەل مۇشۇ ئىزاھاتنىڭ باش قىسمىدىن بىز مەزكۇر كىتابنىڭ «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» (تۈركىي تىللار دىۋانى) ئىكەنلىكىنى، مۇئەللىپنىڭ ئىسمىنىڭ مەھمۇد، ئاتىسىنىڭ ئىسمى ھۈسەيىن، بوۋىسىنىڭ ئىسمى مۇھەممەد، ئۆزىنىڭ كاشغەرىلىك كىشى ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز.

يەنە مۇشۇ قوليازىمنىڭ 2- بېتىنىڭ 6- قۇرىدا «ئەمدى مۇھەممەد ئوغلى ھۈسەيىن ئوغلى مەھمۇدنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغايىز»^③ دېگەن ئىبارە، 69 - بېتىنىڭ 4 - قۇرىدا «كىتابنىڭ ئىسمى مەھمۇد مۇنداق دەيدۇ»^④ دېگەن جۈملە ئۇچرايدۇ. شۇنداقلا «دىۋان» دىكى «بارىغان» سۆزىگە بېرىلگەن ئىزاھاتتىمۇ «بارىغان - ئافراسىيا بىن ئوغلىنىڭ ئېتى. بارىغان شەھرىنى شۇ بىنا قىلدۇرغان، بۇ مەھمۇدنىڭ ئاتىسىنىڭ شەھرىدۇر»^⑤ دېيىلگەن. مەھمۇد كاشغەرىي يەنە مۇچەل توغرىلىق توختالغاندا: «مەھمۇد قەشقەرى ئېيتىدۇكى: «بۇ كىتابنى يازغان يىلىمىز توت يۈز ئاتمىش ئالتىنچى يىلنىڭ مۇھەررەم ئېيى بولۇپ، يىلان يىلى كىرگەن ئىدى...»^⑥.

مەھمۇد كاشغەرىي يەنە ئۆز ئىسمىنى بىر نەچچە جايدا تىلغا ئېلىپ ئۆتدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ئالىمنىڭ نەسەبى ۋە ھاياتى پائالىيىتى ھەققىدە بىز ھېچقانداق مەلۇماتنى يولۇقتۇرمايمىز. بەلكى ئالىمنىڭ «كاشغەرىي» تەخەللۇسىمۇ ئەھتىمال كىتاب كۆچۈرگەن كاتىبلار تەرىپىدىن قوشۇپ قويۇلغان بولۇشى مۇمكىن.

نۆۋەتتە مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتى پائالىيىتى ھەققىدە ئېقىپ يۈرگەن ئىلمىي ئاساسىي ئاجىز ياكى مۇتلەق ئاساسسىز قاراشلارنى توغرىلاش ھەم ئالىمنىڭ ھاياتىنى بىۋاسىتە تەتقىقات نەتىجىلىرى بىلەن مۇئەييەن بىردەكلىككە ئېگە قىلىش تولىمۇ زۆرۈر. بۇ بىزنىڭ بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ روھى ھەم كەلگۈسى ئەۋلادلىرىمىزنىڭ مەنئىيىتى ئالدىدا باش تارتىپ بولمايدىغان بۇرچىمىز. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن مەن پەخىرلىك بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىي خۇسۇسىغا بېغىشلانغان بۇ ماقالەمدە، ھازىرغىچە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان ئالىم توغرىسىدىكى بەزى تارىخى چىنىققا ئۇيغۇن بولمىغان ۋە ئىلمىي ئاساسىي ئاجىزراق بولغان پىكىرلەرگە قارىتا ئۆز كۆز قاراشلىرىمىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتمەكچىمەن؛

1. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تۇغۇلغان ۋە ۋاپات بولغان ۋاقتى توغرىسىدىكى ئوخشىمىغان قاراشلار

مەھمۇد كاشغەرىي ئۆز ئەسىرىدە تەرجىمىھالى توغرىسىدا ھېچقانداق مەلۇمات بەرمىگەن، نېمە ئۈچۈندۇر ئالىمنىڭ تۇغۇلغان ۋە ۋاپات بولغان يىل ناملىرى تولمۇ يېنىكلىك بىلەن بىر نەچچە مەنبەلەردە بىر نەچچە خىل كۆرسىتىلگەن. مەسىلەن: ۋاھىتجان غوپۇر، ئەسقەر ھۈسەيىنلەر تۈزگەن، مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن 1988 - يىلى نەشر قىلىنغان «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تىزىملىرى» ناملىق كىتابتا «مەھمۇد قەشقىرى تەخمىنەن مىلادىيەنىڭ 1008 - يىلى قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ بىر پايىتەختى قەشقەرگە تەۋە ئوپال يىزىسىنىڭ ئازىخ كەنتىدە تۇغۇلغان... ئۇلۇغ ئالىم مىلادىيە 1105 - يىلى 97 يېشىدا ۋاپات بولۇپ ئوپالغا دەپنە قىلىنغان»^⑦، دەپ كۆرسىتىلسە، ئالىي مەكتەپلەردە ئۇيغۇر تىل ئەدەبىياتى كەسپى بويىچە دەرسلىك قىلىپ ئۆتۈلۈۋاتقان «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخى (1)» ناملىق كىتابتا «مەھمۇد كاشغەرىي 1019 - يىلى كاشغەر كونا شەھەر ناھىيىسىنىڭ ئوپال يىزىسى ئازىق (كېيىن «قۇمباغ» دەپ ئاتالغان) كەنتىدە قاراخانىيلار خان جەمەتىگە مەنسۇپ ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن... ئۆمۈرىنىڭ ئاخىرىدا ئۆز يۇرتى كاشغەرگە قايتىپ كېلىپ، 1134 يىلى ۋاپات بولغان»^⑧، دەپ كۆرسىتىلگەن. يەنە «ئىبراھىم مۇتئى ئىلمىي ماقالىلىرى» ناملىق كىتابتا «... شۇڭا پىرىستاكىنىڭ مۆلچەرچە مۇھەممەد بىنى يۈسۈپ مىلادىيە 991 - 999 - يىللىرى، ھۈسەيىن بىن مۇھەممەد 1010 - 1019 - يىللىرى تۇغۇلغان دېيىلسە، ئۇ چاغدا تازا توغرا بولمىسىمۇ، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تەخمىنەن مىلادىيە 1028 - 1037 يىلى ئارىلىقىدا تۇغۇلغانلىقىنى مۆلچەرلەشكە بولىدۇ... ئەگەر ئۇنى (97 يېشىدا ۋاپات بولدى) دېگەن رىۋايەت توغرا بولسا، يۇقىرىدىكى پەرىزىمىز بويىچە ئالىمنىڭ ۋاپاتى 1126 - يىللارغا توغرا كېلىدۇ»^⑨، دەپ بىر بىرىگە چاڭ باسمايدىغان پەرەزلەر ئوتتۇرىغا قويۇلغان. يەنە شۇنىڭغا ئوخشىغان ئىلمىي ئاساسىي ئاجىز قاراشلار ھېلىمەم توختىغىنى يوق. مەسىلەن، «قۇمۇل ئەدەبىياتى» ژورنىلىنىڭ 2010 - يىللىق 3 - ساندا ئاراپاتگۈل ئوسماننىڭ قەلىمىگە مەنسۇب «مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ئۇنىڭ مەشھۇر ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» ناملىق ماقالىسىدە ئاپتور ئاراپاتگۈل ئوسمان تولمۇ يېنىكلىك بىلەن مۇنداق دەپ يازغان: «بىز ئۇنىڭ ئەسىرىدە قەيت قىلغان بايانلىرىدىن ئۇنىڭ 11 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يىللىرى، يەنى 1030 - يىللار ئەتراپىدا ھازىرقى قەشقەر شەھرىنىڭ ئوپال يىزىسىدا قاراخانىيلار خانىدانلىقىنىڭ خان جەمەتىدىن كېلىپ چىققانلىقىنى ئاسانلا جەزىملەشتۈرەلەيمىز... ئۇ 11 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى، يەنى 1090 - يىللىرى ئەتراپىدا 60 - نەچچە يېشىدا تۇغۇلغان يۇرتى قەشقەر ئوپالدا ئالەمدىن ئۆتكەن ۋە شۇ يەرگە دەپنە قىلىنغان»^⑩.

ئاراپاتگۈل ئوسماننىڭ بۇ بايانلىرىغا قارىتا بىزدە مۇنداق بىر سوئال تۇغۇلىدۇ؛ مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قايسى ئەسىرىدىكى قايسى بايانلىرىدىن بۇنى جەزىملەشتۈرەلەيمىز؟

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بىزگە مەلۇم بولغىنى پەقەت «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تىن ئىبارەت بىرلا ئەسىرى. «جاۋاھىرۇن نەھۋى فى لۇغەتت تۈرك» (تۈركىي تىللار سىنتاكسىسىنىڭ جەۋھەرلىرى) ناملىق ئەسىرىنىڭ بارلىغىنى جامال قارشى «سۇراھ لۇغەتتگە ئىزاھ» ناملىق ئەسىرىدە كۆرسىتىدۇ ۋە بۇ نەقىلنى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ زامانىدىشى ئابدۇلغاپپار ئىبنى ھۈسەيىن كاشغەرىينىڭ «تارىخى كاشغەر» ناملىق ئەسىرىدىن ئالغانلىقىنى ئېيتىدۇ. لېكىن تا ھازىرغىچە مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «جاۋاھىرۇن نەھۋى فى لۇغەتت تۈرك» ھەم ئابدۇلغاپپار ئىبنى ھۈسەيىن كاشغەرىينىڭ «تارىخى كاشغەر» ناملىق ئەسىرلىرى بىزگە مەلۇم ئەمەس. مەھمۇد كاشغەرىي پەقەت ئۆزىنىڭ ھاياتى پائالىيىتىگە ئائىت يىلنامىلاردىن پەقەت «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» نى يازغان ۋاقىتىنىلا ئېنىق ئەسكەرتىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتى پائالىيىتى توغرىسىدا بۇنىڭدىن باشقا ھېچقانداق مەلۇماتنى «دىۋان» دىن ئۇچراتقىلى بولمايدىغان ئەھۋالدا، ئاراپاتگۈل ئوسماننىڭ مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتىغا دائىر بۇ قاراشنى ئاسانلا جەزىملەشتۈرەلگىنىنى بىزگە سىكىن رەت قىلىمىز.

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تۇغۇلۇشى ھەم ۋاپاتى ھەققىدە كۆرسىتىلگەن يۇقىرىقى يىلنامىلەرنىڭ ھەممىسى پەقەت پەرەز ۋە تەخمىنلەرگە ئاساسلانغان بولۇپ چۇڭقۇرلاپ تەتقىق قىلىنمىغان. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتى پائالىيىتى توغرىسىدا پەقەت بىزگە ئېنىق بولغىنى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋان» نى يازغان يىلى ھەققىدە ئۆزىنىڭ يازغانلىرىدۇر. مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋان» نىڭ ئاخىرىسىغا مۇنداق ئەسكەرتكەن: «كىتابى 464 - يىلى جۇمادىيەل ئەۋۋەلنىڭ باشلىرىدا يېزىشقا كىرىشكەن ئىدىم. تۆت قېتىم قايتا يېزىپ، تۈزىتىپ ۋە تەھرىرلەپ 466 - يىلى جۇمادىيەل ئاخىرنىڭ 10 - كۈنى دۈشەنبە تۈگەتتىم».

لېكىن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تۇغۇلغان ۋە ۋاپات بولغان يىلى ھەققىدە خەلق ئارىسىدا تارقالغان ھەر خىل رىۋايەتلەردىمۇ بىر بىرىگە زىت مەزمۇنلار بار. بەزىلەر ئاشۇ رىۋايەتلەرگە ئاساسەن مەھمۇد كاشغەرىينى 1080 - يىلى باغداتتىن قايتىپ كەلگەنلىكىنى، قەشقەر ئەتراپىدىكى ئوپالغا ماكانلىشىپ «مەھمۇدىيە» ناملىق بىر مەدرىس ئېچىپ، ئون يىل مۇددەرسلىك قىلغاندىن كېيىن 1090 - يىلى 97 يېشىدا ۋاپات بولغانلىقىنى ئىلگىرى سۈرگەن؛ ئوخشاش مەزمۇندىكى يەنە بىر رىۋايەتتە مەھمۇد كاشغەرىينىڭ 89 يېشىدا باغداتتىن قايتىپ كېلىپ 1105 يىلى 97 يېشىدا ۋاپات بولغانلىقى تىلغا ئېلىنىدۇ؛ مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قەبرىسىدىن تېپىلغان ۋە 1791 - يىلى يېزىلغانلىقى مەلۇم بولغان «تەزكىرەئى ھەزرىتى موللام» ناملىق تەزكىرىگە ئاساسلانغاندا مەھمۇد كاشغەرىي باغداتتىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن سەككىز يىل مۇددەرسلىك قىلىپ 1084 - 1085 - يىللىرى 97 يېشىدا ۋاپات بولغانلىقى خاتىرىلەنگەن. بۇ رىۋايەتلەردىكى يىلنامىلەر بىر - بىرىگە ئازراقمۇ يېقىن كەلمىگەچكە بىرەرسىنىمۇ «ماۋۋىسى راست» دەپ بىكىتىشكە ئاجىزىمىز. لېكىن بۇ رىۋايەتلەردە ئوخشاشلا ئالىمنىڭ 97 يېشىدا ئۆز يۇرتى ئوپالدا ۋاپات بولغانلىقى بىردەكلىككە ئىگە بولغاچقا بىزمۇ

ھېچ ئىككىلەنمەستىن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ 97 يىل ئۆمۈر كۆرگەنلىكىنى تەستىقلايمىز. تۈركىيەلىك مەشھۇر مەھمۇد كاشغەرىي شۇناس شۈكۈرۇ خالۇك ئاكالىنىمۇ «مەھمۇد كاشغەرىينىڭ 1008 - يىلى تۇغۇلغانلىقى قوبۇل قىلىنماقتا» دەپ يازىدۇكى، ھەرگىزمۇ دەل شۇ يىلى تۇغۇلغان، دەپ كېسىپ ئېيتمايدۇ. دېمەك، تەتقىقاتچىلارنىڭ مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تۇغۇلغان ھەم ۋاپات بولغان يىلىنى ئېنىق يىلنامىلەر بىلەن كۆرسىتىشى ئىسپات تەلەپ قىلىدۇ. خەلق ئارىسىدىكى رىۋايەتلەر بىلەن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نى يازغان يىلنامىنى بىرلەشتۈرۈپ پەرەز قىلغاندا مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تۇغۇلغان ۋاقتىنى 11 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى چارىكى، ۋاپات بولغان ۋاقتىنى 11 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى ياكى 12 - ئەسىرنىڭ باشلىرى، دەپ مۆلچەرلەش مۇمكىن.

2. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تىل تەكشۈرۈشكە چىقىشى توغرىسىدىكى ئوخشىمىغان قاراشلار مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تىل تەكشۈرۈشكە چىقىشى «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» ۋە بۇنىڭدىن بۇرۇن يازغان لىكسىكا كىتابى «جاۋاھىرۇننەھۋى فى لۇغەتت - تۈرك» ئۈچۈن ئالدىنقى شەرت بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. لېكىن قانداقتۇر ۋاھىتجان غوپۇر، ئەسقەر ھۈسەيىنلەر تۈزگەن «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تىزىملىرى» ناملىق كىتابتا كۆرسىتىلگەندەك «1058 - يىلى ئوردىدا بولغان بىر قېتىملىق قىرغىنچىلىقتا ئاتىسى ھۈسەيىن ئىبنى مۇھەممەد ئۆلتۈرۈلگەن بولسىمۇ، ئالىم بەختىگە يارىشا ئامان قالغان. ئۇ كىچىكىدىن تىلشۇناسلىققا دائىر بىلىملەرگە قىزىقىدىغان بولغىنى ئۈچۈن، توغرىدىن توغرا باغدادقا قاراپ يول ئالماستىن، تۈركىي خەلقلەر ياشاۋاتقان شەھەر قىشلاقلارنى، كەڭ يايلاقلارنى، دالا - قىرلارنى 15 يىل كىزىپ يۈرۈپ ئۆزى يازماقچى بولغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» ماتىرىيال توپلىغان»^① ئەمەس. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ 1058 - يىلىدىكى ئوردا پاجىئەسىدىن كېيىن تىل تەكشۈرۈشكە چىققىنى كۆپلىگەن ئالىملار تەرىپىدىن بىردەك ئىتىراپ قىلىنىپ كەلدى. بۇ ھەقتە بىزنىڭ قارىشىمىز مۇنداق:

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تىل تەكشۈرۈشكە چىقىشى ھەرگىزمۇ ئوردا پاجىئەسى بىلەن سەۋەب - نەتىجىلىك مۇناسىۋىتىگە ئىگە ئەمەس. چۈنكى قاراخانىيلارنىڭ مەركىزى ئوردىسىدا يۈز بەرگەن قىرغىنچىلىق مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئاتىسى ھۈسەيىننىڭ ئاتىسى مۇھەممەد بۇغراخاندىن خانلىق تەختىنى ئۆتكۈزۈپ بېلىشىغا قارشى ھالدا مۇھەممەد بۇغراخاننىڭ كىچىك خانىشى تەرىپىدىن ئۇيۇشتۇرۇلغان بولۇپ، قىرغىنچىلىقنىڭ ئاساسلىق سەۋەبى مۇھەممەد بۇغراخاننىڭ كىچىك خانىشى ئۆز ئوغلى ئىبراھىمنى تەختكە چىقىرىش ئۈچۈن ئىدى. ۋاقتىنى سەل ئىلگىرى سۈرسەك مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بوۋىسى مۇھەممەد بۇغراخان ئاكىسى سۇلايمان ئارىلانخاندىن مىلادىيە 1056 - يىلى خانلىق تەختى تارتىۋالغاندا سۇلايمان بۇغراخاننىڭ كىچىك ئىنىسى مەھمۇد توغرىل تېكىن بىلەن ئوغلى ھەسەن تېكىن خوتەنگە قېچىپ كەتكەن. مۇھەممەد بۇغراخاننىڭ كىچىك خانىشى مىلادىيە

1058 - يىلى سۇيىقەست پىلانلاپ سۇلايمان ئارسلانخان، مۇھەممەد بۇغراخان ۋە ھۈسەيىن قاتارلىق خان جەمەتىدىكى ئاساسلىق كىشىلەرنى ئۆلتۈرگەن ۋە ئوغلى ئىبراھىمنى تەختكە چىقارغان بولسىمۇ ئالتە ئايدىن كېيىن ئۆز ئاتىسى، تاغىسى ۋە ئاكىسىنى ئۆلتۈرۈپ تەختكە چىققان ئىبراھىم بارسخان ھاكىمى ئىنال تېكىن تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى ۋە مەھمۇد توغرىلىق تېكىن خانلىق تەختكە ۋارىسلىق قىلىدۇ. مەھمۇد توغرىلىق تېكىن ۋاپات بولغاندا ھەسەن تېكىن تەختكە چىقىدۇ. بۇ ھەسەن تېكىن سۇلايمان ئارسلانخاننىڭ ئوغلى بولۇپ، سۇلايمان ئارسلانخان بىلەن مۇھەممەد بۇغراخان ئوخشاشلا مۇھەممەد بۇغراخاننىڭ كىچىك خانىشى تەرىپىدىن ئويۇشتۇرۇلغان سۇيىقەستتە قازا قىلغاچقا مەھمۇد كاشغەرىي بىلەن ھەسەن تېكىننى بۇ چاغدا ئاتا قىساسىنى ئېلىشتىن ئىبارەت بىر مەقسەت ئاستىدا ئويۇشقانلىقىنى نەزەرگە ئېلىشقا بولىدۇ.

مەھمۇد كاشغەرىي «جاۋاھىرۇن نەھۋىي فى لۇغەتت - تۈرك» (تۈركىي تىللار سىنتاكسىسنىڭ جەۋھەرلىرى) ناملىق ئەسىرىنى «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» تە تىلغا ئېلىپلا ئۆتۈمەيدۇ. بۇنىڭدىن قارىغاندا مەھمۇد كاشغەرىي «جاۋاھىرۇن نەھۋىي فى لۇغەتت - تۈرك» ناملىق كىتابىنى «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» تىن بۇرۇن يازغان ۋە ئالدىنقى كىتابىنى يېزىش ئۈچۈنمۇ تىل تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان. دېمەك مەھمۇد كاشغەرىي ئوردا قىرغىنچىلىقىنىڭ ئالدىدىمۇ تىل تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان ۋە ئوردا قىرغىنچىلىقىدىن كېيىنمۇ، تەخت ساھىبلىرى بولمىش مەھمۇد توغرىلىق تېكىن ۋە ھەسەن تېكىنلەرنىڭ قوللىشى، ئادەم كۈچى ۋە ماددىي خىراجەتلەر بىلەن تەمىنلىشى بىلەن «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» ناملىق كىتابى ئۈچۈن ئون نەچچە يىللاپ تىل تەكشۈرۈشكە چىققان بولىدۇ. ھالبۇكى، ئوردا قىرغىنچىلىقى پەقەت تەخت تالىشىش تۈپەيلىدىن كېلىپ چىققان بىر قېتىملىق قانلىق سۇيىقەست بولۇپ، ھەرگىزمۇ مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تىل تەكشۈرۈشكە چىقىشى مەزكۇر ئوردا قىرغىنچىلىقى بىلەن ھېچقانداق مۇناسىۋىتى يوق.

3. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ باغدادقا بېرىشى توغرىسىدىكى ئوخشىمىغان قاراشلار

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ باغدادقا بېرىشىمۇ ئاساسلىقى 1058 - يىلىدىكى ئوردا قىرغىنچىلىقىغا باغلاپ چۈشەندۈرۈلۈپ ئالىي مەكتەپلەردە ئۇيغۇر تىل ئەدەبىياتى كەسپى بويىچە دەرسلىك قىلىپ ئۆتۈلۈۋاتقان «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخى (1)» ناملىق كىتابتا «سەلجۇقىيلار ئېمپىرىيىسىنىڭ ئېمپىراتورى ئالىپ ئارسلان (1063 - 1072) نىڭ ئوغلى مەلىكشاھقا ياتلىق بولۇپ باغدادقا بارغان قاراخانىيلارنىڭ مەلىكىسى تۈركان خاتۇنغا پاناھ تارتقان» دەپ قەيت قىلىنىۋاتىدۇ. بىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ باغدادقا تۈركان خاتۇننى پاناھ تارتىپ بارغانلىقىنى ئىنكار قىلىمىز. چۈنكى «بۇ تويىنىڭ رەسمى نىكاھ ئوقۇلغا يىلى 1064 - يىلى بولۇپ، ئۇ چاغدا مەلىكشاھ توققۇز ياشتا ئىدى».

ھالبۇكى مەلىك شاھ 1072 - يىلى تەختكە چىقىدۇ ۋە شۇ يىلى تۈركان خاتۇنى رەسمى نىكاھقا ئېلىپ باغاتقا ئېلىپ كېلىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نى دەل مۇشۇ يىلى باغاتتا يېزىشقا كىرىشكەن بولۇپ، بۇ چاغدا مەھمۇد كاشغەرىينىڭ باغاتقا كەلگىنىگە خېلى يىللار بولۇپ قالغانىدى. بۇنىڭدىن قارىغاندا مەھمۇد كاشغەرى باغاتقا تۈركان خاتۇندىن بۇرۇن كەلگەن بولۇدۇ. شۇڭا مەھمۇد كاشغەرىينىڭ باغاتقا تۈركان خاتۇنى پاناھ تارتىپ كەلگەن دېگەن قاراش پۇت دەسسەپ تۇرالمىدۇ.

يەنە ئالىي مەكتەپلەردە ئۇيغۇر تىل ئەدەبىياتى كەسپى بويىچە دەرسلىك قىلىپ ئۆتۈلۈۋاتقان «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخى(1)» ناملىق كىتابتا ئوتتۇرىغا قويۇلغان «ئالىم مەھمۇد كاشغەرىي ئىسلام مەدەنىيىتى گۈللەنگەن باغاتقا بېرىشنى خېلى بۇرۇنلا دىلىغا پۈتكەن بولغاچقا، ئەنە شۇ ئۇلۇغ ئارزۇسىنىڭ يېتەكچىلىكىدە باغاتقا بارغان ۋە ئىلمىي ئىشلار بىلەن مەشغۇل بولغان»، دېگەن قاراشنىڭمۇ قىلچە ئاساسى يوق. قېنى كىم مەھمۇد كاشغەرىينىڭ شۇنداق «ئۇلۇغ ئارزۇلار» نى دىلىغا پۈتكەنلىكىگە دەلىل كەلتۈرەلەيدۇ؟ ياكى مەھمۇد كاشغەرىي دىۋاندا ئاشۇنداق ئارزۇلارنى قىلغانلىقىنى ئېيتقانمۇ؟ قەشقەر قەيەردە - يۇ، باغات قەيەردە؟ مەھمۇد كاشغەرىي ئىلىم تەلەپ قىلىش ئۈچۈن يەتتە - سەككىز ئاي يول يۈرۈپ باغاتقا بارمىسىمۇ، ئۆزى ئۇستازىم، دەپ تەرىپلىگەن ھۈسەيىن ئىبنى خەلەپ كاشغەرىي، ئىمادىدىن كاشغەرىي، ئابدۇلغاپپار ئىبنى ھۈسەيىن كاشغەرىي، يۈسۈپ خاسھاجىب قاتارلىق مەشھۇر ئالىملارنى يېتىشتۈرگەن قەشقەردە تۇرۇپمۇ ئىلىم ئىگىلەش ئارزۇسىغا يېتەلگەن بولاتتى. يەنە كېلىپ مەھمۇد كاشغەرىي مۇجتەھىد، مۇھەددىس (ھەدىسشۇناس)، فەقىھ (شەرىئەت شۇناس) ياكى تەپسىرشۇناس ئەمەس، بەلكى تىلشۇناس، تىلشۇناس بولغاندىمۇ ئەرەپ تىلىنىڭ ئەمەس، تۈركىي تىللارنىڭ تىلشۇناسى. ئەگەر مەھمۇد كاشغەرىي ئېلىم تەھسىل قىلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ باغاتقا بارغان بولسا نېمە ئۈچۈن ھەدىسشۇناس، شەرىئەت شۇناس، تەپسىرشۇناس بولماي تۈركىي تىلنىڭ تىلشۇناسى بولىدۇ؟ تۈركىي تىلنىڭ تىلشۇناسى بولۇشى ئۈچۈن ئەرەپلەر ياشايدىغان، ئەرەپ تىلى يۈز پىرسەنت ھۆكۈمرانلىقىنى ئېگىلىگەن باغاتقا بېرىش كېرەكمىدى؟ مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئەرەپ تىلىنى پىششىق بىلىدىغانلىقىنى نەزەرگە ئېلىپلا مەھمۇد كاشغەرىينى باغاتقا ئىلىم تەھسىل قىلىش ئۈچۈن بارغان دېيىشىمۇ تازا چاك باسمىسا كېرەك؟! چۈنكى مەھمۇد كاشغەرىي باغاتقا بارمىسىمۇ ئەرەپ تىلى دېگەننى ئۇستازى، مەشھۇر ھەدىسشۇناس ئالىم ھۈسەيىن ئىبنى خەلەپتىن تازا ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئۆگىنىۋالالايتتى. ھەتتا تۈرك تىلىنىڭ سىنتاكسىسلىق قۇرۇلمىسىغا ئائىت بولغان كىتابى «جاۋاھىرۇننەھۋى فى لۇغەتت - تۈرك» ناملىق ئەسىرىنى مەھمۇد كاشغەرىي باغاتقا بېرىشتىن بۇرۇن كاشغەردە يازغان. بۇ كىتابنىڭ ئىسمىنىڭ ئەرەپچە بولغىنىدىن قارىغاندا مەھمۇد كاشغەرىي ئەرەپ تىلىنى ئەرەپلەرنىڭ باغدىتىغا بارمايمۇ ئۆز يۇرتى قەشقەردە تۇرۇپ ئۆگىنىپ بولغان. شۇ دەۋر تارىخى شارائىتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندىمۇ قاراخانىيلار پۇخرالىرى

ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن ئىسلام دىنىنىڭ مۇقەددەس كىتابى بولغان «قۇرئان كەرىم» نىڭ ئەرەپ تىلىدا نازىل بولغانلىقى ۋە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەرەپ بولغانلىقى، شۇنداقلا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدىكى «قۇرئاننىڭ تىلىمۇ ئەرەپ، مېنىڭ مىللىتىمۇ ئەرەپ ھەم جەننەت ئەھلىنىڭ سۆزلىشىدىغان تىلىمۇ ئەرەپ» دېگەن ئىبارىلەرگە كۆرە، ئەرەپ تىلى ۋە يېزىقىنى شۇ قەدەر چوڭ بىلگەنكى، ھەتتا شۇ دەۋرلەردە ئۆزىنىڭ يېزىقىنىمۇ پۈتۈنلەي ئەرەپ يېزىقىغا ئالماشتۇرغان. شۇڭا بىز قارايمىزكى، مەھمۇد كاشغەرىي نوقۇل ئىلىم تەھسىل قىلىش ۋە ئەرەپ تىلى ئۆگىنىش ئۈچۈن باغداتقا بارغان ئەمەس.

خەلق ئارىسىغا تارقالغان رىۋايەتلەرنىڭ ئورتاق مەزمۇنىدىن قارىغاندا مەھمۇد كاشغەرىي تۈركىي خەلقلەر ياشىغان نۇرغۇنلىغان جايلارنى كېزىپ ئۇزۇن يىللار ساياھەت ھەم تىل تەكشۈرۈشتە بولغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ تەبئىي قىزىقىشى بويىچە داۋاملىق ساياھەتتى داۋاملاشتۇرۇپ ئىران ۋە ئىراققا بارغان. شۇ جەرياندا ئەرەپ، پارس ۋە گىرىك تىللىرىنى ئۆگەنگەن، مەدرىسەلەردە مۇددەرىسلىك قىلغان. مەھمۇد كاشغەرىي ئۇزۇن يىللىق ساياھەتتى ھەم تىل تەكشۈرۈشىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، تۈركىي مىللەتلەرنىڭ تىلى، ئەدەبىياتى، مەدەنىيىتى، ياشاش تەرزى ۋە ئۆرپ ئادەتلىرى توغرىسىدا توپلىغان ماتېرىياللىرىنى رەتلەپ 1072 - يىلى باغداتتا «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» نى يېزىشقا باشلىغان.

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ باغداتقا بارغانلىقىنى يەنە شۇ ئالىي مەكتەپلەردە ئۇيغۇر تىل ئەدەبىياتى كەسپى بويىچە دەرسلىك قىلىپ ئۆتۈلۈۋاتقان «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخى (1)» ناملىق كىتابتا «ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەر مەدەنىيىتى ئەرەب مەدەنىيىتى بىلەن تەڭلىشىۋاتقان، ئەرەب تىلى بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتقا ئوخشاش چېپىپ كېتىۋاتقان، ئەرەب خەلىپىلىكىنىڭ كۈچى ئاجىزلاپ، ھوقۇق سالىق تۈركلىرىنىڭ قولىغا ئۆتكەن، ئەرەپلەرنىڭ ئۆز دەردىنى ئېيتىش ئۈچۈن تۈركىي تىلنى ئۆگىنىشتىن باشقا يول يوق ئىكەنلىكىنى نەزەردە تۇتۇپ، دىنىي يولدا بىر ساۋابلىق ئىش قىلىش، يەنى بىر لۇغەت تۈزۈش مەقسىتىدە باغداتقا بارغان بولۇشىمۇ مۇمكىن» دەپ كۆرسىتىلگەن بولۇپ، بۇ قاراشمۇ ئاساسسىز.

ئويلاپ كۆرەيلى، سالىجۇقىيلار 1055 - يىلى باغداتنى ئىشغال قىلغان، ئەينى ۋاقىتتا ئىسلامدىن ئىبارەت مۇستەھكەم ئەقىدىگە تەۋە بولغان ئەرەپ تىلى ۋە ئەرەپ ۋە مەدەنىيىتى سالىجۇقىيلار تەرىپىدىن يىگىرمە يىلغىمۇ يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدىكى ئىستىلاھ جەريانىدا ئۇنداق ئاسان تۈرك مەدەنىيىتىنىڭ ئارقىسىدا قالمايدۇ. ئۆز ۋاقتىدا سالىجۇقىيلار سۇلتانى ئالىپ ئارسلان باغداتنى ئىشغال قىلغىنى بىلەن خەلىپىنىڭ نوپۇزىغا چىقىلمىغان. خەلىپە يەنىلا پۈتكۈل ئىسلام دۇنياسىنىڭ ھۆكۈمرانى سۈپىتىدە ئىتىراپ قىلىنىۋەرگەن. ئەرەپ تىلى يەنىلا سالىجۇقىيلار ئىشغال قىلغان ئەرەپ رايۇنلىرىنىڭ ھۆكۈمەت تىلى سۈپىتىدە قوللىنىلىۋەرگەن. ھېچقانداق تارىخى ھۆججەتتە تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان

سالجۇقىيلارنىڭ تۈرك تىلىنى ھۆكۈمەت تىلى قىلىپ ئىشلەتكەنلىكى توغرىسىدا مەلۇمات يوق. ئەكسىچە سالجۇقىيلار ئۇرۇشتا تۈرك جەڭچىلىرىگە تايانغىنى بىلەن دۆلەتنى ئىدارە قىلىشتا ئەرەب ھەم پارسلارغا تايانغان. سالجۇقىيلارنىڭ باش ۋەزىرى نىزامۇلمۈلۈك پارس بولۇپ، بارلىق ھۆكۈمەت ئىشلىرىنى پارس تىلى ھەم ئەرەب تىلىدا يۈرگۈزگەن. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋانى لۇغەتت - تۈر» تە «ئۆز دەردىنى ئېيتىش ۋە تۈركلەرگە يېقىش ئۈچۈن ئۇلارغا تۈرك تىلىدا سۆزلىشىشتىن ياخشىراق يول يوق»^⑬ دېگىنىنى ئەرەبلەرگە قارىتىلغان دەپ كىم دەيدۇ؟

مەھمۇد كاشغەرىي دىۋانىنىڭ ھېچقانداق يېرىدە ئەرەبلەر ئۆز دەردىنى ئېيتىش ئۈچۈن تۈرك تىلىنى ئۆگىنىشى كېرەك دەپ كۆرسەتمىگەن، ئەرەبلەرگە تۈرك تىلىنى ئۆگىنىشتىن باشقا يول يوق ئىكەنلىكى ھەققىدەمۇ يازمىغان. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ دىن يولىدا بىر ساۋابلىق ئىش قىلىش، يەنى بىر لۇغەت تۈزۈش مەقسىتىدە باغداتقا بارغانلىقىمۇ ئادەمنىڭ غىدىقىنى كەلتۈرىدىغان ئاقىمىس گەپتىن باشقا نەرسە ئەمەس. دىن يولىدا ساۋابلىق ئىش قىلغۇسى بار ئادەم نېمە ئۈچۈن مەسچىت، مەدرىسىلەرنى سالمىي، يول - كۆۋرۈك ياسىماي، ياكى قۇرئان تەپسىرى، ھەدىسلىر شەرھىگە ئائىت بىرەر دىنىي كىتاب يازماي تۈركىي تىللارنىڭ لۇغىتىنى تۈزەرمىدى؟!

ھەتتا ئەرەب تارىخچىسى ئىبنۇلئەسر «جامئۇت - تەۋارىخ» (ئومۇمىي تارىخ) ناملىك كىتابىدا ۋە تۈركشۇناس ئالىملاردىن پىرىستاك، بارتولىدلارنىڭ قاراشلىرىدا تېخىمۇ چەكتىن ئاشۇرۇۋېتىلىپ مەھمۇد كاشغەرىينىڭ باغداتقا بېرىشنىڭ سەۋەبى جان ساقلاش ئۈچۈن قېچىپ بارغان ۋە «باغداتقا قاچقۇن بولۇپ تۇرۇپ قالغان»^⑭ دەپ قارالماقتا. مەھمۇد كاشغەرىيدەك ئىسىل نەسەبلىك شاھزادە، بۈيۈك ئالىم نېمە سەۋەبتىن جان ساقلاشنىڭ كويىغا كېرىپ قالدى؟ بۇنىڭغا بۇ زاتى شەرىپلەر يەنىلا 1058 - يىلدىكى ئوردا قىرغىنچىلىقىنى سەۋەب قىلىپ كۆرسەتكەن. ۋەھالەنكى، ئوردا قىرغىنچىلىقىدا مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئاتىسى ۋە بوۋىسى بىلەن ھەسەن بۇغراخاننىڭ ئاتىسى سۈيىقەستچىلەر تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ھەسەن بۇغراخانلار ئاتا قىساسىنى ئېلىشتىن ئىبارەت ئورتاق مەقسەت ئاستىغا ئۇيۇشقان. يەنە كېلىپ مەھمۇد كاشغەرىي قانۇنلۇق تەخت ساھىبلىرىنىڭ پۇشتىدىن ئەمەس، شۇڭا تەخت تالىشىش ماجراسىغا ئارىلىشىشقا شەرتى توشمايدۇ. شۇنداق بولغان ئىكەن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ سەلتەنەت ساھىبلىرى بىلەن ھېچقانداق ئاداۋىتى يوق. شۇڭا جان ساقلاش ئۈچۈن ھېلىغۇ باغداتكەن، سەمەرقەنت ياكى بۇخارا دېگەندەك غەربىي قاراخانىيلارنىڭ تەۋەلىكىگە بېرىپ پاناھلانغان دېيىشىمۇ ئەقىلگە سىغمايدۇ.

مىلادىيە 1836 - يىلى قەشقەرنىڭ باش قازىسى موللا مۇھەممەد سادىق ئەلەم «مەسنەۋىي شەرىفى» ناملىق كىتابىنى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مازىرىغا مۇتلەق ۋە خېپە قىلغان بولۇپ، مەزكۇر ۋە خېپنامىدە مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تولۇق ئىسمى «ھەزرىت مەۋلانە شەمسىددىن مەھمۇد كاشغەرىي» دەپ يېزىلغان. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىسمىنى سۈپەتلەپ كەلگەن «شەمسىددىن» دېگەن نامنىڭ

مەنسى «دېننىڭ قۇياشى» دېگەنلىك بولۇپ، ئىسلام مەملىكەتلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىرى، ۋەزىرلىرى ۋە شاھزادىلىرىگە خەلىپە تەرىپىدىن بېرىلىدىغان ئۇنۋان. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بۇ ئۇنۋانغا سازاۋەر بولغانلىقىدەك پاكىتقا ئاساسلانغاندا، مەھمۇد كاشغەرىي باغداتقا جان ساقلاش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى قاراخانىيلار خانىدانلىقىنىڭ تولۇق ھوقۇقلۇق ئەلچىسى ۋە شاھزادىسى سۈپىتىدە بارغان ۋە باغداتنىڭ ئىلمى مۇھىتىدا بىر نەچچە يىل ئالىملار بىلەن سۆھبەتتە بولغان. شۇنىڭ بىلەن بىرگە كاشغەر خانلىق مەدرىستە ۋە يۇرت كىزىش جەريانىدا ئۆگەنگەن ئەرەپ تىلىنى پىششىقلىدىغان، بەلكىم، شۇ پۇرسەتتە باغدات مەدرىسلىرىدە ئوقۇغان بولۇشىمۇ مۇمكىن.

ئەمدى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» ناملىق زور ھەجىملىك ئەسىرىنى خەلىپىگە تەقدىم قىلىش جەريانىغا كەلسەك مەھمۇد كاشغەرىي ئۇزۇن يىللىق تىل تەكشۈرۈش ھەم ساياھەت ئىھتىياجىدىن سىرتلاردا تۇرۇپ قالغان ۋە ئاخىرقى سەپىرى باغداتتا ئاخىرلاشقان. 1074 - يىلى قاراخانىيلار خانى مەھمۇد توغرىلىق ئاپات بولۇپ تەختكە جىيەنى ھەسەن تېكىن چىقىدۇ ۋە ھەسەن بۇغراخان ئاتىلىپ خەلىپىدىن ئۇنۋان ئېلىش ئۈچۈن باغداتقا ئەلچىلەر ئەۋەتىدۇ. بۇ ئەلچىلەرنىڭ باشچىسى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تاغىسى بولۇپ، ئەلچىلەر كەلگەن يىلى مەھمۇد كاشغەرىي دەل «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نى يېزىپ، ئۆزگەرتىپ ۋە تولۇقلاپ تەييار قىلىپ بولغانىدى. شۇڭا پەرەز قىلىمىزكى، مەھمۇد كاشغەرىي باغداتقا تاغىسى باشلاپ كەلگەن قاراخانىيلارنىڭ ئەلچىلىرى قاتارىدا خەلىپىگە كۆرۈنۈش بەرگەن ۋە ئەرەپ تىلىدا يېزىپ چىققان ئەسىرى «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نى خەلىپىگە تەقدىم قىلغان. شۇنىڭ بەدىلىگە ئىسلام دىنى ۋە ئىسلام مىللەتلىرىنىڭ پايدىسىغا ئىش قىلىپ تۆھپە كۆرسەتكەنلەرگە بېرىلىدىغان «شەمسىدىن» (دېننىڭ قۇياشى) دېگەن ئۇنۋان خەلىپە تەرىپىدىن مەھمۇد كاشغەرىيگە بېرىلگەن بولۇشى مۇمكىن.

4 «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نىڭ يېزىلىشى ئائىت ئوخشىمىغان قاراشلار.

«دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نىڭ يېزىلىشى ئائىت نۇرغۇنلىغا ئاساسسىز قاراشلار مۇقۇملىشىپ قېلىۋاتىدۇ. مەسىلەن، ئەرەبلەرنىڭ تۈركىي تىل ئۆگىنىش ئىھتىياجىنى، تۈرك مەدىنىيىتىنىڭ ئەرەب مەدىنىيىتىدىن ئۈستۈن ئىكەنلىكىنى نامايان قىلىش ئۈچۈن؛ تۈرك تىلى بىلەن ئەرەب تىلىنىڭ بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتتەك چېپىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن؛ دەۋرنىڭ سىياسىي ۋە زىيىسى ئۈچۈن... دېگەندەك.

خوش، مەھمۇد كاشغەرىي ئۆز تىلىدىن ئىپتىخارلىنىش مەۋقەسىدە تۇرۇپ ئەرەب تىلى بىلەن تۈرك تىلىنى بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتقا ئوخشاتقان تۇرسا، تۈرك تىلىنى ئەرەب تىلىدىن ئۈستۈن قويۇش ئۈچۈن «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نى يازغان دېيىش ئەقىلگە سىغامدۇ؟ تۈركلەر ئەرەب مەدىنىيىتى ۋە تىلىنى ئۆگىنىشكە زادىلا ئىھتىياجلىق بولمىغانمۇ؟ ئەگەر ئەرەبلەرنىڭ راستىنلا تۈرك

تىلىنى ئۆگىنىشكە ئەھتىياجى تۇغۇلغان بولسا، ئەرەب ۋەجدانلىقلىرىدىن بىرەرسىنىڭ تۈرك تىلىنى ئۆگىنىش توغرىسىدا بىرەر كىتاب ياكى رىسالە چاغلىق نەرسە يازغانلىقى بىزگە مەلۇمۇ؟ ناۋادا مەھمۇد كاشغەرىي تۈرك تىلىنى ئەرەبلەرگە ئۆگەتمەكچى بولغان بولسا لۇغەت تۈزۈمى دەرسلىك يازماسىدى؟ ۋەھالەنكى لۇغەت تىل ئۆگىنىدىغان بىرىنچى قول ماتىرىيال ئەمەس. ئالىم كىتابىدا ئۆز تىلىنىڭ ئالاھىدىلىكىنى مول ماتىرىيال ۋە خاس ئۇسۇللار بىلەن كۆرسەتكەنكى، ھەرگىزمۇ ھېچ بىر يەردە «تۈرك تىلىنى مۇنداق ئۆگىنىدۇ، بۇ يەردىن باشلاڭ!» دەپ ئۆگىنىش ئۇسۇلىنى كۆرسەتكەن ئەمەس.

مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نىڭ ئۆزى يازغان مۇقەددىمىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئەبەدىي يادىكارلىق ۋە پۈتمەس - تۈگىمەس بىر بايلىق بولۇپ قالسۇن دەپ ئۇلۇغ تەڭرىگە سېغىنىپ بۇ كىتابنى يېزىپ چىقىم ۋە ئۇنىڭغا «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» دەپ ئات قويدۇم»^⑤.

شۇڭا ئېيتىمىزكى «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نىڭ يېزىلىش سەۋەبىنى ئالىمنىڭ ئۆز مىللىتىگە بولغان سۆيىنىش ئىچىدە تىلىدىكى بوشلۇقنى تولدۇرۇش ئۈچۈن ۋە تۈرك تىلىنىڭ شۆھرىتىنى نامايان قىلىش، شۇنداقلا ئۆزى ئېيتقانداق ئەبەدىي يادىكارلىق بولۇپ قالسۇن ئۈچۈن ئىلىمگە بولغان ئىشتىياقى بىلەن ناھايىتى ئىلمىي ۋە تەبىئىي يوسۇندا يېزىپ چىقىلغان، دەپ تونۇش كېرەك. مەھمۇد كاشغەرىي سالجۇقىيلارنىڭ باغداتنى ئىگىلەپ، ئەرەبلەر بىلەن تۈركلەرنىڭ مەدەنىيەت ئالاقىسىنىڭ بارلىققا كەلگەنلىكىنى «بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئات» قا ئوخشاتقان. ھەرگىزمۇ سىياسىي جەھەتتىن تۈركلەرنى كۆتۈرۈپ ئەرەبلەرنى چۈشۈرگەن ئەمەس.

مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نىڭ مۇقەددىمىسىدە مۇنداق يازىدۇ: «ئەمدى مۇھەممەد ئوغلى ھۈسەيىننىڭ پەرزەندى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ سۆزىنى ئاڭلىغايىسىز:

مەن تەڭرىنىڭ دۆلەت قۇياشنى تۈركلەر بۇرچىدا تۇغدۇرغانلىقىنى ۋە پەلەكنىمۇ شۇلارنىڭ زىمىنى ئۈستىدە چۆگىلەتكەنلىكىنى كۆردۈم. تەڭرى ئۇلارنى «تۈرك» دەپ ئاتىدى ۋە سەلتەنەتكە ئىگە قىلدى: دەۋرىمىزنىڭ خاقانلىرىنى تۈركلەردىن قىلىپ، زامان ئەھلىنىڭ ئىختىيار تىزگىنىنى شۇلارنىڭ قولىغا تۇتقۇزدى؛ ئۇلارنى ئىنسانلارغا باش قىلدى. ھەق ئىشلاردا ئۇلارنى قوللىدى؛ ئۇلار بىلەن بىر سەپتە تۇرۇپ كۈرەشكەنلەرنى ئەزىز قىلدى ۋە تۈركلەر تۈپەيلىدىن ئۇلارنى ھەممە تىلەكلىرىگە ئېرىشتۈرۈپ، يامانلارنىڭ زىيانكەشلىكىدىن ساقلىدى. تۈركلەرنىڭ ئوقىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ يولىنى مەھكەم تۇتۇش ھەر بىر ئەقىل ئىگىسىگە لايىق ۋە مۇناسىپ ئىش بولۇپ قالدى. ئۆز دەردىنى ئېيتىش ۋە تۈركلەرگە يېقىش ئۈچۈن، ئۇلارغا تۈرك تىلىدا سۆزلىشىشتىن ياخشىراق يول يوق. كىمكى ئۆز گورۇھىدىكى دۈشمەنلىرىدىن ئايرىلىپ، تۈركلەرگە سېغىنىپ كەلسە، تۈركلەر ئۇلارنى ئۆز قانىنى ئاستىغا ئېلىپ، خەۋپتىن قۇتقۇزىدۇ. ئۇلار بىلەن بىللە باشقىلارمۇ پانا تاپىدۇ»^⑥

مەھمۇد كاشغەرىي بۇ بايانلىرىدا «ئۇلار» دەپ خىتاپ قىلىدۇكى، ھەرگىزمۇ «ئەرەبلەر» دەپ

ئېيتمايدۇ. مەھمۇد كاشغەرىي ئانا تىلى بولغان تۈرك تىلىنىڭ نوپۇزىنىڭ شۇ قەدەر ئېشىۋاتقانلىقىدىن پەخىرلىنىپ باشقا تايىپلەرنى (يالغۇز ئەرەپلەرنىلا ئەمەس) تۈرك تىلى ئۆگىنىشكە دەۋەت قىلغان ۋە شۇ خىل پەخىرلىنىش تۇيغۇسىدا «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نى يېزىشقا كىرىشكەن.

ئەمدى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» نى ئەرەب تىلىدا يازغانلىقىغا كەلسەك، مەھمۇد كاشغەرىي بۇ ھەقتە يەنە مۇنداق دەيدۇ: «بۇ كىتابنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇقەددەس ئورنىدا ئولتۇرغان، ھاشىمىي ئۇرۇغىدىن ۋە ئابباسىيلار سۇلالىسىدىن يولباشچى بولغان خوجىمىز، ئىگىمىز، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى ۋە تەڭرى تەيىنلىگەن خەلىپە مۇھەممەد ئوغلى ئوبۇلقاسىم ئابدۇللاھ مۇقتەدى بىئەمرىللاھ ھەزرەتلىرىگە ئارمىغان قىلدىم. تەڭرى ئۇنىڭ مەرتىۋىسىنى دائىم يۇقىرى، ئۆمۈرىنى راھەت - پاراغەت ئىچىدە ئۇزۇن قىلسۇن؛ ئۇنىڭ ئۇلۇغلىقتا تەڭرىدىكى يوق سەلتەنەت ئاساسلىرىنى تەۋرەنمەس دەرىجىدە مۇستەھكەملىسۇن؛ ئۇنىڭ پەرىمان دائىرلىرىنى كېڭەيتسۇن ۋە يۈكسەلدۈرسۇن. ئادەم بالىلىرى ئۇنىڭ بېھساب ساخاۋىتى شاراپىتىدىن يۇلتۇزلاردەك يۈكسەك بەخت - سائادەتكە ئىگە بولسۇن؛ ئۇنىڭ دەۋەتلىرى ئەمەلگە ئېشىپ، ھەر بىر غەلبىسى سادىق دوستلىرىنى خۇشال قىلسۇن؛ تەڭرى ئۇنىڭ قەھرى - غەزىپىگە ئۇچرىغان دۈشمەنلىرىنى تېخىمۇ خار قىلسۇن؛ ئۇنىڭ سايىسىنى، كۆركىنى، قۇدرىتىنى، پەزىلىتىنى ۋە ئۇلۇغۋارلىقىنى مۇسۇلمانلار ئۈستىدىن يىراق قىلمىسۇن»^{①۷}.

قاراڭكى، مەھمۇد كاشغەرىي ئۆز ئەسىرىنى ئىسلام خەلىپىسىگە تەقدىم قىلماقچى، شۇنداق بولغانىكەن مىللىتى ھەم تىلى ئەرەپ بولغان خەلىپىگە تەقدىم قىلىنماقچى بولغان ئەسەر ئەلۋەتتە ئەرەپ تىلىدا يېزىلىشى كېرەك. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بۇ بايانلىرىدا خەلىپىنى نەقەدەر چوڭ بىلىدىغانلىقىنى، ھېچقاچان خەلىپىنىڭ سىياھىي ھوقۇقىنى چۈشۈرمىگەنلىكىنى، بەلكى خەلىپىنىڭ بارلىق دۈشمەنلىرىگە لەنەت ئوقۇپ، خەلىپىنىڭ ئالىي ھوقۇقىنى يۈكسەك دەرىجىدە ھىمايە قىلغانلىقى مانا مەن دەپ چىقىپلا تۇرىدۇ. شۇڭا «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» قانداقتۇر ئەرەپ خەلىپىسىنى چۈشۈرۈپ تۈركلەرنىڭ شۆھرىتىنى نامايان قىلىش ئۈچۈن يازغان، دەپ داۋراڭ سېلىش پۈتۈنلەي سەپسەتىدىن باشقا نەرسە ئەمەس.

5. مەھمۇد كاشغەرىي مەشھۇر سەيباھ ۋە مىللەتشۇناس.

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئون نەچچە يىل سىرتلاردا تىل تەكشۈرۈش ئۈچۈن زىيارەت ھەم ساياھەتتە بولغانلىقى تۈرلۈك يازما مەنبەلەردە ۋە خەلق رىۋايەتلىرىدە قەيت قىلىنغان. ھەتتا ئالىمنىڭ ئۆزىمۇ «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» تە ئېنىق قىلىپ: «شۇڭا مەن تۈركلەرنىڭ ئەڭ سۆزمەنلىرىدىن، پىكىرنى ئەڭ رۇشەن بايان قىلالايدىغانلىرىدىن، ئەڭ زىرەكلىرىدىن، ئەڭ ئاساسلىق قەبىلىگە مەنسۇبلىرىدىن ۋە جەڭ ئىشلىرىدا ئۇستا نەيزىۋازلىرىدىن بولۇپ تۇرۇقلۇق، ئۇلارنىڭ شەھەر ۋە

سەھەرلىرىنى باشتىن - ئاياق كىزىپ چىقىم. تۈرك، تۈركمەن، ئوغۇز، چىگىل، ياغما، قىرغىزلارنىڭ سۆزلىرىنى ۋە قاپىلىرىنى ئىنقىلاپ چىقىپ ئۇلاردىن پايدىلاندىم. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ھەر بىر تىلى مېنىڭ دىلىمغا ناھايىتى ياخشى ئورۇنلاشتى. مەن ئۇلارنى پۇختا رەتلەپ، ئوبدان تەرتىپكە سېلىپ چىقىم» دەپ ⑩ يازىدۇ. بۇنىڭدىن قارىغاندا مەھمۇد كاشغەرىي تۈركىي مىللەتلەر ياشايدىغان ئاساسلىق شەھەر ۋە قىشلاقلارغا بارغان، ئۇلار بىلەن ئارىلىشىپ، سۆزلىشىپ قويۇق مۇناسىۋەتتە بولغان ۋە شۇ تۈپەيلى ھەرقايسى قەبىلىلەرنىڭ ئۆرپ - ئادەت، قائىدە يوسۇنلىرى بىلەن پىششىق تونۇشقان.

«دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» تۈركىي خەلقلەرنىڭ تىل ئالاھىدىلىكلىرىنى ئەمەلىي مىساللار ئارقىلىق كەڭ دائىرىلىك چۈشەندۈرۈپ بەرگەن قامۇس خاراكتىرلىك ئەسەر بولۇپ ھەتتا مەھمۇد كاشغەرىي بۇ ئەسىرىدە تۈركىي خەلقلەر ياشايدىغان جۇغراپىيىلىك خەرىتىنى سىزىپ چىققان. 11 - ئەسىردە مەھمۇد كاشغەرىي تەرىپىدىن سىزىلغان بۇ خەرىتە ھازىر پۈتكۈل دۇنيادا «دۇنيا بويىچە سىزىلغان تۇنجى دۇنيا خەرىتىسى» دەپ ئىتىراپ قىلىنماقتا. دېمەك مەھمۇد كاشغەرىي تىل تەكشۈرۈش جەريانىدا زىيارەت ھەم ساياھەتنى بىرگە ئېلىپ بېرىپ تۈركىي خەلقلەر ياشايدىغان ھەر قايسى جايلارنىڭ جۇغراپىيىلىك دائىرىسىنىمۇ ئېنىق خەرىتىگە ئالغان. بۇنىڭدىن قارىغاندا مەھمۇد كاشغەرىي مۇخۇددى ماركوپولو، ماگىلان قاتارلىق چەتئەل سەيياھلىرىغا ئوخشاشلا مەشھۇر سەيياھ دەپ تەن ئىلىنىشى كېرەك.

مەھمۇد كاشغەرىي يەنە «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» كە ھەر قايسى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىتتىك ئەھۋالى، مەدەنىيىتى ۋە ئىقتىسادىغا ئائىت نۇرغۇنلىغان ماتېرىياللارنى كىرگۈزگەن. ھەرقايسى تۈركىي خەلقلەرنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيىتى، ئىتتىك ۋە تۇرمۇش ئادەتلىرىنى تونۇشتۇرغان. ئۆيلىنىش، ئاجرىشىش، ئائىلە قۇرۇش، ئۇرۇغ - تۇغقانچىلىق، دىنى ئېتىقاد، ئۆرپ - ئادەت، مائارىپ، تىبابەت، ئويۇن - تاماشا، مۇزىكا ۋە چالغۇ ئەسۋابلىرى، كىيىم - كىچەك، يېمەك - ئىچمەك ئادەتلىرى، دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق ۋە ھەر خىل ھۈنەر - كەسپلەر بىلەن شۇغۇللىنىش ئەھۋاللىرىنى ئەتراپلىق يورۇتۇپ بەرگەن. شۇڭا بىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مىللەتشۇناس ئىكەنلىكىنى تەن ئېلىشىمىز كېرەك. بۇ ھەقتە تۈركىيەلىك مەشھۇر تۈرك مەدەنىيەت تەتقىقاتچىسى رىشات گەنجىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن 11 - ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيىتىگە نەزەر» ناملىق كىتابىدا تەپسىلىي مەلۇماتلار ئۇچرايدۇ.

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتى پائالىيىتىنى يەنىمۇ ئىشەنچلىكلىرى ماتېرىياللار مەنبەسى ئاساسىدا قايتىدىن تەتقىق قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. يەنە مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتى پائالىيىتىگە ئائىت ئىلىم دۇنياسىغا ئاشكارلانمىغان نۇرغۇنلىغان مەنبەلەر بولۇشىمۇ مۇمكىن. شۇ مەنبەلەر رۇيا بولسا چىققاندا ئاندىن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك تەرجىمىھالىنى ئوتتۇرىغا

چىقىرىشىمىز مۇمكىن. شۇنداقلا يەنە مەھمۇد كاشغەرنىڭ بۈيۈك قامۇس ئەسىرى «دىۋانو لۇغەتتە - تۈرك» نىڭ يېزىلغا ئائىت بەزىبىر قاراشلارنى قايتىدىن ئويلىنىپ بېقىشىمىز، ھېسپىياتىمىزنىڭ ئارقىسىغا كىرىپ پۈت دەسسەپ تۇرالمىدىغان ئاساسسىز پەرەزلەرنى قىلماسلىقىمىز كېرەك.

① مەھمۇد كاشغەرىي: «تۈركىي تىللار دىۋانى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2008 - يىل 10 - ئاي نەشرى، 30 - بەت.

② مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانو لۇغەتتە تۈرك»، فاكسىمىل، 1 - بەت.

③ مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانو لۇغەتتە تۈرك»، فاكسىمىل 2 - بەت.

④ مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانو لۇغەتتە تۈرك»، فاكسىمىل، 69 - بەت.

⑤ مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانو لۇغەتتە تۈرك»، فاكسىمىل، 625 - بەت.

⑥ مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانو لۇغەتتە تۈرك»، فاكسىمىل، 174 - بەت. لېكىن «مەھمۇد كاشغەرىي ئېيتىدۇكى» دېگەن بۇ سۆز ئەسلى «دىۋان» نىڭ فاكسىمىل نۇسخىسىدا يوق.

⑦ ۋاھىتجان غوپۇر، ئەسقەر ھۈسەين: «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تىزىملىرى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1988 - يىل نەشرى 248 - ، 249 - بەتلەر.

⑧ «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخى (1)»، ئالى مەكتەپلەر ئۈچۈن دەرسلىك، شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى، 2002 - يىل نەشرى، 418 - ، 421 - ، 422 - ، 423 - بەتلەر.

⑨ ئىبراھىم مۇتئى: «ئىبراھىم مۇتئى ئىلمى ماقالىلىرى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2007 - يىل نەشرى، 352 - ، 354 - بەتلەر.

⑩ ئاراپاتگۈل ئوسمان: «مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ئۇنىڭ مەشھۇر ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى»»، «قۇمۇل ئەدەبىياتى»، 2010 - يىللىق 3 - سان.

⑪ مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانو لۇغەتتە تۈرك»، فاكسىمىل، 638 - بەت.

⑫ شۈكۈرۇ خالىك ئاكالىن (تۈركىيە): «مىڭ يىل بۇرۇن ۋە مىڭ يىل كېيىن - مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ئۇنىڭ «دىۋانو لۇغەتتە تۈرك»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2009 يىلى نەشرى، 1 - بەت.

⑬ ۋاھىتجان غوپۇر، ئەسقەر ھۈسەين: «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تىزىملىرى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1988 - يىل نەشرى - بەت.

⑭ «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخى (1)»، ئالى مەكتەپلەر ئۈچۈن دەرسلىك، شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى، 2002 - يىل نەشرى، 421 - بەت.

⑮ رېشات گەنج (تۈركىيە): «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن 11 - ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيىتىگە نەزەر»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2010 - يىل نەشرى، 7 - بەت.

⑯ «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخى (1)»، ئالى مەكتەپلەر ئۈچۈن دەرسلىك، شىنجاڭ مائارىپ

نەشرىياتى، 2002 - يىل نەشرى، 422 - بەت.

⑫ «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخى (1)»، ئالى مەكتەپلەر ئۈچۈن دەرسلىك، شىنجاڭ مائارىپ

نەشرىياتى، 2002 - يىل نەشرى، 423 - بەت.

⑬ مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانۇ لۇغاتىت - تۈرك»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1 - توم، 1980 - يىلى نەشرى، 2 - بەت.

⑭ يارمۇھەممەد تاھىر تۇغلۇق: «مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتى پائالىيىتى ھەققىدە قايتا ئويلىنىش»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر مۇنبىرى»، 2005 - يىللىق 5 - سان، 85 - بەت.

⑮ مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانۇ لۇغاتىت - تۈرك»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1 - توم، 1980 - يىلى نەشرى، 3 - بەت.

⑯ مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانۇ لۇغاتىت - تۈرك»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1 - توم، 1980 - يىلى نەشرى، 1، 2 - بەتلەر.

⑰ مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانۇ لۇغاتىت - تۈرك»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1 - توم، 1980 - يىلى نەشرى، 3، 4 - بەتلەر.

⑱ مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانۇ لۇغاتىت - تۈرك»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1 - توم، 1980 - يىلى نەشرى، 2، 3 - بەتلەر.

27- «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا خاتىرىلەنگەن

ئەدەبىي پارچىلار ئۈستىدە

تەتقىقات

(يۈسۈپ ئىگە مەردى)

1. مەزكۇر تەتقىقاتنى ئېلىپ بېرىشتىكى مەقسەت ۋە تېما تاللاشنىڭ ئەھمىيىتى

«تۈركىي تىللار دىۋانى» (تۆۋەندە قىسقارتىلىپ «دىۋان» دېيىلىدۇ) - قاراخانلار دەۋرىدە ياشاپ ئۆتكەن ۋە ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان بۈيۈك تىلشۇناس، ئېنسىكلوپېدىيىلىك ئالىم مەھمۇد قەشقەرى (تولۇق ئىسمى مەھمۇد ئىبىن ھۈسەيىن ئىبىن مۇھەممەد) تۈركىي تىلنى ئوتتۇرا ئەسىردە ئىلىم - پەن تىلى بولۇپ خىزمەت قىلغان ئەرەب تىلى بىلەن ئىزاھلاش ئارقىلىق قاراخانلار دەۋرىدىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي تۇرمۇشى ۋە مەدەنىي ھاياتىنى باي تىل ماتېرىياللىرى (تەخمىنەن 7500 سۆزلەم) ئارقىلىق چۈشەندۈرۈپ يازغان ئىزاھلىق لۇغەت بولۇپ، مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ بۇ ئۆلچەمى ئەسرىنى مىلادى 1072-يىلىدىن 1074-يىلىغىچە (نۆۋەتتە ئىلىم ساھەسىدىكى ئالىملار مەزكۇر ئەسەرنى مىلادى 1072-يىلىدىن 1074-يىلىغىچە دەسلەپكى نۇسخىسى يېزىلىپ پۈتكەن، مىلادى 1076-1077-يىللىرىدا قايتا تولۇقلاپ يېزىلغان دەپ قارىماقتا) [1] يازغان بولۇپ، بۇ ئەسەر ئوتتۇرا ئاسىيادا ياشىغۇچى ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي مىللەتلەرنىڭ 11-ئەسىر ۋە ئۇنىڭدىن ئاۋۋالقى مەزگىللەردىكى تىلى، ئەدەبىياتى، ئېتنوگرافىيىسى، تارىخى ۋە جۇغراپىيىسى شۇنداقلا ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىدىن ئەتراپلىق مەلۇمات بېرىلگەن چوڭ قامۇستۇر.

بۇ ئەسەر ھازىرغىچە تەخمىنەن 10 ئەسىردىن ئارتۇق تارىخقا ئىگە بولسىمۇ، دۇنيا ئىلىم ساھەسىگە ئاشكارا بولغان ۋاقتى مىلادى 1914-يىلى. «دىۋان» ئىلىم دۇنياسىغا مەلۇم بولغانىنىڭ بۇياندا مەزكۇر ئەسەر ھەققىدە دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدا كۆپلىگەن تەكشۈرۈش ۋە تەتقىقاتلار ئېلىپ

بېرىلىپ، ھەر ساھە بويىچە نۇرغۇن نەتىجىلەر قولغا كەلتۈرۈلدى. جۈملىدىن «دىۋان» دىكى ئەدەبىي پارچىلار ئۈستىدىمۇ تەتقىقاتلار ئېلىپ بېرىلدى. بۇ ھەقتە چەتئەلدە ئاساسەن تۈركىيە، گىرمانىيە، ۋېنگرىيە، ئۆزبېكىستان قاتارلىق دۆلەتلەردە تەتقىقاتلار ئېلىپ بېرىلدى ۋە ماقالىلەر ئېلان قىلىندى، بىراق بۇ ماقالىلەرنىڭ كۆپلىرى ھازىرغىچە مەملىكىتىمىزدە، جۈملىدىن ئاپتونوم رايونىمىزدا خەنزۇ تىلى ياكى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنىپ نەشر قىلىنمىغانلىقى سەۋەبىدىن ئېلىمىز ئىلىم ساھەسىدىكىلەر بىلەن يۈز كۆرۈشەلمىدى. شۇڭا ئۇ ماقالىلەرنىڭ تەتقىقات سەۋىيىسى بىزگە نامەلۇم. مەملىكىتىمىز ئىچىدىمۇ ئاز بولمىغان ماقالە مەزكۇر تېما بويىچە ئېلان قىلىنغان، لېكىن بۇ ماقالىلەردە «دىۋان» دىكى ئەدەبىي پارچىلارنىڭ ئايرىملىرى بويىچە، مەلۇم بىر مەزمۇن، مەلۇم بىر تۈر بويىچە يەككە - يەككە ھالدا مۇلاھىزىگە قويۇلغان. ھازىرغىچە «دىۋان» دىكى ئەدەبىي پارچىلار سىستېمىلىق ھالدا ئومۇميۈزلۈك، ئەتراپلىق، چوڭقۇر تەتقىق قىلىنمىدى. شۇڭا مەن بۇ مەسلىنى «دىۋان» تەتقىقاتىدىكى ئاجىز بىر تەرەپ ھەم ئىشلەشكە تېگىشلىك زۆرۈر ئىلمىي خىزمەت دەپ قاراپ مەزكۇر تېمىنى تاللىدىم ھەم كۈچۈمنىڭ يېتىشىچە تىرىشىپ، «دىۋان» تەتقىقاتىغا ئازراق بولسىمۇ ھەسسە قوشاي دەپ ئويلىدىم. ۋە يەنە مەلۇمكى، «دىۋان» تەتقىقاتى دۇنياۋىي تېما بولۇپ قالدى، بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ پەن - مائارىپ، مەدەنىيەت - سەھىيە تەشكىلاتى تەرىپىدىن 2008 - يىلىغا «مەھمۇد كاشغەرى يىلى» دەپ نام بېرىلگەنلىكى مۇناسىۋىتى بىلەن دۇنيادىكى ھەرقايسى ئەل خەلقلىرى ئالىمى چوڭقۇر ياد ئېتىپ، بۇ ئۇلۇغ ئالىمنىڭ ھاياتى ۋە ئىلمىي ئەمگىكىگە يۇقىرى باھا بېرىۋاتقان، مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدا بۈيۈك ئالىم ۋە ئۇنىڭ ئەسىرى بارا-بارا چوڭقۇر تەتقىق قىلىنىۋاتقان، ھەممە كىشى دېگۈدەك ئۇلۇغ ئالىمنى يۈكسەك ھۆرمەت بىلەن چوڭقۇر ياد ئېتىۋاتقان پەيتتە، مەھمۇد كاشغەرىنىڭ ئەۋلادى بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن «دىۋان» تەتقىقاتىنى چوڭقۇرلۇققا ئىگە قىلىش بىزنىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان مەسئۇلىيىتىمىز دەپ قارايمەن، شۇنداقلا ئۆزەمنىڭ بۇ ئەسىم ئارقىلىق ئۇلۇغ ئالىمغا بولغان ھۆرمىتىمنى ئىپادىلەيمەن.

تېما تاللاشنىڭ ئەھمىيىتى:

- 1) مەزكۇر تېمىنى تەتقىق قىلىش «دىۋان» تەتقىقاتىنى، جۈملىدىن «دىۋان» دىكى ئەدەبىي پارچىلار تەتقىقاتىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلۇققا ئىگە قىلىشتا بەلگىلىك ئەھمىيىتكە ئىگە.
- 2) ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە ئۇيغۇر تىلى تەتقىقاتىنى بەلگىلىك كەڭلىك ۋە چوڭقۇرلۇققا ئىگە قىلىش ھەم تەتقىقاتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە ئەھمىيەتكە ئىگە.
- 3) «دىۋان» دىكى ئەدەبىي پارچىلاردا كۆپلىگەن ئىلغار ئىدىيىلەر ئىلگىرى سۈرۈلگەن، بۇ ئىدىيىلەرنى قەدىمكىنى بۈگۈن ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش پىرىنسىپى بويىچە نۆۋەتتە ئېلىمىزدە ئېلىپ بېرىلىۋاتقان يۈكسەك دەرىجىدىكى مەنئى مەدەنىيەت بەرپا قىلىش، يۈكسەك دەرىجىدىكى مەدەنىي جەمئىيەت قۇرۇپ چىقىش ئۇلۇغ ئىشى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇشتا ئەھمىيەتكە ئىگە.

2. تەتقىق قىلىنىدىغان ئاساسىي نۇقتىلار ۋە يەتمەكچى بولغان نىشان

مەزكۇر ماقالىدە ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقەرنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى ئەدەبىي پارچىلار تۈر - ژانىر ۋە مەزمۇن ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن ئەپسانە - رىۋايەتلەر، شېئىر - قوشاقلار، ماقال - تەمسىللەر، ھېكمەتلىك سۆزلەر ۋە ئىپتىخار دېگەندەك تۈرلەرگە بۆلۈنۈپ، ئۇلارنىڭ مەزمۇنى، بەدىئىي ئالاھىدىلىكلىرى ۋە ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت تەتقىقاتى ھەم ئەدەبىيات تەتقىقاتى جەھەتتىكى قىممىتى قاتارلىقلار ئۈستىدە مۇھاكىمە ئېلىپ بېرىلدى. شۇنداقلا بۇ ھەقتىكى تەتقىقاتلار ۋە قولغا كەلتۈرۈلگەن نەتىجىلەر خۇلاسە قىلىندۇ.

يەتمەكچى بولغان نىشان:

1) «دىۋان» دىكى ئەدەبىي پارچىلارنى تۈر ۋە مەزمۇنى جەھەتتىن تەھلىل قىلىپ، ئۇلارنى بىر قەدەر چوڭقۇر، ئەتراپلىق يورۇتۇپ بېرىش.

2) مۇناسىۋەتلىك تەتقىقات نەتىجىلىرى ۋە تەتقىقات ئۇچۇرلىرىنى توپلاپ، مەھمۇد قەشقەرى ۋە ئۇنىڭ ئەسىرى ھەققىدە يېزىلغان كىتاب، ماقالىلەر توغرىسىدا تېخىمۇ كۆپرەك بىبلوگرافىيەلىك مەلۇمات بېرىش، بۇ ئارقىلىق بۇ ھەقتە تەتقىقات ئېلىپ بارغۇچىلارنىڭ پايدىلىنىشىغا ئاسانلىق تۇغدۇرۇپ بېرىش.

3) «دىۋان» دىكى ئەدەبىي پارچىلارنىڭ ئەدەبىيات تەتقىقاتى، تىل تەتقىقاتى ۋە مەدەنىيەت تەتقىقاتىدىكى قىممىتىنى كۆرسىتىپ بېرىش.

4) «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى ئەستايىدىل تەتقىق قىلىپ ھەمدە ئىلگىرىكى تەتقىقات نەتىجىلىرىگە ۋارىسلىق قىلىش ئاساسىدا، «دىۋان» تەتقىقاتى، جۈملىدىن «دىۋان» دىكى ئەدەبىي پارچىلار تەتقىقاتىنى بەلگىلىك چوڭقۇرلۇق ۋە ئىلگىرىلەشكە ئىگە قىلىش.

3. تەتقىقات ئۇسۇلى ۋە تەتقىقاتنىڭ قەدەم باسقۇچلىرى

بۇ ماقالىدە ئاساسەن ماتېرىيال توپلاش، تىپىك مېسالىق، مېغىزلىق تەھلىل ۋە خۇلاسە قىلىش ئۇسۇلى قوللىنىلدى. تەتقىقات تۆۋەندىكىدەك قەدەم - باسقۇچلار بويىچە ئېلىپ بېرىلدى:

1) مۇناسىۋەتلىك ماقالىلەرنى توپلاش ۋە خۇلاسە قىلىش

2) مۇناسىۋەتلىك تەتقىقات نەتىجىلىرىنى تېزىس قىلىپ تۈزۈپ چىقىش

3) «دىۋان» دىكى مەنبەلەر ۋە بىر قىسىم مۇتەخەسسسلەرنىڭ تەتقىقاتلىرى بويىچە

«دىۋان» دىكى ئەدەبىي پارچىلار ئۈستىدە كەڭ دائىرىلىك مۇلاھىزە يۈرگۈزۈش

I باب. بۈيۈك ئىنىسكىلوپىدىك لۇغەت «تۈركىي تىللار دىۋانى»

1. بۈيۈك ئىنىسكىلوپىدىك لۇغەت «تۈركىي تىللار دىۋانى»

دۇنيادا ھەرقانداق بىر مىللەتنىڭ ئۆز ئىپتىخارى بولىدۇ. ئۇلار مۇشۇ ئارقىلىق ئۆزىنىڭ مەۋجۇدلىقىنى دۇنياغا تونۇتىدۇ، دۇنيا مەدەنىيىتىنىڭ تەرەققىياتىدىكى رولىنى، ئورنىنى بىلىدۇ ۋە ئەۋلادلارنى كۈچلۈك ئىرادە، مۇستەھكەم روھ بىلەن تەربىيەلەپ ئۇلارغا ياشاشنى ئۆگىتىدۇ، شۇنداقلا تۇرمۇشنىڭ ئېغىر سىناقلىرىغا بەرداشلىق بېرەلەيدىغان، قەيسەر، ئىجادچان قىلىپ يېتىشتۈرۈپ چىقىشقا تىرىشىدۇ.

ئۆزىنىڭ ئالەمشۇمۇل ئىجادىي ئەمگىكى ئارقىلىق ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىگە ئۆچمەس تۆھپە قوشقان ئالىم مەھمۇد قەشقەرى ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىدا ھەتتا پۈتۈن تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدا پەۋقۇلئاددە چوڭ ئورۇن تۇتىدۇ. ئۇنىڭ ئىلمىي سېپىمىسى بۈگۈنكى زامان كىشىلىرىمىزنىڭ قەلب تۆرىدىن ئىلىم - مەرىپەتنىڭ مەڭگۈ ئۆچمەس مەشئىلى سۈپىتىدە ئورۇن ئالغان بولۇپ، خەلقىمىز ئۇنى تارىخىمىزدىكى ئالىملارنىڭ تىپىك مىسالى سۈپىتىدە چۈشىنىدۇ. ئۇنىڭ نامى ئۇيغۇر ئەقىل - پاراستى، ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ساپلىقى قاتارلىق پەزىلەتلەرگە سىمۋول قىلىنىپ، ئىلمىي ۋە ئاممىۋى سورۇنلاردا دائىم تىلغا ئېلىنىپ تۇرىدۇ. مەھمۇد قەشقەرى ئۇيغۇر خەلقىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ، شۇنداقلا پۈتكۈل ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە كىچىك ئاسىيادىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئورتاق مەنىۋى ئىپتىخارى. ئۇنىڭ ئىلىم دۇنياسىغا قوشقان تۆھپىسىگە ئىلىمىز ۋە چەتئەللەردىكى تارىخچىلار، مەدەنىيەت شۇناسلار، تىلشۇناسلار بىردەك يۇقىرى باھا بېرىپ كەلمەكتە. مەھمۇد قەشقەرى جۇڭگو مەدەنىيەت خەزىنىسىنى ئۆزىنىڭ جاھانئۇمۇل ئەسىرى بىلەن بېيىتقۇچى بۈيۈك شەخس سۈپىتىدە جۇڭگو ئالىملىرى تەرىپىدىن قەدىرلىنىپلا قالماي، چەتئەللەردىمۇ يۈكسەك ئېتىبار بىلەن تەتقىق قىلىنىۋاتىدۇ.

ھەممىگە مەلۇمكى، 11- ئەسىردە ئۆتكەن مەھمۇد قەشقەرى (مەھمۇد بىنى ھۈسەيىن قەشقەرى) پۈتۈن دۇنياغا مەشھۇر بولغان ئالىم، تىلشۇناس ۋە ئەدىبۇر. جاھان تۈركۈلۈگىيە ئىلمىي ۋە سېلىشتۇرما تىلشۇناسلىقنىڭ ئاساسچىسىدۇر. ئۇنىڭ نامى ئۆزىنىڭ جاپالىق ئىلمىي ئەمگىكىنىڭ زور نەتىجىسى بولغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» (دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك) ناملىق ئۆلمەس ئەسىرى بىلەن نەچچە يۈز يىلدىن بۇيان دۇنياغا مەشھۇر بولۇپ كەلمەكتە. بۇ مەشھۇر ئالىم تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان مىللەتلەرنىڭ مەشھۇر فولكلور شۇناسى ۋە ئاتاقلىق تىلشۇناسى، ئېنىسكىلوپېدىست يازغۇچىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن خەلقىمىز ئارىسىغا يىقىلماس كاتتا مۇنار تىكلەپ بەردى. ئۇنىڭ مەشھۇر ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئۆزىنىڭ تارىخىي ئەھمىيىتى ۋە ئىلمىي قىممىتى جەھەتتىن XI (ھىجرىيە V) ئەسىردىكى ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدا ئەڭ يۇقىرى مەرتىۋىگە ئىگە، تۈركىي تىللار ھەققىدىكى خاتىرىلەر ئىچىدە ئەڭ يۇقىرى ئورۇندا تۇرىدىغان ئەسەر بولۇپ، ئۇنى تۈركىي تىللار ھەققىدىكى ھەقىقىي مەنىدىكى قامۇس لۇغەت، دېيىشكە بولىدۇ. ئۇ شەرق

مەدەنىيەت تارىخىنىڭ شانلىق سەھىپىلىرىنىڭ بىرى، شۇنداقلا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتىگە قوشقان زور تۆھپىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

«دىۋان» ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي مىللەتلەر ئەدەبىياتىنىڭ بىباھا خەزىنىسى بولۇپ، ئۇ بۈيۈك بىر يازما مىراس سۈپىتىدە ئەجداد بىلەن ئەۋلادنى روشەن مەدەنىيەت ئېغى بىلەن تۇتاشتۇرىدىغان ئۈزۈلمەس رىشتە. ئۇيغۇر ئەدەبىياتى مىللىي ئېستېتىك ئەندىزىسىنىڭ ئەينىكى. شۇخا ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەر شۇ قەدەر زور تارىخىي ۋە دۇنياۋى ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان بۇ مۇنەۋۋەر ئەسەرنى ئۆزىنىڭ يۈكسەك مىللىي ئىپتىخارى ھېسابلايدۇ.

مەھمۇد قەشقەرى بۇ داڭلىق ئەسىرى ئارقىلىق ئەينى زاماندىلا تۈركۈلۈگىنىڭ ئۇلىنى قۇرغانىدى. ئەدەب بۇ ئەسەرنى ھىجرىيىنىڭ 464 (مىلادى 1072) - يىلىدىن 466 (مىلادى 1074) - يىلىغىچە ئەرەب تىلى بىلەن يېزىپ، ئابباسى خەلىپىلىرىنىڭ يىگىرمە يەتتىنچىسى بولغان ئوبۇلقاسىم ئابدۇللا مۇقتەدى بىئەمرۇللاغا تەقدىم قىلغان.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ مەزمۇنى ئىنتايىن مول بولۇپ، ئۇ تۈركىي خەلقلەرنىڭ تارىخى، ئىتتىپاقىيىسى، جۇغراپىيىسى، ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇشى، پەلسەپىسى - ئەخلاقى چۈشەنچىلىرى، خەلق ئەدەبىياتى، فولكلورى قاتارلىقلارغا مۇناسىۋەتلىك ئىنتايىن قىممەتلىك، مول ئۇچۇرلارنى باي تىل ماتېرىياللىرى ئارقىلىق تونۇشتۇرغان مۇكەممەل قامۇستۇر. بۇ كىتاب ئۆز ئىچىگە ئالغان بىلىم دائىرىسىنىڭ كەڭلىكى، مەزمۇنىنىڭ چوڭقۇرلۇقى، ئىلمىي ئاساسلىرىنىڭ تولۇق، يېتەرلىك، ئىشەنچلىك بولۇشى بىر قاتار ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ھازىرغا قەدەر تۈركىي تىللار توغرىسىدا يېزىلغان ھەر قانداق ئەسەردىن نەچچە ھەسسە ئۈستۈن تۇرىدۇ، شۇنداقلا بۇ كىتاب لۇغەت نامى بىلەن ئاتالسىمۇ، ئەمەلىيەتتە دۇنيادىكى ھەر قانداق «قامۇس»، «ئوكيانۇس»، «ئىنسىكلوپىدىيە» (پۈتۈن بىلىملەرنىڭ توپلىمى) بىلەن تەڭ ئورۇندا تۇرالايدۇ، يىل ۋە دەۋر پەرقىنى ھېسابقا ئالغاندا، بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ نەچچە ھەسسە ئۈستۈن ئورۇندا تۇرىدۇ.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئەھمىيىتى يالغۇز ئەرەپلەرنىڭ تۈرك تىلىنى ئۆگىنىشتىكى مۇكەممەل سېلىشتۇرما لۇغەتلىك رولىنى ئوينىغانلىقىدىلا ئەمەس، بەلكى 11- ئەسىردىن ئىلگىرىكى تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان خەلقلەرنىڭ مەرىپەتلىك تۇرمۇشىنى، ئىشلەپچىقىرىش بىلىملىرىنى پاكىتلىق ئىسپاتلاپ بەرگۈچى ئىشەنچلىك مول تارىخىي ھۆججەتلەرنى ئەتراپلىق توپلىغانلىقىدا. شۇخا بۇ ئەسەر قاراخانىلار دەۋرىنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋىي مەدەنىيەت سەمەرىلىرىدىن، جۈملىدىن 11- ئەسىرنىڭ ئالدى - كەينىدىكى ئەدەبىي ھايات ۋە ئەدەبىيات توغرىسىدا بىر قەدەر ئومۇمىي مەلۇمات بېرىدىغان يېگانە مەنبەدۇر. ئۇنىڭغا ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئەڭ قەدىمكى ئەدەبىياتىنىڭ بىر بۆلەك مېۋىلىرى توپلانغان.

قەشقەرى 7500 دىن ئارتۇق سۆزنىڭ لۇغەت مەنىسى ۋە ئېستىمال مەنىسىنى ئەتراپلىق ۋە جانلىق

چۈشەندۈرگەن. شۇ جەرياندا بىر قىسىم سۆزلەرنى چۈشەندۈرۈش ئېھتىياجىغا كۆرە ھەرخىل ژانىردىكى ئەدەبىي پارچىلارنى مېسالغا ئالغان. ئاپتۇر «دىۋان» نى زامانىسىدىكى ئەڭ يېڭى ئۇسۇل، يەنى زامانىسىغىچە تېخى قوللىنىلمىغان ئۇسۇل بىلەن يېزىپ چىققان، ئاپتۇر بۇ ھەقتە شۇنداق دەيدۇ: «مەن ئىشنى يېنىكلىتىش ۋە كىتابنى ئىخچام قىلىش ئۈچۈن، بۇ ئەسەرنى مەندىن بۇرۇن ھىچكىم ئىشلەتمىگەن ۋە ھىچكىمگە مەلۇم بولمىغان ئالاھىدە بىر تەرتىپتە تۈزۈپ چىقتىم». «مەن بۇ كىتابنى ھېكمەتلىك سۆزلەر، سەجىلەر، ماقال - تەمسىللەر، بېيىت - قوشاقلار، رەجەزلەر ۋە نەسىرى پارچىلار بىلەن بېزەپ مەخسۇس ئېلىپبە تەرتىۋىدە تۈزۈپ چىقتىم، ئۆگەنگۈچى ۋە قىزىققۇچىلارنىڭ كېرەكلىك سۆزلەرنى ئاسان تېپىشى ئۈچۈن، بىر نەچچە يىل مۇشەققەت چېكىپ، سۆزلەرنى جاي - جايغا قويدۇم، تۇتۇقلىرىنى ئاچتىم، چىگىشلىرىنى يەشتىم» [1]

دېمەك، ئاپتۇر مۇشۇ مۇناسىۋەت بىلەن «دىۋان» دا 20 پارچىغا يېقىن رىۋايەت، 237 پارچە شېئىر - قوشاق، 279 پارچە ماقال - تەمسىل، ئىككى پارچە ھېكمەتلىك سۆز (بايمەتھاجى راخماننىڭ بۆلۈشى بويىچە) قاتارلىق ئەدەبىي مىراسلارنى خاتىرىلىگەن. بۇ ئەدەبىي مىراسلار ھازىرقى زامان مەدەنىيىتىمىزنىڭ جۈملىدىن ئەدەبىياتىمىزنىڭ تەتقىقات تەرەققىياتى ئۈچۈن ھالقىپ ئۆتۈپ كېتىشكە بولمايدىغان بىرىنچى قول ماتېرىيال بىلەن تەمىنلەيدۇ. ئەدەبىيات - سەنئەت ئۇچۇرلىرى ھېسابلىنىدىغان بۇ ئەدەبىي پارچىلار قەدىمكى ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي مىللەتلەرنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋىي مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىشتا تولمۇ قىممەتلىك ماتېرىيال مەنبەلىرىدىندۇر. ئەگەر «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن ئىبارەت بۇ بىباھا گۆھەر دەۋرىمىزگىچە يېتىپ كېلەلمىگەن بولسا، ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان خەلقلەرنىڭ قەدىمكى ئىجتىمائىي تۇرمۇشىنى ئىپادىلەپ بېرىدىغان شېئىر - قوشاقلار، ماقال - تەمسىللەر، ھېكمەتلىك سۆزلەردىن ئىبارەت بۇ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ئايرىم ئۆلگىلىرىمۇ زامانىمىزغا قەدەر يېتىپ كېلەلمىگەن بولاتتى. قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىنىڭ تارىخى تەرەققىياتىنى تەتقىق قىلىدىغان بىردىنبىر مەنبە يوقالغان بولاتتى. دېمەك، بۇ كىتابنىڭ قىممىتى بارلىق ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي مىللەتلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا تارىخى ۋە رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە. شۇنداقلا، بۇ نەمۇنىلەر ئۇيغۇر خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ھازىرغا قەدەر تېپىلغان ئەڭ مول، رەڭدار، ئىشەنچلىك، قەدىمكى مىراسلىرى بولۇپ، مەڭگۈلۈك قىممەتكە ئىگە.

شۇڭا «دىۋان» تەتقىقاتىدا ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئەدەبىي پارچىلارنى تەتقىق قىلىشۇمۇ ئوخشاشلا زۆرۈر ۋە مۇھىم ئىلمىي خىزمەتلەردىندۇر.

ئومۇمەن ئالغاندا، «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئۆز دەۋرىنىڭ مەدەنىي ھاياتىدا ۋە تىلشۇناسلىق تارىخىدا مىسلىسىز زور نەمۇنە بولۇپلا قالماي، بۈگۈنكى ئىلىم دۇنياسىدىمۇ غايەت زور مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ئەسەر بولۇپ تونۇلماقتا. چۈنكى ئالىم مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ بۇ ئەسىرى بىلەن تىلشۇناسلىقنىڭ تۇنجى ئۇستازى ۋە تۈركۈلۈگىيە پىنىگە ئاساس سالغۇچى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

جاھان تۈركۈلۈگىلىرى، تارىخچىلىرى، ئەدەبىياتشۇناسلار مەھمۇد قەشقەرگە ئۇستاز سۈپىتىدە چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن قاراپ كۆپ جەھەتلەردە ئۇنىڭ كىتابىغا ئاساسلانماقتا. چۈنكى ئۇنىڭ ئەسىرىدە تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان خەلقلەرنىڭ ئوتتۇرا ئەسىر ۋە قەدىمكى دەۋرىدىكى تىلى، ئەدەبىياتى ۋە ئېتنوگرافىيىسى تونۇشتۇرۇلغان بولۇپ، ھەرقانداق بىر تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان خەلقلەر ئۆزىنىڭ تىلى - ئەدەبىيات تارىخىنى بۇ ئۇلۇغ ئالىمنىڭ مەشھۇر ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن سۆز ئاچماي يورۇتۇپ بېرەلمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئەسەر خەلقئارادىمۇ ناھايىتى چوڭ ئابرويغا ۋە ھۆرمەتكە سازاۋەر بولۇپ كەلمەكتە.

2. «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ھەر خىل تىلدىكى تەرجىمە نۇسخىلىرى

«تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ھەر خىل تىلدىكى تەرجىمە نۇسخىلىرى ۋە دۆلەت سىرتىدىكى تەتقىقات نەتىجىلىرى ھەققىدە تۈركىيىلىك ئىزدەنگۈچىلەرنىڭ تەكشۈرۈشىگە ئاساسلانغاندا، «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئەسلى قوليازمىسى ئابباسىيلارنىڭ خاس ئوردا كۈتۈپخانىسىدا بىر مەزگىل ساقلانغاندىن كېيىن يوقىلىپ كەتكەن، كېيىن ئەرەبلەر تەرىپىدىن كۆچۈرۈلۈپ، قولىدىن قولغا ئۆتۈپ ساقلانغان، لېكىن ھازىرغىچە 1266 - يىلى كۆچۈرۈلگەن نۇسخىسىدىن باشقا نۇسخىلىرى تېپىلمىغان. بۇ نۇسخا ھازىر تۈركىيىنىڭ ئىستانبۇلدىكى «فاتىمە مىللەت كۈتۈپخانىسى» دا ساقلنىۋاتىدۇ. بۇ نۇسخىنى قەشقەردىن سۈرىيىگە كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان ئوبۇلپەتەم ساۋى ئوغلى ئابابەكرنىڭ مەھەممەت ئىسىملىك ئوغلى كۆچۈرگەن ئىدى. [2] «دىۋان» نىڭ بۇ يىگانە نۇسخىسىنى 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا بىر تۈركىيلىك ئايال (يەنى ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ ۋەزىرلىرىدىن بىرى بولغان نازىق بەينىڭ تۇغقىنى) ساقلانغان، كېيىن مىلادىيە 1914 - يىلى كىتابپۇرۇشنىڭ سېتىپ بېرىشىگە ھاۋالە قىلغان، بۇ قوليازمنى داڭلىق كىتاب ساقلغۇچى ئەلى ئەمىر ئەپەندى سېتىۋالغان ۋە كېلىسلىق ئوقۇتقۇچى رىفات بىلگەنىڭ رەتلەپ، تەييارلاپ بېرىشىگە ھاۋالە قىلغان، شۇنىڭ بىلەن بۇ قوليازما نۇسخا مىلادىيە 1917 ~ 1919 - يىللىرى ئىستانبۇلدا ئۈچ توم بولۇپ بېسىلىپ چىققان.

«دىۋان» نىڭ كۆچۈرۈلمە نۇسخىسىنىڭ نەشرىدىن چىققانلىقى پۈتكۈل ياۋروپا ئىلىم ساھەسىنى زىلزىلىگە سالدى ھەمدە پۈتۈن دۇنيادىكى تۈركىي تىللارنى تەتقىق قىلغۇچى ئالىملار ۋە شەرقشۇناس ئالىملارنى ئۆزىگە جەلپ قىلدى. كېيىنكى بىر ئەسىرگە يېقىن ۋاقىتتا دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىكى دۆلەت ۋە رايونلاردا نۇرغۇنلىغان تەرجىمە ۋە تەتقىقاتلار ئېلىپ بېرىلىپ كۆزگە كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەر قولغا كەلتۈرۈلدى. يەنى ئۇنىڭ ھەر خىل تەرجىمىدىكى نۇسخىلىرى نەشرىدىن چىقتى، ھەمدە نۇرغۇنلىغان قىممەتلىك يۇقىرى بولغان ئىلمىي ماقالىلەر ئېلان قىلىندى.

«دېۋان» نىڭ ھازىرغىچە نەشرىدىن چىققان تەرجىمە نۇسخىلىرىدىن تۆۋەندىكىلەر بار:

1) «تۈركىي تىللار دېۋانى» كۆچۈرۈلمە نۇسخىسىنىڭ فوتو باسمى، ئۈچ توم. [3]
1917~1919- يىللاردا ئەنقەرەدە تۈركىيلىك ئەلى ئەمىر ۋە كېلىسلىق رىفات بىلىگەنىڭ ھەمكارلىشىشى بىلەن نەشرىدىن چىققان، بۇ نەشرى «دېۋان» نىڭ 1266- يىلدىكى كۆچۈرۈلمە نۇسخىسىغا ئاساسلىنىپ چىقىرىلغان.

2) ئوتتۇرا ئەسىر تۈركىي تىللىرى سۆزلۈكى. [4] «中古突厥语词汇» ياكى «中世纪突厥语词汇»
«词汇»

1929 - يىلدىكى بۇداپىشتا نەشر قىلىنغان بولۇپ، گىرمانىيلىك ئالىم كارل. بىروكېلىمان تۈزگەن. بۇ ئەسەردە مەھمۇت قەشقەرنىڭ «دېۋان» ى ئاساس قىلىنغان بولۇپ، «دېۋان» دىكى سۆزلەر نېمىسچە ئېلىپبە تەرتىپى بويىچە تىزىلغان، بۇ ئەمەلىيەتتە بولسا ئىشلىتىش قىممىتى ناھايىتى يۇقىرى بولغان «تۈركىي تىللار دېۋانى» سۆزلۈكى نىڭ ئىندېكسى بولۇپ، جەمئىي 252 بەت.

3) «تۈركىي تىللار دېۋانى» نىڭ تۈركچە تەرجىمە نۇسخىسى، ئۈچ توم. [5]
1939-، 1940-، 1941 - يىللىرى ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئەنقەرەدە نەشر قىلىنغان، تۈركىيلىك تۈركولوگ بېسىم ئاتالاي تەرجىمە قىلغان بولۇپ، 1943- يىلى يەنە مەزكۇر تەرجىمە نۇسخىسىنىڭ ئىندېكسى ئىشلىنىپ نەشرىدىن چىققان.

4) «دېۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» كۆچۈرۈلمە نۇسخىسىنىڭ فوتو باسمى (فاكسىمىلى) ۋە رەڭلىك باسما نۇسخىسى. [6]

1941- يىلى ئەنقەرەدە نەشر قىلىنغان بولۇپ، بېسىم ئاتالاي 1266- يىلدىكى كۆچۈرۈلمە نۇسخىسىغا ئاساسەن فوتو باسما قىلىپ نەشر قىلغان. 1990- يىلى دۆلەتلىك مەدەنىيەت نازارىتىنىڭ نامىدا «دېۋان» نىڭ كۆچۈرۈلمە نۇسخىسى ئاساسىدا چىقىرىلغان رەڭلىك باسما نۇسخىسى ئەنقەرەدە نەشر قىلىنغان.

5) «تۈركىي تىللار دېۋانى» نىڭ ئۆزبېكچە تەرجىمە نۇسخىسى، ئۈچ توم. [7]
1960 ~ 1963 - يىللاردا تاشكەنتتە نەشر قىلىنغان، ئۆزبېك تەتقىقاتچىسى سالمۇ مۇتەللىپوۋ تەرىپىدىن تەرجىمە قىلىنغان بولۇپ، 1967- يىلى تاشكەنتتە غ. ئابدۇراخمانوف ۋە س. مۇتەللىپوۋ قاتارلىقلار «دېۋان» نىڭ ئۆزبېكچە («دېۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» نىڭ ئىندېكسى) نى تۈزۈپ چىققان، جەمئىي 547 بەت.

28- كاشغەرىي روھنى ئۆلگە قىلىپ، ئىلىم-پەن ئۆگىنىشى ۋە تەتقىقاتى بىلەن ئاكتىپ شۇغۇللىنىش

كاشغەرىي روھنى ئۆلگە قىلىپ، ئىلىم-پەن ئۆگىنىشى ۋە تەتقىقاتى بىلەن ئاكتىپ شۇغۇللىنىش (ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد كاشغەرىي تۈزگەن قامۇس «دېۋانۇ لۇغاتى تۈرك» مەيدانغا كەلگەنلىكىنىڭ 920 يىللىقىنى خاتىرىلەش يىغىنى» دا سۆزلەنگەن نۇتۇق)

ئابدۇرەئوپ تەكلىماكانى

بۇ يىل (1994-يىل) بۈيۈك ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد كاشغەرىي تۈزگەن قامۇس «دېۋانۇ لۇغاتى تۈرك» (تۈركىي تىللار دېۋانى) مەيدانغا كەلگەنلىكىگە توققۇز يۈز يىگىرمە يىل بولدى. مۆھتەرەم ئەجدادلارنى ئەسلەش، ئۇلارنىڭ ئەھمىيەتلىك ئەمگەكلىرىنى تىلغا ئېلىپ تۇرۇش ۋە ئۇلاردىن ئۆگىنىش، شۇ ئارقىلىق ئۆزلىرى ئۈچۈن، ئۆز زامانىسى ئۈچۈن شۇنداقلا ئەۋلادلار ئۈچۈن، كەلگۈسى زامان ئۈچۈن پايدىلىق بولغان خىزمەتلەردە بولۇش ھەرقانداق بىر ئىنسان ئۈچۈن ماقۇل ئەخلاق، ياخشى پەزىلەت سانىلىدۇ. ھالبۇكى، مەھمۇد كاشغەرىي دۇنيا ئىلىم ئەھلىگە، خۇسۇسەن ئىجتىمائىي پەن ئەھلىگە تونۇلغان داڭلىق ئالىم. سەمىيەت بىلەن ئېيتقاندا، ئۇ-يالغۇز ئۇيغۇرلارنىڭ، خۇسۇسەن ھازىرقى زامان قەشقەرلىكلەرنىڭ مەھمۇدى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇ يەنە ئۆز زامانىسىدىكى بۈيۈك قارا خانىيلار دۆلىتىگە تەۋە بولغان بىپايان زېمىندا ياشىغۇچى بارلىق تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەھمۇدى. شۇڭا، بىز بۇ دۇنياۋى ئالىمىمىزنى تولۇپ تاشقان ئىپتىخارىمىز بىلەن « دۇنيا تۈركىي تىللار تەتقىقاتىنىڭ كارۋانچىسى، جاھان ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ سەردارى » دەپ ئاتاشقا پۈتۈنلەي ھەقىقىمىز!

مەن بۇ قۇتلۇق سائەتتە، «كاشغەرىي روھنى ئۆلگە قىلىپ، ئىلىم-پەن ئۆگىنىشى ۋە تەتقىقاتى بىلەن ئاكتىپ شۇغۇللىنىش» ماۋزۇلۇق بۇ ئىلمىي ماقالەم ئارقىلىق بۈگۈنكى مەھمۇد كاشغەرىي ئەۋلادلىرى بىلەن سىرداشماقچىمەن. بۇ ماقالىنى «مەھمۇد كاشغەرىي زامانىدىن زامانىمىزغىچە»، «دېۋان» ۋە

مەھمۇد كاشغەرىي روھى»، «مەھمۇد كاشغەرىي ئىزىدىن ماڭغان ئەزىمەتلەر» ۋە «بىزمۇ ئىتتىپاقلىشىپ، 21-ئەسىرگە ئىلىم بىلەن قەدەمىز رۇس كىرىلى» دېگەن تۆرت كىچىك تارماققا بۆلۈپ بايان قىلىمەن.

1- مەھمۇد كاشغەرىي زامانىدىن زامانىمىزغىچە

پارتىيە ۋە خەلق ھۆكۈمىتىمىز دۆلەت ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىش، جۇڭگونىڭ تارىخىنى ئۆزگەرتىش، شۇ ئارقىلىق جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ ۋە تەنپەرۋەرلىك روھىنى ئۇرغۇتۇشنى ھەمىشە تەكىتلەپ كەلمەكتە. جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ روھىنى ئۇرغۇتۇش - جۇڭخۇانى گۈللەندۈرۈش، جۇڭخۇانىڭ پارلاق كەلگۈسىنى يارىتىشتا ھەقىقەتەنمۇ مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

بىز پارتىيە ۋە ھۆكۈمەتنىڭ چاقىرىقىغا قىزغىن ئاۋاز قوشۇپ، جۇڭگونىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىنى ياخشى ئۆزگەرتىشىمىز، جۇڭگو تارىخىنى ئوبدان بىلىشىمىز لازىم. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، رايون ئەھۋالىنى ۋە ئۆز مىللىتىمىزنىڭ تارىخىنىمۇ ياخشى ئۆزگەرتىشىمىز ۋە ئۇنى پىششىق بىلىشىمىز لازىم. چۈنكى، ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ئەھۋالى ۋە ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ تارىخى ئۆز نۆۋىتىدە پۈتكۈل جۇڭگونىڭ ئەھۋالى ۋە جۇڭخۇا مىللەتلىرى تارىخىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى. ھالبۇكى، ماۋزۇيىمىزدىكى قامۇس «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ مەيدانغا كەلگەنلىكىنى خاتىرىلەش بىزنىڭ ئۇزاق ۋە شانلىق تارىخىمىزغا بېرىپ تاقىلىدۇ. بىز بۇ تارىخنى شۇ قەدەر پىششىق بىلىشىمىز لازىمكى، «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ مەيدانغا كەلگەنلىكىنى خاتىرىلەشنىڭ مۇھىم ئەھمىيەتلىرىنىڭ بىرىمۇ دەل مۇشۇنىڭدا. تارىخ ساۋاتىدىن مەلۇمكى، مەھمۇد كاشغەرىي ياشىغان ۋە ئىجاد قىلغان چاغلار قارا خانىيلار دۆلىتى زامانى دېيىلەتتى. بىزنىڭ زامانىمىز شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى دەۋرى بولۇپ سانىلىدۇ. مەھمۇد زامانىدىن زامانىمىزغىچە بولغان ئارىلىق مىڭ يىلدىن ئارتۇق ئۇزاق تارىخىي جەرياننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ جەرياندا، ئۇيغۇرلار قارا خانىيلار دەۋرىدىن بۆلەك ئۇيغۇر ئىدىقۇت خانلىقى دەۋرى، چاغاتاي خانلار دەۋرى، ياركەند سەئىدىيە خانلىقى دەۋرى، ئاپپاق خوجا ۋە خوجىلار دەۋرى، بەدەۋلەت ياقۇپبەگ دەۋرى، زوزۇختاڭ تەسىس قىلغان شىنجاڭ ۋە شىنجاڭ ئۆلكىسى دەۋرى قاتارلىقلارنى بېسىپ ئۆتكەن. بۇ دەۋرلەر ئۆز ئىچىدىن يەنە نۇرغۇن ئۇششاق دەۋر ۋە باسقۇچلارغا بۆلىنىدۇ. زامانىۋى پەن-مەدەنىيەت بويىچە بىلىم ئېلىۋاتقان ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى بولۇش سالاھىيىتىمىز بىلەن بۇ تارىخىي دەۋرلەرنى ۋە بۇ تارىخىي دەۋرلەردە يۈز بەرگەن ئەھمىيەتلىك ۋەقەلەرنى، شۇنداقلا شۇ دەۋرلەردە، شۇ زامانلارنىڭ ئۆزى ئۇچۇنلا ئەمەس، بەلكى كېيىنكى ۋە بۈگۈنكى دەۋرلىرىمىز ئۈچۈن دەپ ئۆزىنىڭ بارلىقىنى بېغىشلاپ ياشىغان ئىجادكار ئەجدادلارنى ۋە ئۇلارنىڭ مول مەزمۇنلۇق ئەمگەكلىرىنى پىششىق بىلىشىمىز كېرەك. مانا شۇنداق بىزنىڭ جەزمەن

بىلىشىمىزگە تېگىشلىك ۋە ھەمىشە ئەسلىپ تۇرۇشىمىزغا ئەرزىيدىغان ئەجدادلىرىمىزنىڭ پېشىۋاسى مەھمۇد كاشغەرىي؛ مانا شۇنداق بىزنىڭ قەدىرلەپ ئۆگىنىشىمىزگە، ياخشى تەتقىق قىلىشىمىزغا ۋە ئىجادىيەتلىرىمىزدە ئۆلگە قىلىشىمىزغا ئەرزىيدىغان كلاسسىك شاھ ئەسەرلەرنىڭ بىرى قامۇس «دىۋانۇ لۇغاتت تۈرك» دۇر.

مەھمۇد زامانىدىن بىزنىڭ بۇ زامانىمىزغىچە بولغان ئۇزاق تارىخىي جەرياندا، بىزنىڭ ئەجدادلىرىمىز ئۆز زامانىسىدىكى دۇنيادا ياشىغان ھەرقانداق مۇنەۋۋەر مىللەتكە ئوخشاشلا، تىرىشىپ ھالال ئەمگەك بىلەن، ئىجاد بىلەن، ئىلىم-مەرىپەت بىلەن ياشىغان. بىزنىڭ بۈگۈنكى مەۋجۇد بىتىمىز، بۈگۈنكى زېمىنىمىز ۋە بۈگۈنكى بارلىق بايلىقىمىز بۈيۈك ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك جاپالىق كۈرەشلىرىنىڭ ۋە نەتىجىلىك ئەمگەكلىرىنىڭ مەھسۇلى. شۇڭا، بىز ياشلارنىڭ، ئەۋلادلارنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىمىزدىن، ئەجدادلىرىمىزدىن ئاغرىنىشقا ھېچقانداق ھەققىمىز يوق!

ئەجدادلار «تۈركىي تىللار دىۋانى» دەك ئاشۇنداق مۆجىزىلىك ئەمگەكلەرنى ئۆزلىرىنىلا ئويلاپ ئەمەس، بەلكى بىز ئەۋلادلارنىمۇ كۆزلەپ قىلغان. ھالبۇكى، بىز ئۆزىمىزنىڭ شانلىق تارىخىنى چۈشىنىپ، رېئاللىققا يۈزلەنگەن ۋاقتىمىزدا، ئەجدادلارنى ئۆلگە قىلىپ، دەۋرىمىز ئۈچۈن-ئۆزىمىز ئۈچۈن، شۇنداقلا كېيىنكى ئەۋلادلىرىمىز ئۈچۈن ئەڭ شانلىق ئىشلارنى قىلىشىمىز لازىم.

«2. دىۋان» ۋە كاشغەرىي روھى

مەھمۇد كاشغەرىي تۈزگەن «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئۈستىدە تارىختىن بۇيان تەتقىقات يۈرگۈزۈپ كېلىۋاتقان تۈرلۈك ئىرق، تۈرلۈك قەۋمگە تەئەللۇق بولغان بارلىق ئالىملارنىڭ بىردەك قارىشى شۇكى، ئۇ ھەرگىزمۇ يالغۇز تىلشۇناسلىققا ئائىت ئاددىي بىر لۇغەت، سۆزلەملەر توپلىمى ئەمەس، بەلكى ئۇ ئۆز زامانىسىدىكى تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ مەدەنىي تۇرمۇشى، جۇغراپىيىلىك ئولتۇراقلاشقان جايى، تارىخى، قەۋم-قەبىلىلەر ئارا بولغان مۇناسىۋەتلىرى، شۇنىڭدەك ئۇلارنىڭ ئاسمانشۇناسلىق، دورىگەرلىك، ھەربىي ئىشلار، پەن، سانائەت ۋە ئەدەبىيات-سەنئەت، فولكلور، پەلسەپە ھەتتا، يېمەك-ئىچمەك مەدەنىيىتى ۋە كىيىم-كېچەك مەدەنىيىتى قاتارلىق جەھەتلەردىكى بىلىم سەۋىيىسى، ئەمەلىي پائالىيەتلىرى چىنلىق بىلەن خاتىرىلەنگەن ئېنىسكلوپېدىك قامۇس. بىز «دىۋان» نى مۇتالىئە قىلغان ۋاقتىمىزدا، ئاتا بوۋىلىرىمىزنىڭ ئۆز زامانىسىغا نىسبەتەن يۈكسەك سەۋىيىلىك مەدەنىي ھاياتقا تەھسىن ئوقۇيمىز، شۇ قەدەر غورۇرلىنارلىق ئالەمشۇمۇل نەتىجىلەرنى ياراتقان ئەجدادلىرىمىزدىن سۆيۈنىمىز، شۇنىڭ بىلەن بىر چاغدا، ئاشۇنداق ئىپتىخارلىق تۇرمۇش كارتىنىسىنى ئەينەن سىزنىش يولىدا، مىڭ مەرتىۋە يوللۇق ھالال تەر تۆككەن بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىيىدىن ئۆگىنىش تۇيغۇمىز چىن قەلبىمىزدىن جۇش ئۇرىدۇ. شۇنىسى ئېنىقكى، «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن ئىبارەت بۇ شاھ ئەسەر شانلىق قارا خانىيلار دەۋرىنىڭ پارلاق ھاسىلى، شۇنداقلا ئۇ شۇ دەۋردە ياشىغان ئۇيغۇرلارنىڭ ھەمىشە ئالغا ئىنتىلىپلا تۇرىدىغان، ئارقىدا قېلىشنى مەڭگۈ راۋا كۆرمەيدىغان

يۈكسەك روھنىڭ ھەقلىق سەمەرسى. بىز مۇنداق روھنى «كاشغەرىي روھى» دەپ ئاتىساق تازا دۇرۇس بولىدۇ.

بىز دەۋاتقان كاشغەرىي روھى-يۈكسەك غايىنى دىلغا پۈكۈپ، تىرىشىپ ئۆگىنىش روھى. مەلۇمكى، مەھمۇد كاشغەرىي ياش ۋاقتىدا، ئۆز ئانا يۇرتىدىن ئاتلىنىپ چىقىپ، داۋان ئېشىپ، دەريا كېچىپ، يىراق باغداد شەھىرىگە بېرىپ ئىلىم تەھسىل قىلغان. ئۇ كەلگۈسىدە خەلققە، مىللەتكە، ئانا ۋە تەنگە شان-شەرەپ كەلتۈرۈشتىن ئىبارەت بۈيۈك ئىستەك ۋە يۈكسەك غايىنى كۆڭلىگە مەھكەم پۈككەنلىكى ئۈچۈنلا ئۆگىنىشتە ئەلا نەتىجە قازانغان. ئۇ ئۆگىنىشتە ئەلاچى بولغانلىقى ئۈچۈنلا كېيىنكى چاغدا، «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن ئىبارەت بۇ مىڭ يىللارنىڭ مابەينىدە ئۇيغۇر روھىنىڭ شانلىق يالدامىسى بولۇپ كېلىۋاتقان كاتتا قامۇسنى يازالغان.

بىز لەرمۇ بۈگۈن ئۆز يۇرتىمىزدىن ئاتلىنىپ چىقىپ، ئون مىڭ يوللاپ ئۇزۇن سەپەرنى بېسىپ كېلىپ، شۇبۇ پايىتەخت بېيجىڭدا ئوقۇۋاتىمىز، ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتىمىز. ھالبۇكى، بىز كۈندىلىك ئوقۇش-ئۆگىنىشتە، نوقۇل ھالدا ئوقۇتقۇچىغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن، ئىمتىھانغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈنلا ئۆگەنمەي، بەلكى بوۋىمىز مەھمۇدنى ئۈلگە قىلىپ، كەلگۈسىدە مىللىتىمىزگە ئەھمىيەتلىك نەتىجە بىلەن جاۋاب قايتۇرۇش ئۈچۈن ئۆگىنىشىمىز، خەلققە شان-شەرەپ كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئۆگىنىشىمىز كېرەك.

بىز دەۋاتقان مەھمۇد روھى-تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش، ئەتراپلىق ئىزدىنىش، ئىلىم-مەرىپەتنىڭ بىناسىنى جەمئىيەتنىڭ ئېھتىياجى، خەلقنىڭ ھاجىتىنى چىقىش قىلغان ئەمەلىيەت ئاساسىغا بەرپا قىلىش روھىدۇر. مەھمۇد كاشغەرىي ئۆز دىۋانىنىڭ كىرىش قىسمىدا: «مەن ئۇلارنىڭ شەھەر ۋە سەھراىرىنى باسقىن ئاياغ كېزىپ چىقتىم. تۈرك، تۈركمەن، ئوغۇز، چىگىل، ياغما، قىرغىزلارنىڭ سۆزلىرىنى ۋە قاپىلىرىنى ئېنىقلاپ چىقىپ، ئۇلاردىن پايدىلاندىم. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ تىلى مېنىڭ دىلىمغا ناھايىتى ياخشى ئورۇنلاشتى. مەن ئۇلارنى پۇختا رەتلەپ، ئوبدان تەرتىپكە سېلىپ چىقتىم.» دەپ يازغان. (قاراڭ: «دىۋان» 3-بەت) بۇ بايانلاردىن مەلۇمكى، «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن ئىبارەت ئەسىرلەر داۋامىدا، باشقىلارنى ئەقلى ھەيرانلىقتا قالدۇرۇپ، ئۆز خەلقىمىزنى ئېپتىخارلىقتا شاداندۇرۇپ كېلىۋاتقان بۇ مۆجىزىلىك ئەسەرنىڭ ھەر قانداق ئىنساننى قايىل قىلارلىق دەرىجىدە پۈتۈپ چىقىشى ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەش، مەسلىنى ئەمەلىيەتكە چۇڭقۇر چۆكۈپ ئەتراپلىق تەكشۈرۈشتىن ئىبارەت جاپالىق ئەمما شەرەپلىك ھالال مېھنەتنى ئۆزىگە مۇستەھكەم ئۇل قىلغانلىقىدىن بولغان. ھالبۇكى، ئالىي بىلىم يۇرتىدا ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقان بىز ياش ئوقۇغۇچىلار ئۆگىنىشتە، بىلىم ئېلىشتا، كاشغەرىي روھىنى، ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئېسىل ئەنئەنىۋى روھىنى ئۆرنەك قىلىپ، ئۆگىنىشىمىزنى جەمئىيەت تەكشۈرۈش، ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ مائارىپى، ئۈمىد قۇرۇلۇشى قاتارلىق ئەمەلىي ئەھۋاللىرىنى تەكشۈرۈپ تەتقىق

قىلىش بىلەن زىچ بىرلەشتۈرۈشىمىز لازىم . بۇ-ئەمەلىيەتتە ، پارتىيىمىز ۋە ھۆكۈمىتىمىز تەشەببۇس قىلىۋاتقان ئىلىم-پەننى جەمئىيەتكە يۈزلەندۈرۈش، دۇنياغا يۈزلەندۈرۈش دېگەن شۇئارنىڭ تەلپىگىمۇ تازا ئۇيغۇن كېلىدۇ.

بىزدە ۋاتقان كاشغەرىي روھى - ئۈزلۈكسىز ئالغا ئىنتىلىش بار ئىمكان بويىچە تىرىشچانلىق كۆرسىتىش ۋە بۆسۈپ ئۆتۈپ ئىجاد قىلىش روھىدۇر. مەھمۇد كاشغەرىي ئۆز دىۋانىدا: «مەن بۇ ئەسەرنى مەندىن بۇرۇن ھېچكىم ئىشلەتمىگەن ۋە ھېچكىمگە مەلۇم بولمىغان ئالاھىدە بىر تەرتىپتە تۈزۈپ چىقتىم»، «ئۆگەنگۈچى ۋە قىزىققۇچىلارنىڭ كېرەكلىك سۆزلەرنى ئاسان تېپىشى ئۈچۈن، بىر نەچچە يىل مۇشەققەت چېكىپ، سۆزلەرنى جاي-جايغا قويدۇم؛ تۇتۇقلىرىنى ئاچتىم، چىگىشلىرىنى يەشتىم.» دېگەن.(قاراڭ: «دىۋان» 4، 7-بەتلەر) بۇ بايانلاردىن روشەنكى، مەھمۇد كاشغەرىي ھېلىقىدەك، ۋاي، تەقدىر شۇنداق»، «شۈكرە دېدىم، شۈكرە دېدىم» دەپ ئۆزىنىڭ ئەڭ بىچارە ۋە مەسكىن ئەھۋالىغىمۇ قانائەت قىلىپ، بىر ئولتۇرغان يېرىدە ھەپتە ئولتۇرىدىغان ھورۇن ئۇيغۇرلارنىڭ ئەمەس، بەلكى ئۇ ھېچكىمگە بوي بەرمەيدىغان، ھەر قانداق ئىنساندىن كېيىن قىلىشنى خاھلىمايدىغان، نەۋقران شاش ئاتتەك ئالغا ئىنتىلىپلا تۇرىدىغان، ئەمەلىيەت ئاساسىدا تىرىشىپ ئىجاد قىلىشنى، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزىنىڭ قولىدا تۇتۇپ، ئۆز ئىقبالىنى ھالال ئەمگەك ئارقىلىق گۈزەللەشتۈرۈشنى ئۆزىگە بۇرچ دەپ بىلىدىغان ئىجادكار ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەكىلى، ئەجدادى ۋە پېشىۋاسىدۇر.

مەلۇمكى، مەھمۇد كاشغەرىي شاھ جەمەتىدىن ئىدى. بەزەن تەتقىقاتچىلار ئۇنىڭ ئەمەلىيەتتە بىر شاھزادە ئىكەنلىكىنى قەيت قىلىدۇ. بىراق، بىزنىڭ بۇ مۆھتەرەم بوۋىمىز شاھ جەمەتىگە خاس پاراغەتلىك تۇرمۇشتىن ۋاز كېچىپ، پۈتكۈل ئۆمرىنى ئىلىم ئېلىش ۋە خەلققە ئىلىم بېرىشكە سەرپ قىلىپ، ئۆز زامانىسىدىكى كەڭ زىيالىلار ۋە پۇقرالار ئارىسىدا «ئىلىمگە ھۆددىگەر پىرىم» دېگەن شەرەپ نامىغا ئىگە بولغان. بىز مەھمۇد كاشغەرىنى ۋە ئۇنىڭ بۈيۈك ئەمگىكىنى ھۆرمەت بىلەن خاتىرىلىگىنىمىزدە، ئۆز تەسەررۇپىمىزدىكى ئىلىم ئېلىش-ئۆگىنىش پۇرسىتىنى بەكمۇ غەنىيەت بىلىشىمىز لازىم. شەكسىزكى، بىز پەقەت بوۋىمىز كاشغەرىينىڭ يۈكسەك غايىنى دىلغا مەھكەم پۈكۈپ تۇرۇپ ئۆگىنىش روھىنى ئۈلگە قىلىپ، ھەر مىنۇت ھەر سېكونتىمۇ بوشقا قويىۋەتمەي تىرىشىپ ئۆگىنىدىغانلا بولساق، مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدىن ئىبارەت بۇ ئىلىم بەيگە مەيدانىدا جەزمەن ئۈزۈپ چىقالايمىز، چوقۇم ئۇتۇپ چىقالايمىز. ئەھمىيەتلىك يېرى شۇكى، بىزنىڭ مۇنداق قىلىشىمىز ئەمەلىيەتتە، باراۋەرلىك ئاساسىدىكى مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى كۈچەيتىش ۋە ئىلىم بىلەن جۇڭخۇانى گۈللەندۈرۈش روھىغا ھەقىقىي ئۇيغۇنلاشقانلىق بولىدۇ، ئەلۋەتتە!

3-كاشغەرىي ئىزىدىن ماڭغان ئەزىمەتلەر

ئەجدادلاردىن ئۆگىنىشنى تەرغىپ قىلىش ماھىيەت جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۈگۈنگە نەزەر

تاشلاش بىلەن ئىستىقبالىنى ئويلاش ۋە ئەۋلادلارنى كۆزدە تۇتۇشنى تۈپ مەقسەت قىلىدۇ. ھالبۇكى، بىز مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ئۇنىڭ ئالەمشۇمۇل ئەھمىيەتكە ئىگە ئەمگىكى « تۈركىي تىللار دىۋانى » نىڭ قىممىتىنى خاتىرىلەۋاتقان ۋاقتىمىزدا، زامانىمىزغا، ئۆز ئەتراپىمىزغا باقساق، كاشغەرىي روھىنى ئۈلگە قىلىپ، ئۇنىڭ ئىزىدىن ماڭغان ئەزىمەتلەرنىڭ ھەممىلا يەردە بارلىقىنى كۆرىمىز ۋە ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئەۋلادلارنىڭ پارلاق ئىقبالى جۇلالاپ تۇرغانلىقىنى روشەن ھېس قىلىمىز. مۇنداق ئەزىمەتلەردىن مۇشۇ مەركىزى مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى قوروسىنىڭ ئىچىدىلا بارلىرىدىن ئېلىپ ئېيتساقمۇ، ئامېرىكىدا توققۇز يىل ئىلىم تەھسىل قىلغان، ئۇيغۇردىن چىققان تۇنجى ئالتايشۇناس دوكتور لېتىپ توختى؛ روسىيە لېنىنگراد ۋە موسكۋالاردا بەش يىل ئىلىم تەھسىل قىلغان، ھازىرقى زامان ئاتاقلىق تۈركولوگى تېنىشىق ئەپەندىنىڭ ياراملىق شاگىرتى دوكتور ياسىن ھوشۇر؛ جۇڭگو ھازىرقى زامان تۈركولوگىيە تەتقىقاتىنىڭ ئاساسچىلىرىدىن بىرى، ئاتاقلىق ئۇيغۇرشۇناس گىڭ شىمىن ئەپەندىنىڭ دوكتور ئاسپىرانتى، ھازىر گىرمانىيە بامبورگ ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئىلىم سۆزلەۋاتقان ئابدۇرەشىت ياقۇپ قاتارلىقلارنى كۆرسىتىش مۇمكىن. مېنىڭچە، بۇلار بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ياراملىق ئەۋلادلىرى، بىزنىڭ ئىپتىخارلىق ئۈلگىلىرىمىز بولۇشقا مۇناسىپ!

كىشىنى روھلاندۇرىدىغىنى شۇكى، كاشغەرىي روھى بۈگۈنكى كۈندە يالغۇز تىلشۇناسلىق ۋە فىلولوگىيە پەنلىرى ساھەسىدىلا ئەمەس، بەلكى ئۇ ئىلىمنىڭ باشقا ساھەلىرىدە، خۇسۇسەن تەبىئىي پەن ساھەسىدىمۇ ئۆزىنىڭ تۈرتكىلىك رولى ئارقىلىق مول ۋە غوللۇق نەتىجە ئىگىلىرىنى ۋە زامانىۋى پەن ئىجادكارلىرىنى بارلىققا كەلتۈرمەكتە. ئالايلىق، خالىمۇرات غوپۇر، تىبابەت ئالىمى، شىنجاڭ جۇڭگو تىبابىتى ئىنىستىتۇتىنىڭ پروفېسسورى، دوكتور (34 ياش)، ئۇ 1977-يىلى تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ 2-يىللىقىدا ئوقۇۋاتقان چېغىدىلا ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانىغا قاتنىشىپ، ئەلا نەتىجە بىلەن شاڭخەي جۇڭگو تىبابىتى ئۇنىۋېرسىتېتىغا قوبۇل قىلىنغان. ئۇ مەزكۇر ئۇنىۋېرسىتېتتا ئوقۇغان بەش يىل جەريانىدا، باشتىن-ئاخىر ئۆگىنىش نەمۇنىچىسى بولغاچ، شاڭخەي « ۋېنخۇياۋ » گېزىتى ئۇنىڭ نەمۇنىلىك ئىش - ئىزلىرىنى تونۇشتۇرغان. ئۇ 1988-يىلى روسچە چەتئەلگە ئوقۇشقا چىقىش ئىمتىھانىدىن ئۆتۈپ، روسىيە لېنىنگراد تىبابەت ئۇنىۋېرسىتېتىغا دوكتورلۇق ئۇنۋانى ئۈچۈن ئوقۇشقا كىرگەن. ئۇ يەردە ئۇ بىر تەرەپتىن ئوقۇپ، يەنە بىر تەرەپتىن دەرس سۆزلىگەن. ئۇ روسىيە دوختۇرلىرى ۋە ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىغا جۇڭگوچە - ياۋروپاچە داۋالاش ئىلىمىدىن 368 سائەت دەرس بەرگەن ۋە روسىيەدە تۇنجى بولۇپ « جۇڭگوچە - غەربچە داۋالاشنى بىرلەشتۈرۈش كاپىدراسى » نى قۇرۇپ، روسىيىلىك ئاكادېمىكلارنىڭ « شەرقتىن كەلگەن ئاجايىپ تالانت » دېگەن باھاسىغا ئېرىشكەن. ئۇ 1993-يىلى 2-ئايدا، 340 بەتلىك ئىجادىي خاراكتېرلىك ئىلمىي ماقالىسى بىلەن دوكتورلۇق دىسسىپلېنىسى ياقلاشتىن مۇۋەپپەقىيەتلىك ئۆتۈپ، دەرىجە ئاتلاپ، روسىيىنىڭ دۆلەتلىك تىببىي ئىلىم دوكتورى ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن. 33 ياشلىق خالىمۇرات غوپۇرنىڭ دەرىجە ئاتلاپ

روسيينىڭ ئەڭ ئالىي ئىلىم ئۇنۋانىغا ئېرىشكەنلىكىدىن ئىبارەت بۇ مۆجىزە روسىيە تىببىي ئىلىم ساھەسىنى زىلزىلىگە كەلتۈرۈۋەتكەن. سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ «كومسۇمۇل ھەقىقىتى» قاتارلىق گېزىت-ژورناللىرى ۋە تېلېۋىزىيە ئىستانسىلىرى بەس-بەس بىلەن ئۇنى خەۋەر قىلىشقان. ئېلىمىزنىڭ «خەلق گېزىتى»، «جۇڭگو ياشلىرى» گېزىتى قاتارلىقلارمۇ خالمۇرات غوپۇرنىڭ ئىش-ئىزلىرىنى ۋە ئىجادىي مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى ئارقا-ئارقىدىن تونۇشتۇرغان. چۈنكى، بۇ ئېلىمىزنىڭ چەتئەللەردە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلىرى ئارىسىدا مىسىلى كۆرۈلمىگەن ئىش ئىدى. بۇ ھەقتە خالمۇرات غوپۇرنىڭ يېتەكچى ئوقۇتقۇچىسى، خەلقئارادا داڭقلىق ئاكادېمىك فېدانسىيۇ ئۆزىنىڭ شىنجاڭ جۇڭگو تىبابىتى ئىنستىتۇتىنىڭ باشلىقىغا يازغان خېتىدە: « خالمۇرات غوپۇر جۇڭگوچە داۋالاشتىمۇ، غەرپچە داۋالاشتىمۇ ئاساسى چىڭ تىببىي ئالىم. ئۇ پەن-تېخنىكىنى پىششىق بىلىدىغان، بىلىم دائىرىسى كەڭ، تالانتلىق ھەمدە يۈكسەك پەزىلەتكە ئىگە دوختۇر. ئۇ پەقەت تۆت يىل ئىچىدىلا دوكتورلۇق پەنلىرىنى ئوقۇپ دىسسېرتاتسىيە ماقالىسىنى يېزىپ بولۇپ، بىراقلا دۆلەت دەرىجىلىك دوكتورلۇقنى قولغا كەلتۈردى. بۇ ھەقىقەتەنمۇ ئاز ئۇچرايدىغان مۆجىزە. ئادەتتىكى دوكتورلار ئالتە يىلدىن ئون يىلغىچە ۋاقىت سەرپ قىلغاندا، ئاندىن دۆلەت دەرىجىلىك دوكتورلۇققا ئېرىشەلەيدۇ. شۇڭا، خالمۇرات غوپۇرنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى بىزنى ھەيران قالدۇردى. بۇ مۇناسىۋەت بىلەن سىلەرنى قىزغىن تەبرىكلەيمەن» دېگەن. خالمۇرات غوپۇر ھازىر شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى جۇڭگو تىبابىتى ئىنستىتۇتىدا جۇڭگوچە-غەرپچە-ئۇيغۇرچە داۋالاش بىرلەشتۈرۈلگەن نەپەس يولى كېسەللىكلىرىنى داۋالاش-تەتقىق قىلىش ئىشخانىسى قۇرۇپ ئىشلەۋاتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر چاغدا، ئۇ ھازىر يەنە شاڭخەي جۇڭگو تىبابىتى ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ دوكتور ئاسپىرانتلىرىنىڭ يېتەكچىسى، روسىيە دوكتور ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ يېتەكچى ئوقۇتقۇچىسى، ئۇ ھەر يىلى، روسىيىگە ئىككى قىتىم بېرىپ، سان-پېتېربۇرگ تىبابەت ئىنستىتۇتىدىكى روس دوكتورلارغا دەرس ئۆتىدۇ. (يۇقىرقى بايانلار ئەنئەنەۋىي ئابدۇرەھىم يازغان «تەڭرىتاغ ئوغلى دۇنيا ئىلىم مۇنبىرىدە» ناملىق ئەدەبىي ئاخباراتتىن ئېلىندى. قاراڭ: «شىنجاڭ ياشلىرى» 1994-يىللىق 4-سان 1-بەت)

مانا مۇشۇنداق پولاتتەك ئەمەلىي پاكىتلار ئارقىلىق، ياش پروفېسسور، دوكتور خالمۇرات غوپۇر بۈگۈنكى ئۇيغۇرلارنىڭ خۇددى مەھمۇد كاشغەرىي زامانىدىكى ئۇيغۇرلارغا ئوخشاشلا ئۆز ئىقتىدارى ۋە ئۆز ئەمگىكى ئارقىلىق پۈتۈن دۇنيانى قايىل قىلالايدىغانلىقىنى ئىسپاتلىدى.

يەنە مەسلەن، تاشپولات تېيىپ، جۇغراپىيە شۇناس، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى جۇغراپىيە فاكۇلتېتىنىڭ مۇدىرى، دوكتور (34 ياش). ئۇ 1988-يىلى 6-ئايدا، ياپونىيە توكيو تەبىئىي پەنلەر ئۇنىۋېرسىتېتى يىراقتىن سىزىش تەتقىقات ئورنىغا دوكتورلۇق ئۇنۋانى ئوقۇشقا كىرگەن. ئۇ ياپونىيەگە چىقىشتىن بۇرۇن ئېلىمىزنىڭ شەرقىي شىمال ئۇنىۋېرسىتېتىدا بىر يىللا ياپونچە ئۆگەنگەنىدى. ياپونىيىدە بولغان تۆت يىل جەريانىدا، ئۇ كېنو-تېلېۋىزور كۆرۈش، ئويۇن-تاماشا بىلەن شۇغۇللىنىشنى پۈتۈنلەي تەرك

قىلىپ، باش چۆكۈرۈپ ئىجتىھاد ۋە ئېتىقاد بىلەن ئۆگەندى. ئانا يۇرتى، ئاتا-ئانا ۋە بالا-چاقىنى سېغىنىشى تۈرتكە ۋە قۇۋۋەت مەنبەسى قىلىپ تۇرۇپ ئىلىم تەتقىق قىلدى. ئاشۇنداق ئۆگەنگەن ۋە ئاشۇنداق تەتقىق قىلغانلىقى ئۈچۈنلا، ئۇ 1992-يىلى 6-ئايدا، 32 ياش ۋاقتىدا، ياپونىيە جۇغراپىيە ئىلمى دوكتورى ئۇنۋانىغا ئېرىشتى. ئۇ ھازىر شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى مەكتەپ باشلىقىنىڭ ياردەمچىسى سالاھىيىتى بىلەن كانادالىق ۋە ياپونىيەلىك ئالىملار بىلەن بىرلىشىپ، تارىم دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىمىغا جايلاشقان رايونلارنىڭ پىنچا ئۆسۈملىكلىرىنى قوغداپ قېلىش تەتقىقاتى ۋە مۇھىت تەتقىقاتى، شۇنىڭدەك تەبىئىي بايلىقلاردىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىش تەتقىقاتى قاتارلىقلار بىلەن شۇغۇللانماقتا. (بۇ بايانلار ئۆمەر قاندىر يازغان «يۇلتۇز ئانا زېمىنىگە نۇر چاچتى» ناملىق ماقالىدىن ئېلىندى. قاراڭ: «شىنجاڭ ياشلىرى» 1994-يىللىق 6-سان 1-بەت)

يەنە مەسلەن، ئارزۇگۈل ھەمدۇللاھ، جۇڭگودىكى تۇنجى ئۇيغۇر پاراشوتچى، تۇنجى ئۇيغۇر ئايال پودپولكوۋنىك. ئۇ جۇڭگو «1-ئاۋغۇست» پاراشوتچىلار ئەترىتىگە ئەزا بولغان يەتتە يىل ئىچىدە، جەمئىي 1988 قېتىم پاراشوتتىن غەلبىلىك سەكرىگەن. مەملىكەتلىك رېكورتى تۆت قېتىم بۇزۇپ تاشلىغان، ئون مېدال مۇكاپات ئالغان. 1978-يىلى كانادادا مۇسابىقىغا قاتنىشىپ ئەلا نەتىجىگە ئېرىشكەن. 1979-يىلى ئۆتكۈزۈلگەن 4-نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىسىدا، ئۇ ئالتۇن مېدالغا ئېرىشكەن. شۇ قېتىم، دېڭ شياۋپىڭ ئۆز قولى بىلەن ئۇنىڭغا مۇكاپات بەرگەن ۋە: «سىز ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭلا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن مەملىكەت ئاياللىرىنىڭمۇ پەخىرى» دېگەن. ئۇ 1981-يىلى ۋە 1985-يىلى ئىككى قېتىم شاڭخەي ھاۋا ئارمىيە سىياسىي ئىنستىتۇتىغا ئوقۇشقا بېرىپ، دەرسخانا، مەكتەپ كۈتۈبخانىسى، ماتېرىيال بۆلۈمىدە پۈتۈن زېھنى قۇۋۋىتىنى سەرپ قىلىپ ئۆگەنگەنلىكتىن، تۆت يىللىق ئوقۇش جەريانىدا ئۆتۈلگەن جەمئىي 80 خىل دەرسنىڭ ھەممىسىدىن 90 دىن يۇقىرى نۇمۇر ئېلىپ، شاڭخەي شەھىرى بويىچە «8-مارت قىزىل بايراقدارى» بولغان. 1987-يىلى، جۇڭگودا زىيارەتتە بولغان ئەنگىلىيە ئايال پادىشاھى ئېلزابت شاڭخەي شەھىرىدە ئۆتكۈزۈلگەن «ياغلىقلىقلارغا مەدھىيە» ناملىق كۆرگەزمىدە، ئارزۇگۈل ھەمدۇللاھنىڭ ئىش-پائالىيەتلىرىنى كۆرۈپ، ئۇنى «جۇڭگونىڭ ئايال قەھرىمانى» دەپ ماختىغان. ئارزۇگۈل ھەمدۇللاھ مۇنداق دېگەن: «ئىشتا خەنزۇ ئاياللىرى قىلالغانى مەنمۇ قىلالايمەن. ئەرلەر قىلالغانىمۇ تىرىشىپ قىلالايمەن بەلكى ئۇلاردىنمۇ ياخشى قىلالايمەن». مانا بۇ – بۈگۈنكى زامان ئۇيغۇر خوتۇن-قىزلىرىنىڭ دۇنيا ئىلىم-مەرىپەت بەيگىسىدە بەس-بەس بىلەن ئىلگىرلەۋاتقان مىللەتلەر ئالدىدا جاكارلىغان ئەڭ ياغراق خىتابى! (يۇقىرىقى بايانلار شاۋياڭ، جىن رۇيىيوڭلار يازغان «جۇڭگولۇق ئايالنىڭ كارامىتى» ناملىق ماقالىدىن ئېلىندى. قاراڭ: «شىنجاڭ گېزىتى» (ئۇيغۇرچە) 1994-يىللىق 30-نويابىر 1-بەت)

يەنە مەسلەن، دىلشات ھېۋىزۇللاھ (22 ياش)، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئېلېكترون-ئۇچۇر فاكۇلتېتىنىڭ

ئاسپىرانتى. ئۇ مەزكۇر مەكتەپنىڭ فىزىكا فاكۇلتېتىدا ئوقۇۋاتقان مەزگىلدە، ۋاقىت بولسىلا چەتئەل تىل فاكۇلتېتىنىڭ ئىنگلىز تىلى دەرسىگە، كەچلىك مۇزاكىرىسىگە ۋە ئىنگلىز تىلى بۇرچىكى كۇرژۇكنىڭ پائالىيەتلىرىگە ئاكتىپ قاتنىشىپ ئىنگلىز تىلى ئۆگەنگەن. مەكتەپ پۈتتۈرۈش ئالدىدا ئىنگلىز تىلى بويىچە، مەملىكەتلىك 6-دەرىجىلىك ئىمتىھاندىن ئۆتكەن. ئۇ يەنە ئۆزلۈكىدىن ياپون تىلى ئۆگەنگەن. ئۇ ھازىر ئېلېكترونلۇق ھېسابلىغۇدا، دۆلەتلىك 863-پەن-تەتقىقات تېمىسىنىڭ بىر تۈرى بولغان «ئۇيغۇر تىلىنىڭ تەلەپپۇزىنى پەرق ئېتىش سىستېمىسى» دا ئۆزىنى ئۇنۇتقان ھالدا ئىشلىمەكتە، تەتقىق قىلماقتا.(بۇ مەزمۇنلار قەيسەر مېجىت يازغان « مەڭگۈلۈك ياشلىق » ناملىق ئەدەبىي ئاخباراتتىن ئېلىندى. قاراڭ: «تارىم» ژورنىلى 1994-يىللىق 4-سان)

يەنە مەسلەن، كۈرەش ئىبراھىم، خىمىيە، فىزىكا ئالىمى (38 ياش). ئۇ 1980-يىلى بېيجىڭ پايتەخت پىداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ خىمىيە فاكۇلتېتىنى پۈتتۈرگەن. 1987-يىلى قەشقەر پىداگوگىكا ئىنستىتۇتىنىڭ خىمىيە فاكۇلتېتىدا ئوقۇتقۇچىلىق قىلىۋاتقان چېغىدا، دۆلەتلىك مائارىپ كومىتېتى تەرىپىدىن چەتئەللەرگە ئوقۇشقا چىقىرىش ئۈچۈن ئۇيۇشتۇرۇلغان ئىنگلىزچە سەۋىيە سىناش ئىمتىھانىدىن ئۆتكەن. كۈرەشنىڭ فرانسۇز تىلىدىمۇ خېلى ياخشى ئاساسى بارلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، دۆلەت ئۇنى 1989-يىلى 2-ئايدا، بېلگىيە لېيژ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئېلېكترون ۋە فوتو ئېلېكترون سىپىكتروسكوپى تەجرىبىخانىسىغا بىر يىللىق بىلىم ئاشۇرۇشقا ئەۋەتكەن. بۇ بىر يىل ئىچىدە، بېلگىيەگە كېلىشتىن بۇرۇن پەقەت بىر يىللا فرانسۇز تىلى كۈچەيتىمە كۇرسىدا ئوقۇغان كۈرەش ئىبراھىم كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلاپ قېتىرىنىپ ئۆگىنىش ئارقىلىق، فرانسۇز تىلى بويىچە سەۋىيىسىنى تەلەپكە لايىق دەرىجىگىچە ئۆستۈرگەندىن باشقا، ئىنگلىز تىلى بىلەن ئىلمىي ماقالە يېزىپ، ئامېرىكا چىقىدىغان خەلقئارالىق ئىلمىي ژورنالدا ئېلان قىلدۇرغان. كۈرەشنىڭ مۇنداق تىرىشچانلىقىدىن تەسرلەنگەن، مۇنداق ئىقتىدارىدىن سۆيۈنگەن بېلگىيە ئالىملىرى ئۇنىڭ بۇ يەردە داۋاملىق بىلىم ئېلىپ، دوكتورلۇق ئۇنۋانى ئۈچۈن ئوقۇشنى تەۋسىيە قىلغان ۋە ئوقۇش ياردەم پۇلى ھەل قىلىپ بەرگەن. شۇنىڭ بىلەن ئۇ داۋاملىق ئىلگىرلەپ، ئىنگلىز تىلى ۋە فرانسۇز تىلى بويىچە، ئاتوم-مالىكۇلا فىزىكىسىغا ئائىت دەرسلىكلەرنى پىششىق ئۆگەنگەن، كۆپ تەرەپلىملىك ئالىي بىلىملەرنى تەھسىل قىلغان. ئۇ دوكتورلۇق ئۇنۋانى تەلەپ قىلىدىغان ئىلمىي تەجرىبىلەرنى فرانسىيە پارىژ ئوخسەي دۆلەتلىك ماس قەدەملىك رادىئاتسىيە تەجرىبىخانىسىدا ئىشلەپ تاماملىغان. مۇشۇنداق ئىلىم كانلىرىدا ئۈچ يىل ئون ئاي ۋاقىت جان پىدالىق بىلەن مەرىپەت قېزىش ئارقىلىق، ئاخىرى 1992-يىلى 12-ئايدا، بېلگىيەدە ئۆتكۈزۈلگەن دوكتورلۇق دىسسىپلېناتسىيە ياقلاش يىغىنىدا، ئۆزىنىڭ ئىنگلىز تىلىدا يازغان « ئالتە فلورلۇق بېنزىننىڭ يۇمشاق X نۇرىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىنكى فوتو-خىمىيە خۇسۇسىيەتلىرى » ماۋزۇلۇق دوكتورلۇق ئىلمىي ماقالىسىنى ئوقۇپ ۋە ئالىملارنىڭ ئىنگلىزچە سورىغان سوئاللىرىغا ئىنگلىزچە، فرانسۇزچە سورىغان سوئاللىرىغا فرانسۇزچە

قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بېرىپ، «ئەلا، ياخشى، ئوتتۇراھال، لايىقەتلىك» دەپ تۆرت دەرىجىگە بۆلۈندىغان بۇ دىسسېرتاتسىيە ياقلاشتىن ئەلا نەتىجە بىلەن ئۆتۈپ، «تەبىئىي پەنلەر دوكتورى» دېگەن ئۇنۋانغا ئېرىشكەن. 1993-يىلى 2-ئايدا، جۇڭگو پەنلەر ئاكادېمىيىسى بېيجىڭ يۇقىرى ئېنېرگىيە فىزىكىسى تەتقىقات ئورنىنىڭ ماس قەدەملىك رادىئاتسىيە تەجرىبىخانىسىغا دوكتور ئاشتى (博士后) ئۇنۋانى ئوقۇشى ۋە تەتقىقاتقا قوبۇل قىلىنغان ۋە مۇشۇ (94-يىلى) 12-ئايدا، شەرەپ بىلەن دوكتور ئاشتى (يەنى پوستدوكتور (post doctor) ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ دۇنيا ئىلىم سورۇنلىرىدا باشتىن كەچۈرگەن ئۆگىنىش ۋە تەتقىقات سەرگۈزەشتىلىرى ھەققىدە توختالغىنىدا: «پەقەت بەل قويۇۋەتمەي ئاخىرغىچە تىرىشساڭلا، باشقىلار بويىسۇندۇرالىغان ئىلىم چوققىلىرىنى بىزمۇ بويىسۇندۇرالايدىكەنمىز» دەيدۇ. ئۇ ئۇيغۇردىن چىققان تۇنجى دوكتور ئاشتى بولۇش سالاھىيىتى بىلەن، ھازىر جۇڭگو پەنلەر ئاكادېمىيىسى بېيجىڭ يۇقىرى ئېنېرگىيە فىزىكىسى تەتقىقات ئورنىنىڭ ماس قەدەملىك رادىئاتسىيە تەجرىبىخانىسىدا ئالىي تەتقىقاتچىلىق بىلەن شۇغۇللانماقتا.

مۇنداق مىساللار يەنە خېلى بار، بۇ يەردە مۇشۇنچىلىك كۆرسىتىش بىلەن كۇپايىلەندۇق.

مېنىڭچە، بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىي ئىلمىي رەۋەر ئەجدادلىرىمىزنىڭ شانلىق نامايەندىسى بولسا، يۇقىرىقىدەك ئەقىدىلىك، مەرىپەتپەرۋەر ياشلار ھازىرقى زامان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئىپتىخارى ۋە غورۇر يۇلتۇزلىرىدۇر. بىز بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينى ئەسلەپ، ئۇنىڭ بۈيۈك قامۇس «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» (تۈركىي تىللار دىۋانى) ئارقىلىق، ئالدى بىلەن پۈتكۈل ئۇيغۇر تارىخى ۋە مەدەنىيىتى ئۈچۈن قوشقان تۆھپىسىنى خاتىرىلەۋاتقان ۋاقتىمىزدا، ئۇ مۆھتەرەم بوۋىمىزنىڭ نۇسرەت ئىزىدىن مېڭىپ، ئۇ سەردار بولۇپ يورۇتقان ئىلىم-مەرىپەت مەشئىلىنى ئىگىز كۆتۈرۈپ، ھەر بىر قەدىمدە بىردىن ئەھمىيەتلىك ئىز قالدۇرۇپ، پارلاق نەتىجە يارىتىپ كېلىۋاتقان ياش ئالىملاردىن ئۆگىنىشىمىز ۋە ئارىلىقنى ئۈزۈلدۈرۈپ قويماي، ئۇلارغا يېقىندىن ئەگىشىشىمىز لازىم.

4-ئىتتىپاقلىشىپ، 21-ئەسىرگە بىزمۇ ئىلىم بىلەن قەدەمىز رۇس ھالدا كىرەيلى!

ساۋاقداشلار، ياش دوستلار:

يەنە بەش يىلدىن كېيىن، ئىنسانىيەت تارىخى 21-ئەسىرگە قەدەم قويدۇ. شۇ تاپتا، دۇنيادىكى ھەرقايسى مىللەتلەر سەپلىرىنى تۈزەپ، ئۆزلىرىنىڭ 21-ئەسىردىكى ئورنى ھەققىدە جىددىي ئەمما ئەمەلىي چەن سوقماقتا. ئالىملارنىڭ بىردەك قارىشى شۇكى، 21-ئەسىر پەن-تېخنىكا يۈكسەك تەرەققىي قىلغان، مەدەنىيەت يۈكسەك تەرەققىي قىلغان، دېمكۇراتىيە يۈكسەك تەرەققىي قىلغان، شۇنىڭ بىلەن بىر چاغدا، پەن-مەدەنىيەت جەھەتتىكى رىقابەتمۇ ئەڭ ۋايىغا يەتكەن ئەسىر بولىدۇ.

21-ئەسىردە، كىمىنىڭ پەن-تېخنىكىسى ئۈستۈن، كىمىنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيىسى يۇقىرى بولسا، شۇ كۈچلۈك، شۇ مۆھتەرەم بولىدۇ. پارتىيىمىز ۋە ھۆكۈمىتىمىز جۇڭگونىڭ 21-ئەسىردىكى ئىستىقبالى ئۈچۈن ئۇلۇغۋار پىلانلارنى تۈزۈپ، سىلە-بىزنى ئالغا يېتەكلىمەكتە. سىلە-بىزدەك ئالىي مەكتەپ

ئوقۇغۇچىلىرىدىن، بىلىم ئەھلىلىرىدىن ۋە تەننىڭ كەلگۈسى، خەلقنىڭ ئىستىقبالى ئۈچۈن ناھايىتى زور ئۈمىدلىرىنى كۈتمەكتە.

بىز بۈگۈن بۈيەرگە جەم بولۇپ، بۈيۈك ئەجدادىمىز مەھمۇد كاشغەرىينى خاتىرىلىدۇق، ئەسلىدۇق ۋە ئۇ مۆھتەرەم بوۋىمىزنىڭ قۇۋۋىتى ئۇپرىماس خاسىيەتلىك ئەسىرى «دىۋانۇ لۇغاتى تۈرك» (تۈركىي تىللار دىۋانى) ئۈستىدە تەتقىقات يۈرگۈزدۈق. مېنىڭچە، بۇ ھېچقانداق بىر كوزىر كۆرسىتىش پائالىيىتى ئەمەس بەلكى ئۆز-ئۆزىمىزنى تونۇش پائالىيىتى. دېمەكچىمەنكى، مىڭ يىللاردىن بۇرۇن، مەھمۇد كاشغەرىيدەك بۈيۈك ئالىملىرىمىز بولغانىكەن؛ مەھمۇد زامانىدىن مىڭ يىللار ئۆتكەن بۈگۈنكى كۈندە، خالىمۇرات غوپۇردەك نەۋقىران ئالىملىرىمىز ھەر ساھەدە ئونلاپ تۇرۇپتۇ؛ خۇلاسى شۇكى، بىزنىڭ ھېچبىرىمىز ھېچكىمدىن كەم ئەمەس، باشقىلار قىلغاننى بىزلەرمۇ چوقۇم قىلالايمىز، بەلكى ئەڭ ياخشى قىلالايمىز!

ياش دوستلار:

سىلەر-بىزنىڭ ئالدىمىزدا پەقەت بىرلا يول بار، ئۇ بولسىمۇ ئىلىم-مەرىپەت يولى، بىلىمىزلىك، نادانلىق بىلەن قەتئىي كۆرەش قىلىش يولى، ئۆز ئىقتىدارىمىزغا تايىنىپ ئۆزىمىزنى گۈللەندۈرۈش يولى! شۇنداق ئىكەن، بىز ئۆزىمىزنىڭ شۇبۇ ئىلىم بېغدىكى، شۇبۇ ئۆگىنىش، ئىقتىدار يېتىلدۈرۈش سورۇنىدىكى پۇرسىتىمىزنىڭ قەدرىگە تولۇق يېتىشىمىز، بۇ يەردىكى مۇقەددەس بۇرچىمىزنى ئوچۇق تونۇشىمىز، بىرلا گەپ-كاشغەرىي روھىنى ئۈلگە قىلىپ، ئىلىم-پەن ئۆگىنىشى ۋە تەتقىقاتى بىلەن بەجاندىل شۇغۇللىنىشىمىز كېرەك. پەقەت شۇنداق قىلغاندىلا، بىز ئاندىن بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينى ياخشى خاتىرىلىگەن ۋە ئېسىمىزدە مەھكەم ساقلىغان ۋە ئۇ مۆھتەرەم بوۋىمىزنىڭ ئىلىم چىرىغىنى ئۆچۈرۈپ قويىمىغان بولىمىز.

ساۋاقداشلار:

بۇ — تەھقىق بۈيۈك مەھمۇد كاشغەرىينىڭ، شۇنداقلا پۈتكۈل ئۇيغۇرنىڭ ئۈمىدى!

-1994 يىلى 10-سنتەبىر، بېيجىڭ.

(بۇ ئىلمىي ماقالە 1994-يىلى 12-ئاينىڭ 29-كۈنى، مەركىزى مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدا

ئۆتكۈزۈلگەن «ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد كاشغەرىي تۈزگەن قامۇس «دىۋانۇ لۇغاتى تۈرك»

مەيدانغا كەلگەنلىكىنىڭ 920 يىللىقىنى خاتىرىلەش يىغىنى» دا لېكسىيە قىلىنغان)

(ئېلىندى: «قەشقەر پىداگوگىكا ئىنستىتۇتى ئىلمىي ژۇرنىلى» 1995-يىللىق 2-سان)

مېنىڭ كاشغەرىي يىلىم



(ئەدەبىي خاتىرە)

ئابدوروپ پولات تەكلىماكانىي

مەرھابا، قۇتلۇق يىل

2008-يىل يانۋار ئېيىنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرىنىڭ بىرىدە، پاراڭ ئارىسىدا، «بۇ يىلنى بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى تەرىپىدىن (مەھمۇد كاشغەرىي يىلى)» دەپ ئېلان قىلىپتۇ» دېگەن خەۋەرنى ئاڭلاپ قالدۇم. يۈرىكىم ئىختىيارسىز ئويناپ كەتتى...

2-ئاينىڭ 15-كۈنى، فاكۇلتېتىمىز رەھبەرلىكى ھەپتىلىك يىغىندا: «بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى پەن-مائارىپ ئورگىنى بۇ 2008-يىلىدا، بۈيۈك تۈركولوگ مەھمۇد كاشغەرىينى ئۆز ئىچىگە ئالغان 67 ئالىمنى دۇنيا مىقياسىدا خاتىرىلەشكە چاقىرىپتۇ. شۇ ۋەجدىن، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى تىل-يېزىق كومىتېتى بىزنىڭ ئۇيغۇر تىل-ئەدەبىياتى فاكۇلتېتىمىز بىلەن ھەمكارلىشىپ، بېيجىڭدە «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلىنى خاتىرىلەش خەلقئارالىق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» ئېچىش تەكلىپىنى ئوتتۇرىغا قويدى. بىز ئاۋاز قوشۇپ، مەكتەپ تەشكىلى ئارقىلىق يۇقىرىغا دوكلات يازدۇق. تەستىقلىنىش ئېھتىمالى ئەڭ كۈچلۈك. شۇڭا، ھەممىمىز ئىلمىي ماقالە تەييارلايمىز. گېزى كەلگەندە. بىز ھەممىمىز ھەم يىغىن ئىشتىراكچىلىرى ھەم يىغىن ساھىبخانى بولىمىز...» دېدى. رەسمىي ئىش بېشىدىكى ۋەلىيلەرنىڭ ئېغىزىدىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ، نېقەدەر خوشال بولغىنىمنى دېمەيلا قويماي...

نېمىشكە خوشال بولمايىكى! مەنمۇ بىر كاشغەرىي تۇرسام. كىم بىلىر، ئەينى زاماندا، مەھمۇد بوۋام بىزنىڭ يۇمۇلاقشە كۆلبېشى مەھەللىسىدىنمۇ ئۆتكەن بولغىدى. بىزنىڭ قەدىمىي ئۆزىمىز تەرىپىمىز تەرىپىمىز ئىللىق تەبەسسۇم ۋە سەمىمىي ئۈمىد بىلەن نەزەر تاشلىغان بولغىدى...

نېمىشكە خوشال بولمايىكى! مەنمۇ ئۇ بوۋامنى سۇ ئىچكەن تۈمەن ئۆستىڭى ۋە قىزىل دەرياسىنىڭ سۈيىنى ئىچىپ، ئۇ نەپەسەنگەن كاشغەرىيە ھاۋاسىدىن نەپەسلىنىپ چوڭ بولغان، ئۇ قالدۇرۇپ كەتكەن تەۋەرىۋك ئەسەر «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» (تۈركىي تىللار دىۋانى)دىن بىۋاسىتە ئىلىم ئېلىپ ئۆسۈپ، ئوڭ بولغان بىر ئۇيغۇر-تۈرك تۇرسام.

3-ئاينىڭ 15-كۈنى، شادلىقىمنىڭ، خۇشاللىقىمنىڭ سەمەرسى بولغان «كاشغەرىيە شۇناسلىق ھەققىدە ئون ئىككى سوئال-جاۋاب» نى ھازىرلاپ، «كاشغەرىي ئۇيغۇرشۇناسلىق تورى» دا ئېلان قىلدىم. ئارقىدىنلا، «جۇڭگو مىللەتلىرى» ژۇرنىلىغا ئەۋەتتىم. مەزكۇر ژۇرنال بۇ ئەسىرىمنى ئۆزىنىڭ 2008-يىللىق 3-سانىدا، «مەھمۇد كاشغەرىي يىلى ۋە كاشغەرىيە شۇناسلىق» ماۋزۇسى ئاستىدا، قىسمەن ئۆزگەرتىش بىلەن ئېلان قىلىپ بەردى. «قەشقەر» ژۇرنىلىنىڭ 3-سانىدا «كاشغەرىيە شۇناسلىق ئىستىقبالىدا» سەرلەۋھىلىك ماقالەم ۋە مەزكۇر ماقالەمنىڭ ئالدىغا بېرىلگەن «ئاپتور ھەققىدە» تونۇشتۇرمىسى (مەركىزىي خەلق رادىئو ئىستانسىسىدىن دىلدار مۇھەممەت تېرىپەم خانىم تەييارلىغان) ئېلان قىلىندى. بۇ ئەسەرلەر ئەمەلىيەتتە، مېنى بۇ كاشغەرىي يىلىدا، كەڭ ئىلىم ئاشىنالىرى بىلەن يىل بويى ھەمىسەبەتتە بولۇش ئىمكانىغا ئىگە قىلدىكى، بۇ مۇناسىۋەت بىلەن، مەزكۇر ژۇرنالنىڭ تەھرىراتىغا چىن كۆڭلۈمدىن سەمىمىي رەھمەت ئېيتىمەن!

مەزكۇر سوئال-جاۋاب شەكلىدە يېزىلغان ئىلمىي ماقالەم ئاساسىدا، «كاشغەرىي يىلى بۇ، پەخىرلەن ئۇيغۇر!» ماۋزۇلۇق بىر نەسىر ھازىرلاپ، 3-ئاينىڭ 22-كۈنى، بېيجىڭ مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ مۇزىكا زالىدا ئۆتكۈزۈلگەن «بېيجىڭدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ 2008-يىللىق نەۋروز قۇتلىمىسى» ئەدەبىيات – سەنئەت كېچىلىكىدە، يۈكسەك ئىپتىخارلىق ۋە يۇقىرى ئىنتوناتسىيە بىلەن ئوقۇدۇم. بۇ نەسىرىمنى ئاڭلىغان 500 دىن ئارتۇق يىغىن ئىشتىراكچىلىرىنىڭ ئۇزۇنغا سوزۇلغان ئالقىش ۋە تەنتەنە سادالىرى زالىدىن چاڭ چىقىرىۋەتتى... بىر قانچە دەستە گۈل تۇتۇلدى، مەرھۇم ئۇستازىمىز خەمىت تۆمۈرنىڭ رەپىقىسى نۇرىسا خانىم مېنى قۇچاقلاپ، قۇتۇقلاپ سۆيۈپ كەتتى. بىلىدىكى، بۇ – بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھۆرمىتى، ئىززىتى ۋە ھىممىتى ئۈچۈن ئىدى. كۆپ سۆيۈندۈم، يۈرىكىمدىن غۇرۇرلاندىم...

4-ئاينىڭ 15-كۈنى، مەن دەرس سۆزلەۋاتقان 2006-يىللىق ئۇيغۇر سىنىپى ئوقۇغۇچىلىرىغا بىر ئاي ئىچىدە، ئاتاقلىق يازغۇچى، تەتقىقاتچى پەرھات جىلان يازغان ۋە شىجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن 1994-يىلى نەشر قىلىنغان تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىي»نى ئوقۇپ چىقىشنى تاپشۇرۇق قىلدىم. ئوقۇپ چىقتىلار. ئاندىن، «مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىلىم قارىشى ۋە ئىلىم-پەن بىلەن شۇغۇللىنىشقا تۇتقان پوزىتسىيىسى ۋە ئەمەلىيىتى روماندا قانداق پاكىت ۋە ھېكايىلار بىلەن بايان قىلىنغان؟»، «مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئەخلاق كۆز قارىشى ۋە ئادەمىي ئەخلاق ئەمەلىيىتى قانداق ۋە قە ۋە مىساللار بىلەن تەسۋىرلەنگەن؟»، «مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مائارىپ-مەرىپەت قارىشى ۋە ئەۋلادلارنى تەربىيەلەش ئەمەلىيىتى قانداق پاكىتلار ئاساسىدا يورۇتۇلغان؟»... ماۋزۇلىرىدىن بىرنى تاللاپ، بىر پارچىدىن ئىلمىي ماقالە (30 پىرسەنتلىك مەۋسۇم ئارىسى سىناق نەتىجىسى بولىدىغان) يېزىشنى تاپشۇرۇق قىلدىم. يازدىلار... ئەڭ مۇھىمى، ئەۋلادلار مۇشۇ ئوقۇش ۋە يېزىش ئارقىلىق مۇندىن مىڭ يىل بۇرۇنقى گىگانت ئەجداد بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىي بىلەن يانمۇيان ياشىدى... ئۇنى تىخىمۇ تەپسىلىي بىلدى، شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۆزلىرىنىمۇ باشقىدىن تونىغان بولىدىلار...

«بىزمۇ بېرىپ، بوۋىمىزنىڭ قەبرىگاھىغا گۈللەر قويمايلى»

دەرس ئىچى ۋە سىرتىدا تەشۋىق ۋە تەرغىب قىلىپ دېدۇقكى: «ئى، ئەۋلادلار! كاشغەرىي يىلى بۇ، ئىپتىخارلىنىڭلار، شادلىنىڭلار؛ شادلىنىڭلارنى، ئىپتىخارلانغانلىقىڭلارنى مۇئەييەن بىر ئەمەلىي ھەرىكەت ئارقىلىق ئىپادىلەڭلەر، مەسىلەن، «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى خاتىرە ئىزىنىكى» ياستىڭلار، باشقا غەلىتە سۈرەتلەر چۈشۈرۈلگەن مايكىلارنى كىيىپ يۈرگەننىڭ ئورنىغا، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ پورتىرتى چۈشۈرۈلگەن مايكا قىلدۇرۇپ كىيىڭلار؛ يازلىق تەتىلدىن پايدىلىنىپ، ئوپالغا بېرىپ، بوۋاڭلارنىڭ قەبرىگاھىنى كۆرۈپ، سۆيۈپ ۋە سۇپۇرۇپ كېلىڭلار. كىم بىلىر، سىز-بىزلەر بۇ ئۆمرۈمىزدە، «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى»دىن يەنە بىرنى ياشىيالماسىز بەلكىم...».

خوشالمەنكى، بالىلىرىمىز يەنىلا بىزنىڭ بالىلىرىمىز-دە! ئۇلار دۇرۇست گېپىمىزنى ئاڭلىدى: بەختىيار ساۋاقداش ئىللىپىس شەكىللىك دائىرە ئىچىگە نەۋقران مەھمۇد كاشغەرىينىڭ (غازىي ئەھمەد ئەپەندىم سىزغان) پورتىرتى چۈشۈرۈلگەن، رەسىمنىڭ چۆرىسىگە ۋە ئاستىلىرىغا «2008-يىلنىڭ دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى بولغانلىقىنى تەبرىكلەيمىز» دېگەن ئۇيغۇرچە، تۈركچە، ئەرەبچە، خەنزۇچە، ئىنگلىزچە ۋە ياپونچە خەت بېسىلغان مايكا ئىشلەتتى. مەن باشلاپ كىيىپ، 56 مىللەتلىك مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى قورۇسىدا مەيدىمىزنى كېرىپ يۈردۈق ۋە مۇشۇ پائالىيىتىمىز ئارقىلىق، بۇ يىلنىڭ «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» ئىكەنلىكىنى

مەكتەپداشلىرىمىزغىمۇ بىلدۈرگەن بولدۇق. ئابدۇقادىر مەسلەكداش مەزكۇر رەسىم چۈشۈرۈلگەن ئىزناكتىن 1000 دانە ياساتتى، غۇرۇر بىلەن كېرىلگەن مەيدىمىزگە ئىپتىخار بىلەن تاقىدۇق.

6-ئاينىڭ 15-كۈنى، «دۇنيا ئاتلار بايرىمى كۈنى» بولدى. بۇ بىر يەكشەنبە كۈنى ئىدى. مەھمۇد كاشغەرىي يىلى خاتىرە مايكسىنى كىيگەن ئوقۇغۇچى-ئوقۇتقۇچىلار جەم بولۇپ، مەكتەپ باغچىسى ۋە دەرۋازىسى ئالدىدا، خاتىرە سۈرەتكە چۈشۈپ، بۈيۈك ئاتىمىز مەھمۇد كاشغەرىينى رەھمەت بىلەن ئەسلىگەن ۋە ھۆرمەت بىلەن خاتىرىلىگەن بولدۇق.

2006-يىللىق ئۇيغۇر سىنىپ ئوقۇغۇچىلىرى مەكتەپكە دوكلات يېزىپ، يازلىق تەتىلدىن پايدىلىنىپ، ئوپالغا بېرىپ بۈيۈك بوۋىمىزنىڭ قەبرىگاھىنى زىيارەت قىلىپ كېلىشكە ئىزىن-ئىجازەت سورىدى. دوكلات مەكتەپنىڭ مۇناسىۋەتلىك رەھبەرلىك ئورگىنى تەرىپىدىن 6-ئاينىڭ 26-كۈنى تەستىقلىنىپ چۈشتى. مەن يېتەكچى ئوقۇتقۇچى بولدۇم شەرەپ بىلەن. 27-ئىيۇن كۈنى، ئوقۇغۇچىلار يازلىق تەتىلگە قويۇۋېتىلدى. «بۇ تەتىلدە، بىزمۇ بېرىپ، بوۋىمىزنىڭ قەبرىگاھىغا گۈللەر قويمايلى» دېيىشتى ياش ئەۋلادلار كەسكىن قارار بىلەن.

شۇنداق قىلىپ، مەھمۇد كاشغەرىي بوۋىمىزنىڭ قەبرىگاھ باغچىسىدا 25-ئىيۇل كۈنى ئۇچرىشىشقا ۋە دەلىلەشكەندىن كېيىن، ئوقۇغۇچىلار تەتىل قىلىپ، يۇرتلىرىغا قايتىشتى.

كاشغەرىي يىلىدا سايرامىيەمۇ خاتىرىلەندى...

«مەھمۇد كاشغەرىي يىلى دېمەك - ئىلىم مەرىپەت يىلى دېمەكتۇر. ھالبۇكى، ئالدى بىلەن، سىز-بىز ئوقۇغۇچى-ئوقۇتقۇچىلار مول مەزمۇنلۇق ئىلمىي پائالىيەتلەر ئارقىلىق، ئەلمىساقىن بۇيان تۇنجى قېتىم بولغان بۇ مۇبارەك كاشغەرىي يىلىنى قىزغىن قۇتلىشىمىز ۋە شۇ ئارقىلىق، 2008-يىللىق بېيجىڭ ئولمپىك تەنتەربىيە يىغىنىغا سوۋغا تەقدىم قىلىشىمىز لازىم!» بىز شۇنداق دېدۇق ۋە ئەمەلىيەتتەمۇ دېگەنلىرىمىزنى قىلىپ كۆرسەتتۇق.

مەن 2004-يىللىق ئۇيغۇر سىنىپىنىڭ ئىلىم يېتەكچىسىلىك ھوقۇقىمنى ئىسراپ قىلماي ئىشلىتىپ، سىنىپتىكى 38 نەپەر ئوقۇغۇچى ئارىسىدا، «مەشھۇر ئەسەر (تارىخى ھەمدىي) دۇنياغا كەلگەنلىكىنىڭ 100 يىللىقىنى خاتىرىلەش ئىلىم پائالىيىتى» ئېلىپ بېرىشقا چاقىردىم، ئەۋلادلار گۈلدېراس ئالغۇش بىلەن قىزغىن ئاۋاز قوشتىلار. شۇنداق قىلىپ، ئوقۇغۇچىلار ئالدى بىلەن، بۈيۈك ئۇيغۇر تارىخشۇناسى، ئالىم مۇسا سايرامىي 1908-يىلى يېزىپ تاماملىغان ئىلىم دۇنياسىغا داڭقلىق ئەسەر «تارىخى ھەمدىي»نى، بىر قانچە ئايلىق دەرىستىن سىرتقى ۋاقىتتىن پايدىلىنىپ، باشتىن

ئاخىر ئەستايىدىللىق بىلەن ئوقۇپ چىقتى، ئاندىن، بۇ ئەسەرنىڭ تىل ئالاھىدىلىكى، ئەدەبىي ۋە بەدىئىي قىممىتى ئاساسىي مەزمۇن قىلىنغان ھالدا، ئىلمىي ماقالىلار يېزىپ چىقتى. ئەڭ ئاخىردا، يېزىلغان ئىلمىي ماقالىلار ئىچىدىن ئالتە پارچە سەرخىل ئەسەرنى تاللاپ، فاكۇلتېت بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا ئوقۇيدىغانغا قارار قىلدۇق.

6-ئاينىڭ 1-كۈنى، يەكشەنبە، مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئۇيغۇر تىل-ئەدەبىيات فاكۇلتېتى تەرىپىدىن ئۇيۇشتۇرۇلغان «تارىخى ھەمدى دۇنياغا كەلگەنلىكىنىڭ 100 يىللىقىنى خاتىرىلەش ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» كەچ سائات 7دىن 9غىچە ئۆتكۈزۈلدى، يۈزگە يېقىن ئوقۇغۇچى ۋە ئوقۇتقۇچى قاتناشقان بۇ ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا، ئالتە نەپەر ئوقۇغۇچى «تارىخى ھەمدى» دە ئىستىلىستىك ۋاستىلەرنىڭ قوللىنىلىشى توغرىسىدا، «مەشھۇر ئەسەر (تارىخى ھەمدى) دىن ئۆرنەك ساۋاق ۋە دەرسلەر»، «ژىرىك ئەسەر (تارىخى ھەمدى) نىڭ تىل-ئەدەبىيات جەھەتتىكى مۇۋەپپەقىيىتى»، «تارىخ كىتابى (تارىخى ھەمدى) دىكى بايانلاردىن قۇمۇلنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىغا نەزەر»، «كلاسسىك ئەسەر (تارىخى ھەمدى) نىڭ بايان ئالاھىدىلىكى توغرىسىدا» ۋە «تارىخى ھەمدى» دە بايان قىلىنغان ئۇيغۇر يۇرتلىرىنىڭ ئەھۋالى ۋە ئۇنىڭ رېئال ئەھمىيىتى ھەققىدە» قاتارلىق ماۋزۇلاردا يېزىلغان ئىلمىي ماقالىلىرىنى ئوقۇپ، يىغىن ئىشتىراكچىلىرىنىڭ مەنۇنلۇق باھاسىغا ئېرىشتى.

مەن ئاخىردا، بۇ ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىنىڭ كۈنكەرت ئۇيۇشتۇرغۇچىسى بولۇش سۈپىتىم بىلەن، يىغىننىڭ ئالدى-كەينى ھەققىدە قىسقىچە خۇلاسە چىقىرىپ مۇنداق دېدىم: “بۇ يىلنىڭ بېشىدا، ئۇيغۇر تىل-ئەدەبىيات فاكۇلتېتى رەھبەرلىكى بۇ 2008-يىلنىڭ بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى پەن-مائارىپ ئورگىنى تەرىپىدىن «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» دەپ ئېلان قىلىنغانلىقىنى يۈكسەك شەرەپ بىلىپ، بارلىق ئوقۇتقۇچى ۋە ئوقۇغۇچىلارغا: «مەھمۇد كاشغەرىي يىلىنى ئىلىم-مەرىپەت يىلى قىلىپ، ئوقۇ-ئوقۇتۇش ۋە ئىلمىي تەتقىقاتنى يەنىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرۇش ئەمەلىيىتىمىز ئارقىلىق، بېيجىڭ ئولىمپىك يىغىنىنى قىزغىن كۈتۈۋالايلى» دەپ چاقىرىق چىقارغانىدى. بىزنىڭ بۈگۈنكى بۇ پائالىيىتىمىز مەزكۇر چاقىرىققا قوشۇلغان ئەمەلىي ئاۋاز بولۇپ سانىلدۇ.

مەلۇمكى، تارىخشۇناس بوۋىمىز، ئالىم مۇسا سايرامىي خۇددى مەھمۇد كاشغەرىي، يۈسۈپ خاس ھاجىپ، ئەلىشىر نەۋائىي ۋە مىرزا ھەيدەر كوراگان كاشغەرىيلارغا ئوخشاشلا دۇنياۋىي ئالىمدۇر. ئۇنىڭ ئونلىغان ژىرىك ئەسەرلىرىنىڭ جەۋھىرى سانىلىدىغان مەزكۇر «تارىخى ھەمدى» بۈيۈك تارىخشۇناسىمىز مىرزا ھەيدەر كوراگان كاشغەرىي 1550-يىلى يازغان «تارىخى رەشىدى

(ئابدۇررەشىد خان تارىخى) ناملىق ئەسەردىن كېيىن، بىر ئۇيغۇر ئالىمى تەرىپىدىن يۈكسەك مەسئۇلىيەتچانلىق تۇيغۇسى بىلەن يېزىلغان ئۆز ئانا ۋە تىنىمىزنىڭ تارىخى ھەققىدىكى يۈكسەك نوپۇزلۇق بىر ئەسەردۇر. بۇ ئەسەر ئىلىم دۇنياسىدا، ئالىم بوۋىمىز تەرىپىدىن 1903- يىلى يېزىلغان «تارىخى ئەمىيە» ناملىق تارىخ كىتابىنىڭ تولۇقلانغان شەكلى دەپ ھېسابلانماقتا. مۇسا سايرامى بۇ ئەسەردە، تارىخشۇناس ئالىمغا خاس پەزىلەت بىلەن، شۇنداقلا ئەجدادلارغا ۋە ئەۋلادلارغا بولغان ئەستايىدىل مەسئۇلىيەت بىلەن، «تارىخى ئەمىيە» ئاتلىق ئەسەردە چولتا، ھەتتا خاتا بايان قىلىنىپ قالغان نۇرغۇن تارىخىي ۋەقەلەرنى يېڭىباشتىن تولۇقلاپ ۋە توغرىلاپ بايان قىلغانلىقى بىلەنمۇ يۈكسەك ھۆرمەتكە سازاۋەردۇر. شۇ ئەھمىيەتتىن، ئالىم مۇسا سايرامى ئەسەرلىرىنى نەشر قىلىش ۋە تەتقىق قىلىش ئىشى 20- ئەسىرنىڭ بېشىدىلا دۇنيا مىقياسىدىكى ئەھمىيەتلىك ئىلمىي ئەمگەكلەردىن بولۇپ قالغان.

بۇ يەردە، شۇنى ئالاھىدە ئىپتىخار ۋە سۆيۈنۈش بىلەن قەيت قىلىپ ئۆتۈمىزكى، يېقىنقى ئون نەچچە يىلدىن بۇيان، ئالىم مۇسا سايرامى ۋە ئۇنىڭ ژىرىك ئەسىرى «تارىخى ھەمىدى» نى ئىنچىكىلەپ تەتقىق قىلىشنىڭ ئاۋانگارتلىرى بىز مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئۇيغۇر تىل-ئەدەبىياتى فاكولتېتىنىڭ ئوقۇتقۇچى-ئوقۇغۇچىلىرى بولۇپ كەلمەكتىمىز. ئالايلىق، مەشھۇر ئەسەر «تارىخى ھەمىدى» نىڭ تىلى ئۈستىدە، ئەسلىي قوليازما ئاساسىدا دۇنيا بويىچە تۇنجى بولۇپ ئىلمىي تەتقىقات ئېلىپ بارغان دوكتور تېزى(دېسسىپلېناتىسىيە ئەسىرى) بىزنىڭ فاكولتېتىمىزنىڭ ئوقۇتقۇچىسى تەرىپىدىن يېزىلدى؛ «تارىخى ھەمىدى» نىڭ ئەدەبىي ئۇتۇقلىرى ۋە بەدىئىي ئالاھىدىلىكلىرى ئۈستىدە، ئىلمىي تەتقىقات ئېلىپ بارغان تۇنجى ماگىستېرلىق تېزى يەنە بىزنىڭ فاكولتېتىمىزنىڭ ئوقۇغۇچىسى تەرىپىدىن يېزىلدى؛ بىزنىڭ فاكولتېتىمىز ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقات ئورنى بىلەن بىرلىكتە پائالىيەت ئۇيۇشتۇرۇپ، 1996- يىلى «ئالىم مۇسا سايرامى يىلى» ئېلان قىلغانىدى؛ 2006- يىلى، فاكولتېتىمىز تەشكىللەپ، ئەسەر ئۇيۇشتۇرۇپ، فاكولتېت ئوقۇغۇچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ «سادا» ژۇرنىلىنى «ئالىم مۇسا سايرامى تەۋەلۇتنىڭ 170 يىللىقىغا بېغىشلانغان مەخسۇس سان» قىلىپ چىقاردى. مانا بۇ قېتىممۇ، ئۇيغۇر تىل-ئەدەبىياتى فاكولتېتى رەھبەرلىكىنىڭ قىزغىن قوللاپ بېرىشى بولغاچقا، بۈگۈنكى بۇ «مەشھۇر ئەسەر (تارىخى ھەمىدى) دۇنياغا كەلگەنلىكىنىڭ 100 يىللىقىنى خاتىرىلەش ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» نى داغدۇغىلىق ۋە تولمۇ ئۇتۇقلۇق ئۆتكۈزۈلدىكى، بۇ پائالىيەتىمىز، مۇشۇ خاسىيەتلىك «مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» دا، پۈتكۈل ئۇيغۇر دۇنياسى بويىچە، پىلانلىق، تەشكىللىك ئېلىپ بېرىلغان ئەڭ ئەھمىيەتلىك ئىلمىي پائالىيەتلەردىن بىرى بولۇپ قالغۇسى!

شۇنداق، ئالىم بوۋىلىرىمىز كۆتۈرگەن ئىلىم مەشئەللىرىنى ئۆتكۈزۈپ، ئۇلارنى ئۆچۈرۈپ قويماي، مەرىپەت دۇنياسىدا مەڭگۈ لەپىلدەتتىش سىلە-بىز ئوقۇغۇچى-ئوقۇتقۇچىلارنىڭ، سىلە-بىز ئىلىم ۋارىسلىرى ۋە مەرىپەت ئىز باسارلىرىنىڭ باش تارتىپ بولماس شەرەپلىك بۇرچىمىزدۇر. بىز بۈگۈن مۇشۇ بۇرچىمىزنى ئادا قىلىش يۈزىسىدىن، تولىمۇ ئەھمىيەتلىك ۋە تولىمۇ ساۋابلىق بىر ئىش قىلدۇق»...

ئەڭ ئاخىردا، فاكولتېت رەھبەرلىكى ۋەكىلى سۆز قىلىپ مۇنداق دېدى: «تەشكىلنىڭ ئىلھاملاندۇرۇشى ۋە قوللىشى ئارقىسىدا، مۇۋەپپەقىيەتلىك ئۇيۇشتۇرۇلغان بۇ ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى ئەمەلىيەتتە، ئەھمىيەتلىك ئىلمىي پائالىيەت ئارقىلىق، بېيجىڭ ئولمپىك يىغىنىغا قىلىنغان ئېسىل سوۋغا ھېسابلىنىدۇ، ئەلۋەتتە!».

تۈرك ئالىمى شۇكرۇ خالۇك ئاكالىن جۇڭگودا...

پروفېسسور، دوكتور شۇكرۇ خالۇك ئاكالىن، ئەر، 1956-يىلى 1-ئاينىڭ 22-كۈنى، جەنۇبىي تۈركىيەدىكى ئادانا شەھرىنىڭ تۆپەباغ رايونىدا دۇنياغا كەلگەن. ھازىر ئۇ تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى تىل-يېزىق كومىتېتىنىڭ مۇدىرى. 2008-يىلىنىڭ «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» بولغانلىقىدىن كاشغەرىيەلىك ئۇيغۇردىنمۇ بەك خوشال بولغان ۋە تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى تىل-يېزىق كومىتېتى بىلەن بېيجىڭ مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئۇيغۇر تىل-ئەدەبىيات فاكولتېتى بىرلىشىپ، بېيجىڭدا، «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلىنى قۇتلۇقلاش خەلقئارالىق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» ئۇيۇشتۇرۇش تەكلىۋىنى ئوتتۇرىغا قويغان جاسارەت ساھىبى زات. ئۇ ئىلىم سۆزلەش ۋە بېيجىڭدا ھەمكارلىقتا ئېچىلماقچى بولغان «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلىنى قۇتلۇقلاش خەلقئارالىق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» نىڭ كونكرېت ۋاقت ۋە كۈن تەرتىپلىرىنى كېڭىشىش مۇددىئاسىدا، 6-ئاينىڭ 16-كۈنى بېيجىڭغا يېتىپ كەلگەنىدى.

شۇكرۇ ئەپەندىنىڭ بۇ قېتىملىق جۇڭگو سەپىرى بار-يوقى بەش كۈنلۈك ۋاقت بىلەن چەكلەنمەكتە ئىدى. شۇڭا بېيجىڭغا يېتىپ كەلدى-يۇ، 17-، 18-ئىيۇن ئىككى كۈنى سەرپ قىلىپ، ئۇدۇل قەشقەر ئوپالغا بېرىپ، مەھمۇد كاشغەرىي مەقبەرىسىنى زىيارەت قىلدى: ئۇ ئون مىڭ كىلومېتىرلاپ ئۇزاق يولنى بېسىپ كېلىپ، پۈتكۈل تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئورتاق بوۋىسى بولغان مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قەبرىسىگە گۈل قويدى ۋە ئۇنى ئېھتىرام بىلەن ئۆپتى (سۆيىدى). 19-ئىيۇن رەتتىكى كېڭىشىش ئىشلىرىنى پۈتتۈردى. 20-ئىيۇن كۈنى مەركىزى مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدە ئىلىم سۆزلىدى.

بۇ بىر جۈمە كۈنى، چۈشتىن كېيىن سائەت 2:30 ۋاقتى ئىدى. مەركىزى مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى كۈتۈبخانا بىناسىنىڭ 15-قەۋىتىدىكى 300 كىشىلىك دوكلات زالى مەزكۇر ئاناتولىيە يېرىم ئارىلىدىكى تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىدىن كەلگەن ئالىمنىڭ سىياق-سالاپىتىنى كۆرۈش ۋە ئۇنىڭ ئىلىم كارامىتىدىن ھوزۇرلىنىش ئۈچۈن كەلگەنلەر بىلەن لىپىۋىلىق تولغانىدى.

شۇ ئارىلىقتا، ئاپتونۇم قۇرۇلتىيىسى ئارقا رەت تەرەپتىن كەلگەن مۇنداق بىر كۇسۇر-كۇسۇر دېئالوگ كىرىپ قالدى:

- ھەي. ئادېش! سەنمۇ ئاڭلىغانسەن-ھە، بۇ تۈرك نوچى ئەدەمكەن جۇما! بىر بەش كۈنلۈك ئىلىم سۆزلەشكە كېلىپ، ئىككى كۈننى سەرپ قىلىپ، قەشقەرگە بېرىپ مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىسىنى زىيارەت قىلىپ كەپتۇ! مەنغۇ غۇلجىدىن، سەن قەشقەرلىك بولغاندىكىن، پات-پات ئوپالغا چىقىپ تۇرىدىغانسىزىلەر-ھە، سەن نەچچە قېتىم زىيارەت قىلدىڭ كاشغەرىي قەبرىگاھىنى؟

جاۋاب: بىر قېتىممۇ چىقىپ باقمىدىم دېگىنە!

- ۋەلەي.ي.ي...نومۇس قىل، ئاغىنەم، نومۇس قىل! مۇشۇ يېشىغىچە بىر قېتىممۇ بېرىپ باقمىدىڭ!...توۋا!

- خەپشۈك!.. كۇسۇرلاشماڭلار، ئاڭلىيالىمدۇق ئاۋۇ گەپنى!

دېئالوگ ئۈزۈلدى. بۇرۇلۇپ قارىسام، ھېلىقى قەشقەردە يىگىرمە نەچچە يىل ياشاپ تۇرۇپ، مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىگاھىنى بىر قېتىممۇ زىيارەت قىلىپ باقمىغان قەشقەرلىك ئوقۇغۇچى قۇلىقىغىچە قىزىرىپ كېتىپتۇ...

ئىلىم سۆزلەش دوكلاتى ناھايىتى ياخشى كەيپىيات ۋە يېتىك ئەھمىيەت بىلەن ئۆتتى. ئالدى بىلەن، شۈكۈر خالۇك ئەپەندى «دېئالوگ لۇغاتى تۈرك» ۋە مەھمۇد كاشغەرىي تەتقىقاتى «كاشغەرىي شۇناسلىق» تۈركىيەدە» دېگەن ماۋزۇ ئاستىدا ئىلمىي دوكلات بەردى. دوكلات شۇ قەدەر جەلپ قىلارلىق ئىدىكى، قەلەم بىلەن ۋە قول كومپيۇتېرى بىلەن تېز-تېز خاتىرە قالدۇرۇۋاتقانلارنىڭ قەلەمى چىقارغان «كىتىر-كىتىر» ۋە كومپيۇتېرى چىقىرىۋاتقان قوبۇللاش ساداسىدىن باشقا، دىققەتنى چاچىدىغان پىسىرلاشلار مۇتلەق يوق ئىدى. كۆزىتىشىمچە، ئاڭلىغۇچىلارنى ئەڭ تەسىرلەندۈرگىنى تۈركلەرنىڭ شاھ ئەسەر «دېئالوگ لۇغاتى تۈرك» نى قانداق تەتقىق قىلىۋەتكەنلىكىدىن تولا، «دېئالوگ

لۇغاتت تۈرك» (تۈركىي تىللار دىۋانى) ناملىق بۇ مىڭ يىللارنىڭ مەدەنىيەت يالدامسى بولغان گىگانىت ئەسەرنىڭ تۈركىيەدە تېپىلىش جەريانى، نەشرگە تەييارلىنىش جەريانى ۋە بۇ جەرياندا، تۈرك خەلقىنىڭ جۇمھۇر باشقانى (زۇڭتۇڭ)، سەدرە-زەم (باش مىنىستېر) دىن تارتىپ، كونا كىتابلارنى ساقلىغۇچى ۋە ساتقۇچىغا، تەشۋىقات قىلغۇچىلاردىن تارتىپ، تەتقىقات قىلغۇچىلارغا بولغان پۈتكۈل جامائەت، جەمئىيەت ۋە توپلۇمنىڭ كۆرسەتكەن ئاڭلىقلىقى، ئەستايىدىللىقى ۋە ئۇلارنىڭ ئىلىمگە، ئەۋلادلارغا بولغان مىسلىسىز يۈكسەك مەسئۇلىيەتچانلىقى ئىدى.

ئىلىم سۆزلەش ئاياغلاشقاندا، يىغىن ئىشتىراكچىلىرى ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، ئۆزۈندىن ئۆزۈنغا ئالغۇش ياڭرىتىپ، يىراق ياۋروپا قىرغىقى بولغان تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىدىن كېلىپ، بوۋىمىز مەھمۇدنىڭ قەبرىسىنى يوقلىغان ۋە جاسارەتلىك ئەمەلىي پائالىيەتتىكى ۋە پاراسەتلىك تىرىشچانلىقى ئارقىلىق، جۇڭگودا دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلىنىڭ قۇتلىمىسىنى يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرگەن بۇ ئەزىمەت ئالىمغا چىن كۆڭلىدىن رەھمەت ئېيتىشلار... گۈل كەبى گۈزەل ئوقۇغۇچى بالىلىرىمىز سەھنىگە چىقىپ، ئالىمغا تەشەككۈر بىلەن گۈلدەستىلەر ۋە ئۆزلىرى ئىشلىگەن مەھمۇد كاشغەرىي خاتىرە مايكىسى ۋە ئىزنىكىدىن تەقدىم قىلىدىلار.

- بۇلار بەنىم ئىچىن بۈيۈك ئۆدۈل (بۇلار مېنىڭ ئۈچۈن بۈيۈك مۇكاپات)، - دېدى شۈكۈرۈ خالۇك ئەپەندى مايكىدىكى مەھمۇد كاشغەرىي رەسىمىنى ۋە گۈلدەستىلەرنى سۆيۈپ تۇرۇپ.

كاشغەرىي يىلىدىكى ئوپال قەبرىگاھ زىيارىتى

2008-يىلى 7-ئاينىڭ 25-كۈنى جۈمە، مېنىڭ بۇ كاشغەرىي يىلىمدا قىرىق يىلغا تاۋاپ بىر كۈندۈر. بۇ كۈنى قەشقەردە ھاۋا ئوچۇق، قۇياش نۇرى گەردەنلەرنى كۆيدۈرۈپ تۇرسىمۇ، سالىقن شامال ئەركىلىتىپ سۆيۈپ تۇراتتى. بېيجىڭ مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئۇيغۇر تىل-ئەدەبىيات فاكولتېتى تەرىپىدىن ئۇيۇشتۇرۇلغان «مەھمۇد كاشغەرىي يىلىدا، بۈيۈك ئەجداد قەبرىگاھىنى زىيارەت قىلىش پائالىيەتى» رەسمىي باشلاندى. سائەت ئۈرۈمچى ۋاقتى توققۇزدا، قەشقەرگە مېھمان ئوقۇغۇچىلىرىمىز چۈشكەن «سەرمەن مېھمانسارايى» دەرۋازىسى ئالدىدا جەم بولدۇق. قەشقەردىكى ئاتاقلىق جامائەت ئەربابلىرىدىن ئابدۇلقەييۇم تەۋەككۈل ئەپەندى قوللاش يۈزىسىدىن شەخسەن ئۆزى ئالاقىلىشىپ ھەل قىلغان چوڭ ئاپتوبۇس بىزنى ئېلىپ، ئوپال تامان يۈرۈپ كەتتى.

ئاپتوبۇسىمىز توققۇزاق ناھىيىسىگە يېتىپ كەلگەندە، ناھىيىلىك پارتكوم ئىدارىسى ئالدىدا ساقلاپ تۇرغان ناھىيىلىك مەدەنىي ئاسار-ئەتىقىلەر باشقۇرۇش ئورنىنىڭ باشلىقى ۋارىسجان رەھىم ئەپەندى

بىزنى قارشى ئالدى. قولىمىزدىكى ئالاقە-تونۇشتۇرۇش خەتلىرىمىزنى كۆرگەندىن كېيىن، خاس ماشىنىسى بىلەن بىزگە يول باشلاپ ئالدىمىزدا ماڭدى. ئوپال كەنتىگە يېتىپ بارغاندا، كەنت دوختۇرخانىسىنىڭ باشلىقى ھىمىت ئەپەندى قاتارلىقلارنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا مۇيەسسەر بولدۇق. سائەت ئون يېرىمىلەردە، بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىگاھى باغچىسىغا ئېھتىرام قەدىمى بىلەن كىرىپ كەلدۇق.

رەتلىك قاتار بىلەن كېتىۋاتقان زىيارەتچىلەر سېپىنىڭ ئالدىدا، «مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئۇيغۇر تىل-ئەدەبىيات فاكولتېتى يازلىق تەتىل پائالىيەت ئەترىتى» دېگەن بايراق لەپىلدەيتتى؛ قەلبەردە بولسا، مىڭ يىل مابەينىدە، پۈتۈن دۇنيادىكى ئىلىم ئەھلىنىڭ قايىللىق تۇيغۇسى ئىچىدە ئەسلىشى ۋە خاتىرىلىشىگە مۇيەسسەر بولغان ۋە بۇ 2008-يىلى «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» قىلغان ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد كاشغەرىيگە بولغان سېغىنىش، تەلپۈنۈش ۋە غۇرۇرلىنىش تۇيغۇسى مەۋج ئۇراتتى.

قەبرىگاھ باغچىسى ئىچىدىكى توقسان يەتتە پەلەمپەي يېنىدىكى ھاۋالىق كەڭ سۇپىدا، ناھىيىلىك مەدەنىي ئاسار-ئەتىقىلەرنى باشقۇرۇش ئورنىنىڭ باشلىقى ۋارسىجان رەھىم ئەپەندى پائالىيەت ئەھلىگە مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىگاھى ئورگىنىنىڭ يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئەمەلىيلەشتۈرگەن خىزمەتلىرى ۋە مۇندىن كېيىنكى پىلانلىرى ھەققىدە مېغىزلىق قىلىپ ئومۇمىي چۈشەنچە بەردى. زىيارەتچىلەرنىڭ قىزىقىشلىق سوئاللىرىغا ئېرىنمەي، بىر-بىردىن جاۋاب بەردى،

ئارقىدىن، توقسان يەتتە پەلەمپەينىڭ ئۈستىدىكى خاسىيەتلىك «ھاي-ھاي تېرەك» كۆكلەپ تۇرغان چەشمە بۇلاق بويىدا، لەۋھە تەقدىم قىلىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلدى. مۇراسىمدا، مەزكۇر زىيارەت پائالىيىتىنىڭ يېتەكچى ئوقۇتقۇچىسى بولمىش مەن ئابدۇرەئوپ تەكلىماكانىي «2008-يىلىنىڭ «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» بولغانلىقىنى چىن يۈرەكتىن قۇتۇلۇقلايمىز» دېگەن ئۇيغۇرچە خەت يېزىلغان جىگەر رەڭلىك دۇخاۋا لەۋھەنى زىيارەت پائالىيىتى ئەھلىگە ۋاكالىتەن، ۋارسىجان ئەپەندىگە تەقدىم قىلدىم. ھايجانلىق قىسقا نۇتقۇم ۋە ۋارسىجان ئەپەندىنىڭ سەمىمىي تەشەككۈرى شۇ مەيداندىكى يۈزلەپچە زىيارەت ئەھلىنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا مۇيەسسەر بولدى.

ئارقىدىن، بۈيۈك بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قەبرىسى تاۋاپ قىلىندى. مەھمۇد بوۋىمىز ياتقان بۇ ئۇلۇغ ئۆيگە كىرگەندە، ئوغۇل-قىز تاۋاپ ئەھلى ئوڭ قولىنى يۈرىكى ئۈستىگە قويغان، بېشى ئېھتىرام بىلەن ئىگىلىگەن ھالدا، قەبرىنى ئاستا بىر ئايلىنىپ چىقتى. ئاندىن، قەبرىگاھنىڭ چەشەندۈرگۈچى

خىزمەتكارى دىلنۇر ئابدۇرۇسۇل خانىم ئىپتىخار ۋە سۆيۈنۈش تۇيغۇسى ئۇرغۇپ تۇرغان سۈزۈك ۋە ياغراق ئاۋازى بىلەن، بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئادەمىي ھاياتى ۋە ئىلمىي ئەمگەكلىرى توغرىسىدا تونۇشتۇرما قىلدى. بۇ ئالىي مەكتەپنىڭ تولۇق كۇرس ۋە ماگىستېر - دوكتور ئاسپىرانت ئوقۇغۇچىلىرى مەزكۇر تونۇشتۇرمىنى ئاشۇ باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ يۇقىرى سىنىپلىرى ۋاقتىدىن باشلاپ ئاڭلاپ كېلىۋاتقانلىقىغا قارىماي، خۇددى تۇنجى قېتىم ئاڭلاۋاتقانداك ئىشتىياق بىلەن بېرىلىپ ئاڭلىدى. ياش ۋە گۈزەل رۇخسارلىق ئەۋلادلار بىلەن تولغان شۇ ئاندىكى بۇ تۇپراق بېشى بەجايىكى رەڭگارەڭ گۈللەر بىلەن پۈركۈنگەن گۈلزارلىقنى ئەسلەتسە، دىلنۇر خانىم بولسا، گۈلزارلىقتا خەندان ئۇرۇپ سايىراۋاتقان شوخ بۇلبۇلنى خاتىرىلەتتى ئىنسانغا!

ئارقىدىن، زىيارەتچىلەر تىلاۋەت ئۆيىگە كىرىپ، مىللىي ئۆرپ-ئادەت بويىچە دۇئا-تىلاۋەتتە بولدى. كۆرگەزمە ئۆيىگە كىرىپ، 2005- يىلدىكى مەملىكەتلىك ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىنىڭ تەبرىكلەش پائالىيىتى قاتارلىق مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىگاھىدا ئەمەلىيلەشتۈرۈلگەن ئىلمىي پائالىيەتلەر، شۇنداقلا مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىن كەلگەن دۆلەت ئەربابلىرى ۋە ئاتاقلىق ئالىملارنىڭ زىيارەتلىرى خاتىرىلەنگەن تۈرلۈك بۇيۇملارنى، سوۋغات-ھەدىيەلەرنى مەنۇنىيەت بىلەن كۆردى.

ئارقىدىن، ئۇزاقتىكى ئاستانە، پايتەخت بېيجىڭدىن كەلگەن بۇ زىيارەتچىلەر قەبرىگاھ باغچىسىدىكى تۈرلۈك ئىشلار بىلەن مەشغۇل بولۇۋاتقان خىزمەتچىلەر، يەرلىك ئاھالىلەر ۋە باشقا جايلاردىن كەلگەن زىيارەتچىلەر ئارىسىدا ھەمسۆھبەت ۋە تەكشۈرۈشلەردە بولدى. ئاندىن، قەبرىگاھ مۇزىيىغا كىرىپ، بۇ قەدىمىي زېمىننىڭ ئۇزاق ئۆتمۈشىگە تاللىق قېزىلمىلاردىن تەييارلانغان ئۆرنەكلەرنى زور قىزىقىش بىلەن كۆردى ۋە ئىلمىي خاتىرىلەر يازدى.

چۈشتىن كېيىن سائەت ئۈچلەر ئەتراپىدا، زىيارەتچىلەر ھەزرىتى موللام تېغىنىڭ چوققا قىسمىدىكى ئېگىز راۋاقتا يىلانباغرى پەلەمپەيلەر بىلەن مېڭىپ چىقىپ، مىڭ يىللار مابەينىدە ياشناپ كەلگەن ئوپال ئويمانلىقنىڭ مىسلىسىز گۈزەل رۇخسارنى، بۈيۈك بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىي تۇغۇلۇپ، ئۆسۈپ چوڭ بولغان بوستانلىق مەھەللە-كويىلارنىڭ كۆركەم مەنزىرىسىنى تويۇمسىزلىق بىلەن تاماشا قىلدى. ئىستىراھەت ئارىلىقىدا، مەزكۇر زىيارەتچىلەر كولىكتىپىنىڭ يېتەكچىسى بولۇش سالاھىيىتىم بىلەن، راۋاق سەھنىسىنى چۆرىدەپ ئولتۇرغان زىيارەت ئەھلىگە ئاتاقلىق يازغۇچى ئەختەم ئۆمەر ئەپەندىنىڭ مەخسۇس مۇشۇ دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى ئۈچۈن ئاتاپ يازغان (ئەمما تېخى مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىنمىغان) «باغداد ئوردىسى» ماۋزۇلۇق ھېكايىسىنى ئوقۇپ بەردىم.

- « مۆئمىنلەرنىڭ خەلىپىسى ھەر جۈمە كۈنى چەتئەل دۆلەت باشلىقلىرى، ھۆكۈمەت باشلىقلىرى ۋە خەلقئارالىق داخلىق ئەرباب، مويىسىپت ئالىملارنى، تۆرە ئاقسۆڭەكلەرنى قوبۇل قىلار ئېدى » دەپ باشلانغان بۇ ھېكايە شۇ ئان تىڭشىغۇچىلارنى ئۆزىگە سىمپتەك رام قىلىۋالدى. شۇ ئاندا، راۋاق ئىچى تىمتاسلىققا چۆككەن بولۇپ، راۋاقنىڭ پېشايۋانلىرىغا قونغان قوشقاچ، كەپتەرلەر يېقىملىق سايراش ۋە ئۈنلەشلىرى بىلەن ھېكايە ئوقۇغۇچىغا جۆر بولماقتا ئىدى. ئوپالئارت تېغى تەرەپتىن ئەسكەن سەلكن شامال گۈزەل ئۇيغۇر تىلى بىلەن تويۇنغان بۇ ھېكايىدە تەسۋىرلەنگەن ۋەقەلەرنىڭ جەلبكارلىقى بىلەن قوشۇلۇپ، تىڭشىغۇچىلارنى ئۇزاق مىڭ يىل بۇرۇنقى باغداد خەلىپىلىكىنىڭ ئوردىسىغا ئېلىپ كىرىپ كەتكەندەك ئىدى. بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۆز ئانا تىلى بولغان ئۇيغۇر-تۈرك تىلىنىڭ ئەبەدىي مەۋجۇدلىقى ئۈچۈن كۆرسەتكەن جاسارتى، ۋىجدانلىق ئالىملارغا خاس ئەقىل-پاراستى ۋە ئېگىلمەس-سۇنماس جاسارتى ئارقىلىق، ئەينى زامان باغداد خەلىپىسىنى قايىل قىلغانلىقى تەسۋىرلەنگەن مەزكۇر ھېكايە ئاخىرلاشقاندا، تىڭشىغۇچىلار ئۇزۇنغا سوزۇلغان شادىيانە ئالقىش ياغراتتى. جانغا راھەت سەلكن شامال بۇ ئالقىش ساداسىنى شۇ ئان پۈتكۈل ئوپال ئويماقلىقى ئاھالىسىنىڭ قۇلىقىغا، ھەتتا مۇقەددەس قەبرىگاھتا ئۇخلاۋاتقان بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قۇلىقىغا يەتكۈزدى بولغاي...

ئارقىدىن، ئېگىز راۋاقتىن ئاستا-ئاستا يۈرۈپ، قەبرىگاھ باغچىسىغا چۈشتۇق. ئالتە سائەتتىن ئاشقان زىيارەت ھېچكىمنى ھېچبىر چارچاتقانداك ئەمەس ئىدى. قەبرىگاھ باغچىسىدىن ئايرىلىش ئالدىدا، ھەممىمىز رەڭگارەڭ گۈللەر ئارىسىدا ئېگىز قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان مەھمۇد كاشغەرىي ھەيكىلىنىڭ ئالدىدا رەتلىك تىزىلىپ تۇرۇپ، بېيجىڭدە ھەر بىر ئىلمىي پائالىيەت ئۆتكۈزگەندە ھەمىشە ئوقۇيدىغان ھېلىقى «ناممۇقام مارشى» نى يۈكسەك ئاۋازدا ئوقۇدۇق:

راڭ، چەببەيات، سەگاھ، چەھارگاھ،

پەنجگاھ، ئۆزھال، ئەجەم، ئوشساق؛

بايات، نەۋا، مۇشاۋەرەك، ئىراق،

ئۇيغۇرنىڭ مۇقامى جاھاندا ياغراق.

نەقرات:

مۇقاملار مارشمىز، مۇقامدۇر بايراق،

ئۇيغۇرنىڭ مۇقامى جاھاندا ياغراق!

ياغراق، ياغراق، ياغراق!...

مارشنىڭ جەڭگىۋار ئاھاڭلىق ياغراق ساداسى ئۇزاق-ئۇزاقلاغا كەتتى. زىيارەتچىلەر پۇخادىن چىققاندا بولۇپ، بىر-بىرىنى مۇبارەكلەشتى. بۇ ئارقىلىق، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بۈگۈنكى بۇ قەبرىگاھ زىيارىتىدىن پۈتمەس-تۈگمەس كۈچ ئالغانلىقىنى ۋە مۇندىن كېيىنكى ھاياتلىرىنى بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىدەك ئىلمىي ئەمگەك بىلەن ئۆتكۈزۈشكە بەل باغلىغانلىقىنى ئىپادىلىدى گويىا.

سائەت بەش يېرىملار بولغاندا، بۇ پائالىيەتكە باشتىن-ئاخىر كۆڭۈل بۆلۈپ كېلىۋاتقان توققۇزاق ناھىيىلىك پارتكومنىڭ مۇئاۋىن شۇجىسى مۇساجان ئۆمەر ئەپەندى كېلىپ، مەزكۇر زىيارەتچىلەر كولىكتىپىمىزنى قوبۇل قىلدى. ئارقىدىنلا، ئۇ قەبرىگاھ باغچىسىنىڭ غەربىي جەنۇب تەرىپىدىكى ئورمانلىق ئىچىگە جايلاشقان «نەۋروز بۇلاق» بېشىغا كەڭ داستىخان سېلىپ، زىيارەتچىلەر ئۈچۈن خاس مەشرەپ ئۆتكۈزۈپ بەردى. مەشرەپتە، خوشپۇراق زەئىفران چايلار ئىچىلدى؛ بىر-بىرىدىن لەززەتلىك قوغۇن-تاۋۇزلار پىچىلدى. ھەممىدىن پەيز بولغىنى، ياش مۇزىكانت مۇھەممەت ئەلى ئەپەندى دۇتتار بىلەن ئورۇنلىغان «زىيارەت قىلغىلى كەلدىم»، «كىمىنىڭ بار ئاشۇنداق ئالىسى قېنى، پەخىرلەن دۇنياغا مەھمۇد ۋەتىنى» قاتارلىق نەق ئۆز يېرىدە ۋە دەل ئۆز مۇرىتىدە تەرەننوم قىلىنغان ناخىشلارنىڭ سېھرىي كۈچى زىيارەتچىلەرنى - ھەممىمىزنى مەستخۇش قىلىۋەتتى....

مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىسىنىڭ ئىككىنچى يوپۇقى

دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى مۇناسىۋىتى بىلەن ئوپالدا ئېلىپ بارغان مەزكۇر خاس زىيارەت جەريانىدا، قەبرىگاھ خىزمەتچىلىرى بىلەن سىرداشتۇق ۋە ئىلمىي سۆھبەتتە بولۇق، سۆھبەت ئارىسىدا، مەن ئۇلار ئوتتۇرىغا قويغان مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىسىنىڭ يوپۇقىنى يېڭىلاپ ئالماشتۇرۇشنىڭ زۆرۈرىيىتى ھەققىدىكى پىكىر-تەلەپنى تولمۇ ئورۇنلۇق ھېس قىلدىم. چۈنكى، مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىسىنىڭ شۇ تاپتىكى يوپۇقى 1985-يىلى، قەبرىگاھ رېمونت قىلىنغان چاغدا يېپىلغانىكەن. يىگىرمە ئۈچ يىللىق تارىخقا ئىگە بۇ يوپۇق خېلىلا كونا كونا كەتكەندى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، يوپۇقنىڭ باش تەرىپىگە يېزىلغان «مەھمۇد قەشقىرى» دېگەن ئىسمىمۇ ئىملاسىزلىقتىن جەزمەن توغرىلاشنى تەلەپ قىلىپلا تۇراتتى. شۇڭا، مەن مۇناسىۋەتلىك ئورگانلارنىڭ مەسلىھەتى ۋە ئىزىن-ئىجازىتى بىلەن يېڭى يوپۇق ھازىرلاش ۋەزىپىسىنى ئۆز ئۈستۈمگە ئالدىم.

نەتىجىدە، ئالدى بىلەن، رەھبەرلەردىن توققۇزاق ناھىيىلىك رادىئو-تېلېۋىزىيە ئىدارىسىنىڭ سېكرىتارى سابىرجان قادىر، ناھىيىلىك قەدىمىي ئاسار-ئەتىقىلەرنى باشقۇرۇش باشقارمىسىنىڭ باشلىقى ۋارسىجان رەھىم قاتارلىقلارنىڭ ھەمراھلىقىدا 7-ئاۋغۇست پەنجشەنبە كۈنى، ئوپالغا بېرىپ، مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىگاھىنى شۇ يىللىق ئىككىنچى قېتىم زىيارەت قىلىپ، قەبرىنى مېتىرلاپ-ئۆلچەپ، يېڭى يوپۇق ھازىرلاشقا تۇتۇندۇق. ئارقىدىن، قەشقەردىكى تىجارەتچى ۋە تىكىمچى بۇرادەرلىرىمىزنىڭ خالىسا ياردىمى بىلەن، يېشىل دۇخاۋىدىن يېڭى يوپۇق ھازىرلاپ، 8-ئاينىڭ 13-كۈنى، ئاددىي مۇراسىم بىلەن، بۈيۈك بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قەبرىسى ئۈستىگە ياپتۇق. بۇ يېڭى يوپۇقنىڭ ئالدى يۈزىگە: «مەھمۇد كاشغەرىي (1105-1008) قەبرىسى» دەپ، ئارقا يۈزىگە بولسا، «2008 دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى مۇناسىۋىتى بىلەن ئۇشبۇ يوپۇق يېپىلدى» دەپ يېزىلغان بولدىكى، مۇبارەك بولسۇن ۋە تەكرار قۇتلۇق بولسۇن!

كاشغەرىي شۇناسلىق مەركىزىدە مەيداندا ئات ئويناتقان چەۋەندازلار

بۈيۈك ئەجدادلارنى ھەمىشە ئەسلەش، قەرەللىك ھالدا مۇئەييەن ئەھمىيەتلىك پائالىيەتلەر بىلەن خاتىرىلەش ھەقىقەتەنمۇ ساۋاپلىق ئىش، ئەلۋەتتە. ئەمدى، ئاشۇ بۈيۈك ئەجدادلار كۆتۈرگەن ئىلىم مەشئىلىنى ئۆچۈرۈپ قويماي، ئەجدادتىن ئەۋلادقا يەتكۈزۈش، ئىز باسارلارغا سالامەت ئۆتكۈزۈپ بېرىش ئۈچۈن، مىننەتسىز ئەمگەك قىلغان ۋە قىلىۋاتقان تىرىكلەرنى قەدىرلەش، مۇۋاپىق سورۇندا، مۇئەييەن ھەرىكەت-پائالىيەت ئارقىلىق ئۇلارغا شۇكرانىمىزنى بىلدۈرۈش مۇكاپاتلىق ئىش بولۇشى كېرەك مېنىڭچە. مۇشۇنداق بىر ئاڭنىڭ ھەيدەكچىلىكىدە، ئانا يۇرتىمىزدىكى كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتى ئىشلىرىنىڭ يوقتىن بار بولۇشى ۋە بارلىقتىن ئۆزلۈكسىز تەرەققىي قىلىشى ئۈچۈن ئۆز ھەسسەلىرىنى قوشقان تۆھپىكارلارنى ئېھتىرام يۈزىسىدىن زىيارەت قىلىشنى 2008-يىلىدىن ئىبارەت كاشغەرىي يىلىدا ئۆتكەن ھاياتىمىزنىڭ مۇھىم بىر مەزمۇنى قىلدۇم:

كاشغەرىي شۇناس كومپوزىتور تۇرسۇن قادىر ئەپەندىنى زىيارەت

«دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» بولغان قۇتلۇق 2008-يىلىدا، مەن مەمنۇنىيەت بىلەن كۆپ ئاڭلىغان ۋە ئاڭلىغۇم كەلگەن ناخشا «پەخىرلەن دۇنياغا مەھمۇد ۋەتىنى» بولدىكى، مەزكۇر ناخشىنى ھەر ئاڭلىغاندا، ئۇنىڭ تېكىست يازغۇچىسىنى ۋە ئاھاڭ ئىجاد قىلغۇچىسىنى قايىللىق تۇيغۇم بىلەن ئەسلىدىم. كۆرگۈم كەلدى، يۈز تۇرانە تەشەككۈر ئېيتقۇم كەلدى. شۇڭا، 8-ئاينىڭ 11-كۈنى دۈشەنبە، قەشقەردىكى ئۇستازىم مۇھەممەتتۇرسۇن ئىبراھىمىيىنىڭ ھەمراھلىقىدا، قەشقەر ۋىلايەتلىك سەنئەت ئۆمىكىنىڭ ئائىلە قورۇسىغا بېرىپ، ئاتاقلىق كومپوزىتور تۇرسۇن قادىر ئەپەندىنى ئۆيىدە زىيارەت قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولدىم.

بۇ - ئەزىزانە قەشقەرنىڭ ھاۋاسى ياخشى ئادەمنىڭ كۆڭلىدەك ئوچۇق بولغان بىر كۈن ئىدى. چۈشتىن بۇرۇن ئۈرۈمچى ۋاقتى سائەت ئونلار بولغان مەزگىلدە، ئەپەندىمنىڭ ئىشىكىنى چەكتۈق. تۇرسۇن قادىر ئەپەندىم ئۆزى ئىشىكىنى ئاچتى ۋە خۇش تەبەسسۇم بىلەن بىزنى مېھمانخانا ئۆيىگە باشلىدى. دۇئايى فاتمەدىن كېيىن خانىمى كىرىپ، بىزلەرگە چاي قويدى. چاي ئىچكەچ، سۆھبەتكە چۈشۈپ كەتتۇق.

- بۇ يىلنىڭ «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» بولغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن، بېيجىڭ مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدە ئوقۇۋاتقان بىر سىنىپلىق ئوقۇغۇچى بالىلارنى باشلاپ، ئوپالغا قەبرىگاھ زىيارىتىگە كەلگەندۇق، «پەخىرلەن دۇنياغا مەھمۇد ۋەتىنى» ناخشىسىنىڭ ئىلھامى ۋە ئىپتىخارى بىلەن ئۆزلىرىنى بىر زىيارەت قىلالى دەپ كەلدۇق، - دېدىمەن كېلىش مەقسىتىمىزنى ئىزاھلاپ.

- تولا ئوبدان بوپتۇ، - دېدى تۇرسۇن قادىر ئەپەندىم بېشىدىكى يارىشىملىق بادام دوپپىسىنى ئوڭ قولى بىلەن سەل ئۈستىگە كۆتۈرۈپ قويۇپ. ئارقىدىن، ئۆزىنىڭ مەزكۇر ناخشىغا ئاھاڭ ئىجاد قىلىش جەريانىنى مەنۇنلۇق بىلەن مۇنداق سۆزلەپ بەردى:

- « مەن ئوپاللىق. ئۇلۇغ بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ دەپنىگاھى ئاشۇ بىزنىڭ ئوپالدىكى ھەزرەتى موللام مازىرىنىڭ نەق ئۆزى ئىكەنلىكى ئىسپاتلىنىپ، مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىغا تەنتەنە بىلەن جاكارلانغاندىن كېيىن، بولۇپمۇ مەن تولىمۇ ھاياجانلاندىم. شۇ كۈنلەردە، «قەشقەر گېزىتى» ئىدارىسىدا ئىشلەيدىغان بۇرادىرىمىز مەرھۇم نۇرمۇھەممەت ئېركىي بىزنىڭ سەنئەت ئۆمىكىنىڭ يېنىدىكى ساماۋارخانغا كېلىپ، بىز بۇرادەرلىرى بىلەن چاي ئىچىشكەچ ھەمسۆھبەتتە بولۇپ تۇراتتى. بىر كۈنى ئۇ ماڭا: «مەن مەھمۇد كاشغەرىي ھەققىدە بىر شېئىر يازغاندىم، شۇنىڭغا بىرەر كومپوزىتور بىر ئاھاڭ ئىشلىسە ئىكەن دېگەن ئارزۇيۇم بار ئىدى، تېكىستىنى سەن بىر كۆرۈپ باقساڭ قانداق؟ دېدى». مەن ئۇنىڭغا ماقۇل بولدۇم ۋە تېكىستىنى كۆردۈم. ئەمما، «پەخىرلەن دۇنياغا مەھمۇد ۋەتىنى» ماۋزۇلۇق بۇ شېئىر ئون نەچچە كۈپلىت بولۇپ، ناخشا قىلىپ ئوقۇشقا بەك ئۇزۇنلۇق قىلاتتى. شۇ ۋەجدىن، سەل ئىككىلىنىپ قالدۇم ۋە ئۇ شائىر بۇرادىرىمگە: «شېئىرنىڭ ئېسىل چىقىپتۇ. ئەمما بەك ئۇزۇن تۇرىدۇ، دېدىم. بىراق، ئۇ قايتۇرۇپلا: «شېئىرىم يارىغان بولسا، ئۇزۇننى قىسقا قىلىپ، ئۆزەڭ بىر نېمە قىلمايمسەن؟!» دېدى.

شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە، توققۇزاق ناھىيىلىك سەنئەت ئۆمىكىدىكىلەردىن بىر قانچە يىلەن مېنى ئىزدەپ كىرىپ: «سەنئەت بايرىمى مۇناسىۋىتى بىلەن ئويۇن تەييارلاۋاتىمىز، بىر ئاز ھاجىتىمىز بار، شۇنىڭغا ياردەمدە بولسىلىرى ئىكەن» دېيىشتى ۋە ئارقىدىنلا بىر شېئىر تېكىستىنى چىقىرىپ: «مۇشۇنىڭغا بىر

ئاھاڭ ئىشلەپ بەرسىلىرى قانداق؟» دەپ ئىلتىماس قىلىشتى. قارىسام، ئۇلارنىڭ ئەپكىرىگىنىمۇ دەل مەزكۇر نۇر مۇھەممەت ئېركىي يازغان ئاشۇ شېئىر ئىكەن. دېمەك، شېئىرنىڭ ھەممەيلەنگە يارىغىنى ئايان ئىدى. بۇ ھالدا، مەن ئىككىلەنمەيلا: «بولدۇ، مەن بۇ شېئىرنى تېكىست قىلىپ، ئاھاڭ ئىشلەي، دەپ ماقۇللۇق بىلدۈردۈم.»

گەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، 65 ياشقا كىرگەن بۇ پېشقەدەم كومپوزىتور نېمىدۇر بىر نەرسە ئېسىگە كەلگەندەك قىياپەتتە، سەل ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن: - «مەن ئاھاڭ ئىشلىسەم، ئالدى بىلەن ناخشا تېكىستىنى پىششىق ئوقۇيمەن، يادلىۋالسام. ئاندىن ئۇ ئىپادىلەنگەن مەزمۇنغا چۆككەن ھالدا، ئاھاڭ دېڭىزغا شۇڭغۇيمەن.» دېدى ئۇ ئەستايىدىل ۋە جىددى ئاھاڭدا. ئارقىدىن ئۇلاپلا سۆزىدە داۋام قىلدى:

- «شۇنداق قىلىپ، بىر قانچە كۈن ئاھاڭ - كۈي ئىجادىيىتى بويىچە ئەمگەك قىلدىم. شۇ كۈنلەردە، ئولتۇرسام-قوپسام، قەشقەر ئوپال دىيارىدا تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان بۇ گىگانت ئىنسانغا بولغان ئېھتىرام ۋە سېغىنىش تۇيغۇم چىن يۈرۈكۈمدىن جوش ئۇرۇپ تۇراتتى. شۇ ھالدا، زادى قانداق قىلغاندا، مەزكۇر «پەخىرلەن دۇنياغا مەھمۇد ۋەتىنى» ماۋزۇلۇق بۇ شېئىردا ئىپادىلەنگەن بۈيۈك ئالىم، ئۇلۇغ ئەجدادتىن ئىپتىخارلىنىش ۋە ئۇنىڭدىن سۆيۈنۈش تۇيغۇسى مۇناسىپ ئاھاڭ بىلەن ئەڭ جايىدا ئىپادىلىنىدىغانلىقى ئۈستىدە ھەقىقەتەنمۇ ئەستايىدىل ئىزدەندىم. ئاخىردا، خەلقىمىز نەچچە ئون يىللار مابەينىدە سۆيۈپ ئوقۇپ ۋە سۆيۈنۈپ ئاڭلاپ كېلىۋاتقان شۇ ئاھاڭنى ئىجاد قىلىپ چىقتىم ۋە سسالام.»

- سىز ھەقىقەتەنمۇ ئۆلۈمسىز بىر ئاھاڭ ئىجاد قىلغانىكەنسىز، تۇرسۇن ئەپەندىم، - دېدىم مەن يۈرىكىمنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدىن چىققان بىر خىل قايىللىق تۇيغۇم بىلەن، - بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىي ھەققىدە گەپ بولسا ھەر قاندىقىمىز مەزكۇر ناخشىدىن بىر ئىككى كۆپلىت ئوقۇپ كېتىمىز ۋە شۇ چاغدا، شۇ قەدەر گۈزەل ئاھاڭ ئىجاد قىلغان سىز كومپوزىتور ئاكامىزنى ئىختىيارسىز ھالدا ئەسلەيمىز، سۆيۈنۈش تۇيغۇمىز بىلەن ياد ئېتىمىز!

تالانتلىق ۋە ھوسۇللۇق كومپوزىتور تۇرسۇن قادىر ئەپەندى 1943-يىلى قەشقەر ئوپالدا دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، ئۇ ئۆزىنىڭ شۇ چاغقىچە ئۆتكەن ئىلىم ئۆمرىدە، مەزكۇر «پەخىرلەن دۇنياغا مەھمۇد ۋەتىنى»دىن باشقا، يەنە «زىيارەت قىلغىلى كەلدىم» (تېكىستى: سەيپىدىن ئەزىزىنىڭ)، «مەيلىمۇ؟» (تېكىستى: تېيىپجان ئېلىيوپنىڭ)، ئەجەب ئوبدان زامان بولدى» (تېكىستى: ئابلىز نازىرىنىڭ)، «بادام دوپپا» (تېكىستى: مۇھەممەد ئەلى زۇنۇن تەشائىپنىڭ)، «مۇھاجىرلار

ناخشىسى» (تېكىستى: مۇھەممەد ئەلى زۇنۇن تەشائىنىڭ)، «بېرۋا» (تېكىستى: ئابدۇللاھ ياقۇپنىڭ)، «راۋابىم» (تېكىستى: تەلئەت تۇردىنىڭ)، «چىقدۇ دېھقاننىڭ ئەمدى ھاردۇقى» (تېكىستى: تېپىپجان ئېلىيۇپنىڭ)، «كېلىن بولسا، قەنت بولسا» (تېكىستى: مۇھەممەد ئەلى زۇنۇن تەشائىنىڭ)، «گۈزەل قەشقەر» (تېكىستى: نۇرۇددىن مۇسانىڭ) قاتارلىق ھېلىمەم زوق-شوق بىلەن ئېيتىلىپ كېلىۋاتقان ناخشىلارغا ئاھاڭ ئىشلىگەن. بۇلاردىن باشقا، يەنە قەشقەر ۋە ئۈرۈمچى سەھنىلىرىدە ئوينالغان «ھەسەنكام ئاچچىق، ئامۇتى تاتلىقمىكىن؟»، «مەسلەھەت چىپى»، «جەنۇبتىكى جەڭ مارشى»، «رابئە - سەئىدىن»، «نەسرەددىن ئەفەندىم ۋە ئۇنىڭ بەش خوتۇنى»، «قېرى ئاشىق - مەشۇقلار» قاتارلىق سەھنە ئەسەرلىرىنىڭ مۇزىكىسىنى ئىشلىگەن.

مەلۇمكى، كاشغەرىيەشۇناسلىق تەتقىقاتى بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىنسانلىق شەخسىيىتى، ئالىملارغا خاس روھى، ئۇنىڭ ئەۋلادىلارغا قالدۇرۇپ كەتكەن ئىلمىي ئەمگەكلىرى ۋە ئۇ ئەمگەكلەردە ئىپادىلەنگەن ئالىمنىڭ كىشىلىك قارىشى، دۇنيا قارىشى، تەپەككۈر قىلىش ئۇسلۇبى، ھەتتا ئالىمنىڭ يار-بۇرادەرلىرى، ئۇرۇغ-تۇغقان خىش-ئەقرەبالىرىغا تالىق تەتقىقاتلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالدى. كاشغەرىيەشۇناسلىق ئەمەلىيەتتە، تىلشۇناسلاردىن باشقا، يازغۇچىلار، شائىرلار، رەسساملار - گۈزەل سەنئەتچىلەر ۋە تارىخ - تەزكىرىچىلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان كەڭ زىيالىيلار ئاممىسىدىن تەركىپ تاپقان كۆپ قاتلاملىق ۋە كۆپ يۆنىلىشلىك ناھايىتى كەڭ بىر تەتقىقات ۋە ئىجادىيەت ئىلىم ساھەسىنى ھاسىل قىلىپ كېلىۋاتماقتا. مۇشۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئاتاقلىق كومپوزىتور تۇرسۇن قادىر ئەپەندىم ئۆزىنىڭ ئاشۇ «پەخىرلەن دۇنياغا مەھمۇد ۋەتىنى» ناملىق ناخشىنىڭ يارقىن - يېقىملىق ئاھاڭ-كۈيىنى ئىجاد قىلغان نادىر ئەمگەكى بىلەن، كاشغەرىيەشۇناسلىق مەيدانىدا ئات ئويناتقان چەۋەندازلاردىن سانىلىشقا تامامەن ھەقلىق، ئەلۋەتتە!

زىيارەت ئاخىرىدا، بىز گۈزەل ئۇيغۇر ئاھاڭ-كۈيى ئىجادىيىتى ئارقىلىق، ۋەتەن ئىچى ۋە سىرتىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئارزۇ-ئارمانلىرىنى مۇزىكا تىلىدا بايان قىلىپ، خەلقىمىزنىڭ مەنىۋى مەدەنىيىتىنى ئۆزلۈكسىز بېيىتىپ كېلىۋاتقان بۇ تۆھپىكار زاتقا چىن كۆڭلۈمىزدىن تەشەككۈر ئېيتتۇق. ئۇنىڭ تېنىنىڭ ساغلام بولۇپ، ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈشىنى تىلىدۇق.

بۇ زىيارەت ئەمەلىيەتتە، مېنىڭ بۇ كاشغەرىيە يىلىمىدىكى مەڭگۈلۈك ئەسلىمە بولۇپ قالدىغان ئەڭ ئەھمىيەتلىك پائالىيەتلىرىمىدىن بىرى بولدى كۆڭلۈمچە.

كاشغەرىيەشۇناس رەسساملار غازىي ئەھمەد ئەپەندىنى زىيارەت

ھازىرقى زامان ئۇيغۇر رەسساملقنىڭ پېشۋاسى غازى ئەھمەد 1933-يىلى 8-ئايدا، قەشقەر شەھرىدە ، ئۆز زامانىسىدىكى بىر مەرىپەتپەرۋەر دىنىي زات ئائىلىسىدە دۇنياغا كۆز ئاچقان. ئۇ 1957-يىلى شىنجاڭ سەنئەت مەكتىپىنى ئەلا نەتىجە بىلەن پۈتتۈرگەندىن كېيىن، ئۆز ئانا مەكتىپىگە رەسساملق كەسپى بويىچە ئوقۇتقۇچىلىققا ئېلىپ قېلىنغان. شۇندىن باشلاپ ئۇ قىرغاق يىلغىچە رەسىم ماڭارپى ئوقۇتۇشنىڭ بىرىنچى سېپىدە تۇرۇپ، ئۇيغۇر ھازىرقى زامان رەسساملقى بىلىملىرى بويىچە ئوقۇتقۇچىلىق- ئۇستازلىق قىلغان. ئۆز كەسپىدە باشلامچىلىق ۋە يېتەكچىلىك ئىقتىدارىنى نامايەن قىلغاچ، فاكولتېت مۇدىرى ۋە سەنئەت ئىنستىتۇتىنىڭ مۇدىرى ۋە شىنجاڭ ئەدەبىيات-سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسىنىڭ رەئىسى قاتارلىق رەھبەرلىك خىزمەتلىرىدە بولغان. ھازىر مەملىكەتلىك رەسساملار جەمئىيىتىنىڭ مەسلىھەتچىسى، شىنجاڭ ئەدەبىيات-سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسىنىڭ پەخىرىي رەئىسى، شىنجاڭ تارىخ-ۋەسقىلەر سارىيىنىڭ پەخىرىي سارايسى باشلىقى، دۆلەت دەرىجىلىك تۆھپىكار مۇتەخەسسسى، گوۋۇيۈەننىڭ ئالاھىدە تەمىناتىدىن بەھرىمەن بولغۇچى قاتارلىق شاراپەت ۋە ئىمتىيازىلار ساھىبى بولۇپ ياشاۋاتقان بۇ جامائەت ئەربابى ۋە ئۇستاز رەسسام شۇ چاغقىچە بولغان نادىر ھاياتىدا، ئىككى يۈز پارچىدىن ئارتۇق ئېسىل جۇڭگوچە رەسىم ۋە ماي بويىق رەسىم سىزغان. بۇلارنىڭ ئىچىدە، 1964-يىلى سىزىلغان «جىنايەتلىك ھۆكۈم» ناملىق ماي بويىق رەسىمى جۇڭگو گۈزەل سەنئەت سارىيى تەرىپىدىن مەڭگۈلۈك ساقلانغان؛ 1981-يىلى سىزىلغان «ئىش ئۈستىدىكى مەھمۇد كاشغەرىي» مەملىكەتلىك ئاز سانلىق مىللەتلەر رەسىم كۆرگەزمىسىدە 1-دەرىجىلىك مۇكاپاتقا ئېرىشكەن ۋە بېيجىڭ ئاز سانلىق مىللەتلەر سارىيى تەرىپىدىن مەڭگۈلۈك ساقلانغان؛ 1984-يىلى سىزىلغان «مۇقام» ناملىق رەسىم 6-نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك گۈزەل سەنئەت ئەسەرلىرى كۆرگەزمىسىدە، كۈمۈش مېدالىغا ئېرىشكەن ۋە جۇڭگو گۈزەل سەنئەت سارىيى تەرىپىدىن مەڭگۈلۈك ساقلانغان؛ 1987-يىلى سىزىلغان «گىلەم. ئۇيغۇرلار» ناملىق رەسىم ياپونىيىدە ئۆتكۈزۈلگەن «جۇڭگو بۈگۈنكى زامان ماي بويىق رەسىملىرى كۆرگەزمىسى»گە قاتناشتۇرۇلۇپ، ياپونىيە يازغۇچىلار جەمئىيىتى تەرىپىدىن مەڭگۈلۈك ساقلانغان؛ 1988-يىلى سىزىلغان «مۇزىكا مەستانىلىرى» ناملىق رەسىم 9-نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك سەرخىل ماي بويىق رەسىملىرى كۆرگەزمىسىدە كۈمۈش مېدالىغا ئېرىشىپ، ياپونىيە «مەڭگۈلۈك ئېتىز» كۈلۈبى تەرىپىدىن مەڭگۈلۈك ساقلانغان؛ 1999-يىلى سىزىلغان «ئوغلاق تارتىشىش» ناملىق رەسىم پايتەختتىكى تىيەنئەنمېن مۇنارىسىنىڭ زالىغا زىننەت ئۈچۈن ئېسىشقا تاللانغان؛ ئۇ 1992-يىلى پايتەخت خەلق سارىيىنىڭ شىنجاڭ زالىنى زىننەتلەشكە باش يېتەكچى بولۇپ، چوڭ تىپتىكى «تەڭرىتاغ كۈيى» ناملىق رەسىمنى ئاسما گىلەمگە سىزغان؛ 1997-يىلى ئۇ باش يېتەكچى بولۇپ ئاسما گىلەمگە سىزغان «تەڭرىتاغدىكى شادلىق» ناملىق چوڭ تىپتىكى رەسىم شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى خەلق ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن شياڭگاڭ ئالاھىدە

مەمۇرىيەت ھۆكۈمىتىگە ھەدىيە قىلىنغان. ئۇ ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ، گىرمانىيە، ئەنگىلىيە، ئىتالىيە، بولغارىيە، تۈركىيە ۋە ئىران قاتارلىق دۆلەتلەردە رەسساملىق بويىچە ئىلىم ئالماشتۇرۇش زىيارەتلىرىدە بولغان. 1994-يىلى، پارىژ، ئىستانبۇل، ئەنقەرە قاتارلىق شەھەرلەدە، 1997-يىلى بولسا، تېھران شەھرىدە ئۆزىنىڭ شەخسىي رەسىم كۆرگەزمىسىنى ئاچقان. ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ، «غازى ئەھمەد رەسىملىرى توپلىمى» ۋە «غازى ئەھمەد ماي بويىق رەسىملىرىدىن تاللانما» قاتارلىق خاس ئەسەرلىرى نەشر قىلىنغان.

مەن مول ھوسۇللۇق تۆھپىكار ئۇستاز رەسسام غازى ئەھمەد ئەپەندىنى بالىلىق چاغلىرىدىن تارتىپلا تولمۇ ھۆرمەتلەيمەن. ئۇنىڭ بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىي قاتارلىق ئۇيغۇر ئالىملىرىنىڭ ئۆلچەملىك پورتېرتىنى تۇرغۇش يولىدا كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقى باشقا ھەممە قېرىنداشلارغا ئوخشاشلا مېنى تولمۇ سۆيۈندۈردى. مەن مۇشۇنداق ھۆرمەتلەش ۋە سۆيۈنۈش تۇيغۇم بىلەن، 8-ئاينىڭ 20-كۈنى، مەن ئۇيۇشتۇرغان پائالىيەتلەردە ھەممىشە قول-قاننىم بولۇپ كېلىۋاتقان ئىنىم ئابدۇقادىر جۈمەنىڭ ھەمراھلىقىدا، ئۇنى ئۈرۈمچى «دائىما شادلىق» ئولتۇراق رايونىدىكى ئۆيىدە زىيارەت قىلدىم.

- شۇنداق، ئالىملارنىڭ پورتېرتىنى ئومۇمخەلق ئېتىراپ قىلىدىغان دەرىجىدە قىلىپ، مۇۋەپپەقىيەتلىك تۇرغۇزۇپ چىقىش رەسسامدىن يېتىك بىلىم-مەرىپەت، يۈكسەك ماھارەت ۋە مۇكەممەل ئىلمىي پەزىلەت تەلەپ قىلىدىغان ھەم شەرەپلىك ھەم ئېغىر ئەمگەكتۇر. - دىدى غازى ئەپەندىم مېنىڭ ئۇنى دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى مۇناسىۋىتى بىلەن تەبرىكلەپ ئېيتقان ھەشقاللا- تەشەككۈر مەزمۇنىدىكى گەپلىرىمنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن، تولمۇ سەممىي قىياپەتتە، - ئالىمنىڭ گۆھەر كىتابى «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» نى ئوقۇدۇم. بولۇپمۇ، مەزكۇر «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» نىڭ ھازىرقى ئۇيغۇرچە نەشرىنىڭ ئالدىغا بېرىلگەن ۋە ئالىملىرىمىز تەرىپىدىن ئىنچىكە تەتقىق قىلىنىش نەتىجىسىدە يېزىلغان «مەھمۇد كاشغەرىي ۋە <دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك>» دېگەن كىرىش سۆزى تەكرار-تەكرار مۇتالىئە قىلدىم. مەزكۇر كىرىش سۆزىدىكى بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۆزىنىڭ شەخسىيىتى، مەجەز-خۇلقى، ئىقتىدارى ۋە قىلغان پائالىيەتلىرى ھەققىدە بەرگەن مەلۇماتلىرىنى خاتىرىلەپ يازغان قۇرلارنى زېھنىمنى قويۇپ مۇھاكىمە قىلدىم. ئاندىن، ئالىمنىڭ يۇرتىغا بېرىپ، مەھەللە-كۆپلەرنى ئارىلىدىم، بۈگۈنكى دەۋر ئوپال ئادەملىرىنىڭ تەق-تۇرۇقى ۋە چىراي-شەكىللىرىگە ئالاھىدە زەڭ قويدۇم... مۇشۇنداق بىر قاتار مۇھەببەتلىك تەتقىقاتلاردىن كېيىن، ئاندىن ئۇنى سىزىپ چىقىم.

غازى ئەھمەد ئەپەندىم بىلەن بىر ساپادا يانمۇ يان ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ شۇ قەدەر جانلىق مىساللىق بايانلىرىنى ئاڭلاپ، گۈزەل سەنئەت ئىلمى ھەققىدە تولىمۇ قىممەتلىك بىر دەرس ئالغاندەك بولدۇم. خۇسۇسەن، ئۇنىڭ بۈيۈك بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ رەسمىنى سىزىپ چىقىش ئۈچۈن كۆرسەتكەن ئەستايىدىللىقى ۋە قىلغان ئىنچىكە ئەمگەكلىرى مېنى ھەقىقەتەنمۇ تەسىرلەندۈردى. ئارىلىقتا، ئەپەندىم بىزنى رەسىم سىزىش ئۆيىگە باشلاپ كىردى. ئۇ يەردە، مەھمۇد كاشغەرىي بوۋىمىزنىڭ رەسىمىدىن باشقا، ئۇ سىزغان يۈسۈپ خاس ھاجىپ ۋە مىرزا ھەيدەر كوراگان كاشغەرىيلارنىڭ ئۆلچەملىك پورتېتلىرىمۇ بار ئىدى.

- بۇ يىلنىڭ «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» بولغانلىقى ھەممىمىزنىڭ بېشىمىزنى پەلەككە يەتكۈزدى، بىز تولىمۇ سۆيۈندۈك. سىز سىزغان مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىككى رەسمى ئۇ بۈيۈك بوۋىمىزنىڭ ئوبرازىنى پۈتكۈل خەلقئالەم ئالدىدا تېخىمۇ كۆنكرېتلىك شتۇرۇپ، تېخىمۇ روشەنلەشتۈرۈپ بەرگەن بولدى. شەكسىزكى، سىزنىڭ بۇ ئۆلچەمى ئەمگەكچى خەلقىمىزنى، بولۇپمۇ ياش ئەۋلادلىرىمىزنى بۈيۈك ئەجدادلارنى ئۆلگە قىلىپ، جاسارەت بىلەن ياشاش، پاراسەت بىلەن ياشاشقا رىغبەتلەندۈردى، - دېدىمەن سەممىي كۆڭلۈم بىلەن زىيارىتىمىز ئاخىرلاشقاندا.

- ئالاھىدە ياد ئېتىپ كېلىپ، زىيارەت قىلغىنىڭلار ئۈچۈن رەھمەت! - دېدى غازى ئەھمەد ئەپەندىم بىزنى ئۇزىتىپ چىقىپ.

كاشغەرىيشۇناس شائىر، دراماتورگ مۇھەممەد ئەلى زۇنۇن تەشنىئىنى زىيارەت

11-ئاينىڭ 28-كۈنى بېيجىڭدىن ئۈرۈمچىگە كېلىپ، 11-ئاينىڭ 29-كۈنىدىن 12-ئاينىڭ 1-كۈنىگىچە ئۈرۈمچى قۇرۇم مېھمانخانىسىدا ئۆتكۈزۈلگەن «جۇڭگو ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە مۇقامشۇناسلىق ئىلمىي جەمئىيىتى» نىڭ قۇرۇلۇش مۇراسىمىغا قاتناشتىم. ئەسلىدىكى ئاپتونوم رايون دەرىجىلىك «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە مۇقامشۇناسلىق جەمئىيىتى» ئاساسىدا قۇرۇلغان ۋە كومپارتىيە ئاز سانلىق مىللەتلەر سىياسىتىنىڭ پارلاق نۇرىدا مەيدانغا كەلگەن يەنە بىر ژىرىك مېۋە ھېسابلىنىشقا ھەقىقەت بولغان بۇ مەملىكەت دەرىجىلىك ئىلىم تەتقىقات ئورگىنىنىڭ قۇرۇلۇش مۇراسىمى ئىنسانىي مۇھەببەت ۋە ئىلىمغا ھۆرمەت تۈسى ۋە تۇيغۇسى بىلەن تويۇنغان ھالدا، تولىمۇ كاتتا، داغدۇغىلىق ۋە تەنتەنىلىك ئۆتتى. 28-نويابىر ئاخشىمى رەئىس نۇر بەكرى ئەپەندى بېيجىڭدىن كەلگەن يىغىن ۋەكىللىرىگە كۈتۈپىلىش زىياپىتى بەردى. 29-نويابىردىكى ئېچىلىش مۇراسىمىدا، مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ سابىق مۇئاۋىن باشلىقى، ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ تەتقىقاتى، ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى ۋە ئۇيغۇر مەشرەپلىرىنىڭ رەتلىنىشى، نەشر

قىلىنىشى ئۈچۈن ئۆچمەس ۋە ئۆلمەس تۆھپىلەرنى قوشقان تۆھپىكار رەھبىرىمىز تۆمۈر داۋامەت ئاكا «جۇڭگو ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە مۇقامشۇناسلىق ئىلمىي جەمئىيىتى» دەپ يېزىلغان ئالتۇن خەتلىك ۋېبۋىسكىنىڭ يوپۇقنى ئاچتى؛ ئارقىدىن، نۆۋەتتىكى مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى مۆھتەرەم ئىسمائىل تىلىۋالدى ئەپەندىم تەبرىك سۆزى سۆزلىدى؛ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن، ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ رەئىسى نۇر بەكرى ئەپەندى نۇقتىلىق سۆز قىلدى. تەسراتمىچە، پارتىيىمىزگە تەشەككۈر- رەھمەت ئېيتىدىغان، ئالىم ۋە ئىلىمنى قوللاپ، ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت مىراسلىرىمىزنىڭ تەتقىقاتىغا كۈچلۈك مەدەت بېرىدىغان ئىلھامبەخش پىكىرلەر بىلەن تولغان بۇ نۇتۇق ۋە تەبرىكلەر يىغىن ئەھلىنى تولىمۇ مەنۇن قىلدى. مېنىڭ «ئەسلىي يېزىلىشى بىلەن ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى تېكىستلىرى» ۋە «ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى تېكىستلىرى ئۈستىدە تەتقىقات» قاتارلىق ژىرىك ئەمگەكلىرىمۇ ھېسابقا ئېلىندى بولغاى، يىغىن ئەھلى تەرىپىدىن مەزكۇر جەمئىيەتنىڭ دائىمىي ھەيئەت ئەزالىقىغا سايلاندىم. تەبىئىكى، بۇ مۇشۇ خاسىيەتلىك كاشغەرىي يىلىدا، مېنىڭ شەخسىيىتىمگە شەرەپ، ئەمگىكىمگە مەدەت بەرگەن ئۆچمەس خاتىرە بولۇپ قالدى كۆڭلۈمدە ۋە دەپتىرىمدە ئوخشاشلا!

يىغىن ئارىلىقىدا، مەزكۇر كاتتا مەرىكىنىڭ نوپۇزلۇق ئىشتىراكچىلىرىدىن بىرى بولغان ئاتاقلىق شائىر، ھوسۇللۇق دراماتورگ مۇھەممەد ئەلى تەشنائى ئەپەندىمى زىيارەت قىلىش پۇرسىتىگە ئىگە بولۇپ، قانداق خوشال بولغانلىقىنى ئەمدى دەي.

مەن تەشنائى ئەپەندىم بىلەن كاشغەرىي يىلىدا بىر كۆرۈشۈش ۋە مۇڭدۇششقا ھەقىقەتەنمۇ تەشنا بولغانىدىم. چۈنكى، مېنىڭ ھۆرمەت خاتىرەمدىكى تەشنائى ئەپەندى بىر داڭقىلىق شائىر، ئىستىدالىق دراماتورگلا ئەمەس، بەلكى ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ «ئوچ ياش» ماۋزۇلۇق چاتما تېلېۋىزىيە ئەسىرى بىلەن، كاشغەرىي شۇناسلىق ساھەسىدە باشلامچى بولۇپ ئات ئويناتقان بىر چەۋەنداز ئىدى.

« شۇنداق، 1983- يىلى مەھمۇد كاشغەرىي بوۋىمىزنىڭ مۇقەددەس مەقبەرىسى توغرىسىدىكى تارىخى ھۆججەت تېپىلدى ۋە پۈتۈن دۇنياغا ئېلان قىلىنغان بولدى»، - دەپ ئەسلىمە باشلىدى تەشنائى ئەپەندىم، قۇرۇم مېھمانسارايىنىڭ ئىنسانغا يۈكسەكلىك ۋە كەڭ-كۈشادىلىقنىڭ پەيزىنى سۈردۈرىدىغان ئازادە سالونىدىكى كەڭ ساپادا راھەت ئولتۇرۇۋالغاندىن كېيىن.

«- شۇ كۈنلەردە، مەن ئىنتايىن خوش بولغان ۋە ھاياجانلانغان ھالدا (تاپتى) ماۋزۇلۇق بىر قەسىدە يېزىپ ئېلان قىلدىم»، - ئۇ سەل-پەل تۇرىۋالغاندىن كېيىن، مۇنۇ مىسىرالارنى يادلاپ بەردى:

«سۆيۈملۈك ئەھلى يۇرت تاپتى ئۆزى سۆيگەن مازارنى،

ئەمەسكى بىر مازار، ئىدراك-ئەقلىنىڭ لاللىرىنى.

يىراققا قالدى كۆك گۈمبەز قىسىپ بويىنى بىر چەتتە،

ئاڭغا تۆكسۇن بۈگۈن كىمۇ پىغانى، ئاھۇ زارىنى.

بىراۋلار چۆنتىكى «شەرىپەت كۆلى» دەك قۇپقۇرۇق ئەمدى،

كاسات قىلغاچ بۈگۈن تارىخ كەمەك ھەبىيار بازارىنى!»

شائىر بۇ مىسىرالارنى ھاياجانلىق ئاۋازى بىلەن يادلاپ بولۇپ، تەپەككۈر قاينىمغا چۆككەن ھالدا بىرقانچە مىنوت تۇرىۋالغاندىن كېيىن، ئەسلىمىدە داۋام ئەتتى:

«ئارقىدىنلا، مەن كاشغەرىي بوۋىمىزنىڭ ئوپالدىكى مازىرىنىڭ تېپىلىشى ۋە ئۇنىڭ تارىخىي پاكىتلار بىلەن ئىسپاتلىنىشىدىن ئىبارەت بۇ قۇلۇغ خىزمەتنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان «ئۈچ ياش» ماۋزۇلۇق بىر تېلېۋىزىيە تىياتىرى يازدىم. بۇ ئەسىرىم شىنجاڭ تېلېۋىزىيە ئىستانسىسى تەرىپىدىن سۈرەتكە ئېلىنىپ، 1984-يىلى ئۆكتەبىردە، پۈتۈن مەملىكەت بويىچە كۆرسىتىلدى. كۆپ سۆيۈندۈم. ئەڭ ئەھمىيەتلىك ئىشقا بېغىشلانغان ئىككى قىسىملىق بۇ فىلىم - ئۇتۇقلۇق چىققان تۇنجى ئۇيغۇر تېلېۋىزىيە فىلىمى بولۇپ قالدى. ئۇنىڭغا كىرگۈزۈلگەن بۇ ناخشام (مۇزىكىسى تۇرسۇن قادىرنىڭ) چارەك ئەسىردىن بۇيان ئېغىزدىن چۈشمەي ئېيتىلىپ كەلمەكتە:

يارالمىش ھەزرىتى مەۋلان ئوپال ئازىخ داراسىدا،

ئۆسۈپ يەتمىش كامالەت ئەرشىگە ئۆز يۇرت ھاۋاسىدا.

يېتىپتۈرلەر ئارامگاھ ئەيلىبان چەشمە زۇلال باغرىن،

سىيا يەڭلىغ قارا تۈننى ناھار ئەيلىپ زىياسىدا.

شۇ مەۋلانايى شەمسىدىن زىياسىنىڭ جۇلاسى بار-

ئىلىم-ئىرپان بېغىنىڭ گۈل-چىچەك، مېھرىگىياسىدا،

پىرىمگە جەننەتۈل رىزۋان ئاتا قىلغىن خۇداۋەندە.

شۇ يىللاردا، يەنە كاشغەرىي بوۋىمىزنىڭ ئۆلۈمىمىز ئەسىرى «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» ئىچىدىكى ماقال-تەمسىل، ئۈگۈت-نەسەپتەلەر (288 ماقال، تەمسىل ۋە ھېكمەتلىك سۆز) نى رەتلەپ، «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمى ژۇرنىلى» نىڭ 1987-يىلى 4-سانى ئارقىلىق خەلققە سۇندۇم.

ئۇندىن باشقا، «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» نىڭ 1981- نەشر قىلىنغان ئۇيغۇرچە بىرىنچى تومىنىڭ 122- 151- بەتلەردە بايان قىلىنغان تارىخىي ۋەقەلەرگە ئاساسەن، «بىر جۈپ پەرىشتە» ناملىق چوڭ ھەجىملىك بىر تارىخىي ئوپېرا يازدىم. بۇ ئەسىرىم 1991-يىلى 4- سان «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىدا، 1995-يىلى بولسا، «مۇقام يۇرتىنىڭ يېڭى باھارى» ناملىق ئوپېرالار توپلىمىدا ئېلان قىلىندى. بۇ يېڭى ئەسىر (21-ئەسىر) كىرگەندىن كىيىن، بۇ ئەسەرنىڭ ماۋزۇسىنى «تەۋرىمەس تاغلار» غا ئۆزگەرتتىم ۋە يېڭىباشتىن تەھرىرلەپ چىقتىم.

- سىزگە ئاپىرىن! - دەۋەتتىم مەن قايىللىق ۋە ھاياجانلىق تۇيغۇم بىلەن ، - مەلۇمكى، «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» بىباھا ئابىدە ئەسەردۇر، كاشغەرىي شۇناسلىقنىڭ تەتقىقات قوينى ئاجايىپ كەڭدۇر. ھالبۇكى، سىزنىڭ «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» تە بايان قىلىنغان ۋەقەلەرنى دېتال قىلىپ، ئوپېرا يازغىنىڭىز ئەمەلىيەتتە، نادىر ئەمگىكىڭىز «ئۈچ ياش» تىن كېيىن، ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن يەنە بىر تۆھپىلىك ئەمگىكىڭىز بولۇپتۇ، قەلەم تۇلپارىڭىز ھارمىسۇن، ئەمگەكچان قولڭىز دەرت كۆرمىسۇن!

مۇھەممەد ئەلى زۇنۇن تەشنائى ئەپەندى 1939-يىلى 10-ئاينىڭ 13-كۈنى قەشقەر شەھرىدە تىجارەتچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. 1955-يىلىغىچە باشلانغۇچ، تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپلەردە ئوقۇغان، 1958-يىلى، سابىق شىنجاڭ ئىنستىتۇتىنىڭ تىل-ئەدەبىيات فاكۇلتىتىنى پۈتتۈرگەن. ئۇ 1958-يىلىدىن 1978-يىلىغىچە ساق يىگىرمە يىل مائارىپ سېپىدە ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان، ئۇندىن كىيىنكى خىزمەت ئۆمرى سەنئەت ساھەسىدە ئىجادىيەت بىلەن ئۆتكەن. ئەدەبىي ئىجادىيەتكە 1951-يىلى كىرىشكەن بۇ تالانت ئىگىسىنىڭ ھازىرغىچە بەش شېئىر-داستان توپلىمى، ئۈچ دىراما-ئوپېرا توپلىمى ۋە ئىككى ھېكايە-پوۋېست توپلىمى نەشر قىلىنغان. ھازىر ئۇ شىنجاڭ ئوپېرا-تىياتېر ئانسامبلىنىڭ پىنسىيونىرى،

- «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» سىزنى قانداق تۇيغۇلاندىردى، ئەپەندىم؟ - ئاخىردا سورىدىم.

« - 2008-يىلىنىڭ <دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى> ئېلان ئېتىلىگىنى مىليونلار قاتارىدا مېنىمۇ چەكسىز مەنۇن قىلدى»، - دېدى ئۇ كۆتۈرەڭگۈ روھلۇق قىياپەتتە، - «بۇ مۇناسىۋەت بىلەن <تويۇڭ مۇبارەك> ماۋزۇلۇق بىر كۈي نەزمىسى يازغان بولدۇم. ئۇنى سەنئەتكار پەرھات ئابىت چوغلان مۇزىكىلاشتۇرۇپ، سەھنىلەشتۈردى ۋە ئورۇندىلىپ ئالقىشلاندى. ئاڭلاپ بېقىڭ، مانا بۇ شۇ ناخشىدىن ئارىيە:

پەن-بىلىم ئەھلىنىڭ پىر - ئۇستازى سەن،

بۇ يولنىڭ مىڭ يىللىق چەۋەندازى سەن.

گويىا تىغ-تىكەنلىك سىملاردا كۆكتە،

زەبەردەس چامدىغان ئەل جانىبازى سەن.»

قاراڭ! مانا بۇ - بۇ يىل ساق يەتمىش ياشقا كىرگەن پېشقەدەم كاشغەرىي شۇناس مۇھەممەد ئەلى زۇنۇن تەشنىئى ئەپەندىنىڭ كاشغەرىي يىلى مۇناسىۋىتى بىلەن، بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىيگە ئاتاپ يازغان يېڭى ناخشىسىدىن ئۆرنەك. روشەنكى، ئۇنىڭغا مۇجەسسەم بولغان قايىللىق ۋە ئىپتىخارلىق يۈكسەكتىن يۈكسەك.

مەن تەشنىئى ئەپەندىم بىلەن بالىلىق چاغلىرىمدىن تارتىپ، ئۇنىڭ ئاشۇ مول بەھرىلىك ئەمگەكلىرى ۋاستىسى ئارقىلىق تونۇش بولساممۇ، روبرو ئولتۇرۇپ مۇڭدېشىش مۇشۇ تۇنجىسى. ئەلۋەتتە بۇمۇ خاسىيەتلىك كاشغەرىي يىلىنىڭ شاراپەتلىك سوۋغىسى بولغاچ، سۆيۈنگەن ھالدا، خاتىرەمگە ئۆچمەس قىلىپ يازدىم.

نادىر ئەسەر تەتقىقاتىدىن بىر ئۆرنەك

جۇڭگو ئاز سانلىق مىللەتلەر قەدىمكى تىل-يېزىق تەتقىقات جەمئىيىتىنىڭ سەككىزىنچى نۆۋەتلىك ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى ۋە ۋەكىللەر قۇرۇلتىيى 2008-يىلى 10-ئاينىڭ 16- ۋە 17-كۈنلىرى پايتەخت بېيجىڭدا داغدۇغىلىق ئېچىلدى. مەن بۇ ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىغا تەكلىپ بىلەن قاتناشتىم ۋە تۆۋەندىكى ئىلمىي ماقالەمنى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىپ، گۇرۇپپا يىغىنىدا ئوقۇپ ئۆتتۈم:

« تارىخى ھەمدىي» دە ئۇيغۇر يۇرتلىرى ۋە ئادەملىرى

-«تارىخى ھەمدىي» دۇنياغا كەلگەنلىكىنىڭ 100 يىللىقىغا ئاتاپ -

بۈيۈك ئۇيغۇر تارىخشۇناسى، ئالىم مۇسا سايرامىي (1836 - 1917) ئۆزىنىڭ مەشھۇر تارىخ كىتابى «تارىخى ھەمدىي» نى 1908-يىلى يېزىپ تاماملىغان. مەن بۇ ماقالەمدە، مەزكۇر ئەسەرنىڭ «خاتىمە» قىسمىدا بېرىلگەن قەدىمىي ئۇيغۇر يۇرتلىرى ھەققىدىكى بايانلارنى ئوقۇرمەنلەر بىلەن بىللە مۇتالىئە ۋە مۇلاھىزە قىلىش ئارقىلىق، بۇ قۇتلۇق ئەسەر دۇنياغا كەلگەنلىكىنىڭ يۈز يىللىقىنى قايىللىق ۋە ئىپتىخارلىق بىلەن خاتىرىلەيمەن.

1

ئالىم مۇسا سايرامىي «تارىخى ھەمدىي» نىڭ خاتىمە قىسمىدا، ئۆز زامانىسىدا «يەتتە شەھەر» دەپمۇ ئاتالغان قەدىمىي ئۇيغۇر يۇرتلىرىنىڭ ئومۇمىي جۇغراپىيىسى ھەققىدە توختىلىپ كېلىپ مۇنداق يازىدۇ: «بۇرۇن ياشاپ ئۆتكەن ھۆكۈم، مۇنەججىملەر، گىئومېترىيە ۋە ماتىماتىكا ئالىملىرى يەرشارىنىڭ ئومۇمىي يۈز كۆلىمى، ئۇنىڭدىكى چۆل - جەزىرە، باياۋانلار ۋە ئادەم ياشايدىغان مەمۇر - ئاۋات جايلارنىڭ جۇغراپىيىسىنى ئاسترونومىيىلىك ھېسابلاش ئۇسۇلى ئاساسىدا سىزىپ كۆرسىتىش ئۈچۈن، يۈكسەك تىرىشچانلىقلارنى كۆرسەتكەنلىكى. ئۇلار زېمىننىڭ ئادەم ياشىغىلى بولىدىغان (رۇبى مەسكۇن) قىسمىنىڭ مەشرىق تەرەپتىكى باشلىنىش ئۇچىدىن، مەغرب تەرەپتىكى ئاخىرلىشىش نۇقتىسىغىچە بولغان ئارىلىقىنى يەتتە بۆلەككە بۆلۈپ، ھەربىر بۆلەكنى بىر «ئىقلىم» دەپ ئاتىغان. ئاندىن، بۇ يەتتە ئىقلىم زېمىنىنى ئاسماندىكى يەتتە سەييارە يۇلتۇزغا نىسبەتلەشتۈرۈپ (باغلاپ)، ھەربىر ئىقلىمغا بىر يۇلتۇزنى مەنسۇپ قىلغان. يەنى بىرىنچى ئىقلىمغا زۇھەل (ساتورن) يۇلتۇزىنى، ئىككىنچى ئىقلىمغا مۇستەرى (يۇپىتېر) يۇلتۇزىنى، ئۈچىنچى ئىقلىمغا مىررىخ (مارس) يۇلتۇزىنى ۋە مۇشۇ قىياس بويىچە، يەتتە يۇلتۇزنى يەتتە ئىقلىمغا باغلىغان. ئاندىن، ئۇلار ھەربىر ئىقلىمدا ياشايدىغان ئادەملەرنىڭ مىجەز - خۇلقى، رەڭگى - رويى ۋە خۇي - پەيلى قاتارلىقلارنى بايان قىلغاندىن باشقا، شۇ ئىقلىمغا تەۋە زېمىندىكى شەھەرلەر، دەريالار، چۆل - جەزىرلەر ۋە مەمۇر - ئاۋات جايلارنى بىرمۇبىر تەسۋىرلەپ جەملەپ، بۇلارنى ئۆزلىرى يازغان تارىخ كىتابلىرىنىڭ ئاخىرىغا «خاتىمە» ئورنىدا بەرگەنلىكى، بۇ ئەمەلىيەتتە، ئۇ دانا ئاپتورلارنىڭ كىتابلىرىغا زىننەت بېغىشلىغان.

ئەمما، مەن كەمىنە نادان، بېشىدىن تا ئايىغىغىچە نۇقسان ۋە كەمچىلىك بىلەن تولغان، قورسىقىدا ئانچە ئۈمىچى بولمىغان بىر ئادەم مەزكۇر قەدىمكى ئاپتورلاردەك چوڭ ئىشنى قىلالمىساممۇ، يەتتە ئىقلىمنى بايان قىلىشنىڭ ئورنىغا بۇ يەتتە شەھەرنى ۋە بۇ شەھەرلەردە ياشايدىغان ئادەملەرنىڭ بەزى ئەھۋاللىرىنى بايان قىلىشقا جۈرئەت قىلدىم.

(قاراڭ: مۇسا سايرامىي: «تارىخى ھەمدىي» (يېڭى تەرجىمە ئېلېكترونلۇق نۇسخا)، ئابدۇرەئوپ تەكلىماكانىي تەرجىمىسى، 583-بەت)

مېنىڭ مۇلاھىزەمچە، يۇقىرىقى بايانلار بىزگە مۇنداق ئىككى نەرسىنى ئۇقتۇرىدۇ. بىرى، ئالىم بوۋىمىز مۇسا سايرامىنىڭ كىتاب يېزىشتا، كونا ئەندىزە بويىچە ماڭماي، يېڭىلىق يارىتىش. ئۆز ئەمگىكى ئارقىلىق، ئىلىم يولىدا، يېڭى ئىز قالدۇرۇشقا تىرىشىش روھى ئەكس ئەتكەن.

بۈيۈك ئۇيغۇر مۇتەپەككۈرى ئەلىشىر نەۋائىي: «ئىلىم – كۆمۈكلۈك خەزىنە ئەمەس، بەلكى ئۇ گۇيا كۆكلەپ تۇرىدىغان دەرەختۇر» دېگەن. ھالبۇكى، ئىلىم ساھىبى بولغان ئالىم ئۆزى شۇغۇللىنىۋاتقان ئىلىمگە نىسبەتەن ئەنە شۇنداق تەرەققىيات كۆز قارىشى بىلەن قارىغاندا، ئاندىن يېڭىدىن يېڭى ئىلىم پەللىسىنى يارىتالايدۇ ۋە ئاشۇ ئۆزى ياراتقان يېڭى ئىلىم پەللىسى ئارقىلىق، ئۆز خەلقىنىڭ قەلب تۆرىدىن ئورۇن ئالالايدۇ. ئەمدى، يېڭى ئىلىم پەللىسىنى يارىتىش ئالىمىدىن ئالدىنقىلار ماڭغان ئىلىم يولىدا مەزمۇت مېڭىپ، پېشقەدەملەرنىڭ ئىلمىي پائالىيىتىنى داۋاملاشتۇرۇش بىلەن بىر چاغدا، ئۆزى شۇغۇللىنىۋاتقان ئىلىمنى تەرەققىي قىلدۇرۇش يۈزىسىدىن، مۇئەييەن يېڭىلىق يارىتىش روھىغا ۋە ئىقتىدارغا ساھىب بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ.

مۇشۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئالىم بوۋىمىز مۇسا سايرامىي تارىخشۇناسلىق ئىلمى يولىدا يېڭىلىق يارىتىش روھىغا ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈنلا، ئۆزىنىڭ بۇ «تارىخى ھەمدىي» ئاتلىق تارىخ كىتابىنى يېزىشتا، باشقىلارنىڭ يازغىنىنى ۋە يېزىش – تۈگەللەش ئۇسلۇبىنى ئاددىي ھالدىلا تەكرارلاپ قويماستىن، يېڭىچە يول تۇتۇپ، يەتتە سەييارىنىڭ ئورنىغا ئۆز خەلقى ياشاۋاتقان يەتتە شەھەرنى بايان قىلغاندۇر.

ئىككىنچىسى، ئالىم بوۋىمىزنىڭ كۈچلۈك ۋە تەنپەرۋەرلىكىدىن ئۆزىنىڭ يەتتە شەھەرنى ئەمەلىيەتتە، ئاسماندىكى يەتتە يۇلتۇزدەك يۈكسەك ۋە ئەزىز بىلگەنلىكى ئېنىق ئىپادىلەنگەن.

ئالىم مۇسا سايرامىي ئۆز بايانىدا: «مەن كەمىنە نادان، بېشىدىن تا ئايغىغىچە نۇقسان ۋە كەمچىلىك بىلەن تولغان، قورسىقىدا ئانچە ئۇمىچى بولمىغان بىر ئادەم مەزكۇر قەدىمكى ئاپتورلاردەك چوڭ ئىشنى قىلالىمساممۇ، يەتتە ئىقلىمنى بايان قىلىشنىڭ ئورنىغا بۇ يەتتە شەھەرنى ۋە بۇ شەھەرلەردە ياشايدىغان ئادەملەرنىڭ بەزى ئەھۋاللىرىنى بايان قىلىشقا جۈرئەت قىلدىم.» دېيىشى ئالىملارغا خاس كەمتەرلىك بولۇپ، يەتتە شەھەر ھەققىدىكى يازغان – پۈتكەنلىرىدىن ئۇنىڭ ئۆز ۋەتىنى ۋە ئۆز مىللەتداشلىرىغا بولغان سەممىي سۆيۈنۈش، ئىچ – ئىچىدىن كۆيۈنۈش ۋە

ئۇلارنىڭ ئىقبالى ئۈستىدە چوڭقۇر ئويلىنىش تۇيغۇسى تولىمۇ كۈچلۈك ئۇرغۇپ تۇرغانلىقى كۆرۈلىدۇ.
ئالايلىق:

كاشغەر

مەزكۇر يەتتە شەھەرنىڭ ئەلاسى ۋە بىرىنچىسى كاشغەردۇر. كاشغەر قەدىمىي، ئۇزاق تارىخقا ئىگە مەشھۇر ۋە داخلىق شەھەر. ئادەملىرىنىڭ مىجەز - خاراكتېرى ئالىملارغا ۋە سالىم (پاك - دىيانەتلىك) لارغا تولىمۇ ئامراق، سەپەر قىلىپ، مۇساپىرچىلىق ۋە غۇربەتچىلىكتە ياشاشقا ھېرىسمەن، ئۆلپەتچىلىك قىلىشقا چىۋەر، مۇھەببەتلىشىش، دىلكەشلىك قىلىشقا ماھىر ۋە ئۇستا. لېكىن، دوستانىلىق، بۇرادەرچىلىكىنى ۋايىغا يەتكۈزەلمەيدۇ.

كاشغەر ئالىملار ۋە ئىلىم تەلەپكارلىرى بويىچە راۋاجلانغان، ساھىب دۇئا پازىللار بويىچە روناق تاپقان بولۇش جەھەتتە، شۇنداقلا تىجارەتچىلەر ۋە شەرەپشان دېھقانلىرىنىڭ ئۆشەرە - زاكاتلىق، خەير - سەدىقلىق بولۇشى، كاسىپ ۋە ھۈنەرۋەنلىرىنىڭ ئىشچان، تىرىشچان بولۇشى قاتارلىق جەھەتلەردە، باشقا شەھەرلەرنى بېسىپ چۈشىدۇ. بولۇپمۇ، ئىلىم - ئىرىپاندىكى راۋاجلىنىش ۋە سودا - تىجارەتتىكى گۈللىنىش ۋە روناقلىق بابىدا، ئۇنى «ئىككىنچى بۇخارا» دېسىمۇ، ھەرگىز مۇبالىغە بولمايدۇ. كاشغەرنىڭ نوپۇسىغا قارىغاندا، زېمىنى ئاز، يېمەكلىك ئاشلىقى ئۆزىگە يېتىشمەيدۇ. شۇڭا، ھەر ھەپتەدە، ئىككى مىڭ ئېشەك ئاشلىق ياركەندىن كاشغەرگە ئۈزۈلمەي كىرىپ تۇرىدۇ. يايلاق ئوتلاقلىرى ئاز، ئۇلاغ - چارۋىلىرى كەمچىلدۇر. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر)

ياركەند

ياركەند قەدىمىي، ئۇزاق تارىخقا ئىگە شەھەر. ئادەملىرىنىڭ خۇي - مىجەزى بىچارە سۈپەت، ئۆز ئىشىغا پۇختا ۋە پىششىق. «ئىشان»، «ھەزەرەت»، «ئەفەندى» ۋە «ساھىب» ئېتى بارلارغا چوڭقۇر ئەقىدە - ئىخلاس بىلەن قىزغىن مۇئامىلە قىلىدۇ. ياركەندتە ھىندىستانلىق، كەشمىرلىك، ئافغانىستانلىق ۋە بەدەخشانلىق مۇساپىرلار تولا. ياركەندلىكنىڭ ئۆزلىرى سەپەرگە ئاز چىقىدۇ. ئادەملىرىنىڭ ھەممىسى شەرەپشان دېھقان (دېھقاننى ئىشەرق). يەر - زېمىنلىرى كەڭرى ۋە ئۈنۈملۈك. ئاشلىق مەھسۇلاتى ئۆز شەھەرگە يېتىدۇ، ھەتتا ئېشىپ قالىدۇ. يايلاق ۋە قىشلاقلار بىپايان، تۈرلۈك چارۋا ۋە قوتازلىرى بېھساب، يەل يېمىشلىرى مول، يېمەك - ئىچمەكلىرى كەڭرى ھەم ئەزانچىلىق. يۇرت دائىرىسى پايانسىزدۇر. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر)

خوتەن

خوتەن ناھايىتى ئۇزاق تارىخقا ئىگە ، قەدىمىي ۋە مەشھۇر شەھەر. ئادەملىرىنىڭ خويى - مەجەزى بىر تىل، بىر دىل، مەسلىسىز ئۆم - ئىتتىپاق؛ پىششىقلىقتا تەڭداشسىز، مومسقىلىقتا تەمسىلسىز؛ تەقۋا پەرھىزكارلىرى تولا. بەغباش، يامانلىرى ئاندىن تولا؛ ئادەملىرىنىڭ ھەممىسى كاسپ - ھۈنەرۋەن؛ ئۇلار ئەقىل - ئىدراكلىق ۋە ئۆتكۈر زېھنىلىك بولۇش جەھەتتە تەڭداشسىز؛ ھەرقانداق ھۈنەرنى ئۆز كامالىتىگە يەتكۈزۈپ قىلىپ، خېرىدارلارغا يارىتىپ قولىدىن ئۆتكۈزۈپ، پۇلىنى ئېلىشقا قادىر ھەم ماھىر. خوتەندە، مول مەشۇت - يىپەك ئىشلەپچىقىرىلىدۇ. ئالتۇن كانى بار، قاشتېشىمۇ ھەم تەييار؛ تۆت ئەتراپتىن كېلىدىغان شەرەپشان سودىگەرلەر ھەرقانچە كۆپ پۇل ئېلىپ كەلگەن بولسىمۇ، پۇللىرى تۈگەپ كەتسە كېتىدۇكى، قىلىدىغان سودىسى (ئالدىغىنى) تۈگىمەيدۇ. باشقا يۇرتلارغا خوتەندىن مال - تاۋار چىقىپ كەتسە كېتىدۇكى، ئالتۇننى ھېسابقا ئالمىغاندا، نەق پۇل ھەرگىز چىقىپ كەتمەيدۇ. خوتەننىڭ ئادەملىرىگە قارىغاندا، يەر - زېمىنى ئاجىز. تولىسى قۇملۇق. ئاشلىق مەھسۇلاتى تۆۋەن. ئەمما مېۋە - چېۋىلىرى ئېشىپ - تېشىپ تۇرىدۇ. يايلاق، باياۋانلىرى كۆز يەتكۈسىز. ئۇلاغ - چارۋىلىرىمۇ تولا ۋە جىقتۇر. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر)

ئاقسۇ

ئاقسۇ خەلقى توغرا - دۇرۇس، ياۋاش، ساددا، مۇلايىم ۋە كەمتەر خۇسۇسىيەتلىك، غەم - ئەندىشىلىك؛ ئۆلپەت - ئىتتىپاقى يوق پاراكەندە، مۇھەببەت ۋە مەسلىھەتتى يوق چېچىلاڭغۇ - تەپرىقە؛ ئۆيىدە ئاشلىق ساقلىمايدۇ، تەۋەككۈلچىلىكى زىيادە؛ شەھەر ئادەملىرىنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى كۈنلۈك نانلىرىنى كۈنلۈك شەھەر بازىرىدىن سېتىۋالىدۇ. مۇشۇ سەۋەبتىن، ئاشپەز - نانۋايلىرى كۆپ، ئاشپەزلىك ۋە نانۋايلىق ھۈنەر - سەنئىتى راۋاجلانغان. بىراق، ئومۇمىيەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ھۈنەرۋەنلىرى ئاز، دېھقانلىرى كۆپ. يەل - يېمىشلىرى ۋە ئاشلىق مەھسۇلاتى ئۆز شەھەرگە يېتىدۇ. گۈرۈچى ئېسىل بولۇپ، شەھەر - شەھەرلەرگە ئېلىپ كېتىلىدۇ. يايلاق - قىشلاقلار كەڭرى، ئۇلاغ - چارۋىلىرى مول، ئۆزىگە يېتىدۇ، بەلكى ئېشىپمۇ قالىدۇ. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر)

ئۇشۇرغان

ئۇشۇرغان قەدىمىي، ئۇزاق تارىخقا ئىگە شەھەر. بۇرۇنقى نامى «ئۇچ» ئىكەن. بەلكى «شەھىر بەر بەر» دەپمۇ ئاتالغانىكەن. مەنسۇرخانىنىڭ زامانىسىدا، ئادەملىرى بىئەدەپلىك قىلىپ، ئەمرىئىتائەتتىن چىققانلىقتىن، خان كايىپ، باش قوماندان، زالىم سەركەردە بەردى بەگ دوختۇپنى قوشۇنى بىلەن ئەۋەتىپ، ئۇچ خەلقىنى ئومۇمىي قىرغىن (قەتلىئام) قىلىپ، قىلىچتىن ساقلىنىپ ھايات قالغانلىرىنى يۇرت - يۇرتقا تارقىتىۋەتكەندىن كېيىن، تۇرپاندىن ئادەم كۆچۈرۈپ كېلىپ، قايتىدىن

ئاۋات قىلغانىكەن. بۇ ۋەجدىن، شەھەر ئىسمى تۇرغاننىڭ نامى بىلەن بىللە قوشۇپ ئاتىلىدىغان بولغان. يەنى «ئوچ» سۆزىگە «تۇرغان» كەلىمىسىنى قوشۇپ، «ئوچتۇرغان» دەپ ئاتايدىغان بولغانىكەن. ھەرھالدا، كېيىنچە ئاۋام خەلقىنىڭ خاتا تەلەپپۇز قىلىشى نەتىجىسىدە، «ئوشتۇرغان» بولۇپ قالغاندۇر. كېيىن، يەنى بۇ زېمىن يەنە خاقانى چىنغا قارايدىغان بولغاندىن كېيىنكى ئون يەتتىنچى يىلى، ئوشتۇرغان خەلقى خاقانى چىننىڭ ئەمرى ئاستىدا چىقىپ ئىسيان كۆتۈرگەن ئىكەن، سان - ساناقسىز چېرىكلەر كېلىپ، شەھەرنى ئىككىنچى قېتىم ئىشغال قىلىپ، ئادەملىرىنىڭ ھەممىسىنى قىلىچتىن ئۆتكۈزۈپ قەتلىئام قىلغاندىن كېيىن، ئالتە شەھەردىن ئادەم كۆچۈرۈپ كېلىپ يەرلەشتۈرۈپ، قايتا ئاۋات قىلغانىكەن. ئوشتۇرغانلىقلارنىڭ ھازىرقى ئېتى «كۆچمەن» دۇر. بۇ ھەقتە كىتابىمىزنىڭ بىرىنچى داستان قىسمىدا بايان بەرگەن بولدۇق. شۇ سەۋەبتىن، ھازىرقى ئوشتۇرغانلىقلار گۇرۇھ - گۇرۇھقا بۆلۈنۈپ كەتكەن، چۇۋالچاق، ئۆم - ئىناق ئەمەس. ئوشتۇرغانلىقلارنىڭ كاسىپ - ھۈنەرۋەنلىرى ئاز، ئادەملىرى دېھقان، يەر - زېمىنى ئوبدان، ئاشلىق ۋە يېمەك - ئىچمەكلىرى كەڭرى ۋە ئەرزىنچىلىق. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر)

كۇچا

كۇچاننىڭ قەدىمىي ئىسمى «كۆسەن» ئىكەن. كۇچالىقلار مەجەز - خاراكتېر جەھەتتە، ئۆم - ئىتتىپاق، دوست - ئۆلپەتچىلىكتە پەيزى بار كېلىدۇ. ئادەملىرىنىڭ ھەممىسى ئەدەپ - قائىدىلىك، يېقىشلىق، گۈزەل سۆزلۈك. ئاياللىرىنىڭ ھىممەت - جۇرئىتى ئەللىرىدىن ئۈستۈن، ئىلىم - ئەمەل، كەسىپ - ھۈنەردىمۇ قېلىشمايدۇ. ئەمما مۇساپىر بىلەن خوشى يوق كېلىدۇ. بۇ كۈنلەردە، كۇچاغا تەرەپ - تەرەپتىن مۇساپىرلار كېلىپ جەم بولۇپ، جەمئىيەت پەيدا قىلىپ، ئۇنى كۇنساين راۋاجلىنىۋاتقان بىر تىجارەتگاھقا ئايلاندۇرماقتا. كۇچاننىڭ نوپۇسىغا قارىغاندا، زېمىنى كۆپ ۋە مۇنبەت. ھەر ھەپتىدە، باي - سايرامدىن ئەقەللىسى بەش يۈز ئېشەك - ئۇلاغدا ئاشلىق ۋە ياغ كېلىپ تۇرىدۇ. ھەر تۈرلۈك يەل - يېمىش ۋە يېمەك - ئىچمەكلىرى باشقا شەھەرلەرگە سېلىشتۇرغاندا، مول ۋە مەمۇرچىلىق. ھۆل - قۇرۇق مېۋىلىرىنى سودىگەرلەر شەھەر - شەھەرلەرگە ئېلىپ كېتىدۇ. كۇچاننىڭ ئۇلاغ - چارۋىلىرى تولا، گۆش تەمىناتى ئۈچۈن ئۆزلىرىگە يېتىدۇ، ھەتتا ئېشىپمۇ قالىدۇ. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر)

كوھنا تۇرغان

كوھنا تۇرغان قەدىمىي ۋە ئۇزاق تارىخقا ئىگە شەھەر. ئادەملىرىنىڭ مەجەز - خاراكتېرى سەمىي، راست سۆزلۈك، ئۆز ئىشىغا پۇختا ۋە پىششىق؛ ھىيلە - مەكر ۋە خائىنلىق - يۈزسىزلىكتىن خالىي، ئەقىدە - ئىخلاسلارنى تازا كېلىدۇ. ھاۋاسى ئىسسىق، ئېقىن سۈيى ئاز. مۇتلەق كۆپچىلىك ئەھۋالدا،

كارىز سۈيگە تايىنىپ تېرىقچىلىق قىلىدۇ. زېمىنى ئوبدان ، ئاشلىق مەھسۇلاتى ئۆزىنى تەمىنلىيەلەيدۇ. غوزا - كېۋەزلىرى ئوخشايدۇ. تەرەنجىبىن (يانتاق شېكىرى) مۇ تۇرپاننىڭ خاس مەھسۇلاتىدۇر. كىشىمىش ئۆزۈملىرى ئاجايىپ تولا. سودىگەرلەر شەھەر - شەھەرلەرگە ئېلىپ كېتىشىدۇ. تۇرپاننىڭ زېمىن دائىرىسى ناھايىتىمۇ كەڭرى. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر)

2

ئانا يۇرتلىرىمىز ھەققىدە، شۇ قەدەر پاساھەتلىك تىل بىلەن ئىپادىلەنگەن يۇقىرىقى بايانلاردىن مەن مۇنداق بىر قانچە ئاساسلىق چەشەنچىگە كەلدىم:

بىرسى، مەزكۇر بايانلاردا، خەلقىمىزنىڭ ۋۇجۇدىدىكى پەخىرلىنىشكە ئەرزىيدىغان ئومۇمىيەتلىك ئالاھىدىلىكلەر مېغىزلىق قىلىپ شەرھەلەنگەن. بۇ تەسراتىمىزنى ئېچىپراق شەرھىلەسەك مۇنداق بولىدۇ:

① بۇ بايانلاردا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەزەلدىن ئىلىمنى، پەن - مەرىپەتنى قىزغىن سۆيىدىغان، ئىلىم ۋە ئالىمنى قەدىرلەيدىغان خەلق ئىكەنلىكى شەرھەلەنگەن. ئالايلىق: ئاپتور يەتتە شەھەر ئىچىدىكى كاشغەر ھەققىدە توختالغىنىدا: “ بۇ شەھەر ئۆلىمالار ۋە تالىبۇل ئىلىملەرگە رەۋاجى ۋە ساھىب دۇئالارغا رەۋنەقى ۋە تۇجىغا ۋە دېھقاننى ئەشەرفلەر ئۆشەر-زەكات ۋە خەير-سەدەقانى ۋە ئەھلى كەسب ۋە ھۈنەرمانلەرنىڭ سەئىيى ۋە كوششى باشقا شەھەر ئادەملەرگە نەزەر قىلغاندا، تەفەۋۋۇق ۋە زىيادەدۇرلار. ” (قاراڭ: «تارىخى ھەمدى» قوليازما، 328-بەت)

تەرجىمىسى: بۇ شەھەر ئالىملار ۋە ئىلىم تەلەپكارلىرى بويىچە راۋاجلانغان، ساھىب دۇئا پازىلار بويىچە روناق تاپقان بولۇش جەھەتتە، شۇنداقلا تىجارەتچىلەر ۋە شەرەپشان دېھقانلارنىڭ ئۆشەر-زاكاتلىق، خەير-سەدىقلىق بولۇشى، كاسىپ ۋە ھۈنەرۋەنلەرنىڭ ئىشچان ۋە تىرىشچان بولۇشى قاتارلىق جەھەتلەردە باشقا شەھەرلەرنى بېسىپ چۈشىدۇ. (قاراڭ: «تارىخى ھەمدى» (يېڭى تەرجىمە ئېلېكترونلۇق نۇسخا)، 585-بەت.)

ئاندىن، ياركەند توغرىسىدا مۇنداق دەپ يازىدۇ: «ئادەملەرنىڭ ئىشان، ھەزرەت، ئەفەندى، ساھىبلارغا رەۋاج ۋە رەۋنەقى ۋە ئەقىدە-ئىخلاسلىرى زىيادە.»

تەرجىمىسى: «ئىشان»، «ھەزرەت»، «ئەفەندى» ۋە «ساھىب» ئاتالغانلارغا قىزغىن مۇئامىلە قىلىدۇ، ئەقىدە-ئىخلاسلىرى كۈچلۈك. (يۇقىرىقى ئەسەر يېڭى تەرجىمە ئېلېكترونلۇق نۇسخا)

مانا بۇ بايانلاردىن بىز ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەزەلدىنلا ئىلىم-پەننى قىزغىن سۆيىدىغان، ئىلىم-مەرىپەتنى ئەزىزلىيدىغان، ئىلىم ۋە ئىلىم ساھىبلىرىنى قەدىرلەيدىغان مىللىي روھىنى كۆرۈۋالالايمىز.

② بۇ بايانلاردا ئۇيغۇرلارنىڭ ھۈنەر-كەسپىنى سۆيىدىغان، پەن-تېخنىكاغا چىن كۆڭلى بىلەن بېرىلىدىغان، ئەمگەكچانلىق ۋە ئىجادچانلىق روھىغا ئىگە خەلق ئىكەنلىكى ئالاھىدە گەۋدىلەندۈرۈلگەن. ئالايلىق، بايانلار ئىچىدىكى خوتەن بابىدا مۇنداق دېيىلگەن: «ھەممە ئادەملەرى كاسىب-ھۈنەرماندۇر ۋە تەبىئىي ئىدراكى تازە ۋە زېھنى چالاقى بىئەندازە؛ ھۈنەرنى ئۆز كامالىغا يەتكۈزۈپ ۋە خەرىدارغا ئوبدان كۆرسەتىپ ۋە قولىدىن ئۆتكۈزۈپ، نەقدىنەلەرنى ئالماغلىقىدا كامىل ۋە قابىلدۇر.» (قاراڭ: «تارىخى ھەمىدى» قولىزما، 331-بەت).

تەرجىمىسى: ئادەملىرىنىڭ ھەممىسى كاسىب-ھۈنەرمان؛ ئەقىل-ئىدراكىلىق ۋە ئۆتكۈر زېھنىلىك جەھەتتە تەڭداشسىز؛ ھەرقانداق ھۈنەرنى ئۆز كامالىغا يەتكۈزۈپ قىلىپ، خېرىدارغا يارىتىپ قولىدىن ئۆتكۈزۈپ، پۇلنى ئېلىشقا ماھىر ۋە قابىل. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر يېڭى تەرجىمە ئېلېكترونلۇق نۇسخا)

مانا بۇ باياندا، ئۇيغۇرلارنىڭ ئىشچانلىق، ھۈنەر-كەسپىنى، ئىش-ئەمگەكنى سۆيۈشتىن ئىبارەت تۇرمۇش پەلسەپىسى ئۆز ئىپادىسىنى تاپقانلىقى ئېنىقتۇر.

③ بۇ بايانلاردا ئۇيغۇرلارنىڭ سودا-تىجارەتكە ئەھمىيەت بېرىدىغان، تىجارەت بىلەن ئەل گۈللەندۈرىدىغان خەلق ئىكەنلىكى گەۋدىلەندۈرۈلگەن. بۇ ھەقتە كۇچا بابىدا: «بۇ گۈنلەردە، كۇچاغا ھەر تەرەپتىن مۇسافىرلار جەمەت بولۇپ، گۈندىن-گۈنگە ئاباد ۋە جەمئىيەت فەيدا قىلىپ، سەۋداخانە بولۇپ رەۋاچ؛ ھۆل-قۇرۇق يەمىشلىرىنى سەۋداگەرلەر شەھەر-شەھەرگە ئالىپ كەتەدۇر.» (قاراڭ: «تارىخى ھەمىدى» قولىزما، 345-بەت).

تەرجىمىسى: بۇ كۈنلەردە، كۇچاغا ھەر تەرەپتىن مۇسافىرلار كېلىپ جەم بولۇپ، جەمئىيەت پەيدا قىلىپ، ئۇنى كۇنساين راۋاجلىنىۋاتقان بىر تىجارەتگاھقا ئايلاندۇرماقتا؛ ھۆل-قۇرۇق مېۋىلىرىنى سودىگەرلەر شەھەر-شەھەرگە ئېلىپ كېتىدۇ. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر يېڭى تەرجىمە ئېلېكترونلۇق نۇسخا).

ئاندىن، كاشغەر بابىدا مۇنداق يازىدۇ: «خۇسۇسەن ئۆلىمالارغا رەۋاچى ۋە سەۋداگەرلەر سەۋدا ۋە تىجارەتنى بابىدا، گويا «سانىي بۇخارا» دەپ ئەيتىسالار، ئەسلا مۇبالىغە بولمايدۇر.»

تەرجىمىسى: خۇسۇسەن، ئىلىم-ئىرپاندىكى راۋاجلىنىش ۋە سودا-تىجارەتتىكى گۈللىنىش بابىدا، گويا «ئىككىنچى بۇخارا» دېسىمۇ، ھەرگىز مۇبالىغە بولمايدۇ.

خوتەن بابىدا مۇنداق بايان قىلىدۇ: « مەشتۇت-يىفەكلەر تولا چىقادۇر؛ ئالتۇن كانى بار ۋە سۇتاشى ھەم تەييار؛ سەۋداگەرى ئەشەقلەر ئەتراپى جانىبلاردىن ھەرقانچە نەقدىنلەر ئالىپ كەلىپ خەرىد قىلسالار، نەقدىنلەرى ئەدا بولادۇر، خەرىدىلەرى ئاشىپ قالادۇر؛ خوتەندىن باشقا شەھەرلەرگە مال ئەجناسلارنى چىقىپ كەتەدۇر، نەقدىنلەرى ئەسلا چىقمايدۇر، مەگەر ئالتۇننى چىقادۇر. (قاراڭ: «تارىخى ھەمدىي» قوليازما، 331-بەت)

تەرجىمىسى: «خوتەندە» مول مەشۇت-يىپەك ئىشلەپچىقىرىلىدۇ؛ ئالتۇن كانى بار، قاشتېشىمۇ ھەم تەييار؛ شەرەپشان سودىگەرلەر تۆت ئەتراپتىن ھەرقانچە كۆپ پۇل بىلەن كېلىپ سودا قىلسا، پۇللىرى تۈگەپ كېتىدۇكى، قىلىدىغان سودىسى تۈگىمەيدۇ؛ باشقا يۇرتلارغا خوتەندىن مال-تاۋار چىقىپ كەتسە چىقىپ كېتىدۇكى، ئالتۇننى ھېسابقا ئالمىغاندا نەق پۇل ھەرگىز چىقىپ كەتمەيدۇ. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر يېڭى تەرجىمە ئېلېكترونلۇق نۇسخا)

بىز بۇ بايانلاردىن ئۇيغۇرلارنىڭ سودا-تىجارەتكە ماھىر، سودىغا ئېپى بار، سودا-تىجارەت ئارقىلىق خەلق تۇرمۇشىنى ياخشىلاشقا، ئەل-يۇرتنى گۈللەندۈرۈشكە ئەھمىيەت بېرىدىغان خەلق ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز.

ئىككىنچىسى، خاس ئۆزگىچىلىكلەرمۇ جايىدا گەۋدىلەندۈرۈلگەن.

ئالىم مۇسا سايرامىي يەتتە شەھەر ھەققىدىكى بايانلىرىدا، ھەرقايسى شەھەرلەرنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلىرىگىمۇ تېگىشلىك ئورۇن بەرگەن. يەنى ھەرقايسى شەھەرلەرنىڭ ئادەملىرى ۋە ئۇلارنىڭ مەجەز-خۇلقى، يۇرتنىڭ جۇغراپىيىلىك شارائىتى، ئۆرپ-ئادىتى، مەزكۇر يۇرتتىكى مەشھۇر تارىخىي شەخس ۋە داڭقىلىق تارىخىي يەرلەر ھەققىدە ئەتراپلىق مەلۇمات بەرگەن. مېنىڭچە بۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ گەۋدىلىكلىرى تۆۋەندىكىچە:

① كاشغەر توغرىسىدىكى باياندا، سۇلتان ساتۇق بۇغراخان مازىرىنى ئالاھىدە بايان قىلغان. مەلۇمكى، سۇلتان ساتۇق بۇغراخان تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ تۇنجى ئۇيغۇر ئىسلام خاندانلىقى — قاراخانىلار خاندانلىقىنى قۇرغۇچى كىشى. بۇ ھەقتىكى باياندا ئاپتور، سۇلتان ساتۇق بۇغراخاننىڭ مىلادى 943-يىلى ئەبۇ نەسىر سامانىنىڭ دالالەت قىلىشى ئارقىسىدا ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغانلىقى ۋە مىلادى 960-يىلى ئىسلام دىنىنى دۆلەت دىنى قىلىپ جاكارلىشى بىلەن بۇ يەتتە شەھەر خەلقىنىڭمۇ ئىسلام ئەقىدىلىرىنى قوبۇل تۇتۇپ، مۇسۇلمانچىلىق دائىرىسىدىن ئورۇن

ئالغانلىقىنى شەرھلىگەن. ئۇ: «ھەدىسى شەرىفىتىكى <تۈركلەرنىڭ ئىچىدە ئەڭ ئاۋۋال ئىسلام دىنىغا كىرگۈچى كىشى بولسا ساتۇقدۇر، دېگەن بۇ سۆز دەل مۇشۇ كىشىنىڭ شەنسىگە مەنسۇپتۇر» دېگەن بايان ئارقىلىق، سۇلتان ساتۇق بۇغرا خاننىڭ مىسلىسىز شۆھرىتىنى نامايەن قىلغان.

② ئۇچتۇرپان توغرىسىدا مۇنداق خاس بايانلارنى ئېيتىپ ئۆتكەن :

«ئۇچتۇرپاننىڭ بۇرۇنقى ئېتى «ئۇچ» ئىكەن، بەلكى «شەھرى بەر-بەر» دەپمۇ ئاتالغانىكەن؛ مەنسۇرخاننىڭ دەۋرىدە، ئادەملىرى بىئەدەپلىك قىلىپ، ئەمىر-ئىتائەتتىن چىققانلىقى سەۋەبلىك، خان كايىپ باش قوماندان، زالىم سەركەردە بەردى بەگ دوختۇيىنى قوشۇنى بىلەن ئەۋەتىپ، ئۇچ ئەھلىنى قەتلىئام قىلىپ، قىلىچتىن ساقلىنىپ ھايات قالغانلىرىنى يۇرت-يۇرتقا تارقىتىۋەتكەندىن كېيىن، تۇرپاندىن ئادەم كۆچۈرۈپ كېلىپ. قايتىدىن ئاۋات قىلغانىكەن؛ بۇ ۋەجدىن، شەھەر ئىسمى تۇرپاننىڭ ئىسمى بىلەن بىللە ئاتىلىدىغان بولغان، يەنى «ئۇچ» سۆزىگە «تۇرپان» كەلىمىسىنى قوشۇپ «ئۇچتۇرپان» دەپ ئاتايدىغان بولغان؛ كېيىنچە ئاۋامنىڭ خاتا تەلەپپۇز قىلىشى نەتىجىسىدە، «ئۇشتۇرپان» بولۇپ قالغان».

دېمەك، ئالىم مۇسا سايرامىي بۇ بايانى ئارقىلىق، ھازىر «ئۇشتۇرپان» دەپ ئاتىلىۋاتقان بۇ زېمىننىڭ يەر نامىنىڭ ئېتىمولوگىيىسىنى تولۇق قايىل قىلالىق قىلىپ، ئىلمىي بايان قىلغان.

③ ئالىم مۇسا سايرامىي تۇرپان بابىدا مۇنداق خاس بايانلارنى ئىپادىلىگەن: «ئادەملىرى ئەۋزائى راست قەۋل ۋە راست سۆزلۈك؛ ئۆز ئىشىغا پۇختا، مىكەر-ھىيلە ۋە غەدر-خىيانەت يوقدۇر؛ ئەقىدە ئىخلاسلىرى تازە، ھاۋاسى ئىسسىق، ئابىي جارىيالىرى كەمچىن، ئەكسەرى كارىز بىرلە زىرائەت قىلدۇر؛ غۇزەئى كەبەزلىرى ئوبدان بولادۇر، تەرەنجىبىن ھەم تۇرپانغا خاسدۇر؛ كىشىمىش ئۈزۈملەرى تولا ۋە سىيراب، شەھەر-شەھەرگە ئالىپ كەتەدۇر؛» (قاراڭ: «تارىخى ھەمىدىي» قولىيازما، 346-بەت) تەرجىمىسى: ئادەملىرىنىڭ مەجەز-خاراكتېرى سەمىمىي، راست سۆزلۈك، ئۆز ئىشىغا پۇختا، ھىلە-مىكەر ۋە خائىنلىق-يۈزسىزلىكتىن خالىي، ئەقىدە-ئىخلاسلىرى تازا؛ تۇرپاننىڭ ھاۋاسى ئىسسىق، ئېقىن سۈيى ئاز، مۇتلەق كۆپ ھالدا كارىز سۈيىگە تايىنىپ تېرىقچىلىق قىلدۇ؛ غوزا كېۋەزلىرىمۇ ئوخشايدۇ، تەرەنجىۋىلىمۇ تۇرپاننىڭ خاس مەھسۇلاتىدۇر؛ كىشىمىش ئۈزۈملىرى ئاجايىپ تولا، سودىگەرلەر، شەھەر-شەھەرلەرگە ئېلىپ كېتىشىدۇ. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر، يېڭى تەرجىمە ئېلېكترونلۇق نۇسخا)

بۇ بايانلاردىن بىز تۇرپان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ھەرقانداق قىيىن شارائىتىنى يېڭىش ئىرادىسىگە، تۈرلۈك قىيىنچىلىق ۋە قولايىسىزلىقلارنى ھەرخىل ئامال-چارىلەر بىلەن بويسۇندۇرۇش جاسارىتىگە ئىگە

ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ ئۆز ئەقىل-پاراستىگە تايىنىپ، دۇنياۋى مۆجىزە، يەر ئاستى سەددىچىن سېپىلى — كارىزنى كەشىپ قىلغانلىقىنى بىلىۋالسىمىز. شۇنداقلا، بۇ بايانلاردىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مۇھىت ۋە شارائىتقا سەل قارىمايدىغان، ھەرقانداق قىيىن مۇھىتتىمۇ ئۆزىنى قوغداشنى بىلىدىغان خەلق ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز.

④ ئاقسۇ توغرىسىدا بولسا: «ئاقسۇ ئەھلى توغرا، ياۋاش، ساددە، مۇلايىم، تەۋازۇد پىشەنلىك؛ غەللە ساقلىمايدۇر تەۋەككۈلى زىيادە؛ شەھەر ئادەملەرى ئەكسەرى كۈنلۈك نانلارنى يەۋمەن فەيەۋمەن بازارىدىن ئالادۇرلار، بۇ ۋەجھىدىن ئاشپەز-نانۋايلىرى رەۋاج ۋە رەۋنەقى زىيادە؛ گۈرۈنچىلەرى تازە، شەھەر-شەھەرگە ئالىپ كەتەدۇر. (قاراڭ: «تارىخى ھەمدىي» قوليازما، 336-بەت) دەپ يازغان. تەرجىمىسى: ئاقسۇ خەلقى توغرا-دۇرۇس. ياۋاش، ساددا، مۇلايىم، كەمتەر خۇسۇسىيەتلىك؛ ئۆيىدە ئاشلىق ساقلىمايدۇ، تەۋەككۈلچىلىكى زىيادە، شەھەر ئادەملىرىنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى كۈنلۈك نانلىرىنى كۈنلۈك شەھەر بازارىدىن سېتىۋالىدۇ؛ شۇ سەۋەپتىن، ئاشپەز-نانۋايلىرى كۆپ، ئاشپەزلىك ۋە نانۋايلىق راۋاجلانغان؛ گۈرۈنچى ئېسىل، شەھەر-شەھەرگە ئېلىپ كېتىدۇ.» (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر، يېڭى تەرجىمە ئېلېكترونلۇق نۇسخا).

بۇ بايانلاردا، ئاقسۇ خەلقىنىڭ تۈز-توغرا، سەمىمىي ئىنسانلار ئىكەنلىكى، ئاقسۇ گۈرۈنچىنىڭ ئېسىل ۋە ئەزەلدىن مەشھۇر ئىكەنلىكى گەۋدىلەنگەن.

⑤ ئاپتور كۇچاننىڭ خاس ئالاھىدىلىكلىرىنى مۇنداق بايان قىلغان: «كۇچاننىڭ قەدىم ئىسمى «كۇسەن» ئىكەن، كۇچا ئەھلى فىئىلى ئەتۋاراتى ئىتتىفاق ۋە ئۇلغەتلىكىدە زىيادە؛ ھەممە ئادەملىرى سىپاھپىشە، خۇشلۇق، زەرىق ئەندىشە؛ ۋە زۇنئەفالارنىڭ ھىممەت ۋە جۈرئەتلىرى ئەرەنلەردىن زىيادە، ئىلىم-ئەمەل ۋە كەسب-ھۈنەردە ھەم كەملىكى يوق؛ ئادەملىرىگە قاراغاندا، زەمىنلىرى كەڭرۇ ۋە تاز؛ ھەر ھەقتەدە باي، سايرامدىن ئەقەللىي بەش يۈز ئەشەك ئۇلغادا ئاشلىق ۋە ياغ كەلىپ تۇرادۇر؛ ھەر نەۋۋە يەمىشلەرى ۋە مەئىشەتلىرى باشقا شەھەرگە نەزەر قىلغاندا تولا ۋە سىيراب؛ ھۆل-قۇرۇغ يەمىشلەرنى سەۋداگەرلەر شەھەر-شەھەرگە ئالىپ كەتەدۇر؛ چەھار پاي تولا، ئۆزلەرىغا كىفايە قىلادۇر.» (قاراڭ: «تارىخى ھەمدىي» قوليازما، 345-بەت)

تەرجىمىسى: كۇچاننىڭ قەدىمىي ئىسمى «كۇسەن» ئىكەن؛ كۇچالىقلار مەجەز-خاراكتېر جەھەتتىن ئۆم-ئىتتىپاق، دوست-ئۆلپەتچىلىكتە يۈكسەك كېلىدۇ؛ ئادەملىرىنىڭ ھەممىسى ئەدەپ-قائىدىلىك، يېقىشلىق، گۈزەل سۆزلۈك؛ ئاياللىرىنىڭ ھىممەت-جۈرئىتى ئەزەلدىن ئۈستۈن، ئىلىم-ئەمەل، كەسپ-ھۈنەردىمۇ قېلىشمايدۇ؛ كۇچاننىڭ نوپۇسىغا سېلىشتۇرغاندا، زېمىنى كۆپ ۋە مۇنبەت؛ ھەر

ھەپتەدە باي، سايرامدىن ئەقەللىسى بەش يۈز ئېشەك-ئۇلاغدا ئاشلىق ۋە ياغ كېلىپ تۇرىدۇ؛ تۈرلۈك يەل-يېمىش ۋە يېمەك-ئىچمەكلىرى باشقا شەھەرگە سېلىشتۇرغاندا مول ھەم مەمۇرچىلىق؛ ھۆل-قۇرۇق مېۋىلىرىنى سودىگەرلەر شەھەر-شەھەرگە ئېلىپ كېتىدۇ؛ ئۇلاغ چارۋىلىرى تولا، گۆش تەمىناتى ئۈچۈن ئۆزلىرىگە يېتىدۇ، بەلكى ئېشىپ قالىدۇ. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر يېڭى تەرجىمە ئېلېكترونلۇق نۇسخا).

بىز بۇ بايانلاردىن كۇچا ئادەملىرىنىڭ ئۆم-ئىناق، دىلكەش-چىقىشقاق، تىرىشچان-ئەمگەكچان ئىكەنلىكىنى، بولۇپمۇ ئاياللىرىنىڭ جاسارەتلىك، غەيرەتلىك كېلىدىغانلىقىنى؛ كۇچا زېمىنىنىڭ باي، مۇنبەت ئىكەنلىكى قاتارلىق ئەۋزەللىكلەرنى بىلىۋالالايمىز.

⑥ ياركەنت توغرىسىدىكى باياندا، داڭقلىق زىيارەتگاھ — ئالتۇنلۇقۇم مازىرىنى ئالاھىدە تىلغا ئالغان. باياندا، ئالتۇنلۇقۇم مازىرىنىڭ ياركەنت سەئىدىيە خاندانلىقىنىڭ خانلىق مازىرى بولۇپ، ياركەنت سەئىدىيە خاندانلىقىنىڭ قۇرغۇچىسى سۇلتان سەئىدخاندىن تارتىپ تاكى ئىسمايىل خان ۋە مۇھەممەد ئەمىن خانلار زامانىغىچە بولغان خانلار ۋە ئەۋلادلارنىڭ مۇشۇ يەرگە دەپنە قىلىنغانلىقىنى: «ئەينى ۋاقىتتا كىشىلەر خانلارنىڭ جەسىدى بار يەرلەرنى، بەلكى خانلارنىڭ جەسىدىنىمۇ ھۆرمەتلەپ ۋە ئىززەتلەپ «ئالتۇن» دەپ ئاتايدىكەن، ھەتتا خانلارنىڭ نەزىرى چۈشكەن ياكى قولغا تېگىپ مۆھۈر باسقان يارلىق ۋە نىشانە خەتلەرنىمۇ ئۇلۇغلاپ «ئالتۇن نىشان»، «ئالتۇن دەستەك» دەپ ئاتايدىكەن، شۇڭلاشقا بۇ مازارمۇ «ئالتۇن مازار» دېگەن نام بىلەن مەشھۇر بولغان بولسا كېرەك.» دېگەن مەلۇماتلار بىلەن ئىپادىلىگەن.

بىز بۇ بايانلاردىن ياركەنت شەھرىنىڭ ئەسلىدە، 200 نەچچە يىل ھۆكۈم سۈرگەن ياركەنت سەئىدىيە خاندانلىقىنىڭ، شۇنداقلا بۇ يەتتە شەھەرنىڭ پايتەختى بولغان ئۇزۇن تارىخقا ئىگە مەشھۇر تارىخىي جاي ئىكەنلىكىنى، شۇنداقلا ئۇنىڭدىكى خان جەمەتى قەبرىستانلىقىنىڭ نېمە ئۈچۈن «ئالتۇن مازار» دەپ ئاتىلىدىغانلىقىنىڭ سەۋەبلىرىنى بىلىۋالسايمىز.

⑦ ئالىم مۇسا سايرامىي خوتەن توغرىسىدا خاس بايان بېرىپ: «خوتەن نىھايەتى كۆھنا ۋە قەدىم مەئرۇف شەھەردۇر ۋە ئادەملىرى فېئىل ئەۋزائى بىر سۆز ۋە بىر قەۋل ۋە بىئەدىل ئىتتىڧاق... ئەمما ئادەملەرغە نەزەر قىلغاندا، زەمىنلەرى ئاجىز ۋە تولاسى قۇملۇقدۇر؛ غەللە ھاسىلى ھەم كەمچىن؛ مەۋە-يەمىشلەرى سىيراب ۋە تولادۇر؛ يايلاق-بىبابانلارنى بىپايان؛ چەھار پايپىلارنى ھەم تولا ۋە زىيادەدۇرلار.» (قاراڭ: «تارىخى ھەمىدىي» قوليازما، 331-بەت) دەپ يازغان.

تەرجىمىسى: خوتەن ناھايىتى ئۇزۇن تارىخقا ئىگە، قەدىمىي ۋە مەشھۇر شەھەر؛ ئادەملىرىنىڭ خۇي-مىجەزى بىر تىل بىر دىل، مىسلىسىز ئۆم-ئىتتىپاق... ئادەملىرىگە قارىغاندا، يەر-زېمىنى ئاجىز، تولىسى قۇملۇق، ئاشلىق مەھسۇلاتىمۇ تۆۋەن؛ ئەمما مېۋە-چېۋىلىرى ئېشىپ-تېشىپ تۇرىدۇ، يايلاق-باياۋانلىرى كۆز يەتكۈسىز، ئۇلاغ چارۋىلىرىمۇ تولا ۋە جىقتۇر. (قاراڭ: يۇقىرىقى ئەسەر يېڭى تەرجىمە ئېلېكترونلۇق نۇسخا)

بۇ بايانلاردىن خوتەن خەلقىنىڭ ئىش-ئەمگەكىنى قىزغىن سۆيىدىغان، تىرىشچان؛ ئىچكى ئۇيۇمچانلىققا، ئىتتىپاقلىققا ئىگە خەلق ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز، ئەڭ مۇھىمى بۇ بايانلاردا، ئۇيغۇرلارنىڭ «بىرنى بىر دېگۈلۈك» دەيدىغان ھەقىقەتچىلىك پەلسەپىسى، ئۆم-ئىناق ياشاش پەلسەپىسى، ئىشچانلىق پەلسەپىسى، ئىش-ئەمگەكىنى سۆيۈش پەلسەپىسى ئەمەلىي مىساللار بىلەن ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. ئەھمىيەتلىك يېرى شۇكى، سوتسىيالىستىك ئىناق جەمئىيەت قۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىش تەكىتلىنىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە، ئەجدادلىرىمىزنىڭ بۇ ئىلغار پەلسەپە ئىدىيىسىگە ۋارىسلىق قىلىش ۋە ئۇنى راۋاجلاندۇرۇش بىز ئۈچۈن بىر ئۇدۇم بولغۇسى!

3

ئۇيغۇرلارنىڭ يېتىك ئالىمى ۋە تارىخشۇناسى مۇسا سايرامنىڭ ئەينى ۋاقىتتا ئۆزىنىڭ ياشىنىپ قالغانلىقىغا، تەن سالامەتلىكىنىڭ ياخشى ئەمەسلىكىگە قارىماي قولغا قەلەم ئېلىپ، بۇ زور ھەجىملىك يىرىك تارىخىي ئەسەرنى يېزىپ پۈتتۈرۈپ، بىز ئەۋلادلارغا نەمۇنە ۋە يادىكار قالدۇرغانلىقىدىن، مۇسا سايرامنىڭ ئىنتايىن ئىلىمخۇمار، ئۆز خەلقىگە، يۇرتىغا مەسئۇلىيەتچان، ۋە تەنپەرۋەر، خەلقپەرۋەر بولۇشتەك ئېسىل ئەخلاقىي-پەزىلەتكە ساھىب بىر بۈيۈك ئەجداد ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتەلەيمىزكى، بۈگۈنكى كۈندە، ئالىم بوۋىمىزنىڭ بۇ گۈزەل پەزىلىتىنى ئۆگىنىش، تۈرلۈك خىزمەتلەردە ئۇنى ئۈلگە قىلىش نەق رېئال ئەھمىيەتكە ئىگىدۇر.

كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەسكى، ئالىم مۇسا سايرامنىڭ يەتتە شەھەر ھەققىدىكى بايانلىرى بىزنى مەزكۇر ئۇيغۇر يۇرتلىرى توغرىسىدىكى تارىخىي بىلىملەر بىلەن تەمىنلەيدۇ. يەنى بىز بۇ بايانلاردىن يەتتە شەھەرنىڭ تارىخى، ئاھالىسى، جۇغراپىيىلىك ئالاھىدىلىكى، ئادەملىرىنىڭ خۇلقى-مىجەزى، سودا-تىجارەتى، خەلقىنىڭ ئۆرپ-ئادىتى قاتارلىق ئۇيغۇر تۇرمۇشىنىڭ ھەممە تەرەپلىرى بىلەن تونۇشۇپ چىقالايمىز، ئەمدى، بۇ ئالاھىدىلىكلەرنى كۈنىمىزدىكى ئەھۋاللىرىمىز بىلەن سېلىشتۇرساق، خاس ۋە ئومۇمىيەتلىك پەرقلەرنى تېپىپ چىقساق، بۇنىڭ يېڭى زاماندا، يېڭىچە قىياپەت ۋە يېڭىچە جاسارەت بىلەن ئالغا ئىلگىرىلىشىمىزگە تۈرتكىلىك رولى بولىدۇ، ئەلۋەتتە.

خۇلاسلاپ ئېيتقاندا، ئالىم مۇسا سايرامىي يازغان «تارىخى ھەمدىي» ناملىق ئەسەر بىر نادىر تارىخ كىتابى بولۇپلا قالماستىن، ئۇيغۇر يۇرتلىرىنىڭ جۇغراپىيىسى، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ پىسخولوگىيىسى، ئۆرپ-ئادىتى ۋە ياشام پەلسەپىسى قاتارلىقلار گۈزەل ئەدەبىي تىل بىلەن تويۇندۇرۇپ شەرھلەنگەن بىر قامۇستۇر. ھالبۇكى، بىز بۇ كىتابنىڭ «خاتىمە» قىسمىدا بېرىلگەن قەدىمىي ئۇيغۇر يۇرتلىرى بولغان يەتتە شەھەر ھەققىدىكى بايانلىرىدىنلا، مەزكۇر يەتتە شەھەرنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالىدىن خەۋەر تاپىمىز، شۇنداقلا شىنجاڭنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىغا ئائىت ئاز بولمىغان قىممەتلىك بىلىملەرگە، ماتېرىياللارغا ئىگە بولالايمىز. بۇلارنىڭ بىزنىڭ تۈرلۈك تەتقىقات خىزمەتلىرىمىز ئۈچۈن، پايدىلىنىش قىممىتى ۋە ئەھمىيىتى ھەقىقەتەنمۇ ئىنتايىن چوڭدۇر.

پايدىلانمىلار:

مۇسا سايرامىي: «تارىخى ھەمدىي»، قوليازما نۇسخا، 1908-يىل.

مۇسا سايرامىي: «تارىخى ھەمدىي» (يېڭى تەرجىمە، ئابدۇرەئوپ تەكلىماكانى تەرجىمىسى)، ئېلېكترونلۇق نۇسخا.

ئابدۇرەئوپ تەكلىماكانى: «چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى گرامماتىكىسى» مىللەتلەر نەشرىياتى، 2007-يىل نەشرى.

ئابدۇرەئوپ تەكلىماكانى: «مۇسا سايرامىي ۋە ئۇيغۇر تارىخى شۇناسلىقى» (ئالىم مۇسا سايرامىي تەۋەلۈتنىڭ 170 يىللىقىغا ئاتاپ)، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلىرى تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 2007-يىللىق 1-سان.

X X X X X X

ئىككى يىلدا بىر قېتىم ئۆتكۈزۈلىدىغان «جۇڭگو ئاز سانلىق مىللەتلەر قەدىمكى تىل-يېزىق تەتقىقات جەمئىيىتى ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» مەملىكىتىمىزدىكى ئاز سانلىق مىللەت ئالىملىرىنىڭ ئۆز مىللەتلىرىنىڭ كلاسسىك تىل-يېزىقىدا يېزىلغان نادىر ئەسەرلىرىنى تەتقىق قىلىش بويىچە قولغا كەلتۈرگەن يېڭى-يېڭى نەتىجىلىرىنى كۆرەك قىلىدىغان كاتتا ئىلمىي سورۇندۇر. ھالبۇكى، بۇ سورۇندا ھەمىشە بوي كۆرسىتىپ، ئۇيغۇر كلاسسىك تىل ۋە ئەدەبىياتى بويىچە ئېلىپ بېرىلغان ۋە بېرىلىۋاتقان ئەڭ يېڭى ئەمگەك سەمەرلىرىمىزنى باشقا قېرىنداشلار قاتارىدا، كۆرەك سەھنىسىگە قويۇش بىزنىڭ بۇرچىمىز ھېسابلىنىدۇ. مەن مۇشۇنداق تونۇش ئاساسىدا، ئون يىللار سەرپ قىلىپ ئىزچىل شۇغۇللىنىۋاتقان «تارىخى ھەمدىي» تەتقىقاتىدىن بىر ئۆرنەك قىلىپ، يۇقىرىقى ئەسىرىمنى يىغىننىڭ

مۇھاكىمىسىگە قويدۇم ۋە مەزكۇر ئىلمدارلار سورۇنىنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشتىم. بۇمۇ مېنىڭ كاشغەرىي يىلىمى مەنىدار ۋە رەڭدار قىلغان ئەھمىيەتلىك كەچمىشىم بولۇپ خاتىرەمدىن مەزمۇت ئورۇن ئالدى.

كاشغەرىي شۇناسلىق تۈركىيەدە

مۇشۇ 2008-يىلىنىڭ ئىچىدە، «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» نى قۇتلۇقلاش يۈزىسىدىن يالغۇز بىر تۈركىيەدىلا ئىستانبۇل، ئەنقەرە ۋە رىزە قاتارلىق شەھەرلەردە بەش قېتىم كەڭ كۆلەملىك خاتىرىلەش ۋە ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنلىرى ئۆتكۈزۈلدى. مەن بۇ يەردە، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى ئاتا تۈرك تىلى ۋە تارىخ ئالىي كومىتېتىغا قاراشلىق تۈرك تىلى قۇرۇمى (تىل-يېزىق كومىتېتى) نىڭ تەكلىپىگە بىنائەن بېرىپ، «6-نۆۋەتلىك تۈركىي تىللىرى قۇرۇلتىيى» غا قاتنىشىش ئەھۋالىمنى قىسقىچە خاتىرىلەپ ئۆتىمەن:

ئەنقەرەدىكى تەنتەنە

2008-يىلى 10-ئاينىڭ 18-كۈنى كەچ سائەت بېيجىڭ ۋاقتى 11دىن 55 مىنوت ئۆتكەندە، «تۈرك ھاۋا يوللىرى» غا ئائىت ئايروپىلان بىلەن، تۈركىيەگە سەپەر قىلدىم. ئون سائەت ئۇچقاندىن كېيىن، تۈركىيە ۋاقتى بىلەن، 19-ئۆكتەبىر سەھەر سائەت بەش يېرىمدە، «ئىستانبۇل ئاتا تۈرك خەلقئارا ئايروپىلان قونۇقى» غا سالامەت قوندۇق. ئىستانبۇل ئايروپىلان قونۇقىدا بىر ئاز دەم ئالغاندىن كېيىن، سائەت توققۇزىنىڭ ئايروپىلانى بىلەن تۈركىيەنىڭ پايتەختى ئەنقەرەگە يۈرۈپ كەتتىم. قىرىق بەش مىنوت ئۇچۇپ، ئەنقەرە «ئەسەن بۇغا ئايروپىلان قونۇقى» غا يېتىپ كەلدۇق.

تۈركىيە تىلى قۇرۇمى ھەر تۆرت يىلدا بىر قېتىم تۈركىي تىللىرى قۇرۇلتىيى ئۆتكۈزۈلدى. مەزكۇر «6-نۆۋەتلىك تۈركىي تىللىرى قۇرۇلتىيى» 10-ئاينىڭ 20-كۈنىدىن 25-كۈنىگىچە پايتەخت ئەنقەرەدىكى «بىلكەنت مېھمان سارىيى» دا تەنتەنەلىك ئۆتكۈزۈلدى. بۇ قېتىملىق قۇرۇلتاينىڭ باش ماۋزۇسى «مەھمۇد كاشغەرىي تۇغۇلغانلىقىنىڭ 1000 يىللىقىنى خاتىرىلەش» ۋە «تۈركىيە يېزىق ئىنقىلابىنىڭ 80 يىللىقىنى قۇتلۇقلاش» ئىدى. دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىن كەلگەن 500 رەسمىي ۋەكىل ۋە شۇ قەدەر تەكلىپلىك ئىشتىراكچىلار قاتناشقان ئېچىلىش مۇراسىمى 20-ئۆكتەبىر چۈشتىن بۇرۇن سائەت ئون يېرىمدا، بىلكەنت مېھمان سارىيىنىڭ يىغىن زالىدا، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ زوڭتۇڭى ئابدۇللاھ گۈل ۋە زوڭلى رەجەب تاييىب ئەردوغاننىڭ قەدەم تەشرىپ قىلىشى بىلەن، تولىمۇ داغدۇغىلىق ئۆتكۈزۈلدى. يىغىن زالى سەھنىسىگە ئېسىلغان كاتتا پىلاكاتنىڭ ئوڭ تەرىپىدە، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرغۇچىسى مۇستاپا كەمال ئاتا تۈركىنىڭ يېزىق ئۆزگەرتىش ئىنقىلابىغا يېتەكچىلىك قىلىۋاتقانلىقى تەسۋىرلەنگەن رەسىم چۈشۈرۈلگەن؛ سول تەرىپىگە بولسا، قەشقەر ئوپالدىكى مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىگاھىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان بۈيۈك ئەجدادىمىز مەھمۇد

كاشغەرىي ھەيكىلىنىڭ سۈرىتى ئۇ سىزغان دۇنيا خەرىتىسىنىڭ سۈرىتى بىلەن بىللە تولمۇ روشەن ۋە كۆركەم گەۋدىلىنىپ تۇراتتى. ئېچىلىش مۇراسىمىدا، ئالدى بىلەن، مەھمۇد كاشغەرىي باش بولغان ئەجدادلارغا ئەسلىش تەزىيىسى قىلىندى؛ ئارقىدىن، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ دۆلەت مارشى - ئىستىقلال مارشى جاراڭلىق ئوقۇلدى. ئارقىدىن، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ شۇ تاپتىكى زوڭلىسى رەجەب تاييىب ئەردوغان تولۇپ تاشقان مۇھەببەتلىك تەبرىك سۆزى سۆزلىدى؛ ئارقىدىن، تۈرك تىل - يېزىق كومىتېتىنىڭ باشلىقى پروفېسسور، دوكتور شۈكۈرۇ خالۇك ئاكالىن ئەپەندى نۇقتىلىق نۇتۇق سۆزلىدى.

ئۇ نۇقتىدا، 5-نۆۋەتلىك تۈركىي تىللار قۇرۇلتىيى ئۆتكۈزۈلگەن 2004-يىلىنىڭ مابەينىدە، تۈركىيە تىل - يېزىق كومىتېتى تەرىپىدىن ئىشلەنگەن ھوسۇللۇق خىزمەتلەر مېغىزلىق بايان قىلىدى. بۇ 2008-يىلىنىڭ «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» بولغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن ئۆتكۈزۈلگەن پائالىيەتلەر ۋە قىلىنغان ۋە يەنە قىلىنىدىغان خىزمەتلەردىن ئۇچۇرلار بەردى. پروفېسسور، دوكتور شۈكۈرۇ خالۇك ئاكالىن ئەپەندىنىڭ نۇقتىلىق نۇتۇقىنىڭ ئارقىسىدىن، «مەھمۇد كاشغەرىي» ماۋزۇلۇق بىر ھۆججەتلىك فىلىم كۆرسىتىلدى. فىلىمدە، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىجتىكار ۋە مۆجىزىكار ھاياتى مېغىزلىق بايان ۋە چاتما سىزما رەسىملەر ئارقىلىق، شۇ قەدەر جانلىق تەسۋىرلەنگەن ئىدىكى، ئۇ دۇنياۋى بۈيۈك ئالىمنىڭ ئەۋلادى بولغان ھەر ئىنساننى ھاياجان ۋە ئىپتىخارلىقنىڭ يۈكسەك ھوزۇرىغا چۈمۈلدۈرۈپتەتتى.

20-ئۆكتەبىر چۈشتىن كېيىندىن باشلاپ، گۇرۇپ - گۇرۇپلارغا بۆلۈنگەن ئالىملار ئىلمىي ماقالە ئوقۇش ۋە مۇھاكىمە قىلىشنى باشلىۋەتتى. مەن تەقسىم بولۇنغان گۇرۇپ مەزكۇر مېھمانخانىنىڭ «فۇرات» زالىغا توپلاندىم. مېنىڭ نۆۋىتىم شۇ 20-ئۆكتەبىر چۈشتىن كېيىن سائەت ئۈچتە كەلدى. مەن ئېلىپ كەلگەن ئىلمىي ماقالەمنى ئۆزۈم رېپىتسىيە ۋە فىلىم مۇدىرى بولۇپ ئىشلىگەن «مەھمۇد كاشغەرىي يىلىدىكى ئوپال مەقبەرە زىيارىتى» ناملىق ئون بەش مىنۇتلىق ھۆججەتلىك فىلىم بىلەن بىللە بايان قىلىپ ئۆتتۈم. فىلىمدە، بېيجىڭ مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئۇيغۇر تىل - ئەدەبىيات فاكۇلتېتىنىڭ مەن يېتەكچى بولغان قىزىق نەپەر ئوقۇغۇچىسىنىڭ بېيجىڭدىن قەشقەر ئوپالغا بېرىپ، 2008-يىلى 7-ئاينىڭ 25-كۈنى بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مەقبەرىسىنى تاۋاپ قىلغانلىقى تەسۋىرلەنگەندى. تۈرلۈك دۆلەتلەردىن كەلگەن يىغىن ئەھلى فىلىمنى زور قىزىقىش بىلەن كۆردى. مۇھاكىمە ۋاقتىدا، ئۇلار ئارقا - ئارقىدىن پىكىر بايان قىلىپ: «تەكلىماكانى ئەپەندى، سەن بىزنى كاشغەرگە ئاپىرىپ كەلگەندەك بولدۇڭ. بىز شۇ تاپتا، بۈگۈنكى كاشغەرنى ۋە ئۇ يەردە ياشاۋاتقان ئۇيغۇر تۈركلىرىنى كۆردۈق. ئۈستىگە مەھمۇد كاشغەرىي مايكىسىنى كىيگەن، مەيدىسىگە كاشغەرىينىڭ خاتىرە ئىزىكىنى تاقىغان ئەۋلادلارنىڭ ئورتاق بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ

مەقبەرىسىنى ئېھتىراملىق قوللىرىنى سۆيۈنۈش مەيدىسىگە قويغان ھالدا، ئايلىنىپ تاۋاپ قىلغانلىقىنى كۆرگەنمىزدە تولىمۇ ھاياجانلاندىق...»، «سەن ئۆزۈڭ باش رول ئېلىپ ھازىرلىغان بۇ ھۆججەتلىك ئىلمىي فىلىم - سېنىڭ بۇ ئىلمىي ئەسىرىڭ بەك كاتتا ئەمگەك بولۇپتۇ. جانلىق كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتى دېگەن مانا شۇ، ساڭا ئاپىرىن ۋە تۈگمەس تەشەككۈرلەر ئېيتىمىز!» دېيىشتى. ئالىملارنىڭ چىن يۈرىكىدىن چىققان تەستىقلاش سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، ھاردۇقۇم چىققاندا ك بولدى، ھەقىقەتەنمۇ مەنۇن بولدۇم.

قۇرۇلتاي ئەسناسىدا، 10-ئاينىڭ 23-كۈنى چۈشتىن كېيىن، تۈركىيە دۆلەتلىك رادىئو ئىستانسىسى ئۇيغۇرچە ئاڭلىتىش بۆلۈمى مۇخبىرنىڭ زىيارىتىنى قوبۇل قىلدىم.

سوئال: تەكلىماكانى ئەپەندىم، تۈركىيە دۆلەتلىك رادىئو ئىستانسىسى «تۈركىيە ئاۋازى» قانلى مۇشۇ 9-ئايدىن باشلاپ ئۇيغۇر تىلىدا پۈتۈن دۇنياغا ئاڭلىتىش بېرىشنى يولغا قويدى، بۇ ئەھۋالغا سىز قانداق قارايسىز؟

جاۋاب: مەن تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى دۆلەتلىك رادىئو ئىستانسىسىنىڭ مەخسۇس ئۇيغۇرچە ئاڭلىتىش بۆلۈمى قۇرۇپ، «تۈركىيە ئاۋازى» قانلىدىن ئاڭلىتىش بېرىشنى باشلىغانلىقىنى چىن قەلبىمدىن قۇتۇلۇۋالاي مەن. مېنىڭچە، بۇ ئەمەلىيەتتە، مۇشۇ 2008-يىلىنىڭ «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» بولغانلىقىنى ئەمەلىي ھەرىكەت بىلەن تەبىرىكلەش بويىچە ئۈمىدىم شۇكى، بۇ ئۇيغۇرچە ئاڭلىتىش تۈركىيە خەلقى بىلەن جۇڭگو خەلقىنىڭ دوستلۇقىنى كۈچەيتىش ۋە بىر-بىرىنى چۈشۈنىشىنى ئىلگىرى سۈرۈش يولىدا ئىجابىي ۋە ئەمەلىي رول ئوينىغۇسى!

سوئال: سىز بۇ قېتىم تۈركىيەگە كېلىپ، بۇ 6- نۆۋەتلىك خەلقئارالىق تۈرك تىلى قۇرۇلتىيىغا قاتنىشىپسىز. مۇشۇ قۇرۇلتاي ھەققىدىكى تەسىراتىڭىزدىن ئازراق سۆزلەپ بەرسىڭىز قانداق؟

جاۋاب: بولدى. مەن بۇ قېتىم ئالتىنچىسى بولغان خەلقئارالىق تۈركىي تىل قۇرۇلتىيىغا تەكلىپ بىلەن قاتناشتىم. مەندىن باشقا، جۇڭگونىڭ بېيجىڭ ۋە ئۈرۈمچى قاتارلىق جايلاردىن كەلگەن يەنە ئالتە نەپەر ئۇيغۇر بىلىم ئىنسانى بار. تەسىراتىمچە، بۇ قۇرۇلتاينىڭ «مەھمۇد كاشغەرىي تۇغۇلغانلىقىنىڭ مىڭ يىللىقىنى خاتىرىلەش» نى بىر ئاساسىي ماۋزۇ قىلغانلىقى تولىمۇ ئەھمىيەتلىك بولغان. خەۋەردار بولۇشىمىزچە، دۇنيادىكى ئوتتۇز تۆرت دۆلەتتىن كەلگەن بەش يۈز نەپەر رەسمىي ۋەكىل قاتناشقان بۇ قۇرۇلتايغا جەمئىي تۆرت يۈز ئوتتۇز سەككىز پارچە ئىلمىي ماقالە سۇنۇلغان بولۇپ، بۇ ئىلمىي ماقالىلارنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمىنى كاشغەرىي شۇناسلىق ۋە «دېئۇنۇلۇغات تۈرك» ھەققىدە يېزىلغان

ئىلمىي ماقالىلار ئىگىلەيدىكەن. تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ زوڭتوڭ ۋە زوڭلىسىمۇ قاتناشقان قۇرۇلتاينىڭ ئېچىلىش مۇراسىمىدا قويۇلغان ھۆججەتلىك ئىلمىي فىلىم «مەھمۇد كاشغەرىي» تولىمۇ ياخشى ھازىرلىنىپتۇ. سىزما رەسىملەر كىرىشتۈرۈلۈپ بېرىلگەن چۈشەندۈرۈشلەر ناھايىتى ئىلمىي ۋە جانلىق بولۇپتۇ. يىگىرمە مىڭتىن بۇ فىلىمنى باشتىن-ئاخىر ھاياجان ئىچىدە كۆردۈق. فىلىمنىڭ تۈگەنچە كەلىمىسى بولغان «مىڭ ياشا، مەھمۇد كاشغەرىي ۋە يەنە مىڭلارچە يىللار! Bin yaşa Kaşgali Mahmud ve binlerce» دېگەن شوئار ھەممىدىن تولا بىز ئۇيغۇرلانىڭ قەلبىنى بەكرەك زىل-زىلگە سالدى، دەپ ئويلايمەن.

كاشغەرىي شۇناس شۈكرو خالۇك ئاكالىنى زىيارەت

10-ئاينىڭ 24-كۈنى چۈشتىن كېيىن، تۈركىيە تىل-يېزىق كومىتېتىنىڭ نۆۋەتتىكى مۇدىرى، مۇشۇ 2008-يىلى، تۈرك تىل قۇرۇمى نەشرىياتى تەرىپىدىن ئەنقەرەدە نەشر قىلىنغان «مىڭ يىل بۇرۇن ۋە مىڭ يىل كېيىن - مەھمۇد كاشغەرىي ۋە دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» ناملىق رەسىم ۋە سۈرەتلىك ئوقۇشلۇق كىتابنىڭ ئاپتورى، ئاتاقلىق كاشغەرىي شۇناس، پروفېسسور، دوكتور شۈكرو خالۇك ئاكالىن ئەپەندىنى «6-نۆۋەتلىك تۈركىي تىللىرى قۇرۇلتىيى» نىڭ قوماندانلىق ئىشخانىسىدا زىيارەت قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولدىم.

- مەرھابا، تەكلىماكانى ئەپەندى، سەن ئەڭ ئۇزاقتىن كەلگەن ئەڭ يېقىن قېرىنداشىمىسەن، خوش كەلدىڭ! - دېدى ئۇ كۈلۈپ تۇرۇپ. مەن ئۇنىڭ شۇنچە ئالدىراش ئەھۋالىدا، ۋاقىت چىقىرىپ مېنىڭ زىيارىتىمنى قوبۇل قىلغانلىقى ئۈچۈن تەشەككۈر ئېيتتىم. ئۇزۇن ئارالاشش ئارقىلىق، ئۇنىڭ بىلەن يېقىندىن تونۇشۇش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن بولدىم.

پروفېسسور، دوكتور شۈكرو خالۇك ئاكالىن، ئەر، 1956-يىلى 1-ئاينىڭ 22-كۈنى، جەنۇبىي تۈركىيەدىكى ئادانا شەھىرىنىڭ تۆپەباغ رايونىدا دۇنياغا كەلگەن. ئۇ 1963-يىلىدىن 1968-يىلىغىچە ئادانا شەھىرىدىكى «جەلالەتتىن سەيپان باشلانغۇچ مەكتىپى» دە، 1968-يىلىدىن 1972-يىلىغىچە «ئۆزەل سەيپان نۇر تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپى» دە، تولۇق ئوتتۇرنى بولسا، 1972-يىلىدىن 1975-يىلىغىچە ئىستانبۇلدىكى «فاتمە ئوغۇللار تولۇق ئوتتۇرا مەكتىپى» دە ئوقۇغان. 1975-يىلىدىن 1979-يىلىغىچە ئىستانبۇل ئۇنىۋېرسىتېتى ئەدەبىيات ئىنستىتۇتىنىڭ تۈرك تىل-ئەدەبىياتى فاكۇلتېتىدە ئوقۇغان. 1987-يىلى، «سالتۇقنامە ئۈستىدە تەتقىقات» ماۋزۇلۇق دوكتورانت دېسسىرتاتسىيە ئەسىرى (تېزى) نى مۇۋەپپەقىيەتلىك تاماملاپ، «ئەدەبىيات دوكتورى» ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن. 1989-يىلى ئادانا شەھىرىدىكى چوقۇر ئوۋا ئۇنىۋېرسىتېتى پەن-ئەدەبىيات

ئىنستىتۇتنىڭ تۈرك تىل - ئەدەبىيات فاكولتېتىغا لېكتور ئوقۇتقۇچىلىققا قوبۇل قىلىنغان. 1990-يىلى دوتسېنت، 1996-يىلى بولسا، پروفېسسور بولغان. 1993-يىلىدىن 2001-يىلىغىچە، چۇقۇر ئوۋا ئۇنىۋېرسىتېتى تۈرك تىلى فاكولتېتىنىڭ مۇدىرى بولغان. 2001-يىلى 4-ئاينىڭ 15-كۈنى، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى ئاتا تۈرك تىل ۋە تارىخ ئالىي كومىتېتى قارمىقىدىكى تۈرك تىلى قۇرۇمىنىڭ باشلىقىغا تەيىنلەنگەن. ئۇ ھازىرغىچە «ئەبۇلخەيرى: (سالتۇقنامە)»، ئۈچ توم، كلاسسىك تېكىست تەتقىقاتى ئەسىرى (1989-1993-يىللار، ئەنقەرە)، «شور تىلى لۇغىتى» (1995-يىلى، ئادانا)، «ئانا يۇرتتىن ئانا يۇرتقا سەپەر» (ساياھەت خاتىرىسى، 1995-يىلى، ئادانا)، «تەلەئۇت شىۋە لۇغىتى» (2000-يىلى، ئەنقەرە)، «تۈرك تىلى لۇغىتى» (10-نەشىرى، 2005-يىلى)، «باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى لۇغىتى» (2005-يىلى)، «باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ئۈچۈن يېزىقچىلىق قوللانمىسى» (2005-يىلى)، «يېزىقچىلىق قوللانمىسى» (2005-يىلى، ئەنقەرە) قاتارلىق ئون توم كىتاب ۋە «مۇستافا كەمال ئاتا تۈرك دەۋرىدىكى تۈرك تىلى ۋە تۈرك تىلى قۇرۇمى»، «جۇمھۇرىيەت دەۋرىدىكى تۈرك تىلى» قاتارلىق ئاتىمىش پارچىدىن ئارتۇق ئىلمىي ماقالە ئېلان قىلغان ھوسۇللۇق بىر ئالىمدۇر.

- مەن جۇڭگوغا ئۈچ قېتىم باردىم، ھەر بارغىنىمدا، قەشقەر ئوپالغا بېرىپ، بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىي مەقبەرىسىنى زىيارەت قىلدىم. «مىڭ يىل بۇرۇن ۋە مىڭ يىل كېيىن - مەھمۇد كاشغەرىي ۋە دىۋانۇ لۇغاتى تۈرك» ناملىق رەسىم ۋە سۈرەتلىك ئوقۇشلۇق كىتابىمىدىكى كاشغەرىي بوۋىمىزنىڭ قەبرىگىغا ئائىت سۈرەتلەرنى مەن ئۆزۈم تارتقان! - دېدى خالۇك ئەپەندى تولىمۇ ئىپتىخارلانغان ۋە غۇرۇرلانغان قىياپەتتە. مەھمۇد كاشغەرىي سەن-بىزنىڭ بۈيۈك شاھ ئالىمىمىز، داھىي ئالىمىمىزدۇر. ھالبۇكى، كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتى پۈتكۈل تۈركولوگىيە ساھەسىدە، باشقا ھەر قانداق تەتقىقاتنى مول ئۆرنەكلەر بىلەن تەمىنلەيدىغان ۋە يېتەكلەيدىغان مەڭگۈلۈك تەتقىقات ماۋزۇيىمىز بولىدۇ، ئەلۋەتتە!

مەن پروفېسسور، دوكتور شۇكرۇ خالۇك ئەپەندى بىلەن 2001-يىلى 10-ئايدا، ئەنقەرەدە تونۇشقان. ئۇ چاغ مېنىڭ تېخى ئەنقەرە ئۇنىۋېرسىتېتىدە دوكتورانت ۋاقتىم ئىدى. شۇندىن بۇيان، بىزنىڭ ئۆز ئارا سالام سائېتىمىز بار. سەككىز يىللىق تونۇشلۇق تەسراتىمىدىن ئېلىپ ئېيتسام، خالۇك ئەپەندى يۈكسەك غايىلىك، تىرىشچان، پائالىيەتچان ۋە ئىشچان بىر ئالىم. ئۇ گەپنى پۈتۈن - پۈتۈن قىلىدۇ. ئەمما، ئىشنىمۇ جىدەلەپ قىلىدۇ، «قىلمەن» دېگەن ئىشىدىن بىر نەتىجە چىقارمىغىچە «بولدى» قىلمايدۇ. ئالايلىق، 2008-يىلى بېيجىڭدا، تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى تۈرك تىلى قۇرۇمى بىلەن جۇڭگو بېيجىڭ مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئورتاق ئۇيۇشتۇرغان «مەھمۇد كاشغەرىي تۇغۇلغانلىقىنىڭ

مىڭ يىللىقنى خاتىرىلەش خەلقئارا ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» بولۇپ ئۆتتى. تارىختا تۇنجى قېتىم بولغان مەزكۇر خەلقئارالىق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى دەل مۇشۇ شۇكرۇ خالۇك ئاكالىن ئەپەندىنىڭ تەكلىپى ۋە بوشاشماي تىرىشچانلىق كۆرسىتىشى نەتىجىسىدە روياپقا چىققان. مەزكۇر يىغىننىڭ ۋاقتىدا ۋە يۇقىرى سەۋىيىلىك ئېچىلىشنى كاپالەتكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن، ئۇ ئىككى قېتىم بېيجىڭغا بېرىپ، مەخسۇس كېڭەش ۋە مۇزاكىرىلەرگە ئىشتىراك قىلدى، ئەڭ ئۇششاق ئىشلارغىچە ئۆزى قول تىقىپ ئىشلىدى.

- كاشغەرىيە ئىلمىي يالغۇز تۈركىيەگە ياكى جۇڭگوغىلا تەئەللۇق ئىلىم ساھەسى ئەمەس، بەلكى پۈتۈن دۇنياغا تەئەللۇق خەلقئارالىق بۈيۈك ئىلىم ساھەسىدۇر. كاشغەرىيە بوۋىمىز باشلاپ بەرگەن سېلىشتۇرما تىلشۇناسلىق ئىلمى ۋە ئۇنىڭ ھىدايەتكار تۆھپىسى خەلقئارا ئالىملارنىڭ ئورتاق قايىللىقىدىن ۋە ماقۇللۇقىدىن ئۆتكەنلىكى ئۈچۈنلا 2008-يىلى «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىيە يىلى» بولالدى. ھالبۇكى، كاشغەرىيە ئىلمىنىڭ زامانغا مۇناسىپ تەرەققىياتى ئۈچۈن، سەن-بىز بارلىقىمىزنى بېغىشلىشىمىز كېرەك،- دېدى خالۇك ئەپەندى زىيارەتتە ئاخىرىدا ئۆزىگە خاس بىر خىل قەتئىيەت بىلەن.

شۇنداق، كاشغەرىيە ئىلمى بىر دۇنياۋى ئىلىم. ئۇنىڭ بىلەن شۇغۇللىنىش، شۇغۇللانغاندىمۇ پروفېسسور، دوكتور شۇكرۇ خالۇك ئەپەندىدەك ئىخلاس بىلەن، ئىزچىللىق بىلەن ۋە جاسارەت بىلەن شۇغۇللىنىش ئىنسان ھاياتىنى مەنلىك، ئەھمىيەتلىك ۋە ئەبەدىيلىك قىلدۇ.

خالۇك ئەپەندىم تولىمۇ ئالدىراش بولغاچقا، مېنىڭ خاس زىيارىتىم ئاران يىگىرمە بەش مىنۇت داۋاملىشىپتۇ. بىراق، ئۆزۈم چىن كۆڭلۈمدىن قايىل بولغان بىر كاشغەرىيە ئىلمىنى نەق سۆزۈمدا زىيارەت قىلىپ، بىر قەپەز دىلگە شىششۇالغىنىم ئۈچۈن تولىمۇ مەمنۇن بولدۇم.

كاشغەرىيە ئىلمى ئۆز تۈركىيە خانىمى زىيارەت قىلىش

ئاتاقلىق يازغۇچى پەرھات جىلان ئۆزىنىڭ ئۇزۇن يىللىق تەتقىقاتى ئاساسىدا، 1994-يىلى، تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىيە» نى يېزىپ ئېلان قىلىپ، ئالدى بىلەن ئۇيغۇر كاشغەرىيە ئىلمىنىڭ تۆھپىكارى بولغان بولسا، تۈركىيەلىك ئۆز تۈركىيە خانىمى ئۇنى 2006-يىلى، ھازىرقى زامان تۈركچىسىگە تەرجىمە قىلىپ ئېلان قىلىپ، دۇنيا كاشغەرىيە ئىلمىنىڭ ئىپتىخارلىق بىر تۆھپىكارى بولدى، دەپ قارايمەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، تۈركىيەدە بولغان كۈنلىرىمدە، بۇ تۆھپىكار ئەدەب ۋە تەرجىماننى زىيارەت قىلىش ۋە ئۇنىڭغا يۈز تۇرانە تۇرۇپ ئۆز رەھىمىنى ئىپتىش ۋە قايىللىقىنى بىلدۈرۈشنى بىر بۇرچ ھېسابلىدىم.

10-ئاينىڭ 28-كۈنى، مەن ئىستانبۇللۇق ئۇيغۇر ئىلىم ئادىمى. بۇرادىرىم ئابدۇلئەزىز ھاجىم بىلەن بۇ قېتىم ئەنقەرەدە ئۆتكۈزۈلگەن «6-نۆۋەتلىك تۈركىي تىللار قۇرۇلتىيى» غا قاتنىشىش جەريانىدا تونۇشقان ياپونىيىلىك ئۇيغۇر بىلىم ئادىمى ھاجى قۇتلۇق قادىرىيلارنىڭ ھەمراھلىقىدا، كاشغەرىيىشۇناس ئۆزتۈرك خانىمى ئۆيىدە زىيارەت قىلىشقا مۇشەرىپ بولدۇم.

ئۆزتۈرك خانىم ئىستانبۇل شەھرىنىڭ ياۋروپا قىسمىدىكى مارمارا دېڭىز بوغىزىنىڭ غەربىي قىرغىقىغا جايلاشقان «يېڭى كۆي» مەھەللىسىدىكى «سەلجۇق» قورۇسىدا ئولتۇرۇشلۇق ئىكەن. ئالتىنچى قەۋەتتە بولغان ئۆينىڭ دېرىزىسىدىن مارمارا بوغىزى ۋە ئۇنىڭدا ئۇزۇپ يۈرگەن پاراخوتلار ئويۇچۇق كۆرۈنۈپلا تۇرىدىكەن. بىز ئېھتىرام بىلەن زىيارەتكە كەلگەن بۇ كۈنى، ئىستانبۇلدا ھاۋا تولىمۇ ئوچۇق بولۇپ، دېرىزىدىن كىرىپ تۇرغان راھەت، ساپ، سالقىن ھاۋا سۆھبىتىمىزنى تەبىئىي گۈزەل مۇھىت بىلەن زىننەتلەپ تۇراتتى گويا.

- مەھمۇد كاشغەرىي بوۋىمىزنىڭ ئۆرنەك ھاياتى مېنى بالىلىق ۋاقتىمىدىن تارتىپ، ئىلىم يولىدا دادىل مېڭىشقا رىغبەتلەندۈرۈپ كەلمەكتە،- دەپ سۆز باشلىدى ئاتىمىش ياشلاردىكى ئۆزتۈرك خانىم،- پەرھات جان ئەپەندى يازغان تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىي» نى كۆرگەن شۇ بىرىنچى كۈندىن باشلاپلا، ئۇنى تۈركچىگە تەرجىمە قىلىش نىيىتىگە كەلدىم. بىراق، مەن بىر نەرسە تەرجىمە قىلسام، ئۇياندىن ئېلىپلا، بۇياندىن تەرجىمىگە چۈشۈپ كېتەلمەيمەن. ئەكسىچە، ئالدى بىلەن تېكىستنى قايتا-قايتا ئوقۇيمەن، ئاندىن، تېكىست مەزمۇنىنى مۇلاھىزە قىلىپ، تىل پاساھىتى-گۈزەللىكىنى، ئىپادە ئۆزگىچىلىكلىرىنى ئۆزلەشتۈرۈۋېلىشقا تىرىشىمەن. ئاندىن، رەسمىي تەرجىمە قىلىشنى باشلايمەن.

- ھەقىقەتەنمۇ ئەستايىدىل تەرجىمانىكەنسىز،- دېدىمەن، سەممىي قايىللىق تۇيغۇم بىلەن.

- مەن بۇ كىتابنى ئىككى قېتىم تەرجىمە قىلغان بولدۇم، قاراڭ،- دەپ مۇنداق بىر كەچمىشنى سۆزلەپ بەردى ئۆزتۈرك خانىم،- مەن بۇ كىتابنىڭ ئۇيغۇرچىسىنى 1998-يىلى كۆردۈم. بىر قانچە قېتىم ئوقۇپ چىقتىم. ئاندىن تەرجىمە قىلىشقا باشلىدىم. تەرجىمىنى 1999-يىلىنىڭ ئاخىرىدا تاماملاپ، نەشرگە تاپشۇرۇپ قويۇپ، خىزمەت مۇناسىۋىتى بىلەن گىرمانىيىگە كېتىپ قالدۇم. گىرمانىيىدە ئۇزاقراق تۇرۇپ قالدۇم. قايتىپ كەلسەم، كىتاب تېخىچە نەشرىدىن چىقماپتۇ. نەشرىياتقا بېرىپ سۈرۈشتۈرسەم، كىتابنىڭ ئورگانىنى تېپىپ بېرەلمىدى. دېمەك، تەرجىمە ئەسىرىم نەشرىياتتا يوقىلىپ كېتىپتۇ. كۆپ رەنجىدىم. بىراق، رەنجىشتىن ھېچ نەتىجە چىقمىدى، (ھەي،

قىسمەت! دېدىم-دە، قايتىدىن تەرجىمە قىلىشقا مەجبۇر بولدۇم. ئىككىنچى قېتىملىق تەرجىمىنى 2004-يىلى باشلاپ، 2005-يىلى ئاخىرلاشتۇردۇم.

- قايتا تەرجىمە قىلىش سىزگە ئېغىر تۇيۇلمىدىمۇ؟- ئۆز كەچمىش ۋە تەسىراتلىرىمغا سېلىشتۇرۇپ، قىزىقىپ سوردىم.

- توغرا تەخمىن قىلىدىغىز، تەكلىماكانى ئەپەندىم، دېدى ئۆزتۈرك خانىم سەممىي قىياپەتتە،- ئېغىر كەلدى. ئەمما، دەرھال ئۆزۈمنى ئوڭشاشقا باشلىدىم. كىم بىلىر، مەھمۇد بوۋانىڭ ھارمىس-تالىماس روھى مەدەتكار بولدى بولغاي ماڭا!- ئۇ ئۆز سۆزىدە داۋام قىلدى،- ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ كىتابنى نەشر قىلىشقا سۆز بەرگەن «كائۇس نەشرىياتى» نىڭ باشلىقى مۆھتەرەم مەھمەت چىقىچى ئەپەندى مېنى سەممىي رىغبەتلەندۈردى ۋە ھەر تەرەپتىن قوللىدى. مەسئۇل مۇھەررىر سەدا دارجان چىقىچى ئەپەندىم بىر قانچە قېتىم مېنى چاقىرتىپ، ئەسەردىكى ئاتالغۇلار، باياندىكى ئۆزگىچىلىكلەر ئۈستىدە مەن بىلەن مۇزاكىرە قىلىپ، ئەسەرنىڭ ئۇيغۇرچىسى بىلەن تۈركچە تەرجىمىسىنىڭ ئوخشاشلا گۈزەل، پاساھەتلىك چىقىشى ئۈچۈن خالىس تىرىشچانلىق كۆرسەتتى. شۇنداق قىلىپ، مەن تەرجىمە قىلغان تارىخىي رومان «Kaşgarlı Mahmud» (مەھمۇد كاشغەرىي) 2006-يىلى بەش مىڭ تىراژ بىلەن نەشرىدىن چىقتى. بۇ ھالدا، مېنىڭمۇ ھاردۇقۇم چىقتى، ناھايىتى مەنۇن بولدۇم....

شۇ تەرىقىدە، بىزنىڭ زىيارىتىمىز بىر سائەتچە داۋام قىلدى. ئۆزتۈرك خانىمنىڭ مەزكۇر تارىخىي رومانى تەرجىمە قىلىش جەريانىدا، ئۆزىنىڭ سىغدۇرگەن ئەجىب-ئەمگىكىدىن تولراق باشقىلارنىڭ ئۆزىنى قانداق قوللىغانلىقى ۋە ئەمەلىي ياردەمدە بولغانلىقىنى گەۋدىلەندۈرۈپ پىكىر قىلىشى مېنى ئالاھىدە تەسىرلەندۈردى. مەن بۇ قېتىم ئەنقەرە ۋە ئىستانبۇلدا كۆرۈشكەن ئۇيغۇر قېرىنداشلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك «مەھمۇد كاشغەرىي» رومانىنىڭ تۈركچە تەرجىمىسىنىڭ خۇددى ئۇيغۇرچىسىغا ئوخشاشلا گۈزەل، پاساھەتلىك چىققانلىقىنى ئېيتىشقانلىقى ئېسىمگە كەلدى. بۇ ھالدا، ئەدەب، تەرجىمان ئۆزتۈرك خانىمغا بولغان ھۆرمىتىم تېخىمۇ ئاشتى.

- كاشغەرىي شۇناسلىق بويىچە يەنە قانداق خىزمەت پىلانىڭىز بار، بىلىشكە بولۇرمۇ؟- سوردىم مەن زىيارىتىم ئاخىرلىشاي دېگەندە.

- مەھمۇد كاشغەرىي بوۋىمىز ھەققىدىكى تەتقىقاتنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش ۋە بۇ ئارقىلىق ئەۋلادلارنى تەربىيەلەش يولىدا قىلىدىغان ئىشلار ناھايىتى كۆپ مېنىڭچە،- دېدى ئۆزتۈرك خانىم ئۇزاققا كۆز

تىكىپ تۇرۇپ، - مەن نۆۋەتتە، پەرھات جىلاننىڭ مۇشۇ رومانى ئاساسدا، «مەھمۇد كاشغەرىي» نىڭ كىنو سىنارىيىسىنى يېزىۋاتىمەن. مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلار مېنى ياخشى قوللاۋاتىدۇ. سىنارىيەم مۇۋەپپەقىيەتلىك پۈتسە، «مەھمۇد كاشغەرىي» نىڭ كىنوسى ئىمكان بار بۇرۇنراق روياپقا چىقسا، دېگەن ئارزۇدا جىدەللەپ ئىشلەۋاتىمەن.

ئۆزتۈرك خانىمىنىڭ تولۇپ تاشقان ئىشەنچ بىلەن ئېيتقان بۇ سۆزلىرى مېنى ھەم ھاياجانلاندىردى ھەم روھلاندىردى. مەن بۇ قېتىم تۈركىيەدە ئېلىپ بارغان ئون ئۈچ كۈنلۈك ئىلىم زىيارىتىم جەريانىدا ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن ۋە ئۆز قۇلقىم بىلەن ئاڭلىغانلىرىم ئاساسدا، شۇنى ئېنىق ھېس قىلىدىمكى، بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىلىمپەرۋەرلىك روھى تۈركىيەدە ئىرىپان غۇنچىلىرىنى ئۆزلۈكسىز پورەكلەپ ئېچىلدۇرۇۋېتىپتۇ، كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقات قوشۇنى بولسا، تۈركىي خەلقلىرى دۇنياسىنىڭ باشقا يەرلىرىگە نەمۇنە - ئۆرنەك بولغۇدەك دەرىجىدە، كۈنسېرى زورىيىپ مېڭىۋېتىپتۇ.

پايتەخت بېيجىڭدىكى كاشغەرىي شۇناسلىق تەنتەنسى

2008-يىلى 11-ئاينىڭ 24-كۈنىدىن 26-كۈنىگىچە بېيجىڭدا، جۇڭگو بېيجىڭ مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى بىلەن تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى ئاتاتۈرك تىل ۋە تارىخ يۈكسەك قۇرۇمى قارمىقىدىكى تۈرك تىلى قۇرۇمى (تىل-يېزىق كومىتېتى) ئورتاق ئۇيۇشتۇرغان «مەھمۇد كاشغەرىي تۇغۇلغانلىقىنىڭ مىڭ يىللىقىنى خاتىرىلەش خەلقئارالىق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» بولۇپ ئۆتتى. بۇ خەلقئارالىق ئىلمىي مۇھاكىمە سورۇنىنىڭ ئېچىلىش مۇراسىمىغا مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى ئىسمائىل تىلىۋالدى، مەملىكەتلىك سىياسىي كېڭەشنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ئابىلەت ئابدۇرىشىت ۋە مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ سابىق مۇئاۋىن مۇدىرى تۆمۈرداۋامەت قاتارلىق دۆلەت رەھبەرلىرى قاتنىشىپ، يىغىننىڭ ئەھمىيىتىنى، قىممىتىنى ۋە سەۋىيىسىنى يۈكسەك دەرىجىگە كۆتۈردى. جۇڭگودا تارىختىن بۇيان تۇنجى قېتىم ئۇيۇشتۇرۇلغان بۇ كاتتا خەلقئارالىق يىغىن ئەمەلىيەتتە، بۈيۈك ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ئۇنىڭ ئۆلۈمىگە ئەمگەكلىرى ئۈستىدە مۇھاكىمە ئېلىپ بارىدىغان، كاشغەرىي شۇناسلىق ئىلمىنىڭ يېڭىدىن يېڭى نەتىجىلىرىگە تەنتەنە قىلىدىغان كاتتا مەركەز بولدى.

بۇ خەلقئارالىق يىغىنغا تۈركىيە، ئازەربەيجان ۋە گىرمانىيە قاتارلىق دۆلەتلەردىن كەلگەن ئالىملار قوشۇلۇپ جەمئىي 120 رەسمىي ۋەكىل قاتناشتى. يىغىن رىياسىتىگە جەمئىي 110 پارچە ئىلمىي ماقالە تاپشۇرۇلغان بولۇپ، بۇ ئىلمىي ماقالىلەر مەزمۇنغا قاراپ، «تىل گۇرۇپپىسى»، «ئەدەبىيات

گۇرۇپپىسى» ۋە «تارىخ گۇرۇپپىسى» دەپ ئۈچ گۇرۇپپىغا بۆلۈپ مۇھاكىمىگە قويۇلدى، مەن ئۆزۈم تەقسىملەنگەن ئەدەبىيات گۇرۇپپىسىدا، مۇنۇ ئىلمىي ماقالەمنى ئوقۇدۇم:

جۇڭگودىكى كاشغەرىي شۇناسلىق

ئادەتتە، بەزى ئىلىم ئادەملىرى تەرىپىدىن «دىۋان شۇناسلىق» دەپمۇ ئاتىلىۋاتقان «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» (تۈركىي تىللار دىۋانى) شۇناسلىق پەقەت قامۇس «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» ئۈستىدىلا ئېلىپ بېرىلغان تەتقىقاتلارنى كۆرسىتىدۇ. ئەمدى، كاشغەرىي شۇناسلىق بولسا، بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىنسانلىق شەخسىيىتى، ئالىملارغا خاس روھى، ئۇنىڭ ئەۋلادىغا قالدۇرۇپ كەتكەن ئىلمىي ئەمگەكلىرى ۋە ئۇ ئەمگەكلەردە ئىپادىلەنگەن ئالىمنىڭ كىشىلىك قارىشى، دۇنيا قارىشى، تەپەككۈر قىلىش ئۇسلۇبى، ھەتتا ئالىمنىڭ يار-بۇرادەرلىرى، ئۇرۇغ-تۇغقان خىش-ئەقرەبالىرىغا تالىق تەتقىقاتلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئاندىن، دۇنيا ئىلىم ئەھلىنىڭ مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ئۇنىڭ ئەمگەكلىرى ھەققىدىكى تەتقىقاتلىرىنى تونۇشتۇرۇش، مۇھاكىمىگە قويۇش ۋە ئومۇملاشتۇرۇش قاتارلىق ئەھمىيەتلىك ئىلمىي ئەمگەكلەرمۇ كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتى دائىرىسىگە كىرىدۇ.

يەنە بىرسى، «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» شۇناسلىق، يەنى «دىۋان شۇناسلىق» ئاساسەن تىلشۇناسلارنىڭ، تىل - يېزىق خادىملىرىنىڭ تەتقىقات سورۇنى بولۇپ كۆرۈلمەكتە. ئەمدى، كاشغەرىي شۇناسلىق بولسا، تىلشۇناسلاردىن باشقا، يازغۇچىلار، شائىرلار، رەسساملار، گۈزەل سەنئەتچىلەر ۋە تارىخ - تەزكىرىچىلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان زىيالىيلاردىن تەركىپ تاپقان كۆپ قاتلاملىق ۋە كۆپ يۆنىلىشلىك ناھايىتى كەڭ بىر تەتقىقات ۋە ئىجادىيەت ئىلىم سورۇنى بولىۋاتقانلىقى بىلەنمۇ «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» شۇناسلىقتىن پەرقلىنىدۇ.

«جۇڭگودىكى كاشغەرىي شۇناسلىق» ماۋزۇلۇق بۇ ئىلمىي ماقالەمدە، «كاشغەرىي شۇناسلىق بويىچە ئەدەبىيات ساھەسىدە قولغا كەلتۈرۈلگەن نەتىجىلەر»، «كاشغەرىي شۇناسلىق بويىچە تارىخ-تەزكىرىچىلىك ساھەسىدە قولغا كەلتۈرۈلگەن نەتىجىلەر» ۋە «كاشغەرىي شۇناسلىق بويىچە گۈزەل سەنئەت ساھەسىدە قولغا كەلتۈرۈلگەن نەتىجىلەر» دېگەن تارماق ماۋزۇلار ئاستىدا بايان بېرىپ، ئېلىمىز جۇڭگودىكى كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالىنى پاكىتلىق ھالدا يورۇتۇپ بېرىشكە تىرىشىمەن.

1 - كاشغەرىي شۇناسلىق بويىچە ئەدەبىيات ساھەسىدە قولغا كەلتۈرۈلگەن ئاساسلىق نەتىجىلەر

بىرىنچى، تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىي».

ئىقتىدارلىق يازغۇچى پەرھات جىلان ئەپەندى يازغان ۋە 1994-يىلى شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىي» مۆھتەرەم ئالىم بوۋىمىزنىڭ ئۆرنەك ھاياتى ئەدەبىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق ھېكايە قىلىنىپ يېزىلغان تۇنجى رومان بولۇش سۈپىتى بىلەن، كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتى سورۇنىدا يۈكسەك ئورۇنغا ئىگىدۇر.

ئۆز ئىچىدىن ئىككى قىسىمغا بۆلۈنگەن بۇ روماننىڭ بىرىنچى قىسمى «ئارىلان خان ۋە بۇغرا خانلار سەلتەنەتى» ماۋزۇلۇق مۇقەددىمىدىن باشقا، «ئارىلان خان ھۇزۇرىدا»، «خانلار كېڭىشى»، «بۇغرا خان ۋە ئۇنىڭ نەۋرىسى»، «مەھمۇدنىڭ ئاتىسى»، «ئوغۇل چوڭ بولدى»، «ئەسلىمە»، «بەزمە»، «ئارىلان خان بالاساغۇندا»، «توي»، «مەھمۇد كاشغەرىي»، «تۇرۇمتاينىڭ ھەسرەتى»، «نەۋروز بايرىمى»، «ئالىم سەپەرگە ئاتلاندى»، «ئىدىقۇت زېمىنى»، «ئىلى يولى تاغلىق يول»، «دەشتى قىپچاق»، «ھەر كىم ھەر كويدا»، «ئالتۇن تەختىن نېمە تاپتىڭ ئەي، خاقان؟!»، «كاشغەر ئاسمىنىدا قارا بۇلۇتلار»، «مۇق يولى»، «بارسغان» ماۋزۇلۇق جەمئىي يىگىرمە بىر بابقا بۆلۈنگەن. ئىككىنچى قىسمى بولسا، «قارا خانىيلار، سەلجۇقىيلار ۋە ئابباسىيلار» ماۋزۇلۇق مۇقەددىمىدىن باشقا، «ھايات يولى ئۈزۈلمەيدۇ»، «بۇخارا»، «نشاپۇر»، «باغداد خەلىپىسى خاقانىيە تىلىغا قىزىقىدۇ»، «دەسلەپكى قۇرلار»، «ئىنسان دېگەن»، «كۈنلەر ۋە تۈنلەر»، «خەلىپىگە ئارماغان»، «ئىنسانچىلىقتىكى ئىشلار»، «يىراق يەرنىڭ خەۋىرىنى كارۋان يەتكۈزەر»، «ئالىم ۋە زالىم»، «مەلىك شاھ كەلدى»، «تۈركان خاتۇننىڭ ئىلتىپاتى»، «گۈلپەرى»، «سوغدىيانا كۈيى»، «قايداسەن، كاشغەر؟!»، «تۈركان خاتۇن قەھرىلىك ۋە قۇدرەتلىك»، «مەلىك شاھنىڭ تەختى بىر، ئوغلى تۆرت»، «كاشغەر ناخشىسى» دېگەن ماۋزۇلار ئاستىدا بايان بېرىلگەن ئون توققۇز بابقا بۆلۈنگەن. روماننىڭ «خاتىمە» قىسمىدا، روماندا بايان قىلىنغان ۋەقەلىكنىڭ مەرغۇلى بىلەن «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» (تۈركىي تىللار دىۋانى) ئاتلىق مەشھۇر قامۇسنىڭ ئارىدىن توققۇز يۈز يىل ئۆتكەندىن كېيىن، تۈركىيە ئىستانبۇلدا قايتا تېپىلىشىدىن تارتىپ، تۈرك ئالىملىرى باش بولغان دۇنيا تۈركولوگلىرىنىڭ مەزكۇر شاھ ئەسەر ئۈستىدە ئېلىپ بارغان مېغىزلىق ئىلمىي ئەمگەكلىرىنىڭ بايانى ئورگانىك بىرلەشتۈرۈلگەنكى، ئاپتور پەرھات جىلان بۇ ئارقىلىق، «مەھمۇد كاشغەرىي» ناملىق بۇ روماننىڭ ئەدەبىيلىك ۋە ئىلمىيلىك جەھەتتە ئوخشاشلا بىباھا ئەسەر ئىكەنلىكىنى نامايەن قىلغان.

مېنىڭچە، «مەھمۇد كاشغەرىي» ناملىق تارىخىي روماننىڭ كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتى ساھەسىدىكى قىممىتى كەم دېگەندىمۇ تۆۋەندىكىدەك ئۈچ جەھەتتە ئىپادىلىنىدۇ:

بىرىنچى. ئاپتور بۇ روماندا، ۋەقەلىكىنى ئۇزاقتىن يېقىنغا ۋاقىت تەرتىپى بويىچە بايان قىلىش ئۇسلۇبىنى قوللانغان بولۇپ، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ دۇنياغا كۆز ئېچىشى، ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى، ئۇرۇق-تۇغقان ۋە خىش-ئەقربالىرى، ئۇنىڭ ئۆسۈپ چوڭ بولۇشى، بالىلىق ۋە ياشلىق دەۋرى قاتارلىقلارنى يارقىن ۋەقە ۋە گۈزەل تىل بىلەن يېقىشلىق بايان قىلىپ بەرگەن. ئەدەبىياتنىڭ كۈچى بىلەن تەپەككۈرنى قاناتلاندۇرۇپ، ۋەقەلىكلەرنى ئىستىلىستىك ۋاستىلەر بىلەن كېلىشتۈرۈپ باغلاپ، پىرسۇناژلارنى يارقىن ئوبرازلاشتۇرۇپ يېزىلغان بۇ رومان بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئالدى بىلەن، بىزنىڭ ئارىمىزدا ياشاپ ئۆتكەن ۋە ھەر قانداق بىر ئادەمگە ئوخشاشلا خوشلۇقمۇ، خاپىلىقمۇ، خىيال - چۈشمۇ، ئارزۇ-ئارمانمۇ بولغان بىر ئىنسان ئىكەنلىكىنى سۈرەتلەپ بەرگەنكى، بۇ ئەمەلىيەتتە، ياش ئەۋلادلىرىمىزنىڭ شۇ تاپتىكى كۈندىلىك ھاياتتا ئالىم ئەجدادتىن ئۆرنەك ئېلىپ ياشاش ئىستىكى ئۈچۈن، نەق بىر ئەينەك، مۇھىم بىر مەنبە بولۇش قىممىتى ۋە ئەھمىيىتىگە ئىگە، ئەلۋەتتە.

ئىككىنچى. تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىي» بۇنىڭدىن مىڭ يىل بۇرۇن ئىجاد بىلەن، ئىلمىي ئەمگەك بىلەن ياشاپ ئۆتكەن ئۇلۇغ ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتىنى ھېكايە قىلىش جەريانىدا، ئەينى زاماندىكى كاشغەرنى مەركەز قىلغان بۈيۈك قارا خانىيلار دۆلىتىنىڭ ئەھۋالىنىمۇ تارىخىي چىنلىققا ئۇيغۇن ھالدا بايان قىلغان. ھالبۇكى، مەكتەپلەردىكى دەرسلىكلەردە كۆپ سۆزلەنمەيدىغان بۇ بايانلار بۈگۈنكى ئەۋلادلارنىڭ ئۆز مىللىتىنىڭ تارىخىنى، ئۆزلىرىنىڭ شانلىق ئۆتمۈشىنى بىلىشى ۋە بۇنىڭدىن كۈچ ئېلىپ، پارلاق ئەرتە يارىتىش يولىدا ئاڭلىق كۈرەش قىلىشى ئۈچۈن، سۇ بىلەن ھاۋادەك زۆرۈردۇر.

ئۈچىنچى. تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىي» مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىمىزنىڭ باشقا ساھەلىرى مەسىلەن، كىنو- تېلېۋىزىيە چىلىك، درامما-تىياتېرچىلىق قاتارلىقلار ئۈچۈن، قىممەتلىك ماتېرىيال ئامبىرى ۋە دېتال خەزىنىسى بولۇش ئەھمىيىتى بىلەنمۇ بىباھادۇر.

ئىككىنچى، داستان «ئىلىم ئابدلىرىمىزنىڭ قۇرغۇچىلىرى - يۈسۈپ ۋە مەھمۇد».

مەرھۇم ئاتاقلىق شائىر، تۆھپىكار تەتقىقاتچى ئەھمەد زىيائىي (1913-1989) ئەپەندى تەرىپىدىن يېزىلغان «ئىلىم ئابدلىرىمىزنىڭ قۇرغۇچىلىرى - يۈسۈپ ۋە مەھمۇد» داستانى (قىسقارتىپ «يۈسۈپ-مەھمۇد داستانى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ) يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن مەھمۇد كاشغەرىي ئوبرازىنى گۈزەل شېئىرىي تىل بىلەن ئىجادىي يارىتىپ چىققان نادىر سەمەرەدۇر.

كلاسسىك داستانلارنى ئۆرنەك قىلىپ، نەسرىي بايان بىلەن نەزمىي تەسۋىر بىرلەشتۈرۈلۈپ يېزىلغان ۋە ئون بەش مىڭ مىسرا شېئىرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بۇ ژىرىك داستان مەزمۇن ئورنى بويىچە ئۆز ئىچىدىن ئۈچ قىسىم، يىگىرمە ئالتە بابقا بۆلۈنگەن.

داستاننىڭ بىرىنچى قىسمى جەمئىي ئون يەتتە بابتىن تەركىپ تاپقان بولۇپ، بابلارنىڭ ماۋزۇلىرى مۇنۇلار: بىرىنچى باب «مۇقەددىمە». مەزكۇر مۇقەددىمە بىر نەسرىي بايان، 208 مىسرا مەسنەۋى، سەككىز مىسرا نەقىل ۋە سەككىز مىسرا غەزەلدىن تەشكىل تاپقان؛ ئىككىنچى باب «بۇندىن مىڭ يىل بۇرۇن». مەزكۇر باب بىر نەسرىي بايان، 230 مىسرا مەسنەۋى، ئون ئالتە مىسرا نەقىل ۋە ئون ئىككى مىسرا غەزەلدىن تەشكىل تاپقان؛ ئۈچىنچى باب «بالاساغۇن، بارسغان ۋە ئوردۇكەنت». بۇ باب بىر نەسرىي بايان، 304 مىسرا مەسنەۋى، تۆرت مىسرا رۇبائىي، ئوتتۇز ئالتە مىسرا نەقىل ۋە ئون تۆرت مىسرا غەزەلدىن تەشكىل تاپقان؛ تۆرتىنچى باب «شۇ چاغدىكى ھاكىمىيەت، سۇلالە، ئىرفان ۋە دىن». مەزكۇر باب بىر نەسرىي بايان، 664 مىسرا مەسنەۋى ۋە يىگىرمە بەش مىسرا مۇخەممەستىن تەشكىل تاپقان؛ بەشىنچى باب «يۈسۈپ كىم ئىدى، مەھمۇد كىم؟». ئالتىنچى باب «مەشھەد يولىدىكى سۆھبەت». يەتتىنچى باب «ئىككى ئالىمنىڭ ئوردىدىكى ئورنى». سەككىزىنچى باب «قارا خانىيلار سۇلالىسىدا چۈشكۈنلۈشۈش». توققۇزىنچى باب «قارا خانىيلاردا 1042-1047- يىللاردىكى سىياسىي ئۆزگىرىش». ئونىنچى باب «مەھمۇد قانداق ساق قالدى؟». ئون بىرىنچى باب «يۈسۈپنىڭ قۇتادغۇ بىلىك» نى يېزىۋاتقان كېچىلەردىن بىر كېچە». ئون ئىككىنچى باب «مەھمۇدنىڭ پائالىيىتى ۋە ئېرتىش بويىدىن يۈسۈپكە مەكتۇبى». ئون ئۈچىنچى باب «يۈسۈپنىڭ قۇتادغۇ بىلىك» نى ھەمدىيە مەدرىسىدە ئىلمىي مۇھاكىمىگە قويغانلىقى». ئون تۆرتىنچى باب «ئوردۇكەنت كاشغەر خان ھۇزۇرىدا قۇتادغۇ بىلىك» تويى». ئون بەشىنچى باب «مەھمۇدنىڭ ئىراققا سەپىرى». ئون ئالتىنچى باب «مەھمۇدنىڭ تۈركان خاتۇن بىلەن ئۇچرىشىشى». ئون يەتتىنچى باب «ئىككى ئالىمنىڭ ۋاپاتى ۋە دەپنىگاھلىرى».

داستاننىڭ ئىككىنچى قىسمى جەمئىي تۆرت بابتىن تەركىپ تاپقان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ماۋزۇلىرى مۇنداق: ئون سەككىزىنچى باب «بۇ ئىككى ئەسەرنىڭ باشتىن كەچۈرمىشلىرى، يوقىلىش-پەيدا بولۇش جەريانىلىرى». ئون توققۇزىنچى باب «قۇتادغۇ بىلىك» ۋە «دىۋان» غا شۇ چاغلاردا يېزىلغان مۇقەددىمە ۋە پىكىرلەر». يىگىرمىنچى باب «بۇ كىتابلار تەرجىمە قىلىنغان تىللار». يىگىرمە بىرىنچى باب «بۇ ئەسەرلەرنىڭ جاھان مەدەنىيىتىدە تۇتقان ئورنى، ئۇلار ئۈستىدە ئىشلىگەن ئالىملار، بىزنىڭ ئۇلاردىن خەۋەرسىز ئۆتكەن نادامەتلىك كۈنلىرىمىز».

داستاننىڭ ئۈچىنچى قىسمى جەمئىي بەش بابتىن تەركىپ تاپقان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ماۋزۇلىرى مۇنداق: يىگىرمە ئىككىنچى باب «بىز بۇ يادىكارلىقلىرىمىزدىن قاچان خەۋەردار بولىدۇق؟». يىگىرمە ئۈچىنچى باب «بۇ ئىككى ئابدىنى كۆرۈش بىزدە بىرىنچى قېتىم كىمگە نېسىپ بولغان؟». يىگىرمە تۆتىنچى باب «بۇ ئىككى ئەسەر ئۈستىدە ئىلمىي پائالىيەتلەر ئېلىپ بېرىلىپ، ئۇيغۇرچە، خەنزۇچە نەشر قىلىنىشىنىڭ ئومۇمىي جەريانى». يىگىرمە بەشىنچى باب «ئىككى ئالىم دەپىنگاھنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈلۈشى، قۇبۇلەتە ئىمىرى، خەلقىمىزنىڭ سۆيۈنچ ۋە ئىپتىخارى». يىگىرمە ئالتىنچى باب «تۈگەنچ».

شەكسىزكى، «ئىلىم ئابدىلىرىمىزنىڭ قۇرغۇچىلىرى - يۈسۈپ ۋە مەھمۇد» داستانى كاشغەرىيە ئىلىمىنى تەتقىقاتى بويىچە، شېئىرىيەت بايىدا مەيدانغا كەلگەن ئەڭ يىرىك شاھانە ئەسەردۇر.

ئۈچىنچى، رىۋايەتلەر توپلىمى «مەھمۇد كاشغەرىيە ھەققىدە ھېكايەتلەر».

بۇ - مەھمۇد تەتقىقاتچى مۇھەممەد ئوسمان ھاجىم بىلەن ئابدۇكېرىم ئەخمىدى ئەپەندى بىرلىشىپ ھازىرلىغان ۋە 2003-يىل قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان ئەسەردۇر. ساق يۈز بەتتىن تەركىپ تاپقان بۇ ئەسەردە، «ئوي چولپان»، «ئانار شەرىتى»، «ئاشق شاھزادە»، «ئەلچى بىلەن دانىشمەن قىز»، «شاھزادىنىڭ ئىلىم-ھۈنەر ئۆگىنىشى»، «شاھزادىنىڭ ئۆيلىنىشى»، «جانغا ئەسقاتقان ھۈنەر»، «مەھمۇدنىڭ تەۋەللۈتى»، «ئات (ئىسىم قويۇش) توپى»، «مەھمۇدنىڭ بوۋاقلق دەۋرى»، «مەھمۇدنىڭ مەكتەپكە كىرىشى»، «ئائىلە تەربىيىسى»، «مەھمۇدنىڭ مەكتەپتە ئىجتىھاد بىلەن ئوقۇشى»، «شاھى ئېھرامنىڭ نەسەبى»، «مەھمۇدنىڭ ئەل كېزىشى»، «مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تەسىپ قىلغان كىتابلىرى»، «ئانا ۋە تەن تەشلىقى»، «ئانا سېغىنىشى»، «ۋە تەن ۋە ئىسالى»، «مەدەرىسە ئى مەھمۇدىيە» ۋە «نەۋروز بۇلاق»، «ئىمام مالىك ئەجدەد»، «مەھمۇد كاشغەرىيە بىلەن ئىخلاسەن ئەمە»، «مىڭبىر تۇپ ئۈجمە»، «ھاي-ھاي تېرەك»، «مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ۋەسىيىتى»، «مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ۋاپاتى» بولۇپ، جەمئىي يىگىرمە ئالتە پارچە ھېكايەت ئورۇن ئالغان. بېرىلىپ مۇتالىئە قىلىپ، ئەستايىدىل ئۆگىنىشىچە، تۈزگۈچىنىڭ ئىستىدادى ئارقىلىق، ئۇيغۇر تىلىنىڭ پاساھتى يېتىك دەرىجىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان بۇ گۈزەل رىۋايەت-ھېكايەتلەر توپلىمى ئوقۇش يېشىنىڭ ئالدى كەينىدىكى بالىلىرىمىزغا دەرسلىك، ئانىلارغا ئۆسۈر-بالىلارنى تەربىيەلەش قوللانمىسى بولۇش قىممىتىگە ئىگە مۇھىم مەنبەدۇر.

تۆتىنچى، ھېكايە «باغداد ئوردىسى».

ئاتاقلىق يازغۇچى ئەختەم ئۆمەر ئەپەندى تەرىپىدىن، 2008-يىلىنىڭ بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى پەن-مائارىپ ئورگىنى تەرىپىدىن «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» دەپ ئېلان قىلىنغانلىقى شەرىپىگە تەنتەنە قىلىپ يېزىلغان بۇ ھېكايە ئەدەبىيات ساھەسىدىكى كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتى بويىچە، ھېكايىچىلىقنىڭ يولىنى كېڭەيتىۋاتقان تۆھپىلىك ئەمگەكلەردىن سانلىدۇ.

- «مۆتىنلەرنىڭ خەلىپىسى ھەر جۈمە كۈنى چەتئەل دۆلەت باشلىقلىرى، ھۆكۈمەت باشلىقلىرى ۋە خەلقئارالىق داخلىق ئەرباب، مۇھىم ئالىملارنى، تۆرە ئاقسۆڭەكلەرنى قوبۇل قىلار ئېدى» دەپ باشلىنىدىغان بۇ ھېكايە بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۆز ئانا تىلى بولغان ئۇيغۇر-تۈرك تىلىنىڭ ئەبەدىي مەۋجۇدلىقى ئۈچۈن كۆرسەتكەن جاسارىتى، ۋىجدانلىق ئالىملارغا خاس ئەقىل-پاراستى ۋە ئېگىلىمەس-سۇنماس جاسارىتى ئارقىلىق ئەينى زامان باغداد خەلىپىسىنى قايىل قىلغانلىقى قاتارلىقلارنى جانلىق ۋە ئوبرازلىق تەسۋىرلىگەن. ھالبۇكى، مەزكۇر ھېكايە ھەممىدىن تولا، زامانىمىز ياشلىرىغا بېرىدىغان تەربىيىۋى ئەھمىيىتى بىلەنمۇ قىممەتتە بىباھادۇر مېنىڭچە.

مۇندىن باشقا، بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھايات پائالىيىتى تەسۋىرلەنگەن بەدىئىي فىلىم «ئۈچ ياش»، شۇنداقلا تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىي» دىن پايدىلىنىپ يېزىلغان رادىئو دراممىسى «مەھمۇد كاشغەرىي» قاتارلىقلارمۇ كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتى بويىچە ئەدەبىيات ساھەسىدە مەيدانغا كەلگەن ھوسۇللۇق نەتىجىلەردىن ھېسابلىنىدۇ.

2- كاشغەرىي شۇناسلىق بويىچە تارىخ-تەزكىرە ساھەسىدە قولغا كەلتۈرۈلگەن ئاساسلىق نەتىجىلەر «ئىلىم يولباشچىسى مەھمۇد كاشغەرىي».

بۇ - تارىخشۇناس تەتقىقاتچى مۇھەممەد زۇنۇن سىدىق بىلەن فولكلور شۇناس ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر ئەپەندى بىرلىشىپ ھازىرلىغان ۋە ئاتاقلىق ئىلىمپەرۋەر سىياسىيون، قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ سابىق ۋالىيىسى مەرھۇم ئىيسا شاكىر مەسئۇل مۇھەررىرلىكىدە، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن 1985-يىلى نەشر قىلىنغان 342 بەتلەك ژىرىك ئەسەردۇر. بۇ ئەسەر ئۆز ئىچىدىن ئىككى قىسىمغا بۆلۈنگەن بولۇپ، «ھەزرىتى موللام - مەھمۇد كاشغەرىي» دەپ ماۋزۇ قويۇلغان بىرىنچى قىسىمى «مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىسىنى ئاپتونوم رايونى بويىچە نۇقتىلىق قوغدىلىدىغان مەدەنىي يادىكارلىق ئورۇنلىرى قاتارىغا كىرگۈزۈلگەنلىك ھەققىدە شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ ئومۇمىي ئۇقتۇرۇشى»، «مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىسىنى ئاپتونوم رايونى بويىچە نۇقتىلىق مۇھاپىزەت قىلىنىدىغان مەدەنىي يادىكارلىق ئورۇنلىرى قاتارىغا كىرگۈزۈش توغرىسىدا شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ تەستىق جاۋابى»، «شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم

رايونلۇق مەدەنىيەت نازارىتىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئاپتورى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قەبرىسىنى ئاپتونوم رايون بويىچە نۇقتىلىق مۇھاپىزەت قىلىنىدىغان مەدەنىي يادىكارلىق ئورنى قىلىپ بېكىتىش توغرىسىدىكى يوليورۇق سوراھ دوكلاتى»، «قەشقەر مەمۇرىي مەھكىمىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئاپتورى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قەبرىسىنى دولەت دەرىجىلىك نۇقتىلىق قوغدىلىدىغان مەدەنىي يادىكارلىق قاتارىغا كىرگۈزۈش ھەققىدىكى يوليورۇق سوراھ دوكلاتى»، «(ھەزرەتى موللام مازىرى) نى نۇقتا قىلىپ، ئوپالدا ئېلىپ بېرىلغان تەكشۈرۈشتىن دوكلات»، «شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت نازارىتى مەدەنىي يادىكارلىق باشقارمىسى بىلەن قەشقەر ۋىلايەتلىك مەدەنىي يادىكارلىقلارنى مۇھاپىزەت قىلىش-باشقۇرۇش ئورنى ئارخىئولوگىيە گۇرۇپپىسىنىڭ مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىسىنى تەكشۈرۈش دوكلاتى»، «مەھمۇد كاشغەرىي مازىرىغا كىتاب ۋە خېپە قىلغانلىق ھەققىدىكى ھۆججەتنىڭ سۈرەتكە ئېلىنغان نۇسخىسى»، «ئوپال رايونىدىكى پېشقەدەملەرنىڭ (ھەزرەتى موللام) ھەققىدە ئېيتقانلىرى»، «مۇھەممەت ئىمىن ئەخمەت: (ھەزرەتى موللام تەزكىرىسى) توغرىسىدا ئەسلىمە»، «مۇھەممەد زۇنۇن سىدىق: ھەزرەتى موللام - مەھمۇد كاشغەرىي»، «قەشقەر مەمۇرىي مەھكىمە يىغىن ئۆتكۈزۈپ، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ يۇرتى ۋە قەبرىسى توغرىسىدىكى يېڭى پاكىتلارنى مۇھاكىمە قىلدى»، «ئىيسا شاكىر: قەشقەر توققۇزاق ناھىيىسىنىڭ ئوپال رايونى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ يۇرتى، (ھەزرەتى موللام مازىرى) بولسا، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قەبرىسى ئىكەنلىكى ئېنىقلاندى»، «ئابلز ئۆمەر: ئۇلۇغ ئالىمنىڭ قەبرىسى ئالدىدا»، «ھەسەن ئابدۇرەھىم: مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىسى ۋە ئۇنىڭ بىناكارلىق سەنئىتى» ماۋزۇسى ئاستىدا بايان قىلىنغان ھۆججەت ۋە تەكشۈرۈش دوكلاتلىرىدىن تەشكىل تاپقان. ئىككىنچى قىسىمى بولسا، «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» (تۈركىي تىللار دىۋانى) نىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى نەشر قىلىنغان دەسلەپكى چاغلاردا يېزىلغان بىر قىسىم ئىلمىي ماقالىلەردىن تەركىب تاپقان.

بۇ ئەسەر بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قەبرىسىنى ئېنىقلاپ بېكىتىشنىڭ پۈتكۈل جەريانىنى پاكىتلار بىلەن تەمىنلەيدىغان باش مەنبە ۋە شۇ ھەقتىكى قانۇنىي قارار ۋە بېكىتمىلەر توپلىمى بولۇش سۈپىتى بىلەن، كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتى سورۇنىدا يېگانە ئورۇنغا ئىگە بولۇپ كەلمەكتە.

«مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھايات شەجەرىسى».

بۇ - قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن 2001-يىلى نەشر قىلىنغان «ئىلىم ۋە ئالىم» قاتارلىق ئەسەرلىرى بىلەن ئىلىم ئەھلىگە تونۇشلۇق بولغان ئىستىدادلىق كاشغەرىشۇناس تەتقىقاتچى ئۆمەر ئوسمان شىفائىي ئەپەندى يازغان ۋە داۋاملىق ئىزدىنىپ مۇكەممەللەشتۈرۈلگەن تەزكىرە خاراكتېرىدىكى ئەسەردۇر. شىفائىي ئەپەندى يىگىرمە نەچچە يىلدىن بۇيان ئىزچىل ۋە بوشاشماي

ئىزدىنىش ئارقىلىق، نەق پاكىتلار ئاساسدا يازغان بۇ ئەسەر كاشغەرىي ئەۋلادلىرىنى ھاياجانلاندۇرماقتا ۋە ئىپتىخارلاندۇرماقتا، بۇ ئەسەرنىڭ تولۇقلىنىپ پۈتۈپ چىقىشى بىلەن، بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ نەسەب شەجەرىسى پۈتكۈل دۇنيادىكى ئىلىم ئەھلىگە تونۇتۇلغۇسى!

«مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ئۇنىڭ قەبرىگاھى».

بۇ مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىگاھىنىڭ چۈشەندۈرگۈچى كادىرى، كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتچىسى دىلنۇر ئابدۇرۇسۇل خانىم ئۇيغۇرچە-خەنزۇچە ئىككى خىل يېزىق بىلەن يازغان ۋە 2005-يىل 12-ئايدا، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن ئىچكى ماتېرىيال قىلىپ نەشر قىلىنغان 166 بەتلەك ئەسەر. «مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىگاھى بىلىملىرى قوللانمىسى» دېيىشكىمۇ بولىدىغان بۇ قوش تىللىق ئەسەر ئۆز تەركىبىدىكى «مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىگاھىدىكى كونا-يېڭى ئەسلىھەلەر»، «مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىگاھى ئەتراپىدىكى تارىخىي ئىزلار» دېگەن باش ماۋزۇلار ئاستىدا بېرىلگەن «مەھمۇد كاشغەرىي مەقبەرىسى»، «ھەزرىتى موللام مەسجىدى»، «ئوي چولپان راۋىقى»، «كۆرگەزمە خانى»، «چوڭ دەرۋازا»، «نەۋروز بۇلاق»، «ھاي-ھاي تېرەك»، «ھەزرىتى پاشا قەبرىسى»، «سۇلتان ئارپ قەبرىسى»، «موللا نەزەر ئاخۇنۇم قەبرىسى»، «ئابدۇرەھىم نىزارىي قەبرىسى»، «خوجا سەيفۇددىن بۇزۇرۇكۋار قەبرىسى»، «بۈۋى رابىيە خانىكام قەبرىگاھى»، «يالىماۋۇز غارى ھەققىدە رىۋايەت»، «توققۇز قازناق ئىزى» قاتارلىق تارماق كۆزنەكلەردىكى جۇغراپىيىۋى ۋە تارىخىي ئوچۇقلىمىلىرى، سان-سىپىرلىق يېگانە بىلگى-بىلىملىرى بىلەن كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتى سورۇنىدا ئۆزگىچە ئېتىبار ۋە قىممەتكە ئىگىدۇر.

3- كاشغەرىي شۇناسلىق بويىچە گۈزەل سەنئەت ساھەسىدە قولغا كەلتۈرۈلگەن ئاساسلىق نەتىجىلەر

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىككى رەسىمى.

بۇ ئاتاقلىق رەسسامىز غازىي ئەھمەد ئەپەندى تەرىپىدىن 1983-يىل سىزىلىپ ئېلان قىلىنغان «ئىلىم مۇتالىئە قىلىۋاتقان ياشانغان مەھمۇد كاشغەرىي» (ئىش ئۈستىدىكى مەھمۇد كاشغەرىي) مۇ دېيىلىدۇ) رەسىمى بىلەن، 2005-يىل سىزىپ ئېلان قىلىنغان «ئۇدۇل قاراپ تۇرغان نەۋقران مەھمۇد كاشغەرىي» رەسىمىنى كۆرسىتىدۇ. ئۆزىنىڭ «غەرب ۋە سەنەم»، «جىنايى ھۆكۈم»، «ھېساب ئېلىش»، «ئاماننىساخان»، «مۇقام»، «گىلەم - ئۇيغۇرلار»، «مۇزىكا مەستانىلىرى»، «دولان روھى»، «پامىردا باھار كۈيى» قاتارلىق ماي بويلاق رەسىملىرى، «قوتاز ئۈستىدە»، «ئوغلاق تارتىش»، «تەڭرىتاغ بۇلبۇلى»، «ئىران قىزلىرى»، «ئات ئۈستىدە»، «كۈچ سىناش»، «مېنىڭ راۋابىم»، «نەسرەددىن ئەپەندىنىڭ پادىشاھنى مازاق قىلىشى» قاتارلىق 200 پارچىدىن ئارتۇق جۇڭگوچە رەسىملىرى ۋە «تەڭرىتاغ كۈيى»، «ناخشا-ئۇسسۇل ماكانى»، «تەڭرىتاغدىكى شادلىق»

قاتارلىق چوڭ تىپتىكى تام رەسىملىرى بىلەن دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدا داڭقلىق بولغان رەسىمىمىز غازى ئەھمەد ئەپەندى سىزغان مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مەزكۇر ئىككى رەسىمى رەسىمىمىزنىڭ داڭقىغا داڭق، شۆھرىتىگە شۆھرەت قوشقان نادىر ئەسەرلەردۇر.

مېنىڭ تەسىراتىچە، يازغۇچى پەرھات جىلان ئەپەندى ئۆزىنىڭ ژىرىك ئەمگىكى بولغان تارىخى رومان «مەھمۇد كاشغەرىي» ئارقىلىق، بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۆمۈر تارىخى ۋە ھايات پائالىيىتىنى خەلقىمىز شۇنداقلا پۈتۈن دۇنيا خەلقىگە تونۇشتۇرغان بولسا، رەسىمىمىز غازى ئەھمەد ئەپەندى ئۆزىنىڭ مەزكۇر ئىككى رەسىمى ئارقىلىق، ئالىم مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۆلچەملىك پورتىرېتىنى تۇرغۇزۇپ بەردىكى، ئەمەلىيەتتە بۇ ئىككى رەسىم بىلەن بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئوبرازى خەلقىمىز ئالدىدا تېخىمۇ كۆنۈپ تېلەشكەن، تېخىمۇ روشەنلەشكەن بولدى.

مەھمۇد كاشغەرىي ھەيكىلى.

بۇ - ھەيكەلتەراش خالمۇراد ئەپەندىنىڭ لايىھىلىشى ۋە شىنجاڭ سەنئەت ئىنستىتۇتى ھەيكەلتەراشلىق فاكۇلتېتى ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ئىشتىراك قىلىشى بىلەن، ئوپال مەھمۇد كاشغەرىي قەبرىگاھى باغچىسى ئىچىگە 1996-يىلى تۇرغۇزۇلغان پۈتۈن گەۋدىلىك مەھمۇد كاشغەرىي ھەيكىلىنى كۆرسىتىدۇ. مەزكۇر ھەيكەلنىڭ ئۇل پوندىمىنى $43 \times 4 \times x$ ، يەر يۈزى پوندىمىنى بولسا، $32 \times 3 \times x$ بولۇپ، زېمىن يۈزىدىن ئېگىزلىكى 9.54 كېلىدۇ.

رەڭگارەڭ خۇشپۇراق گۈللەر بىلەن پۈركەنگەن ئازادە گۈلزارلىقتا قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان بۇ ھەيكەلدە، بېشىغا يارىشىملىق باش كىيىم، ئۈستىگە ئالپىتە تون كىيگەن، قاڭشالىق، قويۇق قاشلىق، قىسقا ساقال-بۇرۇتلۇق، ئۇزۇن بويلىق مەھمۇد كاشغەرىينىڭ، ئوڭ قولى بىلەن بىر توم كىتابنى قولتۇقلىغان، سول قولىنى بولسا، ئىختىيارى سالغان ھالدا، ئالىمغا خاس جاسارەت بىلەن يىراققا كۆز تىككىنىچە ئالغا قاراپ كېتىۋاتقانلىقى تەسۋىرلەنگەن.

ئۇيغۇر ھەيكەلتەراشلىق گۈزەل سەنئىتىنىڭ غوللۇق سەمەرىسى سانلىشقا ھەقىقەت بولغان مەزكۇر مەھمۇد كاشغەرىي ھەيكىلى كۈنىمىزدە، يەر شارىنىڭ ھەر قايسى تەرەپلىرىدىن كەلگەن ۋە كېلىۋاتقان مەھمۇد كاشغەرىي ھەيرانلىرىنىڭ قايىللىق تۇيغۇسى بىلەن ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشكەن شاراپەتلىك ئەسەر بولۇپ مەزمۇت تۇرماقتا.

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، كاشغەرىيە ئىنسانلىق بۇيۇك ئالىمىنىڭ ئۆز ۋەتىنى بولغان جۇڭگودا، ئەنە شۇنداق ژىرىك ئەمگەك نەتىجىلىرى بىلەن، كەڭ دائىرىلىك ۋە پارلاق ئىستىقبالىق بىر ئىلىم ساھەسىنى شەكىللەندۈرۈپ كەلمەكتە.

2008-يىلى 18-ئۆكتەبىر، بېيجىڭ.

X X X X

جەمئىي ئۈچ كۈن داۋاملاشقان بۇ خەلقئارالىق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا، ئالىملار ئۆزلىرىنىڭ ئەڭ يېڭى ئەمگەك نەتىجىلىرى بىلەن، بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى پەن-مائارىپ ئورگىنىنىڭ 2008-يىلى «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» دەپ ئېلان قىلغانلىقىغا ئىپتىخار بىلەن تەنتەنە قىلىشتى. بۇ دۇنياۋى بۇيۇك تەنتەنگە مەنمۇ يۇقىرىدىكى ئەمگىكىم بىلەن قاتنىشالغانلىقىم ئۈچۈن، ئۆزۈمنى بەختىيار ھېسابلايمەن، غۇرۇرلىنىمەن ۋە ئۇنى «مېنىڭ كاشغەرىي يىلىمىدىكى ئۇنتۇلماس كۈنلەر» دەپ ئەبەدىي خاتىرىلەيمەن.

كاشغەرىيە ئىنسانلىق ياشلار ۋە بالىلار قارىسىدا

مېنىڭ چۈشەنچەمدىكى كاشغەرىيە ئىنسانلىق تار ۋە كەڭ ئىككى خىل ئۇقۇمغا ئىگە. تار مەنىدىكى كاشغەرىيە ئىنسانلىق بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىنسانلىق شەخسىيىتى، ئالىملارغا خاس روھى، ئۇنىڭ ئەۋلادلارغا قالدۇرۇپ كەتكەن ئىلمىي ئەمگەكلىرى ۋە ئۇ ئەمگەكلەردە ئىپادىلەنگەن ئالىمنىڭ كىشىلىك قارىشى، دۇنيا قارىشى، تەپەككۈر قىلىش ئۇسلۇبى، ھەتتا ئالىمنىڭ يار-بۇرادەرلىرى، ئۇرۇغ-تۇغقان خىش-ئەقرەبالرىغا تالىق تەتقىقاتلارنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. ئاندىن، دۇنيا ئىلىم ئەھلىنىڭ مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ئۇنىڭ ئەمگەكلىرى ھەققىدىكى تەتقىقاتلىرىنى تونۇشتۇرۇش، مۇھاكىمىگە قويۇش ۋە ئومۇملاشتۇرۇش قاتارلىق ئەھمىيەتلىك ئىلمىي ئەمگەكلەرمۇ كاشغەرىيە ئىنسانلىق تەتقىقاتى دائىرىسىگە كىرىدۇ.

ئەمدى، كەڭ مەنىدىكى كاشغەرىيە ئىنسانلىق بولسا، ئىلىمپەرۋەر ئەجدادلارنىڭ ئۇدۇم روھىغا ۋارىسلىق قىلىپ، ئىلىم-پەن بىلەن كەڭ شۇغۇللىنىش، ئىلىم-پەن ئارقىلىق شەخسەن ئۆزىنى مەدەنىي ئىنسان قىلىپ يېتىلدۈرۈش، ئىلىم پەن ئارقىلىق توپلۇم-جامائەت ۋە مىللەتنى روناق تاپقۇزۇشقا ھەسسە قوشۇش، ئىلىم-پەن ئارقىلىق ۋەتەننى گۈللەندۈرۈشكە تۆھپە قوشۇش قاتارلىق پائالىيەت ۋە ئەمگەكلەرنىڭ ھەممىسى ئۆز نۆۋىتىدە كاشغەرىيە ئىنسانلىق دائىرىسىگە كىرىدۇ.

چۈنكى، كاشغەرىي شۇناسلىق دېمەك ئاداقىي مەنىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىلىمپەرۋەرلىك دېمەك، مەرىپەتپەرۋەرلىك دېمەكتۇر!

ئەھمىيەتلىك يېرى شۇكى، بۇ نۇقتىنى مەن دېمەتلىك قېرىنلارلا ئەمەس، خېلى سالماقنى ئىگىلەيدىغان ياشلىرىمىز ۋە نەۋرە يېشىدىكى بالىلىرىمىزنىڭمۇ بىلىپ، ئاڭقىرىپ مېڭىۋاتقانلىقى ئىنساننى سۆيۈندۈرىدۇ. مەن بۇ يەردە، مۇشۇنىڭغا تاللىق بىر-ئىككى كەچۈرمىشىمنى خاتىرىلەپ ئۆتمەن:

بېيجىڭ پىداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىدە ياش ئەۋلادلار بىلەن سۆھبەت

بېيجىڭ پىداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى مەملىكىتىمىز جۇڭگودىكى نۇقتىلىق ئالىي مەكتەپلەرنىڭ بىرى بولۇپ، بۇ يەردە، يۈزدىن يۈز ئەللىكىچە مۇنەۋۋەر ئۇيغۇر پەرزەنتى ئالىي مائارىپ تەربىيىسى كۆرىۋاتىدۇ. بىر شەھەردە ياشاۋاتقانلىقىمىز ئۈچۈن، مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدە ئېلىپ بېرىلىپ تۇرىدىغان بايراملىق پائالىيەتلەردە، ئۇلار بىلەن ئۇچرىشىپ، تونۇشلاردىن بولۇپ قالغىمىز. مەن تونۇشىدىغانلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى تەبىئىي پەن ئوقۇغۇچىلىرى، ئەمما ئەدەبىياتنىمۇ ياخشى كۆرىدۇ، تىلشۇناسلىق ئىلمىنى، ئۇيغۇر تىلى ئىلمىنى يەكلىمەيدۇ، ئىستىقبالىمىز كۆرمەيدۇ. كاشغەرىي شۇناسلىق تەتقىقاتى ساھەسىدە بىز تەبىئىي پەن ئەھلىنىڭمۇ ئورنى ۋە رولى بار دەپ قارايدۇ. شۇ ۋەجدىن، بىزنىڭ ئارىمىزدا ئورتاق پىكىر، ئورتاق قىزىقىش ۋە ئورتاق مۇھاكىمە نۇقتىلىرى بولۇپ تۇرىدۇ، بېرىش كېلىشىلىرىمىز ئۈزۈلمەيدۇ.

بېيجىڭ پىداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارنىڭ «ئۈمىد يۇلتۇزى» ناملىق قانۇنلۇق ئۇيۇشما تەشكىلى بار. بۇ تەشكىلات ئۇلارنى قەرەللىك ھالدا بىر يەرگە توپلاپ، ئۆگىنىش، تۇرمۇش ۋە جەمئىيەت ماۋزۇلىرى بويىچە مۇڭدىشىش، پىكىرلىشىش ئىمكانى بىلەن تەمىن ئېتىپ تۇرىدۇ. 2006-يىلى 12-ئاينىڭ 9-كۈنى، مەن تۇنجى قېتىم مەزكۇر ئۇيۇشمىنىڭ تەكلىپى بىلەن بېرىپ، «ھىجرەت ۋە نۇسرەت» ماۋزۇلۇق چاتما لېكسىيە بىلەن ھەمسۆھبەتتە بولغانىدىم. شۇندىن بۇيان، مەزكۇر ئوقۇغۇچىلار ئۇيۇشمىسى بىلەن ياخشى مۇناسىۋىتىمىز، قويۇق بېرىش-كېلىشىمىز داۋاملاشماقتا. بۇ ئۇيۇشمىنىڭ ئابدۇلئەزىز، ئابدۇلئەھەد ۋە ئەھمەدجان دەيدىغان يولباشچى ۋە پائالىيەت سەركەردىلىرى بار. ئۇلار بىلەن پىكىرلىشىش، مۇڭدىشىش ئىنساننى پارلاق ئۈمىدنىڭ قوۋناق قايىنىمىغا چۈمۈلدۈرىدۇ گويا.

بىز سۆھبەت ئۇيۇشتۇرساق، ئادەتتە ئالدى بىلەن ئوقۇغۇچىلار ماڭا مۇئەييەن سوئال بىلەن سۆھبەت تېمىسى چىقىرىپ بېرىدۇ. مەن شۇ تېمىغا ئاساسەن تەييارلىق قىلىمەن. سۆھبەت باشلانغاندا، مەن

ئوقۇغۇچىلار چىقىرىپ بەرگەن ھېلىقى سوئاللار ئاساسىدا، يىگىرمە مىڭ، ئۆتۈپ كەتسە يېرىم سائەت سۆزلەيمەن. قالغان چاغدا، ئوقۇغۇچىلار پىكىر بايان قىلدۇ، قىزىققان نۇقتىلار ئاساسىدا ئۆز كۆز قاراشلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدۇ، بىز ئۆز ئارا پىكىر، چۈشەنچە ئالماشتۇرمىز. ھەر قېتىملىق سۆھبەتتە، مەن ياش ئوقۇغۇچىلاردىن- بۇ نەۋرەم يېشىدىكى دوستلىرىمدىن نۇرغۇن نەرسە ئۆگىنىۋالدىم، بۇ مېنى تولۇق مەنۇن قىلدۇ.

2008-يىلى 12-ئاينىڭ 6-كۈنى، ئاشۇ بېيجىڭ پىداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى «ئۈمىد يۇلتۇزى» ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن، «بىزنىڭ كاشغەرىي يىلىمىز» دېگەن ماۋزۇ ئاستىدا ھەمسۆھبەتتە بولدۇم. بەش يۈزدىن ئارتۇق ئوقۇغۇچى ۋە ئوقۇتقۇچى قاتناشقان بۇ سۆھبەت چۈشتىن كېيىن سائەت ئۈچتىن بەش يېرىمگىچە داۋاملاشتى. مەن بۇ سۆھبەتتە، ئالدى بىلەن، مىلادىيە 2008-يىلىنىڭ بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى تەرىپىدىن «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» ئېلان قىلىنىشى مۇناسىۋىتى بىلەن، دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ئۆتكۈزۈلگەن تەبرىكلەش ۋە خاتىرىلەش پائالىيەتلىرىدىن مەلۇمات بەردىم. ئاندىن، كاشغەرىي بوۋىمىزنىڭ ئەۋلادى بولۇش سۈپىتىم بىلەن، يۈرۈشىم پەيدا بولغان شەرەپ-ئىپتىخار تۇيغۇسى ۋە ئۇ تۇيغۇنىڭ تۈرتكىلىكى ۋە ھەيدەكچىلىكىدە، ئۆزۈمنىڭ قىلغان ئەمەلىي پائالىيەتلىرىمنى ھېچ كەم ياكى زىيادە قىلماي، «بىزنى بىر دېگۈلۈك» دېگەن ئۇيغۇر سەمىيىتى بىلەن، سۆھبەت ئەھلىگە دوكلات قىلدىم. «كاشغەرىي يىلىدىكى ئوپال قەبرىگاھ زىيارىتى» دېگەن فىلىمنى قويۇپ بەردىم. ئارقىدىن، ياشلارنى كۆز ئالدىدىكى ئۆگىنىش پۇرسىتىنى غەنىمەت بىلىپ، ياخشى ئۆگىنىپ، بۈيۈك مەھمۇد كاشغەرىيىدەك ئالىملاردىن بولۇشقا رىغبەتلەندۈردۈم.

مەن سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن، ئوقۇغۇچىلار بەس-بەستە پىكىر بايان قىلىپ، ئۆز زىمىنلىرىدىكى ھەر قايسى كەسىپلەر بويىچە ئۆگىنىش ۋە زىيىسىنى تولۇقى بىلەن ئادا قىلىش ئەمەلىيەتلىرى ئارقىلىق، پۈتكۈل دۇنيانى قايىل قىلغان بۈيۈك بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ روھىنى خوشال قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتىكى، مانا بۇلار- بۇ قېتىملىق سۆھبىتىمىزنىڭ نەتىجە جەۋھىرى بولدى مېنىڭچە.

سۆھبەت ئاخىرىدا، ئوقۇغۇچىلار مېنى «ئۈمىد يۇلتۇزى شەرەپ تاختىسى» بىلەن مۇكاپاتلىدى. ئۈستىگە ئوقۇغۇچىلار ئۆزلىرى يازغان «ئۈستاز شەنىگە» ناملىق شېئىردىن ئىككى كۆپلىت گۈزەل ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن مەرۋايىتتەك تىزىپ يېزىلغان بۇ شەرەپ تاختىسى ئەمەلىيەتتە، مەن مەزكۇر كاشغەرىي يىلىدا ئېرىشكەن ئەڭ ۋەزىنلىك مۇكاپات بولدى. راستىنى ئېيتسام، 2006-يىلى نوبىل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن ئورخان پامۇكتىن چارە خوشال بولدۇم، مىسىلسىز غۇرۇر تۇيۇدۇم، چۈنكى، بۇ

بىزنىڭ ياش كاشغەرىيەشۇناسلىرىمىز تەرىپىدىن، ئارقىمىزدىن بىز بىلەن سوڭىدىشىپ كېلىۋاتقان ئىلمىي رەۋەر ئىز باسارلىرىمىز تەرىپىدىن بېرىلگەن مۇكاپات - تەڭداشسىز بۈيۈك مۇكاپات ئىدى مېنىڭ ئۈچۈن!

تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىيە» ۋە كاشغەرىيەشۇناسلىق

مېنىڭ تونۇشۇمچە، 1994-يىلى شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىيە» ئەدەبىياتىنىڭ سېھرىي كۈچى ئارقىلىق، مۇندىن مىڭ يىل بۇرۇن ياشاپ ئۆتكەن بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىيەنى جانلىق تەسۋىرلەپ، ئۇنى پۈتكۈل ئۇيغۇر خەلق ئاممىسىغا بىر ئۆرنەك ئىنسان سۈپىتى بىلەن تونۇتۇش جەھەتتە تەڭداشسىز زور رول ئوينىغان نادىر ئەسەردۇر. كېيىنكى چاغلاردا، «ئورخۇن شەجەرىسى» ۋە «ئىدىقۇت يۇلتۇزى» ناملىق تارىخىي رومانلىرى بىلەنمۇ خەلققە ئۆزىنى ئېتىراپ قىلدۇرغان تالانتلىق يازغۇچى پەرھات جىلان ئەمەلىيەتتە، ئۆزىنىڭ تارىخىي رومانى «مەھمۇد كاشغەرىيە» ئارقىلىق ۋە تىنىمىزدە كاشغەرىيەشۇناسلىق ئىلمىنىڭ كەڭ كۆلەمدە راۋاجلىنىشىنى ئىلگىرى سۈرگەن تۆھپىكار ئالىم سانىلىدۇ. پەرھات جىلان ئەپەندى مەزكۇر روماننىڭ خاتىمە قىسمىدا، بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىيەنىڭ بۈيۈك ئابدە ئەسىرى «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» نىڭ مەيدانغا كېلىشىدىن تارتىپ، ئۇنىڭ ئاشۇ ئۆتكەن مىڭ يىل جەريانىدا دۇنيادىكى باشقا ئالىملار تەرىپىدىن ئۆگىنىلىشى، تەقلىت قىلىنىشى ۋە تەتقىق قىلىنىشىغا بولغان ساپ ئىلمىي پائالىيەتلەرنى مېغىزلىق بايانلار بىلەن تىزىپ كۆرسەتكەنكى، بۇ ھال مەزكۇر تارىخىي روماننىڭ بىر ئىرىك ئەدەبىي ئەسەر بولۇش بىر چاغدا، يەنە ئۇنىڭ ئۆز نۆۋىتىدە ياش ئەۋلادلارغا بىر بىباھا ئىلىم خەزىنىسىنى ئوچۇقلاپ چۈشەندۈرىدىغان ئوقۇشلۇق، ئىنسانىي ئىلىم-ئالىملىق يولىغا باشلايدىغان بىر ئىلمىي رەھبەر ئەسەر ئىكەنلىكىنى تەلەپلىق ئىپادە قىلىدۇ. بۇ روماننىڭ 2006-يىلى تۈركىيەلىك ئۆزتۈرك خانىم تەرىپىدىن تۈركچىگە تەرجىمە قىلىنىپ، بەش مىڭ تىراژ بىلەن نەشر قىلىنىشىمۇ مەزكۇر ئەسەرنىڭ ھەم بەدىئىيلىك ھەم ئىلمىيلىك جەھەتتە ئوخشاشلا مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققان مۇنەۋۋەر ئەسەر ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ مېنىڭچە. شۇنداق ئىكەن، بىز تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىيە» نىڭ كاشغەرىيەشۇناسلىق تەتقىقاتى ساھەسىدىكى، شۇنداقلا ئومۇمىي ئىلمىي رەۋەرلىك سورۇنىدىكى رولىنى يەنىمۇ تولۇق جارى قىلدۇرۇشىمىز لازىم، ئەلۋەتتە.

مەن مۇشۇنداق تونۇش ئاساسىدا، تارىخىي رومان «مەھمۇد كاشغەرىيە» نىڭ ئاشۇ 1994-يىلى تۇنجى قېتىم نەشر قىلىنىشىدىن بۇيانقى ئوقۇلۇش ۋە تەتقىق قىلىنىش ئەھۋالىنى ئۆز ئىمكانىچە قىسقىچە تەكشۈرۈپ كۆردۈم. ئومۇمىيەت جەھەتتىن مەلۇم بولدىكى، مەزكۇر رومان «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىيە يىلى» ئاتالغان 2008-يىلدىكى يېڭى نەشرى بىلەن قوشۇپ ھېسابلىغاندا ھازىرغىچە ئۈچ قېتىم بېسىلغان. ئەمما تىراژ سانى «ئانا يۇرت» ۋە «ئىز» قاتارلىق رومانلاردىن جىق ئاز. ئۇرۇمچى

شەھەرلىك ئەدەبىيات سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسى 1998-يىلى بىر قېتىم مۇھاكىمە يىغىنى ئۆتكۈزگەندىن باشقا، ھېچقانداق بىر ئورگان ياكى كوللىكتىپنىڭ تارىخى رومان «مەھمۇد كاشغەرىي» ھەققىدە خاس مۇھاكىمە يىغىنى ئۇيۇشتۇرغانلىقى مەلۇم ئەمەس. مەن ئۆزۈم دەرس سۆزلەۋاتقان ئۈچ سىنىپ جەمئىي 118 نەپەر ئۇيغۇر ئوقۇغۇچى ئىچىدىن، مەزكۇر روماننى ئوقۇپ باققانلار پەقەت ئۈچ نەپەر. روماننىڭ ئىسمىنىمۇ ئاڭلاپ باقمىغانلار بولسا، 69 نەپەر بولۇپ چىقتى.

مەن مۇشۇ ئەھۋالغا قاراپ، ئارتۇقچە قېيىداپ ئولتۇرمىدىم، ئۆزىمىزدىن ئاغرىنىپ كايىپ، قۇيرۇقۇمنى تالاپ يۈرمىدىم، ئەكسىچە، كۆز ئالدىمىزدىكى مەزكۇر دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلىدا ئەسكەن ئىلىمپەرۋەرلىك سەلەكەن شامىلىدىن پايدىلىنىپ، قېرىنداشلىرىمىز، بولۇپمۇ ياش ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدا، «مەھمۇد كاشغەرىي» روماننى ئوقۇش-مۇتالىئە قىلىش، شۇ ئارقىلىق، بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ھاياتى ھەققىدە ساۋات چىقىرىش پائالىيىتى ئېلىپ بېرىش زۆرۈركەن دەپ قارىدىم. دەرھال ھەرىكەتكە كېلىپ، فاكۇلتېتىمىزدىكى ئۆزۈم گەپ ئۆتكۈزۈلەيدىغان 2006-يىللىق ۋە 2007-يىللىق ئۇيغۇر تىل-ئەدەبىياتى سىنىپىدىكى ئەۋلادلار ئارىسىدا تارىخى رومان «مەھمۇد كاشغەرىي» نى ئوقۇپ، مەن چىقىرىپ بەرگەن سوئاللار ئاساسىدا تەسىرات ۋە ئىلمىي ماقالە يېزىش پائالىيىتى ئېلىپ باردىم. يېزىلغان ماقالىلارنى ئالدى بىلەن، مەن بىلەن ئوقۇغۇچىلار ۋەكىللىرىدىن تەشكىل تاپقان خاس كومىتېت يىغىنىدا ئوقۇپ، سەرخىللىرىنى تاللاپ چىقتۇق. بۇنىڭ نەتىجىسىدە، 2008-يىلى 12-ئاينىڭ 7-كۈنى، مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدە، «تارىخى رومان (مەھمۇد كاشغەرىي) ۋە كاشغەرىي شۇناسلىق» ماۋزۇلۇق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى ئۆتكۈزۈلدى. بېيجىڭ مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئۇيغۇر تىل-ئەدەبىيات فاكۇلتېتى نامىدا ئۇيۇشتۇرۇلغان ۋە مەن يېتەكچى بولغان بۇ ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىغا بىر يۈز قىرقتىن ئارتۇق ئوقۇغۇچى ۋە ئوقۇتقۇچى قاتناشتى. كەچ سائەت يەتتىدىن توققۇزغىچە ساق ئىككى سائەت داۋاملاشقان بۇ ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا، جەمئىي 11 نەپەر ئوقۇغۇچى-ئوقۇتقۇچى تەسىرات ۋە ئىلمىي ماقالىلىرىنى ئوقۇدى. ئۇلار ئۆز سۆزلىرىدە، ئالدى بىلەن، تارىخى رومان «مەھمۇد كاشغەرىي» نىڭ ئەمەلىيەتتە، ياش ئەۋلادلارنى بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۆرنەك ھاياتىنى چوڭقۇر، ئەتراپلىق ۋە تەپسىلىي بىلىش ۋە چۈشىنىش ئىمكانىغا ئىگە قىلغانلىقىنى، مۇشۇ رول ۋە ئەھمىيىتى بىلەن، ئۇنىڭ پۈتكۈل كاشغەرىي شۇناسلىق ئىلمى ساھەسىدە ھەقىقەتەنمۇ مۇھىم ئورۇن تۇتىدىغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈردى. ئاندىن، ئاتاقلىق يازغۇچى پەرھات جىلان ئەپەندىنىڭ تارىخى رومان «مەھمۇد كاشغەرىي» نى يېزىش ئارقىلىق، كاشغەرىي شۇناسلىق ئىلمىنىڭ ئۇيغۇر ئەۋلادلار ئارىسىدا مەڭگۈ يىلتىز تارتىشى ۋە چېچەكلەپ مېۋە بېرىشىگە تۈرتكە بولغانلىقىنى تەكرار-تەكرار قەيت قىلىشتى. يىغىن ئەسناسىدا، تارىخى رومان «مەھمۇد كاشغەرىي» نىڭ ئاپتورى، ئاتاقلىق يازغۇچى پەرھات جىلان ئەپەندىنىڭ

يىغىن ئەھلىگە يازغان ئىلھامبەخش تەبرىك خېتى ئوقۇپ ئۆتۈلدى. پەرھات جىلان ئەپەندىم ئۆز خېتىدە: «مەن يازغان تارىخىي رومان <مەھمۇد كاشغەرىي>نى ئوقۇپ، ئۇ ھەقتە خاس ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى ئۆتكۈزگىنىڭلاردىن مەنۇن بولدۇم. بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىي سىلە-بىزنىڭ ئەبەدىيلىك ئۆگىنىش ئۈلگىمىز، ئۇنىڭ شانلىق ھاياتى سىلە-بىزنىڭ ياشام ئۆرنىكىمىز. مەن سىلەرنىڭ كاشغەرىي بوۋىمىزدىن ئۆگىنىپ، ئالىي بىلىم يۇرتىدىكى ئۆگىنىش ۋەزىپەڭلەرنى ئەجدادلارنىڭ روھى سۆيۈنگىدەك دەرىجىدە ئەلا ئادا قىلىشىڭلارنى سەممىي ئۈمىد قىلىمەن!» دېيىلگەندى. خەت ئوقۇلۇپ بولغاندا، ئۇزۇندىن ئۇزۇنغا ياغرىغان ئالغىش ساداسى ئەۋلادلارنىڭ ھەقىقەتەنمۇ مەنۇن بولغانلىقىنى دەلىللەپ تۇراتتى.

«كىمىنىڭ بار ئاشۇنداق ئالىمى قېنى، پەخىرلەن دۇنياغا مەھمۇد ۋەتىنى» ناخشىسىنى كولىكتىپ ئوقۇش بىلەن باشلانغان بۇ ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى باشتىن ئاياغ تولمۇ جۇشقۇن كەيپىياتتا ئۆتتى. سۆزگە چىققان ئوقۇغۇچىلار ئۆزلىرىنىڭ چوقۇم ياخشى ئۆگىنىپ، بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىيگە يۈز كېلەلگىدەك دەرىجىدە نەتىجە قازىنىش ئۈچۈن ئۆزلۈكسىز تىرىشىدىغانلىقى ئىرادىسىنى بىلدۈرۈشتى. شۇنداقلا، 2008-يىلىنىڭ «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» بولغانلىقىغا سۆيۈنۈش بىلەن تەنتەنە قىلىشتى.

دەل ۋاقتى-سائېتىدە ئۇيۇشتۇرۇلغان بۇ ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدىن مەنلا ئەمەس. ئوقۇغۇچى شاگىرتلارمۇ رازىمەنلىك ھېس قىلغانلىقى مەلۇم بولدى. ئاڭلىسام، ئوقۇغۇچىلار ئۆزلىرى ئېلىپ بارغان بۇ پائالىيەتنىڭ سۈرەتلىرىنى شۇ كۈنلا دەرھال مۇناسىۋەتلىك تورلارغا چىقىرىپ، زامانداش قېرىنداشلىرىنىمۇ ئۆز شادلىقىغا ھەم شىرىك قىلىپتۇ، ئاڭلىغانلار ۋە كۆرگەن-بىلگەنلەر: «ئەمەلىي پائالىيەت بىلەن كاشغەرىي يىلىغا تەنتەنە قىلىپسىلەر، سىلەرگە ئاپىرىن!» دېيىشىپتۇ.

يىل خاتىمىسىدە تېلېفون زىيارىتىنى قوبۇل قىلىش

12-ئاينىڭ 29-كۈنى، بېيجىڭ ۋاقتى سائەت سەككىز، ئەنقەرە ۋاقتى بىلەن چۈشتىن كېيىن سائەت ئىككىدە، تۈركىيە دۆلەتلىك رادىئو ئىستانسىسى ئۇيغۇرچە ئاڭلىتىش بۆلۈمىنىڭ ياش دېكتورى ۋە مۇخبىرى ئادىلجاننىڭ تېلېفون زىيارىتىنى قوبۇل قىلدىم. بۇ يەردە، ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولۇنغان سۆھبەتنى ئەينى بىلەن خاتىرىلەپ ئۆتمەن:

1- سوئال: سىزنىڭچە، 2008-يىلى ئۇيغۇرلار ئۈچۈن قانداق بىر يىل بولدى؟

جاۋاب: مېنىڭچە، بۇ 2008-يىلى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مەنئى ۋە مەدەنىي ھاياتىدا، ئىپتىخارلىق، غۇرۇرلىنىش بىلەن تولغان ۋە تويۇنغان بىر يىل بولدى. بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى

پەن-مائارىپ ئورگىنى بۇ يىلنى «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» دەپ ئېلان قىلغاندىن كېيىن، پۈتكۈل تۈركىي قەۋملەر، ئالدى بىلەن ئۇيغۇر خەلقى ھەقىقەت ھالدا، ئىپتىخارلىنىش تۇيغۇسىغا چۈمۈلدى. تۈركىيە باش بولغان تۈركىي تىللىق دۆلەتلەر ئارقا-ئارقىدىن يۇقىرى سەۋىيىلىك خەلقئارالىق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنلىرى ئۇيۇشتۇرۇپ، كاشغەرىي شۇناسلىق ۋە «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» تەتقىقاتىنى يېڭى بىر پەللىگە كۆتۈردى. جۇڭگو بېيجىڭ مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى بىلەن، تۈركىيە تىل قۇرۇمى بىرلىكتە ئۇيۇشتۇرۇپ، 11-ئاينىڭ 24-كۈنىدىن 26-كۈنىگىچە بېيجىڭدە ئۆتكۈزگەن «مەھمۇد كاشغەرىي تۇغۇلغانلىقىنىڭ مىڭ يىللىقىنى خاتىرىلەش خەلقئارالىق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» بۇ پەللىنىڭ نامايەندىسى بولۇپ قالدى. يىغىن ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، تۈركىيىلىك ئالىملار قەشقەر ئوپالغا بېرىپ، بۈيۈك ئەجداد مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قەبرىگاھىنى زىيارەت قىلدى. ئانا يۇرت-ۋەتەندىكى ئۇيغۇرلار سۆيۈنگەنلىكتىن، خوشال بولغانلىقىدىن، 2008-يىلدىن ئىبارەت بۇ قۇتلۇق يىلنى مەڭگۈ خاتىرىلەيدىغان ناخشىلارنى ئىجاد قىلىپ، ئوقۇپمۇ ئۆلگۈردى. مەزكۇر ناخشىنىڭ تېكىستى مۇنداق:

ئوپال ئارت تېغىدىن بالقىغاندا كۈن،

نۇر ئىمىپ ئىللىدى ئۇيغۇر زېمىنى؛

چىللىدى ئالەمگە ئىرپان خورىنى؛

«كاشغەرىيلىك مەھمۇد بۇ ئىلىمنىڭ پىرى!».

ئەسىرلەر قوينىدا سىنالىدى «دىۋان»،

ئالەمنى سۆيىدۈردى ئۇنىڭ قىممىتى؛

مىڭ يىللار ئۆتۈپمۇ ئۇنتۇلمىدى ھېچ،

مۆجىزە ياراتقان ئالىم ھىممىتى.

شۇڭلاشقا ئىككى مىڭ سەككىزىنچى يىل،

ئاتالدى دەپ «مەھمۇد كاشغەرىي يىلى»،

دۇنياۋى شاراپەت كۆلدۈردى ئەلنى،

ياشىدى شادلىقتىن ئۇيغۇرنىڭ دىلى،

مىڭ يىلغا قۇت! يەنە مىڭ يىلغا پىلان،

كۆمۈلمەس ئەجدادنىڭ ھىدايەت ئىزى.

ئىلىم-پەن مەشئىلى قوللاردا ئېگىز،

ئەۋلادنىڭ بەستىدە نۇسرەت جىلۋىسى.

نەقرات:

كاشغەرىي ۋەتەننىڭ ئابىدە تېشى،

مەھمۇد بار ئۇيغۇرنىڭ مەڭگۈ تىك بېشى!

«كاشغەرىي يىلى» ماۋزۇلۇق بۇ ناخشا تېكىستى يارقىن ئاۋازلىق ياش ناخشىچى شىركەلى ئەلتېكىننىڭ ئاھاڭغا سېلىشى ۋە باش بولۇپ ئورۇنلىشى ئارقىسىدا، سەھنىلەردە كەڭرى ئوقۇلدى ۋە ئۇ ئۆز قىممىتى بىلەن، مەڭگۈ ئۇنىۋېرسال ئۇيغۇر ناخشىلىرى قاتارىغا قوشۇلدى.

مەن مۇشۇنداق ئاساسلار بىلەن، ئاخىرلىشىش ئالدىدا تۇرغان بۇ 2008-يىلى ئانا يۇرت - ۋەتەن ئىچى ۋە سىرتىدا ياشاۋاتقان پۈتكۈل ئۇيغۇرلارنىڭ مەنئى ھاياتىدا ئىپتىخارلىق، مۇبارەك بىر يىل بولدى، دەپ قارايمەن.

2- سوئال: ئەمدى، 2009- يىلنىڭ ئۇيغۇر ئۈچۈن قانداق بىر يىل بولۇشىنى ئارزۇ قىلىسىز؟

جاۋاب: «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» بولغان 2008-يىلدىن كېيىن ئىز بېسىپلا كېلىۋاتقان ئالدىمىزدىكى بۇ 2009-يىلنىڭ پۈتۈن دۇنيادىكى ھەممە مىللەتلەر قاتارىدا ئۇيغۇر مىللىتىمىز ئۈچۈنمۇ بىر تىنچلىق يىلى، ئاسايىشلىق يىلى بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن. مەن بىر مەرىپەت-مائارىپچى بولۇش سالاھىيىتىم بىلەن، ئالدى بىلەن، شۇنداق بىر دۇئا-تەلەكتە بولغۇم كېلىدۇكى، ئانا يۇرت - ۋەتەن ئىچى ۋە سىرتىدا تۈرلۈك ئىلىم-پەن، ھەر خىل ھۈنەر-كەسپ بويىچە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلار،

ئۆگىنىۋاتقان شاگىرتلار پۈتكۈل ئىجتىھادىمىز بىلەن جەزمەن ياخشى ئوقۇيلى، تىرىشىپ ئۆگىنىيلى؛ بارلىق ئىلىم-پەن خادىملىرى ئاداقىي زېھنىمىزنى سەرپ قىلىپ ئىجتىكارلىق بىلەن ئىشلەيلى! بۈيۈك بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىي شاھىد بولۇپ تۇرۇپتۇكى، بىز ئۇيغۇرلار باشقىلار قىلالغانى جەزمەن قىلالايمىز، بەلكى ئەڭ ياخشى قىلالايمىز. «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» پاكىت بولۇپ تۇرۇپتۇكى، مەدەنىيەت دۇنياسىدا ئۆلمەس، ئەڭ مۆتمۈەر ئەمگەك-سەمەرەلەرنى بىزمۇ يارىتالايمىز. ھەممىمىزنىڭ 2009-يىلى قۇتلۇق بولغاي!

ئۇنتۇلماس بىر يىل

«ھاينى ھۇي، توپاقنى ئۇي» دەپ بولغىچە 2008-يىل ئۆتۈپ، 2009-يىلىنىڭ باھارىمۇ ئۆزگىچە ھاۋا ۋە يېڭى ناۋالار بىلەن كىرىپ كەلدى. يېزىپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ئۆتكەن كاشغەرىي يىلىدىكى ئۇنتۇلماس كەچۈرمىشلىرىم كۆز ئالدىمىدىن كىنو لېنتىسىدەك بىر مۇبىر ئۆتۈشكە باشلىدى: ئۆتكەن بىر يىل ئىچىدە، تولۇق كۇرس ئوقۇغۇچىلىرى، ماگىستىرانت ئوقۇغۇچىلار ۋە دوكتورانت شاگىرتلىرىمغا «چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى»، «چاغاتاي ئۇيغۇر ئەدەبىياتى»، «چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى تەتقىقاتى»، «ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقام تېكىستلىرى تەتقىقاتى»، «چاغاتاي ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلغان ئەسەرلەردىن تاللاپ ئوقۇش»، «ئەرەب تىلى ئاساسلىرى» ۋە «تۈرك تىلى ئاساسلىرى» بولۇپ، ئالتە خىل دەرىستىن جەمئىي 450 سائەت ساۋاق بېرىپتەن؛ «جۇڭگودىكى كاشغەرىي شۇناسلىق»، «كاشغەرىي شۇناسلىق ئىستىقبالىدا»، «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» تىكى ماقال-تەمسىللەردىن ئەينى زامان ئۇيغۇرلىرىنىڭ دۇنيا قارىشىغا نەزەر» ۋە «تارىخى ھەمدىي» دە ئۇيغۇر يۇرتلىرى ۋە ئادەملىرى» بولۇپ تۆرت پارچە ئىلمىي ماقالە ۋە «كاشغەرىي يىلى بۇ، پەخىرلەن ئۇيغۇر»، «رىقابەت ۋە ساداقەت»، «قەشقەردىن بىر كۆزىگە يېڭى مەنزىرە» ۋە بۇ «مېنىڭ كاشغەرىي يىلىم» بولۇپ، تۆرت پارچە ئەدەبىي ماقالە يېزىپ ئېلان قىلىپتەن؛ 2008-يىل 11-ئاينىڭ 28-كۈنىدىن 12-ئاينىڭ 1-كۈنىگىچە ئۈرۈمچى قۇرۇم مېھمانخانىسىدا ئۆتكۈزۈلگەن «جۇڭگو ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە مۇقام شۇناسلىق ئىلمىي جەمئىيىتى» نىڭ قۇرۇلۇش مۇراسىمىغا قاتناشقانلىقىمنى قوشۇپ ھېسابلىغاندا، دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدا بولۇپ جەمئىي تۆرت خەلقئارالىق ۋە مەملىكەتلىك ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىغا ئەسەر بىلەن قاتنىشىپتەن؛ ئوقۇغۇچىلارنى 2008-يىل 6-ئاينىڭ 1-كۈنىدىكى «تارىخى ھەمدى دۇنياغا كەلگەنلىكىنىڭ يۈز يىللىقىنى خاتىرىلەش ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى»، 7-ئاينىڭ 25-كۈنىدىكى «مەھمۇد كاشغەرىي يىلىدىكى ئوپال قەبرىگاھ زىيارىتى» ۋە 12-ئاينىڭ 6-كۈنىدىكى «تارىخى رومان (مەھمۇد كاشغەرىي)» ۋە كاشغەرىي شۇناسلىق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» بولۇپ جەمئىي ئۈچ چوڭ ئىلمىي پائالىيەتكە مۇۋەپپەقىيەتلىك ئۇيۇشتۇرۇپتەن. دېمەك، مېنىڭ كاشغەرىي يىلىدا ئۆتكەن ئۈچ يۈز ئاتىمىش بەش كۈنۈم بۈيۈك بوۋىمىز مەھمۇد كاشغەرىينى خاتىرىلەش، ئەمەلىي ھەرىكەت ئارقىلىق ئۇنىڭدىن

ئۆگىنىش باش مەزمۇن قىلىنغان شۇ قەدەر مول پائالىيەتلەر ۋە ئەمگەكلەر بىلەن تويۇنغان ھالدا غەلبىلىك ئۆتۈپتۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن، ئەلەمدۇللىلاھ دەيمەن تەكرار ۋە تەكرار!

مەن بۇ ئەدەبىي خاتىرەمدە، ئاشۇ يۇقىرىقى كەچمىشلىرىمگە رازى-رىزالىق بىلەن ھەمىشە بولۇشنى خاھلىغان، مېنىڭ ئۇيۇشتۇرغان پائالىيەتلىرىمنى سەمىمىيلىك بىلەن قوللىغان، ھەمدەم بولغانلارنىلا يازدىم. ئەمما، مەن: «بۇ يىل مەھمۇد كاشغەرىي يىلى بولۇپتۇ، تەبرىكلەش يۈزىسىدىن مۇنداق بىر پائالىيەت ئۆتكۈزسەك، بۇنىڭغا سىزمۇ قاتنىشىپ بېرىڭ، ھېچ بولمىسا قوللاپ بەرسىڭز قانداق؟» دېگىنىمدە، «2008-يىلى دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى بولدى» دەپ جۇڭگودىكى قايسى گېزىت خەۋەر يېزىپتۇ، ئەكىلىپ بېقىڭا!» دەپ ۋارقىرىغانلارنى، «كاشغەرىي يىلى مۇناسىۋىتى بىلەن پائالىيەت قىلساڭلار بولىدۇ» دەيدىغانغا ئاپتونوم رايونىڭ قىزىل باشلىق ھۆججىتى بارمىكەن؟ «دەپ ھۆكۈمىگە نەزەرى، بولۇپمۇ بىز ئۈستىمىزگە كاشغەرىي خاتىرە مايكىسىنى كىيىپ، مەيدىمىزگە كاشغەرىي خاتىرە ئىزنىكىنى تاقاپ، ئوپال قەبرىگاھ زىيارىتىگە ماڭغىنىمىزدا، «ئولىمپىك يىغىنى بۇ يىل جۇڭگودا ئەڭ چوڭ پائالىيەت. ئۇنىڭدىن باشقا پائالىيەت قىلىنمايدۇ. ئون-ئون بەش ئادەم بىر يەردە توپلىشىپ تۇرۇشقىمۇ بولمايدۇ. ھازىر يول-يوللاردا توساقلار بار، سىلەر بۇ قىياپىتىڭلار بىلەن ھەرگىزمۇ ئۆتەلمەيسىلەر، ياخشىسى، ئاستا قايتىپ قېلىڭلار...» دەپ، ياخشى كۆڭۈل بىلەن بولسىمۇ تەربىيە قىلغان، توسقانلارنى يازمىدىم.

يەنە بىرسى، مەن بۇ ئەدەبىي خاتىرىنى ھەرگىزمۇ قىلغان ئەمگەكلىرىمنى كۆز-كۆز قىلىش، ئۇيۇشتۇرغان پائالىيەتلىرىمنى دام-دام قىلىش ئۈچۈن يازمىدىم. ئەمما، ئەگەر بۇ خاتىرىنى ئوقۇغان ياش ئەۋلادلىرىمىزدىن: «قارا! ئاۋۇ بىر كەم ئاتمىشقا كىرگەن قېرى ئادەم تەكلىماكانى ئاكام 2008-يىلىنىڭ دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى بولغانلىقىدىن سۆيۈنۈپ، ھاياجان ۋە ئىپتىخارلىق ئىلكىدە، شۇ قەدەر كۆپ ئىشلارنى، شۇ قەدەر پايدىلىق ۋە ساۋابلىق پائالىيەتلەرنى قىلىپتۇ. ئەمدى، مەن ئۇنىڭدىن ياش، ئۇنىڭدىن ئىقتىدارلىق ۋە ئۇنىڭدىن كۆپ ئىمكانلىق تۇرۇپ، زادى نېمە ئىش قىلىپتىمەن؟» دەپ ئۆز-ئۆزىگە سوئال قويۇپ، ئويلىنىپ قالسا، ئۇ باشقا گەپ، ئەلۋەتتە!

2009-يىلى 21-مارت، نەۋرۇز.

30- تۈركىي تىللار دىۋانىدىكى ئەپسانە -

رىۋايەتلەرنىڭ يېشىمى

يار مۇھەممەد تاھىر تۇغلۇق

تەھرىر ئىلاۋىسى :

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، ب د ت پەن - مائارىپ مەھكىمىسى 2008- يىلى مەھمۇد كاشغەرىي يىلى قىلىپ بېكىتتى. بىز مۇشۇنداق ئۇلۇغ ئالىمنىڭ ئەۋلادى بولغانلىقىمىزدىن چەكسىز پەخىرلىنىمىز. ئالىمنىڭ نام- شەرىپى تارىخ بېتىدىن مەڭگۈ ئۆچمىگەي!

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بىزگە بەرگەن يەنە بىر قىممەتلىك سوۋغىسى - ئۇ ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى، بىزگە تېخى بىرەر كىتابتا مەلۇماتمۇ بېرىلمىگەن بىر قىسىم ئەپسانە - رىۋايەتلەرنى خاتىرىلەپ قويغان. بۇ ئەدەبىي مىراس بىزگە تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ قەدىمكى ھاياتى، تۇرمۇشى، ئۆرپ - ئادىتى، دىنىي ئېتىقادى، ئىدىيىۋى چۈشەنچىلىرى، بەزى مىللەتلەرنىڭ ئېتىقادى، تارىخى تەرقىياتى قاتارلىقلار ھەققىدە ئۇچۇر بېرىدىغان قىممەتلىك ماتېرىيال؛ بەزىلىرى بىزگە تارىختىن بۇرۇنقى تارىخىي سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاغزاكى يول بىلەن ئەۋلادتىن ئەۋلادقا داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن تارىخنىڭ بىر تەركىبىي قىسمى.

ئەپسانە - رىۋايەتلەر كىشىلەرنىڭ تەبىئەت، جەمئىيەت ھادىسىلىرى ۋە ئۆزلىرىنىڭ تارىخىي سەرگۈزەشتىلىرىگە بولغان يېزىقىسىز دەۋرلەردىكى چۈشەنچىلىرى ئاساسىدا پەيدا بولۇپ، ھەر قايسى دەۋرلەردىكى ئىدىيىۋى ھېسسىياتلىرى بىلەن تېخىمۇ تاكامۇللىشىپ، بېيىپ خېلى مۇكەممەل مەزمۇنغا ۋە قۇرۇلمىغا ئىگە بولغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ مۇھىم بىر زانىرى ھېسابلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى تەڭرىگە، ئىلاھلارغا، باغلىنىپ بايان قىلىنىشىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ مېغىزىدا خەلق ھاياتىنىڭ ناھايىتى ساپ، جەلپكار، ئوبرازلىق كارتىنىسى نامايان بولىدۇ. رىۋايەتلەر ئەسلىدىن ئالغاندا، شۇ رىۋايەتنى ياراتقان خەلقنىڭ يېزىقىسىز تارىخى. ئۇ بىزگە ئىنتايىن گۈزەل ھايات كارتىنىسىنى سۈرەتلەپ بېرىدۇ.

ئەپسانە - رىۋايەتلەر لىرىك شېئىرلاردەك ھېسسىياتتىن ئۇرغۇپ چىققان پىكىر دۇراندلىرى ئەمەس، بەلكى ئۇ خەلقنىڭ دۇنيا قارىشىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان بىلىش تارىخىنىڭ بىر ئەينىكى. تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ تارىخىدا سانسىزلىغان ئەپسانە - رىۋايەتلەر بارلىققا كەلگەنلىكى مەلۇم. قەدىمكى قەبرىلەردىكى ئاخىرەتلىك بۇيۇملاردا ئىپادىلەنگەن ئاجايىپ سىرلىق ئوبرازلار،

مىڭئۆيلەردىكى يارالمىش ئوبرازلار، قىرىق، توققۇز، يەتتە، ئۈچ قاتارلىق سىرلىق مۇقەددەس سانلارنىڭ كېلىپ چىقىشىنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشىدىكى ئەسلى چۈشەنچىلەر، نەچچە مىڭلىغان ماقال - تەمسىللەرنىڭ پەيدا بولۇشىدا رول ئوينىغان تۇرمۇش ھىكايىلىرىنىڭ ئارقىسىدا مىڭلىغان ئەپسانە - رىۋايەتلەرنىڭ بارلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن. ئەپسۇسكى، يېزىق تارىخىغا ئۆتكەندىن كېيىن، بىرقىسىم ئەپسانە - رىۋايەتلەر بەزى زۆرۈرىيەتلەر تۈپەيلىدىن خاتىرىلىنىپ قالغان بولسىمۇ، كۆپ قىسىم خاتىرىلەنمەي، ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ دەۋردىن دەۋرگە ئۆتۈش سەپىرىدە بەزىلەرنىڭ <ئېتى > ھېرىپ قېلىپ سەپتىن چۈشۈپ قالغان. بەزىلىرى ھازىرغىچە يېتىپ كېلىش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن. مەھمۇد كاشغەرىي خاتىرىلەپ قويغان ئەپسانە - رىۋايەتلەر شۇ مىڭلىغان، ئون مىڭلىغان ئەسەرلەرنىڭ ئىچىدىكى قۇتۇلدۇرۇپ قېلىنغان ئىنتايىن ئاز بىرقىسىمى ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر ئۇزات قۇتۇلدۇرۇپ قالمىغان بولسا، ئۇنىڭ كۆپىنچىسى دەۋرىمىزگە يېتىپ كېلەلمەسلىكى مۇمكىن ئىدى. مەسلەن: <ئۇيغۇر > ھەققىدىكى رىۋايەت باشقا تارىخىي مەنبەلەردىكى رىۋايەتلەر بىلەن خېلى كۆپ پەرىقە ئىكەن. <ئۇيغۇر > نامىنىڭ ئىتمولوگىيىسى ھەققىدىكى تارىخىي <شەجەرە ئىي تۈرك > تىكى رىۋايەتتە، <ئۇيغۇر > نامىنىڭ ئىتمولوگىيىسىنى ئوغۇزخانغا باغلاپ چۈشەندۈرۈپ، <ئۇيۇشقا، يېپىشقا > مەنىسىدە چۈشەندۈرۈلگەن بولسا، مەھمۇد كاشغەرىي قالدۇرغان رىۋايەتتە، بۇ رىۋايەتنىڭ پەيدا بولۇش تارىخىنى زۇلقەرنەينىگە باغلاپ چۈشەندۈرىدۇ ۋە <ئۆزىنىڭ ئوزۇقىنى ئۆزى تېپىپ يېيەلەيدىغان قەھرىمان، باتۇر، لاچىندەك پەرۋاز قىلىدىغان مىللەت > دېگەن مەنىدە يەشكەن. بۇ رىۋايەت تارىختا بارلىققا كەلگەن باشقا مەنبەلەردە ئۇچرىمايدۇ. ئەگەر مەھمۇد كاشغەرىي خاتىرىلىمىگەن بولسا، بۇ رىۋايەت بىلەن ئۇچرىشىش بەختىدىن بەھرىمەن بولالمىغان بولاتتۇق.

<دىۋان > دىكى ئەپسانىلەرنىڭ سانىمۇ ئاز، مەزمۇنىمۇ ئانچە چوڭقۇر ئەمەس، پەقەت بىر قىسىم ھادىسىلەر ھەققىدىكى چۈشەنچىلەرنى ئەكس ئەتتۈرگەن ئاددىي ئەپسانىلەردىن ئىبارەت. ئۇ ئەپسانىلەر ئىچىگە ئەڭ قەدىمكى ئىپتىدائىي ئاڭنىڭ مەھسۇلى بولغان يارالمىش ئەپسانىلەردىن ئىبارەت رىسۇم كىرىمگەن.

يارمۇھەممەت تاھىر تۇغلۇق

پوقاق ئەپسانىسى

<دىۋان > دا خاتىرىلەنگەن <پوقاق ئەپسانىسى > رىۋايەتلىك ھەم ئەپسانىۋى ئامىللاردىن تەشكىل تاپقان. ئۇنىڭ پەيدا بولۇشى تارىختىكى مەلۇم بىر تارىخىي ۋەقەگە، تارىخى شەخسكە باغلانغان. ئەپسانىنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشىدە، ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى ئىسلام دىنىنىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ كېيىنكى ساھابىلىرى بىلەن <كاپىر > تۈركىي قوۋملارنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولۇپ ئۆتكەن

بىر قېتىملىق ئۇرۇش ئەكسى ئەتتۈرۈلگەن: <بىزنىڭ بوۋىلىرىمىز ناھايىتى ئۈنلۈك كاپىرلار ئىكەن. تەڭرى ياراتقۇچى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ساھابىلىرى ئۇلار بىلەن ئۇرۇشقاندا ئاتا - بوۋىلىرىمىز كىچىكلەپ چۇقان - سۈرەن سېلىپ باسقۇن ياساپتۇ. ئۇلارنىڭ بۇ چۇقان - سۈرەنلىرىدىن مۇسۇلمانلار ھودۇتۇپ كېتىپ، مەغلۇبىيەتكە يۈزلىنىپتۇ. بۇ خەۋەر خۇدا رازى بولغۇچى ئۆمەرگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن، ئۆمەر ئۇلارنى قارغاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ بوغۇزىدا بىرخىل كېسەل پەيدا بوپتۇ ۋە ئەۋلادىغا مىراس بولۇپ قاپتۇ. ھازىر ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۈنلۈك گەپ قىلالايدىغان ھېچقانداق ئادەم يوق > (2-توم 416-بەت).

بۇنىڭدىن قارىغاندا بۇ ئىسلام تارىخىدىكى تۆت چاھارىارنىڭ بىرى بولغان ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدىكى بىر قېتىملىق ئۇرۇشنى ئىپادىلىگەنلىكى نامايان بولىدۇ. بۇ ئەپسانىنىڭ رىۋايەتلىك تەركىبى. ئۆمەرنىڭ قارغىشى بىلەن ئۇلارنىڭ بوغۇزىدا پوقاقنىڭ پەيدا بولغانلىقى ئەپسانىۋى يۈكلىمە. چۈنكى، پوقاق يود كەملىكىدىن پەيدا بولىدىغان بىر خىل كېسەللىك بولۇپ، دىيارىمىزنىڭ قىسمىن جايلىرىدا پوقاق كېسەللىگە گېرىپتار بولغانلار ئاندا - ساندا ئۇچرايدۇ. ئازادلىقتىن ئىلگىرى داۋالاش ئەسلىھىلىرىنىڭ كەمچىللىكىدىن پوقاق كېسەللىگە گېرىپتار بولغانلارنىڭ پوقىقى مەھمۇد كاشغەرىي تەسۋىرلىگەندەك بەزىلىرىنىڭ ئۆزىنىڭ كۆكسىنى ۋە پۇتىنى كۆترەلمەيدىغان دەرىجىدە يوغىناپ كەتكەنلىرىمۇ بولغان. ئازادلىقتىن كېيىن بۇ كېسەلنىڭ سەۋەبى ئېنىقلىنىپ، پوقاق كېسەلى تۇپ يىلتىزىدىن داۋالاپ ساقايتىلدى.

مەھمۇد كاشغەرىي بۇ كېسەلنىڭ ھەرگىزمۇ قارغاشتىن بولمىغانلىقىنى، بەلكى ئۇنىڭ بىر خىل كېسەللىك ئىكەنلىكىنى، نەسلىدىن نەسلىگە مىراس قالىدىغانلىقىنى بىلگەن: <پوقاق بوغۇزنىڭ ئىككى يېنىدا، تېرە بىلەن گۆشنىڭ ئارىلىقىدا پەيدا بولىدىغان بىر خىل بەزىسمان گۆش، پەرغانە بىلەن شىخنى شەھرىدە مۇشۇنداق كېسەل تەگكەن كىشىلەر بار، پوقاق نەسلىدىن نەسلىگە ئۆتىدۇ>، بۇ قاراش ئەلۋەتتە خېلى ئىلمىي ئاساسقا ئىگە چۈشەنچە ئىدى.

نۆۋىتى كەلگەندە شۇنىمۇ كۆرسىتىپ ئۆتۈش ھاجەتتىكى، ئۆمەر بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيا، غەربىي ئاسىيادا بولۇپ ئۆتكەن ئۇرۇشلارنىڭ قانداق بولغانلىقى تارىخىي مەسىلە، بۇنىڭدا بىزگە ئەڭ لازىملىق بىر ئۇچۇر بار، ئۇ بولسىمۇ، 7-ئەسىرلەردە بۇ زېمىندا <كاپىر> تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ ياشىغانلىقى ھەم ئۇلارنىڭ ئەرەب قۇشۇنلىرىنى مەغلۇب قىلغۇدەك خېلى قۇدرەتلىك كۈچ سۈپىتىدە ئەرەب قۇشۇنلىرى بىلەن ئۇرۇشقانلىقىدىن ئىبارەت بىر ۋەقەلىكنىڭ كۆلەڭگىسى نامايان بولىدۇ.

چىۋە ئەپسانىسى

بۇ ئەپسانىنىڭ مەزمۇنىدىن قارىغاندا <ئىككى يۇرت كىشىلىرى بىر-بىرى بىلەن ئۇرۇشسا، ئىككى يۇرتتىكى جىنلارمۇ ئۆز يۇرتىدىكىلەرنى قوللاپ ئۇرۇشىدىكەن. جىنلارنىڭ قايسى تەرىپى يەڭسە، شۇ يۇرت كىشىلىرىمۇ غەلبە قىلىدىكەن. قايسى جىنلار يېڭىلسە، شۇ يۇرتنىڭ كىشىلىرىمۇ ئۆلىدىكەن. تۈركلەر جىنلارنىڭ ھۇجۇمىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن كېچىدە چېدىرلارغا كىرىۋالىدىكەن.> (3-توم 311-بەت).

<چېۋى> يەنى جىنلار ھەققىدىكى بۇ ئەپسانىنى ئەپسانە دېگەندىن كۆرە، تۈركىي تىللىق قوۋملارنىڭ بىر خىل چۈشەنچىسىدىن پەيدا بولغان ئادىتى دېگەن تۈزۈك. چۈنكى ئۇنىڭدا تۈركىي قوۋملارنىڭ ئۇرۇشتا يېڭىش ياكى يېڭىلىشىنى بىر تەرەپنىڭ كۈچلۈك ياكى ئاجىزلىقى، پاراسەت ۋە ئۇرۇش ئىستراتېگىيىسىنىڭ ئۈستۈنلۈكى ياكى تۆۋەنلىكىدىن ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ چۈشەنچىسىدىكى جىنلار گورۇھىنىڭ يېڭىلىگەن، يېڭىلىمىگەنلىكى بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەپ چۈشىنىدىغان بىر چۈشەنچە ۋە مۇشۇ چۈشەنچىدىن پەيدا بولغان ئادىتى ئىپادىلەنگەن. بۇ چۈشەنچىنىڭ ئارقىسىدا بەلكىم مۇكەممەل بىر ئەپسانىۋى ھېكايىلەر بولغان بولۇشى مۇمكىن. بىراق مەھمۇد كاشغەرىي ئۇنىڭ جەريانىنى ئالماستىن، پەقەت ئاساسىي مەزمۇنى ۋە ئادەتلىنىپ كەتكەن تەرىپىنىلا ئەسكەرتىپ ئۆتكەن.

<جىن> چۈشەنچىسى قەدىمكى شامان دىنىدىمۇ، بۇددا دىنىدىمۇ، ھەتتا ئىسلام دىنىدىمۇ بار. بۇ چۈشەنچىلەردىن <جىن> دىن ئىبارەت بىر <خەلق> مەۋجۇت، ئۇلار كۆزگە كۆرۈنمەيدۇ. قىسمەن ئادەملەرنىڭ كۆزىگە كۆرىنىدۇ، دەپ قارايدۇ. ھازىرقى زاماندىمۇ بىر قىسىم داخانلار جىنلارنىڭ دەپ بېرىشى بىلەن ئادەملەرنىڭ قىسمەتلىرىنى بىلەلەيدىغانلىقى ھەققىدە گەپلەرنى قىلىدۇ. بۇ خىل چۈشەنچە ناھايىتى قەدىمكى دەۋرلەردە پەيدا بولغان بولسىمۇ، 11-ئەسىرلەردىمۇ يەنىلا بۇ خىل ئادەت داۋاملىشىپ كەلگەن.

قولباق ئەپسانىسى

<قولباق> تۈركلەردىن بىر ئەۋلىيانىڭ ئىسمى. ئۇ بالاساغۇن تاغلىرىدا ياشايدىكەن. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئۇ قارا تاشقا <تەڭرى ئوغلى قولباق> دەپ يازسا، ئاق بولۇپ چىقىدىكەن. ئاق تاشقا يازسا قارا بولۇپ چىقىدىكەن. ئۇنىڭ ئىزلىرى تا ھازىرغىچە بارئىكەن. (1-توم، 620-بەت)

يۇقىرىقى ئەپسانىنى <قولباق> ناملىق بىر ئەۋلىيانى ۋە ئۇنىڭ ئىسمىنى ئىزاھلاش يۈزىسىدىن مىسال ئالغان. قارىغاندا بۇ ئەپسانىنىڭ پەيدا بولغان، كىشىلەر ئارىسىدا تارقالغان دەۋرى ئىسلامىيەتتىن بۇرۇن بولسا كېرەك. چۈنكى ئەۋلىيانىڭ ئاق ۋە قارا تاشلارغا يازغان <تەڭرى ئوغلى قولباق> دېگەن

خەتلەرنىڭ ئىزلىرى تېخى ھازىرغىچە بارلىككەن دېگەن گەپ - ئۇنىڭ مەھمۇد كاشغەرىي دەۋرىدىن خېلى قەدىمكى دەۋرلەردە بارلىققا كەلگەنلىكىنى ئۆتتۈرىدۇ.

كۆك توپۇلغان ئەپسانىسى

مەھمۇد كاشغەرىي <توپۇلغان> دېگەن بىر قۇشنى تونۇشتۇرۇپ، بۇ ئەپسانىنىڭ قىسمى ئەپسانىلىرىنى تىلغا ئالدى. بۇنىڭ رېئال ئەپسانىلىرى خېلى قويۇق. بىراق مۇبالىغە رېئال مۇمكىنچىلىكتىن ھالقىپ كەتكەن؛ <كۆك توپۇلغان> بىر قۇشنىڭ ئېتى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، بۇ قۇشنىڭ ئىككى قانتىدا پولات بار ئىمىش، ئۇ قانتى بىلەن تاغقا بىر ئۇرۇپ تاغنى تېشىپ ئۆتۈپ كېتەرمىش. بۇ سۆزنى ماڭا كۆپ پايدىسى تەگكەن بىر ئادەم ئېيتقان ئىدى. بۇ رېئال دۇنيادا تۈرلۈك - تۈمەن سىرلىق ئىشلار بولىدۇ. بىز ئۇنىڭ بەزىلىرىنى كۆرىمىز، بەزىلىرىنى كۆرمەيمىز. بەزىلىرى ئەقلىمىزگە سىغىدۇ، بەزىلىرى ئەقلىمىزگە سىغمايدۇ. ئويىڭىڭىز دۇنيا بىزنىڭ ئىرادىمىزگە بېقىنمىغان ھالدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىۋېرىدۇ. يۇقىرىقى ئەپسانىدە بايان قىلىنغان <كۆك توپۇلغان> دېگەن پولات قاناتلىق بىر قۇشنىڭ بولغانلىقى رېئاللىق. ئەگەر شۇنداق بىر قۇش بولمىغان بولسا يۇقىرىقى ئەپسانىمۇ بارلىققا كەلمىگەن بولاتتى. چۈنكى ھەرقانداق بىر ئەقىلگە سىغمايدىغان ئەپسانىنىڭ مەزمۇنىدىمۇ رېئال ئەپسانىلار بولىدۇ، چۈنكى ئۇ ئەسلىدىنلا رېئال تۇرمۇشنىڭ ئىنكاسى. خىيال، غايىمۇ، تەسەۋۋۇرمۇ ھەرگىزمۇ رېئاللىقتىن ھالقىپ كېتەلمەيدۇ. يۇقىرىقى <كۆك توپۇلغان> قۇشنىڭ بارلىقى ئەمەلىيەت، بىراق ئۇنىڭ بىر تاغقا قانات ئۇرغاندا تاغنى تېشىپ ئۆتۈپ كېتەلىشى مۇمكىن بولمايدىغان بىر ئىش، مانا بۇ شۇ <كۆك> سۆزى بىلەن ئىلھاملاندۇرۇلغان قۇش ھەققىدىكى مۇبالىغىنىڭ ئېغىزىدىن ئېغىزغا كۆچۈش داۋامىدا ھەددىدىن ئارتۇق غايىۋىلەشتۈرۈلۈپ كېتىشىدۇر.

<دىۋان> غا تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ تارىخىغا، بەزى قەبىلىلەرنىڭ ئېتىتىك تەركىبى، قەبىلە نامىنىڭ ئېتىتىك مەنىسى، بىرقىسىم يەر - جاي ناملىرىنىڭ كېلىپ چىقىشى قاتارلىقلارغا مۇناسىۋەتلىك، بىز ئۈچۈن تولىمۇ ئەھمىيىتى زور بولغان بىرقىسىم رىۋايەتلەر خاتىرىلەنگەن. رىۋايەت دېگەن شۇ رىۋايەتنى بارلىققا كەلتۈرگەن خەلقنىڭ يېزىقىسىز تارىخىدىن ئىبارەت. بۇنداق رىۋايەتلەرنىڭ بەزىلىرى ھەتتا بارا - بارا مۇكەممەل ئېپوسلارنى تەشكىل قىلغان بولىدۇ. قانداقلا بولمىسۇن، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ يىرىك ژانىرىدىن بىرى بولغان رىۋايەتلەرمۇ خەلقنىڭ ھايات تارىخىنىڭ ئىنتايىن جەلپكار ئەينىكى، ئىنسانلار ئۆزلىرىنىڭ ئىرادىدىن بۇرۇنقى تارىخىنى مانا شۇ رىۋايەتلەرگە ئاساسەن تۇرغۇزۇپ چىققانىدى.

<دىۋان> دا ئۆرنەك سۈپىتىدە بېرىلگەن رىۋايەتلەرنىڭ مەزمۇنى ئاساسەن تارىختىكى ئىككى بۈيۈك

شەخسكە مۇناسىۋەتلىك. بىرى، تۈركىي تىللىق خەلقلەر ئۆزىنىڭ قەھرىمان، ۋە تەنپەرۋەر، ئادالەتلىك، پاراسەتلىك، دەپ ئۇلۇغلاپ كەلگەن تۇران پادىشاھى ئافراسىياپ-تۇڭخالىپ ئەر ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا باغلانغان رىۋايەتلەر؛ يەنە بىرى دۇنيا تارىخىنىڭ مىلادىدىن بۇرۇنقى 4-ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىكى سەھىپىسىدە ناھايىتى شۆھرەت قازانغان ماكىدونىيىلىك ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىگە ۋە ئۇنىڭ شەرق يۈرۈشىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان رىۋايەتلەر ئىگىلەيدۇ. ئۇنىڭدىن قالسا <مۆچەل> ھەققىدە رىۋايەت، <ئارىلان تېكىن بىلەن بۆكەن بۇدراچ> ھەققىدىكى رىۋايەت، <تۈرك> ھەققىدە رىۋايەت قاتارلىق رىۋايەتلەر مۇبىزگە ناھايىتى قىممەتلىك تارىخىي ئۇچۇرلارنى يەتكۈزۈپ بەردى.

ئافراسىياپ ۋە ئافراسىياپقا باغلانغان رىۋايەتلەر

<دىۋان> دا ئافراسىياپ ۋە ئافراسىياپقا باغلانغان رىۋايەتلەرنىڭ سالىمىقى ناھايىتى ئېغىر. ئافراسىياپ ھەققىدە يەنە خېلى كۆپ مەرسىيە شېئىرلىرىمۇ كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، بۇ ھال بىزنى ئافراسىياپ ھەققىدە ئەستايىدىل ئىزدىنىپ، تەتقىق قىلىپ، ئۇ تارىخىي شەخسنىڭ تۈركىي تىللىق خەلقلەر ۋە تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ تارىخى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى ئايدىڭلاشتۇرۇش ئۈچۈن ئۈزلۈكسىز ئىزدىنىشىمىزنى تەقەززا قىلىدۇ. چۈنكى بۇ سىرلىق شەخس مەركىزىي ئاسىيانىڭ مىلادىدىن بۇرۇنقى 6-ئەسىردىن تاكى مىلادىدىن بۇرۇنقى 11-ئەسىرگىچە بولغان 1700 يىللىق تارىخىي سەرگۈزەشتىلەرنى يورۇتۇشنىڭ مۇھىم تۈگۈنى.

ئافراسىياپ كىم؟

<تۈركىي تىللار دىۋانى> دا بىز ئۇچراتقان دەك تۇڭخالىپ ئەرياكى پارس مەنبەلىرىدە ئافراسىياپ دەپ ئاتىلىپ كەلگەن بىر تارىخىي شەخس ھەققىدە ئەڭ كۆپ ئۇچۇرلارغا ئىگە بولىمىز. قوشاقلار، مەرسىيەلەر، يەر-جاي ناملىرى، رىۋايەتلەردە ھەم ئالىپ ئەرتۇڭغاغا باغلانغان خاتىرىلەرنى كۆرىمىز. ئۇنداقتا تۇڭخالىپ كىم؟ ئۇنىڭ تۈركىي خەلقلەر، جۈملىدىن، ئۇيغۇرلار بىلەن قانداق مۇناسىۋىتى بار؟ ھازىرغىچە تۇڭخالىپ ئەرتۇڭغاغا ئافراسىياپ ھەققىدە تېخى سېستىمىلىق چوڭقۇر تەتقىقات ئېلىپ بېرىلىپ، ئۇ باھادىر ئەزىمەتنىڭ مەركىزىي ئاسىيا تارىخىدا تۇتقان ئورنى تېخى مۇئەييەنلەشتۈرۈلمىدى. ئەگەر بىز ئەتراپلىق، مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن ئىزدىنىدىغان بولساق ئافراسىياپ ھەققىدە ناھايىتى قىممەتلىك دەلىللەرنى ئوتتۇرىغا چىقىرىشىمىزدا گەپ يوق. چۈنكى ئافراسىياپ ھەققىدىكى تارىخىي ئۇچۇرلار ئاز ئەمەس.

بىز ئالدى بىلەن شۇنىڭغا دىققەت قىلىمىزكى، <دىۋان>دا ئون پارچە مەرسىيىنامە ئالىپ ئەرتۇڭغا بېغىشلانغان. ئۇنىڭدا بىرتەرەپتىن ئالىپ ئەرتۇڭانىڭ باھادىرلىقى، خەلقپەرۋەرلىكى، يوقسۇللارغا بولغان غەمخورلۇقى مەدھىيەلەنگەن بولسا، يەنە بىرتەرەپتىن بۇنداق ئۇلۇغ خاقانغا كەلگەن ئەجەل ئوقىدىن ئەل-ۋەتەننىڭ قاتتىق قايغۇ-ئەلەمگە پاتقانلىقى ئەكسى ئەتتۈرۈلدى؛ ئۈچىنچىدىن، ئۇ مەرسىيىنامىلىرىنىڭ ھەممىسى ئۇيغۇر تىلىدا پۈتۈلگەن ياكى خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدا ئەۋلادتىن ئەۋلادقا ئۆتۈپ داۋاملىشىپ كەلگەن.

<دىۋان>دا يەنە بىرمۇنچە مەنسەپ دەرىجە ئاتالغۇلىرىمۇ ئافراسىياپقا باغلاپ چۈشەندۈرۈلدى. مەسلەن، خان-تۈركلەرنىڭ ئۇلۇغ پادىشاھى، ئافراسىياپ ئەۋلادىدىن بولغان ئوغۇللارمۇ شۇ نام بىلەن ئاتىلىدۇ. خاقان-ئافراسىياپتۇر. مۇنداق ئاتاشتا ئۇزۇن بىر قىسسە بار(3-توم. 513-بەت).

دېمەك، خان ۋە خاقان ئافراسىياپقا مۇناسىۋەتلىك ئەمەل نامى بولۇپ، ئىككىسى پەرقلىنىدۇرۇلگەن. خاقانلىق ئافراسىياپقا مەنسۇپ. خانلىق بولسا ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا مەنسۇپ، دەپ كۆرسەتكەن. خاندان خاقاننىڭ ئىمتىيازى چوڭ بولغان. <قاتۇن-خاتۇن، خانىكە، ئافراسىياپنىڭ قىزلىرىغا خاس نام>(1-توم. 206-بەت).

تېكىن-بۇ سۆزنىڭ ئەسلى مەنىسى قۇل دېمەكتۇر. بۇ سۆزنىڭ ئافراسىياپ ئوغۇللىرىغا قانداق كۆچكەنلىكىگە كەلسەك، ئۇلار ئۆز ئاتىسىنى بەك ھۆرمەتلەپ، ناھايىتى چوڭ كۆرىدىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن بىرەر ئىشتا ئاتىسىغا مۇراجىئەت قىلسا ياكى خەت يازسا ئۆزلىرىنى تۆۋەن تۇتۇپ <قۇلغىزىپالانى مۇنداق قىلدى، قۇلغىز پوكۇنى مۇنداق قىلدى >دەيدىكەن. كېيىنچە بۇ سۆز ئۇلارغا ئات بولۇپ قالغان. باشقا ئوغۇللاردىن ئۇلارنى پەرقلىنىدۇرۇش ئۈچۈن بۇ سۆزنىڭ يېنىغا يەنە بىر سۆز قوشۇپ ئىشلىتىدىغان بولدى(1-توم. 206-بەت).

<دىۋان>دا يەنە بەزى يەر جاي ناملىرىمۇ ئافراسىياپقا تۇتىشىدۇ. <بارىسخان> ئافراسىياپنىڭ ئوغلىنىڭ ئىسمى. بارىسخان شەھىرىنى شۇ سالدۇرغان. مەھمۇدنىڭ ئاتىسى ئەنە شۇ شەھەردىن. بەزىلەر مۇنداق دەيدۇ: ئۇيغۇر خاقانىنىڭ بىر يىلقا باشقۇرغۇچىسى بولۇپ، ئۇ بۇ يەرنىڭ ھاۋاسى ياخشى بولغانلىقى ئۈچۈن، شۇ يەردە يىلقا باققان. كېيىن ئۇ يەرنى شۇنىڭ نامى بىلەن بارىسخان دەپ ئاتالغان(3-توم. 625-بەت).

يۇقىرىقى مەلۇماتتىكى ئافراسىياپنىڭ ئوغلى بارىسخان بىلەن ئۇيغۇر خاقانىنىڭ يىلقا باشقۇرغۇچىسى

ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىشتىن ئافراسىياپ بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ ناھايىتى زىچ مۇناسىۋىتىنىڭ بارلىقى مەلۇم بولدى.

يۇقۇرىقىلاردىن باشقا <بارماق>، <بارچۇق>، <قاز>، دېگەن شەھەرلەرمۇ مۇشۇ ئافراسىياپ ۋە ئۇنىڭ قىز-ئوغۇللىرىغا باغلىنىدىغانلىقى بايان قىلىندۇ.

بىز بۇنىڭدىن ئافراسىياپ ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ مەركىزىي ئاسىيادا ئوينىغان تارىخىي رولىنىڭ ناھايىتى چوڭ بولغانلىقىنى ھېس قىلالايمىز.

ئالىپ ئەرتۇڭا ھەققىدە يۈسۈپ خاس ھاجىپ تېخىمۇ روشەن مىسرالار بىلەن ئالىپ ئەرتۇڭانىڭ تارىخىي تۆھپىسىنى مۇئەييەنلەشتۈردى.

276. بۇ - تۈرك بەگلىرىگە سېلىنسا نەزەر،
جاھان بەگلىرىنىڭ ياخشىسى شۇلەر.

277. بۇ تۈرك بەگلىرىدىن ئېتى بەگۈلۈك،
تۇڭا ئالىپ ئەرتۇڭا بەختى بەگۈلۈك.

278. ئىلىمدە بۈيۈك كۆپ پەزىلەتلىك دىلى،
بىلىملىك، ئەقىللىق، خەلقنىڭ خىلى.

279. ئىدى ئۇ سەرخىل، زېرەك ئەرتۇڭان،
دۇنياغا زېرەكلەر بولار ھۆكۈمران.

280. تاجىكلار دەيدۇ ئۇنى ئافراسىياپ،
ئۇ ئافراسىياپ تۇتتى ئەللەر تاللاپ.

281. جاھاننى تۇتاي دەپ سۇنۇشقا ئىلىگ،
كېرەك كۆپ پەزىلەت بىلەن كۆپ بىلىك.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ بۇ باھادىر خاقانغا مۇنداق بىرنەچچە تەرەپتىن ئىنتايىن يۇقىرى باھا بەرگەنلىكىنى كۆرىمىز.

بىرىنچى، پۈتۈن بەگلىكلەرگە نەزەر سېلىنغاندا، جاھاننىڭ ئەڭ سەرخىل، ياخشى بەگلىرى مانا شۇ ئافراسىياپ دەپ جاكارلايدۇ ھەم ئۇنى بەگلىكلەرنىڭ ئۈلگىسى قاتارىغا قويدۇ. ئىككىنچى، تۇڭا ئالىپ ئەر ئىلمىي پاراسەتتە بۈيۈكلۈككە يەتكەن. پەزىلەتتە يېگانە، ھەقىقىي بىلىملىك ۋە ئەقىللىقلىقى بىلەن خەلققە باشپاناھ بولغا خاقان ئىكەنلىكى مۇئەييەنلەشتۈرۈلگەن.

ئۈچىنچى، ئالىپ ئەرتۇڭا زېرەكلىكى، باتۇرلۇقى، ياراملىقلىقى بىلەن جاھان سورىغانلىقى، چۈنكى دۇنياغا ھۆكۈمدار بولۇش ئۈچۈن پەزىلەت بىلەن بىلىم ھازىرلانمىسا بولمايدىغانلىقى بايان قىلىنغان.

يۇقىرىقى باھالار بىلەن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بەرگەن ئۇچۇرلىرىنىڭ چىقىش نۇقتىسى، باھاسى، خاراكتىرى تامامەن ئوخشاش بولۇپ، بۇ ئىككى ئالىم باھادىر خاقان ئالىپ ئەرتۇڭاغا يۇقىرى دەرىجىدىكى قەدىر-قىممەت ۋە ھۆرمەت تەختىدىن ئورۇن بەرگەن. يەنە بىر تەرەپتىن بەگلىكلەرگە ئالىپ ئەرتۇڭانى نەمۇنە ۋە ئۈلگە قىلىپ تىكلەپ بەرگەن.

ئافراسىياپ ھەققىدىكى مەلۇماتنى يۈسۈپ خاس ھاجىپ پارس مەنبەلىرىدىن ئالغان، مەھمۇد كاشغەرىي خەلق ئىچىدىن ئالغان. پارس مەنبەلىرىدە ئافراسىياپ ھەققىدە تەپسىلىي مەلۇمات بەرگەن كىشى ئوبۇلقاسم فىردەۋىسى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۈيۈك ئەسىرى <شاھنامە> دە ئافراسىياپنى گەرچە سەلبىي تىپ سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقارغان بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا ئۇنىڭغا يۈكسەك ئېتىبار بىلەن باھا بەرگەن. بىز فىردەۋىسنىڭ بايانلىرىغا نەزەر سېلىپ باقايلى:

ئافراسىياپ كەلىمىش ئەسكىرى يۈزىمىڭ،
تۈركلەرنىڭ تاللانغان لەشكىرى يۈزىمىڭ.

بۇ خەۋەردىن كاۋۇس دىلى بولدى تەڭ،
بەزمە تۈگەپ باشلىناتتى ئەمدى جەڭ.

ئۇلارغا شاھ دەيدى: بۇ ئافراسىياپ،
جىسمىدا يوقىمىدۇ ھاۋا، ئوت، توپا، ئاب.

يەزدان ئۇنى نېمىدىن ياراتقانكىن،
يا باشقا ئۇرۇقتىن ياراتقانمىكىن.

يۇقىرىقى كەيكۇۋۇسنىڭ باياناتىدا ئافراسىياپنىڭ سۇ، ھاۋا، تۇپراق، ئوتتىن ئىبارەت تۆت ئونسۇرەدىن يارىتىلغان ئادەم ئىكەنلىكىدىن گۇمانلىنىپ، ئۇنى يەزدان يەنى زەردوش دىنىنىڭ خۇداسى (باشقا ئالاھىدە نەرسىدىن ياراتقانمىكىن) دەپ گۇمان قىلىشىدۇ. چۈنكى ئافراسىياپنىڭ پاراستى، جەڭدىكى تاكتىكىسى، ئۆلۈمنى مەنسىتمەسلىكى ھەم ئۇنى يېڭەلمىگەنلىكى ئۈچۈن ئىران شاھلىرى ئافراسىياپنى تەڭرىنىڭ ئەزىز قىلغان ئوغلى ئوخشايدۇ، دەپ باھا بېرىشكە مەجبۇر بولغان.

ئافراسىياپنىڭ ئۆزىنىڭ سەركەردە ۋە ۋەزىر-ۋۇزىرلىرى بىلەن قىلغان كېڭىشى تېخىمۇ ئەھمىيەتلىك.

خان يىغىدى مەجلىسكە دانىشمەنلەردىن،
سەزگۈر ھەم دانا-ئىش بىلەرمەنلەردىن.

ئۇلارغا دېدى: بۇ بوينۇمغا پەلەك،
قىلمىغانمۇ قىسمەت ئۇرۇشتىن بۆلەك.

مېنى قەستلەپ كەلگۈچى نى-نى پەھلىۋان،
ئىلكىمدە بولغانتى يەر بىلەن يەكسان.

جاھان خاقانى سالىسا جەبرى - جاپا،
ياخشىلىق تۈگەپ، بارچە بولار خاپا.

قىغىرلىق كۈچىيەر، قالماس توغرىلىق،
ھەريەردە ئەۋج ئالار يالغان ئوغرىلىق.

چىنىمدىن تويدۇردى زورلۇق جەڭ-جېدەل،
ياخشىلىققا بۇيرىدى تەڭرى ئەزەل؛

بۈگۈن جارى قىلدى سۈلھى ئادالەت،

قايغۇ تۈگەپ، راھەت تاپقاي كامالەت.

ئۈچتىن ئىككى جاھان ئاياغ ئاستىدا،
ئىران، تۇران ساراي ماڭا دەستىدە.

ھەر بوي بەرمەس باتۇرلار بېشىدا تاج،
تۇرۇقلۇق تۆلەيدۇ ماڭا نۇرغۇن باج.

ئافراسىياپنىڭ يۇقىرىقى نۇتقىدىن كۆرۈشكە بولىدۇكى، ئۇ ھەرگىزمۇ ئۇرۇشخۇمارشاھ ئەمەس، بەلكى تىنچلىقپەرۋەر خاقان. ئۇ ئۆزىنىڭ ئەلگە تىنچلىق، خاتىرجەملىك ئورنىتىش ئۈچۈن خاقان بولغانلىقى، ھەرگىزمۇ قىسمىتىگە ئۇرۇش، پاراكەندىچىلىك، قان تۆكۈش پۈتۈلمىگەنلىكىنى ئېيتىدۇ. ئۇرۇشتىن ئەلنىڭلا ئەمەس، ئۆزىنىڭمۇ باغرى قانغا تولغانلىقىنى ئېيتىپ، تىنچلىققا بولغان ئارزۇسىنى ئىزھار قىلىدۇ. ئۇ تىنچلىق سۈلھىسى ئۈچۈن ئىنسى گەرسىۋەرنى ئىرانلارغا ئەۋەتىدۇ. بۇيرۇق مۇنداق دېدى:

دېگىل - ئىرانغا ھېچ دەۋايىمىز يوق،
دېگىن سۆزىمىز چىن، كۆڭلى بولسۇن توق.

بىزنىڭكى چىندىن تاجە يېھۇن قىرغىقى،
بىزگە بەس سوغدىلەر يېرى - تۇر تېغى.

ئىران بىلەن تۇران بىر ئىدى دائىم،
بىلمەي جېدەل، ياشار ئىدى مۇلايىم.

كەچۈرۈم، ئىستەيلى ئېزگۈ-ئامانلىق،
ئۇنتۇلماس ئۇرۇش، يوقالسۇن يوقالسۇن يامانلىق.

ئوبۇلقاسم فىردەۋىسى - (مىلادىيە 934-1025) ئىراننىڭ 4000 يىللىق ئەپسانىۋى ۋە ھەقىقىي تارىخىنى مۇجەسسەملەشتۈرگەن ئىپىك ئەسەر <شاھنامە> نىڭ مۇئەللىپى. ئۇ گەرچە ئىران مەيدانىدا تۇرۇپ ئافراسىياپنى دۈشمەن كۈچ سۈپىتىدە تەسۋىرلىگەن بولسىمۇ، لېكىن يۇقىرىقى بايانلاردا يەنىلا ئافراسىياپنىڭ ئۇلۇغۋار سىياسى چاقناپ تۇرىدۇ. ئۇ تىنچلىق ئۈچۈن سۈلھى تۈزىدۇ.

ئۇنداق بولسا ئالىپ ئەرتۇڭا ئەپسانىۋى شەخسىمۇ؟ تارىخىي رېئال شەخسىمۇ؟ يۇقىرىقى بايانلارنىڭ ۋە مەلۇماتلارنىڭ ھەممىسى ئالىپ ئەرتۇڭانىڭ تارىخىي شەخسى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ. بىزگە خەلق يەتكۈزۈپ بەرگەن ئۇچۇرلار ئەڭ ئىشەنچلىك ئۇچۇرلاردۇر. <تۈركىي تىللار دىۋانى>دىكى مەرسىيىلەر، رىۋايەتلەر ۋە يەر-جاي ناملارنىڭ ئافراسىياپ بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئۇنىڭ شەك-شۈبھىسىز تارىخىي شەخسى ئىكەنلىكىنى دەلىللەپ تۇرۇپتۇ. ئەگەر ئۇ توقۇلما بەدىئى ئوبراز ياكى ئەپسانىۋى شەخس بولدىغان بولسا، ئۇنىڭ شەنسىگە بارلىققا كەلگەن مەركىزىي ئاسىيادىكى نۇرغۇن تارىخىي ئۇچۇرلارنى چۈشەندۈرۈش مۇمكىن بولماي قالىدۇ.

بۇ خۇسۇستا 19-ئەسىرلەردە بېرىلگەن يەنە بىر ئۇچۇر ئافراسىياپنىڭ تارىخىي شەخسى ئىكەنلىكىنى، ئۇنى بۇ زېمىندىكى خەلق نەچچە مىڭ يىللاردىن بېرى ئەسلەپ، خاتىرىلەپ كەلگەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. 19-ئەسىرنىڭ ئۇلۇغ تارىخچىسى موللامۇسا سايرامى <تارىخىي ھەمدى> دېگەن كىتابىدا ھازىرغىچە بىز تازا ئېتىبار بەرمىگەن، بىراق تارىخىي ۋە تەتقىقات قىممىتى ناھايىتى زور بولغان مۇنداق ئۇچۇردىن ۋاقىپلاندىرىدۇ:

ئەلقسىسە، يەنە بىر غارا يىب شۇدۇركى، موغۇلىستان تەۋەلىكىدىكى ئالتە شەھەرنىڭ شەرق ۋە جەنۇب بۇرجىكىنىڭ ئارىلىقىدا لوپ دېگەن بىر چوڭ مەشھۇر زېمىن بار. <تارىخىي رەشىدى> نىڭ ئاپتورى مىرزاھەيدەر كۆرەگان بۇرۇنقى تارىخىي كىتابلاردىن نەقىل كەلتۈرۈپ يازغان كىتابىدا لوپ دېگەن جايدا 17 چوڭ شەھەر بولغانلىقىنى ۋە شەھەرنىڭ ناملىرىنى، تەكتى ئەھۋالىنى بىر-بىرلەپ بايان قىلغانىدى ھەم ئادەملەرنىڭ كۆپلۈكى، زېمىننىڭ ئاۋاتلىقىنى يازغانىدى. شەھىرى كىتىك، شەھىرى تەركەن، شەھىرى چەمەن، شەھىرى لوپ ھازىرمۇ مەشھۇر. قالغانلىرى بولسا قۇم خەزىنىنىڭ ئاستىدا قالغان. بوران چىقسا بەزىلىرى ئېچىلىپ قالىدۇ. دە، يەنە كۆمۈلۈپ قالىدۇ، بۇ گەپنى بايان قىلىدىغان بولساق: <كۈنلەرنىڭ بىر كېچىسى غەرب ئىلاھى پەيدا بولۇپ، ئاسماندىن خۇددى بالادەك قۇم ياغدۇرۇپتۇ، شەھەرلەر ئادەملىرى بىلەن قوشۇلۇپ قۇمنىڭ ئاستىدا قاپتۇ. ئافراسىياپنىڭ قەبرىسىمۇ مۇشۇ جايدا ئىكەن دېگەن گەپ بار.>

يۇقىرىقى مەلۇمات بىزگىچە مەلۇم بولغان ئافراسىياپنىڭ قەبرىسى ھەققىدىكى يېگانە ئۇچۇر. بۇ مەلۇمات بىزنىڭ مۇنداق بىر قانچە مۇھىم ئىشنى دەلىللىشىمىزگە ئاساس بولىدۇ: بىرى، تۇڭا ئالىپ ئەرتۇڭا ئافراسىياپ دېگەن بۇ تارىخىي شەخسنىڭ قەبرىسى ھازىرقى شىنجاڭ چىگىرىسى ئىچىدىكى شەھىرى كىتىك ۋە شەھىرى لوپ ياكى تارىم بويلىرىدا ئىكەن. موللامۇسا سايرامغىچە بولغان 2500 يىلدىن ئارتۇق تارىخىي مۇساپە جەريانىدا خەلقىمىز ئەۋلادتىن ئەۋلادقا بۇ ئۇلۇغ خاقاننىڭ نامىنى يادلاپ كەلگەن ۋە

قەبرىسىنى زىيارەت قىلىپ كەلگەن؛ يەنە بىرى، ئافراسىياپ ئىسلامىيەتتىن بۇرۇن ياشىغان پادىشاھ بولغانلىقى ئۈچۈن ئىسلامىيەتتىن كېيىن، كىشىلەر بۇ باھادىر خاقاننىڭ قەبرىسىنى زىيارەت قىلىشقا پېتىنالىمايدىغان بولۇپ قالغان.

يۇقىرىقى مەلۇماتتا كۆرسىتىلگەندەك، خۇدانىڭ غەزىپىگە ئۇچرىغان ئادەم قارىغان. شۇڭا مىڭ يىل مابەينىدە بۇ قەبرە چۆلدە رەپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن ئەۋلادتىن ئەۋلادقا يەتكۈزۈلۈپ، ئافراسىياپنىڭ قەبرىسى ئەلنىڭ نەزەرىدىن ھەرگىزمۇ چۈشۈپ قالمىغان. شۇڭا موللامۇسا سايرامى ئۆزى ئاڭلىغان خەۋەرلەرگە ئاساسەن <ئافراسىياپنىڭ قەبرىسى مۇشۇ يەردە دېگەن گەپ بار> دەپ ئالاھىدە قىستۇرۇپ ئۆتدۇ. ئەگەر موللامۇسا سايرامى ئافراسىياپ ھەققىدە خېلى چوڭقۇر چۈشەنچىگە ئىگە بولمىغان بولسا، تۇپتۇيۇقلا ئۈچ ئادەمنىڭ نامىنى ئاتاپ، ئەسرىدە ئافراسىياپنىڭ قەبرىسى ھەققىدىكى بۇ ئۇچۇرنى بىزگە قالدۇرمىغان بولاتتى.

يەنە بىر دەلىلنى يەنىلا <تۈركىي تىللار دىۋانى> بېرىدۇ: <تارىم - تېكىنلەرگە، ئافراسىياپ ئەۋلادىدىن بولغان خېنىملارغا، شۇنىڭدەك ئۇلۇغ ئۇششاق بالىلارغا خاس سۆز. خاقان ئەۋلادىدىن باشقا ھەرقانچە يۇقىرى مەرتىبىلىك بولسىمۇ، بۇ سۆز ئۇلارغا ئىشلىتىلمەيدۇ. خان ئەۋلادىدىن بولغان ئاغىچا خېنىملارغا، ئۇنۋان ئورنىدا ئالتۇن تارىم دېگەن سۆز ئىشلىتىلىدۇ.>

يۇقىرىقى ئۇچۇرلاردىن بىز ئافراسىياپ ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ ئانا ماكانى تارىم ۋادىسى بولغانلىقىغا ھۆكۈم قىلالايمىز. چۈنكى تارىم مەركىزىي ئاسىيا ئىچكى قۇرۇقلۇقىدىكى بىردىنبىر ئىچكى ئانا دەريا، مەركىزىي ئاسىيا خەلقلىرىنىڭ ھاياتلىق مەنبەسى بولغان مۇقەددەس دەريا. ئافراسىياپ بۇ مۇقەددەس ئانا دەريانى ئۇلۇغلىغان ۋە ئۇنى ئاۋاتلاشتۇرۇش ئۈچۈن ئەۋلادمۇ ئەۋلاد تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن. شۇڭا بۇ مۇقەددەس ئانا دەريانى ئۇلۇغلاش بىلەن بىرگە ئەۋلادلىرىنىڭ تارىم دەرياسىدەك ئەۋلادمۇ ئەۋلاد داۋاملىشىشى ۋە ئەلگە ئۈزلۈكسىز نەپ بېرىشىنى ئۈمىد قىلىپ، ئۇلارغا <تارىم> دېگەن شەرەپلىك نامنى مىراس قالدۇرغان. ئۇلار <تارىم> دېگەن بۇ نام بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئانا ماكانىغا بولغان ساداقىتىنى ۋە مۇھەببىتىنى نامايان قىلىپ تۇرغان. بۇنىڭدىن بىز ئافراسىياپنىڭلا ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ بىرنەچچە ئەۋلاد ئىزباسار ئەۋلادلىرىنىڭ كىندىك قېنى مۇشۇ تارىم ئېتىكىگە تۆكۈلگەنلىكىنى كۆرەلەيمىز. بىز يەنى يۇقىرىقى مەلۇمات بىلەن ئافراسىياپنىڭ قەبرىسى ھەققىدىكى ئۇچۇرنى بىرلەشتۈرگەندە ئافراسىياپ ئۆزىنىڭ ئاخىرەتلىك جايىنى مانا مۇشۇ مۇقەددەس تۇپراققا دەپنە قىلدۇرغانلىقىنى مۇقىملاشتۇرالايمىز.

ئافراسىياپ قايسى زاماندا ياشىغان؟

ھازىرغىچە ئافراسىياپنىڭ قايسى زاماندا ياشىغانلىقى، ئۇنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىدىكى قايسى خانلىقنىڭ پادىشاھى بولغانلىقى ھەققىدە چۈشەنچىلەر نۇرغۇن ئەپسانىۋى ھەم رىۋايەتلىك يوپۇقلار بىلەن يوپۇقلىنىپ كەلدى. ئافراسىياپ ھەققىدە كۆپ ئاپتورلار ئىز قالدۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ئېنىقراق ئېنىقلىما تېخى بايقالمىدى. شۇنداق بولسىمۇ، بەزى تارىخىي ئۇچۇرلار تۇخا ئالىپ ئەرنىڭ زامانىسى توغرىسىدا ئىزدىنىشىمىزنى قىسمەن يىپ ئۇچى بىلەن تەمىن ئېتىدۇ.

ئالدى بىلەن بىز يەنىلا <دىۋان>دىكى مەلۇماتلارغا مۇراجىئەت قىلىمىز.

(1) مەھمۇد كاشغەرىي <دىۋان>نىڭ 3-توم 206-بەتتە <قاز> - ئافراسىياپنىڭ قىزى ھەققىدە توختىلىپ <قازۇن شەھىرىنى شۇ قىز قۇرغان> دەيدۇ.

ئۇنىڭ قۇز ئىسىملىك گۈزەل قىزى قەزۇن-قۇز سۆزىنىڭ ئۆزگەرتىلگىنىدۇر. ئىلى ۋادىسىغا قاراپ ئاقىدىغان چوڭ سۇنىڭ قۇز سۈيى دەپ ئاتىلىشىنىڭ سەۋەبىمۇ ئافراسىياپنىڭ قىزى قۇزنىڭ شۇ سۇ بويىدا چوڭ قەلئە سالغانلىقى ئۈچۈندۇر. بۇھەقتە بوختۇ ناسىرنىڭ ئوغلى بەنزەن شۇ قىز بىلەن يوشۇرۇن ئالاقىدە بولغىنى ئۈچۈن ئافراسىياپ ئۇنى بارچۇق شەھىرىگە قامغانىدى. بەزىلەر بۇ شەھەرنى <ئافراسىياپنىڭ مەرۋە شاھ جاھان دېگەن ئوغلى بىنا قىلدۇرغان دېيىشىدۇ> (3-توم 206-بەت).

<دىۋان>دا يەنە مەرۋى - مەرۋىشاھ جاھان نامىدا ئاتالغان شەھەرنىڭ نامى ئۇچرايدۇ.

(2) <بارچۇق> - ئافراسىياپ قۇرغان بىر شەھەر، ئۇ يەردە بوختۇ ناسىرنىڭ ئوغلى، بەنزەن قامالغان. <1-توم 608-بەت>.

(3) ئافراسىياپ پەردۇننىڭ تۇر ئىسىملىك ئوغلىنىڭ نەۋرىسى ھۇشەڭنىڭ ئوغلىدۇر.

(4) ئافراسىياپ بۇ شەھەرنى تەھمۇرەس تەرىپىدىن شەھەرنىڭ ئىچكى قورغىنىنى سېلىپ 300 يىلدىن كېيىن بىنا قىلدۇرغان.

يۇقۇرىقى رىۋايەتلىك مەلۇماتلاردا ئافراسىياپنىڭ ياشىغان زامانى ئىران شاھى پەردۇننىڭ تۇر ئىسىملىك ئوغلى ۋە ھۇشەڭ ئىسىملىك چەۋرىسىگە بېرىپ تاقىلىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن بۇ ھەقتە بوختۇ ناسىرنىڭ ئوغلى بەنزەنگە تۇتۇشىدۇ. ئۈچىنچىدىن، مەرۋە شەھىرىنىڭ دەسلەپكى ھۇلىنى سالغان، تەھمۇرەس يەنى ماساكلارنىڭ ئايال پادىشاھى تۇمارىستىن 300 يىل كېيىن ياشىغانلىقى ئوقۇلىدۇ.

پەردۇن - ئىراننىڭ پىشىدىيان سۇلالىسىدە تۆتكەن بىر ئادىل پادىشاھى. بىز بوختۇ ناسىرنىڭ ئوغلى بەنزەننىڭ كىم ئىكەنلىكىنى شاھ نامىدىكى تۆۋەندىكى بايانلار ئارقىلىق ۋاقتى بولدى.

ئەمدى تەھمۇرەس-تۇمارسقا كەلسەك، تۇمارسنىڭ ئىرانلار بىلەن بولغان تىرىكشىشى ۋە ئۇلۇغ غەلبىلىرى مىلادىدىن بۇرۇنقى 6-ئەسىرلەرگە توغرا كېلىدۇ. بۇنداق بولغاندا ئافراسىياپ تۇمارستىن 300 يىل كېيىن ياشىغان دېگەن پىكىرگە ئاساسلانغاندا مىلادىدىن بۇرۇنقى 3-ئەسىرلەرگە توغرا كېلىدۇ.

تەبەرنىڭ بايانلىرىدا ئافراسىياپ نوھقا باغلىنىدۇ. نوھنىڭ يافەس دېگەن ئوغلىدىن كېيىن دۇنيا 1000 يىلغىچە پادىشاھسىز قالىدۇ. توپاندا ھەزرىتى نوھقا ھەمراھ بولغان بىرىكىمنىڭ ئەۋلادى جەمشىدىنىڭ نەسلىدىن پەردۇن دۇنياغا كېلىدۇ. ئۇنىڭ ئوغلى ئۈچ بولىدۇ. چوڭ ئوغلى تۇر بولۇپ، پەردۇن ئۈچ ئوغلىغا ئۆزىگە تەۋە بولغان زېمىنلارنى بۆلگەندە تۇر ئىسىملىك ئوغلىغا تۈرك، خەزرەج، ماچىن ۋە مەشرىق زېمىنىنى بېرىدۇ. ئۇنىڭغا <پەغپۇر> تەڭرىنىڭ ئوغلى دەپ ئات قويدۇ. تۇرنىڭ ئەۋلادىدىن فەسبەخ <يەسۈ-بەخ> نىڭ ئوغلى ئافراسىياپ تامامى ئورتا ئاسىيا ۋە مەشرىق زېمىنىگە ھۆكۈمران بولىدۇ.

يۇقىرىقى بايانلار ئافراسىياپ نوھقا ۋە ئاندىن ئىران شاھى پەردۇن ۋە ئۇنىڭ ئۈچىنچى ئەۋلادىغا تۇتاشتۇرۇلىدۇ.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا بەزى رىۋايەتلەردە ئافراسىياپنى تېخىمۇ ئەپسانىۋى يۈكلىمىلەر بىلەن سىزىقلاشتۇرۇپ بۇنىڭدىن 3500 يىل بۇرۇنقى تارىخقا تاقايدۇ. نار شاخى <بۇخارا تارىخى> دېگەن كىتابىدا: <پارسىلارنىڭ كىتابىدا ئېيتىلىشىچە، ئافراسىياپ 2000 يىل ئۆمۈر كۆرگەنمىش، بۇ جادۇگەر نوھ پادىشاھنىڭ بالىلىرىدىن ئىدى> دەپ يازغان. <ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىيات تارىخى> (2002-يىلى نەشىرى، 119-بەت). بىراق ئەل بىرونى ۋە باشقا ئاپتورلار قالدۇرغان مەلۇمات بويىچە كىيامكسارس تەرىپىدىن مەغلۇب قىلىنغان چاغدىن يەنى مىلادىدىن بۇرۇنقى (625-يىلى 13-ئاپرېل) روچ ۋە پوستلارنىڭ تەتقىقاتى بويىچە 26-ئىيۇن ئافراسىياپنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن قۇتۇلغان كۈن دەپ ئىران ئۆلكىلىرى بايرام قىلىدىكەن، مەجۇسلىر بۇ بايرامنى <تىرەگەن> بايرىمى دەپ ئاتايدىكەن.

قاراخانىيلار دەۋرىدىمۇ ئافراسىياپنىڭ جەددى - جەمەتى يەنىلا ئۇلۇغلىنىپ كەلگەن؛ ئۆز دەۋرىدىمۇ ئۇلار <ئالتۇن تارىم>، <تېكىن>، <خاتۇن> ناملىرىدا ئۇلۇغلىنىغان. يەنە بىر تەرەپتىن قارىغاندا، دىۋاندىكى ئافراسىياپقا ئاتالغان مەرسىيىنىمىلەردە ئۇنىچە يىراق تارىخنىڭ تىل ئالاھىدىلىكى ئىپادىلەنمەيدۇ، ئافراسىياپ مەھبۇد كاشغەرىي ئۈچۈن ئۇنىچە سىزىق شەخس ئەمەس، بەلكى ئۇ ئافراسىياپ ھەققىدە ئەڭ ئىنچىكە ھالقىلارغىچە تەپسىلى بىلىدىغان ئالىم. ئۇنىڭ <خاقان> نامى توغرىسىدا ناھايىتى ئۇزاق بىر قىسىم بار، دەپ ئۇچۇر بەرگىنى بۇ نۇقتىنى ياخشى ئىسپاتلايدۇ. يەنە بىر مەنىدىن قارىغاندا خەلق بەرگەن مەلۇماتلار ئەڭ

ئىشەنچلىك، ئەڭ چىن مەلۇماتلاردۇر. خەلق ئۆزىنىڭ باتۇر ئەزىمەتلىرىنى قەلب دەپتەرلىرىدە ئەۋلادتىن ئەۋلادقا خاتىرىلەپ كەلگەن.

زۇلقەرنەين كىم ؟

قەدىمكى زاماندىكى ئىستىلاچىلار ئىچىدە ئىسكەندەر زۇلقەرنەين ئەڭ مەشھۇر ھېساپلىنىدۇ. ئۇ مىلادىدىن بۇرۇن 356-يىلى يۇنان تەۋەسىدىكى ماكدونىيىنىڭ پايتەختى پىرادا تۇغۇلغان. ئۇنىڭ ئاتىسى ماكدونىيە پادىشاھى فىلىپ II ناھايىتى قابىلىيەتلىك ، يىراقنى كۆرەر ئادەم ئىدى. مىلادىدىن بۇرۇنقى 633-يىلى زۇلقەرنەيننىڭ دادىسى فىلىپ II بەختكە قارشى قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى. ئۇ چاغدا ئۇ 46 ياش ئىدى. ئاتىسى قازا تاپقاندا، ئىسكەندەر زۇلقەرنەين ئەمدى 20 ياشقا كىرگەن ئىدى، بىراق ئۇ ھېچقانداق توسالغۇسىزلا پادىشاھلىق تەختىگە چىقتى. چۈنكى، ئاتىسى ئالدىن ئۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئورۇننى تەييارلاپ قويغانىدى. ئىسكەندەر زۇلقەرنەين مەلۇم ئۇرۇش تەجرىبىلىرىنى يەكۈنلەپ چىقتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇنىڭ ئاتىسى ئادەتتە ئۇنىڭغا مەدەنىيەت تەربىيىسى بېرىشكە ناھايىتى ئەھمىيەت بېرەتتى. ئۇ ئالەمشۇمۇل ئابرويغا ئىگە پەيلاسوپ ئارېستوتىلنى ئۇنىڭغا ئۇستازلىققا تەكلىپ قىلغان ئىدى. بىراق ئىسكەندەر زۇلقەرنەين تەختكە چىقىپ ئىككى يىل ئىچىدىلا بارلىق رەقىبلىرىنى مەغلۇب قىلدۇ، ئاندىن پېرسىيىگە ھۇجۇم قىلىشقا تەييارلىق قىلدۇ. پېرسىيە ئىمپېرىيىسىنىڭ تېررىتورىيىسى ئىنتايىن كەڭ ئىدى. غەربتە ئوتتۇرا يەر دېڭىزىغىچە، شەرقتە ھىندىستانغىچە باراتتى؛ گەرچە ئۇنىڭ ئەڭ قۇدرەتلىك دەۋرى ئۆتۈپ كەتكەن بولسىمۇ، يەنىلا ئىسكەندەر زۇلقەرنەيننىڭ كۈچلۈك دۈشمىنى ئىدى.

مىلادىدىن بۇرۇن 334-يىلى، ئىسكەندەر زۇلقەرنەين ئەسكەر تارتىپ پېرسىيىگە ھۇجۇم قىلدۇ. گەرچە زۇلقەرنەين قوشۇنلىرى پېرسىيە قوشۇنلىرىدىن سان جەھەتتە كۆپ تۆۋەن بولسىمۇ مۇنداق بىرقانچە تەرەپتىن يەنىلا زور غەلبىلەرگە ئېرىشكەن ئىدى. بىرى، ئاتىسىدىن ئۇنىڭغا قالغان بۇ قوشۇننىڭ سۈپىتى يۇقىرى، تەشكىل ئىنتىزامى چىڭ، خىل قوشۇن ئىدى؛ ئىككىنچىسى، ئىسكەندەر زۇلقەرنەين تالانتلىق، تەڭداشسىز قوماندان ئىدى؛ ئۈچىنچىدىن، ئىسكەندەر زۇلقەرنەين باتۇر ئىدى. ئۇ باش قوماندان بولۇش سۈپىتى بىلەن ئارقا سەپتە تۇرۇپ قوماندانلىق قىلسا تامامەن مۇمكىن ئىدى، بىراق ئۇ ئۆلۈم خەۋپىگە قارىماي ئەسكەرلەردەك ھۇجۇم قىلىپ ماڭاتتى. بۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ناھايىتى خەتەرلىك ئىدى، شۇڭلاشقا ئۇ كۆپ قېتىم يارىلانغانىدى. جەڭچىلەر قومانداننىڭ ئۆزى بىلەن خېيىمخەتەردە بىللە بولغانلىقىنى كۆرۈپ ، جەڭگىۋارلىقى ھەسسىلەپ ئاشاتتى-دە، باتۇرلۇق بىلەن جەڭ قىلىشاتتى. ئىسكەندەر زۇلقەرنەيننىڭ قولغا كەلتۈرگەن غەلبىلىرى دەل ئۇنىڭ مۇشۇنداق پەزىلىتىنىڭ مېۋىسى ئىدى.

ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىن تىر شەھىرىنى قورشۇۋالغاندا، ئۇ پېرسىيە پادىشاھىنىڭ بىر پارچە مەكتۇبىنى تاپشۇرۇۋالدى. مەكتۇبتا پارس شاھى ئىمپېرىيىسىنىڭ يېرىم تېررىتورىيىسىنى بېرىش بەدىلىگە ئۇنىڭ بىلەن تىنچلىق كېلىشىمى تۈزىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىنىڭ بارمىنى ئىسسىملىك بىر گېنېرالى بۇ شەرتنى مۇۋاپىق كۆرۈپ <ئەگەر مەن ئىسكەندەر زۇلقەرنەينى بولغان بولسام، بۇ شەرتكە قوشۇلغان بولاتتىم> دەيدۇ. ئىسكەندەر زۇلقەرنەينى ئۇنىڭغا <ئەگەر مەن بارمىنى بولغان بولسام، مەنمۇ بۇ شەرتنى قوبۇل قىلغان بولاتتىم> دەپ جاۋاب بېرىدۇ. بۇنىڭدىن ئۇنىڭ ناھايىتى كەسكىن، مۇستەقىل خاراكتېرگە ئىگە ئادەم ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىن گازانى ئىگەللىگەندىن كېيىن، مىسىر ئۆزلىكىدىن تەسلىم بولىدۇ. مىسىرلىقلار ئۇنى فىرئەۋنلىككە كۆرسىتىپ، ئۇنى ئىلاھ دەپ جاكارلايدۇ. ئىسكەندەر زۇلقەرنەينى قوشۇنىنى باشلاپ ئاسىياغا قايتىدۇ. مىلادىدىن بۇرۇنقى 313-يىلى ئىربىل ئۇرۇشىدا ئۇ پېرسىيە قوشۇنىنى قاتتىق مەغلۇپ قىلىدۇ. كېيىن ئوتتۇرا ئاسىياغا ھۇجۇم قىلىپ، ھەر جەڭدە غەلبە قىلىپ ماڭدى. تارىخىي خاتىرىلەردە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۇرانلار بىلەن بولغان ئۇرۇش ھەققىدە كۆنكېرىت مەلۇماتلار بولمىسىمۇ، لېكىن <دىۋان> دىكى رىۋايەتلەر، ئەلىشىر ناۋائىنىڭ <سەددى ئىسكەندەر> دېگەن ئەسەرلىرىدىكى مەلۇماتلارغا ئاساسلانغاندا زۇلقەرنەينىن تۇرانلار بىلەن كەڭ كۆلەملىك ئۇرۇش قىلمىغان، پەقەت قىسمەن تۇتۇشۇپ تۇرانلار بىلەن سۈلھى تۈزۈشكەن.

مىلادىدىن 323 يىل بۇرۇن، ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىن كېزىك بىلەن ئۆلۈپ كېتىدۇ. بۇ چاغدا ئۇ ئاران 33 ياش ئىدى. ئۆزىنىڭ ۋارىسىنى بەلگىلەپ قويۇشقا تېخى ئۆلگۈرەلمىگەنىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇنىڭ گېنېراللىرى ۋارىسلىق ھوقۇقىنى تالىشىپ ئۇرۇشۇپ ئىمپېرىيىنى ئۈچ بۆلەككە پارچىلاپ تاشلايدۇ.

ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىن تارىختىكى كومپىدىيىلىك ئۇلۇغ شەخس دەپ قارىلىدۇ. گېرىك مەدەنىيىتى بىلەن شەرق مەدەنىيىتىنى بىرلەشتۈرۈپ، بۇ ئىككى خىل مەدەنىيەتنى بېيىتىش ئۇ ئېلىپ بارغان ئۇرۇشلارنىڭ ئەڭ زور مۇۋاپىقىيەتلىرىنىڭ بىرى ئىدى. گېرىك مەدەنىيىتى شۇ سەۋەبتىن ئىران ۋە مېسوپوتامىيىدە، سۈرىيە مىسىرلاردا تېز تارقالدى.

مەركىزى ئاسىيادا گېرىك مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرى ئانچە چوڭقۇر بولمىسىمۇ، لېكىن <دىۋان> دىكى مەلۇماتلاردا چوچۇدىكى سولومى شەھىرىگە ئوخشاش بىر قىسىم شەھەرلەر قۇرۇلۇشىنى زۇلقەرنەينىگە باغلاپ چۈشەندۈرگەن. ئۇنىڭدىن باشقا پارسىلارنىڭ ۋاستىسى بىلەنمۇ تۈركىي تىللىق خەلقلەر گېرىك مەدەنىيىتى بىلەن ئۇچراشقان.

ئىزاھاتلار:

- (1) بۇ ساندىن قارىغاندا ئۆز دەۋرىدە ئېلى رايونىنى مەركەز قىلىپ ئولتۇراقلاشقان ئاھالىنىڭ سانىنىڭ 1مىليوندىن ئارتۇق ئىكەنلىكى روشەن بولىدۇ.
- (2) ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى <تارىمدىن تامچە> دە تارىخچى دوكتور زەكى ۋەلىدى توغاننىڭ <ئومۇمىي تۈرك تارىخىغا كىرىش> دە كەلتۈرگەن نەقىلىدىن نەقىل. 307-بەت.
- (3) <تارىخىي خاتىرىلەر> 399-400-بەت.
- (4) مەھمۇد كاشغەرىي: <تۈركىي تىللار دىۋانى> نى تۈركىي خەلقلەر ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئەرەبلەرنىڭ تۈركىي خەلقلەرنى چۈشىنىش، تۈركىي تىلىنى ئۆگىنىش ئىپتىياجىنى ئاساسىي ئورۇنغا قويغانلىقى ئۈچۈن كونا كىتاپتۇر چۈشەندۈرۈشكە مەجبۇر بولغان.
- (5) مەھمۇد كاشغەرىي <تۈركىي تىللار دىۋانى> 1-توم، 151-بەت.
- (6) قۇربان ۋەلى: <بىزنىڭ تارىخىي يېزىقلىرىمىز>، شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى، 1986-يىلى نەشىرى، 210-بەت.
- (7) <ئوغۇزنامە>، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1980-يىلى 11-ئاي نەشىرى، 46-بەت.
- (8) <تۈركىي تىللار دىۋانى>، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1981-يىلى نەشىرى، 1-توم، 524-بەت.
- (9) س.س.ش كىلىياشتورنى: <قەدىمكى تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ئابدلىر>، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000-يىلى نەشىرى. ئۇيغۇرچە 20-بەت.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى ئەپسانە - رىۋايەتلەرنىڭ

يېشىمى (2)

يارمۇھەممەت تاھىر تۇغلۇق

تۈركمەن ھەققىدە رىۋايەت

تۈركمەن رىۋايىتى <دىۋان> دىكى خېلى مۇكەممەل رىۋايەتلەرنىڭ بىرى. رىۋايەتلەرنىڭ مەزمۇنىدا، زۇلقەرنەينىڭ شەرققە قىلغان يۈرۈشى داۋامىدا مەركىزىي ئاسىيادىكى تۈركىي تىللىق قوۋملار بىلەن

بولغان ئۇچرىشىش جەريانىدا پەيدا بولغان بەزى مۇھىم ئېتنىك مەنالار، بۇ چاغا تۇران خاقانى <شۇ> خاقانىنىڭ پاراستى، تەمكىنلىكى ۋە شۇنىڭ خاسىيىتىدىن ئۇرۇش ئوتىدىن ۋە بىر قېتىملىق زور قىرغىنچىلىقتىن ساقلاپ قالغانلىقىدەك تىنچلىقپەرۋەرلىك روھىغا ئاپىرىن ئوقۇلغان.

تۈركمەن، بۇلار ئوغۇزلاردۇر. بۇلارنىڭ تۈركمەن دەپ ئاتىلىشىدا مۇنداق بىر ھېكايە بار: زۇلقەرنەين سەمەرقەنتتىن ئۆتۈپ، تۈرك شەھەرلىرىگە يول ئالغان چاغلاردا تۈركلەرنىڭ <شۇ> ئىسىملىك بىر ياش خانى بار ئىدى. ئۇ چوڭ قوشۇن ئىگىسى ئىدى. بالاساغۇن يېنىدىكى <شۇ> قەلئەسىنى <شۇ> ئۆزى ئالغان ۋە بىنا قىلدۇرغان. رىۋايەتنىڭ بۇ قىسمىدا ئىككى مۇھىم نوقتىنى يورۇتۇپ بىرىدۇ. بىرى، تۈركمەن بىلەن ئوغۇزلارنىڭ بىردەكلىكى، يەنى تۈركمەنلەر دېگەندە ئۇلار ئوغۇزلارنى كۆرسىتىدىغانلىقى، يەنە بىرى، شۇ خاقاننىڭ ئەزەلدىن باتۇر خاقان ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت چۈشەنچىگە كەلتۈرۈلىدۇ. رىۋايەتنىڭ داۋامىدا شۇ خاقاننىڭ كۈمۈش كۆلچەكتىكى غاز، ئۆردەكلەرگە قاراپ خاتىرجەم تۇرۇپ: زۇلقەرنەين يېقىن كېلىپ قاپتۇ، قانداق قىلىمىز، ئۇرۇشمىزمۇ ياكى نېمە تەدبىرلىرى بار دەپ تەشۋىشلىنىپ سورىغۇچى مۇلازىملىرىغا تەمكىنلىك بىلەن: قاراڭلار، كۈمۈش كۆلچەكتىكى غاز، ئۆردەكلەر قانداق شۇغۇيدىكەن، دەپ جاۋاب بېرىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئەل خاقاننىڭ خاتىرجەملىكىگە قاراپ، بىرەر تەدبىرنى قىلىپ قويغان ئوخشايدۇ، دەپ خاتىرجەم بولىدۇ. راستتىنلا شۇ خاقان خوجەند دەرياسى بويىغا ئاللىبۇرۇن 40 كىشىدىن تەركىب تاپقان چارلىغۇچى قوشۇننى ماڭغۇزغان ئىدى. زۇلقەرنەين خوجەند دەرياسىدىن ئۆتۈپتۇ، شۇندىلا <شۇ> خاقان كېچىلەپ شەرققە چېكىنىپتۇ. بۇ ئارقىلىق <شۇ> خاقاننىڭ ئىستراتېگىيىلىك چېكىنىشىدىن ئۇنىڭ ئەقىل پاراستىنى، دانالىقىنى نامايان قىلىپ بەرگەن. چۈنكى ئۇرۇش ھەر ئىككى تەرەپكە ئېغىرتالاپەت، مۇسەبەت كەلتۈرەتتى. ھەممىدىن مۇھىمى تىنچلىق، ئىشنى تىنچلىق يولى بىلەن ھەل قىلىپ خەلققە تىنچلىقنى سوۋغا قىلىش ئىدى.

شۇڭا تارىخىي خاتىرىلەرگە قارىغاندا، تۈركىي تىللىق خەلقلەر بىلەن زۇلقەرنەين ئوتتۇرىسىدا چوڭ كۆلەملىك ئۇرۇش بولمىغان. تۈرك، تۇران خاقانىنىڭ دانالىقى ۋە تىنچلىقپەرۋەرلىكىنىڭ خاسىيىتى بىلەن سۈلھى تۈزۈلۈپ، ھەر ئىككى تەرەپ بىر قېتىملىق زور قىرغىنچىلىقتىن ئامان قالغان. شۇ ۋاقىتتىكى ۋەقە ئاتلار توغرىسىدا مۇتەپپەككۈر شائىر ناۋايى ئۆزىنىڭ <سەددى ئىسكەندەر> دېگەن تارىخىي ۋە پەلسەپىۋى ئەسىرىدە ئىسكەندەرنىڭ شەرققە قىلغان يۈرۈشى ۋە ئۇنىڭ بىلەن تۇران پادىشاھى ئوتتۇرىسىدا تۈزۈلگەن سۈلھىنىڭ ئارقىسىدىكى ئاجايىپ سىرلىق، جەلپ قىلارلىق بىر ۋەقەلىكنى بەدئىي يول بىلەن ئەكىس ئەتتۈرۈپ بەرگەن. ئەلىشىر ناۋايىنىڭ كۆزىتىشى ۋە غايىسى ئاستىدىكى <شۇ> خاقان يەنى تۇران خاقانىنىڭ پىداكارلىقى ھەققىدە قىسقىچە بايان بېرىپ شۇ گۈزەل،

ئەھمىيەتلىك تارىخنىڭ بەدىئىي كامالەت گۈللىنىشىدا ئىچىلدۇرۇلغان غۇنچىلىرىدىن بەھرىمەن بولساق ئارتۇق كەتمەس، دېگەن نىيەتتە ئازراق ئۇچۇر بېرىپ ئۆتىمىز.

ئەلىشىر ناۋايى بايان قىلغان تەپسىلاتتا، زۇلقەرنەين ئاۋۋال دارا ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىغاندىن كېيىن، ھىندىستان، كەشمىر دۆلىتىگە ھۇجۇم قىلىپ كۆپ قان تۆكىدۇ. ئەلىنىڭ قەلبىدە يۇيغۇسىز داغلارنى قالدۇرىدۇ. نۇرغۇن قەدىمكى ئاسارە - ئەتىقىلەرنى ۋەيران قىلىۋېتىدۇ. ئەمدى تۇران زېمىنىغا ئۇرۇشنىڭ ئوتىنى تۇتاشتۇرۇش ئۈچۈن، سانسىز لەشكەرلەرنى تەق قىلىپ، ئەتىياز بولۇشنى كۈتۈپ تۇرىدۇ. شۇ كەزدە تۇران پادىشاھىنىڭ ئەلچىسى كېلىپ، زۇلقەرنەين بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن ئىجازەت سورايدۇ، ئىجازەت بېرىلگەندىن كېيىن زۇلقەرنەيننىڭ دەرگاھىغا كىرىپ، <شۇ خاقان تاپشۇرغان گەپ - سۆزلەرنى شۇنچىلىك قايىل قىلارلىق دەرىجىدە يەتكۈزىدۇ.>

بىراق، ئەلچىنىڭ شۇنچە يوللۇق سۆزلىرى ئىسكەندەرگە تەسىر قىلمايلا قالماي، ئۇنىڭ تەكەببۇرلۇقى تېخىمۇ ئېشىپ ئەلچىگە دۈشمەنلىك قىلىپنى سۇغۇرىدىغاندەكلا ئەلپازدا مۇئامىلە قىلىدۇ.

ئەلچى قايتىپ خاقانغا ئىسكەندەر بىلەن بولغان سۆھبەتنىڭ نەتىجىسىز بولغانلىقىنى يەتكۈزىدۇ. خاقان ئەلچىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، جىددىيە شەستىن ياكى تېرىكمەستىن، بىر تەرەپتىن، ھەربىي ھازىرلىقلارنى كۈچەيتىشكە، قوشۇنلىرىنى تەرتىپكە سېلىپ ئىسكەندەر بىلەن بولىدىغان ئۇرۇشقا تەييارلىق كۆرىدۇ؛ يەنە بىر تەرەپتىن، ئىسكەندەر بىلەن يۈرتۈرانە سۆھبەتلىشىپ، سۆلھى تۈزۈشنى كۆڭلىگە پۈكىدۇ. شۇنداق قىلىپ ھەر ئىككى تەرەپ غايەت زور قوشۇن تەييارلاپ، قاتتىق ئۇرۇش ئۈچۈن روبرو تۇرۇشىدۇ. قاتتىق قىرغىنچىلىق بولىدىغانلىقى قاش بىلەن كىرىپ ئارىلىقىدا قالىدۇ. <شۇ خاقان ئەسكەرلىرىنىڭ باتۇرلۇقىغا ئىشەنسىمۇ، لېكىن بەھۇدە قان تۆكۈشنىڭ، ۋەيرانچىلىق، بۇزغۇنچىلىقنىڭ ئۆزلىرىنى ئاخىر نەگە ئېلىپ بارىدىغانلىقىنىمۇ كۆڭلىگە پۈكۈپ قويىدۇ.>

ئۇ مەھرىمگە ئوردىنىڭ ئىشلىرىنى تاپشۇرۇپ، سىر ساقلاشنى تاپىلاپ، ئۆزى ئەلچى سۈپىتىدە ياسىنىپ ئىسكەندەرنىڭ ئالدىغا بېرىشقا تەييارلىنىدۇ. ئىسكەندەر كەشمىرگە كىرىپ، ئۇ يەردىكى نەچچە مىڭ يىللىق مەدەنىيەت ئەسلىھەلىرىنى پۈتۈنلەي بۇزۇپ يوقۇتۇشقا ئەمىر قىلىدۇ. ئەمىرلىرى ئۇنىڭدىن: <كەشمىر سىزنىڭ قولىڭىزغا ئۆتكەن تۇرسا، نېمە ئۈچۈن شۇنداق قىلىسىز؟> دەپ سورىغاندا، ئۇ: <بۇ مۇقەددەس مەدەنىيەت ئەسلىھەلىرىگە ئۇلارنىڭ روھى سىڭگەن، ئۇلار ھەرقاچان بۇ خەلققە روھىي مەدەت بېرىپ، ئۇلارنى بىزگە قارشى تۇرۇشقا ئۈندەيدۇ. ئەگەر بۇ نەرسىلەرنى ئەپكەن يوقىتىۋەتسەك، ئۇلار بۇ روھىي تۇۋرۇكتىن مەھرۇم بولىدۇ - دە، يېيىش - ئىچىشتىن باشقىغا

كۆڭۈل بۆلمە يىدىغان ئىتائەتمەن قۇلغا ئايلىنىدۇ. < دەپ جاۋاب بەرگەن.

تاڭ سۆزۈلگەندە، شۇ خاقان ئەلچىلىك دەستىكىنى كۆتۈرۈپ ئىسكەندەرنىڭ دەرگاھى ئالدىغا پەيدا بولدى. مۇلازىملار بۇ ئەھۋالنى دەرھال ئىسكەندەرگە مەلۇم قىلدۇ:

بىر نۇرانە چىراي ئەلچى يېتىپ كەپتۇ، ئۇنىڭ پۈتكۈل ۋۇجۇدىدىن ئەقىل - پاراسەت تۆكۈلۈپ تۇرىدۇ، ئۇ بەئەينى غايىتىن كەلگەن ئەلچىگە ئوخشايدۇ، دېدى. ئىسكەندەر < ئەلچى > نى ئېھتىرام بىلەن ئېلىپ كىرىشكە ئەمىر قىلدى ۋە بۇ كېچە ئاجايىپ بىر چۈش كۆرگەندىم، ئۇنىڭ تەبرى مۇشۇ بولسا كېرەك. چۈشۈمدە ئۆزۈم قوياشقا ئوخشاپ قالغانىمىشەن، شۇ پەيتتە يەنە بىر قوياش پەيدا بولۇپ كېلىپ ئايغىمغا باش قويايمش دەپ ئويلىدى. < ئەلچى > كىردى، ئىسكەندەر بۇ < ئەلچى > دىن سۆيۈنۈپ، ئۇنىڭ بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى ۋە ئۇنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى.

- ئەي ئالەمنىڭ باشپاناھى، - دېدى < ئەلچى > ئىسكەندەرگە، ئۇ شۇ تاپتا ئۆزىنىڭ سۆزىنى ئۆزى ئەلچى بولۇپ يەتكۈزمەكتە ئىدى، - چىن خاقانى ئۆز تەدبىرى بىلەن ماڭا بىر نەچچە تۈرلۈك شەرەپلىك سۆزلەرنى دېگەندى. بۇ سۆزلەرنى ساڭا يالغۇز ئېيتماقچىمەن.

ئىسكەندەر بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ئەجەبلەنگەن ھالدا ئەمىرلىرىنى چىقىپ كېتىشكە بۇيرۇدى.

- ئەي پاك نىيەتلىك پادىشاھ، - دەپ سۆزىنى باشلىدى < شۇ > خاقان بارگاھتا ئىسكەندەر بىلەن يالغۇز قالغاندىن كېيىن، - سەن مېنى < ئەلچى > دەپ ئويلاپ قالما، چىن خاقانى دەرگاھىغا كېلىپ، بوسۇغاڭ تۇپرىقىنى كۆزىگە تۇتيا قىلدى. مېنىڭ بۇ ھالەتتە دەرگاھىغا كېلىشىمدە مۇنداق بىرنەچچە سەۋەب بار.

ئىسكەندەر ھەيران بولماقتا ئىدى.

- سەن بىر مەملىكەتنىڭ پادىشاھى تۇرساڭ، پادىشاھ بولغان كىشى قانداقلارچە ئۆزىنى دۈشمىنىگە ئەسەر قىلىپ بېرىدۇ؟ ئۆز ئايغىڭ بىلەن ئەسەرگە چۈشكەن تۇرۇقلۇق يەنە ئەركىن - ئازادە سۆزلەۋاتسەنغۇ؟

- مەن سېنىڭ ياخشى سۈپەتلىرىڭنى ئاڭلاپ، ساڭا ئىشىنىپ كەلدىم. يۈز - خاتىرە دەيدىغان گەپمۇ

بارغۇ. ئەگەر ئۇنداق ئىلتىپاتقا ئائىل بولالمىسام، بۇ تەنۇر پەلەكتىن نېمە كۆرسەم رازىمەن. سەن ماڭا زەھەردىن ئاچچىق، قىلچىتىن ئىتتىك تەلەپپۇزدا مەكتۇب يوللىغان ئىكەنسەن، ئۇ چاغدا بەلكىم ئەقلىڭدىن ئادىشىپ، سۆز-ئىبارىلەرنى ئويلىماي ئىشلىتىپ قالغان ئوخشايسەن. بىر دۆلەتنىڭ پادىشاھىغا ئۇنداق قوپال تەلەپپۇزدا مەكتۇب يېزىش ئاقىلانلىك ئەمەس. زۇلقەرنەين ئۆز ۋاقتىدا تۇران پادىشاھىغا: ئالدىمغا كېلىپ بېشىڭنى ئايغىمغا قوي، دېگەندەك قاتتىق تەلەپپۇزدا خەت يازغان ئىدى. لەشكىرىم كۆپ، خەلقىم باياشاد، بۇ جەھەتتە سەندىن قالغۇچىلىكىم يوق، دارا بىلەنمۇ دوستانە ئۆتكەن ئىدۇق. ھېچكىم ماڭا سەن ئېيتقان ھېلىقىدەك سۆزلەرنى قىلىشقا پېتىنالمىغان ئىدى. سەن چىن مەملىكىتىنىڭ باشقىچە بىر جاھان ئىكەنلىكىنى ئۇقمايدىغان ئوخشايسەن. شۇڭا، مەن تەھدىت سۆزلىرىڭدىن ئانچە ھودۇقۇپمۇ كەتمىدىم، ساڭا لايىقىدا جاۋاب قايتۇردۇم، مەن تەقدىردە نېمە پۈتۈلگەن بولسا شۇنى كۆرۈشكە تەييارمەن. مەن ھازىرغا قەدەر شۇنى ئوقالمايۋاتىمەن، شۇنچە چاڭ تۈزىتىپ بۇ دىيارغا كېلىشىڭدىكى مۇددىئايىڭ نېمە؟ بۇ دوستلۇقمۇ ياكى دۈشمەنلىشىشىمۇ، بۇنىڭدىن نېمىگە ئېرىشمەكچى؟ ئەگەر ئۇرۇش قىلىش نىيىتىڭ بولسا، بۇنىڭغىمۇ مەن تەييار، لەشكەرلىرىمنىڭ سانى يوق، قورال - ياراقلرىم شۇ قەدەر خىلكى، بۇنىڭدىن قۇسۇر تاپالمىيسەن. مېنىڭ خەلقىم مەيلى ئايال ياكى ئەر بولسۇن، قېرى ياكى ياش بولسۇن، تېنىدە جانلا بولىدىكەن، ۋەتەن ئۈچۈن، ئەۋلادلىرى ئۈچۈن پۈتۈن ئىمكانىيىتىنىڭ بارىچە جان تىكىپ جەڭ قىلدۇ. بىراق، ئىككى پادىشاھ بىر-بىرىگە قارشى جەڭ قىلغاندا، قايسىسى مەغلۇپ بولۇپ، قايسىسىنىڭ غەلبە قىلىدىغانلىقىنى مۆلچەرلەش تەس. بۇ خىل ئاقىۋەت ھېچكىمنىڭ پېشانىسىگە يېزىپ قويۇلغانمۇ ئەمەس. تىنچلىق ھەممىدىن ئەۋزەل. ئۇرۇشنىڭ ھەر ئىككى تەرەپكە پايدىسى يوق. ئەڭ مۇھىمى بۇ ئىشتىن ياخشى نەتىجە چىقمايدۇ، ياخشى نەتىجە چىقمىغان ئۇرۇشنى قىلىپ ئەسكەرلىرىمىزنى، خەلقىمىزنى قانغا پاتۇرۇشتىن نېمە ھاسىل بولىدۇ؟ مەن بالدۇرلا ئالايىق سۆزلەرنى قىلغان بولسام، مانا گۇناھىمنى بىلىپ ئالدىڭدا تۇرۇپتىمەن، جېنىم ساڭا تەئەللۇق بولسۇن، ئەگەر ئەپۇ قىلىپ يارىشىش تەرەپدارى بولىدىغان بولساڭ، بۇ ھەر ئىككىمىز ئۈچۈن چوڭ شان - شەرەپ بولغۇسى، تارىخ بەتلەردە ياخشى نامىمىز يادلانغۇسى.

- ئەي سائادەتمەن پادىشاھ، سۆزلىرىڭ ناھايىتى ئورۇنلۇق، راست، مەن قەستەن سۆزۈڭدىن قۇسۇر تېپىپ، جاھانگىرلىكنى ئىختىيار قىلىپ ۋەتەننىڭگە ئاياغ باستم. ھەر قانداق خاتالىق ئۆتۈلگەن بولسا مەندىن ئۆتتى. سېنىڭ ئالىيجانابلىقىڭ مېنى ھوشۇمغا كەلتۈردى. مانا ئەمدى ساڭا نىسبەتەن كۆڭلۈم ساپ بولدى، سەن خاتىرجەم بولغىن ئەي مويسىپىت شاھ، ئىككىلا ئالەمدە سەن ئاتام، مەن ئوغۇلۇمەن. مەن سەن ئۈچۈن پەرزەنتلىك بۇرچۇمنى بەجاندىل ئورۇندايمەن، ماڭا نىسبەتەن ھازىر پەيلەقوس ئاتام تىرىلىپ كەلگەندەك بولدى، مەن سېنىڭ ئىتائىتىڭگە ئۆتۈشكە تەييارمەن.

ئۇلار قىلىشقان گەپ - سۆزلىرىنى پىنھان تۇتىدىغان بولۇشۇپ، ئىسكەندەر ئەسكەرلىرى بىلەن مېھمان سۈپىتىدە چىن مەملىكىتىگە كىرىپ، بىر قانچە ۋاخ تۇرۇپ قايتىدىغان بولۇپ پۈتۈشتى. ئىككى ئوتتۇرىدىكى ئىشلارنىڭ مەڭگۈ سىر بولۇپ قالدىغانلىقى توغرىسىدا ئۆز - ئارا ۋەدىلەر بېرىشتى...

بۇنداق يارىشىش ھەر ئىككى تەرەپ ئەھلىنى شادلىققا چۆمدۈردى. مۇلازىم ئەتىسى پادىشاھ ئىسكەندەرنىڭ ئالدىغا ھەيۋەتلىك قارشى ئېلىش ئەترىتىنى باشلاپ باردى. <شۇ> خاقان بىلەن ئىسكەندەر ئىككى قۇياش بىر رۇجەكتىن چىققانداك تەختتە ئولتۇرۇشتى، ئاتا - بالىلاردەك قۇچاقلاشتى.

ئىسكەندەر قايتىش ئۈچۈن جابدۇنغاندا، <شۇ> خاقان بىر گۈزەل ۋە باتۇر مەلىكىنى ئىسكەندەرگە سوۋغا قىلدى. يولدا ئىسكەندەر ناھايىتى ياۋۇز بىر قەبىلىگە دۇچ كەلدى، ئىسكەندەرنىڭ نەچچە سەركەردىسى تەڭ كېلەلمەي يېڭىلىپ قېلىشتى. شۇ چاغدا بىر سەركەردە ئات چاپتۇرۇپ بېرىپ ھېلىقى ياۋۇز قەبىلىنىڭ سەركەردىسىنى يەرچىشلەتكەندىن كېيىن، ئۇ قەبىلە چېكىندى. ئىسكەندەر بۇ سەركەردىنى بارگاھىغا ئېلىپ كىرىشنى بۇيرۇدى. قاراپ كۆردىكى، ئۇ دەل <شۇ> خاقان سوۋغا قىلغان مەلىكە ئىكەن. بۇنىڭدىن ئىسكەندەر شۇ خاقاننىڭ ئالىيجانابلىقىغا، ئۇنىڭ خەلقپەرۋەرلىكى ۋە تىنىچلىقپەرۋەرلىكىگە ئاپىرىن ئوقۇدى. ئىسكەندەر بىلەن تۇران خاقانى ئوتتۇرىسىدا بولۇپ ئۆتكەن بۇ ۋەقەلەر <تۈركىي تىللار دىۋانى> بىلەن ناۋائىنىڭ <سەددى ئىسكەندەر> دە بېرىلگەن ئۇچۇرغا ئاساسەن ئۆزلەشتۈرۈلدى. مانا بۇ دانالىق، مانا بۇ ئەقىل - پاراسەت. كىچىككەنە يول قويۇش بىلەن، شۇنچە دەھشەتلىك قىرغىنچىلىقنىڭ ئالدى ئېلىندى. خەلقىمىز ئۆزىنىڭ مەدەنىيەت پىرامىداسىنى ئەنە شۇنداق باتۇرلۇق، ساداقەت ۋە ئەقىل - پاراسەتكە تايىنىپ تىكلەنگەن، ئۇنى ھەم شۇنداق ئەقىل - پاراسەتلىك خەلقلا قوغداپ قالالايدۇ. ئوتتۇرا ئاسىيادا كۆزنى چاقنىتىدىغان بوستانلىق مەدەنىيىتى ئەنە شۇنداق دانا، باتۇر پادىشاھلارنىڭ يېتەكچىلىكى، باتۇر، ئەقىل - پاراسەتلىك خەلقىنىڭ تىرىشچانلىق كۆرسىتىشى ئارقىلىق بارلىققا كەلگەن. ۋەتەن دېگەن ئادەم جىسىمىدىكى جانغا ئوخشايدۇ. شۇڭا ئۇلار ئۇنى قوغداشنى جېنىنى قوغداش بىلەن باراۋەر دەپ قارايدۇ. بۇ خىل پەزىلەت دۈشمەنلەرنىمۇ ئېھتىياتچان بولۇشقا، قايىللىققا ئۈندەيدۇ.

زۇلقەرنەينىنىڭ بۇ قېتىمقى شەرققە قىلغان يۈرۈشى، شەرق مەدەنىيىتى بىلەن غەرب مەدەنىيىتىنى ناھايىتى قويۇق ئۇچرىشىش پۇرسىتىگە ئىگە قىلغان مۇھىم بىر سەۋەب ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن بۇ ۋەقە تىللاردا داستان بولۇپ، ئەۋلادتىن ئەۋلادقا تارقاپ، رىۋايەت شەكلىدە زاماندىن زامانلارغا يادىكار قالغان.

تۈركمەن رىۋايىتىنىڭ داۋامىدا، شۇ خاقان شەھەرنى تاشلاپ، قۇرۇق قالدۇرۇش ھېلىسىنى قوللىنىپ، شەرق تەرەپكە چېكىنگەن بىر چاغدا، زۇلقەرنەين يېتىپ كېلىپ، شەھەرنىڭ تۈپتۈز، قۇرۇق سايغا ئايلىنىپ قالغانلىقىنى كۆرىدۇ. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ چۈشەندۈرۈشىدە بۇ چاغدا تېخى تىراز، ئىسجىب، بالاساغۇن ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى بەزى شەھەرلەر بىنا بولمىغان ئىكەن. ئۇيەرلەردە ئۇچاغلاردا چېدىر ئۆيلەردە ياشايدىغان كۆچمەن تۈركلەر ھايات كەچۈرىدىكەن، شۇ چاغدا پەقەت 22 كىشى ئات ئۇلاغ تاپالماي توپتىن قېپقاپتۇ. شۇ ئارىدا ئىككى ئائىلىلىك ئۇ ئائىلىلىكنىڭ يېنىغا كېلىپ، بۇ 22 ئائىلىلىكلەرگە قوشۇلۇپ، زۇلقەرنەين بىر يولۇچى، بىر يەردە مۇقىم تۇرمايدۇ، بىزنىڭ بۇ يەردە قېپقالمايدۇ. بىز بەربىر ئۆزىمىزنىڭ يېرىدە تۇرىمىز دېيىشىپ پاراخلىشىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن 22 ئائىلە كېيىن قوشۇلغان ئىككى ئائىلىگە، بۇنداق بولسا سىلەر مۇشۇ يەردە قېلىڭلار، ئاچ دېگەن مەنىدە <قال ئاچ > دەپتۇ. كېيىن ئۇلار خالاچ بولۇپ قالغان، خالاچلارنىڭ نەسلى مانا شۇ. ئۇلار ئىككى قەبىلە، دەپ خالاچلارنىڭ ئاتىلىشىنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندۈرگەن.

زۇلقەرنەين بۇ يەرگە يېتىپ كەلگەندە بۇ ئادەمنىڭ ئۇزۇن چاچلىرىنى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش تۈركلەرگە خاس بەلگىلىرىنى كۆرۈپ، ئۇلاردىن گەپ سورىمايلا بۇلار: <تۈرك مانەند> (تۈرك ئوخشايدۇ، تۈركلەرگە ئوخشايدۇ) دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ نام بۇلارغا بۈگۈنگە قەدەر نام بولۇپ قاپتۇ. مەھمۇد كاشغەرىي ئىزاھات بىرىپ، تۈركمەنلەر نەسلى 24 قەبىلە، لېكىن ئىككى قەبىلىدىن ئىبارەت بولغان خالاچلار بەزى جەھەتتىن ئۇلاردىن پەرقلىنىپ تۇرىدۇ. شۇڭا ئۇلار ئوغۇز قاتارىغا كىرمەيدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

بىز بۇ رىۋايەتنىڭ مەزمۇنىدىن <تۈركمەن> دېگەن قەبىلە نامىنىڭ <تۈرك ئىكەن> دېگەندەك مەنىدە كەلگەنلىكىنى، بۇلار بىلەن ئوغۇزلاردىن، يەنى تۈركمەنلەردىن پەرقلىنگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇلارنى تۈركمەن ياكى ئوغۇز ھېسابلىمىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ. ئۇلارنىڭ قىياپەت تەسۋىرىدىن قارىغاندا تۈركلەرنىڭ ئۆز دەۋرىدە ئۇزۇن چاچ قويىدىغانلىقى تارىخىي رېئاللىققا ئۇيغۇن. بۇ خۇسۇستا <دەۋان> دىمۇ روشەن بايانلار بار.

ئالتۇن قان رىۋايىتى

ئوغۇزلار - تۈركمەنلەر ھەققىدىكى يۇقىرىقى رىۋايەتكە ئۇلاپلا <ئالتۇن قان رىۋايىتى >بايان قىلىنغان. <ئالتۇن قان رىۋايىتى >دە شۇ خاقاننىڭ كېيىنكى تاكتىكىسى ۋە زۇلقەرنەين قوشۇنلىرى بىلەن شۇ خاقاننىڭ چارلىغۇچى قوشۇنىنىڭ تۇتۇشۇپ قالغانلىقى بايان قىلىندۇ.

<خاقان شۇ چىن تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىدۇ. بۇ تۈرك - تۇران خاقانىنىڭ قەشقەر تەرەپكە چېكىنىپ تۇرغانلىقىنى ئۇقتۇرىدۇ. قەشقەر دېمەك تۆۋەن چىندۇر. زۇلقەرنەين ئۇنىڭ كەينىگە چۈشىدۇ، چارلىغۇچى قوشۇن ئەۋەتىدۇ. زۇلقەرنەينمۇ شۇنداق قوشۇن ئەۋەتىدۇ، توقۇنۇش نەتىجىسىدە زۇلقەرنەين ئەۋەتكەن قوشۇن مەغلۇب بولىدۇ. بۇ توقۇنۇش <ئالتۇن قان >دېگەن يەردە بولغان ئىكەن. بۇ تاغ ھازىرقى كۈندە <ئالتۇنخان >دەپ ئاتىلىدۇ. زۇلقەرنەين ئەنە شۇ يەردە خاقان بىلەن سۈلھى تۈزىدۇ. ئاندىن ئوغۇز شەھەرلىرىنى بنا قىلىدۇ ۋە بىرمەزگىل شۇ يەردە تۇرۇپ قالىدۇ. زۇلقەرنەين چېكىنىپ كەتكەندىن كېيىن، <خاقان شۇ >مۇ قايتىپ كېلىدۇ ۋە بالاساغۇنغا قەدەر ئىلگىرىلەيدۇ. ئاندىن ئۆز نامى بىلەن ئاتالغان <شۇ > شەھىرىنى سالدۇرۇپ، ئۇ يەرگە بىر تىلىسىم قۇردۇرىدۇ. بۈگۈنكى كۈندە لەڭلەكلەر بۇ تىلىسىملىق شەھەرنىڭ ئەتراپىغا كېلىپ توختاپ قالىدۇ، ئۇنىڭدىن ئۇچۇپ ئۆتمەيدۇ، تىلىسىم بۈگۈنگە قەدەر بۇزۇلماي كېلىۋاتىدۇ.>

<تۈركىي تىللار دىۋانى >دىكى بەزى رىۋايەتلەر ئەسلىي بىر پۈتۈن رىۋايەت بولسىمۇ، لېكىن سۆزلەرنى ئىزاھلاش زۆرۈرىتىدىن بىر پۈتۈن رىۋايەت ئىككىگە بۆلۈنۈپ كەتكەن. يۇقىرىقى رىۋايەت <ئالتۇن قان >رىۋايىتىنىڭ بىر قىسمى. بىراق ئۇنىڭدا رىۋايەتنىڭ ئاساسىي قىسمى يورۇمايدۇ. بۇ رىۋايەتنىڭ يەنە بىر قىسمى باشقا يەردە كېلىپ، زۇلقەرنەين ئەسكەرلىرى بىلەن تۇران ئەسكەرلىرى كېچىسى قاتتىق ئېلىشىدۇ. بىر تۇران يىگىت زۇلقەرنەيننىڭ ئەسكىرىدىن بىرنى قىلىچ بىلەن چېپىپ ئىككىگە بۆلۈۋېتىدۇ. ئەتىسى بۇ يەرگە كەلگەندە كۆردىكى، بىر ئەسكەر قانغا مىلىنىپ يېتىپتۇ. ئۇنىڭ يېنىدا ئالتۇن قاچىلانغان ھەميان بولۇپ، ئۇمۇ چېچىلىپ قانغا مىلىنىپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن بىرى بۇ نېمە دەپ سورىسا، يەنە بىرى <ئالتۇن قان > (يەنى قان بولۇپ كەتكەن ئالتۇن) دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ بۇ يەرنىڭ ئىسمى <ئالتۇن تاغ >، <ئالتۇن قان > دەپ ئاتىلىدۇ.

يۇقىرىقى رىۋايەت گەرچە سۆزلەرنىڭ ئېتمولوگىيىسىنى چۈشەندۈرۈش مەقسىتىدە مىسال كەلتۈرۈلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بىزگە پايدىلىق خېلى مۇھىم ئۇچۇرلارنى بېرىدۇ.

بىرى، تۈركمەنلەر مىلادىدىن بۇرۇن ئۇزۇن چاچ قويدىكەن، بۇخىل ئادەت قاراخانىيلار دەۋرىگىچە، يەنى ئىسلامىيەتكىچە داۋاملاشقان. بۇ خىل ئادەت ناھايىتى قەدىمكى دەۋرلەرگە تەئەللۇق بولۇپ، ئەرلەرنىڭ ئۇزۇن چاچ قويدىغانلىقى شىنجاڭدىكى قەدىمكى قەبىرلەردىن قېزىلغان ئارخېئولوگىيىلىك قېزىلمىلار داۋامىدا بايقالغان جەسەتلەر ئارقىلىق ئىسپاتلاندى. <دىۋان>دىمۇ ئەرلەرنىڭ ئۇزۇن ئۆرۈمە چاچ قويدىغانلىقى ھەققىدە ئۇچۇرلار بار، بۇنىڭدىن بىر ئورتاقلىقنى ھېس قىلغىلى بولىدۇ.

ئىككىنچى <شۇ>خاقان <چىن تەرەپكە ئۆتۈپ كەتتى >دېگەن ئىبارە ۋە <ئۇيغۇرلارغا يىقىن يەردە >دېگەن ئىبارىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىش. بىز باشتا مۇھاكىمە قىلغاندەك، قەشقەردىن تارتىپ ماچىنغىچە بولغان ئارىلىق <چىن >دەپ ئاتىلاتتى. مەھمۇد كاشغەرىي تىلغا ئېلىۋاتقان <چىن> ئۇقۇمىغا قارىغاندا قەشقەر تەرەپلەرگە ۋە ياكى تۇرپان تەرەپلەرگە سۈرۈلگەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. <چىن >بىلەن <ئۇيغۇر >ئوتتۇرىسىدا نازۇك بىر باغلىنىش بارلىقىنى ھېس قىلغىلى بولىدۇ.

ئۈچىنچى، بىز <ئۇيغۇر> ھەققىدىكى رىۋايەت بىلەن <تۈركمەن> ۋە <ئالتۇن قان> ھەققىدىكى رىۋايەتلەرنى بىر گەۋدىلەشتۈرۈپ مۇھاكىمە يۈرگۈزىدىغان بولساق، زۇلقەرنەينى سۈلھى تۈزۈشكە مەجبۇر قىلغان ئالدىن يۈرەر قىسىم دەل <ئۇيغۇرلار>دىن تەشكىل تاپقان ئەسكەرلەر ئىدى. بىراق بۇلار تېخى ئۇچاغدا <ئۇيغۇر >دەپ ئاتالمايتتى، شۇ قېتىملىق توقۇنۇشتىن كېيىن ئاندىن <ئۇيغۇر>دېگەن قەبىلە نامى تارىخىي يوسۇندا بارلىققا كەلگەن بولىدۇ.

تۆتىنچى رىۋايەتنىڭ ئاخىرىدا شۇ خاقاننىڭ يەنە ئەسلىي تۇرۇشلۇق ئورنىغا قايتىپ كېلىپ بالاساغۇن، تىراز، ئىسپىجاب قاتارلىق شەھەرلەرنى ھەم <شۇ>قەلئەسىنى بىنا قىلغان، شۇنىڭ بىلەن بىرگە تىلىسىملىق شەھەر قۇرغان. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مەلۇماتىدىن قارىغاندا، 11-ئەسىردە تېخى بۇ شەھەرنىڭ تىلىسىملىق خۇسۇسىيىتى يوقالمىغان بولسا كېرەك، شۇڭا بۇنىڭدىن رىۋايەتنىڭ چىنلىق دەرىجىسىنىڭ تېخىمۇ يۇقۇرىلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

ئومۇمەن، يۇقىرىقى رىۋايەتتە مەركىزى ئاسىيادا ياشاۋاتقان ئۆز دەۋرىدىكى تۈركىي قوۋملار يۈكسەك ۋە تەنپەنرەۋەرلىك روھ، قەيسەرلىك ۋە پىداكارلىق بىلەن دانا پادىشاھنىڭ يېتەكچىلىكىدە ئىستىلاچى زۇلقەرنەينىڭ قارشى ئېلىپ بارغان قارشىلىق روھى ۋە بۇ روھتىن

نامايان بولغان تىنچلىق، خاتىرجەملىككە بولغان ئارزۇسى ۋە تىنچلىقنىڭ ئېلىپ كەلگەن خاسىيىتى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

<مۆچەل> ھەققىدە رىۋايەت

تۈركىي قوۋمىلارنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدا، ئۇلارنىڭ يىللارنىڭ ھېسابىنى قىلىدىغان مۆچەل كالىپدارىنى ئىختىرا قىلىپ پايدىلىنىشقا باشلىغانلىقى ئىنسانىيەتنىڭ كالىپدارچىلىق تارىخىغا قوشقان مۇھىم بىر تۆھپىسىدىن ئىبارەت. چۈنكى قەدىمكى زامانلاردا بۇرۇنراق ۋاقىتنى كالىپدار بويىچە ھېسابلاش دەۋرىگە قەدەم قويغان مىللەتلەر، مەدەنىيەت جەھەتتە بىر قەدەم ئىلگىرى ماڭغان مىللەت ھېسابلىناتتى. چۈنكى كالىپدارچىلىق دېگەن يالغۇز يىللارنى، ئايلىرىنى، كۈنلەرنى خاتىرىلەيدىغان، ئۇنىڭ توغرىلىقىغا كاپالەتلىك قىلىدىغان مۇھىم بىر ۋاسىتە بولۇپلا قالماي، بەلكى يەنە ئۇ ئۆز نۆۋىتىدە شۇ خەلقنىڭ ۋاقتقا بولغان چۈشەنچىسى، ۋاقىت ئېڭى، ۋاقىت بىلەن ھاياتنىڭ مۇناسىۋىتىگە بولغان چۈشەنچىسىنىڭ بىلىش باسقۇچىغا كىرگەنلىكىنى ئۆتۈرىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، كالىپدار ھېسابى شۇ مىللەتنىڭ ئاسترونومىيەلىك چۈشەنچىسى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ئاسترونومىيەلىك بىلىش بولمىسا، كالىپدارچىلىقمۇ ئۆزىنىڭ رولىنى يوقىتىپ قويدۇ. بىز قەدىمكى تۈركىي قوۋمىلارنىڭ قەدىمكى مەدەنىيەت ئىزنالىرىغا سەپسالدىغان بولساق، ئاسترونومىيەلىك بىلىش سەۋىيىسىنىڭ دەۋر ئېتىبارى بىلەن خېلى يۇقىرى سەۋىيىگە يەتكەنلىكىنى كۆرەلەيمىز. چۈنكى قەدىمكى تۈركىي قوۋمىلارخېلى قەدىمكى دەۋرلەردە يۇلتۇزلارنىڭ ھەرىكەت ئاساسىدىن بۇرۇنچىلارنى ھېسابلاش، قۇياشنىڭ يەر بىلەن بولغان قانۇنىيەتلىك دەۋر قىلىش ھەرىكەتى ئارقىلىق ھەر خىل مۇراسىم كۈنلىرىنى توغرا ئورۇنلاشتۇرۇش جەھەتتە ۋاقىتنى توغرا خاتىرىلەپ ماڭغان. 11-ئەسىرلەردە يەرنىڭ شارسىمان ھالەتتە ئىشلەنگىنى ئالەمدىكى پىلانېتلار ۋە يۇلتۇزلار قۇياشنى مەركەز قىلىدىغانلىقىدىن ئىبارەت يۈكسەك ئىلمىي بىلىش باسقۇچىغا كىرگەن.

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ قەدىمكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ يىللارنى مۆچەل بىلەن ھېسابلاش ھەققىدىكى تارىخىي ۋەقەلىكى ئەكس ئەتتۈرۈپ كەلگەن رىۋايەتنى خاتىرىلەپ قويغانلىقى ، ئىنسانلارنىڭ كالىپدارچىلىق تارىخى ھەققىدە ئىزدىنىشىمىز ئۈچۈن ياخشى ئۆرنەك كۆرسىتىپ بەردى.

1-توم، 449-بەتتە، بارس (يولۋاس) دېگەن ھايۋان ئىسمىنى تىلغا ئېلىپ، ئۇنىڭ تۈركىي كالىپندارى بويىچە 12 مۆچەلنىڭ بىرىنىڭ نامى دەپ، ئارقىدىن قەدىمكى تۈركىي خەلقلەردە مۆچەل بارلىققا كېلىشى ھەققىدىكى رىۋايەتنى خاتىرىلەپ قالدۇرغان، قەدىمكى شۇنداقلا تۈركىي خەلقلەرنىڭ بالىلارنىڭ ياشلىرىنى، جەڭ تارىخلىرىنى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش مۇھىم خاتىرىلىك ئىشلارنى مۇشۇ يىللارنىڭ ئايلىنىشى بىلەن ھېسابلايدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ.

بىز رىۋايەتنىڭ باش قىسمىدا تۈرك خانلىرىنىڭ بىرى ئۆزىدىن بىرنەچچە يىللار بۇرۇن ئۆتكەن بىر ئۇرۇشنى ئۆگەنمەكچى بولۇپ، يىللارنى ھېسابلاپ كۆرگەن. بىراق شۇ ئۇرۇش بولۇپ ئۆتكەن يىلنى ھېسابلاشتا خاتالاشقان. شۇنىڭ بىلەن بىر ئوخۇشسىزلىققا ئۇچرىساڭ بىر ئەقىل تاپسەن دېگەندەك، ئۇ پادىشاھتا بىر نازۇك مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى ئويغىنىپتۇ. ئۇ شۇ مۇناسىۋەت بىلەن خەلقى بىلەن كېڭىشىپ قۇرۇلتايدا مۇنداق دېگەن: <بىز بۇ تارىخنى ئېنىقلاشتا قانداق خاتالاشقان بولساق، بىزنىڭ كېلەچەكتىكى ئەۋلادلىرىمىزمۇ شۇنداق خاتالىشىدۇ. شۇڭا بىز 12 ئاي ۋە ئاسماننىڭ 12 بۇرجىغا ئاساسلىنىپ، ھەر بىر يىلغا بىر ئات قويايلى، بىزدىن كېيىن يىل ھېسابى شۇ يىللارنىڭ ئايلىنىشى بىلەن ھېسابلىنسۇن، بۇ ئارىمىزدا مەڭگۈ بىر يادىكارلىق بولۇپ قالسۇن> دېگەن. خەلقى خاننىڭ بۇ دانا پىكرىنى <شۇنداق قىلايلى> دەپ ماقۇللاشقان. شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن ھايۋاننى ئىلى دەرياسىغا قاراپ ھەيدىگەن. ئۆزىنى سۇغا ئاتقان ھايۋانلاردىن ئەڭ بۇرۇن قىرغاققا چىققىنى مۆچەلنىڭ بىرىنچى يىلى قىلغان. ئەڭ دەسلەپ چاشقان دەريادىن ئۆتكەن، يىل بېشى چاشقاندىن باشلانغان. ئۇنىڭدىن كېيىنكى تەرتىپ مۇنداق بولغان: 2. ئۆي يىلى، 3. بارس يىلى، 4. توشقان يىلى، 5. لەھەڭ يىلى (تىمىساق يىلى)، 6. يىلان يىلى، 7. ئات يىلى، 8. قوي يىلى، 9. مايىمۇن يىلى، 10. توخۇ يىلى، 11. ئىت يىلى، 12. توڭگۇز يىلى. مۇشۇ تەرتىپ بويىچە يىللارنى بېكىتىپتۇ، يىل توڭگۇز يىلىدىن ئۆتكەندە، يەنە چاشقان يىلىدىن باشلىنىدىكەن.

بىز يۇقىرىقى مۆچەللىك كالىپندارنى قەدىمكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ قوللانغانلىقىدىن ئىبارەت پاكىتقا ئاساسلىنىپ تۇرۇپ بىر تەرەپتىن، مۆچەللىك كالىپندار قەدىمكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ باشقىلاردىن كۆچۈرۈپ كەلگەن مەدەنىيەت ھادىسىسى بولماستىن، بەلكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئەقىل-پاراستىنىڭ نەتىجىسى ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز. چۈنكى بىرى بۇ رىۋايەتنىڭ رېئال ئاساسلىرى ناھايىتى كۈچلۈك، دېتاللىرىنىڭ ھەممىسى قەدىمكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ تىلى ۋە ھاياتىدىن ئېلىنغان، ھايۋانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئېتى تۈركچە.

ئىككىنچى تەرەپتىن ئالغاندا، مۆچەلىنىڭ پەيدا بولۇشىغا ئىلى دەرياسى شاھىد بولغان ۋە بۇ پائالىيەتكە قاتناشقان شەيئەلەرنىڭ بىرى بولغان. بۇنىڭدىن بىز تېخى يېزىق تارىخىغا ۋە كالىپلار تارىخىغا كىرىشتىن بۇرۇنقى تۈركىي قوۋملار ئۈچۈن ئىلى دەرياسى ۋە ئۇنىڭ ياقىلىرىنى مۇھىم ئانا ماكانى ۋە بۆشۈكى بولغانلىقىنى روشەن كۆرۈش پۇرسىتىگە ئىگە بولالايمىز.

ئۈچىنچى، مۆچەلىنىڭ كالىپلارنىڭ ئىختىرا قىلىنىشى بىلەن تارىخى يېزىق دەۋرىگىچە ئۇلىغىچە بولغان ئۇزاق تارىخى سەرگۈزەشتىلەرنى ھېسابلاشنىڭ، شۇنداقلا يېزىق دەۋرىگە كىرگەندىن كېيىنمۇ مۇھىم تارىخى ۋە قەلەرنى خاتىرىلەش، ئۆزلىرىنىڭ ياشلىرىنى ھېسابلاش جەھەتتە خېلى ئىلغار مەدەنىيەتكە ئىگە قىلغانلىقىنى كۆرەلەيمىز، تۈركىي قوۋملارنىڭ بەزىلىرى ھازىرغىچە مانا مۇشۇ مۆچەلىنىڭ كالىپلارنى ئىزچىل ئىشلىتىپ كەلگەن.

ئىزاھاتلار:

(1) بۇ ساندىن قارىغاندا ئۆز دەۋرىدە ئېلى رايونىنى مەركەز قىلىپ ئولتۇراقلاشقان ئاھالىنىڭ سانىنىڭ 1مىليوندىن ئارتۇق ئىكەنلىكى روشەن بولىدۇ.

(2) ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى <تارىمدىن تامچە > دە تارىخى دوكتۇر زەكى ۋەلىدى توغاننىڭ <ئومۇمىي تۈرك تارىخىغا كىرىش > دە كەلتۈرگەن نەقىلىدىن نەقىل. 307-بەت.

<(3) تارىخى خاتىرىلەر. 399-400 > بەت.

(4) مەھمۇد كاشغەرىي: <تۈركىي تىللار دىۋانى> نى تۈركىي خەلقلەر ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئەرەبلەرنىڭ تۈركىي خەلقلەرنى چۈشىنىش، تۈركىي تىلنى ئۆگىنىش ئىھتىياجىنى ئاساسىي ئورۇنغا قويغانلىقى ئۈچۈن كۈنكېرت چۈشەندۈرۈشكە مەجبۇر بولغان.

(5) مەھمۇد كاشغەرىي <تۈركىي تىللار دىۋانى-1 > توم، 151-بەت.

(6) قۇربان ۋەلى: <بىزنىڭ تارىخى يېزىقلىرىمىز>، شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى، 1986-يىلى نەشرى، 210-بەت.

<(7) ئوغۇزنامە>، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1980-يىلى 11-ئاي نەشرى، 46-بەت.

<(8) تۈركىي تىللار دىۋانى>، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1981-يىلى نەشرى، 1-توم، 524-بەت.

(9) س.ش. كىلىياشتورنى: <قەدىمكى تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ئابدلىر>، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000-يىلى

(مەنبە: مىراس ژورنىلىنىڭ 2008-يىللىق 4-5-سانلىرىدىن **تەۋھىدە** تورغا تەييارلىغان)

بۆكە بۇدراچ ھەققىدە رىۋايەت

بۆكە بۇدراچ رىۋايىتى دەل 11-ئەسىردە ھەقىقىي بولۇپ ئۆتكەن تارىخىي ۋەقەلىك ئاساسدا تارقالغان ھېكايە. بۇ ۋەقە يۈز بەرگەن دەۋردە مەھمۇد كاشغەرىي تىخىي ياش، گۆدەك دەۋرلىرى بولسا كېرەك. بۇ رىۋايەتنى بۆكە بۇدراچ بىلەن ئارىلان تېكىن بىلەن بولغان ئىلى دەرياسى ۋادىسىدا بولغان قەبىلىلەر ئارىسىدىكى نىزا-توپىلاشنى باستۇرۇش ئۈچۈن بولغان شۇ ئۇرۇشقا قاتناشقان ئادەمنىڭ بىرىدىن ئاڭلىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. رىۋايەتنىڭ مەزمۇنى مۇنداق: <بۆكە بۇدراچ بىلەن بىللە بولغان كاپىرلارنىڭ سانى 700 مىڭ ئىدى (1). 40 مىڭ ئەسكەرگە ئىگە بولغان ئارىلان تېكىن غازىغا قارشى جەڭدە تەڭرى ئۇنى مەغلۇبىيەتكە ئۇچراتتى.>

مەھمۇد كاشغەرىي بايان قىلغان بۇ مەزمۇن رىۋايەت ئەمەس، تارىخ. ئۇ ئاپتونىڭ بىۋاسىتە بايانى. تارىخىي خاتىرىلەرگە قارىغاندا، بىكەچ ئارىلان تېكىن-سۇتۇق بۇغراخاننىڭ نەۋرىلىرىدىن بىرى بولغان ھەسەن (ھارۇن) بۇغراخاننىڭ چوڭ ئوغلى يۈسۈپ بۇغراخاننىڭ چوڭ ئوغلى سۇلايمان ئارىلانخان بولسا كېرەك. <بىكەچ ئارىلان تېكىن> ئۇنىڭ شاھزادە ۋاقتىدىكى ئۇنۋانى. مەلۇمكى، تېكىن سۆزى ئافراسىياپنىڭ ئوغۇللىرىدىن قالغان ئاتاق نام بولۇپ، ئەسلى <قۇلغىز، چاكىرىغىز> دېگەندەك مەنىلەرنى بىلدۈرەتتى. كېيىن شاھزادىلەرگە ئۇنۋان ئورنىدا، يەنى شاھ ئوغلى دېگەن مەنىدە قوللىنىلغان. مەھمۇد كاشغەرىي بىكەچ سۆزىنى ئىزاھلاپ: <بىكەچ تېكىنلەرنىڭ لەقىمى>، <بىكەچ ئارىلان تېكىن> دېگەنگە ئوخشاش. بۇ سۆز يۇمشاق <دە> بىلەن ئېيتىلسا، <بەگ> سۆزىنىڭ كىچىكلىتىلگەنلىكى بولۇپ، ئامراقلىق ۋە ئەركىنلىك تۇيغۇلىرىنى بىلدۈرىدۇ. چۈنكى <ئەمىر> مەنىسىدىكى <بەگ> سۆزىنىڭ ئاخىرقى ھەرپى يۇمشاق <ك> دۇر. (<دېۋان> 1-توم، فاكسىمىل 227-بەت) دەيدۇ. بىكەچ ئارىلان تېكىن ھىجرىيە 423-448 (مىلادى 1031-1057) يىللىرى <شەرەفدە دەۋلە> دېگەن ئۇنۋانى بىلەن قاراخانىيلارغا خاقان بولغان.

قاراخانىيلار ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، ئۆز دەۋرىدە خوتەن، ئىدىقۇت ئۇيغۇرلىرى، يەتتە سۇ، ئېرىتىش بويىدىكى باسمىل، قاي، ياباقۇ قەبىلىلىرى مۇسۇلمانلارغا قارشى ئىسيان كۆتۈرۈپ تۇرغان. مىلادى 1013-ياكى 1017-يىللىرى قىتانلار ۋە باسمىلاردىن 100 مىڭ ئۆيلۈك جۇڭغارىيە ۋە يەتتە سۇ رايونلىرىنى ئىشغال قىلىۋالغان. بۇلارغا قارشى تۇرغان ئەھمەد ئىبنى ۋەلى جازا يۈرۈش قىلىپ، ئۇلارنى بەشبالىققىچە سۈرۈپ كەلگەن. ئۇنىڭدىن كېيىن ئېرىتىش، ئىمىل ۋادىلىرىدىكى باسمىلار ۋە ئىسسىق كۆلنىڭ شىمالىدىكى ياباقۇلار ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلام دىنىغا كىرگەن قىسمىغا قارشى جەڭ قوزغىغان، ئارىسلان تېكىن ئاشۇ باسمىل، ياباقۇلارغا قارشى ئېلىپ بېرىلغان ئۇرۇشقا قوماندانلىق قىلغان. بۇ ئۇرۇشتا نۇسرەت قازىنىپ غازى ئاتالغان. مەزكۇر ئارىسلان تېكىننىڭ غەلبىسىنى خاتىرىلەش يۈزىسىدىن 1041-يىلى 12-ئاينىڭ 29-كۈنى پەرغانىدە ئورنىتىلغان ئەرەبچە خاتىرە تاش ھازىرمۇ <ۋاروخ> يېنىدىكى ئېگىز قىيادا ساقلىنىپ قالغان(2). <بۇدراچ ياباقۇ قەبىلىسىنىڭ چوڭلىرىدىن بىرىنىڭ ئىسمى، بىكەچ ئارىسلان تېكىن زامانىدا، بۇ ئادەم مۇسۇلمانلارغا ئەسىر چۈشكەن ئىدى.> (مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىزاھاتى).

بۈكە، ئەجدىھا، يوغان دېگەن مەنىدە، ماقالىدە مۇنداق كەلگەن: يەتتە باشلىق يەل بۈكە-يەتتە باشلىق يەل بۈكە(مۇڭگۈز) ياباقۇلارنىڭ ئەڭ چوڭىنىڭ ئىسمى شۇنداق ئاتىلىدۇ. باتۇر يىگىتلەرگىمۇ شۇنداق نام بېرىلىدۇ. ناھايىتى روشەنكى يەتتە باشلىق يالماۋۇز تەسۋىرلەنگەن چۆچەكلەر ئۇيغۇر چۆچەكلىرى ئارىسىدا خېلى سالماقنى ئىگىلەيدۇ.

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بايانىنىڭ داۋامىدا بۈكە بۇدراچلار بىلەن بولغان ئۇرۇشنىڭ ئەھۋالىنى شۇ ئۇرۇشقا قاتناشقانلاردىن سورىغان: <كاپىرلار شۇنچە جىق تۇرۇپ نېمىشقا يېڭىلدى؟> دەپ سورىدىم. ئۇ: <بىزمۇ بۇنىڭغا ئەجەبلەندۇق، بىز مەغلۇب بولغان كاپىرلاردىن سىلەر شۇنچە جىق تۇرۇپ نېمىشقا يېڭىلدىڭلار دەپ سورىساق ئۇلار: (جەڭ دۈمبىقى چېلىنىپ، كاناي تارتىلغاندا، باش ئۈستىمىزدە پەلەكنى قاپلاپ كەتكەن بىر يېشىل تاغنى كۆردۇق، بۇتاغدا سان-ساناقسىز ئىشىكلەر بولۇپ، ئۇلار ئوچۇق ئىدى. بۇ ئىشىكلەردىن بىزگە جەھەننەم يالقۇنلىرى ئېتىلاتتى. بىز بۇنىڭدىن قورقۇپ كەتتۇق. شۇنداق قىلىپ سىلەر بىزنى يەڭدىڭلار) دەپ جاۋاب بەردى. دېدى. مەن بۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇسۇلمانلا قوشۇنىغا كۆرسەتكەن مۆجىزىلىرىدىن بىرى ئىكەن دېدىم <3-توم، 314-بەت.>

بۇ رىۋايەتتە ئۆز دەۋرىدىكى رېئال تارىخىي ۋەقەنى تارىخىيلىق ۋە رىۋايەتلىك ئامىللار يۇغۇرۇلغان ئاساستا ئىپادىلەپ بەرگەن. دىنىي رىۋايەتلەرگە ئاساسەن، مۇسۇلمانلار بىلەن <كاپىرلار> ئۇرۇشقاندا مۇسۇلمانلارغا پەرىشتىلەر ياردەم بېرىدۇ، دېيىلگەن. يۇقىرىقى رىۋايەتتە مانا شۇ ئەقەدە ئەكس ئەتكەن بۇلۇپ، مۇسۇلمانلار ئۆز دەۋرىدىكى كۈچ سېلىشتۇرمىسى جەھەتتىكى شۇنچە يۇقىرى پەرق ئاستىدا ئارىسلان تېكىن غازىنىڭ غەلبە قىلىشىنى، پەرىشتىلەرنىڭ قىلغان ياردىمىدىن بولغان دەپ چۈشەنگەن. شۇڭا مەھمۇد كاشغەرىمۇ بۇنى <پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۆجىزىسى> دەپ باھا بەرگەن. قانداقلا بولمىسۇن بۇ رىۋايەت ئۆز دەۋرىدىكى قاراخانىيلارنىڭ ئېرتىش بويلىرىدىكى ياباقۇلار بىلەن بولغان ئۇرۇشنىڭ رېئال جەرياننى تەسەۋۋۇرقىلىش پۇرسىتىگە ئىگە قىلغان.

تۈبۈت ھەققىدە رىۋايەت

<دىۋان> نىڭ بىرقانچە يېرىدە تۈبۈتلەر ھەققىدە مەلۇمات بەرگەن. بۇلارنى جەملىگەندە بىر پۈتۈن رىۋايەتنى تەشكىل قىلدۇ. تېبەتلەر بىلەن قەدىمكى تۈركىي خەلقلەر، خېلى ئۇزاق تارىخىي دەۋلەردىن قوشنا ياشاپ بىر-بىرىگە تەسىر قىلىشقان. دوستانىمۇ ئۆتكەن ھەم بەزىدە دۈشمەنلىشىپ ئۇرۇشلارمۇ قىلغان. قەدىمىي تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئۆز دەۋرىدىكى چۈشەنچىسىدە تۈبۈتلەر يەمەندىن كەلگەن بىر تائىپە دەپ قارىغان. بەلكىم بۇ تۈبۈتلەرنىڭ ئارىسىدا تارقالغان رىۋايەت بولۇشى مۇمكىن. <دىۋان> دىكى تۈبۈتكە دائىر مەلۇماتلارنى تەرتىپلەشتۈرگەندە مۇنداق بىر رىۋايەت نامايەن بولىدۇ.

> تۈبۈت تۈرك ئەللىرىدە ياشايدىغان بىر قوۋم. ئىپار كىيىك شۇلارنىڭ يۇرتىدىن چىقىدۇ. بۇ كىيىكنىڭ كىندىكى كېسىۋېلىنىدۇ. ئەنە شۇ نەرسە كىندىك ئىپار دېيىلىدۇ. <تۈبۈتلەر> سابىت ئىسىملىك بىر ئادەمنىڭ ئەۋلادىدۇر. بۇ يەمەنلىك ئادەم بولۇپ، يەمەندىن بىر ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ قويغانلىقتىن جىنايىتىدىن قورقۇپ كېمە بىلەن چىنغا كەلگەن. بۇ يەر ئۇنىڭغا ياراپ قېلىپ، شۇ يەرگە ئورۇنلىشىپ قالغان، كېيىن ئۇنىڭ ئۇرۇق-ئەۋلادى كۆپىيىپ تۈركلەر زېمىنىدىن 1500 يەر سەخ يەر ئالغان. بۇ يەرنىڭ شەرق تەرىپى چىنغا، غەرب تەرىپى كەشمىرگە، شىمال تەرىپى ئۇيغۇر يۇرتىغا، جەنۇب تەرىپى ھىندى دېڭىزىغا تۇتىشىدۇ. ئۇلارنىڭ تىللىرىدا ئەرەبچىنىڭ تەسىرى بار. <سابىت> سۆزى <تۈبۈت> دەپ تەلەپپۇز

قىلىنغان. (<دىۋان> نىڭ 1-3- توملىرىدىكى مەلۇماتلارغا ئاساسەن رەتلەندى.)

بىر يەر-جاي، قەبىلە ناملىرىنى تونۇشتۇرغاندا <تۈبۈت> نىڭ ئېتنىك مەنبەسى، ئۇلارنىڭ تۈركىي قوۋملار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ھەققىدە توختالغان. بىز تارىخىي ماتېرىياللاردا ئۇلارنىڭ قەدىمكى <چاڭ> لاردىن تەشكىل تاپقان قەدىمكى قەبىلە ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. <يەمەندىن قېچىپ كەتكەن سابىت ئىسىملىك ئادەمنىڭ ئەۋلادلىرى > دېگەن مەلۇمات ئۇچرىمايدۇ. ئەمدى تۈركلەردىن 1500 پەرسەخ زېمىن سېتىۋالغان دېگەن مەسىلىگە كەلسەك، بۇ تارىخىي رېئاللىققا تازا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. چۈنكى قەدىمكى تۈركىي قوۋملار ۋە ئۇلارنىڭ ئەجدادلىرى زېمىن سېتىشى ئىنتايىن ئېغىر ئالاقىتى. زېمىن ساتقانلىق ۋە تەن ساتقانلىق دەپ چۈشەنەتتى.

بۇ مەنىدىن ئالغاندا بىز رىۋايەتلەردە ئىپادىلەنگەن بەزى يۈكلىمىلەرگە بىرنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈش نوقتىسىنى بەرگەن بىلەن، تارىخىي نوقتىسىنى بەرگەن چىقىپ باھا بېرىپ قوبۇل قىلىشىمىز لازىم.

<ئۇيغۇر> تەبىرى ھەققىدە رىۋايەت

بىر ئادەمنىڭ ئۆزىنىڭ ئىسمىنى بىلىشى قانداق مۇھىم بولسا، بىر مىللەتكە نىسبەتەن ئۆزلىرىنىڭ مىللى نامىنىڭ مەنىسى، ئۆزىنىڭ ئېمولوگىيىسىنى بىلىشى نەچچە ھەسسە مۇھىم بولغان بىلىش تەلەپلىرىنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. تارىختىكى ناھايىتى چوڭ سىياسىي بىرلەشمىنىڭ نامى بولغان <ئۇيغۇر> دېگەن مىللى نامغا ھازىرقى ئۇيغۇر مىللىتى ۋارىسلىق قىلغان. بۇ شەۋكەتلىك نام نۇرغۇن - نۇرغۇن تارىخىي بوران - چاپقۇنلار ئىچىدە تاۋلىنىپ دەۋرىمىزگە يېتىپ كەلگەن. ئۇ ھەربىر تارىخىي دەۋرلەردە ئوخشىمىغان مەنىلەردە ئىزاھلانغان. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ <ئۇيغۇر> غا بەرگەن تەبىرى بىزنى بۇ خىجالەتچىلىكتىن قۇتۇلدۇرۇشقا ياردەم بېرىدۇ. ئۇ ھەم تارىختىكى ئۇيغۇرغا بېرىلگەن تەبىرلەر ئىچىدە ئەڭ ئىشەنچلىك، ئىلمىي ئاساسىي كۈچلۈك رىۋايەتلىك تەبىردۇر.

ئۇيغۇر دېگەن بۇ نام قانداق پەيدا بولغان؟ ئۇ ئۆز ئىچىگە قانداق مەنە ۋە مەزمۇنلارنى

يۇغۇرغان؟ بۇ نام قايسى تارىخىي دەۋردىن بېرى قوللىنىلغان؟ دېگەن مەسىلە ھەققىدە ھازىرغىچە ئوخشاش بولمىغان خېلى كۆپ كۆز قاراشلار ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولسىمۇ، ئىشەنچلىك تارىخىي خاتىرىلەر ساقلانمىغانلىقى ئۈچۈن تېخى بىرەر كۆز قاراشنىمۇ مۇقىملاشتۇرۇپ ئېيتىشقا ئىمكانىيەت يوق. <ئۇيغۇر> ئاتالغۇسىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەتقىق قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. مەن بۇ ھەقتىكى چۈشەنچىنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ياردەم بىرەر دېگەن مەقسەتتە ھازىرغىچە ئوتتۇرىغا قويۇلغان كۆز قاراشلار ئىچىدە <ئۇيغۇر> تەبىرى ھەققىدە قىسقىچە پىكىر يۈرگۈزۈمەن.

(1)

<ئۇيغۇر> دېگەن بۇ نام ھازىر شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنى مەركەز قىلىپ ياشاۋاتقان ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ مىللى ۋە تارىخىي نامى. ھەرقانداق مىللەت ۋە قەبىلە ناملىرىنىڭ پەيدا بولۇشىدا بەلگىلىك بىر تارىخىي سەۋەب بولىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، ھەرقانداق بىر مىللەت ياكى قەبىلە نامىنىڭ ئىپادىلەيدىغان مەنە ۋە مەزمۇنلىرى بولىدۇ. بىرەر مەنە ۋە مەزمۇننى ئىپادىلىمەيدىغان مىللەت ياكى قەبىلە بولمايدۇ. بىرەر مىللەتنىڭ نامى شۇ مىللەتنىڭ مىللى تامغىسى بولۇپ، ئۇ شۇ خەلقنىڭ مىللىي ئالاھىدىلىكى، تارىخىي شەكىللىنىش جەريانى ۋە تەرەققىياتى، ئېتنوگرافىيىسى قاتارلىق خېلى كۆپ تەرەپلەرگە مۇناسىۋەتلىك بولۇشى مۇمكىن. شۇڭا بىرەر مىللەتنىڭ مىللى نامىنى تەتقىق قىلىش شۇ مىللەتنىڭ تارىخىنى، مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىش بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك.

11-ئەسىردە ياشاپ ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان ئۇلۇغ تىلشۇناس مەھمۇد كاشغەرىي تۈركولوگىيە ئىلمىگە ئاساس سالغۇچى بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئۆز دەۋرىدىكى تۈركىي خەلقلەردىن خېلى كۆپ قەبىلىلەرنىڭ ئېتىنىك تەركىبى ۋە قەبىلە ناملىرىنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدە بىرقەدەر ئەتراپلىق ئىزدەنگەن ئاپتور. شۇڭا <تۈركىي تىللار دىۋانى> ئۇيغۇر تەتقىقاتى، جۈملىدىن تۈركولوگىيە ئىلمىي ساھەسى ئۈچۈن يىڭى بىر سەھىپە ئېچىپ بەردى. <دىۋان> دا ئالاھىدە تىلغا ئېلىنىپ تەبىرى بېرىلگەن <ئۇيغۇر> توغرىسىدىكى چۈشەنچە بىزنىڭ <ئۇيغۇر> نامىنىڭ پەيدا بولۇشى ھەققىدىكى ئىزدىنىشىمىزنى مۇھىم ئاساسلار بىلەن تەمىن ئەتتى.

مەھمۇد كاشغەرىي <ئۇيغۇر> نامىنىڭ قانداق مەزمۇنلارنى ئىپادىلەيدىغانلىقى ۋە قايسى تارىخىي ۋەقەلەردە ئوتتۇرىغا چىققانلىقى ھەققىدە مۇنداق مەلۇمات بەرگەن:

ئۇيغۇر بىر ئەلنىڭ ئىسمى (4). ئۇنىڭ بەش شەھىرى بار، بۇ شەھەرلەرنى زۇلقەرنەين تۈرك خاقانى بىلەن پۈتۈم تۈزگەندىن كېيىن سالدۇرغان ئىكەن... زۇلقەرنەين ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىنلاشقاندا، تۈرك خاقانى ئۇنىڭغا قارشى 4000 ئادەم ئەۋەتكەن. ئۇلارنىڭ قاپاقلىرىنىڭ قاناتلىرى لاچىن قاناتلىرىغا ئوخشايدىكەن. ئوقنى ئالدىغا قانداق ئاتسا، كەينىگىمۇ شۇنداق ئۈستىلىق بىلەن ئاتىدىكەن. زۇلقەرنەين بۇلارغا ھەيران قاپتۇ ۋە <ئىناند خۇز خورەند - بۇلار باشقىلارغا موھتاج بولماي، ئۆز ئوزۇقىنى ئۆزى تېپىپ يەيدىغانلار ئىكەن؛ بۇلارنىڭ قولىدىن ئوۋ قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، قاچان خالىسا شۇ چاغدا ئېتىپ يېپەلەيدۇ> دەپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ بۇ ئەل <خۇزخور> دەپ ئاتىلىپتۇ (5).

يۇقۇرىقى بايانلار مەھمۇد كاشغەرىينىڭ خەلق ئىچىدە ئەۋلادتىن ئەۋلادقا ساقلىنىپ كېلىۋاتقان <ئۇيغۇر> نامىنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدىكى رىۋايەتكە ئاساسەن، ۋاستىلىك ھالدا تەبىرى بېرىشى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئاخىرى ئاپتور <خۇزخور> نىڭ فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش جەريانىنى ۋە تۈركىي تىلنىڭ فونېتىكىلىق تەرەققىيات قانۇنىيەتلىرىنى ئىنچىكە تەھلىل قىلىپ، <ئۇيغۇر> ئاتالغۇسىنىڭ شەكىللىنىشى ھەققىدە ئىلمىي يەكۈن چىقارغان.

بىز ئالدى بىلەن شۇنىڭغا دىققەت قىلىمىزكى، <تۈركىي تىللار دىۋانى> مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۇزاق يىللىق جاپالىق ئىزدىنىشلىرىنىڭ شانلىق مېۋىسى. ئۇ، بۇ ئەسەرنى يېزىش ئۈچۈن، ئەينى دەۋردە تۈركىي خەلقلەر ئولتۇراقلاشقان ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ناھايىتى نۇرغۇن شەھەر ۋە يېزا-قىشلاقلارنى ئارىلاپ ئاجايىپ مول ماتېرىيال توپلىغان. بۇ جەرياندا ئۇ ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىي ئەھۋالى ۋە مەدەنىيىتىگە مۇناسىۋەتلىك ھەمدە <ئۇيغۇر> دېگەن ئاتالغۇنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدە كۆپلىگەن مەلۇماتلار بىلەن ئۇچراشقان. ئۇ، توپلىغان مول ماتېرىياللىرىنى قايتا-قايتا سېلىشتۇرۇش، تاللاش، تەتقىق قىلىش ئاساسىدا ئوبيېكتىپ رېئاللىققا، ئىلمىي ۋە تارىخىي ئاساسقا ئىگە بولغان ئۆرنەكلەرنى يۇلۇپ ئېلىپ، ئەسەرگە كىرگۈزگەن. ئۆز دەۋرىدە <ئۇيغۇر> ھەققىدە كۆپ خىل رىۋايەتلەر تارقالغان بولۇشى ۋە ھەرخىل چۈشەندۈرۈلۈپ كەلگەن بولۇشى مۇمكىن. مەھمۇد كاشغەرىي بۇلارنىڭ ئىچىدە دۇنيا تارىخىدا ئەڭ چوڭ ۋەقە بولغان زۇلقەرنەيننىڭ زور كېڭەيمىچىلىك ئۇرۇشى ۋە ئۇنىڭ ئوتتۇرا ئاسىياغا بېسىپ كىرىشى بىلەن باغلانغان <ئۇيغۇر> توغرىسىدىكى رىۋايەتنى تاللاپ ئېلىپ

كىرگۈزگەن. بۇ رىۋايەتنىڭ ئۆز دەۋرىدىكى باشقا چۈشەنچىلەر ئىچىدە ئىلمىي ئاساسىي ۋە تارىخىي ئاساسىي كۈچلۈك، ئاپتونىڭ شەخس چۈشەنچىسىگە ئۇيغۇن بولغانلىقى ئېنىق.

يۇقىرىقى رىۋايەت دۇنيا تارىخىدا زور تەسىر پەيدا قىلغان، تەسىر دائىرىسى نىسبەتەن چوڭ، تارىخىي دەۋرى مىلادىيىدىن بۇرۇنقى 4-ئەسىردىكى ماكىدونىيىلىك ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىڭ ئوتتۇرا ئاسىياغا قىلغان كېڭەيمىچىلىك ئۇرۇشى ۋە ئۇنىڭغا قارشى تۈركىي خەلقلەرنىڭ باتۇرانە كۈرىشىنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلغان. ئاپتور پايدىلانغان بۇ رىۋايەت خەلقىمىزنىڭ ۋەتەن ئۈچۈن، ۋەتەننىڭ بىر پۈتۈنلۈكى، خەلقنىڭ ئەمىلىكى ئۈچۈن قىلغان قەھرىمانلىق ئۇرۇشلىرىنىڭ خەلق ئاغزىدا ئەسىرلەردىن بىرى ساقلىنىپ كەلگەن تارىخىي داستانى ئىدى. بۇ رىۋايەتنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنىدىن قارىغاندا، ئۇ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ باتۇرلۇقى، جەڭگىۋارلىقى قاتارلىق مىللى خۇسۇسىيىتىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بىرىش بىلەن بىرگە، ئۇلارنىڭ ۋەتەن، خەلق ئۈچۈن ئەركىنلىك ۋە زېمىن پۈتۈنلۈكى ئۈچۈن بولغان كۈرەشتە ئۆزىنىڭ بارلىقىنى ئاتاشتىن ئىبارەت تارىخىي خاراكتېرى مەركەزلىك ئىپادىلەنگەن.

تارىخىي پاكىتلاردىن قارىغاندا، ئىسكەندەر زۇلقەرنەين مىلادىيىدىن بۇرۇنقى 4-ئەسىردە ياۋروپادىكى كۆپلىگەن دۆلەتلەرنى ئىشغال قىلىپ، ئوتتۇرا ئاسىيادا ياشاۋاتقان تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئۈستىگە باسقۇن قىلىپ كەلگەندە، تۈركىي خەلقلەر زۇلقەرنەينگە قارشى باتۇرلارچە قارشى كۈرەشكەن ۋە ئۇنى خېلى ئېغىر چىقىمدار قىلغان. تۈركىي خەلقلەرنىڭ باتۇرلۇقىدىن ھەيران قالغان زۇلقەرنەين بۇ خەلقنى بويسۇندۇرۇشنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ھېس قىلىپ، ئۇيغۇرلار بىلەن سۈلھى تۈزۈشكە مەجبۇر بولغان. بۇ ئۇرۇشنىڭ غەلبىسى تۈركىي خەلقلەرنىڭ تارىخىدا ئاجايىپ زور ۋەقە بولغان. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ <تۈركىي تىللار دىۋانى>دا زۇلقەرنەيننىڭ ئوتتۇرا ئاسىياغا قىلغان يۈرۈشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان خېلى مۇھىم رىۋايەتلەر كىرگۈزۈلگەن. بۇ، تارىخ ئېتىراپ قىلغان ئومۇمىي پاكىت.

رىۋايەتنىڭ مەزمۇنىدىن بىز ئالدى بىلەن شۇنداق مۇھىم بىر ئىشنى بايقايمىزكى، <ئۇيغۇر> دېگەن بۇ نام مىلادىيىدىن بۇرۇنقى 4-ئەسىردىلا مەۋجۇت ئىكەنلىكى ۋە تەسىرى خېلى زور بولغان سىياسىي كۈچ سۈپىتىدە ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلىرى ھاياتىدا مۇھىم رول ئوينىغانلىقىنى كۆرۈش مۇمكىن، بۇ بىر تەرەپ. يەنە بىر مۇھىم تەرەپ شۇكى، مەھمۇد كاشغەرىي پايدىلانغان رىۋايەتتە تىلغا ئېلىنغان <ئۇيغۇر> بىزنىڭ ھازىرقى

چۈشەنچىمىزدىكى ئۇيغۇر مىللىتىنى كۆرسىتىدىغان خاس نام ئەمەس ئىدى. ئۇزۇنلۇقىغا يىنىگە قارشى بىرلىشىپ كۈرەشكەن چوڭ سىياسىي بىرلەشمىنىڭ ئومۇمىي ئاتىلىشى بولغان. بىرەر نامى قەبىلىلەر ئىتتىپاقىغا قاتناشقان قەبىلە بىرلەشمىسىنىڭ ھەممىسى ئۆزلىرىگە ئومۇمىي نام قىلىپ قوللىنىشى، تارىختا خېلى كۆپ ئۇچرايدىغان ھادىسە. بۇ ھەقتە رادىئو بەزى تارىخىي خاتىرىلەردىكى رىۋايەتتىن پايدىلىنىپ مۇنداق يازغان: <ئۇنىڭغا رىۋايەتلەردىكى تۈركىي تىللاردا سۆزلىشىدىغان خەلقلەرنىڭ بوۋىسى ئاللاغا ئىتىقاد قىلىش ئۈچۈن ئۆزىنىڭ تاغلىرى، بۇرادەرلىرى، ھەمىشەلىرى قاتارلىق بىر مۇنچە تۇغقان-جەمەتلىرى بىلەنمۇ ئۇرۇش قىلىشقا توغرا كەلدى. ئۇرۇش جەريانىدا ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۇنىڭغا ھەمكارلاشتى. بەزىلىرى ئۇنىڭغا قارشى تۇرۇپ، يېڭىلىپ قالغاندىن كېيىن تىز پۈكتى. ئۇ غەلبە قىلغاندىن كېيىن، زەپەر تويى ئۆتكۈزۈپ ئۆز قوۋملىرىغا، جەمەت ئاقساقاللىرىغا، جەمئىيەتكە ئىنئام بېرىپ، بىرلىككە كەلتۈرۈلگەن بۇ قەلبداشلارنىڭ ئورتاق نامىنى ئۇيغۇر دەپ ئاتىدى. بۇ ئاتالغۇ بىرلەشكەنلەر، ھەمكارلاشقانلار دېگەن ئۇقۇمنى بىلدۈرەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ ئاتالغۇنى قەبىلىلەر بىرلىكىگە قاتناشقانلارنىڭ ھەممىسى ئورتاق قوللىنىدىغان بولۇپلا قالماي، بەلكى ئۇلارنىڭ ھەرقايسى تارماقلىرى ۋە ئەۋلادلىرىمۇ ئۆزلىرىنىڭ نامى قىلىدىغان بولدى > (6). يۇقىرىقى رىۋايەتتە ئوتتۇرىغا قويۇلغان مەزمۇن ئوبۇلغارى باھادىرخانىنىڭ <شەجەرەئى تراكىمە> دىكى رىۋايەتلەر ئاساسىدا قويۇلغان بولسىمۇ، مەھمۇد كاشغەرىي پايدىلانغان رىۋايەتنىڭ مەزمۇنى بىلەن خېلى كۆپ جەھەتلەردە پەرقلىق بولسىمۇ، بىراق مۇھىم بىر ئورتاقلىق شۇكى، <ئۇيغۇر> دېگەن نام ئۆز دەۋرىدە خاس بىر قەبىلىنىڭ نامىلا بولماستىن، بەلكى ئۇ بىر سىياسىي بىرلەشمىنىڭ ئومۇمىي نامى سۈپىتىدە قوللىنىلغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. بۇ ئەھۋالنى ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى ئىپتىدائىي <ئوغۇزنامە> دىكى بەزى مەلۇماتلاردىنمۇ روشەن ھېس قىلىش مۇمكىن. ئىپتىدائىي مەزمۇندىن قارىغاندا، ئوغۇزخان بارلىق تۈركىي خەلقلەرنى بىر بايراق ئاستىغا يىغىپ، تۈركىي خەلقلەرنىڭ چوڭ بىرلىشىشىنى ئەمەلگە ئاشۇرغان قەدىمكى سۈپىتىدە گەۋدىلىنىدۇ. ئوغۇزخان بايرىقى ئاستىغا توپلانغان قەبىلە يالغۇز ئۇيغۇر قەبىلىسى بولماستىن، بەلكى ئۇنىڭ ئەتراپىغا ناھايىتى كۆپ تۈركىي قەبىلىلەر ئۇيۇشقان. ئوغۇزخان پۈتۈن تۈركىي خەلقلەرنى بىرلەشتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن، تەسىر دائىرىسىنى تېخىمۇ كېڭەيتىش ئۈچۈن يات قەبىلىلەر ئۈستىگە زور كۆلەملىك يۈرۈشكە ئاتلىنىدۇ. دەل شۇ پەيتتە تەرەپ-تەرەپكە يارلىق چۈشۈرىدۇ. ئۇ يارلىقتا : <مەن ئۇيغۇرلارنىڭ خاقانىمەن، مەن پۈتۈن جاھاننىڭ خاقانى بولۇشۇم كېرەك... > (7).

دەيدۇ. كۆرۈشكە بولىدۇكى، بۇ يەردە ئوغۇزخان كۆزدە تۇتۇۋاتقان <ئۇيغۇر> ئۆز ئەتراپىغا ئۇيۇشقان پۈتۈن تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ ئورتاق ئاتىلىشى بولغان. بۇ تىل ئورتاقلىقى مەھمۇد

كاشغەرىي پايدىلانغان رىۋايەتتىمۇ روشەن سېزىلىپ تۇرىدۇ. رىۋايەتتە <تۈرك> ئاتالغۇسى بىلەن <ئۇيغۇر> ئاتالغۇسى ئوخشاش قوللىنىلغان. <ئۇيغۇر بىر ئەلنىڭ ئىسمى، ئۇنىڭ بەش شەھىرى بار، بۇ شەھەرنى زۇلقەرنەين تۈرك خاقانى بىلەن پۈتۈم تۈزگەندىن كېيىن سالدۇرغانىكەن>، <زۇلقەرنەين ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىنلاشقاندا تۈرك خاقانى ئۇنىڭغا قارشى 4000 ئادەم ئەۋەتكەن>. دېمەك، بۇ يەردە <ئۇيغۇر> ئۇقۇمى بىلەن تۈرك ئۇقۇمى پەرقلىنىدۇرۇلمەي ئورتاق قوللىنىلغان.

<ئۇيغۇر> نامىنىڭ خېلى ئۇزۇن تارىخى دەۋرلەرگىچە ئومۇمىي نام سۈپىتىدە قوللىنىلغانلىقىنى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ باشقا تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ قەبىلە ناملىرى توغرىسىدىكى چۈشەندۈرۈشى بىلەن <ئۇيغۇر> توغرىسىدىكى ئىزاھلىرى روشەن ئىپادە قىلىپ تۇرۇپتۇ. ئاپتور <دىۋان> دا تىلغا ئالغان بارلىق تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ نامى شۇ قەبىلىلەرنىڭ قەدىمكى بابىلىرىنىڭ نامىغا قويۇلغانلىقىنى ئىپتىدۇ. بىراق <ئۇيغۇر> دېگەن بۇ نام ئۇيغۇرلارنىڭ بابىلىرىنىڭ نامىغا قويۇلغان بولماستىن، بەلكى ئۇنىڭ تارىختىكى مۇھىم سىياسىي ۋەقە بىلەن باغلانغان ئومۇمىي نام بولغانلىقىنى چۈشەنگىلى بولىدۇ.

<ئۇيغۇر> نامىنىڭ كېيىنكى تارىخىي باسقۇچلاردا ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ خاس نامى بولۇپ قالغانلىقىغا كەلسەك، بۇنىڭ تۈرلۈك ئوبىيكتىپ سەۋەبلىرى بار. مىلادىيىدىن كېيىن تۈركىي خەلقلەرنىڭ ھاياتىدا ناھايىتى زور ئۆزگىرىشلەر بولدى. بىر مەزگىل زور بىرلىشىش دەۋرىنى باشتىن كەچۈرگەن بولسا، يەنە بىر مەزگىل بۇ چوڭ گەۋدە بۆلۈنۈپ، پارچىلىنىپ بۆلۈنمە ھالەتتە ياشىغان. بۇ جەرياندا بەزى قەبىلىلەر باشقىلارغا قوشۇلۇپ كەتكەن. كىچىك-كىچىك بۆلۈنمە خانلىقلار ئومۇمىي نام بولغان <ئۇيغۇر> ئاتالغۇسىنى قوللانماي، باشقا-باشقا ناملار بىلەن ئاتالغان. بولۇپمۇ بۇ خىل ئەھۋال 14-15-ئەسىرلەردە خېلى گەۋدىلىك بولغان. ئۆز-ئارا قوشۇلۇپ ۋە پارچىلىنىش نەتىجىسىدە قەدىمدىن داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان بەزى قەبىلە ناملىرى ئۆزگەرگەن ۋە يېڭى-يېڭى قەبىلە ۋە مىللەت ناملىرى بارلىققا كەلگەن. قارخانىيلار دەۋرىدە بارلىق تۈركىي خەلقلەر قەبىلىلەرنى پەرقلىنىدۇرۇش ئۈچۈنلا قەبىلە ناملىرىنى قوللانغاندىن باشقا كۆپ ھاللاردا ئۇيغۇرلار، تۈركلەر دېگەن ئومۇمىي نام بىلەنلا ئاتالغان. بۇ پىكرىمىزنى، مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۆز ئەسىرىگە <ئۇيغۇر تىلى دىۋانى>، <قارلۇق تىلى دىۋانى> ياكى <ئوغۇز تىلى دىۋانى> ئەمەس بەلكى، <تۈركىي تىللار دىۋانى> دەپ نام قويغانلىقىنىمۇ روشەنلەشتۈرۈپ بىرىدۇ. چۈنكى، <دىۋان> غا كىرگۈزۈلگەن تىل پۈتۈن تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئورتاق ئەدەبىي تىلى خاقانىيە تىلى ئىدى. بۇ چاغدا تۈركىي

خەلقلەر تىل ئالاھىدىلىكى، ئۆرپ-ئادەت ۋە باشقا مىللىي خۇسۇسىيەتلەر جەھەتتىن ئانچە پەرقلەنمەيتتى. دىنىي ئېتىقاد تۈپەيلى قوجۇ ئۇيغۇرلىرى بىلەن قاراخانىيلار تېررىتورىيىسىدىكى ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەر پەرقلەندۈرۈلۈپ ئاتالغان. مەسىلەن: مەھمۇد كاشغەرىي قاراخانىيلار تېررىتورىيىسىدىكى خەلقلەرنى <تۈركلەر> دەپ ئومۇمىي نام بىلەن ئاتىغان بولسا، قوجۇ ئۇيغۇرلىرىنى بۇ چاغدا بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلغانلىقى ئۈچۈن <ئۇيغۇر تارتىلار، كاپىر ئۇيغۇرلار> دەپ ئاتىغان. تۈركىي خەلقلەر ئوتتۇرىسىدىكى پەرق قاراخانىيلار دەۋرىدىن كېيىن بارا-بارا روشەنلىشىشكە باشلىدى. ئاخىر بىرقانچە مىللەت شەكىلدە ياشاش ھالىتىنى شەكىللەندۈردى. چوڭ گەۋدىدىن پارچىلانغان قەبىلىلەر باشقا ناملار بىلەن ئاتالغان بولسا، بۇ گەۋدىنىڭ ئۇلىنى تەشكىل قىلغان ئۇيغۇرلار بۇ نامنى داۋاملىق ساقلاپ قالدى.

(2)

مەھمۇد كاشغەرىينىڭ <ئۇيغۇر> تەبىرىدە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مىللىي خاراكتىرى ۋە ئالاھىدىلىكى خېلى روشەن گەۋدىلەندۈرۈلگەن. رىۋايەتنىڭ باش قىسمىدا ئۇيغۇرلارنىڭ ئات ئۈستىدىكى چەۋەندازلىقى، ئوقيا ئېتىشىقا ماھىرىلىقى، ئوقنى ئالدىغا قانداق ئاتسا، كەينىگىمۇ شۇنداق ئۈستىلىق بىلەن ئاتىدىغانلىقىدىن ئىبارەت مىللىي ئالاھىدىلىك ئىپادىلەنگەن.

مەلۇمكى، چارۋىچىلىقنى ئاساسىي گەۋدە قىلغان قەدىمكى تۇرمۇش شارائىتى ئۇيغۇرلارنى شۇ ئىجتىمائىي مۇھىتنىڭ ئۆزلىرىگە بەرگەن ئىمكانىيەتلىرىدىن تولۇق بەھرىمەن بولۇش ۋە ئۇنىڭدىن تولۇق پايدىلىنىشقا ئۆگەتكەن. بولۇپمۇ ئات مىنىش، ئوقيا ئېتىش ماھارىتىنى ئەينى ۋاقىتتىكى چارۋىچى خەلقلەرنىڭ مۇھىم تۇرمۇش تەلىپى ۋە ياشاش تەلىپى ئىدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇش ئېھتىياجىنى قامداش ئۈچۈن ئوۋچىلىقتا يېتىلىشى زۆرۈر. ئوۋچىلىق تۇرمۇشى كىشىلەردىن زېرەكلىك، باتۇرلۇق، قورقماس ئىرادە ۋە چەبدەسلىكنى تەلەپ قىلىشتىن باشقا، يەنە قارىغا ئېتىشتا يۇقىرى ماھارەت بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئۇ يۇقىرىقىدەك خۇسۇسىيەتلەرنى يېتىلدۈرۈشنىڭ مەشىق مەيدانى بولىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، ۋەتەن، خەلقى سىرتقى دۈشمەننىڭ ھۇجۇمىدىن قوغداش، تۇرمۇشنىڭ خاتىرجەملىكىنى كاپالەتلەندۈرۈش ئۈچۈن ئەينى ۋاقىتتىكى ئۇرۇش قورالى ئوقيا، نەيزە، قىلىچ ئىشلىتىش ۋە ئات مىنىش ماھارىتىدە يۇقىرى كامالەتكە يېتىش - ھەربىر ئائىلە ئەزالىرىغىچە مۇھىم بىر ھايات مىزانى بولغان. بۇ مىزانغا پادىشاھتىن تارتىپ، پۇقراغىچە

ھەممە كىشى ئەمەل قىلىشى لازىم ئىدى. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق ئىجتىمائىي ۋە تەبىئىي تۇرمۇش شارائىتى ۋە ئۇزاق يىللىق يات قەبىلىلەر بىلەن بولغان ئۇرۇش ماھارىتىدە ئۇلارغا شۇنداق باتۇر، چەبدەس، قورقماس، پىداكار روھ بىلەن يېتىشتۈرۈپ قالماي، بەلكى ئۇرۇش ماھارىتىدە ئۇلارغا يۇقىرى كامالەت ئاتا قىلغان. بۇخىل مىللى ئالاھىدىلىك ئەلۋەتتە ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىنىڭ قوشۇنىنى مەغلۇب قىلىش ۋە ئىسكەندەرنى ھەيران قالدۇرۇشنىڭ ئەڭ مۇھىم ئاساسى بولغان ئىدى.

تارىخىي پاكىتلارغا نەزەر سالىدىغان بولساقمۇ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئوقيا ئېتىش، ئات مىنىش ماھارىتى ناھايىتى يۇقىرى ئىكەنلىكى ھەققىدە ئىشەنچلىك پاكىتلار مەۋجۇت. ئورخۇن بويىدا قۇرۇلغان قۇدرەتلىك ئۇيغۇر خانلىقى (646-845) دەۋرىدە شەرقتىكى قارلۇقلار ئۇيغۇر ئىتتىپاقىدىن چىقىپ كېتىشكە ئورۇنۇپ، ئۇيغۇرلار بىلەن قارشىلاشقاندا غەربىي ئۇيغۇرلار شەرقتىكى قالايمىقانچىلىقتىن پايدىلىنىپ، پاراكەندىچىلىك سېلىشقا ئۇرۇنغان. 11-ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قارلۇقلارنىڭ تىبەتلەر بىلەن بىرلىشىپ ئېلىپ بارغان ھەرىكەتلىرى ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالىدىكى ھۆكۈمرانلىقىغا ۋەھىمە تۇغدۇرۇپ، ئاي بىلگە قاغاننى بۇ رايونلارغا يۈرۈش قىلىپ، پاراكەندىچىلىكنى تىنچىتىشقا مەجبۇر قىلغان. بىلگە قاغان مەڭگۈ تېشىدا بۇ قېتىمقى يۈرۈش مۇنداق خاتىرىلەنگەن: دەسلەپ شىمالدىكى كۆنكۈت (قىرغىز) ئېلى 40 مىڭدىن ئارتۇق ئەسكەر بىلەن ھۇجۇم قىلدى، ئەمما خاقان ئۆسمۈرلۈك ۋاقتىدىن تارتىپلا باتۇر، زېرەك، مەرگەن بولغانلىقتىن ئاتقان ئوقى زاپە بولماي كۆنكۈرت خانىنى ھەق جايغا قارار تاپقۇزدى. يىڭى تاغنامە <ئۇيغۇرلار تەزكىرىسىدىمۇ > ئۇلار سۇ، ئوتلاق قوغلىشىپ كۆچۈپ يۈرىدۇ، ئات مىنىش، ئوقيا ئېتىشقا ماھىر > دېيىلگەن خاتىرىلەر بار. كونا تاغنامە <دىمۇ ئۇيغۇرلارنى > شۇققاردەك چەبدەس، باتۇر > دېگەن مەنىدىكى خاتىرىلەر بار. ئەرەب تارىخچىسى مەسئۇدى ئۇيغۇرلارنىڭ باشقا تۈركىي خەلقلەر ئىچىدە ئەڭ باتۇر ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان. جۇڭگۇ مەنبەلىرىدە خاتىرىلەنگەن <ئۇيغۇر > نىڭ خەنزۇچە خەت بىلەن ئىپادە قىلىنغان مەنىلىرى ھەم مەھمۇد كاشغەرىينىڭ يۇقىرىقى تەبىرىدىكى ئۇلار ئەڭ ئەشەددى كاپىرلار ھەم ئەڭ ئۇستا مەرگەنلەردۇر، دېگەن مەنە بىلەن خېلى كۆپ ئورتاقلىققا ئىگە. جۇڭگۇ مەنبەلىرىدە ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردە ئۇيغۇر نامى ھەرخىل خاتىرىلەنگەن، مەسىلەن: دىڭلىك، تېلى، گاۋچاڭ، خۇ، روڭ، دې قاتارلىق ناملار بىلەن ئاتالغان. كېيىن ئۇيغۇر خانلىقى تازا قۇدرەت تاپقاندا خېلى كۆپ قەبىلىلەر ئۆزلىرىنىڭ قەبىلە ناملىرىنى تاشلاپ <ئۇيغۇر > نى ئومۇمىي نام قىلىپ قوللانغان. <ئەل تۇتۇش ئۆرنەكلىرى > دېگەن كىتابنىڭ 235-جىلىددا خاتىرىلىنىشىچە، چىن يۈەننىڭ

5-يىلى (مىلادىيە 789-يىلى) تون باغا جۇڭگوغا ئەلچى ئەۋەتىپ، خاننىڭ نامىنى <شۇڭقاردەك پەرۋاز قىلىدىغان > دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغان ئەنئەنىۋى نام - ئۇيغۇر بىلەن ئاتاشنى ئۇقتۇرغان. شۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇر خانلىقى (回鹘) خۇي گۇ) دەپ ئاتىغان. بۇ يەردە ئىپادە قىلىنغان مەنە بىلەن مەھمۇد كاشغەرىي ئىپادىلەۋاتقان مەنە ئوتتۇرىسىدا ماھىيەتلىك ئورتاقلىق مەۋجۇت.

قەدىمكى تارىخىي خاتىرىلەردىكى مەلۇماتلار ۋە <دىۋان>دىكى بەزى ئۆرنەكلەردىن مەلۇمكى، ئۇيغۇرلار ناھايىتى كۆپ ئاممىۋى خاراكتېرلىك مۇسابىقە پائالىيەتلىرىنى ئېلىپ بېرىپ، ئۆزلىرىنى چىنىقتۇراتتى. بەيگە، ئوقيا ئېتىش مۇسابىقىسى دائىمىي پائالىيەتلەرنىڭ مۇھىم تەركىبى قىسمى ئىدى. <دىۋان>دا مەھمۇد كاشغەرىي قېرىن سۆزىنى ئىزاھلاپ: <قېرىن ئاتماق، قېرىننى قارىغا ئېلىپ ئېتىش. بۇنىڭدا سويۇلغان مالنىڭ قېرىنى نىشان قىلىنىپ، ئۇنىڭغا ئوق ئېتىلىدۇ، تەگكۈەلگەن كىشى گۆشتىن بىر پارچە ئالىدۇ (8) > دېگەن. بۇ، ئۇيغۇرلارنىڭ شەھەرلەشكەن، شەھەر تۇرمۇشىدىكى ھەربىي تەييارلىق ئۈچۈن قىلىنىدىغان مەشقلەرنىڭ بىر ئىپادىسى ئىدى.

يۇقىرىقى پاكىتلاردىن قارىغاندا، ئۇيغۇرلارنىڭ زۇلقەرنەينىنى ھەيران قالدۇرغانلىقى ۋە زۇلقەرنەينىنى مەغلۇپ قىلغانلىقى ئويىكتىپ ئاساسلارغا ۋە تارىخىي ئاساسلارغا ئۇيغۇن.

(3)

<ئۇيغۇر > تەبىرى توغرىسىدىكى يۇقىرىقى رىۋايەتتە دىققەت قىلىشقا تىگىشلىك يەنە بىر مۇھىم نۇقتا، ئۇنىڭدا ئۇيغۇر ئەسكەرلىرىنىڭ <قالپاقلارنىڭ قاناتلىرى لاچىن قانتىغا ئوخشايدىكەن > دېگەن سۆپەتلەش بار. يۇقىرىقى ئالاھىدىلىكىنى چوڭقۇرراق كۆزىتىدىغان بولساق، ئۇ يالغۇز ئۇيغۇر ئەسكەرلىرىنىڭ قەدىمكى دەۋرلەردىكى كىيىنىش ئادىتىنىلا ئىپادە قىلىپ قالماستىن، بەلكى بۇ يەردە مۇھىم بىر سىمۋوللۇق مەنىنىڭ ئىپادىلەنگەنلىكىنى ھېس قىلىش مۇمكىن. كىلىياشتۇرۇشنىڭ تەتقىقاتىغا ئاساسلانغاندا، كۆل تىگىنىڭ ھەيكىلىنىڭ باش قىسمىنى مۇنداق تونۇشتۇرىدۇ: <كۆل تېگىن ھەيكىلىنىڭ بېشىغا بەش دانە قالقانسىمان شەكىلدىكى شاھانە تاج كەيدۇرۇلگەن بۇلۇپ، ئۈستىگە قاناتلىرىنى كېرىپ تۇرغان بۈركۈت قويۇلغان (9) >.

بۇنىڭدىن، باشقا قالپاقلاردا قۇش پەيلىرى بولۇش. قۇش ئوبرازى بولۇشنىڭ تارىخى ناھايىتى قەدىمكى دەۋرلەردىن باشلانغانلىقى ھازىرقى ئارخېئولوگىيەلىك بايقاشلار ئارقىلىق ئىسپاتلانماقتا. ئىچكى مۇڭغۇلىيىدىكى تىكرۇسپىتن تېپىلغان ئەجدادلار يادىكارلىقلىرىدىن شۇڭقارنىڭ شەكلى ئورنىتىلغان ئالتۇن تاج بۇ نۇقتىنى ئىككى تەرەپتىن ئىسپاتلايدۇ. بۇ ئادەتنىڭ بارلىقى، يەنە بىرى، ئۇيغۇرلار بىلەن زۇلقەرنەينىنىڭ سۈركىلىشىنىڭ دەۋرى ئاساسەن مۇشۇ دەۋرگە توغرا كېلىدۇ. تارىخى ۋە رېئال پاكىتلاردىن قارىغاندا، قەدىمكى ئۇيغۇرلار يالغۇر بۆرىنىلا قۇتادغۇ قىلىپ قالماي، ئۇنىڭدىن باشقا ئات ۋە قۇشلارنىمۇ قۇت بەلگىسى قىلغانلىقى مەلۇم. قەدىمكى زاماندا ئۇيغۇرلار لاچىنى <توغرۇل > نامدا ئاتاىپ، ئۇنى قۇتادغۇ قىلىپ ئۆزلىرى ئۈچۈن ئىسىم قىلىپ قوللانغان. بۇنىڭ خېلى ئومۇمىي ئەھۋال ئىكەنلىكى مەلۇم. بىز قەدىمكى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى ئىچىدە <توغرۇل >، <توغرۇلبەگ > نامدا ئاتالغان ئىسىملارنى خېلى ئۇچرىتىمىز. ھازىرقى تۇرمۇشىمىزدا گەرچە لاچىن نامدا ئاتالغان كىشى ئىسىملىرىنى بۇرۇنقىدەك كۆپ ئۇچراتقىلى بولمىسىمۇ، لېكىن لاچىن تۇرمۇشىمىزدا ئەڭ ياخشى سۈپەتلىگۈچى ئورنىدا تۇرىدىغانلىقى ھەممىمىزگە مەلۇم. ھازىرقى ئۇيغۇرلار ئىچىدە ناھايىتى باتۇر، چەبدەس، يۈرەكلىك، جىگەرلىك ئوغۇللارنى < لاچىندەك يىگىتكەن، لاچىندەك ئەزىمەتكەن >، < لاچىندە! لاچىن > دەپ پەخىرلىنىش بىلەن تىلغا ئالىدىغانلىقىنى ھەرگىز تەساددىپى بولمىسا كېرەك. مەھمۇد كاشغەرىي < تۈركىي تىللار دىۋانى > دا < لاچىن > سۆزىنى ئىزاھلاپ: < ئۇ، بىر خىل يىرتقۇچ قۇش، باتۇر يىگىتلەرمۇ لاچىن دىيىلىدۇ > دېگەن. بۇ خىل ئىزچىللىق ئۇيغۇرلارنىڭ لاچىن بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ ئادەتتىكىچە بولمىغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

مەھمۇد كاشغەرىي كۆرسەتكەن ئۇيغۇرلارنىڭ قالپاقلارنىڭ قاننى لاچىن قاننىغا ئوخشىغانلىقى بىزنىڭ كۆز ئالدىمىزغا يەنە بەزى سىمۋوللۇق ئىپادىلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ. قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ كىيىنىش ئادىتىدىن قارىغاندا، مۇنداق ئىككى خىل ئالاھىدىلىكنى بايقاشقا بولىدۇ. بىرى، قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ باش كىيىمى ئېگىز ۋە ئۇچلۇق قىلىپ لايىھىلەنگەن. بۇ خىل ئالاھىدىلىك بىرلا قاراشتا پەرۋاز قىلىۋاتقان لاچىننىڭ قانات قاققان شەكلىگە ئوخشايدۇ. ئىككىنچى ئالاھىدىلىك، قەدىمكى ئۇيغۇرلاردا باش كىيىمى ئۈستىگە قۇش پەيلىرىنى قاداش ئادىتى بولغان. مىلادىيىدىن خېلى بۇرۇنقى دەۋرلەرگە مەنسۇپ ئارخېئولوگىيەلىك قېزىلمىلاردىن قارىغاندا، ئۇيغۇرلارنىڭ بۇ خىل ئادىتى ناھايىتى قەدىمكى زامانلاردىن بېرى داۋاملاشقان ئىكەن. كۆنچى ۋادىسىدىن قېزىۋېلىنغان ئايال

مۇميانىڭ ئاخىرەتلىك بويۇملىرى ئىچىدىن ئۈستىگە قۇش پەيلىرى قالدالغان كىگىز قالپاق چىقتى. ئۇيغۇرلاردا بۆكىگە قۇش پەيلىرىنى قادايدىغان ئادەت ھازىرغىچە ساقلىنىپ كەلگەن. كۈنەستىن تېپىلغان مستىن ياسالغان چەۋەندازنىڭ قالپىقىنىڭ ئۈستىگە قۇش پېيىنىڭ ئېگىلىپ تۇرغان ھالىتىنى ئىپادە قىلىپ ياسالغان ئىلمەك بېزەك بىلەن، قازاقىستاندىكى <ئېسك> قەدىمكى قەبرىسىدىن ئالتۇن كىيىملىك شاھزادىنىڭ تاجىسىدىكى قۇش ۋە قۇش پەيلىرى ئوبرازى بۇ خىل ئەنئەنىنىڭ ناھايىتى قەدىمدىن تارتىپ داۋاملاشقان ئەنئەنىۋى ئىزچىللىق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. شۇنىسى پاكىتىكى، ئۇيغۇرلارنىڭ قالپاقلىرىنى پەرۋاز قىلىۋاتقان <قۇش> نىڭ ھالىتىگە سىمۋول قىلىپ ئىشلىگەنلىكى ناھايىتى ئېنىق. يۇقىرىقىدەك ئالاھىدىلىكىنى تەساددىپى ئەھۋال دەپ قاراشقا بولمايدۇ.

(4)

ھازىرغىچە بولغان خېلى كۆپ تەتقىقاتلاردا <ئۇيغۇر> سۆزىنىڭ ئېتىمولوگىيىسى ھەققىدە خېلى كۆپ ئىلمىي پەرەزلەر ئوتتۇرىغا قويۇلدى. بۇ نۇقتىدا ئەڭ مۇھىم بىر مەسىلە <ئۇيغۇر> سۆزىنىڭ قايسى تىلغا مەنسۇپلۇقى مەسىلىسى ۋە بۇ سۆزنىڭ قانداق ئۆزگەرگەنلىكى مەسىلىسىدۇر. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ تەبرىدە <ئۇيغۇر> سۆزى يۇنانچە <خۇزخور> نىڭ فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ياساش جەريانىدىكى تەرەققىياتىنىڭ نەتىجىسى دەپ قارالغان. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ بۇ ھەقتىكى مۇلاھىزىسى ھەقىقەتەن ئۇيغۇر تىلىنىڭ تەرەققىيات قانۇنىيىتى ۋە ئۇيغۇر تىلىنىڭ فونېتىكىلىق ئالاھىدىلىكىگە ئۇيغۇن بولغان. <ئۇيغۇر> نامىنىڭ ئالبېكساندىر ماكىدونىسكى تەرىپىدىن قويۇلۇشىمۇ ھەرگىز ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس.

ئېنگىلىس : (قەبىلىنىڭ نامى مەقسەتلىك تاللىۋېلىنغان ئەمەس، كۆپىنچىسى، تەساددىپى پەيدا بولغان. قەبىلە ئۆزىگە قويغان نام باشقىچە بولغان بولسىمۇ، قوشنا قەبىلىلەر تەرىپىدىن ئاشۇ قەبىلىگە قويۇلغان نام بارا-بارا ئۇنىڭ دائىمىي نامى بولۇپ قالاتتى. مەسىلەن: نېمىسلارنىڭ <گېرمان> دېگەن بىرىنچى تارىخىي ئومۇمىي نامىنى كىلىتلار قويغان ئىدى) دەيدۇ. بۇ يەردىكى ماھىيەتلىك مەسىلە بىرەر مىللەتنىڭ نامىنىڭ كىم تەرىپىدىن قويۇلغانلىقى توغرىسىدىكى مەسىلە بولماستىن، بەلكى ئۇ نام شۇ مىللەتنىڭ تارىخىي ئېتىنوگرافىيىسى ۋە مىللى خاراكتېرى بىلەن قانداق باغلىنىشى بارلىقى مەسىلىسى؛ يەنە بىر

تەرەپتىن، شۇ خەلقنىڭ باشقىلار بەرگەن شۇ نامنى قوبۇل قىلىش-قىلماسلىقى مەسىلىسى . ئەگەر باشقىلار زورمۇ-زور تاڭغان نام شۇ مىللەتنىڭ مىللى ئالاھىدىلىكى ۋە باشقا تەرەپلىرىگە مۇناسىپ كەلمىسە، ئۇ خەلق ئۇ نامنى ھەرگىز قوبۇل قىلمايدۇ، قوبۇل قىلمىغانىكەن، ئۇ نام ھەرگىز ئۇزاق داۋام قىلمايدۇ. يۇقىرىقى نام ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مىللى ئالاھىدىلىكى ۋە خاراكتېرىگە مۇناسىپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن ئۇنى ئۆزلەشتۈرۈپ قوبۇل قىلغان، دەپ قاراشقا بولىدۇ.

يەنە بىر مۇھىم مەسىلىمۇ مەۋجۇتتىكى ، ھازىرقى شەكىلدىكى <ئۇيغۇر> سۆزىنى ھەرگىز يۇنانچە سۆز، دەپ قارىمايمىز. چۈنكى <ئۇيغۇر > سۆزى بىلەن <خۇزخۇر> سۆزىنىڭ ئۆزگىرىش تارىخىغا ئىككى يېرىم مىڭ يىل بولدى. شۇڭا شەكىل جەھەتتىنمۇ ئورتاقلىق ساقلانمىغان. يەنە بىر تەرەپتىن، بىرەرمىللەت يەنە بىر مىللەتنىڭ تىلىنى قوبۇل قىلغاندا ئۆز ئەينى بويىچە ئۆلۈك قوبۇل قىلمايدۇ، كۆپ ھاللاردا مەقسەتلىك ياكى مەقسەتسىز ھالدا ئۆزلىرىنىڭ ئانا تىلىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىگە بوي سۇندۇرۇۋالىدۇ. يەنە بىرى، باشقا تىللاردىن قوبۇل قىلغان سۆزلەرنى مەقسەتلىك ئۆزگەرتكەندە، ئۆز ئانا تىلىدا ئەسلىي مەنىنى ئىپادىلەيدىغان ئاھاڭداش سۆزلەرنى تاللاپ قوللىنىدۇ ياكى مۇناسىپ دەرىجىدە ئۆزگەرتىپ سۆز ياسايدۇ. شۇنىڭ بىلەن، سىرتتىن قوبۇل قىلىنغان ئۇ تىل تەدرىجى شۇ مىللەتنىڭ ئوي-پىكىرىنى ئىپادىلەيدىغان ئانا تىلغا بويىسۇندۇرۇلىدۇ. يۇقىرىقى ئەھۋالغا ئاساسلانغاندا، <خۇزخۇر > سۆزى ئەڭ ئاۋال <خۇزگور>، <ئۇيگۇر > شەكىلدە قوللىنىلغان بولسۇن ياكى <ئوغۇزخور >، <ئوغۇزگور>، <ئوغۇز > شەكىلدە قوللىنىلىپ ئاخىر <ئۇيغۇر > شەكىلگە كەلگەن بولسۇن ، ئۇ بەزىبىر ئۇيغۇر خەلقىنىڭ چۈشەنچىسى ۋە ئىستېمالدا ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردە ئىزچىل ھالدا <قەھرىمان، باتۇر خەلق> دېگەن مەنىنى ئىپادە قىلىپ كەلگەن ئۇيغۇر تىلى.

دېمەك مەھمۇد كاشغەرىينىڭ <ئۇيغۇر > تەبىرى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق شانلىق تارىخىنىڭ ئىلمىي يوسۇندا ئومۇملاشتۇرۇلۇشى ۋە ئىلمىيلاشتۇرۇلۇشى. بۇ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك تارىخىنى مەلۇم جەھەتتىن ئەكسى ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان نام.

ئىزاھاتلار:

(1) بۇ ساندىن قارىغاندا ئۆز دەۋرىدە ئېلى رايونىنى مەركەز قىلىپ ئولتۇراقلاشقان ئاھالىنىڭ سانىنىڭ 1مىليوندىن

ئارتۇق ئىكەنلىكى روشەن بولىدۇ.

(2) ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى <تارىمىدىن تامچە > دە تارىخچى دوكتور زەكى ۋەلىدى توغاننىڭ <ئومۇمىي تۈرك تارىخىغا

كىرىش > دە كەلتۈرگەن نەقىلىدىن نەقىل. 307-بەت.

< (3) تارىخىي خاتىرىلەر. 399-400 > بەت.

(4) مەھمۇد كاشغەرىي: < تۈركىي تىللار دىۋانى > نى تۈركىي خەلقلەر ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئەرەبلەرنىڭ تۈركىي

خەلقلەرنى چۈشىنىش، تۈركىي تىلنى ئۆگىنىش ئىپتىياجىنى ئاساسىي ئورۇنغا قويغانلىقى ئۈچۈن كۈنكېرت چۈشەندۈرۈشكە مەجبۇر بولغان.

(5) مەھمۇد كاشغەرىي < تۈركىي تىللار دىۋانى. 1-توم، 151-بەت.

(6) قۇربان ۋەلى: < بىزنىڭ تارىخىي يېزىقلىرىمىز >، شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى، 1986-يىلى نەشرى،

210-بەت.

< (7) ئوغۇزنامە >، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1980-يىلى 11-ئاي نەشرى، 46-بەت.

< (8) تۈركىي تىللار دىۋانى >، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1981-يىلى نەشرى، 1-توم، 524-بەت.

(9) س.ش. كىلىياشتورنى: < قەدىمكى تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ئابدىلەر >، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000-يىلى

نەشرى. ئۇيغۇرچە 20-بەت.

مەنبە: مىراس ژورنىلىنىڭ 2008-يىللىق 4-5-سانلىرىدىن **تەۋھىدە** تورغا تەييارلىغان)

مەنبە:

31- ئىمىن تۇرسۇن بىلەن

مەھمۇد كاشغەرىي ھەققىدە سۆھبەت

ئۇيغۇر ئالىمى، تىلشۇناس مەھمۇد كاشغەرىي تۇغۇلغانلىقىنىڭ 1000 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى پەن - مائارىپ كومىتېتى 2008 - يىلى «دۇنيا مەھمۇد كاشغەرىي يىلى» قىلىپ بىكىتتى ، بۇ يىلىنى قۇتۇلۇقلار ۋە خاتىرىلەش ئۈچۈن دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدا بىر قىسىم ئىلمى مۇھاكىمە يىغىنلىرى ئۆتكۈزۈلدى ، 2008- يىلى 11- ئايدا بېيجىڭ مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئېلىپ بېرىلغان «مەھمۇد كاشغەرىي دۇنياغا كەلگەنلىكىنىڭ 1000 يىللىقىنى تەبرىكلەش ئىلمى مۇھاكىمە يىغىنى» دۆلىتىمىز ئىچىدىكى كۆلىمى بىر قەدەر زور، تەسىر دائىرىسى كەڭ بولغان يىغىن ھىسابلىنىدۇ ، بىز سەل كىن تور بېكىتىدە مەزكۇر سۆھبەتنى ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق ، كەڭ ئۇيغۇر تورداشلار، بولۇپمۇ ئۇيغۇر ياشلىرىنىڭ مەھمۇد كاشغەرىي ۋە ئۇنىڭ «تۈركى تىللار دىۋانى» ناملىق ئەسىرىگە بولغان چۈشەنچىسىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرماقچى .

بۇ قېتىمقى سۆھبەتكە تەكلىپ قىلىنغان مېھان :

يېڭى دەۋر تىل ۋە تەرجىمە ئىشلىرىمىزنىڭ تۆھپىكار باشلامچىلىرىنىڭ بىرى ، تونۇلغان ئەدىب ، شائىر ، تىلشۇناس ھەم تەرجىمان ، يېڭى دەۋر ئۇيغۇر نەشرىياتچىلىقىنىڭ ئۇلىنى سالغۇچىلارنىڭ بىرى ، ئۇيغۇر مەدەنىيەت تەتقىقاتچىسى ، ئالىم ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى .

رىياسەتچى : ئەسسالام ئەلەيكۇم ئىمىن تۇرسۇن ئاكا .

ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى : ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام

رىياسەتچى : ئالدى بىلەن سىلنىڭ قىممەتلىك ۋاقتىلىرىنى چىقىرىپ ، بۈگۈنكى سۆھبەتكە

قاتناشقانلىرىغا كۆپتىن-كۆپ رەھمەت ئېيتىمىز .

ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى : ئەلۋەتتە بۇ بىزنىڭ بۇرچىمىز .

ريياسەتچى : ئۇنداق بولسا بۈگۈنكى سۆھبىتىمىزنى باشلاپ كەتسەك، ئالدى بىلەن سىلە مۇشۇ مەھمۇد كاشغەرىينىڭ كىم ئىكەنلىكى ئۈستىدە بىر توختىلىپ بەرگەن بولسالا.

ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى : بۇ مەسىلىنى ناھايىتى ئوبدان سورىدىڭىز قىزىم، ھەزرىتى مەھمۇد ئۆزىنىڭ فامىلىسىنى كاشغەرىي دەپ ئاتىغانلىقى ئۈچۈنلا بىز قەشقەرلىك دەۋالمدۇق، ھەزرىتى مەھمۇد قەشقەرلىك بولغانلىقى ئۈچۈن بىز ئۇيغۇر دەۋالمدۇق، ھەزرىتى مەھمۇدنىڭ ئۆتكەن زامانى توغرىسىدا خەلقئارادا ھەر خىل قاراشلار بار. ئالدى بىلەن بىر ئاز ئىزاھات بېرىشكە توغرا كىلدۇ. جۇغراپىيەلىك نۇقتىدىن ئاسىيانىڭ كىندىكى بولغان تەڭرىتاغ، تارىم بويلىرىدا نەچچە ئەسىرلەپ ياشاپ، كۆپىيىپ كەلگەن، تەرەققى قىلغان ئۇيغۇرلار تارىخنىڭ تۈرلۈك باسقۇچلىرىدا ئىلىم-پەننىڭ ھەر ساھەسىدە دۇنيا مەدەنىيەت خەزىنىسىگە تۈرلۈك كەشپىيات، تۆھپىلەرنى قوشقان، شۇ كەشپىيات تۆھپىلەرنى قوشقان ئالىملاردىن بىرى مەھمۇد قەشقەرى.

نېمە ئۈچۈن ھەزرىتى مەھمۇدنى قەشقەرلىك دەيمىز؟

بۇ ھەقتە مەھمۇد كاشغەرىي توغرىسىدىكى خەلىق، ئالىملارنىڭ بايانلىرىدىن، بولۇپمۇ ھەزرىتى مەھمۇدنىڭ نادىر ئەسىرىدىن بىرى بولغان دىۋانى لۇغاتى تۈرۈكتىكى بايان قىلىنغان مەزمۇنلارغا ئاساسەن ئىنىقلىشىمىز، دەلىللىشىمىزگە توغرا كىلدۇ. مەسىلەن، مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ نادىر ئەسىرى «دىۋان لۇغاتى تۈرك» تە، تاكى فەرەمدىن جابارقىغىچە، يەنى ياۋروپادىن ياپونىيەگىچە بولغان قۇرۇقلۇقتا ياشىغۇچى ھەر خىل قەۋىملەرنى بولۇپمۇ تۈركىي قەۋىملەرنى ئەمىلىيەتتە ئىزدەش ئاساسىدا ئەمەلىي تەكشۈرگەن. شۇ تەكشۈرۈش جەريانىدا نۇرغۇن جايلارنى كەزگەن. شۇ ئۆزى كۆرگەن-ئاڭلىغان مۇھىم، يەنى ئەل-يۇرت، دەريا، تاغ، كۆل، ئېقىن، شەھەرلەرنىڭ ناملىرىدىن تەخمىنەن 190 چە نامنى قەيىت قىلغان. شۇ قەيىت قىلغان ناملارنىڭ ئىچىدە ئالتىدىن بىر قىسمى قەشقەرگە تەۋەلۇق زىمىنلار. مەسىلەن مەھمۇد كاشغەرىي ئۆزىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا قەشقەرگە تەۋەلۇق زىمىنلاردىن ھازىرغىچە ئۆز نامىدا ئاتىلىپ كىلىۋاتقان يەرلەرنى بىر-بىرلەپ بايان قىلىپ، مەلۇمات بەرگەن. بۇ مەلۇماتتا بۇ يەر ناملىرى سۆزلەر قاتارىدا بېرىلگەندىن باشقا تۈركىي تىللار دىۋانىنىڭ كۆپ يەرلىرىدە مىسال ۋە تەمسىللەر تەرەققىسىدە تەكرار ئىشلىتىلگەن. مەسىلەن كاشغەردىگەن مۇشۇ بىر ئاتالغۇ دىۋانى لۇغاتى تۈرۈكتە ئون يەتتە يەردە تىلغا ئېلىنغان. دېمەك ھەزرىتى مەھمۇدنىڭ قەشقەرنى بىلىدىغانلىقى ئۆز-ئۆزىدىن مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ. ھەزرىتى مەھمۇد ئۆز كىتابىدا قەيىت قىلغان قەشقەر ئەتراپىدىكى يەر-سۇ ناملىرىدا ئارىسىدا ئالغۇ، ئالۇش، ئارتۇش، ئازىق، باغرام قۇم، بارچۇق، بارخان، قاشقىبۇغرا، قىپچاق، قىزىل دەريا، قىزىل ئوز، كۆرۈمكۆل، مەڭكەت، ئوپال، تازغۇن، تۈمەن، تورغاتتىز، تېزەنتىز بۇ ناملارنىڭ كۆپچىلىكى ئۆزگەرتىلمەي شۇ پېتى ئىشلىتىلىپ كىلىۋاتىدۇ. مەسىلەن بۇ ناملاردا ھەزرىتى مەھمۇدنىڭ بەرگەن تەرىپى ئالاھىدە ئەھمىيەتكە ئىگە. بولۇپمۇ ئوپال توغرىسىدا ئەنئەنىۋىي ئىزاھلىغاندا باشقا يەر

ناملىرىدىن پەرىقلەندۈرۈپ، ئوپال بىزنىڭ يۇرتىنىڭ نامى، ئىزاھلىما، ھازىرمۇ بىزنىڭ يېزىمىزنىڭ نامى، ئەرەبچە ئىسمى قەرىبى لەنا ئىزاھ بەرگەن. بۇ يەردە لەنا قۇشۇمچىسى ناھايىتى ئەھمىيەتكە ئىگە. بۇ لەنا قۇشۇمچىسى ئەرەبچىدە كىرىشنىڭ كۆپلۈك شەكلى. بىزنىڭ دىگەن مەنىدە ئېيىلىتىدۇ. ئەمما ئۇنىڭدىن باشقا قەشقەر تەۋەسىدىكى يەر ناملىرىنى ئىزاھلىغاندا مەسلەن، ئالۇشنى ئىسمى قەرىبەلىك ھاشا، يەنى قەشقەردىكى بىر يەر نامى دەپ ئىزاھلىغان. ئاۋۇ ئوپالنى ئارىلىقتىن پەرىقلەندۈرگەن. ئوپال ھازىرمۇ مەۋجۇد، كىشىلەر ھازىرمۇ ئوپال دەپ ئاتايدۇ، ئۆز زامانىسىدا ئوپال دەپ ئاتالغان. قەشقەردىن شەھىردىن 45 كىلومىتىر غەرب يىراقلىقتىكى بىر چوڭ يېزا، بۇ يېزىنىڭ ھازىر قارىۋاش، بەشۋاغ، ياغۇ، باشياغۇ، موللام بېغى، كۆكچى، قۇمباغ، دوغلات، شوتا، ھۆل جىگدە، قارا ئۆستەڭ، ئاچات، توقات، ئايدىڭكۆل، ئاقئۆستەڭ دەپ ئاتىلىدىغان كەنتلىرى بار. بۇلارنىڭ ئارىسىدا ھازىر بىزگە ئازىغ كۆرۈنمەيدۇ. نىمە ئۈچۈن دىگەندە مەھمۇد قەشقىردىن كىيىنكى ۋاقىتلاردا (ئوپال ئارت) ئىزاھات: مۇزرات، ئوپال ئارت، كۆكتارت، ئۇلۇغئارت، ئادەم ئۆتۈش قىيىن بولغان داۋانلارنى ئارت دەيدۇ) ئوپال ئارتقا كىلىدىغان ئىككى جىلغا بار. بىرىسى قارا جىلغا، بىرى قىزىل جىلغا، مۇشۇ ئىككى جىلغىنىڭ سۈيى تېشىپ، كەلكۈن كىلىپ، ئوپال ئارتتىكى كەلكۈندىن تۇسۇپ تۇرىدىغان سۆسەر ئېغىزى دىگەن ئېغىزىدىن بۆسۈپ چۈشۈپ، كەنتلەرنى سۇ باسدۇ، ئوپالنىڭ يەر-تۈزۈلۈشى ئىگىز-پەس بولۇپ، موللام بېغى كەنتى ئىگىز ئۇرۇندا. كىيىنكى زامانلاردا ئوپاللىقلار سۇ بېسىپ، قۇم بېسىپ كەتكەن يەرلەردە قايتىدىن كەنتلەرنى بەرپا قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ بىرىسى قۇمباغ. ئازىغ بولسا ھازىر قۇمباغنىڭ مەھەللىسى. دىمەك تەبىئىي ئۆزگىرىش نەتىجىسىدە بەزى كەنتلەر يوقالغان، يېڭىدىن بەزى كەنتلەر پەيدا بولغان. ئەمما موللام بېغى دەپ ئاتالغان كەنت ئۆز ئىسمى بىلەن ساقلانماقتا، شۇ موللام بېغى دىگەن كەنتكە ھازىر مەھمۇد قەشقىرىنىڭ قەبرىسى جايلاشتۇرۇلغان. تەخمىن قىلغاندىمۇ ئېھتىمال ئۆز زامانىسىدا مەھمۇد قەشقىرى ۋاپات بولغاندا، شۇ ھەزرىتى موللام، موللام بېغىغا دەپنە قىلغان بولۇشى مۇمكىن. بۇنداق بولۇشىدا موللام بېغىدا ئىككى ئادەم نەزەرگە ئېلىنىدۇ. بىرى مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئانا تەرەپ دادىسى سەيپىدىن بۇزۇكۋار، يەنە بىر مەھمۇد قەشقىرى ئۆزى كۆزدە تۇتۇلىدۇ. شۇڭلاشقا ئوپاللىقلار بۇ كەنتكە موللام بېغى دەپ ئىسىم قويغان. شۇ موللام بېغى ئالدىدا ھازىر ئۈچ تۈپ ھاي-ھاي تېرەك بار. ھاي-ھاي تېرەك ئالدىدا نۇرۇز بۇلاق بار. كىشىلەرگە شۇ ئادەت بولغانكىن ھەر نۇرۇزدا كىشىلەر موللام بېغىدا ساياھەت قىلىدىكەن، تالىپلار، ئىلىمدارلار، شائىرلار ھەر خىل شېئىر، نەزىملەرنى، بېيىتلارنى يىزىپ نۇرۇز بۇلاقتا ئاققۇزىدىكەن. بىزنىڭ شېئىرىيىتىمىز مەرىپىتىمىز مۇشۇ توختىماس بۇلاقتەك دائىم راۋان بولۇپ تۇرسۇن دىگەن مەنىدە. ھازىرمۇ ھاي-ھاي تېرەك، نۇرۇز بۇلاق ئۆز پېتى ساقلانماقتا.

بىز مۇشۇ ئەھۋاللارغا قاراپ تۇرۇپ، بىز ھەزرىتى مەھمۇدنى قەشقەرلىق، قەشقەرنىڭ غەربىدىكى ئوپال يېزىسىدا ۋاپات بولغان ئوپالدا تۇغۇلغان ھەم شۇ ئوپالدا ۋاپات بولغان دەپ پەرەز قىلىمىز. ئەمدى بۇ

يەردە خەلىق ئارىسىدىكى رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، ئوپپال ئەسلى ئېتى بۇلاقسۇ، بۇرۇختا، ئىزاھات: بۇرۇختا دىگەن سۆزنىڭ مەنىسى مۇڭغۇلچە يىكەنلىك دىگەن مەنىدە (سايۋاغ، ئوپپال، بۇلاخسۇ بۇ كەنتلەر ئۆز ۋاقتىدا بىر جاڭگاللىق، ئورمانلىق ئىكەن. ئۆز ۋاقتىدا كىشىلەر، بەگزادىلەر، خانزادىلار ساياھەت قىلغىلى، ئوۋ ئوۋلىغىلى، شىكار قىلغىلى چىققاندا ئوپپالنى مەركەز قىلىپ چىقىدىكەن. شۇ ۋاقىتتا مەھمۇد قەشقىرى شاھزادە ۋاقتىدا ئوپپالغا چىقىپ، موللام بېغدا سەيلە قىلىدىكەن. دەم ئېلىپ ئولتۇرۇپ ئاسمانغا قاراپ تۆۋەن تەرەپكە قارىغاندا (ئىزاھات: موللام بېغى ئىگىز، ئوپپال پەسرەك ئۇرۇنغا جايلاشقان) كۆزىگە بىر چىرايلىق قىزنى كۆرۈپ، ئاسماندا ئاينى كۆردۈم، ئوپپالدا چولپاننى دەپ بىر بېيىت تۇقۇپتۇ، بۇ قوشاق خەلىق ئاغزىدا تارقىلىپ ھازىرغىچە يىتىپ كەلگەن.

مەھمۇد قەشقىرى مۇشۇ بېيىتقا ئاساسلىنىپ بۇ قىزنىڭ ئىسمىنى ئايچولپان دەپ ئاتاپ، كىيىن مەھمۇد قەشقىرى مۇشۇ ئايچولپانغا ئۆيلەنگەن. بىرىنچى ئايالى مۇشۇ ئايچولپان بولۇپ، ئايچولپاندىن سۇلايمان تىكىن دەپ بىر ئوغۇل تۇغۇلغان. ھازىرمۇ سۇلايمان تېكىننىڭ ئەۋلادلىرى ھايات، بىزنىڭ بۇ يەردە ئەسكەرتىدىغىنىمىز مەھمۇد قەشقىرىنىڭ شەجەرىسىنى، ئائىلە تارىخىنى تۇرغۇزۇش.

مەھمۇد قەشقىرى ئادەتتە ئۆز كىتابىدا دىۋاندا ئېيتىلغاندەك مەن تۈركىيەلەرنىڭ مەشھۇر قەبىلىسىدىن دىگىنىگە قاراپ يىپ ئۇچى ئىزدەشكە توغرا كەلدى. مەھمۇد قەشقىرى نەسەپ جەھەتتىن ئۆز ۋاقتىدا قاراخانىيلار قۇرغان ئاساسى تېكىن كىم دىسە، كۆل بىلىگ قېدىرخان) ئىزاھات: بەزى مەنبەلەردە بىلىگ كۆل قەدىرخان دەپ ئېلىنىدۇ. (كۆل بىلىگ قېدىرخاننىڭ شاھزادە ۋاقتىكى ئىسمى ئىنانچۇر) خەنزۇچە مەنبەلەردە مويۇنچۇر ياكى بايانچۇر دېيىلىدۇ، كىيىن قاراخانىيلارنى قۇرغاندىن كىيىن ئىنانچۇر دىگەن نامنىڭ ئورنىغا كۆل بىلىگ قېدىرخان دىگەن نامنى قوللانغان. بۇ يەردە بىر ھېكمەت بار. قەدىمكى ئۇيغۇر ئۇرخۇن خاندانلىقىنى قۇرغۇچىمۇ كۆلبىلىك قېدىرخان. دىمەك قاراخانىيلار ۋە ئۇرخۇن خانلىقىنىڭ ئاساسچىسىمۇ كۆلبىلىك قېدىرخان. تارىخچىلار كۆلبىلىك قېدىرخاننىڭ نەسەپ جەھەتتىن ئافراسىياپ، ئەرىپ ئەرتۇڭاغا باغلىنىدۇ. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان كۆلبىلىك قېدىرخاننىڭ نەۋرىسى بولىدۇ. كۆلبىلىك قېدىرخاننىڭ ئىككى ئوغلى بولغان. بازىر ئارىسلانخان، ئۇغۇلچاق تاۋغاچخان،) ئىزاھات: بەزى مەنبەلەردە ئۇغۇلچاق بۇغراخان دەپ ئېلىنىدۇ (بۇ ئاكا-ئۇكا ئوتتۇرىسىدا جېدەل-ماجرا بولۇپ، بازىرخان ئۆلۈپ كىتىدۇ. ھاكىمىيەت ئۇغۇلچاق بۇغراخانغا قالىدۇ. ئۇغۇلچاق پايتەختنى يەتتە سۇدىن قەشقەرگە يۆتكەپ كىلىدۇ. ئۇغۇلچاق بۇغراخان مەھمۇد قەشقىرىنىڭ تاغىسى. مۇھەممەت سادىق قەشقىرىنىڭ يازغان بۇغراخانلار تەزكىرىسىدە ئېيتىلىشىچە، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ئەبۇ نەسر زامانىنىڭ تەشۋىقى بويىچە ئىسلام دىنىنى قۇبۇل قىلىدۇ. تاغىسى ۋە يۇرت ئەھكاملىرىنىمۇ ئىسلام دىنىغا كىرىشكە دەۋەت قىلىدۇ. ئۇغۇلچاق قېدىرخان قۇشۇلمايدۇ. سۇتۇق بۇغراخان تاغىسىنى ئۆلتۈرۈپ، ئىسلام دىنىنى دۆلەت دىنى دەپ بېكىتىدۇ.

مەھمۇد قەشقىرى ئۆزىنىڭ يۇرتىنى بەش قولىدەك بىلىدۇ دىدۇق، بۇ ھەقتە ئۆزى يۇرتىغا بولغان مېھرىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن بىر قانچە يەردە شېئىرى قوشاقلارنى كەلتۈرگەن. مەسىلەن قىزىل دەريا ئۆز دەپ قۇيۇپ، شۇ توغرىدا بىر كۇبىلت شېئىرىنى كەلتۈردى. شېئىر مەزمۇنى قىزىل، سېرىق رەيھانلار چىرمىشىپ كەتكەن. يېشىل، ئاچ قىزىل رەيھانلار بىر بىرسىگە يۆگىشىپ، يۈلەپ تۇرغان، يالىڭۇپ دىگەن ئىنسان دىگەن مەنىدە. قەشقەردىكى قىزىل دەريا بويى مۇشۇ قوشاقتا ئىپتىلىغاندەك باغۋارانلىق، گۈل-گۈلزالىق، بوستانلىق بىر جاي. قەشقەردىكى ئەمگەكچىلەر ئۆزى قولى بىلەن شۇنداق گۈزەل جايغا ئايلىنىدۇ. ھازىرمۇ قىزىل دەريا بويى شۇنداق مەنزىرىلىك جاي. ئاندىن يەنە تۈمەن دەريا دەپ، قەشقەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتىدىغان دەريا دەپ مەنە بەرگەن. ھازىرمۇ قەشقەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتىدۇ. يەنى جان قورغان بىلەن كېرەم باغنىڭ ئارىلىغىدىن ئۆتىدۇ. بۇ يەردە بىر يار بار. شۇنىڭ ئۈچۈن ياۋاغ دەرۋازىسى دەيدۇ. بۇ جان قورغان قەشقەرنىڭ پايتەختى بولۇپ ئۈچىنچى قېتىم ئاپىرىدە بولۇشى، ئەسلى ئورنى ئاتۇشقا يېقىن خان ئۆيدە، خان ئۆينىڭ شەرقى تەرىپىدە تېجەن دەرياسى (چاقماق دەرياسى) بار، چاقماق دەرياسىنىڭ سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قەبرىسى قۇيۇلغان. شۇ چاقماق دەرياسىنىڭ غەربىدە يارلىق خان ئۆي. خان ئۆيدىن قورغانغا، قورغاندىن كېرەمباغقا، كېرەمباغ ئارقىلىق جان قورغانغا تۇتىشىدۇ. ئۈچىنچى قېتىم ئاپىرىدە بولغان قەشقەر بولسا بايا دېيىگەندەك قىزىل دەرياسى بىلەن تۈمەن دەرياسى ئوتتۇرىسىدىكى جان قورغان ئاپىرىدە بولغان، جان قورغان ئىستراتىگىيەلىك ئورنى مۇھىم جاي. ئالدى ئارقىسىدىن ئىككى دەريا ئېقىپ ئۆتىدۇ. ئەگەر سۇنى تۇسۇۋەتسىمۇ شەھەرگە ھىچقانداق دەخلى بولمايدۇ. چۈنكى ئۇ يەردە بۇلاق سۈيى بار. ھەم ئورنىمۇ ئىگىز يەر. قوغدىنىشقا ئەپلىك. دىمەك خوتەن بۇددىستلىرى قەشقەرگە ھۇجۇم قىلغان ۋاقىتتا خان ئۆيدىكى پايتەخت ۋەيران بولغاندىن كىيىن، پايتەخت جان قورغانغا يۆتكەلگەن. مەھمۇد قەشقىرى زامانىسىدا.

ئاتۇش توغرىسىدا دېيىلگەنمۇ، ئاتۇش بىر دەرخانىنىڭ ئېتى، ئەمما ئاتۇش ناملىق ئىككى يۇرت بار، دىمەك ھازىرمۇ ئاستىن ئاتۇش، ئۈستۈن ئاتۇش دەپ ئىككى يۇرت بار. ئاتۇش ئۆزى ناھايىتى چىرايلىق كۆركەم دەرخ، بۇنى ئەرەپچە ئەر ئەردىگەن. پارسچە بۇنى سەۋرى كۇھى، تاغ سەۋرىسى دەيدىكەن. يەنى دەرخانىنىڭ تاجى خۇددى كۈنۈس شەكىللىك بولۇپ، يۇپۇرماقلىرى بېلىقنىڭ قاسرىقىدەك يېڭىسىمان بولىدىكەن. ناھايىتى چىرايلىق ئۆسدىكەن. ئۆز زامانىسىدا شائىرلار مەھبۇبە-يارلىنىڭ چېچىنى سۇمبۇلغا، قاشلىرىنى قالغاچنىڭ قانتىغا ئوخشاتقانداك، مەھمۇد زامانىسىدىكى شائىرلارمۇ ئۆزىنىڭ گۈزەل يارلىرىنىڭ چېچىنى ئاتۇش دەرخىگە ئوخشىتىدىكەن. بۇ ئاتۇش دەرخانىنىڭ بىر خۇسۇسىيىتى ئورناتقان كۆچەت ئۆلمەيدىكەن. تىز تۇتۇدىكەن. يەر خىللىمايدىكەن.

ئىككىنچىسى ئۇزۇن ياشايدىكەن.

ئۈچىنچىسى ئوڭاي چىرمايدىكەن.

مەن بىر قېتىم تەكشۈرۈشكە بارغىنىمدا سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قەبرىسىنى باققان شەيخ(قازا قىلىپ كەتكەن(شۇ-1905 يىلى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ بېشىغا كۆمۈلگەن تەزكىرىسىنى بارتى.بېشىغا كۆمۈلگۈك.شۇ كىلىپ ئېچىپ ئېلىپ كەتكەن.ھازىرغىچە مەلۇم ئەمەس،.دىمەك شۇ ئاتۇش دەرىخىگە سېلىنغان دىگەن گەپ،

ئاندىن بۇ يەردە يەنە ئەسكەرتىلىدىغان بىر نەرسە بار، سېغىن سامۇر دەپ بىر يەرنى ئەسكەرتىدۇ مەھمۇد قەشقىرى.بۇ بۇغراخانغا زەھەر بېرىلگەن يەر دەيدۇ.سېغىن سامۇر دەپ يەر بار.ئوپالنىڭ غەربى جەنۇبىغا توغرا كىلىدۇ.يەنى ھازىرقى بۇلاق سۇغا يېقىن بىر يەردە.

سېغىن قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىدا كىيىك دىگەن سۆز.سامۇر بۇددا راھىپلىرى ياشايدىغان كېمىر ئۆيلەر ئۇيۇلغان يارلاڭغا،تاغلىق يەرلەرنى سامۇر دەيدۇ.سېغىن سامۇر كىيىكلىك تۆپە،كىيىكلىق تاغ ،،بۇ بايا ئېيتقان سۆزىمىزگە دەلىل بولىدۇ.يەنى شاھزادىلار،بەگزادىلار چىقىپ ئوۋ ئوۋلايدىغان يەر شۇنىڭدىن مەلۇم.ھازىرمۇ شۇ يەردە بۇددا خارابىلىرى بار.دىمەك مەھمۇد كاشغەرىي بوۋىسى بۇغراخانغا كىچىك خۇتۇنى زەينەپخان زەھەر بېرىپ ئۆلتۈرۈۋەتكەن يەر سېغىن سامۇر،ھازىرمۇ ئۆز ئەينى ساقلاماقتا.

بىز مۇشۇ پاكىتلارغا ئاساسەن مەھمۇدنى قەشقەرلىك دەيمىز.قەشقەرلىك دىگەندىمۇ ئوپاللىق دەيمىز.ھەم ئېنىقراق ئېيتقاندا مەھمۇد قەشقىرى ئائىلىۋېي نەسەپ جەھەتتىن ئۇيغۇرلارغا خاس،ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆز ۋاقتىدا مەيلى ئۇرخۇندا بولسۇن،مەيلى قەشقەردە بولسۇن قۇرغان خانلىقلارنىڭ ئاساسىنى ياراتقۇچىلارنىڭ قەبىلىسىدىن.دىمەك مەھمۇد كاشغەرىي ئائىلىۋېي نەسەبى جەھەتتىن خانزادىلار ئەۋلادى.مەھمۇد قەشقىرى تۈركى تىللار دىۋانىنىڭ مۇقەددىمىسىدىمۇ مەن شۇ تۈركلەرنىڭ ئەڭ سۆزمەنلىرىدىن،ئەڭ ئۇستا نەيزىۋازلىرىدىن، ئەڭ ئاساسلىق قەبىلىلىرىدىن دەپ ئىزاھ بەرگىنىگە قارىغاندا،بىرىنجىدىن شاھزادە،ئىككىنچىسى ئىلىم ئىگىسى ئىلىم،قەلەم ۋە ئەلەمدە يىتىشكەن ئادەم.ئەمما كىيىنكى ۋاقتلاردا بۇ ئادەم ئۆزىنىڭ دادىسى ھۈسەيىن چاغىر تېكىنىگە ئوخشاش بىلىمگە ئىشك قويغان،بىلىمگە مەھرى-مۇھەببىتىنى بېغىشلىغان ئادەم.شۇنىڭغا شاھزادىلىق تۇرمۇشىدىن ۋاز كىچىپ،قانداقتۇر ئۇنىڭ ئىچىگە ئوت كىرگەندەك،ئۆزىنىڭ شۇ تۈركى قەبىلىلەر ياشاۋاتقان جاھاننى بىر كىزىپ چىقىش ئىشتىياقى سەۋەبىدىن يۇرتىنى تاشلاپ،خانزادىلىقنىمۇ تاشلاپ چىقىپ كەتكەن.تاكى مەن بېشىدا دىگەندە ئەۋرەم،فەرەمدىن،غەربى ياۋروپادىن تارتىپ،جابرقا،ياپونىيەگىچە بولغان قۇرۇقلۇقتىكى،بولۇپمۇ تۈركى قەۋمى ياشىغان جايلارنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن.ئۆز ئەمىلىيىتى بىلەن تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلغان،ناھايىتى ئەمەلىيەتچىل ئالىم بۇ.شۇڭا يازغان نەرسىللىرى ناھايىتى ئاساسلىق تولىسى ئۆزى كۆرگەن.بارالمىغان يەرلىرىگە ئىشەنچلىك ماتىرىياللارنى ئالغان.شۇنىڭ ئۈچۈن يازغان تۈركى تىللار دىۋانىدىكى ھەر بىر

سۆزلەرنىڭ بىر تارىخى ئاساسى، ئارقا كۆرىنىشى بار. خىيالى يىزىلغان نەرسىلەر ئەمەس. بۇنىڭدا بەزى ئالىملارنىڭ تەھلىل قىلىشىچە، ھەزرىتى مەھمۇد ئۆزىنىڭ ياشلىق ئۆمرىنى مۇشۇ تۈركى تىللارنى تەكشۈرۈپ، تەتقىق قىلىش ئۈچۈن ئۈنۈش، يىگىرمە يىللار ۋاقتىنى سەرپ قىلغان. بىز ئويلاپ كۆرەيلى. ئۇ زاماندا پويىز، ماشىنا، ئايروپىلان يوق. بىردىن بىرى ئالاقە ئات. بىر ئادەم بىر ئاتلىق ئۈنۈش، يىگىرمە يىللار شۇنچە كەڭ يۇرتنى ئارىلاپ چىقىش ئوڭاي ئەمەس، توپىلىغان ماتىرىياللىرىنى ئەمەلىيەتتىن ئالغان. بىز ئادەتتە ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەش دەيمىزغۇ. دېمەك ئاشۇ ئەمەلىيەتتە كۆرۈپ، ئەمەلىيەتتىن ئالغان پاكىتلار ئاساسدا ئاندىن «تۈركى تىللار دىۋانىنى» يازغان.

يېقىندا مەركىزى مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پىروففىسورى ئابدۇرۇپ تەكلىماكانى بىر ماقالە يېزىپ، ماقالىسىدا يەنە باغدادتا مەزكۇر دىۋاننى يېزىش ئۈچۈن مەھمۇد كاشغەرىي يەنە ئون بەش يىل سەرپ قىلغان. دېمىسىمۇ مەھمۇد كاشغەرىي ئۆزى ئېيتقان. بىر قانچە يىل سەرپ قىلىپ، بۇ كىتابنى قانداق يېزىشنى ئويلىنىپ. ھېچكىم قوللانمىغان يېڭى ئۇسۇلنى قوللاندىم. خۇددى ئەھمەد ئىبنى خەلىل ئۆزىنىڭ كىتابىدا يازغاندەك ھەممە سۆزلەرنى كىرگۈزسەم بولاتتى. مەن كېرەكلىكىنى يازدىم. ھاجەتسىزنى تاشلىدىم، كىشىلەرنىڭ ئوڭاي پايدىلىنىشى ئۈچۈن جايى-جايىغا قويدۇم. بەزىلىرىنى شۇ قەۋىملەرنىڭ ئۆزلىرىدىن توپىلىغان قوشاقلار، ھېكمەتلىك سۆزلەر، تەمسىللەر ئارقىلىق ئىسپاتلىدىم دەيدۇ.

بىز ھەزرىتى مەھمۇدنىڭ ئائىلە نەسبى ھەققىدە توختالدىق. بۇ خانزادىلەر دىگەنلىك. يەنى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ يەتتىنچى نەۋرىسى، يەنى كۆكۈ نەۋرىسى بولىدىكەن. قاراخانىيلارنى قۇرغان ئاساسلىق كۆل بىلىگ قەدىرخاننىڭ نەۋرىسى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ يەتتىنچى ئەۋلادى. دېمەك ئۇيغۇرلارنىڭ ئاساسلىق قەبىلىسى بولغان ياغلىقار قەبىلىسىدىن، ئۆزى ئاتا-ئانىسىدىن تارتىپ خانزادىلار ئۇرۇقى، يۇقىرىسى ئاپراسىياپ، ئەلىپ-ئەرتۇڭغا تۇتىشىدۇ.

رېياسەتچى: «تۈركى تىللار دىۋانى» دا ئاساسلىق قانداق مەزمۇنلار سۆزلەنگەن؟ ئۇنى پەقەت تۈركى تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى دېيىش توغرىمۇ؟ ئۇنىڭ پايدىلىنىش قىممىتى قانچىلىك؟ ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى: «تۈركى تىللار دىۋانى» دا نىمە ئۈچۈن تۈركى تىلى بىلەن ئەرەپ تىلىنى سېلىشتۇرما ئاساسدا يازدى بۇ لۇغەتنى دىگەن مەسلە تۇغۇلىدۇ، بەزى ئالىملار ئېھتىمال باغدات ئابباسىيە خەلىپىلىرىدىن ئۇيۇلقاسم مۇختەدەبى ئەمرۇلانىڭ ئەمرى بىلەن يازغان دىگەن مۇلاھىزىنى ئوتتۇرىغا قويدى. مىنىڭچە ئۇ باغداد خەلىپىسىنىڭ ئەمرى بىلەن يازغان ئەمەس. ئاشۇ تۈركى تىللاردا ئەينەن دۇنيادا نامايەن قىلىش ئۈچۈن، ئەمەلىيەتنى تەكشۈرگەن ماتىرىياللىرى ئاساسدا ئۆزگەرتىلگەن قارىغاندا، ھېچقاچان ئەمىر بىلەن يازغان ئەمەس. يەنە بىر تەرەپتىن مەھمۇد

قەشقىرى دىۋاننىڭ بېشىدىلا ئېيتىپ قويدۇ. خۇددى ئەرەپ تىلى بىلەن تۈرۈك تىلى بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتتەك چېپىپ كىلىۋاتقانلىقىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن بۇ كىتاپنى يازدىم دەيدۇ. ئويلاپ كۆرەيلى، ئۇ زاماندا ئەڭ كۈچلۈك دۆلەت ھىساپلانغان ئابباسىيە خەلىپىلىرى ھىچقاچان بۇ ئىلاھىيە تىلى، قۇرئان تىلى دىگەن ئەرەپ تىلىنى تۈرۈك تىلى بىلەن تەڭلەشتۈرمەيدۇ. چۈنكى ئەرەپ تىلى مۇقەددەس تىل، ئىلاھىيەت تىلى، پارس تىلى ئەدەبىيات تىلى، تۈركىي تىل ھۈنەر تىلى دەپ قارايدۇ ئۇلار. بۇ ھەقتە كىچىك مۇتائىلەنى قۇشۇپ قوياي، مەن بىر يىلى بىر ئۆلۈم مەرىكىسىگە باردىم، ئۇ جەسەتنى يۇيۇپ-تازلاپ بولغۇچە، بىر قانچە ئاخۇنلار كەلگەندى. شۇلار بىلەن ئولتۇرۇپ قالدۇق ساقلاپ، شۇ يەردە سۆھبەت باشلاندى. سۆھبەتتە ھېلىقى ئاخۇنلار بايىقى مەن دىگەندەك، ئەرەپ تىلى مۇقەددەس تىل، پارس تىلى ئەدەبىيات، سەنئەت تىلى. تۈرۈك تىلى مەنئىيەت، ھۈنەر تىلى دەپ كىلىپ بۇ ئەرەپ تىلى كەلگۈسى ئاخىرەتتىمۇ پۈتۈن قەۋمنىڭ تىلى بولىدۇ. يەنى ئەھلى جەننەتنىڭ تىلى دىدى. دىگەندىن كىيىن مېنىڭ تىلىم قىچىشىپ ئانداق بولسا بۇ ئەرەپ تىلىدىن باشقا تىللار دوزاق تىلىمۇ دىدىم. نە ئۆزىم بىلەن دىدى. ھە ئۇنداق بولسا بۇنى ئويلاپ سۆزلىسە، مەن ئېنىق ئېيتىپ قوياي. ھەزرىتى مۇھەممەد ئەرەپ بولغانلىقى ئۈچۈن، ئەرەپلەرنىڭ قۇرەيش قەبىلىسىدىن بولغانلىقى ئۈچۈن قۇرئان ئەرەپ تىلىدا نازىل بولغان. ئەگەر ھەزرىتى مۇھەممەد ئۇيغۇرلاردىن بولغان بولسا، قۇرئان ئۇيغۇر تىلىدا كەلگەن بولاتتى دىدىم. مۇشۇنىڭغا قارىغاندا ئۇ زاماندا ئۇ ئەرەپ خەلىپىسىنى ھىچقاچان تۈرك تىلىنى قۇرئان تىلى بولغان مۇقەددەس تىلغا تەڭ قىلمايدۇ. تەڭ قويايدۇ. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىدىيىسى ناھايىتى ئېنىق بۇ توغرىدا، ئاندىن مەھمۇد كاشغەرىي يەنە مۇقەددىمىسىدە ئېيتىدۇ. مەن بىر ئىشەنچلىك بۇخارا ئالىمىدىن شۇنىڭدەك بىر نىشاپۇرلۇق ئالىمىدىن ئاڭلىشىمچە، سىلەر تۆت تىلنى ئۆگىنىڭلار، تۈركىي قەۋىملەر بىلەن يېقىنلىشىڭلار، دىگەن مۇھەممەد پەيغەمبەر دەپ ھەدىسىنى كەلتۈرگەنلىكىنى ئۆز قۇلىقىم بىلەن ئاڭلىغانىم دەپ مەھمۇد كاشغەرىي ئېيتىدۇ. ئەگەر مۇشۇ بۇخارالىق، نىشاپۇرلۇق ئالىملارنىڭ كەلتۈرگەن ھەدىسى توغرا بولسا، دىمەك تۈركىي تىلنى كىشىلەرنىڭ ئۆگىنىشى ۋاجىپ بولىدۇ. ئەگەر ئىھتىياج نۇقتىسىدىن قارىغاندىمۇ تۈركىي تىل ئۆگىنىش زۆرۈرىيەت تۇغۇلىدۇ. مەن مۇشۇ زۆرۈرىيەتنى، ئەرەپ تىلى بىلەن تەڭ چېپىشىۋاتقان تۈرك تىلىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن يازدىم دىگىنىگە قارىغاندا مەھمۇد كاشغەرىي ناھايىتى مىللەتپەرۋەر، ۋەتەنپەرۋەر، ھەقىقەتنى ئەمىلىيەتتىن ئىزدىگۈچى ئالىم بولغىنى ئۈچۈن بۇ سۆزنى ئېنىق ئېيتالغان. ھەتتا قوقماستىن ئەرەپ تىلى بىلەن تەڭ قويغان. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇنى ھىچقاچان ئاددىلا بىر ئەرەپلەرنىڭ تۈرك تىلىنى ئۆگىنىشى ئۈچۈن يىزىلىپ قالغان لۇغەت دەپ قارىغىلى بولمايدۇ. بۇنى تۆۋەندىكى سۆزلىرىم ئىسپاتلايدۇ. مەھمۇد قەشقىرىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» غا تۈرلۈك ئىلىم-پەنگە دائىر، تۈرلۈك ھۈنەر-سەنئەتكە دائىر، تارىخ-تەزكىرگە دائىر، ئەدەبىيات-سەنئەتكە دائىر يەتتە مىڭ بەش يۈز سۆزلەم كىرگۈزۈلگەن. بۇ يەتتە مىڭ بەش يۈز

سۆزلەمنىڭكى چېتىلغان دائىرىسى ناھايىتى كەڭرى. بۇ سۆزلەر سەككىز بۆلۈمگە مۇجەسسەملەنگەن. ھەر بىر بۆلۈم پېئىللار شەكىلدە ئىككىگە ئايرىلغان. ئىسىملار پېئىللار دەپ، بۆلۈم ۋە باپلاردا ئەرەپچە گىرامماتىكا ئاتالغۇلىرىدىن تۇلۇق ئىشلەنگەن. ھەتتا ئەرەپچە گىرامماتىكا ئاتالغۇلىرى يېتىشمىگەن يەردە، مەھمۇد قەشقىرى ئەرەپ تىلىدىن پايدىلىنىپ مەخسۇس گىرامماتىكا ئاتالغۇلىرىنى ئىجاد قىلغان. ئەمدى ئۇ زاماندا يەنە، بۇ ھەزرىتى ئابباس زامانىدىمۇ ھېلىقى بۇ ئەرەپ يېزىقىدا ھرىكلە، زىر-زەۋە، ساكىن، پەش دىگەن نەرسىلەرنى يوق ئىدى. چىكىتمۇ يوق ئىدى. مەھمۇد كاشغەرىي ئۆز زامانىسىدا ترانسىكسىپىيە بېرىش ئۈچۈن، ئاشۇ ھەرىكلەردىن ساكىن، زەمە، پەتە، مەت، تەشتىت دىگەنلەر ناھايىتى ئورۇنلۇق قوللانغان. ھەتتا ئەرەپ ئېلىپبەسىدە يوق، ئەمما تۈركىي سۆزلەردە بار ھەرىپلەرنى ئىپادىلەش ئۈچۈن يېڭى ھەرىپلەرنى ئىجاد قىلغان، مەسىلەن ۋ بىلەن فى نىڭ ئارقىدا چىقىدىغان بىر خىل تاۋۇش بار. يا فى ئەمەس، يا ۋ ئەمەس. بۇنىڭ ئىپادىلەش ئۈچۈن فى نىڭ ئۈستىگە ئۈچ چىكىت قويغان. ئەۋرەم دىگەننى شۇنىڭ بىلەن يازغان، ئەۋرەم دىگەننىمۇ شۇنىڭ بىلەن يازغان. تاۋغاچ دىگەننىمۇ شۇنىڭ بىلەن يازغان. ئەمدى بىز بايام كەلتۈرگەن يەتتە مىڭ بەش يۈز سۆزلەم دىدۇق. بۇ سۆزلەم، يەنى ئاددىي سۆز، يەنى تۈرلۈك مىسال-تەمسىللەر ئورنىدا كەلتۈرگەن.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ مەزمۇنىنى تەخمىنەن ئون ساھەگە مەركەزلەشتۈرۈش مۇمكىن. بىرىنچى تۈركىي قەبىللەر، تۈركىي قەۋىملەرنى تەپسىلىي تونۇشتۇرغان. تۈركىي قەبىللەرنىڭ تارىخىغا دائىر رىۋايەت تەرىقىسىدە كۆپ مەلۇمات بەرگەن. بۇنىڭغا قارىغاندا «دىۋان لۇغاتىت تۈرك» نى تارىخ كىتابى دىسەكمۇ بولىدۇ.

ئىككىنچى مەزمۇنى تۈركىي قەۋىملەر ياشىغان جايلار تۈركىي قەبىللەرگە قوشنا ئەللەرگە، دائىر جۇغراپىيەلىك ناملارنىڭ مەشھۇرلىرىنى بەرگەن. مەھمۇد قەشقىرى تۈركىي خەلىقلەرنىڭ توپونوملىرىدىن، يەنى ئىتتولوگ مەنبەلىرى، ئانتورپولوگىيەلىك تۇرقى ھالەتلىرىنى بەرگەن. جۈملىدىن ئالاھىتەن مۇشۇ تۈركىي قەۋىملەر ياشىغان ئورۇنلارنى ئېنىق بىلدۈرۈش ئۈچۈن، دائىرە دەپ نام قۇيۇپ، بىر خەرىتە بەرگەن.

ئۆز ۋاقتىدا باغداتتا ھىندىنىزم، يەنى گىرىك مەدەنىيەتىدە مەيدانغا كەلگەن بارلىق نادىر ئەسەرلەرنىڭ ھەممىسى ئەرەپچىگە تەرجىمە قىلىنغاندەك، دۇنيادا بار مەلۇماتلار توپلانغانى، باغدات كۈتۈپخانىسىغا. مەھمۇد قەشقىرى شۇلاردىن پايدىلانغان بولۇشى مۇمكىن. شۇلارنىڭ ئارىسىدا يۇنانلىق جۇغراپىك پوتولومىنىڭمۇ سىزغان خەرىتىسى بار. ئۇنىڭ سىزغان خەرىتىسى مەھمۇد قەشقىرىنىڭكىگە ئوخشىمايدۇ. ئاندىن ئىدىرىسىيەنىڭ سىزغان خەرىتىسىمۇ بار، ئەرەپ سەيياھلىرىدىن، ئۇنىڭ سىزغان خەرىتىسىمۇ ئوخشىمايدۇ. بۇ كۆپى دېڭىز-ئوكيانلارنى كەزگەنلىكى ئۈچۈن، ئۆزى كەزگەن دېڭىز-ئوكيانلارنى ئاساس قىلغان خەرىتە سىزغان. مەھمۇد قەشقىرىنىڭ خەرىتىسى قانداقتۇر، ئۇ

زاماندا تېخى دۇنيانىڭ يۇمىلاقى ئېنىقلانغان ئەمەس. دۇنيا بىر مانداق قازان كۆمۈرۈپ قويغاندەك دەپ تەسەۋۋۇر قىلىندىغان. مەھمۇد قەشقىرىنىڭ سىزغان خەرىتىسىدە دۇنيانىڭ يۇمىلاقلىقىدىن ئىشارەت بەرگەن. ئاندىن ئاپتولومى ۋە ئىدىرسىنىڭ خەرىتىسىگە قارىغاندا، مەھمۇد قەشقىرىنىڭ خەرىتىسىدە بىر ئېنىق مەزمۇن بار، يەنى ئادەم ياشايدىغان جايلارنى ئاساس قىلغان. ئادەم ياشايدىغان جايلارنى ئاساس قىلغاندىمۇ تۈركىي قەۋىملەرنى ئاساس قىلغان. تۈركىي قەۋىملەرنى ئاساس قىلغاندىمۇ يەنە ئۆزىنىڭكى يۇرتى قەشقەر، يەركەن، ئارتۇش دېگەندە ئوخشاش جايلارنى مەركىزى قاتار كۆرۈپ، ئاندىن خەرىتىنى سىزغان. ئاندىن ھەر بىر شەھەرنىڭ ئارىلىقىدا پەرسەخ دېگەن، يەنى تەخمىنەن ئالتە يېرىم كىلومىتىر كىلىدۇ ئارىلىقى... ئۇ يۇرتتىن-بۇ يۇرتتىن ئارىلىقى مانچە پەرسەخ كىلىدۇ دەپ ئېنىق مەلۇم قىلىپ قويغان. بۇنىڭ بىلەن يۇرتلارنىڭ ئارىلىقى مۇساپىسىنى ئېنىق بىلىۋالغان بولىدۇ. باشقا خەرىتىلەردە مۇنداق قائىدە يوق. ئاندىن مۇھىم مەدەنىي مەركەزلەرنى ئالايىتەن سىياسى جەھەتتىن سېرىق چەمبەر سىزسا، مەدەنىيەت جەھەتتىن قارا چەمبەر سىزىپ بەلگىلەپ قويغان. بۇ ئىككىنچى مەزمۇن.

ئۈچىنچىسى سۆزلەرنىڭ ئىستىمال مەنىسىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، ئەدەبىي پارچىلاردىن مىساللار كەلتۈرگەن. ئوغۇز، ئافراسىياپنىڭ تەرجىمىھالىرى، مەقبەرىلىرىگە دائىر پارچىلار، تۈرلۈك ماقال تەمسىل، ھېكمەتلىك سۆزلەر ئىككى يۈز توقساندىن ئاشىدۇ. تۈرلۈك تېمىدا ئىككى يۈز قىرىق ئىككى كۈبلىت ئەدەبىي شېئىرى، پارچىلار بېرىلگەن. بۇ پارچىلارنىڭ بەزىلىرى ئۆز زامانىسىدا ناھايىتى ئۇزاق ئۆتمۈشلەردىن دېرەك بېرىدىغان بېيىت-قوشاقلار بار. يەنى ئۇيغۇرلارنىڭ كۆچمەن، ئوۋچىلىق زامانىدىن قالغان قوشاقلار بار. شۇنداق قوشاقلاردىن مۇنۇلارنى كەلتۈرگەن. ياۋروپا تارىخچىلىرىدىن تېرىنىڭ ئېيتىشىچە، ئىپتىدائى مەدەنىيەت كىتابىدا ئۇ مۇنداق مۆلچەرنى بايان قىلىدۇ. بىز ئىنسانلارنىڭ تارىخىنى يۈز مىڭ يىل ھىساپلىساق، تەخمىنەن شۇنىڭ توقسان بەش مىڭ يىلى ئوۋچىلىق، بەدئۇبلىك بىلەن ئۆتكەن دەپ پەرەز قىلىش مۇمكىن دەيدۇ. شۇنداق بولغاندا بۇ بەزى بېيىت-قوشاقلار بىزنىڭ ئاۋۇ ئاتام زامانىدىن، ئوۋچىلىك، كۆچمەنلىك زامانىدىن قالغان قوشاقلارغا مىسال بولالايدۇ. ئاندىن گېزى كەلگەندە، مەلۇم بىر سۆزگە بولغان مەنانىنى ئېنىق ئىپادىلەش ئۈچۈن، داستان پارچىلىرىنى كەلتۈرگەن. مۇشۇ داستانلاردىن بىر قانچە داستانلارنى يارىتىش مۇمكىن. مەن بۇنى تەتقىق قىلىپ ئالىپ ئارىسلانخان توغرىسىدىكى مۇناسىۋەتلىك قوشاقلارنى جەملىسەم، جەمئىي ئوتتۇز سەككىز كۈبلىت چىقتى. ئۇنىڭكى ۋەزنى، تۇراقى، مەزمۇنى جەھەتتىن جەملىگەندە... ئافراسىياپ، ئالىپ ئەرتۇخا توغرىسىدىكى قوشاقلارمۇ ئوتتۇردىن ئاشىدۇ. بۇ يەردە گېزى كەلگەندە بىزنىڭ ئەدىپلىرىمىز، شائىرلىرىمىزغا شۇ نەرسىنى تەۋسىيە قىلماقچىمەن. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا يىزىلغان قەھرىمانلارنىڭ ۋەقەلىرى، قەھرىمانلارغا دائىر داستانلار ۋە پارچىلارنى ئوبدان تەتقىق قىلىپ، بۇنىڭدىن خۇددى رۇمىر يازغاندەك، فېردەۋسى يازغان شاھنامىلەردەك نادىر

ئەسەرلەرنى مەيدانغا كەلتۈرگىلى بولىدۇ. ئېنىق پاكىتلار بىلەن بۇ بىزنىڭ ئالدىمىزدا تۇرغان ۋەزىپە بىز نۇقۇل يازسا تۈگىمەيدىغان مۇھەببەت ئىشقى، ئۈچبۇرجەك مۇھەببەتنى يازماستىن، مۇشۇنداق تارىخى پاكىتلارنى، ئۆزىمىزنىڭ قەھرىمانلىرى، قەھرىمانلىققا دائىر مەنبەلەرنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ، نۇرغۇن ئاددىسى ئېلىپادىدەك، شاھنامىدەك نادىر ئەسەرلەرنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرىشىمىز مۇمكىن.

تۆتىنچى، دىۋاندىكى مەن بايا دىگەن يەتتە مىڭ بەشىۈزدىن، يېزا-ئىگىلىكىگە دائىر سۆزلەر بار. يېزا ئىگىلىكى دىگەندە مال چارۋىچىلىق، مال دوختۇرلۇق، زىرائەت، زىرائەتچىلىك. زىرائەتتە بولىدىغان كېسەللىك، ھاشارەتلەر، ھايۋانلاردا بولىدىغان كېسەللىككە ئەم بولىدىغان دورىلار، زىرائەتلىرىنى ھاشارەتلەردىن ساقلايدىغان دورىلار، مۇشۇنىڭغا دائىر سۆزلەرمۇ بار.

بەشىنچى، ھۈنەر-سەنئەتكە دائىر سۆزلەر بار. ھەتتا بۇ ھۈنەر-سەنئەتكە دائىر سۆزلەردە ئۆز زامانىسىدا، ھازىر ئاياللار لىپتىك تاقايدۇ، ئۆز زامانىسىدا باغرىداق دەپ ئاتايدىكەنتۇق، ئاياللار باغرىداق تاقايدىكەن، ئۆتۈك دەيدۇ، دەزمال ئىشلىتىدىكەن. بۇنىڭدىن مەلۇمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆتمۈشى بەدىۋى ئەمەس، مەدەنىي ئىكەنلىكى ئىپادىلىنىدۇ.

ئالتىنچى مۇھىم مەزمۇنى، كالىندارچىلىق، ئاستورنومىيەگە دائىر مەلۇماتلار بار. كالىندارچىلىق دىگەندە مۇجەل يىللىرىنىڭ پەيدا بولۇشى. ئاي ناملىرىنىڭ پەيدا بولۇشى. ئاستورنومىيە، ئىملىھايات، ئاسماندا بولىدىغان مۇھىم يۇلتۇزلارنىڭ ناملىرى، ئۇ يۇلتۇزلارنىڭ نىمىگە مۇئەككەل ئىكەنلىكى توغرىسىدا تۈرلۈك رىۋايەتلەر بېرىلگەن.

يەتتىنچى، ئۇيغۇر ۋە باشقا خەلىقلەرنىڭ مەدەنىي ۋە ماددى ھاياتىغا دائىر مەلۇماتلار، يىمەكلىك، كىيىم-كېچەك، مۇزىكا، چالغۇ

ئەسۋاپلىرى، نەققاشلىق، ئويمانكارلىق، زىبىۋ-زىننەت، ئاندىن بۇ يەردە ھەتتا مەھمۇد كاشغەرىي ئاياللىرىنىڭ كىيىم-كېچەكلىرى توغرىسىدا بىر قىزىقارلىق ماقالىمۇ كەلتۈرۈپ قويغان.

قىزىلناي دىسەڭ قىزىل كىي، يارلىناي دىسەڭ يېشىل كىي. تۈرىكلەر مۇنداق بىلدۈرىدۇ. قىز-چوكانلار قىزىلناي دىسە قىزىل كىيىدۇ، يارلىناي دىسە يېشىل كىيىدۇ. ھازىرمۇ تۇرپانغا ياكى جەنۇبقا بارساڭلار ئېتىزدا كۆپرەك يېشىل ياكى قىزىل كىيىنگەن ئاياللارنى كۆرىسىلەر. يەنە بىرى دىۋاندا كۆپ قوللىنىدىغان ئىسىملار، ئادەم ئىسىملىرى، ئەر ئىسىملىرى، ئايال ئىسىملىرىدىن مىساللار كەلتۈرگەن.

سەككىزىنچى بىر تەرىپى، تىبابەتچىلىككە، دوختۇرلۇققا دائىر مەلۇماتلار بار. ئۇچىرايدىغان تۈرلۈك كېسەللەر، ئادەملەر ئۇچىرايدىغان. ئۇ كېسەللەرنى داۋالاشنىڭ يوللىرى، داۋالاشتا قوللىنىلىدىغان دورىلار. ياسىلىشى ئېنىق كۆرسىتىلگەن.

توققۇزىنچى بىر مەزمۇنى ھاكىمىيەت قۇرۇشقا دائىر مەزمۇنلار بار. ھەربىي ئاتالغۇلار بار. قۇشۇن. جەڭ ئاتالغۇلىرى بار.

ئۈنچى گىرامماتىكا قائىدىلەر بار. گېزى كەلگەندە ، مەھمۇد قەشقىرى ھەربىر سۆزلەمگە ئۆزى مەسەللىرىنى ئېنىق بەرگەندىن باشقا، ئۇنىڭ گىرامماتىكا جەھەتتىن قانداق يەردە قوللىنىلدىغانلىقىنى ئالاھىدە ئىزاھلىغان. «تۈركى تىللار دىۋانى» دا گىرامماتىكىلىق قائىدىلەرنى، ئىخچام مۇھىملىرىنى بەرگەندىن باشقا، مەھمۇد كاشغەرىي ئېيتىدۇ. مەن بۇ يەردە سۆزنى قىسقا قىلاي، تۈركى تىللار دىۋانىنىڭ گىرامماتىكا جەھەتلىرى دەپ ئايرىم بىر كىتاپ يازدىم. شۇ كىتاپتا گىرامماتىكا مەسەللىرىنى تۇلۇق ئىزاھلىدىم دەپ ئىزاھ بەرگەن. ئەپسۇسكى بۇ كىتاپنىڭ نامى بىزگە يېتىپ كەلگەن. ئەمما ئۆزى يېتىپ كەلگىنى يوق.

«دىۋان» نىڭ مەزمۇنى ئون جەھەتتىن. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز ئۇنى ئىلىملىر قامۇسى دەپمىز. ئادەتتىكى سېلىشتۇرما لوغات ئەمەس. ئاددىلا... ئاندىن مەھمۇد قەشقىرىنى بىز سېلىشتۇرما تىلشۇناسلىقنىڭ پىئونىر ئاتىسى دەپ ھىساپلايمىز. ياۋروپا تىللىرىدا 16-ئەسىردە سېلىشتۇرما تىلشۇناسلىق پەيدا بولغان بولسا، بىزدە 10، 11-ئەسىردە پەيدا بولغان دىگەن سۆز. ياۋرۇپالىقتىن ئىلگىرى. دىمەك مەھمۇد قەشقىرى ئەنە شۇنداق ئىنىسدىكىپىيەلىك ئالىم. خوش مەھمۇد قەشقىرى مۇشۇنداق سۈپەتلەرگە ئىگە ئىكەن. ئۇنىڭ يازغان ئەسىرىنىڭ مەزمۇنىدىن قارىغاندا ناھايىتى ئىنىسدىكىپىيە قاتارىدىكى بىر ئىلىمى ئەسەر ئىكەن. بۇ مەھمۇد قەشقىرىنىڭ بۇ ئەسىرى ئۆز زامانىسىدا مەتبەئە يوق، بىردىن بىر ۋاستە قولىدىن - قولغا كۆچۈرۈش ئۆتكۈزۈش، مەھمۇد قەشقىرى زامانىسىدا ۋە ئۇنىڭدىن كىيىن نۇرغۇن كۆچۈرۈلگەن بولۇشى مۇمكىن. شۇنىڭدىن كىيىنكى ئالىملار، 15، 16-ئەسىردە، 18، 19-ئەسىر ياشىغان ياۋروپا ئالىملىرى، تۈركىيە ئالىملىرى، ئەرەپ ئالىملىرى ۋە مىسىر ئالىملىرىنىڭ بەرگەن خەۋرىگە قارىغاندا، مەھمۇد قەشقىرىنىڭ بۇ كىتابىنى كۆرگەنلىكىنى، ئۇنىڭ مەزمۇنىنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنى ئۆز ئەسىرلىرىدە يېزىپ قالدۇرغان. ئۇنىڭغا قارىغاندا قولىدىن - قولغا ئۆتۈپ كەلگەن. مەھمۇد قەشقىرى ئۆز قولى بىلەن يازغان كىتاپنى 290 يىلدىن كىيىن كۆچۈرگەن مۇھەممەد ئىبنى ئەبۇ بەكرى دىگەن ئادەم مۇ بۇنى مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئۆزىنىڭ قولىدىن كۆچۈرۈپ كەلگەن. بۇنىڭغا قارىغاندا مەھمۇد قەشقىرىنىڭ يازغان تۈركى تىللار دىۋانى پەقەت بىر نۇسخا ئەمەس، ناھايىتى كۆپ نۇسخا بولغان. ئۇ باغدات خەلىپىسىگە سوۋغا قىلىنغاندا ئەھتىمال، باغداتتا مەشھۇر بولغان كۈتۈپخانىدا ساقلانغان بولۇشى مۇمكىن. خانلىق كۈتۈپخانىدا، ئەپسۇسكى ئەسلى قولىدا ئەھتىمال ھىلاكۇ زامانىدا بەربات بولغان بولۇشى مۇمكىن. نىمە ئۈچۈن دىگەندە مۇڭغۇل قەبىلە ئۇرۇقىدىن ھىلاكۇ باغداتنى باستۇرغاندا، باغداتتىكى خانلىق كۈتۈپخانىدا بار كىتاپنى كۆيدۈرۈپ تۈگۈتەلمەي ھەممىنى دەجلە دەرياسىغا تۆككەن. دەجلە دەرياسىغا تۆككەندە ھەتتا دەريا توختاپ، توسۇلۇپ قالغاندە. مۇشۇنىڭغا قارىغاندا مىليون مىليونلاپ كىتاپ ئۇ يەرگە يىغىلغان. ئەھتىمال مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئۆز ۋاقتىدا ئۆز قەلىمى بىلەن يازغان ئەسىرىدىن بىرسى شۇ ۋاقىتتا نابۇت بولغان بولۇشى مۇمكىن.

ريياسه تېچى: «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ بىزگىچە يىتىپ كىلەلىشى ۋە ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنىپ نەشر قىلىنىش قاتارلىق ئىشلىرىدا قانداق خىزمەتلەر ئىشلەندى؟

ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى: ئەمدى بىزنىڭ زامانىمىزغا قانداق يىتىپ كەلدى دىگەندە، 19-ئەسىردە تۈركىيە قوماندانلىرىدىن نازىمىي دىگەن پاشانىڭ تۇل قالغان خۇتۇنى، تۇرمۇش قىيىنچىلىقى جەھەتتىن بىر كىتاپنى كىتاپپۇرۇشقا ئاپىرىدۇ، ئەمىر ئەلى دىگەن ئادەمگە مۇشۇنى ساتمەن دەپ، ئۇ ئەمىر ئەلى دىگەن كىتاپپۇرۇش بۇ كىتاپنى ئوقۇپلا ناھايىتى قىممەتلىك كىتاپ ئىكەنلىكىنى بىلىۋالدى دەپ دىگەن پۇلىغا سېتىۋالدى. سېتىۋېلىپ ئاندىن بۇنى رېفئەتكە تونۇشتۇردى. رېفئەت 1916-يىلى مىخ مەتبەئەدە باستۇردى ئۇنى. مىخ مەتبەئەدە باستۇردى. 1941-يىلى تۈركىيە ئالىملىرىدىن بىرسى بۇنى تەرجىمە قىلىشقا تۇردى. بۇ ئەرەپ تىلىدا بولغانلىقى ئۈچۈن بۇنى تەرجىمە قىلدۇ. 40-44 يىللىرى ئارلىقىدا ئۈچ تومنى نەشر قىلىپ چىقىرىدۇ. بىز ئۇيغۇرلار ئاشۇ 1919 يىلى نەشر قىلغان مىخ مەتبەئە يىتىپ كەلگەن. بۇنى چۆچەكلىك بىر ئالىم ئۆز ۋاقتىدا 40-يىللىرى تەرجىمە قىلغان. 1950-يىللىرى قەشقەردە مەرەم سەيپۇللايوفنىڭكى تەۋسىيىسى بويىچە ئەھمەد زىيائىنىڭ ئاكىسى مۇھەممەد پەيزى، ئىنىسى ئەھمەد زىيائى ئىككىسى بۇ دىۋاننى ئۇيغۇرچىگە تەرجىمە قىلغان. ئۇ ئۇيغۇرچە تەرجىمە نۇسخىسىنى سەيپۇللايوف ماڭا بەرگەن. مەن كۆرۈپ چىققاندىن كىيىن بۇنى دەرھال نەشر قىلىش كېرەك دەپ، ئۇ ۋاقىتتا ئەسئەت ئىسھاقوپ، مۇئاۋىن رەئىس مەدەنىي مائارىپقا مەسئۇل. ۋاي مۇشۇنى بىر نەشر قىلساق دىۋىدىم، بولىدۇ پىلاننى يازغىن دىدى، پىلاننى يازدىم، پىلاننى بەردىم، تەستىقلىدى، ئەمما بۇ ئىشنى باشلىغۇچە يەرلىك مىللەتچىلىككە قارشى كۆرەش باشلىنىپ قالدى. كۆرەش باشلىنىپ قېلىپ بۇ ئىش بېسىلىپ قالدى. بۇ ئىش بېسىلىپ قېلىپ ئۇ كىتاپنى بىرسىگە مىنىڭ قولۇمدىن ئېلىپ شۇنىڭ بىلەن يوقاتتى. 60-يىللىرى ئۇيغۇر سايرانى ئۆزبەكچىدىن، تۈركچىدىن تەرجىمە قىلىپ باققان. ئەمما ئۇنىڭ تەرجىمىسى بۇرۇنقىدەك چىقىمىدى. بەقەتلا پارتىيە 11-نۆۋەتلىك قۇرۇلتىيى 3-يىغىنىدىن كىيىن ئىلىم باھارى باشلاندى. ئىلىم باھارى باشلىنىشى بىلەن ئۈرۈمچىدە يەنە ئىدىيە ئازادلىقى ئۆزگىرىش باشلاندى. شۇنىڭ باشلىنىشىدا ئاپتونوم رايونلۇق پارتكوم زىيالى يىغىنى ئاچتى. زىيالىلار يىغىنىغا 103 ئادەم يىغىلىپتىكەنمىز. 103 ئادەمنىڭ ئىككىسى ئۇيغۇر. بىرى نۇسرەت شەھىدى، بىرى مەن. مەن قاتناشقان گۇرۇپپىغا فۇڭ دىگەن سىياسى كېڭەشنىڭ داڭزۇ سېكرىتارى، مۇئاۋىن رەئىسى شۇ باشلىقتى. مەن شۇ يەردە باشقا پىكىرلەرنى قويۇپ، مىنىڭ ھازىر توققۇز قالىپقىم بار، توققۇز قالىپقىم بار، سەككىزى كېرەك ئەمەس ماڭا. بىرنى بەرسەڭ بولىدۇ. ئەكسىيەتچى ئىلىم ئىمتىيازى، ئەكسىيەتچى كېرەك ئەمەس. ئاشۇ ئىلىم ئىمتىيازىنى بەرسەڭ بولىدۇ دىسەم ھەممىنى بېرەي دەيدۇ. ھەممىسى كېرەك ئەمەس دەپ چاقچاق قىلىپ ئاندىن بۇ يەردە بىر پاكىتنى قوياي. بىزنىڭ مۇشۇنداق بىر كىتابىمىز

باتتى. مىنىڭ قولامدىن بىرسى ئېلىپ يۇقۇتۇۋەتتى، مۇشۇ كىتاپنى نەشر قىلساق دىۋىدىم، دەرھال پىلان ياز دىدى، پىلانى يازدىم، ھۆكۈمەت ماقۇللاپ تەستىقلىدى، شۇنىڭ بىلەن بىر گۇرۇپپا ئويۇشتۇردۇق، گۇرۇپپا ئويۇشتۇرۇپ 1980-يىلى ئىشقا كىرىشتۈرۈپ، مەخسۇس گۇرۇپپا بولۇپ ئۈچ يىل ئىچىدە بۇ كىتاپ پۈتتى. دىمەك بۇ «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1980-يىلىدىن باشلىنىپ، 80-يىلى كەينى-كەينىدىن ئۈچ تومى، ئەمما بۇنىڭدا بىر كامچىلىك بىز تىز چىقىرىپ جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرۈش ئۈچۈن، بىز ئۈچ تومنى بىر-بىرىگە سېلىشتۇرۇپ كۆرەلمىدۇق. ئاندىن ئۇ ۋاقىتتا تېخى ماۋۇ كونا يىزىق ئەمەلگە ئاشۇرۇلمىغان. ئەسلىگە كەلتۈرۈلمىگەن. يېڭى يىزىق قانۇنى يىزىقتى. ئۇنى يېڭى يىزىق بىلەن ئىشلىگەن. يېڭى يىزىق بىلەن ئىشلەپ مەتبەئەگە بېرىۋەتكەندىن كىيىن، ئىسمائىل ئەھمەد، تۆمۈر داۋامەتلەر بىز ئىشلەۋاتقان يەرگە كىلىپ، ئەھۋالنى سۈرۈشتۈرگەندىن كىيىن، شۇ يەردە ئۇلار قەتئىي يۇسۇندا دىۋاننى ياندۇرۇۋېلىپ، كونا يىزىقتا ئىشلەڭلار دىدى. چۈنكى كونا يىزىقنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش توغرىسىدا ھۆكۈمەتتە بىر مەجلىس ئېچىلغان. مەن ئۇنىڭغا قاتناشقان. ئۇنى تېخى سىرتقا ئېلان قىلمىغان ۋاقىت ئىدى. شۇ قارارنى بەرگەندىن كىيىن بىز دەرھال ياندۇرۇپ ئەپكىلىپ، ئاندىن كونا يىزىقتا ئىشلىدۇق، كونا يىزىقتا ئىشلىگەندە ئەمىلىيەتتىن ئىزدەش، ئىلمىيەتتىن تەكشۈرۈپ كۆرۈش بىر پىكىر قىلىپ قۇبۇل قىلدۇق، نىمە ئۈچۈن دىگەندە بىز بالدۇرقى تىل ماتىرىياللىرىنى ھەرقايسىمىز ئۆزىمىز بىلگەنچە مەلۇماتقا ئىگە. ھازىرقى ئۇيغۇر تىلىدا مەۋجۇد سۆزلەرنى ئەينەن يىزىش بىز ئۈچۈن ناھايىتى زۆرۈر بولۇپ قالدىدە. بۇنىڭ ئۈچۈن دىۋان خىزمىتىنى دەرھال توختىتىپ، ئۈچ گوروپپىغا بۆلۈنۈپ، مەن، مەتقۇربان داموللا، خوتەنلىك ئادەم ئىككىيلەن خوتەنگە ماغدۇق. ئىبراھىم مۇتئى، مرسۇلتان ئوسمانوف ئىككىسى قەشقەرگە ماڭدى. خەلىم، سابىت بۇلار قۇمۇلغا ماڭدى. شۇ يەردە ئىككى-ئۈچ ئاي تەكشۈردۇق. تەكشۈرۈش نەتىجىسىدە مەن خوتەندىن تەخمىنەن ئىككى يۈز سۆز، دىۋاندا قانداق بولسا شۇنداق ئەينەن ئىشلىتىلدىغانلىقىنى تاپتۇق. قۇمۇلدىنمۇ شۇنداق سۆزلەرنى تېپىپ كەلدى. ئاندىن مرسۇلتان ئوسمانوف بىلەن مۇتئىلار قەشقەردىنمۇ تاپتى. ئەمما ئاساسى دىققىتىنى ئۇلار مەھمۇد قەشقىرىنىڭ تەرجىمىھالى توغرىسىدىكى راۋايەتلەرنى، دەلىل-پاكتلارنى توپلاشقا سەرپ قىلدى. نەتىجىدە مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئوپاللىق ئىكەنلىكى ئېنىقلاندى. مۇشۇ نەرسىلەرنى ئېنىقلىدۇق دە، ئېنىقلاش بىلەن بىرىنجى توم نەشر قىلىندى. بۇ خەلىق بىلەن يۈز كۆرۈشتى، ئۇ ۋاقىتتا مەتبەئە شارائىتى ناھايىتى ناچار. 80-يىللىرىدىمۇ. مۇشۇ دىۋاننى نەشر قىلىش ئۈچۈن بېيجىڭغا بېرىپ، بېيجىڭدا ئىزدەپ يۈرۈپ مىسىر سوۋغا قىلغان ئەرەپچە ھەرپلەرنىڭ قېلىپى باركەن. شۇ قېلىپنى تېپىپ كەلدىم مەن. نابورچىكلار بۇنى تىزىشنى ئۇقمايدۇ. مەن ھەر كۈنى يېرىم كۈن شىنخۇا زاۋاتىغا بارىمەن. چاپخانىنى سېلىۋېلىپ، نابورچىك بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ، ھەر بىر تىزىمەن. ئىككىنجى بىز دەسلەپ ئۆزەم مەھمۇد قەشقىرىنىڭ تۇغۇلغان يۇرتى توغرىسىدا ئازىقىنى، ئاتۇشتىكى ئازاق دەپ پەملەپ، ئېھتىمال مەھمۇد قەشقىرى ئاتۇشتىكى

ئازاقتا تۇغۇلغان بولۇشى مۇمكىن دەپ ئىزاھ بېرىپ قويغان. كىيىن تەكشۈرۈش جەريانىدا بۇ ئازاق ئاتۇشتىكى ئازاق ئەمەس، ئوپالدىكى ئازاق ئىكەنلىكى ئېنىقلاندى. بۇنى ئېنىقلىۋالدىق. دېمەك تەكشۈرۈشنىڭ زۆرۈرلىكىنى مۇشۇنىڭدا كۆردۈق. ئەمدى «تۈركى تىللار دىۋانى» 80-يىللىرى نەشر قىلىنغاندا ئۇ بىر يېڭىلىق بولدى. ئەمما ئۇنىڭغا يىگىرمە بەش يىل بولدىدە، يىگىرمە بەش يىل جەريانىدا ئۇنى ئۆگەنگۈچىلەر، تەتقىق قىلغۇچىلار خېلى كۆپەيدى. دىۋان شۇناسلىق مەيدانغا كەلدى. مۇشۇ تەتقىقات جەريانىدا بىرىنچى نەشرىدە بىر قانچە كەمچىلكلەر بارلىقى بايقالدى. بۇنىڭ بىلەن شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى «تۈركى تىللار دىۋانى» نى قايتا نەشر قىلىش زۆرۈرلىكىنى ھىس قىلدىدە، شۇنىڭ بىلەن يەنە بىر گۇرۇپپا ئۇيۇشتۇرۇپ، تۈركى تىللار دىۋانىنىڭ يېڭى نەشرى، ئىككىنچى نەشرىنى تەييارلىدىق.

ئىككىنچى نەشرىنىڭ بىرىنچى نەشرىگە قارىغاندا پەرقى شۇكى،

بىرىنچى تىرانسپىكىيەدىكى ئوخشىماسلىقلار بىرلىككە كەلتۈرۈلدى.

ئىككىنچىسى بەزى سۆزلەملەردە مەنىسىنى بېرىپ قويغان بىز. ئەسلى ئۇيغۇرچىدا قانداق ئىكەنلىكى ئۇ ۋاقىتتا ئىزاھات تاپالمىغان ماتىرىيالدىن. كىيىنكى تەكشۈرۈش جەريانىدا دىۋاندىكى بەزى سۆزلەر ئەينەن، ھازىرمۇ شۇنداق ئىشلىتىۋاتقانلىقىنى بايقىغانلىقىمىز ئۈچۈن، شۇ سۆزلەرنىڭ يېنىغا ھازىرقى جانلىق تىلدىكى شەكىلنى بەردۇق. ئاندىن ئۇنىڭ مەنىسىنى يېشىپ قويدۇق.

ئۈچىنچىسى مەن بايان دىگەن ئىزاھلارنى بەردۇق، ئېنىقلاپ قويدۇق.

تۆتىنچىسى بەزى يەر ناملىرىغا چوڭ تۈزۈتۈش بەردۇق. مەسىلەن قورغاس توغرىسىدا ئىزاھ بەردۇق. قورغاس دىۋانىدا قوياس دەپ بېرىلگەن. قوياسقا ئىككى دەريا قويۇلدى دىگەن. ئۇلۇغ كەيگەن، كىچىك كەيگەن دەپ، ھازىر غۇلجىدە قورغاس دەرياسى بار. قورغاس دەرياسىغا چوڭ كەيگەن، كىچىك كەيگەن دەپ ئىككى دەريا قويۇلدى. بۇ مەھمۇد قەشقىرى دىگەنگە ئوخشاش، ئەمدى بۇ يەردە مەھمۇد قەشقىرى قوياس دىگەن، ھازىر قورغاس بولۇپ قالدى، نىمە ئۈچۈن ئۇنداق؟ بىزگە مەلۇم. تۈرلۈك ساياھاتچىلار، جۇغراپىيەلەر ساياھەت قىلغاندا، تارىخچىلار ساياھەت قىلغاندا، يەر ناملىرىنى ئادەم ناملىرىنى ساپ ئۆزىنىڭ تىلى كەلگىنىچە يازىدۇ. ئۆزىنىڭ تىلى كەلگەننى يازىدۇ. مەسىلەن بىر قىرغىزنى ئالايلى، قىرغىزنى يازغان بولسا ئۇنى ئورۇس سەيياھلىرى كىرگىز دەپ يازغان. پارس سەيياھلىرى كىرگىز دىگەن. ئەرەپلەردە گ بولمىغاندىن كىيىن جىرجىس دىگەن، جىرجىس. خەنزۇلارمۇ ئەرەپ ساياھەتچىلىرىدىن ئالغان جىرجىس دەپ ئالغان. جىلجىس، جىلجىس. ھازىر قىرغىزىستاننى جىرجىستان دەيدۇ. دېمەك ساياھەتچىلەرنىڭ تەلەپپۇزىمۇ بۇنىڭدا ناھايىتى زور رول ئوينايدىكەن. ئەمدى قوياس قورغاس بولۇپ كەتكەندە، بۇنى ئورۇس ساياھەتچىلىرى بۇنى قورغوس دەپ ئالغان. قورغوس دەپ ئاتىلىپ، بىزگە قورغاس بولۇپ ئۆزلەشكەن. ھازىر شۇ يەردە چوڭ كەيگەن، كىچىك كەيگەن ئىككى دەريانىڭ قويۇلۇشى خۇددى

مەھمۇد قەشقىرى ئېيتقاندەك. ھازىرقى قورغاس مەھمۇد قەشقىرى دىگەن قوياسنىڭ ئۆزى شۇ. بۇنىڭغا ئىزاھ بەردۇق. مانداق چوڭ ئىزاھلاردىن.

ئاندىن بۇ قېتىم چوڭ ئىككى توم قىلدۇق.

بىرىنچى تومغا، بىرىنچى كىتابقا مەھمۇد قەشقىرىنىڭ تۈركى تىللارنىڭ ئەسلى ئۈچ تومنى كىرگۈزدۇق. ئۈچ تومنى كىرگۈزۈپ بولۇپ، ئۇنىڭ ئايغىغا مەھمۇد قەشقىرىنىڭ نەسەبىگە دائىر تەكشۈرۈش ماتېرىياللىرىنى ئېلاۋە قىلىپ كىرگۈزۈپ قويدۇق. ئىلاۋە.

ئاندىن ئىككىنچى كىتاب قىلىپ تۈركى تىللار دىۋانىنىڭ فاختىسىنى، يەنى پۈتۈن نۇسخىنى بەردۇق. بۇ پۈتۈن نۇسخىسى بىرىنچى نەشر دە قارا بېسىلغان. ئىككىنچى نەشر دە ئەسلى بۇ رەڭلىك بولغانلىقى ئۈچۈن ئەسلى بويىچە رەڭلىك قىلىپ باستۇق. ئاندىن يەنە ئىككىنچى كىتابقا ئىندىكىسى بەردۇق. تۈركى تىللار دىۋانىدا مۇندەرىجە يوقتى. ئىككىنچى نەشرىگە مۇندەرىجە بەرگەندىن باشقا ئىندىكىسى، سۆزلەرنى تېپىش ئوڭاي بولسۇن ئۈچۈن ئىنگىلىزچىگە تەرجىمە قىلغاندا ئىنگىلىزچە تەرجىمانلار يىزىپ چىققان ئىندىكىسى بەردۇق. بۇ بىر ئاز ئىلمىراق. شۇ سۆزگە قاراپ، بۇ سۆز قايسى ستوندا، قايسى بەتتە ئىكەنلىكى ئېنىق بېرىلدى. ئاندىن بۇنىڭغا بىز يەنە قۇشۇمچە قىلغىنىمىز شۇ سۆز ماۋۇ يېڭى نەشرىنىڭ قايسى تومىنىڭ، قايسى بېتىدە، قايسى قۇردا كونا نەشرىنىڭ قايسى بېتىدە، قايسى قۇردا، ئۇلارنى ئىزاھلاپ قويدۇق. ھەر ئىككىسى ئېنىق بولسۇن ئۈچۈن.

دىمەك ئىككىنچى نەشرىنىڭ ئالاھىدىلىكى مۇشۇ. ئاندىن نەشرىيات تەرىپىدىن ئىزاھات بېرىپ قويدۇق قايتا نەشر قىلىشنىڭ زۆرۈرىيىتى، ئەھمىيىتى ھەققىدە،

دىمەك بىرىنچى نەشر بىلەن ئىككىنچى نەشر ئوتتۇرىسىدا مۇشۇنداق پەرىق بار. بۇ يىگىرمە بەش يىللىق تەتقىقاتنىڭ نەتىجىسى. مەھمۇد قەشقىرى ۋە ئۇنىڭ دىۋانى توغرىسىدىكى تەتقىقات باشلاندى مەملىكىتىمىزدە. بارغانسېرى چوڭقۇرلىشىۋاتىدۇ. ئەمما بەزى جەھەتلەردىن تېخى ياندىشىپ ئۆتتۇق، چوڭقۇر مەسلىنىڭ ئۆزىگە چۆكمىدۇق. مەسلىن بىر ئالايلىق، ئۇيغۇر تىلىدا، گىرامماتىكىدا پېئىل ئەڭ مۇرەككەپ بىر تۈر. مەھمۇد قەشقىرى پېئىلنىڭ زامانلىرى ھەققىدە پەقەت ئۆتكەن زامان، كەلگۈسى زامان، ئىككى زامان بار دەپ كۆرسەتكەن. ئۈچىنچى شەكلى مەسلىن، ھەرىكەت نامە بوپ كۆرسەتكەن. بىز زامان توغرىسىدا ھازىرغىچە ياۋروپا گىرامماتىكىلىرىنىڭ نەزىرىيەسىنى ئىشلىتىپ كىلىۋاتىمىز. ئۆتكەن زامان، ھازىرقى زامان، كەلگۈسى زامان دەپ. مەھمۇد قەشقىرىدە ھازىرقى زامان يوق. بۇنى ھازىرقى ئۇيغۇر جانلىق تىلىدا ئىسپاتلاش مۇمكىن. مەسلىن خوتەن، قەشقەرنىڭ بەزى رايونلىرىدا ھازىرقى زامان يوق. دىمەك گىرامماتىكىنىڭ مۇشۇ زامانلار توغرىسىدىكى تەتقىقاتلىرى تېخى چوڭقۇرلاشمىدى. بەزى ئالىملار ئازراق يانداشتى. تۇلۇق ئىسپاتلىغىنى يوق. ئاندىن يەنە بىرى گىرامماتىكىدا پېئىل دەرىجىلىرى، مەھمۇد قەشقىرى ئېنىق ئىشلەتكەن ئۇنى. بولدى، بولدى، قىلدى، قىلىندى، قىلىندى دىگەندەكتە. ئۆزلۈك دەرىجە، ئۆملۈك دەرىجە دىگەندەك دەرىجە

ئارىلاشتۇرۇپتىلىگەن بىزدە ھازىر دىمەك پېئىل دەرىجىلىرىنى تەتقىق قىلىش ناھايىتى مۇھىم نەرسە. ئاندىن يەنە بىرسى چوڭ گىراممىتىكىدا مۇھىم مەسىلە كىلىشلەر، كىلىش. ھازىر ئۇيغۇرلاردا ئالتە كىلىش بار دەيمىز گىراممىتىكىدا. گاهىلار سەككىز، گاهىلار يەتتە، گاهىلار ئون دەيدۇ. كىلىش قۇشۇمچىلىرى بىلەن ئورتا ئاسىيادىكى بەزى مىللەتلەر شۇغۇللىنىۋاتىدۇ. ئۇيغۇرلاردىمۇ ئانچە - مۇنچە ئالىملار بۇنىڭغا يانداشتى. ئەمما كىلىش قۇشۇمچىسى ھەققىدىكى تەتقىقات چوڭقۇرلاشمىدى. بۇنىڭغا قارىغاندا دىۋاندىن پايدىلىنىپ، بىزنىڭ ئىلمى گىراممىتىكىمىزنى يارىتىش زۆرۈر. ئەمەلى مىساللار ئارقىلىق يارىتىش زۆرۈر. چۈنكى گىراممىتىكا قانۇن دىگەن سۆز، ئۇ ئەمەلىيەتتىن كىلىدۇ. تىلنىڭ قانۇنىيەتلىرىنى ئېچىپ بېرىشتىن كىلىدۇ. دىمەك ئۇيغۇر تىلىنى گىراممىتىكا جەھەتتىن مۇكەممەلەشتۈرۈشتە، تېخىمۇ ئىلمىلاشتۇرۇشتا دىۋان بىزگە چوڭ بىر نۇتقا.

رىياسەتچى: نۆۋەتتە - 2008 يىلىنى مەھمۇد قەشقىرى تۇغۇلغانلىقىنىڭ مىڭ يىللىق خاتىرە يىلى دەپ بېكىتىپتۇ. بۇنىڭدا بىز مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئاخىرقى بېكىتىلگەن تۇغۇلغان ۋاقتىنى - 1008 يىلى دەپ جەزىملەشتۈرسەك بولامدۇ؟ بۇ توغۇرلۇق مەلۇماتلارغا قانداق ئىرىشىش مۇمكىن؟

ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى: بۇنىڭدا ھەر خىل قاراشلار بار. گاهىللىرى تەتقىقاتچى ئالىملار، مەيلى تۈركلەر بولسۇن، مەيلى گوللاندىيىلىكلەر بولسۇن، مەيلى ئالىمانلىقلار بولسۇن ئۇلاردىن بەزىلىرى مەھمۇد قەشقىرى ئېھتىمال - 1005 يىلى تۇغۇلغان بولۇشى مۇمكىن. خەلىق ئارىسىدىكى رىۋايەتلەرگە ئاساسەن 90 يېشىدا ئۆز يۇرتىغا قايتىپ 7 يىل ياشاپ مۇددەرسلىك قىلىپ، 97 يېشىدا ۋاپات بولغان، ئوپالغا دەپنە قىلىنغان دەيدۇ. بۇ دەپنە قىلىنغان ھەققىدە تالاش - تارتىش يوق. ئەمما تۇغۇلغان زامانى توغرىسىدا قاراشلار ئوخشاش ئەمەس. بەزىلەر - 1005 يىلى تۇغۇلغان دەيدۇ. بەزىلەر - 1008 تۇغۇلغان دەيدۇ. ئەزەربەيجانلىق ئالىمنىڭ كالىندار ھىسابى بويىچە - 1008 يىلى تۇغۇلغان دىگەنلىكى ئۇچۇن، بۇنى تۈركلەر شۇنى ئاساس قىلىپ، بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى پەن - مائارىپ، مەدەنىيەت تەشكىلاتىغا مەلۇم قىلغانلىقى ئۈچۈن 2008 - يىلى مەھمۇد كاشغەرىي يىلى قىلىپ بېكىتكەن. بىز بۇنى سىموۋۇل خاراكتىرىدە قۇبۇل قىلىمىز. چۈنكى بۇ مەھمۇدنىڭ ئۆزىنىڭ تۇغۇلغان يىلى ئەمەس بۇ. گاهىللىرى 1018 - يىلى تۇغۇلغان دەيدۇ. گاهىللىرى 1028 - يىلى تۇغۇلغان دەيدۇ. بىز شىنجاڭلىق تەتقىقاتچىلار 1028 - يىلى تۇغۇلغان دىگەن ئېھتىمالغا يېقىنراق قاراشتىمىز. نىمە ئۈچۈن دىگەندە بۇنى مەھمۇد قەشقىرى زامانىسىدا يۈز بەرگەن بەزى تارىخى ۋەقەلەرگە باغلاپ تەتقىق قىلىشقا توغرا كىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز دىۋاننىڭ بىرىنچى نەشرىنى ئۇيغۇر تىلىدا چىقارغان ۋاقتىمىزدا يازغان كىرىش سۆزىمىزدە، مەھمۇد قەشقىرى ئېھتىمال 11 - ئەسىرنىڭ بىرىنچى چارىگىدە قەشقەردە تۇغۇلغان، 11 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى چارىگىدە يەنە قەشقەردە ئوپالدا ۋاپات بولغان دىگەن گەپنى يازدۇق. ئېنىق يازمىدۇق، چۈنكى ئېنىق مەلۇمات يوق. چۈنكى ئۇ

زامانىنىڭ ئالىملىرىدا قانداقتۇر مۇشۇنداق بىر ئادەت باركەن. ئۆزىنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتىنى، تۇغۇلغان يۇرتى، ئاتا-ئانىسى تۇغۇلۇق ئانچە گەپ سۆز قىلمايدۇ. مەھمۇد قەشقىرىمۇ شۇنداق. شۇنىڭ ئۈچۈن 2008 - يىلى مەھمۇد كاشغەرىي يىلى دىگەننى سىموۋول خاراكتىرىدە قۇبۇل قىلىمىز. مىڭ يىل بۇرۇن تۇغۇلغانلىقى ئۈچۈنلا 1008، 1018، 1028 مۇشۇ ئۈچ يىل ئوتتۇرىسىدا ئىختىلاپ بار. ئەمما ۋاپات بولغان يىلى 1105 - يىلى 97 يېشىدا ۋاپات بولغان. يۇرتىغا قايتىپ كىلىپ يەتتە يىل مۇددەتلىك قىلغان. شۇنىڭ ئوپاللىقلار ئۈچۈن ئۇ ئادەمنى ھەزىرتى موللام دەپ ئاتىغان. يەنە كىلىپ مەھمۇد ئىسمى بىلەن ئەمەس شەمسىدىن ئىسمى بىلەن ياشىغان. چۈنكى گەرچە مەھمۇد قەشقىرى قايتىپ كەلگەندە پادىشاھلارغا ئۇنىڭغا دۈشمەنلىك بىلەن قارىمىسىمۇ، ئەتىھاللىق قارىشى بۇلاردا ئۇرۇق سۈرۈشتۈرۈش بار، ئاداۋەت ساقلاش بار دىگەن ئوي بىلەن، ئىككىنچىدىن پۈتۈن ئۆمرىنى ئىلىم-مەرىپەتكە بېغىشلىغانلىقى ئۈچۈن شەمسىدىن يەنى دىننىڭ قۇياشى دىگەن ئىسمىنى قوللانغان. دىمەك مەھمۇد قەشقىرىنىڭ بۇ تۇغۇلغان، ئۆلگەن يىلى توغرىسىدىكى ۋەقەلەر، زامان-زامانلار مۇشۇ مەھمۇد قەشقىرىنىڭ «تۈركى تىللار دىۋانى» دا يېزىلغان ئاساسلار دەلىللەيدۇ.

مەسىلەن، مەن مەھمۇد قەشقىرىنىڭ نەسەبى ۋە ياشىغان زامانى توغرىسىدا دىگەن ئەسىرىمدە مۇنداق ئىككى مەسىلىنى يۇرۇتقان مەن، بىرى ئائىلىۋى نەسەپ، ئىككىنچى ياشىغان زامانى. ياشىغان زامانى توغرىسىدا بۇ كىتاپنى بىرىنچى تومىدا مەھمۇد قەشقىرى ئېنىق دەيدۇ، تارىخى كىتاپ، تەزكىرىلەردە بايان قىلىنىشىچە، مۇسا بۇغراخاننىڭ ئەلى تۇغراخان، يەنە ئۇبۇل ھەسەنخان، بۇنىڭ ئوغلى ناسىر ئېلى، ئۇنىڭ ئوغلى مۇھەممەت ئارىسلانخان ئەلرازى، بۇنىڭ ئوغلى يۈسۈپ قەدىرخان دەيدۇ. ئەرەپ تارىخچىلىرىدىن بەلھەقى ۋە ئىبنۇل ئەسلىنىڭ بەرگەن مەلۇماتىغا قارىغاندا يۈسۈپ قەدىرخاننىڭ سۇلايمان، مۇھەممەد، مەھمۇد دىگەن ئۈچ ئوغلى بولۇپ خانلىق تەختكە ۋارىسلىق قىلغان. ئەمما ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مۇجادىل بولۇپ تۇرغان مۇھەممەت بۇغراخان شاھزادە ۋاقتىكى ئىسمى يالغان تېكىم، يالغان پىل دىگەن سۆز. مەھمۇد بىننى ھۈسەيىن بىننى مۇھەممەد دىيىلگەن سۆزدىكى مۇھەممەد ئالىمنىڭ چوڭ ئاتىسى ياكى بوۋىسى، مۇھەممەت بۇغراخاننىڭمۇ ئۈچ ئوغلى بولغان. ھۈسەيىن، ئۆمەر، ئىبراھىم. دىمەك ھۈسەيىن مەھمۇدنىڭ ئاتىسى.

ئەمدى مەھمۇد قەشقىرى تۈركى تىللار لۇغىتىنى يازغان ۋاقتى ھەققىدە دىۋاندا ئېنىق يازىدۇ. بىرىنچى تومىدا تۈركى مۇچەل يىللىرى ھەققىدە ئىزاھات بەرگەندە مۇنداق يازغان. مەھمۇد ئېيتىدۇكى بۇ كىتاپنى يازغان يىلىمىز 466- يىلىنىڭ مۇھەررەم ئېيىدا يىلان يىلى كىرگەندى. بۇ يىل ئۆتۈپ 467- يىلىغا قەدەم قويغاندا ئات يىلى كىرىدۇ. بۇ سۆزگە قارىغاندا ئالىم دىۋانى 466- يىلدىن ئىلگىررەك يازغان بولۇشى مۇمكىن. بۇ- 1048، 1050 يىلىغا توغرا كىلىدۇ. دىۋاننى يېزىپ ئىككى يۈز يىلدىن كېيىن، مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئۆز قەلىمى بىلەن يازغان نۇسخىدىن ئەينەن كۆچۈرگەن بەسىرەلىك، يەنى

كېيىن ساۋادا ياشىغان مۇھەممەد بىنى ئەبۇبەكرى دىگەن ئادەم كۆچۈرۈش جەريانىدا مۇنداق يىزىپ قويغان. مەھمۇد قەشقىرى ئۆز قولى بىلەن يازغان نۇسخىنىڭ ئاخىرقى جۈملىسىنى بۇ يەرگە ئۆز ئەينى بويىچە كۆچۈرۈپ كەتكەن. كىتابنى 464- يىلى جۇمھۇر مەتبۇئاتى ئۆزىنىڭ باشلىرىدا يىزىشقا كىرىشكەن ئىدىم. تۆت قېتىم قايتا يىزىپ، تۈزۈتۈپ، تەھرىرلەپ- 66 يىلى جاماۋىدىل ئاخىرنىڭ 10- كۈنى تۈگەتتىم دەپ يازىدۇ. ئاندىن ئاپتور ئۆزىگە نىگۈچىلەر قىزىققۇچىلارنىڭ كېرەكلىك سۆزلەرنى ئاسان تېپىشى ئۈچۈن، بىر نەچچە يىل مۇشەققەت چىكىپ، سۆزلەرنى جايى- جايغا قويۇم دەپ ئىزاھ بەرگەن. بۇنىڭغا قارىغاندا مۇئەللىپ بۇ كىتابنى ھىجرىيە يىلى ھىسابى بويىچە

- 464 يىلىدىن ئىلگىرىگە تۈزۈشكە كىرىشكەن. ھىجرىيە 466- يىلى بىرىنچى ئورگىنالىنى تۈگەتكەن. چۈنكى مۇئەللىم يەنە كىتابنىڭ ئۈچىنچى تومىدا تۈرۈك مۇچەل يىللىرىدىن (ناك) لەھەڭ، ئەجدىرها (يىلىغا ئىزاھ بەرگەندە بۇ كىتابنى يازغان ۋاقتىمىز 469- يىلى ناك يىلىدۇر، دەپ ئېنىق يازغان. دىمەك 466- يىلى بىرىنچى ئورگىنالىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، يەنە بىر نەچچە يىل مۇشەققەت چىكىپ، قايتا- قايتا تۈزۈتۈپ، تەھرىرلەپ چىققان. ئەمدى بەزى بىر تارىخى ۋەقەلەرنىڭ قەيىت قىلىشىغا قارىغاندا مەھمۇد قەشقىرىنىڭ يازغان زامانلىرىنىما ئانچە- مۇنچە ئېنىقلاشقا توغرا كىلىدۇ. 2004- يىلى تۈركىيەدە دىۋاننىڭ يىزىلغىنى خاتىرىلەپ پائالىيەت ئۆتكۈزۈلگەن. بۇ پائالىيەتتە تۈركىيە تەتقىقاتچىلىرى 930- يىلىدا تۈرۈك ئۇيغۇرلىقىنىڭ مەدەنىيىتىنىڭ، ئانىيىتىنىڭ، يەنى ئابىدە خاراكتىرلىك ئەسىرى دەپ، دىۋان يىزىلغانلىقىنىڭ 930 يىللىقىنى خاتىرىلىگەن. بۇ مۇناسىۋەت بىلەن بىر قانچە ئالەم بىلىمە ئەپۇقى ژورنىلىدا ئىلمى ماقالە ئېلان قىلغان. بۇنىڭدا دىۋان يىزىلغان ۋاقتى دەپ ھىجرىيە 466- يىلىنى ئاساس قىلغان، بۇ ۋاقت مىلادىيە 1074، 1075- يىلىغا توغرا كىلىدۇ. ئەمدى بايامقى 469- يىلىنى ئاساس قىلىدىغان بولساق- 1077، 1078 يىلىغا توغرا كىلىدۇ. دىمەك مەھمۇد قەشقىرى ئونبەش يىل، يىگىرمە يىللاپ، يۇرت ئارىلاپ، باغدادقا بېرىپ، باغدادتا تۇرغۇن بۇلۇپ، ئۇ يەردە يەنە ئون نەچچە يىل ئىلىم ئىزلىگەن. كىتابنى قانداق يىزىش توغرىسىدا تۈرۈك مۇتائالى ئېلىپ بارغان. تۈرۈك ماتېرىياللارنى كۆرگەن. بۇنىڭغىمۇ يەنە ئون، ئونبەش يىللار سەرپ قىلغان. مۇشۇنى ھىساپ قىلغان ۋاقتىدا، مەھمۇد قەشقىرى تەخمىنەن ئاتمىش ياشلارغا بېرىپ قالغان ۋاقتىدا بۇ كىتابنى يىزىپ بولغان دىگەن سۆز، دىمەك- 1077، 1078 يىللىرى. شۇنداق بولغاندا، مەھمۇد قەشقىرى بىز بايا دىگەندەك 11- ئەسىرنىڭ 1- چارىكىدە يىگىرمە سەككىزىنچى ياكى ئوتتۇزىنچى يىللىرى تۇغۇلغان دىگەن پەرەزگە يېقىن كىلىدۇ. دىمەك مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ياشىغان زامانى مۇشۇنداق.

رىياسەتچى : بىز ئۇيغۇرلار، بولۇپمۇ ئۇيغۇر ياشلىرى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئىش - پائالىيەتلىرىدىن قانداق ئۆرنەكلەرنى ئېلىشىمىز كېرەك؟

ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى : بىرىنچى، مەھمۇد قەشقىرىدىن ئەمەلىيەتكە چۇڭقۇر چۆكۈشنى ئۆگىنىمىز. ئىشنى ئەمەلىيەتتىن باشلىغانلىقىنى ئۆگىنىمىز. ئۇ مەن بايا دىگەندەك، فەرەڭدىن تارتىپ يابارقىغىچە، پۈتۈن ئادەمات ياشايدىغان يەرلەرنى ئارىلاپ چىققان. ئۆزى بارالمىغان يەرنى كىشىلەردىن ئاڭلىغاننى يازغان. ئەمەلىيەتتىن ھەقىقەتنى ئىزدىگەن. دىمەك مەھمۇد قەشقىرىدىن ئۆگەنگەندە، ئۇنىڭ ئىلىم-ئىرىپانغا ئۆزىنى بېغىشلاش روھىنى، ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەش روھىنى ئۆگىنىمىز. ئۇچىنچىدىن مەھمۇد قەشقىرىگە ئوخشاش چىداملىق، بىر ئىشكە ناھايىتى قېتىرقىنىپ، بېرىلىش روھىدىن ئۆگىنىمىز، ئويلاپ كۆرەيلى، ئۆزىنىڭ بارلىق خانزادىلىق، راھەت-پاراغەتلىك تۇرمۇشىدىن ۋاز كېچىپ، بىر ئالىيجاناپ روھ. ھازىر بازار ئىگىلىكىنى تەھلىقلاۋاتىمىز. بازار ئىگىلىكى دىگەندە ھەممە ئادەم پۇلنى ئاساس قىلىۋاتىدۇ. خەلىقنى بىر تەمسىل بار. پۇلنىڭ بىر ئۇچى يۈرەكتە، بىر ئۇچى بىلەكتە. ئاندىن گاھىلار بەز بولمىسا مۇشۇك ئاپتاپقا چىقمايدۇ دەيدۇ. دىمەك ھازىر پۇلپەرەسلىك بىرىنچى ئورۇندا تۇرۇپ قالدۇ. مەھمۇد قەشقىرىدە بۇ روھ يوق. خەلىق روھى بار. خەلىقنىڭ تىلىنى ئەينەن يىزىپ قالدۇرۇپ روھى بار. راسچىللىق روھى بار. دىمەك مەھمۇد قەشقىرىدىن راسچىللىقنى ئۆگىنىمىز. ئاندىن يەنە بىرى قېتىرقىنىپ ئىزدىنىش روھىدىن ئۆگىنىمىز. جاپاغا چىداش روھىدىن ئۆگىنىمىز. مەن بايا ئېيتتىم، ئۇ ۋاقىتتا پويىز، ئايروپىلان، ماشىنا يوق، ئات-ئۇلغا تەكشۈرگەن. مۇشۇ جاپاغا چىداش روھىدىن ئۆگىنىش كېرەك. بىزنىڭ ياشلىرىمىزدا ھازىر راھەتپەرەسلىك باش كۆتۈرۋاتىدۇ. تۇرمۇش-مەھىيەت ياخشىلانغانسىرى ئادەم ياخشى ياشاشنى زۆرۈر بىلىدۇ. دەرۋەقە پارتىيىمىز مۇھاللىق جەمئىيەت قۇرىمىز دەپ تەشۋىق قىلىۋاتىدۇ. شۇنچە ئىشلەۋاتىمىز، ياخشى ياشاش كېرەك. ياخشى كىيىنىش، ياخشى يېيىش كېرەك. بۇ تۇرمۇشنىڭ زۆرۈرىيىتى، ئەمما جاپاغا چىداشنى ئۇنتۇپ قالماسلىق كېرەك. چۈنكى خەلىق ماقالىلىرىدا ئېيتىدۇ. ھازىر ئىسراپچىلىق ئەۋج ئېلىپ كەتتى. ئىسراپچىلىق نەدە دىسىمۇ خەلىق ماقالىلىرىدا ئېيتىدۇ. پىشانىدىن تەر ئاقمىغان يەردە دەپ. بۇنى رېستورانغا كىرسىڭىز دەرھال بايقايسىز. دىمەك مەھمۇت قەشقىرىنىڭ تىجەشلىك بولۇش روھىدىن ئۆگىنىمىز. ئىقتىسادچانلىقنى ئۆگىنىمىز. مەھمۇد قەشقىرىدىن يەنە بىر ئۆگىنىدىغان يېرىمىز كۆپ تىللىق بولۇشنى ئۆگىنىمىز. مەھمۇد قەشقىرى ئۆزىنىڭ ئانا تىلىنى پىششىق بىلگەندىن باشقا ئەرەپ تىلىنى، ئەرەپ ئالىملىرىدىنمۇ ئارتۇق بىلگەن. ھەتتا بەزى سۆزلەرنى ئىزاھلاش ئۈچۈن ئەرەپ تىلىدا يوق سۆزلەرنى ئىجاد قىلغان. بولۇپمۇ گىرامماتىكا ئاتالغۇلاردا. دىمەك ئەرەپ تىلىنىمۇ ياخشى ئۆگەنگەن. ئويلاپ باقايلى، بىر تىل بىلەن ياكى ئۆزىنىڭ تىلى بىلەن ئىلىم-مەرىپەتنىڭ چوققىسىغا چىققان دۇنيادا بىرەر ئادەم بارمۇ؟ يوق، مىسال كەلتۈرەلمەيسىز. ئۇ چوقۇم ئۆز ئانا تىلىدىن باشقا بىر تىلنى چوقۇم ئىگىلەش كېرەك. مەسىلەن ھەزرىتى ناۋائىمۇ ئۆز تىلىدىن باشقا ئەرەپ، پارىس تىلىنى ياخشى بىلگەن. لوتپى، سەككاكىيلارمۇ شۇنداق. ھازىرقى كۈندە قوش تىللىق بولۇشنىڭ بىر تەرەپىنلا تەشۋىق

قىلماي، ئىككى تەرەپلىك، يەنى ئۆز تىلىنى، ئۆزگە تىلىنىمۇ پىششىق ئۆگىنىش، مۇشۇنى نەزەردە تۇتۇپ تەشۋىق قىلىش كېرەك. بۇ تېخىمۇ مەرىپەتلىك بولۇشنىڭ، مىللەتنىڭ تېخىمۇ روناق تېپىشىنىڭ بىر ئامىلى. ئەمما يەنە بىر نەرسىنى ئەسكەرتىپ قۇيۇش كېرەك، ئۇيغۇر تىلى ھازىر بارغانسېرى تەرەققى قىلىۋاتىدۇ، بېيىۋاتىدۇ، مەزمۇن جەھەتتىن بېيىۋاتىدۇ. بۇنىڭغا ئىسلاھات ئىشكىنى ئېچىۋېتىش سەۋەپ بولدى. چۈنكى بىز ئىسلاھات ئىشكىنى ئېچىۋېتىش نەتىجىسىدە بىر مۇنچە يېڭىلىقلارنى قۇبۇل قىلدۇق. شۇ يېڭىلىقلارنى تىلدا ئىپادىلەش كېرەك. تىلدا ئىپادىلەش ئۈچۈن ئۇنىڭ مەزمۇنىنى ئىپادىلەيدىغان سۆزلەرنى تاللاش كېرەك. مانا بۇ جەھەتتىن تىلىمىزدا يېڭى ئوقۇملار پەيدا بولۇۋاتىدۇ. بۇ يېڭى ئوقۇملار ئالدى بىلەن ئۇيغۇر تىلىدىكى مەۋجۇد ماتېرىياللاردىن پايدىلىنىپ ئىشلىنىۋاتىدۇ. شۇنىڭغا ئېيتىمىز ئۇيغۇر تىلى بارغانسېرى تەرەققى قىلىۋاتىدۇ، بېيىۋاتىدۇ دەپ. ھىچقاچان تەنەزۇلغا، يوقىلىشقا يۈز تۇتقۇنى يوق. بۇ مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى سوتسىيالىزىم شارائىتىدا مىللەتلەرنىڭ تەرەققى قىلىش شارائىتى مىللەتلەرنىڭ تەرەققى قىلىش، روناق تېپىش شارائىتى. گۈللىنىش شارائىتى. ھازىر پارتىيە تەكىتلەۋاتقان مىللەتلەرنىڭ مۇناسىۋىتى ئىتتىپاقلىق، باراۋەرلىك، ھەمكارلىق. بۇ ئۈچى بىر-بىرىگە چەمبەرچەس باغلانغان. باراۋەرلىك ناھايىتى مۇھىم. باراۋەرلىك بولغاندىمۇ ئىتتىپاقلىق مەيدانغا كىلىدۇ. ئىتتىپاق مەيدانغا كەلگەندىلا ئاندىن ھەمكارلىق بولىدۇ. ئۇ ۋاقىتتا يۇرت، مىللەت تەرەققى قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ھازىر پارتىيە بەلگىلىگەن مىللى مۇناسىۋەتمۇ ناھايىتى بىزنىڭ ئىشكىنى ئېچىۋېتىش، ئىسلاھات ئىھتىياجىغا ناھايىتى مۇۋاپىق كىلىدۇ دەپ ئويلايمەن. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز مەھمۇد قەشقىرىدىن ئۆگەنگەندە، يادلىغاندا، ئۇنىڭ نادىر ئەمگەكلىرىگە ۋارىسلىق قىلغاندا مۇشۇ زامانغا باپ ئىلگىرلەش ئۈچۈن، پارتىيە يارىتىپ بەرگەن ئىمكانىيەتتىن كەڭرەك پايدىلىنىشىمىز كېرەك.

رىياسەتچى : ئىمىن تۇرسۇن ئاكا،

ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى : خوش.

رىياسەتچى : سىلنىڭ مەھمۇد قەشقىرى ۋە ئۇنىڭ تۈركى تىللار دىۋانى ناملىق ئەسىرى توغرىسىدا بىزگە تەپسىلى چۈشەنچە بەرگەنلىكىڭىزگە كۆپتىن كۆپ رەھمەت ئېيتىمەن. شۇنداقلا بىزنىڭ گۈلپۇرەك خەلىقئارا سودا چەكلىك شىركىتى تەمىنلىگەن بىر يۈرۈش ساغلاملىق مەھسۇلاتلىرى بار ئىدى. بۇنى كۆڭۈل سۈۋىسى سۈپىتىدە سوۋغا قىلىمىز.

32- «تۈركى تىللاردىن» دىكى مەنبەلەردىن

ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى دېھقانچىلىق -

مەدەنىيەتكە نەزەر

ياسىنجان كەنجى تارخان

يىراق قەدىمدە دەۋىرلەردە ئىنسانلار ئوۋ ئوۋلاپ ، ياۋا مېۋىلەرنى تېرىپ يەپ ، ياۋا ئۆسۈملۈكلەرنىڭ ئۇرۇقلىرىنى ئوزۇقلۇق قىلىش جەريانىدا ، بەزى ياۋا مېۋە ئۆسۈملۈكلىرى ئۇرۇقلىرىنىڭ ئۆسۈپ چىقىدىغانلىقىنى بايقىغان . بۇ خىل بايقاشلار ئارقىلىق دەسلەپكى (ئىپتىدائىي) دېھقانچىلىق مەيدانغا كەلگەن . شۇ جۈملىدىن ھەر قانداق بىر مىللەت ، قەۋم ۋە خەلىقلەرنىڭ مىللەت بولۇپ شەكىللىنىش جەريانىدا ياراتقان ئۆزىگە خاس ئىگىلىك شەكلى ۋە مەدەنىيەت قاتلىمى بولىدۇ . بۇ خىل مەدەنىيەت ھادىسىسى ئۇلار ياشىغان جۇغراپىيىلىك مۇھىت ، شارائىت ، ئۇلار شۇغۇللانغان كەسپ بىلەن چەمبەرچەس باغلانغان . جۈملىدىن ئۇيغۇرلارمۇ قەدىمدىن تارتىپ كۆچمەن چارۋىچىلىق ، دېھقانچىلىق ، باغۋەنچىلىك ، ئوۋچىلىق مەدەنىيىتىنى يارىتىش جەريانىدا ئۆزگىچە مۇكەممەل دېھقانچىلىق مەدەنىيەت سېستىمىسىنى ياراتقان ۋە مۇكەممەللەشتۈرگەن . يېقىنقى يىللاردىن بىرى ئاپتونۇم رايونىمىزنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىن بايقالغان تۈرلۈك دېھقانچىلىق ئىشلەپچىقىرىش سايمانلىرى ، دېھقانچىلىق زىرائەت ئەۋرىشىكلىرى ۋە يىزا ئىگىلىك ئارخېئولوگىيىسىگە ئائىت پاكىتلار قەدىمكى زاماندىكى ئەجدادلىرىمىزنىڭ دېھقانچىلىق - باغۋەنچىلىك ئىگىلىكى ، مەدەنىيىتى توغرىسىدىكى تونىشىمىزنى تېخىمۇ بېيىتتى . بۇ ئارخېئولوگىيىلىك ماتىرىياللار يۇرتىمىزنىڭ قەدىمكى زامان دېھقانچىلىق تارىخىنى تەتقىق قىلىشىمىزغا پۇختا ئاساس سالدى . شۇڭا ھازىرچە بار بولغان ماتىرىياللارغا ئاساسلىنىپ بىر قىسىم ئېلىمىز ۋە چەتئەل ئالىملىرى « تەخمىنەن بۇنىڭدىن 4000 - 5000 يىللار بۇرۇنقى ۋاقىتتا ، تىيانشان تاغلىرىنىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىي ئېتەكلىرىدىن تاكى قاراقۇرۇم ، كوئىنلۇن تاغلىرىنىڭ شىمالىي ئېتەكلىرىگىچە بولغان كەڭ رايون دائىرىسىدىكى تاغ يامزاللىرى ، جىلغا تۆپىلىكلىرى ، دەريا ۋادىلىرىدىكى مۇنبەت يەرلەردە

دېھقانچىلىق ئىشلەپچىقىرىش ئىگىلىكى ۋۇجۇدقا كەلگەن»^① دىگەن يەكۈنگە كەلگەن . بۇ مۇنبەت تۇپراقتا ياشاپ ، ئۆزلىكىسىز پائالىيەت بىلەن شوغۇللانغان ئەجدادلىرىمىز قەدىمقى يىپەك يولى مەدەنىيىتىنى يارىتىش ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇش جەريانىدا شەرق - غەرب مەدەنىيىتىنىڭ ئىسسىق جەۋھەرلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ ئۆزگىچە مەدەنىيەت جۇغلانمىلىرى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ مەدەنىيەت ، سەنئەت ، ئىقتىساد ، سودا ، سىياسى ، تاشقى ئالاقە قاتارلىق جەھەتلەردە ئۆچمەس - تۇگمەس تۆھپىلەرنى ، تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش قىممىتىگە ئىگە مول مەدەنىيەت قاتلىمىنى ياراتقان . نوۋەتتە ئۇيغۇرلارنىڭ دېھقانچىلىق (تېرىم) مەدەنىيىتىگە قايسى چاغلاردىن تارتىپ قەدەم قويغانلىقىغا ئائىت ھەر خىل كۆز قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويۇلۇپ كەلمەكتە . شۇنداقىمۇ زور بىر قىسىم ئالىملار بىر قىسىم تارىخىي مەنبەلەر ۋە رايۇنىمىزدىن بايقالغان بىر تۈركۈم ئارخېئولوگىيىلىك بۇيۇملارغا ئاساسلىنىپ مەركىزىي ئاسىيا رايونىدا ياشاپ ئۆتكەن ئۇيغۇر قاتارلىق قەدىمكى خەلقلەرنىڭ مىلادىدىن ئىلگىرىكى 2-3 مىڭ يىللار بۇرۇن دېھقانچىلىق (تېرىم) مەدەنىيىتىگە قەدەم قويغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ بولدى . شىنجاڭنىڭ جۇملىدىن ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمقى زامان دېھقانچىلىق مەدەنىيىتىنى ئەتراپلىق ئىگىلەش ۋە چۈشىنىشتە ، ھەر قايسى جايلاردىن تېپىلغان ئارخېئولوگىيىلىك تەكشۈرۈشتىن باشقا يەنە ئەجدادلىرىمىز قالدۇرۇپ كەتكەن مول يازما ماتېرىياللارنىمۇ ئېنچىكىلىك بىلەن تەھلىل قىلىشىمىز كېرەك . 11 - ئەسىردە ياشاپ ئۆتكەن ئۇلۇغ ئالىم ، تىلشۇناس ئۇيغۇر قاتارلىق تۈركىي مىللەتلەرنىڭ پەخىرلىك ئوغلانى مەھمۇد كاشغەرى ئۆز قولى بىلەن ئەسىردە يېزىپ قالدۇرغان بۇيۇك ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» غا قارايدىغان بولساق «دىۋان» دا قەدىمقى ئۇيغۇرلارنىڭ دېھقانچىلىق - باغۋەنچىلىك ئادەتلىرى ، مەدەنىيىتىگە ئائىت زور قىممەتلىك ئۇچۇرلارنى ئۇچىرتىمىز. بىز ئالىمنىڭ «دىۋان» دىكى مەنبەلەرنى ئېنچىكىلىك بىلەن كۆزىتىپ مۇھاكىمە قىلىدىغان بولساق ئەجدادلىرىمىزنىڭ قاراخانىيلار سۇلالىسى قۇرۇلۇشتىن خېلىلا بۇرۇن دېھقانچىلىق - باغۋەنچىلىك ناھايىتى زور دەرىجىدە تەرەققىي قىلىپ ، خەلقىمىز ئۆزىگە ئېھتىياجلىق بولغان دېھقانچىلىق مەھسۇلاتلىرىنى تېرىش جەريانىدا مول مۇكەممەللەشكەن دېھقانچىلىق مەدەنىيىتىنى ياراتقانلىقىنى بېلىۋالالايمىز .

بىز، مەھمۇد كاشغەرى ئۆزى يېزىپ قالدۇرغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا قەدىمقى ئۇيغۇرلارنىڭ دېھقانچىلىق - باغۋەنچىلىق ئادەتلىرىگە ئائىت 100 گە يېقىن سۆزلەملەرنى ئۇچىرتىمىز. بۇ سۆزلەملەرنى ئېنچىكىلىك بىلەن تەھلىل قىلىپ مۇھاكىمە قىلىدىغان بولساق . ئەقىللىق ئەجدادلىرىمىزنىڭ قاراخانىيلار خاندانلىقى قۇرۇلۇشتىن خېلى ئىلگىرى يالغۇز تىرىقچىلىق بىلەنلا شوغۇللىنىپ قالماي يەنە مول دېھقانچىلىق مەدەنىيىتىنى ياراتقانلىقىنى بېلىۋالالايمىز . مەن تۆۋەندە «دىۋان» دىكى دېھقانچىلىق - باغۋەنچىلىققا ئائىت مەنبەلەرنى مۇھاكىمە قىلىش ئاساسىدا قەدىمقى

ئۇيغۇرلارنىڭ دېھقانچىلىق - باغۋەنچىلىك مەدەنىيىتى توغرىسىدا قىسقىچە توختىلىپ ئۆتمەن.

تۈركىي مىللەتلەر ئىچىدە، ئۇيغۇرلار ئەڭ بۇرۇن شەھەرلىشىپ ، ئوۋچىلىق ، چارۋىچىلىقتىن تەدبىرىجى دېھقانچىلىق ، قول ھۈنەرۋەنچىلىك كەسىپىگە يۈزلەنگەن ۋە ئىپتىدائىي تېرىقچىلىقتىن تەدبىرىجى ھالدا ئۆزىگە خاس ئولتۇراقلاشقان دېھقانچىلىق ئىگىلىكىنى بەرپا قىلغانلىقىنى پۈتۈن دۇنيا ئېتىراپ قىلىپ كەلمەكتە. ئۇلار ئاساسلىق دېھقانچىلىق زىرائەتلىرىدىن ، ئارپا (1 - توم 167 - بەت). بۇغداي (1 - توم 209 - بەت). چۈزگۈن قوناق (1 - توم 499 - بەت). زاراڭزا (1 - توم 587 - بەت). كېۋەز (1 - توم 659 - بەت). تۇتۇرقان - گۈرۈچ (1 - توم 675 - بەت). زىغىر (3 - توم 29 - بەت). تېرىق . سۆك (3 - توم 317 - بەت). قىچا (3 - توم 327 - بەت) ... قاتارلىق زىرائەتلەرنى ، ئۇزۇم ، ياڭاق (3 - توم 67 - 69 بەت) . شاپتۇل (3 - توم 199 - بەت . 3 - توم 212 - بەت). نان جىگدە (3 - توم 202 - بەت) . قوغۇن (1 - توم 656 - بەت). تاۋۇز (1 - توم 525 - بەت) ... قاتارلىق مېۋىلەرنى ، چامغور (1 - توم 597 - بەت) . پىياز (1 - توم 641 - بەت) . سارمۇساق - سامساق (1 - توم 683 - بەت) . سىيادان (3 - توم 327 - بەت) بېدە (3 - توم 512 - بەت . 3 - توم 589 - بەت) . تەرخەمەك (1 - توم 525 - بەت) ... قاتارلىق كۆكتات ، ئوتياشلارنى ئۆستۈرۈپ ئۆزلىرىنىڭ ئىستىمال ئېھتىياجىنى قاندۇرۇپ كەلگەن. ئۇلار بۇ جەرياندا مۇكەممەل دېھقانچىلىق مەدەنىيەت ھالقىسىنى شەكىللەندۈرگەن. بىز ئۇيغۇرلارنىڭ بۇغداي تېرىپ تېرىقچىلىق قىلىش ئادىتىگە قارايدىغان بولساق: بۇغداي تېرىش ، ئوما ئورۇش ، خامان تېپىش دېھقانچىلىق مەدەنىيىتىگە قەدەم قويغان يىراق قەدىمكى ئەجداتلىرىمىزنىڭ ئېسىل ئىشلەپچىقىرىش شەكلى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىپتىدائىي ئىغى ۋە ئىگىلىك شەكلى ۋە ئۇزاق يىللىق تەجرىبىلىرى داۋامىدا شەكىللەندۈرگەن ئادىتى بويىچە . دېھقانچىلىق پەيتىنىڭ يېتىپ كېلىشى بىلەن 12 موچەل بويىچە ۋە ياكى ھاۋارايى ئۆزگىرىشىگە قاراپ كېلەر يىلى قۇرغاقچىلىق ياكى ھۆلچىلىك بولىدىغانلىقىنى مۆلچەرلەپ ، قايسى خىل زىرائەتلەرنى تېرىشنىڭ مۇۋاپىق بولىدىغانلىقى ئويلىشىپ بولغاندىن كېيىن ، ئوسا قىلىش ئۈچۈن ئۆز ئېتىزلىرىغا ئىشلەپ قىر ياساپ ، ئېتىز ياسايدۇ (1 - توم 396 - بەت) . ئەگەر قۇرغاقچىلىق يۈز بېرىش ئېھتىمالى بولسا پۈتۈن يۇرت خەلقى ئۇلۇغ مازار ، قەدىمكى جاي ياكى يۇرتىغا سۇ كېلىدىغان ئېلىش (دىۋان ، 1 - توم 84 - بەت) بېشىغا چىقىپ كونا ئادەت بويىچە قوي ئۆلتۈرۈپ ، قان ئېقىتىپ ، ياغ پۇرىتىدۇ ، سۇ تىلەپ دۇئا - تەكبىر ئوقۇيدۇ. بۇنداق قىلغاندا ھۆل - يېغىن بولىدۇ دەپ قارايدۇ. بۇ «زاراخەتمە» دەپ ئاتىلىدۇ. كېيىن جامائەت بىر يەرگە جەم بولۇپ دېھقانچىلىق رىساللىرىنى ئوقۇپ دېھقانچىلىق قائىدىلىرى ، ئېتىز - ئېپىق ئىشلىرىدا رىئايە قىلىدىغان ئىشلار ، بەدەننى پاك تۇتۇش ، ئەۋلىيالارنى سېغىنىش ، ئېتىقادنى پاك قىلىش ، ئاللاھنى ياد ئېتىش ، ئۇرۇقنى ئوڭ قول بىلەن سېلىش ، خاپىلىق ۋە ئاچچىقلىنىشتىن ھەزەر

ئەيلەش، كەڭ قورساق بولۇش، دېھقانچىلىق سايمانلىرىنى ئاسراش، ئۆشە - زاكات ئايرىش، يالغۇز بۇغدايلا تېرىماي ھەر خىل زىرائەتلەرنى تېرىش توغرىسىدا ئۆزئارا تەجرىبە ئالماشتۇرۇپ، ئۆزئارا ياردەملىشىپ تېرىقچىلىق قىلىش، يېتىم - يېسىر، تۇل خوتۇن، ئاجىزلارنىڭ تېرىقچىلىقىنى ئورتاق قىلىشىپ بېرىش توغرىسىدا تەشۋىق قىلىش ۋە مەسلىھەتلىشىدۇ. ئۇلار ئېتىزلىرىغا نۆۋەت (3 - توم 198 - بەت) بىلەن سۇ قۇيۇپ بولغاندىن كېيىن، ئوسا ۋاقتى كەلگەندە ئېتىزلىرىنى گۆڭ، قىغ (3 - توم 497 - بەت) بىلەن ئوغۇتلاپ تېرىقچىلىق قىلىشقا باشلايدۇ. ئۇلار «ساپان ۋاقتىدا بولسا، خامان ۋاقتىدا جاڭجال بولماس» (1 - توم 523 - بەت. 2 - توم 307 - بەت. 3 - توم 569 - بەت) دەپ قارىغاچقا ئات، ئېشەك، كالا قاتارلىق ھايۋانلارنى ئۆز ئارا بويۇنتۇرۇق (3 - توم 247 - بەت) بىلەن قېتىپ ساپان (3 - توم 468 - بەت) ياكى بوغۇس (1 - توم 333 - بەت) بىلەن يەرنى ۋاقتىدا ئاغدۇرىدۇ. يوغان چالمىلارنى چوقۇپ يەرگە ئۇرۇق (1 - توم 203 - بەت) سالدۇ، سۆرەم سېلىپ (3 - توم 412 - بەت. 3 - توم 592 - بەت. 3 - توم 89 - بەت) ئېتىز يۈزىنى تۈزەپ (2 - توم 10 - بەت) قويدۇ. ئۇچار قۇشلارنىڭ ئۇرۇقلارنى يەۋالماسلىقى ئۈچۈن ۋە كۆز تەگمىسۇن دەپ ئېتىز بېشىغا قارانچۇق (1 - توم 184 - بەت. 2 - توم 145 - بەت. 2 - توم 422 - بەت) ياساپ قويدۇ. بۇغداي مايسىسى ئۈنگەندىن كېيىن چالا ئۈنگەن جايلارغا تولۇقلاپ ئۇرۇق سالدۇ. مايسا پۈتۈنلەي ئۈنۈپ بولغاندىن كېيىن بۇغداي مايسىلىرىنىڭ قىشتىن توغماي، ئۇرۇق بىخلىرىنىڭ ساغلام چىقىشى ئۈچۈن كەچكۈزنىڭ سۈيىنى ئېتىزغا باشلاپ كانجا قىلىدۇ. (ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىغا قاراپ يازغى بۇغداي ياكى كۈزگى بۇغداي تېرىدۇ. يازغى بۇغداي ئەتىياز كەلگەندە يۇقىرىقى ئۇسۇل بويىچە تېرىلىدۇ) باھار كېلىشى بىلەن ئۇيغۇرلار ئېتىز ئارىلاپ ئۆز بۇغداي مايسىلىرىنىڭ ئۆسۈش ئەھۋالىغا دىققەت قىلىدۇ. ناۋادا زىيانداش پىت (1 - توم 420 - بەت) ۋە ھاشارەتلەر بايقالسا شۇ ھامان مۇۋاپىق تەدبىر قوللىنىپ زىرائەتلىرىنى قوغداپ قالىدۇ. ئەتىياز پەسلى دېھقانچىلىق مەزگىلىنىڭ باشلىنىش ۋاقتى بولۇپ، كىشىلەر ئۆز ئارا «ھۆت - كەتمەن سېپىنى تۇت» دېيىشىپ ئالدىراش دېھقانچىلىق ئىشلىرىغا چۈشۈپ كېتىدۇ. ئادەتتە كۈزگى بۇغداي 4 قېتىم سۇ قۇيۇلغاندىن كېيىن پىشىدۇ. بۇغداي پىشىشى بىلەن ھەممە دېھقان (1 - توم 333 - بەت) ئورغاق (1 - توم 161 - بەت) لىرىنى بىلەپ (2 - توم 180 - بەت) تەييار قىلىپ ئوما ئورىدۇ (1 - توم 233 - بەت). ئورما ئورۇش ۋە خامان ئېلىش ئۇيغۇرلارنىڭ ئەمگەك جەريانىدىكى بىر جەڭگەھ بولغانلىقتىن «ئۆلۈكنىڭ قولىنى ئۆتتە ئالدىغان چاغ»، «خامان تەپچەك سۇندۇكنىڭ ئىشى ئەمەس» 1 - توم 682 - بەت، «خامان ئالماق - شەھەر ئالماق» دەپ قاراپ بۇ چاغدىكى جاپا - مۇشەققەت، ئەمگەك ئېغىرلىقى ۋە ئالدىراش پەيتلەرنى بۇ پاساھەتلىك ماقال بىلەن ئىپادىلەيدۇ. ئۇلار ئورما ئورۇلۇپ بولغاندىن كېيىن بۇغداي ئەنجىللىرىنى پاكىز تازىلانغان مۇۋاپىق ئېتىزغا يىغىپ دۆۋىلەيدۇ، بۇ خامان ياكى خامان ئېتىز دەپ ئاتىلىدۇ. خامانغا يىغىلغان بۇغداي ئەنجىللىرى ئارال

چىقىرىش شەكلى بىلەن راسا قۇرۇتلىغاندىن كېيىن خامان ئوتتۇرىسىغا موما (3- توم 324- بەت) ياغاچ بېكىتىدۇ. بۇ موما دەپ ئاتىلىدۇ. ھەممە تەبىئىيلىق پۈتكەندىن كېيىن خاسىيەتلىك بىر كۈنى تاللاپ، قولۇم - قوشنا، ئۇرۇق - تۇغقانلارنى خامان تېپىشىپ بېرىشكە تەكلىپ قىلىدۇ. تەكلىپ قىلىنغان مېھمانلار ئۆز ئۆيلىرىدىكى ئېشەك، كالا قاتارلىق ئۆي ھايۋانلىرىنى بىللە ئېلىپ كېلىپ، خامان تېپىشكە لايىقۇت (1- توم 590- بەت) لىشىدۇ.

خامان تېپىشتا ھەرقايسى يۇرتلارنىڭ ئۆزىگە خاس خامان تېپىش ئادىتى بار. بەزى جايلاردا ئات، ئېشەك، خېچىرغا تولۇق تاش سۆرتىش ئارقىلىق خامان تەپسە، بەزى يۇرتلاردا مەسلەن: قەشقەر، ئاتۇش رايونلىرىدا خامان تېپىشكە خولۇم - قوشنا، ئۇرۇق - تۇغقانلار ئېلىپ كەلگەن ھەر خىل جانۋارلارنى بىر - بىرىگە چېتىپ موما ياغاچقا باغلاپ، تەرتىپلىك ئايلاندۇرۇپ خامان تېپىدۇ. ئۇلار خامان تەپكەندە موما (3- توم 324- بەت) تۇۋىگە كالا (1- توم 48 - بەت) قاتارلىق ھايۋانلارنى چېتىپ «ياقا» تەرەپكە چاپقۇر ئېشەك، قىچىرلارنى چېتىپ مومنى مەركەز قىلىپ ئۇلارنى ھەيدەپ خامان تېپىدۇ. خامانغا قېتىلغان ئۇلاغ كۆپ بولغانسىرى ياقا تەرەپكە تېز ھەيدىلىدۇ، بولمىسا موما تەرەپ تۇرۇپ قېلىشتەك مۇرەككەپ ئەمگەك ئاۋارچىلىقلىرى كېلىپ چىقىدۇ. خامان تېپىش ئۈچۈن تەكلىپ قىلىنغانلار ئىچىدە يېشى چوڭراق بالىلار ئۇلارنى توختىماي ھەيدەپ بەرسە، ئوتتۇرا ياش، ياشلار بوغداي ئەنجىللىرىنى ئۇلاغ ئاستىغا تاشلاپ پايخان بولغان بوغداي ئەنجىللىرىنى قۇرۇپ خاماننىڭ تېزراق يۇمشىشى ئۈچۈن تىرىشىدۇ. تەكلىپ قىلىنغان قېرى - ياشانغانلار خامان ئەتراپىدىكى مەلۇم جايغا ياسالغان ساتمىدا ئولتۇرۇپ ياشلارغا ئەقىل ئۆگىتىدۇ. تەكلىپ قىلىنغان ئادەم كۆپ بولسا ئادەملەر ئىككى گۇرۇپپىغا بۆلۈنۈپ نۆۋەتلىشىپ ئىشلەيدۇ. ئەگەر خامان پەۋقۇلئاددە چوڭ بولسا ئۇلار ئىككى «قوش» قىلىنىپ ھەيدىلىدۇ. ھەرقانچە چوڭ خامان بولسىمۇ بىر كۈندە يۇمشاپ بولىدۇ. ئاياللار خامان ئەتراپىنى سۇپۇرۇپ، ھاردۇق ئېشى تەبىيلاپ، ئۇسسۇزلۇق ئېلىپ كېلىپ، خامان ئىشلىرىغا ياردەملىشىدۇ. بۇ خىل ئەمگەك شارائىتى ئىنتايىن خۇشال - خۇرام، ناھايىتى جانلىق بولۇپ ھەرقانداق ئادەمگە ئەمگەك خۇشاللىقى بېغىشلايدۇ. بولۇپمۇ خامانغا تەكلىپ قىلىنغان خەلق ناخشىچىلىرى (لاي - لايچىلار) ئەمگەككە جان - ھوزۇر بېغىشلايدىغان خامان ناخشىسىنى ئېيتىپ خاماننى جانلاندۇرۇۋېتىدۇ. ئۇلار خاماندىن ئىبارەت مۇرەككەپ ئەمگەك مەيدانىنى سەنئەت بىلەن ئەمگەك بىرلەشكەن بىر كۆڭۈللۈك سورۇنغا ئايلاندۇرۇپ خۇشال كەيپىيات شەكىللەندۈرىدۇ. خامان يۇمشاپ بولغاندىن كېيىن بوغداي پايخانلىرىنى بۆلە قىلىپ خاماننى پاكىز سۇپۇرۇپ سەلكن شامالنىڭ چىقىشىنى ساقلاپ ھاردۇق ئالىدۇ ياكى لايىقۇت (1- توم 590- بەت) ياندۇرۇپ باشقىلارغا ياردەملىشىدۇ.

ئەزەلدىن ناخشا - سەنئەتخۇمار خەلقىمىز ئەمگەكنىڭ ئېغىر، جىددىي پەيتلىرىدىمۇ چوڭقۇر

مەزمۇنغا ئىگە ئەمگەك قوشاقلىرىنى ئىجاد قىلىپ ئۆزلىرىنىڭ ھاردۇقىنى چىقىرىپ كەلگەن. بولۇپمۇ خامانغا تەكلىپ قىلىنغان لاي - لايچىلار موما تۇۋىدە تۇرۇپ ئىككى قولى بىلەن قۇلاقنى تۇتۇپ، تاق ۋە قوش كىشىلىك بولۇپ خامان ناخشىسىنى ئېيتقاندا بۇنى ئاڭلىغان يىراق - يېقىن ئەتراپتىكى ھەرقانداق كىشى ئۆزلىكىدىن ئارا - سايىمانلىرىنى كۆتۈرۈپ كېلىپ خامان ئىشلىرىغا ياردەملىشىدۇ. خامان ئىگىسىگە مۇناسىۋەتلىك يېقىن ئەتراپتىكى ئاياللارمۇ مەخسۇس داستىخان تەييارلاپ، قوغۇن - تاۋۇز، ئۇسسۇزلۇق ئېلىپ كېلىپ خامان ئىگىسىدىن ھاردۇق سوراپ، ئۇلارنىڭ قولىغا قول، پۇتغا پۇت بولىدۇ. لاي - لايچىلار مەخسۇس خامان ناخشىسىنى ئېيتىپ، خامانغا جان كىرگۈزگەندەك دەرىجىدە خاماننى جانلاندىرۇۋېتىدۇ. شۇڭلاشقا ئۇلارنىڭ يۇرت ئىچىدە ئابروۋى ناھايىتى چوڭ بولىدۇ. ئۇلار خامان ناخشىسى ئېيتىلىنغان خامان «گاچا خامان، بەرىكەت بولمايدۇ»، «لاي - لاي جىن - شاياتونلارنى قوغلاپ، ئەرۋاھلارنى خامانغا چاقىرغانلىق» دەپ قارايدۇ. خامان قېتىلىپ بولغاندىن كېيىن لاي - لايچىلارغا رەخت، پۇل قاتارلىق نەرسىلەرنى بېرىپ ئۇلارنى رازى قىلىپ ئۈزۈتىپ قويىدۇ. ئۇيغۇرلار بۇغداي پايخانلىرىنى سەلەك شامالدا سورۇپ (2 - توم 108 - بەت. 3 - توم 586 - بەت) بۇغداي، سامىنى ئايرىغاندىن كېيىن بۇغداي دانلىرى تولۇق چۈشمەي قالغان باشاقلىرىنى قايتا سوقۇپ (2 - توم 145 - بەت) بۇغداي دانلىرىنى پاكىز تازىلاپ، چەشلەپ (3 - توم 130 - بەت) قويىدۇ. ھەمدە خامانغا خىزىرنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ خامانلىرىدا تۇنەيدۇ. ئۇلار «بۇغداي چەشلىرى خاماندا قانچە كۆپ تۇرسا خىزىر كېلىپ بەرىكەت بېرىدۇ» دەپ قارايدۇ. ھەمدە خاسىيەتلىك بىر كۈننى تاللاپ مەھەللە ئاقساقاللىرىدىن بىرنى خامان ئۇسسۇپ بېرىشكە تەكلىپ قىلىدۇ. «خامان ئۇسسۇدىغان كىشى چوقۇم خامان ئۇسسۇشتىن ئىلگىرى ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇشى كېرەك. ئۇنداق بولمىغاندا بەرىكەت قېچىپ كېتىدۇ» دەپ قارايدۇ. خامان ئۇسسۇشتا ئالدى بىلەن بىر غەلۋىر ئاشلىقنى چەش ئەتراپىنى ئايلاندۇرۇپ تۆكىدۇ. يەنە بىر غەلۋىر «چەش بۇرنى» نى «ئىمام ھەقى» ئۈچۈن ئايرىپ قويىدۇ. ئاندىن ھەر ئون غەلۋىر بۇغدايدىن بىر غەلۋىر ئۆشەرە ئايرىپ يېتىم - يېسىرلارغا، خامان ئۈستىگە كەلگەن مېھمانلارغا «كەپسەن» (3 - توم 526 - بەت) قىلىپ ئايرىپ قويىدۇ، ئاندىن بۇغداينى ئۆيلىرىگە ئېلىپ كىرىدۇ. - دە ئۆز ئېيتىزلىرىغا سۇ باشلاپ شۇدىگەر قىلىپ كېلەر يىللىق تېرىقچىلىق (1 - توم 523 - بەت. 2 - توم 307 - بەت. 3 - توم 569 - بەت) ئىشلىرىغا پۇختا ئاساس سالدى.

ئۇيغۇردېھقانلىرىنىڭ يەنە بىر مۇرەككەپ ئەمگەك جەريانى شۇكى ئۇلار ئالدى بىلەن ئۆيلىرىگە ئېلىپ كەلگەن بۇغدايلارنى غەلۋىر (1 - توم 160 - بەت) ۋە ئۆتكەمە (1 - توم 174 - بەت) بىلەن ئېرىغداپ (1 - توم 209 - بەت) ئۇگۇت (3 - توم 348 - بەت) قىلىدۇ. ئاشلىقلىرىنى نۆۋەت (3 - توم 199 - بەت) لىشىپ تۈگمەنگە ئېلىپ بېرىپ ئۇن تارتىدۇ (1 - توم 252 - بەت. 1 - توم 397 -

بەت) ۋە ئۆز ئەھتىياجىغا ئاساسەن يۇمشاق، يىرىك تارتىپ (تۈگمەندە ئۈستىگە ئايلانغۇچى تاش ئورنىتىلىدىغان ياغاچ قۇلاق . ئۇنى يىرىك تارتماقچى بولغاندا ، بۇ قۇلاقنىڭ ياردىمى بىلەن تاش بىر ئاز كۆتىرىلىدۇ ، يۇمشاق تارتىش زۆرۈر بولغاندا ، تۈگمەن تېشى بۇ قۇلاقنىڭ ياردىمى بىلەن بىر ئاز تۆۋەن چۈشۈرىلىدۇ. 1- توم 184- بەت) كېلىپ ئۇنى ئەگەك (1- توم 160- بەت) تىن ئۆتكۈزۈپ (1- توم 295- بەت. 1 - توم 317 - بەت) كىپەك (1- توم 497- بەت) لىرىنى مال - ئۇلاغلىرىغا سامان بىلەن ئارلاشتۇرۇپ ، ھەلەپ (1 - توم 159 - بەت) قىلىپ بىرىدۇ، ساپ ئۇنى تاماق ئېتىش ۋە نان يېقىش ئۈچۈن ئۆيگە قاچىلىۋالىدۇ .

ئۇيغۇرلار دېھقانچىلىق ئادەتلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئۇلار يالغۇز بۇغداي تېرىش بىلەنلا چەكلىنىپ قالماستىن يەرنىڭ قۇۋۋىتىنى خورىتىۋەتمەسلىكى ئۈچۈن يەنە نۇرغۇن زىرائەتلەرنى ئارلاشتۇرۇپ تېرىپ، ئۆستۈرۈش ئارقىلىق ئۆزلىرىگە كېرەكلىك بولغان ھەر خىل زىرائەتلەرنى تېرىش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەرنى ئارام تاپقۇزۇشتىن ئىبارەت دېھقانچىلىقنىڭ مۇھىم قانۇنىيىتىنىمۇ پۇختا ئىگەللىگەن . مەسىلەن :

«ئارپا» . ئارپا. 1 - توم 167 - بەت.

«قوناق» . چۆرگۈن قوناق . ماقالدا مۇنداق كەلگەن : قوناق بېشىنىڭ سىرەك بولغىنى ياخشى ، چۈنكى سىرەك بولسا ، دىنى چوڭ - چوڭ بولىدۇ ، قېلىن بولسا دېنى ئۇششاق بولىدۇ . 1- توم 499- بەت.

«زارانزا» . زاراڭزا . زاراڭزا ئۇرۇقى 1- توم 587- بەت.

«كىپەزلىك» . كېۋەزلىك . كېۋەز تېرىلغان يەر. 1- توم 659- بەت.

«ئۇرۇقلاندى» . ئاشلىق دان تۇتتى ، كېۋەز غوزىلىدى 1 - توم 386 - بەت.

«يىتىم» . زىغىر ئۇرۇقى . بۇ كۈنجۈتكە ئوخشايدۇ ، لېكىن ئۇنىڭدىن قىزىلراق بولىدۇ ، يېغى چىراققا ئىشلىتىلىدۇ . 3- توم 29 - بەت .

«تۆگى» ئاقلانغان تېرىق . سۆك . 3- توم 317- بەت .

«قىچى» . قىچا . 3- توم 327- بەت .

«تۇتۇرقان» . گۈرۈچ . 1- توم 675- بەت.

بۇ خىل زىرائەتلەرنىڭ ئىچىدە ئارپىنى تېرىش ۋە يېغىش بۇغداي تېرىش جەريانى بىلەن ئاساسى جەھەتتىن ئوخشىسىمۇ لېكىن بىر قەدەر سوغۇق بولغان تاغ تۇۋىدىكى ئېكىنلەردە ئۆستۈرىلىدۇ . زاراڭزا ، تىرىق ، زىغىر ، قىچا ، تۇتۇرقان (گۈرۈچ) قاتارلىقلارنى يېغىش شەكلى ئوخشاش بولمايدۇ.

بۇلارنىڭ دىنى سوقۇپ (سوقۇشى . ئۇ ماڭا ئاشلىق سوقۇشۇپ بەردى . بۇغداي دانلىرىنى سوقۇپ چۈشۈرۈشتە بەسلىشىشىمۇ شۇنداق دىيىلىدۇ . 2 - توم 145 - بەت) ئايرىۋېلىنىدۇ . كېۋەز بىر قەدەر قۇمساغۇ يەرلەردە تېرىلىدىغان بولۇپ ، ئۇنىڭ غوزىكىدىن پاختا ئايرىۋېلىنىپ توقۇمچىلىق ئىشلىرى ، قىشلىق كىيىم - كىچەك ۋە يوتقان - كۆرپە ئۇچۇن ئىشلىتىلىدۇ .

ئۇيغۇرلار بۇخىل دېھقانچىلىق جەريانىدا يەنە ئۆزىگە خاس دېھقانچىلىق سايمانلىرىنى ئىجاد قىلىپ ، بۇ خىل ئەسۋاپلار بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئەمگەك ئىغىرلىقىنى مۇئەييەن دەرىجىدە يىنىكلەشتۈرۈپ ئۆزلىرىنىڭ ئەمگەك سىجىللىقىنى ئاشۇرغان . يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئاپتونۇم رايونىمىزنىڭ ھەممە يەرلىرىدىن دېھقانچىلىق سايمانلىرىغا ئائىت نۇرغۇن ئارخېئولوگىيىلىك تىپىمىلارنىڭ بايقىلىشى . ئەجدادلىرىمىزنىڭ يىراق قەدىمدىن تارتىپ دېھقانچىلىققا ئەھمىيەت بېرىپ ، مۇكەممەل دېھقانچىلىق مەدەنىيىتىنى ياراتقانلىقىنى ئىسپاتلاپ بىرىدۇ . مەسىلەن :

«ئەندىخ» . ئەگەك ۋە غەلۋىرگە ئوخشاش نەرسىلەرنىڭ قاسقىنى 1 - توم 160 - بەت .

«ئەسكۇ» . ئۆتكەمە 1 - توم 174 - بەت .

«ئورغاق» . ئوغاق 1 - توم 161 - بەت .

«تاش» تاش - چىش . بۇقۇسنىڭ ، ساپاننىڭ چىشى . 3 - توم 173 - بەت .

«ساپان» ساپان ، قوش 1 - توم 523 - بەت .

«ساپانلادى» . ساپان سالدى . ئۇ يەرگە ساپان سالدى 3 - توم 468 - بەت .

«كەتمەن» . كەتمەن 1 - توم 579 - بەت .

«ئورغاق تىشەلدى» . ئوغاق بىلەندى . تۈگمەن تېشى چېكىلدى . 2 - توم 180 - بەت . 2 - توم 449 - بەت .

«بويۇندۇرۇق» . بويۇندۇرۇق . بۇ ياغاچتىن ياسىلىپ ، ئىككى ئۆكۈزنىڭ بويىغا ئېسىلىدۇ . 3 - توم 247 - بەت .

«ماما» . موما . خامان تېپىشتە ئوتتۇرىغا قېتىلىدىغان ئۆكۈز . باشقا ئۆكۈزلەر ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىدۇ . 3 - توم 324 - بەت .

«بۇقۇسا» . بۇقۇسا 3 - توم 333 - بەت .

«چىگەندى» . سۆرەم سالدى . ئادەم سۆرەم سالدى . 3 - توم 412 - بەت . 3 - توم 592 - بەت قاتارلىق دېھقانچىلىق سايمانلىرىنىڭ ياسىلىشى ۋە ئىشلىتىلىشى ئۇيغۇرلارنىڭ يۈكسەك دېھقانچىلىق مەدەنىيىتىنىڭ مەھسۇلى .

ئۇيغۇرلار دېھقانچىلىق دەۋرىگە قەدەم قويغان دەۋرىدىن باشلاپ نوقۇل يىمەك - ئىچمەك ھالەتتىكى دېھقانچىلىقتىن باشقا يەنە قوشۇمچە بىدە (بىدە . 3 - توم 512 - بەت . 3 - توم 589 - بەت) ، ئارپىخان (ئارپىخان . ئارپىغا ئوخشاش بىر ئۆسۈملۈك باشقى بولسىمۇ ، دېنى بولمايدۇ . 1 - توم 189 - بەت) قاتارلىق ئۆسۈملۈكلەرنى تېرىپ ئائىلە چارۋىچىلىقنى ئاساس قىلغان دېھقانچىلىقنى ياراتقان . ئۇلار ئات ، كالا ، ئىشەك ، قوي ، ئۆچكە قاتارلىق ئۆي ھايۋانلىرىنىڭ قىشلىق يەم - خەشكىنى تەييارلىۋېلىش ئۈچۈن مەخسۇس ئېتىز ، چۆپلۈك ياساپ ئۆزلىرىنىڭ قوشۇمچە دېھقانچىلىقنى تەرەققىي قىلدۇرغان .

ئەجدادلىرىمىز يۇقارقىدەك مۇرەككەپ ئەمگەك جەريانىدا يەنە ئۆزىگە خاس ئىسىل مەدەنىيەت ئەندىزىسى بولغان قوشنىدارچىلىق ، جامائەتچىلىك مەدەنىيىتىنى ياراتتى . ئۇلار ئەمگەكنىڭ ئېغىر ئالدىراش پەيتلىرىدە قوشنىدارچىلىقنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى چۈشەنگەن . قوشنىدارچىلىقنىڭ ئۇلۇغ كۆرگەن . «دىۋان» دا « بۆرە . بۆرە خوشنىسىنى يىمەس ، يەنى بۆرە خوشنىدارچىلىقنىڭ ھۆرمىتىدىن ئۆز خوشنىسىنى يىمەيدۇ . بۇ ماقال خوشنىلىرىنىڭ ھۆرمىتىنى ساقلاشقا ئۈندەپ ئېيتىلىدۇ . 3 < . 3 - توم 304 - بەت .gt; . » دېگەن ماقالىدىن باشقا « يىراقتىكى تۇققاندىن يىقىندىكى خوشناڭ ياخشى » دېگەن ماقال بار . ئۇيغۇرلار ئەنە شۇ خوشنىلىرى بىلەن ئۆز - ئارا لاپقۇتلىشىپ (لۇچنۇت ، لاپقۇت . بۇغداي ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش دانلارنى يانچىشتا يېزا خەلقىنىڭ بىر - بىرىگە ياردەم بېرىشى . ئۇلار ئادەتتە خامان ۋاقتىدا ۋاقتىدا بىر - بىرىگە بىرەر ئۇلاق بىلەن ياكى ئادەم بىلەن ياردەم بېرىدۇ . 1 - توم 590 - بەت) جاپانى بىرلىكتە يەڭسە ، قىشنىڭ ئۇزۇن كېچىلىرىدە بىر - بىرى بىلەن مۇڭدېشىپ گۈزەل ئارزۇلارنى كۆڭلىگە پۈكۈشتى . مەھەللە ، خولۇم - خوشنىلارنىڭ ئۆيىدە ئۆلۈم - يېتىم ، توي - تۆكۈن ئىشلىرى بولغاندا خۇشاللىق ۋە قايغۇدا ئۆز - ئارا ھەمدەم بولدى . ئۇلار مەيلى ئولتۇرۇش - باراۋەتلەردە بولسۇن ، ئىشلەپچىقىرىش سورۇنلىرىدا بولسۇن ، سەنئەتتىن ئايرىلمىدى . ئۇلار تېرىم مەدەنىيىتى دەۋرىگە قەدەم قويغان 3-4 مىڭ يىلدىن تارتىپ يېقىنقى 90 - يىللارغىچە كالا ، ئات ، ئېشەك بىلەن دېھقانچىلىق قىلدى . كالا قېتىپ بۇقۇزا بىلەن يەر ئاغدۇردى ، ئېشەك ، كالىلارنى قېتىپ خامان تەپتى .

ئۇيغۇرلار ئۇزاق يىللىق دېھقانچىلىق ئادىتى ۋە مەدەنىيىتىنى يارىتىش بىلەن بىللە يەنە ئۆز ئۆيلىرى ئەتراپىنى باغ - ۋارانلاشتۇرۇپ ، مۈنلىك دەرەخلەرنى ، ھەر خىل ئوتياش - كۆكتاتلارنى تېرىپ نوقۇل گۆش ، ئۇن تائام ئىستېمال قىلىشتىن ئادەم بەدىنىگە قۇۋۋەت ۋە ھەر خىل ماددىلارنى تولۇقلايدىغان ھەر خىل ئوتياشلارنىمۇ قوشۇپ ئىستېمال قىلىش ئارقىلىق ئۆزگىچە يىمەك - ئىچمەك مەدەنىيىتى ۋە كۆكتاتچىلىق مەدەنىيىتىنىمۇ ياراتقان . مەسىلەن «دىۋان» دا :

«چامغۇر» . چامغور . 1 - توم 597 - بەت .

«قۇچغۇندى» . پىياز . 1 - توم 641 - بەت .

«قوغۇنلۇق» . قوغۇنلۇق . قوغۇن تېرىلغان يەر . 1 - توم 656 - بەت .

تاۋۇز . 1 - توم 525 - بەت .

تەرخەمەك . 1 - توم 525 - بەت .

«سارمۇساق» - ساسماق . 1 - توم 683 - بەت .

«يىمىرتىغا» . يۇمران . يۇمران ئوتياش ، يەنى پالەك ، سەيچىچەك ، تەرخەمەككە ئوخشاش . 3 - توم 589 - بەت .

«سۇنۇ» . سىيادان . 3 - توم 327 - بەت ... قاتارلىق كۆكتات - ئوتياشلارغا ئائىت مەلۇماتلار ناھايىتى كۆپ ئۇچرايدۇ . بۇ خىل كۆكتاتلار تاماقلارغا تەم كىرگۈزۈش ، تاماقنى رەڭدارلاشتۇرۇش ۋە بەدەنگە قۇۋۋەت بولۇش قاتارلىق ئالاھىدىلىككە ئىگە .

ئۇيغۇرلارنىڭ دېھقانچىلىق مەدەنىيىتىنىڭ تەرەققىي قىلدۇرۇش بىلەن بىللە يەنە باغ ۋە باغۋەنچىلىك مەدەنىيىتىنىمۇ تەرەققىي قىلدۇرغان . ھەممىمىزگە مەلۇمكى ، قەدىمكى ئەجدادلىرىمىز « ئوۋچىلىققا تايىنىپ يېمەكلىكلەرنى ھەل قىلىدىغان دەۋىرلەردە ، ياۋايى ھايۋانلارنى ئوۋلىيالىمىغان ، ئوزۇقلىق قالمىغان چاغلاردا ، ياۋا مېۋىلەر بىلەن ئوزۇقلىنىشنى ئۆز تۇرمۇشىنى قامداشنىڭ ئاساسى قىلغان . كېيىنچە ئۇلار ياۋا مېۋىلەرنى قوشۇمچە يېمەكلىك ئورنىدا ئىستېمال قىلغان . بولۇپمۇ رايونىمىزنىڭ ئەۋزەل تەبىئىي شارائىتى ، مۇنبەت تۇپرىقى ، ياۋا مېۋىزىلىق بايلىقى باغۋەنچىلىكنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا ھەر جەھەتتىن باپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن ، قەدىمكى ئەجدادلار بۇ زېمىندىكى ياۋا مېۋە دەرەخلىرىنى ئۆزلەشتۈرۈپ ، ھەر خىل مېۋە سورتلىرىنى يېتىشتۈرگەن . ئۇلار يېتىشتۈرگەن مېۋە - چېۋىلەر ئۆز زامانىسىدىن تارتىپلا بۇ جايدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ماددىي تۇرمۇشىنى بىتتىپلا قالماستىن ، بەلكى « يىپەك يولى » ئارقىلىق ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك رايونىمىز تارقىلىپ كېرىپ ، ئۇ

يەردىكى خەلقنىڭ ماددىي تۇرمۇشىنىمۇ بېيىتقان . شۇڭا قەدىمقى ئەجدادلىرىمىزنىڭ دۇنيا باغۋەنچىلىك ئىشلىرىغا قوشقان تۆھپىلىرىگە سەل قاراشقا بولمايدۇ . بۇ نوقتىنى چۈشەنگەن ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقىرى ئۆز «دىۋانى»دا قەدىمقى ئۇيغۇرلارنىڭ باغۋەنچىلىك ئادىتى ۋە باغۋەنچىلىك سايمانلىرى ھەققىدە خىلى مۇكەممەل توختالغان . مەسلەن :

«ياغاقلىق» . ياغاق . ياغاقلىق يەر . 3- توم 67 - بەت . 69 - بەت .
شاپتۇل . 3- توم 199 - بەت .

«ئۈزۈملەندى» . ئۈزۈملىدى . ئۈزۈملۈك بولدى ، ئۈزۈم چۈشتى ، بىدىش ئۈزۈملىدى ، يەنى بىدىشتە ئۈزۈم چۈشتى . 1 - توم 388 - بەت .

«بار» . نان جىگدە . 3- توم 202 - بەت .

«قاق» . قاق . شاپتۇل قېقى 3- توم 212 - بەت .

«سقتى» . سقتى . ئۇ ئۈزۈم سقتى . 2- توم 24 - بەت .

«چاغىرلادى» . شەرۋەت قىلدى . ئۇ ئۈزۈمنى شەرۋەت قىلدى . 3- توم 452 - بەت .

«ئادىندى» . ئۇ ئۆزىگە ئۈزۈم دۆۋىلىدى . 1 - توم 334 - بەت .

«بال» بال ، ھەسەل . 3- توم 213 - بەت . قاتارلىقلاردىن ئىبارەت .

«دىۋان»دا قالدۇرۇلغان دېھقانچىلىق - باغۋەنچىلىككە ئائىت مەنبەلەردىن ئۇيغۇرلارنىڭ يىراق قەدىمقى زامان ئىگىلىك شەكلىگە قارايدىغان بولساق . ئۇيغۇرلارنىڭ باغۋەنچىلىك مەدەنىيىتىمۇ ئۆزگىچە ئالاھىدىلىككە ئىگە . ئۇلار بىر قىسىم مېۋىلەرنى مۇۋاپىق ئېستىمال قىلغاندىن باشقا يەنە ئېشىچا مېۋىلەردىن ھەر خىل ئېچىملىكلەرنى ، شەربەتلەرنى تەييارلاپ ئېستىمال قىلغان . ئۇنىڭدىن باشقا «دىۋان»دا؛

«ئۈزۈملىدى» . ئۈزۈملۈك بولدى ، ئۈزۈم چۈشتى ، بىدىش ئۈزۈملىدى ، يەنى بىدىشتە ئۈزۈم چۈشتى .

1 - توم 388 - بەت .

«تاپچاڭ» . ئۇچاياق . ئۈستەلگە ئوخشايدىغان بىر سايمان . باغۋەن بېدىشتىكى ئۇزۇمنى شۇنىڭغا چىقىپ تۇرۇپ ئۇزىدۇ . 3- توم 525- بەت .

«كۈرىن» كوشۇك . قوغۇن - تاۋۇز ، تەرخەمەك ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش مېۋىلەرنى توشۇيدىغان كاجۇۋا . 1 - توم 525 - بەت .

«ئاداڭلىق» . ئۇزۇملۇك باغلاردا بېدىشقا تىرەك قىلىندىغان ياغاچ . 1 - توم 202 - بەت . دىگەندەك مەزمۇنلار ناھايىتى كۆپ ئۇچىرايدۇ . بۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇزۇم باغۋەنچىلىكىنىڭ تەرەققىياتىنىڭ مۇئەييەن باسقۇچىنى بېسىپ بولغانلىقىنى چۈشەندۈرۈش بىلەن ئۇزۇمچىلىك تېخنىكىسىدا بىدىش ياساش ، مەخسۇس ئۇزۇم ئۇزۇش سايمانى ياساش ، ئۇزۇم سىقىپ ئۇنىڭدىن شەربەت تەييارلاش ۋە بۇ جەرياندىكى نازۇك ھالقىلارنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ، تەجىربىلەرنى توپلاش جەريانىدا ئىپتىدائى باغۋەنچىلىك ھالىتىدىن مەلۇم تېخنىكىلىق باغۋەنچىلىك دەۋرىگە قەدەم قويغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ بىرىدۇ .

دېمەك ، يېمەك - ئىچمەك ئىنسانلارنىڭ بىرىنچى ئېھتىياجى شۇنداقلا مىللىي مەدەنىيەتنىڭ مۇھىم تەركىبى قىسمى . ئىنسانىيەت تارىخىدا ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ يېمەك - ئىچمەكلىرى ، ياشاش مۇھىتى ، ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ۋە ئىشلەپچىقىرىش ئىقتىدارى ، شوغۇللانغان كەسپ ، ئەنئەنىۋىي ئادەت كۆز قارىشى ، دىنىي ئېتىقادى قاتارلىقلارنىڭ تەسىرىدە ئوخشاش بولمىغان ئادەت - مەدەنىيەت ئەندىزىسى بارلىققا كەلگەن . ئۇيغۇرلارنىڭ يىراق قەدىمدىن ياراتقان دېھقانچىلىق - باغۋەنچىلىك مەدەنىيىتىمۇ دەل ئاشۇنداق سەۋەپ ۋە تەخىرىسىزلىكلەر جەريانىدا بارلىققا كەلگەن ، ئۇلارنىڭ بۇ خىل ئىسىل مەدەنىيەت ئەندىزىسى ئۆزى بىلەن بىللە ياشاپ ئۆتكەن خولۇم - خوشىلار ، قەۋم - قىرىنداشلىرىنىڭ ئۆز - ئارا ھەمكارلىشىش ، ئۆز - ئارا ئۆگىنىش ، ئۆز - ئارا تەجىربىلەرنى ئالماشتۇرۇش جەريانىدا مۇكەممەللەشكەن ۋە راۋاج تاپقان . بىز ئەجدادلارنىڭ ئىسىل مەدەنىيەت ئەندىزىسىگە ئىجابىي ۋارىسلىق قىلىش ، ئۇنتۇلۇپ قىلىش گىردابىغا بىرىپ قالغان مەدەنىيەت ئىزنالىرىنى تەتقىق قىلىشتا «تۈركىي تىللار دىۋانى»دىن ئىبارەت بۇ قىممەتلىك مىراسقا مۇراجەت قىلغاندىلا ئۆزلۈك ئېڭىمىزنى تېخىمۇ نۇرلاندۇرالايمىز .

پايدىلانغان ماتېرىياللار

1. ئابدۇقېيۇم خوجا «غەربىي يۇرت ۋە قەدىمىي مەدەنىيەت»، «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» 1995 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى.
2. ئىسراپىل يۈسۈپ ، ئەنۋەر قاسىم «غەربىي يۇرت يېمەك - ئىچمەك مەدەنىيىتى»، «مىللەتلەر نەشرىياتى» 2006 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى .
3. مەھمۇد قەشقىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى»، «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» 1980 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى. 1 - 2 - 3 - توم .
4. ئەنۋەر تۇرسۇن ئەپەندى «ئۇيغۇر ئۆرپ - ئادەتلىرىدىن ئۆرنەكلەر» ، «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى» 2007 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى .
5. غەيرەتجان ئوسمان «قەدىمىي تارىم مەدەنىيىتى» ، «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى» 2007 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى .
6. «تۈركىي تىللار دىۋانى»؛ تەتقىقاتى ماقالىلەر توپلىمى»، «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» 2006 - يىلى خەنزۇچە نەشرى .
7. ئابدۇرەھىم ھەبىبۇللا «ئۇيغۇر ئېتنوگرافىيىسى»، «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» 1993 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى .
8. ئابدۇكېرىم راھمان «ئۇيغۇر فولكلورى ھەققىدە بايان» ، «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» 1989 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى .
9. ئابدۇكېرىم راھمان، رەۋەيدۇللا ھەمدۇللا ، شېرىپ خۇشتار «ئۇيغۇر ئۆرپ - ئادەتلىرى»، «شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى» 1996 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى .
10. ياسىنجان كەنجى ئۇيغۇرلارنىڭ دېھقانچىلىق ئادەتلىرىدىن «خامان» مەدەنىيىتىمىزگە بىر نەزەر» بۇلاق، 2006 - يىلى 4 - سان

(قىزىلسۇ ئەدەبىياتى 2011 - يىللىق 1 - ساندىن)

33- مەھمۇد قەشقىرى ئۇيغۇرلار توغرىسىدا

سەمەت دۇگايلى

ئۇيغۇرلار ئۆزىگە خاس مەدەنىيەت ياراتقان ۋە شۇ تۈپەيلىدىن زەبەردەس، بېجىرىم ياشاپ كەلگەن قەدىمىي مىللەت بولۇپ، ئۇيغۇرلارنىڭ شەكىللىنىشى، تەرەققىياتى ئۈستىدە ناھايىتى بۇرۇنلا غۇلغۇللار ئوتتۇرىغا چىققان. دۇنيانىڭ مۇھىم مەدەنىيەت مەركەزلىرىدىكى ئەڭ نوپۇزلۇق ئالىملار ئۇيغۇرلارغا ئالاھىدە دىققەت قىلغان. ئۇيغۇرلارنىڭ كېلىپ چىقىشى، ئىجتىمائىي تەرەققىياتى، تىل - يېزىقى، ئۆرپ - ئادىتى، كىيىم - كېچەك، يېمەك - ئىچمىكىدىن تارتىپ يۈرۈش - تۇرۇشلىرىغىچە ئەھمىيەتلىك تەتقىقاتلار بىلەن شۇغۇللانغان.

مەھمۇد قەشقىرى ئۆزى ئۇيغۇر مىللىتىدىن كېلىپ چىققان گېگانت تىلشۇناس بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئەينى چاغنىڭ ئۆزىدىلا ئۇيغۇر تەتقىقاتىغا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلگەن. ئالەمشۇمۇل يېگانىسى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا باشقا تۈركىي خەلقلەر ئۈستىدە سۆز قىلغاندا، ئۆز مىللىتى بولغان ئۇيغۇرلار توغرىسىدىمۇ پاساھەتلىك جۈملىلەر بىلەن كىشىنى زوقلاندۇرىدىغان ئىبارىلەرنى ئىشلىتىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ تارىختىن بۇيانقى ئورنىغا كاتتا، يۇقىرى باھالارنى بېرىپ ئۆتكەن.

تۈركىي تىللار توغرىسىدا زامانىسىنىڭ ئەڭ مۇكەممەل سوستاۋى ۋە قائىدىلىرىنىلا تونۇشتۇرۇش مەقسىتى بىلەن تۈزۈلگەن دۇنياۋى نوپۇزغا ئىگە شاھ ئەسەر «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا مەھمۇد قەشقىرى تۈركىي خەلقلەر توغرىسىدا، بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ كېلىپ چىقىشى مەنبەسى توغرىسىدا تەپسىلىي توختالمىغان بولسىمۇ، ئومۇمىي جەھەتتىن بايان بېرىپ ئۆتۈشنى زۆرۈر ھېسابلاپ مۇنداق مەلۇمات بېرىدۇ:

«تۈركلەر ئەسلىي يىگىرمە قەبىلىدۇر. ئۇلارنىڭ ھەممىسى تەڭرى ئەزىز كۆرگەن نوھ پەيغەمبەرنىڭ ئوغلى ياپەس ۋە ياپەسنىڭ ئوغلى تۈرككە بېرىپ تاقىلىدۇ. بۇرۇم ئەۋلادىنىڭ تەڭرى ئەزىز كۆرگەن ئىبراھىم پەيغەمبەرنىڭ ئوغلى ئىسھاق ۋە ئىسھاق ئوغلى ئىسۇ ۋە ئىسۇ ئوغلى رۇمغا بېرىپ تاقالغىنىغا ئوخشايدۇ. ھەر بىر تۈرك قەبىلىسىنىڭ بىر مۇنچە ئۇرۇقلىرى بولۇپ، ئۇلارنىڭ سانى ئۇلۇغ

تەڭرىنىڭ ئۆزىگىلا مەلۇم. مەن بۇلاردىن ئاساسىي ۋە ئانا قەبىلىلەرنى يازدىم. ئۇرۇق - ئايماقلىرىنى تاشلىدىم. كىشىلەردە ئوغۇز تۈركمەنلىرىنى بىلىشكە ئېھتىياج بولغانلىقى ئۈچۈن شۇلارنىڭلا ئۇرۇقلىرىنى، ماللىرىغا باسدىغان تامغىلىرىنىمۇ كۆرسەتتىم. مەيلى مۇسۇلمان بولسۇن ياكى بولمىسۇن، رۇم ئۆلكىسىنىڭ يېنىدىن كۈنچىقىشقا قاراپ كەتكەن تەرتىپ بويىچە، شەرقتىكى تۈرك قەبىلىلىرىنىڭ تۇرار جايلىرىنى كۆرسىتىپ ئۆتتۈم. رۇمغا ھەممىدىن يېقىن جايلاشقان قەبىلە پەچچەنەك، ئاندىن قالسا قىپچاق، ئوغۇز، يېمەك، باشقورت، باسمىل، قاي، ياباقۇ، تاتار، قىرغىز قەبىلىلىرىدۇر. قىرغىزلار چىنغا يېقىن جايلاشقان. بۇ قەبىلىلەرنىڭ ھەممىسى رۇم ئۆلكىسى يېنىدىن شەرققە قاراپ شۇ تەرتىپتە سوزۇلغان. ئاندىن چىگىل، توخسى، ياغما، ئۇغراق، چارۇق، چۆمۈل، ئۇيغۇر، تاغغۇت، خىتاي قەبىلىلىرىدۇر. خىتاي -- چىن دېمەكتۇر. ئاندىن تاۋغاچ، بۇ -- ماچىن دېمەكتۇر. بۇ قەبىلىلەر جەنۇب بىلەن شىمال ئوتتۇرىسىدا ياشايدۇ...» مەھمۇد قەشقىرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1 - جىلد (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ 1980 - يىلى 8 - ئاي ئۇيغۇرچە نەشرى) 37 -، 38 - بەت.

مەھمۇد قەشقىرىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا بەرگەن يۇقىرىقى مەلۇماتى ئۇيغۇرلارنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسىنى باشقا تۈرك قەبىلىلىرى بىلەن بىللە بېرىپ - بېرىپ تۈرك -- ياپەس -- نوھ پەيغەمبەرگە تۇتاشتۇرىدۇ.

نوھ پەيغەمبەر ئەسلىدە يەھۇدىي دىنىدىكى قەۋملەرنىڭ مۇقەددەس كىتابى بولغان «تەۋرات» قىسسىلىرىدىكى شەخس بولۇپ، خرىستىئان -- كاتولىك دىنىنىڭ مۇقەددەس كىتابى «ئىنجىل» مۇ، موسۇلمانلارنىڭ مۇقەددەس كىتابى بولغان «قۇرئان» مۇ ئۇنى ئۇلۇغلاپ تىلغا ئالدى ۋە ئاللاننىڭ پەيغەمبىرى دەپ تونۇيدۇ. ئىلمىي ئىنسانشۇناسلىق ئىنسانلارنىڭ پەيدا بولۇشىنى بىر نوھ ئەلەيھىسسالامغا تۇتاشتۇرۇپ تەكشۈرۈشكە قوشۇلمايدىغانلىقىنى ھەممىمىز بىلىمىز. لېكىن، مۇسۇلمان مۇھىتىدا ئۆسۈپ يېتىلگەن ئالىمنىڭ ئومۇمىي تۇس ئالغان ئىسلام تىئولوگىيىسىدىن چەتكە چىقىپ، ئىنساننىڭ پەيدا بولۇشى، ئۇرۇق - قەۋملەرنىڭ يېتىلىشى ۋە مىللەت بولۇپ شەكىللىنىشى توغرىسىدا دەۋردىن ھالقىپ تەكشۈرۈشنى تەلەپ قىلغىلى بولماسلىقىمۇ ھەممىگە چۈشىنىشلىك.

يەنە بىر جەھەتتىن، ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد قەشقىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى «تۈركىي تىلنىڭ ئەرەب تىلى بىلەن بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتقا ئوخشاش تەڭ چىپىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ئېنىق كۆرسىتىش ئۈچۈن» مەھمۇد قەشقىرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1 - جىلد (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ 1980 - يىلى 8 - ئاي، ئۇيغۇرچە نەشرى) 5 -، 6 - بەتلەر.

ھەمدە «(ئەرەب) كىشىلەردە ئوغۇز تۈركمەنلىرىنى بىلىشكە ئېھتىياج بولغانلىقى ئۈچۈن شۇلارنىڭلا

ئۇرۇقلىرىنى، ماللىرىغا باسدىغان تامغىلىرىنىمۇ» مەھمۇد قەشقىرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1 - جىلد (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ 1980 - يىلى 8 - ئاي ئۇيغۇرچە نەشرى) 38 - بەت. كۆرسىتىش ئۈچۈن يازغان. باشقىلارنىڭ، شۇ قاتاردا ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇرۇقلىرىنى، تامغىلىرىنى بولسا يازمىغان.

شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، ئۇيغۇرلارنىڭمۇ ئۇرۇقلىرىنى يازغان بولسا، بىزگە تېخىمۇ چوڭقۇر ۋە كەڭ مەلۇماتلارنى ئېلىش پۇرسىتى يارىتىپ بەرگەن بولاتتى. شۇنداقتىمۇ، «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا ئۇيغۇرلارغا ئائىت مەلۇماتلار ئاز ئەمەس. بۇ مەلۇماتلار ئۇيغۇرلار تارىخىنىڭ ئىپتىدائىي دەۋرلىرىدىن بىر مۇنچە كېيىنكى ۋاقىتلارغا تەئەللۇق بولسىمۇ، ئۇيغۇرلارنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسىنى باشقا مەلۇماتلارغا سېلىشتۇرۇپ تەكشۈرۈپ چىقىش ئۈچۈن تولمۇ پايدىلىق ئىمكانىيەتلەرنى يارىتىپ بېرىدۇ.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» دا كۆپ تىلغا ئېلىنغان ئالىپ ئەرتۇڭا (ئافراسىياپ) ئۇيغۇرلارنىڭ مىلادىدىن ئىلگىرىكى يەتتىنچى ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قۇرغان مەشھۇر تۇران ئېلىنىڭ خاقانى بولۇپ، مەھمۇد قەشقىرى ئالىپ ئەرتۇڭاغا مۇناسىۋەتلىك ئۇيغۇرلار توغرىسىدا تۆۋەندىكىلەرنى يازىدۇ: «بارسىغان -- ئافراسىياپ ئوغلىنىڭ ئىسمى، بارسىغان شەھىرىنى شۇ سالدۇرغان. مەھمۇدنىڭ ئاتىسى ئەنە شۇ شەھەردىن. بېزىلەر مۇنداق دەيدۇ: ئۇيغۇر خاقانىنىڭ بىر يىلقا باشقۇرغۇچىسى بولغان، بۇ يەرنىڭ ھاۋاسى ياخشى بولغىنى ئۈچۈن، ئۇ شۇ يەردە يىلقا باققان، كېيىن بۇ يەرنى شۇنىڭ ئىسمى بىلەن بارسىغان ئاتالغان.» مەھمۇد قەشقىرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1 - جىلد (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ 1980 - يىلى 8 - ئاي ئۇيغۇرچە نەشرى) 11 - بېتىگە ئېلىنغان نەقىلگە قاراڭ.

يۇقىرىقى بايانلاردىن ئۇيغۇرلارنىڭ مىلادىدىن ئىلگىرىكى يەتتىنچى ئەسىرلەردىنلا خېلى زور سالماقنى ئىگىلەيدىغان ئىجتىمائىي پائالىيەتچى قوۋم بولۇپ ئۇيۇشۇپ بولغانلىقىنى، مۇنتىزىم شەھەرلىشىش باسقۇچىغا يېتىپ، بارسىغاندەك باشچىغا ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. تەكرارلىغاندا، بارسىغان مىلادىدىن ئىلگىرىكى 7 - ئەسىردىن بۇرۇن ياشىغان ئافراسىياپ (ئالىپ ئەرتۇڭا) نىڭ ئوغلى ئىدى.

ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد قەشقىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا يەنە «ئۇيغۇر» ئاتالغۇسى توغرىسىدا مۇنداق ئىزاھات بېرىدۇ:

«ئۇيغۇر» -- بىر ئەلنىڭ ئىسمى، ئۇنىڭ بەش شەھىرى بار، بۇ شەھەرلەرنى زۇلقەرنەين تۈرك خاقانى بىلەن پۈتۈم تۈزگەندىن كېيىن سالدۇرغان ئىكەن.

ماڭا مۇھەممەد چاقىرتونقاخان ئوغلى نىزامىدىن ئىسرافىل تۇغان تېگىن ئۆز ئاتىسىدىن ئاڭلىغانلىرىنى سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دېگەن ئىدى: زۇلقەرنەين ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىنلاشقاندا، تۈرك

خاقانى ئۇنىڭغا قارشى تۆت مىڭ ئادەم ئەۋەتكەن. ئۇلارنىڭ قاپاقلىرىنىڭ قاناتلىرى لاجىن قاناتلىرىغا ئوخشايدىكەن. ئوقنى ئالدىغا قانداق ئاتسا، كەينىگىمۇ شۇنداق ئۇستىلىق بىلەن ئاتىدىكەن. زۇلقەرنەين بۇلارغا ھەيران قاپتۇ ۋە <ئىنان خۇزخۇرەند -- بۇلار باشقىلارغا موھتاج بولماي، ئۆز ئوزۇقىنى ئۆزى تېپىپ يەيدىغانلار ئىكەن؛ بۇلارنىڭ قولىدىن ئوۋ قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. قاچان خالىسا شۇ چاغدا ئېتىپ يېيەلەيدۇ > دەپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ بۇ ئەل <خۇزخۇر دەپ ئاتىلىپتۇ. كېيىن <خ > ھەرىپى - 1 <ئېلىق > قا ئالماشقان. مۇنداق بوغۇز ھەرپلىرىنىڭ بىر- بىرىگە ئالمىشىشى، بولۇپمۇ - 1 <ئىلىق > نىڭ <خ > غا ۋە <خ > نىڭ - 1 <ئېلىق > قا ئالمىشىشى كۆپ ئۇچرايدىغان ھادىسە.

مۇشۇ كىتابنى يازغان مەھمۇد ئېيتىدۇكى، بىزنىڭ بوۋىلىرىمىز بولغان ئەمىرلەرنىڭ <خېمىر > دېيىلىشى ئەنە شۇنىڭدىن كەلگەن. چۈنكى، ئوغۇزلار <ئەمىر > دېيەلمەي، - 1 <ئېلىق > نى <خ > غا ئالماشتۇرۇپ <خېمىر > دەيدۇ. شۇڭا، تۈرك ئەللىرىنى سامانىي ئوغۇللىرىدىن ئالغان بوۋىمىزنى <خېمىر تېگىن > دەپ ئاتايدۇ. خۇددى <ئۇيغۇر > سۆزىدە كۆرسەتكىنىمىزدەك، بۇ يەردە - 1 <ئېلىق > ھەرىپى <خ > غا ئالماشقان.

<خ > ھەرىپى 1 <ئېلىق > قا ئالمىشىش بىلەن بىللە، <خۇز > سۆزىدىكى <ز > ھەرىپىمۇ <ي -- يا > غا ئالماشقان. بۇ <ز > ھەرىپىنىڭ <ي -- يا > غا ئالمىشىشى تۈپ قائىدە. شۇنىڭدىن كېيىن، <خۇر > سۆزىدىكى <خ > ھەرىپى <غ > غا ئالماشقان. <غ > نىڭ <خ > غا، <خ > نىڭ <غ > غا ئالمىشىشى كۆپ ئۇچرايدىغان ھادىسە. خۇددى ئەرەبچىدە <خەتەرە > نى <غەدەرە > دېگەندەك.

بۇ ئەلدە بەش شەھەر بار. ئۇنىڭ خەلقى ئەشەددىي كاپىرلار، ئەڭ ئۇستا مەرگەنل-ئەردۇر. بۇ شەھەرلەر سۈلمى، بۇنى زۇلقەرنەين سالدۇرغان. قوچۇ، چانبالىق، بېشبالىق، ياڭبالىق. مەھمۇد قەشقىرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى» (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ 1980 - يىل 8 - ئاي، ئۇيغۇرچە نەشرى) 1 - جىلد.

يۇقىرىقىلاردىن كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد قەشقىرى گەرچە ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇرۇق - ئايماقلىرىنى كۆرسىتىپ ئۆتمىگىنى بىلەن، ئۇيغۇرلار توغرىسىدا شۇنچە سەھىپە بىلەن ئەستايىدىل، تەپسىلىي توختالغان. زۇلقەرنەيننىڭ تىلى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ چەۋەنداز، ئۇستا ئاتارمەن، ئەمگەكچان، ھالال ياشايدىغان ماھىيىتىنى كۆرسىتىپ، بوۋىلىرىدىن تارتىپ ئۆزىنىڭ مۇشۇ مىللەتكە تەۋە ئىكەنلىكىنى دۇدۇقلىماي، پەخىرلىنىش ھېسسىياتى بىلەن تەكىتلىگەن.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ ئەسلىپتىگە دائىر بەرگەن يۇقىرىقى ئىككى مەلۇماتىدا بەزى ئېنىقسىزلىقلارمۇ يوق ئەمەس. بۇنى ئالىمنىڭ مۇسۇلمانچىلىق مەيدانىدا تۇرۇپ، شۇ دەۋردە تېخى مۇسۇلمان بولمىغان ئۇيغۇر ئىدىقۇت خانلىقى ۋە زۇلقەرنەين توغرىسىدىكى پىكىرلىرىدىن بىلىۋالغىلى بولىدۇ.

ئافراسىياپ (ئالىپ ئەرتۇڭا) نىڭ ئوغلى سالدۇرغان بارسىغان شەھرىنىڭ بەرپا قىلىنىشىنى مىلادىدىن ئىلگىرىكى 7 - 6 - ئەسىرلەردە دەپ قىياس قىلغاندا، شۇ زامانلاردا ئۆزىنىڭ ئېلى، خاقانى بولغان ئۇيغۇرلارغا ئارىدىن ئىككى - ئۈچ ئەسىر ئۆتكەندىن كېيىنكى زۇلقەرنەينىڭ «خۇزخۇر» دەپ ئىسىم قويۇپ بېرىشى، بۇ ئىسىمنىڭ تاۋۇشلار ئالمىشىشى بىلەن ئاندىن «ئۇيغۇر» بولۇپ بېكىتىلىپ قېلىشى ئوتتۇرىسىدا ئانچە يېپىشىشچانلىق يۇق.

ھەممىگە مەلۇم بولغىنىدەك، زۇلقەرنەين ئەرەبلەرنىڭ ماكدونىيە ئېمپىراتورى ئالكساندىر ماكدونىسكى (مىلادىدىن ئىلگىرىكى 356 - يىلىدىن مىلادىدىن ئىلگىرىكى 323 - يىلىغىچە ياشىغان) گە قويغان ئەرەبچە ئىسىم ئىسكەندەر زۇلقەرنەينى كۆرسىتىدۇ. ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىڭ ئىستىلا پائالىيىتىدىكى ئەڭ زور سەپىرى مىلادىدىن ئىلگىرىكى 334 - يىلى كىچىك ئاسىياغا، مىلادىدىن ئىلگىرىكى 332 - يىلى مىسىرغا، مىلادىدىن ئىلگىرىكى 331 - يىلى ئىككى دەريا ئارىلىقىغا تاجاۋۇز قىلىش بىلەن ئېلىپ بېرىلغان. دېمەك، ئۇنىڭ ئوتتۇرا ئاسىياغا قىلغان ھەربىي يۈرۈشى مىلادىدىن ئىلگىرىكى 334 - يىلىغا تەئەللۇق بولۇپ، بۇ چاغدا ئۇيغۇرلار «ئۇيغۇر» بولۇپ بولغانلىقىنى ئالىمنىڭ ئۆزى «بارسىغان» نىزاھاتىدا قەيت قىلىپ ئۆتكەن.

ئۇيغۇرلارنىڭ «سۈلمى» شەھىرىنى «زۇلقەرنەين تۈرك خاقانى بىلەن پۈتۈم تۈزگەندىن كېيىن سالدۇرغان» لىقىنىمۇ ئىسپاتلاشقا توغرا كېلىدىغاندەك تۇرىدۇ. يەنە بىر جەھەتتىن، ئىسكەندەر زۇلقەرنەين (ئالكساندىر ماكدونىسكى) توغرىسىدىكى پاكىتلىق تارىخىي يازمىلاردا ئەمەس، ئىشەنچسىز مەلۇماتلاردىمۇ ئۇنىڭ مەھمۇد قەشقىرى كۆرسەتكەن شەھەر دائىرىسىگە كەلگەنلىكى ھەققىدە خاتىرە قالدۇرۇلمىغان.

بۈيۈك تىلشۇناس ئالىم مەھمۇد قەشقىرى «ئۇيغۇر» نىڭ «خۇزخۇر» دىن ئۆزگىرىپ ياسالغان ئىسىم ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن كۆپ ئەجىر سىڭدۈرۈپ نۇرغۇن پاكىتلارنى ئوتتۇرىغا قويغان بولسىمۇ، تىلشۇناسلىق ساھەسى ھازىرغا قەدەر «ئۇيغۇر» ئاتالمىسىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى «ئۇيۇماق»، «ئۇيۇشماق»، «ئۇيۇغۇر» دىن كەلگەنلىكىنى تەكىتلىمەكتە. بۇمۇ بىز ئۈچۈن ئۇستازىمىز مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئىزىنى بويلاپ چوڭقۇر ئىزدىنىشىمىزگە تېگىشلىك مەسىلە.

نېمىلا بولمىسۇن، ئۆز دەۋرىدىن بىر مۇنچە ھالقىپ كەتكەن بۈيۈك ئالىم مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئۇيغۇرلار توغرىسىدىكى مەلۇماتى قەدىمىيلىكى، تەپسىلىيلىكى، ئىنچىكىلىكى جەھەتلەردىن تولمۇ قىممەتلىكتۇر. بىر تەرەپتىن، ئۇ ئۇيغۇرلارنىڭ بىر مىللەت ھالىتىدە ئۇيۇشقان سىياسىي، ئىجتىمائىي كوللېكتىپ سۈپىتىدە مىلادىدىن ئىلگىرىكى 7 - ۋە 6 - ئەسىرلەردىلا ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا پائالىيەت ئېلىپ بارغانلىقىنى، شەھەرلەشكەن تۇرمۇش يولىغا كىرگەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بەردى. يەنە

بىر تەرەپتىن، ئۇ ئافراسىياپ (ئالىپ ئەرتۇڭا) نىڭ رىۋايەتتىكى شەخس بولماستىن، رېئاللىقتا بار ۋە داغدۇغا قوزغاپ ئۆتكەن مەشھۇر يولباشچى ئەرباب ئىكەنلىكىنى قايتا - قايتا پاكىت كۆرسىتىپ بايان قىلىپ، بىر مۇنچە چىگىشلەرنى ھەل قىلىپ بەردى. ئۇ سالدۇرغان شەھەرلەرنى، بۇ شەھەرلەرنىڭ ئورنىنى ئېنىق كۆرسىتىپ بەردى. ئۇنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ خاقانى ئىكەنلىكىنى، شۇ زامانلاردىلا مۇكەممەل، مۇنتىزىم شەھەر بولۇپ قەد كۆتۈرگەن مەركىزىي شەھەر ئوردۇ كەنت قەشقەردە تۇرغانلىقىنى مەلۇم قىلدى. ئۇنىڭ ۋاپاتىغا بىلدۈرۈلگەن ئومۇمىي تەزىيە ۋە مەرسىيەلەردىن پارچىلارنى كۆرسىتىپ ئۆتتى. يەنىمۇ مۇھىمى، ئافراسىياپ (ئالىپ ئەرتۇڭا) نىڭ مىللەت تەۋەلىكىنى قەتئىي تۈردە «ئۇيغۇر» دەپ ئېلان قىلدى. ئافراسىياپ (ئالىپ ئەرتۇڭا) نىڭ ئوغلى بارسخاننىڭ دادىسىنىڭ ئورنىغا ۋارىسلىق قىلغانلىقى، دادىسىنىڭ ئىزىنى بېسىپ، ئوخشاشلا شەھەرلىشىش قەدىمىي تېزلىتىپ، شەھەرلەرنى سالدۇرغانلىقى، دادىسى باشقۇرغان دائىرىنى داۋاملىق ئۆز ئىلكىدە تۇتۇپ ئۆتكەنلىكىنى ئەمەلىي پاكىتلار بىلەن بايان قىلىپ بەردى.

بۈيۈك ئالىم ئۇيغۇرلار ئۈستىدە سۆزلىگەندە ئۇنى «بىر ئەلنىڭ ئىسمى»، ھەم «بىر مىللەت» نىڭ نامى دەپ ئالاھىدە ئەسكەرتكەن. تىلشۇناسلىق نۇقتىسىدىن چىقىپ، ئۇيغۇر تىلى ئوق يىلتىز ھېسابلانغان خاقانىيە تىلىنى شاخلىتىپ، باشقا تىللارنى خاقانىيە تىلى دائىرىسىدە تەتقىق قىلغان بولسا، مىللەت شۇناسلىق مەيدانىدا تۇرۇپ، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆتمۈشىنى يورۇتۇپ بېرىشكە ئالاھىدە كۈچ سەرپ قىلغان. يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەندەك، ئۇنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا ئوتتۇرىغا قويغان ئۇيغۇرلار ھەققىدىكى بايانلىرى ناھايىتى ھاياجانلىق، مەردانە ۋە تېلىققان ھېسسىياتتىن ئۇرغۇپ چىققان يۈرەك سۆزلىرىدۇر.

ئىلىم ساھەسى مەلۇم ھەقىقەتنى ئىسپاتلاشتا كۆپ مەنبەلىك ھۆججەتلەرنى ئىشەنچلىك ھېسابلايدۇ. مەھمۇد قەشقىرى ئۇيغۇرلارنى تونۇشتۇرۇشتا شۇنداق قىلغان. ئەمدى بىزمۇ بۈيۈك بوۋىمىز مەھمۇد قەشقىرى ئوتتۇرىغا قويغان ئۇيغۇرلارنىڭ كېلىپ چىقىشى، مىللەت بولۇپ شەكىللىنىشىگە دائىر مەلۇماتلارنى ئۇيغۇرلاردىن تاشقىرى يېزىلغان باشقا مەنبەلەر بىلەن سېلىشتۇرۇپ ئىزدىنىپ كۆرەيلى. بۇنداق مەنبەلەر ئەرەبچە، پارسچە ۋە خەنزۇچە يازمىلاردۇر. بۇ مەنبەلەرنى تەكشۈرۈپ چىقىش تەبىئىي مەھمۇد قەشقىرى مەلۇماتلىرىنىڭ ئابروپىنى ئۆستۈرىدۇ.

ئەرەبچە، پارىسچە يازمىلار ئۇيغۇرلار توغرىسىدا

ئۇيغۇرلارغا ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ پائالىيىتىگە ئائىت ئەرەبچە، پارىسچە يازمىلارنىڭ كۆپرەكى مىلادى 8، 9 - ئەسىرلەردىن كېيىنكى ۋاقىتلاردىن باشلىنىدۇ. ئەمما، بۇ تارىخىي يازمىلارنىڭ تولدىدا ئۇيغۇرلارنىڭ شەكىللىنىشى، بولۇپمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ كېلىپ چىقىشىنى مەلۇم قىلىدىغان پاكىتلارغا يېپى ئۇچى بولالغۇدەك ئىلمىي بايانلار يوق دېيەرلىك، بار دېيىلگەنلىرىدە بولسا، ئۇيغۇرلارنىڭ كېلىپ چىقىشىنى تۈرك -- ياپەس -- نوھ ئەلەھسسالامغا ئاپىرىپ تىركەپ چۈشەندۈرۈش ئومۇمىي تۈس ئالغان.

ئومۇمەن، ئۇيغۇرلارغا دائىر مەلۇمات بەرگەن ئەرەبچە، پارىسچە تارىخىي يازمىلارنىڭ مۇئەللىپلىرىدىن مۇھىمراقلىرىنى تۆۋەندىكىچە كۆرسىتىشكە بولىدۇ:

1. بەلازورى. ئۇ مىلادى 9 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا «ئىشغالىيەت تارىخى» (ياكى «ھەرقايسى ئەللەرنى ئىشغال قىلىش تارىخى») ناملىق ئەسەر يازغان. ئۇ بۇ ئەسىرىدە ئەرەبلەرنىڭ ئىشغالىيەت پائالىيىتىنى تونۇشتۇرۇشنى ئاساس قىلغان بولۇپ، ئەرەبلەرنىڭ ئۇيغۇرلار ئىلكىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا زېمىنلىرىغا باستۇرۇپ كىرىش جەريانىدىكى ھەربىي ھەرىكەتلەرنى بايان قىلىش جەريانىدا، ئۇيغۇرلار ئۈستىدە خېلى سالماق سەھىپىلەر بىلەن توختىلىپ ئۆتكەن.

2. قۇدامە. ئۇ ئەرەب جۇغراپىيىسىنى بولۇپ، مىلادى 10 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا تاماملىغان ئەسىرى ئارقىلىق، ئەتراپتىكى ئەللەرنىڭ جۇغراپىيىلىك ئەھۋاللىرىنى تونۇشتۇرۇش جەريانىدا، ئۇيغۇرلار ئىلكىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا زېمىنلىرى ئۈستىدە كۆپ توختالغان.

3. سامئانى (مىلادى 1167 - يىلى ۋاپات بولغان). ئۇ ئەرەب لوغەتشۇناسى بولۇپ، ئۇيغۇرلار توغرىسىدا، ئۇيغۇرلارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى پائالىيەتلىرى توغرىسىدا، بولۇپمۇ قاراخانىيلار خانىدانلىقىنىڭ قۇرۇلغان دەسلەپكى ھەرىكەتلىرى، زېمىن تەۋەلىكى قاتارلىقلارغا ئائىت مەلۇماتلار توغرىسىدا مۇھىم پاكىتلارنى بايان قىلغان. ئۇنىڭ يازمىلىرى كېيىنكى تارىخشۇناسلار ئۈچۈن بىر مۇنچە پاكىت مەنبەسى بولغان.

4. مۇسۇلمان دۇنياسىغا داخلىق تارىخچى ئەبۇ نەسرۇل ئۇتبى. ئۇ مىلادى 11 - ئەسىرنىڭ دەسلەپكى يېرىمىغا تەئەللۇق تارىخ كىتابىدا قاراخانىيلار خانىدانلىقىنىڭ قۇرۇلۇشى، خانىدانلىقنىڭ شۇ چاغدىكى ئەھۋالى توغرىسىدا كەڭ سەھىپە بىلەن مەخسۇس توختالغان. بولۇپمۇ، ئۇ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلارنىڭ مۇسۇلمانلىشىشى ۋە ئۇنىڭ تەپسىلىي جەريانى توغرىسىدا تولمۇ پايدىلىق مەلۇماتلارنى يېزىپ قالدۇرغان. ئۇ يازغان تارىخىي ئەسەرنىڭ نامى «تارىخىي ئەمىنىيە»

بولۇپ، بۇ كىتاب كېيىنكى تارىخچىلارنىڭ ئەسەرلىرى ئۈچۈن بىر مۇنچە ماتېرىيال ۋە سىتاتامەنبەسى بولغانلىقى بىلەن داڭق چىقارغان.

5. شۇ دەۋرگە تەئەللۇق يەنە بىر تارىخىي ئەسەر ئىبن ئەسرىننىڭ «ئومۇمىي تارىخ» دېگەن كىتابى سانلىدۇ. بارتولد قاتارلىق ئالىملارنىڭ تەرىپلىشىچە، ئىبن ئەسرىننىڭ بۇ كىتابى ناھايىتى ئەستايىدىل، ئىزدىنىش روھىغا باي، ئەمەلىيەتلىكلىكى كۈچلۈك، كىشىنى قايىل قىلارلىق دەرىجىدە يېزىلغان. ئىبن ئەسرىن بۇ ئەسەردە ئۇيغۇرلار توغرىسىدا، بولۇپمۇ قاراخانىيلار خانىدانلىقىنىڭ قۇرۇلۇشى توغرىسىدا تەڭداشسىز پايدىلىق ماتېرىياللارنى يېزىپ قالدۇرغان.

6. ئەبۇل فۇتۇھ ئابدۇل جافۇر (ياكى جافار) ئىبن ھۈسەين ئەلمائى. ئۇ ئىتتىپاق مۇھىم تارىخىي شەخس ۋە تارىخشۇناستۇر. ئۇ قەشقەردە ياشىغان ۋە ئۆز دەۋرىدىلا قاراخانىيلار خانىدانلىقى تەۋەسىدىكى مەشھۇر تارىخشۇناس نامى بىلەن شۆھرەت قازانغان. ئۇنىڭ نەدە تۇغۇلغانلىقى، قاچان تۇغۇلۇپ، قاچان، نەدە ۋاپات بولغانلىقى ھەمدە مىللەت تەۋەلىكى ئېنىق ئەمەس. شۇنداقتىمۇ، ئۇنى ئۇيغۇر مىللىتىدىن، قەشقەردە تۇغۇلۇپ، شۇ يەردە ۋاپات بولغان، دەپ قىياس قىلىشقا بولىدۇ. ئۇنىڭ مەشھۇر ئەسىرى «قەشقەر تارىخى» دا بايان قىلىنغان قاراخانىيلار خانىدانلىقىغا ئائىت ماتېرىياللار ئۆزىنىڭ موللۇقى، كەڭلىكى، بولۇپمۇ قاراخانىيلار خانىدانلىقىنىڭ شەكىللىنىشىگە ئائىت ماتېرىياللارنىڭ ئىشەنچلىكلىكى نۇرغۇن ئالىملارنى قايىل قىلغان ۋە تەسەۋرەندۈرگەن. ئۇنىڭ «قەشقەر تارىخى» كېيىنكى دەۋرلەردە يوقىلىپ كەتكەن. ئاشۇنداق بىر ئالىمنىڭ ياشىغانلىقى ۋە ئۇنىڭ «قەشقەر تارىخى» غا ئېلىنغان قىسمى مەلۇماتلار مىلادى 14 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا يېزىلغان جامال قارىشىنىڭ «سۇرراھ لوغىتىنىڭ داۋامى» دا تىلغا ئېلىنغان ۋە نەقىل كەلتۈرۈلگەن. جامال قارىشى «قەشقەر تارىخى» نى مىلادى 11 - ئەسىردە يېزىلغان دەپ ئۆچۈر بەرگەن. بۇنىڭغا قارىغاندا، مۇئەللىپنىڭ مەھمۇد قەشقىرى ۋە يۈسۈپ خاس ھاجىبىلار بىلەن زامانداش ئىكەنلىكىنى چەتكە قاققىلى بولمايدۇ.

7. ئەڭ مۇھىم تارىخشۇناسلاردىن بىرى تەبەرىدۇر. تەبەرىنىڭ ئىلمىي ئەمگىكى ھازىرغا قەدەر دۇنيا تارىخشۇناسلىق ساھەسىنىڭ «ماتېرىيال مەنبەسى» دەپ تەرىپلىنىپ كەلمەكتە.

تەبەرىنىڭ تولۇق ئىسمى مۇھەممەت بن جەرىر، لەقىسى ئەبۇجەفار. ئۇ ھىجرىيە كالىپندارى بويىچە 224 - يىلىنىڭ ئاخىرى ياكى 225 - يىلىنىڭ بېشىدا (مىلادى 839 - يىلى) پىرسىيە ئىمپېرىيىسىنىڭ شىمالىدىكى تەبەرىستان ئۆلكىسىنىڭ ئامۇل شەھىرىدە تۇغۇلغان. يەتتە يېشىدىن باشلاپلا «قۇرئان» ۋە «ھەدىس» ئۆگىنىشكە كىرىشكەن. 12 يېشىدىن باشلاپ رايى قاتارلىق جايلاردا ئىراق فىقھىسىنى ئۆگەنگەن. داخلىق شەرىئەتشۇناس فىقھ ئالىمى ئەھمەد بن ھەنبەلنىڭ تەلىماتلىرىنى ئۆگىنىش ئىشتىياقى بىلەن باغداتقا بارماقچى بولغان. ئەمما، سەپەر ئۈستىدە ئەھمەد بن ھەنبەلنىڭ ۋاپات بولغىنىنى ئاڭلاپ، سەپىرىنى بەسرەگە توغرىلاپ، ئاۋۋال بەسرەدە «ھەدىس» ئۆگەنگەن، كېيىن

باغاتقا بېرىپ «قۇرئان» ئۆگەنگەن ۋە شافىئىي فىقھىسىنى تەتقىق قىلغان.

شۇ چاغلاردا شافىئىينىڭ ئىشداشلىرى ۋە مۇخلىسلىرى مىسىرغا كۆپرەك يىغىلغانلىقتىن ئۇمۇ مىسىرغا بارماقچى بولغان. ھىجرىيىنىڭ 253 - يىلى (مىلادى 867 - يىلى) ئۇ مىسىرنىڭ پايتەختى فۇستاتقا بېرىپ ئەدەبىي ماھارەت ۋە شافىئىي، مالىك فىقھىسىنى بىر نەچچە يىل ئۆگەنگەن، كېيىن باغاتقا كېلىپ تەتقىقات ۋە يېزىقچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان.

تەبەرى مۇشۇ ئارىلىقتا خەلىپىنىڭ ۋەزىرى ئەبۇ ھەسەن ئابدۇللا بىن يەھيا خاقانىنىڭ ئوغۇللىرىغا دەرس سۆزلىگەنلىكتىن، خەلىپە ۋە ئوردا ئەھلىنىڭ كاتتا ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولغان.

تەبەرى يېزىقچىلىق ئىشلىرىدا كۆپ ھوسۇللۇق ئالىم دەم نام ئالغان. ئېيتىشلارغا قارىغاندا ئۇ باغاتنىڭ يەقۇب مەيدانىدىكى تۇرالغۇسىدا ئولتۇرغان چاغلىرىدا ھەر كۈنى 40 ۋاراق ئەسەر يازىدىكەن.

تەبەرى ھىجرىيىنىڭ 310 - يىلى 10 - ئاينىڭ 28 - كۈنى (مىلادى 923 - يىلى 2 - ئاينىڭ 18 - كۈنى) 71 يېشىدا ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ نامىزىغا ۋە دەپنە مۇراسىمىغا قاتناشقانلار «سانى ئالغىلى بولمىغۇدەك» دەرىجىدە كۆپ بولغان، تۇپراق بېشىدا بىر نەچچە ئايغىچە ئادەم ئۈزۈلمىگەن.

تەبەرنىڭ يازغان ئەسەرلىرى كۆپ تەرەپلىمە بولغان. ئۇ ئىلمىي فىقھ (دىن قانۇن ئىلمى)، «قۇرئان تەفسىرى»، «ھەدىس» ۋە قىرائەت ئىلمىي جەھەتلەردە يېتىشكەن ئالىم سۈپىتىدە داڭ چىقارغان، يازغان ئەسەرلىرى 26 خىلدىن ئاشقان. بۇلارنىڭ ئىچىدە ھەجىمى زورراق بولغىنى ئىككى: بىرى «قۇرئان تەفسىرى» بولۇپ، بۇ 1 - قول ماتېرىياللىرىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن كېيىنكى دەۋرلەرگە تەئەللۇق تەفسىرچىلەرنىڭ «ماتېرىيال مەنبەسى» لىك رولىنى ئۆتىگەن. ئۇنىڭ يەنە بىر داڭلىق ئىلمىي ئەمگىكى «تارىخ تەبەرى (تەبەرى تارىخى)» دۇر.

«تەبەرى تارىخى» نىڭ ئەسلىي تولۇق نامى «تارىخۇل رۇسۇل ۋە ئۆل مۈلك (پەيغەمبەرلەر ۋە ھۆكۈمدارلار تارىخى)» دەپ ئاتالغان. ئۇنى يەنە «تارىخۇل ئۇمەم ۋە ئۆل مۈلك (ھەر قايسى مىللەتلەر ۋە ھۆكۈمدارلار تارىخى)» دەپمۇ ئاتىغان. مۇئەللىپنىڭ تەبەرىستاندا تۇغۇلغانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، كېيىنكىلەر بۇ ئەسەرنى «تەبەرى تارىخى (تارىخ تەبەرى)» دەپمۇ پايىدىلانغان ۋە مۇشۇ نام كەڭرەك ئومۇملىشىپ كەتكەن.

«تەبەرى تارىخى» ھىجرىيىنىڭ 303 - يىلى 3 - ئاينىڭ 29 - كۈنى (مىلادى 915 - يىلى 10 - ئاينىڭ 12 - كۈنى) يېزىلىپ پۈتكەن. ئۇنىڭدا ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن باشلاپ يېزىلىپ، يەھۇدىي دىنىنىڭ ئەپسانە - رىۋايەتلىرى؛ خىرىستىئان دىنىنىڭ توقۇلمىلىرى؛ ئالەم، زېمىن، ئادەمزاتنىڭ يارىلىشى ھەمدە ئىلگىرى ئۆتكەن دەپ رىۋايەت قىلىنغان پەيغەمبەرلەر ھەققىدىكى قىسسە، ئەپسانە - رىۋايەتلەر تۈگەل بايان قىلىنغان. ئاشۇ بايانلار ئارىسىغا ئەرەب يېرىم ئارىلى، ئۇنىڭ شىمالىي ۋە جەنۇبىدىكى قەدىمكى ئەللەر ۋە مىللەتلەر توغرىسىدىكى نۇرغۇن رىۋايەتلەر

قىستۇرۇلغان.

لېكىن، «تەبەرى تارىخى» نىڭ مۇھىم نۇقتىلىرى پىرسىيە تارىخىغا قارىتىلغان. كىتاب پىرسىيە تارىخىدىكى ھەر قايسى سۇلالىلەر، شاھلىقلار تارىخى ۋە ئەرەبلەرنىڭ ھەر قايسى قەبىلىلىرىنىڭ تارىخىنى بىر مۇبارايان قىلغان. كىتابنىڭ مانا شۇ قىسمى ھىجرىيەنىڭ باشلىنىشى (مىلادى 622 - يىلى 7 - ئاينىڭ 16 - كۈنى) دىن باشلاپ سالنامە (يىل تەرتىپى) شەكلىدە ھىجرىيەنىڭ 302 - يىلى (مىلادى 915 - يىلى) غىچە بولغان مۇھىم ۋەقەلەر، ئاساسلىق چوڭ ئۇرۇش - ماجىرالارنى تەپسىلىي خاتىرىلەشكە بېغىشلانغان. مۇئەللىپ بۇ تارىخنى بايان قىلغاندا ناھايىتى نۇرغۇن ماتېرىياللارنى مەنبە قىلغان. ئۇ شۇ چاغدا بار بولغان ئىبن ئىسھاق، كەلىبى، ۋاقىدى، ئىبن سەئە، ئىبن مۇقافىر، بەلازورى قاتارلىق تارىخچىلارنىڭ ئەسەرلىرى ۋە پىرسىيە تارىخىنىڭ ئەرەبچە تەرجىمىلىرىدىن پايدىلىنىپلا قالماستىن، ئۆزى شەخسەن ھەر قايسى جايلارغا قىلغان ساياھىتى ۋە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ماڭغان سەپەرلىرى جەريانىدا يىغقان ماتېرىياللار ۋە رىۋايەتلەردىنمۇ پايدىلانغان. «قۇرئان كەرىم»، «ھەدىس شېرىفى» نىڭ ھەرخىل نىزاھىلىرىدىن، تەزكىرىلەردىن، جەئنامىلەردىن، ھېكايەلەردىن، شېئىر - قوشاق، يادنامە، ۋائىز - مەدداھلارنىڭ نوتۇقلىرى، قەبىلىلەر ۋە دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى توختام - شەرتنامىلەردىنمۇ ئاز بولمىغان ماتېرىياللارنى ئالغان.

«تەبەرى تارىخى» دا ئۇيغۇرلارغا تەۋە ماتېرىياللارمۇ ئاز ئەمەس. بولۇپمۇ غەرب تارىخچىلىرى تەرىپىدىن «ئىقتىلىتلار» دەپ ئاتالغان ئاق ھۇن - ئۇيغۇرلارنىڭ پارسىلار بىلەن بولغان نەچچە ئەسىرلىك مۇناسىۋەتلىرى، توقۇنۇش - جەڭ بولغان يىللار، ئورۇن ۋە ئادەم ئىسىملىرى تەپسىلىي خاتىرىلەنگەن.

«تەبەرى تارىخى» يەنە شۇنىڭدىن كېيىن تۈرك - ئۇيغۇرلارنىڭ ئاق ھۇن - ئۇيغۇرلار بىرلەشمىسىدىن بۆلۈنۈپ، باشقىچە ئۇيۇشۇپ ئاق ھۇنلارغا قارشى كۆتۈرۈلۈپ يەڭگەندىن كېيىن ئاندىن پىرسىيەگە قارشى قىلغان ھەرىكەتلىرى توغرىلىقمۇ مەخسۇس باب ئېچىپ بايان قىلغان. تۈرك - ئۇيغۇرلار بىرلەشمىسىنىڭ پەرغانە، بەلىخ قاتارلىق جايلارغىچە ئىشغال قىلىپ پىرسىيە بىلەن ئۈزەڭگە سوقۇشتۇرۇپ ئۆتكەن تارىخىي پاكىتلار توغرىسىدا باشقا مەنبەدىكى يازمىلاردىمۇ ئۇچراتقىلى بولىدىغان قىسمەن مەلۇماتلارنى تولۇقلىغان.

«تەبەرى تارىخى» نىڭ قىممەتلىك بىر يېرى شۇكى، كىتاب دىنى ئەقىدىدىن تاشقىرى خالىسلىق بىلەن توختالغان پىرسىيە، ئاق ھۇن - ئۇيغۇرلار ۋە تۇرا - ئۇيغۇرلار تېخى ئىسلام دىنىغا كىرمىگەن دەۋرلەر ئىدى، ئەدناسى، ئىسلام دىنىمۇ تېخى ئوتتۇرىغا چىقمىغان دەۋرلەر ئىدى. مىلادى 4 -، 5 - ئەسىرلەردىن ئىلگىرىكى دەۋرلەرگە تەئەللۇق بولغان يۇقىرىقى مەلۇماتلار ئۇيغۇرلارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى پائالىيەتلىرىنىڭ بىر مۇھىم تەركىبىي قىسمى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئەتىۋارلىقتۇر.

ھەممىگە مەلۇم بولغىنىدەك، مەھمۇد قەشقىرى تىلشۇناس ئالىم بولۇشتىن تاشقىرى قاراخانىيلار خان

جەمەتگە مەنسۇپ سىياسىيون، ئۇ ئۆزىنى تونۇشتۇرغاندا، قاراخانىيلار خانىدانلىقىنى تىكلەش ۋە مۇستەھكەملەشتە جەڭگىۋارلىق رولىنى ئوينىغان كاتتا ھەربىي قوماندانلارنىڭ ئەۋلادى ئىكەنلىكىنى يوشۇرمىغان. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ ھەربىي ئىشلاردىنمۇ پۇختا خەۋىرى بارلىقىنى كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەس. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا بېرىلگەن ھەربىي ئىشلارغا ئائىت سۆز، سۆزلەم ۋە بىر مۇنچە مەلۇماتلارمۇ بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلايدۇ. گېرمانىيە قاراخانىيىشۇناسى، نېمىس ئالىمى ئومىلجام پىرتساكنىڭ قىياسچە، قاراخانىيلار خانىدانلىقى خان جەمەتنىڭ يادرولۇق ئەزاسى بولغان مەھمۇد قەشقىرى بىر قېتىملىق ئوردا ئىچكى ھەربىي - سىياسىي ئۆزگىرىشىدە قەشقەردىن قېچىپ چىقىپ كەتكەن بولۇشى، قالغان ئۆمرىنى سەرگەردانچىلىق ئىچىدە يۇرت كېزىپ ئۆتكۈزگەن بولۇشى مۇمكىن ئىكەن. «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 1982 - يىلى 1 -، 2 - سانلىرىغا قاراڭ.

بۇ پىكىرگە قوشۇلدىغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» شۇناسلىرى ئۇنىڭ يۇرت كېزىپ يۈرگەن چاغدا قىلغان ئىشى تىل تەكشۈرۈش، تۈركىي تىللارنى خاتىرىلەش ۋە سېلىشتۇرۇش، ئاندىن باغداتقا بېرىپ، مىلادى 1074 - يىللىرىنىڭ ئالدى - كەينىدە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى رەتلەپ كىتاب قىلىپ باغدات خەلىپىسىگە تەقدىم قىلىش بولغان، دەپ بايان قىلىشىدۇ.

يۇرت كېزىپ يۈرۈپ تۈركىي تىللارنى تەكشۈرگەنلىكى ۋە تۈركىي تىللار بىلەن ئەرەب تىلىنى سېلىشتۇرۇپ، «ئەرەبلەرنىڭ تۈركىي تىل ئۆگىنىش ئېھتىياجى ئۈچۈن» «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تۈزۈپ چىققانلىقىنى مەھمۇد قەشقىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1 - توم (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ 1980 - يىلى 8 - ئاي نەشرى)

ئالىمنىڭ ئۆزىمۇ قەيت قىلىدۇ. مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئۆزى ئۈستىدە بەرگەن مەلۇماتىنىڭ مۇتلەق توغرىلىقىدا گۇمان يوق. ئۇ «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تاماملىغاندىن كېيىن، باغدات خەلىپىسى بىلەن كۆرۈشۈش ۋە كىتابىنى تەقدىم قىلالىشىدىمۇ سالاھىيەت نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، قاراخانىيلار خان جەمەتنىڭ ئابرويلۇق ئەزاسلىقىدەك ئىمتىيازىدىن پايدىلانغانلىقىمۇ ئەمەلىي ئېھتىماللىققا يېقىن.

لېكىن، ئالىملارنىڭ پەرەز قىلىشىچە، يېشى بىر يەرگە بېرىپ قالغان مەھمۇد قەشقىرىنىڭ شەرقتە سىبىردىن تارتىپ غەربتە رۇمغىچە بولغان 25 مىڭ پەرسەخ دائىرىنى «تۈركىي تىللار دىۋانى» گە قىستۇرۇلغان «دائىرە» خەرىتىسىگە، مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئۆز ئىزاھىغا قاراڭ.

ئۆز ۋاقتىدىكى قاتناش سەۋىيىسى بىلەن ئايلىنىپ چىقىشى، تۈرك ئۇلۇسلىرىنى بىر مۇ بىر تەكشۈرۈپ ئۇلارنىڭ، بولۇپمۇ بۇ ماقالىدە مۇھاكىمە قىلىۋاتقان ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىي پائالىيەتلىرىنى ئۇنداق تەپسىلىي ئىگىلەپ كېتىشى مۇمكىن ئەمەس. بۇنداق ئېنىقسىزلىقنى يېشەلەيدىغان ئاچقۇچ يەنىلا مەھمۇد قەشقىرىنىڭ قولىدا، يەنى ئەرەب تىلىغا ئەرەب تىلشۇناسلىرىنىڭ ئۆزىدەك پۇختا تىلشۇناس ئالىم مەھمۇد قەشقىرى ئۇيغۇرلارغا ئائىت تارىخىي مەلۇماتلارنىڭ بىر بۆلىكىنى يۇرت كېزىپ

يۈرگەندە يۇرتداشلىرىدىن يىغقان بولسا، يەنە بىر بۆلىكىنى يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكەن ئەرەب تارىخشۇناسلىرىنىڭ ئەسەرلىرى ئارقىلىق بىلگەن، پەقەت «تۈركىي تىللار دىۋانى» تىل نۇقتىسىدىن يېزىلغان كىتاب بولغاچقا، مەخسۇس توختىلىپ ئالاھىدە ئىزاھات بەرمىگەن، خالاس!

ئەرەبچە يازمىلارنى تەكشۈرۈپ كۆرۈش مەھمۇد قەشقىرىنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ شۇ دەۋردىكى سىياسىي، ئىجتىمائىي، ھەربىي ئىشلار جەھەتتىكى ۋە تۇرمۇش ئۆرپ - ئادىتى، دىنىي ئېتىقادى، كىشىلىك قارىشى، قىممەت قارىشى... قاتارلىق تەرەپلەردىكى مۇھىم، ئەسلىيەتلىك مەلۇماتلىرىنىڭ ئەقىلگە مۇۋاپىق ۋە تارىخىي پاكىتلارغا ئۇيغۇن ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈندۇر.

8. مەھمۇد قەشقىرىدىن كېيىن ئۇيغۇرلار توغرىسىدا ناھايىتى كۆپ توختالغان ئەڭ ئەھمىيەتلىك تارىخشۇناس رەشىدنىدۇر.

رەشىدنىدەن ھەممىگە مەلۇملۇق مەشھۇر «جەمئۇل تەۋارىخ (ئومۇمىي تارىخ)» بەزى تەرجىمىلەردە «تارىخلار توپلىمى» مۇ دېيىلىدۇ --- ئۆز ئىزاھىمىز.

كىتابنىڭ داغلىق باش تۈزگۈچىسى ھەم نامى ئۆلمەس مۇئەللىپدۇر. ئۇنىڭ تولۇق ئىسمى رەشىدنىدەن فەزلىئاللا بولۇپ، مىلادى 1247 - يىلى ئىراننىڭ ھەمەدان دېگەن يېرىدە تۇغۇلغان. ئۇ موڭغۇللار ئىراندا قۇرغان ئىلخان خانلىقىنىڭ خانى ئاباقاخان (مىلادى 1265 -- 1282 - يىللىرى تەختتە ئولتۇرغان) دەۋرىدە تۇپىلىكتە داغىق چىقىرىپ، خانلىق ئوردىدا خان جەمەتدىكىلەرنىڭ كېسىلىنى داۋالاش، خان جەمەتدىكىلەرنىڭ بالا - چاقىلىرىغا دەرس ئۆتۈش بىلەن شۇغۇللانغان.

1295 - يىلى غازان خان تەختكە ۋارىسلىق قىلغاندىن كېيىن رەشىدنىدەن ئېتىبارغا ئېرىشىپ، مىلادى 1298 - يىلى غازان خان تەرىپىدىن باش ۋەزىرلىككە تەيىنلەنگەن.

رەشىدنىدەن غازات خانغا، كېيىن ئولچايتۇخان (مىلادى 1304 - يىلىدىن 1316 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان) غا باش ۋەزىر بولۇپ خىزمەت قىلغان. ئولچايتۇخان مىلادى 1316 - يىلى كېسەل بولۇپ قالغاندا، رەشىدنىدەن ئۇنىڭ داۋالىنىشىغا مەسئۇل بولغان. ئولچايتۇخان ساقىيالىماي ئۆلۈپ، مىلادى 1317 - يىلى ئۇنىڭ 12 ياشلىق ئوغلى بۇسىيىن باتۇ خانلىق تەختىگە ئولتۇرغان. شۇ يىلى 10 - ئايدا رەشىدنىنىڭ سىياسىي رەقىبى بولغان يەنە بىر باش ۋەزىر ئېلى سەئىددىن ئۆسمۈر خانغا چېقىشتۇرۇپ يۈرۈپ، رەشىدنىنى باش ۋەزىرلىكتىن قالدۇرغۇزۇۋەتكەن. مىلادى 1318 - يىلى ئېلى سەئىددىن رەشىدنىنى ئولچايتۇخانغا زەھەر بېرىپ ئۆلتۈرۈۋەتتى، دەپ شىكايەت قىلىپ يۈرۈپ زىندانغا تاشلاشقۇزغان. شۇ يىلى 7 - ئاينىڭ 18 - كۈنى 71 ياشلىق رەشىدنىدىن كىچىك ئوغلى بىلەن بىرلىكتە جادۇدا بېلىدىن توغرىلىپ ئىككى پارچە قىلىنىپ ئۆلتۈرۈلگەن.

رەشىدنىنىڭ باشچىلىقىدا تۈزۈلگەن ۋە ئۇنىڭ ئۆزىنىڭمۇ قەلەم تەۋرىتىشى، شۇنداقلا بىۋاسىتە تۈزىتىشىدىن ئۆتكەن «جەمئۇل تەۋارىخ (تارىخلار توپلىمى)» موڭغۇل ئىلىخانلىرىنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن موڭغۇللار، بولۇپمۇ چىڭگىزخان ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى توغرىسىدىكى ئەسەر بولۇپ، ئومۇمىي

مەزمۇنى ئاساسەن موڭغۇللار تارىخىنى بايان قىلىدۇ، شۇنداق بولسىمۇ، ئۇ ئوتتۇرا ئەسىردىكى ھەر قايسى دۆلەتلەر، ھەر قايسى مىللەتلەر ۋە قەبىلىلەر ھەققىدە ئىمكانىيەتلىك مەلۇماتلارنى خېلى تولۇق يىغقانلىقتىن، بۇ كىتاب بايقالغان نەچچە يۈز يىلدىن بۇيان، پۈتۈن دۇنيا بويىچە تارىخچىلارنىڭ ئوتتۇرا ئەسىردىكى دۆلەتلەر ۋە مىللەتلەرنى تەتقىق قىلىشىدا ئاساسىي ماتېرىيال مەنبەلىرىنىڭ بىرى بولۇپ كەلگەن.

«جەمئۇل تەۋارىخ» كىتابىنىڭ ئۈچتىن بىرى دېگۈدەك موڭغۇللار، موڭغۇللارغا يېقىن مىللەتلەر، بولۇپمۇ تۈركلەر توغرىسىدىكى مەلۇماتلار بىلەن تولغان. رەشىدىدىن موڭغۇللارنىڭ كېلىپ چىقىشىنى تۈركلەرگە باغلاپ چۈشەندۈرىدۇ. تەبىئىيىكى، ئۇيغۇرلار ۋە ئۇلارنىڭ كېلىپ چىقىشىغا دائىر بىر تالاي ماتېرىياللارمۇ خېلى زور سەھىپىنى ئىگىلىگەن.

ئورخۇن - يېنسەي سىنتاش يادنامىلىرىنىڭ يېزىقى ئوقۇلۇشتىن ۋە مەھمۇد قەشقىرىنىڭ مەشھۇر «تۈركىي تىللار دىۋانى» بايقىلىشتىن ئىلگىرى، دۇنيا مىقياسىدا تارىخچىلار ئومۇمەن خەنزۇچە مەنبەلەر بىلەن «جەمئۇل تەۋارىخ» ئاساسىدا ئۇيغۇرلارنى ۋە باشقا ئوتتۇرا ئاسىيا مىللەتلىرىنى تەتقىق قىلىشقاندى. دوسسون، رادلوۋ، بارتولد قاتارلىق ئونلىغان تارىخچىلارنىڭ تۈرك، ئۇيغۇر قاتارلىق مىللەتلەرنىڭ تارىخىغا دائىر ئىلمىي ئەمگەكلىرىمۇ رەشىدىدىننىڭ «جەمئۇل تەۋارىخ» ئىنى مەنبە قىلغانىدى.

رەشىدىدىننىڭ «جەمئۇل تەۋارىخ» ئىنىڭ قىممەتلىك يېرى شۇ يەردىكى، ئۇ «ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ ھەممە تارىخ كىتابلىرى ئىچىدىن جەۋھەرلىرىنى تاللىۋالغان، ھەر قايسى مىللەت ئالىملىرىنى كىتابىنى تۈزۈش ۋە تۈزىتىش بېرىشكە قاتناشتۇرغان.» «جەمئۇل تەۋارىخ» (شاخۇۋ كىتاب بېسىش ئورنىنىڭ 1983 - يىلى 1 - ئاي خەنزۇچە نەشرى) 1 - قىسىم، 100 - بەت . شۇ سەۋەبتىن بۇ كىتاب تارىخ ساھەسىدىكىلەر تەرىپىدىن قىممىتى ناھايىتى يۇقىرى، دەپ باھالىنىپ كەلمەكتە.

«جەمئۇل تەۋارىخ» نىڭ «ئۇيغۇرلار» بابىدا مۇنداق دېيىلگەن:

«بىردىنبىر ئاللاھقا چوقۇنغانلىقتىن ئوغۇزبىلەن ئۇنىڭ دادىسى، تاغلىرى ئوتتۇرىسىدا ئۆچمەنلىك تۇغۇلۇپ، ئۆزئارا ئۇرۇش باشلىنىدۇ، بۇ چاغدا ئوغۇزنىڭ بەزى قوۋمى ئۇنىڭ بىلەن بىرلىشىپ، ئۇنىڭ بىلەن بىر سەپتە تۇرۇپ ئۇنىڭغا ھەمدەملەشكەن. يەنە بەزىلىرى بولسا، ئۇنىڭ دادىسى، تاغلىرى ۋە ئىنلىرى تەرەپتە تۇرغان. ئىتائەت قىلغان ھەمدە ئۇنىڭغا ھەمدەملەشكەنلەرگە ئوغۇز <ئۇيغۇر > نامىنى بەرگەن. بۇ تۈركچە سۆز بولۇپ، پارىچە مەنىسى <ئۇ بىز بىلەن ئۇيۇشتى (بىرلەشتى)، بىزگە ھەمدەملەشتى > دېگەن بولىدۇ.

بۇ (ئۇيغۇر) لار دائىم ئوغۇز بىلەن بىللە تۇرغان. ئوغۇز باشقا ئەللەرگە يۈرۈش قىلماقچى بولسا، ئۇيغۇرلارنى تاغ جىراللىرىدىن چاقىرىپ كېلىپ، ئۆزى قايتىپ كەلگۈچە ئۆز دۆلىتىنى ساقلاپ تۇرۇشقا

بۇيرۇغان. ئۇيغۇرلارنىڭ ھەر قايسى قەبىلىلىرى مۇشۇ بىر تۈركۈم ئۇيغۇرلاردىن چىققان...» «جەمئۇل تەۋارىخ» (شاڭخۇ كىتاب بېسىش ئورنىنىڭ 1983 - يىلى 1 - ئاي خەنزۇچە نەشرى) 136 -، 137 - بەتلەر.

خەنزۇچە مەنبەلەردە كۆپ تىلغا ئېلىنغان «قاڭلى» (高车) توغرىسىدا «جەمئۇل تەۋارىخ» مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ (ئوغۇز) نىڭ يېقىن قوۋمى... ئۆز ئالدىغا بىر خىل ھارۋىلارنى ياسىغان، غەنىيمەت ئېلىنغان مال - مۈلۈكلەرنى ھارۋىلاردا توشىغان. تۈركىي تىلىدا ھارۋىنى «قاڭلى» دەيدۇ. شۇندىن تارتىپ ئۇلار «قاڭلى» دەپ ئاتالغان. قاڭلىلارنىڭ ھەر قايسى تارماقلىرى ئاشۇلارنىڭ نەسلىدىن كەلگەن.» «جەمئۇل تەۋارىخ» (شاڭخۇ كىتاب بېسىش ئورنىنىڭ 1983 - يىلى 1 - ئاي نەشرى) 1 - قىسىم، 239 - بەتلەر.

«ئۇيغۇر قەبىلىلىرى» توغرىسىدا توختالغىنىدا «جەمئۇل تەۋارىخ» مۇنداق يازىدۇ: «تۈركىي تىلىدا <ئۇيغۇر> <سۆزى> <ئۇيۇشقۇر>، <ئۇيۇغۇر> مەنىسىنى بېرىدۇ. بۇ ئاتالغۇ بىر بۆلۈك كىشىلەرنى ۋە ئۇلارنىڭ ئەجدادىدىن بولغان ئۇلارنىڭ بارلىق ئۇرۇقلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مۇشۇ قەبىلە ئىچىدىكى بەزى قەبىلىلەر مەلۇم سەۋەبلەر بىلەن باشقىچە نام بىلەن، مەسىلەن: قارلۇق، قالاچ، قىپچاق دەپ ئاتىلىپ كەتكەنلىكتىن، <ئۇيغۇر> ئاتالمىسى باشقا بارلىق قەبىلىلەرگە مەنسۇپ بولۇپ قالغان. مۇشۇنىڭغا ئاساسلانغاندا، بارلىق ئۇيغۇرلار ئۇلارنىڭ ئەجدادى بولىدۇ.

ئۇيغۇرلار رايونىدا چوڭ ئىككى تاغ بولغان، بىرى، بۇقرا تۇ -- بۇزۇق، يەنە بىرى ئوشقۇنلۇق تەڭرىم (ياكى ئاشقۇنلۇق تەڭرىم) دەپ ئاتالغان. قارا قۇرۇم تېغى ئاشۇ ئىككى تاغنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان، ئىككى تاغنىڭ يېنىدا يەنە بىر قۇت تاغ ناملىق تاغ بولغان، مۇشۇ تاغلىق رايونلار ئىچىدىكى بىر جايدا ئون دەريا بولغان، يەنە بىر جايدا توققۇز دەريا بولغان. قەدىمكى دەۋرلەردە ئۇيغۇر قەبىلىلىرى ئاشۇ دەريا ئېقىنلىرىنىڭ بويىدا، ئاشۇ تاغلارنىڭ ئەتراپىدا ۋە تۈزلەڭلىكلەردە ياشىغان. ئون دەريا ئېقىمىنى بويلاپ ئولتۇرغان ئۇيغۇرلار <ئون ئۇيغۇر>، <توققۇز دەريا ئېقىمىنى بويلاپ ئولتۇرغانلىرى> توققۇز ئۇيغۇر > دەپ ئاتالغان. دەريالار ساھىللىرىغا جايلاشقان يۇقىرىقى قەبىلىلەردىن باشقا، مۇشۇ رايونلاردا يەنە 122 قەبىلە بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىسمى مەلۇم ئەمەس.

نۇرغۇن يىللار ۋە دەۋرلەر ئۆتكىچە، بۇ ئۇيغۇر قەبىلىلىرىنىڭ مۇقىم يېتەكچىسى بولمىغان، كېيىن ھەممە قەبىلىلەر ئورتاق مەنپەئەتنى ئۈچۈن يىغىن ئاچقان ۋە يىغىندا ھەممەيلەنگە بۇيرۇق بېرەلگۈدەك تولۇق ھوقۇققا ئىگە بىر ھۆكۈمدار بولماي تۇرۇپ باشقىچە چىقىش يولىمىز بولمايدىكەن، دېگەن مەسلىھەتكە كەلگەن. (شۇنىڭ بىلەن) ھەممەيلەن ھەر قايسى قەبىلىلەر ئىچىدىكى ئەڭ ئەقىللىق قەبىلە باشلىقلىرى ئىچىدىن ماڭۇتاي ئىسىملىك بىر كىشىنى تاللاپ، ئۇنىڭغا <ئېل ئىلتەبىر> نامىنى بەرگەن. ئۇز قۇندۇر قەبىلىسى ئىچىدىن يەنە بىر پەزىلەتلىك كىشىنى تاللاپ، ئۇنى كۆل ئېرىكىن دەپ ئاتىغان...

...ئۇيغۇرلارنىڭ كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان ئىش - ئىزلىرى، ئاجايىپ - غارايىپ ۋە قەلىرى ۋە ئۇلارنىڭ بەزى ئېتىقادلىرى، ئۇلارنىڭ بايان قىلىشىغا ئاساسەن، <ئۇيغۇرلار تەزكىرىسى > دېگەن مەخسۇس بابتا تەپسىلىي يېزىلدى «...»

كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، «جەمئۇل تەۋارىخ» بەرگەن مەلۇماتلار خەنزۇچە مەنبەلەردىن قالسىلا ئەڭ ئەتراپلىق، تەپسىلىي ۋە مول مەنبەلەر ئارقىلىق «جەمئۇل تەۋارىخ» نى تولۇقلاشقا، «جەمئۇل تەۋارىخ» ئارقىلىق خەنزۇچە مەنبەلەرنى چۈشىنىشكە بولىدۇ.

ئەمما، ئىسلام مۇھىتىدا يېتىلگەن ئالىم ئوغۇزلار توغرىسىدا بەرگەن باياناتدا يەنىلا قىسمەن ئەپسانە، رىۋايەتلەرنى پاكىت سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا قويۇپ، تۈركلەرنى، ئوغۇزلارنى، ئۇيغۇرلارنى «تەۋرات» قىسسىلىرىدىكى نوھ ئەلەيھىسسالامغا باغلاپ، مىللەتلەرنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسىنى يافەسكە تاقاپ چۈشەندۈرۈشكە تەھلىل قىلىش ئارقىلىق ئىلمىي نۇقتىدىن قاراش لازىم.

ئۇنىڭ ئۇيغۇرلار توغرىسىدىكى مەلۇماتى ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد قەشقىرىنىڭ مەلۇماتىدىن تەپسىلىيەرەك ۋە كونكرېتتەك تۇيۇلسىمۇ، چوڭقۇرلۇق دەرىجىسىدە ھەر قايسىسىنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى، ئورتاق - ئوخشاشلىق تەرىپى ۋە پەرقلىق تەرىپىمۇ بار. ئورتاق - ئوخشاشلىق تەرىپى مۇنۇلار:

ئا. ئۇيغۇرلار تۈركىي مىللەتلەر ئىچىدە ناھايىتى قەدىمىي قوۋم بولۇپ، ئۇيغۇرلار تۈركلەر ئۇيۇرمىسىنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسلىق مىللەت. ئۇيغۇرلارنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسى نوھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى يافەسكە تاقىلىدۇ.

ب. ئۇيغۇرلار كۆپ قوۋم (قەبىلە)، كۆپ ئۇرۇقلۇق مىللەت بولۇپ، شەكىللىنىش دەۋرىدىن ئېيتقاندا، باشقا تۈركىي قەۋملەردىن كۆپ ئىلگىرى تۇرىدۇ.

ج. ئۇيغۇرلار ئەزەلدىن باتۇر، قەيسەر ئىدى، كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان ئىش - ۋەقەلىرى بار ئىدى.

ئىككى ئالىمنىڭ مەلۇماتىدىكى پەرقلىق نۇقتىلار تۆۋەندىكىچە:

ئا. ئۇيغۇرلارنىڭ (مىلادىدىن ئىلگىرىكى 6 -، 7 - ئەسىرلەردىنلا) ئافراسىياپ (ئالىپ ئەرتۇڭا)، بارسىغان (ئافراسىياپنىڭ ئوغلى) دەك خاقانلىرى بار ئىدى. (مەھمۇد قەشقىرى)

خېلى دەۋرلەرگىچە ئۇيغۇرلارنىڭ مۇقىم ھۆكۈمدارى بولمىغان. (رەشىدىدىن)

ب. ئوغۇزلار تۈركمەنلەردۇر. (مەھمۇد قەشقىرى)

ئوغۇز قاراخاننىڭ ئوغلى، ئۇيغۇر ئوغۇزنىڭ ئىنىسى ياكى بىر ئاتىنىڭ نەسلى. (رەشىدىدىن)

ئەمەلىيەتتە، يۇقىرىقى مەلۇماتلاردا زىتلىق يوق، مەھمۇد قەشقىرى ئۆزى ئۇيغۇر بولغانلىقى، تۈركىي ئۇلۇسلارنىڭ (ئەڭ مۇھىملىرىنى) ئاساسەن ئارىلاپ چىققانلىقى قاتارلىق ئەۋزەللىكلىرى ئاساسىدا،

مىللەتشۇناسلىق نۇقتىسىدىن ئەمەس، تىلشۇناسلىقنى چىقىش قىلغان. رەشىدىدىن بولسا قاراقوق ئىسلام تېئولوگىيىسىنى چىقىش قىلغان، بۇنى تۆۋەندىكى مەلۇمات بىلەن ئېنىقلىغىلى بولىدۇ:

بارسغان شەھىرىنى ئافراسىياپنىڭ ئوغلى بارسغان سالدۇرغانلىقى ئۈچۈن شۇنىڭ نامى بىلەن ئاتالغان «بارسغان» نىڭ مەنبەسىنى رەشىدىدىننىڭ مەلۇماتى بىلەن سېلىشتۇرۇشقا بولىدۇ. «جەمسۇل تەۋارىخ» مۇنداق يازىدۇ:

«تۈركىي (قەۋملەر) بۇرۇن ۋە ھازىر ئىزچىل تۈردە (نۆھنىڭ ئوغلى) يافەنى بۇلجاخان دەپ ئاتايدۇ...»

بۇلجاخان يايلاقتا مال باقىدىكەن. ئۇنىڭ يازلىق تۇرالغۇسى ئېگىز تاغلار (ئارىسىدىكى) ئورتاغ ھەم قىزتاغدا ئىكەن. ئۇ يەردە ئىينانچ دېگەن شەھەر بار ئىكەن. بۇلجاخاننىڭ قىشلىق لاگېرىمۇ (تۇرالغۇسىمۇ) ئاشۇ ئەتراپلاردىكى بۆرسۇق، قاققان ۋە قارا قۇرۇم دەپ ئاتىلىدىغان جايلاردا ئىكەن. مۇشۇ جايلارنىڭ يېنىدا تالاس ۋە قارا سايرام دېگەن ئىككى شەھەر بار ئىكەن.»

يۇقىرىقى بايانلارنى مەھمۇد كاشغەرىنىڭ «ئۇيغۇر خاقانىنىڭ بىر يىلقا باشقۇرغۇچىسى بولغان، بۇ يەرنىڭ ھاۋاسى ياخشى بولغىنى ئۈچۈن، ئۇ شۇ يەردە يىلقا باققان، كېيىن بۇ يەرنىڭ ئىسمى بىلەن بارسغان ئاتالغان.» دېگەن مەلۇماتى بىلەن سېلىشتۇرغاندا، مۇنداق خۇلاسە چىقىرىشقا بولىدۇ. يەنى، «جەمسۇل تەۋارىخ» تىلغا ئالغان بۇلجاخان شەك - شۈبھىسىزكى مەھمۇد كاشغەرى مەلۇم قىلغان ئافراسىياپ (ئالىپ ئەرتۇڭا) نىڭ ئوغلى بارسغاندۇر. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا ئافراسىياپنىڭ بارچۇق شەھىرىنى بىنا قىلغانلىقى، ھاۋاسى ياخشى بولغانلىقتىن ئوردۇ كەنت قەشقەردە تۇرغانلىقى يېزىلغان، رەشىدىدىن بۇلجاخاننىڭ قىشلىق لاگېرى (تۇرالغۇسى) دەپ بايان قىلغان «بۆرسۇق» دەل ئاشۇ «بارچۇق» نىڭ پارسچە تەلەپپۇز قىلىنىشىدىن ئىبارەت.

بۇلجاخان، يەنى بارسغاننىڭ يازلىق تۇرالغۇسى «ئېگىز تاغلار ئارىسىدىكى ئورتاغ ھەم قىزتاغدا» دېگەن باياننى چۈشىنىش تېخىمۇ ئاسان. چۈنكى، قەشقەرنىڭ غەربىي، غەربىي جەنۇبىدىكى ئېگىز پامىر تاغ تىزمىلىرىنىڭ تۈزلەڭلىكىگە يېقىنراق باغرىدا ئويتاغ، قىزىلتاغ ناملىق تاغلار بار بولۇپ، ئۇلۇغچات، يېڭىسار ناھىيىلىرى تەۋەسىدە.

ئەمدى «جەمسۇل تەۋارىخ» تا يېزىلغان «مۇشۇ جايلارغا يېقىن يەردە تالاس، قارا سايرام شەھەرلىرى بار» دېگەن بايانغا كەلسەك، تالاسنى «جەمسۇل تەۋارىخ» نىڭ مىلادى 1317 - يىلى ئىستانبۇلدا كۆچۈرۈلگەن نۇسخىسى «بلا» دەپ كۆچۈرگەن. (بۇ نۇسخا ھازىر تۈركىيىنىڭ ئىستانبۇل شەھىرىدىكى توپۇكاپ سالمە كۈتۈپخانىسىدا 1518 نومۇر بىلەن ساقلانماقتا. بۇ نۇسخىنىڭ ئۈستىگە <ھېجرى 717 > - يىلى 8 - ئاينىڭ ئاخىرى <مىلادى 1317 - يىلى 11 - ئاينىڭ بېشىدا > باغداتتا كۆچۈرۈلدى، دەپ ئېنىق يېزىلغان، بۇ نۇسخا كۆچۈرۈلگەن ۋاقىتتا راشىدىن تېخى ھايات بولۇپ، خېتى ئوچۇق،

رەتلىك) بولۇپ، ئەرەب يېزىقىدا «ب» بىلەن « نىڭ سەھۋەن يېزىلىپ قېلىشى، ئالماشتۇرۇپ قويۇلۇشىنى تەسەۋۋۇر قىلىش ناھايىتى قېيىن. شۇڭا، يۇقىرىدا دېيىلگەن «لا» (تالاس) «بلا» (بالاس) بولۇشى ئەقىلگە مۇۋاپىق. ئۇنداق بولغاندا، مەزكۇر «بالاس» بالاساغۇن شەھىرى بولۇپ تونۇلۇشى لازىم.

مەھمۇد كاشغەرىنىڭ ئوغۇزلارنى تۈركمەنلەردۇر، دېيىشىگە كەلسەك، بۇ مەسىلىنى رەشىدىدىن ئىزاھ بېرىپ، «جەمئۇل تەۋارىخ» تاھەل قىلىپ بېرىدۇ. بۇ ئىزاھاتنى تەكرارلاش ئوشۇقچە ئەمەس: «بۈگۈنكى كۈندە ئاساسىي جەھەتتىن تۈركمەن دېيىلىۋاتقان ئوغۇزلارنى ئالاساق، ئۇلار قىپچاق، قالاچ، قاغلى، قارلۇق ھەمدە ئۇلارغا مەنسۇپ بىر مۇنچە قەبىلىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.» رەشىدىدىن يەنە مۇنداق دەيدۇ: «(ئۇيغۇر) تۈركچە <ئۇيۇشقۇر>، <ئۇيۇغۇر> مەنىسىنى بېرىدۇ. بۇ (ئۇيۇغۇر) ئاتالغۇسى مۇشۇ بىر بۆلۈك كىشىلەرنى ۋە ئۇلارنىڭ ئەجدادىدىن بولغان ئۇلارنىڭ بارلىق ئۇرۇقلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مۇشۇ قەبىلىلەر ئىچىدىكى بەزى قەبىلىلەر مەلۇم سەۋەبلەر بىلەن باشقىچە نام بىلەن، مەسىلەن، قارلۇق، قالاچ، قىپچاق دەپ ئاتىلىپ كەتكەن.» دېمەك، «بۈگۈنكى كۈندە ئاساسىي جەھەتتىن تۈركمەن» دېيىلگەن «قىپچاق، قالاچ، قارلۇق، قاغلى» لارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئوغۇزلار «ئۇيۇغۇرلارنىڭ ئىچىدە مەلۇم سەۋەبلەر بىلەن باشقىچە نام بىلەن ئاتىلىپ قالغان» قەبىلىلەردۇر.

يۇقىرىقىلاردىن خۇلاسە چىقىرىشقا بولىدۇكى، مەھمۇد كاشغەرىنىڭ ئىزاھاتى سەھۋەن ئەمەس، ئالىم پەقەت تىل دېئالكتىلىرىنى كۆرسىتىپ تۇتۇش ئۈچۈن، بىر پۈتۈن ئۇيۇغۇر ئۇيۇرمىسىنى بۆلەكلەرگە ئايرىپ چۈشەندۈرمەكچى بولغان.

مەھمۇد كاشغەرى ئۇيۇغۇرلار توغرىسىدا (3)

سەمەت دۇگايلى

خەنزۇچە يازما مەنبەلەر ئۇيۇغۇرلار توغرىسىدا

ئۇيۇغۇرلارنىڭ تارىخىغا ئائىت ئەڭ باي، ئەڭ ئەتراپلىق ۋە بىر قەدەر مۇكەممەل خاتىرىلەر خەنزۇچە يازمىلاردا خاتىرىلەنگەن. ئۇيۇغۇرلار ئىپتىدائىي جامائە باسقۇچىدىن تارتىپلا خەنزۇ مىللىتىنى شەكىللەندۈرگەن ئۇرۇقداشلىق جامائەلەر بىلەن بەزىدە يېقىنلىشىپ، بەزىدە ئارىلىشىپ ياشىغانلىقتىن، خەنزۇچە مەنبەلەر بۇ خىل ئىجتىمائىي ھادىسىنى يېزىق ئارقىلىق ئىپادە قىلىپ تۇرغان. تارىخشۇناسلارغا خەنزۇچە يازما مەنبەلىرىدەك مول پاكىت بىلەن تەمىنلىگەن باشقا بىر ئاساس كەم تېپىلىدۇ.

ئۇيۇغۇرلارنىڭ مىللەت بولۇپ شەكىللىنىش مەنبەسىنى چىغاناق پۈتۈك يازمىلىرىغىچە تەكشۈرۈپ كۆرۈشكە بولىدۇ. بىزگە ئېنىقراق، كۆپ ئىزاھات ۋە چۈشەندۈرۈشسۇز مەلۇم بولغان بايانلارنى

مۇكەممەلەرگە خاتىرىگە ئالغان «شىمالىي سۇلالىلەر تارىخى» دىن كۆرۈشكە بولىدۇ. ئۇنىڭدا ئۇيغۇرلارغا رەسمىي ئىسىم قويۇلۇپ سەھىپە ئاجرىتىلغان. ئۆزىدىن ئىلگىرىكى مەنبەلەرنى ئاساس قىلىپ تۈزۈلگەن «تاڭ سۇلالىسىنىڭ يېڭى تارىخى. ئۇيغۇرلار (回纥) تەزكىرىسى» بۇ ھەقتە مۇنداق مەلۇمات بېرىدۇ:

«يۈەن خېلەر (袁纥) يەنە ۋۇخۇ (乌护) ۋۇخې (乌纥) دەپ ئاتىلاتتى. سۈي سۇلالىسى دەۋرىگە كەلگەندە ۋېيخې (韦纥) دەپ ئاتىلىدىغان بولدى... ۋېيخې (韦纥) لار بارغۇت (بوغۇ)، تۇڭرا، بايرىقۇلارنى ئۆزىگە قوشۇپ، ئۆزلىرىگە ئېرىكىن نامى بېرىپ ئۇيغۇر (回纥) ئاتالدى.» جۇۋېيچۇ: «يەنە شىنجاڭدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ كېلىپ چىقىشى مەسىلىسى توغرىسىدا»، «غەربىي شىمال تارىخى ماتېرىياللىرى»، 1981 - يىلى 2 - سان.

«مىلادى 4 - ئەسىردىن باشلاپ، سېبرىيىدىكى بايقال كۆلىنىڭ جەنۇبىغا جايلاشقان شەرقىي تېلې (东部铁勒) لار ئىچىدە يۈەنخې (袁纥) ياكى ۋېيخې (韦纥) لار بار ئىدى. ئېرتىش دەرياسى ۋە بالقاش كۆلى ئارىلىقىدا كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان غەربىي تېلې (西部铁勒) لار ئىچىدە ۋۇخۇ (乌护) ياكى ۋۇخې (乌纥) لار بار ئىدى. يېزىلىشى ئوخشىمىسىمۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇلار ئۇيغۇرلار (回纥) نىڭ باشقىچە تەلەپپۇز قىلىنىشى... ئۇيغۇرلار مىلادى 788 - يىلى ئۆز ئىسمىنىڭ خەنزۇچە يېزىلىشىنى (回鹘 خۇيخۇ) غا ئۆزگەرتكەن.» سىماپىڭ: «ئۇيغۇرلار تارىخى توغرىسىدا قىسقىچە بايان»، «تارىخ ئوقۇتۇشى مەسىلىسى»، 1958 - يىلى 1 - سان.

يۇقىرىقىلاردىن كۆرۈش مۇمكىنكى، خەنزۇچە يازما مەنبەلەر مىلادى 4 - ئەسىردىن بۇرۇنلا ئۇيغۇرلار توغرىسىدا خاتىرە قالدۇرۇشقا كىرىشكەن.

بۈيۈك ئالىم مەھمۇد كاشغەرى تەۋە بولغان قاراخانىيلار خانىدانلىقى ئېلىمىزنىڭ سۇڭ سۇلالىسى ھۆكۈم سۈرگەن دەۋرىگە توغرا كېلىدۇ. مۇشۇ دەۋرلەردە ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىيەتتە ناھايىتى زور ئۆزگىرىش يۈز بېرىپ، ئۇلار ئاللىقاچان شىنجاڭ رايونى ۋە ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ شەرقىي، شەرقىي شىمالىي قىسىملىرىغا جايلىشىپ پائالىيەت ئېلىپ بېرىۋاتقان، گەرچە يۇقىرىقى جايلارنىڭ شىمالىدا ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى غەربىي ۋە غەربىي جەنۇبىدا قاراخانىيلار خانىدانلىقى بولۇپ بۆلۈنۈپ ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈۋاتقان، ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك بىلەن بولغان باردى - كەلدىسى بىر مەھەل قىتانلارنىڭ لياۋ سۇلالىسى ۋە تاڭغۇتلارنىڭ غەربىي شىيا خانىدانلىقى تەرىپىدىن ئۈزۈپ قويۇلغان بولسىمۇ، يەنە ھەر خىل ئاماللار بىلەن ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئالاقىلىشىپ تۇرغان. بۇنى «سۇڭ سۇلالىسى تارىخى» نىڭ يازما پاكىتلىرى بىلەن ئىسپاتلاش مۇمكىن:

سۇڭ سۇلالىسىنىڭ ئەلچىسى ۋاڭ يەندې مىلادىنىڭ 981 - يىلى بېشبالىق ۋە قوچۇغا كېلىپ «قوچۇغا سەپەر» ناملىق خاتىرە يېزىپ قالدۇرغان. ئۇنىڭدا مۇنداق بايانلار بار:

«قوچۇ غەربىي ئايماق (شجۇ) مۇ دېيىلىدۇ... قار - يامغۇر ياغمايدۇ. لېكىن بەك ئىسسىق بولىدۇ... تەيبىك تىيەنگونىڭ 7 - يىلى (مىلادى 982 - يىلى -- ئا) 4 - ئايدا ئارسلانخان بېشبالىققا سالقىنلىغىلى كېتىپ، ئۇنىڭ تاغىسى ئاتا ئېل ئۆگەسى دۆلەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇپ تۇرغانىكەن... ئېل ئۆگەسى ئادەم ئەۋەتىپ ۋاڭ يەندېگە ئېھتىرام بىلدۈردى ۋە ئۇنىڭدىن: ئۇ خاننىڭ تاغىسى، <ئەلچى نېمىشقا كېلىپ تەزىم قىلمايدۇ؟> دەپ سورىدى. ۋاڭ يەندى جاۋاب بېرىپ: <مەن ئوردا (سۇڭ سۇلالىسى ئوردىسى -- ئا) نىڭ بۇيرۇقى بىلەن كەلدىم. تەزىم قىلسام ياراشمايدۇ >. دەيدى . <خاننىڭ ئۆزىنى كۆرسەڭ تەزىم قىلامتىڭ؟> دېگەندە، ۋاڭ يەندى <رەسىم - يوسۇن بويىچە تەزىم قىلسام بولمايدۇ > دەپ جاۋاب بەردى. ئاتا ئېل ئۆگەسى بىر نەچچە كۈندىن كېيىن چىقىپ كۆرۈنۈش بەردى ۋە ئاندىن رەسمىي يوسۇن بويىچە ئىززەت - ھۆرمەت قىلىشتى... بۇ ئەلنىڭ زېمىنى جەنۇبتا خوتەنگىچە، غەربىي جەنۇبتا ئەرەب، پىرسىيەلەرگىچە تۇتىشىدىكەن. غەربىي ھىندىستانغىچە بارىدىكەن. پىشاۋۇر، قارلىق تاغ، پامىرغىچە سوزۇلغان مىڭ چاقىرىملىق ... زېمىنى ئىچىدە جەنۇبىي تۈركلەر، شىمالىي تۈركلەر، چېگىللەر، ياغمىلار، قارلۇقلار، قىرغىزلار، توخارلار، ساكلار، گېتالار... دەپ ئاتىلىدىغان نۇرغۇن مىللەتلەرگە ھۆكۈمرانلىق قىلىدىكەن. <«سۇڭ سۇلالىسى تارىخى. قوچۇ تەزكىرىسى > قوچۇغا ئەلچىلىككە بېرىش سەپىرى <ياقا قەۋملەر، كۇچا > غا قاراڭ.

سۇڭ سۇلالىسىنىڭ خانى جىنزۇڭنىڭ شىيەنپىڭ 4 - يىلى (مىلادى 1001 - يىلى -- ئا) «بۇيۇك ئۇيغۇر خانلىقىدىكى كۇچا خانلىقىنىڭ --- ئەنشىدىكى چوڭ تۇتۇق مەھكىمىسىنىڭ تەڭرىقۇتى كۇنخان ئۇتۇقپار سۇڭ سۇلالىسى ئوردىسىغا ئەلچى ئەۋەتىپ سوۋغا تەقدىم قىلغان. <«سۇڭ سۇلالىسى تارىخىدىن مۇھىم تەپسىراتلار >

بۇ ئەلچى مۇنداق دېگەن: «پېقىر خانلىقىمىزنىڭ مەخپىي ئەلچىسى بولۇپ كەلدىم. خانلىقىمىز شەرقتە خۇاڭخې دەرياسىغىچە، غەربتە قارلىق تاغىغىچە يۈزلىگەن كىچىك ئايماقلارنى باشقۇرىدۇ. كۆندۈرۈلگەن خىل ئاتلىرىمىز ناھايىتى كۆپ. ئوردا پېقىرغا قوماندانلىق قىلىشنى ئىلتىپات قىلسا داڭشياڭ (مىللەت ئىسمى -- ئا) ياۋۇزلىرىنى قوغلىۋېتىپ تۆھپە تەقدىم قىلسام. <«سۇڭ سۇلالىسى تارىخىدىن مۇھىم تەپسىراتلار >

مىلادى 1009 - يىلى خوتەن «قاراخانى» سۇڭ سۇلالىسى ئوردىسىغا ئەلچى ئەۋەتكەن. «سۇڭ سۇلالىسى تارىخى» 490 - جىلد «خوتەن تەزكىرىسى» بۇ ئىشنى مۇنداق يازىدۇ: «داجۇڭ شياڭفۇنىڭ 2 - يىلى (مىلادى 1009 - يىلى -- ئا) خوتەن قاراخانى ئارسلان سانغۇن قاتارلىق ئۇيغۇرلارنى سوۋغات، مال - مۈلۈكلەر بىلەن ئوردىغا ئەۋەتكەن. سانغۇن يۈكىنىپ ئولتۇرۇپ: <كەمىنە ۋەزىر ئون مىڭ چاقىرىملاپ يىراق يولدىن ئوردىغا كېلىپ، قۇياشتەك جامالىغىزنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولدۇم. ئون مىڭ ياشقا كىرىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. يىراقتىن كەلگەن بىزگە ئىگە بولۇپ قويۇڭ >. دەيدى. خان ئالىيلىرى قانچىلىق ۋاقىت يول يۈرگەنلىكىنى، يولنىڭ قانچە چاقىرىم

كېلىدىغانلىقىنى سۈرۈشتۈردى. ئەلچى جاۋاب بەردى: بىر يىل سەپەر قىلدۇق، كۈندۈزى يول مېڭىپ، كېچىسى ئارام ئالدۇق. ئارىلىقنىڭ قانچە چاقىرىم كېلىدىغانلىقىنى بىلەلمىدۇق. بۇرۇنقى چاغلاردا يول - يوللاردا قاراقچى - بۇلاڭچىلار بۇلاڭ - تالاڭ قىلاتتى، ھازىر گۇاجۇ (ھازىرقى گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ ئەنشى ناھىيىسى -- ئا)، شاجۇ (ھازىرقى گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ دۇنخۇاڭ شەھىرى -- ئا) دىن خوتەنگە بارغىچە يوللار تىنچ، ئەمەن، سەپەرچىلەر ئېقىن سۇدەك ئايىغى ئۈزۈلمەيدۇ».

ھازىرقى شىنجاڭ رايونىدىكى خانلىقلارنىڭ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك مەركىزى ھۆكۈمىتى بىلەن بولغان باردى - كەلدى مۇناسىۋىتى ۋە ئولپان تاپشۇرۇشلىرى ھەققىدە سۇڭ سۇلالىسى بىلەن لياۋ سۇلالىسى تارىخلىرىدىكى يازمىلار يۇقىرىقى ستاتىستىكىلار بىلەنلا چەكلەنمەيدۇ. بۇلارنى ئومۇملاشتۇرۇپ بايان قىلغاندا مۇنۇلارنى كۆرۈشكە بولىدۇ:

قوچۇ ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى بىلەن سۇڭ سۇلالىسى ئوتتۇرىسىدا تاڭغۇتلارنىڭ شىشيا خانىدانلىقى بىلەن قىتانلارنىڭ لياۋ سۇلالىسى توغرا تۇرۇۋالغانلىقتىن، قوچۇ ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قىتان لياۋ سۇلالىسى بىلەن بولغان ئالاقىسى كۆپىيىپ، سۇڭ سۇلالىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئاجىزلىشىپ بارغان. «لياۋ سۇلالىسى تارىخى» ئارقىلىق مەلۇم بولۇشىچە، قوچۇ ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى بىلەن لياۋ سۇلالىسى ئوتتۇرىسىدىكى بېرىش - كېلىش مىلادى 960 - يىللىرىغىچە بىر قېتىم، مىلادى 970 - يىللىرىغىچە ئىككى قېتىم، مىلادى 980 - يىللىرىغىچە ئۈچ قېتىم، مىلادى 990 - يىللىرىغىچە ئۈچ قېتىم، مىلادى 1000 - يىللىرىغىچە ئىككى قېتىم، مىلادى 1010 - يىللىرىغىچە بىر قېتىم، مىلادى 1020 - يىللىرىغىچە بىر قېتىم، مىلادى 1040 - يىللىرىغىچە ئىككى قېتىم، مىلادى 1050 - يىللىرىغىچە ئىككى قېتىم، مىلادى 1060 - يىللىرىغىچە بىر قېتىم خاتىرىگە ئېلىنغان. ئەنبۇجىيەنفۇ (ياپونىيىلىك) نىڭ «غەربىي ئۇيغۇر خانلىقى تارىخى ئۈستىدە تەتقىقات» (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ 1985 - يىلى 12 - ئاي، خەنزۇچە 1 - نەشرى) گە قاراڭ.

ئەمدى كۇچاغا كەلسەك، كۇچا خانلىقىنىڭ ئەلچىلىرى باشقا بىر يول بىلەن بېرىپ كەلگەن بولسا كېرەك، ئۇلارنىڭ سۇڭ سۇلالىسى ئوردىسىغا بېرىشى كۆپەيگەن. يەنى مىلادى 1000 - يىلى بىر قېتىم بارغان بولسا، مىلادى 1010 - يىلىغىچە ئىككى قېتىم، مىلادى 1020 - يىلىغىچە ئۈچ قېتىم، مىلادى 1040 - يىلىغىچە ئىككى قېتىم، مىلادى 1070 - يىلىغىچە تۆت قېتىم بارغان. ئەنبۇجىيەنفۇ (ياپونىيىلىك) نىڭ «غەربىي ئۇيغۇر خانلىقى تارىخى ئۈستىدە تەتقىقات» (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ 1985 - يىلى 12 - ئاي، خەنزۇچە 1 - نەشرى) گە قاراڭ.

«سۇڭ سۇلالىسى تارىخى» دا بۇ ئەلچىلەر بۇرۇنقىدەكلا «بۈيۈك ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ كۇچادىكى خانى» نىڭ ئەلچىسى دەپ خاتىرىلەنگەن. مىلادى 1090 - يىلى كۇچادىن بارغان ئەلچىنى «كۇچادىكى ئارىلان خانلىقى» نىڭ چوڭ خانى ئارىلان قاتارلىق ئۈچ كىشى كەلدى، دەپ يازغان. ئارىلان قاتارلىق بۇ ئۈچ كىشى قاشتېشىدىن ياسالغان بۇتنى ئېلىپ بارغان. «سۇڭ سۇلالىسى تارىخىنىڭ مۇھىم

مەزمۇنلىرى. تارىختىن بۇيانقى ئولپانلار» نىڭ «شىنزۇڭ شىنخۇنىڭ 7 - يىلى» ۋە «جېزۇڭ جاۋشېڭنىڭ 3 - يىلى» قىسىملىرىغا قاراڭ.

خوتەندىكى ئارسلانخاننىڭ ئەلچىلىرى يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەن مىلادى 1009 - يىلىدىن كېيىنمۇ سۇڭ سۇلالىسى ئوردىسىغا بېرىشنى ئۈزۈپ قويىمىغان. «سۇڭ سۇلالىسى تارىخى. خوتەن تەزكىرىسى» دە يېزىلىشىچە، كۇچادىكى ئارسلانخان سۇڭ سۇلالىسى بىلەن قىزغىن مۇناسىۋەت باغلاپ يۈرگەن ئاشۇ بىر ئەسىر ئىچىدە، خوتەندىكى ئارسلانخانمۇ يەنە مىلادى 1063 - يىلى، مىلادى 1087 - يىلى ۋە مىلادى 1096 - يىللىرى سۇڭ سۇلالىسى ئوردىسىغا ئەلچى ئەۋەتكەن. ئەنبۇجىەنفۇ (ياپونىيىلىك) نىڭ «غەربىي ئۇيغۇرخانىلىقى تارىخى ئۈستىدە تەتقىقات» (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ 1985 - يىلى 12 - ئاي خەنزۇچە 1 - نەشرى) گە قاراڭ.

«سۇڭ سۇلالىسى تارىخى» ئۇيغۇرلار توغرىسىدا مۇنداق خۇلاسە چىقىرىدۇ: «ئۇيغۇرلار غەربكە كەتكەندە قەبىلىلىرى چېچىلىپ كەتكەن. (ئۇلارنىڭ) گەنجۇ (خېشى) دا بىر خانى بار، شىجۇ (قوچۇ) دا بىر خانى بار، يېڭى فۇجۇ (خوتەن) دە قاراخانى بار، ئۇلار ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرى.» ئەنبۇجىەنفۇ (ياپونىيىلىك) نىڭ «غەربىي ئۇيغۇرخانىلىقى تارىخى ئۈستىدە تەتقىقات» (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ 1985 - يىلى 12 - ئاي خەنزۇچە 1 - نەشرى) گە قاراڭ.

يۇقىرىقى مەلۇماتلاردىن مەلۇمكى، مەيلى قوچۇ ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى ياكى جەنۇبتىكى قاراخانىيلار خاندانلىقى بىر مەركەزگە مۇقىم، ئۇيۇل ئۇيۇشقان، ئۆز ئالدىغا بولسىمۇ بىرلىككە كەلگەن ئۇيغۇر خانلىقى شەرتىنى ھازىرلىمىغاندەك تۇرىدۇ. بۇددىست كۇچا خانلىقىنىڭ ئۆزىنى «ئارسلانخان» ئاتىشى ياكى ئەلچىلىرىنى «ئارسلان» نامى بىلەن سۇڭ سۇلالىسى ئوردىسىغا ئەۋەتىشى، ئۇنىڭ بېشبالىقىنى مەركەز قىلغان ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقىغا قارام ئەمەسلىكىنى كۆرسەتسە، خوتەندىكى ئۇيغۇر خانىنىڭمۇ ئۆزىنى «قاراخان» ئاتىشى، ئۇنىڭ قاراخانىيلار خاندانلىقىدىن بۆلىنىش ئىستىكىدە ئىكەنلىكىدىن بېشارەت بېرىدۇ. ھېچبولمىغاندا، مىلادى 11 - ئەسىردىن باشلاپ ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقىمۇ، قاراخانىيلار خاندانلىقىمۇ نەزەرىيە جەھەتتىن بىر پۈتۈنلۈكتىن مەھرۇم بولۇشقا، سۇڭ سۇلالىسى ياكى لياۋ سۇلالىسىنىڭ ئېتىراپ قىلىشىنى قولغا كەلتۈرۈش قەدىمىنى بېسىشقا كىرىشكەن. سۇڭ سۇلالىسى بولسا بۇ بۆلۈنمە خانلىقلارنىڭ ھېچبىرىگە يان باسماي، ھەممىسىنى ئەسلىدىكى «ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرى» دەپ تونۇغان. بۇنى باشقىچە چۈشەندۈرۈشكە بولمايدۇ.

بۈيۈك ئالىم مەھمۇد كاشغەرى ئۆزىنىڭ ئالەمشۇمۇل يېگانىسى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا نېمە ئۈچۈن شۇنچىۋالا كەڭ دائىرىلىك مەلۇماتلار توغرىسىدا سۆزلىگەن تۇرۇقلۇق، خانلىقنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالى توغرىسىدا گەپ قىلماي ۋە بېشارەت خاراكتېرلىك بولسىمۇ ئۇچۇر بەرمەي ئۆتۈپ كەتتى؟ بۇ مەسىلىگە ئاسانراق جاۋاب بېرىش ئۈچۈن، مەھمۇد كاشغەرىنىڭ تارىخشۇناس، سىياسىيون

بولماستىن تىلشۇناس ئىكەنلىكىنى، تۈركىي تىللارنى ئىچكى جەھەتتە ئۆزئارا، ئومۇمىي خاقانىيە تىلىنى ئەرەب تىلى بىلەن سېلىشتۇرۇش ئۈچۈن «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تۈزۈپ چىققانلىقىنى تەكرار بايان قىلىش كۇپايە قىلىدۇ. ئەمما، ئەستايىدىل ۋە چوڭقۇرراق ئانالىز قىلىپ، «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تەپسىلىي تەكشۈرۈپ چىقىدىغان بولساق، «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئۆز ئىچىگە ئالغان مول، ئەتراپلىق مەزمۇنى بىلەن سېلىشتۇرما تىللار دىۋانى بولۇشتىن تاشقىرى، يەنە ئۆز ئىچىگە ئالغان تىل سۆزلەملىرىنىڭ ئىزاھاتلىق لۇغىتى ئىكەنلىكىنى نامايان قىلىدۇ. دەل ئاشۇ سۆزلەملەرنىڭ ئىزاھاتلىرى مۇئەللىپ مەھمۇد كاشغەرىنىڭ ئاددىي ئادەم ئەمەسلىكىنى، «سامانىيلار قولىدىكى سەلتەنەتنى تارتىپ ئالغان» لارنىڭ ئەۋلادى ئىكەنلىكىنى، مۇشۇ مەنىدىن ئالغاندا، ئۇنىڭ خان جەمەتگە تەۋە مۇھىم شەخس بولۇشىدەك سالاھىيىتىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ، بۇنداق بولغاندا ئۇنىڭدا سىياسىئونلۇق، ھەربىي قوماندانلىق، دىپلوماتلىق شەرتلىرى ھازىرلانغان بولىدۇ. خان جەمەتگە تەۋە مۇھىم شەخس بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئۇ قاراخانىيلار خانىدانلىقىنىڭ ئوردا كۈتۈبخانىسىدىكى ھەر خىل يازما مەنبەلەر بىلەن كەڭ - كۆشادە ئۇچرىشالايدۇ. بۇ تەبىئىكى، ئۇنىڭ تارىخ، جۇغراپىيە، ئاسترونومىيە، تېبابەت، تىل، مىللەت - قەۋملەر چۈشەنچىسىنى زور دەرىجىدە چوڭقۇرلاشتۇرغان. بۇ «تۈركىي تىللىق قەۋملەرنىڭ تىلىنى تەكشۈرۈپ چىقىش ئۈچۈن» ئالاھىدە ئاتلىنىپ چىقىپ «رۇمدىن سىبىرگىچە بولغان» شۇنچە كەڭ، ئۇزۇن مۇساپىنى بىۋاسىتە مېڭىپ سەپەر قىلىش ئېھتىياجى ۋە زۆرۈرىيىتىنى ئازايتقان.

ئەمدى ئۇنىڭ «سۇڭ سۇلالىسى تارىخى» بايان قىلغان «گەنجۇدا بىر خانى، قوچۇدا بىر خانى، كۇچادا بىر خانى، خوتەندە بىر قاراخانى بار» لىقىدەك مەلۇماتتىن يانداپ ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە كەلسەك، بۇنىڭغا مەھمۇد كاشغەرىنىڭ بىر قېتىملىق ئوردا سىياسىي ئۆزگىرىشىدىن، قان تۆكۈلگەن قىرغىنچىلىقتىن قېچىپ كېتىپ ئامان قالغانلىقىدەك قىياسقا قوشۇلۇشقا توغرا كېلىدىغاندەك تۇرىدۇ. ئۆز بىساتىمىزدىن يەنە قوشۇپ تولۇقلاشقا تېگىشلىكى شۇكى :

«تۈركىي تىللار دىۋانى» باغدات خەلىپىسىگە تەقدىم قىلىنىدىغان كىتاب بولغاچقا، قاراخانىيلار خانىدانلىقى ۋە قوچۇ ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ بۆلۈنۈپ كېتىشىگە يۈزلىنىۋاتقانلىقى توغرىسىدا ئېغىز ئېچىشنى خالىمىغان. يەنى «قول سۇنسا يەڭ ئىچىدە» قېلىشنى، «ئۆي ئىچىدىكىنى تالاغا يايماسلىق» نى كۆزدە تۇتقان.

ئۇ «تۈركىي تىللار دىۋانى» غا سۆزلەملەرنىڭ ئىزاھاتى ئېھتىياجى ئۈچۈن بىر مۇنچە ھەربىي سەركەردىلەرنىڭ، جامائەت ئەربابلىرىنىڭ ئىسمىنى كىرگۈزگەن. شۇنداقلا، يەنە مىسالغا ئېلىش زۆرۈرىيىتى بىلەن نۇرغۇن خەلق قوشاقلىرى قاتارىدا بەزى شائىرلارنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئالغان ۋە ئەسەرلىرىنى دەلىل كەلتۈرگەن. ئەمما، كاتتا مۇتەپەككۈر، پەيلاسوپ ۋە ئاجايىپ تالانتلىق، يىتۈك شائىر يۈسۈپ خاس ھاجىب بىلەن ئەسەرلىرى بىزگىچە يېتىپ كېلەلمىگەن بولسىمۇ، شۆھرەتلىك نامى

تونۇش بولغان «قەشقەر تارىخى» نىڭ ئاپتورى ئەبۇل فۇتۇھ ئابدۇل جاففار ئىبن ھۈسەين ئەلمائى توغرىسىدا بىرەر ئېغىزمۇ گەپ قىلىپ ئۆتمىگەن. ھالبۇكى، بۇ ئىككى مەشھۇر زات مەھمۇد كاشغەرى بىلەن دەۋرداش، زامانداش بولۇپ، بىر - بىرلىرى بىلەن تونۇش ئىكەنلىكىدە شەك يوق. بۇنىڭ سەۋەبىنىمۇ قانلىق ئوردا سىياسىي ئۆزگىرىشىگە باغلاپ چۈشىنىش ئەقىلگە مۇۋاپىق كېلىدۇ. مەھمۇد كاشغەرى ئۆزى خان جەمەتكە مەنسۇپ بولغان ھالدا «خاس ھاجىب» لىق مەنسىپىدىكى يۈسۈپ بالاساغۇنى بىلەن ئوردا تارىخچىسى ئەملى بار بولۇشى مۇمكىنلىكىنى چەتكە قاققىلى بولمايدىغان ئەبۇل فۇتۇھ ئابدۇل جاففار ئىبن ھۈسەين ئەلمائىنى ئۆزىگە چېتىۋېلىشنى ياكى قانلىق ئوردا سىياسىي ئۆزگىرىشىدە غەلبە قىلغۇچىلارنىڭ ئۇ ئىككى كاتتا ئالىمنى مەھمۇد كاشغەرى جەمەتكە چېتىپ قويۇشنى خالىمىغان.

بۇ ماقالىنى خۇلاسلىگەندە، ئۆز زامانىسىنىڭ يىتۈك ئالىمى، رەت قىلغىلى بولمايدىغان بېكەك گۇۋاھچىسى مەھمۇد كاشغەرى شاھ ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئارقىلىق ئاساسەن «خاقانىيە تىلى» نىڭ قاراخانىيلار خانىدانلىقى تەۋەسىدىلا ئەمەس، ئەتراپتىكى قوشنا رايونلار ۋە شۇ يەرلەردىكى ھەر خىل تەركىبلىك ئاھالىلەر ئارىسىدا ئورتاق قوللىنىلىدىغان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلى ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان. ئۇ ئاجايىپ مۇۋەپپەقىيەتلىك ئەمگىكى ئارقىلىق بىر تالاي تىل مەسىلىسىنى ھەل قىلىشنىڭ، شۇنداقلا لوغەتشۇناسلىقنىڭ ئۈلگىسىنى يارىتىپ بەرگەنلىكى بىلەن مەڭگۈ يېگانە ئابدۇدۇر. ئىلىم - پەننىڭ باشقا بىر مۇنچە مەسىلىسى قاتارىدا گېزى كەلگەندە ئېيتىپ ئۆتۈپ كەتكەن نۇقتىلار بىزنىڭ تېخىمۇ ئەستايىدىللىق، مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن ئىزدىنىشىمىزدە تەڭداشسىز ئاچقۇچلۇق ۋە باشلامچىلىق رول ئوينايدۇ، ئەلۋەتتە!

ئاپتور: شۇ ئارخەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ پىنسىيۇنېرى

34- مەھمۇد كاشغەرىنىڭ يۇرتى ھەققىدە

پەرھات جىلان



شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژورنىلى نىڭ ئۇيغۇرچە (پەلسەپە-ئىجتىمائىي پەن قىسمى) 1997-يىللىق 1-ساندا «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» نىڭ ئىنگلىزچە تەرجىمىسىنىڭ نەشرىيات مۇقەددىمىسى ئېلان قىلىندى. (تۆۋەندە قىسقارتىلىپ «ئىنگلىزچە مۇقەددىمە» دەپ ئاتىلىدۇ). ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد قەشقىرى يازغان بۇ قىممەتلىك ئىلمىي ئەسەرنىڭ ئىنگلىز تىلىغا تەرجىمە قىلىنغانلىقى دۇنياۋى تۈركىي تىللار تەتقىقاتىدىكى، جۈملىدىن «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تەتقىقاتىدىكى يەنە بىر قېتىملىق كاتتا ئەمگەك ھېسابلىنىدۇ. ئىنگلىزچە مۇقەددىمىدە دىۋاننىڭ قول يازمىسىدىكى كېيىنكى دەۋىرلەردە يېزىپ قالدۇرۇلغان تۈرلۈك خەت ئىزلىرى تەپسىلى تونۇشتۇرۇلغان ۋە شەرھىلەنگەن. دىۋان ئەسلى نۇسخىسىنىڭ بوش ئورۇنلىرىغا يېزىپ قالدۇرۇلغان ئەنە شۇ قىسقىچە خاتىرىلەر، ھەقىقەتەنمۇ، دىۋان تەتقىقاتىدىكى يېڭى تەتقىقات ھىساپلىنىدۇ. شۇ يېڭىلىقلار بۇ ساھەدىكى ئىلمىي خىزمەتلەرنى يەنىمۇ ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن يېڭى ئىمكانىيەتلەرنى يارىتىپ بەرگۈسى.

ۋەھالەنكى، داۋان تەتقىقاتى مۇنداق ئىككى چوڭ مەزمۇننى ئۆز ئىچىگە ئېلىشى كېرەك:
1) دىۋاننىڭ تولۇق تېكىستى (كېيىنكىلەر تەرىپىدىن قالدۇرۇلغان خەت ئىزلىرىمۇ شۇنىڭ ئىچىدە)؛
2) دىۋان ئاپتورنىڭ سالاھىتى ۋە دىۋاندا ئىپادىلەنگەن تىلنىڭ تەۋەلىك مەسىلىسى. ئىنگلىزچە مۇقەددىمىدە 1-مەزمۇنغا يېتەرلىك ئەھمىيەت بېرىلگەن، بىراق 2-مەزمۇن نىمە ئۈچۈندۇر تەتقىقات خاراكتېرىدە ئەمەس، بەلكى خەۋەر ياكى ئادەتتىكى بايان تەرىقىسىدە قىسقىچىلا تونۇشتۇرۇپ

ئۆتۈلگەن.

بۇ ماقالىدە ئىنگىلىزچە مۇقەددىمىدىكى دەل ئاشۇ ئاجىز ھالقا ئۈستىدە توختىلىپ ئۆتۈشنى لايىق تاپتۇق.

ئىنگىلىزچە مۇقەددىمە ئاپتورلىرى دىۋان ئاپتورنىڭ يۇرتى توغرىسىدا چۈشەنچە بەرگەندە «ئۇ (مەھمۇد قەشقىرى) XI-ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىكى مەلۇم بىر ۋاقىتتا ئىسسىق كۆل بويىدىكى بارسغان شەھىرىدە دۇنياغا كەلگەن» دىگەن بىر جۈملە سۆز بىلەنلا چەكلىنىدۇ. ئەپسۇسكى بۇ ئاپتۇرلار ئۆزلىرىنىڭ بۇخىل كۆز قارىشىنى ئىلمىيلىك دەرىجىسىگە كۆتۈرۈش ئۈچۈن ھېچقانداق دەلىل-ئىسپات كەلتۈرەلمەيدۇ. ئىنگىلىزچە مۇقەددىمىگە بېرىلگەن 5-ئىزاھتا يەنە «[الكاشغرى](#);gt;< دىگەن تەخەللۇس تىتۇل بېشىدىلا ئۇچرايدۇ. بۇنىڭدا بىر ئاز گۇمان بار. چۈنكى ئاپتور قەشقەردىن بولماستىن بارسغاندىنۇر» دېيىلىدۇ. دېمەك، بۇ ئىزاھتىمۇ ئىنگىلىزچە مۇقەددىمە ئاپتورلىرى ئۆزلىرىنىڭ يۇقىرىدىكى ئىسپاتلانمىغان كۆز قارىشىنى يەنە بىر قېتىم تەكرارلايدۇ. شۇ ئىزاھنىڭ ئاخىرىغا يەنە: «ئاپتورنىڭ (مەھمۇد قەشقىرىنىڭ) ھاياتى ھەققىدە ئومىيلىك پىرىنسىپلىرىنىڭ...[مەھمۇد قەشقىرى كىم؟](#);gt;< دىگەن ماقالىسىغا قارالسۇن» دىگەن بىر جۈملە قوشۇپ قويۇلغان.

ئۇنداقتا بىز ئەنە شۇ «مەھمۇد قەشقىرى كىم؟» دىگەن ماقالىنى كۆرۈپ باقايلى.

ئوپرىتسساك «قاراخانلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى» ناملىق ئەسەر ۋە ئەرەب تارىخچىسى ئىبن ئەل ئەسىرنىڭ قاراخانلار سۇلالىسى ھەققىدىكى تارىخىي خاتىرىلىگە ئاساسلىنىپ، XI-ئەسىردىكى قەشقەر ھۆكۈمرانلىرىنىڭ نەسەبلىك باغلىنىش مۇناسىۋەتلىرى ئۈستىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزىدۇ ۋە ئاخىرى: «بۇنداق بولغاندا، ماۋارەننۇننىڭ دەسلەپكى ئىستىلاچىسى (يۈسۈپ قادىرخانى دېمەكچى-ئاپتور) نىڭ نەۋرىسى بولغان بارسغان ئەمرى ھۈسەيىن بىن مۇھەممەد مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئاتىسى بولۇپ چىقتى» دەپ يەكۈن چىقىرىدۇ. ئوپرىتسساك يەنە ھۈسەيىن بىن مۇھەممەدنىڭ XI-ئەسىرنىڭ 40-يىللىرىدا «ئارىسلان ئىلىك خان» ئۇنۋانى بىلەن قەشقەردىن بېرىپ، بارسغانغا ھاكىم بولغانلىقىنى قەيت قىلىدۇ. قىسقىسى بۇ ماقالىدە، مەھمۇد قەشقەرنى ياكى ئۇنىڭ ئاتىسىنى بارسغانلىق دەيدىغان پىكىر تىلغا ئېلىنمىغان. دەل ئۇنىڭ ئەكسىچە، ئۇلارنىڭ قەشقەرلىق ئىكەنلىكى قاراخانلار تارىخىدىن ئېلىنغان پاكىتلار ئاساسىدا مۇئەييەنلەشتۈرۈلگەن. تۈركىيە ئالىمى شاكىر ئۈلكۈ تاشىرنىڭ «بۈيۈك تۈرك تىلچىسى قەشقەرلىك مەھمۇد» ناملىق ئەسىرىدە بۇمەسىلە بىر قەدەر كېڭەيتىپ سۆزلەنگەن بولۇپ، ئۇنىڭدىمۇ مەھمۇد قەشقەرنىڭ قەشقەردە تۇغۇلغانلىقى چۈشەندۈرۈلگەن.

ئېلىمىزنىڭ ئاتاقلىق ئالىمى گېڭ شىمىنىڭ «قاراخانلار تارىخى ھەققىدە قىسقىچە بايان» ناملىق ماقالىسىدە، مەھمۇد قەشقەرنىڭ قەشقەردىكى خان جەمەتنىڭ ئەسى ئىكەنلىكى نەسەب تەرتىپى بويىچە سىخېملاشتۇرۇپ كۆرسىتىلگەن. يەنى - يۈسۈپ قادىرخانىنىڭ ئوغلى مۇھەممەد بۇغراخان، ئۇنىڭ ئوغلى ھۇسەيىن ئارىسلان ئىلىك خان، ئۇنىڭ ئوغلى مەھمۇد قەشقەرى.

ئېلىمىز تارىخچىسى ۋېي لياڭتاۋنىڭ «قاراخانلار سۇلالىسىنىڭ تارىخى» ناملىق مەخسۇس ئەسىرىنىڭ مۇناسىۋەتلىك ئورنىدىمۇ يۇقىرىقىدەك كۆز قاراش تەكىتلەنگەن.

شۇنداق قىلىپ، «دېۋانۇ لۇغەت تۈرك» دىكى مەلۇماتلار بىلەن قاراخانلار تارىخىنى بىرلەشتۈرۈپ تەھلىل قىلغاندا ۋە بولۇپمۇ بۇ خانلىقنىڭ نەسەبلىك باغلىنىشىنى ئېنىقلىغاندا، مەھمۇد قەشقەرنىڭ يۇرتى بارسغان بولماستىن، قەشقەر ئىكەنلىكى ئايدىڭلىشىدۇ. ئەقەللىسى، «قەشقەرى» تەخەللۇسنىڭ ئۆزىلا دېۋان ئاپتورىنىڭ يۇرتىنى ھېچقانداق مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدىغان دەرىجىدە ئىسپاتلاپ تۇرىدۇ. بۇ تەخەللۇس تىتۇل بېشىدىلا ئۇچىرايدۇ. «بۇنىڭدا بىر ئاز گۇمان بار. چۈنكى ئاپتور قەشقەردىن بولماستىن، بارسغاندىن دۇر» دېگەن پىكىر چۈشىنىش تەس. ئەجەب، ئاپتورنىڭ ئىسمى ۋە تەخەللۇسى تىتۇلدا بىر قېتىملا يېزىلغانلىقى يېتەرلىك ئەمەسمۇ؟ بارلىق پاكىتلار، يۇقىرىدا كۆرسىتىلگىنىدەك، دەۋان ئاپتورىنىڭ قەشقەرلىك ئىكەنلىكى توغرىسىدىكى نۇقتىيى نەزەرنى كۈچلۈك ئىلمىي ئاساسقا ئىگە قىلىپ تۇرماقتا.

ئەمدى بىز مەھمۇد قەشقەرنى بارسغانلىق دېگەن كۆز قاراشنى تەھلىل قىلىپ كۆرەيلى. ئالدى بىلەن شۇنى قايتا تەكىتلەپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇكى، دېۋان ئاپتورى شەرقىي قىسىم قاراخانلار خانجەمەتنىڭ ئەزاسى. بۇ نۇقتىنى مۇشۇ ساھەدىكى بارلىق تەتقىقاتچىلار، جۈملىدىن ئىنگىلىزچە مۇقەددىمە ئاپتورلىرىمۇ بىر دەك ئېتىراپ قىلىدۇ. تارىخىي پاكىتلار ئەينى دەۋردىكى خان جەمەتنىڭ قەشقەردە تۇرغانلىقى ياكى قەشقەردىن چىقىپ باشقا جايلارغا ھۆكۈمرانلىققىلغانلىقىنى كۆرسىتىپ تۇرىدۇ. شۇنداق بولغانلىقى تامامەن چۈشىنىشلىك بولۇپ، كىشىنى قايىل قىلىدۇ، چۈنكى قەشقەر شەھىرى دەسلەپتا پۈتۈن خانلىقنىڭ، كېيىنچە شەرقىي قاراخانلارنىڭ ئاساسلىق ئاستانىسى بولغانىدى. ۋەھالەنكى، بارسغان شەھىرى ھېچقانداق خانلىقنىڭ ۋە ياكى بىرەر مەمۇرىي رايوننىڭ سىياسىي - مەدەنىي مەركىزى بولغان ئەمەس.

بىز مەھمۇد قەشقەرنىڭ بارسغان ھەققىدە ئېيتقانلىرىنى كۆرۈپ باقايلى. «دېۋانۇ لۇغەت تۈرك» تە بارسغان ھەققىدە مۇنداق دېيىلىدۇ: «بارسغان ئەفراسياپنىڭ ئوغلىنىڭ ئېتى. بارسغان شەھىرىنى شۇ بىنا قىلدۇرغان. بۇ مەھمۇدنىڭ ئاتىسىنىڭ شەھىرىدۇر».

بۇ تەبىر ھەرگىزمۇ مەھمۇدنىڭ ياكى ئۇنىڭ ئاتىسىنىڭ بارسغانلىق ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇرمايدۇ، بەلكى «مەھمۇدنىڭ ئاتىدى ئىگىدارچىلىق قىلىپ باشقۇرغان شەھەر» دېگەن مەنىنى خېلى روشەن ئىپادىلەپ تۇرىدۇ.

«دېۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تە يەنە مۇنداق بىر ماقالە خاتىرلەنگەن:

قۇشنىڭ ئەسكىسى سېغىزخان،
ياغاچنىڭ ئەسكىسى ئازغان.
يەرنىڭ ئەسكىسى قازغان،
خەلقنىڭ ئەسكىسى بارسغان.

مەھمۇد قەشقەرى بۇ ماقالىنى چۈشەندۈرۈپ كېلىپ، مۇنداق دەيدۇ: «...ئادەملەرنىڭ ئەڭ ئەسكىسى بارسغانلىقتۇر، چۈنكى ئۇلارنىڭ خۇيى ئەسكى ۋە ئۆزلىرى بېخىل كېلىدۇ».

بۇ ماقال ۋە ئۇنىڭ چۈشەندۈرۈلۈشى دېۋان ئاپتورىنىڭ ئەسلا بارسغانلىق ئەمەس ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ئېنىق دەلىللەپ تۇرىدۇ. مۇبادا مەھمۇد قەشقەرى بارسغانلىق بولغىنىدا، ئۆز يۇرتى ۋە يۇرتداشلىرىنىڭ ئوبرازىنى خۇنۇكلەشتۈرىدىغان بۇنداق ماقالىنى مىسالغا ئالمىغان ۋە بۇنداق چۈشەندۈرمىگەن بولاتتى. خۇسۇسەن، كىشىلەرنىڭ ئىدىيىسىدە قەبىلىۋازلىق ۋە يۇرتۋازلىق ئەقىدىلىرى ھۆكۈمرانلىق ئورۇنىنى ئىگەللەپ تۇرغان ئوتتۇرا ئەسىردىكى ئىجتىمائىي تۇرمۇش شارائىتىدا ياشىغان بىر شەخسنىڭ بۇنداق غەيرى پىكىرلەرنى بايان قىلىشى مۇمكىن ئەمەس.

ھالبۇكى، مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ دېۋانىدا «ئوپال» ۋە «ئازىخ» دېگەن يەر ناملىرىغا «بىزنىڭ يۇرتىنىڭ نامى» دەپ تەبىر بېرىدۇ. «دېۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تە كەلتۈرۈلگەن باشقا ھېچقانداق يەر - جاي ناملىرىغا بۇنداق تەبىر بېرىلمىگەن. دېمەك، بۇ ئىككى تەبىر مۇ دېۋان ئاپتورىنىڭ قەشقەرلىق ئىكەنلىكىنى مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدىغان دەرىجىدە ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. چۈنكى ئازىخ (ھازىر - ئازىق) ئوپالدا، ئوپال قەشقەردە.

بىز «دېۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تىنىمۇ ۋە باشقا ھەرقانداق مەنبەدىنمۇ «قەشقەرلىق» تەخەللۇسىنى قوللانغان مەھمۇدنىڭ بارسغانلىق ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈدىغان بىرەر مۇ پاكىت تاپالمايمىز. ئەكسىچە، بارلىق پاكىتلار بۇ زاتنىڭ قەشقەرلىق ئىكەنلىكىنى دەلىللەپ تۇرىدۇ.

ئىنگىلىزچە مۇقەددىمىدە يەنە مۇنداق بىر جۈملىنى كۆرىمىز: « مەھمۇد قەشقەرى شۇ يەردە (بارسغاندا) ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە ماۋارائۇننەھىرگە ھۆكۈمران بولغان قاراخانىلار سۇلالىسى جەمەتىگە مەنسۇپ». مەھمۇد قەشقەرنىڭ «قاراخانىلار سۇلالىسى جەمەتىگە مەنسۇپ» بولغانلىقىدا شەك يوق، لېكىن «ئوتتۇرا ۋە ماۋارائۇننەھىرگە ھۆكۈمران بولغان» شۇ قاراخانىلارنىڭ چوڭ خاقانلىرى بارسغاندا ئەمەس، بەلكى قەشقەر ۋە بالاساغۇندا تۇرغان. مىلادى 1042-يىلى قاراخانىلار خانلىقى شەرقىي ۋە غەربىي قىسىملارغا بۆلۈنۈپ كەتكەندىن كېيىن شەرقىي قىسىمدىكى «ھۆكۈمرانلار» قەشقەردە، غەربىي قىسىمدىكىلىرى سەمەرقەنتتە تۇرغان. بارسغان بۇنداق ئالىي «ھۆكۈمرانلار» ئەمەس، ئىككىنچى دەرىجىلىك خانلاردىن ئىبارەت بولغان ئىلىك خانلار ئىش

باشقۇرغان.

ئىنگىلىزچە مۇقەددىمە ئاپتورلىرى «دېۋانۇ لۇغەتتە تۈرك» تە ئىپادىلەنگەن تىل ھەققىدە توختالغاندا مۇنداق دەيدۇ: «ئاپتور (مەھمۇد قەشقەرى) ئۆزى تەسۋىرلىگەن تىلنى <lt;تۈركىي>> دەپ ئاتايدۇ. بەزى سۆزلەرگە <lt;خاقانىيە>> تىلى دەپ ئىزاھ بېرىلگەن. بۇ (قاراخانلار ئوردىسى) غا خاس سۆزلەر دىگەنلىك بولىدۇ. ئۇنىڭدا ئاساسەن قاراخانلار قەبىلە ئىتتىپاقىدىكى چىگىل قەبىلىسىنىڭ تىلى ئاساس قىلىپ ئېلىنغان». ئەپسۇسكى، بۇ كۆز قاراشمۇ ھېچقانداق تارىخىي پاكىت ياكى تىل ماتېرىياللىرى بىلەن ئىسپاتلانمىغان.

رۇس تۈركولوگ ن. ئا. باسكاكوۋنىڭ «تۈركىي تىللار» ناملىق ئىلمىي ئەسىرىدە دېۋاندىكى تىل توغرىسىدا تۆۋەندىكىدەك نۇقتىئىيەنەزەرلەر بايان قىلىنىدۇ:

«مەھمۇد قەشقەرى سېلىشتۇرما ئاساستا ئۇيغۇر تىلىدىن مىساللارنى كەلتۈرىدۇ. بۇ تىل دېۋاندا تۈركىي تىل ياكى خاقانىيە تۈركلىرىنىڭ تىلى دېگەن ئاتالغۇ بىلەن تەرىپلەنگەن. شۇنداقلا، قىپچاق، ئوغۇز تىللىرىدىن ماتېرىياللار كەلتۈرۈلگەن بولۇپ، بۇ تىللار ئۆز ئارا يېقىنلاشتۇرىلىدۇ ۋە ئۇيغۇر تىلىغا قارشى قويۇلۇپ، ئۇيغۇر تىلى بىلەن سېلىشتۇرۇلىدۇ...

ئۇ زاماندىكى ئەدەبىي تىل ئۇيغۇر تىلى ئىدى، ئىككىنچى تۈرلۈك قىلىپ ئېيتقاندا، مەھمۇد قەشقەرنىڭ تىللار تىزىملىكىدە يېزىلىشىچە، ئۇيغۇر - قارلۇق قەبىلىلىرىدىن ۋە ئۇرۇقلىرىدىن تەركىب تاپقان خاقانىيە تۈركلىرىنىڭ تىلى ئىدى».

بىز ئەمدى تۈركىي تىللارنىڭ تەرەققىيات تارىخىنى چىقىش قىلىپ، يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەن ئىككى خىل نۇقتىئىيەنەزەر ئۈستىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزۈپ كۆرەيلى.

XI-XII ئەسىرلەر تۈركىي تىللار تەرەققىياتىدىكى ئىنتايىن مۇرەككەپ بولغان ئۆتكۈنچى دەۋىردىن ئىبارەت. XI - ئەسىردىن ئىلگىرى بارلىق تۈركىي تىللار ئۇيغۇر - ئوغۇز ئەدەبىي تىلىنى مەركەز قىلاتتى. XI ئەسىردىن باشلاپ ئىككى مەركەز، يەنى ئىككى خىل ئەدەبىي تىل شەكىللىنىپ چىقىشقا باشلىدى. بۇلارنىڭ بىرى ئۇيغۇر - قارلۇق تىلى، ئىككىنچىسى ئوغۇز - تۈركمەن تىلىدىن ئىبارەت. XI ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىن ئېتىبارەن ئوغۇز قەبىلىلىرىنىڭ غەربكە كۆچۈپ، يېڭى بىر سىياسىي - ئىجتىمائىي گەۋدىنى تەشكىل قىلغان سالجۇقلار سۇلالىسىنى شەكىللەندۈرۈشى نەتىجىسىدە بۇ خىل بۆلۈنۈش تۈركىي تىللار قۇرۇلمىسىدا يەنىمۇ مەركەزلىك ئىپادىلەندى. بۇ دەۋردە ئوغۇز تۈركۈمى ئىچىدىن يەنە قىپچاق تىلى ئايرىلىپ چىقىشقا باشلىغان بولسىمۇ، كېيىنكى تېخى رەسمىي ئەدەبىي تىل دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلمىگەندى.

روسىيە ئالىمى ئا. سامويلوۋىچ XI ئەسىردىكى تۈركىي ئەدەبىي تىلىنى «قەشقەرنى مەركەز قىلغان

قاراخانلار تىلى» دەپ ئاتايدۇ. ئاتاقلىق قازاق تىلشۇناسى ئا. قايداروۋ ئۆزىنىڭ «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ تەرەققىياتى» سەرلەۋھىلىك ئىلمىي ئەسىرىدە ئۇيغۇر - ئوغۇز ئاساسىدىكى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىغا «ئالتۇن يارۇق» تۇرپان تېكىستلىرى قاتارلىق يادىكارلىقلارنىڭ تىلى ۋەكىللىك قىلىدىغانلىقىنى، خاقانىيە (ئۇيغۇر - قارلۇق) ئەدەبىي تىلىغا بولسا، «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» ۋە «قوتادغۇ بىلىك» ۋەكىللىك قىلىدىغانلىقىنى تىلغا ئالىدۇ. ئاتاقلىق رۇس تىلشۇناس ئا. م. شېرباكىمۇ يۇقىرىقىدەك پىكىرلەرنى قۇۋۋەتلەپ، قاراخانلار تىلىنى «XI - XII ئەسىرلەردىكى قەشقەرنى مەركەز قىلغان قارلۇق - ئۇيغۇر تىلى» دەپ ئاتايدۇ. «ئۆزبېك تىلىنىڭ تارىخى گرامماتىكىسى» نىڭ كىرىش قىسمىدىمۇ ئاساسىي جەھەتتىن يۇقىرىدىكىلەرگە ئوخشاش پىكىر بايان قىلىنىپ:

«قاراخانلار دەۋرىدە ماۋارائۇننەھىر ۋە قەشقەردە قارلۇق - ئۇيغۇر ۋە قىسمەن قىپچاق - ئوغۇز ئۇرۇقلىرى تىللىرىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تۈركىي ئەدەبىي تىل مەۋجۇت ئىدى» دېيىلگەن.

«دىۋاندا چىگىل تىلى تەسۋىرلەنگەن» دېگەن مەسىلىگە كەلسەك، بۇخىل كۆز قاراشى دەسلەپتە ئۆزبېك ئالىمى سالىم مۇتەللىپوۋ 1961-يىلى «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» نىڭ ئۆزبېكچە تەرجىمە نۇسخىسىنىڭ مۇقەددىمىسىدە ئوتتۇرىغا قويغان. ئىنگىلىزچە مۇقەددىمە ئاپتورلىرى ئېھتىمال شۇنىڭغا ئاساسلانغان بولسا كېرەك.

دەرۋەقە چىگىل قەبىلىسى ئەسلىدە قارلۇق قەبىلە ئىتتىپاقىنىڭ بىر ئەزاسى ئىدى. شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، قارلۇق تىلى بىلەن ئۇيغۇر تىلى ناھايىتى يېقىن تۇغقان تىللار ئىدى. XI - ئەسىردە قارلۇق ئىتتىپاقى بىلەن ئۇيغۇر ئىتتىپاقى بىرلىشىپ، ئىلىم ساھەسىدە «ئۇيغۇر - قارلۇق ئومۇمىيلىقى» دەپ ئاتالغان زور ھەم قۇدرەتلىك سىياسىي - ئىجتىمائىي تۈركۈمنى ۋۇجۇتقا كەلتۈردى. بۇ تۈركۈم ئىچىدە يەنىلا ئۇيغۇر قەبىلىلىرى يەنىلا يېتەكچىلىك رولىنى ئوينىغانلىقى ئۈچۈن «قارلۇق» ئاتالغۇسى كېيىنكى ۋاقىتلاردا تەدرىجى ھالدا ئىستىمالدىن چۈشۈپ قالدى. ئەكسىچە، «ئۇيغۇر» دېگەن ئېتىنىڭ نام بۈگۈنگە قەدەر داۋاملىشىپ كەلمەكتە. تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەدەنىيەت تارىخىنى يورۇتۇپ بېرىدىغان يازما يادىكارلىقلار ئىچىدە «چىگىل تىلى» ياكى «چىگىل تىلىغا تەئەللۇق ماتېرىياللار» ئىلىم دۇنياسىغا تېخى مەلۇم ئەمەس. لېكىن ئۇيغۇر تىلىغا ئائىت ماتېرىياللار ناھايىتى كۆپ، بۇ ھال، شۈبھىسىزكى، تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدا ئۇيغۇر قەبىلىلىرىنىڭ مۇھىم ئورۇن تۇتقانلىقىنى ھەمدە ئۇيغۇر تىلىنىڭ بىز سۆزلەۋاتقان ئاشۇ XI - ئەسىردە (باشقا دەۋىرلەر توغرىسىدا سۆزلىمەي تۇرايلى) ھەرقايسى تۈركىي قەبىلىلەر ئورتاق قوللانغان ئەدەبىي تىل بولغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. شۇڭا بىز ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقەرى

ئۆزىنىڭ نادىر ئەسىرىدە تەسۋىرلىگەن تىل ئەينى دەۋردىكى ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلى ئىدى دەپ تولۇق ئىشەنچ بىلەن ئېيتالايمىز.

«خاقانىيە تۈركچىسى» دېگەن ئاتالغۇغا كەلسەك، بۇ ئىنگىلىزچە مۇقەددىمىدە ئېيتىلغاندەك، «ئوردا تىلى» ئەمەس، بەلكى قەشقەر ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى جايلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان قاراخانىلارنىڭ مەركىزىي ئۆلكىسىنىڭ شېۋىسى ئىدى. تەتقىقاتچىلارنىڭ بۇ ھەقتىكى بايانلىرىنى يۇقىرىدا كۆرۈپ ئۆتتۇق. «خاقانىيە» سۆزى ھەرگىزمۇ «ئوردا» مەنىسىنى بىلدۈرمەيدۇ. توغرا، بۇ سۆزنىڭ سېمانتىكىلىق مەنىسىدىن قارىغاندا «خاقان تۇرىدىغان ئورۇن، جاي» دېگەندەك مەنىسى بار دەپ پەرەز قىلىش مۇمكىن. لېكىن بۇ يەردە دېيىلىۋاتقان «خاقان تۇرىدىغان ئورۇن» ئوردا بولماستىن، كەڭ مەنىدىكى جۇغراپىيىلىك نەزەردىن ئۆتكۈزۈلۈپ، «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» نىڭ بىر مۇنچە ئورۇنلىرىدا «خاقانىيە تۈركلىرى»، «خاقانىيە بەگلىرى»، «خاقانىيە خانلىرى»، «خاقانىيىلىكلەر» دېگەن سۆز ئىبارىلەرنى ئۇچرىتىمىز. بۇ پاكىتلار «خاقانىيە» سۆزىنىڭ خانلىقنى ياكى بەگلىك بىر مەمۇرىي رايوننى ئىپادىلەيدىغانلىقىنى ئۆقتۈرىدۇ، يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتقاندا، بۇ سۆزنىڭ ئاخىرىدىكى «-ىيە» قوشۇمچىسى مەمۇرىي بىرلىك نامىنىڭ گرامماتىكىلىق - مورفولوگىيىلىك شەكلىدىن ئىبارەت.

شۇنداق قىلىپ، تىلشۇناسلىق ساھەسى بويىچە تەھلىل - تەتقىق قىلغاندىمۇ، تارىخى پاكىتلار بويىچە تەكشۈرگەندىمۇ «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تەسۋىرلەنگەن تىلنىڭ ئۇيغۇر تىلى ئىكەنلىكى، مەھمۇد قەشقەرنىڭ شەرقىي قىسىم قاراخانىلار خان جەمەتنىڭ ئەزاسى بولۇپ، مەزكۇر خانلىقنىڭ ئاساسلىق ئاستانىسى قەشقەردە دۇنياغا كەلگەنلىكى ئايدىڭلىشىدۇ. بۇ، ئېلىمىز ۋە چەت ئەللەردىكى بىر قاتار مۇتەخەسسسلەرنىڭ جاپالىق ئىزدىنىشىۋە تەتقىقاتلىرى نەتىجىسىدە خېلى بۇرۇنلا ئىسپاتلىنىپ، مۇقىملىشىپ بولغان مەسىلە ئىدى. ھالبۇكى، «ئىنگىلىزچە مۇقەددىمە» دىكى مەزكۇر تېمىدا سۆزلەنگەن دەلىللىرى بايانلار بىزنى بۇھەقتە يەنە بىر قېتىم ئېغىز ئېچىشقا مەجبۇر قىلدى.

35- قاراخانىيلار دەۋرىدىكى تارىخشۇناسلىق ۋە

«دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» نىڭ ئالاھىدىلىكى

ئەخمەت مۇمىن تارىمى

قاراخانىيلار خانلىقى-ئۇيغۇرلار تارىخىدا ئەڭ گۈللەنگەن ۋە قۇدرەت تاپقان خانلىق بولۇپ، بۇ خانلىق ھۆكۈم سۈرگەن 399 يىل جەريانىدا، خانلىق تەۋەسىدىكى ھەر قايسى رايونلاردا دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق ۋە قول ھۈنەرۋەنچىلىك بىلەن بىر قاتاردا ئىلىم-پەنمۇ يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققى قىلغان. جۈملىدىن قەشقەر، بالاساغۇن ۋە سەمەرقەندلەردە ئىلىم-پەن تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدىغان ئالى بىلىم يۇرتلىرى-مەدرىسلىرى قۇرۇلغان. بۇ مەدرىسلىرى ئۆز دەۋرىنىڭ مەدەنىيەت ئوچىقى بولۇش سۈپىتى بىلەن دىن، پەلسەپە، تارىخ، ئەدەبىيات، ئاسترونومىيە، ماتىماتىكا، تىبابەتچىلىك قاتارلىق تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي پەن ساھەلىرىدە كۆپلىگەن ئۆلىمالارنى، ئەدىب-شائىرلارنى، تىلشۇناسلارنى، پەيلاسوپلارنى، تارىخشۇناسلارنى، تىۋىپلارنى يېتىشتۈرگەن. بۇ ئىلىم ئەھلىلىرى تۈرك(ئۇيغۇر)، ئەرەب ۋە پارس تىللىرىدا كۆپلىگەن قىممەتلىك ئەسەرلەرنى يېزىپ، كېيىنكىلەرگە جاھانئومۇم يازما مىراسلارنى قالدۇرغان.

بۇ دەۋردە تارىخشۇناسلىق ئۇيغۇرلاردا خېلى بۇرۇندىنلا شەكىللەنگەن يازما ئەدەبىيات بىلەن قېرىنداش بولغان ھالدا ئورخۇن خانلىقى دەۋرىدىكى توققۇز ئۇيغۇر (توققۇز ئوغۇز) ئەنئەنىسى بويىچە تېخىمۇ راۋاجلانغان.

جۈملىدىن ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە تارىخشۇناسلىق شەكىل جەھەتتە ئاغزاكى تارىخشۇناسلىقتىن يازما تارىخشۇناسلىققا تەرەققى قىلغان (مەڭگۈ تاشلار بۇلارنىڭ دەلىلى).

مەزمۇن جەھەتتە تەبىئەت ئېتىقادچىلىقى سىڭگەن ئەپسانە-رېۋايەتلەرنى مەزمۇن قىلىشتىن تەڭرى ئېتىقادچىلىقى سىڭگەن راست ۋەقە-ھادىسىلەرنى مەزمۇن قىلىشقا ئۆتكەن بولسا، بۇ دەۋردە تارىخشۇناسلىق ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلام دىنى ۋە ئەرەب يېزىقىنى قۇبۇل قىلىشى بىلەن ئېتىقاد ۋە يېزىق جەھەتتە زور ئۆزگىرىش ھاسىل قىلىشى نەتىجىسىدە شەكىل جەھەتتە ئەرەب تارىخشۇناسلىقىنىڭ

ئۇسلۇبى، مەزمۇن جەھەتتە ئىسلام ئىدىئولوگىيىسىنىڭ خاھىشىنى سىڭدۈرگەن. لېكىن شۇنداقسىمۇ ئىلگىرىكى تارىخشۇناسلىق ئەنئەنىسى يەنىلا ئاساسى ئۇرۇندا تۇرغان. جۈملىدىن بۇ دەۋردىكى تارىخشۇناسلىق ئەرەب تارىخشۇناسلىقىنى ئۆرنەك، ئىسلام ئىدىئولوگىيىسىنى يېتەكچى قىلىپ تېخىمۇ ئىلمىيەلەشكەن، سېستىمىلاشقان، مۇكەممەللەشكەن، مەسىلەن: مۇشۇ دەۋردە ئۇيغۇر تارىخشۇناسى ئەبۇلفۇتۇھ ئابدۇغاپپار ئىبنى ھۈسەيىن كاشغەرى «كەشغەر تارىخى» ناملىق چوڭ ئەسەرنى، جامال قارشى «مۇلھىقاتۇس سۇراھ» ناملىق مەشھۇر لۇغەتنى، مۇھەممەد ئىبنى ئەلكاتب سەمەرقەندى «ئەغرازۇ سىياسى فى ئىلمى سىياسى» ناملىق ئەسەرنى، مەجىدىدىن مۇھەممەت ئەلئەۋھى «جامئۇل ھېكايە» ناملىق ئەسەرنى، يەنە ئۇبۇل فەيزى مۇھەممەد ئىبنى ھۈسەيىن بەيھىقى 30 تومدىن ئارتۇقراق تارىخى ئەسەرنى يېزىپ، ئەينى دەۋردىكى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى خانلىقلار، ئۇلۇس-مىللەتلەر، پادىشاھلار، مەشھۇر شەخسلەر، ئالىم-ئۆلىمالار ھەم ۋەقە-ھادىسىلەرنى تەزكىرە، تەرجىمىھال، ھېكايەت شەكىلدە بايان قىلغان.

بۇ دەۋردىكى ئىلىم-پەن تەرەققىياتىدا ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا تىگىشلىك يەنە بىر ئۇلۇغ ئالىم ھەم ئىلمى ئابىدە-مەھمۇد كاشغەرى ۋە ئۇنىڭ «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» ناملىق ئەسىرى بولۇپ، ئاپتۇر بۇ ئەسىرىدە تىل، ئەدەبىيات، تارىخ، جۇغراپىيە، ماتېماتىكا، ئاسترونومىيە، ھەربىي شۇناسلىق قاتارلىق ھەر قايسى ساھەلەردىن ئەينى دەۋردىكى ئوتتۇرا ئاسىيا رايونى ۋە خەلىقلىرىنىڭ ئەھۋالىنى ھەقىقىي سۈرەتلەپ بەرگەن. بولۇپمۇ ئەسەردە زور سالماقنى ئىگىلىگەن تىل مەلۇماتلىرى بىلەن بىر قاتاردا تارىخى مەلۇماتلارمۇ مۇئەييەن دەرىجىدە ئەكس ئەتكەن ھەم ئۆز سالىمى بىلەن مۇھىم ئۇرۇن تۇتقان.

(1) «دىۋانۇ لۇغەت تۈرك» تىكى تارىخى مەلۇماتلارنىڭ بايان قىلىنىش ئۇسلۇبى

مەھمۇد كاشغەرى «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» ناملىق ئەسىرىنى ئۆزى ئېيتقاندا ئەكس ئەتكەن خاس بىر خىل ئىلمى ئۇسۇلدا تۈزۈپ، كېيىنكىلەرگە «ئەبەدىي يادىكار» قىلىپ قالدۇرغان. ئۇ بۇ ھەقتە: «مەن ئىشنى يېنىكلىتىش ۋە كىتاپنى ئىخچام قىلىش ئۈچۈن، بۇ ئەسەرنى مەندىن بۇرۇن ھېچكىم ئىشلەتمىگەن ۋە ھېچكىمگە مەلۇم بولمىغان ئالاھىدە بىر تەرتىپتە تۈزۈپ چىقتىم. بۇ يازغان ئەسىرىم تەلەپكە ئۇيغۇن بولسۇن، پايدىلانغۇچىلارغا قوللانما بولغۇدەك بىر قىممەتكە ئىگە بولسۇن دېگەن نىيەت بىلەن بىر مۇنچە قائىدىلەرنى تۈزۈپ، يېڭى-يېڭى ئۆلچەملەرنى قويدۇم... جۈملىدىن تۈرك خەلىقلىرىنىڭ كۆرگەن بىلگەنلىرىنى ئىپادىلەيدىغان شېئىر ۋە قوشاقلىرىدىن، قايغۇلۇق ۋە خۇشاللىق كۈنلىرىدە ئېيتقان چوڭقۇر مەنىلىك ماقال-تەمسىللىرىدىن مىساللار كەلتۈردۈم... شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە بىر مۇنچە ئىبارىلەرنى كىرگۈزدۈم. شۇنداق قىلىپ بۇ كىتاپ يېڭىلىقلار بېرىشتە

قىيامغا، قىممەت ۋە گۈزەللىكتە پايانغا يەتتى» (1) دەپ ئېيتقان.

بۇنىڭدىن مەلۇمكى، ئاپتۇر بۇ ئەسىردە نۇقۇل تارىخشۇناسلىق نۇقتىسىدىن ئەمەس، بەلكى ئېھتىياج نۇقتىسىدىن چىقىپ قەلەمگە ئالغان تارىخى مەلۇماتلارنىمۇ ئالاھىدە بىر ئۇسلۇپتا بايان قىلىنغان.

يەنى تەزكىرە، تەرجىمىھال، ھېكايەت، شېئىر-قوشاق، ماقال-تەمسىل شەكىلىنى بىرلەشتۈرۈش ئۇسلۇبىنى قوللانغان.

جۈملىدىن ئەسەردە تۈركىي خەلقلەرنىڭ تىل ئالاھىدىلىكلىرىنى بايان قىلىش جەريانىدا، تېكىستنىڭ مۇۋاپىق جايلىرىدا ئىسپات، پاكىت كەلتۈرۈش يۈزىسىدىن مەلۇم قەبىلە-ئۇلۇس، شەخس، ۋەقە-ھادىسە، ئىش-ھەرىكەتلەرگە باغلاپ مۇئەييەن تارىخى مەلۇماتلارنىڭ بەزىلىرىنى تەرجىمىھال شەكىلىدە، بەزىلىرىنى ھېكايەت شەكىلىدە، بەزىلىرىنى شېئىر-قوشاق شەكىلدە، بەزىلىرىنى ماقال-تەمسىل شەكىلدە قەيىت قىلغان.

ئۇنىڭدىن باشقا شۇ زامانلاردا تارىخقا ئىسلام پەلسەپىسى بىلەن قاراش ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرسىمۇ، ئاپتۇر تارىخى مەلۇماتلارنى بايان قىلىشتا دىنى رامكىغا چۈشۈپ قالماي، بەلكى بۇنىڭدىن چەتنىمىگەن ئاساستا تۈركىي خەلقلەرگە دائىر بىر مۇنچە تارىخى ۋەقەلەرنى مۇمكىن قەدەر ئەينەن بايان قىلغان.

بۇنىڭ بىلەن تارىخى پاكىتلارچىن، ئىلمى، سېستىمىلىق يورۇتۇلغان.

بۇ شۇ دەۋردىكى، ھەتتا كېيىنكى دەۋرلەردىكى تارىخى ئەسەرلەردىمۇ كەم ئۇچرايدىغان بىر خىل ئالاھىدە ئۇسلۇبتۇر.

(2) «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» تىكى تارىخى مەلۇماتلارنىڭ مەنبەسى

مەھمۇد كاشغەرى «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» نى يېزىشتىن بۇرۇن تۈركىي، پارس، ئەرەب تىلىدا يېزىلغان ھەر خىل ئەسەرلەرنى كۆپ ئوقۇغان.

جۈملىدىن ئەرەب تارىخى، ئىسلام تارىخى، ئىسلام پەلسەپىسىنى ئىنچىكە ئۆگەنگەن، شۇنداقلا تۈركىي خەلقلەر ياشىغان رايونلاردا ئون نەچچە يىل ئىلمىي ھەم ئەمەلىي تەكشۈرۈش قىلغانلىقتىن ئەسەردىكى مەزمۇنلارنى، جۈملىدىن تارىخى مەلۇماتلارنى بايان قىلىشتا ھەم ئەرەب-ئىسلام ماتېرىياللىرىنى، ھەم خەلق ئارىسىدىكى رىۋايەت-ھېكايەت، شېئىر-قوشاق، ماقال-تەمسىللەرنى، ھەم ئۆزى تەكشۈرۈپ توپلىغان ماتېرىياللارنى مەنبە قىلغان.

بولۇپمۇ ئۇ نۇرغۇن پاكىتلىق تارىخى مەلۇماتلارنى كىتاپلاردىنلا ئەمەس، بەلكى ئەمەلىي تەكشۈرۈشتىن ئالغان.

ئۇ بۇ ھەقتە: «مەن شۇ تۈركلەرنىڭ ئەڭ سۆزمەنلىرىدىن، ئەڭ زېرەكلىرىدىن، ئەڭ ئاساسلىق

قەبىلىگە مەنسۇپلىرىدىن ۋە جەڭ ئىشلىرىدا ئۇستا نەيزىۋازلىرىدىن بولۇپ تۇرۇقلۇق، ئۇلارنىڭ شەھەر ۋە سەھراىلىرىنى باشتىن ئاياق كېزىپ چىقىم. تۈرك، تۈركمەن، ئوغۇز، چىگىل، ياغما، قىرغىزلارنىڭ سۆزلىرىنى ۋە قاپىيىلىرىنى ئېنىقلاپ چىقىپ، ئۇلاردىن پايدىلاندىم. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ تىلى دىلىمغا ناھايىتى ياخشى ئۇرۇنلاشتى. مەن ئۇلارنى پۇختا رەتلەپ، ئوبدان تەرتىپكە سېلىپ چىقىم» دېگەن(2).

بۇنىڭدىن كۆرۈنۈپلىشى مۇمكىنكى، ئەسەردىكى تارىخى مەلۇماتلارنىڭ مەنبەسى ئىنتايىن تولۇق ھەم ئىشەنچلىك بولغان.

(3) «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» دىكى تارىخى مەلۇماتلارنىڭ چىتىلىش دائىرسى

مەھمۇد كاشغەرى «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» دە ئەكس ئەتتۈرگەن تارىخى مەلۇماتلارنىڭ چىتىلىش دائىرسى ئىنتايىن كەڭ بولۇپ، ئۇلار ئاساسەن ئىلى ۋادىسىدىن تارتىپ تاكى ئامۇ دەرياسى، سىر دەرياسى ۋادىلىرىغىچە بولغان پۈتۈن ماۋەرا ئۇننەھر ۋە ھازىرقى شىنجاڭ دائىرسىدىكى ئوغۇز، تۈركمەن، ياغما، چىگىل، قارلۇق، قىپچاق، باسىمىل، قىرغىز، چۇمۇل، تۈركەش، ياباقۇ قاتارلىق تۈركى قەبىلىلەر، شۇنداقلا تاڭغۇت، خەنزۇ، پارىس قاتارلىق خەلقلەرنىڭ ئەھۋالى، ئۇيغۇرلار بىلەن مەكىدۇنلار، قاراخانىيلار ئۇيغۇرلىرى بىلەن مۇسۇلمان بولمىغان ئۇيغۇرلار، باشقا تۈركى قەبىلىلەر، تاڭغۇتلار، غەزەنەۋىلەر، سامانىلار ئوتتۇرىسىدىكى ئۇرۇشلار، ئۇيغۇرلار ۋە باشقا ئەل پادىشاھلىرى، ھۆكۈمدارلىرى، مەشھۇر كىشىلىرىنىڭ تەرجىمىھالى، قاراخانىيلار خانلىقى ۋە باشقا ئەللەرنىڭ زىمىنى، جۈملىدىن مۇھىم شەھەرلىرى، يېزىلىرى، قاتناش تۈگۈنلىرى، تاغ-سۇلىرىنىڭ ئەھۋالى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان.

مەسىلەن، ئاپتۇر تۈركى خەلقلەر ۋە باشقا خەلقلەر ئۈستىدە توختىلىپ:

«تۈركلەر ئەسلى يىگىرمە قەبىلىدۇر... ھەر بىر تۈرك قەبىلىسىنىڭ بىر مۇنچە ئۇرۇقلىرى بولۇپ... مەن بۇلاردىن ئاساسى ۋە ئانا قەبىلىلەرنى يازدىم... مەيلى مۇسۇلمان بولسۇن ياكى بولمىسۇن، رۇم ئۆلكىسىنىڭ يېنىدىن كۈنچىقىشقا قاراپ كەتكەن تەرتىپ بويىچە شەرقتىكى تۈرك قەبىلىلىرىنىڭ تۇرار جايلىرىنى كۆرسۈتۈپ ئۆتتۈم. رۇمغا ھەممىدىن يېقىن جايلاشقان قەبىلە پەچەنەك، ئاندىن قالسا قىپچاق، ئوغۇز، يەمەك، باشقىرىت، باسىمىل، قاي، ياباقۇ، تاتار، قىرغىز قەبىلىلىرىدۇر. قىرغىزلار چىنغا يېقىن جايلاشقان... ئاندىن چىگىل، توخسى ياغما، ئوغراق، چارۇق، چومۇل، ئۇيغۇر، تاڭغۇت، خىتاي قەبىلىلىرىدۇر.

خىتاي - چىن دىمەكتۇر.

ئاندىن تاۋغاچ، بۇ - ماچىن دېمەكتۇر.

بۇ قەبىلىلەر جەنۇپ بىلەن شىمال ئوتتۇرىسىدا ياشايدۇ...» دىگەن (3).
ئۇيغۇرلار بىلەن ماكدونلار ئوتتۇرىسىدىكى ئۇرۇشنى كۆرسىتىپ، «ئالتۇن قان» دىگەن نام، «ئۇيغۇر»
دىگەن نام ۋە «تۇتماچ» دىگەن تائام نامىنىڭ ھېكايىتىنى تىلغا ئالغان.
قاراخانىيلار ئۇيغۇرلىرى بىلەن تاڭغۇتلار، باشقا تۈركى قەبىلىلەر، مۇسۇلمان بولمىغان ئۇيغۇرلار
ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشنى كۆرسىتىپ:

«چىنغا يېقىن بولغان تاڭغۇت ئېلىنىڭ قۇشۇنى غەلبە قىلالمىسۇن دەپ قاتتىق سوغۇقتا ئۇلارغا ھۇجۇم
قىلىندى. ئۇلارنىڭ خۇتۇن-قىزلىرى قاتتىق مەسخىرە قىلىندى. ئۇلار ئات ۋە ئەللىرىنى بىزگە سوۋغا
قىلدى. غەم قايغۇغا يېتىپ بېشىنى تۇۋەن سالىدى» (4)،

«ياباقۇ جېڭىدە خاقانغا قارشى چىقماستىن، ئۇنىڭغا بويسۇنۇشقا قەسەم ئىچىلىپ، پۈتۈم تۈزۈلدى.
خەلق خاقاندىن ياردەم سورىدى. باسمىل بىلەن چومۇللار بىزگە قارشى توپلىنىۋېتىدى، خاقان يېتىپ
كەلدى. ئۇلارنىڭ قېنىنى تۆكۈپ ئۆزلىرىنى ئەسلىدى» (5)،

«ئۇلارنىڭ (مۇسۇلمان بولمىغان ئۇيغۇرلارنىڭ) ئۈستىگە كەلگۈدەك باردۇق. شەھەرلەرگە باستۇرۇپ
كىردۇق. بۇتخانىلىرىنى بۇزدۇق. بۇتلىرىنىڭ ئۈستىگە چىچتۇق. مۇسۇلمانلارنىڭ ئادىتى شۇنداق،
كاپىرلارنىڭ يۇرتىغا بېسىپ كىرگەندە، ھاقارەتلەش ئۈچۈن بۇتلىرى بېشىغا تەرەت قىلىدۇ» (6)
دىگەن مەزمۇندىكى شېئىرلارنى تىلغا ئالغان.

تۈركلەر زېمىنى ۋە شەھەرلىرى ئۈستىدە توختىلىپ، «پۈتۈن ماۋرائۇننەھر، يەكەندىن شەرقىچە
بولغان يەرلەرنى تۈرك شەھەرلىرى دېيىشىمىزنىڭ دەلىلى شۇكى، سەمەرقەند، ئۆزكەند، تۈنكەند
دىگەن ... شەھەرلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ئېتى تۈركچە «شەھەر» مەنىسىدىكى «كەند» سۆزى
قۇشۇلۇپ ياسالغان. تۈركلەر بۇ شەھەرلەرنى بىنا قىلىپ ئۆزلىرى ئات قويغان... ھازىر پۈتۈن تۈرك
ئېلىنىڭ چىگىرىسى ئابىسكۇن (كاسپى) دېڭىزى بىلەن ئايلىنىپ، روم ئېلىدىن ۋە ئۆز چەندىن
چىنغىچە سوزۇلدى. ئۇزۇنلىقى بەش مىڭ پەرسەخ، ئېنى ئۈچ مىڭ پەرسەخ...» (7)،

«ئۇيغۇر- بىر ئەلنىڭ ئىسمى. ئۇنىڭ بەش شەھرى بار. ئۇنىڭ خەلقى ئەڭ ئەشەددىي كاپىرلار، ئەڭ
ئۇستا مەرگەنلەردۇر. بۇ شەھەرلەر سۇلىمى... قوچۇ، چانبالىق باشبالىق ياڭى بالىقتۇر» دىگەن.

بۇنىڭدىن قارىغاندا، مەزكۇر ئەسەردىكى تارىخى مەلۇماتلارنى ئەينى دەۋر ۋە كېيىنكى دەۋردىكى
نۇرغۇن ئەسەرلەردە ئەكس ئەتكەن تارىخى مەلۇماتلارغا سېلىشتۇرغاندا ئاجايىپ كەڭ دائىرىلىك
ھەم مول مەزمۇنلۇق دېيىشكە بولىدۇ.

(4) «دىۋانۇ لۇغەتتە تۈرك» دىكى تارىخى مەلۇماتلارنىڭ تارىخى ماتېرىياللىق قىممىتى ۋە ئەھمىيىتى

«دىۋانۇ لۇغەتتە تۈرك» تە ئەكس ئەتكەن تارىخى مەلۇماتلارنىڭ تارىخى ماتېرىياللىق قىممىتى ئىنتايىن يۇقىرى بولۇپ، ئاپتۇر ئەسەردە ئۆزى تەكشۈرگەن ۋە ئاڭلىغان ھەر قايسى خەلقلەر ۋە ئەللەرنىڭ ئەھۋاللىرىنى ئەينەن قەلەمگە ئېلىپ، بىرىنچى قول ماتېرىيال قالدۇرغان.

ئۇ ئەھۋاللار ئەرەب-پارس سەيباھلىرىنىڭ خاتىرىلىرىدە ۋە خەنزۇچە تارىخنامىلەردە قەيىت قىلىنغان بەزى مەزمۇنلارغا توغرا كېلىدۇ، بەلكى بۇلارنىڭ مۇجىمەل بولغان جايلىرىنى ئايدىڭلاشتۇرۇشقا ياردەم بېرىدۇ. شۇنداقلا ئۇلاردا بايان قىلىنمىغان نۇرغۇنلىغان مەزمۇنلارنى تۇلۇقلايدۇ.

بۇ جەھەتتىن ئالغاندا ئەسەردىكى تارىخى مەلۇماتلارنى ئەينى دەۋىردىكى ئوتتۇرا ئاسىيا رايۇنى، خەلقلەرى، جۈملىدىن قاراخانىيلار خانلىقى ۋە ئۇيغۇرلار تارىخىنى تەتقىق قىلىشتىكى ئەڭ ئىشەنچلىك، مۇھىم ماتېرىياللار دېيىشكە بولىدۇ.

بۇ ھەقتە ئاپتۇر ئۆزىمۇ: «ئەبەدىي يادىكارلىق ۋە پۈتمەس-تۈگىمەس بىر بايلىق بولۇپ قالسۇن دەپ، ئۇلۇغ تەڭرىگە سېغىنىپ بۇ كىتاپنى تۈزۈپ چىقىم...» دىگەن (8).

ئۇنىڭدىن باشقا، «دىۋان» دىكى تارىخى مەلۇماتلارنىڭ تارىخى ماتېرىياللىق ئەھمىيىتىمۇ ناھايىتى زور بولۇپ، نۇرغۇن ئەھۋاللارغا چېتىلدىغان بۇ مەلۇماتلار بۇرۇن ھەل بولۇنغان بەزى مەسىلىلەر ئۈستىدە قايتا گۇمان تۇغدۇرىدۇ. تالاش-تارتىشتا قېلىۋاتقان بەزى مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشقا ياردەم بېرىدۇ، كەلگۈسىدە كۆرۈلۈش ئېھتىمالى بولغان مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشتا دەلىل-ئىسپات بولىدۇ.

مەسىلەن، ئاپتۇر ئەسەردە تۈركى خەلقلەر بىلەن قانداشلىقى يوق دەپ قارالغان تاڭغۇتلار توغرىسىدا: «تاڭغۇت، تۈركلەردىن بىر قەبىلە بولۇپ، ئۇلار چىنغا يېقىن جايلاشقان. ئۇلار نەسلىمىز ئەرەب دېيىشىدۇ» (9) دەپ مەلۇمات بەرگەن بولۇپ، بۇنىڭدىن تاڭغۇتلارنىڭ كېلىپ چىقىشى ئۈستىدە چوڭقۇرلاپ ئىزدىنىشنىڭ زۆرۈرلىكى نامايان بولىدۇ.

يەنە چاڭلارنىڭ ئەۋلادى دەپ قارالغان تۈبۈتلەر توغرىسىدا: «تۈبۈت، تۈرك ئەللىرىدە ياشايدىغان بىر قۇۋم... تۈبۈتلەر «سابىت» ئىسىملىك بىر ئادەمنىڭ ئەۋلادىدۇر. بۇ يەمەنلىك ئادەم بولۇپ، ئۇ يەردە (يەمەندە) بىر ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ قويغانلىقتىن، جىنايىتىدىن قورقۇپ كېمە بىلەن چىنغا كەلگەن... كېيىن ئۇنىڭ ئۇرۇق-ئەۋلادى كۆپىيىپ، تۈركلەر زىمىنىدىن مىڭ بەش يۈز پەرسەخ يەر ئالغان. بۇ يەرنىڭ شەرق تەرىپى چىنغا، غەرب تەرىپى كەشمىرگە، شىمال تەرىپى ئۇيغۇر يۇرتىغا،

جەنۇپ تەرىپى ھىندى دېڭىزغا تۇتۇشىدۇ. ئۇلارنىڭ تىللىرىدا ئەرەبچىنىڭ تەسىرى بار، «ئانا»نى «ئاما»، «ئاتا»نى «ئابا» دەيدۇ (10) دەپ مەلۇمات بەرگەن بولۇپ، بۇنىڭدىنمۇ تىبەتلەر (زاڭزۇلار)نىڭ ئەجدادى ھەققىدە قايتا ئويلىنىش زۆرۈرىيىتى تۇغۇلىدۇ.

ئاپتۇر يەنە ئەسەردە «تاۋغاچ»، «چىن» ۋە «ماچىن» ئاتالمىلىرىغا ئېنىقلىما بېرىپ، «تاۋغاچ»، تۈركلەرنىڭ بىر بۆلىكى، ئۇلار «تاۋغاچ» يۇرتىدا ياشىغىنى ئۈچۈن، شۇ سۆزدىن ئېلىنىپ «تات تاۋغاچ» دەپ ئاتىلىدۇ. «تات» ئۇيغۇر دىمەكتۇر. «تاۋغاچ» چىنلىق دىمەكتۇر، «ھەر بىر بۈيۈك ۋە قەدىمى نەرسە «تاۋغاچ ئەزى» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ سۆز خانلارغىمۇ ئۇنۋان بولۇپ كېلىدۇ. «مەملىكىتى قەدىمى ۋە چوڭ خان» دېگەن مەنىدە «تاۋغاچ خان» دېيىلىدۇ، «تاۋغاچ»، «ماچىن» ئېلىنىڭ نامى. بۇ مەملىكەت چىندىن تۆت ئايلىق يول ئۇزاقلىقتا، چىن ئەسلىدە ئۈچكە بۆلۈندۇ. بىرىنچى، يۇقۇرى چىن، بۇ يەر شەرىقتە بولۇپ، «تاۋغاچ» دەپ ئاتىلىدۇ. ئىككىنچى، ئوتتۇرا چىن بولۇپ، «ختاي» دەپ ئاتىلىدۇ. ئۈچۈنچى، تۆۋەن چىن بولۇپ، «ماچىن» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ قەشقەردە، لېكىن ھازىر «تاۋغاچ» «ماچىن»، دەپ، «ختاي» «چىن» تونۇلۇۋاتىدۇ» (11) دېگەن بولۇپ، بۇنىڭدىنمۇ ئۇزۇندىن بويان ھەل بولماي كېلىۋاتقان ھەم خاتا چۈشىنىلىپ قېلىۋاتقان «تاۋغاچ»، «چىن»، «ماچىن» ئاتالمىلىرىنىڭ تەبىرى مەسىلىسى ھەل بولىدۇ.

يۇقۇرقىلارنى يىغىنچاقلىغاندا، شۇنداق خۇلاسگە كېلىشكە بولىدۇكى، قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرىدە تارىخشۇناسلىق ئىلگىرىكى ئەنئەنىسى ۋە نەتىجىلىرى ئاساسىدا ئەرەب ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىدە يېڭى بىر تەرەققىيات باسقۇچىغا كۆتۈرۈلگەن بولۇپ، «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك»نىڭ تارىخشۇناسلىق ئالاھىدىلىكىدىن ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد كاشغەرىنى ئۆز نۆۋىتىدە بىر ئىلمى پوزىتسىيىلىك يىتۈك تارىخچى، ئېنىسكلوپېدىيىلىك ئەسەر «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك»نى ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركى خەلىقلەرنىڭ ئۇزاق تارىخى ئۆتمۈشىنى تىل ۋاستىسى بىلەن بايان قىلىپ بەرگەن ئۆچمەس تارىخى ئەسەر دېيىشكە بولىدۇ.

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

(1)،(2)،(3)،(4)،(5)،(6)،(7)،(8)،(9)،(10)،(11) «دىۋانۇ لۇغەت تۈرك» نىڭ 1-، 2-، 3-

قىسىملىرىنىڭ مۇناسىۋەتلىك بەتلەرى.

(بۇ ماقالە «تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى» ژۇرنىلىنىڭ 2007- يىللىق 1- سانىدا ئېلان قىلىنغان.)

36- مەھمۇد كاشغەرىگە كۆرە ئۇيغۇرلاردا

ھەربىي ئىشلار

يۈسۈپجان ياسىن

بۇ ماقالە بۈيۈك ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد كاشغەرىنى خاتىرىلەش مۇناسىۋىتى بىلەن 2008- يىلى 5- ئايدا تۈركىيەنىڭ پايتەختى ئەنقەرەدىكى ھاجەتتەپە ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئۆتكۈزۈلگەن «2- قېتىملىق خەلقارا تۈركولوگىيە يىغىنى» («مەھمۇد كاشغەرى ۋە ئۇنىڭ دەۋرى سىمپوزىيۇمى»)دا ئوقۇلغان ۋە تۈرك تىل قۇرۇمى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «خەلقارا تۈركولوگىيە سىمپوزىيۇمى ماقالىلىرى»دىكى نۇسخىسىدىن (761-768-بەتلەر) ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇلغان.

ئىنسانلارنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق مەدەنىيەت تارىخىدىن مەلۇمكى، تارىخنىڭ قەدىمكى دەۋرلىرىدە دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ياشىغان تۈرلۈك مىللەتلەر ئۆزلىرى ياشىغان يەرلەرنىڭ سۈيى، تۇپرىقى، ئىقلىمى، ئىقتىسادىي شارائىتى، ئىرىق، تەپەككۈر ۋە مەدەنىيىتىدىكى پەرقلىق ئامىللار تۈپەيلىدىن ئوخشىمىغان خاراكتىرلارنى شەكىللەندۈرگەن. بۇنداق ئالاھىدىلىكلەر ۋە چۈشەنچىلەر ئاشۇ مىللەتلەرنىڭ تارىخى ۋە مەدەنىيىتىنىڭ ھەر قايسى تەرەپلىرىگە كۈچلۈك دەرىجىدە تەسىر كۆرسەتكەن. ئىقلىمى داۋاملىق تۈردە ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ تاغلىق، ئىگىزلىك، بوزقىر ۋە چۆل رايونلىرىدا ياشىغان، تارىخنىڭ دەستلەپكى دەۋرلىرىدە ئاساسەن ئوۋچىلىق ۋە چارۋىچىلىق ئىقتىسادىغا تايانغان ئۇيغۇر قاتارلىق تۈركىي قەۋملەر تۇرمۇش زۆرۈرىيىتى تۈپەيلىدىن دائىم يۆتكىلىپ تۇراتتى. ئۇلار قورقۇنچلۇق تاغ قاپتاللىرىدىن، خەتەرلىك ئىگىزلىكلەردىن ۋە چەكسىز كەتكەن چۆل - جەزىرلەردىن ئۆتۈپ يېڭى ھاياتلىق ماكانلىرىنى ئىزدىگەن. دائىم ئوت - چۆپ ۋە سۈيى مول جايلارنى ئىزدەپ كۆچۈشتەك مۇشكۈل ۋە جاپالىق تۇرمۇش شەكلى، شۇنىڭدەك بەلگىلىك دەرىجىدە بىرلىك، ھەمكارلىق ۋە تەشكىلاتچىلىقنى شەرت

قىلىدىغان ھاياتلىق يولى تۈركىي قەۋملەرنىڭ روھىدا ۋە جىسمىدا تۈرلۈك قىيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بىرەلەيدىغان، تۇيۇقسىز ئوتتۇرىغا چىققان تەھلىكلەرگە كۆكرەك كىرىپ ئوتتۇرىغا چىقىدىغان، قەھرىمان، پىداكار، غەيرەتلىك، ئۇرۇشچى - جەڭگىۋار، ئىنتىزامچان ۋە جەمئىيەتچى خاراكتىرنى ھەم بۇ خاراكتىرلەرنى ئاساس قىلغان ئەخلاق سىستېمىسىنى ياراتقان. بۇ خىل ئالاھىدىلىكلەر بارغانسېرى تەرەققىي قىلىپ ئۇلارنى تارىختا ھەربىي مىللەت سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقارغان. جۇڭگو مەنبەلىرىدىكىگە ئوخشاش، ئەرەب ۋە پارىس مۇئەللىپلىرىنىڭ ئەسەرلىرىدىمۇ تۈركىي قەۋملەرنىڭ بۇ خۇسۇسىيىتىدىن سۆز ئېچىلىدۇ. مەسىلەن، ئۆزىنىڭ دەۋرىگە قەدەر بولغان تۈرلۈك مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدا كۆرۈلگەن ئالاھىدىلىكلەر ھەققىدە بىر خۇلاسە چىقارغان ئەرەب مۇتەپەككۈرى جاھىز ھەر قانداق بىر مىللەتنىڭ مەدەنىيەتنىڭ مەلۇم بىر ساھەسىدە باشقا مىللەتلەرنىڭ ئالدىدا تۇرغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇ باشقا مىللەتلەرنىڭ يۇنانلىقلارنىڭ پەلسەپە بىلەن ھىكمەتتە، خەنزۇلارنىڭ ھۈنەر - سەنئەتتە، پارىسلارنىڭ سىياسەتتە، تۈركىي قەۋملەرنىڭ ھەربىي ئىشلاردا كۆرسەتكەن ماھارىتىدەك تولۇق ۋە مۇكەممەل ماھارەت كۆرسىتىلمىگەنلىكىنى بىلدۈرگەن. (1) مۇكەممەل بىر ھەربىي ۋە سىياسىي تەشكىلاتقا ۋە تىز سۈرئەتلىك ئاتلىق قوشۇنغا ئىگە تۈركىي قەۋملەر ھەر خىل ئۆتكۈر قوراللار ۋە ئۇرۇشتا ئىرىشكەن زور ئۆتۈقلىرى بىلەن بۈيۈك بىر مىللەت بولۇشتەك خاراكتىرنى ياراتقان.

يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغاندەك، تارىختا تۈركىيە قەۋملەر جەڭگىۋارلىقى ۋە ياراتقان ئىلغار ھەربىي تېخنىلوگىيەسى بىلەن مەشھۇر ئىدى. بۇ جەھەتتە ئۇلار باشقا مىللەتلەرگە نىسبەتەن ئالغا كەتكەن بولۇپ، قوشنا مىللەتلەرنىڭ ھەربىي ساھەدە تەرەققىي قىلىشىغا چوڭ بىر ئۆرنەك ۋە مۇھىم بىر مەنبە بولغان. تارىخنىڭ تۈرلۈك دەۋرلىرىدە ھۇنلار، كۆكتۈركلەر، ئۇيغۇرلار، غەزنىۋىيلەر، سەلجۇقلار ۋە ئوسمانلىقلارنىڭ ئاسىيا ۋە ياۋروپادىكى نۇرغۇن مىللەتلەرنىڭ ھەربىي ئۇستازىغا ئايلانغانلىقى بىر ھەقىقەت.

تۈركىي قەۋملەردە جۈملىدىن ئۇيغۇرلاردا تۇرمۇشى بىلەن ئۇرۇش بىر گەۋدىلىشىپ كەتكەنلىكتىن ھەر بىر كىشى ياخشى بىر ئەسكەر بولۇشتەك سالاھىيەتنى يىتىلدۈرۈپ، ئۇرۇشقا ۋە ھەربىي تېخنىكىغا زور دەرىجىدە ئېتىبار كۆرسەتكەن. شۇ سەۋەپلىك، ئۇيغۇر تارىخىنىڭ ھەر دەۋرىدە ئوتتۇرىغا چىققان تۈرلۈك مۇھىم ئەسەرلەردە ھەربىي ئىشلار بىلەن مۇناسىۋەتلىك خاتىرىلەر ۋە بايانلار ئۇچرايدۇ. 11- ئەسىردىكى ئۇيغۇرلاردىن يىتىشىپ چىققان بۈيۈك ئالىملاردىن مەھمۇد كاشغەرنىڭ «دىۋانۇ لۇغاتى تۈرك» (تۈۋەندە قىسقارتىلىپ «دىۋان» دېيىلىدۇ) ناملىق ئەسىرىمۇ ئاشۇنداق ئەسەرلەرنىڭ بىرى ھېساپلىنىدۇ. تۈركولوگىيە ئىلمىنىڭ ئاساسىنى قۇرغان مەھمۇد كاشغەرى بۇ ئەسىرىدە يالغۇز تۈركىي تىل ھەققىدىلا ئەتراپلىق بىر مەلۇمات بېرىش بىلەنلا چەكلەنگەن ئەمەس، ئۇ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ھەربىي ئىشلار قاتارلىق ھەر قايسى ساھەلىرى بىلەنمۇ

مۇناسىۋەتلىك بولغان قىسقا، ئەمما ناھايىتى قىممەتلىك مەلۇماتلارنى تىلغا ئېلىش ئارقىلىق مەدەنىيەت تارىخىمىزنىڭ تېخىمۇ ياخشى يورۇتۇلۇشى ئۈچۈن باھاسىز ئىلمىي مىراسلارنى قالدۇرغان. سۆزلۈكلەرنىڭ مەنىسىنى ياخشى ئىپادە قىلىش ئۈچۈن ئىلاۋە سۈپىتىدە كۆرسەتكەن ھەدىسىلەر، مەنقىبەلەر، مېغلەر، داستانلار، شېئىرلار، ئەدەبىي پارچىلار ۋە ماقال - تەمسىللەردە ئۇيغۇرلارنىڭ ھەربىي خاراكتېرى، ھەربىي قىسىملار، ھەربىي قۇرۇلۇشلار، ئۇرۇش مەشىقى، ئۇرۇش تەكتىپىسى، قۇرال - ياراغلار، ئۇنۋان - شەرەپ ناملىرىنى ۋە باشقا مۇناسىۋەتلىك مەلۇماتلارنى بەرگەن. «دېۋان»دا ئۇچرايدىغان ھەربىي ئىشلار بىلەن مۇناسىۋەتلىك سۆزلۈكلەرنىڭ سانى 120 گە يېقىنلىشىدۇ.

جۇڭگو مەنبەلىرىدە، جاھىز ۋە ئىبن ھاسسۇل قاتارلىقلارنىڭ ئەسەرلىرىدە ئېنىق كۆرسىتىلگەندەك، ئۇيغۇر قاتارلىق تۈركىي قەۋملەر ھەربىي مىللەت ئىدى. بۇنىڭغا تولۇق ئىشەنگەن مەھمۇد كاشغەرىمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ھەربىي خاراكتېرىنى ۋە ھەربىي ئىشلار جەھەتتىن قايسى دەرىجىدە تەرەققىي قىلغانلىقىنى تۈرلۈك يوللار بىلەن كۆرسىتىشكە تىرىشقان. مەھمۇد كاشغەرى «تۈرك» نامىنى ئىزاھلىغاندا، ئۇنىڭ ھەربىي ئىشلار بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن ۋە بۇنى ئىسپاتلاش مەقسىتىدە تەڭرىنىڭ تۈرك دەيدىغان بىر قوشۇنىنىڭ بارلىقىنى ۋە قايسى قەۋمگە غەزەپلەنسە تۈركلەرنى شۇ قەۋمنىڭ ئۈستىگە ئەۋەتىپ جازا لايىدىغانلىقى ھەققىدىكى بىر ھەدىسىنى نەقىل ئېلىش ئارقىلىق ئۇيغۇرلارنىڭ تارىختا كۈچلۈك بىر ھەربىي مىللەت سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىققانلىقىنى تىلغا ئالغان. (2) ئۆزىنىڭ ماھىرى بىر ئەسكەر ئىكەنلىكىنى يوشۇرمىغان مەھمۇد كاشغەرى ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇرۇش ماھارىتىنىڭ كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن. ئۇ «ئۇيغۇر» دېگەن نامنىڭ مەنبەسى ۋە مەنىسى ھەققىدە سۆز ئاچقاندا مۇنداق دېگەن: «زۇلقەرنەين ئۇيغۇر ئىلىگە يېقىنلاشقاندا، تۈرك خاقانى ئۇنىڭغا قارشى تۆت مىڭ ئادەم ئەۋەتكەن. ئۇلارنىڭ قاپلىقلىرىنىڭ قاناتلىرى لاچىن قاناتلىرىغا ئوخشايدىكەن. ئوقنى ئالدىغا قانداق ئاتسا، كەينىگىمۇ شۇنداق ئۇستىلىق بىلەن ئاتىدىكەن. زۇلقەرنەين بۇلارغا ھەيران قاپتۇ ۋە ئىنان خۇزۇرەند - بۇلار باشقىلارغا مۇھتاج بولماي، ئۆز ئۇزۇقىنى ئۆزى تېپىپ يەيدىغانلار ئىكەن؛ بۇلارنىڭ قولىدىن ئوۋ قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، قاچان خالىسا، شۇ چاغدا ئېتىپ يىبەلەيدۇ.» (3) بۈيۈك ئۇيغۇر تىلچىسى مەھمۇد كاشغەرى مەنقىبە ماھىيىتىدە چۈشەندۈرگەن بۇ بايانلىرىدا ئۇيغۇر نامىنىڭ «باھادىر»، «ئات مىنىشكە ۋە ئۇرۇش قىلىشقا ئۇستا»، «ھېچكىمگە چېقىلمايدىغان» دېگەن مەنىلەردە كەلگەنلىكىنى تەكىتلەش بىلەن بىرلىكتە بۇنى تارىختا بۈيۈك ئىستىلاچى سۈپىتىدە تۇنۇلغان زۇلقەرنەيننىڭ تىلىدىن بىرىش ئارقىلىق ئۇيغۇرلارنىڭ ئاتلىق ھەربىي ماھارىتىگە ھەر قانداق بىر يات مىللەتنىڭ تاقابىل تۇرالمايدىغانلىقىنى ئىشارەت قىلغان. ھەقىقەتەن، ئۇيغۇر ئاتلىقلىرى تۈزلەڭ يەرلەردە ناھايىتى ئاسان ھەرىكەت قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە بولۇپلا قالماي، تاغلارنىڭ ئۈستىگە چىققاندا، ۋادىلارنىڭ

چوڭقۇر يەرلىرىگە شوڭقۇپ كىرگەندىمۇ ئاشۇ خىل شەكىلدە ھەرىكەت قىلىپ، ھەر تەرەپكە ناھايىتى ئۈستۈن ماھارەت بىلەن ئوق ئاتاتتى.

تۈركىي قەۋملەر ئۇرۇش ماھارىتىنى يىتىلدۈرۈش ۋە ئۇنى مۇھاپىزەت قىلىش ئۈچۈن تۈرلۈك شەكىللەردىكى تەلىم - تەربىيە، مەشقلەرنى ئېلىپ باراتتى ۋە مانىۋىرلارنى ئۇيۇشتۇراتتى. مەيلى خۇسۇسىي ھالەتتە بولسۇن ياكى كولىكتىپ تەشكىللىك ھالەتتە بولسۇن، ھەر ۋاقىت داۋاملاشتۇرۇلغان بۇ ھەرىكەتلەر ئۇلارنى جىسمانىي ۋە روھىي جەھەتتىن مۇستەھكەملەيتتى. بۇ ئارقىلىق ھەر بىر ئەركەك شىجائەتلىك ۋە سەرخىل بىر ئەسكەر بولۇپ يىتىشەتتى. قىسقىسى، تۈركىي قەۋملەردە ھەر بىر ئەركەك ھېساپلانغانلىقتىن كىچىك ۋاقىتتىن باشلاپلا ئات مىنىش ۋە ئوق ئېتىشقا ئادەتلەندۈرۈلەتتى. ھۇنلاردا بالىلار قوي مىنىپ، ئوقيا ئېتىپ قۇشقاچ، چاشقان ئوۋلايتتى. سەل چوڭ بولغاندا بولسا، تۈلكە، توشقان ئېتىپ ئوزۇقلىناتتى. (4) كۆكتۈركلەر بىلەن ئۇيغۇرلاردا سەككىز ياشلىق بالىلار ئاتقا ناھايىتى ياخشى مىنەتتى. (5) مەھمۇد كاشغەرىنىڭ مەلۇماتلىرىغا ئاساسلانغاندا، قاراخانىيلار دەۋرىدە بالىلار ئوق ئېتىش تەربىيەسى ئۈچۈن «تۈۋەك» دەپ ئاتىلىدىغان بىر ياغاچ مىلتىقنى ئىشلىتەتتى. بۇ سۆڭەك ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش دەرەخلەرنىڭ نوتىسىدىن ياسىلىدىغان بىر خىل ئويۇنچۇق مىلتىق ئىدى. بالىلار نوتىنىڭ ياغىچىنى پوستىدىن سۇغۇرۇۋېلىپ، نەپچىسىگە كوماچ تىقىپ، ئۇنىڭ بىلەن قوشقۇچ ئاتاتتى. (6) بۇنىڭدىن مەلۇم بولغىنىدەك، قاراخانىيلار دەۋرىدىكى ئۇيغۇر بالىلىرى قۇشقاچلارغا ئوق ئېتىپ ئويناش ئارقىلىق ھەربىي تەلىمنى باشتىن ئۆتكۈزەتتى. بالىلار ئۇچۇن ئاۋۋال بىر ئويۇن، ئۇنىڭدىن كېيىن ئەركىن بىر تەربىيە ھېساپلانغان بۇ ئوقچىلىق ئۇيغۇرلار ئارىسىدا كۈنىمىزگىچە داۋاملىشىپ كەلمەكتە. بۇ خىل مۇھىت ئىچىدە يىتىشكەن ئۇيغۇر بالىلىرى ياشلىق مەزگىللىرىگە كەلگەندە ياخشى بىر ئەسكەرگە ئايلىناتتى. مەھمۇد كاشغەرىگە كۆرە، تىنچ ۋاقىتلاردا كىشىلەر ئۆز ئارا ئوق ئېتىشىش ئارقىلىق ئويۇن خاراكتىرلىق مۇسابىقىلەرنى ئۆتكۈزەتتى. (7) بۇ كىچىك دائىرىدىكى ۋە خۇسۇسىي شەكىلدىكى بىر ھەربىي مانىۋىر ھېساپلىناتتى. مەھمۇد كاشغەرى قوشۇندا ئوق ئېتىش مەشقىگە يېڭىدىن كىرىشكەنلەرنىڭ تۇيۇقسىز بەزى ۋەقەلەرنى سادىر قىلىپ قويۇشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن «ئۇلۇن» ۋە «كالۋا» دەپ ئاتىلىدىغان يەڭگىل ياغاچ ئوقلارنى ئېتىش ئارقىلىق مەشىق باسقۇچىدىن ئۆتكۈزۈلۈشىنى بىلدۈرگەن. رېشات گەنج «دىۋان»دا «كارۋى» ۋە «يەتەن» دېگەن نامدا تىلغا ئېلىنسىمۇ، نىمە ئۈچۈن ياسالغانلىقى بىلدۈرۈلمىگەن يالارنىڭ ئوق ئېتىش مەشىقىگە كىرىشكەنلەر قوللىنىدىغان بىر خىل ياڭىلىقنى ئالغا سۈرگەن. (8)

ھۇنلاردىن بېرى تۈركىي قەۋملەر ئارىسىدا چوڭ ئۆرنەكلىرى كۆرۈلگەن ۋە مانىۋىر خاراكتېرىنى ئالغان سۈرگۈن ئوۋلىرى قاراخانىيلاردىمۇ داۋاملاشقان ئىدى. مەھمۇد كاشغەرىگە كۆرە، خاننىڭ خەلق بىلەن بىرلىكتە قىلغان بۇ خىل ئوۋ «سەغىر» دەپ ئاتالغان. بۇ ئوۋدا خاننىڭ ئادەملىرى

ئورمانلارغا ۋە قىرلارغا تارقىلىپ، ياۋا ھايۋانلارنى خان تۇرغان يەرگە قوغلاپ كېلىدۇ. خان ئالدىغا كەلگەن ھايۋانلارنى ھىچ ئاۋارە بولماستىن ئوۋلاۋېرىدۇ.(9) مەھمۇد كاشغەرىنىڭ بۇ بايانلىرىدا قوشۇن سۆزى ئۇچرىمىسىمۇ، خاننىڭ يېنىدىكى خەلق توپىنىڭ قوغدۇغۇچى قىسىم ئىكەنلىكى ياكى بەلگىلىك بىر كۆلەمدە ئاتلاندىرۇلغان ھۇجۇمچى قىسىم ئىكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرۈشكە بولىدۇ.

تۈرك قوشۇنلىرىنىڭ ئۇرۇشلاردا ئۈستۈنلۈك قازىنىشىنىڭ ئەڭ مۇھىم ئامىللىرىدىن بىرى ئىشلىتىشكە قولايلىق قۇراللار بىلەن قوراللىنىشى ئىدى. جۇڭگو مەنبەلىرىدە ئۇلارنىڭ تىز سۈرئەتتە كىتىۋاتقان ئاتنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ قوراللارنى ئەركىن قوللىنىدىغانلىقى بىلدۈرۈلگەن. ھەقىقەتەن، ئوق، يا، قىلىچ، خەنجەر، نەيزە، سالغا، قالقان، ساۋۇت، دوپۇلغا قاتارلىقلار تۈركىي قەۋملەرنىڭ ئاساسلىق قۇراللىرى ئىدى. مەھمۇد كاشغەرى بۇ قۇراللارنىڭ 11- ئەسىردىكى ئۇيغۇرلاردىمۇ ئومۇمىي يۈزلۈك قوللىنىلغانلىقى ھەققىدە كەڭ مەلۇمات بېرىش ئارقىلىق بۇ ھەقتە جۇڭگو مەنبەلىرىدە تارقاق ھالەتتە ئۇچرايدىغان مەلۇماتلارنى تولۇقلىغان. مەھمۇد كاشغەرىگە كۆرە، قاراخانىيلاردا يەنە گۈرزە، قىلىچ قامچا، بالتا، چوماق ۋە ساپان قاتارلىق قۇراللارمۇ ئۇرۇشتا قوللىنىلغان. قۇدرىگە ۋە قۇراي قورغانلىرىدىن تېپىلغان، تۇرپان تام رەسىملىرى (فرەسكىلىرى)دىمۇ كۆرۈلگەن، ئوقلارنى ۋە ياللارنى ياخشى ساقلاش ئۈچۈن ياسىلىپ، ئەسكەرلەرنىڭ يانلىرىغا ۋە ئاتنىڭ ئىگىرىگە ئېسىلىدىغان قاپلارغا بۇ دەۋرنىڭ ئۇيغۇرلىرىمۇ ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىپ، ئۇنى تېخىمۇ ياخشىلىغان. تۈركىي قەۋملەرنىڭ ئاسانلا ئېلىپ ماڭىدىغان ۋە ھەرقانداق بىر ئەھۋالدا ئەركىن ئىشلىتىدىغان بۇ قوراللىرى قوشنا مىللەتلەرنىڭ بەكلا دىققىتىنى تارتقان. مەھمۇد كاشغەرى «دىۋان»دا تىلغا ئېلىنغان ئۇيغۇر قوراللىرىنىڭ ماتېرىياللىرى، قۇرۇلمىسى، تۈرلىرى، ئالاھىدىلىكلىرى ۋە ئەھمىيىتى ھەققىدە مۇھىم مەلۇماتلارنى بېرىش بىلەنلا چەكلىنىپ قالماي، يەنە قوراللىنىش بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئاتالغۇلارنىمۇ كۆرسەتكەن. قاراخانىيلار دەۋرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ يەرلەشكەن مەدەنىيەتكە كۆچۈشى نەتىجىسىدە ھەربىي ساھەدىمۇ بەزى يېڭى ئالاھىدىلىكلەر كۆرۈلگەن. مەلۇم بولغىنىدەك، ئۇيغۇرلاردا ئەڭ قەدىمكى دەۋرلەردىن بېرى ھەر كىشى زۆرۈر قوراللارنى ئۆزى تەييارلايتتى. قاراخانىيلار دەۋرىگە كەلگەندە مەخسۇس قورال ياساش بىلەن شۇغۇللىنىدىغان گۇرۇھلارمۇ مەيدانغا كەلگەن. بۇ خۇسۇس «دىۋان»دىن ئېنىق مەلۇم بولغىنىدەك، ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشلەر ئارقىلىقمۇ ئىسپاتلاندى. ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشلەر نەتىجىسىدە تىرمىزدا تېپىلغان مېتالچىلىق كاسپىخاننىڭ يەر مەيدانى سەككىز گېكتار كەلگەن. ئاشۇ كاسپىخاندا كۆپىنچە قورال - ياراغ ۋە ھۆكۈمدارغا خاس بولغان زىننەت بويۇنلىرى ياسالغىنى (10) تۈركىي قەۋملەر ھۇن ئىمپېرىيەسى دەۋرىدىن بېرى تۇز، ئۇچلۇق ۋە ئاۋازلىق ئوقلارنى ئىشلىتىش بىلەن بىرلىكتە زەھەرلىك ئوقلارنى ئىشلىتىشىدىنمۇ يىراق تۇرمىغان. (11) بۇ خىل ئوقلارنىڭ قاراخانىيلار دەۋرىدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدىمۇ كەڭ قوللىنىلغانلىقىنى يەنە مەھمۇد كاشغەرىنىڭ بايانلىرىدىن بىلىمىز.

ئۇرۇشلاردا غەلبە قازىنىش ئۈچۈن ئۆتكۈر قوراللار بىلەن بىرلىكتە ئاتنىڭ تىزلىكىدىن پەيدا بولغان قاتناش ئۈستۈنلىكى تۈرك ھەربىي تېخنىلوگىيەسىنىڭ ئەڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى ئىدى. ئاتلىققوشۇن تەشكىللەش تۈركىي قەۋملەرنىڭ دۇنيا مەدەنىيىتىگە قوشقان ئەڭ چوڭ تۆھپىسىدىن بىرى ھېساپلىنىدۇ. تۈركىي قەۋملەر ئاتنىڭ سۈرئىتىگە تايىنىپ يىراق مەملىكەتلەرگە قىسقا ۋاقىتتا يېتىپ بارايتتى ۋە ئۇ يەرلەردە تۇيۇقسىز ئوتتۇرىغا چىقىپ دۈشمەن ئۈستىگە بېسىپ كىلەتتى. يەنە ئاشۇنداق تىز سۈرئەتتە چېكىنەتتى. ھەقىقەتەن، مەھمۇد كاشغەرىنىڭ بىلدۈرگىنىدەك، ئات تۈركىي قەۋملەرگە قانات بولغان ئىدى. تۈركىي قەۋملەر ئاشۇ قانات(ئات)نىڭ كۈچى بىلەن بۈيۈك مەملىكەتلەرگە ۋە كەڭ زېمىنلارغا ئىرىشىپ، ئۇ يەرلەرنى ئۆزىنىڭ ئىلىگە ئايلاندۇرغان. شۇ ۋەجىدىن تۈركىي تىلىدا ئات «ئىل» دېگەن ئىسىم بىلەنمۇ ئاتالغان ئىدى. (12) «دىۋان» دا بۇ خىل ماقال - تەمسىل ۋە تېرىمىنلار تىلغا ئېلىنىش ئارقىلىق ئاتنىڭ تۈرك ھوقۇق چۈشەنچىسىدىكى ۋە ھەربىي ئىشلار تارىخىدىكى رولى تۇنۇتۇلغان.

قاراخانىيلارنىڭ زېمىن دائىرىسى كۆپىنچە يەرلەشكەن مەدەنىيەتكە تايانغان رايونلارنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. شەھەر ھاياتىمۇ بارغانسېرى تەرەققىي قىلغان ئىدى. قاراخانىيلارنىڭ ھۆكۈمدارلىرى بۇ يېڭى مەدەنىيەت تىپى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ ھەربىي خاراكتىرىنىڭ زىددىيەتلىك ھالەت پەيدا قىلماسلىقى ئۈچۈن زور دەرىجىدە تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن ئىدى. ئالدى بىلەن دۆلەتنىڭ ھەربىي كۈچىنىڭ ئاساسىنى تەشكىل قىلغان قارلۇق ۋە چىگىل قاتارلىق قەبىلىلەرنىڭ ھەربىي خاراكتىرىنى بوشاشتۇرماسلىق ئۈچۈن، بۇلارنى مەركىزى شەھەرلەرنىڭ ئەتراپىدا قۇرۇلغان چىدىرلاردا كۆچمەن ھاياتىنى داۋاملاشتۇرۇشقا يول قويغان. (13) بۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە يېزا، شەھەر تۇرمۇشىدىن ۋە ئىشلەپچىقىرىشتىن تولۇق ئايرىلماسلىق شەرتى بىلەن قەرەللىك قوشۇن تەشكىللەش ئارقىلىق دۆلەتنىڭ ھەربىي خاراكتىرىنىمۇ قوغدىغان ۋە مۇنتىزىم قوشۇن قۇرغان. مەھمۇد كاشغەرىدىن ئىرىشكەن مەلۇماتىمىزغا كۆرە، بۇ خىل قوشۇن ھەر ئايدا ياكى بەلگىلىك مەزگىللەردە تەشكىللەنگەن. شۇ سەۋەپلىك، ئەسكەرلەرنىڭ ئايلىق چىقىمى بىلەن ئۇزۇق - تۆلۈكى يېزىلغان دەپتەر «ئاي بىتىگى» دەپ ئاتالغان. (14) «دىۋان» نىڭ باشقا بىر بېرىدىكى چۈشەندۈرۈشلەرگە قارىغاندا، قوشۇنغا يېزىلغانلار پەقەت ئۆز ئارزۇسى بويىچە ھەربىي ۋەزىپە ئۆتەشنى خالىغان كىشىلەر ئارىسىدىن تاللىناتتى. ئۇلار خالىغان چاغدا ئەسكەرلىكتىن چېكىنەتتى. (15) ئەسكەرلەرنى توپلاپ سەپكە ئورۇنلاشتۇرۇشنى ۋە ئۇرۇشقا ئاتالاندۇرۇشنى ساراينغا قاراشلىق بىر ھەربىي ئورگاننىڭ يۈرگۈزگەنلىكى ئېنىقتۇر. بۇ ئورگان خىلانغان سۇ باشلىرى ئىشخانىسى دەپ ئاتالغان. (16) مەھمۇد كاشغەرىنىڭ قەيتلىرىدىن دۆلەتنىڭ ئۇرۇش مەزگىللىرىدە قوشۇننىڭ قاتناش نەقلىياتىنى، باشقا ماتىرىياللىرىنى ۋە چىقىمىنى بىر تەرەپ قىلىش ئۈچۈن زور غەيرەت كۆرسەتكەنلىكىمۇ كۆرىلىدۇ. خەنزۇلار ئارىسىدا ھۇنلار، كۆكتۈركلەر ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ ئاتلىرى «ئۇرۇش ئاتلىرى» دېگەن نام بىلەن

مەشھۇر بولغىنىدەك، قاراخانىيلاردىمۇ ساراي تەرىپىدىن مەخسۇس يىتىشتۈرۈلگەن ئۇرۇش ئاتلىرى بار ئىدى. «تۇغزاق» دەپ ئاتالغان بۇ ئاتلار ئۇرۇش ۋاقتلىرىدا خاقان تەرىپىدىن ئەسكەرلەرگە بېرىلىپ، ئۇرۇش تۈگىگەندە قايتۇرۇۋېلىناتتى. (17) «دىۋان»دا يەنە ئۇرۇش ئېتى مەنىسىدە كەلگەن «ئۇلاگا» دېگەن بىر سۆزنىڭمۇ ئۇچرايدىغانلىقى بىلدۈرۈلمەكتە. (18) ئەمما، يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان «ئاي بىتىكى» دېگەن سۆزگە دۆلەتنىڭ ئەسكەرلەرگە ئايلىق مۇئاش بەرگەنلىكى ھەققىدە بىر مەنە بىرىش تازا چوڭقۇر بولمىغان بىر تەتقىقاتقا تايىنىپ ئوتتۇرىغا قويۇلغان بىر قاراش بولسا كېرەك.

«دىۋان»دا ئۇيغۇر قوشۇنلىرىنىڭ قانداق قىسىملاردىن تۈزۈلگەنلىكى ھەققىدە ئەتراپلىق بىر مەلۇماتقا ئىرىشىش مۇمكىن ئەمەس. «دىۋان»دا پەقەت تۆۋەندىكىدەك كىچىك قىسىملاردىن سۆز ئېچىلىدۇ:

ياتغاق -- قاراۋۇل، كۈزەتچى. خاقانى، قورغانى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلارنى مۇھاپىزەت قىلغۇچى. (19)

يەلىمەر -- قوشۇننىڭ ئەڭ ئالدىدا ماڭىدىغان ئەڭ كىچىك بىر چارلىغۇچى قىسىم. (20)

يەزەك -- قوشۇننىڭ ئالدىدا يۈرگۈچى چارلىغۇچى قىسىم، ئاۋانگارت ئەترەت. (21)

يورتۇغ -- ئۇرۇش ۋاقتلىرىدا خاقانى قوغداپ ماڭغۇچى مۇھاپىزەتچىلەر ياكى خاقاننىڭ ئۆزى

بىلەن بىللە ئېلىپ يۈرگەن ھەمراھى. (22)

تۇتغاق -- تىل تۇتقۇچى. كىچىسى دۈشمەننىڭ كۆزەتچىلىرى بىلەن ئالدىنقى ئايغاقچىلىرىنى

تۇتۇش ئۈچۈن ئەۋەتىلگەن ئاتلىق قىسىم. (23)

يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ھەربىي ئاتالغۇلار ئىچىدە كۆرۈلگەن «يەزەك» سۆزى مەھمۇد كاشغەرىگە

كۆرە ئىككى خىل مەنىدە قوللىنىلغان. بىرى، قوشۇننىڭ ئالدىدا يۈرگۈچى قىسىمنى كۆرسىتەتتى.

بروككىلمانمۇ بۇنى توغرا ھالدا «ئالدىن يۈرگۈچى ئاتلىق كىچىك قىسىم» دەپ چۈشەندۈرگەن.

يەنە بىرى، كۆزەتكۈچى قىسىم ئىدى. قەدىمكى تۈركىي قەۋملەردە ھەربىي چارلىغۇچى قىسىمنىڭ

چارلىشى «يەزەك» دەپ ئاتىلاتتى. شېئىردا شۇنداق كەلگەن: «يەزەك قامۇغ يەرىگ يەزەدى» بۇ

«چارلىغۇچى قىسىم ھەر بىر يەرنى چارلىدى، كۆزەتتى» دېگەنلىك بولاتتى. (24) مەھمۇد كاشغەرى

بەرگەن مەلۇماتلارنىڭ ماھىيەتلىك تەرىپىنى يۈسۈپ خاس ھاجىپ تولۇقلىغان. بۇلارنىڭ مەلۇماتىغا

كۆرە، يەزەك كۈندۈزلۈك چارلىغۇچى قىسىم، تۇتغاق بولسا كىچىك چارلىغۇچى قىسىم ئىدى. (25) بۇ

يەردە كۆرسىتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، «دىۋان»دا مۇھاپىزەتچى قىسىم بىلەن ھۇجۇمچى قىسىمنىڭ

ئايرىم تارماقلىرىدىن سۆز ئېچىلغان بولسىمۇ، ھۆكۈمدارنىڭ باشچىلىقىدىكى ھەر دەرىجىلىك

قوماندانلارنىڭ ۋە بەگلەرنىڭ قوماندانلىقى ئاستىدىكى چوڭ ھەربىي قىسىملار ھەققىدە بىر نەرسە

دېيىلمىگەن. بۇنىڭلىق بىلەن مەھمۇد كاشغەرىنى ئەيىبلەشكە ھېچقانداق ھەققىمىز يوق. چۈنكى،

مەھمۇد كاشغەرى ھەممىدىن ئاۋۋال بىر تىلچى، ئۇ كىتابىدا پەقەت تۈركىي تىل ھەققىدە مەلۇمات بىرىشنى مەقسەت قىلغان. مۇۋاپىق يېرى كەلگەندە سۆزلۈكلەرنىڭ مەنىسىنى ۋە تىل قانۇنىيەتلىرىنى ياخشى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن ھەربىي ئىشلار قاتارلىقتۇيغۇر مەدەنىيەتنىڭ باشقا ساھەلىرىگە مۇناسىۋەتلىك ئوقۇمىلارنىمۇ نەقىل كەلتۈرۈش ئارقىلىق ئۆرنەك كۆرسەتكەن. شۇنداقتىمۇ قاراخانىيلاردا ھەربىي تەشكىلاتنىڭ ھۇنلاردىن بېرى تۈركىي قەۋملەر ئارىسىدا تەدبىقلىنىپ كەلگەن ئونلۇق سىستېمىسىغا تايانغانلىقىنى ئېيتىشقا بولىدۇ. بۇ خۇسۇستا «دىۋان»نى ئۆز ئىچىگە ئالغان مۇناسىۋەتلىك مەنبەلەردە ئېنىق بىر خاتىرە ئۇچرىمىسىمۇ، قەدىمكى تۈرك ھوقۇق چۈشەنچىسى ۋە ئۇرۇش سەنئىتى زادىلا ئېتىباردىن ساقىت قىلىنمىغان قاراخانىيلاردا قوشۇننىڭ مۇشۇ سىستېما بويىچە تەشكىللىنىشى تەبىئىي بىر ئەھۋالدىر دەپ قاراش مۇمكىن. مەھمۇد كاشغەرىنىڭ «تۈمەن» سۆزىنى ئەڭ چوڭ سان سۈپىتىدە ئىزاھلاش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا «كۆپ»، «سانسىز»، «جىق» مەنىسىنى بېرىشى ۋە يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ ئون ئىككى مىڭ كىشىلىك قوشۇننىڭ چوڭ بىر قوشۇن ئىكەنلىكىنى تىلغا ئالغىنىغا قارىغاندا، قاراخانىيلاردا ئەڭ چوڭ ھەربىي قىسىمنىڭ ئون مىڭ ياكى ئۇنىڭدىن بىراز كۆپرەك ئەسكەردىن تەشكىل تاپقانلىقىنى ئېيتىشقا بولىدۇ. ئەمما، ئاشۇ چوڭ ھەربىي قىسىم 10، 100، 1000 كىشىلىك تارماق قىسىملاردىن قۇرۇلغانمۇ ياكى رېشات گەنچىنىڭ دېگىنىدەك ئوتاغ، ھايىل، ئون ئوتاغ ۋە ئوردۇ دەپ ئاتالغان قىسىملاردىن قۇرۇلغانمۇ، بۇ ھەقتە ئېنىق بىر نەرسە دېيەلمەيمىز.

تۈركىي قەۋملەر ئۆز مەملىكىتىنىڭ بىخەتەرلىكىنى قوغداش ۋە تۇيۇقسىز قىلىنغان ھۇجۇمنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن مۇھىم ئورۇنلارغا كۆزەتكۈچىلەرنى تۇرغۇزاتتى ۋە مۇۋاپىق جايلارغا ئالدىن خەۋەر بېرىش ئۈچۈن نۆۋەتچى ئەسكەرلەر قويۇلغان تۇرلارنى ياسىغان. (26) «قارغۇ» دەپ ئاتالغان بۇ خىل ھەربىي قۇرۇلۇشنىڭ تارىخىنىڭ ھۇنلار دەۋرىگە قەدەر تاقىلىدىغانلىقى مەلۇم. خەنزۇ مەنبەلىرىدىكى مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، ھۇن تەڭرىقۇتى تۈمەن چېگرا بويلىرىدا تۇرلارنى ياساتقاندىن كېيىن ئۇ يەرگە يېقىن يەرلەردە ھۇنلار چارۋا - ماللىرىنى بېقىشقا باشلىغان. (27) تونيوۋۇق ئابدۇسسىدىمۇ تىلغا ئېلىنىدىغان بۇ قۇرۇلۇشنىڭ خارابىلىرى مۇھىم يول بويلىرىدىن ھەم خاقان قەلئەلىرىدىن تېپىلدى. ئەمما قوچودا گىرۇنۇپىدىل «مۇنار» D - دېگەن ئىسىم بىلەن ئاتىغان ۋە «كۆككە تاقاشقۇدەك ئىگىزلىكتە» دەپ تەسۋىرلىگەن تۇردا ۋە باشقا تۇرلارنىڭ خارابىلىرىدا كۆرۈلگىنىدەك، بۇلار تۆت قىرلىق شەكىلدە سېلىنغان مۇنارلار ئىدى. (28) مەھمۇد كاشغەرىگە كۆرە، مۇنار شەكىللىك بۇ قۇرۇلۇشلار قاراخانىيلاردا تاغنىڭ چوققىلىرىغا ۋە باشقا ئىگىز يەرلەرگە ياسالغان. دۈشمەن كەلگەن چاغدا دەرھال تەييارلىنىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئىچىگە ئوت يېقىپ خەۋەر يەتكۈزۈلەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە ئۇرۇش ئۈچۈن سېپىل تاملىرىنىڭ ئۈستىگە سېلىنغان ئۆكەكلەرمۇ بىر مۇداپىئە ئۆيى ۋە تۇر رولىنى ئوينىغان. (29) ھازىرمۇ

قەشقەر ئەتراپىدىكى ئىگىز يەرلەردە قاراخانىيلار دەۋرىگە مەنسۇپ تۇرلارنىڭ خارابىلىرى ئۇچرايدۇ. يەنە مەھمۇد كاشغەرىگە كۆرە، دۈشمەن قوشۇنى شەھەرگە يېقىنلاشقاندا، ھۆكۈمدار ياكى شەھەرنى مۇداپىئە قىلىشقا مەسئۇل بەگلەر يات ئادەملەرنىڭ شەھەرگە كىرىشىنى توسۇش ئۈچۈن ۋە دۈشمەننى كۆزىتىش ئۈچۈن كۆزىتىش ئورۇنلىرىغا مەخسۇس كۆزەتكۈچىلەرنى قوياتتى. بۇنداق تەدبىرلەر «يول توسۇش» دەپ ئاتالغانىدى.

تۈركىي قەۋملەردىكى ھەربىي ھاياتنىڭ ئەخمۇھىم ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى چوڭ ئۇرۇشقا ئاتالغان قوشۇنغا ھۆكۈمدارنىڭ باشچىلىق قىلىشى ئىدى. مەھمۇد كاشغەرىنىڭ بىلدۈرۈشىچە، ئۇرۇشقا چىققان بىر قوشۇننىڭ مەلۇم مەزگىل تۇرۇش ئۈچۈن قاراڭگەھ قۇرغان يەرلىرى «توي» دەپ ئاتىلاتتى. خاقاننىڭ قۇرغان قاراڭگەھى بولسا «خان توي» دەپ ئاتىلاتتى. (30) خاقان تەرىپىدىن قوشۇن توپلاش ۋە يۈرۈش قىلىش توغرىسىدا قارار چىقىرىلغاندىن كېيىن چارلاش ئېلىپ بېرىلاتتى. مۇھىم يوللار توسىلاتتى. بۇ ۋاقىتتا باش قوماندان كېچىلىك چارلاش ئېلىپ بارىدىغان ئەسكەرلەرگە قورال ياكى قۇشلارنىڭ ئىسمىدىن بىرنى مەخپىي بەلگە، پارول قىلىپ بېكىتىپ بىرەتتى. «ئىم» دەپ ئاتالغان بۇ پارول ئىككى تۈركۈم ئەسكەر ئۇچراشقاندا بىر بىرنى تونۇشقا ۋە ئوقۇشماي ئۇرۇشۇپ قېلىشتىن ساقلىنىشقا خىزمەت قىلاتتى. كېچىسى ئىككى كىشى ئۇچراشقاندا بىرى يەنە بىرىدىن مەخپىي بەلگە سورايتتى. سورالغان كىشى مەخپىي بەلگىنى بىلسە ئۆز كىشىسى ھېساپلىناتتى، بىلمىسە ھۇجۇمغا ئۇچرايتتى. (31) شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە دۈشمەن تەرەپنىڭ ئەھۋالىنى بىلىش ئۈچۈن تىل (جاسۇس) تۇتۇشمۇ بۇ قىسىمنىڭ مۇھىم ۋەزىپىلىرىدىن بىرى ئىدى. (32) ئۇرۇش تۈركىي قەۋملەردە ھەر بىر كىشىنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنىنى بەلگىلەيدىغان مۇھىم بىر ئامىل بولغاچقا، قەھرىمانلىق كۆرسىتىشكە تەييار تۇرغان ئەسكەرلەر باتۇرلۇق بەلگىسى سۈپىتىدە «باتراق» دەپ ئاتالغان ۋە ئۇچىغا بىر پارچە يىپەك رەخت چىكىلگەن نەيزە قوللىناتتى. ئۇرۇش كۈنلىرى ئەسكەرلەر شۇنىڭ بىلەن ئۆزىنى تونۇتاتتى. (33) بۇنىڭدىن باشقا «بەچكەم» دەپ ئاتالغان بىر ئۇرۇش بەلگىسىمۇ بار ئىدى. بۇ يىپەكتىن ياكى قوتاز قۇيرۇقىدىن ياسالغان بولۇپ، ئۇرۇش كۈنلىرى ئەسكەرلەر ئۇنى تاقىۋالاتتى. قاراخانىيلار بىلەن ئىدىقۇت خانلىقى ئوتتۇرىسىدىكى ئۇرۇشلارغا مۇناسىۋەتلىك بىر شېئىردە «ئاتلارغا بەلگە تاقاپ» دېگەن مەنىدە «بەچكەم ئۇرۇپ ئاتلارغا» دېيىلگىنىگە قارىغاندا، بۇنىڭ ئومۇمەن ئاتلارغا تاقىلىدىغان بىر خىل بەلگە ئىكەنلىكىنى بىلىشكە بولىدۇ. (34) مەھمۇد كاشغەرى ئات قۇيرۇقىنى تۈگۈشنىڭمۇ قەھرىمانلىق ۋە ئۇرۇش بەلگىسى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. بۇ ھۇنلاردىن بېرى تۈركىي قەۋملەر ئارىسىدا ناھايىتى كەڭ ئومۇملاشقان بىر بەلگە ئىدى. (35) يەنە ھۇنلاردىن بېرى تۈركىي قەۋملەر ئارىسىدا تەدبىقلىنىپ كەلگەن ئوتتاغ قۇرۇش، تۇغ تىكىش بىلەن بىرلىكتە نۆۋبەت دۈمبىقى ۋە بۇرغا چېلىش ئارقىلىق ئۇرۇش باشلاش ئۇسۇلىنىڭ 11- ئەسىرگە قەدەر ئەينەن داۋاملاشقانلىقىنى يەنە مەھمۇد كاشغەرىنىڭ ئەسىرىدىن بىلىمىز. مەھمۇد كاشغەرى

«ئال» سۆزىنى ئىزاھلىغاندا، ئۇنى خانلارغا بايراق قىلىشقا، ئەمەلدارلار ئىگەر قاپلاشقا ئىشلىتىدىغان ھال رەڭ يىپەك رەخت، دەپ چۈشەندۈرگەن. (36) بىر شېئىردە قىزىل رەڭلىك بايراقنىڭ ئىشلىتىلگەنلىكى يېزىلغان. (37) بۇنىڭ ماھىيىتىنى يۈسۈپ خاس ھاجىنىڭ ياردىمى بىلەن تېخىمۇ ياخشى چۈشەنەلەيمىز. يۈسۈپ خاس ھاجى «قۇياش ئۆزلىدى، قوپتى يەردىن توزان، توققۇز رەڭدە ھال تۇغ يېقىنلاپ ھامان» (38) دەيدۇ. ئۇرۇشەلگىسى دەپ ئېيتىشقا بولىدىغان ۋە ھۆكۈمدارلارغا خاس بولغان بۇ قىزىل بايراقنى ئۇرۇش باشلانغاندا ئاۋانگارت قىسمىدىكى بايراق تار كۆتۈرۈپ ماڭاتتى.

مەلۇم بولغىنىدەك، تىز ھەرىكەت قىلىش ئىقتىدارى تۈرك قوشۇنلىرىنىڭ ئەڭ چوڭ ئالاھىدىلىكى ئىدى. شۇ سەۋەپلىك، جۇڭگو مەنبەلىرىدە يۇقۇتۇش ئورۇشىغا ئۆتكەن ھۇن، كۆكتۈرك ۋە ئۇيغۇر قوشۇنىنىڭ ھەرىكىتى چاقماقنىڭ چېقىشىغا، قۇشلارنىڭ ئۇچىشىغا ۋە كەلكۈننىڭ ئېقىشىغا ئوخشاشتىغان. بۇ خىل ئوخشاشتىشلار ئورخۇن ئابدىلىرىدىمۇ كۆرۈلگەندەك، يەنە «دىۋان» دىمۇ تىلغا ئېلىندۇ. «دىۋان» دىمۇ كۆرسىتىلگەندەك، قەدىمكى تۈركچىدە قوشۇننىڭ «سۇ» دەپ ئاتىلىشى ۋە كېچىسى دۈشمەننىڭ ئۈستىگە بېسىپ كىرىدىغان قوشۇننىڭ «ئاقىچۇ» دەپ ئاتىلىشى تۈركىي قەۋملەر قوشۇنىنىڭ ھەرىكەت سۈننىتىگە قاراپ قويۇلغان نام بولسا كېرەك. (39) شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە كېچىسى تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىش، بۈكتۈرمە قۇرۇش، يالغان چېكىنىش ئارقىلىق دۈشمەن قوشۇنىنى قورشاۋغا ئېلىش، ۋاقىراش ۋە شاۋقۇن -- سۈرەن چىقىرىش ئارقىلىق دۈشمەن قوشۇنىنى روھىي جەھەتتىن قورقۇتۇش ئەڭ قەدىمكى دەۋرلەردىن بېرى تۈركىي قەۋملەرنىڭ ئاساسلىق ئۇرۇش تەكتىكىسى بولۇپ كەلگەن ئىدى. كۈنىمىزنىڭ تارىخچىلىرى تەرىپىدىن «تۇران تاكتىكىسى»، «بۆرە ئويۇنى» ياكى «غاز تاپىنى» دەپ ئاتالغان بۇ تاكتىكىنىڭ قاراخانىيلار دەۋرىدىكى ئۇيغۇرلار تەرىپىدىن تولۇق تەدبىقلىنغانلىقى «دىۋان» غا كىرگۈزۈلگەن شېئىرلەردىن مەلۇم بولماقتا. تۈۋەندىكى شېئىرلار بۇنىڭ ئەڭ ياخشى ئۆرنىكى ھېساپلىنىدۇ:

ئاتلارغا بەلگە تاقاپ

ئۇيغۇر(ئىلى)دىكى تاتلارغا،

ئوغرى ياۋۇز، ئىتلارغا(قاراپ)،

خۇددى قۇشلاردەك ئۇچتۇق. (40)

كەلكۈن بولۇپ ئاقتۇق،

كەنتلەرنىڭ ئۈستىگە چىقتۇق،

بۇتخانىنى يىقىتتۇق،

بۇت ئۈستىگە چىقتۇق. (41)

تۈن بىلەن باستۇق،

ھەر تەرەپتىن بۆكتۈرمە قۇردۇق،

ئاتلىرىنىڭ كۆكلىرىنى كەستۇق،

مىڭلاق ئەرلىرىنى سويدۇق. (42)

قىمىراپ ئاتنى سالايمى،

قالقان -- نەيزە ئۇرايمى،

قايناپ يەنە يۇمۇشايلى،

قاتتىق يىغا بوشسۇن. (43)

(ئات) قۇيرۇغىنى قاتتىق تۈگدۇق،

تەڭرىگە كۆپ ھەمدۇ-سانا ئېيتتۇق،

ئاتنى دېۋىتىپ تەگدۇق (ھۇجۇم قىلدۇق)،

ئالداپ يەنە قاچتۇق. (44)

چۆرىسىنى ئولشىپ قورشايلى،

ئاتتىن چۈشۈپ يۈگرەيلى،

ئارىلاندىكە ھۆكۈرەيلى،

كۈچى شۇنىڭ بىلەن ئاجزلاشسۇن. (45)

يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ئۇرۇش تاكتېكلىرىدىن باشقا مەھمۇد كاشغەرى ئۇرۇشتا تەدبىقلىنىدىغان ۋە «ئۆلكەر چەرىگ» دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل ھىيلىدىنمۇ سۆز ئاچقان. بۇنىڭدا ئەسكەرلەر ھەر تەرەپتىن توپ - توپى بىلەن يىغىلىدۇ. بىر توپى ئىلگىرىلەش بىلەن باشقىلىرىمۇ ئۇنىڭغا سوڭىدىشىپ ئىلگىرىلەيدۇ. بۇ ھىيلى قولىنىلغاندا يېڭىلىش بەك ئاز كۆرۈلەتتى. (46) بۇ خىل ھىيلىنىڭ ماھىيىتى ھەققىدە ئېنىق بىر نەرسە دېيىش مۇمكىن بولمىسىمۇ، بۇنىڭ يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ئۇرۇش تاكتېكىسىنى ئىپادە قىلىش بىلەن بىرلىكتە ئۇرۇش مەيدانىنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ قىسىملارنىڭ كۈچىنى ئىشلىتىشتە تولۇق ھەرىكەت قىلىش ئەركىنلىكىگە ئىگە قىلىدىغان، ھەم تارقىلىپ ھەم توپلىنىپ ئۇرۇش قىلىدىغان تاكتېكىنى كۆرسىتىدىغانلىقىنىڭ ئېھتىمالغا يېقىنلىقى بىلدۈرۈلمەكتە. (47) بۇنىڭدىن باشقا تارقاق شەكىلدە قىلىدىغان ھۇجۇم بىلەن دۈشمەننىڭ ئالدىغا چىقماي تۇرۇپ بىر مانىۋېر بىلەن ئوڭ تەرەپتىن ھۇجۇمغا ئۆتۈۋالغان تاكتېكىلارمۇ كۆرۈلگەن ئىدى. (48) يېڭىلىپ قاچقان دۈشمەننىڭ ئارقىسىدىن قوغلاشمۇ ئۇرۇش تاكتېكلىرىنىڭ بىرى ئىدى. (49) «دىۋان» دا ئۇچرايدىغان خاتىرىلەردىن ئۇرۇشتا ئەسىر ئېلىنغان كىشىلەرنىڭ پۇل ۋە مال - مۈلۈك تۆلەش ئارقىلىق ئەركىنلىككە ئېرىشىدىغانلىقى مەلۇم. (50)

تۈركىي قەۋملەرنىڭ قوشۇنلىرى ئومۇمەن ئاتلىق ئەسكەرلەردىن تەشكىللىنەتتى، ئاز ساندا پىيادە ئەسكەرلەر قىسمى قۇرۇلاتتى. قوشۇننىڭ كۈچىنى تولۇقلاش ئۈچۈن زاپاس قوشۇن ئايرىش مۇھىم ئورۇنغا قويۇلغان ئىدى. بۇ خىل قوشۇن تەشكىللەش ئۇسۇلىغا 11 - ئەسىردىكى ئۇيغۇرلارنىڭمۇ بەكلا ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى يەنە مەھمۇد كاشغەرىدىن ئۈگىنىمىز. مەسىلەن، «دىۋان» دا ئۇچرايدىغان «ياداغ» سۆزى پىيادە ئەسكەر مەنسىگە كەلگىنىدەك، «يەتۈت» سۆزى ئۇرۇشتا ئېھتىياج كۆرۈلگەندە ئەۋەتىلىدىغان زاپاس قىسىم مەنسىدە كەلگەن. (51) شۇنى ئالاھىدە تىلغا ئېلىپ ئۆتۈش كېرەككى، تۈركىي قەۋملەردە يۈرۈشكە چىققان ھەر بىر ئەسكەرنىڭ ئىككى - ئۈچ ئات ئېلىپ مېڭىشى شەرت ئىدى. سۇڭ دەۋرىدە ياشىغان بىر خەنزۇ شائىرى بەش مىڭ كىشىلىك ئۇيغۇر ئەسكىرىدە ئون مىڭ ئاتنىڭ بارلىقىنى يازغان. (52) مەھمۇد كاشغەرىنىڭ بىلدۈرىشىچە، خانىڭىيىنىدىكى زاپاس ئات «قوش ئات» دەپ ئاتىلاتتى. (53) «دىۋان» نىڭ باشقا بىر يېرىدە «قوشلاندى» سۆزىنى ئىزاھلىغاندا، بىر مىسال كەلتۈرۈپ «ئادەم ئۆزىگە يەنە بىر ئات ياندۇۋالدى» (54) دەپ يېزىلغان. بۇنىڭدىن 11 - ئەسىردىمۇ ئۇرۇشلاردا ئەسكەرلەرنىڭ زاپاس ئات ئېلىپ ماڭغانلىقىنى بىلگىلى بولىدۇ.

تۈركىي قەۋملەر مىللەت ۋە ۋەتەن يولىدا ھەر قانداق بىر تەھلىكىگە كۆكرەپ كىرىپ ئوتتۇرىغا چىقاتتى. ھەتتا بۇ يولدا ئۇرۇش مەيدانىدا جان بىرىشى بىر خىل ئىدىئال ھايات دەپ قوبۇل قىلغان، بۇنىڭدىن غۇرۇر ۋە ئىپتىخارلىق تۇيغۇسى ھېس قىلغان. قىز - ئاياللارمۇ مۇشۇنداق بىر روھقا ئىگە ئىدى. شۇ سەۋەپلىك، ئۇرۇشتا قەھرىمانلىق كۆرسەتكەن كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى ۋە نوپۇزى

ناھايىتى ئۈستۈن بولاتتى. مىللەت ئەزالىرى ئۇلارنىڭ ئوبرازىنى سەنئەت ئەسەرلىرى ئارقىلىق تەسۋىرلەيتتى، يەنى ھەيكەل، بالبالتىكلەش، قەۋرىسىنىڭ بېشىغا خاتىرە ئۆي سېلىپ، ئۇنىڭ تاملىرىغا قەھرىماننىڭ ئۇرۇش قىلىۋاتقان كۆرۈنىشىنى تەسۋىرلەش، ئابىدە تىكلەپ ئىرىشكەن ئۇتۇقلىرىنى خاتىرىلەش، ئۇنىڭ نامىغا ئاتاپ قوشاق ۋە داستانلارنى ئىجاد قىلىپ ئېيتىش ئارقىلىق ئەدەبىيلىك بىر سالاھىيەت بىرىشكە تىرىشقان. بۇلارنى يېڭى ئەۋلادلارنى يېتىشتۈرۈش ئۈچۈن ئۆرنەك ئىنسانلار سۈپىتىدە قوبۇل قىلغان. شۇ ۋەجىدىن ئەسكەرلەرنى مۇكاپاتلاش، ئۇنۋان ۋە شەرەپ نامى بىرىش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ھەربىي ساھەدىكى ئورنىنى بىكىتىش ۋە جەمئىيەتتىكى قەدىرنى ئۆستۈرۈش ھۆكۈمدار ۋە قوماندانلارنىڭ ئەڭ مۇھىم ھەربىي ۋەزىپىلىرىدىن بىرى ئىدى. «دۇنۋان» دا مۇنداق ناملاردىن بىر قانچىسى ئۇچرايدۇ. بۇلار:

ئالىپ -- باتۇر، قەھرىمان. (55)

ئاتم ئەر -- ئاتقۇچى ئەر، ئوق ئېتىشقا ئۇستا ئەر. (56)

ئالپاغۇت -- يېڭىلىمەس، قەھرىمان، تاغ يۈرەك باتۇر. (57)

كۈر ئەر -- جەسۇر ئەر. (58)

لاچىن - بىر خىل يىرىتقۇچ قۇش. باتۇر يىگىتلەر مۇلاچىن دېيىلىدۇ. (59)

سۆكەن -- باتۇرلارغا بىرىلىدىغان ئۇنۋانلاردىن بىرى. مەنىسى «ئۇرۇشلاردا سەپلەرنى

يارغۇچى قىران كىشى» دېگەنلىكتۇر. (60)

بۇلاردىن باشقا مەھمۇد كاشغەرى ھەربىي ئۇنۋانلاردىن بىرى سۈپىتىدە «چاۋۇش» دېگەن

نامنىمۇ تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن. بۇ ئۇرۇشلاردا سەپلەرنى تۈزەيدىغان، ئۇرۇش قىلمىغان چاغلاردا

ئەسكەرلەرنى خەلققە زۇلۇم سېلىشتىن چەكلەيدىغان ئوفىتسىر ئىدى. (61)

يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتۈلگەندەك، مەھمۇد كاشغەرى ئۇيغۇر قاتارلىق تۈركىي

قەۋملەرنىڭ ھەربىي ئىشلار مەدەنىيىتى ھەققىدە بۇ قەدەر قىممەتلىك مەلۇماتلارنى بىرىپ

ئۆتۈش بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۆزىنىڭ بىر مۇنچە ھەربىي تەۋسىيەلىرىنىمۇ بىلدۈرگەن ئىدى. مەسىلەن،

تەھلىكە كۆرۈلگەن ھامان ئۇرۇش قىلىش، دۈشمەننى زادىلا سەل چاغلىماسلىق، دۈشمەندىن بۇرۇن

ھەرىكەتكە ئۆتۈش، دۈشمەنگە ئۆتكۈر كۆز بىلەن نەزەر سېلىش، قاتتىق ئۇرۇشۇش ۋە زادىلا قورقۇنۇپ

تۇيغۇسىدا بولماسلىق قاتارلىق پىكىرلەر ئۇنىڭ خاس چۈشەنچىلىرىگە مەنسۇپ ئىدى.

قىسقىسى، تارىختىكى ئۇيغۇر بۈيۈكلىرىدىن بىرى بولغان مەھمۇد كاشغەرى يالغۇز

تۈركولوگىيەنىڭ ئاساسىنى قۇرغان بىر تىلچىلا ئەمەس، ئۇ ھەربىي ئىشلار قاتارلىق مەدەنىيەتنىڭ

باشقا ساھەلىرىدىنمۇ سۆز ئېچىش ئارقىلىق قاراخانىيلار دەۋرىدىكى تۈركچە مۇستەھكەم بىر تەربىي

ھەققىدە ئومۇمىي بىر مەلۇمات بىرىشكە تىرىشقان ئېنىسكولوپېدىك بىر ئالىمدۇر. ئۇيغۇر

مەدەنىيىتىنىڭ مۇشۇ دەۋرىنى يورۇتۇشقا تىرىشقان ھەر قانداق بىر ئالىم ئۆزى قولغا ئالغان ھەر

قانداق بىر تېمىدا ئۇنىڭغا مۇراجىئەت قىلىشقا مەجبۇردۇر. مەھمۇد كاشغەرى ئۇيغۇر تارىخىدا تۇنجى بولۇپ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئاساسىي بەلگىلىرىنى كۆرسىتىپ بەرگەن ئالىم. شۇ سەۋەپلىك، ئۇنىڭ بەرگەن مەلۇماتلىرىنىڭ نۇرى ئاستىدا بۈيۈك ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ تۈپ خاراكتېرىنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرەلەيمىز.

ئىزاھلار:

- (1) جاھىز: «خىلافت ئارمىيىسىنىڭ مەنقىبەلىرى ۋە تۈركلەرنىڭ پەزىلەتلىرى»، تۈركچە، 80-بەت، 1988-يىلى، ئەنقەرە، تۈرك كۈلتۈرىنى تەتقىق قىلىش ئىنستىتوتى نەشرىياتى.
- (2) «دېۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 456-بەت، 198-0-يىلى، ئۈرۈمچى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.
- (3) «دېۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 151-بەت.
- (4) سىما چىيەن: «تارىخىي خاتىرىلەر»، ئۇيغۇرچە، 391-بەت، 1989-يىلى، ئۈرۈمچى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.
- (5) شۈزۈڭجىڭ: «كۆكتۈرك تارىخى»، خەنزۇچە، 745-بەت، 1992-يىلى، بېيجىڭ، جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر نەشرىياتى.
- (6) «دېۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 504-بەت.
- (7) «دېۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 243، -308-بەتلەر.
- (8) رېشات گەنج: «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى»، ئۇيغۇرچە، 430، -432-بەتلەر. 1990-يىلى، ئۈرۈمچى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.
- (9) «دېۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 471-بەت.
- (10) ۋېي لياڭتاۋ: «قاراخانىيلار تارىخىدىن بايانلار»، ئۇيغۇرچە، 289-بەت، 2000-يىلى، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى.
- (11) فەنىي، سىما بياۋ: «كېيىنكى خەننامە»، ئۇيغۇرچە، 530-بەت، 1996-يىلى، ئۈرۈمچى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.
- (12) «دېۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 67، -68-بەتلەر.
- (13) ئىسلام ئېنسىكلوپېدىيەسى: «قاراخانىيلار» ماددىسى، تۈركچە، 5-توم، 259-بەت. 1979-يىلى، ئىستانبۇل، مىللىي مائارىپ مىنىستىرلىكى نەشرىياتى.
- (14) «دېۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 56-بەت.
- (15) «دېۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 676-بەت.

- « (16) ئۇيغۇرلار ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى»، ئۇيغۇرچە، 310-بەت. 2000-يىلى، ئۈرۈمچى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.
- « (17) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 603-بەت.
- (18) ئابدۇلقادىر دونۇك: «ئىدارىي - ئەسكەرىي ئۇنۋان ۋە ئاتالغۇلار»، تۈركچە، 107، 109-بەتلەر، 1988-يىلى، تۈرك دۇنياسى تەتقىقاتلىرى فۇندى نەشرىياتى. ب. ئۆگەل: «تۈرك كۈلتۈر تارىخىغا كىرىش»، تۈركچە، 1-توم، 359-بەت. 2000-يىلى، غازى ئۇنىۋېرسىتېتى ئۇچۇر فاكولتېتى نەشرىياتى.
- « (19) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 3-توم، 55-بەت.
- « (20) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 3-توم، 469-بەت.
- « (21) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 3-توم، 169-بەت.
- « (22) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 3-توم، 55-بەت.
- « (23) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 611-بەت.
- (24) باھائىددىن ئۆگەل: «تۈرك كۈلتۈر تارىخىغا كىرىش»، تۈركچە، 6-توم، 103-بەت، 2000-يىلى، ئەنقەرە، غازى ئۇنىۋېرسىتېتى ئۇچۇر فاكولتېتى نەشرىياتى.
- (25) باھائىددىن ئۆگەل، يۇقىرىقى ئەسەر، 6-توم، 106-بەت.
- (26) ئىبراھىم كافەسئوغلۇ: «تۈرك مىللىي كۈلتۈرى»، تۈركچە، 287-بەت، 2004-يىلى، ئۈتۈكەن نەشرىياتى.
- (27) بەنگۇ، يۇقىرىقى ئەسەر، 314-بەت.
- « (28) تۈرك ئېنسىكلوپېدىيەسى» («مۇنار» ماددىسى)، تۈركچە، 24-توم، 208-بەت، 1976-يىلى، ئەنقەرە، مىللىي مائارىپ نەشرىياتى.
- « (29) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-107، 207-بەتلەر.
- « (30) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 3-توم، 192-بەت.
- « (31) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 54-بەت.
- « (32) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 3-توم، 184-بەت.
- « (33) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 607-بەت.
- « (34) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 630-بەت.
- (35) رېشات گەنج، يۇقىرىقى ئەسەر، 430، 432-بەتلەر.
- « (36) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1-توم، 111-بەت.
- « (37) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 3-توم، 254-بەت.
- (38) يۈسۈپ خاس ھاجىپ: «قۇتادغۇ بىلىك»، ئۇيغۇرچە، 4893-بېيت، 1009-بەت.

- «(39) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 3- توم، 288 - بەت.
- «(40) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 630 - بەت.
- «(41) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 448 - بەت.
- «(42) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 565 - بەت.
- «(43) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 574 - بەت.
- «(44) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 617 - بەت.
- «(45) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 2- توم، 194 - بەت.
- «(46) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 129 - بەت.
- (47) رېشات گەنج، يۇقىرىقى ئەسەر، 406، -407 - بەتلەر.
- (48) ئابدۇلقادىر دونۇك، يۇقىرىقى ئەسەر، 107، -109 - بەتلەر.
- «(49) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 3- توم، 547 - بەت.
- «(50) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 282 - بەت.
- (51) ئابدۇلقادىر دونۇك، يۇقىرىقى ئەسەر، 107، -109 - بەتلەر.
- (52) باھائىددىن ئۆگەل: «ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى تۈرك كۈلتۈر تارىخى»، تۈركچە، 366 - بەت، 2003 - يىلى، ئەنقەرە، تۈرك تارىخ قۇرۇمى نەشرىياتى.
- «(53) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 3- توم، 174 - بەت.
- «(54) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 2- توم، 367 - بەت.
- «(55) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 58 - بەت.
- «(56) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 102 - بەت.
- «(57) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 195 - بەت.
- «(58) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 425 - بەت.
- «(59) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 533 - بەت.
- «(60) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 578 - بەت.
- «(61) دىۋان»، ئۇيغۇرچە، 1- توم، 477 - بەت.

